

ਦਰਖਤ (RAKE)

34670-5

ਗੁਰਦਿਤਾਮ

ਕਿਤ

ਸੁਕ ਸਿੰਘ

(179.721)

ਭਾਗ ਸਿੰਘ
ਭਾਗ ਸਿੰਘ
ਭਾਗ ਸਿੰਘ

੧੬

ਸ੍ਰੋ: ਗੁਰਦਵਾਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਹਲਕਾ ਲੋਹੀਆਂ ਨੰ: ੩੬

ਸ਼ੁਰੂਦਾਰ ਮਾਰ

ਆਪਣਾ ਵੇਦ ਸ: ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਰਾਗੀ ਸੋਧ:

ਅਜ ਇਹ ਗਲ ਕਿਸੇ ਪਾਸੋਂ ਲੁਕੀ ਛੁਪੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸ਼ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦਵਾਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੋਂ ਜਵਾਲਾ ਸਿੰਘ ਟੁਰਨਾ ਨਾਮਧੀਕ 'ਖਾਲਸਾ ਦਲ' ਦੇ ਬੁਰਕੇ ਖੱਲੇ ਓਸੇ ਕੈਰੋ-ਨਾਗੋਕੇ-ਸਵਰਨ ਸਿੰਘ ਗੁਟ ਵਲੋਂ ਮਹਾਨ ਅਕਾਲੀ ਲਹਿਰ ਦੇ ਸੋਚੇ ਤੇ ਸੁੱਚੇ ਆਦਰਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਗੋਦਾਰੀ ਕਰਕੇ, ਸੂਰਬੀਰ ਸਿਖ ਜਨਤਾ ਦੇ ਗੁਰਧਾਮਾਂ ਅਖੌਢੇ ਬਣਾਕੇ ਆਪਣੇ ਧੜੇ ਪਾਲੂ ਮਨੋਰਥਾਂ ਲਈ ਵਰਤਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹੋ ਧੜਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਸਰਕਾਰ ਲਗਾਤਾਰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਵਾ ਕੇ ਮਹਾਨ ਅਕਾਲੀ ਲਹਿਰ ਵਿਚ ੫੦੦ ਸੌ ਤੋਂ ਵਧ ਸ਼ਹੀਦੀਆਂ ਪਾ ਕੇ, ੫੦ ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਵਧ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵਧ ਜੁਰਮਾਨੇ ਭਰਕੇ ਤਿੰਨਾਂ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਾਲਕ ਰਾਇ ਦੀਆਂ ਨੀਹਾਂ ਉਤੇ ਗੁਰਦਵਾਰਿਆਂ ਵਾਸਤੇ ਆਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਮਹੂਰੀ ਅਧਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿਨ ਦੀਵੀਂ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਬੇਸ਼ਰਮੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਥੋੜੇ ਲਤਾੜਦਾ ਘਟੀਆ ਨੀਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਅਜ ਗੁਰਦਵਾਰਿਆਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਦੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਵੇਲੇ ਮਹੰਤਾਂ ਤੇ ਪੁਜਾਰੀਆਂ

ਦੇਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਧੜੇ ਦਾ ਥਾਪਿਆ ਹੋਇਆ ਜਵਾਲਾ ਸਿੰਘ ਜਿਸ ਨੇ ਕਦੇ ਭੁਲ ਕੇ ਵੀ ਸਿਖ ਲਹਿਰ ਵਿਚ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿਚ ਇਸ ਇਲਾਕੇ ਦੀ ਦੇਸ਼ ਭਗਤ ਸਿਖ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਸ: ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਰਾਗੀ ਸੱਧੂਪੁਰ ਨੂੰ ਅਤੇ ਪੰਥ ਸੇਵਕ ਜੀਵਨ ਇਸ ਗਲ ਦਾ ਗਵਾਹ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਦਾ ਹੀ ਧਾਰਮਕ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਭਗਤਕ ਲਹਿਰਾਂ ਰਾਗੀ ਜੀ ਨੇ ਪ੍ਰਣ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਿਖ ਜਨਤਾ ਦੀ ਵਿਦਿਅਕ, ਸਮਾਜਕ ਅਤੇ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਉਨਤੀ ਵਾਸਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਉਸਾਰੀ ਵਾਸਤੇ, ਗੁਰਦਵਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀ ਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਅਖਾੜੇ ਬਨਾਣ ਦੀ ਬਜਾਇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਵਿਤਰ ਗੁਰਦਵਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਕੰਟਰੋਲ ਥਲੇ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਵਿਰੋਧਤਾ ਕਰਨਗੇ ।

ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਗਲ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਕਿ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਰਾਗੀ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਅਤੇ ਲਾਲੋ ਪੰਥੀ ਸਿਖ ਜਨ ਸਧਾਰਨ ਦੇ ਅਧਕਾਰਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਹੀ ਡਟੇ ਰਹਿਣਗੇ ।
ਅਸੀਂ ਸਮੂਹ ਸਿਖ ਜਨਤਾ ਪਾਸ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਰਾਗੀ ਜੀ ਦਾ ਚੋਣ ਨਿਸ਼ਾਣ ਪੱਖਾ ਚੋਤੇ ਰਖਦੇ

ਸਫਲ ਬਣਾਓ ।

ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਸਿਖ ਜਨ ਸਧਾਰਨ ਦੇ ਸੇਵਕ

ਜੱਗਾ ਸਿੰਘ, ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਵਰਿਆਮ ਸਿੰਘ (ਕਿਲੀ) ਗਿਆਨੀ ਲਛਮਣ ਸਿੰਘ, ਵੀਰ ਸਿੰਘ, ਪਾਲ ਸਿੰਘ (ਜਾਫਰਵਾਲ) ਹਾਕਮ ਸਿੰਘ, ਸਿ: ਕੌਕਾ ਸਿੰਘ (ਤਲਵੰਡੀ ਬੂਟਿਆਂ) ਕੁੰਡਾ ਸਿੰਘ, ਸੋਦਾਗਰ ਸਿੰਘ (ਕੁਹਾੜ ਖਰਦ) ਸ਼ਾਮ ਸਿੰਘ, ਗੁਰਮੀਤ ਸਿੰਘ, ਜਗਤ ਸਿੰਘ (ਨਵਾਂ ਪਿੰਡ ਅਕਾਲੀ ਵਾਲ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ, ਰਾਮ ਸਿੰਘ, ਮਹਿੰਗਾ ਸਿੰਘ (ਮੀਉਵਾਲ ਰਾਈਆਂ) ਚਾਨਣ ਸਿੰਘ, ਪਹਿਲਵਾਨ ਭਾਗਸਿੰਘ (ਸ਼ੇਖੋਵਾਲ) ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ, ਤਾਗ ਸਿੰਘ (ਨਮਾਜ਼ੀਪੁਰ) ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ, ਮਿਸਤਰੀ ਲਾਲ ਸਿੰਘ (ਮੁਲੇਵਾਲ ਖਹਿਰ) ਨਰੈਣ ਸਿੰਘ, ਕੁੰਦਨ ਸਿੰਘ (ਮੁਲੇਵਾਲ ਬਹਮਣਾਂ) ਪਹਿਲ ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ (ਮਗੀਦਵਾਲ) ਸ: ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ, ਜਥੇਦਾਰ ਸਰੈਣ ਸਿੰਘ, ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ, ਚੰਨਣ ਸਿੰਘ (ਬਾਦਸ਼ਾਹਪੁਰ) ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ, ਉਤਮ ਸਿੰਘ (ਸੂਚਾ ਸਿੰਘ (ਮਾਣਕਪੁਰ) ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ (ਜਾਣੀਆਂ) ਸ: ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ, ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ (ਲਸ਼ੜੀ) ਬਚਨ ਸਿੰਘ, ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਜਗਤ ਸਿੰਘ (ਮੁਲੇਵਾਲ ਆਤਮਾ ਸਿੰਘ ਗਿਆਨੀ (ਸਜਨਵਾਲ) ਲਾਲ ਸਿੰਘ, ਨਾਜ਼ਰ ਸਿੰਘ (ਜਿੰਧੜ) ਬਾਵਾ ਸਿੰਘ, ਲਾਲ ਸਿੰਘ (ਮੱਖੀ) ਠਾਕਰ ਸਿੰਘ (ਖੋਸਾ) ਮਹਿਤ ਮਣੀ ਰਾਮ ਸਿੰਘ, ਕਾਹਨ ਸਿੰਘ (ਕਾਕੜ) ਚਰਨ ਸਿੰਘ, ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ, ਅਮਰ ਸਿੰਘ (ਜਕੋਪੁਰ ਕਲਾਂ) ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ (ਕੰਗ ਖਰਦ) ਰਤਨ ਸਿੰਘ (ਮਹਾਜਵਾਲਾ) ਕਿਹਰ ਸਿੰਘ (ਜਾਣਕਪੁਰ) ਰਤਨ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ ਬਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ (ਰਾਈਵਾਲ) ਨੱਥਾ ਸਿੰਘ, ਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ (ਟਰਨਾ) ਡਾਕਟਰ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ, ਸੂਚਾ ਸਿੰਘ, ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ, ਪਾਲ ਸਿੰਘ (ਨਵਾਂ ਪਿੰਡ ਦੋਨੇਵਾਲ) ਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ, ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਸੰਤਾ ਸਿੰਘ (ਨਵਾਂ ਪਿੰਡ ਖਾਲੇਵਾਲ) ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਬੂੜ ਸਿੰਘ, ਰਤਨ ਸਿੰਘ, ਲਾਭ ਸਿੰਘ (ਯੁਦੂਵਾਲ) ਸੰਤਾ ਸਿੰਘ, ਬੱਗਾ ਸਿੰਘ, ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ, ਨਰੈਣ ਸਿੰਘ, ਭਾਗ ਸਿੰਘ, ਬੂੜ ਸਿੰਘ (ਸੱਧੂਪੁਰ) ਲਾਜਪਤ ਸਿੰਘ, ਮੰਗਲ ਸਿੰਘ, ਚਾਨਣ ਸਿੰਘ (ਲੋਹੀਆਂ) ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ, ਜੀਵਾ ਸਿੰਘ, ਸਰੈਣ ਸਿੰਘ, (ਜਕੋਪੁਰ ਖਰਦ) ਮੋਤਾ ਸਿੰਘ, ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ (ਗਿਦੜਵਿੰਡੀ), ਘੁੱਲਾ ਸਿੰਘ, ਇੰਦਰ ਗੁਜਰ ਸਿੰਘ, ਭਰਪੂਰ ਸਿੰਘ (ਬਾੜਾ ਜੋਧ ਸਿੰਘ) ਸੰਤਾ ਸਿੰਘ, ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ, ਅਮਰ ਸਿੰਘ, ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ, ਭਾਗ ਸਿੰਘ, ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ, ਦੀਵਾਨ ਬਗੀਚਾ ਸਿੰਘ, ਬੰਤਾ ਸਿੰਘ (ਲਾਲੂਵਾਲ), ਭਾਗ ਸਿੰਘ, ਜੱਗਾ ਸਿੰਘ, ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ, ਕਿਹਰ ਸਿੰਘ (ਨਸੀਬਪੁਰ), ਠਾਕਰ ਸਿੰਘ, ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਗੁਰਦਿਤ ਸਿੰਘ, ਬਖਸ਼ ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ, ਭੋਲਾ ਸਿੰਘ, ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ (ਕਰੂਹ), ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜਵਾਲਾ ਸਿੰਘ, ਹਰੀ ਸਿੰਘ, ਭੋਲਾ ਸਿੰਘ, ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ (ਸਾਬੋਵਾਲ) ਜਥੇਦਾਰ ਆਤਮਾ

for 820 2nd class ticket by air.

१६ डी चरिंगुसी की ७ डि० ।

મહા શુભચિન્તક સિધ્ધજી ૩ | પાડકાગીરમણી ૨૨ જાન્યુઆરી ૧૯૭૩ |

200- 1000 दिनांक 1000 दिनांक, 1000 दिनांक 1000 दिनांक
1000 दिनांक 1000 दिनांक, 1000 दिनांक 1000 दिनांक

$\frac{3}{2}$ ਪ੍ਰਕਾਰ - ਪਾਸਾਦਾਰ - ਮਾਇ ਪੁਰਖ ਬਿਨੈ ਕਰਤਾ। ਜਗ ਕੀ ਯਥਾ ਕਰ ਪਾਸਾ
 ਰਹਿੰਦਾ।
 ਇਕ ਸਮੇਂ ਕਰ ਕਰ ਪਾਸਾ ਪਾਸੀ। ਮਹਤੁ ਮਾਇ ਪੁਰਖ ਮਹਿਮਾਨੀ।

ਉਹਿ ਨਗਰੁ ਜਰ ਤੇਤੁ ਪ੍ਰਕਾਸੈ । ਨਗਰੁ ਫਿਰਿ ਮਿਲੈ ਕਰਿ ਸਿਧਾਸੈ ।
 ਰੋਗੁ ਕੇ ਖਿਧਿਧਿ ਭਰਿਐ । ਨਗਰੁ ਮੁਖਿ ਸਿਧਾਸੈ ॥ ੩ ॥

੨੫੬ ੨੬ ਫਰਿੰਦ ਚਰਾਬੀ। ਬਿਰਾਭ ਛੇਡੇ ਮੇਰੇ ਪਿਰਾਈ
 ਚੋਠੇ ਚੋਠੇ ਮੇਰੀ ਫੁੱਟ ਪਾਈ। ੨੭ ੨੨੫ ਸਿਮ ਜੇਪਤ ਗੁਫ਼ਾਰੀ। ੪।

रूपते उप चर म पिशायी । ताम्रचर, लज्जाम्र, काय

ਸਤਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਸਾਹਿਬੁ ॥ ਪੂਤ ਪਾਇ ਮਤ ਭਿੰਨਿ ਧਰੇ ॥੫॥

उर पि रूख नीउ करी आले । जउ मिर रेडिं रेडि घडाए ।

२२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

ਗੁਰੂ ਜੈ ਪਿਆਰੀ ਜੇ ਕੋਈ। ਭੀ ਗੰਗੁ ਕਾ ਪਾਦੁ ਮੇਰੀ

पैन पैन पडिण २०३।०। २०३।०। २०३।०। २०३।०। २०३।०।
 २०३।०। २०३।०। २०३।०। २०३।०। २०३।०।

३) मल्लिपुर २० प्रकट रमण । कृष्णमणि ३। मरु चशोले
मल्लिपुर २० प्रकट रमण । कृष्णमणि ३। मरु चशोले

३२. मम पर त्रिदि विह्वल गती । मम मनसु भूषि निष्ठुरै दारवै

जिन छुं मे 'अधुरूप' पाया । मारि मारि मारि मारि मारि

२०२२ रिकॉर्ड वचन माह। मंगलमंगलेश्वर पर्व दामाई

ਸਤਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਹਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ॥ ੧ ॥

ਮੇਰੀ ਹੀਰ ਤੇਰੀ ਸੁਖ ਪਾਇ। ਜੇ ਸਭ ਹੋਵੇ ਤੇਰੇ ਪਾਸੇ ॥੧॥

ਮਾਇਰੇ ਤੇ ਧਿਰੇ ਹੋਰ ਨਾ ਕੋਈ। ਸੀਤੀਆਰਿ ਕਿੰਨੇ ਨਾ ਜੋਈ।

२६ अक्षर मरुतुं रिक्त गुरु। गुणधर्म च ते मरुतरवत् ॥ १२

२६ (३) २१) २२) २३) २४) २५) २६) २७) २८) २९) ३०) ३१) ३२) ३३) ३४) ३५) ३६) ३७) ३८) ३९) ४०) ४१) ४२) ४३) ४४) ४५) ४६) ४७) ४८) ४९) ५०) ५१) ५२) ५३) ५४) ५५) ५६) ५७) ५८) ५९) ६०) ६१) ६२) ६३) ६४) ६५) ६६) ६७) ६८) ६९) ७०) ७१) ७२) ७३) ७४) ७५) ७६) ७७) ७८) ७९) ८०) ८१) ८२) ८३) ८४) ८५) ८६) ८७) ८८) ८९) ९०) ९१) ९२) ९३) ९४) ९५) ९६) ९७) ९८) ९९) १००)

ममदा/त्रि २/०५/मारी। घडे मार/त्रि ३/०५/मारी। १२

२/१०५ डिअर, मीठा ५६। वेदि नमनवे विरद्विष यः

સાચી ડિઝાઇન બુદ્ધિ ડાહી / સિદ્ધાંત પાળતો પૂરેડો રચાઈ /

ਯੋਗੇਸ਼ਵਰ (ਤਿੰਨ ਕਾਂ ਜੋਗ ਮਾਫੀ। ਜਿਸਦੀ ਮਾਫੀ ਤੇ ੩੦ ਪ

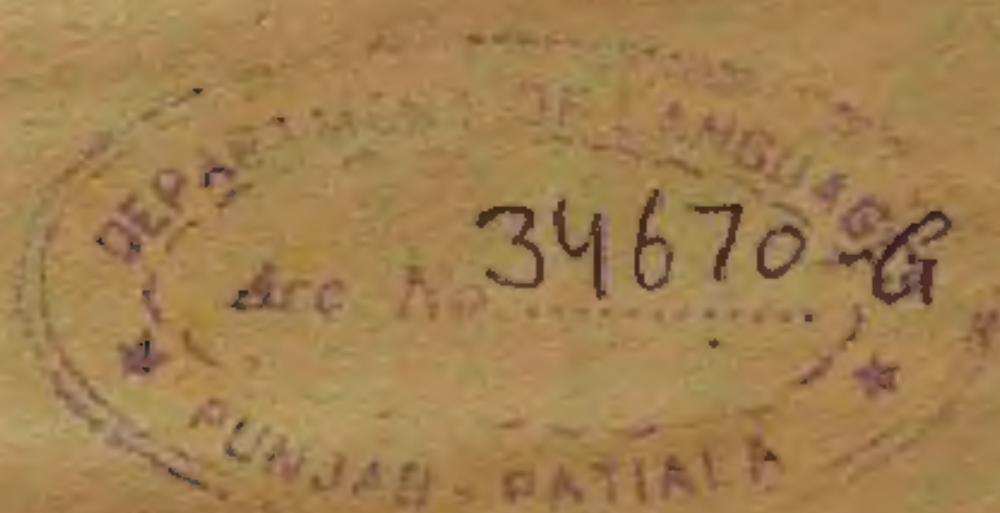
પા ૩૦ જળરે રૂર ૩૧૦ / ચરે સી ૩૨૦ દાદિ સળારે / ૧૦

ਰਾਮ ਤੋਹ ਭੀ ਗੁਰਗਾਮ । ਤਿਸ ਕਾਨ੍ਹ ਮੇਰੇ ਭੀ ਪਰਮ
 ਨੇ ਮਾਨਾ ਧਰੇ 'ਮਾ ਮਾ' । ਕਲੇ ਪੁਰਾਨਾ ਤਾਂ ॥੧੬॥
 ਸਕਰ ਸਿਵਿ ਇਸ ਮੈ 'ਸਤੁ ਭਈ । ਸਮਤ ਨਿਕਾ ਮਾਨ ਰਖਾਈ
 ਪਾਠ ਨਿਕ ਨਿਕ ਕੁਝ ਭਏ । ਕੋਲ ਕਲਤ ਮੁਠਾ ਭਏ ॥੧੭॥
 ਗੁਰਮੁਖ ਸਿਵ ਸਿਰੇ ਕੇਪਿਯਾਏ । ਤਬ ਯਾਤਰੇ ਸਕਾਲੇ ਸੋਧੇ
 ਸਿਰੇ 'ਗੁਰ ਕੇ ਮਾਨਿਤ ਪੁਰੇ । ਸਭ ਬਿਧਿ ਪੁਰਾਨਿਕ ਮਾਨੀ ॥੧੮॥
 ਸਚਮੰਤ ਸਿਰੀਸ ਮੈ ਜਾਇ । ਸਿਰ ਮੁਖ ਸਿਰੀਸ ਬਿਸਮਾਇ
 ਸਾਗਰ ਸਿਰੀ ਕੇ ਪੁਰੀਤ । ਪਾਇ ਪੁਰ ਮਾਨਿਤ ਸ੍ਰੀਤ
 ॥੧੯॥

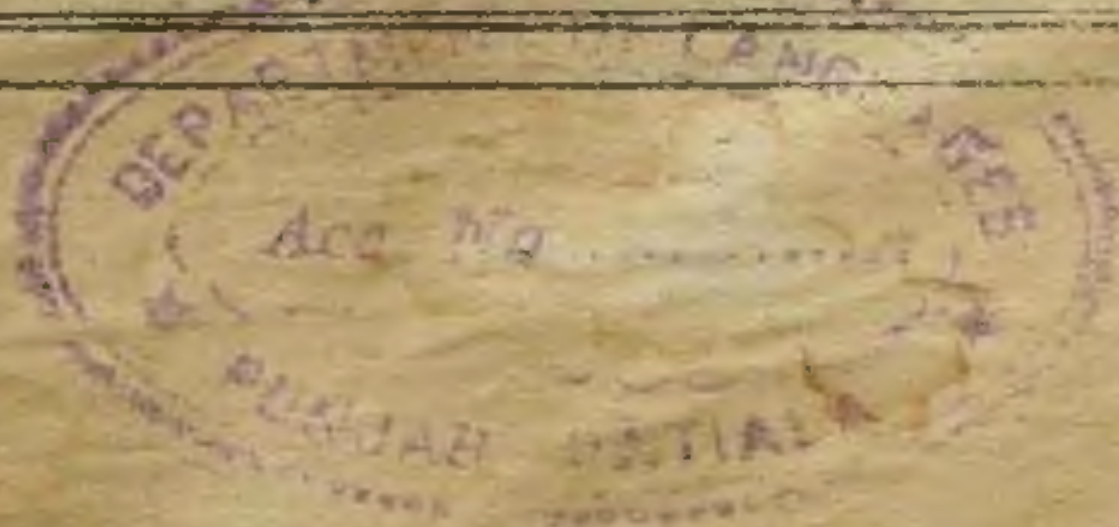
ਸ੍ਰੀ ਦਿਲਾਸ

ਕੁ. ਸ੍ਰੀ ਮਿਲ

ਦੁਰਲੱਭ ਪੁਸਤਕ (RARE) (2/670 ਫੀਸ)

ਲਾਅਧਿਕਸੁਭਨੀਤਾ॥੧੯॥ਮੈਯਹਪ੍ਰਗਟਕਾਲਕਜਾਨੀ॥ਸਸਤਨਾ
 ਮਜੈਮਲਬਖਾਨੀ॥ਯਾਕੀਉਪਮਾਅਧਿਕਭੁਟਿਜੈ॥ਬਿਦਾਨਿਧਪਟ
 ਤਰਕੋਦਿਜੈ॥੨੦॥ਦੇਹਰਾ॥ਜਗਤਉਧਾਰਨਭੈਹਰਨਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਕ
 ਰਤਾਗਾ॥ਪ੍ਰਗਟਤਟਨਕੀਦੇਹਤੇਭੁਏਸਕਲਹਥੀਆਰਾ॥੨੧॥ਖੜਗ
 ਕੇਤਅਰਖੜਗਮਹਿਤਨਕਭੇਦਨਹੀਕੋਇ॥ਸੀਅਨਨਸੀਮੁਖਕਹ
 ਯੇਏਕਰੂਪਕਰਿਜੋਇ॥੨੨॥ਖੜਗਾਇਕਹਬਿਖਾਰਜੈਭੁਏਹੋਰਿਗੋ
 ਅੰਨਾ॥ਇਹਸੁਭਕੀਬੀਸਾਟਲੀਸਸਤਉਰਬਸੀਧੀਨਾ॥੨੩॥ਤਾਂਤੇ
 ਮੰਗਲਚਰਨਮੈਅਦੇਮਨਯੈਜੋਇ॥ਇਸਟਦੇਟਸੀਖਾਲਜੈਮਨ
 ਸਾਪੁਰਕਜੋਇ॥੨੪॥ਚੌਪਈ॥ਅਪ੍ਰਮਾਨਤਾਕੀਛੁਬਿਕਹੀਮੈ॥
 ਸਭੁਤੇਆਦਿਸੁਯਸਹਿਮਨਯੈ॥ਆਦਿਸਕਤਮਾਤਾਇਨਜਾਨਹੁ॥ਬੁੱ
 ਧਸਿੰਧਕਹਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਮਾਨਹੁ॥੨੫॥ਜਬਗੁਰਮੇਪਰਭੁਏਸਹਾਈ॥
 ਇਹਕੇਅਰਥਇਸੀਮਹਿਗਾਈ॥ਤਬਤੇਇਹਸੰਗਭੁਯੋਪਿਆਰੇ॥
 ਤਉਕਛਪਾਈਸੁਮਤਸੁਧਾਰੇ॥੨੬॥ਦੇਹਰਾ॥ਤਾਤਮਾਤਪ੍ਰਭਪੁ
 ਰਗਏਬਾਰਕਬੈਸਮਸ਼ਾਗਾਬਤੇਭੁਤਪ੍ਰਤਿਪਾਰਿਯੋਲਿਖਨਪੜ
 ਨਦੈਪਆਰਾ॥੨੭॥ਲੈਭੁਤਾਪੁਰਬਕੀਯੋਦਰਸਨਕਾਜਪਆਨਾਨ
 ਨਕਮਤੇਸੁਆਇਕਰਤਿਨਹੁਤਜੇਪਰਾਨਾ॥੨੮॥ਜਾਂਤਸਮੈਨਿਜ
 ਪ੍ਰਤਿਓਕਹਪ੍ਰਮਾਰੇਅਬਗੱਲਾਗੋਨਕਰਤਪਰਲੋਕਤੁਮਹਮਪਕ
 ਰਹਿਕਿਹਪੱਲਾ॥੨੯॥ਚੌਪਈ॥ਕਹਾਬੀਧਗੁਰਕੇਗਹੁਪੱਲਾ॥ਇ
 ਤਉਤਜਾਕੇਹੁਕਮਅਚੱਲਾ॥ਐਸਨਬੀਧਝਰਦਿਨਚਾਰਾ॥ਸਾਚੇਗੁਰ
 ਧਰਰਿਦੈਮਸ਼ਾਗਾ॥੩੦॥ਦਰਸਨਕਰਹੁਜਾਇਦਰਬਾਕਾ॥ਮੋਰਿਨ
 ਰਿਦਮੈਧਰੀਜੀਜਾਗਾਸੋਕਰਹੈਤੇਰੀਪ੍ਰਤਿਪਾਰਾ॥ਸਾਚੇਸਤਿਗੁਰਨ

ਵਰਿਨਿਹਾਰ॥੩੧॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਤੁਕੇ ਬਾਕਪ੍ਰਮਾਨਕਰ ਨਾਥਚਰਨ
 ਉਰਧਾਰਾਸੀਪਟਵੇ ਤਬਆਇਓਕੀਨੋਆਨਵੀਦਾਰ॥੩੨॥ ਬਾਰ
 ਬੈਸਗੁਰਚਰਤਲਖ ਗਦਗਦਭੁਯੋਪਬੀਨਾਸਤਸੰਗਤਮੈਯੋਮਿ
 ਲਿਓਜੈਸੇਜਲਮਿਲਮੀਨ॥੩੩॥ ਆਸਇਕਾਦਸਤਿਹਬਸਿਓਕੀਓ
 ਪਾਠਜੂਗੀਥਾਯੋਉਪਜੀਬੁਧਿਆਤਮੈਕਿਹਬਿਧਿਪੜੀਅੰਸੀਥਿ॥
 ੩੪॥ ਸੁਪਨੈਮੈਦਰਸਨਭੁਯੋਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਕੋਆਨਾਸਸਤਨਾਖਕੀ
 ਮਾਲਕੋਮਾਂਗਿਓਪੁਰਪੈਰਮਾਨ॥੩੫॥ ਚੰਪਈ ਯੋਯੋਆਰਮਾ
 ਸਤਿਗੁਰਕੀਭੁਈ॥ਇਹਕੇਅਰਥਇਸੀਮਹਿਅਧੀ॥ਦੰਦੁਲਦੈਗਾ
 ਧੀਰਜਨਾਲਾਘੋਬੀਗੀਬਸਸਤਜੁਤਮਾਲਾ॥੩੬॥ ਯਤੁਦਿਨਤੈਮੁਰ
 ਰਿਦੈਮਝਾਰਾਉਪਜਮੋਯਕੋਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰਾਯੋਮਾਲਾਮੇਰੇਉਰਮਾਰਿ
 ॥ਪਦਕੀਮੋਕਹੁਚਿੰਤਾਨਾਹਿ॥੩੭॥ ਅਬਬੀਆਨੰਦਪੁਰਸੁਮਨਾਉ॥
 ਜਾਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦਪਾਉ॥ਸੰਦਰਪੁਰੀਅਧਿਕਬਰਨੀਕੀ॥ਬ
 ਰਖਾਸਦਜਿਹਹੇਤਅਮੀਕੀ॥੩੮॥ ਗਿਰਦੈਦਿਪਤਪੱਬਜਿਹਭਾਰੀ
 ॥ਬੀਰਪੁਰੀਅਦਭੁਤਉਜਿਆਰੀ॥ਉਪਰਮਾਤਾਭਟਨਬਿਰਾਜੈ॥ਤ
 ਰੈਨਵੀਰੰਗਾਸਤਰਜੈ॥੩੯॥ ਸਾਤਪੁਜਾਸੰਦਰਬਰਸੇਹੈ॥ਸੁਰਨ
 ਰਜਫੁਭੁਜੰਗਨਮੇਹੈ॥ਘੋਬੀਗੀਬਪਦੈਬਹੁਗੁਨੀ॥ਸਿੱਖਸਖਾਸੁਨਹੈ
 ਜਨਮੁਨੀ॥੪੦॥ ਪਟਿਘੋਖਸੰਖਧੁਨਨਾਦੀ॥ਗੁਹਗੁਹਕੰਤਕਕੋਟ
 ਅਨਾਦੀ॥ਬਗਰਬਜਾਰਬੀਬਕਾਬਨੀ॥ਚਿਤਕਰਕੀਚਿਤਜਨੁਪਨੀ
 ॥੪੧॥ ਸਿੱਖਸਖਾਪੁਰਮੈਜੋਉਬਸੈ॥ਨਿਜਸੁਖਨਿਰਖਸੁਰਗਕਹਹ
 ਸੈ॥ਸੁਰਨਸੁਰੈਨੀਰਸੁਖਦਾਈ॥ਮੋਰਚਕੋਰਬਿਬਿਧਸੁਕਲਾਈ॥
 ੪੨॥ ਬਾਰਾਤਕਾਰਕੁਪਟੁਲਟਾਰੀ॥ਸੇਭੁਤਬਾਇਸਲਲਕਰਚਈ

੦ ਅਧਮ ਜੀਵ ਦਰਸਨ ਜੇਓ ਆਈ। ਸੀਤਲ ਹੋਤ ਦਰਸਕ ਹਪਾਈ
 ੦ ੪੩ ॥ ਗਮਾਨ ਛੁਤ ਉਗਟ ਤਤਿਹ ਉਗਾਜੇ ਦਰਸਤ ਅਨੰਦ ਚਲਿ ਪੁਰ
 ੦ ਅਪ੍ਰਮਾਨ ਛੁਬਿ ਇਸੈ ਭੁਨੀ ਜੇ। ਯਾਕੀ ਉਪਮਾ ਯਾਕ ਹਵੀ ਜੇ। ੪੪ ॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਕਿ ਕਿਲ ਕੀਰ ਕਪੋਤ ਸਿਖ ਬਿਚਰਤ ਨਾਗਰ ਸੇਰਾ। ਬਿ
 ਨ ਆਇ ਸਗੁਰ ਦੇਵ ਕੇ ਸਕਤ ਨ ਕਿਸੀ ਛੇਰਾ। ੪੫ ॥ ਤਵ ਨ ਨਗਰ
 ਸੁਭ ਬਸਤ ਬਰ ਬਰਨੀ ਕਥਾ ਸੁਪਟਿ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਸੁਲਲਿਤ ਰੂ
 ਤ ਪਾਵਨ ਅਧਿਕ ਬਚਿਕਾ। ੪੬ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਸਿਮਤ ਸਹਸੁ ਪੁਰਾਨ
 ਕਹਤ ਤਬਾ। ਅਰਧੁ ਸਹਸੁ ਫੁਨ ਚਾਰਗਨ ਤਸਬਾ। ਕੁਆਰ ਵਦੀ ਪੀ
 ਰ ਮਰਵਿ ਵਾਰਾ ਗੁਰ ਬਿਲਾਸ ਲੀਨੋ ਅਟੁਤਾਰਾ। ੪੭ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥
 ਸਤ ਸੰਗਤ ਪਦ ਜਲਜ ਰਜ ਤਿਹ ਅੰਜਨ ਦ੍ਰਿਗ ਰੂਪ। ਚਾਰ ਬਿਚਾਰਿ
 ਓ ਬਾਰ ਜਿਹ ਬਾਕ ਸਿੰਧ ਮੰਸ਼ਾਰਾ। ੪੮ ॥ ਸਵੈਆ ॥ ਆਦਰ ਅਤਿ ਸੁਕੁ
 ਲ ਬਿਰਾਜਿਤ ਛੀਰ ਕਿਧੈ ਬਰਨ ਵਲੀ ਪਾਈ। ਭੂਖਨ ਛੀਦ ਜੁ ਬਿੰਦ ਭੂਰਿ
 ਓ ਯਹ ਛੀਰ ਜਜੀਤ ਲਖਿਯੋ ਅਧਿਕਾਈ। ਬਾਰਨ ਇੰਦ ਗਇੰਦ ਇਤੈ
 ਗਰ ਮੁਰਤ ਜੁ ਬਰਨੈ ਜਲੁ ਸਾਈ। ਸੀਤ ਮਹਾਲ ਕਰੈ ਮਨ ਮਜਨ ਯਾ
 ਬਿਧਿ ਸੋਨਿ ਪਿਛੀਰ ਸੁਭਾਈ। ੪੯ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਕਬਿ ਕੋ ਬਿਦਗਮ
 ਨੀਨ ਹੀ ਨਹਿ ਪੰਡਤ ਬਰਧੀਰਾ। ਪ੍ਰੇਮ ਕਥਾ ਕੇ ਕਾਰਨੈ ਬਰਨ ਤਹੈ ਇਹ
 ਕੀਰਾ। ੫੦ ॥ ਸਵੈਆ ॥ ਮੇਰਾ ਮਹੀ ਮਤ ਰੰਚ ਸਮਾਨ ਕਥੈ ਬਰ ਗਿੰ
 ਬ ਸੁਸਾਗਰ ਭਾਰੀ। ਨਾਮ ਬਿਲਾਸ ਗੁਰੂ ਜਿਹ ਕੋ ਬਰ ਕੋਟ ਗੁਣਿ ਕਰ
 ਪੁਰ ਭੰਡਾਰੀ। ਤਾਸੁ ਬਿਲੋਇ ਸੁਬੰਦ ਲਈ ਮਮ ਦੇ ਮਨ ਸਾਮਨ ਮਾਧਿ
 ਬਿਚਾਰੀ। ਪਾਪ ਰਤਾ ਪਾਪ ਜੀਵ ਪਿਰਿ ਓਯਹਿ ਜੇ ਸਧ ਸੈ ਸੁਖ ਆਪ
 ਮੰਸ਼ਾਰੀ। ੫੧ ॥ ਸਵੈਆ ॥ ਆਦਿ ਅਨੰਤ ਬਿਅਤਿ ਫਿਪਾਨਿ ਪਿਰੂਪਰ

ਰੇਖਜਿਸੈਕਛੁਨਾਹੀ। ਸੇਵਤਰੈਰਹਿਸੇਸਾਸਿਸੇਚਤੁਰਾਨਨਸੇਜਿਹਪਾਰ
 ਨਪਾਹੀ। ਤਾਗੁਰੁਕੇਰਚਰਿਤਲਿਖੋਮਮਚਾਹਤੋਹੰਕਰਕੈਸੁਦਿਠਾ
 ਈ। ਆਪਿਨਿਬਾਹੁਕਰੈਗੁਰਮੂਰਤਿਕਿੰਕਰਜਾਨਤੁਲੇਗਹਿਬਾਹੀ
 ॥੫੨॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਆਦਿਰੂਪਮਹਾਰਾਜਜੇਧਰੇਸੁਧਰਨਮੰਤਾਰ
 ॥ ਤਿਨਕੀਕਥਾਅਨੰਤਗਤਜੇਸਨਪਾਏਪਾਰਾ। ੫੩॥ ਦਸਮਰੂਪ
 ਗੁਰਦੇਵਜੁਜਿਟਕੋਤਕਜਗਕੀਨ। ਤਾਕੋਕਛੁਕਪ੍ਰਸੰਗਅਬਿਬਰ
 ਨੋਅਧਿਕਨਟੀਨ। ੫੪॥ ਅਬਗੁਰਬੰਸਬਰਨਨੀ। ਦੇਹਰਾ ॥
 ਰੂਪਅਨੂਪਸੁਬਿਮਲਗਤਿਅਬਬਰਨੇਬਰਬੰਸ। ਕਲਪਤਰੇਵਰ
 ਦਾਸਕਹੋਸਕਲਜਗਤਅਟੁੰਸ। ੫੫॥ ਸੇਰਠਾ ॥ ਅੰਚੁਤਅ
 ਲਖਅਭੇਵਸ੍ਰੀਨਾਨਕਸਾਹਿਬਸਬਲਾ। ਆਦਿਰੂਪਗੁਰਦੇਵਪਾਰ
 ਬ੍ਰਹਮਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮ। ੫੬॥ ਪੁਨਅੰਗਦਮਹਾਰਾਜਪਰਮਤੰਤਰੁਏ
 ਤਤਮਿਲਾ। ਸਗਲਜਗਤਸਿਰਤਾਜਆਦਿਅਨੀਲਅਗਾਧਿਗਤ
 ॥੫੭॥ ਸ੍ਰੀਅੰਗਦਪਰਸਾਦਿਅਮਰਦੇਵਸਤਿਗੁਰੁਭੁਏ। ਆਦਿਅ
 ਨੀਲਅਗਾਧਿਪਰਮਜੇਤਿਮਿਲਜੇਤਿਮਾਹਿ। ੫੮॥ ਚਉਪਈ ॥
 ਰਾਮਨਾਮਸਤਿਗੁਰਪੁਨਲਹੀਐ। ਜਗਤਾਰਕਸੇਦੀਪੁਕੁਕੀਐ
 ॥ ਸ੍ਰੀਅਰਜਨਤਿਹਤੇਗੁਰੁਭੁਐ। ਅਭੈਦਾਨਜਗਕੋਜਿਨਦਯੋ। ੫੯
 ॥ ਜਬਦਜਹਾਜਸੇਤਜਿਹਬਾਂਧਿਓ। ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਾਹੁਦੈਸਾਧਿਓ
 ॥ ਤਿਹਤੇਹਰਿਗੋਬਿੰਦਪਛਾਨਹੁ। ਅੰਚੁਤਅਲਖਪੁਰਖਭਗਵਾਨਹੁ
 ॥੬੦॥ ਖਲਖੰਡਨਮੰਡਨਧਰਸਾਰੀ। ਖੜਗਪਾਨਸਾਹਿਬੁਅਵਤਾ
 ਰੀ। ਖਲਵਲਭਲੀਭਾਂਤਿਜਿਹਖੰਡੇ। ਜਲਬਲੁਜਜੁਛਾਯੋਬ੍ਰਹਮੰ
 ਰੇ। ੬੧॥ ਪਰਮਜੇਤਿਜਬਜੇਤਿਮਿਲਾਨੀ। ਤਬਹਰਿਗਾਇਭੁਏਤਿ

ਹਥਾਨੀ। ਤਤੇਸੀ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸਨ ਸੁਜਾਨਹਾ। ਏਕਜੇਤਿ ਸਭੁ ਮਹਿ ਪਹਿਚਾ
 ਨਹਾ॥ ੬੨॥ ਅਕਿਲੁ ॥ ਏਕਸਮੈ ਮਹਾਰਾਜ ਦਿਲੀਜਬ ਆਇਓ
 ॥ ਬਾਦਸਾਹ ਕਛੁ ਪੁਛਨ ਕਾਜ ਬੁਲਾਇਓ। ਰਾਜਾ ਕੇ ਜਬ ਮਹਲਨ
 ਉਤਰੇ ਆਇਕੈ॥ ੬੩॥ ਸਭੁ ਰਾਜਾ ਰਨਵਾਸ ਜੁ ਰਹੇ ਲੁਭਾਇਕੈ॥ ੬੪॥
 ਰਾਨੀ ਕੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ਪੁਤਗਿਆਯੋਂ ਰੁਈ॥ ਤੂੰ ਮੈ ਨਿਸਚੈ ਜਾਨ ਉਸਤਿਗਾਰ
 ਹੈ ਸਹੀ॥ ਸਰਬਤ੍ਰਿਅ ਕੋ ਛੇਰਿ ਮੇਰਿ ਉਰ ਬਹੈਗੇ॥ ਹੋਤ ਬਤ ਉਸਤਿਗਾਰ
 ਰਸਹੀ ਸਰਬਦੁਖ ਦਹੈਗੇ॥ ੬੫॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਯੈ ਰਾਨੀ ਮਨ ਮਾਧਿ
 ਧਰ ਬੈਠੀ ਤਿਯਨ ਮੰਤ੍ਰਾਗਾ ਸਭੁ ਰਾਨਨ ਕੋ ਤੁਆਗ ਕਰ ਆਏ ਪ੍ਰਭੁ ਅ
 ਗਾਰਾ॥ ੬੬॥ ਚੌਪਈ ॥ ਬੈਠੀ ਛਪੀ ਨਾਰਿਥੀ ਜਹਾਂ ਲੀਨੇ ਸਖੀ ਸੋਹ
 ਜ ਸੰਗ ਮਹਾਂ ਛੁਰੀ ਹਨ ਤਿਰ ਸਭੁਨ ਸਿਧਾਏ॥ ਚਲ ਗੋਦੀ ਰਾਨੀ ਕੀ
 ਆਏ॥ ੬੭॥ ਰੂਪ ਗਰੀਬ ਧਰੇ ਜਿਤ ਰਾਨੀ॥ ਰਾਜਿਤ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰੇਮ ਸ
 ਰਸਾਨੀ॥ ਹੀਰਾ ਜੈਸ ਮਲਨ ਪਟ ਮਾਹੀ॥ ਤਿਉ ਰਾਜਤ ਰਾਨੀ ਚਿਹਨਾ
 ਹੀ॥ ੬੮॥ ਬਿਸਮ ਭਈ ਅਬਲਾਤ ਬਸਾਰੀ॥ ਧੀਨੀ ਧੀਨੀ ਬਚ ਕਹਤ
 ਪੁਕਾਰੀ॥ ਤਨ ਮਨ ਤੇ ਸਿਖਨੀ ਤਿਯ ਭਈ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਤਿਆਗਿ ਸੱਧ
 ਦੈ ਗਈ॥ ੬੯॥ ਰਾਜ ਸੁਤਾ ਸਭੁ ਹੀਰਨ ਵਾਸਾ॥ ਸੇਵਾ ਮੈ ਲਾਗੈ ਹੋ
 ਇਦਾਸਾ॥ ਸਰਬ ਸਹਰ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਸਾਰੀ॥ ਚਲਿ ਆਵਤ ਗੁਰਚਰ
 ਨ ਮੰਤ੍ਰਾਰੀ॥ ੭੦॥ ਸਰਬ ਭੇਟ ਲੈ ਲੈ ਜਨ ਆਵੈ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕੇ ਦ
 ਰਸਨ ਪਾਵੈ॥ ਸੇਵਾ ਕਰ ਗੁਰ ਦੇਵ ਰਿਵਾਏ॥ ਅਟਰ ਸੁੰਗ ਮਹਿ ਦਿ
 ਸਟੀ ਆਏ॥ ੭੧॥ ਅਮਰ ਲੋਕ ਕਾ ਕੀਓਤ ਆਗਾ॥ ਲਖ ਸੰਗਤਿ ਤਬ
 ਭੇਦ ਉਚਾਰਾ॥ ਸਾਤ ਬਰਖ ਕੀ ਤੁਮਰੀ ਬੈਸਾ॥ ਕੇਦਿਨ ਨਿਰਖ ਜਗ ਕੇ ਮੈ
 ਸਾ॥ ੭੨॥ ਜਗ ਕੇ ਸੁਖ ਪ੍ਰਭੂ ਇਹ ਅੰਨਾ॥ ਆਨਦ ਸੇ ਨਿਰਖ ਨਿਜ ਨੈਨ

॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਹ ਬਿਧਿ ਸੁਨ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰੂ ਜਾਸ ਸੁਖ ਰਹਿ ਓਸੁ ਮਾਈ ॥
 ੭੨ ॥ ਕੋਟ ਸੁਖ ਜਗ ਕੇ ਇਹ ਭੁਛਾ ॥ ਤਾ ਕੇ ਅਗ ਗਨਤ ਨਹੀ ਕਛਾ ॥ ਬੁਝੇ ਸੁ
 ਖ ਭਾਕਹ ਤੁ ਜਾਨਾ ॥ ਜਾਮੈ ਗੁਰੂ ਬਸੈ ਭਗਵਾਨ ॥ ੭੩ ॥ ਸੰਗਤਿ ਕਹੀ ਗਰੀ
 ਬ ਨਿਵਾਜਾ ॥ ਬਾਇਸਾਹ ਕਿਛੁ ਪੁਛਨ ਕਾਜਾ ॥ ਤੁਮ ਕਹ ਬੈ ਇਹ ਠੀਕ ਬੁ
 ਲਾਵਾ ॥ ਤੁਮ ਭਾਕਹ ਨਹੀ ਦਰਸ ਦਿਖਾਵਾ ॥ ੭੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਬਰਨ ਕਹੇ
 ਇਹ ਭਾਇ ॥ ਹਮ ਨਹੀ ਮਸਤ ਕਲਗਨਾ ਜਾਇ ॥ ਨਾਮ ਲੇਛੁ ਕੇ ਦਰਸ
 ਨ ਦੇਨਾ ॥ ਆਪ ਜਾਇ ਤਾ ਕੇ ਨਹੀ ਲੇਨਾ ॥ ੭੫ ॥ ਸੰਗਤਿ ਕਹੀ ਬਹੁਰ ਇ
 ਮ ਧਾਇ ॥ ਪੁਛੈ ਗੇਹ ਮ ਕਉ ਸੁ ਬੁਲਾਇ ॥ ਰਾਮ ਦਾਸ ਦਿੱਲੀ ਮਹਿ ਆ
 ਇ ॥ ਮੁੜ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਿਉ ਨ ਦਿਖਾਇ ॥ ੭੬ ॥ ਯੈ ਕਹੀ ਯੈ ਯਾ ਕੋ ਤੁਮ
 ਭਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਕਹਾ ਯੈ ਫੁਰਮਾਈ ॥ ਕਿਆ ਖਾਧੈ ਕਿਆ ਪੈਧੈ ਰੋ
 ਇ ॥ ਜਾਮਨਿ ਨਹੀ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਕਿਆ ਮੇਵਾ ਕਿਆ ਪਿਉ ਗੁਰੂ ਮਿਠਾ
 ਕਿਆ ਮੇਵਾ ਕਿਆ ਮਾਸੁ ॥ ਕਿਆ ਕਪੜੁ ਕਿਆ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਕੀਚਰਿ
 ਭੋਗ ਬਿਲਾਸ ॥ ਕਿਆ ਲਸਕਰ ਕਿਆ ਨੇਬ ਖਟਾਸੀ ਆਟੈ ਮਹਲੀ
 ਵਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਹੁਭੋ ਟੋਲਾ ਦਿਣਾਸਾ ॥ ੭੭ ॥ ਸਾਰੇ ਵਾਰ
 ਸਲੋਕ ਸੁਨਾਈ ॥ ਏਹ ਬਚ ਗੁਰ ਕੇ ਦੇਹੁ ਸਮਝਾਈ ॥ ਦਸ ਮਹਲ ਨ
 ਕੀ ਸੁਣੀ ਮੈ ਬਾਣੀ ॥ ਪਾਇ ਮੈ ਨਿਰਬੇਪ ਦੁਨਿਰਬਾਣੀ ॥ ੭੮ ॥ ਸੰਗਤਿ
 ਕਹੀ ਪ੍ਰਭੂ ਜਗੀ ਨਾਥਾ ॥ ਸੰਗਤਿ ਕਹਾ ਨਿਵਾਏ ਮਾਥਾ ॥ ਬਾਬਾ ਸਹੀ ਬਕ
 ਲੈ ਆਇ ॥ ਢੰਦੁ ਲੇਹੁ ਤਾ ਕੇ ਕਰ ਚਾਹਿ ॥ ੭੯ ॥ ਛੁਪਿ ਕੇ ਸੋ ਨਹੀ ਰਹਿ
 ਦਿਆਲਾ ॥ ਕੋਟਿ ਸੂਰਜਿ ਮ ਕਰਗ ॥ ਉਜਾਲਾ ॥ ਯੈ ਕਹਿ ਕਰ ਸਤਿਗੁ
 ਰ ਬਚ ਧਾਇ ॥ ਨਿਜ ਸੁਖ ਭੀਤਰ ਗਏ ਸਮਾਇ ॥ ੮੦ ॥ ਸੰਮਤ ਸ
 ਤਰਹ ਸਹਸ ਭਵਿਜੈ ॥ ਇਕੀ ਵਾ ਸੰਗ ਮੇਰ ਮਿਲਿਜੈ ॥ ਰੇਤ ਸੁਦੀ

ਰੋਦਹ ਬੁਧਵਾਰਾ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਏ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ੮੧ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧ ਤੇ ਪੁਨ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਪੈ ਛੁਬਿ ਛਾਈ ॥ ਦੀਪ
 ਕ ਦੀਪ ਸਿਰੋ ਮਹਿ ਸਾਹਿਬੁ ਆਇ ਅਨਾਇ ਮਹਾਂ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਭਾਰ ਬਖ
 ਭੋਕੇ ਜਾਤ ਰਸਾਤਲ ਰਾਖ ਲਯੋ ਜਿਹ ਸ੍ਰੀ ਸਚ ਦਾਈ ॥ ਤਾ ਗੁਰ ਕੀ ਬਰਨ
 ਕ ਬਿਸੁੰਦਰ ਸੰਤ ਜੁਨੇ ਮਨ ਮੇਦ ਬਦਾਈ ॥ ੮੨ ॥ ਰੋਪਈ ॥ ਦੀਪਕ
 ਦੀਪ ਕਲਸ ਜਗ ਬੀਭਾ ॥ ਨਿਰਖਤ ਜਾਹਿ ਰਹਤਿ ਜਗ ਦੀਭਾ ॥ ਸਾਗਰ
 ਸ੍ਰੀ ਹਧ ਉਲਧਾਰਿ ਧਰਤਾ ॥ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਰਤਾ ॥ ੮੩ ॥ ਸ
 ਹਰ ਬਕਾਲਾ ਜਗ ਬਿਗਾਜੇ ॥ ਅਮਰਾਵਤੀ ਨਿਰਖ ਦੁਤਿ ਲਾਜੇ ॥ ਨ
 ਦੀ ਬਿਪਾਸਾ ਤੀਰ ਬਸਤ ਬਰਾ ॥ ਅਪ੍ਰਮਾਨ ਉਪਮਾਤਾ ਕੀ ਧਰਾ ॥ ੮੪ ॥
 ਸਵੈਯਾ ॥ ॥ ਬਾਇਸ ਕੂਪ ਤਫ਼ਾਗ ਅਨੁਪਮ ਬਾਗ ਸਭਾਗ ਸੁਭਾਸੁ
 ਹਾਈ ॥ ਬਾਜਗਾਇੰਦ ਬੰਦੇ ਰਬ ਬਾਹਨ ਅੰਨ ਬਸੰਨ ਕੀ ਤੋਟ ਨ ਕਾਈ
 ॥ ਦੇਵ ਸਰੂਪ ਦਿਵੈ ਨਰ ਨਾਰਿ ਸੁਗਿਆਨ ਕਥਾ ਜੁਦਾਇਆ ਉਰ ਮਾਈ
 ॥ ਦੇਸ ਬਿਸਾਲ ਰਸਾਲ ਪੁਰੀ ਟਹਿਨਾ ਬਸਦਾ ਜਿਹ ਅਪਿ ਸਹਾਈ ॥
 ੮੫ ॥ ਰੋਪਈ ॥ ਤਿਹ ਠਾਂ ਬਸਤੁ ਆਪ ਮਹਾਰਾਜਾ ॥ ਤੇਗ ਬਹਾਦ
 ਰ ਜੁਸਿ ਰਤਾ ਜਾ ॥ ਰਾਜ ਸਾਜ ਪ੍ਰਤਿਹ ਸਿਰ ਧਾਰਿਯੋ ॥ ਸਗਲ ਜਗਤ
 ਇਹ ਬਿਧਿ ਨਿਸਤਾਰਿਯੋ ॥ ੮੬ ॥ ਬਾਲ ਸਰੂਪ ਗੁਰੂ ਕੀ ਕਥਾ ॥ ਬਾਬਾ
 ਸਹੀ ਬਕਾਲੇ ਜਥਾ ਯੋ ਸੁਨ ਕਰ ਸੇਵੀ ਸਭੁ ਸਾਰੇ ॥ ਆਏ ਮਧਿ ਸੁਨ ਗ
 ਰ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ੮੭ ॥ ਸਰਬ ਗੁਰੂ ਨਿਜੋ ਕੇ ਕਹਣਾਈ ॥ ਬਾਈ ਬੈਰ ਮੰਗੀ
 ਅਨ ਲਾਈ ॥ ਸਿੱਖ ਸਖਾਜੇ ਕੋ ਚਲ ਆਵੈ ॥ ਬਾਈ ਠਫਰ ਸੁਭੇਟ ਚ
 ਦਾਵੈ ॥ ੮੮ ॥ ਤਉਨ ਸਮੈ ਇਹ ਬਿਧਿ ਮਮ ਸੁਨਾ ॥ ਆਯੋ ਏਕ ਸਿੱਖ ਬਹੁ
 ਗੁਨਾ ॥ ਮਖਨ ਸ੍ਰਾਹ ਤਾ ਸਕੇ ਨਾਮਾ ॥ ਜਾਨੁਕ ਸਰਬ ਗੁਣ ਨ ਕੇ ਧਾਮ

੮੮॥ ਦਫ਼ਨ ਕੇਟਾਰ ਕੋਨਾਇਕਾ ਲਫ਼ ਬੈਲਜਿਹ ਚਲੈ ਸਹਾਇਕਾ
 ਬਣਜ ਬਪਾਰ ਬਿਤ ਬਿਤ ਲਾਗਾ ॥ ਨਿਸਦਿਨ ਰਸਮਾਇਆ ਕੇ ਪਾ
 ਗਾ ॥ ੮੯॥ ਸੇਵਰ ਸਨ ਜਾਹਿ ਬਕੇ ਆਯੋ ਆਗੇ ਦਿਲੀਯੋ ਸੁਨ ਪਾਯੋ
 ॥ ਤਬ ਤਾਕੇ ਮਨ ਮੈ ਇਮ ਆਈ ॥ ਚਲੇ ਬਕਾਲੇ ਮੱਧਿ ਜੁਧਾਈ ॥ ੯੦॥
 ਹੁਕਮ ਪਾਇ ਪਹੁੰਚਿ ਚਿਜ ਬ ਆਈ ॥ ਆਗੇ ਯੋ ਬਤੀਆ ਸੁਨ ਪਾਈ ॥
 ਬਾਈ ਗੁਰੂ ਬਨੈ ਇਹ ਬਾਨੈ ॥ ਬਿਨ ਬਿਚਾਰਨ ਜਾਹਿ ਪਛਾਨੈ ॥ ੯੧॥ ਦੇ
 ਹਰਾ ॥ ਬਾਈ ਗੁਰੂ ਸੁਇਤ ਬਨੇ ਕਾਹ ਤਜੇ ਕਿਤ ਜਾਉ ॥ ਮੇਕਹ ਇਹ
 ਚਿੰਤਾ ਭਈ ਕਾਪਹ ਭੇਦ ਬਤਾਉ ॥ ੯੨॥ ਦੇ ਬਿਸ ਗੁਰੂ ਨਹੇ ਹਿਰੇ ਗੁਰੂ
 ਹੇਇ ਹੇ ਏਕਾ ॥ ਤਾਕੇ ਕੈਸ ਪਛਾਨਿ ਪੈ ਕਰ ਕੈ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕਾ ॥ ੯੩॥ ਪਾ
 ਚ ਪਾਂਚ ਧਰਮ ਹਰ ਕੋ ਟਿਕਤ ਫਿਰੇ ਸਬ ਸੀਸਾ ਜੇ ਸਭ ਹੀ ਮੰਗ ਲੇਹਿ
 ਗੋ ਸੇ ਮੇਰੇ ਜਗਦੀਸਾ ॥ ੯੪॥ ਚਉਪਈ ॥ ਮੰਨਤ ਗੋਲਕ ਭੇਟ ਵਸੇ
 ਧਾ ॥ ਤਾਹੀ ਕਹ ਮਮ ਦੇਟ ਉਸੇ ਧਾ ਜੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਚਿਤ ਕੇ ਭਰਮਾ ॥ ਦਰ ਕਰੈ
 ਗੋ ਸੇ ਸੇ ਮਰਮਾ ॥ ੯੫॥ ਆਤਮ ਦਰਸੀ ਗੁਰੂ ਜੁ ਹੋਇ ॥ ਮਾਂਗ ਲੇਇ ਗੋ
 ਮੁਖ ਤੇ ਸੋਇ ॥ ਅੰਸੇ ਮਨ ਕਹਿ ਸਿਖ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਲਾਗੇ ਮੰਜੀ ਭੇਟ ਚੜ੍ਹਨ
 ॥ ਬਾਈ ਬਾਂਤਿਨ ਜਾਇ ਚੜ੍ਹਾਈ ॥ ਪਾਂਚ ਅਸਰ ਫੀ ਅਵਰ ਕੜਾਈ ॥
 ੯੬॥ ਪੁਨ ਬੋਲਿਓ ਅੰਸੇ ਸਿਖ ਬੈਨਾ ॥ ਅਉ ਕੋਉ ਮੰਜੀ ਬਾਕੀ ਅੰਨਾ ॥
 ਲੋਗਨ ਕਹੀ ਅਉਰ ਕੋਉ ਨਾਹੀ ॥ ਬਾਈ ਏਈ ਮੰਜੀਆ ਆਹੀ ॥ ੯੭॥
 ॥ ਪੁਨ ਬਾਲਕ ਭਾਖੇ ਇਮ ਬੈਨਾ ॥ ਬਾਬਾ ਤੇਗਾ ਰੈ ਇਕ ਅੰਨਾ ਲੋਗਨ
 ਕਹਾ ਮੰਜੀ ਪਤਿ ਨਾਹੀ ॥ ਬੈਠੇ ਅੰਦਰਿ ਸਾਂਸੁ ਸਬਾਹੀ ॥ ੧੦੦॥ ਭੁਲੀ
 ਬਰੀ ਕਾਲ ਪੈਨ ਭੇਟਾ ॥ ਨਕਾਹੁ ਸਿਉ ਲੇਉਨ ਦੇਟਾ ॥ ਸੁਨ ਬਚ ਸਿਖ ਕਹ
 ਪਤਿ ਹਨਾਮਾ ॥ ਕਿਹ ਤੇਗਾ ਸੋਢੀ ਜੁਧਾਮਾ ॥ ੧੦੧॥ ਬਾਲਕ ਪੁਨਿ ਲੋਗਨ

ਯੋਕਹੀ। ਚਲਤਿ ਹਸਦਨ ਦਿਖਾਵਹੁ ਸਹੀ। ਤਵਨੈ ਠਵਰ ਸਰਬ ਚਲ
 ਗਏ। ਆਵਰਵਾਜਿਹੁ ਇਸ ਬਿਤੁ ਭੁਏ॥ ੧੦੨॥ ਆਤਮਾ ਅੰਦਰਿ ਤੇ
 ਬੋਲੀ। ਕਿਆਤੁ ਮਬਚਨ ਬਖਾਨਤੁ ਗੋਲੀ। ਨਾਇਕ ਬਚਨ ਕਹੇ ਇਹ
 ਭਾਇ। ਤੇਗ ਬਾਬਾ ਹੈ ਕਿਹ ਜਾਇ॥ ੧੦੩॥ ਹਮ ਆਤਮ ਦਰਸਨ ਤਿਹ ਚ
 ਹੈ। ਭੇਟ ਚਦਾਇ ਬਾਤ ਸਬ ਕਹੈ। ਦਫਨ ਦੇਸਹੁ ਮਾਰੀ ਟਾਸੀ। ਆਏ
 ਦਰਸਨ ਹਿਤ ਅਭਿਨਾਸੀ॥ ੧੦੪॥ ਜਬਾ ਸਕਤ ਜੇ ਭੇਟ ਸੁਮਾਈ। ਆ
 ਏ ਮੰਜੀ ਸਰਬ ਚਦਾਈ। ਇਹ ਜਾਹਿ ਬਕੇ ਸੁਨਿਕਰਨਾ ਆਮਾਤਾ ਆ
 ਏ ਤਿਹਾਰੇ ਧਾਮਾ॥ ੧੦੫॥ ਦੇਹਰਾ । ਸੀ ਮਾਤਾ ਜਗਨਾਨਕੀ ਉਚਰੇ
 ਇਹ ਬਿਧਿ ਬੈਨਾ ਮੇਰੇ ਹੀ ਟਹ ਪੁਤ ਨਿਜ ਮਸਤ ਰਹੈ ਦਿਨ ਰੈਨਾ॥ ੧੦੬॥
 ਪਾਪ ਫੀਫੀਦ । ਤਬ ਕਹੀ ਮਾਤੁ ਤੁਮ ਸੁਨਹੁ ਬੀਰਾ। ਟਹ ਧਰਤ ਨਹਿ
 ਨਿਜ ਸੁਧ ਸਰੀਰਾ। ਤੁਜ ਖਾਨ ਪਾਨ ਅਰਧਨ ਪਿਆਸਾ। ਨਿਜ ਰਹਤ
 ਬੈਠ ਉਚੇ ਅਟਾਸਾ॥ ੧੦੭॥ ਨਿਜ ਬਾਜ ਸਾਜ ਪਰਕੀਨ ਸੁਧਾ। ਭਾਖੀ
 ਤਬੈ ਟਕਫ ਅਗਮ ਬੁਧਾ। ਮੇਰੀ ਪੁਤ ਸਮਝਾਇ ਨੇਕਾ ਦੇਹੈ ਨ ਉਤ
 ਰ ਮੁਝ ਕੋ ਸੁਏਕਾ॥ ੧੦੮॥ ਜੇ ਧੁਪ ਬੈਠ ਬੀਤੈ ਬਿਤਾਇ। ਜੇ ਹੋਤ ਛਾ
 ਇਨ ਹੀ ਤਜਤ ਜਾਇ। ਪੈਥੀ ਸੁਰੀ ਬਜਨ ਮਤੁ ਹਗੂ। ਜਨ ਧਰਸੁ
 ਆਤਮੇ ਮੱਧਿ ਗੂੜਾ॥ ੧੦੯॥ ਹੀਰਾ ਸੁਲਾਲ ਕੋ ਰੀਰ ਦਾਮਾ। ਨਹੀ ਕ
 ਨਕ ਰੁਪਤਾ ਕੋ ਸੁਕਾਮਾ। ਕਿਅਨਿਕ ਲਛ ਦੇਵੈ ਜੁ ਆਨਾ। ਕਬਿ ਧਰਤ
 ਨਹਿ ਤਾ ਪਰਧਿਆਨਾ॥ ੧੧੦॥ ਪ੍ਰਮਤਿ ਅੰਸ ਜਨ ਅਮਲ ਪੀਤਾ। ਆ
 ਰਕਤ ਨੇਤ੍ਰ ਰਗ ਮਗਤ ਰੀਤਾ। ਜਨ ਸੁੰਗ ਕਛੁ ਰਿਖਤ ਰਸਹਾਰਾ। ਅ
 ਲਮ ਸਤ ਭੋਲ ਬਾਟਲ ਬਿਹਾਰਾ॥ ੧੧੧॥ ਮੈ ਬੈਠ ਲੋਗ ਆਵੈ ਬਲਾਇ
 । ਸਬ ਰਹੀ ਤਾਹਿ ਨਾਟਿਕ ਦਿਖਾਇ। ਸਭ ਕਹੈ ਬੈਠ ਇਹ ਬਿਧਿ ਉਚਾ

ਰਾਇਹ ਸਾਧ ਰੂਪ ਨਹਿ ਕੇ ਅਜਾਗਾ ॥ ੧੧੨ ॥ ਜਬ ਨੈਨ ਮੱਧਿ ਨਿਰਖੇ
 ਜੁਨੈਨਾ ਬੈਠੈ ਬਿਤਾਇ ਸੇਵਤ ਨ ਐਨਾ ॥ ਲਾਗੀ ਸਮਾਧ ਇਹ ਬਿਧਿ
 ਪ੍ਰਕਾਰਾ ਬੋਲੇ ਨ ਬਚਨ ਕੇ ਕਹੇ ਹਜਾਗਾ ॥ ੧੧੩ ॥ ਇਨ ਕੇ ਜੁਤਾਤ
 ਕਰਣ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਖਲਦ ਲਨ ਖੰਡ ਜਾਂਕੀ ਸੁਬਾਨਾ ॥ ਕੁਲ ਕਲਸ
 ਦੀਪ ਜਨ ਦਿਪਤ ਬੰਧਾ ॥ ਜਿਹ ਹਥਿ ਯੋ ਸਗਲ ਰਿਪ ਜਗਤ ਦੀਭਾ ॥
 ੧੧੪ ॥ ਬਾਈ ਮਰਾਵ ਜਿਹ ਕਰ ਸੁਚਰਾ ॥ ਪੈਦੇ ਸੁਆਦਿ ਮਲੇ ਛੁਰ
 ॥ ਦੈ ਖੜਗ ਪਾਇ ਗਾਝੈ ਸੁਜੋਨਾ ॥ ਅਰਤ ਰ ਸੁਚੀਰ ਗਜ ਜਿਯੋ ਸੁਤੋ
 ਨਾ ॥ ੧੧੫ ॥ ਅਰਕੀ ਸੁਊ ਪਰ ਛੁਤੀਆ ॥ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਜਿਹ ਰਚਿਓ ਤਖ
 ਤ ਬੰਗਾ ਸੁਭਾਨਾ ॥ ਅਸ ਗੁਰੂ ਦੇਵ ਛੁਰਟੇ ॥ ਦਿਆਲਾ ॥ ਕਰਿ ਅਨਿਕ
 ਰੋਜ ਅਵਤੁਤ ਪਿਆਲਾ ॥ ੧੧੬ ॥ ਜਿਹ ਬਾਦ ਸਾਹ ਕੇ ਅਧਿਕ ਬਾ
 ਜਾ ॥ ਲੀਨੇ ਮੰਗਾਇ ਜਿਹ ਕੋ ਪਸਾਜਾ ॥ ਕਰਿ ਰਹਾ ਜਾਹ ਦੀਨੇ ਨ ਸੋਇਆ ॥
 ਫਿਰ ਚਦੀ ਸੈਨ ਤਿਨ ਕੋ ਪਹੋਇਆ ॥ ੧੧੭ ॥ ਲਲਾ ਸੁਕੰਬਰ ਸੁਬੈ ਅਪ
 ਰਾ ॥ ਸੇ ਖੰਡ ਖੰਡ ਕੀਨੇ ਹਜਾਗਾ ॥ ਅੰ ਅਨਿਕ ਚਰਿਤ ਕੀਨ ਹੋਇਆ ॥ ਕ
 ਬ ਸਕਤ ਕੀਨ ਕਰ ਕਿਤ ਪਿਆਰਾ ॥ ੧੧੮ ॥ ਅਸ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਸਾਹਿਬ
 ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਇਮ ਕਰੇ ਬਚਨ ਮੁਖ ਕੇ ਉਚਾਰਾ ॥ ਇਹ ਧਰਾ ਭਾਰ ਸਭ
 ਕਰਗ ਦੂਰਾ ॥ ਬਹਾਦਰ ਸੁਤੇਗ ਗੁਰ ਬਰਹਜੂਰਾ ॥ ੧੧੯ ॥ ਇਹ ਕੇ ਜੁ
 ਧਾਮ ਨਿਜ ਹੋਗ ਪੁਰਾ ॥ ਇਹ ਧਰਗ ਅਸ ਸੁਰ ਪੁਰ ਸੁਹੁਤਾ ॥ ਗਿਧਰਾ
 ਵਿਪੁ ਸਾਧੁ ਸੁਸੇਸਾ ॥ ਤਿਹ ਚਰਨ ਅਸ ਕਰਹੈ ਬਿਸੇਖਾ ॥ ੧੨੦ ॥ ਸੁਭ
 ਪੰਥ ਚਲਗਤਾ ਕੇ ਅਪਾਰਾ ॥ ਫਹ ਕਰਗ ਦੂਰ ਧਰਨੀ ਸੁਭਾਗਾ ॥ ਇਕ
 ਬਿਨ ਅਕਾਲ ਮਨ ਪੈਨ ਅਉਰਾ ॥ ਦੀਨਾਨ ਬੰਧ ਸਾਹਿਬ ਸੁਗਉਰਾ ॥
 ੧੨੧ ॥ ਇਹ ਭਾਂਤ ਬਚਨ ਮੁਖ ਕੇ ਅਪਾਰਾ ॥ ਬਰਨੇ ਗੁਬੰਦ ਹਰਿਖੜ

ਗਧਾਰਾਤਿਹ ਬਚਨ ਆਸ ਲਾਗੀ ਉਡੀਕਾ ਕਬਿਦਿਖੋ ਸੁਖ ਸੁਤ
 ਅੰਸ ਨੀਕਾ ॥ ੧੨੨ ॥ ਜਬ ਯਾਹਿ ਅੰਸ ਨਿਰਖੋ ਸੁਨੈ ਨਾਤ ਬਮੁਤ ਸ
 ਮਾਨ ਨਹੀਂ ਸੁਖ ਮੈਨਾ ਸੁਨਿਓ ਸੁਬਚਨ ਮਾਤਾ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਗਯੋ ਸਮ
 ਸੁਬਾਤ ਮਨ ਮੈ ਬਚਿਤ੍ਰਾ ॥ ੧੨੩ ॥ ਚਉਪਈ ॥ ਯੋ ਮਾਤਾ ਤੇ ਆਗ
 ਆਪਾਈ ॥ ਭੀਤਰ ਗਯੋ ਸਿਖ ਤਬ ਧਾਈ ॥ ਜਹਾਂ ਬਿਰਾਜਿਤ ਹੁਤੇ ਨਿ
 ਧਾਨਾ ਅਚੁਤ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭੁ ਭਗਵਾਨ ॥ ੧੨੪ ॥ ਪਗ ਪੰਕਜ ਮੈ ਸੀਸ
 ਟਿਕਾਈ ॥ ਧਰੀ ਭੇਟ ਅੰਗੋ ਭਿਨ ਸਾਈ ॥ ਜੋ ਨਿਜ ਅੰਨ ਠਵਰ ਦੇ
 ਆਯੋ ॥ ਅੰਰਨ ਜਾਦਾ ਕਛੁ ਕਧਰਾਯੋ ॥ ੧੨੫ ॥ ਪਾਰਿਕ੍ਰਮਾ ਆਵੇ
 ਭਿਨ ਲੀਨੀ ॥ ਮਨ ਚਿਤ ਕੈ ਅਭਿ ਬੰਦਨ ਕੀਨੀ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਅਸ ਬਿ
 ਤ੍ਰੈ ਗਯੋ ॥ ਬਿਨ ਆਇ ਸਬੈ ਸਤ ਨਹਿ ਭੁਯੋ ॥ ੧੨੬ ॥ ਛੁਟੀ ਸਮ
 ਧਿਕ ਹਸ ਗੁਰ ਬੈਨਾ ॥ ਹੈ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਸੁਖ ਚੈਨਾ ॥ ਤਵ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਭ
 ਜੁ ਬਰਪਾਇ ॥ ਚਿੰਤਾ ਦੂਖ ਸੁਗਈ ਬਲਾਇ ॥ ੧੨੭ ॥ ਪਾਂਚ ਅਸਰ
 ਫੀ ਅਗਰ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਅਮੀ ਬਕਤ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਉਰਾਰੀ ॥ ਕੈਸੇ ਹੈ ਯਹ
 ਮੁਹਰ ਸੁਪਾਂਚਾ ॥ ਅਜਮਤ ਮਾਂਗਤ ਮੁਝ ਪੈ ਸਾਚੁ ॥ ੧੨੮ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥
 ਤਵਨ ਸਮੈ ਅਸ ਗਤ ਹੁਤੇ ਤਨ ਮਨ ਅਰਪਤ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਅਬ ਕਾਰਜ
 ਪੂਰਨ ਭੁਯੋ ਅਜਮਤ ਮਾਂਗਤ ਆਨਾ ॥ ੧੨੯ ॥ ਮੁਹਰ ਪਾਂਚ ਸੌ ਪਾਚ ਜੋ
 ਮਨ ਤਹ ਮਾਰੀ ਦੇਹਾ ॥ ਜੋ ਕਛੁ ਘਨੀ ਜੁਲੇਰ ਹੈ ਹਮਰੀ ਕਰ ਫਿਰਿ ਲੇਹੁ
 ॥ ੧੩੦ ॥ ਚਉਪਈ ॥ ਅਵਰ ਗੁਪਤ ਕਥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਸਿੰਧ ਮੁਖ ਮਾਂਗ ਉਚਾਰਾ ॥ ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਸਿਖ ਗਦ ਗਦ ਭੁਯੋ ॥ ਭੁਰਮ
 ਨਿਵਾਰ ਸੁਧੈ ਗਯੋ ॥ ੧੩੧ ॥ ਸਰਫੀ ਕਾਦੁ ਅਗਰ ਗੁਰ ਧਰੀ ॥ ਭਾਂ
 ਤਿ ਭਾਂਤਿ ਬਿਨਤੀ ਪੁਨ ਕਰੀ ॥ ਧੀਨਿ ਧੀਨਿ ਧੀਨਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਤਾਰਾ ॥

ਸਗਲ ਪਾਟਾ ਕੀ ਜਾਨਨ ਹਾਰਾ ॥ ੧੩੨ ॥ ਕਰੁਣਾ ਸਿੰਧ ਜਗਤ ਗੁਰ
 ਬਾਮੀ ॥ ਕਮਲ ਨੈਨ ਅੰਤਰ ਕੇ ਜਾਮੀ ॥ ਭੂਤ ਭਵਿਖ ਭਵਾਨ ਮੰਤ੍ਰ
 ਰੀ ॥ ਸਕਲ ਕਲਾ ਤੁਹਿ ਦਿਸੈ ਅਗਾਰੀ ॥ ੧੩੩ ॥ ਤੁਹ ਨਿਜ ਛਪੇਈ
 ਨ ਕੇਦ ਯਾਲਾ ॥ ਕਿਹ ਬਿਧਿ ਜਗ ਮੈ ਹੋਗ ਉਜਾਲਾ ॥ ਸਰਜ ਸਸੀ ਸਿੰ
 ਧ ਜਲ ਪਾਈ ॥ ਪਾਟ ਭੀਤ ਰੋਕ ਪਰਹਿ ਲੁਕਾਈ ॥ ੧੩੪ ॥ ਕਿਟ ਜ
 ਗਤ ਦੁਹ ਛਪੈ ਨ ਗਨੀ ਐ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇ ਜਹਤ ਹੁਖ ਭਨੀ ਐ ॥ ਯੋ
 ਕਹ ਕੈ ਸਿਖ ਭੇਟ ਚਦਾਈ ॥ ਬਾਹਰ ਆਪੇ ਵਹਤ ਬਧਾਈ ॥ ੧੩੫ ॥
 ਚਦੁ ਉਚੈ ਨਿਜ ਮਹਲ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਅਧਿਕ ਬੋਲ ਇਹ ਬਚਨ ਬਖਾਨ
 ॥ ਯਾਧਾ ਗੁਰੂ ਸੰਗ ਡਿਜੀ ਟੇਰੀ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਭੁਰਮੇ ਅਨ ਜਾਹੇਰੀ ॥
 ੧੩੬ ॥ ਯੋ ਜਨੁ ਕਰ ਸੰਗਤ ਸੁਭ ਆਈ ॥ ਜਨੁ ਕ ਛੀਰ ਨਿਧ ਲਹਰ
 ਸ ਆਈ ॥ ਭੁਯੋ ਕੁਲ ਹਲ ਮੇਲਾ ਭਾਰੀ ॥ ਆਟਤ ਮੰਤ੍ਰ ਸੰਗਤਾਂ ਸਾ
 ਰੀ ॥ ੧੩੭ ॥ ਆਦਿ ਗੁਰੂ ਬੈਠਤ ਜਿਮ ਜਾਨਹਾ ॥ ਤਿਯੋ ਸਭਿ ਗੁਰ ਦੇ
 ਦਰਸ ਪਛਾਨਹਾ ॥ ਸਿੱਖ ਸਖਾ ਆਟਤ ਪਰਮਨ ਮੈ ॥ ਨਿਜ ਮਨ ਸਾਕ
 ਹ ਪੁਰਤ ਖਿਨੀ ॥ ੧੩੮ ॥ ਕਲਪ ਤੋਰੇ ਟਰੇ ਕ ਬਖਾਨੈ ॥ ਪਾਰਸ
 ਕੋ ਕੋਰ ਅਟਰ ਪ੍ਰਮਾਨੈ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਅਧਿਕ ਲਛ ਜਬ ਚਦੀ ॥ ਦੁਭ
 ਨਿ ਨਿਰਖ ਕਾਂਪਨੀ ਬਦੀ ॥ ੧੩੯ ॥ ਧੀਰ ਮੱਲ ਸੋਢੀ ਸਿਰਦਾਰਾ ॥ ਮ
 ਨ ਮੈ ਜਰਿਓ ਸ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਅਪਨੇ ਪਰ ਕੋਲੋ ਗ ਮਿਲਾਈ ॥
 ਕਰਮੇ ਜੋਰ ਤਿਨ ਅਧਿਕ ਬਨਾਈ ॥ ੧੪੦ ॥ ਭੂਲਨਾ ਛੀਦ ॥ ਆਨ
 ਹ ਜਰਵਹੁ ਲਰਿਯੋ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਸੋ ਦਰਬਜੇ ਸਰਬ ਸੋ ਲਿਯੋ ਉਠਾਈ
 ॥ ਸੋ ਸਤੁ ਬੰਦੁ ਪੁਨ ਕਮਰ ਸੋ ਬਾਂਧਿ ਕੈ ਗਹੀ ਤਰਵਾਰ ਕਰਮੈ ਬ
 ਜਾਈ ॥ ਮੋਰ ਭੁਤੀ ਜਕੀ ਸਹੀ ਇਹ ਬਾਨ ਕਾ ਗੁਰੂ ਹੋ ਆਪ ਹੀ ਸੁਨੇਤੁ

ਈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾਰ ਕੈ ਗਯੋ ਜਬ ਧਾਮ ਕੇ ਜੈਸ ਤਿਨ ਕਰੀ ਤਤੁ ਫਿਨ ਸੁਖ
 ਈ॥ ੧੪੧॥ ਸਰਬ ਹੀ ਸੰਗਤਾ ਜਿਤੀ ਉਹੁ ਬਾਨ ਹੀ ਸਗਲ ਕੇ ਚਿਤੁ
 ਗੁਰੂ ਯੋ ਫਿਰਾਈ॥ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸ ਤਿਨ ਲੋਰੇ ਮਲ ਪੀਰ ਸੇ ਕਰੀ ਫਾ
 ਧੀ ਕੇ ਇਨ ਸੁਨੇ ਭਾਈ॥ ਸਿਤ ਅਨੰਤ ਟੈ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਹੈ ਕੁਰਿ ਯੋ ਇਨ
 ਜੋਰ ਨਿਜ ਹਿ ਕਹਿ ਖਾਈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੀਚਾਰ ਕੈ ਚਰੀ ਸਭ ਸੰਗਤਾ ਲੀ
 ਯੋ ਤਿਹ ਲੁਟ ਤੇ ਫਤੇ ਪਾਈ॥ ੧੪੨॥ ਗੁਰੂ ਯੋ ਤਿਹ ਸੇਰ ਆਨੇ ਕੁ ਬਿਧ ਜਾ
 ਨੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੀ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜਖ ਬਰ ਸਾਰੀ॥ ਬੋਲ ਕੈ ਸੰਗਤੀ ਸਿੱਖ ਸਿਰ
 ਫਾਰ ਕੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੇ ਸਿੱਧ ਤੈ ਬਯੋ ਉਚਾਰੀ॥ ਕਰੀ ਤੁਮ ਜਲ ਦਯਾ ਹਰ ਵ
 ਨ ਕੇ ਹੁਕਮ ਸੇ ਨਹੀ ਮੁਹ ਕਹੀ ਲੁਟ ਹੁ ਸੁਧਾਰੀ॥ ਸਿੱਖ ਪੁਨ ਸਾਹਿਬੇ ਜਾ
 ਦੇ ਜੋ ਮਰਤ ਕੇ ਚਰਤ ਕਾਲੀ ਕੇ ਇਹ ਸੀ ਸਭਾਰੀ॥ ੧੪੩॥ ਨਹੀ ਮਹਾ
 ਰਾਜ ਜੁ ਕਹੀ ਨਿਜ ਬਕ ਫਤੇ ਲੁਟ ਤੁਮ ਲੇਹੁ ਮਲ ਪੀਰ ਤੇਰਾ ਆਪ
 ਕੇ ਸਾਥ ਫਾਧੀ ਕਜੇ ਉਨ ਕਰੀ ਨਿਰਖ ਕਰ ਸਕੇ ਨਾ ਹਮ ਸੁਜੇ ਰਾਗ
 ਫਤੇ ਕੀ ਬਿੱਤ ਅਮਿਤ ਟਹ ਲੈ ਗਯੋ ਸਸਤੁ ਦਿਖਾਇ ਕੀ ਓ ਬਲ ਪਨੇ
 ਰਾ॥ ਜਰੀ ਨਹੀ ਗਈ ਫਹ ਬਾਤੁ ਹਮ ਸਬੁ ਪਰ ਹੈ ਗਯੋ ਹਮਲ ਅਕਾ
 ਲ ਕੇ ਰਾ॥ ੧੪੪॥ ਕਹਾ ਪੁਨ ਭਯੋ ਜਉ ਲੈ ਗਯੋ ਚੜਤ ਟਹ ਨਹੀ ਕ
 ਫੁਰਿ ਤਹ ਮੋ ਕੋ ਸੁਰਾਈ॥ ਦਰਬ ਕੇ ਕਾਜ ਕਛੁ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਨੈ ਨਹੀ
 ਇਹ ਬੈਠ ਦੁਕਾਨ ਪਾਈ॥ ਰਿਧ ਜੇ ਸਿੱਧ ਪੁਨ ਉਸਤਤੀ ਨਿੰਦਕਾ ਸੀਤ
 ਕੇ ਏਕ ਸਮ ਹੈ ਜਤਾਈ॥ ਕਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੁਨ ਲੇਸਟੇ ਜਾਨਿ ਯੈ ਸੁ
 ਧਾ ਤੈ ਜਹਰ ਸਭ ਏਕ ਜਾਈ॥ ੧੪੫॥ ਇਸੀ ਹਮ ਕਾਜ ਕੇ ਫੁਪੇ ਨਿਜ
 ਰਹਤ ਬੇ ਪ੍ਰਗਟ ਮੈ ਹੋਤ ਹੈ ਕਸਟ ਭਾਰੀ॥ ਕਿਸੀ ਕਉ ਮਾਰਨਾ ਕਿਸੀ ਕ
 ਉਤਾਰਨਾ ਇਸੀ ਮੈ ਨਿਰਖੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਗੀ॥ ਸਿਤ ਅਨੰਤ ਮਨ ਦੁਹ

ਤੇ ਪਾਏ ਨਹੀ ਕਛੁ ਕਿਸੀ ਕੇ ਦੁਖ ਮਝਾਰੀ ਗਬਿਬਿਧ ਉਪਦੇਸ ਕਰ ਪ੍ਰ
 ਭੁ ਸੁਭ ਸੰਗਤ ਕਰੀ ਨਿਜ ਕੁਚ ਕੀ ਯੋ ਤਿਆਰੀ ॥ ੧੪੬ ॥ ਪੀਰ ਕੇ ਮਲ
 ਗਯੋ ਜੋ ਲਟ ਮੈ ਦੋ ਗੁਰ ਦੇਟ ਨੂ ਸਬ ਫਿਰਾਈ ਦੁਖ ਤ ਸਰੀ ਕਤ
 ਮੈ ਜਾਨਿ ਕੈ ਚਦੇ ਹੈ ਆਪ ਮਨਿ ਆਨੰਦ ਪਾਈ ਨਦੀ ਕੇ ਤੀਰ ਜਬ
 ਆਨ ਠਾਢੇ ਭਏ ਤਬੈ ਸਿਖ ਏਕ ਨੈ ਯੋ ਸੁਨਾਈ ਗਰੀਬ ਜੁ ਆਦਿ ਵਾਹੀ
 ਰਮੇ ਆਟ ਤੇ ਨਹੀ ਟਹ ਮੋੜ ਕਰ ਦਯੋ ਜਾਈ ॥ ੧੪੭ ॥ ਕਹੀ ਗੁਰ ਦੇਟ
 ਜੀ ਦੇਹੁ ਤੁਮ ਜਾਇ ਕਰ ਨਹੀ ਕਛੁ ਗਯੋ ਭਿਹੜਾ ਸੁਪਾਈ ਦੁਕ ਮ ਗੁਰ
 ਦੇਟ ਕਾ ਭਯੋ ਇਮ ਜਾਨਿ ਯੈ ਨ ਵੀ ਬਿਪਾਸ ਮੈ ਦਯੋ ਭੁਥਾਈ ਸੋ ਪਕ
 ਰੀ ਗਕੇ ਪਾਰ ਸਾਹਿਬ ਭਏ ਪਾਛੇ ਤੇ ਤਾ ਸਕੇ ਲਿਖ ਪਠਾਈ ਸ੍ਰੀ ਬਿਪਾ
 ਸ ਮੈ ਗ੍ਰਿਥ ਜੀ ਮਲ ਜੀ ਧਰੀ ਅਮਾਨ ਹਮ ਲੇਹੁ ਜਾਈ ॥ ੧੪੮ ॥ ਪ੍ਰਿਦੁਸ
 ਵੈ ਦਿਟ ਸਤ ਬ ਆਨ ਮਲ ਪੀਰ ਨੈ ਮਹਾ ਜੇ ਜਾਲ ਜਲ ਮੈ ਰਗਾਏ ਗਕ
 ਦੁਕੈ ਗ੍ਰਿਥ ਜੀ ਨੀਰ ਕੇ ਮਿ ਆਨ ਤੇ ਲਯੋ ਜਬ ਮਲ ਜੀ ਸੁਖ ਪਾਏ ਏ
 ਕਤ ਨੀਰ ਕੀ ਬੂੰਦ ਪਰ ਜੀ ਨਹੀ ਨਿਰਖ ਦੀ ਦਾਰ ਮੈ ਸੇ ਅਲਾਏ ਛੀ
 ਰਜ ਯੋ ਨਾਬ ਕੇ ਸਰਬ ਜਸੁ ਛਾਯੋ ਧੰਨੁ ਹੀ ਧੰਨੁ ਸਬ ਹੀ ਸੁਨਾਏ ॥
 ੧੪੯ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਜਹਾ ਦੇਸ ਦੁਆਬੇ ਪਰੈ ਡੇਰ ਆ
 ਈ ਮਿਲੇ ਦੇਸ ਏ ਸੰਬਰੀ ਭੇਟ ਲਾਈ ਕਿ ਪਾਸਿ ਧਤੀਰੀ ਹਜੂਰ ਬ
 ਖਾਨੈ ॥ ਬਸੇ ਨਾਬ ਈਹਾ ਨਿਜੀ ਧਾਮ ਜਾਨੈ ॥ ੧੫੦ ॥ ਤਿਨੈ ਸੁਧ ਬੰਧੰ ਪ੍ਰ
 ਭੁਯੋ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥ ਜਪੈ ਸੰਤ ਨਾਮ ਕੁਕਰ ਮੰਤ੍ਰ ਜਾਵੈ ਕਰੇ ਸੰਤ ਸੇਵੈ ਸੁ
 ਭੇਟ ਲਹੀ ਜੈ ॥ ਕਿ ਪਾਸਿ ਧਨ ਕੋ ਪਰਿ ਚਿਤ ਦੀਜੈ ॥ ੧੫੧ ॥ ਬਡੇ ਭਾ
 ਗ ਆਛੇ ਪੁਰੀ ਕੇ ਸੁਰੇਈ ॥ ਪਰੈ ਨਾਬ ਡੇਰਾ ਵਹੈ ਜਾਇ ਜੋਈ ਗਕਰੇ ਕੁ
 ਚ ਕੁਚੈ ਸਿਤਾ ਬੀ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ਭਬੈ ਮਧ ਦੁਟੈ ਬਸੈ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ੧੫੨ ॥

ਦੇਹਰਾ ॥ ਬਡੀ ਦੇਹ ਲਖ ਮਾਤ ਕੀ ਯੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਓ ਬਿਚਾਰਾ ਕੀ ਰਤ ਪੁ
 ਰ ਬੈਠਾ ਇਕ ਰਤੀ ਰਬ ਕਰੈ ਅਗਾਰਾ ॥ ੧੫੩ ॥ ਚਉਪਈ ॥ ਕੀਰਤ
 ਪੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਜਬ ਆਯੋ ॥ ਇਤ ਉਤਮਿ ਲੇਸਰ ਬਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਪੈ
 ਸਤਿਗੁਰ ਇਮ ਬਾਤ ਚਲਾਈ ॥ ਤੀਰਥ ਕਰਨ ਜਾਤੁ ਹਮ ਮਾਈ ॥
 ੧੫੪ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਇਕੈ ਰਾਤੁ ਸੋਏ ਪ੍ਰਭੁ ਯੋ ਬਿਚਾਰੀ
 ॥ ਬੁਰੈ ਪੈ ਸਰੀਕ ਮਧੈ ਏਸ ਸਾਰੀ ॥ ਕਹੈ ਜੋ ਹਜਰੇ ਮਹਾ ਟਾਕ ਮਾਹੀ
 ॥ ਕਰੈ ਪੁਰ ਸੋਊ ਰਚੈ ਗਾਟੁ ਭਾਹੀ ॥ ੧੫੫ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਏਕ ਸਮੈ ਗੁਰ
 ਦੇਟ ਜੁ ਹਰਿਗੋ ਬਿੰਦ ਨਿਧਾਨਾ ਸੀ ॥ ਮਾਤਾ ਗਿਹ ਨਾਨਕੀ ਜਬ ਹੀ ਕੀਯੋ
 ਪਾਯਾਨਾ ॥ ੧੫੬ ॥ ਤਬ ਮਾਤਾ ਨਿਜ ਦੁਖ ਕਹਾ ਅਧਿਕ ਸਵਿਤਿ ਜੀ
 ਅਜਾਨੀ ॥ ਕੀਯੋ ਸਮੇਧ ਦਿਆਲੁ ਤਬ ਇਹ ਬਿਧਿ ਬਚਨ ਬਖਾਨ
 ॥ ੧੫੭ ॥ ਉਨ ਸਭ ਹੂਤੇ ਅਧਿਕ ਬਡੁ ਤੁਮਰੇ ਹੋਗੁ ਪ੍ਰਭਾਪਾ ॥ ਸੰਗਤ
 ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਨਗਰ ਬਸਾਟੁ ਹੁਆਪਿ ॥ ੧੫੮ ॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧ ਬਡ ਲੱ
 ਛ ਮੀ ਬਡ ਜੇਧਾ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਤੁਮਰੇ ਗਿਹ ਮਹਿ ਹੋਰਿ ਰੇ ਜਗਤ ਪੁਜਕ
 ਰਤਾਰਾ ॥ ੧੫੯ ॥ ਉਨ ਬਾਕਨ ਪਰਮਾਨ ਕਰ ਮਾਤਾ ਆਇਸ ਪਾਇ ॥
 ਆਨ ਬਸਾਯੋ ਚਕਤ ਬਾਅਨ ਦਪੁਰ ਕੀ ਜਾਇ ॥ ੧੬੦ ॥ ਚਉਪਈ
 ॥ ਜਰਖਰੀ ਦ ਜਾਗਾ ਲੇਜਾਨਾ ਨਗਰ ਰਚਿਓ ਆਏ ਸੁਖ ਦਾਨਾ ॥
 ਮਾਤਾ ਜੀ ਕੇ ਇਸ ਮਨਿ ਧਾਨਾ ਸਬ ਕਾਰਜ ਕੀਨੇ ਨਿਜ ਜਾਨਾ ॥ ੧੬੧ ॥
 ਸੁਏਯਾ ॥ ਅਛੁਤ ਧੁਪ ਲਜੀ ਪੁਨ ਭੇਲਹ ਅਮਿਤ ਭੇਜ ਕਕਾਹੁ
 ਕਰਾਈ ॥ ਸੁਧ ਨਿਛੜ ਪਾਵਿੜ ਨਿਹਾਰਿ ਕੈ ਗਾਠੈ ਪੈ ਥੰਤੁ ਬੈਇਹ ਜਾ
 ਈ ॥ ਆਏ ਸੁਧਾਮ ਅਰਾਮ ਬਨਾਇ ਕੈ ਨਾਨਕੀ ਮਾਤ ਤੁਹਾ ਸੁਬਲਾ
 ਈ ॥ ਆਨੰਦ ਭੁਯੋ ਦੁਖੁ ਦਿੰਦਿ ਮਿਟੇ ਤਬ ਬਾਜਤ ਭੀ ਗੁਰ ਦੁਰ ਬਧਾ

ਈ॥੧੬੨॥ ਰੈਨ ਪਰੀਜਬ ਹੀਕਰੁਨ ਨਿਧਏਕਦਿਨਾਗਿਹਮੈਜਦੁਸੇ
 ਏ॥ਕੈਬਦਬੋਇਸੁਪੈਣਚਲਿਓਧਰਪਾਵਨਕੇਖਰਕਾਜਨਹੋਏ॥ਅ
 ਨਨਬਸਤਉਤਾਰਿਦੀਆਨਿਧਿਨੈਨਪਸਾਰਿਲਖੈਜਬਦੇਏ॥ਦੈਤ
 ਲਖਿਓਬਿਕਰਾਲਬਡੇਬਰਜੋਜਮਬਾਹਨਸੀਗਖਲੇਏ॥੧੬੩
 ॥ਸੀਗਬਡੇਬਿਕਰਾਲਬਨੇਜੁਗਕੇਸਤੁਆਨਕਹੈਸਿਰਜਾਨੀ॥ਰੋ
 ਮਫੁਲਾਇਬਡੇਮੁਖਬਾਇਦਈਕਿਲਕਾਰਮਨੇਪਨਸਾਨੀ॥ਪਥ
 ਕਾਲਿਦਕਬਿਧਬਿਰਾਜਤਨੀਰਦਕੈਜਲਰਾਸਪਛਾਨੀ॥ਯੋਤਿਹ
 ਰੂਪਬਿਲੋਕਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਬੋਲਕਹਾਤੁਮਕੋਨਨਿਦਾਨੀ॥੧੬੪॥ਚੋ
 ਪਈ ॥ਮਾਥੇਅਪਨੇਨਾਮਬਤਾਯੋ॥ਇਹਮੇਰੀਜਾਗਮੁਖਗਾਯੋ
 ॥ਤੁਮਮੇਰੇਕਦੁਨੇਕੇਕਾਜਾ॥ਗਾਉਓਬੀਤੁਗਰੀਬਨਿਦਾਜਾ॥੧੬੫
 ॥ਦੇਸਕਲੁਰਦੁਨਯਹਿਸਾਰੀ॥ਇਹਕਰਛੋਡੀਮੁਹਸੁਓਜਾਰੀ
 ॥ਸੁਕਾਹਰਾਅੰਨਮੈਜੋਈ॥ਸਤੁਕੀਰਸਮਮਖੈਚਤਸੋਈ॥੧੬੬
 ॥ਇਕਦੇਵੀਕਾਰੁਰੁਓਰਮੁਖੈ॥ਅਟਰੁਨੋਕੇਈਤੁਮਬਿਨਸੁਖੈ॥ਇ
 ਹਪੀਪਰਪਰਮੇਰੇਥਾਨਾ॥ਨਿਸਦਿਨਕਰੋਇਭੈਗੁਜਰਾਨਾ॥੧੬੭
 ॥ਅੰਰਬਚਨਦਾਨਟਬਿਕਰਾਲਾ॥ਅਨਗਨਕਰੋਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਨਾ
 ਲਾ॥ਅਟਰੁਜੁਪੈਰਤਜੈਪਰਾਨਾ॥ਸਤਿਗੁਰਬਿਗਾਸੈਨਿਰਖਤਜ
 ਨਾ॥੧੬੮॥ਤੁਬਲਗਤਾਕੀਤ੍ਰਿਅਸੁਤਸੰਗਾ॥ਆਈਬਿਕਲਕਰੋ
 ਤਨਰੰਗਾ॥ਨਰਦੁਰਹਾਰੁਮੰਡਕਰਧਾਰੀ॥ਲਗੀਡਰਾਵਨਕਰਿਕਿ
 ਲਕਾਰੀ॥੧੬੯॥ਦੇਹਰਾ ॥ਯੋਲਖਕਰਮਹਾਰਾਜਜੁਧਨੁਖ
 ਬਾਨਕਰਧਾਰਾ॥ਕੈਮਾਰਤਹੋਭਾਲਤੁਰਿਕੈਇਹਰੂਪਨਿਦਾਗ॥੧੭੦
 ॥ਸੁਨਤਬਾਤਕੀਪਿਓਭੁਯੋਧਰਕਿਧਰਕਿਛੁਤਿਕੀਨਾ॥ਮੈਸਰਨਾਗ

ਤਿਹਾਵਰੇ ਮੁਝੈ ਨਹੀ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥੧੦੧॥ ਚੌਪਈ ॥ ਪੁਨਿ ਤਿਨ ਬਚਨ ਦੀ
 ਨ ਬਿਧਿ ਰਹਾ ॥ ਮੈਂ ਸਰਨਾ ਗਤ ਤੁਮਰੇ ਪਰਾ ॥ ਜਿਯੋ ਜਾਨੈ ਮੁਝ ਕੋ ਦਿਯੋ ਜਾ
 ਗਾ ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਰਹੈ ਚਰਨ ਸੀਰਾ ਲਾਗਾ ॥੧੦੨॥ ਮੈਂ ਹੋਤੁ ਮਰੇ ਗ੍ਰਿਹ ਠਾਂ
 ਕਾ ॥ ਸੁਨਿ ਹੈ ਬਤੀਆ ਮੁਹਿ ਬਲ ਧਾਮਾ ॥ ਬਰਖ ਸਾਤ ਸੈਕੋ ਪਰਮਾਨ
 ॥ ਇਹ ਜਾਗਾ ਕਰਤੇ ਗੁਜਰਾਨਾ ॥੧੦੩॥ ਕੌਨ ਰੋਚ ਲਿਕੈ ਅਬ ਜਾਗਿ
 ਅਨਿਕ ਬਾਤ ਸਿਰ ਦੂਖ ਸੁਹਾਉ ॥ ਇਹ ਸਮ ਦੇਸਨ ਅਵਰ ਭੁਨੀ ਜੈ ॥
 ਭੁਤ ਲੋਕ ਸਿਹ ਬਸਤ ਗਨੀ ਜੈ ॥੧੦੪॥ ਪਾਹਨ ਪ੍ਰਤਮ ਪੁਜਤ ਲੋਗਾ ॥
 ਸਤਿਨਾਮੁ ਨਹੀ ਜਪਤ ਪ੍ਰਯੋਗਾ ॥ ਇਨ ਮਹਿ ਹਮਰੀ ਹੈ ਗੁਜਰਾਨਾ ਅ
 ਛੀ ਬੀਤਤ ਭਲੀ ਸਿਆਨਾ ॥੧੦੫॥ ਇਹ ਬਿਧ ਆਗੈ ਸੁਨਤ ਚਰਿਤਾ ॥
 ਗੁਰ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਸਮ ਬੈਰੀ ਮਿਤਾ ॥ ਹਮਰੇ ਅਬ ਕਾਢਨ ਕੇ ਕਾਜਾ ॥ ਆਏ
 ਭਲੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਾ ॥੧੦੬॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦਾ ॥ ਸੁਨੇ ਬੈਨ
 ਵਾਂਕੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀਨ ਤਾਈ ॥ ਦੁਆ ਸਿੰਧ ਜੂਕੋ ਦਾਇਆ ॥ ਪੈਸੁ ਆਈ ॥ ਕਹੈ ਬੈਨ
 ਆਛੇ ਸੁਨੇ ਦਾਨ ਦੇਸਾ ॥ ਕਿਧੇ ਦੇਹ ਤੋ ਕੋ ਅਨੰਦੇਸ ਦੇਸਾ ॥੧੦੭॥ ਜ
 ਹਾ ਸੀਤ ਸੇਵੰ ਨਹੀ ਗਮਾਨ ਪੂਜਾ ॥ ਜਪੈ ਐਕਾਹੁ ਹਰੀਤ ਆਗ ਦੂਜਾ ॥ ਤ
 ਹਾ ਤੇਰ ਬਾਸੀ ਸਦਾ ਜਾ ਬਿਰਾਜੇ ॥ ਨਹੀ ਭਾਵਨੀ ਮੈਂ ਸੁਸੀਰੇ ਦਗਾਜੇ ॥
 ੧੦੮॥ ਬਸੇ ਜਾਇ ਤਾਹੀ ਭੁਗੇ ਦੇਸ ਸਾਰਾ ॥ ਇਹੋ ਬਾਤ ਆਛੀ ਕਰੇ ਗੋਕ
 ਨਾਰਾ ॥ ਹੁਤੀ ਜਾਇ ਜਾਕੀ ਲਈ ਸਾਭ ਤੋਨੈ ॥ ਇਹ ਨਾਜ ਨੇਕ ਹੈ ਏਈ ਪ
 ਪੈ ॥੧੦੯॥ ਧਰਾਏ ਗੁਰੂ ਤੇਵਰੇ ਜਾਨ ਜਾਈ ॥ ਇਤੇ ਦੂਤ ਦੇਖੀ ਟਿਕੇ
 ਗੋਨ ਰਾਈ ॥ ਉਤੇ ਦਿਬ ਦੇਵੀ ਤਰੈ ਸਤ ਸੀਰਾ ॥ ਅਧੀ ਜਾਨ ਤਾਕੇ ਲਾਗਿ
 ਪੈ ਨਾਥ ਬੁੰਗਾ ॥੧੧੦॥ ਭੁਲੀ ਭਾਂਤਿ ਤੋ ਕਉ ਅਬੈ ਪਾਨ ਕੀਜੇ ॥ ਸੁਨੇ
 ਰੈਨ ਚਾਰੀ ਪਲੀਨ ਰਹੀ ਜੈ ॥ ਅਨੰਦੇਸ ਸੁਨੀ ਪਰਮ ਹੈ ਅਪਾਰਾ ॥ ਕਰੇ

ਜਾਇਚੋਜੀਅਨੇਕੰਪਕਾਰਾ॥੧੮੧॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਅਦਭੁਤਜਾਕੀਜਾ
 ਇਇਹਬਡੁਜੋਧਾਅਵਤਾਰਾ॥ ਨਾਤਰਤੁਸੁਨਿਕਾਰਹੈਅਨਿਕਭਾਂਤਿ
 ਹੈਮਾਰਾ॥੧੮੨॥ ਰੋਪਈ ॥ ਯੋਸੁਨਬਚਨਕਹੈਤਬਦਾਨੇ॥ ਹਾਥ
 ਜੋਰਅਤਿਹੀਪਿਪਿਅਮਾਨੇ॥ ਕਛੁਕਜਾਇਮੁਖਦੇਹੁਇਆਲਾ॥ ਨਿ
 ਸਦਿਨਰੋਪੇਦਰਨਾਲਾ॥੧੮੩॥ ਅਧਿਕਨਗਰਹੋਇਹੈਇਹ
 ਭਾਰੀ॥ ਸੂਰਤਟੰਤਰੀਭੀਰਅਪਾਰੀ॥ ਮੋਕਹਯਾਤੇਖੇਦਨਕੀਜੇ॥ ਦ
 ਰਸਨਕਰੋਦੁਰਜਿਨਕੀਜੇ॥੧੮੪॥ ਨਗਰਮਧਤੁਮਰੇਅਸਥਾਨ
 ॥ ਯਹਨਹਬੰਨਤਬਾਤਸੁਰਗਆਨਾ॥ ਅਨਿ॥ ਬਾਤਹਮਹੀਮਬਲਈ
 ॥ ਤਿਰੋਨਾਮਨਗਰਇਹਸਈ॥੧੮੫॥ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰਇਹਭਾਂਤਿਉ
 ਰਾਰੀ॥ ਤਿਰੋਇਸਮਰਹੈਗੋਭਾਰੀ॥ ਹਿੰਦੁਲੋਗਪਹਾਰਜੁਸਾਰਾ॥ ਕ
 ਰਹੈਮਾਏਵਾਲਉਚਾਰਾ॥੧੮੬॥ ਯੋਕਹਿਕੈਸਾਹਿਬਕਰਣਾਲੈ॥
 ਰਾਛਸਦਯੋਦੁਰਬੁਧਿਨਿਕਾਲੈ॥ ਦੇਸਬਾਟਨੀਮੈਲੈਡਾਰਿਯੋ॥ ਮਾਏ
 ਦੇਤਸਨੈਪਰਟਾਰਿਯੋ॥੧੮੭॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਗੁਰਬੰਸਕਬਿਬੇਨਤੀ
 ਦੇਤਨਿਕਾਰਨਗਾਥਾ॥ ਪ੍ਰਥਮਧਿਆਟਮੈਬਰਨਿਓਇਹੀਕਥਾਪਰ
 ਮਾਥਾ॥੧੮੮॥ ਸਿਖਪਰੇਮੀਭਗਤਜੋਨਿਸਦਿਨਧਰਤਿਧਿਆਨਾ॥
 ਤਿਨਕੇਤਾਰਨਕਾਜਕੋਸਤਿਗੁਰਕੀਯੋਪਆਨਾ॥੧੮੯॥ ॥
 ਇਤਸ੍ਰੀਗੁਰਬਿਲਾਸਪ੍ਰਥਮਧਾਉਜੋਤੀਜੋਤਿਰਾਜਅਤਿਖੇਕਬ
 ਰਨਨੰਨਾਮਪ੍ਰਥਮਧਾਇਸਮਾਪਤਮਸਤੁਸੁਭਮਸਤੁ॥੧॥
 ਰੂਆਟਲਛੰਦਾ॥ ॥ ਸ੍ਰੀਨਾਨਕੀਨਿਜਮਾਤਕਉਇਹਰੋਰਡੇਰਲ
 ਟੁੰਦਾਇ॥ ਦੀਨਬੰਧਦਆਲਸਾਹਿਬਖਰਾਬਹਾਦਰਗਾਇ॥ ਤਾਰਨੈਸੀ
 ਸਾਰਸਾਰਕੀਓਅੰਸਉਪਾਇ॥ ਨਾਮਲੈਕਰਤੀਰਥਨਕੋਚਲੇ

ਪੁਰਬਧਾਇ॥੧॥ਗੀਗਜਮੁਨਾਸਰਸ੍ਵਤੀਨਦਿਮਹਾਸਾਗਰਜਾਨਾ॥
 ਕੁੰਡਕੋਟਉਜੈਨਕਾਂਤੀਨੀਮਖਾਰਨਿਧਾਨਾ॥ਐਧਮਥੁਰਾਬਦਕਾਸਮ
 ਮੋਰਤੀਰਥਮਪਾਰਾਦੁਆਰਕਾਕੁਰਖੇਤ੍ਰਕਾਂਸੀਪੈਂਗੀਗਲੇਹੁਨਿਹਾ
 ਰਾ॥੨॥ਗੋਮਤੀਗੋਦਾਵਰੀਐਧਰਮਕਰਮਸੁਜਗਾ॥ਲੋਕਮੋਪਰਲੋ
 ਕਤੀਰਥਗਨਤਕੇਸਰਬੰਗਾਕੋਟਤੀਰਥਪੁਨਪਦਾਰਥਦੇਵਦੇਵੀ
 ਆਰਿ॥ਪੁਰਬਾਂਛਤਸੰਤਕੀਮਨਚਿਤਕੈਕਰਚਾਰਿ॥੩॥ਚੌਪਈ ॥
 ਤੀਰਥਬਸਤਕੋਟਜਿਹਚਰਨਾ॥ਚਲਿਓਪ੍ਰਭਸੋਤੀਰਥਕਰਨਾ॥ਕੀ
 ਨਪਆਨਤਬੈਮਹਾਰਾਜੈ॥ਵੀਨਦਇਆਲਗਰੀਬਨਿਵਾਜੈ॥੪॥ਕੇ
 ਤਕਕਾਲਇਹਭਾਂਤਿਬਿਤਾਈ॥ਕੁਰਖੇਤ੍ਰਮੈਂਪਉਚੇਆਈ॥ਤੀਰਥਸ
 ਕਲਕੀਨਤਿਹਥਾਨਾ॥ਪੁਨਆਰੋਕਹਕੀਸਪਆਨਾ॥ਧਰਨੀਦੁਖੀ
 ਨਿਰਖਇਹਸਾਰੀ॥ਗੋਸਾਧੂਜਨਦੁਖਨਿਹਾਰੀ॥੫॥ਰਹੈਉਦਾਸਰੈਨ
 ਦਿਨਨਾਨਾ॥ਨਾਨਾਬਿਧਨਕਥਤਗੁਰਗਮਾਨਾ॥ਨਿਜਪਟਮੈਅਸਪੁ
 ਜਕਹਧਿਆਵੈ॥ਤਾਬਿਨਅਵਰੁਨਮਨਮੈਲਿਆਵੈ॥੬॥ਦੇਹਰ
 ॥ਧਰਨੀਦੁਖਤਬਿਲੋਕਕੈਦਆਸਿੰਧਕਰਤਾਰਾ॥ਰਹੈਬਿਮਨਨਿਜ
 ਮਨਬਿਖੇਤਾਕਹਦੁਖਨਿਹਾਰਾ॥੭॥ਚੌਪਈ ॥ਭੁਗਤਜੇਗਦਿਨ
 ਰੈਨਕਮਾਵਤਾ॥ਮਹਾਕਾਲਕਹਹਿਵੈਧਿਆਵਤਾ॥ਨਵਗ੍ਰਹਜੀਤਦ
 ਸਮਪੁਨਬਾਸਾ॥ਨਿਰਖਤਅਨਿਕਬਿਲਾਸਤਮਾਸਾ॥੮॥ਤਾਂਤੇਚ
 ਲਜਮੁਨਾਮਧਨਾਏ॥ਪੁਨਹਰਿਦੁਰਬਹੁਰਿਚਲਆਏ॥ਤੀਰਥ
 ਸਰਬਜਹਾਂਚਲਆਵੈ॥ਭਾਂਤਿਅਨਿਕਭੇਦਨਕਰਾਵੈ॥੯॥ਬਿਬਿ
 ਧਭਾਂਤਿਪਰਸਾਦਿਕਰਾਹੀ॥ਨਿਜਆਦਰਕੈਸਭਨਜਿਆਹੀ॥ਦੇਸ
 ਕਮਾਉਜਹਾਭਾਇੰਜੈ॥ਨਾਨਕਮਤੇਸੁਪ੍ਰਗਟਗਾਇੰਜੈ॥੧੦॥ਸਿੰਧਨ

ਕੋਜਿਹਜੇਰਬਿਠਾਰਾਕਲਾਲਈਗੁਰਆਦਿਸਹਾਰਾਗੋਰਖਮਤ
 ਤੇਨਾਨਕਮਤਾਗੁਰਨਾਨਕਕੀਨੇਕਰਸੱਤਾ॥੧੧॥ਆਗੈਉਨਕੋਹੋਤ
 ਪੁਰਾਪੁਰਾਅਬਗੁਰਨਾਨਕਜਪੀਅੰਜਾਪਾਤਾਕੋਦਰਸਭਲੇਜਗਤੇਸ
 ॥ਨੀਮਖਾਰਮਹਿਕੀਨਪ੍ਰਵੇਸਾ॥੧੨॥ਵਾਕਹਦਰਸਭਲੀਜਨਭਾਤ
 ॥ਪੁਰੀਪਰਾਗਾਗਏਬੀਖਆਤਾ॥ਤਿਬੇਣੀਸਤਿਗੁਰਜਬਗਏ॥ਸਿੱਖ
 ਸਥਾਦਰਸਨਕਹਧਏ॥੧੩॥ਦਰਸਨਕਰਿਓਆਨਗੁਰਦੇਵਾ॥
 ਆਦਿਮਨੀਲਅਗਾਧਿਅਭੇਟਾ॥ਭੁਲੀਤਰਾਸਤਿਗੁਰਕੋਆਨਾ॥
 ਰੇਰਾਦਪੋਬਿਮਲਬਰਧਾਨਾ॥੧੪॥ਸੇਵਾਗੁਰਕੀਕਰੈਅਪਾਰਾ॥ਭੁ
 ਤਿਅਨਿਕਅਨੰਦਜੀਪਧਾਰਾ॥ਰੈਨਬਸੈਸਤਿਗੁਰਤਿਹਥਾਨੈ॥ਅੰ
 ਮਿਤਵੇਲਾਗਏਸਨਾਨੈ॥੧੫॥ਨਿਰਖਿਯੋਗੀਗਾਸੰਗਮੁਜਾਈ॥ਬਿ
 ਮਲਨੀਰਅਦਭੁਤਅਧਿਕਾਈ॥ਅਜਨਕਹਤਅਨਿਕਮਿਲਜਾਤੀ
 ॥ਹੋਤਕੁਲਾਹਲਤਹਬਹੁਭਾਂਤੀ॥੧੬॥ਜੈਯਾ॥ਏਕਦਿਸਾਨਦ
 ਗੀਗਾਬਿਗਾਜਿਤੁਦੁਜਦਿਪੈਜਦੁਨਾਬਕੀਦਾਰਾ॥ਸਾਰਸੁਤੀਤਿਨਕੇ
 ਮਧਿਗੁਗਾਹਲਾਲਅਸੇਤਚਲੇਜਿਤਬਾਰਾ॥ਮੀਨਸੁਕਛਪਚਕ
 ਟਿਰੈਜਲਕੋਤਕੋਹੋਤਅਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ਵੇਖਨਹਾਰਕਹੈਨਰਨਾਰਿਸੁ
 ਤੀਰਥਰਾਜਕਿਪਾਪਹਆਰਾ॥੧੭॥ਚੋਪਈ॥ਯੋਸਰਤਾਦੇਉਚ
 ਤਿਨਾਈ॥ਅਪੁਰੀਕੋਆਨਬਮਾਈ॥ਬੀਚਪਰਾਗੁਬਸਤਪੁਰ
 ਕਾਰੇ॥ਜਨਬਿਧਦੁਸਰਸੁਰਗੁਸੁਧਾਰੇ॥੧੮॥ਸਗਲਭੁਖਆਛੀ
 ਸੁਖਦਾਈ॥ਟਾਪੀਕੁਪਤਕਾਗਸੁਹਾਈ॥ਬਾਗਬਰੀਚੇਯੈਫੁਲਦ
 ਰੇ॥ਬਿਸਕਰਮਾਜਨਕਰਨਸਟਾਰੀ॥੧੯॥ਜਾਚਿਕਗੁਨੀਬਿਪਲ
 ਮਤਧੀਰਾ॥ਮਿਲੇਆਨਸਤਿਗੁਰਬਰਤੀਰਾ॥ਜਿਨਜੈਜੀਮਨਜਾਜਿ

ਅਕੀਨੀ। ਕਰੁਣਾ ਸਿੰਧਵੈ ਤਿਨ ਦੀਨੀ। ੨੦। ਆਗਨ ਜੇ ਤਹ ਠਵਰ
 ਸੁਆਯੋ। ਬਹੁਰਿਨ ਅਨਤੈ ਲੈਨ ਸਿਧਾਯੋ। ਕਲਪ ਤੇਵਰ ਸੀਮਹ
 ਰਾਜਾ। ਅਚੁਤ ਅਲਖ ਜਗਤ ਸਿਰਤਾਜਾ। ੨੧। ਕੇਤਕ ਦਿਵਸ ਬ
 ਸੇਤਿਹ ਥਾਨੈ। ਪੁਨਿ ਕਾਂਸੀ ਮਹਿ ਕੀਸ ਪਯਾਨੈ। ਆਗੇ ਸੁਨੇ ਗੁਰੁ ਜੀਅ
 ਏ। ਸੁਨ ਸੰਗਤਿ ਮਨ ਮੇਦ ਬਢਾਏ। ੨੨। ਸਗਲ ਸਹਰ ਕੀ ਸੰਗਤਿ
 ਸਾਰੀ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕਹ ਲੈਨ ਸਿਧਾਰੀ। ਸਿੱਖ ਸਖਾ ਮਿਲ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕ
 ਰਾ। ਬਾਹਨ ਗਾਡੀ ਲੈ ਸੁਹਜਾਰਾ। ੨੩। ਦਰਸਨ ਕਰੇ ਅਨਤਿਹ
 ਥਾਨੈ। ਆਸਨ ਦੇਖੇ ਬਿਮਲ ਬਰਥਾਨੈ। ਸੇਵਕ ਰੈ ਸੁਬਿਬਿਧ ਪ੍ਰਕਾਰ
 ॥ ਚਾਰਿ ਬਰਨ ਜੇਉ ਸਿੱਖ ਹਜਾਰਾ। ੨੪। ਸਾਰਾਨ ਗਰਦਰ ਸਕਹ ਅ
 ਵਤਾ। ਪੀਤ੍ਰਿਤ ਮੇਨੀ ਸਾਧ ਸਿਧਾਵਤਾ। ਜੇ ਜੈਸੀ ਮਨ ਸਾਧਰ ਜਾਹੀ।
 ਪੂਰਨ ਤੇ ਪੂਰਨ ਬਰਪਾਹੀ। ੨੫। ਉਪਮਾ ਗੁਰਕੀ ਛੀਰ ਸਮਾਨਾ। ਅ
 ਜਲਗੇ ਗਾਵਤ ਜਗਨਾਨਾ। ਕੇਤਕ ਮਾਸ ਦਿਵਸ ਸੁਨਿਚੀਦਾ। ਬਾਰਾ
 ਠੁਸੀ ਸੁਬਸੇ ਮੁਕੀਦਾ। ੨੬। ਗੀਗਾ ਬਰਨਾ ਅੰ ਪੁਨ ਰਸੀ। ਤੀਨਹੁ
 ਮਧ ਬਨਾਰਸ ਬਸੀ। ਯਾਤੇ ਆਹਿ ਬਨਾਰਸ ਨਾਮਾ। ਭਾਖਤ ਹੈ ਨਿਹ
 ਚੈ ਬਧਧਾਮਾ। ੨੭। ਪੁਨ ਸੰਗਤਿ ਤੇ ਆਇਸ ਲੀਨਾ। ਆਗੇ ਪਯਾਨ
 ਵਯੋ ਨਿਧਿ ਕੀਨਾ। ਕੇਤਕ ਦਿਵਸ ਲਾਘ ਨਦ ਦੇਸਾ। ਸੀਪਟੇ ਪੁ
 ਰਕੀਨ ਪ੍ਰਵੇਸਾ। ੨੮। ਪਟਣ ਚਪਦਿਪਤ ਅਧਿਕਾਈ। ਸੁਰਬਿਰ
 ਚਨਹ ਸਕਤ ਬਤਾਈ। ਸਤਰਹ ਗੀਤ ਨਦੀ ਮਿਲ ਧਾਈ। ਪਟਨਾ ਸ
 ਹਰਤ ਰੈ ਕਰ ਆਈ। ੨੯। ਏਕੈ ਗੀਗਾ ਬਿਮਲ ਬਿਰਾਜੈ। ਜਾਕੇ ਨਿ
 ਰਖ ਗੀਗਾ ਧਰਿਲਾਜੈ। ਪਟਨਾ ਸਹਰ ਬਸਤ ਤੁਰ ਭਾਰੇ। ਕਟਨ ਸੁ
 ਰਗ ਯਹ ਅੰਗ ਬਿਚਾਰੇ। ੩੦। ਲੋਕ ਚਤੁਰਦਸ ਨਿਰਖਨ ਜੰਯੈ।

ਯਾਸਮ ਅਟਰਨ ਨਗਰ ਸੁਪੇਯੈ। ਤਾਤੇ ਮੈਂ ਸਭ ਸੰਤ ਸੁਨੈ ਕਰਿ। ਅਪ੍ਰ
 ਮਾਨ ਦੁਤਿ ਦਯੀ ਅਲੈ ਕਰਾ। ੩੧। ਸਹਰ ਤਟਨ ਮੈਂ ਸੰਗਤਿ ਜੇਤੀ। ਸੁ
 ਨ ਧਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹ ਤੇਤੀ। ਵਰਸਨ ਕੀਓ ਆਨ ਮਹਾਰਾਜੈ। ਜ
 ਨਮ ਮਰਨ ਤਜ ਕਿਲ ਬਿਖਭਾਜੈ। ੩੨। ਉਪਮਾ ਗੁਰ ਕੀ ਅਧਿਕ
 ਸੁਗਾਏ। ਜਨਮ ਸਫਲ ਲਖ ਅਤਿ ਬਿਗਸਾਏ। ਅਮੈ ਸੋ ਸੁਖ ਜਗ
 ਤਨਹ ਕੇਈ। ਜੇ ਗੁਰ ਮਿਲੈ ਸਿੱਖ ਮਨ ਹੇਈ। ੩੩। ਭੁਲੀ ਭਾਂਤਿ ਗੁਰ
 ਦੇਵ ਉਤਾਰੇ। ਜੇਟਾ ਮੈਂ ਸਭੁ ਉਚਿਤ ਧਾਰੇ। ਸਫਲ ਕਰੇ ਅਪਨੇ ਵਹਮੈ
 ਵਰਾ। ਸਾਹਿਬ ਕਾਜ ਰਚੇ ਜੈ ਸੁੰਦਰਾ। ੩੪। ਤਿਨ ਕੀ ਇਛਾ ਪੂਰਨ ਭ
 ਈ। ਜੇ ਬਾਂਛੁ ਤੇ ਸੋਊ ਗੁਰ ਦਈ। ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਨਿਜ ਬਸੇਤ ਹਾਹੀ। ਪ
 ਟਨ ਪੁਰ ਸੰਗਤ ਕੇ ਮਾਹੀ। ੩੫। ਵੇਹਰਾ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਬੈਠੇ ਸੰਗ
 ਤਿ ਮੈਂ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਭਗਵਾਨ। ਖੁਸ਼ੀ ਮਹਲ ਬੇਲਤ ਹੁਤੇ ਸਾਖੀ ਸਬਦ
 ਗਮਾਨ। ੩੬। ਰੋਪਈ ॥ ਤੁਟਨ ਸਮੈਂ ਇਕ ਸਿੱਖ ਸੁਜਾਨ। ਇਹ
 ਬਿਧ ਅਰਜੀ ਬਦਨ ਬਖਾਨ। ਪਟਏ ਕੀ ਪੁਰਬ ਭਟਕ ਬਾ। ਨਖ ਸਿ
 ਖਨਾ ਬਸੁਨਾਟੁ ਜਥਾ। ੩੭। ਕਿਹ ਰਾਜੇ ਇਹ ਆਦਿ ਬਸਾਇਯੋ।
 ਕੰਚਨ ਛਾਰ ਸੁਧ ਕਿਮ ਗਾਯੋ। ਆਕੀ ਸਾਖੀ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਸੋ। ਮੇਰੇ ਮ
 ਨ ਕੇ ਭਰਮ ਬਿਨਾਸੋ। ੩੮। ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਕਹੀ ਸੁਨਹੁ ਬਰ ਬੀਰਾ। ਹਰੀਚੰ
 ਦਨ ਰਪਤਿ ਰਨ ਧੀਰਾ। ਪ੍ਰਥਮੈਂ ਇਹ ਪੁਰਤਾਹਿ ਬਸਾਇਓ। ਸੋ ਪੁਨਿ
 ਰਾਇ ਨਿਖਾਸ ਬਿਕਾਯੋ। ੩੯। ਕਿਤ ਕਘਾਟ ਸੋ ਕੀ। ਤਿਨ ਜਗਾ। ਬ
 ਰਹਰ ਕਰਤ ਇੰਦ੍ਰ ਉਨ ਭੰਗਾ। ਜੇਰ ਸਭਾ ਤਿਨ ਕੀ ਸਬਿਚਾਰਾ। ਕਹੇ
 ਕਹਾ ਕੀਜੈ ਅਸ ਰਾਗਾ। ੪੦। ਕਿਤ ਕਜਗ ਹਰੀਚੰਦ ਨਿਪ ਕੈਰੈ।
 ਫੀਨ ਸਿੰਘਾਸਨ ਮੇਤੇ ਲੈਯੋ। ਅਮੈ ਸਥਾਤ ਕਰੀ ਮੈਂ ਕਛੁ ਧਾਇ। ਯੰਗ

ਕਰਨ ਪਾਏ ਨਹੀਂ ਗਏ ॥ ੪੧ ॥ ਬਿਸੁ ਮਿਤ੍ਰ ਹੁਤੇ ਇਕ ਮੁਨੀ ਸੋਧਾ
 ਯੋ ਸੁਰਪਤਿ ਬਚੇ ਸੁਨੀ ॥ ਰਾਜਾ ਕੀ ਜਿਹ ਠਾਂ ਰਜਧਾਨੀ ॥ ਕੰਚਨ ਜੁਧ
 ਇਪਤ ਸੁਖ ਦਾਨੀ ॥ ੪੨ ॥ ਕੰਚਨ ਕੇ ਰਾਜਤ ਸੁਤੁ ਘਰਾ ॥ ਰਾਵਰੀ ਕੰਨ
 ਹੀ ਜਾਤੁ ਬਿਚਰਾ ॥ ਅਵਤੁਤ ਨਗਰ ਉਪ ਲਖ ਸਾਹੀ ॥ ਮਨੋ ਹਾਬ ਜਗ
 ਟੀਸ ਸਟਾਰੀ ॥ ੪੩ ॥ ਘਰ ਘਰ ਜੋਗ ਬਨੀ ॥ ਅਨਿਸਾਲਾ ॥ ਰੁਖਾਨਾ
 ਗਨ ਕੇਈ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਰੋਜਾ ਰੋਕੇ ਉਦਿਸਟ ਨਪਰਾ ॥ ਮੈਸਾ ਰਾਜ
 ਹਰੀ ਚੰਦ ਕੁਰਾ ॥ ੪੪ ॥ ਸੁਯਾ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿਤ ਪੁੰਜ ਪੁਰਾਨ ਪਏ ਕਿਤ ਸੀ
 ਤ ਸੁਨੈ ਮਨ ਮੇਦ ਬਦਾਈ ॥ ਗਾਟੁਤ ਪੈ ਕਿਤ ਗੀਤ ਸੁਗਾਇਕ ਨਾਇ
 ਕ ਬੀਰ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਈ ॥ ਹੋਟੁਤ ਪੈ ਕਿਤ ਕੋਤ ਕੋਟ ਕਬੀਰ ਕਰੈ ਗੁ
 ਨ ਆਯੁਧ ਆਈ ॥ ਗਾਇ ਪੁਰੀ ਸੁਨਿਹਾਰ ਮੁਨੀ ਸੁਰਯੋ ਸੁਰਯੋ ਮਨ
 ਮਧ ਲੁਭਾਈ ॥ ੪੫ ॥ ਰੋਪਈ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਕੋਤਕ ਅਦਲ ਲਖ
 ਈ ॥ ਧਾਸਿਯੋ ਸੁਮੱਧਿ ਬਾਗ ਕੇ ਜਾਈ ॥ ਸਿਖਾ ਮਘਟਾ ਨਿਸਕੁਹ ਨਿਹ
 ਗੀ ॥ ਯੋ ਰਾਜਤ ਬਰ ਬਾਗ ਅਪਾਰੀ ॥ ੪੬ ॥ ਮਾਲੀ ਬਾਜ ਰਾਜਤੁ ਰਾ
 ਯੋ ॥ ਸੁਰ ਸਿਕਾਰ ਆਇ ਕਹ ਦਯੋ ॥ ਚੜ੍ਹ ਬਾਜੀ ਪਰ ਰਾਟ ਸਿਧਾਰੇ ॥
 ਪਾਛੇ ਨਰਪਤ ਆਗਿ ਸਿਕਾਰੇ ॥ ੪੭ ॥ ਕਈ ਕੇਸ ਲੀਨਿ ਪਹਿ ਸਿਧਾ
 ਯੋ ॥ ਰਾਟ ਕਛੁ ਯਹ ਭੇਦ ਨ ਪਾਯੋ ॥ ਗਹਰੇ ਬਨ ਭੀਤਰ ਜਬ ਰਾਯੋ ॥
 ਰੁਪ ਬਟਾਇ ਮੁਨੀ ਸੁਰਲਯੋ ॥ ੪੮ ॥ ਕੁਹਾ ਆਖ ਨਿਰਖੈ ਟਹਰਾਈ
 ॥ ਆਛੇ ਤਾਲ ਮੁਨੀ ਤਿਹ ਜਾਈ ॥ ਰੁਖ ਲਤਾ ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕਾਛੇ ॥ ਮੇ
 ਟਫਲ ਨ ਸੋਭਾਰਿਯੋ ਸੁਆਛੇ ॥ ੪੯ ॥ ਪਛੇ ਪਸੁ ਸੋਭਕੋ ਬਿਰਾਜੈ
 ॥ ਨਿਦਨ ਸੋ ਜਾਸੀ ਲਖਿ ਲਾਜੈ ॥ ਮਨਿ ਕੋ ਨਿਰਖ ਰਾਟ ਯੋ ਕਹਾ ॥ ਮੇਰ
 ਸਿਕਾਰ ਮੁਨੀ ਤਟ ਲਹਾ ॥ ੫੦ ॥ ਤਿਨ ਯੋ ਕਹਾ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਭਾਈ ॥ ਮੈ

ਅਪਨੇ ਦੁਖ ਦੁਖਤ ਬਤਾਈ ॥ ਯੋ ਸੁਨ ਉਤਰ ਪਰਿਓਤਿ ਹਰਾਈ ॥ ਨੀ
 ਰ ਪੀਓ ਮਨ ਅਨਦ ਬਦਾਈ ॥ ੫੧ ॥ ਪਾਸ ਤਾਸ ਕੇ ਚਲਿ ਨਿਪ ਗਯੋ ॥ ਪੁ
 ਛਤ ਸਰਬ ਦੁਖ ਤਿਹ ਭੁਯੋ ॥ ਤਿਨ ਯੋ ਕਹਯੋ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਭਾਈ ॥ ਮੁੜ ਦੁਖ
 ਤੁਮ ਪੈ ਕਹਿ ਓਨ ਜਾਈ ॥ ੫੨ ॥ ਮੇ ਦੁਖ ਕਾ ਹੈ ਗਾ ਸੁ ਬਨਾਇ ॥ ਹਰੀਚੰ
 ਦ ਸੁਨੀ ਅਤ ਜੋ ਰਾਇ ॥ ਟੁਹ ਸੁਨੀ ਅਤ ਅਤ ਸੈ ਉਪਕਾਰੀ ॥ ਕਈ ਦਿ
 ਜਨ ਕੀ ਅਪਦਾ ਟਾਰੀ ॥ ੫੩ ॥ ਯੋ ਬਤੀਆ ਸੁਨ ਰਾਇ ਬਖਾਨੀ ॥ ਹ
 ਰੀਚੰਦ ਮੁੜ ਸਮਾਇ ਗਿਆਨੀ ॥ ਤਿਨ ਯੋ ਕਹੀ ਸੁਨਹੁ ਜਗ ਰਾਈ ॥ ਸਾ
 ਰ ਭਾਰ ਸੋਨਾਇ ਹੋ ਭਾਈ ॥ ੫੪ ॥ ਨਿਪ ਸੁਨਿ ਕਹੀ ਈਹ ਤੋ ਨਾਹੀ ॥ ਪਦ
 ਨਾ ਮਾਰਿ ਚਲੈ ਤਬ ਧਾਈ ॥ ਪ੍ਰਥਮੈ ਤਹਿ ਸੰਕਲਪ ਕਰਾਈ ॥ ਬਹੁਰ
 ਚਲਨ ਕੀ ਵਿਉਤ ਬਨਾਈ ॥ ੫੫ ॥ ਨਰ ਪਤਿ ਭੇਦ ਨ ਜਾਨਿਯੋ ਸਈ ॥
 ਚੁਲੀ ਸੰਕਲਪ ਤਾਸ ਭਰ ਦਈ ॥ ਪੁਨ ਨਿਪ ਕਹਿ ਓ ਚਲਹੁ ਮੁਹਿ ਸੰਗ
 ॥ ਤਿਨ ਕਹ ਬਿਰਧ ਚਲਤੁ ਨਹੀ ਟੰਗਾ ॥ ੫੬ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ਨਿਜ ਯੋ
 ਰਾ ਅਸਟਾਰ ਕਰਿ ਲੈ ਚਲਿਯੋ ਰਿਖ ਰਾਜਾ ॥ ਆਗ ਜਾਇ ਤਿਨ ਨਗ
 ਰ ਮਹਿ ਯੋ ਕੀਨੋ ਰਿਖ ਰਾਜਾ ॥ ੫੭ ॥ ਜਿਤੁ ਕਖ ਜਾਨੈ ਰਾਇ ਕੇ ਸਗਰੀ ਪੁ
 ਤੀ ਜਮੇਤਾ ॥ ਰਿਖ ਮਾਇਆ ਬਲ ਪਲ ਕਮੈ ਕਰੇ ਛਾਰ ਸਭ ਰੇਤਾ ॥ ੫੮ ॥
 ਸੋਲ ਭੰਡਾਰੀ ਰਾਵੁ ਜੁਇਹ ਬਿਧਿ ਕਹਿ ਓ ਸੁਨਾਇ ॥ ਸਾਠ ਭਾਰ ਕੰਚਨ ਰਿ
 ਖੈ ਅਬਹੀ ਦੀਜੈ ਜਾਇ ॥ ੫੯ ॥ ਮਾਨ ਬਚਨ ਅਵਨੀ ਸਕੈ ਕਹੀ ਭੰਡਾਰ
 ਨ ਬਤਾ ਸੋਨ ਭਾਰ ਭੰਡਾਰ ਮੈ ਏਕ ਰਹਿ ਓਨਹੀ ਰਾਤਾ ॥ ੬੦ ॥ ਚੁਪਈ
 ਮਸਨਾ ਰਤੀ ਹਾਥ ਨਹੀ ਆਯੋ ॥ ਬੋਲ ਚੋਧੀ ਰਾਇ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਤਿਨ ਯੋ ਕ
 ਹੀ ਰਾਵੁ ਕੇ ਪਾਸਾ ਛਾਰ ਸੁ ਭੁਯੋ ਰਤੀ ਨਹੀ ਮਾਸਾ ॥ ੬੧ ॥ ਰਾਜਾ ਕੋ ਮੁਸ
 ਕਲ ਅਤਿ ਬਨੀ ॥ ਕਹਾ ਖੋਲਾਇਹ ਕੀਨੋ ਧਨੀ ॥ ਰਾਜੈ ਨਗਰ ਫੰਦੇ ਰਹਿ

ਗਇਸਾ। ਬਿਆਕੁਲ ਭਯੋ ਹਾਥ ਨਹੀਂ ਆਇਸਾ। ੬੨॥ ਮੇਕਹ ਕਹੀ ਮੇ
 ਲਨਿ ਪਲੇਈ। ਕੀਚਨ ਆਇਜ ਬਰਕਹ ਦੇਈ। ਰਾਨੀ ਸੁਤ ਨਿਜ ਬੋਲ
 ਪਠਾਈ। ਗਹਿਓ ਬੇਰ ਕਿਨ ਲਹਿਓਨ ਆਈ। ੬੩॥ ਤਬ ਨਿਪ ਜੂਇ
 ਹ ਬਾਤ ਬਿਚਾਰੀ। ਇਹ ਬੀ ਪਰਜਾ ਸਕਲ ਹਮਾਰੀ। ਇਹ ਮੇ ਕੋ ਮੁਲ
 ਲਏ ਨ ਕੇਈ। ਕਾਂਸੀ ਚਲੇ ਕਾਜ ਦਿਜ ਹੇਈ। ੬੪॥ ਕਾਂਸੀ ਕੀ ਜਬ ਕ
 ਰੀਤ ਆਰੀ। ਸੁਨੇ ਨਗਰ ਸਭ ਦੇ ਸਮ ਸ਼ਾਰੀ। ਪਿਚਰੈ ਧਰੀ ਮੰਤ੍ਰ ਟੁਕੀ
 ਰਾ। ਪੀਠਿ ਤਗਮਾਨੀ ਗੁਨੀ ਗਹੀਰਾ। ੬੫॥ ਸਭੁ ਹੀ ਮਿਲ ਰਾਗ
 ਹੀ ਆਏ। ਆਨ ਸਭੈ ਨਿਜ ਬਚਨ ਸੁਨਾਏ। ਇਹ ਰਾਜਾ ਜੀਤ ਮਕ
 ਕਰੇ। ਹਮਰੀ ਬਾਤ ਚੀਤ ਨਿਜ ਧਰੇ। ੬੬॥ ਜਬਾ ਸਕਤ ਹੈ ਸਭੁ ਹੀ
 ਧਰਮ। ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਬਖਾਨਤ ਕਰਮ। ਪਰਮ ਹਿਰੈ ਕਵਰੀ ਰਾ
 ਮ ਮੁਹਰ ਕਹਤੇ ਦੇਵੈ ਆਨ। ੬੭॥ ਜੈਸੀ ਸਕਤ ਪੁਨਿ ਤਿਸ ਕੀ ਜੇ
 ਅਪਨਾ ਆਪ ਨ ਬੇਚ ਧਰੀ ਜੈ। ਸਾਠ ਭਾਰ ਜੋ ਗ੍ਰਹ ਮਹਿ ਨਾਹੀ। ਥੋ
 ਹੀ ਕਛੁ ਦੇਵਹੁ ਆਹੀ। ੬੮॥ ਕੀਚਨ ਬਿਨ ਅਉਰ ਸਭੁ ਦਰਬਾਰ
 ਤਾਲ ਦੇਵਹੁ ਤਿਹ ਸਰਬ। ਯੋ ਕਹਿ ਕੈਵਹੁ ਬਿੱਪ ਬੁਲਾਇਸਾ। ਭੁ
 ਤਰਾ ਪੂਛੇ ਸਮਸ਼ਾਇਸਾ। ੬੯॥ ਤਿਨ ਯੋ ਕਹੀ ਕਾਜ ਮੁਰਨਾਹੀ। ਕਹੀ
 ਕੋਟ ਕਿਨ ਦੇਹੁ ਅਬਾਹੀ। ਮੇਕਹ ਰਾਇ ਸੰਕਲਪ ਜੁ ਕਰਾ। ਮੇਰੇ
 ਹੀ ਕਨਕ ਹੈ ਖਰਾ। ੭੦॥ ਤਬ ਰਾਜਾ ਰਾਨੀ ਪਹਿ ਗਯੋ। ਤਾਕੀ ਵਿਰਮ
 ਤਿਨਿ ਰਖਤ ਭਯੋ। ਕਹੁ ਰਾਨੀ ਜੁ ਕਾ ਅਬ ਕੀਜੈ। ਧਰਮ ਰਾਖੀ ਮੇ ਕੈ
 ਜੀਦੀਜੈ। ੭੧॥ ਰਾਨੀ ਕਹੀ ਰਾਟੁ ਸੁਨਿ ਲੇਹੁ। ਮੇਕਹ ਬੇਚ ਕਨਕ ਦਿ
 ਜ ਦੇਹੁ। ਜਿਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤੇਰੇ ਧ੍ਰਮ ਰਹੈ। ਜੇ ਮੁਹਨਾ ਬਬਾਤ ਸੁਭ ਮਹੈ।
 ੭੨॥ ਦੇਹਰਾ ਯੋ ਰਾਨੀ ਨਿਪ ਸੰਕਹੀ ਜਗਜੀਟਨ ਦਿਨ ਚਾਰਾ।

ਧਰਮ ਧੀਰ ਨਹੀ ਛਾਡੀ ਮੈਂ ਸੁਨ ਨਿਪ ਰਾਜ ਉਦਾਰਾ ॥੧੩॥ ਰਾਜਾ ਬਾਰ
 ॥ ਸ੍ਰੇਯਾ ॥ ॥ ਕੰਚਨ ਕੇ ਮੁਰਧਾ ਮਭਰੇ ਸੁਭ ਕੰਚਨ ਕੇ ਪੁਰ ਸੁਧ ਸੁਹਾ
 ਈ ॥ ਦ੍ਰੋਪਦ ਸਾਤ ਸੁਜੰਗ ਕਰੇ ਮਮ ਪੁਰਨ ਲਛ ਪਤਛ ਸਮਾਈ ॥ ਸਾ
 ਠ ਸੁਭਾਰ ਕੀ ਕਾਗਨੀ ਮੈਂ ਗਤਿ ਲਛ ਸਮਾਜਨ ਪਾਰਨ ਪਾਈ ॥ ਦੇਖ
 ਚਾਰਿਤ੍ਰ ਦੁਆ ਨਿਧਿ ਕੇ ਅਬ ਸਾਠ ਸੁਭਾਰ ਮਿਲੈ ਨ ਉਪਾਈ ॥੧੪॥
 ਕੈ ਜਗਦੀਸ ਚਾਰਿਤ੍ਰ ਰਚੇ ਯਹ ਕੈ ਮਘਵਾ ਇਹ ਕੋਤ ਕਰਾਨੀ ॥ ਕੈ
 ਮੁਰ ਰਾਇ ਸੁ ਸੱਤ ਕਿਨੈ ਯਹਿ ਜੀਤ ਕਿਤੀਤ ਰਚੇ ਦੁਖ ਦਾਨੀ ॥ ਕੈ ਮੁਹ
 ਪਾਨਨ ਅੰਤ ਦਸਾ ਇਹ ਆਨ ਪੁਜੀ ਸੁ ਅਕਬ ਕਹਾਨੀ ॥ ਅੰਸ ਉ
 ਚਾਰ ਕੈ ਰਾਟ ਕਹੈ ਜਗਦੀਸ ਕਲਾ ਕਛ ਜਾਤ ਨ ਜਾਨੀ ॥੧੫॥ ਸੀ
 ਸਦਯੋ ਕਟ ਕੈ ਮਧ ਕੀਟ ਭੁਬੇਲ ਨਹੀਂ ਅਪਨੇ ਤਿਨੁ ਛੋਗਾ ਬਾਟੁਨ
 ਕੈ ਬਲ ਦੇਖ ਦੇਖੇ ਸੁ ਸੁਰਾਂ ਕਦ ਪੀਰ ਨਹੀਂ ਅੰਗ ਮੰਗਾ ਸੁਰਜ ਕੈ ਸੁ
 ਤ ਕਰਨ ਸੁਨੇ ਕਬ ਲੋਕ ਬਖਾਨਤ ਹੈ ਸੰਤੁ ਭੋਗਾ ਏ ਜੈ ਬਧਰਮ
 ਨ ਤੁਆ ਗਤ ਭੇਤ ਬਮੇ ਹੁ ਕਰੇ ਨਿਜ ਧਰਮ ਹੀ ਧੋਗਾ ॥੧੬॥ ਯੈ ਕ
 ਹਿ ਕੈ ਪਤਨੀ ਨਿਜ ਸਾਤ ਸੁਮਾਤ ਕੇ ਧਾਮ ਗਯੇ ਬਲ ਧਾਨੀ ॥ ਤਾ ਸਦਿ
 ਜੇ ਸਕੀ ਬਾਤ ਕਹੀ ਸਬ ਮਾਤ ਦੁਖੀ ਇਹ ਬਾਤ ਬਖਾਨੀ ॥ ਪੁਤ ਰਹੇ
 ਅਪਨੇ ਗਿਹ ਮੈਂ ਸੁਖ ਕਾ ਹਠ ਧਾਰ ਰਹੇ ਜੀਯ ਜਾਨੀ ॥ ਧਾਮ ਹੁਤੇ ਸੁ
 ਦਯੇ ਦਿਜ ਲੋਗਨ ਅੰਸੇ ਕਿਸੁ ਨਹੀਂ ਦੇਹ ਬਿਕਾਨੀ ॥੧੭॥ ਮਾਤ ਕੀ
 ਬਾਤ ਨ ਮਾਨਤ ਭਯੋ ਨਿਪ ਬਾਹਰ ਆਨ ਸੁ ਲੋਗ ਬੁਲਾਈ ॥ ਧੀਰ ਕ
 ਯੇ ਸੁਧ ਰੇ ਤੁਮਹੀ ਸਬ ਚਿੰਤ ਕਰੇ ਨ ਕਛ ਮਨ ਗਈ ॥ ਯੈ ਸੁਨਿ ਕੈ ਸੁ
 ਬਿਆਕੁਲ ਭੇ ਸਬ ਨੈਨ ਨੀਰ ਅਸਾਰੋਂ ਵਹਾਈ ॥ ਬਿਪੁ ਨਿਹਾਰ
 ਕੈ ਕੋਪ ਕਰੈ ਸਬ ਰਾਛ ਸਹੈ ਕਹ ਬਿਪੁ ਨ ਭਾਈ ॥੧੮॥ ਸ੍ਰੇਯਾ ॥

ਰੇਵਤਪੈਕਬਿਧੀਰਬਡੇਕਿਤੋਰੇਵਤਸੇਵਕਬੀਰਅਪਾਰਾਗੋਰੇਵਤਪੈ
 ਕਹੁੰਬਾਜਗਾਇੰਦਸੁਰੇਵਤਪੈਸਜਨੀਨਰਨਾਰਾਗੋਰੇਵਤਪੈਰਨਦਾ
 ਸਪਰਿਓਸਭੁਰੇਵਤਭਾਟਕਿਸਾਨਨਿਹਾਰਾਮੋਹਨਿਹਾਰਪ੍ਰਿਥੀਸਰ
 ਕੇਜਨਰੇਵਤਪੈਸਭੁਹੀਜਗਸਾਰਾ॥੭੯॥ ਸੁਲਨਛੰਦ ॥ਨਾਰਿ
 ਦਿਜਪੁਤਕੇਸਾਬਲੇਰਾਵਜੁਪਰੀਬਨਾਰਸੀਬੀਚਅਯੋਆਸਨ
 ਨੈਖਾਸਮੈਠਾਦੁਤਬਹੀਭੁਯੋਚਿਤਕੇਭੇਦਸਬਹੀਬਤਾਯੋਪੁਤਨਿ
 ਜਨਾਰਿਕੇਬੇਚਿਹੋਆਪਮੈਲੇਹੁਜੀਜਾਸਕੇਚੀਤਭਾਯੋਏਕਤਬ
 ਬਿਪਨੈਆਨਪੁਛੁਨਿਪੈਕੋਜੁਮੇਲਜੇਠੀਕਠਾਇਯੋ॥੮੦॥ਰਾਵਜੀ
 ਸੁਨਤਲੋਗਾਨਕੇਕਹੀਤਬਮੇਲਹੈਭਾਰਚਾਲੀਸਇਨਕਾਯਾਹਿਤੇ
 ਘਾਟਨਹੀਲੇਉਂਕਉਡੀਕਬੈਅਧਿਕਨਹੀਜਾਨਿਮੈਏਕਕਿਨਕਾ
 ਬਿਪਨੈਭਾਰਚਾਲੀਸਦੈਤੁਰਤਹੀਲਏਮਾਪੁਤਨਹੀਲਗੋਖਿਨਕਾ
 ਆਨਕਰਧਾਮਕੀਟਹਲਸੋਪੀਸਬੈਸੁਨਹੁਚਾਰਿਤਅਬਕਹੈਉਨ
 ਕਾ॥੮੧॥ਬੋਲਕਰਮੁਨੀਕੋਕਹੀਨਿਪਾਲਜੁਏਹੁਦਿਜਗਜਜੁਅਦ
 ਰਲੀਜੈਭਾਰਚਾਲੀਸਤਬਲਏਦਿਜਹਾਥਮੈਕਹਾਅਬਪੁਰਬਾ
 ਕੀਸੁਕੀਜੈਆਨਕਰਪੁਛਪੁਨਜਾਤਕੇਤਕਭਏਕਹਾਚੰਡਾਲਇ
 ਕਮੁਲਕਹੀਜੈਬੋਲਨਿਜਗਜਕਰਕਹਿਓਚੰਡਾਲਕੋਭਾਰਕਾਬੀ
 ਸਇਸਰਿਖੈਦੀਜੈ॥੮੨॥ਚੌਪਈ॥ਕਹਾਤਾਹਿਦਿਜਸੁਨਰੇਕੁ
 ਈਘੀਸਭਾਰਮੁਲਤਾਹਿਸੁਨਾਈਕਹੀਚੰਡਾਲਬੀਸਹੁੰਲੀਜੈਮੇ
 ਰੀਏਕਬਾਤਚਿਤਦੀਜੈ॥੮੩॥ਜੇਜੇਮੇਰੇਗਿਹਕੋਕਾਮਾਮਰਦਨ
 ਘਾਟਜਗਾਤੀਦਾਮਾਜੈਤੁਸਰਬਕਰੈਸੁਨਭਾਈਦਿਹੁਯਾਕੋਤ
 ਬਮੇਲਭੁਗਾਈ॥੮੪॥ਇਹਬਿਧਿਸੋਤਿਨਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਾਨਿਪ

ਜੋ ਬਰਨੀ ਕਥਾ ਅਪਾਰਾ ਹਰੀਚੰਦ ਭਾਖੀ ਜੁ ਭਲਾ ਮੈ ਸਭ ਕਾਰ ਕ
 ਰੋਗ ਖਲਾ ॥ ੨੫ ॥ ਦੀਨੇ ਟੋਕੇ ਬੀ ਸਜੁ ਭਾਗ ਅਰਿਣੀ ਭਯੋ ਮੁਨੀ ਨਿਪ
 ਨਾਰਿ ਸਾਭ ਭਾਰ ਪੂਰਨ ਯੋ ਭਯੋ ॥ ਲੈ ਨਿਪ ਜੁ ਦਿਜ ਬਰ ਕਹ ਵਧੇ ॥ ੨੬ ॥
 ਅਪਨੇ ਦੋਨੋ ਹਾਥ ਉਠਾਈ ॥ ਦਿਜ ਪਗ ਲਾਇ ਕਹਾਇ ਮਗਾਈ ॥ ਸੁ
 ਮੀਤੁ ਸੁਮੁਕੀ ਯੋ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਅਰਿਣੀ ਭਯੋ ਤੋਰ ਮੈ ਨਾਲਾ ॥ ੨੭ ॥ ਯੋ
 ਲੈ ਕਰ ਬਿਪ ਬਿਦਾ ਸੁਭ ਯੋ ॥ ਰਾਜਾ ਸਾਥ ਚੰਡਾਰ ਹਿਗ ਯੋ ॥ ਅਨ ਚੰ
 ਡਾਰ ਕਹੀ ॥ ਇਹ ਬਾਟਾ ਠਾਂਢੇ ਰੋਜ ਗਾਤੀ ਘਾਟਾ ॥ ੨੮ ॥ ਜੇ ਮੁਰਦਾ ਜ
 ਰਨ ਚਲਿ ਆਇ ॥ ਸਟ ਰੁਪ ਆ ਲੇਹੁ ਭਰਾਇ ॥ ਤੋ ਜਾਰਨ ਤਾ ਕੋ ਤੁ
 ਮ ਦੇਹੁ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਕਰ ਅਪਨ ਭਰ ਲੇਹੁ ॥ ੨੯ ॥ ਮੈ ਸਮਝੀ ਸੁਭ ਹੀ
 ਇਹ ਗੱਤਿ ॥ ਨਰ ਪੁਤ ਕਹੀ ਭਲਾ ਜੀ ॥ ਯੋ ਸੱਤਿ ॥ ਅਸ ਬਿਰ ਰਹੈ ਤੁਹਾ
 ਸਟ ਧਾਨਾ ॥ ਹਰਖ ਸੇਗ ਕਾਧ ਰੋਨ ਧਿਆਨਾ ॥ ੩੦ ॥ ਜੇ ਚੰਡਾਰ ਕੀ ਹੋ
 ਵਤ ਕਾਰਾ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਤਾ ਕਉ ਲੇਤ ਸਟਾਰਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕਿਤ ਕ ਕਾ
 ਲ ਜਬ ਬੀਤਾ ॥ ਸੁਖ ਕਰ ਭਯੋ ਚੰਡਾਰ ਨਿਰੀਤਾ ॥ ੩੧ ॥ ਏਕ ਦਿਨ ਸੁ
 ਪਨਿ ਤਰ ਮਾਹੀ ॥ ਨਰ ਪੁਤ ਕੋ ਤਕ ਲਖ ਯੋ ਭਹਾ ਹੀ ॥ ਰੁਪ ਚੰਡਾਰ ਆਪ
 ਜਨ ਭਯੋ ॥ ਜਰਬ ਕੁਟ ਬੁਝਾ ਬਜਨ ਲਯੋ ॥ ੩੨ ॥ ਚੀਰ ਪੁਰਾਨੇ ਭੇ
 ਸ ਮਲੀਨਾ ॥ ਕਾਕ ਪੰਖ ਸਿਰ ਧਰੇ ਸਦੀਨਾ ॥ ਅਸਤਨ ਮਧਿ ਜੁ ਬਨੇ ਅ
 ਟਾਸਾ ॥ ਸਾਥ ਸੁਕਰਨ ਮਤਿ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ੩੩ ॥ ਅੰਗ ਰੁਪ ਨਿਸ ਚੈ ਬਿਕ
 ਰਾਲਾ ॥ ਸੁਪਨਿ ਤਰ ਨਿਰਖ ਯੋ ਨਿਰਪਾਲਾ ॥ ਅਨਿਕ ਚਰਿਤ ਕੀਨੇ ਤਿਹ
 ਸੰਗਾ ॥ ਮਧਿ ਚੰਡਾਰਨ ਅਧਿਕ ਉਤੰਗਾ ॥ ੩੪ ॥ ਝੂਲਨ ਛੰਦ ॥
 ਬਾਰ ਜਨ ਬਰਖ ਬਨ ਮਾਹਿ ਉਨੋ ਜੋ ਬਸਿ ਚਿਖ ਲੇਤ ਬਨ ਅਨ ਨਿਪਾਲ
 ਜਾਗਿ ਯੋ ॥ ਸੋਚ ਬੀਚਾਰ ਮਨ ਮਾਹਿ ਬਿਸਮੈ ਭਯੋ ਕਰ ਮਕੀ ਰੇਖ ਕੇ ਸੋ

ਚਪਾਗਿਯੋਗਬਰੀਬਲਵਾਨਇਹਹੋਨਕੀਹਾਰਹੈਸਰਬਕੇਸੀਸਏਹ
 ਦਾਗਲਾਗਿਯੋਗਵਿਖੈਇਹਅਟਰਪੁਨਿਕਹਾਅਬਕਰੈਗੀਮਾਨਕ
 ਰਹੁਕਮਨਿਪਚਿੰਤਪਾਗਿਯੋਗ੯੫॥ਭਾਰਪੁਨਿਜਾਨਬਰਮੁਨੀਜਿਹ
 ਲਏਬੇਸੁਨਹੁਅਬਤੈਨਕੀਐਕਹਾਨੀ॥ਬਿਪਕੇਧਾਮਜਿਹਰਾਜਪ
 ਤਨੀਹੁਤੀਕਰਤਦਿਜਸੇਵਜੋਤਿਹਸੁਖਾਨੀ॥ਭਾਸਕੇਪੁਤਕੇਪ੍ਰਾਨਤ
 ਜਵੇਤਭੁਯੇਦੁਸਟਸੁਭਾਟਨਹਿਜਾਤਜਾਨੀ॥ਆਕੁਲੀਬਆਕੁਲੀ
 ਰਾਜਪਤਨੀਭਈਹਰੀਜੂਚੰਦਕੀਸੁਮਤਰਾਨੀ॥੯੬॥ਹੋਇਕਦੁਪੀ
 ਟਸਿਰਕੇਸਕੇਪਾਟਤੀਹਾਲਬੇਹਾਲਭੀਨਾਰਿਭਾਰੀ॥ਬਾਲਕੇਲਮੇ
 ਤਬਤਾਜਉਠਾਇਕਰਗੀਗਮਹਿਦਾਗਦੈਆਉਤਾਰੀ॥ਕਰਤਬੈਰ
 ਗਤਿਹਆਨਪ੍ਰਾਪਤਭਈਮੁਰਦਜਿਹਪਾਟਰਾਖਿਓਸਟਾਰੀ॥ਭਾ
 ਸਕੇਨਾਥਇਹਆਪਰਾਢਹੁਤੇਬੋਲਤਿਹਕਹਾਤੁੰਕਟਨਨਾਰੀ॥੯੭
 ॥ਤ੍ਰਿਪੇਥਾਰ॥ਚੰਪਈ॥ਹਰੀਚੰਦਰਾਜਾਜੋਹੁਤਾਇਹਬਾਲ
 ਕਤਾਕੋਜੂਸੁਤਾਦਈਨੇਤਅੰਸੀਅਬਭਈ॥ਬਿਪਦਾਹਮੈਬਿਧਤਾ
 ਦਈ॥੯੮॥ਰੁਪਾਮੇਪੈਰੈਨਹੀਰਿਆਮੈਉਨਾਰਿਅਨਾਥਨਮਹਾਂ
 ॥ਯੋਬਤੀਆਂਸੁਨਕਰਤਬਰਾਈ॥ਨਿਜਨਾਰੀਪ੍ਰਤਿਕਹਾਸੁਨਾਈ॥
 ੯੯॥ਭੂਲਨਾਛੰਦ॥ਦਾਮਸਰਕਾਰਕੈਤਾਰਕਰਪ੍ਰਿਥਮਹੀਬ
 ਹੁਰਇਹਬਾਰਕਉਆਉਤਾਰੀ॥ਅੰਸਮੈਜਾਨਿਤ੍ਰਿਪਦੇਉਨਹੀਕਬੈ
 ਹੀਸੁਆਮਕੀਚਿੰਤਮੁਰਉਰਮੰਝਾਰੀ॥ਕਹੀਤਬਨਾਰਿਮੁਰਉਪਰੋ
 ਰਿਦੁਨਕਈਹਜਾਰਕਾਲੇਪਾਰੀ॥ਅਨਕਰਟਾਕਤਬਤਾਕਪਾਰਿ
 ਯੋਨਿਪੈਗਈਟਹਨਾਰਿਆਰੈਬਿਚਾਰੀ॥੧੦੦॥ਗਿਗਕੇਤੀਰਤਬ
 ਜਾਇਕਰਕੀਰਜਯੋਰਾਖਨਿਜਨੰਦਕੋਰੋਨਲਾਗੀ॥ਕਰਤਬੈਰਾਗ

ਨਿਜ ਆਗਮੁ ਕੀ ਜਗੀ ਗਈ ਬਹੁ ਰਾਤ ਨਹਿ ਆਖ ਲਾਗੀ ਆਟਿਰ
 ਤ ਕੇਓ ਚੋਰ ਤਿਹ ਆਨ ਠਾਂ ਦੇ ਭੁਏ ਨਿਰਖ ਤਿਹ ਨਾਰਿ ਕੇ ਦਾ ਜਾਗੀ ॥
 ੧੦੧॥ ਚੌਪਈ ॥ ਯੈ ਕਹ ਕਰ ਪੁਰ ਮੈ ਫਹ ਗਏ ॥ ਅਸਾ ਬਿਤ ਜਾ
 ਨੁਪ ਦਰ ਪਰ ਭੁਏ ॥ ਰਾਜ ਕੇ ਲੁਟਿ ਓਤਿ ਨ ਧਾਮਾ ॥ ਆਫੇ ਭੁਲੇ ਨਿ
 ਕ ਸੇ ਦਾਮਾ ॥ ੧੦੨॥ ਰੁਖ ਨ ਬਸਨ ਬਿਤਿ ਬਹੁ ਲਿਆਏ ॥ ਉਸੀ ਪੈਂਡ
 ਹੁਇ ਆਗ ਸਿਧਾਏ ॥ ਤੁਸ ਕਰ ਨਾਰਿ ਦੁਖਾਰਿ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਗਏ ਹਾਰ
 ਇਕ ਤਿਹ ਗਾਰ ਡਾਰੀ ॥ ੧੦੩॥ ਰਾਨੀ ਕਉ ਕਛੁ ਭੁਈ ਨ ਸੁਧਾ ਰੇ ਫੁਤ
 ਰਹੀ ਹੋਇ ਬੇਬੁਧਾ ॥ ਭੁਈ ਭੋਰ ਸਭ ਹੀ ਨਰ ਜਾਗੇ ॥ ਨਿਜ ਆਲੇ ਕੈ ਕ
 ਰ ਜਲਾਗੇ ॥ ੧੦੪॥ ਸੋਰ ਪਾਰਿ ਓਸ ਭੁਨ ਗਾਰ ਮੰਝਾਰੀ ॥ ਰਾਜ ਭੰਡਾਰ
 ਲਯੋ ਕਿਨ ਮਾਰੀ ॥ ਯੈ ਸੁਨ ਕਰ ਸੇਵਕ ਨਿਪ ਧਏ ॥ ਖੋਜ ਬਿਲੋਕ ਦਸੇ
 ਦਿਸ ਗਏ ॥ ੧੦੫॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾ ਚਾਇ ਭਿਤ ਸਿਧਾਏ ॥ ਏਕ ਜਾਨ ਵੀ
 ਨਿਕਟ ਸੁਆਏ ॥ ਕਾ ਨਿਰਖੈ ਫਹ ਨੈਨ ਪਸਾਰੀ ॥ ਅਬ ਲਾਹਾਰ ਸੁਕੀ
 ਠਮ ਸ਼ਾਰੀ ॥ ੧੦੬॥ ਨਿਜ ਨਾਰੀ ਕੋ ਨਿਰਖ ਮੇ ਤਿਨੈ ॥ ਰੂਪ ਤ ਪਾਸ ਕਹਾ
 ਜਾ ਉਨੈ ॥ ਗਹਿ ਲਿਆਏ ਨਾਰੀ ਤੁਮ ਤਾਹੀ ॥ ਹਾਰਿ ਬਿਲੋਕਿ ਓਜਿਹ ਗ
 ਰ ਮਾਹੀ ॥ ੧੦੭॥ ਤਤ ਛਿਨ ਹੁਕਮ ਮਾਨ ਭਿਤ ਧਏ ॥ ਗਹਿ ਲਿਆਏ ਤ
 ਅਬ ਲਾਕੈ ਭੁਏ ॥ ਰੂਪ ਤ ਹਾਰ ਚੀਨ ਕਰ ਲਯੋ ॥ ਗਰ ਦਨ ਮਾਰਿ ਇਸੈ
 ਕਹ ਦਯੋ ॥ ੧੦੮॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਰ ਬਇਨ ਲਯੋ ਲੁਕਾਈ ॥ ਅਬ ਬੈਠੀ
 ਇਮ ਬਿੰਦੁ ਦਿਖਾਈ ॥ ਤਬ ਬਾਚੈ ਦੇਵੈ ਜਉ ਧਨਾ ॥ ਨਾਤਰ ਮਾਰਹੁ ਜਾ
 ਗਰ ਦਨਾ ॥ ੧੦੯॥ ਯੈ ਕਹ ਰਾਜ ਚੰਡਾਲ ਬੁਲਾਏ ॥ ਚੰਡਾਲ ਸੁਹਰੀ
 ਚੰਦ ਪਠਾਏ ॥ ਕਹਾ ਤਾਹ ਮਾਰਹੁ ਤੁਮ ਜਾਈ ॥ ਜਾਕੈ ਰਾਜਾ ਜੁ ਫੁਰਮਾ

ਈ॥੧੧੦॥ਹਰੀਚੰਦ ਆਰੀਆ ਪਤ ਪਾਈ॥ਚਲਿਓ ਬੰਗ ਨਹੀਂ ਬਿ
ਲਮ ਲਗਾਈ॥ਗਯੋ ਜਬੈ ਚਲਿ ਰਾਜ ਦੁਆਰੇ॥ਆਰੀ ਸੁਨਿ ਯੋਗ
ਨੋ ਇਹ ਨਾਰੇ॥੧੧੧॥ ਦੇਹਰਾ ॥ਹੁਕਮ ਮਾਨ ਤਿਖੈ ਚਲੇ ਯੋਗ
ਨਨ ਭਯਾਨ ਕਜਾਇ॥ਫੁਰਕਾ ਦੁਕਰ ਕਾਂਖਤੇ ਕਟਨ ਲਗੇ॥ਥ
ਨਾਇ॥੧੧੨॥ਏਕ ਹਾਥ ਤਿਖੈ ਕੁਚ ਗਏ ਦੁਤੈ ਸੁਕਾਤਿ ਨਿਕਾਰ॥
ਦੈ ਬਿਦਰਦ ਕਾਟਨ ਲਗੇ ਨਭਤੇ ਸੁਨੀ ਪੁਕਾਰ॥੧੧੩॥ਰੱਛੁ ਸ
ਬਦ ਕਰ ਗਗਨ ਤੇ ਸੁਮਨ ਮੇਘ ਬਰਜਾਇ॥ਅਮਰ ਲੋਕ ਤੇ ਦੇਵਤ
ਨ ਗਯੋ ਭੁਪ ਕਰ ਅਯਾਇ॥੧੧੪॥ਸੁਤੁ ਜਿਯਾਯੇ ਤਿਖੈ ਪਤਿ ਮਿਲੀ
ਰਾਜ ਅਧਿਕ ਨਿਜ ਪਾਇ॥ਬਰੀਬੂਹ ਦੇਵਨ ਕਹਯੋ ਧੀਨ॥ਧੀਨ
ਨਿਪਰਾਇ॥੧੧੫॥ਅਧਿਕ ਲੋਛੁ ਬਰ ਪੁਰ ਭਯੋ ਵੀਰਘ ਬਗਰ
ਬਜਾਰਾ॥ਇਹ ਸਮਨ ਗਗਨ ਜਾਨਿਯੈ ਦੇਵਨ ਕਹਯੋ ਪੁਕਾਰ॥੧੧੬
॥ ਚੌਪਈ ॥ਰਾਜ ਸੁਖ ਜਗ ਜੇਕੋ ਕਰੈ॥ਬਾਰ ਬਾਰ ਖਨਤ ਜਯੋ
ਬਨ ਫਿਰੈ॥ਤੇਰੇ ਧਰਮ ਸੰਪੂਰਨਿ ਹਾਰਾ॥ਤੇਹ ਭੁਗਾਇ ਚਿ ਸੁਖ ਮਝ
ਰਾ॥੧੧੭॥ਤੂੰ ਨਿਪ ਧੀਨ॥ਧੀਨ ਤਵ ਧਰਮਾ॥ਤੁਨੁ ਸਮ ਅਵਰਨ
ਕਰਈ ਕਰਮ॥ਇਹ ਅਪਨੀ ਵਸਤੁ ਇਤ ਭੋਗਾ॥ਬਹੁਰੇ ਬੁਝੇ ਆ
ਨ ਸੁਰ ਲੋਗਾ॥੧੧੮॥ਯੋਕਹ ਦੇਵ ਲੋਪ ਭੇ ਸਗਰਾ॥ਰਾਜਾ ਆਯੋ
ਅਪਨੇ ਨਗਰਾ॥ਤਿਨ ਯਹ ਰਾਜੇ ਪਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ॥ਨਗਰ ਬਸਾਯੋ
ਅਧਿਕ ਬਾਰਿਤ੍ਰਾ॥੧੧੯॥ਮਾਰ ਕੰਡੇ ਕੇ ਮੱਧਿ ਪੁਰਾਨਾ॥ਇਹ ਬਿਧਿ
ਕਥਾ ਸੁਲਿਖੀ ਰਿਖਾਨਾ॥ਬੋਰ ਕਸੀ ਇਤ ਤੁਛੁ ਸਮਾਨਾ॥ਤੁਮ ਕਹ ਕ
ਹੀ ਸੁਨਹੁ ਸੁਰਗ ਆਨਾ॥੧੨੦॥ਪਦੈ ਸੁਨੈ ਜੋ ਸਰਧਾ ਲਾਇ॥ਸਦਾ
ਧਰਮੁ ਤਹ ਕਰੈ ਸਹਾਇ॥ਇਹ ਬਿਧਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕਰ ਭਾਗੀਨ

ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕੀਓ ਉਚਾਰਾ ॥ ੧੨੧ ॥ ਆਰੋ ਮੋ ਪੁਨ ਸੁਨਹੁ ਕਥਾਨਾ ॥
 ਜਿਹ ਬਿਧ ਚਾਰਿਤ੍ਰ ਸੁਕਰੇ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਕਿਤਕ ਕਾਲਤਹ ਜਾਨਿ ਜਬ ਸੇ ॥
 ਸੰਗਤਿ ਸਮੈ ਆਨੰਦ ਜੁਤਰ ਸੇ ॥ ੧੨੨ ॥ ਤੀਰਥ ਕਰੇ ਜੁ ਪੁਰਬ ਮਾਹੀ ॥
 ਆਬ੍ਰਾਮ ਪੁਤ੍ਰ ਇਤ ਪਾਰਟ ਰਾਹੀ ॥ ਕਾਮਾਛਿ ਆਵੇ ਟੀਲਖ ਭੰਨਾ ॥
 ਮਦੇ ਸਜੋਤਹ ਕਰ ਗੋਨਾ ॥ ੧੨੩ ॥ ਜਗਨ ਨਾਥ ਤੀਰਥ ਸਭ ਬਾਨਾ ॥
 ਪਉਰਖ ਕਰ ਪਰਸੇ ਜੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਇਤਨੇ ਮਹਿ ਤਿਨ ਯੋ ਸੁਨ ਪਾਯੋ ॥
 ਨਸਿੰਘ ਰਾਜਾ ਤਿਹ ਆਯੋ ॥ ਤਿਨ ਸਾਹਿਬ ਕਹ ਸਾਬ ਜੁ ਲਯੋ ॥ ਪੁਰਬ
 ਕਹ ਰਾਜਾ ਤੁਥ ਗਯੋ ॥ ੧੨੪ ॥ ਸੁਨ ਮਮਤ ਫਨ ਰਾਟ ਕੀ ਕਥਾ ॥ ਬਰ
 ਨੇ ਸੁਨੀ ਕਾਨ ਮਮ ਜਥਾ ॥ ਦਫਨ ਦੇਸ ਬਸਤੁ ਚੈ ਜਹਾਂ ਜੈ ਪੁਰਦਿ ਪ
 ਤਨ ਗਰਬ ਰਤਹਾਂ ॥ ੧੨੫ ॥ ਗੋਪਾ ਚਲ ਗਯੈ ਜਿਹ ਬਾਨੀ ॥ ਮਾਨਸਿੰ
 ਘ ਸੁਤ ਜਾ ਰਜਾ ਪਾਨੀ ॥ ਰਾਜ ਪੁਤ ਰਾਜੇ ਟਹੁ ਜਾਨਹਾ ॥ ਤਿਨ ਸਮ ਬਲੀ
 ਨ ਅਟਰ ਪ੍ਰਮਾਨਹਾ ॥ ੧੨੬ ॥ ਨਿਜ ਦੇਸ ਨ ਕੋ ਰਾਜ ਕਰਾਹੀ ॥ ਮਨਸ
 ਬ ਸਭ ਤੁਰ ਕਨਕੇ ਖਾਹੀ ॥ ਜਬ ਕਹੀ ਸਾਹੁ ਮੁਹਿ ਮਉਠਾਵੈ ॥ ਵੇਸੈ ਨ ਸੰ
 ਗਤਿ ਸੈ ਪਠਾਵੈ ॥ ੧੨੭ ॥ ਵੇਲੀ ਮਹਿ ਤਿਨ ਕੇ ਅਸ ਬਾਨਾ ॥ ਬਾਗਹ
 ਵੇਲੀ ਕੂਪ ਸੁਨਾਨਾ ॥ ਹਜਰਤ ਤਟ ਵਹਿ ਸਦਾ ਰਹਾਹੀ ॥ ਸਮਾਪਾਇ ਸੁ
 ਕਰਹ ਗੀ ਜਾਹੀ ॥ ੧੨੮ ॥ ਜਬ ਰਾਜਾ ਹਜਰਤ ਤਟ ਜਾਵੈ ॥ ਸੁਰਬੀ
 ਰ ਸੰਗ ਆਧਿਕ ਲਿਜਾਵੈ ॥ ਤੁੰਦੀ ਕਰਤ ਰਾਟ ਚਲਿ ਜਾਈ ॥ ਕੋਇ
 ਨ ਤਾਕੋ ਸਕੈ ਹਟਾਈ ॥ ੧੨੯ ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਰਾਜਾ ਜਬ ਚਲਾ ॥ ਲੀ
 ਨੇ ਰਾਜ ਪੁਤ ਬਰਬਲਾ ॥ ਜਿਹ ਮਾਰਗ ਟਹਰਾਟ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ਕਈ ਕ
 ਸਾਈ ਬੀਰਨ ਘਾਯੋ ॥ ੧੩੦ ॥ ਰੋਰ ਪਰੀ ਸਗਰੇ ਪੁਰ ਮਾਹੀ ॥ ਤੋਲਗ
 ਰਾਜਾ ਗਯੋ ਤਹਾਹੀ ॥ ਹਜਰਤ ਜਬੈ ਰਾਟ ਲਖ ਪਾਯੋ ॥ ਕਛੁ ਕੋ ਕਪ

ਸੋਬਚਨਸੁਨਾਯੋ। ਮਾਨਮਹੀਪਜਬੈਯਹਜਾਨੀ। ਕਰੀਕਸਾਈਤੈ
 ਸਤੁਹਾਨੀ॥ ੧੩੧॥ ਗਰਜਰਾਟਬਚਐਸਉਚਾਰੇ। ਹਜਰਤਬਚ
 ਨਸੁਸੀਸਹਮਾਰੇ। ਨੀਮਖੁਦਾਇਸੁਸਾਹਿਕਹਾਵੈ। ਤਾਕੇਬਚਨਬਿ
 ਰਬਕਤਜਾਵੈ॥ ੧੩੨॥ ਭਿਰਰੁਏਬਹੁਰੇਜਦੁਐਯੋ। ਤੁਮਰੇਬਚ
 ਨਸਤਕਰਪੈਯੋ। ਯੈਸੁਨਸਾਹਬਿਹਜਮੁਖਦਯੋ। ਤਾਪਰਪੇਸਨ
 ਹੀਕਛੁਗਯੋ॥ ੧੩੩॥ ਪਰੀਕਬੈਠਚਲੇਜਬਰਾਜਾ। ਭਾਂਤਿਅਨੇ
 ਕਬਜਾਵਤਬਾਜਾ। ਪਾਛੇਸਕਲਮਲੇਛੁਸੁਜਾਨਹੁ। ਕਾਜੀਮੁਲਾਂ
 ਸੇਖਪਛਾਨਹੁ॥ ੧੩੪॥ ਮਿਲਆਏਹਜਰਤਿਕੇਆਗੇ। ਕਟੁਕਟੁ
 ਬਚਨਕਹਨਸਤਲਾਗੇ। ਕ੍ਰੋਧਤਭੁਯੇਸਾਹਅਧਿਕਾਈ। ਮੰਤ੍ਰੀਲੀ
 ਨੇਨਿਕਟਬੁਲਾਈ॥ ੧੩੫॥ ਕਟਨਉਪਾਟਕਹੇਅਬਕਰੀਐ। ਯ
 ਹਬੈਰੀਕਾਸੀਸਉਤਰੀਐ। ਮੰਤ੍ਰਨਕਹੀਸਾਹਸੁਨਲੀਜੈ। ਹਮਰੀ
 ਬਾਤਕਨਸੁਨਕੀਜੈ॥ ੧੩੬॥ ਜੇਤੁਮਹਿਯਾਂਰਾਜਾਕਹਪੈਯੋ। ਸ
 ਕਲਜਗਤਮਹਿਨਿੰਦਾਪੈਯੋ। ਸੈਨਾਅਧਿਕਸਾਥਇਹਦਈਐ।
 ਪੁਰਬਭਾਖਮੁਹਿੰਮਪਠਈਐ॥ ੧੩੭॥ ਸੇਵਹਜੀਤਬੰਗਾਲਾਐ।
 ਮਤਕਾਰਜਹਜਰਤਕੇਕੈਯੋ। ਨਾਤਰਹੇਇਤਹਜਲਲਾਗਾ। ਮਰਿ
 ਹੈਤਹੀਸੁਜਾਇਅਭਾਗਾ॥ ੧੩੮॥ ਇਹਬਿਧਜਬੈਸਾਹਸੁਨਿਪਾ
 ਯੋ। ਭਲੀਬਾਤਮਨਮੋਧਿਅਲਾਯੋ। ਸੈਨਾਅਧਿਕਦਈਤਿਹਸੀ
 ਗਾ। ਪੁਰਬਕੋਨਿਪਚਢਯੋਨਿਸੰਗਾ॥ ੧੩੯॥ ਮਾਘਵੇਸਜਬਹੀ
 ਵਹਆਯੋ। ਗਰਬਿਰਤਾਂਤਕਬਤਸੁਨਪਾਯੋ। ਯੈਸੁਨਰਾਟਅਨਿ
 ਦਤਭੁਯੋ। ਚਿੰਤਾਮੇਟਅਭੈਹੁਇਗਯੋ॥ ੧੪੦॥ ਚਰਨਕਮਲਦਰ
 ਸੀਤਿਨਆਈ। ਨਿਜਕੀਨਖਸਿਖਕਬਾਸੁਨਾਈ। ਮੇਮਨਮੇਚਿੰਤ

ਜੀਤਾ ਗਿਆ ਪੁਰਬ ਦੇਸ ਨਿਰਖ ਭੈ ਕਾਰੀ ॥ ੧੪੧ ॥ ਅਬ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇਸ
 ਬ ਸਲੈ ਭੀ ਸਰਬ ਕਾਜ ਅਨੰਦ ਸੁਤ ਕੈ ਭੀ ॥ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਆਰੋਆ
 ਪ ਨਿਰਾਗਾ ॥ ਭਿਯੋ ਸੁਕਰਾਵੇ ਹਮੈ ਵੀਦਾਰਾ ॥ ੧੪੨ ॥ ਬਿਧਿ ਭਾਂਤ
 ਬਿਨ ਤੀਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ਪਲ ਮੈਂ ਸਤਿਗੁਰ ਲਏ ਰਿਸਾਈ ॥ ਪੁਰਬ ਗ
 ਮੈ ਭੁਝੈ ਦੁਹਰਾ ਜਾ ਲੀਨੇ ਸਾਬ ਗਾਰੀ ਬ ਨਿਵਾਜਾ ॥ ੧੪੩ ॥ ਕਾਂਮ
 ਰੂਪ ਮੈਂ ਦੇਸ ਸੀ ਗਾਲਾ ॥ ਬਿਜੈ ਕਰੋ ਤਿਨ ਅਨੰਦ ਨਾਲਾ ॥ ਮਰਦ
 ਨ ਕੀ ਮੈਂ ਜਿਹ ਮੇਰਾ ॥ ਟੁਟੈ ਦੇਸ ਜੀਤੋ ਤਿਨ ਦੇਵਾ ॥ ੧੪੪ ॥ ਜੀਤ ਮੈਂ
 ਰੂਪ ਦੇ ਮਰੁ ਕਾਮਨਾ ॥ ਕੀਨੇ ਤਿਨੈ ਨਿਪਤ ਕੇ ਸਾਮਨਾ ॥ ਪੁਰਨ ਕਾਰਨ
 ਇਨ ਕਾ ਭੁਯੋ ॥ ਕਰਣਾ ਸਿੰਧ ਸਾਬ ਜੇ ਲਯੋ ॥ ੧੪੫ ॥ ਅੰ ਭੇਰ ਸਾਹਿ
 ਬ ਕਾ ਜੇਤਾ ॥ ਪਟਵੇ ਬੀਰ ਬਸੋ ॥ ਸਬ ਤੇਤਾ ॥ ਮਾਤਾ ਆਇ ਜੀਤ ਕ
 ਪਰਵਾਰਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਰਾਜਤ ਸਹਰ ਮੰਡਾਰਾ ॥ ੧੪੬ ॥ ਪਟਵੇ ਸ
 ਮ ਸੀਰਾ ॥ ਬਰ ਭਾਰੀ ॥ ਹੈ ਨਹੀਂ ਅਟਰ ਸੁਨ ਗਾਰ ਮੰਡਾਰੀ ॥ ਲਾਖ ਕ
 ਰੋੜੀ ਸਿੱਖ ਭਾਇ ਜੈ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਵ ਮੈ ਸਾਬਤ ਲਹਿ ਜੈ ॥ ੧੪੭ ॥ ਇਹ
 ਬਿਧਿ ਦੁਤੈ ਸੁਧ ਆਇ ਬਖਾਨਯੋ ॥ ਭਟ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜੈ ਸੇ ਪੁਰਜਾਨਿਯੋ ॥
 ਆਰੋ ਕਹੈ ਤੀਸਰੀ ਕਥਾ ॥ ਅਮੀ ਸਰੂਪ ਦਸ ਮ ਗੁਰ ਜਥਾ ॥ ੧੪੮ ॥

ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਿਲਾਸ ਕਰਨ ਰਾਜਾ ਹਰੀ ਚੰਦ ਕਥਾ ਬਰ

ਨਨੀਤੀ ਰਬ ਮਹਾਤਮੇ ਪੁਰਬ ਪਾਨ ਦੁਤੀ ਧਰਮਾਇ ਸਮਾਪ

ਤੁਮ ਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥ ੨ ॥ ॥ ਅੰ ਫਜਾ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ॥ ਦਿਬ ਰੂਪ ਗੁ
 ਰਵੇਟ ਕੇ ਪਦ ਪੀਕ ਜਹਿਰ ਧਾਰਾ ॥ ਅੰ ਗੁ ਕਥਾ ਅਬ ਤੀਸਰੀ ਬਰਨ
 ਕਥੁ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ੧ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਅਬ ਬਰਨ ਦਸ ਮੇ ਗੁਰ ਕਥਾ ॥
 ਆਇ ਅਗਾਧਿ ਸੁਣੇ ਮਮ ਜਥਾ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕੀਨੇ ਨਾਥ ਚਰਿਤ੍ਰਾ ਸੀ

ਤਪਸਾਦਿਕੋਹੋਸੁਬਚਿਤ੍ਰਾ॥੨॥ ਯੈਯਾ ॥ ਨੀਤਅਨੀਤਨਿਹਾਰਮਲੇ
 ਫੁਨਦੁਖਤਭੀਧਰਨੀਸਬਸਾਹੀ॥ ਲੋਪਭਏਸਭਫੁਨਕੇਗੁਣਜੋਗ
 ਸੁਪੁੰਨਜੁਦਾਨਅਪਾਰੀ॥ ਈਦਰਲੀਬਕਰੀਦਨਿਟਾਜਸੁਗੋਬਧੋ
 ਤਸਭੈਧਰਭਾਰੀ॥ ਕੋਨਕਟੈਇਹਦੁਖਸਬੈਧਰਦੀਨਦੇਆਲਬਿਨ
 ਅਸਥਾਰੀ॥ ੩॥ ਦੁਖਨਿਹਾਰਕਿਧੋਭੂਅਕੋਨਿਜਸੀਅਸਕੇਤਭ
 ਏਬਰਦਾਨੀ॥ ਵੀਨਦਇਆਲਪਠਿਓਗੁਰਪੁਰਨਜਾਉਪਮਾਦ
 ਸਹੀਦਿਸਜਾਨੀ॥ ਭਾਸਚਰਿਤ੍ਰਪ੍ਰਕਾਸਕੋਬਰਸੰਤਸੁਨੋਮਨਲਾ
 ਇਕਹਾਨੀ॥ ਸੇਫੁਕਜਾਨਿਛਿਮਾਸੁਕੋਰੋਜਿਨਗਸਗੋਨੋਕਿਤਦੁਖ
 ਪਛਾਨੀ॥ ੪॥ ਦੁਖਤਭੀਧਰਨੀਜਬਹੀਜਗਨਾਇਕਪੈਇਹਭ੍ਰਾਂਤਿ
 ਪੁਕਾਰੀ॥ ਆਕੁਲਬਿਆਕੁਲਹੈਨਿਜਮਾਤਰਰੇਫੁਤਭੀਬਹੁਪਾਪ
 ਨਿਹਾਰੀ॥ ਕਾਲਜੁਦੇਟਪ੍ਰਸੰਨਭਯੋਨਿਜਯਾਬਿਧਿਜੋਬਰੁਸੁਧਉ
 ਰਾਰੀ॥ ਹੋਰੁਨਆਭੁਰਧੀਰਧਰੋਨਿਜਧਾਰਤਸੰਤਅਨੰਤਫੁਭਾਰੀ॥
 ੫॥ ਯੈਯਾ॥ ॥ ਯੈਕਰਆਦਿਸਮੇਧਧਰੋਬਰੁਪੈਜਗਨਾਇਕ
 ਜੁਸੁਬਿਚਾਰੀ॥ ਬਿਸੁਸੰਸਾਰਪਸਾਰਜਿਤੇਸਭਆਪਸਰੂਪਸੁਮੋਧਿ
 ਨਿਹਾਰੀ॥ ਵਾਨਫੇਟੇਟਸੁਨਾਗਚਰਾਚਰਮਾਨਸਕਿੰਨਰਜਫੁਪਸਾ
 ਰੀ॥ ਮੋਕਹਏਨਹਜਾਪਤਹੈਸਬਆਪਨਮੋਧਿਪਰੇਦੁਖਜਾਰੀ॥ ੬॥
 ਦੋਹਰਾ ॥ ਯੈਨਿਜਰਿਦੈਭਿਰਾਰਿਕੈਦੀਨਬੀਧਕਰਤਾਰਾ॥ ਦਸਮੇ
 ਸੀਗੁਰਬਰਪਯੋਮਾਤਲੋਕਨਿਰਧਾਰਾ॥ ੭॥ ਚੌਪਈ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੇ
 ਜਗਤਸੁਭਗਤਪਠਾਏ॥ ਸੁਭਮਾਰਗਤਿਨਆਨਚਲਾਏ॥ ਕਲੀ
 ਕਾਲਜਗਘੋਰਸੁਮਾਹੀ॥ ਦੇਫੁਨਕੋਰਿਅਕਾਮਸੁਨਾਹੀ॥ ੮॥ ਮੈ
 ਅਰਮੋਸੰਤਨਕੇਮਾਹੀ॥ ਤਨਕਭੇਦਅੰਤਰਕਫੁਨਾਹੀ॥ ਏਕਰੂਪ

ਬਿਚਰਤ ਸੀਸਾਰਾਗ ਮੈ ਤਿਨ ਤੇ ਨਹੀ ਭਨਕ ਨਿਆਰਾਗ। ੮੧॥ ਅਸ ਮੈ
 ਟੁਕੈ ਸੁਬਿਦੁ ਤਬ ਨਾਉ। ਸਤਿ ਸਰੂਪ ਧਾਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਉ। ਜੋ ਕਹਿ ਕ
 ਰ ਅਸ ਧੁਜ ਅਵਤਾਰੀ। ਗੁਰ ਪੁਰਨ ਕੋ ਪਠਿਐ ਸੁਧਾਰੀ॥ ੯੦॥
 ਅਸ ਦੀਰਘੁ ਬਰਤ ਪੁਸੁ ਨਿਹਾਰੀ। ਹੇ ਮ ਕੁੰਟ ਪਰ ਬਤ ਪਰ ਭਾਰੀ।
 ਏਕ ਸਰੂਪ ਹੋਇ ਨਿਜ ਗਾਯੋ। ਦੋਇ ਤੀਨ ਕਹੀ ਲੋਪ ਸੁਭਯੋ॥ ੯੧॥
 ਧਿਆਨ ਅਖੰਡ ਆਪ ਮਾਧਿ ਧਾਰੇ। ਨਵਾਰਿਹ ਜੀਤ ਦਸਮ ਬਰ
 ਤਾਰਿਯੋ। ਅਨਹਦ ਘੋਖ ਸੁਨਿ ਗ੍ਰਿਹ ਲੀਨਾ। ਪਰਮ ਜੇਤਿ ਆਤਮ
 ਮਹਿ ਚੀਨਾ॥ ੯੨॥ ॥ ਸੁਲਨ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਆਪ ਕੇ ਧਿਆਨ ਸਦਧ
 ਨ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜੀ ਜੋਗ ਕੀ ਕਲਾ ਸਰਬਤ ਧਾਰੀ। ਪਾਪ ਅਰ ਪੁਨਿ ਦੁ
 ਖ ਭਖ ਕੋ ਤਾਗ ਕਰਿ ਨਿੰਦੇ। ਚੰਦ ਕੀ ਜਰ ਉਖਾਰੀ। ਲੋਸਟੈ ਕਨਕ
 ਪੁਨ ਏਕ ਸਮ ਦੇ ਗਾਯੋ। ਉਜਤ ਤੀ ਨਿੰਦ ਪਲ ਮੈ ਬਿਦਾਰੀ। ਸਾਂਤਿ ਸੀਤ
 ਖ ਜਤ ਧੀਰਜ ਧਾਰ ਕਰਿ ਧਸੇ ਨਿਜ ਧਾਮ ਅਨ ਫਰ ਮੰਦਾਰੀ॥ ੯੩॥
 ਸਾਰ ਕੀ ਸਿੰਗ ਅਨ ਕਪਟ ਕੋ ਕੰਠ ਲਾਧਿਆਨ ਬਿਭੁਤ ਭਨ ਮੱਧ ਧਾਰੀ
 ॥ ਤੀਤ ਕੋ ਮੰਤਿ ਨਿਜ ਆਤਮ ਬਸ ਕਰ ਨਾਮ ਕੀ ਭੀਖ ਕੋ ਕਰਿ ਪਸਾਰੀ॥
 ਪਰਮ ਪੁੰਨ ਤਤ ਨਿਜ ਬਜਤ ਹੈ ਦੇਹਿ ਮੈ ਉਠਤ ਕਲੇਲ ਤਾਰੀਗ ਭਾਰੀ
 ॥ ਚੰਕਤ ਹੈ ਦਾਨ ਦੇਵੇ। ਇਹ ਸੁਖ ਕੋ ਧਸੇ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜਾ ਕੇ ਮੰਦਾਰੀ॥
 ੯੪॥ ਰਿਖੀ ਜੋ ਸਰਬ ਸੰਕੋਚ ਕਰ ਕਮ ਠਜੇ। ਮੇਲ ਮਨ ਪਉਨ ਜੋ ਲਿ
 ਟੁਲ ਗਾਈ। ਸੁਰਤ ਸੰਕੋਚ ਕਰ ਮਹਲ ਨਿਜ ਮੈ ਬਸੇ। ਇਪਤ ਜਿਹ ਜੋ
 ਰਿਅਨ ਭੈ ਸੁਹਾਈ। ਧਿਆਨ ਬਿਗਿਆਨ ਅਰੁ ਗਿਆਨ ਗ੍ਰਿਹ ਪਾਇ
 ਕਰ ਭਏ ਪੁਨ ਦੇਇ ਤੇ ਏਕ ਜਾਈ। ਗੁਏ ਪਰਸੰਨ ਕਲ ਕਾਲ ਜੁ ਨਿਰ
 ਖ ਕੈ ਆਪ ਨੀ ਦੇਹ ਮੈ ਲਯੋ ਮਿਲਾਈ॥ ੯੫॥ ਭੁਗਤਿ ਕਉ ਨਿਰਖ ਪਰਸੀ

ਨਮਨਮੈਭੁਯੋਧੀਨਮ। ਇਹਪੱਥਜਿਹਚਰਨਧਾਰੇ। ਸਿੰਘ ਅਜਗਉਜਿ
ਹਨਾਗ। ਇਕਜਾਫਿਰੈਗੀਤੁਅਰਨਾਨਕੀਚਲਤਰਾਰੇ। ਕੁੰਭਕੇਸੀਸ
ਮ੍ਰਿਗਨੀਸ। ਨਿਜਸੇਵਤੇਬਿਰਕਅੰਸਸ। ਇਕਜਾਨਿਹਾਰੇ। ਸਤਿਪੁਰ
ਤਾਪਤੇਜਪਤੁਹੈਹਰਿਹਰੇਨਹੀਕੋਕਿਸੀਕੋਸਕਤਮਾਰੇ॥੧੬॥ ਮੋਰ
ਮਕਾਲਜਿਹਬਿਆਲਚਲਸੇਵਤੇਲਾਲਮੁਕਤਾਨਮਨਭੇਟਰਾਖੈ॥
ਦੈਤਪੈਈਸਾਚਕਾਖੇਦਤਿਹਪੈਨਹੀ। ਇਛੁਸੇਮੁਨੀਮਨਨਾਮਭਾਖੈ॥
ਹੋਮਪਿਤੁਪੁਪਸੇਜੁਰੇਮੁਨਦੇਖੀ। ਮੈਘੋਖਬੇਦਾਨਧੁਨਗਨਤਕਾਂਖੈ॥
ਫੀਰਜੇਨੀਰਗੀਭੀਰਨਦਿਚਲਤੁਹੈਸਘਨਬਨਤੋਨਸੁਮਕੋਨ
ਆਖੈ॥੧੭॥ ਨਿੰਦਕੈਬੈਰਤਿਹਈਰਖਾਹੈਨਹੀਲੋਭਦੁਖਮੋਹਕੀ
ਭੂਖਟਾਰੀ। ਨੀਦਉਚਾਟਦਾਰਿਦੁਆਲਸਨਹੀਕਪਟਮਲਕੂਰਕੀ
ਜੋਰਉਖਾਰੀ। ਸਾਂਤਿਸੰਤੋਖਸਿਉਜੁਰੇਮੁਨਨਾਇਕੀਕਿਸਨਬੱਪੁਨਿ
ਰਖੀ। ਮੈਨਿਰੰਕਾਰੀ। ਸਪਤਹੀਸਿੰਗਜਿਹਤੰਗਬਰਨਿਰਖੀ। ਮੈਦੁ
ਤੈਬੈਕੁੰਰਜਨਬਨੇਚਾਰੀ॥੧੮॥ ਰਸਾਟਲਛੰਦ ॥ ਜਹਾਧਾ
ਤਧਾਰੀ। ਭੁਰਿਯੋਪੱਥਚਾਰੀ। ਸੁਨਾਰੂਪਹੀਰੀ। ਮਨੰਨਗਧੀਰੀ॥੧੯॥
ਸਦਾਬੇਦਘੋਖੀ। ਰਿਖੀਤਿਆਗਰੋਖੀ। ਜਪੈਏਕਈਸੀ। ਨਹੀਮੈ
ਰਈਸੀ॥੨੦॥ ਭੁਜੰਗਪ੍ਰਯਾਤਛੰਦ ॥ ਅਸੋਹੇਮਕੁੰਡਦਿਪੈਸੋਭ
ਭਾਰੀ। ਦਿਖੈਸੋਜੁਮੈਹੈਸਕੈਨਉਚਾਰੀ। ਮੁਝੈਬਾਲਬੁਧੰਕਛੁਬੋਰ
ਗਾਯੋ। ਪ੍ਰਸਾਦੀਗੁਰੁਕੇਜਿਤੇਜਾਨਪਾਯੋ॥੨੧॥ ਜਟਾਜਟਧਿਆਨੀ
ਨਿਜੰਤੰਪਧਾਰਿਯੋ। ਇਕੈਰੰਗਰੰਗਮੇਦੁਤੈਦੈਬਿਸਾਰਿਯੋ। ਭੁਯੋਛੀ
ਰਸਾਨੀਰਿਦਾਸੁਧਨੀਕੋ। ਲਯੋਸੁਖਸੇਉਹੁਤੇਜੋਇਜੀਕੋ॥੨੨॥ ਨ
ਹੀਘਾਮਸੀਤਿਤਨੀਪੈਜਨਾਯੋ। ਤਖੈਜੀਤਪੜੈਅਛੈਯੋਸੁਪਾਯੋਕ

ਈ ਜੁਗ ਜਾਨੈ ਕਲੰਪ ਬਿਤਾਏ ਨਹੀ ਬਿਦਮਾਨਿ ਕਿਨੁ ਦੇਖ ਪਾਏ ॥ ੨੩ ॥
 ਯਦੁੰਦੀ ਨ ਬੀਧੀ ਪਲੀ ਮੈ ਰਿਸਾਯੋ ਜਬੈ ਰੈਨ ਦਿਵਸੰ ਪ੍ਰਭੁ ਚੀਤ ਲਾ
 ਯੋ ਸਭੈ ਭੁਮ ਕਾਸੀ ਬਰੇ ਜਾਨ ਜਾਏ ॥ ਇਕੈ ਗਥ ਲਾਗਿ ਓਸ ਬੈ ਲੈ
 ਜਿਆਏ ॥ ੨੪ ॥ ਅਕਿਲ ॥ ਅਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਜਬੈ ਤਪੁ ਧਾ
 ਰਿਯੋ ਮੁਖ ਰੂਪੁ ਧ੍ਰੁਵੈ ਏਕ ਨ ਦੁਤੇ ਨਿਹਾਰਿਯੋ ॥ ਖਜੀ ਭਯੋ ਕਲ ਕਾਲ
 ਸੀ ਮੁਖ ਮੈ ਕਹਾਹਿ ਮੁਹ ਤੁਹ ਅੰਤਰ ਭੇਦ ਇਤੇ ਨਿਜ ਧ੍ਰੁਵ ਹਾ ॥ ੨੫ ॥
 ਤੇ ਕਹ ਤਾਤ ਨਿਹਾਰ ਪਿਤਾ ਮਮ ਜਾਨੀਯੋ ॥ ਮੇਰੇ ਹੁਕਮ ਅਰੇ ਲੁਸੁ ਸਾਰ
 ਪਛਾਨੀਯੋ ॥ ਮਾਤ ਲੋਕ ਮਹਿ ਜਾਇ ਜੁਧ ਰਮੁ ਚਲਾਈਯੋ ॥ ਹੋ ਭੂਣ
 ਪੰਥ ਭਿਆਗਿ ਸੁਬੁਧ ਦ੍ਰਿੜਾਈਯੋ ॥ ੨੬ ॥ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ॥
 ਜਿਤੇ ਮੈ ਪਠਾਏ ਕਪੀਲ ਗਾਏ ॥ ਨਹੀ ਪੰਥ ਚੀਨਾ ਗੁਣੀ ਮਤਿ ਹੀ
 ਨਾ ॥ ੨੭ ॥ ਜਿਤੇ ਦੋਤ ਕੀਏ ॥ ਮਹਾ ਮੰਤਰੀਏ ॥ ਘਟੇ ਸੋਖ ਪਾਈ ॥ ਥ
 ਪੇਵੇਟ ਗਾਈ ॥ ੨੮ ॥ ਨਹੀ ਤਾਸੁ ਮਾਨੀ ॥ ਗੁਣੀ ਆਪ ਧਾਨੀ ॥ ਸਿੰਦ੍ਰਿਅ
 ਪਜਾਨਿਯੋ ॥ ਅਜੀ ਮੈ ਬਖਾਨਿਯੋ ॥ ੨੯ ॥ ਸਸੀ ਸੁਰ ਕੀਨਾ ॥ ਨਹੀ ਮੋਹ
 ਚੀਨਾ ॥ ਰਾਮਾਨੰਦ ਦੋਤੀ ॥ ਗੁਣੇ ਆਪ ਗੱਤੀ ॥ ੩੦ ॥ ਕਰਮੇ ਮਾਹ ਦੀਨੀ ॥
 ਭਯੋ ਮਤਿ ਹੀਨੀ ॥ ਕਟੇ ਲਿੰਗ ਡਾਰੀ ॥ ਕੁਮੰਤ ਬਿਥਾਰੀ ॥ ੩੧ ॥ ਕਰੇ ਰਿ
 ਖਰਾਜੀ ॥ ਸਜੇ ਤੋਨ ਸਾਜੀ ॥ ਕਿਰਿਆ ਕਰਮ ਕੀਨੇ ॥ ਮੁਢੇ ਕਉਨ ਚੀ
 ਨੇ ॥ ੩੨ ॥ ਤੁਝੇ ਜੋ ਪਠਾਓ ॥ ਇਹੈ ਲੈ ਸਿਖਾਓ ॥ ਚਲੈ ਮੋਹ ਪੰਥਾ ॥ ਦਿ
 ਜੈ ਸੁਧ ਸੰਥਾ ॥ ੩੩ ॥ ਧਰਾ ਗੋਇ ਸਾਧੀ ॥ ਮੁਖ ਲੈ ਅਗਾਧੀ ॥ ਉਠੈ ਪ੍ਰ
 ਤਨਾਵੈ ਮਗਨ ਮੋਹ ਗਾਵੈ ॥ ੩੪ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸੀ ਅਸੁ ਧਨ ਕੇ ਬਚ
 ਨ ਜਬ ਸੁਨੇ ਪ੍ਰਭੁ ਚੀਤ ਲਾਇ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਸਿਰ ਨਾਇ ਕੈ ਉਚਰਤ
 ਭਏ ਬਨਾਇ ॥ ੩੫ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਜਿਨੇ ਆਗੇ ਆਪ ਪਠਾਏ ॥ ਮਾ

ਪਆਪਭੀਤਰ ਉਰਝਾਏ। ਮੈਂਤੂਪਗ ਪੰਕਜ ਕੇ ਦਾਸਾ। ਤੇ ਬਿਨ ਅਟਰ
ਨਜਨੇ ਮਾਸਾ। ੩੬॥ ਅਮੈ ਸੀ ਬੁਧ ਮੋਹਿ ਜਿਨ ਦੀ ਜੋ। ਸੇਵਕ ਜਾਨਿ ਰਾ
ਖਿਕਰ ਲੀਜੋ। ਕਲੀਕਾਲ ਜੁਗੁ ਪੋਰ ਮੰਝਾਗੀ। ਸਾਬਤ ਰਾਖਹੁ ਮੁਝੈ
ਚਿਤਾਰੀ। ੩੭॥ ਮਹਾਦੀਨ ਤੁਮ ਆਗ ਪਨਾਯੋ। ਦੇਵਦੁਆਲੇ ਜਿਨੇ ਰਿ
ਰਾਯੋ। ਕੁੰਜਾ ਬਾਂਗ ਨਿਵਾਜ ਦਿਬਾਰੀ। ਤਾਕੇ ਦੂਰ ਕਰਹੁ ਗੋਭਾਰੀ।
੩੮॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਬਿਨਾ ਆਪ ਹਾਥੀ ਮੁਝੈ ਸੀਸ ਧਾਰੈ॥
ਮਲੇ ਛੀਸ ਫਾਕੇ ਕਰੈ ਕੇ ਕਨਾਰੈ॥ ਸੁਨੇ ਕਾਲ ਬੈਨ ਤਬੈ ਯੈ ਸੁਗਾਯੋ॥
ਮਲੇ ਛੀਸ ਭਾਕੇ ਅਬੈ ਮੈ ਮਿਟਾਯੋ॥ ੩੯॥ ਰਸਾਟਲ ਛੰਦ ॥ ਮਲੇ
ਛੀਪ ਸਾਗੀ। ਜਰੈ ਮੈ ਉਖਾਰੀ। ਕਰੇ ਯਾਨ ਚਿੰਤਾ। ਜਪੈ ਮੋਰ ਮੰਤ੍ਰਾ॥ ੪੦॥
ਰਚੈ ਪੰਥ ਭਾਰੀ। ਅਸੰਚਾ ਪਧਾਰੀ। ਬਿਨਾ ਸੰਤਿਨਾ ਮੀ। ਤੁਜੇ ਅੰਨ
ਕਾ ਮੀ॥ ੪੧॥ ਹਤੇ ਚਾਰ ਯਾਰੀ। ਕਰੇ ਪੰਥ ਭਾਰੀ। ਸੁਨੀ ਨਾਥ ਕਾਨੀ। ਬਿ
ਨੈ ਕੋਟ ਠਾਨੀ॥ ੪੨॥ ਭੁਏ ਕਾਲ ਲੇਪੀ। ਦਿਕੈ ਮੰਤ੍ਰ ਗੋਪੀ। ਚਲੀ ਕਥਾ
ਗੋ। ਸੁਨੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪਾਰੋ॥ ੪੩॥ ਕਰੇ ਜੋ ਚਰਿਤ੍ਰੀ। ਕਥੇ ਤੇ ਬਚਿਤ੍ਰੀ। ਧਰ
ਯੋ ਗਾਤ ਜੀਹਾਂ। ਕਰੇ ਬੋਰਤੀਹਾਂ॥ ੪੪॥ ਚੌਪਈ ॥ ਸੰਬਤ ਸਤਰਹ
ਸਹਸਰ ਭੁਟਿ ਜੋ। ਬੀਸਤੀਨ ਸੰਗ ਬਰਖ ਗਫਿ ਜੋ। ਮਾਹਿ ਪੰਖ ਪੁਨ
ਅਧਿਕ ਸਚੀਨੋ। ਜਗਤ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਕੀਨੋ॥ ੪੫॥ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਤੁਸੁ ਅਧਿਕ ਪਵਿਤ੍ਰ। ਲਗਨ ਮਹੂਰਤ ਪਰਮ ਬਚਿਤ੍ਰ। ਜਗਤਾਰਕ
ਉਤਰਿ ਚ ਗੁਰ ਪੁਰਾ। ਦਸਵਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਧਿਕ ਹਜੂਰਾ॥ ੪੬॥ ਮਾ
ਤਾ ਆਇ ਜਿਤ ਕੇ ਬਰਦਾਈ। ਜਨਮੁ ਨਿਹਾਰ ਅਧਿਕ ਬਿਸਮਾਈ॥
ਇਹ ਬਿਸ ਬਤੀਅੰ ਸਰਬ ਬਖਾਨੈ॥ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖ ਗੁਰੂ ਕਰਿ ਮਾਨੈ॥
੪੭॥ ਤਬ ਹੀ ਬਿਪ ਬਿਚਾਰ ਸੁਨਾਯੋ। ਪ੍ਰੀਤ ਮਹੂਰਤ ਜੰਗਲ ਗਾ

ਯੋਗਕਰਾ ਬਿਪਨੈ ਗੁਰਮਤਾਰੀਆਪਗਲਾਗੁਤਰਗੁਸੰਸਾਰੀ॥
 ੪੬॥ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਯੋਕੋ ਜੋਗ ਮਿਲਾਯੋ॥ ਨਿਜ ਆਖਨ ਹਮ ਕਬਿਨਦਿਖ
 ਯੋਗਚਰੀਏ ਸਾਤੁ ਸੁਦੀਪਮੰਤਾਰਾ॥ ਛਤ੍ਰ ਫਿਰਿਯੋ ਸਾਕੇ ਸਿਰਭਾਰਾ॥
 ੪੭॥ ਪੁਨ੍ਹ ਦਿਜ ਕਹਾ ਦਾਨ ਜੋ ਰੋਈ॥ ਦੀਨਨ ਬੋਗ ਦਿਵਾਏ ਸੋਈ॥ ਪਤੀ
 ਆਲਿਖੇ ਹਜਰ ਬਨਾਈ॥ ਸਭ ਬਜੋਗ ਮਮ ਦੇਤ ਲਿਖਾਈ॥ ੪੮॥
 ਰਸਾਟਲ ਛੁੰਦ ॥ ਤੁਥੈ ਮਾਤ ਸਮਾਨੀ॥ ਕਹਾ ਦੇਹ ਦਾਨੀ॥ ਘਨੰ ਜਯੋ ਬ
 ਸਾਟੇ॥ ਸਬੈ ਭੁੰਦਿਵਾਏ॥ ੪੯॥ ਕ੍ਰਿਪਾਲੀ ਬੁਲਾਈ॥ ਕਹੀ ਬਾਤ ਭਾਈ
 ॥ ਲਿਖੇ ਬੋਗ ਪਾਤੀ॥ ਹਜਰੇ ਸੁਹਾਤੀ॥ ੫੦॥ ਇਸੇ ਸਿੱਖ ਜਾਈ॥ ਮਨੇ
 ਪਉਨ ਪਾਈ॥ ਸੁਨੇ ਯੋ ਕ੍ਰਿਪਾਲੀ॥ ਲਿਖੇ ਤਤ ਕਾਲੀ॥ ੫੧॥ ਦਈ ਸਿ
 ਖਹਾਈ॥ ਰਲਿਖੇ ਤੀਰ ਨਾਈ॥ ਜਹਾ ਸੁਧ ਪਾਈ॥ ਗਯੋ ਸੋਇ ਪਾਈ॥
 ੫੨॥ ਸੁਦਾਕੇ ਬੰਗ ਲਾਸੁਨੇ ਦੀਨ ਦਾ ਲਾਸੁ॥ ਦਈ ਜਾਇ ਪਾਤੀ॥ ਭ
 ਈ ਸੀਤ ਛਾਤੀ॥ ੫੩॥ ਕਹਾ ਸੀਸ ਨਿਆਈ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਦੁਪਾਈ॥ ਚਿਰ
 ਜੀਟ ਤਾਤੀ॥ ਅਯੋ ਸੁਖ ਸਾਤੀ॥ ੫੪॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਭੇਜਾ॥ ਛੁਕਿਯੋ ਰਮ
 ਨ ਸੇਜਾ॥ ਭੁਟੇ ਐਸ ਲੀਨਾ॥ ਸੁਨੇ ਨਾਹਿ ਚੀਨਾ॥ ੫੫॥ ਦਿਜੇ ਯੋ ਉਚਾ
 ਰੀ॥ ਅਯੋ ਛਤ੍ਰ ਧਾਰੀ॥ ਭੁਟੇ ਗੋਰ ਲਾਯੋ॥ ਬਡੇ ਦਾਨ ਦਿਯਾਯੋ॥ ੫੬॥ ਸੁ
 ਪਾਤੀ ਪਠਾਈ॥ ਭੁਯੋ ਮੇਦ ਆਈ॥ ਦਯੋ ਦਾਨ ਈਹਾ॥ ਬਡੇ ਮੇਘ ਜੀਹਾ॥
 ੫੭॥ ਬੁਲੇ ਬਿਪਲੇ ਗਾ॥ ਕਹਾ ਕੈਸ ਜੋਗਾ॥ ਤਿਨੈ ਯੋ ਸੁਨਾਈ॥ ਗੁਰੂ ਬਿ
 ਸੁਰਾਈ॥ ੫੮॥ ਜਸ ਜੋਗ ਯਾਕੋ॥ ਸੁਨੇ ਨਾਹਿ ਕੋਕੋ॥ ਮਨੇ ਦੀਪ ਦੀਪਾ॥
 ਸੁਬੰਭੁ ਮਹੀਪਾ॥ ੫੯॥ ਤੁਰੇ ਗੀ ਸੰਸਾਰੀ॥ ਸਬੈ ਲੇ ਬਿਚਾਰੀ॥ ਫਿਰੇ ਛ
 ਤ੍ਰ ਸੀਸੀ॥ ਫਿਰੇ ਛੀਰ ਈਸੀ॥ ੬੦॥ ਸੁਨੇ ਆਪ ਬਾਨੀ॥ ਮਨੇ ਮੇਦ ਰਾਨੀ॥
 ਅਸੰਦਾਨ ਕੀਨੇ॥ ਭੁਟੇ ਗਾਵ ਦੀਨੇ॥ ੬੧॥ ਜਿਨੈ ਆਨ ਪਾਯੋ॥ ਨਹੀ ਫੇਰ

ਧਾਯੋ ਸੁਰੰ ਰੁਖ ਚੀਨਾ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰੇਮ ਭੀਨਾ ॥ ੬੪ ॥ ਮੁਖੰ ਯੋ ਉਚਾਰੀ ॥ ਪਠ
 ਯੋ ਨਾਥ ਭਾਰੀ ॥ ਸੁਭ ਕੀ ਪੁਕਾਰੀ ॥ ਸੁਨੀ ਦੀਨ ਵਿਆਰੀ ॥ ੬੫ ॥ ਰਖੀ ਹਿੰ
 ਦ ਕੇਰੀ ॥ ਟਿਕਾ ਜੇਦੁ ਸੇਰੀ ॥ ਰਖੀ ਹੋਮ ਪੂਜਾ ॥ ਗਯੋ ਭਾਵ ਦੂਜਾ ॥ ੬੬ ॥
 ਗਉ ਸੀਤ ਸਾਧੂ ॥ ਜਪੈ ਨਾਮ ਲਾਧੂ ॥ ਰਖਿਯੋ ਧਰਮ ਪੂਰਾ ॥ ਬਜੈ ਗੋਸੁਤੂ
 ਰਾ ॥ ੬੭ ॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪ ਹਜਰੀ ॥ ਸੁਭ ਨ
 ਸੁਨ ਭਉਚਰੇ ਬਰ ਪੂਰੀ ॥ ਸੰਗਤ ਸਭੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਸੁਭਈ ॥ ਆਨੰਦ ਬਢੇ
 ਚਿੰਤ ਮਿਟ ਗਈ ॥ ੬੮ ॥ ॥ ਪਾਧੜੀ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਕਿਤ ਕਵਿਨ ਰਖ ਕੈ
 ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਦੋ ਸਿੱਖ ਭੇਜ ਪਾਛੈ ਪਛਾਨਾ ॥ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਦੋ ਲਿਖ ਹੁਕਮ ਨਾਥ
 ॥ ਹਮ ਆਏ ਜਾਣ ਸੁਖ ਆਨੰਦ ਸਾਥ ॥ ੬੯ ॥ ਲੀਯੋ ਰਾਜ ਕਾਜ ਕਰਿ ਕੈ
 ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਨਹੀ ਰਹਾ ਕੋਇ ਅਨ ਜੀਤ ਸਾਰਾ ॥ ਤਰਸਾ ਮਦੇ ਸਮੈ ਦ੍ਰੈ ਪਾਰਾ ॥
 ਹਮ ਅਲਪ ਕਾਲ ਆਏ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ੭੦ ॥ ਸਬ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕੋ ਖੁਸੀ ਆ
 ਹਿ ॥ ਲੀਜੈ ਸੁਭਾਚ ਕਰ ਅਧਿਕ ਚਾਹਿ ॥ ਪੁਨ ਜਗਤ ਕਾਜ ਕੇਤ ਕਾਪਾ
 ਰਾ ॥ ਲਿਖ ਦਏ ਆਪਤਾ ਕਰਮ ਝਾਰਾ ॥ ੭੧ ॥ ਲੈ ਚਲਿਓ ਦੂਤ ਨਿਜ ਹੁਕ
 ਮੁ ਧਾਇ ॥ ਕਛੁ ਦਿਵਸ ਮੱਧ ਪਹੁ ਚਿਓ ਸੁਆਇ ॥ ਪਟਟੇ ਮਝਾ ਰਪਾਵਨ
 ਪਟਿਤਾ ॥ ਸਬ ਪਦੁ ਮੇ ਹੁਕਮ ਗੁਰ ਕੋ ਬਾਰਿਤਾ ॥ ੭੨ ॥ ਬਿਗਸਿਓ ਪਟ
 ਰ ਸੁਨ ਸੁਖ ਦਬੈ ਨਾ ॥ ਆਗੰ ਮਚੈ ਜੇ ਕਹ ਸਮੈ ਨਾ ॥ ਸਬ ਬਰਨ ਦੂਤ
 ਕਹ ਸਮ ਅਚਾਰਾ ॥ ਸੁਨ ਧੰਨ ਧੰਨ ਮਹੇਦੁਤ ਉਚਾਰਾ ॥ ੭੩ ॥ ਚੋਪਈ
 ॥ ਬਾਲ ਰੂਪ ਜੇ ਜੇ ਨਰੁ ਲਹੈ ॥ ਘਾਈ ਮਾਤੁ ਬਿਸਮ ਦ੍ਰੈ ਰਹੈ ॥ ਜਿਨ ਨਿਜ
 ਲਖੈ ਨੈਨ ਬਰ ਆਈ ॥ ਸੁਰਜ ਕਮਲ ਰਹੈ ਬਿਗਸਾਈ ॥ ੭੪ ॥ ਦਿਨ
 ਦਿਨ ਅਧਿਕੁ ਤੇਜ ਜਗੁ ਛਾਯੋ ॥ ਜਨ ਕੋ ਸਲ ਗ੍ਰਿਹ ਰਾਮ ਸੁਹਾਯੋ ॥ ਮਿਹ
 ਨ ਜਾਲ ਪਰਯੋ ਸੁਭ ਸੀਸਾ ॥ ਜਹਤ ਹਜ ਸਗਈ ਅਤ ਜਗਈ ਸਾਗ

੦੫॥ ਨਿਰਖ ਸਰੂਪ ਲੋਗ ਕਹ ਬਾਚਾ॥ ਇਹ ਕੇਉ ਅਹੈ ਪੁਰਖੁ ਜਗ ਸਾ
 ਚਾ॥ ਰਾਮ ਕਿਸਨ ਕੈ ਸੁਰਜ ਹੋਈ॥ ਬਰਨ ਬਿਰਚਿ ਜਟੀ ਸਜ ਕੇਈ॥
 ੦੬॥ ਭੁਖੀ ਜੇ ਜਗ ਪੰਥੀ ਲੋਗਾ॥ ਕੰਪਤ ਅਧਿਕ ਜੀਅ ਧਰ ਸੋਗਾ॥
 ਨਿਰਖ ਚੇਸਟਾ ਚਰਿਤ੍ਰ ਬਿਰਾਰੀ॥ ਭਾਖਤ ਬਚਨ ਪੁਰਖ ਯਹ ਭਾਰੀ॥
 ੦੭॥ ਤੁਰਕ ਕਹਤ ਮਨ ਮੈ ਭੁਇਧਾਰੀ॥ ਇਹ ਕੇਉ ਅਹੈ ਪੁਰਖੁ ਅਵਤਾਰ
 ਗੀ॥ ਇਹ ਮਤ ਦੂਰ ਹਮਾਰੇ ਕੈ॥ ਸਸਤ੍ਰ ਅਸਤ੍ਰ ਧਰ ਰਹਣ ਨ ਦੇਹੈ॥
 ੦੮॥ ਸਾਧੂ ਕਹਤ ਸਾਧ ਅਵਤਾਰੀ॥ ਜੇਗੀ ਕਹਤ ਜੁਗੀ ਦੁਰਭਾਰੀ॥
 ਬੀਰਨ ਲਖ ਮੇ ਬੀਰ ਬਰ ਅੰਤੀ॥ ਜੇਧਨ ਜੇਧਰੂ ਪਧਰ ਛੁਡੀ॥ ੦੯॥
 ਭਾਰ ਬਖੰਡ ਲਖ ਮੇ ਕਰ ਭੂਖਨਾ॥ ਤੁਰਕਨ ਲਖਾ ਅਰਹ ਕੁਲ ਦੂਖ
 ਨਾ॥ ਕਸਪ ਪ੍ਰਿਥਮ ਕਾਸ ਪੀ ਜਾਨਿਐ॥ ਚਕਈ ਦਿਨ ਸਰਾਜ ਪਹਿ ਚਾ
 ਨਿਐ॥ ੧੦॥ ਵਾਸਨ ਕਲਪ ਬਿਛੁ ਕਰ ਚੀਨਾ॥ ਸਿਧਨ ਸਿਧ ਰੂਪ ਰਸ
 ਭੀਨਾ॥ ਵੀਨਨ ਕਹਾ ਦਾਨ ਬਰ ਦਾਇਕਾ॥ ਰਿਧ ਸਿਧ ਮਾਝੈ ਗੁਣ ਲਾ
 ਇਕਾ॥ ੧੧॥ ਜੇਦੁ ਬੰਸ ਕੁਲ ਕਲਸ ਬਖਾਨਿਐ॥ ਆਦਿ ਅਕਾਲਖਾ
 ਲ ਸੇ ਜਾਨਿਐ॥ ਗੋਵਿੰਦ ਕਹਾ ਸੰਤ ਜਨ ਰਛੁਕਾ॥ ਕਾਮ ਧੋਨ ਜਾਨਿਐ ਜਮ
 ਭਿਛੁਕਾ॥ ੧੨॥ ਧਰਮ ਸੁਕਹਾ ਧਰਮੁ ਜਗੁ ਧਰਤਾ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਕਹਇ
 ਨ ਕੇ ਕਰਤਾ॥ ਗਿਆਨਨ ਗੁਨਿਐ ਗਿਆਨ ਕੇ ਸਾਗਰਾ॥ ਜੇਗਨ ਗਨਿ
 ਓਸ ਬਸਤਾਇਕਾ ਗਰਾ॥ ੧੩॥ ਸੁਭੇ ਗੁਰੂ ਰਾਇ ਜੇ ਆਹੀ॥ ਦੁਰਤ ਫਿਰ
 ਤੁਇਖੀ ਮੈ ਕਤ ਨਾਹੀ॥ ਚਟ ਗੋਤੋ ਨਿਜ ਰਾਜ ਨਿਹਾਰੀ॥ ਖਲ ਹਲ ਭੁਯੋ
 ਜੀਅ ਮੈ ਭਾਰੀ॥ ੧੪॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ਸਿਧਨਾ ਬਸੁਰਨ ਰਜਤੀ ਜੇ ਨਿਰ
 ਖਤ ਨਿਹਰੀਤਾ॥ ਤਿਸੀ ਸਰੂਪ ਬਿਲੋਕ ਕਰ ਮਨ ਮੈ ਧਰਤ ਪ੍ਰਤੀਤਾ॥ ੧੫॥
 ੧॥ ਚੰਪਈ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਜਨ ਮਕਬਾ ਗੁਰ ਦਯਾਲੈ॥ ਜਾਬਾ ਮਤ ਬੁਰ

ਨੀਇਨਬਾਲੈ। ਬਾਲਚਰਿਤ੍ਰਪਵਿਤ੍ਰਸੁਜਾਨੈ। ਕਰੁਣਾਸਿੰਧਕੀਨਾਇਹ
 ਥਾਨੈ॥੮੬॥ ਤੀਨਬਰਖਬੀਤੇਇਹਭਾਂਤਾ। ਸਬਲਭਯੋਤਨਪੁਰਖ
 ਬਿਧਾਤਾ॥

॥ਜਿਨਜਬਬਚਨਬਦਨਸਤਭਾਇ। ਦਯਾਸਿੰਧਭਾਖਤ
 ਬਿਗਸਾਇ। ਤਾਤਕਾਲਪੁਰਨਸੋਹੇਈ। ਅਦਭੁਤਰਹਤਨਿਰਖਕਰ
 ਲੇਈ॥੮੭॥ ਤਰਨੀਪੁਰਖੁਨਿਕਟਚਲਿਆਵੈ। ਅਨਿਕਭਾਂਤਿਕ
 ਰਚਰਿਤ੍ਰਲਿਆਵੈ। ਪੀਛੈਕਹੈਗਰੀਬਨਿਵਾਜਾ। ਪੂਤਦਰਬੁਇਹ
 ਅਟਰਸਮਾਜਾ॥੮੮॥ ਜੇਮੁਖਕਹਤਹੇਤਸਭਜਾਈ। ਬਿਸਮਰੂ
 ਪਰੈਪਗਲਪਟਾਈ। ਬਾਲਖੇਲਨੈਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਾ। ਨਗਰਲੋਗ
 ਲੈਜਾਤਹਜਾਰਾ॥੮੯॥ ਕੋਕਲਕੀਰਸਾਰਕਾਅਨੈ। ਧਤੀਆਤੀਤ
 ਰਕੋਕਸਿਚਾਨੈ। ਬਾਰਜਬਿਮਲਭਾਂਤਕੇਦੇਹੀ। ਆਗੈਅਧਿਕਦਰ
 ਬਕਹਲੇਈ॥੯੦॥ ਆਜਲਗੇਗ੍ਰਿਹਮਹਿਟਹਿਖਾਹੀ। ਅਨਿਧਾਂਮਕ
 ਹੁਲੈਨਨਜਾਹੀ। ਏਕਚਲੇਨਰਅਟਰਸਿਧਾਹੀ। ਅਨਿਕਚਰਿਤ੍ਰ
 ਲੈਅਟਰਕਰਾਹੀ॥੯੧॥ ॥ਦੇਹਰਾ॥ ॥ਬਾਜਫੀਲਲਘੁਪਾ
 ਲਕੀਭੁਖਨਅਸਹਥੀਆਰਾ। ਸਰਬਲੋਗਦਿਸਮਾਗਧੀ। ਆਨਤ
 ਕਈਹੋਜਾਰਾ॥੯੨॥ ॥ਚਉਪਈ॥ ॥ਦਰਸਨੁਕਾਜਸਿਖਜੇਆ
 ਵੈ। ਮਨਸਾਪੁਰਅਧਿਕਬਿਗਸਾਵੈ। ਊਠਤਥੈਠਤਸੇਟਤਨਿੱਤਾਗ
 ਟਤਗੁਰਪੁਰਨਕੀਕ੍ਰਿਤਾ॥੯੩॥ ਏਕਲੋਕਨਾਗਰਮਤਿਧਾਹੀ। ਨਿਜ
 ਮਖਸੋਬਚਕਹਤਉਚਾਰੀ। ਜਸਗੁਰਤੇਗਬਹਾਦਰਸੀਤਾ। ਤੈਸਭ
 ਤਿਬਰਪੁਤਬਿਅੰਤਾ॥੯੪॥ ਅਟਤਾਰਨਗ੍ਰਿਹਸੁਤਅਟਤਾਰੀ।
 ਪੇਬੀਪੰਤਿਤਕਹਤਬਿਚਾਰੀ। ਇਹਬਿਧਿਭਾਖਤਹੈਨਰਨਾਰੀ। ਜੇਬ

ਰਧੀਰਸੁ ਬੁਧ ਮਝਾਰੀ॥ ੯੬॥ ਸਸਿ ਸੂਰਜ ਛਬਿ ਜੋਇ ਨ ਦੀਜੈ॥ ਕ
 ਹਾ ਸੋਭ ਸੰਗਤ ਮਹਿ ਲੀਜੈ॥ ਭੁਤ ਭੁਟਿਖ ਭਟਨ ਭਨੀਜੈ॥ ਇਨ ਸਮ
 ਇਨ ਕੀ ਸੋਭ ਗਨੀਜੈ॥ ੯੭॥ ਕੀਰਤ ਗੁਰ ਕੀ ਛੀਰ ਸਮਾਨਾ॥ ਪਟਨਾ
 ਪੁਰ ਮਹਿ ਗੋਖਤ ਨਾਨਾ॥ ਕਰੁਨਾ ਸਿੰਧ ਅੰਸ ਮਨ ਭਾਯੋ॥ ਕ੍ਰਿਤ ਚੰਦੋਂ
 ਦੁਸੈ ਦਿਸ ਲਾਯੋ॥ ੯੮॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਨਿਜ ਸੇਵਕ ਮਹਾਰਾਜ ਕੇ
 ਬਿਮਲ ਬੁੱਧ ਸੂਰਗ ਆਨਾ॥ ਗੀਗਾ ਬਾਗ ਸੁਨਿ ਰਖ ਨੈਲੈ ਸੰਗ ਕਰਤ ਪ
 ਆਨਾ॥ ੯੯॥ ॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਸਹਰ ਲੋਗ ਸਭ ਹੀ ਹਿਤ ਧਾਰੀ॥
 ਸਿੱਖ ਅਸਿੱਖ ਲਰਕਟਾ ਕਾਰੀ॥ ਕ੍ਰਿਤ ਟਿਰਤ ਧਨ ਧਾਂਮ ਦਿਸਾਰੀ॥
 ਬਿਚਰਤ ਸੰਗ ਪ੍ਰੇਮ ਜੀਅ ਧਾਰੀ॥ ੧੦੦॥ ਅਨਧਨ ਕੀ ਕਾਬਾਤ ਬਿ
 ਚਾਰੀ॥ ਮੁਨ ਮਨ ਸਾ ਨਿਜ ਦੇਵਤ ਹਾਰੀ॥ ਦਾਸਨ ਜੋ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਕ
 ਰਹੀ॥ ਫੁਲ ਫਲ ਨ ਕਹ ਲੈ ਅਗ ਧਰਹੀ॥ ੧੦੧॥ ਸੁੰਦਰ ਅਧਿਕ
 ਬਾਗ ਬੰਰ ਰਾਜੈ॥ ਨੰਦਨ ਸੇਜਿ ਨ ਕਹ ਲਖ ਲਾਜੈ॥ ਟਾਪੀ ਕੂਪ ਲ
 ਲਤ ਫੁਲ ਟਾਰੀ॥ ਬਟ ਪੀਪਰ ਬਵੀ ਫਰ ਭਾਰੀ॥ ੧੦੨॥ ਸ੍ਰੀ ਫਲ ਜਾ
 ਮਨ ਜੁਗਲ ਭੁਟੀਜੈ॥ ਖਿਰਨੀ ਦਾਰਮ ਅੰਬ ਲਹੀਜੈ॥ ਤਾਰ ਖਜੂਰ
 ਅਸੋਕ ਜੁਪਾਰੀ॥ ਏਲਾ ਖਾਰਕ ਸਰੂ ਸੁਧਾਰੀ॥ ੧੦੩॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ਪੁਰ ਪਮਾਲ ਤੀ ਸੇਵਤੀ ਚੰਪਕ ਕਰੁਨਾ ਸੋਇ॥ ਨਰਗ ਸਫੁਲ ਬਿਧੂਪ
 ਕੋ ਕੋਕ ਬਿਸਕਤ ਬਿਗੋਇ॥ ੧੦੪॥ ਚੋਪਈ ॥ ਅਸ ਸੁੰਦਰ ਬਾਗ
 ਨ ਕੇ ਮਾਹੀ॥ ਲੈ ਸੇਵਕ ਸਾਹਿਬ ਕਹ ਜਾਹੀ॥ ਆਨੰਦ ਕਰਤ ਹ ਅਨਿਕ
 ਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ਨਿਸਕਹ ਆਵਤ ਸਦਨ ਮਝਾਰਾ॥ ੧੦੫॥ ਭਿਰ ਭੁਏ ਗੀਗਾ
 ਤੁਟ ਜਾਵੈ॥ ਅਨਿਕ ਚਰਿਤ੍ਰ ਜਾਤ ਹਾ ਕਰਾਵੈ॥ ਕਿਸਤੀ ਅਧਿਕ ਬੇਲ
 ਤੁਟ ਲੇਹੀ॥ ਅਮਿਤ ਬਖਸਤਾ ਕਰ ਧਨ ਦੇਹੀ॥ ੧੦੬॥ ਤਿਨ ਪਰਚ

ਦੁਜਲ ਬੀਚ ਪੁਮਾਵੈ। ਸਰਬ ਓਰ ਨਟਕ ਚਲ ਜਾਵੈ। ਲਏ ਸਿੱਖ ਸਾ
 ਹਨ ਕੇ ਪੁਤਾ। ਜਿਨ ਕਹ ਨਿਰਖ ਲਜਤ ਪੁਰਹੁਤਾ। ੧੦੭। ਇਸੀ ਤਰ੍ਹਾਂ
 ਆਨੰਦ ਕੇ ਸੰਗ। ਨਿਸ ਦਿਨ ਕਰਤ ਚਰਿਤ ਅਭਿਗਾ। ਸ੍ਰੀ ਦਰ ਆਯੁ
 ਧਰਾਰ ਮੰਗਾਵੈ। ਤਿਨ ਕਹ ਨਿਰਖ ਅਧਿਕ ਬਿਗਸਾਵੈ। ੧੦੮। ॥
 ਦੇਹ ਰਾ। ॥ ਤੀਰਤੁ ਫੰਗ ਨਿਖੰਗ ਸਰਤੇ ਪਤ ਬਰਤ ਰਵਾਰ। ਖੰਜਰ
 ਬੁਗਦ ਕਟਾਰ ਬਰ ਸਿੱਖ ਨ ਦੇਹਿ ਸੁਧਾਰ। ੧੦੯। ਚੰਪਈ ॥ ਤਿਨ
 ਕਹ ਅਧਿਕ ਸੁਧੁ ਪਦਿਵਾਵੈ। ਪੋਛੁ ਮਾਲ ਸੁਓਚ ਧਰਾਵੈ। ਸੀਸ ਨਿ
 ਟਾਇ ਗਿਰਦ ਤਿਹ ਫੇਰਤ। ਚਾਮਰ ਛੁੜ ਪੰਖ ਪਰ ਕਰਤ। ੧੧੦। ਇ
 ਹ ਬਿਧ ਕਰੈ ਚਰਿਤ ਅਪਾਰਾ। ਜਾ ਕੇ ਪਯੰਤ ਵਾਰ ਨ ਪਾਰਾ। ਬਰੇ ਬਰੇ
 ਸਾਹਨ ਕੀ ਬਾਲਾ। ਬਹੁ ਬਹੁ ਦੁਹਤ ਕਰਨਾਲਾ। ੧੧੧। ਸਾਹਿਬ
 ਜੁ ਕੇ ਦਰਸਨ ਤਾਈ। ਮਾਤਾ ਪਾਹਿ ਆਵਤ ਨਿਜ ਧਾਈ। ਪਰ ਕਰਤੁ
 ਟੋਕਿ ਪਾਨਿ ਧਿਆਰੈ। ਯਾ ਬਿਧਿ ਬਤੀਅੰ ਕਹਤ ਸੁਭਾਰੈ। ੧੧੨।
 ਇਹ ਤਰਨੀ ਕਹ ਦੀਨ ਦਾਲਾ। ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਇ ਆਛੇ ਗੁਨ ਆਲਾ। ਬਿ
 ਨਤੀ ਕਰ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪਿਪਿ ਆਈ। ਜਿਹ ਅਬਲਾ ਕੇ ਲੇਤ ਕਹਾ
 ਈ। ੧੧੩। ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਇ ਵਾਕੇ ਨਿਰਸੰਸਾ। ਧੀਨ ਧੀਨ ਭਾਖਤ ਮਿਲ
 ਜਾ। ਏਕ ਸਾਹਬ ਗਸਿੱਖ ਭਟੀਜੈ। ਤਿਹ ਤ੍ਰਿਪ ਆਈ ਦਰਸ ਗਣੀਜੈ
 ॥ ੧੧੪। ਤਾਂ ਕੇ ਧਾਮ ਬਹੁ ਕੇ ਅੰਕਾ। ਪੁਤ੍ਰ ਨ ਹੋਤ ਸੁਨੇ ਬਰ ਬੰਕਾ। ਵ
 ਹ ਤ੍ਰਿਪ ਗੁਰ ਕੇ ਅਗ ਬੈਠਾਈ। ਪੁਨ ਬਤੀਅੰ ਸੁਭ ਕਹਤ ਬਨਾਈ।
 ੧੧੫। ਆਕੇ ਕਹੇ ਦੀਨ ਕੇ ਬੰਧਾ। ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਇ ਆਛੇ ਬਰ ਕੰਧਾ। ਬਹੁ
 ਬਾਗੀ ਜਬ ਤ੍ਰਿਪ ਨ ਉਚਾਰੀ। ਪੁਨ ਬੋਲੇ ਸਾਹਿਬ ਅਸਧਾਰੀ। ੧੧੬।
 ॥ ਮੈਯ ਹ ਕਥਾ ਬਾਤ ਨਿਜ ਜਾਨੈ। ਹੋਇ ਪੁਤ੍ਰ ਕਿਧੈ ਨਾਹਿ ਪਛਾਨੈ। ਬਾਰ

ਬਾਰਨਿਜਮੁਏਖਿਸਾਵਤਾ। ਭਉਰੀਨਾਰਿਭੇਦਨੀਪਾਵਤਾ॥੧੧੭॥ ਭੁ
 ਮਰੇਗਾਨਵਕਾਵਹਜੇਈ। ਭੁਖਨਚੀਰਜਟਤਪੁਨਜੇਈ। ਵਹਹਮ
 ਰੇਤਰਨੇਕਹਵੀਜੇ। ਭਬਭਾਥੇਗਾਭਿਖਾਸੁਨਲੀਜੇ॥੧੧੮॥ ਆਛੁ
 ਆਛੁਸਭਤੁੰਬਚਕੀਨਾ। ਲੀਜੇਨਉਕਾਜੇਚਿਤਚੀਨਾ। ਬਿਗਸਬਿ
 ਗਸਅਬਲਾਸਭਪਰਹੀ। ਮਨਇਛੁਤਲੀਜੇਇਕਰਰਹੀ॥੧੧੯॥
 ਮਾਤਾਜੀਜਾਮਨਹਮਤੇਰੀ। ਜੇਨਹਿਦੇਵਹਿਨਵਕਾਜੇਰੀ। ਤੋਪ੍ਰਭ
 ਜੁਕਰਮਹਿਧਰਛੁਰੀ। ਪਾਂਚਬੇਰਤਿਹਤਿਖਾਸਿਰਧਰੀ॥੧੨੦॥ ਪਾਂ
 ਚਪੁਤ੍ਰਦੈਦੈਕਹਦੇਯੋ। ਯੋਸੁਨਅਧਿਕਕੁਲਾਹਲਭੁਯੋ। ਸਮਾਪਾਇ
 ਭੁਏਪਾਂਚਸੁਪੁਤਾ। ਧਨਪਾਤੀਜਾਨੁਕਪੁਰਹੁਤਾ॥੧੨੧॥ ਯੋਸਤਿਗੁ
 ਰਕੇਚਾਰਿਤ੍ਰਅਖਾਰੇ। ਗਾਵਤਨੀਚਉਚਬਰਨਾਰੇ। ਏਕਦਿਨਕਵ
 ਤਕਭੁਯੋਅੰਗਾ। ਜਿਹਬਿਧਲਖਿਯੋਦਾਸ। ਇਹਠੰਗਾ॥੧੨੨॥ ਸ੍ਰੀਦ
 ਰਕੁਪਅਧਿਕਇਨਜਾਨਹਾ। ਸ੍ਰੀਹਰਿਮੰਦਰਬੀਚਪਛਾਨਹਾ। ਅੰ
 ਮਿਤੋਵਾਕੇਨੀਰਭੁਟਿਜੇ। ਕੇਤਾਕੇਪਟਤਰਜਲਦਿਜੇ॥੧੨੩॥ ਪਾਨੀ
 ਭਰਨਸਹਰਕੇਲੇਗਾ। ਆਵਤਅਧਿਕਭੀਰਦੈਸੇਗਾ। ਏਕਦਿਵਸ
 ਤਿਹਨਵਰਮੰਦਰਾਗਾ। ਆਈਏਕਤੁਰਕਕੀਨਾਰਾ॥੧੨੪॥ ਵਹਅਈ
 ਜਲਕੋਨਿਜਕਾਜਾ। ਲਈਬਿਲੋਕਗਰੀਬਨਿਵਾਜਾ। ਚਟਪਟਹਾਥ
 ਗਲੇਲਸੰਭਾਰੀ। ਨਿਰਖੀਉਪਰਬੈਠਅਟਾਰੀ॥੧੨੫॥ ਵੇਹਰਾ
 ਮਾਬੀਚਅਟਾਰੀਮਹਲਕੀਨਾਦੁ। ਅਧਿਕਰਿਸਧਾਰਿ। ਲੈਗਲੇਲਮਾ
 ਰਿਓਅਧਿਕਤਾਂਕੇਮੋਧਿਲਿਲਾਰਾ॥੧੨੬॥ ਚੌਪਈ॥ ਦੁਖਤਭ
 ਈਅਧਿਕਵਹੁਤਰਨੀ। ਨਿਰਖਸੇਕਕਛੁਜਾਤਨਬਰਨੀ। ਸ੍ਰੀਨਤ
 ਪੁਲਤਤਥੇਉਠਧਾਈ। ਮਾਤਯੂਕੇਨਿਕਟਸੁਆਈ॥੧੨੭॥ ਰਿਵਤ

ਪੀਟਤ ਅਧਿਕ ਦੁਖਾਰੀ ਗੁਰਜਨਨੀ ਪਹਿ ਆਨ ਪੁਕਾਰੀ ਫਾਕੋ ਨਿਰਖ
 ਹਾਲ ਸੁਮਾਈ ਆਦਰ ਹੈ ਨਿਜ ਧੀਰ ਧਰਾਈ ॥ ੧੨੮ ॥ ਕਛੁ ਕੋ ਕੋ ਪਮਤਾ
 ਜੀ ਪਧਾਰੀ ਨਿਜ ਮੁਖ ਸੋਇ ਹੁਤਾ ਤਿਉ ਚਾਰੀ ਗੁਰਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਅਵ
 ਤਾਰਾ ਬੇਗੋਹੇ ਇਹ ਕੁਪ ਸੁਖਾਰਾ ॥ ੧੨੯ ॥ ਹਮਰੇ ਕੋਇ ਨ ਜਲ ਕੋ ਆ
 ਟੈ ਮੇਕ ਹਰਾਸਨ ਦਈ ਦਿਖਾਵੈ ਯੋਕਹਿ ਮਾਤਾ ਉਪਰ ਧਾਈ ਆਰੀ
 ਲੀ ਸਕਿ ਵਾਰ ਅੜਾਈ ॥ ੧੩੦ ॥ ਕਛੁ ਕੁ ਬਚਨ ਬੋਲਤੀ ਮਾਈ ਬਹੁਰੇ
 ਉਤਰਤ ਰੇ ਕਹ ਆਈ ਤਿਹ ਅਬਲਾ ਕੋ ਆਦਰ ਕੀਨਾ ਕਛੁ ਕੁ ਦਹ ਬ
 ਟਾਕਹ ਲੈ ਦੀਨਾ ॥ ੧੩੧ ॥ ਉਤ ਟਹ ਗਈ ਧਾਮ ਨਿਜ ਨਾਰੀ ਇਤ ਸਭ
 ਭਯੋ ਕੁਪ ਜਲ ਖਾਰੀ ਤਾ ਦਿਨ ਤੇ ਜਾਨਤ ਸਭ ਕੋਈ ਖਾਰ ਭਯੋ ਕੁਪ ਟ
 ਹ ਸੋਈ ॥ ੧੩੨ ॥ ਰੋਸਨ ਬਾਤ ਨ ਗਰਮ ਹਿ ਸਾਰੇ ਜਾਨਤ ਉਚ ਨੀਚ ਨ
 ਰਨਾਰੇ ਇਹ ਬਿਧਿ ਚਰਿਤ ਸੁ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ਸੀ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਨੇ ਨਿਰ
 ਧਾਰਾ ॥ ੧੩੩ ॥ ਕਿਤ ਕੁ ਬਰਖ ਕਿਤ ਕੁ ਦਿਨ ਮਾਸਾ ਸੀ ਸਤਿ ਗੁਰ ਤਿਹ ਕ
 ਰੇ ਬਿਲਾਸਾ ਖੇਮ ਕੁ ਸਲ ਜੁਤ ਦਿਵਸ ਬਿਤਾਏ ਤੁਬ ਲੋਹੁ ਕਮ ਤਾਤ ਕੇ
 ਆਏ ॥ ੧੩੪ ॥ ਬਾਬਾ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਰਾਈ ਤਿਨ ਕੇ ਹੁਕਮ ਪਹੁਚੇ ਆ
 ਈ ਲੈ ਸਤਿ ਗੁਰ ਨਿਜ ਸੀਸ ਚਢਾਏ ਪੁਨ ਟਹ ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਬਚਵਾਏ
 ॥ ੧੩੫ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਤਾਮੈ ਲਿਖਾ ਜੁ ਜਾਨਹੁ ਸਭ ਸੰਗਤ ਕਹ ਖੁਸੀ ਪ
 ਮਾਨਹੁ ਆਨ ਮਹੀ ਪ ਅਧਿਕ ਜਸ ਵਾਈ ਹਮ ਕਹ ਆਵਨ ਵਯੋ ਨ
 ਭਾਈ ॥ ੧੩੬ ॥ ਪਛਮ ਕੋ ਅਬਹੀ ਟਹ ਧਾਯੋ ਲੈ ਹਮ ਕੋ ਟਹ ਸੰਗ ਸਿ
 ਧਾਯੋ ਤਿਹ ਹਮ ਕੋ ਆਵਨ ਨਹੀ ਦੀਨਾ ਲੈ ਕਰ ਸੰਗ ਪ ਆਨ ਕੀਨਾ ॥
 ੧੩੭ ॥ ਤੁਮ ਸਭ ਜਾਪ ਸੰਗਤਿ ਸੁਨ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਜੁ ਕਾ ਕੁ ਚਕਰਾਈ
 ਮਦਰ ਦੇਸ ਕਉ ਅਬਹੀ ਆਵਹੁ ਯਾ ਮਹਿ ਰਤੀ ਨ ਦੇਰ ਲਗਾਵਹੁ ॥

੧੩੮॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਪੜੀ ਜਬੈ ਵਹ ਪਾਤੀ ਸੀਤਲ ਭਈ ਸਰਬ ਕੀ ਛਾਤੀ
 ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਸਭ ਹੂੰ ਲਖੈ ਬਿਚਾਰਾ ਸਾਹਿਬ ਗਏ ਸਾਬ ਨਿਰਪਾਰਾ ॥
 ੧੩੯॥ ਮਹੀ ਪਾਲ ਆਵਨ ਨਹੀ ਦੇਏ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਸਾਬ ਤਵਨ ਕੇ ਗਏ ॥ ਤੁ
 ਮ ਸਭ ਹੀ ਨਿਜ ਕਰਹੁ ਤੁ ਆਗੀ ॥ ਜੇ ਆਇ ਸਜ ਗਈ ਸੁ ਬਿਚਾਰੀ ॥
 ੧੪੦॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਸੇਯਹ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਨੀ ਸਕਲ ਪਰਵਾਰ
 ॥ ਕੇਤਕ ਸੁਨ ਬਿਗਸਤ ਭਏ ਕੇਤਕ ਭਏ ਸੁਮਾਰਿ ॥ ੧੪੧॥ ਚੰਪਈ
 ॥ ਆਇ ਸਲੈ ਤਬ ਕਰੀ ਤੁ ਆਗੀ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਭਾਂਤਿ ਕੀ ਸੋ ਜਸੁ ਧਾਰੀ ॥ ਤੰ
 ਧੁ ਚਾਰ ਕਨਾਤੁ ਮਿਅਨੇ ॥ ਸਭ ਰੰਜੀ ਜਾਜਮ ਸਮਿਅਨੇ ॥ ੧੪੨॥ ਸਿ
 ਘਦਨ ਸੁਭਗ ਪਾਲ ਕੀ ਸਾਜੀ ॥ ਕੰਚਨ ਮੁਕਤ ਜਗਾਇਨ ਰਾਜੀ ॥ ਬਾਜ
 ਉਸਟ ਗਜ ਆਧਿਕ ਨਵੀਨੇ ॥ ਭਾਂਤਿ ਅਨਿਕ ਸਜ ਰਿਆਰ ਸੁਕੀਨੇ ॥ ੧੪੩॥
 ॥ ਆਯੁ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਜੇਤੋ ॥ ਭਾਰਿ ਸੰਦੂਕ ਨ ਲੀਨ ਸੁ ਤੋਤੋ ॥ ਖੰਜ
 ਰ ਬਗੈ ਤੇਗ ਕਟਾਗੀ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਆਧਿਕ ਸੁਕੀ ਮਤਿ ਭਾਰੀ ॥ ੧੪੪॥
 ਤੀਰ ਭੁਟੰਗ ਨਿਖੰਗ ਸੁਜਾਨਹੁ ॥ ਤੇ ਪਤਮਾਰੇ ਸਿਪਰ ਪ੍ਰਮਾਨਹੁ ॥ ਚੀਜ
 ਵਿਸਾਵਰ ਬਿਬਿਧ ਸੁਜੇਤੀ ॥ ਕਰਲਈ ਤੁ ਆਰ ਸਕਲ ਜੇਤੋਤੀ ॥ ੧੪੫॥
 ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤ ਜੇ ਸਹਰ ਕੀ ਆਈ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਾ ॥ ਹਾਥ
 ਜੋਰ ਜਿਰਨਿ ਆਇ ਕੇਯੋ ਤਿਨ ਕੀ ਅਰਦਾਸ ॥ ੧੪੬॥ ਚੰਦ੍ਰਾ ॥ ॥
 ਸੀਲ ਨਿਵਾਇ ਸੁਭਾਖਤ ਸੰਗਤਿ ਏ ਬਤੀ ਅੰ ਪ੍ਰਭੂ ਜਾਨਿ ਲੀਜੈ ॥ ਟੁ
 ਸੀ ਕਿਧੈ ਤੁ ਮਰੀ ਪਟਣਾ ਪੁਰਜਾ ॥ ਉਪਮਾ ਅਮਰਾ ਪੁਰਵੀਜੈ ॥ ਤੁ ਪੁਰਕੀ
 ਹਮ ਸੰਗਤ ਪੁੰਗਟ ਮਾਂਗਤ ਪੈ ਕਰੁਨ ਅਬ ਕੀਜੈ ॥ ਚਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਬਚਿ
 ਤੁ ਸੁ ਸੁੰਦਰ ਵੇਪਲ ਨਾਜ ਸੁ ਅਮ੍ਰਿਤ ਪੀਜੈ ॥ ੧੪੭॥ ਚੰਪਈ ॥ ॥ ਯੋ
 ਸੰਗਤਿ ਬਰ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਕਰੁਣਾ ਸਿੰਧ ਕਾਨ ਨਿਜ ਧਾਰੇ ॥ ਆਧਿਕ

ਪੰਘੂੜਾ ਸੁੰਦਰ ਜੋਈ। ਤਿਨ ਕੋ ਦੀਨ ਦਾ ਨਿਧਿ ਸੋਈ॥ ੧੪੮॥ ਲੈ ਤਿਨ
ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਧਰਾ ਧੁਪ ਦੀਪ ਨਈ ਬੇਦਨ ਕਰਾ। ਰਾਜਤ ਆਜ ਲ
ਗੇ ਤਿਹੋ ਰੰਗਾ। ਪੁਜਤ ਉਚ ਨੀਚ ਸਿਰ ਮੰਗਾ॥ ੧੪੯॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਅਰ
ਦਾ ਸਕਰਾਈ। ਕਰਮੇ ਪਾਨ ਮਨ ਮੇਦ ਬਢਾਈ। ਬਡ ਸੰਗਤ ਮੈਂ ਉਤਰੇ
ਆਈ। ਪਰੀਟ ਹੀਰ ਆਇ ਇਕ ਜਾਈ॥ ੧੫੦॥ ਸਾਂਝ ਲਗੇ ਤਿਹ ਰੁਫ
ਰ ਮੰਝਾਰਾ। ਮਿਲਿਓ ਆਨ ਕਰ ਸਕਲ ਪ੍ਰਦਾਰਾ। ਚਿੰਤਾ ਕਰਤ ਲੋਗ
ਪੁਰਵਾਸੀ। ਕਰ ਸਨ ਪਾਨ ਕਿਰਨ ਪਰਕਾਸੀ॥ ੧੫੧॥ ਏਕ ਕਹੈ ਹ
ਮ ਸਾਥ ਸਿੰਧ ਹੋ। ਕੋਟ ਉਪਾਇ ਫਿਰੈ ਨ ਫਿਰਹੈ। ਏਕ ਬਚਨ ਭਾਖੈ ਸੰ
ਗ ਸੁੰਦਰਾ। ਦੁਤੀ ਅਕਹੈ ਬਸਿਹੈ ਹਰਿ ਮੰਦਰਾ॥ ੧੫੨॥ ਏਕ ਰਟਤ ਪੱਲ
ਟ ਪਗ ਜੋਈ। ਨਿਜ ਉਰ ਬੀਚ ਧਾਰੈ ਸੋਈ। ਗਾਵਤ ਗੁਨ ਇਹ ਬਿਧਿ
ਨਰ ਨਾਰੀ। ਜੋ ਨਿਜ ਬਸਤ ਸੁਨ ਗਰ ਮੰਝਾਰੀ॥ ੧੫੩॥ ਸ੍ਰੇਯਸ ॥
ਏਕ ਕਹੈ ਨਿਜ ਭਾਗ ਬਡੇ ਹਮ ਸੀ। ਗੁਰ ਕੀ ਨਿਜ ਕੀਰਤ ਗੀਹੈ। ਏਕ ਕਹੈ ਧ
ਨ ਧਾਮ ਸਭੈ ਤਜ ਦੀਨ ਦਾ। ਲਕੇ ਸਾਥ ਸਿੰਧੈ ਹੋ। ਏਕ ਕਹੈ ਨਿਜ ਬਾਸਰ
ਧਾਮ ਮੰਦਰ ਭੀਤਰ ਧੁਪ ਜਗੈ ਹੋ। ਏਕ ਕਹੈ ਜਗ ਆਗ ਕੇ ਸਾਗਰ ਨਾਥ ਬਿ
ਨਾ ਹਮ ਕੋ ਨ ਲੀਘੈ ਹੋ॥ ੧੫੪॥ ਚੌਪਈ ॥ ਬੀਤੀ ਰੈਨ ਭੋਰਤ ਬਭੁਖ
॥ ਸ੍ਰੀ ਦਿਨ ਮਣਚਲਿ ਤਖਤ ਸੁਹਾਯੋ। ਆਗਿ ਆ ਕਰੀ ਜਗਤ ਕੇ ਨਾਇ
ਕ। ਕਰਹੁ ਸਵਾਰੀ ਸੁਆਰ ਸੁਪਾਇਕਾ॥ ੧੫੫॥ ਯੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਆ
ਇਸ ਪਾਈ। ਚਲੀ ਫਹੀਰ ਜਹਾਂ ਤਹਾਂ ਪਾਈ। ਨਗਰ ਲੋਕ ਆਵੈ ਇਕ
ਜਾਹੀ। ਮੇਲਾ ਭੁਯੈ ਠਫਰ ਤਿਹ ਮਾਹੀ॥ ੧੫੬॥ ਇਹ ਬਿਧ ਕਰਤ ਸਿੱਖ
ਨਿਜ ਬਾਤਾ। ਕਹਾਖੇ ਲੁਕੀਓ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤਾ। ਇਕ ਮਿਲ ਕੈ ਯੋਕਰੈ
ਉਚਾਰਾ। ਕਹਾਹੈ ਇਹੈ ਰੈ ਫੇਰ ਦਿਦਾਰਾ॥ ੧੫੭॥ ਏਕ ਕਹੈ ਮਿਲ ਬਿਛੁ

ਰਨ ਭਾਈ। ਕੀਨੋ ਬਿਧਨ ਯਹ ਦੁਖ ਦਾਈ। ਜਿਨ ਪਰ ਬੀਤ ਤਤੇ ਨਰ
 ਜਾਨੈ। ਅਵਰ ਜੀਤ ਕੋ ਕਹਾ ਪਛਾਨੈ। ੧੫੮। ਸਫਰੀ ਜਲ ਸਮ ਬਿ
 ਵਹੀ ਸਾਰੇ। ਪਲਕ ਨ ਜੀਵਤ ਕਰਤ ਕਿਨਾਰੇ। ਕੁਮਦੀ ਕਿਥੋ ਕੋ ਕਸਮ
 ਜਾਨਹੁ। ਆਸ ਲਗੇ ਜੀਵਤ ਅਨਮਾਨਹੁ। ੧੫੯। ਇਸੀ ਤਰਾਂ ਜੀਵ
 ਤ ਜੁਨ ਪਆਰੇ। ਨਿਸਦਿਨ ਅੰਬੁਜ ਚਰਨ ਨਿਹਾਰੇ। ਗੁਰ ਮਿਲ ਬੇਸ
 ਮ ਸੁਖ ਨ ਗਨੀਐ। ਬਿਛਰ ਸਮਾਨ ਦੁਖ ਨਹੀ ਭੁਨੀਐ। ੧੬੦। ਏਕ
 ਕਹੈ ਸੁਨਹੈ ਜਿਹ ਬਾਨੈ। ਵਰਸਨ ਕਰਹੈ ਜਾਇ ਨਿਧਾਨੈ। ਏਕ ਰਟੈ ਮੂਰਤ
 ਯਹ ਜੋਈ। ਨਿਜ ਉਰ ਮੱਧਿ ਧਾਰਹੈ ਸੋਈ। ੧੬੧। ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਏਕ
 ਸੁਬੀਰ ਮਹਾਮਤ ਧੀਰ ਸੁਤੀਰ ਹਜਰ ਕਹੈ ਇਮ ਆਈ। ਹੋਤ ਸੁਘਾਮ
 ਉਦੋਤ ਕਹੈ ਦਿਨ ਲੇਹੁ ਰਜਾਇ ਅੰਬੈ ਇਹ ਜਾਈ। ਏਕ ਉਦਾਰ ਉਚਾਰ
 ਤਯੋ ਬਚਤਿ ਆਗਿ ਚਲੇ ਘਨ ਸਮਾਮ ਕੀ ਨਿਆਈ। ਸੋਹਿ ਕੋ ਜਾਲ ਸੁ
 ਰਾਜ ਇਨੁ ਪਰ ਛਾਡ ਚਲੇ ਕਹੁ ਕਾਜੀ ਅਮਾਈ। ੧੬੨। ਚੋਪਈ
 ॥ ਮਿਲ ਬਿਛਰਨ ਇਹ ਮੱਧ ਸੰਸਾਰਾ। ਕੀਨੋ ਬਿਧਨ ਕਰਨ ਸੁਭਾਰਾ। ਮਿ
 ਥਿਆ ਯਹ ਦੇਹੀ ਸਨ ਬੀਧਾ। ਚਤੁਰ ਨ ਬਾਧਤ ਯਾ ਕੇ ਮੰਧਾ। ੧੬੩।
 ਗਮਨ ਕਥਾ ਤਿਨ ਕੈ ਇਮ ਸੰਗਾ। ਬਰਨੀ ਸਾਰਿਬ ਅਧਿਕ ਨਿਸੰਗਾ। ਗਿ
 ਆਨ ਅੰਧੇਰੀ ਦੇਤਿ ਹਨਾਨਾ। ਕੀਨੋ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬੈ ਪਆਨਾ। ੧੬੪।
 ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਬ ਲਗਾ ਸੁਰੀ ਆਪ ਕੀ ਤਿਨ ਕਹ ਪਰੀ ਲਖਾਇ। ਖ
 ਰੇ ਬਿਲੋਕਤ ਠਵਰਤ ਹਰਿ ਪੁਤ੍ਰ ਕੀ ਨਿਆਇ। ੧੬੫। ॥ ਚੋਪਈ।
 ॥ ਜਬ ਨਹੀ ਪਰੇ ਬਿਲੋਕ ਸੁਜਾਨਹੁ। ਗਏ ਅਧਿਕ ਨਿਜ ਦੁਰ ਪ੍ਰਮਾਨਹੁ
 ॥ ਫਿਰੇ ਸਿਖ ਤਬ ਸਬ ਨਰਨਾਗੀ। ਬਸੇ ਆਨ ਨਿਜ ਸਦਨ ਮੰਝਾਰੀ।
 ੧੬੬। ਸੋਨ ਪਾਰ ਬੈਠੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮਾਹੀ। ਕਾਮ ਕਿਰਤ ਸੁਝਤ ਕਿਛੁ ਨਹੀ।

ਅਤਿਰਗਤਿਹੈਮਨਠਹਰਾਵੈ। ਜੁਗੀਆਜਿਉਗੁਰਧਮਨਲਗਾਵੈ।
 ੧੬੭। ਕਿਰਤਕਾਜਗਿਹਕੋਨਸਮਾਲੇ। ਮਨਤੇਰਯੋਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਨਲੇ
 ੧੬੮। ਪੁਨਸਬਰਮਾਨੰਜਨਦਿਗਡਾਰੀ। ਲਗੋਆਪਨੇਸਕਲਬਿਹਾਰੀ।
 ੧੬੯। ਆਗੈਸੁਨਅਬਉਤਕੀਕਥਾ। ਕਰਣਸਿੰਧਕਰਤਹੈਜਥਾ।
 ਕੇਤਕਮਾਰਗਮੈਦਿਨਲਾਈ। ਬਾਰਣਸੀਪਹੁਚੇਆਈ। ੧੭੦।
 ਕਾਂਸੀਪੁਰੀਅਧਿਕਬਰਸੇਹੈ। ਤਵਨਸਮਾਨਪੁਰੀਨਹੀਕੋਹੈ। ਬਾਰ
 ਣਸੀਨਾਮਕਹਕੋਹੈ। ਅਨਿਕਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਦਹੈ। ੧੭੧। ਤਵ
 ਨਪੁਰੀਸੁੰਦਰਮੈਜਾਨਹੁ। ਆਵਤਭਏਨਾਬਪਹਿਚਾਨਹੁ। ਸੰਗਤਜਥੈ
 ਖਬਰਸੁਨਿਪਾਈ। ਚਲੇਸਿੱਖਮਾਰਗਕਹਧਾਈ। ੧੭੨। ਗਿਗਪ
 ਰਗਏਜਬਆਈ। ਵਰਸਿਯੋਸੀਸਤਿਗੁਰਕਹਜਾਈ। ਪਰਕਰਮਾ
 ਕੇਸੀਸਨਿਵਾਵੈ। ਉਪਮਾਅਧਿਕਪ੍ਰਭੂਕੀਗਾਵੈ। ੧੭੩। ਧੰਨਮਭਾਗ
 ਭਾਖਤਅਬਭਏ। ਜਿਨਕੇਧਾਮਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਅਏ। ਪ੍ਰਿਥਮੈਮਾਪਦੇ
 ਸਕਹਤਾਰਿਯੋ। ਪੁਨਇਹਪੁਰੀਬੀਚਪਗਧਾਰਿਯੋ। ੧੭੪। ਯੋਕ
 ਹਿਅਧਿਕਸੋਭਤਿਨਗਾਈ। ਡੇਰਾਦੀਨੇਬਿਬਿਧਿਕਰਾਈ। ਉਮਡੀਸ
 ਗਲਪੁਰੀਨਿਜਤਬੈ। ਜਿਹਤਿਹਦਰਸਨਆਵਤਸਬੈ। ੧੭੫। ਸਾ
 ਲਗੋਤਿਹਠਵਰਮੰਝਾਰਾ। ਚੜ੍ਹੇਲੱਛਕੇਅਧਿਕਅੰਬਾਰਾ। ਬਹੁਤ
 ਦਿਵਸਸਤਿਗੁਰਅਵਤਾਰੀ। ਬਸੇਪੁਰੀਤਿਹਮੋਧਿਸੁਧਾਰੀ। ੧੭੬।
 ਮਨਗਰਲੋਗਆਵਤਇਕਜਾਈ। ਉਪਮਾਕਰਤਨਅੰਗਸਮਾਈ।
 ਮਕਲਪਤਰੇਵਰੁਏਕਬਖਾਨੈ। ਚੰਦਨਪਾਰਜਅਧਿਕਪ੍ਰਮਾਣੈ। ੧੭੭।
 ਮਕਾਮਧੋਨਗਦਿਸੋਭਸੁਜਿਤੀ। ਇਨਪਰਵਾਰਡਾਰੀਮੈਤਿਤੀ। ਏਕ
 ਕਹੈਗੁਰਤੇਗਬਹਾਦਰਾ। ਤਿਨਕੇਪੁਤਸੁਯਾਹਿਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੀ। ੧੭੮।

ਦੇਹਰਾ ॥ ਭੇਗਬਹਾਦਰਕਿਪਾਨਿਧਿਏਕਸਮੈਸੁਨਦੇਸਾਤੀਰਬਰ
 ਜਪਰਾਗਮੈਜਬਹੀਕੀਯੋਪ੍ਰਦੇਸਾ॥੧੭੮॥ ਚੌਪਈ ॥ ਕਰਨਇਸ
 ਨਾਨਆਪਜਬਲਾਗੈ॥ ਬਿੱਪਰਮਿਲੇਆਧਿਕਤਿਨਆਗੈ॥ ਕਹਾਦਾ
 ਨਹਮਕੋਕਛੁਦੀਜੈ॥ ਸੋਭਾਅਧਿਕਜਗਤਪਤਿਲੀਜੈ॥੧੭੯॥ ॥
 ਸੁੰਯਾ॥ ॥ ਜਾਕੁਲਮੈਤੁਮਦੀਪਸਿਰੋਮਣਤਾਕੁਲਕੇਹਮਹੈਸੁਭਿਖ
 ਗੀ॥ ਪੂਰਬਸੰਤਅਨੰਤਅਵਤਾਰਜੁਹੋਤਭਏਯਹਬੀਸੁਮਸ਼ਾਰੀ॥ ਪੁ
 ਜਤਭੇਸੁਭਹੀਹਮਕੋਸੁਨੀਅੇਕਰਨਾਨਿਧਿਲਾਇਪਿਆਰੀ॥ ਤਾਂਤੇਬਿ
 ਰਾਸੁਨੋਜਗਭੂਖਣਦੇਹੁਕਛੁਹਮਭਿਛੁਸੁਧਾਰੀ॥੧੮੦॥ ਚੌਪਈ
 ॥ ਹੁਕਮਹੋਆਮਾਗਹੁਦਿਜਅੰਬੈ॥ ਜੇਤੁਮਰੇਚਿਤਬਾਂਛਤਸਬੈ॥ ਤਿ
 ਨਇਮਕਹੀਜਗਤਅਵਤੀਸੁ॥ ਦੀਜੈਦਾਨਹਮੈਸਰਬੰਸੁ॥੧੮੧॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਭਬਤਿਨਕੋਸਰਬੰਸਦੀਯਜਗਤਪੂਜਅਵਤਾਰਾ॥ ਮਦਿਤ
 ਭਏਦਿਜਰਾਜਸਬਜੈਜੈਕੀਨਸੁਧਾਰਾ॥੧੮੨॥ ਚੌਪਈ ॥ ਜੇਰੋਰਾ
 ਕੋਸਰਬਸਮਾਜਾ॥ ਅਸੁਪਾਲਕੀਰਬਗਜਸਾਜਾ॥ ਤਿਬੁਪਲਿਪਕਨ
 ਤਸੁਭਾਂਡੇ॥ ਕਰਸੰਕਲਪਦੀਨਦਿਜਪਾਂਡੇ॥੧੮੩॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਭਟਨ
 ਪੁਰਖਕੇਪੂਤਇਹਸੀਸਾਹਿਬਸਿਰਤਾਜਾ॥ ਮੰਦਦੇਸਕੋਜਾਤਹੈਕਰਿਪ
 ਖਾਨਮਹਾਰਾਜਾ॥੧੮੪॥ ਚੌਪਈ ॥ ਯੋਕਹਿਰੁਪੁਰੀਕੇਲੋਗਾ॥ ਇ
 ਕਆਵਤਇਕਜਾਤਸੰਜੋਗਾ॥ ਮੇਲਾਭਯੋਰਵਰਤਿਹਭਾਰੀ॥ ਆਵ
 ਤਪੁਰੀਉਮਰਜਨਸਾਰੀ॥੧੮੫॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਕਟਿਕੋਬਿਦਾਧਿਖਣੀ
 ਸੋਜੇਆਵਤਚਲਦਰਬਾਰਾ॥ ਕਰਦਰਸਨਗੁਰਦੇਵਕਾਉਪੁਮਾਕਰ
 ਤਅਪਾਰਾ॥੧੮੬॥ ਜੇਉਪਮਾਕਟਿਦੇਤਹੈਮਹਾਪੁਰਖਕੀਨਿਤਾ॥ ਸ
 ਰਬਬਿਰਾਜਤਇਨਤਨੈਅਵਭੂਤਮੂਰਤਿਸੱਤਿ॥੧੮੭॥ ਸੁੰਯਾ ॥

ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਅਭੂਤ ਅਲੋਕ ਕਸੋਬ ਨ ਕੀ ਜਨ ਰਾਸ ਬਿਰਾਜੈ ॥ ਲੋਚਨ ਪਾ
 ਦ ਸੁਪਾਨ ਬਿਚੋਛ ਨ ਰਾਜੀ ਫਲ ਛੁਕ ਆਲਖ ਲਾਜੈ ॥ ਸੁਰਜ ਕੋਟ ਸਸੀ
 ਮਨ ਜਾਇ ਕ ਪਾਇ ਕ ਹੈ ਇਨ ਕੀ ਦੁਤਿਕਾ ਜੈ ॥ ਏ ਮਤਿ ਧੀਰ ਸੁਪੀਰ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਨਿਧ ਸੋਭ ਸੁਮੰਦੁ ਭਰਮੋ ਦਿਖ ਗਾਜੈ ॥ ੧੮੮ ॥ ਸੁਯਾ ॥ ਸੁਰਜ ਕਾਸ
 ਨਿਵਾਸ ਲਮੋ ਸਾਸਿ ਸਾਗਰ ਕੇ ਗਿਹ ਲੀਨ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਬਾਰਜ ਮੀਨ ਕ
 ਮੀਨ ਭੁਏ ਸਿਖ ਕੇ ਕਲ ਕੀਰ ਸੁਕੀਨ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਕਾਮ ਜਰਿਯੋ ਹਰਿਧਾਮ
 ਧਰਿਯੋ ਬਪੁ ਸੰਬਰ ਮਾਰਿ ਬਡੇ ਜਸ ਧਾਰਾ ॥ ਤਦ ਪਤੇ ਪਦ ਕੀਰਜ ਕੀ
 ਸਮਰੋਇ ਸਾਕਿਯੋ ਨ ਇਤੇ ਸੁਪਸਾਰਾ ॥ ੧੮੯ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਯੋਊਪ
 ਮਾਤਿਨ ਅਧਿਕ ਉਚਾਰੀ ॥ ਕਰਨਾ ਸਿੰਧ ਸਕਲ ਸੁਤਿਧਾਰੀ ॥ ਪੁਨਪੰ
 ਰਿਤ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਬਖਾਨੀ ॥ ਚਾਹਤ ਹਮ ਅਰਦਾਸ ਜੁਠਾਨੀ ॥ ੧੯੦ ॥
 ਜੋ ਆਇ ਸਨਿਜ ਕੀ ਹਮ ਪਾਵੈ ॥ ਨਖ ਸਿਖ ਸੰਸੈ ਭਾਖ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਯੋ ਸੁ
 ਨ ਕੈ ਤਿਨ ਕੀ ਗੁਰ ਬਾਨੀ ॥ ਸੀ ਮੁਖ ਸਤਿਗੁਰ ਕਯੋ ਬਖਾਨੀ ॥ ੧੯੧ ॥
 ਜੋ ਤੁਮਰੇ ਮਨ ਮੈ ਕਛੁ ਆਈ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਕਹੈ ਸਭ ਸੁਨਤ ਲੁਕਾਈ ॥ ਪੰ
 ਰਿਤ ਕਹੀ ਸੁਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਇਹ ਹਮ ਰੈ ਜੀ ਅਭੁਰ ਮੁਠਾਨਾ ॥ ੧੯੨ ॥
 ॥ ਤੁਮਰੇ ਹੀ ਸਬੰਸ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਦੀਨ ਬੰਧ ਸੰਤਨ ਹਿਤ ਕਾਰੀ ॥ ਪੂਜਾ ਕ
 ਹ ਹਿਤ ਲੇਤ ਦਯਾਲਾ ॥ ਛੋੜੀ ਕੋ ਨਹੀ ਧਰਮ ਨਿਗਲਾ ॥ ੧੯੩ ॥ ਯੋ ਸੁ
 ਨ ਕੈ ਦਿਜ ਪਤਿ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥ ਬਿਹਸ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧ ਪ੍ਰਗਟ ਬਖਾਨੀ ॥ ਜਬ
 ਦਿਜ ਜੁ ਇਹ ਠਾ ਤੁਮ ਆਏ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰੀ ਕਾ ਬਿਤੋ ਬਨਾਏ ॥ ੧੯੪ ॥
 ਕਾ ਹਮ ਨੈ ਤੁਮਰੇ ਸੰਗ ਭਾਖੀ ॥ ਉਪਮਾ ਕਰਹੁ ਹਮਾਰੀ ਸਾਖੀ ॥ ਯਾ ਕੋ ਪ੍ਰ
 ਥਮੈ ਉਤਰ ਦੀਜੈ ॥ ਪੁਨ ਪਾਛੈ ਹਮ ਤੇ ਸੁਨ ਲੀਜੈ ॥ ੧੯੫ ॥ ਪੰ ਰਿਤ ਕਹੀ
 ਸੁਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਨਾਹੀ ਹਮ ਕੋ ਆਪ ਬਖਾਨਾ ॥ ਤੁਮਰੇ ਹਮ ਜਬ ਦਰ

ਸਨ ਕੀਨਾ ਸੀਤਲ ਭਯੋਹ ਮਾਰਾ ਸੀਨਾ ॥ ੧੯੬ ॥ ਤੀਨ ਤਾਪ ਮਿਟ ਅਨ
 ਲ ਸਿਰਾਈ ॥ ਬਿਬਿਧ ਬੁਧਿ ਉਪਜੀ ਮਨ ਆਈ ॥ ਭਟਨੈ ਬੁਧ ਪ੍ਰਗਟ ਤੁ
 ਮ ਜਾਨਹੁ ॥ ਉਪਮਾ ਬਰਨੀ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਮਾਨਹੁ ॥ ੧੯੭ ॥ ਸੀਮੁਖ ਦਰੁ
 ॥ ॥ ਜੁਨਹੁ ਮਿਸ੍ਰੁ ਬਾਤੁ ਹਮਾਰੀ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਲੀਜੈ ਭੇਦ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰ
 ਥਮੈ ਮਨ ਜਾ ਪੁਰਤ ਲੈਈ ॥ ਪਾਛੈ ਭੇਦ ਚਢਾਵਤ ਕੇਈ ॥ ੧੯੮ ॥ ਹਮਕ
 ਹੁ ਬੋਲਨ ਨਹੀ ਜਾਵਤਾ ॥ ਆਵਤ ਕੋ ਨਹੀ ਮਾਰ ਹਟਾਵਤਾ ॥ ਜਿਨ ਕੀਰ
 ਤਿ ਸੀਗਤਿ ਸੇ ਲਾਗੀ ॥ ਬਿਨ ਬੋਲੇ ਆਵਤ ਟਰੁ ਭਾਗੀ ॥ ੧੯੯ ॥ ਚ
 ਕਵੀ ਬਾਰਜ ਸੁਨਹੁ ਪਿਆਰੇ ॥ ਦਿਨ ਧੁਜ ਲੇਤਨ ਤੀਰ ਹਕਾਰੇ ॥ ਬਿਨ
 ਬੋਲੇ ਮਨੁ ਆਉਹ ਦੇਹੀ ॥ ਸੋਭਾ ਅਧਿਕ ਜਗਤ ਮਹਿ ਲੇਹੀ ॥ ੨੦੦ ॥ ਕੁ
 ਮਦ ਰੋਕੋ ਰਨ ਕੋ ॥ ਸੁਨ ਭਯੋਹ ॥ ਨਿਜ ਪਤਿ ਲੇਤਨ ਤੀਰ ਬੁਲੈ ਯਾ ॥ ਜਲ
 ਸਰਤ ਨ ਕੋ ਸਿੰਧ ਭਨੀ ਜੈ ॥ ਕਬੈ ਨ ਪਾਤੀ ਪਠੀ ਲਹੀ ਜੈ ॥ ੨੦੧ ॥ ਵੇ
 ॥ ॥ ਤਿਸ ਸੀਗਤਿ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜੂ ॥ ਏਕੈ ਰੂਪ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਬਿਨ ਬੋਲੇ ਲੈ ਆਵ
 ਈ ॥ ਬਿਬਿਧ ਚੀਜ ਦਰ ਬਾਰ ॥ ੨੦੨ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਲੋਗ ਸੁਨਾਇ ਕਹੀ
 ਤਿਹ ਬਾਨੀ ॥ ਧੀਮ ਧੀਮ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖ ਦਾਨੀ ॥ ਪੁਜਨ ਜੋਗ ਸੁਕੁਲਾ
 ਤਿਹਾਰੀ ॥ ਜਾਮਹਿ ਤੁਮ ਸੇ ਨਰ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ੨੦੩ ॥ ਬਡੇ ਬਡੇ ਸਾਧੂ ਅ
 ਵਤਾਰੀ ॥ ਭਏਹਿ ਸਕੇ ਬੀਸੁ ਮਝਾਰੀ ॥ ਤੇ ਸਭ ਹੀਤਾਰਾ ਕਹਵਾਏ ॥ ਤੇ
 ਕਹਵਾਏ ਖਸੂਰ ਬਿਗਸਾਏ ॥ ੨੦੪ ॥ ਜੇ ਬਾਲਕ ਤੁਮ ਕੋ ਕਰ ਜਾਨਤਾ ॥ ਤੁ
 ਫ ਬੁਧ ਨਹੀ ਭੇਦ ਪ੍ਰਮਾਨਤਾ ॥ ਪਾਰਸ ਤਨ ਕ ਦੇਹ ਕ ਬਿਗਾਵਤਾ ॥ ਅਸ
 ਟ ਧਾਤ ਕਹ ਕਨਕ ਕਰਾਵਤਾ ॥ ੨੦੫ ॥ ਹੀਰਾ ਤਨ ਕ ਹੇਤਨ ਗਖਾਨੈ ॥ ਤ
 ਕੇ ਗੁਣ ਨਹੀ ਜਾਤ ਬਖਾਨੈ ॥ ਮੁਕਤ ਮਨਿ ਨਾਨ ਜਗ ਹੇਈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਗੁਣ
 ਸਮ ਅਵਰਨ ਕੇਈ ॥ ੨੦੬ ॥ ਬੋਰ ਬ੍ਰਹਿਮ ਬੁਧ ਬਸੇਖੀ ॥ ਤੇ ਸਮਉ

ਪਮਾਅਵਰਨਦੇਖੀ॥ਪੀਭਿਤਨਕਹੀਕ੍ਰਿਪਾਅਬਕੀਜੈ॥ਸਿਖੀਮੰਤ੍ਰ
ਹਮਕੋਅਬਦੀਜੈ॥੨੦੭॥ਯੈਸੁਨਿਕਰਸਤਿਗੁਰਅਵਤਾਰੀ॥ਕੀਨੋ
ਤਿਨਕਹਸਿਖਸੁਧਾਰੀ॥ਸੰਗਤਿਜੀਕੇਚਰਨਪਖਾਰੀ॥ਚਰਨਸੁਧਾਤਿਨ
ਕੋਦੈਡਾਰੀ॥੨੦੮॥ ਸ਼੍ਰੋਯਾ ॥ਸੰਗਤਕੇਪਗਪਕਿਜਪਖਾਰਕੋਲੈਤਿਨ
ਕੋਤਬਅੰਮ੍ਰਿਤਦੀਨੋ॥ਪੀਭਿਤਦੀਹਕਹਾਵਤਸੇਨਿਜਆਵਨਜਾਨਮੈ
ਤੋਤਅਧੀਨੋ॥ਯਾਭੁਟਜਾਗਰਬੁਭੁਤਥੇਗੁਰਨਾਮਦਯੋਸਤਿਪਾਰਸੁ
ਕੀਨੋ॥ਆਪਤਰੇਜੁਤਸੰਗਤਕੋਪੁਨਭੈਸੁਨਿਵਾਰਅਭੈਪਦਦੀਨੋ॥
੨੦੯॥ ਚੌਪਈ ॥ਯੈਤਿਹਸਿਖਸੁਭਏਅਪਾਰਾਜੈਵਡਭਾਰੀਪੁਰੀ
ਮਝਾਰਾ॥ਬਹੁਰੇਏਕਦਿਵਸਸੁਨਿਭਾਈ॥ਸਰਬਸਹਰਕੀਸੰਗਤਿ
ਆਈ॥੨੧੦॥ਆਇਤਿਨੈਬਚਅੰਸਉਚਾਰੇ॥ਪੁਰੀਬੀਚਪ੍ਰਭਜੁ
ਪਗਧਾਰੇ॥ਸੰਗਤਿਕਰਮਜੋਰਤਿਹਥਾਨੈ॥ਤਾਂਤੇਸਤਿਗੁਰਕਰੇਪਾ
ਨੈ॥੨੧੧॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਸੁਨਸੰਗਤਿਕੀਬੇਨਤੀਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਕਰਤਾ
ਗਾਰਲੈਸੁਸੰਗਤਸਾਥਹੀਬਾਜਤਬਾਜਅਪਾਰਾ॥੨੧੨॥ ਚੌਪਈ
॥ਬੀਚਪਾਲਕੀਪ੍ਰਭਹਰਦਾਈ॥ਯੈਭੀਤਰੇਕੇਸੰਗਤਿਲਿਆਈ॥
ਗੰਗਾਨਿਕਟਜਬੈਚਾਲਿਆਏ॥ਨਵਕਲੀਨਸੁਅਧਿਕਬੁਲਾਏ॥
੨੧੩॥ਤਿਨਪਰਹੋਇਭੁਲੇਅਸਵਾਰਾ॥ਪਰੇਜਾਨਵੀਕੇਤਬਪਾਰਾ॥
ਅਧਿਕਲੋਗਤਿਹਮਿਲੈਪਛਾਨੇ॥ਉਮਡੀਪੁਰੀਦਰਸਕਹਮਾਨੇ॥੨੧੪
॥ ਸ਼੍ਰੋਯਾ ॥ਸੁੰਦਰਧਾਮਅਨੂਪਬਿਚਛਨਲਛਨਕੇਧੁਜਧਾਮਸੁਗਾ
ਸੀ॥ਉਚਅਵਾਸਨਿਵਾਸਗੁਨੀਜਨਬੇਦਪਦੈਦੁਤਿਆਨੰਦਭਾਸੀ॥
ਗੁਢਗਿਰਾਜੁਸੁਗਾਜਿਮਬੇਲਤਦੇਖਜਿਨੈਛਬਿਪੁੰਜਪ੍ਰਕਾਸੀ॥ਦੇਸ
ਮਹਾਨਗਰੇਸੁਖਦਾਨਰਨਾਰਸਬੈਜਨਦੇਵਸਭਾਸੀ॥੨੧੫॥ਬੀਚ

ਪੁਰੀਜ ਬਾਨ ਧਸੇ ਨਿਜ ਦੇਖ ਨ ਕਉ ਉਮਤੀ ਸਬ ਲੋਈ। ਉਚ ਅਟਾਰੀ
 ਸੁਮਾਧਿ ਬਜਾਰਨ ਰਾਹੁ ਨ ਪਾਵਤੈ ਜਨ ਕੋਈ। ਭੂਖਨ ਚੀਰ ਸਰੀਰ ਧ
 ਨਾਇਕ ਟਾਰਤੈ ਗੁਰ ਪੈਤ ਬਓਈ। ਮੋਤ ਨ ਹੀਰੋ ਕੀ ਕਾਗਨ ਤੀ ਮਨੁ
 ਆਸੁ ਅਮੋਲਕ ਟਾਰਤੈ ਸੋਈ। ੨੧੬॥ ਤਾਲ ਮਿਦੰਗ ਉਪੰਗ ਸੁਰੰਗ
 ਬਜਾਵਤ ਅਵਤ ਹੈ ਮਤਿ ਧਾਰੀ। ਕੋਕਲ ਚਾਰ ਮਯੂਰ ਸੁਰੰਕਰ ਗਾਵ
 ਤ ਹੈ ਗੁਰ ਟਾਕ ਅਪਾਰੀ। ਪ੍ਰੇਮ ਸਸੈ ਜਨ ਚਾੜਿਕ ਬੋਲਤ ਦੇਖਤ ਹੈ ਤਿ
 ਨ ਕੋ ਨਰ ਨਾਰੀ। ਕਿੰਨ ਰਵੇਟ ਬਿਟਨ ਚੜੇ ਜਨ ਦੇਖਤ ਹੈ ਸੁਭ ਗੋਨ ਮ
 ਸਾਰੀ। ੨੧੭॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਸੋਚ ਲਿਕੈ ਕਰੁਨਾ ਨਿਧ ਬੀਚਤ ਬੈ ਨਿਜ ਸੀਗ
 ਤਿਆਏ। ਸੀ ਗੁਰ ਕੇ ਪਦ ਕੰਜ ਪਖਾਰ ਕੈ ਲੈ ਸਬ ਪੁੰਛ ਬਭੋਨ ਚੜਾਏ।
 ਕੀਰਤ ਕੈ ਸੁਸਬਦ ਪੜੈ ਮਨ ਅਨੰਦ ਕੈ ਸਬ ਹੀ ਬਿਗਸਾਏ। ਰੈਨ ਬਿਤੀ
 ਤ ਕਰੀ ਗੁਰ ਦੇਵ ਤ ਭੋਰ ਭਏ ਗੁਰ ਧਾਮ ਸਿਧਾਏ। ੨੧੮॥ ॥

ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਿਲਾਸ ਪਟਣੇ ਪਾਨ ਮਵ ਦੇਸ ਕੋ ਆਗਮਨ ਕਾਸੀ
 ਪ੍ਰਦੇਸ ਕਰ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਤਿਤੀ ਅਧਿਆਇ ਜਮਾਪਤ ਮਸਤ ਸੁ-
 ਭ ਮਸਤੁ। ੩॥ ॥ ਸ੍ਰੇਯਸਾ॥ ॥ ਆਦਿ ਅਨਾਦਿ ਅਗਾਧਿ ਗੁਰੂ ਤਿਹ
 ਕੇ ਪਦ ਅੰਬੁਜ ਆਦਿ ਮਨਾਉਂ। ਕਾਸੀ ਪਾਨ ਸੁਮੇਧ ਪ੍ਰਦੇਸ ਹਨ ਨਕ
 ਜੁ ਸੁਮਤ੍ਰੇ ਪੁਨ ਲਿਆਉਂ। ਪੈਹ ਰਿਦੁ ਆਰ ਮਸ਼ਾਰਤ ਬੈ ਲਖ ਨੌਰਦ
 ਆਨਿਧ ਕੋ ਠਹਰਾਉਂ। ਏਸੁ ਕਥਾ ਕਥ ਕੈ ਮਾਧਿ ਅੰਕਹ ਯੋ ਪੁਰ ਲੋਗਨ
 ਕੋ ਰਿਦੁ ਫਾਉਂ। ੧॥ ਕੇਤੁ ਕਕਾਲ ਪੁਰੀ ਸਸਿ ਭਾਲ ਦਿਆਲ ਬਸੇ ਮਨ
 ਅਨੰਦ ਪਾਈ। ਭੂਖਨ ਚੀਰ ਸੁਚੀਰ ਅਨੁਪ ਮਭੇਟ ਚਢੈ ਬਰ ਆਯੁ ਧ
 ਆਈ। ਅਸਟ ਪਾਲ ਕੀ ਅੰਰ ਰਬੇਤ ਮਚੀ ਜਦਿ ਜਾਵਰ ਪੈ ਅਧਿਕਾ
 ਈ। ਕਿੰਨ ਕਮੀ ਤਿਨ ਕੋ ਮਿਰਗਾ ਪਪੋ ਕੇਟ ਸਿਰੀ ਜਿਹ ਪਾਇ ਸਮਾਈ।

੨॥ ਆਇਸ ਲੈ ਦਿਜ ਸੀਗਤਿ ਕੋ ਪੁਨ ਕੂਚ ਕਰੇ ਮਨ ਆਨੰਦ ਪਾਈ ॥ ਤੇ
 ਖ ਪੁਤੇ ਖ ਭਲੀ ਬਿਧਿ ਸੀਗਤਿ ਰਾਏ ਕਰੀ ਮਨ ਧੀਰ ਧਰਾਈ ॥ ਨਾਖਤ ਦੇ
 ਸਨ ਦੀ ਪੁਰ ਸੁੰਦਰ ਗਛੁਤ ਹੈ ਮਨ ਮੋਦ ਬਢਾਈ ॥ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਅਭੂਤ
 ਬਿਲੋਕ ਸੁਲੋਗ ਕਹੈ ਕਹੈ ਕਉਨ ਜੁਭਾਈ ॥ ੩॥ ਏਯਾ ॥ ਸੇਸ ਸੁਰੇ
 ਸ ਦਿਜੇ ਸਾਕਿ ਧੋ ਭਟ ਦੇ ਖਨ ਕਉ ॥ ਨਿਜ ਦੇਹ ਸੁਧਾਰੀ ॥ ਸੁਰ ਨਿਸੇਸ ਜ
 ਲੇਸ ਕਹੈ ਹਰਿ ਨੰਦਨ ਕੈ ਯਹ ਹੈ ਤ੍ਰਿਪੁਰਾਰੀ ॥ ਰਾਖਵਾਇ ਦਗੁ ਬਿੰਦ ਕਿ
 ਧੋ ਨਲ ਕਸੱਪ ਕੈ ਯਹ ਪ੍ਰਿਥ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਦੇਹ ਧਰੈ ਦਿਸ ਜਾਣਤ ਪਛੋਮ
 ਬੀਸ ਕਹੈ ਕਹ ਲੋਗ ਸਿਧਾਰੀ ॥ ੪॥ ਸੁਰਜ ਤੇ ਰਾਖੁ ਬੀਸ ਭੁਯੋ ਪੁਨ ਰਾ
 ਮ ਲਵੰਤ ਹਿ ਕੀ ਕੁਲ ਮਾਹੀ ॥ ਰਾਇ ਭੁਯੋ ਬਰਕਾਲ ਤਿਹੀ ਕੁਲ ਸੇਦੀ
 ਲਖੇ ਤਿਹ ਤੇ ਬਰ ਪਾਹੀ ॥ ਤਿਨ ਸੁ ਬੀਸੁ ਵਤੰ ਸੁ ਭੁਯੋ ਰਾਮ ਦਾਸ ਗੁਰੂ ਪੁਨ
 ਅਰਜਨ ਆਹੀ ॥ ਤਾਸ ਜ ਸੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਜੁ ਤਿਹ ਪੈ ਤੁਲੇ ਨਿਸਚੈ
 ਸੁਇਨਾਹੀ ॥ ੫॥ ਏਪਈ ॥ ਜੋ ਬਰ ਸਿੱਖ ਹਜਰ ਸੁਗਿਆਨਾ ਬੀ
 ਸੁ ਨਾਮੁ ਇਉ ਕਰੈ ਬਖਾਨਾ ॥ ਸੁਨ ਤੇ ਉਲੋਗ ਧੰਨ ਮੁਖ ਭਾਖੈ ॥ ਪਦ ਪੀ
 ਕ ਜਪਰ ਸਿਰ ਕਰ ਰਾਖੈ ॥ ੬॥ ਏਯਾ ॥ ਦੀਨ ਦਾਲ ਦਇਆ ਨਿਧ ਸ
 ਹਿ ਬ ਆਵਤ ਹੈ ॥ ਇ ਮਕੂਚ ਸੁਕੀਨੇ ॥ ਸੀ ਅਵਧੇਸ ਕੇ ਦੇਸਨ ਮੈ ਨਿਜ
 ਆਨ ਧਸੇ ਜਗੀ ਨਾਥ ਪ੍ਰਬੀਨੇ ॥ ਔਧ ਪੁਰੀ ਸਰਜ ਭਟ ਪਾਵਨ ਆਨ
 ਪੁਰੁ ਪਗ ਪੀਕ ਜਵੀਨੇ ॥ ਆਨੰਦ ਭੁਯੋ ਦੁਖ ਵੰਦ ਮਿਟੇ ਪੁਨ ਤੀਰਥ ਰਾ
 ਜ ਵੀਦਾਰ ਸੁਲੀਨੇ ॥ ੭॥ ਰਉਪਈ ॥ ਸੁੰਦਰ ਪੁਰੀ ਸੁ ਅਧਿਕ ਭ
 ਦਿਜੈ ॥ ਕਵਨ ਸੋਭ ਪਟਤਰ ਤਿਹ ਦਿਜੈ ॥ ਸਰਜੁ ਬਿਮਲ ਨਿਕਟ ਜਿਹ
 ਰਾਜੈ ॥ ਅਮਰਾ ਪੁਰੀ ਨਿਰਖ ਜਿਹ ਲਾਜੈ ॥ ੮॥ ਏਯਾ ॥ ਬਾਗ ਸੁਕੂ
 ਪਤ ਝਾਗ ਤਰੇ ਵਰ ਬਾਗ ਸੁਭਾਗ ਦਿਪੈ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਕੋ ਕਿਲ ਕੀਰ

ਸਿਖੀਪਸੁਪਛਿਨਦੇਖਰਹੈਨਰਨਾਰਿਲੁਭਾਈ॥ਆਨਸੁਦਾਨਸਨਨ
 ਕਰੈਨਰਪ੍ਰੀਤਸਪੁਨਿਸਬੈਚਿਤਲਾਈ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਪਛੈਗੁਨਪ੍ਰਿਗ
 ਟੁਆਨਦਦੈਪੁਨਪੁਜਿਬਢਾਈ॥੧੦॥੧੦॥੧੦॥੧੦॥੧੦॥੧੦॥੧੦॥੧੦॥੧੦॥੧੦॥
 ਮਹੀਰਮਨੀਮੁਕਤਾਜਿਤਪੂਰੀ॥ਕੰਚਨਸੁਧਧਰੀਸਰਫੀਜਿਤਪ੍ਰੀ
 ਤਅਵਾਸਦਿਪੈਗਤਿਭੂਰੀ॥ਚਰਜਹਾਬਟਹਾਨਹੀਪਯਤਸਾਧ
 ਸਮੁਹਫਿਰੈਸੁਹਜੁਗੀ॥ਮੈਸਪੁਰੀਸੁਨਿਹਾਰਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਡੇਰਾਕਰਿ
 ਚਿਤਿਤੁਆਨਜਰੂਰੀ॥੧੦॥੧੦॥੧੦॥੧੦॥੧੦॥੧੦॥੧੦॥੧੦॥੧੦॥੧੦॥
 ਬਾਗਸਿਖਸਖਾਲੀਏਅਧਿਕਸੁਸਾਥਾ॥ਨਿਰਖਪੂਰੀਅਦਭੁਤਸੁ
 ਖਦਾਈ॥ਕੀਨਚਰਿਤੁਤਹਾਅਧਿਕਾਈ॥੧੧॥੧੧॥੧੧॥੧੧॥੧੧॥੧੧॥੧੧॥੧੧॥੧੧॥੧੧॥
 ਸਨਹਿਤਧਾਰੀ॥ਉਮਤੀਪੂਰੀਅਯੁਧਮਾਸਾਰੀ॥ਸੰਗਤਿਸਰਬ
 ਸਹਰਕੀਆਈ॥ਜਬਜੋਗਭੇਦਨਸੰਗਲਿਆਈ॥੧੨॥੧੨॥੧੨॥੧੨॥੧੨॥੧੨॥੧੨॥੧੨॥੧੨॥੧੨॥
 ਬਦਰਸਨਕਹਆਯੋ॥ਮਨਸਾਪੂਰਅਧਿਕਬਿਗਸਾਯੋ॥ਸੋਉਨਲ
 ਯੇਤੁਰਤਫਲਆਈ॥ਜੇਮੁਨਪਾਦਤਕਰਕਠਨਾਈ॥੧੩॥੧੩॥੧੩॥੧੩॥੧੩॥੧੩॥੧੩॥੧੩॥੧੩॥੧੩॥
 ॥੧੧॥
 ॥ਕੋਟਪ੍ਰਕਾਰਪਦਾਰਥਪਾਟਨਲਿਆਵਤੁਹੈਮਨਅਨੰਦਸਾਜੈ॥
 ਪੂਜਤਹੈਮਨਤੇਧਨਤੇਨਿਜਦੀਨਦਮਾਲਗਾਰੀਬਨਿਵਾਜੈ॥ਹੇਤੁ
 ਖੁਸੀਤਿਨਪੈਗਰਪੂਰਨਜਾਜਸੁਚੰਦਹਲੋਕਬਿਰਾਜੈ॥੧੪॥੧੪॥੧੪॥੧੪॥੧੪॥੧੪॥੧੪॥੧੪॥੧੪॥੧੪॥
 ॥੧੧॥
 ॥ਇਤਨੇਮੈਤਿਹਠਵਰਮੰਝਾਗਾ॥ਆਏਕਪਕੁਲਅਧਿਕਹਜਾ
 ਰਾ॥ਨਾਚਤਕੁਦਤਰਦਨਦਿਖਾਵਤਾ॥ਆਵਤਤਾਰਚਤੁਰਦਿਸਧ
 ਟਤਾ॥੧੫॥
 ਬਰਨੇਨਹੀਜਾਹੀ॥ਅਨਿਕਭਾਂਤਿਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਲੇਹੀ॥ਤਿਨਕੇਅਗ੍ਰਭ

ਰਿਕਰਦੇਹੀ॥੧੬॥ ਸ੍ਰੇਯਾ ॥ ਭੋਜਨ ਬਿਜਨ ਪਾਕ ਚਨੇ ਨਿਜ ਲੇਕ
 ਰਮੈ ਤਿਨ ਕੋ ਗੁਰ ਪਾਟਤਾ॥ ਚੰਚਲ ਕੂਦਤ ਆਟਤ ਹੈ ਇਕ ਦੇਖ ਤਿਨੋ
 ਮਨ ਮੋਦ ਬਢਾਟਤਾ॥ ਏਕ ਲਰੈ ਇਕ ਚੀਕ ਫਿਰੈ ਇਕ ਲੈ ਤਿਨ ਕੋ ਰਦ
 ਕਾਢ ਪਿਝਾਟਤਾ॥ ਦੇਖ ਚਰਿਤ ਸੁਕੀ ਸਨ ਕੇ ਜਗਦੀਸ ਮਨੋ ਮਨ ਮੈ ਬਿ
 ਗਾਸਾਟਤਾ॥੧੭॥ ਚੋਪਈ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਤਕ ਅਨਿਕ ਸੁਜਾਨ
 ਹੁ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਤਿਹ ਕਰੇ ਪਛਾਨ ਹੁ॥ ਪੁਨ ਸੰਗਤਿ ਕੋ ਆਇ ਸਪਾਈ
 ॥ ਕਰਮੋ ਪਿਆਨ ਨਾਥ ਚਿਤੁ ਲਾਈ॥੧੮॥ ਅੰਰ ਸਾਧ ਸਿਖ ਸਰਬ ਹ
 ਟਾਏ॥ ਕਪੁਨ ਹੀ ਫਿਰਤ ਚਤੁਰ ਦਿਸ ਆਏ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਮਾਲ ਚਾਰ ਦਿ
 ਸ ਧਾਟਤਾ॥ ਚੰਚਲ ਕੂਦਤ ਚਾਲ ਦਿਖਾਟਤਾ॥੧੯॥ ਕੇਤਕ ਪੂਰ ਕੀ
 ਸੀਟ ਲੀਘਾਈ॥ ਫਿਰੈ ਪਿਸਟ ਕਹ ਨਿਜ ਸੁਧ ਪਾਈ॥ ਕੇਤਕ ਆਏ
 ਸਾਥ ਹੀ ਸਾਥਾ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਖਬਰ ਲੇਤ ਜਗ ਨਾਥਾ॥੨੦॥ ਸ੍ਰੇਯਾ
 ॥ ਸੀ ਅਜ ਨੰਦਨ ਕੀ ਨਗਰੀ ਤਜ ਸੀ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਪਿਆਨ ਕਰਾਯੋ॥ ਲਾਂ
 ਘਤ ਦੇਸ ਨਦੀ ਪੂਰ ਸੁੰਦਰ ਆਟਤ ਹੈ ਮਨ ਮੋਦ ਬਢਾਯੋ॥ ਸੇਵਕ ਸੰ
 ਗਤ ਸਾਥ ਲਏ ਨਿਤ ਗਛਤ ਹੈ ਮਨ ਆਨਦ ਪਾਯੋ॥ ਕੇਤਕ ਕਾਲ ਬਿ
 ਤੋ॥ ਇਨੁ ਭਾਂਤ ਨਾਨਕ ਜੁ ਸੁਮਤੇ ਪੁਨ ਆਯੋ॥੨੧॥ ਚਉਪਈ
 ॥ ਤਲੇ ਕਮਾਉ ਕੇਤ ਬ ਆਏ॥ ਨਾਨਕ ਮਤ ਨਿਰਖ ਬਿਗਾਸਾਏ॥
 ਬਹੁਤ ਦਿਵਸ ਨਿਜ ਬਸੇ ਤਹਾ ਹੀ॥ ਕੀਨ ਚਰਿਤ ਸੁ ਅਧਿਕ ਉਹਾ ਹੀ॥
 ॥੨੨॥ ਪੂਜਾ ਕਰੀ ਕੜਾਹੁ ਕਰਾਏ॥ ਪੈਰੁ ਮਾਂਦਰੀ ਸਕਲ ਮਿਟਾਏ॥
 ਪੁਨ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਂਤੇ ਕਰਿਯੋ ਪਿਆਨਾ॥ ਸਿੱਖ ਸਖਾ ਲੀਨੇ ਸੰਗ ਨਾਨਾ॥
 ॥੨੩॥ ਬਡੇ ਭੋਰ ਨਿਜ ਕੂਚ ਕਰਾਹੀ॥ ਦਿਨ ਉਤਰੈ ਬਾਗਨ ਕੀ ਛਾਹੀ॥
 ਪ੍ਰਥਮ ਪਹਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਤਾਰਾ॥ ਸੁਭਗ ਪਾਲ ਕੀ ਹੈ ਅਸਟਾਰਾ॥

॥੨੪॥ ਚਤੁਰਥ ਪਹਰ ਚਲੈ ਜਬ ਕਬੈ ਬਾਜ ਅਰੁ ਤਤ ਹੋਵਹਿ ਤਬੈ
 ॥ ਅਗਰ ਪਿਛਰੀ ਜਰਬ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਫਿਰ ਆਗੈ ਅਨੰਦ ਜੁਤਿ ਧਾ
 ਵੈ ॥੨੫॥ ਸ੍ਰੈਆ ॥ ਕੇਤਕ ਕਾਲ ਦਯਾਲ ਪ੍ਰਭੂ ਹਰਿ ਦੁਆਰ ਪੁਰੀ
 ਨਿਜ ਭੀਤਰ ਆਏ ॥ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਪੁਰੀ ਸੁਬਿਲੋਕ ਤਧੀਨ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਤੀ
 ਰਬ ਗਾਏ ॥ ਸੇਸ ਸੁਰੇਸ ਧਨੇਸ ਪੁਰੀ ਯਹ ਦੇਖਤ ਹੀਤਰ ਸੀਸ ਨਿਵ
 ਏ ॥ ਛੀਰ ਸਮਾਨ ਚਲੈ ਰੀਗ ਓਦ ਕਜੈ ਪਰ ਸੈਤਿਹ ਪਾਪ ਨਸਾਏ ॥
 ੨੬॥ ਚੌਪਈ ॥ ਮਯਾ ਪੁਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਜਬ ਆਇਯੋ ॥ ਜਹਾਂ ਤ
 ਹਾਂ ਸੰਗਤ ਸੁਨਿ ਪਾਇਯੋ ॥ ਸਤਿ ਅਨੰਤ ਸਿੱਖ ਅਰ ਸਖੇ ॥ ਖੁਸੀ ਅਧਿ
 ਕ ਚਿਤ ਯਾ ਬਿਧ ਲਖੇ ॥੨੭॥ ਤਾਤੇ ਪਾਨ ਨਿਧਾਨ ਕਰਾਯੋ ॥ ਕਰੁਣਾ
 ਬਦ ਬਰਖਤ ਮਗ ਆਇਯੋ ॥ ਕਿਤਕ ਕਾਲੁ ਇਹ ਭਾਂਤ ਬਿਤਾਈ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਲਖਨੌਰ ਪਹੁਚੇ ਆਈ ॥੨੮॥ ਪੁਰ ਲਖਨੌ ਅਜਬ ਅਸਥਾਨ
 ॥ ਕਰੇ ਚਰਿਤ ਪ੍ਰਭੂ ਜਿਹ ਬਾਨਾ ॥ ਪਲਟ ਪਗ ਪੰਕਜ ਸੁਖ ਸਾਰੇ ॥ ਅ
 ਚਤ ਗੁਰੂ ਜਿਹ ਧਰੇ ਪਿਆਰੇ ॥੨੯॥ ਭੁਹ ਮਸੰਦ ਨ ਕੇਗਿਹ ਕਹਿਯੈ
 ॥ ਗੁਰ ਸੇਵ ਮੈ ਸਾਬਤ ਲਹਿਯੋ ॥ ਤਾਂਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਬਸੇ ਤਹਾਹੀ ॥ ਕੇਤ
 ਕ ਕੀਨੇ ਕੋਟਿ ਉਹਾਹੀ ॥੩੦॥ ਇਹ ਬਿਧ ਬਤੀਆ ਲੋਕ ਬਖਾਨੈ ॥ ਭ
 ਏ ਸੁਚੇਤ ਪ੍ਰਭੂ ਇਹ ਬਾਨੈ ॥ ਮੇਮਨ ਮੈ ਆਵਤ ਇਹ ਬਾਤਾ ॥ ਟਹੁਤੇ ਅ
 ਚਤ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤਾ ॥੩੧॥ ਪ੍ਰਿਥਮੈ ਜੋ ਅਸੁਚੇਤ ਭਣੀਜੈ ॥ ਤੋਕਹ
 ਭਏ ਸੁਚੇਤ ਗਣੀਜੈ ॥ ਤਾਤੇ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕਹੀਐ ਭਾਈ ॥ ਕੀਨ ਚਰਿਤ
 ਹਾ ਅਧਿਕਾਈ ॥੩੨॥ ਖੁਡੀ ਗੋਂਦ ਸੁਬਿਬ ਧਿਲਾਰੀ ॥ ਇਹ ਠਾਖੇ
 ਲਿਯੋ ਗੁਰ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਅਵਰ ਚੇਸਟਾਰਾ ਸੁਜੇਤੀ ॥ ਕਰਣਾ ਸਿ
 ਧ ਕੀਨ ਤਹੁਤੇਤੀ ॥੩੩॥ ਭੋਰ ਜਗੈ ਸਤਿਗੁਰ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਚੇਤ ਸੁ

ਚੇਤਸੁਬਿਬਧਪ੍ਰਕਾਰੀ।ਪੋਥੀਗ੍ਰੰਥਧਰੈਨਿਜਚੀਤਾ।ਸਿਖਵੈਸਿਖ
 ਸੁਭੇਦਸੁਪ੍ਰੀਤਾ।੩੪।ਜਸਤੁਅਸਤੁਪੁਨਪੁਜਕਰਾਹੀ।ਕਰਿਬ
 ਰਪਾਠਭੈਜਨੰਪਾਹੀ।ਪੁਨਕੋਤਕਬਰਅਧਿਕਮੰਗਾਵੈ।ਤਿਨਸੇਮ
 ਨੁਆਅਤਪਰਚਾਵੈ।੩੫।ਪੈਕਛੁਕਰਤੁਆਰਾਮਦਇਆਲਾ।
 ਪੁਨਜਗਕੈਕਹਬਚਨਬਿਸਾਲਾ।ਸੁਭਘੋਰਨਪਰਜੀਨਿਪਵਾਫ
 ਹੁ।ਯਾਮੈਰਤੀਨਬਿਲਮੁਲਗਾਵਹੁ।੩੬।ਯੈਸੁਨਿਕਰਿਸੇਵਕ
 ਪਰਬੀਨੇ।ਸਾਜੈਅਸੁਬਰਲਲਿਤਨਦੀਨੇ।ਮਹਿਮੁਕਤਾਕਲ
 ਧੋਤਸਿੰਗਾਰੇ।ਮੈਨਮਈਬਰਬਾਜਹਜਾਰੇ।੩੭।ਸਾਜਕ੍ਰਿਪਾਨਿ
 ਧਤੀਰਲਿਆਵੈ।ਜਿਨਕਹਨਿਰਖਸੁਦੇਵਲਜਾਵੈ।ਤਿਨਪਰਚੈ
 ਇਭੁਲੇਅਸਟਾਰਾ।ਕਰਹਿਸਿਕਾਰੁਸੁਅਨਕਪ੍ਰਕਾਰਾ।੩੮।ਨਿ
 ਸਕਹਆਵੈਚਲਿਨਿਜਧਾਮ।ਕਰਨਾਸਿੰਧਗੁਰੂਅਭਿਰਾਮਾ।
 ਨਿਰਭੈਫਿਰਤਦੇਸਤਿਹਮਾਹੀ।ਜਿਹਇਛੁਚਲਜਾਹਿਤਹਾਂਹੀ।
 ੩੯।ਕਿਤਕਭੁਯੈਇਹਬਿਧਜਬਕਾਲਾ।ਤਬਇਕਅਵਥੈਭੁਯੈ
 ਖਿਆਲਾ।ਪੁਰਕੈਨਿਕਟਗਰੀਬਨਿਵਾਜਾ।ਬਾਰਕਜਿਯੈਖੇਲਤ
 ਕਰਿਕਾਜਾ।੪੦।ਦੇਹਰਾ।ਜਾਰਤਕਰਮੁਲਤਾਨਦੀਅਰਫ
 ਦੀਨਇਕਪੀਰਾ।ਤਹੀਆਨਪ੍ਰਾਪਤਭੁਯੈਲੈਜੰਗਅਧਿਕਵਹੀਰਾ।
 ੪੧।ਉਤਰਤਬੈਝੰਫਾਨਤੇਕਦਮਗਹੇਤਿਨਜਾਇ।ਕੈਸਿਜਦਮਹਾ
 ਰਾਜਕੋਰਹੋਚਰਨਲਪਟਾਇ।੪੨।ਚੌਪਈ।ਸਤਿਗੁਰਵਾ
 ਕੋਬਦਨਨਿਹਾਰੀ।ਪੁਛੀਤਾਕਹਕੁਸੁਲਸੁਧਾਰੀ।ਤਿਨਨਖਸਿਖ
 ਸੋਸੁਭਯੈਭਾਖੀ।ਦਿਲੀਕਹਜਾਵਤਹੋਆਖੀ।੪੩।ਤਬਰੇਰਤਿ
 ਨਤਹੀਸੁਕੀਨੇ।ਸੀਸਾਰਿਬਜਿਹਬਿਧਕਹਦੀਨੇ।ਉਤਰਤਭੁਯੈ

ਤਹੀ ਟਹ ਪੀਰਾ ਅਨਗਨ ਲੀਨੇ ਸਾਥ ਟਹੀਰਾ ॥੪੪॥ ਤਾਸ ਮੁਰੀਦ
 ਸਚਾਰਿਤ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਬਿਸਮ ਭਏ ਸੁਜੀਯ ਮੈ ਭਾਰੀ ॥ ਕਹਾ ਪੀਰ ਕਹ
 ਭੁਯੋ ਬਖਾਨੈ ॥ ਹਿੰਦੁ ਕਹ ਸਿਜਦਾ ਯਹਿ ਠਾਨੈ ॥ ਦੇਖੀ ਸੁਨੀ ਸਚਾਮ
 ਧਿ ਨਾਹੀ ॥ ਜੇ ਇਨ ਕਰੀ ਪ੍ਰਗਟ ਇਹ ਠਾਹੀ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੈ ਬਤਿਆ
 ਟਹ ਕਰੈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਤੀਰ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀ ਰਹੈ ॥੪੫॥ ਪੀਰ ਹੁਤੇ ਮਨ ਮੈ ਅਤਿ
 ਕਾਮਲਾ ॥ ਨਿਰਖਤ ਭੁਯੋ ਤਿਨੈ ਟਹ ਸਾਮਲਾ ॥ ਤਬ ਤਿਨ ਜੋ ਇਸ ਪੀਰ
 ਉਚਾਰਿਯੋ ॥ ਕਾਮਨ ਮੈ ਤੁਮ ਕਰਤ ਬਿਚਾਰੈ ॥੪੬॥ ਲਜਤ ਭਏ ਸ
 ਕਲ ਸਿਰ ਨਿਆਈ ॥ ਤਿਹ ਭੁਯ ਕਛੁ ਨ ਸਕਤ ਆਲਾਈ ॥ ਏਕ ਮੁ
 ਰੀਦ ਤਬੈ ਸੁ ਉਚਾਰੈ ॥ ਖਤਾ ਬਖ ਸੀਏ ਪੀਰ ਹਮਾਰੈ ॥੪੭॥ ਕਹਾ
 ਪੀਰ ਸੀਸਾ ਜਿਨ ਧਰੁ ਰੋਗ ॥ ਹਮਰੇ ਤੀਰ ਪ੍ਰਗਟ ਸਭੁ ਰਹੈ ॥ ਪੀਰ ਸ
 ਲਾਮਤ ਏਸੁ ਬਖਾਨੈ ॥ ਹਿੰਦੁ ਕਹ ਸਿਜਦਾ ਕਿਮੁ ਠਾਨੈ ॥੪੮॥ ਹਿੰਦੁ
 ਨ ਕੋ ਬਾਲਕ ਯਹ ਪੀਰਾ ॥ ਰੂਪ ਅਨੁਪ ਅਧਿਕ ਰਨ ਧੀਰਾ ॥ ਕਹਾ
 ਪੀਰ ਕੇ ਮਨ ਮੈ ਆਈ ॥ ਟਾਕੇ ਕਦਮ ਗਹੇ ਕਿਮ ਜਾਈ ॥੪੯॥ ਸਾਹ ਅੰ
 ਬੀਰ ਮੁਲਾਨੇ ਜੋਈ ॥ ਤਿਕਹ ਸਿਜਦਾ ਕਰਤ ਸਬੈਈ ॥ ਹਮਰੇ ਏਸ ਬ
 ਹੀ ਕਹ ਦੀਜੈ ॥ ਸੇਵਕ ਨਿਰਖ ਬਿਲਮਨ ਹੀ ਕੀਜੈ ॥੫੦॥ ਜਬੈ ਪੀਰ
 ਬਚ ਯੋ ਸੁਨ ਪਾਯੋ ॥ ਸਹ ਬਛੋਰ ਪਰ ਸੀਗ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਸੁਨ ਅਬ ਯਾ
 ਕੀ ਕਥਾ ਉਚਾਰੈ ॥ ਤੁਮਰੇ ਚਿਤ ਕੋ ਭਰਮ ਬਿਦਾਰੈ ॥੫੧॥ ਪੀਰ ਰੋਜ
 ਤਬ ਹੀ ਚਲ ਆਵੈ ॥ ਸਭੁ ਕੋਈ ਕਾਮਲ ਭਿਸਤ ਸਿਧਾਵੈ ॥ ਪੀਰ ਪੈ
 ਕੀ ਬਰ ਕੇਤ ਕਟ ਲੀ ॥ ਜਾਵਰ ਸੈ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਗਲੀ ॥੫੨॥ ਹਾਥ
 ਜੋਰ ਸਿਜਦਾ ਸਭੁ ਕਰੈ ॥ ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਜੋ ਬਿਨਤੀ ਰਹੈ ॥ ਨੂਰ ਮਹਲ
 ਨਿਕਸੈ ਯਹ ਬਾਲਕਾ ॥ ਦਰਸਨ ਦੇ ਲੁਪ ਦ੍ਰੈਤ ਕਾਲਕਾ ॥੫੩॥

ਇਸੀ ਮਰਦ ਕਹ ਸੀ ਸੁਨਿ ਦਾਈ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਰੋ ਰਜਾਤ ਸਭ ਧਾਈ ॥ ਇ
ਹ ਸਭ ਭੇਦ ਨ ਕੋਈ ਜਾਨੈ ॥ ਖੁਦ ਖੁਦਾਇ ਕੈ ਦਾਸ ਪ੍ਰਮਾਨੈ ॥ ੫੫ ॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁ
ਰ ਕਨ ਕੇ ਅਟੁਤਾਰਾ ॥ ਉਹਾਂ ਕਰਤ ਇਸੈ ਦੀਦਾਰਾ ॥ ਹਮ ਨਿਸਚੈ ਮੰਨ
ਮੈ ਇਮ ਜਾਨੀ ॥ ਨਿਜ ਜੇਟ ਕਉ ਰੋ ਰ ਪਛਾਨੀ ॥ ੫੬ ॥ ਸਰਬ ਖਜਾ
ਨੇ ਅਟਰ ਕਲੀਦੀ ॥ ਅਬ ਯਾ ਕੇ ਕਰਮ ਹਿ ਫਹਿਮੀਦੀ ॥ ਏਕ ਰੂਪ ਧ
ਰੇ ਬਿਰੁ ਉਹਾਂ ॥ ਦੂਸਰੇ ਦਿਪਤ ਪ੍ਰਗਟ ਅਬ ਈਹਾਂ ॥ ੫੭ ॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰ
ਕ ਇਨ ਦੈ ਮਤਿ ਰਾਗੀ ॥ ਅਬ ਚਲਨੀ ਵਜਗਤ ਬਿਸਬਾਗੀ ॥ ਯਾ
ਕੇ ਪਦ ਪਿਕਜ ਬਿਨੁ ਭਾਈ ॥ ਉਹਾਂ ਮੈ ਮਨ ਜਰਨ ਗਈ ॥ ੫੮ ॥ ਇ
ਨ ਕੀਨੇ ਹਮ ਪਰ ਉਪਕਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਦੋਇਹ ਠਾ ਦੀਦਾਰਾ ॥ ਉਹ
ਨਿਰਖਤ ਨੈਨ ਨ ਸਾਬਾ ॥ ਪਾਇ ਜਲਜ ਪਰ ਸੇਇਤੁ ਹਾਥਾ ॥ ੫੯ ॥
ਇਹ ਬਿਦ ਭੇਦ ਅਨਿਕ ਬਿਸਬਾਰਾ ॥ ਤਿਨ ਸੋ ਬਰਨੇ ਪੀਰ ਸੁਧਾਰਾ ॥
ਟਾਹੁ ਟਾਹੁ ਸੁਨਿ ਕੈ ਤਿਨ ਭਾਖੀ ॥ ਪੀਰ ਬਖਸੀ ਮੈ ਹਮਰੀ ਆਖੀ ॥ ੬੦ ॥
ਹਮ ਨੈ ਯਹ ਸਭ ਭੇਦ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ਹੋਇ ਅਜਾਨ ਸੁ ਮੈ ਸਬ ਖਾਨਾ ਬੀ
ਤੀ ਕਥਾ ਭੇਰਤ ਬੁਝੇ ॥ ਲੈ ਆਇ ਸੁਣਹਿ ਪੀਰ ਸਿਧਯੇ ॥ ੬੧ ॥ ਸੁ
ਨ ਅਬ ਗੁਰ ਕੇ ਅਧਿਕ ਚਰਿਤਾ ॥ ਬਰਨੇ ਪਾਟਨ ਪਰਮ ਪਵਿਤਾ ॥ ਏ
ਕ ਦਿਵ ਸੁਸਾਹਿ ਬੁਝ ਗਵਾਨਾ ॥ ਬੈਠੇ ਹੁਤੇ ਸੁਲਾਇ ਦੀਵਾਨਾ ॥ ੬੨ ॥
ਤਹੀ ਸਮੇਂ ਤਿਹ ਠਟਰ ਮਝਾਰਾ ॥ ਆਏ ਦੋਇ ਸਿਖ ਮਤਿ ਸਾਰਾ ॥ ਖਾ
ਸ ਹਜੂਰੀ ਹੁਕਮ ਲਿਆਏ ॥ ਆਟੁਤ ਹੀ ਗੁਰ ਪਗ ਲਪਟਾਏ ॥ ੬੩ ॥
ਲੇਤਿਨ ਹੁਕਮ ਅਗੁ ਗੁਰ ਕੀਨੇ ॥ ਕਰਣਾ ਨਿਧ ਗਹਿ ਸਿਰਧਰ ਲੀਨੇ ॥
ਪੁਨ ਵਹ ਬਾਰਾ ਫੇਰ ਬਨਾਈ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਸੇ ਲਿਖਤਾਤ ਪਠਾਈ ॥
੬੪ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤ ਪ੍ਰਤਿ ਖੁਸੀ ਹਮਾਰੀ ॥ ਬਾਰੇ ਅਤਿ ਅਨੰਦ ਜੀਅ

ਧਾਰੀ ਸੀ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਕੁਚ ਕਰਾਵਹੁ ॥ ਸਤਿ ਪਰਵਾਰ ਠਵਰ ਇਹ ਅ
 ਵਹੁ ॥ ੬੫ ॥ ਅੰਗ ਅੰਨ ਕ ਬਾਤ ਤਿਹ ਲਿਖੀ ॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧਿ
 ਪਿਖੀ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਸਮਝੋ ਸਰਬ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਪੁਨ ਸੇਵਕ ਸੇ ਅੰਸ
 ਉਚਾਰਾ ॥ ੬੬ ॥ ਆਪੁ ਬਿਰਾਜਤ ਹੈ ਕਿਹ ਬਾਨੈ ॥ ਤੈ ਕਿਹ ਜਾ ਤੇ ਕੀਨ ਪ
 ਯਾਨੈ ॥ ਹਮਰੇ ਤਟ ਸਰੁ ਛੋਰ ਸੁਨਾਵਹੁ ॥ ਯਾਮੈ ਰਤੀ ਬਿਲ ਮਨਹੀ ਲਾਟ
 ਹੁ ॥ ੬੭ ॥ ਯੈ ਸੁਨਿ ਕੈ ਭਿੰਨ ਸਿਖ ਅਸੁਨਾਨੈ ॥ ਸੀ ਮਹਾਰਾਜੈ ਅੰਸ ਬਖ
 ਨੈ ॥ ਸੁਨ ਪ੍ਰਭ ਜੂਤ ਹਿ ਕਥਾ ਸੁਨਾਉ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਤੁਮ ਕਹ ਅਧਿਕ ਰਿਝਾਉ ॥
 ੬੮ ॥ ਪੁਰਬ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜਬ ਆਏ ॥ ਇਸੀ ਪੈਰੈ ਆਗੁ ਸਿਧਾਏ
 ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੈ ਦੇਸ ਮਾਲਵੇ ਗਏ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਅਏ ॥ ੬੯ ॥ ਪੁ
 ਨਿਵ ਆਬੇ ਮੈ ਕੀਸ ਪਿਆਨਾ ॥ ਸੀ ਅਬ ਮਾਖੋਟਾਲ ਪਛਾਨਾ ॥ ਕੀਰਤ
 ਪੁਰ ਤੇ ਅਗੁ ਸੁਜੈ ॥ ਮਾਖੋਟਾਲ ਅਧਿਕ ਮਨ ਮੈ ॥ ੭੦ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ਕੀਰਤ ਪੁਰ ਤੇ ਅਗੁ ਬਰ ਪਾਂਚ ਕੋ ਸਕੇ ਤੀਰਾ ॥ ਨਗਰ ਬਸਾਯੋ ਸਤਿ
 ਗੁਰੁ ਸੰਦਰ ਗਹਰ ਗੀ ਭੀਰਾ ॥ ੭੧ ॥ ਤਟ ਨ ਨਗਰ ਮੈ ਆਪ ਨਿਜ ਰਾ
 ਜਤ ਹੈ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ਲਿਖੇ ਹੁਕਮ ਉਹ ਠਵਰ ਤੇ ਮਹਾਰਿਯਾ ਦਯੋ ਪਠਾ
 ਇ ॥ ੭੨ ॥ ਸੀ ਮੁਖ ਤਾ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਨਿ ਇਹ ਬਿਧਿ ਸੋ ਕਹ ਦੀਨਾ ॥ ਕੈਸੀ
 ਸੰਦਰ ਠਵਰ ਟਹ ਹਮ ਸੋ ਕਹੈ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥ ੭੩ ॥ ਮੈ ਨਿਜ ਸਾਬ ਹਜੂਰ
 ਕੋ ਨਿਰਖੇ ਦੇਸ ਅਪਾਰਾ ॥ ਯਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਦੀਨੇ ਸਕਲ ਸੁਟਾ
 ਰਾ ॥ ੭੪ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਸੰਦਰ ਦੇਸ ਅਧਿਕ ਬਰ ਜੈ ॥ ਦੇਖਨ ਹਾ
 ਰਨ ਕੋ ਮਨ ਮੈ ॥ ਸੁਕ ਪਿਕ ਅਧਿਕ ਸਾਰਕਾ ਬੋਲੈ ॥ ਪਛੁਪ ਸੁਅ
 ਨਗਨ ਤਨ ਰੇਲੈ ॥ ੭੫ ॥ ਸੀ ਤਲ ਨੀਰ ਸਮੀਰ ਸੁਬਹੈ ॥ ਬਾਰਹ ਮਾ
 ਸੁ ਏਕ ਸਾ ਅਹੈ ॥ ਬਾਦਰ ਚਰਤ ਗਿਕ ਪਰ ਚਾਰਾ ॥ ਇਹ ਪ੍ਰਭ ਜੂਹਮ

ਚਰਿਤ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ੭੬ ॥ ਸੀਤਲ ਬਾਰ ਝਰੈ ਗਿਰ ਝਰਨਾ ॥ ਏਕ ਬਦਨ ਕ
 ਰ ਜਾਤ ਨ ਬਰਨਾ ॥ ਤਰੈ ਨਦੀ ਪਾਟਨ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਸੇਤ ਬਾਰ ਜਨੁ ਛੀ
 ਰ ਸੁਹਾਈ ॥ ੭੭ ॥ ਸੁਏਯਾ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਬਖਾਨਤ ਹੈ ਕਾਬਿ ਸੀਤ ਤਿ
 ਯਾ ਪਿਤ ਜੋ ਗਿਰ ਗਈ ॥ ਛੀਰ ਸਮਾਨ ਸੁਸੇਤ ਬਿਰਾਜਤ ਉਰਧ ਜਾਨ
 ਸੁਮੇਰ ਸੁਹਾਈ ॥ ਉਪਰਤਾ ਗਿਰ ਆਟਤ ਹੈ ਵਹਈ ਸਤਿ ਯਾ ਸੁਰੁ ਰੀ
 ਨ ਕਹਾਈ ॥ ਦੁਸਰੇ ਰੀਗ ਕਿਰੀਗਾ ਸੁਤਾ ਗਵਿਜਾ ਜਮਨਾ ਕਿ ਗੁਦਾਟ
 ਰ ਗਾਈ ॥ ੭੮ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਤਵਨ ਨਦੀ ਪਾਟਨ ਤਹ ਗਾਛੈ ॥ ਬਿ
 ਮਲ ਸੇਭ ਜਾ ਕੀ ਜਗ ਆਛੈ ॥ ਯੈ ਸੁਨਿ ਕੈ ਸਤਿ ਗੁਰ ਤਿਹ ਬਾਨੀ ॥ ਬਿਹ
 ਸ ਸੀ ਮੁਖ ਬਿਦਤ ਬਖਾਨੀ ॥ ੭੯ ॥ ਤੁਕੋ ਨਾਮੁ ਕੁਹਾ ਸੁਭਾਣਿ ਜੈ ॥ ਸਤ
 ਵਟ ਜਗ ਮੈ ਪ੍ਰਗਟ ਕਹਿ ਜੈ ॥ ਸਤ ਵਟ ਕੋ ਕਾ ਅਰਥ ਭਠੀ ਜੈ ॥ ਸਰ
 ਬ ਛੋਰ ਇਹ ਠਟਰ ਕਹਿ ਜੈ ॥ ੮੦ ॥ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਵ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਜਾਨਹੁ ॥
 ਵਟ ਪ੍ਰਣਾਹ ਨਿਜ ਸਹੀ ਪ੍ਰਮਾਨਹੁ ॥ ਸੈ ਨਾਰਾਜਾ ਕੋ ਜਗ ਹੋਈ ॥ ਸਤਹ
 ਗਾਮਨੀ ਕਹੀ ਮੈ ਸੋਈ ॥ ੮੧ ॥ ਗਾਂਧਾਰਾ ਵਪੁਰ ਬਇਕ ਕੁਯੋ ॥ ਬਿਸ੍ਵ
 ਮਿਤ ਪੁਤ ਤਿਹ ਜਯੋ ॥ ਤੁਪੁ ਬਲ ਕਰਿ ਕੈ ਵਹਨ ਰਾਈ ॥ ਮੁਨੀ ਕੁਯੋ
 ਪੁਰਬ ਅਧਿਕਾਈ ॥ ੮੨ ॥ ਸਸਤਨ ਸਾਬਤ ਵਟ ਕੇ ਪਿਆਰਾ ॥ ਨਿ
 ਸਦਿ ਨਰਾਥੈ ਕਮਰ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ਆਯੁ ਧਾ ਅਪਨੇ ਅੰਗ ਸਜਾਵੈ ॥ ਤ
 ਬਹੀ ਅਗ ਬਸਿਸਟ ਸਿਧਾਵੈ ॥ ੮੩ ॥ ਯੈ ਬਸਿਸਟ ਤੋ ਕੇ ਲਖਿ ਪਾ
 ਈ ॥ ਭਾਖੇ ਆਉਤ ਬੈਰਿਖ ਗਈ ॥ ਸੁਨਿ ਤਿਹ ਅਧਿਕ ਕੋ ਪਜੀਆ
 ਆਵੈ ॥ ਆਵਤ ਏਕ ਪੁਤ ਤਿਹ ਪਾਵੈ ॥ ੮੪ ॥ ਸਕਲ ਪੁਤ ਤਾ ਕੇ ਜ
 ਬ ਮਾਰੇ ॥ ਤਬੀ ਮੁਨੀ ਜੁਭ ਏ ਦੁਖਾਰੇ ॥ ਮਹਾ ਮੋਹ ਪੁਤਨ ਜੀ ਆਧਾਰੀ
 ॥ ਬੁਰਨ ਗਯੇ ਸੁਨ ਦੈ ਮਝਾਰੀ ॥ ੮੫ ॥ ਤਬ ਤਾ ਕੇ ਜਲ ਮੈ ਨਹੀ ਬੈ

ਰਾਮੁ ਨੀਜਾਨ ਕੀਨੋ ਜਲਥੇ ਰਾਸੀ ਨਾਰੀ ਕਰ ਕੈ ਲਖੁ ਧਾਈ। ਸਤ
 ਹਗਾ ਮਨੀ ਤਦਨ ਕਹਾਈ। ੧੬। ਯੈ ਸੁਨਿ ਕੈ ਸਾਹਿਬ ਤਿਹ ਬੈਨਾ।
 ਪੁਛਤ ਭਏ ਤਾਹਿ ਕਰਿ ਸੈਨਾ। ਕਾਕੇ ਰਾਜ ਕਟਨ ਸੁਭ ਦੇਸਾ। ਕਿਹ ਸੀ
 ਤਤੁ ਤਿਹ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਦੇਸਾ। ੧੭। ਭੀਮ ਸੁਚੰਦ ਚੰਦੇਰੀ ਰਾਜਾ। ਸਹ
 ਰ ਚੰਦੇਰੀ ਕੋ ਸਿਰ ਤਾਜਾ। ਤਿਨ ਕੋ ਬਡੇ ਦੇਸ ਇਹ ਆਇਯੋ। ਸਕ
 ਲ ਦੇਸ ਤਿਨ ਆਨ ਬਸਾਇਯੋ। ੧੮। ਤਾਕੀ ਅਸਿ ਸਕਲ ਟਹਰਾ
 ਨੇ। ਰਾਜ ਕਰਤ ਗਿਰ ਪਰ ਇਹ ਬਾਨੈ। ਸਬ ਤਿਨ ਬੀਸ ਏਕ ਹੀ ਆ
 ਹੀ। ਭੀਨ ਭੀਨ ਠਕੁਰਾਇ ਤਪਾਹੀ। ੧੯। ਜਾਕੇ ਰਾਜ ਭਟਨ ਸਭ
 ਠਾਮਾ। ਭੀਮ ਚੰਦ ਤਾਕੇ ਭੁਨ ਨਾਮਾ। ਇਹ ਬਿਧ ਭੇਦ ਸੁ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕ
 ਰਾ। ਗੁਰ ਪੁਛੇ ਸਿਖ ਕਹੇ ਸੁਧਾਰਾ। ੨੦। ਤਾਂ ਪਰਖੁ ਸੀ ਭਏ ਕਰੁਣ
 ਧਰਿ। ਕਛੁ ਕਯੋ ਹਮ ਤੇ ਅਬ ਲੈ ਬਰਿ। ਤਿਨ ਯੈ ਕਹੀ ਜਗਤ ਸਿਰ
 ਤਾਜਾ। ਇਹ ਬਰ ਦੇਹੁ ਸਰੈ ਮੁਰਕਾਜਾ। ੨੧। ਜੇ ਇਹੁ ਕਥਾ ਪੜੈ ਸੁ
 ਨਿਗਾਵੈ। ਜਨ ਨੀਜ ਠਰ ਬਹੁਰ ਨਹੀ ਆਵੈ। ਕਲਕੀ ਬਾਤ ਤਾਸ ਨ
 ਹੀ ਲਾਗੈ। ਨਿਸ ਦਿਨ ਪਗ ਪਕਿਜ ਮਹਿ ਪਾਗੈ। ੨੨। ਜੇ ਕਛੁ ਦਾਸ
 ਮਾਂਗ ਮੁਖ ਲੀਨੀ। ਕਰਣਾ ਸਿੰਧ ਟਹੈ ਤਿਨ ਦੀਨੀ। ਇਹ ਤੇ ਸੁਧਾ ਸ
 ਰੋਟਰ ਆਹਾ। ਜੇ ਨੈ ਹੈ ਤਿਹ ਕੋਨ ਪ੍ਰਦਾਹਾ। ੨੩। ਪੁਨ ਤਾਤੇ ਸਤਿਗੁ
 ਰ ਕਰਤਾਰਾ। ਕਰੇ ਕੁਰਕਾ ਸਰਬ ਤਿਆਰਾ। ਚਲਿਤ ਚਲਿਤ ਕੇਤ
 ਕ ਦਿਨ ਲਾਈ। ਕੀਰਤ ਪੁਰ ਸੁਪੁਰ ਚੇ ਆਈ। ੨੪। ਕੀਰਤ ਪੁਰੀ
 ਅਜ ਬ ਅਸਥਾਨਾ। ਜਸ ਸਮ ਚੰਦ ਹਲੇ ਕਨ ਆਨਾ। ਗਿਰਦ ਗਿ
 ਰੋਟਰ ਮਧਿ ਸੁਨ ਗਾਰੀ। ਦੇਸ ਦੇਸ ਕੇ ਬੀਚ ਉਜਗਾਰੀ। ੨੫। ਸੁੰਦਰ
 ਸਤਿਗੀਗਾ ਤਟ ਜਾਕੇ। ਅਰਿਠੈ ਸਮਤੁ ਲਨ ਤਾਕੇ। ਅਦਭੁਤ ਦਿਪ

ਤਬਾਗਬਰਸੇਏ ॥ ਦੇਖਨਹਾਰਨਕੇਮਨਮੇਏ ॥ ੬੬ ॥ ਬਟਪੀਪਰਕ
 ਦਲੀਜਿਹਬਾਨੈ ॥ ਖਿਰਨੀਦਾਰਮਸੇਉਫੁਰਾਨੈ ॥ ਨਾਰੀਗੀਅਮਰੂਤ
 ਬਿਚਛੁਨਾਖਾਏਮੀਠੇਆਂਬਸੁਲਛੁਨਾ ॥ ੬੭ ॥ ਸੀਫਲਜੁਗਲੋਜ
 ਮਨੁਰਾਜੈ ॥ ਮਰੂਆਚੰਬਫੁਲਬਿਰਾਜੈ ॥ ਗੋਦਾਕਲਗਾਹਾਰਸਿੰਗ
 ਰਾ ॥ ਜੁਹੀਬਿਧੂਪਮਾਲਤੀਕਿਆਰਾ ॥ ੬੮ ॥ ਨਵਲੋਖਾਜਿਹਬਾਗ
 ਬਿਰਾਜੈ ॥ ਨਿਰਖਯੇਆਪਗਰੀਬਨਿਵਾਜੈ ॥ ਪੁਛਤਭੇਯਾਕਵਨ
 ਲਗਾਯੋ ॥ ਸਿਖਨੁਤਟਸਭਭੇਦਸੁਨਾਯੋ ॥ ੬੯ ॥ ਖਟਸਪਤਮਪ੍ਰ
 ਭਜੁਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਕੋਤਕਕੀਨਸੁਅਧਿਕਰਿਆਹੀ ॥ ਭਿੰਨਭਿੰਨਸਭ
 ਹੀਅਸਥਾਨਾ ॥ ਨਿਰਖਤਭੁਏਨਾਥਭਗਵਾਨਾ ॥ ੧੦੦ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥
 ਇਹਉਹਕੀਖਬਰਸਭਕਹਾਪਹੁਚੇਆਇ ॥ ਸੀਜਿਹਮਾਥੇਟਾਲ
 ਮੇਤੇਗਬਹਾਦਰਰਾਇ ॥ ੧੦੧ ॥ ॥ ਸ੍ਰੇਯਾ ॥ ॥ ਯੋਸੁਨਿਕੈਬਤੀਅੰ
 ਸਿਖਸੰਗਤਿਆਗਰਲੈਮਿਲਕੈਸਬਧਾਈ ॥ ਪੈਦਲਸੁਰਅਪਾਰ
 ਕਿਧੋਮਨਅਨੰਦਕੈਨਿਜਮੇਦਬਧਾਈ ॥ ਆਨਮਿਲੇਸਭਮਾਰਗਮੈ
 ਧਨਕੇਘਨਕੀਬਰਖਾਬਰਖਾਈ ॥ ਯੋਮਨਮਾਰਿਪ੍ਰਸੰਨਮਭੁਏਜ
 ਨਪਾਰਸਰੀਕਨੋਵੇਨਿਧਪਾਈ ॥ ੧੦੨ ॥ ਰੂਪਅਨੂਪਬਿਲੋਕਅਲੋਕ
 ਕਸੰਤਅਨੰਤਕਹੈਅਪਮਾਹੀ ॥ ਆਜਸਮਾਨਨਸੁਖਕਿਧੋਹਮਲੈ
 ਕਚਤੁਰਦਸਬੀਚਸੁਨਾਹੀ ॥ ਰਾਜਿਵਬੀਸਜੋਹਿਸੁਨਿਹਾਰਕੈਹੋਤੁਖੁ
 ਸੀਮਨਮੈਬਿਗਸਾਹੀ ॥ ਤੁਮੇਪਦਪਾਵਨਕੰਜਬਿਲੋਕਕੈਸੰਤਅਨੰਤ
 ਸਭੈਬਲਜਾਹੀ ॥ ੧੦੩ ॥ ਅਨੰਦਪੁਰਭੁਯੋਤਿਹਰੈਰਹਆਵਤਜਾ
 ਤਸਬੈਨਰਨਾਹੀ ॥ ਗਾਵਤਗੀਤਚਲੈਨਰਨਾਗਰਮੰਜੁਲਰੂਪਮਹ
 ਹਿਤਕਾਰੀ ॥ ਭਾਟਕਲਾਵਤਮੋਰਗਨੀਸੁਭਬੀਸਪਦੈਕਰ ਉਚਸੁ

ਧਾਰੀ ਯਾ ਬਿਧ ਆਨ ਪ੍ਰਦੇਸ ਕਰੇ ਪੁਰਸਾਹਨ ਸਾਹ ਪ੍ਰਭੂ ਅਵਤਾਰੀ
 ॥੧੦੪॥ ਇਤ ਸੀ ਗੁਰ ਬਿਲਾਸ ਆਨੀ ਦੁਪੁਰ ਪ੍ਰਦੇਸ ਕਰ ਬਰਨੀ
 ਨਾਮ ਚਤੁਰਥੇ ਧਿਆਇ ਸਮਾਪਤੁ ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੪॥
 ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਮਿਲਿਐ ਸਕਲ ਪਰਵਾਰਾ ॥
 ਜਹ ਤਹ ਗਾਵਤ ਮੰਗਲ ਚਾਰਾ ਬਡੀ ਮਾਤੁ ਅਤਿ ਚਿਤ ਅਧਿਕਾਈ ॥
 ਸੁਤ ਸੁਤ ਨਿਰਖ ਬਦਨ ਬਿਗਸਾਈ ॥੧॥ ਏਯਾ ॥ ਯੈ ਮਨ ਮਾਤ
 ਪ੍ਰਸੰਨ ਮਭਈ ਨਿਜ ਨੀਦ ਜੋ ਕੈ ਤਬ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰੀ ਦੇਵਤ ਦਾਨ ਕਿਧੈ
 ਸਨਮਾਨ ਸੁਲੋਗ ਨ ਕੈ ਨਿਜ ਤੀਰਹ ਕਾਰੀ ਦੇਤ ਅਸੀ ਸਟਧਾਇ ਸ
 ਬੈ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਕਹੈ ਮੁਖ ਬੈਨ ਸੁਧਾਰੀ ਜੀਤ ਰਹੈ ਤਬ ਲੋਜਗ ਮੈ ਸਖਿ
 ਜੋ ਲਗਿ ਸੇਸ ਧਰਾ ਸਿਰ ਧਾਰੀ ॥੨॥ ਸਰ ਸਸੀ ਸੁਪ੍ਰਕਾਸ ਜਬੈ ਲਗ
 ਸੀਤ ਸਤੀ ਦਿਨ ਰੋਨ ਬਿਚਾਰੀ ਗੋਨ ਉਡੈ ਗਨ ਬਰਨ ਅਠਗਨ ਬੇਦਗਿ
 ਰਾ ਸੁਬਿਰਾ ਬਿਸਥਾਰੀ ਜੋ ਲਗ ਨੀਰ ਸਮੀਰ ਹੁਤਾਸਨ ਸਿੰਧ ਧਰਾ ਸੁ
 ਮਰਾਰਿ ਭੰਡਾਰੀ ਤੋ ਲਗ ਜੀਤ ਰਹੈ ਜਗ ਮੈ ਸਖਿ ਜੋ ਲਗਿ ਗੀਗ ਜੋ ਮਨ
 ਕੈ ਬਾਰੀ ॥੩॥ ਅਕ੍ਰਿਲ ॥ ਸਰ ਸੰਗਤ ਤਬ ਮਿਲੀ ਹਜਰ ਸੁਆ
 ਇਕੋ ਸਰ ਬਰੇਦ ਗੁਰ ਦਾ ਲੈ ਕਹੈ ਸੁਨਾਇ ਕੋ ਜਨਮ ਕੈ ਬਾਰਹ ਪੀ
 ਰ ਚਰਿਤ ਸੁਨਾਇਐ ਹੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕਹਤਾ ਤੇ ਅਧਿਕ ਰਿਸਾਐ ॥੪॥
 ॥ ਤੁਮਰੇ ਸਗਲ ਬਿਤਾਂਤ ਹਜਰ ਸੁਭਾਇਐ ਸੀ ਅਸਧੁਜ ਇਹ ਤਾਂਤੇ
 ਪੁਰਖ ਪਰਾਇਐ ਭੂਤ ਭਾਵਿਖ ਭਵਨ ਸਦਾਇ ਮਜਾਨੀਐ ਹੋਤ
 ਵਨ ਪੁਰਖ ਕੀ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਟ ਪਾਹਿ ਚਾਨੀਐ ॥੫॥ ਚੌਪਈ ॥ ਯੈ ਸਨ
 ਕੈ ਸਾਹਿਬ ਤਿਹ ਬਤੀਆਂ ਰਾਖਤੁ ਭਏ ਮੱਧਿ ਨਿਜ ਛਤੀਆ ਪੁਨਿ
 ਸਿਖਨ ਪ੍ਰਤਿ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਇਨ ਕੈ ਰਛ ਕਹੈ ਕਰਤਾਰੇ ॥੬॥ ਏਯਾ

॥ ਸੂਰਜ ਕੋ ਬਰ ਬੰਸ ਅਨੁਪਮ ਤਾਮਹਿ ਸੋਰ ਮਹਾ ਅਧਿਕਾਈ ॥ ਤਾ
ਕੁਲ ਮੈ ਹਮ ਪੁਜ ਕਹਾਵਤ ਸੇਵਤ ਹੈ ਸਭ ਹੀ ਜਗ ਆਈ ॥ ਸੈਲ ਸਮਾ
ਨ ਕਹਿਯੋ ਹਮ ਰੇ ਪਰ ਕੋ ਧਨ ਨਾਰਿ ਕਹੀ ਪਰਮਾਈ ॥ ਏ ਗੁਰ ਮੱਤਿ ਸਦ
ਕੁਲ ਭੀਤਰ ਦੇਹੁ ਇਨੈ ਸਭ ਹੋਇ ਸਹਾਈ ॥ ੭ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਸੰਗਤ
ਕਹੀ ਸੁਨਹੁ ਮਹਾਰਾਜਾ ॥ ਇਹ ਤੇ ਅਲਖ ਪੁਰਖ ਸਿਰਤਾਜਾ ॥ ਜਿਨ ਗੁ
ਰ ਮੱਤਿ ਜਗਤ ਬਿਸਥਾਰੀ ॥ ਇਹ ਤੇ ਤਵ ਨਜਬਰ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ੮ ॥
ਯੋ ਸੁਨਿ ਸਰਬ ਅਨੰਦ ਜੀਯ ਪਾਰੀ ॥ ਬਸੈ ਆਨ ਇਹ ਠਵਰ ਮੰਝਾਰੀ
॥ ਸਿੰਗਤਿ ਦੂਰ ਦੂਰ ਕੀ ਆਵੈ ॥ ਕੇ ਦਰਸਨ ਮਨ ਤਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥ ੯ ॥
ਇਕ ਕਸਮੀਰ ਸੁਸੰਗ ਜੁ ਆਯੋ ॥ ਤਿਨ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤ ਹਜੂਰ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਤੁਰ
ਕਨ ਅਧਿਕ ਅਨੀਤ ਉਠਾਈ ॥ ਹਿੰਦੂ ਕੀ ਯਸਭ ਤੁਰਕ ਬਨਾਈ ॥ ੧੦ ॥
॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਚਹੁ ਠੌਰ ਮੰਝਾਰਾ ॥ ਤੁਰਕ ਸਟਾਮਣ ਪ੍ਰਗਟ ਉਤਾਰਾ ॥ ਜ
ਯੋ ਜਯੋ ਯੋ ਬਤੀਆਂ ਸਿਖ ਭਨੇ ॥ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਰਧੁਨੇ ॥
੧੧ ॥ ਪੁਨਤਿਨ ਕਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਯੋ ਸੁਮਲੇਛਨ ਕੀ ਓ ਬਿਚਾਰਾ ॥
ਕਾਂਸੀ ਗਯਾ ਕਸਮੀਰ ਪਾਰਾਗਾ ॥ ਏਹਿ ਦੂਰੇ ਤੀਰਥ ਆਗਾ ॥ ੧੨ ॥ ਪ੍ਰ
ਥਮੈ ਗਹਿ ਇਨ ਕੋ ਸੁਮਿਲੀਜੈ ॥ ਬਹੁਰੋ ਅੰਰਜਗਤ ਭਿਸਟੀਜੈ ॥ ਐ
ਸ ਬਿਚਾਰ ਮਲੇਛਨ ਮਨੈ ॥ ਹਿੰਦੂ ਕਰੇ ਤੁਰਕ ਤਿਨ ਘਨੈ ॥ ੧੩ ॥ ਅਸ਼੍ਰ
ਲੁ ॥ ॥ ਤੁਹੀ ਸਮੈ ਤਿਹ ਠਵਰ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧ ਆਇਯੋ ॥ ਨਿਰਖਤਤ
ਕੋ ਬਿਮਨ ਸੁਬਚਨ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਸੁਹਮ ਕੋ ਬਚਨ
ਬਖਾਨਿਯੋ ॥ ਹਿਯ ਕੋ ਕਛੁ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤ ਹਮੁ ਜੀਅ ਜਾਨਿਯੋ ॥ ੧੪ ॥ ਚੋ:
॥ ਤੁਰਕਨ ਭਾਰ ਦਖਤ ਭਈ ਲੋਈ ॥ ਛੁੜੀ ਜਗਤ ਨਦਿਖੀ ਅਤ ਕੋ
ਈ ॥ ਜੋ ਨਿਜ ਅਪਨੈ ਸੀਸ ਚਢਾਵੈ ॥ ਨਿਘਰਤ ਧਰਨ ਭਾਰ ਠਹਰਾਵੈ

੧੫॥ ਯੋ ਸੁਨ ਕਰ ਪਿਤ ਕੀ ਸੁਤ ਬਾਨੀ॥ ਬੀਚ ਸਭਾ ਕਹਿ ਪ੍ਰਗਟ ਬਖਾ
 ਨੀ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਅੰਗ ਅਧਿਕ ਕੇ ਆਹੀ॥ ਦੇਗ ਤੇਗ ਜਾ ਕੇ ਗਿਹ ਮਾਹੀ॥ ੧੬
 ॥ ਯੋ ਸੁਨ ਤਾਤ ਧਰੀ ਮਨ ਮਾਹੀ॥ ਫਿਰ ਕਛੁ ਬਚਨ ਬਖਾਨਿਯੋ ਨਾਹੀ॥
 ਕਿਤ ਕ ਕਾਲ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਬਿਤਾਈ॥ ਚੜ੍ਹੈ ਸੁਨਾਮ ਸਿਕਾਰ ਜਤਾਈ॥
 ੧੭॥ ਦਿਲੀ ਕਹ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬ ਗਯੋ॥ ਯੋ ਚਲ ਨਾਸਤ ਫਨ ਕਾ ਕਯੋ
 ॥ ਪੀਛੈ ਮਾਤਾ ਸਬ ਪਰਟਾਗਾ॥ ਜਹ ਤਹ ਫਿਰੇ ਦੁਢ ਨਹੀ ਸਾਰਾ॥ ੧੮
 ॥ ਮਾਤਾ ਅਧਿਕ ਮਾਨੁ ਖਪਾਏ॥ ਜਹ ਤਹ ਨਿਰਖ ਸਕਲ ਚਲਿਆ
 ਏ॥ ਇਹ ਸਭ ਭੇਦ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧ ਜਾਨੈ॥ ਅਵਰ ਜੀਵ ਕੋ ਉਕਹਾਂ ਪਛ
 ਨੈ॥ ੧੯॥ ਮਾਤਾ ਕਛੁ ਸਾਰ ਜਬ ਲਹੀ॥ ਯੋ ਬਤੀਆਂ ਅਪਨੇ ਚਿਤ
 ਕਹੀ॥ ਰਾਜਾ ਕੇ ਗੋਧੈਂ ਪਾਸਾ॥ ਕੋ ਕਰਿ ਪੈ ਅੰਨ ਜਾਇ ਬਿਲਾਸਾ॥
 ੨੦॥ ਸੁਖ ਆਨੰਦ ਸਮੰਨਿ ਜਾ ਜੈ ਪੈ॥ ਕਛੁ ਚਿਤ ਮਨ ਅਧਿਕ ਨ
 ਕੈ॥ ਅਬ ਤੁਮ ਸੁਨਹੁ ਬਾਹ ਕੀ ਕਥਾ॥ ਬਹੁਰ ਸੁਣੈ ਕਹੇ ਗੇ ਜ
 ਥਾ॥ ੨੧॥ ਦਿਲੀ ਕਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਜਿ ਮਗਯੋ॥ ਜਾ ਕਰ ਨਾਸ ਮਲੇ ਛੇ
 ਕਯੋ॥ ਅਮਰ ਲੋਕ ਜਮੇ ਬਸੇ॥ ਦੁਆਲਾ ਸੋਊ ਕਹੇ ਗੇ ਕਥਾ ਦਿਸਾ
 ਲਾ॥ ੨੨॥ ਪਾਛੈ ਸਰਬ ਸੰਗਤ ਆਹੀ॥ ਦਰਸਨ ਕੈ ਨਿਜ ਭੇਟ ਚਢਾ
 ਈ॥ ਜੇ ਮਨਸਾ ਆਟਤ ਸਿਖ ਧਰੇ॥ ਬਿਨ ਮਾਂਗੇ ਤਾਹੁ ਕੀ ਫਰੇ॥ ੨੩
 ॥ ਸੰਗਤਿ ਏਕ ਲੋਹੰ ਰਤੁ ਟੀਜੈ॥ ਅਧਿਕ ਸਿੱਖ ਭਿਹ ਸਾਬ ਲਹੀ ਜੈ॥
 ਅਨਿਕ ਭੇਟ ਲੋਕ ਰਤੇ ਉਆਏ॥ ਕੇਤਕ ਦਿਟ ਸਹਜੁ ਰਸੁ ਗਏ॥ ੨੪
 ॥ ਏਕ ਸਿੱਖ ਭਿਨ ਮੈ ਬਰਖੜੀ॥ ਜੀਤ ਕੁ ਅਰਿ ਮਾਤਾ ਜਿਹ ਪੁੜੀ॥ ਤਿ
 ਨ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਾ॥ ਮਾਤਾ ਜੂਜੁਨੀ ਮੈ ਗਨਤਾਸਾ॥ ੨੫
 ॥ ਅਬ ਗ੍ਰਿਹ ਮੈ ਕੀਨਾ॥ ਇਕ ਆਹੀ॥ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਹੀ॥ ਸੁ

ਨਕਾਰਿਯੋ ਤਕੈ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਮਾਨਤ ਭੁਯੋ ਸਕਲ ਪਰਵਾਰਾ ॥ ੨੬ ॥ ਏ
 ਕ ਬਾਤ ਮੁਖਟਾ ਕ ਬਖਾਨੈ ॥ ਲੈ ਹੈ ਬਿਅਹਿ ਪ੍ਰਗਟ ਇਹ ਬਾਨੈ ॥ ਤਿਨ ਯੋ
 ਕਹੀ ਲਹੈ ਰਵਿਟਾਹੇ ॥ ਜਾਤਹ ਸੇਵਕ ਪੰਜ ਬਢਾਵੇ ॥ ੨੭ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁ
 ਖਕਹੀ ਤੋਰ ਜੁ ਸਕੈ ਹੈ ॥ ਈਹ ਯੋ ਲਹੈ ਰਕਾਰਿ ਲੈ ਹੈ ॥ ਮਾਨ ਬਾਤ ਟ
 ਹਇ ਤੈ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਕੋਟ ਭਾਂਤਿ ਸੋ ਜਨ ਸੰਗ ਲਿਆਯੋ ॥ ੨੮ ॥ ਈਹ
 ਇਹ ਲਹੈ ਰਨਿ ਜਠਾਨ ॥ ਜਾਨਤ ਜਾਹਿ ਰਾਵ ਅਰੁ ਰਾਨਿਯੋ ॥ ਅਮਿ
 ਤ ਸੰਗਤਾ ਦੇ ਤਿਹ ਸੰਗਾ ॥ ਬਸੀ ਬਸਾਯੋ ਤਾਹਿ ਨਿਸੰਗਾ ॥ ੨੯ ॥
 ਜਿਹ ਗ੍ਰਿਹ ਧਨ ਸੋ ਬਨ ਜਹੁ ਆਈ ॥ ਬਡਤ ਲਹੈ ਖਟੇ ਅਧਿਕਾਈ
 ॥ ਜਿਹ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਰੇਵੈ ਨਹੀ ਧਨਾ ॥ ਲਿਖੇ ਸੁਹਜੁ ਰੇ ਆ ਅਨਗਨਾ ॥
 ੩੦ ॥ ਰੇ ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਨੰਦ ਪੁਰ ਉਸੀ ਆਗਾ ॥ ਲਿਖੈ ਕਰ ਜਾਤਹ ਪਤਿਉ
 ਸੁਧਾਰਾ ॥ ਯੋ ਸਨਿ ਅਧਿਕ ਸੁਜੁ ਰੇ ਬਜਾਰਾ ॥ ਕੀਤਕ ਲਗਯੋ ਸੁਖ
 ਧਿਪਹਾਰਾ ॥ ੩੧ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਛਪਰ ਬੰਦ ਸਰਕਾਰ ਕੇ ਦਈ ਹਜੂਰ
 ਕਰਾਇ ॥ ਜਿਹ ਗਾਠੀ ਮਹਿ ਦਰਬੁ ਨਹਿ ਤਾਕੈ ਦੀਅ ਬਹੁ ਭਾਇ ॥ ੩੨
 ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਖਾਟਿਕ ਮਾਇ ਦਰਬੁ ਲੈ ਜਾਇ ॥ ਪੁਜੀ ਹੈ ਸਰਕਾਰ
 ਪਜਾਇ ॥ ਯੋ ਕਿਛੁ ਬਿਪਨ ਕਿਸੀ ਕਹੇਇ ॥ ਭਰ ਸਰਕਾਰੇ ਲੈਵੈ ਸੋ
 ਇ ॥ ੩੩ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਕੀਤਕ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਸਗਲ ਬਜਾਰ
 ਦਕਾਨਾ ॥ ਜਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧ ਚਰਿਤ੍ਰ ਕਰ ਧਸੇ ਸਰਬ ਇਨ ਆਨਾ ॥
 ੩੪ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੀਤਕ ਤਹ ਬਨਾਇ ॥ ਬਹੁਰ ਸੁਹਿ
 ਯਤਿ ਰਦੇ ਬਨਾਇ ॥ ਬਾਂਕੀ ਜੰਦ ਸਭ ਤਯੋ ਦਿਪੈ ॥ ਜਾਕੇ ਨਿਰਖ ਸੋ
 ਭਛਾ ਬਿਛਿਪੈ ॥ ੩੫ ॥ ਦੇਇ ਸਕਰੈ ਬਾਹ ਕੇ ਕਾਜਾ ॥ ਭੁਯੋ ਪ੍ਰਸੰਨ ਸੁ
 ਸਰਬ ਸਮਾਜਾ ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਨਿਜ ਬਸੇ ਤਹਾਹੀ ॥ ਕੀਨ ਚਰਿਤ੍ਰ

ਜੇਗਨੇਨਜਾਹੀ॥੩੬॥ ॥ਸੀਖਨਾਰੀਛੰਦਾ॥ ॥ਕਰਮੋਕਾਜਪੂਰੀ॥
 ਪ੍ਰਭੁਜੇਹਜੁਰੀ॥ਦੁਖੇਦਾਨਨੇਕੀ॥ਕਥੈਕੌਨਦੇਕੀ॥੩੭॥ਸੁਬਾਜੇਬਜਾ
 ਯੋਧਨੈ ਲੈਬਸਾਯੋ॥ਜਿਤੇਬਿਪਦਾਢੀ॥ਗਏਚਾਇਗਾਢੀ॥੩੮॥
 ਲਗੀਅੰਕਮੀਨੀ॥ਦਈਦਾਮਚੀਨੀ॥ਗਰੀਬੀਸਿਧਾਏ॥ਪ੍ਰਨੇਦਾਨ
 ਲਿਆਏ॥੩੯॥ਕਮੀਕੌਨਕਾਈ॥ਜਹਾਲੋਫੁਰਾਈ॥ਕਰੀਰੀਤੁ
 ਰੀ॥ਭੁਯੋਬਾਹਪੂਰੀ॥੪੦॥ਦੁਖੇਦਾਨਸੇਈ॥ਜੁਬਾਜੇਗਜੇਈ॥ਇ
 ਕੀਦਿਯੋਸੁਕੌਨੈ॥ਬਿਡੇਬਾਨਤੋਨੈ॥੪੧॥ਪੁਬੀਜੇਬੁਲਾਏ॥ਹਜੁਰੀ
 ਸੁਆਏ॥ਮੁਖਾਰੰਸੁਬੰਦੀ॥ਕਰਮੋਸੀਮੁਕੰਦੀ॥੪੨॥ਬਸਨੈਹਮਾ
 ਰੰ॥ਲਿਅਏਪਖਾਰੋ॥ਪੁਬੀਯੋਉਚਾਰੀ॥ਬਿਨੈਚੈਹਮਾਰੀ॥੪੩॥
 ਪ੍ਰਭੁਲਾਕਚੀਰੀ॥ਇਨੈਨਾਰੀਨੀਰੀ॥ਸੁਨੀਅੰਸਕਾਨੀ॥ਲਯੋਹਾਬ
 ਥਾਨੀ॥੪੪॥ਹਨਮੋਸੈਲਮਿਆਨੈ॥ਉਠੀਧਾਰਜਾਨੈ॥ਨਦੀਕੁਲਤਾ
 ਰੀ॥ਦੁਲੀਅੰਸਧਾਰੀ॥੪੫॥ਕਿਤੈਕੋਸਸੈਲੀ॥ਹੁਤੇਸਮਾਹਮੈਲੀ॥
 ਪਨੀਕੌਨਨਾਮੀ॥ਭੁਯੋਨੀਰਧਾਮੀ॥੪੬॥ਜਿਨੈਨੌਨਦੇਖਾ॥ਬਿਸਮੈ
 ਬਿਸੇਖਾ॥ਕਰੀਯੋਫੁਧਾਈ॥ਪ੍ਰਭੁਕੀਫੁਰਾਈ॥੪੭॥ਅਜੀਲਾਗ
 ਜੋਨੈ॥ਚਲੇਧਾਰਤੋਨੈ॥ਸਿਰਿਸੈਲਤਾਹੀ॥ਚਲੇਬਾਰਆਹੀ॥੪੮॥
 ਕਰੀਤਾਰੀਬਾਪੀ॥ਚਲਿਯੋਬਾਰਆਪੀ॥ਪ੍ਰਭੁਧੋਇਬਾਰੋ॥ਧਰੇਅ
 ਨਆਰੋ॥੪੯॥ਲਏਓਢਅੰਗੀ॥ਮਿਟੀਜਾਨੈਸੰਗੀ॥ਤਹੀਤੌਨਕਾ
 ਲੀ॥ਭੁਯੋਅੰਸਖਿਆਲੀ॥੫੦॥ਬਨੀਓਏਕਆਈ॥ਤੁਬੈਯੋਅਲਾ
 ਈ॥ਪ੍ਰਭੁਤੋਰਆਰੋ॥ਮੁਰੈਚੋਰਲਾਰੋ॥੫੧॥ਗਈਹਾਦਚੇਰੀ॥ਹਰੀ
 ਨਹਿਤੋਰੀ॥ਕਹੋਕਾਰਿਜਾਹਾ॥ਮਰੈਬਿਖਖਾਉ॥੫੨॥ਸੁਖੈਲੀਰੁਪਾ
 ॥ਸਭੈਚੋਰਗਯਾ॥ਪ੍ਰਭੁਤੋਰਿਤੀਰੀ॥ਭੁਯੋਮੈਫਕੀਰੀ॥੫੩॥ਪਿਏਹ

ਬਰੇਟੈ॥ ਸਿਰਿ ਪੁਰੇ ਪੈਟੈ॥ ਇਸੀ ਹਾਲ ਹੋਰੀ॥ ਕਰੇ ਨਾ ਬਠੇਰੀ॥ ੫੪॥
 ਚਿਤਾ ਨਾਹਿ ਕੈਰੇ॥ ਰਮੇ ਸੋਇ ਲੈਰੇ॥ ਕਿਤੇ ਬੇਰੁਪਾ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਤ ਸੈਯਾ॥
 ੫੫॥ ਇਮ ਬੈਨ ਗਾਈ॥ ਭਯੋ ਮੋਨ ਗਾਈ॥ ਪੁਨ ਬੈਨ ਬੈਲੈ॥ ਕਹੀ ਲੇ
 ਹੁਟੇ ਲੈ॥ ੫੬॥ ਜਹਾ ਚੇਰ ਆਲਾ॥ ਦਸੇ ਦੀਨ ਦਆਲਾ॥ ਗਏ ਬੀਰ
 ਧਾਏ॥ ਤਿਸੈ ਬਾਧਿ ਲਿਆਏ॥ ੫੭॥ ਧਨੈ ਸੋਕ ਦੁਈ॥ ਬਨੀ ਕੋਟ ਦਾ
 ਈ॥ ਨਹੀ ਜਾਨਿ ਮਾਰਿਯੋ॥ ਪੁਰੀ ਤੇ ਨਿਕਾਰਿਯੋ॥ ੫੮॥ ਪ੍ਰਭੁ ਜਸੁ ਛਾ
 ਯੋ॥ ਧੀਨ ਧੀਨ ਗਾਯੋ॥ ਪੁਰੀ ਕਾਜ ਕੈ ਕੈ॥ ਚਢੇ ਜਸੁ ਲੈਕੇ॥ ੫੯॥ ਪੁਰੀ
 ਨਿਦ ਆਈ॥ ਬਡੇ ਮੋਦ ਪਾਈ॥ ਮਹਾ ਮੋਦ ਬੀਆ॥ ਜਲੀ ਟਾਰ ਪੀਆ
 ॥ ੬੦॥ ਗਟੈ ਗੀਤ ਨਾਰੀ॥ ਬਾਰਿਤੀ ਬਿਚਾਰੀ॥ ਇਸੇ ਦਾਨ ਦੀਨਾ॥ ਨ
 ਹੀ ਕਾਹ ਕੀਨਾ॥ ੬੧॥ ਭਯੋ ਬਾਹਿ ਪੁਰਾ॥ ਕਥੈ ਕੋਨ ਸਰਾ॥ ਪੁਰਾਨ
 ਬਦੁਈ॥ ਜਬਾ ਬੁਧ ਗਾਈ॥ ੬੨॥ ਲਿਖੇ ਸੋਸ ਆਈ॥ ਨਹੀ ਪੁਰ
 ਪਾਈ॥ ਸਨੇ ਗਾਥ ਅੰਗੀ॥ ਲਿਖੇ ਯਾਹ ਰੰਗੀ॥ ੬੩॥ ਕਿਤੇ ਕਾਲ ਬੀਤ
 ॥ ਜਬੈ ਅੰਸ ਰੀਤਾ॥ ਦਿਨੈ ਏਕ ਕੋਨੈ॥ ਬਿਠੈ ਨਾਥ ਤੋਨੈ॥ ੬੪॥ ਤਬੈ ਦੂ
 ਤ ਆਯੋ॥ ਕਛੁ ਗੋਪ ਗਾਯੋ॥ ਪ੍ਰਭੈ ਦੀਨ ਦੇਹਾ॥ ਬਦੁ ਮੋਨ ਮੋਹਾ॥
 ੬੫॥ ਮਧੁ ਭਾਰ ਛੇਦਾ॥ ॥ ਯੋ ਲਿਖੇ ਆਪਾ॥ ਲਹਿ ਰਿਤ ਪ੍ਰਤਾਪਾ॥
 ਪਰੇ ਬੀਧ ਪੂਰਾ॥ ਬਲ ਗਮੇ ਛੁਟਾ॥ ੬੬॥ ਗਜ ਜਿਮ ਸਹਾਇ॥ ਹੋਇ
 ਆਪ ਆਈ॥ ਇਮ ਪਕੁ ਨਾਥਾ॥ ਲਿਖੀ ਸੋਇ ਗਾਥਾ॥ ੬੭॥ ਬਲ ਹੋਆ
 ਆਇ॥ ਸਤੁ ਕਿਛੁ ਉਪਾਇ॥ ਕਾਟੀ ਸੁਠਿਯਾ॥ ਅਹੁ ਭਏ ਅੰਧਾ॥ ੬੮॥
 ਤੁਮ ਕਰਨ ਜੇਗਾ॥ ਕੀਜੈ ਸੁਹੇਗਾ॥ ਸਤੁ ਤੁਮ ਹਾਥਾ॥ ਨਹੀ ਛੁਪੀ ਗਾਥਾ॥
 ੬੯॥ ਯੋ ਦੇ ਸੁਧੀ ਗਾਯੋ॥ ਤੋਰ ਬੀਰਾ॥ ਭਯੋ ਪੰਨ ਭੇਸਾ॥ ਜਾਇਯੋ ਸੇ ਦੇਸ
 ॥ ੭੦॥ ਭਯੋ ਖੁਸੀ ਨਾਥਾ॥ ਲਹਿ ਗੁਰੂ ਗਾਥਾ॥ ਜਾਨੈ ਮਤੀਤਾ॥ ਹੋ ਜਗਤ ਕੀ

ਤਾ ॥ ੭੧ ॥ ਨਹੀ ਕਛੁ ਹੀਨਾ ਸਾਹਿਬ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ਨਵ ਕਲਾ ਸਾਤਾ ਪੈ ਪੂ
 ਰ ਬਾਤਾ ॥ ੭੨ ॥ ਵੀ ਕਾ ਸੁਭਾਲਾ ਦੀਨੇ ਦਮਾਲਾ ਦੇਹ ਮਝਾਗਾ ਨਹੀ
 ਕਰੀ ਟਾਰਾ ॥ ੭੩ ॥ ਇਤ ਕੀ ਕਹਾਨਾ ਦੇ ਸੁਨਹੁ ਕਾਨਾ ਇਤ ਬਸਤ
 ਨਾਥਾ ਨਿਤ ਰਹਤੁ ਗਾਥਾ ॥ ੭੪ ॥ ਕਿਸਨ ਵਤਾਰਾ ਤਜ ਕੈ ਜੀਜਾਰ
 ਪੁਰ ਆਨੰਦ ਜਾਨਾ ਬੈਰੇ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ੭੫ ॥ ਦਿਨ ਸਵਾਜਾ ਮਾਚਢ
 ਯੋ ਸੁਤਾ ਮਾਪਲਘੰ ਤਿਆਗਾ ਬਹੁ ਭੁਮ ਲਾਗਾ ॥ ੭੬ ॥ ਤਬ ਕਹੀ
 ਦਾਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕ ਬਿਲਾਸਾ ਪਲਘੰ ਬਿਰਾਗ ਬਹਿ ਭੁਮ ਝਾਗਾ ॥ ੭੭ ॥
 ਜਾਹਰ ਸੁਹੇਇ ਜਾਨੈ ਸੁਲੇਇ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧਾਨਾ ਕੀਨੇ ਬਖਾਨਾ ॥
 ੭੮ ॥ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਤਬੈ ਨਾਥ ਗਾਈ ਸੁਨੇ ਬਾਤ
 ਗਾਈ ਗਾਏ ਆਪ ਦਿਲੀ ਜਹਾ ਦੂਤ ਨਿਲੀ ॥ ੭੯ ॥ ਮੁਲੇਛ ਬਿ
 ਰਾਗੀ ਜਰੈ ਲੈ ਉਖਾਰੀ ਇਹੈ ਬਾਤ ਜਾਨੈ ਕਰੈ ਯੋ ਕਹਾਨੇ ॥ ੮੦ ॥
 ਸਿਖੰ ਏਕ ਆਯੋ ਤਿਕ ਲੋਗ ਭਾਯੋ ਜਿਸੀ ਤਾਰਿ ਬੀਤੀ ਕਹੀ ਸੇ
 ਦਿ ਵੀਤੀ ॥ ੮੧ ॥ ਸਭੈ ਭੇਦ ਸਾਰਾ ਤਿਨੈ ਯੋ ਉਚਾਰਾ ਕੀਯੋ ਨਾਥ ਪ
 ਯਾਨਾ ਦਿਲੀ ਮਧ ਜਾਨਾ ॥ ੮੨ ॥ ਤਬੈ ਬਾਗ ਮਾਹੀ ਬਸੇ ਜਾਇਤਾ
 ਹੀ ਇਕੈ ਕੋ ਬਲਾਈ ਕਹੀ ਬਾਤ ਭਾਈ ॥ ੮੩ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਸਰਫੀ
 ਏਕ ਵਈ ਤਿਹ ਹਾਥਾ ਕਹੀ ਜਾਇ ਪੁਰ ਮੈ ਅਜ ਨਾਥਾ ਆਨ ਪ੍ਰਸਾ
 ਦਿ ਹਮੈ ਕਛੁ ਦੀਜੈ ਯਾ ਮੈ ਰਤੀ ਗਹੁਰ ਨਹੀ ਕੀਜੈ ॥ ੮੪ ॥ ਚਲਯੋ
 ਲੋਗ ਪੁਰ ਮੈ ਵਹੁ ਆਯੋ ਜਿਹ ਹਲਵਾਈ ਹਟਤ ਕਾਯੋ ਮਹਰ
 ਬਿਲੋਕ ਤਬੈ ਤਿਨ ਕਹੀ ਯਾ ਕੀ ਸਕਲ ਅੰਸ ਇਹ ਅਹੀ ॥ ੮੫ ॥ ਕ
 ਤੈ ਕਹਾ ਮੁਹਰ ਤੈ ਪਾਈ ਤੁਟੈ ਗਾਥਾ ਸਰਬ ਸੁਨਾਈ ਕੇਤੁਕ ਲਏ
 ਸਾਬ ਅਸਵਾਰਾ ਏਕ ਕੋ ਉਆਛੈ ਸਰਦਾਰਾ ॥ ੮੬ ॥ ਮੁਖੈ ਬੁਲਾ

ਇਤਾਸਨਿਜਲੀਆਸਰਫੀਕਾਦੁਹਾਬਮੁਹਦੀਆਕਹੀਸਹਰ
 ਮੈਅਬਹੀਜਾਹੀਮੁਝੈਆਨਦੈਬੇਗਮਿਠਾਈ॥੮੭॥ਭੇਦਦਰੇਗੇ
 ਸਭਹੀਲਖੋਜਾਸਰਕਾਰਪਬਰਸੁਕਿਯੋਆਰੈਦੂਤਸੁਦੁਸ
 ਟਅਪਾਰਾਗੁਗਲੀਖਾਈਹੁਤੀਹਜਾਰ॥੮੮॥ਨਾਮਗੁਰੂਕਾਸੁਨੁ
 ਕਰਸਾਹਾਖੁਸੀਭਯੋਮਨਮੈਬਹੁਆਰਿਗਤਾਕੋਕਹੀਕੈਦਨਿਜਕਰੇ
 ਪਬੰਦੀਖਾਨੈਆਨਜੁਧਰੇ॥੮੯॥ ॥ਅਧੁਭਾਰਛੰਦਾ॥ ॥ਯੈਸੁਨ
 ਸੁਪਾਇ॥ਲੇਗੇਬੁਲਾਇ॥ਜਿਹਹੁਤੀਬੰਦਾ॥ਅਨੇਮੁਕੰਦਾ॥੯੦॥
 ਜੀਜੀਰਤਾਰਾਬੇੜੀਬਿਚਾਰਾਸਭਅੰਗਅੰਗਾਨਹੀਕਰੀਸੰਗਾ॥
 ੯੧॥ਸਿੱਖਨਬਿਚਾਰਾਕੀਨੋਉਚਾਰਾਕਿਹਬਾਨਆਨਾਮਾਰੇਨਿਧਾਨ
 ॥੯੨॥ਬਿਨਕਾਮਜਾਨਾਦੀਨੋਪਰਾਨਾਯੈਸੁਨਦਿਆਲਾਕਹਦੀ
 ਉਤਾਲਾ॥੯੩॥ਜੇਜਾਨਚਾਹਾਤਬਛੁਟਜਾਹੀਹਮਲਹਿਪਵਿਤ੍ਰ
 ॥ਕੀਨਚਰਿਤ੍ਰ॥੯੪॥ਯੈਕਹਨਨਾਰਾਗੇਛੁਟਜੀਜਾਗਾਪਗਾਬੇ
 ਗਬੰਧਾਭਈਦੁਰਫੰਧਾ॥੯੫॥ਗਾਏਨਿਕਰੇਸਿੱਖਾਨਹੀਕਿਸੀਦਿ
 ਖਾਸਬਗਾਏਫੇਰਾਇਕਰਹਿਓਫੇਰਾ॥੯੬॥ਤਿਨਕਹੀਈਸਾਇ
 ਹਭੇਟਸੀਸਾਬੇਲੇਦਿਆਲਾਸਿੱਖਾਨਿਹਾਲਾ॥੯੭॥ਨਹੀਕਰਸੁ
 ਚਿੰਤਾਗਨਰਟਬਿਅੰਤਾਕਰੁਨਨਿਧਾਨਾਰਚਚਰਿਤ੍ਰਜਾਨਾ॥੯੮॥
 ॥ਦਿਨਇਕਦੇਪਾਇ॥ਤਬਤੁਰਕਆਇ॥ਇਮਕਹੈਬੈਨਾਤੁਮਸੁ
 ਨਹੁਅੰਨਾ॥੯੯॥ਅੱਧਦੀਨਆਉ॥ਚਾਹੈਸੁਪਾਉ॥ਸਭਦੇਸਰਾਜ
 ॥ਸੁਬਾਸਮਾਜ॥੧੦੦॥ਇਮਨਿਤੋਆਨਾਦੋਖੀਬਖਾਨਾਸੁਨਕ
 ਹੈਵਾਯਾਗਜੜੁਸੁਖਨਮਾਰਾ॥੧੦੧॥ਤੁਰਦੀਨਸੀਸਾਪਨਹੀਸੁ
 ਬੀਸਾਤੁਰਜੇਰਜੇਇ॥ਲੇਲਾਇਸੋਇ॥੧੦੨॥ਫਿਰਕਹੈਤਾਰਾ

ਤਨਕੇਮਧਾਗਾਅਸਸਪੈਕੋਇ। ਬਿਨਨਾਬਸੋਇ। ੧੦੩। ਰਹੈਅ
 ਰਲਅੰਸਾਗਿਰਮੇਰਜੈਸਾ। ਨਿਮਧਰਾਧੀਗ। ਤਿਮਰਹਸਰੀਗ।
 ੧੦੪। ਕੋਊਗਗਨਜਾਨਾ। ਮਾਰੇਸੁਬਾਨਾ। ਤਿਹਪਰੈਸੀਸਾ। ਨਹੀਲ
 ਗੋਕੀਸਾ। ੧੦੫। ਨਿਮਸਿੰਧਜਾਨਾ। ਰਹੈਬਿਰਨਿਧਾਨਾ। ਸੁਖੈਅਨੇ
 ਫਾਨਹਗਨੈਏਕਾ। ੧੦੬। ਫਿਰਿਆਮਲੇਛਾ। ਇਮਕਰੈਪੇਚਾ।
 ਹੋਊਮੁਰੀਦਾ। ਲਿਖਲੈਰਜੀਦਾ। ੧੦੭। ਬਹਾਦਰਸੁਤੇਗ। ਬਚਮ
 ਨਬੋਗਾ। ਬਹੁਸੁਖੈਆਨਾ। ਪੁਭਇਕਨਮਾਨਾ। ੧੦੮। ਇਕਦਿਨ
 ਨਾਬਾ। ਕਹੀਸਿੱਖਗਾਥਾ। ਜਪਪੜਪ੍ਰਬੀਨਾ। ਭੁਏਧਿਆਨਲੀਨਾ।
 ੧੦੯। ਸਿੱਖਖੜਗਕਾਢਾ। ਕਰਚਰਿਤਗਾਢਾ। ਤਬਉਡਾਸੀਸਾ।
 ਭੁਯੋਲੇਪਈਸਾ। ੧੧੦। ਭੁਰਕਨਨਿਹਾਰਾ। ਲੀਓਸਿੱਖਮਾਰਾ। ਬਪ
 ਗਿਰਦਜਾਨਾ। ਰੋਕੀਬਿਠਾਨਾ। ੧੧੧। ਇਮਲਖਨਨੇੜਾ। ਬਡਭ
 ਯੋਚਰਿਤਾਨਹਤਿਨੇਸਾਰਾ। ਕਹਿਰਮੇਅਗਾਰਾ। ੧੧੨। ਅਬਸੁਨ
 ਬਾਤਾ। ਨਿਮਭਈਗਾਥਾ। ਕਰੁਣਾਨਿਧਾਨਾ। ਨਿਮਚਰਿਤਠਾਨਾ।
 ੧੧੩। ਹੁਤੇਸਿੱਖਏਕਾ। ਗੁਰਚਰਨਟੇਕਾ। ਸਿੰਘਾਗਆਨਾਮਾ। ਦਿਲੀ
 ਸੁਧਾਮਾ। ੧੧੪। ਅਤਿਰਧਿਆਨਾ। ਗੁਰਰਟਤਨਾਮਾ। ਤੁਹਿਵਿਖਾ
 ਕਾਰਿ। ਇਕਚਰਿਤਆਹਿ। ੧੧੫। ਸਿੱਖਪੂਰਸੋਇ। ਜਹਸਮਨ
 ਕੋਇ। ਨਿਜਦਾਸਜਾਨਾ। ਤਿਹਕੀਯੋਪਆਨਾ। ੧੧੬। ਤਿਹਗੋਦ
 ਬੀਚਾ। ਜਪਯੋਸੀਸਾ। ਨੈਨੀਨਿਹਾਰਾ। ਲੀਓਸੀਸਧਾਰਾ। ੧੧੭।
 ਬਹੁਬਿਸਮਹੋਇ। ਰਹੀਸੁਧਨਕੋਇ। ਗੁਰਬਚਨਕੀਨਾ। ਸੁਨ
 ਸਿੱਖਪ੍ਰਬੀਨਾ। ੧੧੮। ਤੁਹਿਗ੍ਰਿਹਮੰਡਾਰਾ। ਰਹੈਸਦਦਆਰਾ। ਤੁਮ
 ਪਰਪ੍ਰਸੰਨਾ। ਤੁਸਿੱਖਮਧੀਨਾ। ੧੧੯। ਯੋਸੁਨਦਿਆਰਾ। ਬਚਕਰ

ਉਚਾਰਾਕੇਈਸਿੱਖਸੁਜਾਨਾਤਿਹਕਰਪਆਨਾ॥੧੨੦॥ਉਚਾਰਿ
ਖਏਕਾਜਿਹਗੁਣਅਨੇਕਾਤਿਨਕਹੀਆਹਿ॥ਮੈਲਾਇਕਾਜਿਹ
੧੨੧॥ਰਿਪਭੇਟਬੀਜਾਮੈਰੂਟਤਿਸਾਮੁਹਜੇਗਰੇਇ॥ਉਚਾਰਿ
ਇ॥੧੨੨॥ਨਿਜਰੇਪ੍ਰਸੰਨਾਤਿਨਕਹੀਪੰਨਾਸਮਝਾਕਥਾਨਾ॥
ਭੇਜਮੇਨਿਧਾਨਾ॥੧੨੩॥ਲਿਖਹੁਕਮਵੀਨਾ॥ਲੈਚਲਪ੍ਰਬੀਨਾਜੁ
ਗਜਾਮਮਾਹਿ॥ਪਹੁਚੇਸੁਤਾਰਿ॥੧੨੪॥॥ਭੁਜੀਗਪ੍ਰਯਾਤਭੇਟ
॥॥ਹੁਤੇਸਿੱਖਤਾਰੀ॥ਆਗਮਾਸਿੱਖ॥ਆਹੀ॥ਪੁਛੈਧਾਂਮਆਹੀ
॥ਲਯੇਤਾਬਲਾਈ॥੧੨੫॥ਲਿਖਾਨਾਬਦੀਨਾ॥ਪਹਿਓਪਾਰਬੀ
ਨਾ॥ਤਿਸੈਕੋਬਿਠਾਈ॥ਸਿਸੈਲੈਦਿਖਾਈ॥੧੨੬॥ਕਰੈਗਾਢ
ਹੀਆ॥ਤਹਾਪਾਵਦੀਆ॥ਤਹਾਨੇਕਚੋਕੀ॥ਪਰੇਦੂਤਭੋਂਕੀ॥੧੨੭
॥ਇਨੈਦੀਸਕੀਧਾ॥ਭੁਏਮੂੜਅੰਧਾ॥ਕਿਨੀਨਾਨਿਹਾਰਾ॥ਨਹਾਰੁ
ਉਚਾਰਾ॥੧੨੮॥ਕਫੂਬਖੋਤਭਾਈ॥ਇਤੈਲੈਪੁਜਾਈ॥ਤਹੀਜੀ
ਸਰਾਖਾ॥ਪ੍ਰਭੁਜੈਸਭੁਖਾ॥੧੨੯॥ਅਲੇਛੀਸੁਰਾਈ॥ਪਿਛੈਪਛੁ
ਤਾਈ॥ਹਥੈਹਾਥਮਾਰੈ॥ਸਮੈਸੋਬਿਚਾਰੈ॥੧੩੦॥ਧੁਜਾਧਰਮਧ
ਰੀ॥ਲਿਖੇਆਟਤਾਰੀ॥ਉਨੈਸੀਸਛਾਰਾ॥ਭੁਯੇਲੈਅਪਾਰਾ॥੧੩੧
॥॥ਅਭਿਲਾ॥॥ਚੰਦਸੂਰਧਰਕਾਜਜਬੈਲਗਜਾਨੀਅੰ॥ਪਾਨੀ
ਪਟਨਹੁਤਾਸਨਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਮਾਨੀਅੰ॥ਤੁਬਲਗਪ੍ਰਭੁਕੋਸੁਜਸੁਤ
ਰਕਸਿਰਛਾਰਹੈ॥ਹੋਧੰਨਧੰਨਪਰਲੋਕਸੁਰਗਜੈਕਾਰਹੈ॥੧੩੨
॥ਸੀਸਰੀਜਭਯੇਤਾਹਿਸੁਤਨਇਤਆਇਯੋ॥ਜਤਨਪਾਇਕਰਕੀ
ਰਤਪੁਰਪਹੁਚਾਇਓ॥ਮਹਾਰਾਜਜਬੈਸ੍ਵਨਨਸੁਨਪਾਇਓ॥
ਹੋਰਤੀਬਿਲਮਨਹੀਕੀਨਸੁਤੁਰਤਸਿਧਾਇਓ॥੧੩੩॥ਸ੍ਵੈਯਾ॥

ਅਨਸਮਾਜਜੁਕੋਪੁਰਕੀਰਤਘੇਰਪਕੋਸਬਹੀਨਰਨਾਰੀਕੋਟ
 ਬਿਧਾਨਕੀਜੋਰਸੁਸੋਜਨਯੋਸੁਬਿਟਾਨਕੀਬਯੋਤਬਿਚਾਰੀਕੇਸਰ
 ਪਾਨਫੁਲੇਲਗੁਲਾਲਹਫੁਲਨਕੀਬਰਖਾਕਰਤਾਰੀਤਾਲਮਿ
 ਦੇਗਜੁਰੀਗਬਜੇਧੁਨਿਦੁੰਦੁਕੀਵਸਹੁਦਿਸਸਾਰੀ॥੧੩੪॥ ਚੋ:
 ॥ਗਾਤੀਬਾਂਧਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਤਬੈ॥ਪੂਰਨਕਾਜਕੀਨਨਿਜਸਬੈ॥ਪੂਰਨ
 ਕਿਉਰੋਵੈਨਹੀਕਾਜਾ॥ਜਿਹਠਾਆਪਗਰੀਬਨਿਵਾਜਾ॥੧੩੫॥
 ਵੇਹਰਾ ॥ਸਰਬਤ੍ਰਾਂਤਿਕੁਲਰੀਤਕਰਪਾਨਜਯੋਧਨਬਰਸਾਇ॥
 ਸ੍ਰੀਮੁਖਨਿਜਅਰਦਾਸਕਾਰਿਦੀਨਬਿਟਾਨਚਲਾਇ॥੧੩੬॥ਤਰ
 ਲਤੁਰੀਗਮਲਲਤਗਤਿਪਾਖਰਜੀਨਪਣਾਇ॥ਅਗਬਿਟਾਨਸੁ
 ਚਲਤਹੈਜੋਭਾਸਾਬਸੁਹਾਇ॥੧੩੭॥ਸ਼ਾਲਰਘਟਅੰਬਾਰਕਾਸ
 ਜਤਕੁੰਭਗਤਿਧੀਰਾਧੀਮੇਧੀਮੇਚਲਤਹੈਜਨਕਸਿੰਧਕੋਨੀਰਾ॥
 ੧੩੮॥ਰੋਮਭਾਟਢਾਡੀਨਕੀਤਾਂਤੇਚੋਕੀਚਾਰਾ॥ਗਾਟਤਜਸੁਗੁਰਦੇ
 ਟਕਾਲਹਤਪਦਾਰਥਚਾਰਾ॥੧੩੯॥ਸੰਗਤਜੂਕੀਚੋਕੀਆਂਤਾਂਤੇ
 ਅਧਿਕਸੁਰੀਗਾਗਾਟਤਸਬਦਸੁਬਿਬਿਧਸੁਰਬਾਜਤਨਾਦਮਿ
 ਦੇਗ॥੧੪੦॥ਗਿਰਦੈਨਾਬਬਿਟਾਨਕੇਆਟਤਬੀਰਅਪਾਰਾਚ
 ਟਰਕਰਤਕੋਊਮੋਰਪਰਕੋਊਬਰਕੰਧਸਹਾਰਾ॥੧੪੧॥ਇਹਬਿਧਿ
 ਪੂਰਨਮਜਲਕਰਆਏਪੁਰੀਅਨੰਦਾਪਰਮਜੇਤਿਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੂ
 ਸਾਹਨਸਾਹਗੋਬਿੰਦਾ॥੧੪੨॥ਚੰਦਨਅਧਿਕਮੰਗਾਇਕੈਕਰਸਭ
 ਕੁਲਕੀਰੀਤਾ॥ਨਿਜਹਾਬਨਮਹਾਰਾਜਜੂਸਭਕਾਰਜਇਹਕੀਤਾ॥
 ੧੪੩॥ਚੋਪਈ ॥ਪੋਥੀਗੀਬਨਕੋਨਿਜਪਾਠਾ॥ਪਾਛੈਸ੍ਰੀਮੁਖਲਾ
 ਯੋਠਾਟਾ॥ਪੁੰਨਪੂਰਨਸੁਆਛਬਿਚਾਰੀ॥ਜੋਹਤੁਲਗੋਪਕੁਲਮਤਿ

ਸਾਰੀ॥੧੪੪॥ ॥ਰਸਾਵਲਛੰਦਾ॥ ॥ਜਹਾਤਾਰਿਥਾਨੈ॥ਪਕੈਪਾ
ਕਟਾਨੈ॥ਮਨਿਦੇਗੁਰਾਰੀ॥ਪਕੈਸਾਸੁਸਾਰੀ॥੧੪੫॥ਗੁਰੀਆਨਸੇ
ਉ॥ਜਿਸੈਲੋਰਹੇਉ॥ਜਿਉਤਾਰਿਰੋਏ॥ਪ੍ਰਭੁਤਾਸਗੋਏ॥੧੪੬॥ਗੁ
ਰੁਪਾਕਜਾਮਾ॥ਪਰੇਪੈਪਰਾਮਾਜਮੈਮੋਤਨਹੀ॥ਜਹਾਆਪਆਹੀ
॥੧੪੭॥ਜਮੈਮੋਤਸਾਰਾਗੁਰੂਯੈ॥ਬਿਚਾਰਾਨਹੀਤਾਰਿਲੇਪੀ॥ਗੁ
ਰੁਚੈਅਲੇਪੀ॥੧੪੮॥ਜਿਉਤਾਸੁਰੇਈ॥ਮਤੀਮਦਰੇਈ॥ਰਹੈਜੈ
ਇਨਾਮਾਸਰੈਤਾਰਿਕਾਮਾ॥੧੪੯॥ਤਿਸੈਦੁਖਰੁਖਾ॥ਜਮੈਮੋਤਮੁ
ਖਾ॥ਲਹੈਸੁਖਤੋਨੈ॥ਗੁਰੂਮਧਿਗੋਨੈ॥੧੫੦॥ਜਮੈਨਮਰਾਹੀ॥
ਬਿਕੁੰਠੈਸਿਧਾਹੀ॥ਪੁਰੀਤਾਰਿਵਾਸਾ॥ਗੁਰੇਸਧਖਾਸਾ॥੧੫੧॥ਪ੍ਰਭੁ
ਯੈਅਲਾਵੈ॥ਗੁਰੈਤੋਹਟਾਵੈ॥ਸੁਨਾਮੰਜਪਾਵੈ॥ਨਿਕਾਮੰਤਜਾਵੈ॥
੧੫੨॥ਅਵੈਸਿਤਸਾਧੂ॥ਸੁਨੈਜੈਅਗਾਧੂ॥ਗੁਰੂਜੀਨਿਧਾਨਾ॥ਬਿਕੁੰਠੈ
ਸਿਧਾਨਾ॥੧੫੩॥ਮਲੇਛੀਸੁਸਾਰੀ॥ਜਰੇਲੈਉਖਾਰੀ॥ਰਹੈਗਾਨ
ਕੋਈ॥ਨਮੈਮਾਤ੍ਰਸੇਈ॥੧੫੪॥ਇਮੈਸਿਤਗਾਵੈ॥ਹਜਰੀਜੁਆਵੈ
॥ਬਾਈਜੈਮਸੀਦੀ॥ਪੁਰੀਆਮਨਿਦੀ॥੧੫੫॥ਮੰਜੀਸਿੰਗਤਾਜੈ॥ਆ
ਈਤੋਨਠਾਜੈ॥ਮਿਲੀਸਾਰਆਈ॥ਗੁਰੂਪਾਸਰਾਈ॥੧੫੬॥ਬੁਢੇ
ਕੇਜੁਭਾਈ॥ਮਿਲੇਤੇਭਿਆਈ॥ਹਾਕਾਰਕੀਨਾ॥ਗੁਰੂਮੰਨਲੀ
ਨਾ॥੧੫੭॥ਚੌਪਈ॥ਕਿਤਕਕਾਲਇਹੁਤਾਂਤਿਬਿਤਾਯੋ॥ਪੁਰ
ਕਾਜਸੀਦੇਫਮਨਾਯੋ॥ਪੁਨਸੰਗਤਿਇਕਠਾਵੈਆਈ॥ਸ੍ਰੀਮਾਤ੍ਰਾਜੁ
ਤੀਰਸਿਧਾਈ॥੧੫੮॥ਦੋਹਰਾ॥ਮਤਿਟਨੀਰਮਸੀਦਗਣਸਭੁ
ਸੰਗਤਿਭੁਰਪੁਰਾ॥ਮਾਤਾਜੀਕੇਸਦਨਮੈਸਭੁਹੀਮਿਲੇਹਜਰਾ॥੧੫੯
॥ਚੌਪਈ॥ਮਿਲਸਭੁਹੀਇਹੁਤਾਂਤਿਉਚਾਰੋ॥ਹਰਿਪੁਰਕਾਸ

ਤਿਗੁਰਪਗਧਾਰੇ। ਹੁਕਮਸੱਤਸਭੁੰਮਨਮਾਨਾਜੇਨਿਜਕੀਨਨਾ
 ਬੁਭਗਵਾਨਾ॥੧੬੦॥ ਪਰਸੁਰਥਕਾਰਨਪਰਕਾਜੇ। ਧਰਾਸਰੂਪ
 ਗਰੀਬਨਿਵਾਜੇ। ਪੁਨਸੰਤਨਕੀਰਛਕਾਰਨਾਉਤਰੇਆਨਤਹੀ
 ਜਗਤਾਰਨਾ॥੧੬੧॥ ਸੋਤਉਸਹੀ। ਪੁਰਨਿਜਭਾਈ। ਚਉਦਹਭਵਨ
 ਸੋਭਗੁਰਗਾਈ। ਕੀਨੇਸਭਤੁਰਕਨਕੋਨਸਾ। ਜੀਵਤਸਦਾਗੁਰੂ
 ਸਬਪਾਸਾ॥੧੬੨॥ ਇਹਜਗਾਪੁਅਰੇਧਵਲਰਹਾਹੀ। ਗੁਰਬਿਨ
 ਸਖੀਅਵਰਕੋਉਨਾਹੀ। ਗੁਰਜੀਵਤਸਦਨੈਨਨਿਹਾਰੈ। ਪੈਬੀਗਿੰਬਸੁ
 ਦੇਖਮਝਾਰੈ॥੧੬੩॥ ਆਦਿਅਜੇਨਗੁਰੂਸਭਕਾਲਾ। ਤਿਨਕੋਨਾਸਕੀ
 ਨਦਰਹਾਲਾ। ਪ੍ਰਥਮੈਤਿਨਕਹਰਾਜਸੁਦੀਨਾ। ਅੰਸਜਤਨਕੈਪੁਨਅ
 ਬਲੀਨਾ॥੧੬੪॥ ॥ਅਕੁਲਾ॥ ॥ਸ੍ਰੀਮਾਤਾਜੀਤੁਮਕਾਰਜਯੋਕੀਜੀ
 ਯੋ। ਗਾਜਸਾਜਕੋਤਿਲਕਪਉਤਕਹਦੀਜੀਯੋ। ਸਰਬਸੰਗਤਬੈਲਚ
 ਰਨਇਹਪਾਇਯੋ। ਹੋਨਿਰਖਹੁਕਮਮਹਾਰਾਜਬਿਲਮਨਹੀਲਾਈਯੋ
 ॥੧੬੫॥ ਦੇਹਰਾ ॥ਸੁਨਸੰਗਤਕੀਬੇਨਤੀਤਬਮਾਤਾਚਿਤੁਲਾਇ।
 ਸਰਬਸੰਜਅਭਿਖੇਕਕੀਲੀਨੀਅਧਿਕਮੰਗਾਇ॥੧੬੬॥ ਧਰੀਅ
 ਨਤਿਹਠਵਰਮੈਅਤਿਚਿਤਮੇਵਬਢਾਇ। ਜਹਾਬਿਰਾਜਿਤਦਮਦਮਾ
 ਸਾਦਤਖਤਅਧਿਕਾਇ॥੧੬੭॥ ਰਸਾਵਲਛੰਦਾ। ॥ਕਰਮੇਲੈ
 ਕੜਾਹਾ। ਸਵਾਸੈਉਛਾਹਾ। ਧਰਮੇਆਨਤਾਹੀ। ਜਹਾਸੰਜਆਹੀ।
 ੧੬੮॥ ਚੌਪਈ ॥ਜੇਜੇਸੁਮਤਿਅਧਿਕਤਿਹਬਾਨਾ। ਸਿੱਖਟਜੀਰ
 ਮਸੰਦਸੁਨਾਨਾ। ਮਿਲਕੈਸਰਬਹਜੂਰਸਿਧਾਏ। ਭੂਖਨਚੀਰਸਸਤ
 ਬਰਲਿਆਏ॥੧੬੯॥ ਸਭਮਿਲਕਹੀਦਆਪ੍ਰਭੁਕਈਯੋ। ਕਮਰ
 ਛਕਾਇਤਖਤਪਰਅਈਯੋ। ਯੋਸੁਨਕੈਤਿਨਕੀਪ੍ਰਭਬਾਨੀ। ਸੋਬਿਧ

ਕੀਨ ਨਾਥ ਸੁਰਗ ਮਾਨੀ ॥ ੧੭੦ ॥ ਬਸਤ ਅਮੋਲਕ ਭੁਖਨ ਜੇਤੇ ॥ ਨਿਜ
 ਅੰਗਨ ਧਾਰੇ ਗੁਰ ਭੇਤੇ ॥ ਆਯੁ ਧ ਆਦਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨ ਵੀਨੇ ॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ
 ਬਰਨੈ ਰਸ ਭੀਨੇ ॥ ੧੭੧ ॥ ਬਾਂਸ ਅੰਗ ਪ੍ਰਿਥਮੈ ਅਸਦਿ ਪੈ ॥ ਜਾ ਲਖ ਅ
 ਰੁਕੁਲ ਤੇਜੁ ਸੁਛਿ ਪੈ ॥ ਦੂਸਰ ਅੰਗ ਨਿਖੰਗ ਸੁਹਾਯੋ ॥ ਪੇਟੀ ਚਿਲਤੁ ਅ
 ਧਿਕ ਛੁਬਿ ਪਾਯੋ ॥ ੧੭੨ ॥ ਤਾਪਰ ਲਘ ਆਵੁ ਬਿਬਹੁ ਘਨੇ ॥ ਏਕ ਬਦ
 ਨ ਕਵਿ ਜਾਤ ਨ ਗਨੇ ॥ ਕਲਗੀ ਜਿਗ ਜਰਾਵਨ ਜਰੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮਾਪ
 ਹਾਥ ਜਨ ਘਰੀ ॥ ੧੭੩ ॥ ਮਨ ਮੁਕਤਾ ਖਰ ਬਜ੍ਜੁ ਸੁਦਿ ਪੈ ॥ ਗਵਿ ਸਸਿ
 ਅਗ੍ਰ ਸੋਭਿ ਜਿਹ ਛੁਪੈ ॥ ਏਕ ਹਾਥ ਮੈ ਗਹੇ ਕਮਾਨਾ ॥ ਦੂਜੇ ਧਰੇ ਕਿਰਤ ਕ
 ਰ ਬਾਨਾ ॥ ੧੭੪ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਕਮਰ ਛੁਕਾਇ ਕੈ ਕਹਿ ਕਵਿ
 ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ਲਿਖਿ ਆਏ ਨਿਜ ਤਖਤ ਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕਰਤਾਰ ॥
 ੧੭੫ ॥ ॥ ਮਧੁ ਭਾਰ ਛੁੰਦਾ ॥ ॥ ਨਿਜ ਬੈਠ ਆਨਾ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸੁਜਾਨਾ ॥
 ਯੋਦਿ ਪੈ ਸੋਰਾ ॥ ਜਨ ਲੋਭ ਲੋਭਾ ॥ ੧੭੬ ॥ ॥ ਸ਼੍ਰੋਯਾ ॥ ॥ ਅਚੁਤ ਨਾਥ
 ਅਨੰਤ ਗੁਰੂ ਜਿਹ ਕੀਉ ਪਮਾ ਜਗ ਛੀਰ ਸਮਾਨੀ ॥ ਰਾਜਤ ਰਾਜ ਸਿੰਘਾ
 ਸਨ ਪੈ ਜਨ ਦੇਖਤ ਸੰਗਤ ਕੋਟ ਬਿਧਾਨੀ ॥ ਤਾ ਛੁਬਿ ਕੀਉ ਪਮਾ ਲੁਖਿ
 ਕੈ ਕਬਿ ਧੀਰ ਗੀਰ ਕਹੀ ਸੁਕਹਾਨੀ ॥ ਬਾਸਟ ਇੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਕਿਧੈ ਨਿ
 ਜ ਅੰ ਉਪਮਾ ਇਹ ਕੀਨ ਹਿਸਾਨੀ ॥ ੧੭੭ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਜਿਹ ਬਿਧਿ
 ਆਦਿ ਗੁਰਨ ਕੀਰੀਤਾ ॥ ਤਿਹ ਬਿਧਿ ਭਾਲ ਤਿਲਕ ਪ੍ਰਭ ਦੀਤਾ ॥ ਆਵ
 ਧ ਬਸਨ ਬਾਜ ਬਰ ਬਰੀ ॥ ਕਲਗੀ ਜਿਗ ਜਰਾਇਨ ਜਰੀ ॥ ੧੭੮ ॥
 ਆਦਿ ਵਜੀਰ ਗੁਰੂ ਕੇ ਲਿਖਿ ਆਏ ॥ ਨਿਜ ਪਾਨ ਨ ਮਹਾਰਾਜ ਛੁਕਾਏ ॥
 ਰਾਮ ਕੁਮਾਰ ਬੂਢੇ ॥ ਯੋਭਾ ਖੀ ॥ ਇਨੈ ਛੁਕਾਵਹੁ ਇਨ ਪਰ ਆਖੀ ॥ ੧੭੯ ॥
 ॥ ਕਰਣ ਸਿੰਧ ਬਾਤ ਸੇਕੀਨੀ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਰੰਗ ਧਾਰ ਵਹੁ ਲੀਨੀ ॥ ਦੇ

ਖਤ ਉਚ ਨੀਚ ਸੰਸਾਰਾ ਯੋ ਲਖ ਭੁਯੋ ਤਬੈ ਜੈ ਕਾਰਾ ॥ ੧੮੦ ॥ ਮਧਿ ਭੁਯੋ
 ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਕੀਨੇ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ਬੀਸਹਿ ਮਝਾਰਾ ਸਭ ਧਾਰ ਹੁੰਦਾ ਦੇਵੀ ਤਵ
 ਬਾ ॥ ੧੮੧ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਬੀਸ ਪਰਹਤ ਤਬ ਚਲ ਆਯੋ ਜੀਵ ਕਾਰੇ
 ਨਿਜ ਅਧਿਕ ਲਿਆਇ ਯੋ ਯਾ ਕੇ ਕਹਿ ਨਿਜ ਲੇਹੁ ਛਕਾਈ ਜਾਤੇ ਰੇ
 ਇਤੇਜੁ ਅਧਿਕਾਈ ॥ ੧੮੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਫਕ ਬਿਹਸ ਇਮ ਗਾਈ ਕੈ
 ਸਾਇਹ ਭਾਗਾ ਦਿਜ ਗਾਈ ॥ ਇਨ ਇਮ ਕਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮਤਿ ਸਾਰਾ ਜੋਗ
 ਪਈ ਤਪ੍ਰਗਟ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ੧੮੩ ॥ ਯਾ ਕੇ ਕੰਠ ਮਾਹਿ ਨਿਜ ਧਾਰੇ ਕਾ
 ਜ ਪੂਰ ਰਹ ਧਰਮ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਹਮ ਨੈ ਜੀਵ ਸ੍ਰੀ ਅਸ ਪਾਯੋ ਰੇਨ ਦਿਨਾ
 ਤਾ ਸੋ ਚਿਤੁ ਲਾਯੋ ॥ ੧੮੪ ॥ ਪੁਨ ਦਿਜ ਕਹੀ ਫਰਨ ਕੀ ਗੀਤਾ ॥ ਇਹ ਤ
 ਯਾ ਕੇ ਜਗ ਹੋਤ ਅਨੀਤਾ ॥ ਫਰੇ ਕਉਨ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਕਹ ਦੇਵਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿ
 ਸਨ ਬੁਝੁ ਦੇਵਾ ॥ ੧੮੫ ॥ ਹਮ ਰੇ ਫਰੇ ਦੇਵ ਨਹਿ ਰੇਈ ॥ ਮਾਨੈ ਮਹਾ
 ਕਾਲ ਹਮ ਸੋਈ ॥ ਫਹ ਹਮ ਰੇ ਰਫਕ ਭਗਵਾਨਾ ॥ ਤਾ ਬਿਨ ਅਵਰ
 ਨ ਮਨ ਮੈ ਆਨਾ ॥ ੧੮੬ ॥ ਖੜਗ ਜਨੇ ਉਤਿਹ ਮਾਹਿ ਦੀਨਾ ਸੋ ਮੈ ਡਾ
 ਰਿ ਕੰਠ ਨਿਜ ਲੀਨਾ ॥ ਪ੍ਰਹਤ ਕਹੀ ਮਾਨ ਬਚ ਲੀਜੈ ॥ ਦੇਵ ਗਿਰਾ ਬ
 ਚ ਦੁਰਨ ਕੀਜੈ ॥ ੧੮੭ ॥ ਦੇਵ ਨ ਹਮ ਮਾਨੈ ਨਹੀ ਗਿਰਾ ॥ ਏਕੈ ਸਰਨ
 ਲੀਨੋ ਕਰ ਸਰਾ ॥ ਦੇਵ ਨ ਕੇ ਬੀਧਨ ਯਹ ਜਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਬਚ ਮਾਨ ਭਏ
 ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥ ੧੮੮ ॥ ਪੁਨ ਦਿਜ ਕਹੀ ਮਾਨ ਬਚ ਲੀਜੈ ॥ ਜੋ ਕਛੁ ਗੁਰ
 ਭਾਖੀ ਸੋ ਉਕੀਜੈ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਕਹਾ ਸੁਸੀਸਹ ਮਾਰੇ ॥ ਯਾ ਮੈ ਰਤੀ ਨ ਬਿਲ
 ਮਧਿ ਆਰੇ ॥ ੧੮੯ ॥ ਦਇਆ ਕਪਾਹ ਸਭਨ ਪਰ ਕਰੀ ਐ ॥ ਸਤ ਸੰ
 ਤੇਖ ਚੀਤ ਨਿਜ ਧਰੀ ਐ ॥ ਜਤੁ ਰੀਦੀ ਸਤ ਮੈਂਡ ਚੜਾਵੈ ॥ ਐਸ ਜਨੇ ਉ
 ਗੁਰ ਬਤਾਵੈ ॥ ੧੯੦ ॥ ਮਾਤਾ ਓਰ ਨਿਰਖ ਦਿਜ ਗਾਈ ॥ ਰਾਖਤ ਭਲੀ

ਅਨੀਤ ਚਲਾਈ। ਮਾਤਾ ਤਾ ਕਹੁ ਦੁਖ ਤਨਿ ਹਾਰੀ। ਹਾਥ ਜੇਰ ਇਹ ਬਾ
 ਤ ਉਚਾਰੀ॥੧੮੧॥ ਜਬ ਤੁਮ ਪੰਥ ਖਾਲਸਾ ਕੀਜੈ। ਸਭ ਕੇ ਤੋਰ ਜਨੇ
 ਉਦੀਜੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਬ ਲਗਾ ਛੋਕੇ ਨਦਮਾਲਾ। ਤਬ ਲਗ ਮਾਨ ਲੇਹੁ
 ਦਰਹਾਲਾ॥੧੮੨॥ ਹਾਥ ਜੇਰ ਜਬ ਸਬਨ ਸੁਨਾਯੋ। ਪਾਹੁ ਲਲਗ
 ਤਬ ਕੰਠ ਪਟਾਯੋ। ਤੋਇ ਜਮਨ ਮੈ ਭਯੋ ਪ੍ਰਸੰਨਾ। ਭਾਖਤ ਭਯੋ ਬਚਨ
 ਧੰਨ ਧੰਨ॥੧੮੩॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਅੰਜਾਰਿ ਕਜੇ ਉਬੈ ਸਕੇ ਮਿਲੇ ਸੁ
 ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ। ਗਾਵਤ ਉਪਮ ਸੁਨਾਥ ਕੀ ਨਿਜ ਨਿਜ ਮਤਿ ਅਨੁਸਾ
 ਰ॥੧੮੪॥ ਚੌਪਈ ॥ ਅੰਚੁਤ ਅਲਖ ਜੁ ਏਕ ਬਖਾਨੈ। ਕਲਪ
 ਰੂਪ ਚਿੰਤਾ ਮਾਣਿ ਮਾਨੈ। ਕਾਮ ਧੇਨ ਪਾਰਸ ਇਕ ਗਾਵੈ। ਮਨ ਸਾ ਪੂਰ ਅ
 ਧਿਕ ਬਿਗਾਸਾਵੈ॥੧੮੫॥ ਸੁਯਾ ॥ ਮਾਗਧ ਚਾਰਨ ਸੁਤ ਭਲੇ
 ਵਿਪਾ ਆਵਤ ਹੈ ਨਿਜ ਛੰਦ ਪੜੈ ਯਾ। ਰੋਮ ਸੁਦਾ ਦੁਕ ਅੰਰ ਪੈਨੇ ਤਹ ਧ
 ਵਤ ਆਵਤ ਹੈ ਸਗਵ ਯਾ। ਭਾਵ ਕਲਾਵਤ ਅੰਰ ਗੁਨੀ ਸੁਰਿ ਭਾਵਤ
 ਹੈ ਕਰਿ ਕੈ ਮਨ ਚੈ ਯਾ। ਕੰਨ ਕਮੀ ਤਿਨ ਕੋ ਮ੍ਰਿਗ ਨਾਇਕ ਜੇ ਕਰਨ ਨਿਧ
 ਧਾਮ ਅਵੈ ਯਾ॥੧੮੬॥ ਚੌਪਈ ॥ ਦੀਨ ਬੰਧੁ ਸਾਹਿਬ ਅਵਤਾ
 ਰੀ। ਗਾਫਲ ਫੀਜ ਸੀਤ ਹਿਤ ਕਾਰੀ। ਖੜਗ ਪਾਨ ਖੰਡ ਦਲ ਬਲਗੀ
 ਜਨਾ। ਭੁਗਤ ਪਾਲ ਦੀਨ ਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ॥੧੮੭॥ ਨਿਰਬਿਕਾਰ ਨਿਰ
 ਵੈਰ ਸੁਆਮੀ। ਸਕਲ ਪਾਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ। ਖੜਗ ਕੇਤ ਅੰਤ
 ਮ ਕੇ ਜਾਯਾ। ਪੁਰਮੀ ਬੰਸੇ ਮ ਸਕਲ ਜਗ ਛਾਯਾ॥੧੮੮॥ ਪੂਰਨ ਪੁ
 ਰਖ ਏਕ ਰਸ ਰਤਾ। ਸਾਹਿਬ ਰਾਮ ਦਾਸ ਪਰਨਤਾ। ਸੇਵੁ ਬੰਸ ਕੀ ਮ
 ਧਿਕ ਸਿਰੋ ਮਾਣਿ। ਸੇਵਕ ਸਿੱਖ ਸਾਧ ਜਿਹ ਅਨਗਣ॥੧੮੯॥ ਸੁਯਾ
 ॥ ਪੂਰਨ ਜੇਤਿ ਉਦੇਤ ਪ੍ਰਕਾਸਤ ਭੂਮ ਅਕਾਸ ਮਹਾਂ ਛਬਿ ਛਾਈ। ਦ੍ਰਾ

ਦਸ ਭਾਨ ਚਾਉ ਫਿਰ ਕਰਤਾਨ ਸੁਕੰਜਨ ਯੋਜਨ ਭੇਸੁ ਖੁਦਾਈ। ਕਿਉ ਉਲੂ
 ਕ ਕਵੀ ਗਨ ਬੇਮੁਖ ਜਾਇ ਦੁਰੇ ਨਹਿ ਨੈਨ ਲਖਾਈ। ਯੋ ਸੁਚਲੇ ਭਜ
 ਕੈ ਜਗ ਬੇਮੁਖ ਰਾਮ ਕਹੇ ਜਿਸ ਪਾਪ ਪਲਾਈ॥ ੨੦੦॥ ਚੌਪਈ ॥ ਭੂ
 ਠੇ ਗੁਰੂ ਰਾਇ ਜਗ ਆਹੀ। ਦੁਰ ਜਾਇ ਦਿਖੀ ਅਤ ਕਹੂੰ ਨਾਹੀ। ਤੇ ਉਪ
 ਮਾ ਦਸੁੰ ਦਿਸ ਛਾਈ। ਸਿੰਧ ਬਿੰਧ ਕਹਿ ਪਾਰ ਸਿਧਾਈ॥ ੨੦੧॥ ਸ੍ਰੀ
 ਆ ॥ ਧੀਰ ਜਧਾਮ ਅਰਾਮ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਏਕ ਅਕਾਲ ਜੂ ਕੇ ਰਸ ਰਤ
 ਮੀਰ ਸੁਪੀਰ ਸਿੰਘਾ ਸਨ ਉਪਰ ਗਾਜਤ ਯੋਜਨ ਬਾਸਰ ਪਤਾ। ਸਾਹਿ
 ਬ ਦੀਨ ਦਮਾਲ ਸਿਰੋ ਮਣਿ ਆਪ ਧਰਮੇ ਤੁਮਰੇ ਸਿਰ ਛਤਾ। ਬੇਮੁਖ ਮੁ
 ਕੁ ਗਵਾਰ ਕਹਾਇ ਹਰਾਰ ਕਰੈ ਤੁਮ ਸੋ ਚਵ ਗਤਾ॥ ੨੦੨॥ ਬਿਜੈ ਛੰਦ
 ॥ ॥ ਆਦਿ ਅਕਾਲ ਦਿਆਲ ਅਸੀਧਰ ਪੂਰ ਰਹੀ ਜਗ ਮੈ ਜਿਹ ਸੋ
 ਭਾ। ਕਸੋਪ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਰਿੰਦ ਕਰੇ ਬਿਸ ਨਾਇਕ ਜਿਹ ਕੇ ਰਸ ਰਤਾ।
 ਸੇਸ ਜਲੇਸ ਮਹੇਸ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪਤ ਸੇਵਤ ਹੈ ਜਿਹ ਕੀ ਬਰ ਲਤਾ। ਤਾ ਗੁ
 ਰ ਕੇ ਤੁਮ ਪੁਤ੍ਰ ਸਿਰੋ ਮਣ ਰਾਰਿ ਕਰੈ ਤੁਮ ਸੋ ਚਵ ਗਤਾ॥ ੨੦੩॥ ਸ੍ਰੀਤਮ
 ਨਿਤ ਕਵੀ ਜਨ ਪੀਰਿਤ ਗਾਵਤ ਹੈ ਜਿਹ ਕੇ ਕਰ ਮਤਾ। ਕਿਨਰ ਜਛ ਭੁ
 ਜੰਗ ਸੁਰੇ ਗਣ ਬਾਂਛਤ ਹੈ ਜਿਹ ਕੀ ਮਿਤ ਗਤਾ। ਤਾ ਪੁਤ੍ਰ ਪੂਰਨ ਰਾਜ
 ਰ ਜੋਗ ਕੋ ਰੀਤ ਧਰਮੇ ਤੁਮਰੇ ਸਿਰ ਛਤਾ। ਨੀਚ ਮਲੇਛ ਗਵਾਰ ਕਹਾ
 ਇਹ ਰਾਰ ਕਰੈ ਤੁਮ ਸੋ ਚਵ ਗਤਾ॥ ੨੦੪॥ ਸ੍ਰੀਮਨੋਹਰ ਛੰਦ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਅਸਪਾਨ ਕੇ ਆਦਿ ਸਿੰਘਾ ਸਨ ਰੇਸਨ ਹੈ ਮਾਧਿ ਦੀਪ ਸੁਸਤਾ। ਬੀਰ
 ਸੁਧੀਰ ਅਮੀਰ ਪ੍ਰਿਥਾ ਦਿਕ ਪਾਵਤ ਭੇਕਰ ਕੈ ਤੁਪੁ ਅਤਾ। ਰਾਮ ਭਿਰ
 ਮ ਸੁਕਾਨ ਬਲੀ ਜਿਹ ਬੈਸਤ ਭੁਯੋ ਧਰ ਕੈ ਜੁਗ ਛਤਾ। ਤੋਨ ਸਿੰਘਾ ਸ
 ਨ ਕੇ ਤੁਮ ਮਾਲ ਕਰਾਰਿ ਕਰੈ ਤੁਮ ਸੋ ਚਵ ਗਤਾ॥ ੨੦੫॥ ਬਿਜੈ ਛੰਦ

॥ ਜੀਵਨ ਮੈ ਜਲ ਮੈ ਥਲ ਮੈ ਪੁਨਿ ਰਾਜਤ ਪੈ ਜਿਹ ਕੀ ਬਰ ਜਤਾ ਗੁ
ਖਨ ਮੈ ਸਸਿ ਪੁਖਨ ਮੈ ਨਰ ਜੀਵ ਚਰਾਚਰ ਕੀਨ ਸੁਕਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰ
ਗ ਦਫੇਰ ਤੈ ਹਰਿ ਦਾਸ ਜਕੋ ਤੁਮ ਪੂਰਨ ਨਤਾ ॥ ਨੀਚ ਸੁਜੀਤ ਅਨਾ
ਥਕਹਾਇਹ ਗਾਰਿ ਕਥੈ ਤੁਮ ਸੋ ਚਟ ਗਤਾ ॥ ੨੦੬ ॥ ਸ੍ਰੇਯਾ ॥ ਚੋਟਹ
ਚਾਰ ਖਟਾਨ ਬਿਖੈ ਪੁਰੈ ਏਕ ਬਿਨ ਤੁਫ ਔਰਨ ਜਾਨਿਯੋ ॥ ਸਾਤ ਅਕਾਸ
ਪਤਾਰ ਸੁਸਾਤਨ ਏਕ ਬਿਨ ਤੁਫ ਔਰਨ ਮਾਨਿਯੋ ॥ ਜੀਵਨ ਮੈ ਜਲ ਮੈ ਥ
ਲ ਮੈ ਬਸੁ ਧਾਨ ਗ ਮੈ ਤੁਧ ਏਕ ਪਛਾਨਿਯੋ ॥ ਪੂਰਨ ਮਤ ਦਾ ਯਾਨਿ ਧਿ ਸਾ
ਹਿ ਬੁਏ ਕਹੀ ਕੋ ਮਧਿ ਏਕ ਬਖਾਨਿਯੋ ॥ ੨੦੭ ॥ ਆਯੁ ਧ ਪਾਂਚ ਅਨੂਪ
ਧਰੇ ਕਰ ਚਾਰ ਸਿੰਘਾ ਸਨ ਕੀ ਛਬਿ ਛਾਜੈ ॥ ਕੀਰਨ ਔ ਮੁਕਤਾ ਖਰ ਕੀ
ਛਬਿ ਤਾਰਨ ਮੈ ਜਨ ਚੰਦ ਬਿਰਾਜੈ ॥ ਤਾਂ ਪਰ ਬੈਰ ਸਿਰੋ ਮਣ ਸਾਹਿਬ ਕੰ
ਪਤ ਪੈ ਲਖ ਕੈ ਜਗ ਰਾਜੈ ॥ ਸੀਤਨ ਕੇ ਤੁਮ ਰਛ ਕ ਲਾਲਨ ਸਤ੍ਰਨ ਕਾ
ਲ ਪੁਤ੍ਰ ਛਬਿ ਰਾਜੈ ॥ ੨੦੮ ॥ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਮਹਾਦਿਪ ਸੁੰਦਰ ਚੰਦ ਲਈ
ਤੁਮ ਤੇ ਛਬਿ ਤਾਈ ॥ ਕੇਕਲ ਕੀਰ ਕੀ ਕਾਗਨ ਤੀ ਜਗ ਨੀਚ ਕਟੀ ਜੇਉ
ਦੋਤ ਬਡਾਈ ॥ ਸੂਰਜ ਕਾਸ ਨਿਟਾਸ ਲਯੋ ॥ ਕਿਧੈ ਜੋ ਉਪਮਾ ਹਮਰੇ ਮਨ
ਆਈ ॥ ਦੂਢ ਫਿਰਯੋ ਸਮਧਾ ਸਗਰੀ ਪੁਰੁ ਤੇ ਉਪਮਾ ਸਮਨ ਜਗ ਪਾ
ਈ ॥ ੨੦੯ ॥ ਚਾਰ ਪਦਾਰਥ ਮੈ ਸਭ ਸੰਪਦ ਤੇ ਪਦ ਕੰਜਨ ਕੀ ਸਭ ਦਾਸੀ
॥ ਰਿਧ ਨਵੈ ਨਿਧ ਧਾਰਿ ਕਲੇਵਰ ਸੇਵਤ ਪੈ ਲਖ ਕੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਰੂਪ
ਕਲਪ ਸੁਪਤਿ ਹੁਮਾ ਤੁਮਰੇ ਕਰ ਅਗ ਸਭੈ ਯਹਿ ਭਾਸੀ ॥ ਤੈਰਨ ਧੀਰੋ ਅ
ਭੀਰ ਸਿਰੋ ਮਣਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਪੁਰੁ ਸੁਖ ਦਾਸੀ ॥ ੨੧੦ ॥ ਦੇਹ ਰਾਗ ॥
ਇਹ ਬਿਧਿ ਸੋ ਉਪਮਾ ਕਰੀ ਕਹਿ ਕਾਬਿ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਖੁਸੀ ਭੁਏ ਮ
ਹਾਰਾਜ ਕਹ ਮਾਗੁ ਸਕਲ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ੨੧੧ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਯੋ ਸੁਨਿ ਕੈ

ਸਤਿਗੁਰਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਮਨ ਕੀ ਸਭਨ ਬਖਾਣੀ ॥ ਦਿਨ ਹੀ ਕਹ
 ਯੋਇ ਚੋ ਹਮ ਪਾਵੈ ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਤੁਮਰੇ ਚਰਨ ਧਿਆਵੈ ॥ ੨੧੨ ॥ ਕਿਨ
 ਹੀ ਕਹਾ ਦਰਬ ਗਜ ਬਾਜਾ ॥ ਭੂਖਨ ਬਸਨ ਕਿਐਰ ਸਮਾਜਾ ॥ ਕਿਨ
 ਹੀ ਕਹਾ ਬਿਦਾ ਪੁਰੁ ਭਾਵੈ ॥ ਨਿਜ ਗ੍ਰਿਹ ਜਾਇ ਬਹੁ ਰੁਫਿ ਆਵੈ ॥ ੨੧੩ ॥
 ॥ ਕਿਨ ਹੀ ਪੁਤ੍ਰ ਤਿਆ ਨਿਜ ਬਾਹਾ ॥ ਦੇਹ ਅਰਿਗ ਭੋਗ ਜਗ ਚਾਹਾ ॥
 ਕਿਨ ਹੀ ਕਹਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਜਾਪ ਸੰਗਤਿ ਮੁਖਿ ਦੇਹੁ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ੨੧੪ ॥
 ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਵੀਰ ਘੁਟੁ ਖੁਕਾਵੈ ॥ ਨਿਜ ਸੁਖ ਮਾਰਿਆ ਪਲੈ ਜਾਵੈ ॥
 ॥ ਘਰ ਮਹਿ ਘਰ ਫਹਿ ਅਨੰਦ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਿਕ ਸੁਖ ਪਵੈ ਬ
 ਭਾਵੈ ॥ ੨੧੫ ॥ ਜਾ ਸੁਖ ਮਾਰਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਲੀਨਾ ॥ ਬਾਰੰ ਭਗਤ ਸੁਅ
 ਧਿਕ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥ ਸੋ ਸੁਖ ਪ੍ਰਭੁ ਜੁ ਹਮੇ ਬਤਾਵਹੁ ॥ ਜਾਪ ਸੰਗਤਿ ਕੀ ਚਰ
 ਨੀ ਲਾਵਹੁ ॥ ੨੧੬ ॥ ਜੇ ਜੇ ਜਿਨ ਕੈ ਰਿਵੈ ਸਮਾਯੋ ॥ ਸਹੀ ਸਤਤ ਤ
 ਛਿਨ ਤਿਹ ਪਾਯੋ ॥ ਲਲਤ ਅਸੁ ਭਾਟਨ ਕਹ ਦੀਨੋ ॥ ਆਜ ਲਗੇ ਜਸੁ
 ਕਰਤ ਪ੍ਰਬੀਨੋ ॥ ੨੧੭ ॥ ਢਾਢਨ ਕੋ ਧਨ ਦੀਸ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਅਨ ਗ੍ਰਹ
 ਜਾਇਨ ਹਾਬ ਪਸਾਰਾ ॥ ਜੇ ਜਾ ਰਿਕ ਤਿਹ ਠਾਂ ਪਹਿਚਾਨੋ ॥ ਖੁਸੀ ਭਏ
 ਤੇ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਮਾਨੋ ॥ ੨੧੮ ॥ ਝੋਯਾ ॥ ਜੇ ਮਨ ਧਾਰ ਗਯੋ ਦਰਬਾਰ
 ਸੁਪਾਇ ਸਬੈ ਨਿਜ ਧਾਮ ॥ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ਸੰਗਤ ਸਿੱਖ ਅਪਾਰ ਸਭੈ ਮਿਲ
 ਕੇ ਤਿਨ ਗੀਤ ਸੁਮੰਗਲ ਗਾਯੋ ॥ ਹੋਤੁ ਕਲਾਹਲ ਬੀਚ ਪੁਰੀ ਜਨ ਦੇਖ
 ਸਬੈ ਮਨ ਮੇਦ ਬਢਾਯੋ ॥ ਵੀਦੁ ਭੇਰ ਮਿਦੰਗ ਬਜੈ ਜਗ ਛੀਰ ਸਮਾਨ
 ਪ੍ਰਭੁ ਜਸੁ ਛਾਯੋ ॥ ੨੧੯ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਤ੍ਰਹ ਸੈ ਬਿਖਤੀ ਸਮੈ ਭਾਖ
 ਤ ਸੁਮਤ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਰਾਜ ਸਾਜ ਪ੍ਰਭੁ ਧਾਰਿਯੋ ॥ ਇਹ ਪੁਰ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਮਾ
 ਨਾ ॥ ੨੨੦ ॥ ਆਦਿ ਸਿੰਘ ਸਨ ਦਮ ਦਮਾ ਜਾਨਤ ਸਕਲ ਜਹਾਨਾ ॥

ਜੇਇਹ ਕਾਰ ਸੁਪੁਜੈ ਪੈਰੈ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ॥ ੨੨੧ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦਾ ॥
 ਨਿਜੈ ਨੈ ਸੁਊਚਾ ਸੇਗ ਗਨੰ ਪਹੁਚਾ ॥ ਬਿਰਾਗਿਰ ਸੁਮੇਰੀ ॥ ਜਰਯੇ ਬ
 ਜ ਕੇਰੀ ॥ ੨੨੨ ॥ ਮਨੀ ਨੀਲ ਲਾਗੀ ॥ ਇਸੀ ਸੋਭ ਜਾਗੀ ॥ ਇਖੈ ਜੈਨ
 ਮੇਰੈ ॥ ਮਹਾਦਿਬ ਸੇਰੈ ॥ ੨੨੩ ॥ ਤਿਸੈ ਪੈਦਿ ਆਲਾ ॥ ਬਿਠਿਯੈ ਰੈ ਨਿਹ
 ਲਾ ॥ ਉਦਾਚਲ ਪਬੈ ॥ ਦਿਨੰ ਰਾਜ ਫੁੱਥੈ ॥ ੨੨੪ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਤੁਫਨ
 ਦਿਵਸ ਬੀਤੈ ਸੁਖ ਸੰਗਾ ॥ ਬਾਜਤ ਸੁਤਰੀ ਨਾਦ ਮਿਦੰਗਾ ॥ ਨਿਜ ਪ
 ਤਿਹਤਿ ਨਿਸ ਆਗ ਮਜਾਨੀ ॥ ਚਕਵੀ ਕਮਲ ਸਕਲ ਭੁਏਹਾਨੀ ॥
 ੨੨੫ ॥ ਪ੍ਰਾਚੀ ਦਿਸਾ ਚਾਢਿਯੈ ਨਿਪ ਭਾਰਾ ॥ ਅਰੁਨ ਛਤ੍ਰ ਸਿਰ ਪਰਤ
 ਨ ਧਾਰੇ ॥ ਕੁਮਦੀ ਕੋਕ ਸਗਲ ਬਿਗਸਾਨੇ ॥ ਨਿਜ ਨਾਇਕ ਕੀ ਜੀਤ
 ਪਛਾਨੇ ॥ ੨੨੬ ॥ ਪਰੀ ਰੈਨ ਜਬ ਤਹ ਨ ਰਸੇਯੋ ॥ ਨਿਜ ਮਨ ਕੇ ਸਬ
 ਹੀ ਦੁਖ ਖੇਯੋ ॥ ਭਈ ਪ੍ਰਾਤ ਇਹ ਬਿਧ ਸੁਨ ਭੈ ਆ ॥ ਚਿਹੁ ਦਿਸ ਚਢਯੋ
 ਸੁਰਾਵਲ ਰੈ ਆ ॥ ੨੨੭ ॥ ਨਿਜ ਪਰਵਾਰ ਲਏ ਫਹੁ ਆਯੋ ॥ ਛੀਨ
 ਛਾਨ ਛਿਤ ਛਤ ਛਿਰਾਯੋ ॥ ਦੁਸਮਨ ਕਾ ਦੁਧਰਨ ਤੇ ਦੀਨੋ ॥ ਬਿਜੈ ਪਾਇ
 ਦੰਦ ਭਜ ਸੁਕੀਨੋ ॥ ੨੨੮ ॥ ਅਰੁਨ ਭੁਯੋ ਅੰਬਰ ਤਬ ਸਾਰਾ ॥ ਸੁਰ
 ਕਿਰਨ ਪਸਰੀ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਜਾਗਤ ਭੁਏ ਲੋਗ ਨਰ ਨਾਰੀ ॥ ਅਪੁਨੇ
 ਅਪੁਨੇ ਲਗੇ ਬਿਹਾਰੀ ॥ ੨੨੯ ॥ ਕਰਣ ਸਿੰਧ ਨਾਥ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਬੈ
 ਯੋ ਲਾਇ ਦੀਵਾਨ ਸੁਧਾਰੀ ॥ ਨੈ ਬਤੇ ਸਕਹ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਵੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ
 ਬਾਕ ਸੁਯੋ ਫੁਰਮਾਵੈ ॥ ੨੩੦ ॥ ਨੈ ਬਤ ਜੁਤ ਬਰ ਕਰੇ ਨਗਾਰਾ ॥ ਚ
 ਫੁਹੈ ਖੇਲਨ ਆਜ ਸਿਕਾਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਅੰਬੁਜ ਆਇ ਸਪੈ ਕੈ ॥ ਚਲਿ
 ਯੋ ਨੈ ਬਤੀ ਅਤਿ ਬਿਗਸੈ ਕੈ ॥ ੨੩੧ ॥ ਇਹ ਸਭ ਭੇਦ ਮਸੀਦਨ ਸੁਨਾ
 ॥ ਮਾਤਾ ਤੀਰ ਬੇਗ ਜਾ ਭਨਾ ॥ ਮਾਤਾ ਜੀ ਇਹ ਕਉ ਸਮਝਾਵਹਾ ॥ ਨਿ

ਜਗਜਨਸੇਰਾਬਢਾਵਹੁ॥੨੩੨॥ਹਮਏਂਜਗਤਪੁਜਨਿਰਬਾਈ
 ॥ਹਮਕਹਬਨਤਨਅੰਸੀਤਾਈ॥ਏਏਂਨਿਜਗਜਨਕੇਕਾਮਾਧਿਰੇ
 ਨੋਬਤਬੀਰਹਗਾਮਾ॥੨੩੩॥ਆਗੇਦਿਖੇਖੇਲਕਾਭਯੋ॥ਅਬਇ
 ਨਅੰਸਚਾਵਨੇਚਯੋ॥ਰਾਜਾਰਾਤਕਲੁਰਸੁਆਯੋ॥ਇਹਸਭਭੇ
 ਵਹਮੈਸੁਨਪਾਯੋ॥੨੩੪॥ਟਹਜਬਸੁਨਏਬਜਮੇਨਗਾਰਾਕਰੇ
 ਬਿਨਰਹਏਨਹੀਰਾਗਾ॥ਤਾਂਤੇਤੁਮਇਨਕਹਸਮਝਾਵਹੁ॥ਯੰਹੀਜ
 ਇਸਿਕਾਰਖਿਲਾਵਹੁ॥੨੩੫॥ਮਾਤਾਤਾਕਹਲਯੋਬੁਲਾਈ॥ਸ
 ਰਬਕਬਾਏਤਾਂਹਿਸੁਨਾਈ॥ਸੁਨਿਭਾਈਬਤੀਆਨੁਬਤੇਸਾਯਹ
 ਤੁਮਕਰੇਬਾਤਸੁਭਵੇਸਾ॥੨੩੬॥ਨਉਬਤਨਇਹਨਉਰਬਜਾਵ
 ਹੁ॥ਯੰਹੀਜਾਇਅਖੇਰੁਖਿਲਾਵਹੁ॥ਯੰਸੁਨਕੈਮਾਤਾਕੀਬਾਤਾ॥ਚ
 ਲਆਯੋਤਟਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥੨੩੭॥ ॥ਦੇਹਰਾ॥ ॥ਤਾਕਹਆ
 ਵਤਨਿਰਖਕੈਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਅਟਤਾਰਾ॥ਸ੍ਰੀਮੁਖਤਾਕੈਯੰਕਹਯੋਕਮੇਨ
 ਹੀਕਰਮੇਨਗਾਰਾ॥੨੩੮॥ਹਾਬਜੋਰਸਿਰਨਿਆਇਕੈਸੋਤਿਨਕਹ
 ਪ੍ਰਸੰਗਾ॥ਜੇਮਾਤਾਜੁਬਰਨਯੋਤਬੈਤਵਨਕੈਸੰਗਾ॥੨੩੯॥ਚੌਪਈ
 ॥ ॥ਯੰਸੁਨਕੈਸਾਹਿਬੁਅਟਤਾਰੀ॥ਗਰਜਤਭਯੋਅਧਿਕਧਨਧਾ
 ਰੀ॥ਕੈਹਮਰਾਜਾਤੇਰੁਰਪੈਰੈ॥ਤਾਕੇਤਾਸਨਨਾਦਬਜੈਰੈ॥੨੪੦॥
 ਕਹਾਭਯੋਰਾਜਾਜੇਆਯੋ॥ਹਮਕਛੁਤਾਕੈਮੁਲਖਛਿਨਾਯੋ॥ਜੋਪੈ
 ਯੰਹੀਕਰਏਰਾਗਾ॥ਆਗੇਕਹਾਨਾਰਤਨਧਾਰਾ॥੨੪੧॥ਤਿਨਯੰ
 ਕਹੀਪ੍ਰਭੂਅਸਪਾਨਾ॥ਮਾਤਾਕੇਪਕਰਤੁਬਿਧਨਾਨਾ॥ਤਾਕੇਰੁਰਤੇਮੈ
 ਨਬਜਾਯੋ॥ਆਗੇਜਯੋਸਾਹਿਬਮਨਭਯੋ॥੨੪੨॥ ॥ਦੇਹਰਾ॥ ॥ਸੁ
 ਨਤਬਚਨਮਹਾਰਾਜਜੁਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਰਨਧੀਰਾ॥ਬੇਲਤਭੇਬਚਤਦ

ਨ ਸੋ ਸੁਨਤ ਸਕਲ ਬਰਬੀਰ ॥ ੨੪੩ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਕਹਾਂ ਭੇਟ ਜਨੈ
 ਯਹ ਮਾਤਾ ॥ ਯਹ ਤੇ ਬਰਬੀਰ ਨ ਕੀ ਬਾਤਾ ॥ ਤੈ ਸੀਸ ਮਨ ਮੈ ਜਿਨ ਧਰ
 ਰੇ ॥ ਨਿਰਭੈ ਜਾਇ ਨਗਾਰਾ ਕਰ ਰੇ ॥ ੨੪੪ ॥ ਸੁਰਨ ਕੀ ਹੋਵੈ ਜੋ ਬਾਤ
 ॥ ਤਾ ਕੇ ਭੇਟ ਲਹੈ ਕਹ ਮਾਤਾ ॥ ਯਹ ਤੇ ਬਾਤ ਛੁਪੈ ਨ ਕੀ ਨਾਹੀ ॥ ਦੋਹੈ ਪ੍ਰਗ
 ਟ ਭਟਨ ਸਭ ਮਾਹੀ ॥ ੨੪੫ ॥ ਹਮ ਤੇ ਛੁਪੈ ਰਹਤ ਸਭ ਕਾਲਾ ॥ ਛੁਪ
 ਨ ਨ ਦੇਤ ਸੁਦੀਨ ਦਯਾਲਾ ॥ ਕੁਟੀਆ ਬਾਂਧ ਗਿਰਸ ਅਸਰਾਨਾ ॥ ਕ
 ਰਤੇ ਭੁਜਨ ਸ੍ਰੀ ਅਸਪਾਨਾ ॥ ੨੪੬ ॥ ਪੁਨਤਾ ਕੇ ਮਨ ਮੈ ਯੋ ਆਯੋ ॥ ਨਿ
 ਜ ਲੈ ਤਖਤ ਮੁਝੈ ਬੈਠਾਯੋ ॥ ਇਹ ਜੇ ਨਾ ਦਤਖਤ ਬਰ ਰਾਜਤਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅ
 ਸਪੁਜ ਕਾ ਪ੍ਰਗਟ ਬਿਰਾਜਿਤਾ ॥ ੨੪੭ ॥ ਸੁਰਨ ਰਦਾਨ ਟਵੇਟ ਅਪਾ
 ਰਾ ॥ ਕਿਸਨ ਬਿਸਨ ਅੰ ਸਕਲ ਪਸਾਰਾ ॥ ਸੇਵਤ ਸਭ ਯਾ ਕਹ ਚਿਤ
 ਲਾਈ ॥ ਹਮ ਹੁੰਤਾ ਕੇ ਸਿਖ ਮੁਭਾਈ ॥ ੨੪੮ ॥ ਪੁਨ ਅਸਪੁਜ ਕੇ ਯੋ
 ਮਨ ਆਯੋ ॥ ਨਿਜ ਲੈ ਠੋਰ ਮੁਝੈ ਬੈਠਾਯੋ ॥ ਕੋਟ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਿਨੈ ਮੁਹ ਕੀ
 ਨੀ ॥ ਮੈ ਯਹ ਲਾਇ ਕਨਾ ਕਹ ਦੀਨੀ ॥ ੨੪੯ ॥ ਭੁਟ ਪਨਾਬ ਮੁਝੈ ਸਮ
 ਝਾਯੋ ॥ ਸੇਵ ਕਲਖ ਇਹ ਠੋਰ ਬਿਠਾਯੋ ॥ ਅਬ ਮੈ ਛੁਪੈ ਕੈ ਸਕਹੁ ਪਾ
 ਰੇ ॥ ਇਹ ਸਭ ਖਬਰ ਸੁ ਸੁਰਨ ਮਝਾਰੇ ॥ ੨੫੦ ॥ ਤੈ ਸੀਸ ਮਨ ਮੈ ਜਿ
 ਨ ਧਰਿਯੋ ॥ ਨਿਰਭੈ ਜਾਇ ਨਗਾਰਾ ਕਰਿਯੋ ॥ ਯੋ ਸੁਨ ਕੈ ਸਤਿਗੁਰ
 ਕੇ ਬੈਨਾ ॥ ਆਵਤ ਭਯੋ ਸੁਮਤਿ ਨਿਜ ਮੈਨਾ ॥ ੨੫੧ ॥ ਸੁਰਾ ਧੁਪ ਦੈ ਸ
 ਮਨ ਚਢਾਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਣਜੀਤ ਹ ਕਰੀ ਬਡਾਈ ॥ ਪਕਰ ਚੋਬਤਿ ਨ ਸੀ
 ਸੁਨਿਵਾਈ ॥ ਦੀਨੈ ਸ੍ਰੀ ਰਣਜੀਤ ਬਜਾਈ ॥ ੨੫੨ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਗਾਯ
 ਯੋ ਤਬੈ ਨਗਾਰਾ ॥ ਕੀਪਤ ਭਈ ਸਪਤਹੀ ਧਾਰਾ ॥ ਜੇ ਸੇ ਸਿੰਘ ਜਲ
 ਦ ਧੁਨ ਹੋਈ ॥ ਤਸ ਰਣਜੀਤ ਨਾਦ ਧੁਨ ਸੋਈ ॥ ੨੫੩ ॥ ਰਾਜੇ ਸੁਨੇ

ਨਗਾਰਾਤਹਾਂ। ਬੈਠੇ ਹੁਤੇ ਅਨੰਦਜੁਤਜਹਾਂ। ਤਬ ਤਿਨ ਤੀਰ ਟੁਜੀਰ
 ਬਲਾਯੋ। ਸਰਬ ਭੇਟ ਤਿਨ ਗਾਇ ਸੁਨਾਯੋ। ੨੫੪॥ ਕਹੀ ਟੁਜੀਰ
 ਰਾਟੁ ਸੁਨਿ ਲੀਜੈ। ਭਾਖੇ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਸੂਤ ਕੀਜੈ। ਸਾਹਿਬ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ
 ਕਾ ਪੋਤਾ। ਬੀਰ ਸੁਧੀਰ ਅਧਿਕ ਬਰ ਸੋਤਾ। ੨੫੫॥ ਦੇਹਰਾ। ਤੇਗ
 ਬਹਾਦਰ ਗੁਰੂ ਕਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਇਹ ਪੁਤਾ। ਜਾ ਕੇ ਤੇਜ ਪੁਤਾ ਪਸੁਖ ਬਾਂਝ
 ਤੁਹੈ ਪੁਰ ਹੁਤਾ। ੨੫੬॥ ਚੌਪਈ। ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਬਰਨਾਮ ਭੁਟੀ
 ਜੈ। ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਇਨ ਕੇ ਪਟ ਦੀਜੈ। ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਅਧਿਕ ਬਰ ਸੋਹੈ
 ਮਾਇਨ ਸਮ ਚੰਦ ਹੁ ਭਵਨ ਨ ਕੋਹੈ। ੨੫੭॥ ਤਿਨ ਕਾ ਸਮਝੈ ਨਿਪਤਨ
 ਗਾਰਾ। ਬਾਜਤ ਮਾਧੇ ਵਾਲ ਮਝਾਰਾ। ਪੂਰਬ ਤੇ ਇਹ ਠਾਂ ਵਹ ਆਏ।
 ਕਰੁਣਾ ਸਿੰਧ ਅਧਿਕ ਛੁਬਿ ਛਾਏ। ੨੫੮॥ ਜੈ ਜੈ ਮਹਿ ਬਾਤ ਇਤ
 ਸਾਰੀ। ਰਾਜੇ ਤੀਰ ਟੁਜੀਰ ਉਚਾਰੀ। ਪੁਨ ਤਿਨ ਇਹ ਬਿਧਿ ਬਰਨ ਉਚਾ
 ਰੈ। ਤੁਮਹੂੰ ਆਪ ਤਹਾਂ ਪਗਧਾਰੈ। ੨੫੯॥ ਦਰਸਨ ਕਰੇ ਅਧਿਕ ਚ
 ਲਤਹਾਂ। ਨਿਰਖੇ ਅਨਿਕ ਚਰਿਤ ਸੁਮਹਾਂ। ਯੈ ਸੁਨ ਰਾਜਾ ਭਯੋ ਤੁਮਾਰਾ।
 ਆਗੈ ਪਠੇ ਟੁਜੀਰ ਸੁਧਾਰਾ। ੨੬੦॥ ਸੇ ਟੁਜੀਰ ਚਲਿ ਕੈ ਤਿਹ ਆਯੋ।
 ਜਹਾ ਹਜੂਰ ਦਿਵਾਨ ਲਗਾਯੋ। ਹਾਥ ਜੋਰ ਤਿਨ ਸੀਸ ਨਿਵਾਈ। ਨਿ
 ਪਕੀ ਬਤੀਆਂ ਸਰਬ ਅਲਾਈ। ੨੬੧॥ ਦਰਸਨ ਕਰ ਰਾਜਾ ਨਿਜ
 ਆਯੋ। ਚਾਹਤ ਹੈ ਦਰਸਨ ਬਰ ਪਾਯੋ। ਸਿਖ ਆ ਕਹੀ ਹਜੂਰ ਸੁਆ
 ਟੈ। ਮਨ ਸਾ ਪੂਰ ਅਧਿਕ ਬਿਗਸਾਟੈ। ੨੬੨॥ ਇਤਨੇ ਮੈਰਾ ਜਾਤਹ
 ਆਯੋ। ਸਿਖਨ ਤੀਰ ਹਜੂਰ ਸੁਨਾਯੋ। ਇਹ ਪ੍ਰਭੂ ਜੁਰੀ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈ ਕਾਰੋ।
 ਕਛੂਨ ਸਮਝੈ ਸੂਰ ਸਾਚੈ। ੨੬੩॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਇਨ ਕੋ ਆਇਸ
 ਦੀ ਜੈ। ਸਰਬ ਲੋਗ ਸੰਗ ਪਰੇ ਸੁਕੀਜੈ। ਸਉ ਅਨ ਸਹਤ ਰਾਵ ਚ

ਲਿਆਵੈ। ਦਰਸਨ ਕਰੈ ਅਧਿਕ ਬਿਗਸਾਵੈ। ੨੬੪॥ ਕਰੁਨ ਸਿੰਧੋ ਜੋ
 ਉਬਰ ਕਯੋ। ਰਾਜਾ ਬੋਲ ਨਿਕਟ ਤਬ ਲਯੋ। ਦਰਸਨ ਕਰੈ ਅਨ ਨਿ
 ਜਤ ਹਾਂ। ਖਾਸ ਹਜੂਰ ਬਿਰਾਜੈ ਜਹਾਂ। ੨੬੫॥ ਭੁਲੀ ਭਾਂਤ ਫਹਲਾਵੈ
 ਬਿਠਾਈ। ਸੀਤਲ ਭੁਵੇ ਦਰਸ ਕਹ ਪਾਈ। ਜਸ ਕੇਈ ਗਮਨ ਸਮੁਦ੍ਰਿ
 ਮੈਂ ਨਾਵੈ। ਅੰਗ ਅੰਗ ਸੀਤਲ ਪੈ ਜਾਵੈ। ੨੬੬॥ ਤਿਸ ਸੀਤਲ ਰਾ
 ਜਾ ਫਹ ਭੁਯੋ। ਕਰੁਣਾ ਸਿੰਧ ਓਰ ਮਨ ਦਯੋ। ਤਬ ਤਾ ਕੇ ਮਨ ਮੈ ਯੋ ਆ
 ਈ। ਹਮ ਹੂੰ। ਇਨ ਸਿਖ ਹੂ ਜੈ ਧਾਈ। ੨੬੭॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਇਨ ਕੇ
 ਪਰ ਫਾਰੂ। ਨਿਸ ਦਿਨ ਅਬਿਜ ਚਰਨ ਪਖਾ ਭੂਯੋ। ਨਿਰਪਤ ਨਿਜ
 ਕਰਤ ਬਿਚਾਰਾ। ਉਤ ਪਟ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਜਾਨਨ ਹਾਰਾ। ੨੬੮॥ ਯੋ ਲ
 ਖ ਕੈ ਰਾਜਾ ਕੋ ਪਿਆਰਾ। ਜਿਨ ਮਨ ਮੈ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸੁ ਬਿਚਾਰਾ। ਜੋ ਜੋ ਤੀਰ
 ਹਮਾਰੇ ਆਵਤਾ। ਹੋਤ ਸਿਖ ਨਹੀਂ ਬਿਲਮ ਲਗਾਵਤਾ। ੨੬੯॥ ਇਹ
 ਤੇ ਭੀਮਚੰਦ ਗਿਰ ਰਾਜਾ। ਸਰਬ ਚੰਦੇਰਨ ਕੇ ਸਿਰ ਭਾਜਾ। ਜੇ ਇਹ ਭੁ
 ਯੋ ਸਿੱਖ ਨਿਜ ਆਈ। ਤੋਂ ਕਰ ਪੈ ਕਾ ਸੰਗ ਲਗਾਈ। ੨੭੦॥ ਭਾਂਤੇ ਕ
 ਫੁ ਜਤਨ ਅਬ ਕੀਜੈ। ਨਿਸ ਚਾਯਾ ਹਿਫੇਰ ਕਰ ਦੀਜੈ। ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਹ
 ਮ ਕੋ ਨਹੀਂ ਜਾਨੈ। ਅਨ ਸਕੈ ਮਨ ਮੈ ਅਨ ਮਾਨੈ। ੨੭੧॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ਕੋਟ ਸੈਨ ਤੁਰਕਾਨ ਕੀ ਤਾ ਕੇ ਕਰਨ ਬੁਲਾਇ। ਹਮ ਨੈ ਕਰਨੈ ਜੱਧ ਬ
 ਹੁ ਜੈ ਕੀ ਬੰਬ ਬਜਾਇ। ੨੭੨॥ ਚਉਪਈ ॥ ਭਾਰ ਹਰਨ ਪ੍ਰਿਥਵੀ
 ਕੇ ਕਾਜਾ ਫੇਰੇ ਰਾਟ ਗਰੀਬ ਨਿਟਾਜਾ। ਬਹੁ ਰੋਤਾ ਕੀ ਓਰ ਨਿਹਾਰੀ
 ॥ ਬਾਤਨ ਲਗੇ ਕਰਨ ਸੁਧਾਰੀ। ੨੭੩॥ ਗਿਰ ਰਾਜਨ ਕੀ ਬਾਤ ਅਪ
 ਰਾ। ਪ੍ਰਭ ਪੁਛੀ ਇਨ ਕਹੀ ਸੁਧਾਰਾ। ਤਿਨ ਹਜੂਰ ਕੀ ਸਰਬ ਸੁਪੁਛੀ
 ॥ ਸਿੱਖ ਨ ਕਹੀ ਸਰਬ ਕਛੁ ਸੁਛੀ। ੨੭੪॥ ਇਤਨੇ ਮੈਂ ਤਿਹ ਰਵਰ

ਮਝਾਰਾ ਅਭਿਆਸਿ ਯੁਮਤੁ ਗਇੰਦ ਸੁਭਾਰਾ ਚੰਚਲ ਕਰੀ ਅਮੋਲ
 ਬਿਰਾਜੈ ॥ ਜਲਧਨੀ ਦਜਾ ਕੋਲ ਖਲਾਜੈ ॥ ੨੭੫ ॥ ਸੁੰਦਰ ॥ ਚੰਚ
 ਲ ਅਮੋਲ ਕਰੀ ਬਰਤਾਲ ਸੰਧੂਰ ਕੀ ਖੋਰ ਬਿਰਾਜੈ ॥ ਸੁਲਰ
 ਪਇ ਅੰਬਾਰ ਅਨੂਪ ਮਚਾਰ ਜਰਾਇ ਨ ਕੋ ਸੁਭ ਸਾਜੈ ॥ ਸੀਚਤ ਬਾਰ
 ਪਹਾਰ ਕਿਧੈ ਬਰਖੋ ਉਪਮਾ ਕਹ ਉਰਧ ਛਾਜੈ ॥ ਬਾਰਧ ਨੀਲ ਕਿਠੀ
 ਲਕਿਧੈ ਗਜਰਾਜ ਕਰੀ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਬਿਰਾਜੈ ॥ ੨੭੬ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ਜਵਨ ਕਰੀ ਪਰਆਪ ਗੁਰਕਿ ਪਾਸਿ ਧ ਅਸਵਾਰਾ ਤਾਕੀ ਉਪਮਾ ਕੋ
 ਟਕਾਇ ਸਕੈ ਨ ਬਦਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ੨੭੭ ॥ ਸੁੰਦਰ ॥ ਅਨ ਕਰੀ ਅਭੁਬੰ
 ਦਨ ਬਾਰਨ ਸੀ ਗੁਰ ਕੇ ਪਗ ਸੋ ਚਿਤ ਲਾਈ ॥ ਚੌਰ ਲੋਕ ਰਬੀਚ ਸੀਤ
 ਰਕੈ ਫੇਰਤ ਹੈ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰ੍ਹਿ ਘਾਈ ॥ ਦੇਖ ਕੈ ਲੋਗ ਸੁਭੈ ਬਿਗਸੈ ਬਰਚੀ
 ਚਲ ਕੀਭੁ ਕਿ ਕੋਤਕ ਭਾਈ ॥ ਰਾਇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਯੋ ਮਨ ਮੈ ਅਸ ਬਾਰਨ ਤੋ
 ਨ ਲਖਯੋ ਅਬ ਤਾਈ ॥ ੨੭੮ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਪੁਨ ਸਾਹਿਬ ਕੋਤਕ
 ਅਸ ਕੀਨਾ ॥ ਸਾਇਕੁ ਚਾਪ ਹਾਥ ਨਿਜ ਲੀਨਾ ॥ ਕਰਖ ਧਨ ਖਜ ਬ
 ਦਯੋ ਚਲਾਈ ॥ ਏਕ ਕੋ ਸਟਹ ਪਰਯੋ ਸੁਜਾਈ ॥ ੨੭੯ ॥ ਇਸੀ ਤਰਾਂ
 ਸਾਹਿਬ ਸੁਖ ਦਾਇਕਾ ॥ ਪਾਂਚ ਕਰਖ ਮਾਰੇ ਸੁਖ ਸਾਇਕਾ ॥ ਪੁਨ ਬਾਰਨ
 ਸੋ ਅੰਸ ਉਚਾਰੀ ॥ ਚੁਨ ਲੈ ਆਉ ਕਹਯੋ ਧਰ ਪਾਰੀ ॥ ੨੮੦ ॥ ਭੁਜੀ
 ਗਪੁ ਯਾਤ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਸੁਨੋ ਬਾਕਨੀ ਕੇ ਚਲਯੋ ਨਾਗ ਧਾਈ ॥ ਮਨੋ
 ਪੰਬ ਆਛੇ ਘਟਾ ਸਿਆਮ ਆਈ ॥ ਚੁਨੋ ਤੀਰ ਆਛੇ ਟਿਕੋ ਫੇਰ ਅ
 ਯੋ ॥ ਦਏ ਆਨ ਨਾਥੇ ਨ ਦੇਰੀ ਲਗਾਯੋ ॥ ੨੮੧ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਪਛ ਚੀਰੀ ਤੁਨੀ
 ਰੀ ਸੁਡਾਰੇ ॥ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦਿ ਜਿਨੈ ਨੀ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਗੀਗਾ ਸਿੰਧ ਲੇਟਾ ਸੋ
 ਡੀ ਅਗ ਧਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਪਾਦ ਕੰਜੀ ਜਲੀ ਲੈ ਸੁਡਾਰੀ ॥ ੨੮੨ ॥ ਪਨੀਹ

ਬਲੈਕੈ ਧਰੇ ਆਗਿਆਨੀ। ਲਖੈ ਲੋਗ ਪੀਰ ਸੁਖੀਰ ਬਖਾਨੀ। ਕਹੈ
 ਅੰਸ ਹਾਥੀ ਨਹੀ ਅੰਰ ਕਾਨੈ। ਸਭੈ ਭੁਮ ਹੇਰੀ ਜਿਤੀ ਹੈ ਜਹਾਨੈ॥ ੨੮੩
 ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਨਿਰਖ ਚਰਿਤੁ ਰਾਏ ਯਹ ਸਾਰਾ। ਸ੍ਰੀ ਸਤਗੁਰ ਕੇ ਅੰਸ
 ਉਚਾਰਾ। ਕਵਨ ਦੇਸ ਤੇ ਇਹ ਗਜ ਅਯੋ। ਆਨ ਆਪ ਕੈ ਤਵੇ ਸੁਹਾ
 ਯੋ॥ ੨੮੪॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਨਿਪਸੇ ਅੰਸ ਬਖਾਨਾ। ਦੇਸ ਅਸਾਮ ਬਸਤ ਜਿ
 ਹਨਾਨਾ। ਤਵਨ ਦੇਸ ਸਾਹਿਬ ਜਬ ਗਏ। ਨਾਨ ਦੇਸ ਬਿਲੋਕਤ ਭਏ
 ॥ ੨੮੫॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦਾ। ਤਬੈ ਤੋਨ ਦੇਸੀ ਹੁਤੇ ਏਕ ਗਈ।
 ਤਿਸੈ ਨੰਦ ਜਾਨੈ ਦੇਸ ਆਚਰਾਈ। ਤਿਨੈ ਤੀਰ ਦੇਸੀ ਹੁਤੇ ਏਕ ਪਾਵਾ।
 ਨੈਤਾਸ ਦੀਨ ਜਾਨੈ ਕੈ ਅਨਾਦੁ॥ ੨੮੬॥ ਟਹੈ ਧਾਰ ਭਾਇ ਇਤੈ ਜਾਨ ਲਿ
 ਆਏ। ਭਈ ਪੂਰ ਇਹੁ ਮਨੈ ਚਿੰਦ ਪਾਏ। ਸਬੈ ਅੰਰ ਭੇਦ ਨਿਪ ਯੋ ਸੁ
 ਨਾਯੋ। ਮਹਾਰਾਜ ਪਬੰ ਚਿਤੀ ਬਿਸਮਾਯੋ॥ ੨੮੭॥ ਇਕੈ ਬਾਰਣੇ ਸੰ
 ਉਚੀ ਜਨੇ ਕੀ। ਤਬੈ ਸੋਮ ਭੀ ਮਹਜੂਰੀ ਸੁਦੇਖੀ। ਮਨੈ ਯੋ ਬਿਚਾਰੀ
 ਪਹਾਰੀ ਨਰੇ ਸੀ। ਕਰੈ ਕੋਨ ਬਾਤ ਲਾਏ ਯਾ ਗਨੇ ਸੀ॥ ੨੮੮॥ ਚੋਪਈ
 ॥ ਅੰਰ ਦਿਸਾਵਰ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ। ਨਿਰਖੀ ਰਾਇ ਹਜਰ ਸੁਧਾਰ
 ॥ ਏਕੈ ਆਵਧ ਬਸਨ ਸੁਰੰਗਾ। ਨਿਰਖੇ ਰਾਵ ਹਜਰ ਨਿਸੰਗਾ॥
 ੨੮੯॥ ਪਨ ਪ੍ਰਭੁ ਭਏ ਅਖੇਰ ਤਿਆਗ। ਰਾਜੇ ਆਇਸ ਲੀਨ ਸੁ
 ਧਾਰਾ। ਨਿਜ ਗੁਹ ਕੇ ਰਾਜਾ ਤਬ ਗਯੋ। ਇਤੈ ਅਖੇਰ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤੁ ਦਯੋ
 ॥ ੨੯੦॥ ਸੁੰਦਰ ਬੀਰ ਅਧਿਕ ਅਸਟਾਰਾ। ਸੀਰ ਸਿਕਾਰ ਕਿਤਕ ਲੈ
 ਨਾਰਾ। ਬਾਜ ਸਿਚਾਨੇ ਅਧਿਕ ਸੁਸੈਰੈ। ਧੁਤੀ ਚੀਤੇ ਅਨਿਕ ਬਿਸੈਰੈ॥
 ੨੯੧॥ ਲਗਰ ਸੁਗਰ ਕਹ ਸੁਆਨ ਸੁਰੰਗਾ। ਬਾਸੇ ਗੋਸ ਬਸੀ ਨਨ ਸਿ
 ਗਾ। ਬਹਰੀ ਕੁਹੀ ਨੁਰੇ ਬਹੁਲ ਏ। ਚਤਰ ਦਿਸਾ ਲੈ ਅਸ ਬਿਰਭਏ

॥੨੮੨॥ ਕਰੁਣਾ ਸਿੰਧ ਠਾਂਦੁ ਤਬ ਭਯੋ ਬਾਰਣੇ ਵਚ ਦਯੋ ਬਿਗਸ
 ਯੋ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਗਜ ਪਰ ਚਢੇ ਬਿਰਾਜਿਤਾ ॥ ਜਨ ਕਉ ਦਾਚਲ ਪੈਰ
 ਦਿਛਾ ਜਤਾ ॥ ੨੮੩ ॥ ਜਿਹ ਦਿਸ ਅਧਿਕ ਸੁਨੇ ਸੁਧਿ ਕਾਰਾ ॥ ਤੁਣੈ ਓ
 ਰ ਸੁਕਰੇ ਸਟਾਰਾ ॥ ਧਸੇ ਜਾਇ ਕਾਨ ਨ ਤਿਹ ਮਾਹੀ ॥ ਸਿੰਧੁ ਸਸੇ ਬਿ
 ਚਰਤੁ ਜਿਹ ਜਾਹੀ ॥ ੨੮੪ ॥ ਰੋਝੁ ਰੀਛੁ ਬਹੁ ਕਰੀ ਬਿਰਾਜਿਤਾ ॥ ਅਰੁ
 ਨ ਗੋਂਡਾ ਬਿਰਾਹ ਸੁਛਾ ਜਤਾ ॥ ਉਤਰੇ ਜਾਇ ਤਹਾਂ ਪ੍ਰਭ ਕਰੀ ਬਿਲਸੁ
 ਲੀਨ ਨਿਕਟ ਬਰ ਬਰੀ ॥ ੨੮੫ ॥ ॥ ਰਸਾਟਲ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਦਿਪੈ
 ਯੋ ਕਿ ਕਾਨਾ ॥ ਮਨ ਕਾ ਮਜਾਨਾ ॥ ਬਧੇ ਗਜ ਗਾਹਾ ॥ ਬਾਨਿਯੋ ਬਾਜਾ ਅ
 ਹਾ ॥ ੨੮੬ ॥ ਸੁਏਆ ॥ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਸਿੰਗਾਰ ਧਰੇ ਬਰਜੀਨ ਜਿਗ
 ਕਲਗੀ ਸਿਰ ਸੇਹੈ ॥ ਕਾਨ ਸਟਾ ਮੁਖ ਸੇਭ ਅਲੋਕ ਕ ਅੰਗ ਉਤੰਗ
 ਅਨੂਪ ਬਿਮੋਹੈ ॥ ਕਿਚਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖਚ ਸੁੰਦਰ ਯੋ ਲਖ ਕੈ ਕ ਬਿਸੇ
 ਭੁਜੁ ਜੋਹੈ ॥ ਗਛਤ ਹੈ ਮਨ ਮਾਰਤ ਕੀ ਜਿਮ ਸੁਰਜ ਬਾਜ ਕੋ ਸਮਕ
 ਹੈ ॥ ੨੮੭ ॥ ਰਸਾਟਲ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਚੜ੍ਹੇ ਐਸ ਬਾਜਾ ਗਾਰੀ ਬੀਨਿ
 ਟਾਜਾ ॥ ਲਯੋ ਗਾਬ ਬਾਜਾ ॥ ਕਰਯੋ ਖੇਲ ਕਾਜਾ ॥ ੨੮੮ ॥ ਧਏ ਲੈ ਸ
 ਟਾਰਾ ॥ ਸਮਾਰੈ ਸਿਕਾਰਾ ॥ ਇਛੈ ਸੁਕ ਕੇਤੋ ॥ ਹਟੇ ਤਹਿ ਏਤੋ ॥ ੨੮੯ ॥
 ਸਸੀ ਅੰਝ ਖਾਹਾ ॥ ਸੁਰੇਝ ਬਿਰਾਰਾ ॥ ਕਿਤੇ ਮਿਰਗ ਰਾਈ ॥ ਹਟੇ ਤੋਨ
 ਜਾਈ ॥ ੩੦੦ ॥ ਸੁਤੀ ਤਰ ਬਟੇਰੇ ॥ ਘਨੇ ਮਾਰ ਘੋਰੇ ॥ ਫਿਰੇ ਫੇਰ ਫੇ
 ਰੇ ॥ ਨਦੀ ਤੀਰ ਕੇਰੇ ॥ ੩੦੧ ॥ ਮਿਲੇ ਬੀਰ ਆਈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਰਾਈ ॥
 ਤਹਾ ਕੀ ਚਰਿਤ੍ਰੀ ॥ ਕਥੈ ਕੋ ਬਚਿਤ੍ਰੀ ॥ ੩੦੨ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਅਨਿਕ ਚਰਿ
 ਤ੍ਰ ਕੀਨ ਬਰਤਹਾ ॥ ਸਹਸ ਨਰਿ ਸਰਤਾ ਤਟ ਮਹਾ ॥ ਦਿਨ ਪਤਿ ਹਤਿ
 ਨਿਸ ਅਗਮ ਜਾਨੀ ॥ ਬਸੇ ਆਨ ਤਬ ਨਿਜ ਗ੍ਰਹ ਬਾਨੀ ॥ ੩੦੩ ॥ ॥

ਰਸਾਵਲਛੰਦਾ॥ ॥ ਚੁਛਿਯੋ ਰੈਨ ਚਾਈ॥ ਅਰਿਏ ਭੁਜਾਈ॥ ਕਰੇਆਪ
 ਠਾਏ॥ ਕਿਲਾ ਕੋਟ ਜਾਏ॥ ੩੦੪॥ ਚਕੀ ਦੀ ਪਤਾਰੇ॥ ਕਟੀ ਸੋ ਗੁਬਾਰੇ॥ ਭ
 ਏ ਮੋਦ ਭਾਰੀ॥ ਸਬੈ ਰੈਨ ਚਾਰੀ॥ ੩੦੫॥ ਨਿਪੰਕੀ ਕਹਾਨੀ॥ ਸੁਨੈ ਸੁਕਾਨੀ॥
 ॥ ਗਯੋ ਰਾਟ ਧਾਮ॥ ਕਰੋ ਅੰਸਕਾਮ॥ ੩੦੬॥ ਸੁਮੰਤੀ ਵਜੀਰੀ॥ ਬੁਲੇ
 ਆਪ ਤੀਰੀ॥ ਕਰੇ ਕਾਹ ਕੀਜੈ॥ ਗਜੰਗ ਜਲੀਜੈ॥ ੩੦੭॥ ਝੁੰਡ ਪਾਪ ਗ
 ਟੇ॥ ਗਇੰਦੀ ਲਿਆਏ॥ ਕਹੀ ਬਾਤ ਮੰਤੀ॥ ਕਰੇ ਯਾਹਿ ਜੰਤੀ॥ ੩੦੮॥ ਗੁਰੂ
 ਪਾਸ ਜਾਈ॥ ਕਹੈ ਯੋ ਬਨਾਈ॥ ਸਗੋ ਪੈਹ ਮਾਰੇ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਗਰ ਟਾਰੇ॥ ੩੦੯
 ॥ ਭੁਜੰਗ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਤਿਨੋ ਕੇ ਦਿਖੈ ਬੈ ਸੁਨ ਕਾਜ ਦਿਆਲਾ॥ ਗਜੰਗ
 ਆਛੈ ਪੈ ਮੋਰ ਆਲਾ॥ ਜਬੈ ਲੋਗ ਲਾਗੀ॥ ਦਿਵੈ ਗੋਤੁ ਗਈ॥ ਤਬੈ ਸੋ
 ਹਜਰੇ ਪਠੈ ਗੋ ਬਨਾਈ॥ ੩੧੦॥ ਇਮੈ ਪੈਰ ਕੈ ਕੈ ਗਜੰਗ ਲਿਆਏ॥
 ਪੈਰੈ ਜੋ ਸੁਈ ਹਾਂ ਨ ਭਾਹੀ॥ ਦਿਟਾਏ॥ ਕਯੋ ਰਾਜ ਅੰਸੇ ਸਬੈ ਆਛੁ ਮਾਨੀ॥
 ॥ ਜਿਤੇ ਬਧ ਸਿੰਧੀ ਤਿਨੈ ਮੋਨ ਠਾਨੀ॥ ੩੧੧॥ ਸਬੈ ਰਾਤ ਸਾਰੀ ਸੁਮੰਤੀ ਬਿਚ
 ਰਾ॥ ਹੁਯੋ ਭੋਰ ਕਾਲੀ ਪਯੋ ਦੂਤ ਭਾਰਾ॥ ਤਿਨੈ ਆ ਹਜਰੇ ਬਰੈ ਯੋ ਓਚਾਰਾ॥
 ਮੁਝੇ ਰਾਟ ਭੋਜਾ ਕਯੋ ਦੀਨ ਦਾ ਰਾ॥ ੩੧੨॥ ਪਰੀ ਕੰਜ ਮਾਹੀ ਬਿਨੈ ਮੋਰ
 ਕੀਜੈ॥ ਹਮੈ ਦਾਸ ਦਾਸੀ ਸਦਾ ਸਰਨ ਦੀਜੈ॥ ਧਨ ਦੇਸਤਾ ਕੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਆ
 ਪੁਰੇਈ॥ ਸਬੈ ਪਾਪ ਟਾਰੇ ਰਹਾ ਨਾਹਿ ਕੋਈ॥ ੩੧੩॥ ਬਡੇ ਭਾਗ ਭੂਕੇ ਸਹੀ
 ਮੈ ਨਿਹਾਰਾ॥ ਜਹਾ ਪਾਦ ਕੰਜ ਪਰੈ ਜੁਤਿ ਹਾਰਾ॥ ਕਛੁ ਅੰਗ ਅਗਿਆ ਹਮੈ
 ਜੁ ਸੁਕੀਜੈ॥ ਕਹੀ ਰਾਟ ਹਮਾਰੇ ਨਿਸੰਕ ਧਰੀਜੈ॥ ੩੧੪॥ ਸਬੈ ਰਾਜ ਭੂਮ
 ਤਿਹਾਰੀ ਦੁਆਲਾ॥ ਜੁਦਾ ਰਾਟ ਨਹੀ ਕਈ ਆਪ ਨਾਲਾ॥ ਇਥੈ ਕਾਮ ਕੋ
 ਈ ਅਰੈ ਜੋ ਤਿਹਾਰਾ॥ ਜਈ ਬਾਤ ਭਾਖੈ ਪੈਰੈ ਸੁਧਾਰਾ॥ ੩੧੫॥ ਜਈ ਬ
 ਤਰਾਜੈ ਕਨੈ ਲੋਰਹੇਈ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇ ਮੰਗਾਏ ਨਹੀ ਭੇਦ ਕੋਈ॥ ਇਮੈ ਬੈਨ

ਗਾਵੈ ਮਹਾ ਦੂਤ ਦੇਖੀ ॥ ਰਿਵੇ ਪਾਪ ਪੂਰੀ ਮੁਖੀ ਖੀਰ ਚੇਖੀ ॥ ੩੧੬ ॥ ਪੁਨ੍ਹਿ
 ਬੈਨ ਦੁਤੀ ਇਸੀ ਭਾਂਤ ਗਾਯੋ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਸ ਰਾਜੇ ਮੁਖੈ ਕੋ ਪਠਾਯੋ ॥ ਕਰੀ ਜੋ
 ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਕਛੂ ਕਾਲ ਦੀਜੋ ॥ ਪੁਨ੍ਹਿ ਫੇਰ ਤਾ ਕੇ ਦੁਆ ਸਿੰਧ ਲੀਜੋ ॥ ੩੧੭ ॥
 ਫਤੇ ਸਾਹ ਰਾਜਾ ਪਤੀ ਨਗਰ ਜੇਈ ॥ ਤਨੁ ਜਾਇ ਤਾ ਕੀ ਹਮੈ ਰਾਜ ਹੋਈ ॥
 ਹਮਿ ਰਾਇ ਧਾਮ ਅਹੈ ਜੋਇ ਦੀਕਾ ॥ ਤਿਸੈ ਕੋ ਮੰਗਾਈ ਭੁਯੋ ਕਾਜ ਨੀਕ
 ॥ ੩੧੮ ॥ ਤਿਸੈ ਲੋਗ ਲਾਗੀ ਸਧਾ ਮੰਨਿ ਪਾਲਾ ॥ ਲਏ ਆਛੁ ਦੀਕਾ ਅ
 ਵੇਗੇ ਦਿਆਲਾ ॥ ਵਿਖਾਵੁ ਉਨੈ ਕਾਜ ਰਾਜੇ ਮੰਗਾਯੋ ॥ ਸਹੀ ਸੱਤਿ ਜਾਨੇ
 ਨਹੀ ਝੂਠ ਗਾਯੋ ॥ ੩੧੯ ॥ ਸੁਨੇ ਬਾਕ ਤਾ ਕੇ ਦੁਆ ਸਿੰਧ ਆਖੀ ॥ ਨਹੀ
 ਪੇਚ ਕੀਨ ਰਖੀ ਨਾਹਿ ਛਾਪੀ ॥ ਅਸੰਗਟ ਜਾਨੈ ਇਕੋ ਧਾਮ ਆਹੀ ॥ ਜੋ
 ਉਤਾਸ ਭਾਖੀ ਕਛੂ ਝੂਠ ਨਾਹੀ ॥ ੩੨੦ ॥ ਇਕੈ ਅੰਗ ਹਾਥੀ ਅਹੈ ਧਾਮ ਮਾ
 ਰੇ ॥ ਬਿਨਾ ਸ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਲਿਜਾਵੈ ਪਿਆਰੇ ॥ ਹੁਰੀ ਚੀਜ ਜੇਈ ਨਿਪੰ ਸੋ
 ਬਲਾਵੈ ॥ ਧੈਰ ਪ੍ਰੀਤ ਭਾਵੈ ਇਤੈ ਸੋ ਮੰਗਾਵੈ ॥ ੩੨੧ ॥ ਕਹੈ ਅੰਸ ਜਾਈ ਤ
 ਏ ਪੱਥ ਪਾਲਾ ॥ ਨਹੀ ਦੇਤੁ ਹਾਥੀ ਸੁਨੇ ਦੀਨ ਦੁਆਲਾ ॥ ਸੁਨੈ ਬੈਨ ਨਾਥਿਰ
 ਲਿਓ ਦੂਤ ਧਾਈ ॥ ਤੁਬੈ ਤੀਰ ਰਾਵੈ ਪਹੁ ਚਮੇ ਸੁਆਈ ॥ ੩੨੨ ॥ ਸਭੈ ਭੇ
 ਦ ਸਾਰਾ ਕਯੋ ਦੂਤ ਸੇਈ ॥ ਕਿਪਾ ਸਿੰਧ ਦੇਵੈ ਕਹਿਓ ਤਾਸ ਜੇਈ ॥ ਨਹੀ
 ਦੇਤੁ ਦੀਤੀ ਜਬੈ ਦੂਤ ਗਾਏ ॥ ਕੁਪੈ ਰਾਵ ਮੁੜੀ ਸੁਮੰਤੀ ਬੁਲਾਏ ॥ ੩੨੩ ॥
 ॥ ਦੇਹ ਰਾਗ ॥ ਮੰਤ੍ਰੀ ਅੰਕੁਟ ਵਾਰ ਕੋ ਨਿਪਤ ਟਕਹੀ ਹਕਾਰਾ ॥ ਬਾਰਣੇ
 ਵਇਹ ਲੀਜੀਏ ਕਰੀਏ ਪੇਚ ਹਜਾਰਾ ॥ ੩੨੪ ॥ ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਤਬ ਰਾ
 ਵ ਕੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਕਹਿ ਨਿਪ ਸੰਗਾ ॥ ਨਿਪਤ ਮੋਕੈ ਲਾਜ ਮਨਹੀ ॥ ਜਿਨ ਇਹ ਕਰੇ ਕੁ
 ਢੰਗਾ ॥ ੩੨੫ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਭੁਲੀ ਬਾਤ ਤੁਮਕੋ ਨਹੀ ਰਾਜਾ ॥ ਜਿਨ ਇ
 ਹ ਕੀਜੈ ਝੂਠ ਅਕਾਜਾ ॥ ਅਚੁਤ ਨਾਬ ਗੁਰੁ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਤੁ ਸੰਗ ਰਾਖ

ਬਾਤ ਸਟਾਰੀ ॥ ੩੨੬ ॥ ਜੇ ਤਾ ਸੰਗ ਨਿਸਾਇਨ ਹਿਤ ਕੈ ਹੋ ॥ ਜਨੀ ਅੰਕਵ
 ਨ ਮਰਾਤ ਬਪੈ ਹੋ ॥ ਕਹਾ ਕਰੀ ਯਹ ਜੀਤ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਤਾ ਕੇ ਹਿਤ ਜਿਨ ਕੀ
 ਜਿਐ ਰਾਗਾ ॥ ੩੨੭ ॥ ਫੁਹ ਨਿਜ ਛੀਰ ਸਿੰਧ ਗੁਰ ਦਮਾਲਾ ॥ ਲਾਲ ਰਤ
 ਨ ਗ੍ਰਿਹ ਭੁਰੇ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਤ ਪੁਰਨ ਕਰ ਮਾਤੀ ॥ ਤਿਨ ਸੰਗ ਬਾ
 ਤਨ ਕੀ ਜੈਤਾਤੀ ॥ ੩੨੮ ॥ ਸੇਵਾ ਬਿਨ ਅੰਕ ਨਹੀ ਧਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ
 ਕਾ ਗ੍ਰਿਹ ਸੁ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਜਬ ਲਗਾ ਯਹ ਰਾਜਤ ਇਹ ਬਾਨਾ ॥ ਤਿ ਪਰਮ
 ਵਰ ਜਬਰ ਨਹੀ ਰਾਨਾ ॥ ੩੨੯ ॥ ਅਧਿਕ ਭਾਗ ਇਹ ਭੁਕੇ ਜਾਗੇ ॥ ਜਾ
 ਮਹਿ ਨਿਸਾਇਨ ਅਸ ਅਨੁਗਾਰੇ ॥ ਦੇਸ ਦੇਸ ਸੰਗਾਤਿ ॥ ਇਤ ਆਵਤਾ ॥
 ਮਨਸਾ ਪੁਰ ਅਧਿਕ ਬਿਗਾਸਾਵਤਾ ॥ ੩੩੦ ॥ ਤੁਮਹੂੰ ਨਿਸਾਇਨ ਕਰੇ ਦਿ
 ਦਾਰਾ ॥ ਕਹਾ ਬਾਤ ਇਹ ਕਰੀ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਅਧਿਕ ਰਾਵ ਸਮ
 ਝਾਯੋ ॥ ਤਦ ਪੁਰੂਚੀਤ ਨਹੀ ਲਿਆਯੋ ॥ ੩੩੧ ॥ ਬਿਲਤ ਭੁਯੇ ਬਚਨ
 ਤਿਹ ਸੰਗਾ ॥ ਸੋ ਤੁਮ ਆਗੇ ਸੁਨਹੁ ਪ੍ਰਸੰਗਾ ॥ ਕਵਨ ਕਾਜ ਸੇਵੇ ਮੈ ਜਾਈ
 ॥ ਮੈ ਨਹੀ ਸਿੱਖ ਨ ਪਾਹੁ ਲਖਾਈ ॥ ੩੩੨ ॥ ਮੈ ਨਿਜ ਭੀ ਮਚੈ ਦਗਿਰ ਰ
 ਜਾ ॥ ਰਾਜ ਪੂਤ ਸਭ ਕੇ ਸਿਰਤਾਜਾ ॥ ਏਕੈ ਸਹੀ ਦੇਵ ਹਮ ਮਾਨੈ ॥ ਮਾਨਸ
 ਕੈ ਮਾਨਸ ਪਹਿਚਾਨੈ ॥ ੩੩੩ ॥ ਨੀਰ ਲੋਗ ਕਹਿਨ ਹਲਵਾ ਸੀ ॥ ਤਾ ਕ
 ਹ ਕਹਤ ਆਇ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਮੇਕਹ ਭਲੀ ਬਾਤ ਇਹ ਨਹੀ ॥ ਤਾ ਕੇ ਪ
 ਰੇ ਬਰਨ ਜੁਗ ਮਾਹੀ ॥ ੩੩੪ ॥ ਤਦ ਪਜਾਉ ਬਿਲ ਮਨਹੀ ਲਾਉ ॥ ਸੀਦ
 ਸ ਬੀਸ ਰਾਵਤ ਹ ਪਾਉ ॥ ਭਾਈ ਰਾਜ ਪੂਤ ਬਰ ਬੀਰਾਗਾ ॥ ਨਿਸਾਇਨ ਮੁ
 ਝਕੇ ਹ ਸੇਵਾ ਜੀਰਾ ॥ ੩੩੫ ॥ ਰਾਜ ਪਤਿ ਲੈਨ ਕੰਭ ਕੇ ਕਾਜਾ ॥ ਭੁਯੇ ਸਿ
 ਖ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਰਾਜਾ ॥ ਯਹ ਕਲਿਕ ਨਿਜ ਕੁਲ ਹ ਲਗਾਉ ॥ ਤਿ ਇਹ ਤੁ
 ਮਰੇ ਬਚਨ ਕਮਾਉ ॥ ੩੩੬ ॥ ਅਪਨੇ ਜੋਰ ਰਾਜ ਗਾਹਿ ॥ ਲੈਹੀ ਨਾਤਰ

ਖੇਦ ਧਰਨ ਤੇ ਦੇਹੀਆਰੇ ਹਜਰਤ ਸੇ ਇਮ ਭਈ ਪੁਨਹ ਮਸੇ ਜੇ ਇ
 ਹ ਬਿਧ ਵਈ ॥ ੩੩੭ ॥ ਦੇਖਾ ਕਹਾ ਭਾਜ ਕਰ ਜੈ ਹੋ ॥ ਕੋਟ ਉਪਾਵ ਕਰੀ
 ਮਹ ਦੇ ਹੋ ॥ ਤੈ ਅਬ ਬਾਤ ਸਹੀ ਇਹ ਕਰੁ ਰੋ ॥ ਮੇਰੀ ਕਹੀ ਗੁਰੂ ਕਨ ਰੁ
 ਰੋ ॥ ੩੩੮ ॥ ਇਹ ਬਤੀਆ ਤੁਕੇ ਕਹੇ ਜਾਈ ॥ ਰਾਜੈ ਬਿਨੈ ਚਰਨ ਪਰਪ
 ਈ ॥ ਸਿਰੀ ਨਗਰ ਰਾਜਾ ਕੇ ਲੋਗਾ ॥ ਹਮਰੇ ਆਟਨ ਲਗਨ ਸੰਜੋ ਗਾ ॥
 ਉਨ ਕੇ ਦਿਖ ਰਾਵਨ ਕੇ ਕਾਜਾ ॥ ਹਾਥੀ ਦੇਹੁ ਗਾਰੀ ਬੁਨਿਵਾਜਾ ॥ ੩੩੯ ॥
 ਰਸਾਵ ਲਛੰਦਾ ॥ ॥ ਸਬੈ ਭੇਦ ਸਾਰਾ ॥ ਤਿਸੈ ਕੋ ਸਿਖਾਰਾ ॥ ਪੁਨੀ ਰਵ
 ਗਾਈ ॥ ਚਿੰਤਾ ਕੈ ਨ ਕਾਈ ॥ ੩੪੦ ॥ ਜਥਾ ਮੋਹ ਗਾਈ ॥ ਤਿਥੈ ਭਾਖ ਜਾ
 ਈ ॥ ਕਰਾਮਾਤ ਜਾਨੀ ॥ ਭਰੈ ਨ ਨਿਦਾਨੀ ॥ ੩੪੧ ॥ ਕਰਾਮਾਤ ਹੋਤੀ ॥ ਉ
 ਰੀਗੇ ਸੁਖੇਤੀ ॥ ਜਿਨੈ ਤਾਤ ਮਾਰਾ ॥ ਭੁਯੋ ਨਾਹਿ ਛਾਰਾ ॥ ੩੪੨ ॥ ਧਨੀ ਕੇ ਉ
 ਪਾਈ ॥ ਕਰੈ ਲੈ ਬਨਾਈ ॥ ਜਟਾ ਸੇਗਵਾਰਾ ॥ ਗੁਰੂ ਲੈ ਉਚਾਰਾ ॥ ੩੪੩ ॥
 ॥ ਬਨੀਏ ਲਬਾਨੇ ॥ ਭੁਏ ਸਿਖ ਆਨੇ ॥ ਹਮੇ ਰਾਜ ਪੂਤਾ ॥ ਅਨੈ ਆਵਧੂਤਾ ॥
 ੩੪੪ ॥ ਜੋਗੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ॥ ਬਿਰਾਗੀ ਬਿਪਾਸੀ ॥ ਤਿਨੈ ਰਾਜ ਮਾਨੈ ॥ ਹਰੀ
 ਨਾਮ ਜਾਨੈ ॥ ੩੪੫ ॥ ਇਮ ਕੈ ਹਕਾਰਾ ॥ ਪਠਿਓ ਕੋਟਵਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਪਾਸ ਆ
 ਯੋ ॥ ਸੰਦੇਸਾ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ੩੪੬ ॥ ਪਰਿਸੀਸ ਲਾਈ ॥ ਸਭੈ ਲੈ ਸੁਨਾਈ ॥ ਪ੍ਰ
 ਭੂ ਕੁੰਭ ਦੀਜੈ ॥ ਬਭੇ ਜਸੁ ਲੀਜੈ ॥ ੩੪੭ ॥ ਨਹੀ ਆਪ ਮਾਨੀ ॥ ਅਸੀ ਲੈ ਦਿ
 ਖਾਨੀ ॥ ਜਿਤਾ ਜੋਰ ਸਾਰਾ ॥ ਲਗਾਵੈ ਨਿਪਾਰਾ ॥ ੩੪੮ ॥ ਨਹੀ ਨਾਗ ਦੇਨ
 ॥ ਕਰੈ ਬਾਤ ਕੇਨਾ ॥ ਕਹੇ ਤਾਸ ਜਾਈ ॥ ਕਰੈ ਬਾਤ ਕਾਈ ॥ ੩੪੯ ॥ ਜਿਤੀ
 ਬਾਤ ਸਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਲੈ ਉਚਾਰੀ ॥ ਕਹੀ ਕੋਟਵਾਰਾ ॥ ਸੁਨੇ ਕੇਦ ਸਾਰਾ ॥ ੩੫੦ ॥
 ॥ ਭੁਰੈ ਨਾਬ ਗਾਈ ॥ ਕਹਾ ਜਾਗ ਭਾਈ ॥ ਚੁਗੱਤੇ ਸੁਸੰਗਾ ॥ ਭੁਯੋ ਅੰਸਦੰ
 ਗਾ ॥ ੩੫੧ ॥ ਪਿਤਾ ਮੋਰਧਾਈ ॥ ਦਯੋ ਸੀਸ ਜਾਈ ॥ ਕਰੈ ਤਾਸ ਨਾਸਾ ॥

ਨਿਜੀਇਛੁ ਬਾਸਾ ॥ ੩੫੨ ॥ ਕਹਾਹੈ ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਹੁਮਾਉ ਦੁਸੁਰੀ ਜਹਾਰੀ
 ਰਮੁਆਸੁ ਤੰਤਾਸੁ ਖੁਆਸੁ ॥ ੩੫੩ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਸਾਹਜਹਾਂ ਕਿਹਠਾਂ
 ਹੈ ਜੀਆਸਰਬੈ ਕਾਲਜਾਲ ਬਸਥੀਆ ਗੁਰੂ ਸਦਾ ਜੀਵਤ ਸਭ ਕਾ
 ਲਾ ॥ ਉਨਕੋ ਨਾਸਭੁ ਮੇਦਰਹਾਲਾ ॥ ੩੫੪ ॥ ਕਰਮਾਤ ਜੋ ਰਾਇ ਬਖਸੀ
 ॥ ਕਹਰਨਾ ਮੁਹੈ ਸੁਨ ਬਚਕਾਨੀ ॥ ਜੇ ਜੈਸੀ ਮਨਸਾ ਕਰ ਸੇਵੈ ॥ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ
 ਤਤਨ ਕਨਹੀ ਭੇਵੈ ॥ ੩੫੫ ॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧ ਮਾਨਕ ਮਨ ਮੇਤੀ ॥ ਦੂਧ ਪੂਤਗ
 ਜ ਕੀਚਨ ਜੋਤੀ ॥ ਹੋਰ ਬਚਾਰ ਪਦਾਰਥ ਜਾਨਾ ॥ ਇੰਦ੍ਰਾ ਦੁਕ ਜੋ ਨਹੀ ਅਸ
 ਨਾ ॥ ੩੫੬ ॥ ਸਰਬ ਗੁਰੂ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਅਹੀ ॥ ਸੇਵਕ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੈ ਸ
 ਹੀ ॥ ਜੇ ਰਾ ਕਰਮਾਂ ਗੋਜੈ ਕੋਈ ॥ ਖੜਗ ਧਾਰ ਪਾਵਤ ਹੈ ਸੇਈ ॥ ੩੫੭ ॥
 ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਰਬ ਬਾਤ ਜੋ ਨਿਪ ਕਹੀ ਇਤ ਪ੍ਰਭ ਦਈ ਸੁਨਾਇ ॥ ਬਿਸ
 ਮ ਰੂਪ ਕੁਟਵਾਰੈ ਪਾਇਨ ਲਾਗੇ ਧਾਇ ॥ ੩੫੮ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ
 ॥ ਧੰਨ ਧੰਨ ਮਗਾਈ ॥ ਤੁਝੈ ਤੇ ਲੁਕਾਈ ॥ ਰਖੈ ਕੌਨ ਕੋਈ ॥ ਮਹਾਮੂੜ ਸੇਈ
 ॥ ੩੫੯ ॥ ਤਿਨੈ ਕਾਲ ਅਹੀ ॥ ਮੁਖੰ ਤੇ ਰਮਾਹੀ ॥ ਕਹਾ ਕੇ ਲੁਕਾਵੈ ॥ ਧਰਾ
 ਮੈ ਕਮਾਵੈ ॥ ੩੬੦ ॥ ਨਹੀ ਤੇਰਿ ਛਾਨੀ ॥ ਕਰੈ ਅੰਗਿਆਨੀ ॥ ਮਹਾਮੂੜ ਰਾ
 ਈ ॥ ਨਹੀ ਸਾਰਕਾਈ ॥ ੩੬੧ ॥ ਹਮੈ ਦਾਸ ਤਾ ਕੇ ॥ ਲਿਜੈ ਨਾ ਬਲਾਏ ॥ ਕਰੀ
 ਦਾਸ ਆਖੀ ॥ ਜਿਤੀ ਰਾਵਭਾਖੀ ॥ ੩੬੨ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਧੰਨ ਧੰਨ ਸਾ
 ਹਿ ਬੁਅਵਤਾਰੀ ॥ ਗਾਫਲ ਗੰਜ ਸੰਤ ਹਿਤ ਕਾਰੀ ॥ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਏਕ ਰਸ
 ਰੰਤਾ ॥ ਸਾਹਿਬ ਰਾਮ ਦਾਸ ਪਰਨੰਤਾ ॥ ੩੬੩ ॥ ਭੂਤ ਭੁਵਿਖ ਲਖਨ ਸਭ
 ਜੋਗਾ ॥ ਜਾਨਤ ਰਾਵਨ ਮੂੜ ਪ੍ਰਯੋਗਾ ॥ ਤੈ ਸਭ ਘੋਰ ਕੀ ਜਾਨਤ ਬਾਤਾ ॥ ਤੇਤੇ
 ਲੁਕ ਕਰੈ ਮਨ ਮਾਤਾ ॥ ੩੬੪ ॥ ਹਮ ਤਾ ਕੇ ਸੇਵਕ ਮਹਾਰਾਜਾ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕਹੀ
 ਕਰਤ ਭਵ ਕਾ ਜਾ ॥ ਤੁਮਹ ਮਕਹ ਸੇਵਕ ਨਿਜ ਜਾਨੈ ॥ ਯਾ ਮੈ ਰਤੀ ਨ ਮਿਓ

ਆਮਨੋ॥ ੩੬੫॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾਸ ਕੇ ਬਿਹਸ ਬਾਕ
 ਕਹ ਦੀਨਾ ॥ ਤੁਮਹ ਮਰੇ ਹੀ ਦਾਸ ਨਿਜ ਬਤੀਆਂ ਸੁਨੇ ਪੁਬੀਨਾ॥ ੩੬੬॥
 ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਵਿਚੋਈ ਮਝਾਗਾ ॥ ਇਕੈ ਧਾਮ ਬਾਰਾ ॥ ਮੁਝੈ ਦਾਸ
 ਆਹੀ ॥ ਕਛੁ ਭੇਦ ਨਾਹੀ॥ ੩੬੭॥ ਕਹੋ ਰਾਵ ਪਾਹੀ ॥ ਇਹੈ ਬਾਤ ਆਹੀ ॥
 ਨਹੀ ਦੇਤ ਹਾਥੀ ॥ ਜਬਾ ਜੇਗ ਗਾਥੀ॥ ੩੬੮॥ ਚੰਪਈ ॥ ਜੇ ਇਹ ਸਿੱ
 ਖ ਕਰੀ ਬਰਤਿਆਯੋ ॥ ਬੀਚ ਅੰਬਾਰੀ ਲਿਖ ਸੁਦਿ ਖਾਯੋ ॥ ਅਨੁਤ ਧਾਮ
 ਇਹ ਗਜ ਨਹੀ ਜਾਵੈ ॥ ਕਰਣਾ ਸਿੰਧ ਚਢੈ ਸੁਖ ਪਾਵੈ॥ ੩੬੯॥ ਤੋਨ ਦਾਸ
 ਕੇ ਬਚ ਕਰ ਦੂਰੀ ॥ ਹਮ ਨਹੀ ਕੁੰਚਰ ਦੇਤ ਹਜੂਰੀ ॥ ਯੈ ਸੁਨ ਕਰ ਸਾਹਿਬ
 ਕੇ ਬੈਨਾ ॥ ਚਲੇ ਦੂਤ ਮਨ ਰੰਚ ਕਭੈਨਾ॥ ੩੭੦॥ ਆਵਤ ਨਿਰਖਰਾਇ
 ਤਬ ਭਾਖੀ ॥ ਕਹੁ ਕੁਟਵਾਰ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸਾਖੀ ॥ ਕਾਬਿਧ ਤੈ ਤਿਨ ਕੇ ਸੰਗ ਗ
 ਈ ॥ ਗੁਣ ਕਹਾ ਤੁਮ ਸੈ ਫੁਰਮਾਈ॥ ੩੭੧॥ ਮੈ ਤੁਮ ਕਹੀ ਪ੍ਰਿਥਮ ਸੁਨਨਾ
 ਥਾ ॥ ਇਨ ਸੰਗ ਰਾਖੇ ਸਾ ਬਤ ਮਾਥਾ ॥ ਜਬ ਲਗਾ ਇਹ ਗਜ ਤਾਇਹ ਰੰਗ
 ॥ ਤੇ ਬਲ ਪੈ ਸਭ ਕੇ ਸਿਰ ਮੇਰਾ॥ ੩੭੨॥ ਰਜਣਾ ਰੇ ਜੇਤ ਕਾਇਹ ਜਾਨਹਾ ॥
 ਤੇ ਬਲ ਸਭ ਪਰ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਮਾਨਹਾ ॥ ਤੁਮ ਗਿਹ ਅੰਧੈ ਕਟਨ ਖਜਾਨਾ ॥
 ਜਬ ਕੁੰਚਰ ਆਵੈ ਇਹ ਥਾਨਾ॥ ੩੭੩॥ ਜਬ ਮੈ ਰਿਖਾ ਤੇ ਓਹ ਰਾਂਗ ਯੋ
 ॥ ਅਭਿ ਬੀਦਨ ਕਰ ਓਚਰ ਭਯੋ ॥ ਮੇ ਕਹਨਿ ਪਤ ਪ੍ਰਯੋ ਮਹਾਰਾਜਾ ॥
 ਗੋਪਾਤਿ ਕੁੰਭ ਲੈਨ ਕੇ ਕਾਜਾ॥ ੩੭੪॥ ਸ੍ਰੀ ਨਗਰ ਕੇ ਜੇ ਬਰ ਰਾਈ ॥ ਤੋ
 ਨ ਜੁ ਇਨ ਕੇ ਸੁਤ ਕਹ ਆਈ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗੀ ਲੋਗਾਇਆ ਲਾ ॥ ਅੰਧੈ
 ਹਮ ਰੇ ਨਿਪ ਕੇ ਆਲਾ॥ ੩੭੫॥ ਤਿਨ ਕੇ ਦਿਖ ਰਾਵਨ ਕੇ ਕਾਜਾ ॥ ਹਾਥੀ
 ਦੇਹੁ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਾ ॥ ਕਿਤ ਕਾਇਦ ਸਰਖ ਪੈ ਓਹ ਜਾਗਾ ॥ ਫਿਰਿ ਪਰ
 ਪੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪਾਗਾ॥ ੩੭੬॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਹਮੈ ਰਾਵ

ਮਾਹੀ ਕਛੁ ਭੇਦ ਨਾਹੀ ॥ ਕਛੁ ਬਾਤ ਭਾਖੈ ਦਿਵੈ ਖਾਸਤਾਹੀ ॥ ਬਿਨ ਅੰਸ
 ਬਿਆਲਾ ਜੋ ਉਬਾਤ ਭਾਖੈ ॥ ਲਏ ਤਾਸ ਜਾਵੈ ਕਿਤੇ ਕਾਲ ਰਾਖੈ ॥ ੩੭੭ ॥
 ਜਿਨੈ ਯਾਹਿ ਹਾਥੀ ਸਿਖ ਲੈ ਚਰਾਯੋ ॥ ਤਿਨੈ ਅੰਸ ਬਾਤ ਹਜਰੀ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਅ
 ਨਧਾ ਮਕੈ ਨੈ ਕਰੀ ਨਾਹਿ ਜਾਈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਤਾਪੈ ਚਾਵੈ ਮੇਦ ਪਾਈ ॥ ੩੭੮ ॥
 ॥ ਭੁਲੀ ਭਾਂਤ ਕੋਟਿ ਤਿਨੈ ਕੋ ਸੁਨਾਈ ॥ ਨਹੀ ਆਪ ਮਾਨੀ ਸੁਨੇ ਰਾਵ ਰਾਈ ॥
 ਅਗੈ ਜੋ ਮਤਾ ਚੀਤ ਆਪ ਸੁਆਵੈ ॥ ਮਹਾਰਾਜ ਰਾਈ ਸੋਊ ਲੈ ਕਰਾਵੈ ॥
 ੩੭੯ ॥ ਸੁਨੇ ਦੁਤ ਫਕੀ ਜਰਿਯੋ ਚੀਤ ਰਾਈ ॥ ਬਡੇ ਕੋਪ ਕੀਨੈ ਸੁਧੁ ਮੰਊ
 ਰਾਈ ॥ ਇਹੈ ਨਾਗ ਲੋਟੈ ਤਬੈ ਜਾਨ ਰਾਜਾ ॥ ਨਹੀ ਖੇਦ ਕਾਵੈ ਬਜਾਵੈ ਸੁ
 ਬਾਜਾ ॥ ੩੮੦ ॥ ਦਿਖਾ ਕੋਨ ਥਾਨੈ ਲੁਕੇ ਗਾ ਸੁਜਾਈ ॥ ਉਤੈ ਪੈ ਚੁਗਤੇ
 ਇਤੈ ਪੱਬ ਰਾਈ ॥ ਭੁਲੀ ਭਾਂਤਿ ਦੂਣੈ ਸਿਕਾਰੀ ਖਿਲਾਉ ॥ ਇਨੈ ਨਾਗ ਰਾ
 ਜੀ ਨਗਾਰੇ ਛਿਨਾਉ ॥ ੩੮੧ ॥ ਅੰਸ ਬੈਨ ਬੋਲੀ ਕਰੋਯੋ ਮੁੜ ਕਾਜਾ ॥ ਲਿ
 ਯੋ ਆਪ ਸਾਥਾ ਸਭੈ ਠੋਰ ਰਾਜਾ ॥ ਹਰੀ ਚੰਦ ਪਾਸੀ ਹਫੂਰੀ ਪਠਾਏ ॥ ਮੰ
 ਰੀ ਅੰਸ ਕੋਤਿ ਸਭੈ ਲੈ ਬਲਾਏ ॥ ੩੮੨ ॥ ਜਸੀ ਫਾਲ ਜਾਨੈ ਕੋਟੇ ਚੀਸੁ ਸੈ
 ਨਾ ॥ ਵੜੇ ਲੀਵ ਭੈਟਾਨ ਭੈਟਾਨਾ ॥ ਸਭੈ ਆਪ ਦੇਸੀ ਸੁਛੇਰੀ ਬੁਲਾ
 ਈ ॥ ਭੁਬੈ ਲੈ ਹਜਰੀ ਲਿਖੈ ਯੋ ਪਠਾਈ ॥ ੩੮੩ ॥ ਕਿਧੈ ਯਾਹਿ ਹਾਥੀ ਭ
 ਲੀ ਭਾਂਤਿ ਦੀਜੈ ॥ ਨਹੀ ਦੇਸ ਮਾਰੇ ਅਬੈ ਕੁਚ ਕੀਜੈ ॥ ਨਹੀ ਤੇਗ ਗੋਲੀ
 ਹਥ ਮਾਰੀ ਸੰਭਾਰੇ ॥ ਨਹੀ ਦੇਸ ਹੁਤੇ ਕੋਰੇ ਲੈ ਕਨਾਰੇ ॥ ੩੮੪ ॥ ਨਰਾਜ
 ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਪਰੋ ਜੁਰਾਵ ਕਾਰਾਵੈ ਹਜਰ ਮੱਧਿ ਆਇਯੋ ॥ ਰਬੈ ਕ੍ਰਿ
 ਪਾਲ ਮਾਤੁਲੀ ਹਜਰ ਜਾ ਸੁਨਾਇਯੋ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਏ ਕਮਰ ਜਹੈ ਕਹੇ ਤੁਭ
 ਖ ਦੀਜੀਏ ॥ ਪਰੋ ਨਰੇ ਸਕਾਗਰਾਵੈ ਕਹੇ ਤੁਭੈ ਲੀਜੀਏ ॥ ੩੮੫ ॥
 ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਸ ਗਾਯੋ ॥ ਅਗੈ ਲੈ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਪਦੀ

ਸੋਇ ਪਾਤੀ ॥ ਲਿਖੀ ਰਾਵ ਗਾਤੀ ॥ ੩੮੬ ॥ ਕਿਧੋ ਨਾਗ ਦੀਜੈ ॥ ਨਹੀ ਜੁਧ
 ਕੀਜੈ ॥ ਅਸੀ ਬਾਨ ਗੋਲੀ ॥ ਕਰੇ ਜੁਧ ਹੋਲੀ ॥ ੩੮੭ ॥ ਨਹੀ ਦੇਸ ਮਾਰਾ ॥
 ਕਰੇ ਜਾ ਕਨਾਰਾ ॥ ਪੜੀ ਮੈ ਸੁਪਤੀ ॥ ਹਸੇ ਨਾਥ ਅਤੀ ॥ ੩੮੮ ॥ ਭੁਲੀ
 ਆਪ ਮਾਨੀ ॥ ਨਹੀ ਚਿੰਤ ਰਨੀ ॥ ਲਿਖ ਫੇਰ ਫੇਰੀ ॥ ਕਹੇ ਤਾਗ ਦੇਰੀ
 ॥ ੩੮੯ ॥ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸੁਧਾਮੀ ॥ ਇਛਾ ਦੇਤ ਕਾਮੀ ॥ ਤਮੈ ਜੈ ਸਗਾਈ ॥ ਹਮ
 ਚੀਤ ਭਾਈ ॥ ੩੯੦ ॥ ਕਹਾ ਮੈ ਰਜਾਨਾ ॥ ਲਰੇ ਕੋ ਟਿਕਾਨਾ ॥ ਭਰੇ ਫੀਲ
 ਦੇਨਾ ॥ ਅਸੀ ਹਾਥ ਲੈਨਾ ॥ ੩੯੧ ॥ ਇਹੈ ਧਰਮ ਛੱਡਾ ॥ ਲਿਖੇ ਜੈ ਸੁਪ
 ਤਾ ॥ ਕਰੇ ਗੋਲ ਦੇਰੀ ॥ ਇਹੈ ਰਾਹ ਮੇਰੀ ॥ ੩੯੨ ॥ ਗਾਏ ਦੁਤ ਧਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭੂ
 ਯੋ ਕਰਾਈ ॥ ਦਈ ਬਾਨ ਗੋਲੀ ॥ ਕਰੀ ਸੂਰ ਦੇਲੀ ॥ ੩੯੩ ॥ ਸੁਬਾਨੀ
 ਨਿਖੀਰੀ ॥ ਅਸੀ ਧੋਪ ਚੀਰੀ ॥ ਤੁਫੰਗੀ ਕਟਾਰੀ ॥ ਦਈ ਬੀਰ ਭਾਰੀ ॥ ੩੯੪
 ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਜੁਧ ਸਮਿਰੀ ॥ ਬਿਬਿਧ ਬਿਬਿਧ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਇਤ ਦੀਨਾ ॥ ਅ
 ਪਨੀ ਅਪਨੀ ਮਿਸਲ ਮੈ ਸਭ ਜੋਧ ਦਿਓ ਕੀਨਾ ॥ ੩੯੫ ॥ ਚੰਦ ਕ੍ਰਿਪਾਲ
 ਕਟੇ ਚਤ ਬਾਮੈ ਸੋ ਬਿਵਤ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਭੀ ਮਚੇ ਦਸੈ ਯੋ ਕਹੇ ਸੁਨੀ ਮੈ ਬਤ
 ਨਿਪਾਰਾ ॥ ੩੯੬ ॥ ਯਾ ਕੋ ਕਛੁ ਉਪਾਉ ਤੁਮ ਆਛੋ ਕਰੈ ਬਨਾਇ ॥ ਇਹ ਤੇ
 ਪੈ ਅਤ ਬਲੀ ਹੈ ਸਮਝ ਲੇਹੁ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ੩੯੭ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਸੁਨਹੁ
 ਰਾਵ ਜੁਬਾਤ ਹਮਾਰੀ ॥ ਤੇ ਪਹਿ ਇਹ ਅਤ ਸੈ ਹੈ ਭਾਰੀ ॥ ਜਬ ਇਹ ਅਪ
 ਨੈ ਬਲ ਤਨ ਧਰਿਹੈ ॥ ਟੁਕ ਟੁਕ ਤੁਮ ਰੇ ਸਤ ਕਰਹੈ ॥ ੩੯੮ ॥ ਨਾਗ ਮ
 ਤਿਗ ਸਿੰਘ ਦੈ ਜਾਨਹੁ ॥ ਦੈ ਨਾਗ ਬੀਧ ਨਿਪਤ ਪਛਾਨਹੁ ॥ ਜਟਨ ਦੇਸ
 ਭੀਤ ਰਹੇ ਹੋਈ ॥ ਕਾ ਬਿਧ ਸੁਖੀ ਬਸੈ ਸੁਨ ਲੇਈ ॥ ੩੯੯ ॥ ਤਾਤੇ ਯਾ ਕੋ
 ਕਰੇ ਉਪਾਈ ॥ ਨਿਜ ਦਿਗ ਤੇ ਇਹ ਦੇਹੁ ਟਰਾਈ ॥ ਏਕ ਬੀਸ ਭਾਈ ਹਮ
 ਜਾਨੀ ॥ ਸਮਝ ਲੇਹੁ ਨਿਜ ਸਾਚੁ ਬਖਾਨੀ ॥ ੪੦੦ ॥ ਹਮ ਸਭ ਹੀ ਤੁਮ ਰੇ ਹੈ

ਸੀਗਾ ਅਨਗਨ ਲਏ ਸੈਨ ਚਤੁਰੀਗਾ ਯਾ ਬਿਧ ਦੇਵਹ ਬਾਤ ਬਨਾਏ।
 ਗੁਰੂ ਰਾਵ ਜਿਨ ਇਕ ਦੈ ਜਾਏ। ੪੦੧। ਸੂਰਬੀਰ ਸੁੰਦਰ ਅਵਤਾਰੀ।
 ਇਤ ਪ੍ਰਭੁ ਜੁ ਸੋ ਕਹੈ ਸੁਧਾਰੀ। ਧਰਮ ਜੁ ਧਰਮ ਅਵਰਨ ਨਾਥਾ ਬੇਦ
 ਪੁਰਾਨ ਲਿਖੀ ਨਿਜ ਗਾਥਾ। ੪੦੨। ਯੈ ਬਤੀਅੰ ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ ਸੁਨਿ ਪਾਏ
 ਅਸਸਤ ਅਸਤ ਲੈ ਧੂਪ ਪੁਜਾਏ। ਸੁਨਿਤ ਮਸੰਦ ਅੰਸ ਬਿਧ ਬਾਨੀ।
 ਮਾਤਾ ਪਹਿ ਭਾਖੈ ਸਭ ਆਨੀ। ੪੦੩। ਮਾਤਾ ਜੀ ਇਨ ਕੋ ਸਮਝਾਵਹੁ।
 ਜਿਨ ਰਾਜਨ ਸੇਰਾ ਬਢਾਵਹੁ। ਇਹ ਸਾਰਿ ਬਜਾਏ ਕੀਆ ਬਾਤਾ ਮਾ
 ਵਤ ਨਹਿ ਲੋਕ ਮਧਿ ਸਾਤਾ। ੪੦੪। ਮਹਾ ਨਿਰੁਰ ਕੋਤ ਕਇਹ ਜਾਨਹੁ।
 ਲੂਟ ਮਾਰ ਬਿਨ ਅਵਰਨ ਧਿਆਨੇ। ਵਿਲੀ ਕਹੈ ਲੂਟ ਲੈ ਆਵਹੁ। ਨ
 ਗਰ ਲਹੈ ਰਸੁ ਰਾਨ ਬੈਰਾਵਹੁ। ੪੦੫। ਕਾਬਲ ਪੁਨ ਰਾਜਨੀ ਸੁਪਿ
 ਸੋਗ। ਮਾਰ ਬਖਾਰਾ ਕਰਸਾ ਰੰਗ। ਨਿਸਦਿਨ ਯੈ ਹੀ ਦਰਬ ਗਵਾਏ
 ਬਾਰਕ ਜੋ ਨਿਜ ਸਦਨ ਲੁਟਾਏ। ੪੦੬। ਦੇਹਰਾ ਅਜਧ ਜੰਗ
 ਰਾਜਨ ਕੇ ਇਨ ਨਹੀ ਨਿਰਬੈ ਨੈਨ। ਤਾਂਤੇ ਅਨਦਿਨ ਬਕਤ ਹੈ ਮਭਿਵ
 ਰਨ ਜਮ ਬੈਨ। ੪੦੭। ਚੌਪਈ। ਮਾਤੁ ਮਾਤਾ ਇਨ ਕੋ ਸਮਝਾਵਹੁ।
 ਅਪੁਨੇ ਕੁਲ ਕੀਰੀਤ ਸਿਖਾਵਹੁ। ਜੁਧ ਜੰਗ ਰਾਜਨ ਕੇ ਕਾਜਾ ਹਮੈ
 ਜਗਤ ਪੁਜ ਸਿਰਤਾਜਾ। ੪੦੮। ਤੁਰਕਨ ਸੋ ਆਗੇ ਯੋ ਰੁਈ। ਰਾਜਨ
 ਸੋ ਅੰਸੇ ਇਨ ਬਈ। ਉਤਹੈ ਮਹਾਂ ਚੁਗਤਾ ਦੇਖੀ। ਇਤੈ ਪਹਾਰਨ ਕੀਨੀ
 ਸੇਖੀ। ੪੦੯। ਯੈ ਮਸੰਦ ਮਾਤਾ ਸੋ ਆਖੈ। ਸੁਨਤ ਹਜ਼ੂਰ ਸੁਹਾਹਾ ਭਾ
 ਖੈ। ਮਾਤਾ ਜੁ ਕੇ ਅਤਿ ਰੁਪਾਹੀ। ਦੇਖੀ ਗਿਹ ਮਹਿ ਗੁਪਤ ਰਹਾਹੀ।
 ੪੧੦। ਦੇਹਰਾ। ਇਤੈ ਕਥਾ ਇਹ ਬਿਧਿ ਭਈ ਉਤ ਨਹਿ ਨੀ ਯੈ ਰਾਇ।
 ਜਰਬ ਭੇਟ ਤਿਨ ਸ੍ਰੋਨ ਸੁਨ ਪਤੀ ਆਵਈ ਪਠਾਇ। ੪੧੧। ਚੌਪਈ

॥ ਯੋ ਨਰ ਪਤਿ ਤਿਨ ਪਤੀ ਪਠਾਈ। ਦੀਜੈ ਦਾਸਿ ਧਕਹ ਜਾਈ। ਯੋ ਸੁ
 ਨ ਦੁਤ ਬੇਗਟਹ ਧਾਯੋ। ਆਨੰਦ ਪੁਰੀ ਬੀਰਟਹ ਆਯੋ। ੪੧੨॥ ਪਤੀ
 ਆਵਈ ਹਜੂਰ ਸੁਆਗੋ। ਦਰਸਨ ਕੀਨ ਸੁਤਟਨ ਸਭਾਗੋ। ਸਰਬ
 ਛੋਰ ਕਰ ਜਬੈ ਸੁਬਾਰੀ। ਲਿਖੀ ਤਾਸ ਬਤੀ ਆਂ ਸਭੁ ਸਾਰੀ। ੪੧੩॥ ਦੇ
 ਹਰਾ ॥ ਸੁਖ ਅਨੰਦ ਪ੍ਰਸੰਨ ਸੇ ਬਸੈ ਆਪ ਇਹ ਬਾਨ। ਕਟਨ ਬਦਨ ਹਮ
 ਬਰਨੀਐ ਪ੍ਰਭੁ ਜੁ ਕਰੇ ਪਾਨ। ੪੧੪॥ ਚੌਪਈ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜੁ ਇਹ ਬਿਧ
 ਕੀ ਕਥਾ। ਯਾਮੋ ਲਿਖੇ ਦਾਸ ਨਿਜ ਜਬਾ। ਆਗੈ ਅਟਰ ਬਾਤ ਸੁਨਿ ਲੀ
 ਜੈ। ਭਾਖਤ ਦਾਸ ਕਾਨ ਮਹਿ ਕੀਜੈ। ੪੧੫॥ ਜੇ ਨਿਜ ਕੇ ਮਨ ਮੈ ਸ ਬਿਚਾਰੀ
 ॥ ਅਨਤ ਦੇ ਸਚਾਹਤ ਬਰਤਾਰੀ। ਤੋ ਪ੍ਰਭੁ ਇਸੀ ਦੇ ਸਕਹ ਆਵੈ। ਜਿਹ ਚ
 ਏ ਤਿਹ ਮੇਵ ਬਢਾਵੈ। ੪੧੬॥ ਜਟਨ ਦੇ ਸਤੁ ਮੁਕਰੇ ਪਾਨ। ਬੁਝੇ ਭਾਗ
 ਤਿਹੁ ਮੁਪਛਾਨਾ। ਸਾਰ ਮੇਰ ਇਹ ਦੇ ਸ ਬਿਚ ਛੁਨਾ। ਸਰਜ ਪੁਤ ਕਾਨ ਦੀ
 ਸੁਲ ਛੁਨਾ। ੪੧੭॥ ਬਾਤਾਂ ਅੰਰ ਬਕਤ ਹੈ ਗਿਰੀ। ਮੱਧਿ ਬਿਰਾਜਿਤ ਦੂਣ
 ਸੁਬਾਰੀ। ਨਾਨ ਖੇਲ ਸਿਕਾਰ ਬਿਰਾਜੈ। ਯਾਕੋ ਨਿਰਖ ਦੇਸ ਸਭ ਲਾਜੈ।
 ੪੧੮॥ ਇਹ ਜਤੁ ਮੁਕਰੇ ਪਾਨ। ਨਿਸ ਦਿਨ ਅਧਿਕ ਹੋਰਿ ਰੇਖਾ
 ਰਾ। ਇਹ ਦਿਨ ਕੇ ਬਹੁਰੇ ਪਛੁਤੈ ਹੈ। ਐਸਰ ਗਯੇ ਫੇਰ ਨਹੀ ਪੈ ਹੈ। ੪੧੯॥
 ॥ ਯੋ ਪਤੀ ਆ ਤਿਹ ਨਿ ਪਤਿ ਪਠਾਈ। ਸਰੇ ਦਿਟਨ ਸਭੁ ਨ ਸੁਨ ਪਾਈ। ਸੁ
 ਨਤ ਮਸੰਦ ਬੇਗਟੈ ਧਾਯੋ। ਮਾਤਾ ਜੀ ਕੇ ਮੰਦਰ ਆਯੋ। ੪੨੦॥ ਤੁਟਨ ਰਾ
 ਵ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਸਾਰੀ। ਮਾਤਾ ਜੁ ਕੇ ਪਾਸ ਉਚਾਰੀ। ਮਹੀ ਪ੍ਰਕਾਸ ਨਾਹਿਨੀ
 ਰਾਜਾ। ਇਨ ਰਾਜਨ ਸੇਤਾਹਿ ਅਕਾਜਾ। ੪੨੧॥ ਤਿਨ ਯਹ ਭੇਦ ਜਬੈ ਸੁ
 ਨ ਪਾਯੋ। ਦਾਸਿ ਧਕਹੁ ਕੁਮਕਤ ਕਾਯੋ। ਤਾਂ ਤੇ ਪਤੀ ਆਤਟਨ ਪਠਾਈ
 ॥ ਝੋਲੇ ਅਪਨੇ ਤਟ ਜਗਰਾਈ। ੪੨੨॥ ਅਬ ਮਾਤਾ ਹਮ ਯਾ ਬਿਧ ਕਾ

ਫੈ ਕੋਟ ਜਤਨ ਇਨ ਕਹ ਲੈ ਗਫੈ। ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕੋ ਧੂਹ ਮ ਕਰੈ। ਲੈ
ਇਨ ਕੋ ਭਿੰਨ ਮਾਰਗ ਪਰੈ। ੪੨੩॥ ਮਾਤਾ ਜੀ ਭਿੰਨ ਮੈ ਸਜਤਾਈ। ਪਾ
ਨ ਕਰਨ ਕੀ ਬਾਤ ਪਕਾਈ। ਜਬ ਨਿਸਕਹ ਪੁਤ੍ਰ ਜੁਗਿਹ ਆਯੋ। ਅਨ
ਪ੍ਰਵਾਰ ਬੀਸ ਸਭੁ ਪਾਯੋ। ੪੨੪॥ ਤਵਨ ਰਾਵ ਕੀ ਅਸਤੁਤ ਕੀ ਨੀ। ਸੁੰ
ਦਰ ਦੇਸ ਨਦੀ ਕਹ ਦੀਨੀ। ਤਾਸ ਮ ਸੁੰਦਰ ਦੇਸ ਨਦੀ ਨਾ। ਭੁਵਨ ਚਤੁਰ
ਦਸ ਮਾਰਿ ਨ ਦੀਨਾ। ੪੨੫॥ ਸੁਰ ਸਿਕਾਰ ਅਧਿਕ ਭਿੰਨ ਲੈ। ਅਰੁ
ਨ ਰੋਂਡਾ ਕਰੀ ਕਲੇ ਲੈ। ਭਾ ਲੈ ਕ ਸਿੰਘ ਮ੍ਰਿਗੀ ਅਸ ਪਾਰਾ। ਪਛਪ
ਸੁਜਿਹ ਵਾਰਨ ਪਾਰਾ। ੪੨੬॥ ਯਾ ਬਿਧ ਕੈ ਸਭੁ ਬਾਤ ਬਨਾਵੈ। ਕਹ
ਯੋਰਿ ਯਾਂ ਤੇ ਕੁਚ ਕਰਾਵੈ। ਭੇਰ ਜਿਤ ਕ ਨਾਥ ਕਾ ਜਨਹੁ। ਏਕ ਚਿਰ
ਸਭੁ ਹੀ ਪਹਿ ਚਾਨਹੁ। ੪੨੭॥ ਸਹਨ ਸਾਹ ਸਾਹਿਬੁ ਅਵਤਾਰੀ। ਜੁ
ਧ ਕਰਨ ਕੀ ਕਰੀ ਤਾਰੀ। ਕੋਟ ਭਾਂਤਿ ਸਬੁ ਸਮਝਾਏ। ਜੁਧ ਬਿ
ਨ ਪੁਤ੍ਰ ਅਵਰਨ ਗਾਏ। ੪੨੮॥ ਤਬ ਮਾਤਾ ਚਲਿ ਕੈ ਜੁਆਈ। ਪ
ਕਰੇ ਚਰਨ ਪੁਤ੍ਰ ਕੇ ਜਾਈ। ਆਵਰੁ ਕੀਨ ਸੁ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ। ਪਨ ਪਛੈ
ਇਹ ਬਰਨ ਉਚਾਰਾ। ੪੨੯॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ਸੁਰ ਬੀਰ ਰਨ ਧੀਰ ਜਗ
ਤੇ ਸਮ ਅਵਰਨ ਕੋਇ। ਏਕ ਬਾਤ ਮਹਿ ਦੀਨੀ। ਮੈ ਭਾਖਤ ਮਾਤਾ ਜੀ।
੪੩੦॥ ਚੰਪਈ ॥ ਏਕ ਬਾਰ ਨਿਜ ਕਰੈ ਪਾਨਾ। ਪਨ ਭਾਰ ਬਕਰ
ਯੈ ਬਿਧ ਨਾਨਾ। ਏਕ ਬਾਰ ਮਾਂਗੀ ਮਮ ਦੀਜੈ। ਆਰੋ ਜੈ ਭਵੈ ਸੋ ਕੀਜੈ।
੪੩੧॥ ਪ੍ਰਿਥ ਮੈ ਜੋ ਜਗ ਭੇ ਅਵਤਾਰਾ। ਤਾਤ ਮਾਤ ਨਹੀਂ ਆਇ ਸਟਾਰਾ।
ਯੋ ਮਾਤਾ ਜਬ ਅਤਿ ਪਿਪਿ ਆਈ। ਨਿਰਖ ਨਾਥ ਕਹ ਦਯਾ ਸੁ ਆਈ।
੪੩੨॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ਸੁਨਿ ਮਾਤਾ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਰਨ ਧੀਰ। ਸ੍ਰੀ ਮੁ
ਖ ਸੰਤ ਬਯੋ ਕਹ ਮਾਤਾ ਜੁ ਕੇਤੀਰਾ। ੪੩੩॥ ਅਨਿਕ ਜੀਗ ਇਹ ਜਗਤ

ਮੈਂ ਹਮਕੋ ਬਨਿਹੈ ਆਇ। ਤੁਕੋ ਤਾਸ ਬਢਾ ਇਕਰਹਮ ਬਸਹੈ ਕਿਹ ਜਾ
 ਏ। ੪੩੪॥ ਚੌਪਈ ॥ ਜੁਧ ਕਰਨ ਜਗਮੈਂ ਹਮ ਆਏ। ਖੜਗ
 ਕੇਤ ਗੁਰਦੇਵ ਪਠਾਏ। ਅਬ ਤੇ ਮਾਤਾ ਜੁਧ ਹਮਾਨੀ। ਫਿਰ ਜਿਨ ਅੰ
 ਸੀ ਕਹੇ ਕਹਾਨੀ। ੪੩੫॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰ ਜਬ ਭਾਖੀ।
 ਸੁਭਾ ਸੁਨਤ ਧਨ ਧਨ ਸੁਭਾ ਆਖੀ। ਇਨ ਮਿਲ ਕੈ ਸਬ ਬਚਨ ਉਚਾ
 ਰਾ। ਕਰਿਐ ਪ੍ਰਾਤੁ ਸੁਕੁ ਚਨ ਗਾਰੇ। ੪੩੬॥ ਸੁਏ। ॥ ਦੀਨ ਦੁਆਲ
 ਕੇਤੀ ਰਤ ਬੈਨਿ ਜਯੋ ਬੰਤੀ ਅੰਕਰ ਮਾਤ ਸੁਨਾਈ। ਜੇਤੁ ਮਧੀ ਰਜ ਪੈ
 ਰਖ ਕੈ ਅਪਨੇ ਦਲ ਕੋ ਕਰ ਕੈ ਅਧਿਕਾਈ। ਆਯੁ ਪਤਾ ਜ ਸੁਬਾਸ ਨ
 ਲੈ ਗਜ ਬੀਰਨ ਕੋ ਕਰ ਕੈ ਇਕ ਜਾਈ। ਤੋਤੁ ਮਜੂ ਇਨ ਰਾਜਨ ਸੋ ਇਹ
 ਠਾਂ ਕਰਿਐ ਇਨ ਰੈਨ ਲਰਾਈ। ੪੩੭॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਇਹ
 ਭਾਂਤਿ ਕੈ ਦੁਆਸਿਧ ਸਮਝਾਇ। ਸਾਹਮੈ ਰਕੇ ਦੇ ਸਕੈ ਦੀਨ ਕੁਚ ਕਰਾਇ।
 ੪੩੮॥ ਚੌਪਈ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਅਦਭੁਤ ਧਮਾਇ ਬਖਸ਼ੈ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾ
 ਦ ਜੈਸੇ ਅਨਮਾਨੇ। ਆਗੈ ਕਰੈ ਅਟਰ ਪੁਨ ਜਾਖੀ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰੂਪ ਪ੍ਰਗ
 ਟ ਮਮਲਾਖੀ। ੪੩੯॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਸੁਨੈ ਪੇਮ ਲਾਈ। ਚਿੰ
 ਤਾ ਕਾਲ ਜਾਈ। ਲਹੈ ਸੁਖ ਅੰਸਾ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਜੈਸਾ। ੪੪੦॥ ਬਸੈ
 ਤੋਨ ਆਲੇ। ਵਿਪੈ ਜੇਤੁ ਜੁਆਲੇ। ਜਗ ਕਾਲ ਨਹੀ। ਤਿਸੈ ਧਾਮ ਜਾ
 ਹੀ। ੪੪੧॥ ਰਿਪੀਨਾ ਸਹੇਈ। ਸੁਨੈ ਦਾਸ ਕੋਈ। ਜਿਸੈ ਭਾਵ ਲਾਈ।
 ਪਵੈ ਸੇਪ ਦਾਈ। ੪੪੨॥ ਪੁਰੈ ਤਾਸ ਇਛਾ। ਲਹੈ ਲੱਛ ਲੱਛਾ। ਭਯੋ
 ਧਿਆਇ ਪੁਰਾ। ਬਜੇ ਆਨ ਤੁਰਾ। ੪੪੩॥

ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਿਲਾਸ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਰਾਜ ਅਭਿਖੇਕ
 ਬਰਨਨੀ ਧਿਆਇ ਪੰਚਮ ਸਮਾਪਤ ਹ॥ ੫॥ ੨॥

॥ਐਯਾ॥ ॥ਰੈਨਬਿਤੀਤਨਿਚੀਤਭਈਪੁਨਪਾਤੁਚਦੁ॥ਦਿਨਕੋਬ
 ਰਰਾਈਗਸਾਹਿਬਦੀਨਦਮਲਜਗੋਪੁਨਸੇਟਕਬੋਲਕੈਯੋਫੁਰਮਾ
 ਈ॥ਜਾਇਕੇਬੋਗਨਗਾਰਕੋਰੇਟਮਾਨਚਲੇ॥ਮਨਸੇਦਬਢਾਈ॥
 ਨਾਦਬਜੇਸੁਸੁਚੇਤਭਏਸਬਕੁਚਕਰਾਨਕੀਬਾਤਜਤਾਈ॥੧॥
 ਚੋਪਈ ॥ਸਕਲਕੁਚਕੀਕਰੀਤਆਗੀ॥ਗਜਬਾਜਨਪਰਪਾਖ
 ਰਡਾਰੀ॥ਪੁਨਸੀਮੁਖਸੋਯੋਫੁਰਮਾਯੋ॥ਤੁਪਖਾਨਪ੍ਰਤਿਅਾਇਸਦੇ॥
 ॥੨॥ ਰਸਾਟਲਛੰਦ ॥ਕੀਪਾਸਿਧਕਾਲੀ॥ਗਰਜੀਕਰਾਲੀ॥
 ਤੁਪਅੰਤੁਛੰਗੀ॥ਜਗੋਲੈਭੁਜੰਗੀ॥੩॥ਕੁਪੈਦੁਤਸਾਰੀ॥ਸੁਨੈਨਾਦ
 ਭਾਰੀ॥ਮਨੇਮੇਘਘੋਰਾ॥ਕੁਪੈਅੰਸਸੋਰਾ॥੪॥ ਚੋਪਈ ॥ਇਹ
 ਬਿਧਦੇਸਚਾਲਪ੍ਰਤਕਰੀ॥ਸਹਰਪਾਟਟਾਕੀ॥ਸੁਧਧਰੀ॥ਪੁਜਾਪਤ
 ਕਾ॥ਪੁਰਤਨਗਾਰੇ॥ਗਏਕੁਚਦਰਕੁਚਸੁਧਾਰੇ॥੫॥ਦੁਤਨਕਾਕਾਰ
 ਮੁਖਕਰਯੋ॥ਅਬਲਗਧੋਟਤਉਤਰਨਪਰਿਯੋ॥ਜੈਜੀਕਰੀਤੈਸ
 ਅਗਪੈਰੋ॥ਅੰਸਸਮੈਕੋਛਿਰਪਛੁਤੈਰੋ॥੬॥ਕਰਤਕੁਚਦਰਕੁਚ
 ਸਿਧਾਏ॥ਨਾਹਿਨਕੇਦੇਸਨਮਹਿਅਾਏ॥ਭੇਦਨਰੇਸਜਥੈਸੁਨਪਾਏ
 ॥ਲੈਨਅਗਮਨੇਆਪਸਿਧਾਯੋ॥੭॥ ਭੁਜੰਗਪ੍ਰਪਾਤਛੰਦਾ॥ ॥
 ਮਿਲੇਅਨਰਾਜਪ੍ਰਭਪਾਸਜਾਨੇ॥ਕਰਮੇਭਾਟਭਾਰਕਥੈਕੋਨਰਮਾ
 ਨੇ॥ਤਨੀਅੰਨੰਭੇਟੰਭਲੀਭਾਤਿਦੀਨੀ॥ਭਈਪੂਰਅਸੀਜਿਸੀਤਾਹਿਕੀ
 ਨੀ॥੮॥ਅਧਿਨਾਹਿਨੀਲੈਪ੍ਰਭਕੋਸਿਧਾਯੋ॥ਸਭੈਧਾਮਅਾਛੈਪਾਇਤੈ
 ਕਰਾਯੋ॥ਭੁਲੇਭੋਜਦੀਨੇ॥ਅੰਨੇਕੀਪ੍ਰਕਾਰੀ॥ਕਰੇਰੀਗਰੁਪੰਘਨੇਯੋਅ
 ਧਾਰੀ॥੯॥ਕਹਯੋਏਕਦਿਯੋਸੰਨਰੇਸੰਬਚਾਨੀ॥ਸਭੈਰਾਜਆਪੰਜਿ
 ਤੇਸੋਰਥਾਨੀ॥ਜਹੀਥਾਨਆਪੰਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਗਾਵੈ॥ਤਹੀਥਾਨਦਾਸੀ

ਸਿਟਰ ਲੈ ਕਰਾਵੈ॥੧੦॥ ਚਦੈ ਜੋ ਸਿਕਾਰ ਪੁਰੁ ਆਪ ਜਾਈ॥ ਤਬੈ ਲੈਨ
 ਰੇਖੀ ਸੀਰੀ ਜੋ ਸਿਧਾਈ॥ ਸਭੈ ਭੁਮ ਹੇਰੀ ਬਨ ਜਾਹਿ ਤਾਹੀ॥ ਦਿਖੀ ਦੀਨ
 ਦੁਆਲੇ ਖੁਸੀ ਮਧ ਆਈ॥੧੧॥ ਨਿਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਸਭੈ ਸੁਭੁ ਮਹੇਰ
 ਕੈ ਪੁਰੁ ਸੁਬੈ ਨ ਗਾਇਯੋ॥ ਇਹੈ ਸੁਭੁ ਮਾਛੁ ਹੈ ਹਮੈ ਸੁਚੀਤ ਭਾਇਯੋ
 ॥ ਗਿਰੀ ਸੁ ਅੰਰ ਬਾਟ ਕਾ ਨਦੀ ਅਨੁਪ ਜਾਨੀ ਐ॥ ਸੁਤਾ ਸੁ ਜਾਨ ਭਾਨ
 ਕੀ ਉਸੈ ਦੁਤੈ ਬਖਾਨੀ ਐ॥੧੨॥ ਸੁਸੁਧ ਮਧਿ ਭੁਮ ਕਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੁਆਲ
 ਹੇਰਿ ਕੋ॥ ਕਹਯੋ ਨਰੇਸ਼ ਏਸ ਕੋ ਕਰੈ ਕਿਲਾ ਸੁ ਘੇਰ ਕੋ॥ ਬਿਨਾ ਸੁ ਕੋਟ
 ਆਸਰੈ ਨ ਚਾਹੀ ਐ॥ ਨਰੇਸ਼ ਕੋ॥ ਸੁਜੁਧ ਕੁਧ ਭੁਮ ਮੈ ਅਨੇਕ ਪੈ ਛਿਤੇ ਸ
 ਕੋ॥੧੩॥ ਸੁਮਾਨ ਬੈਨ ਰਾਣੁ ਤਿਸੁ ਜੋ ਕਾਮਧਾਰਿਯੋ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਜੈ ਸ
 ਨਾ ਬਜੁ ਮੁਖਾਰ ਬਿੰਦ ਸਾਰਿਯੋ॥ ਪਠਾਇ ਆਪ ਦਾਸ ਕੋ ਪੂਜਾ ਸਭੈ ਬੁਲਾ
 ਇਕੋ॥ ਕਿਲਾ ਸੁ ਘੇਰ ਕਾਮ ਕੋ ਦਈ ਸਭੈ ਲਗਾਇਕੋ॥੧੪॥ ਜਿਤੀ ਸੁ ਸਾ
 ਧਸੀ ਗਤੀ ਹਜਰ ਫੌਜ ਜਾਨੀ ਐ॥ ਉਤੈ ਨਰੇਸ਼ ਧੀਰ ਕੀ ਜਿਤੀ ਪੂਜਾ ਜਹ
 ਨੀ ਐ॥ ਸਭੈ ਲਗੇ ਦੁਗੇ ਸਕੇ ਮਹਾ ਸੁਮੇਦ ਧਾਰਿਕੋ॥ ਸੁ ਪਾਂਚ ਸਾਤ ਰੋਜ
 ਮੈ ਲਯੋ ਕਿਲਾ ਸੁਤ ਯਾਰਿਕੋ॥੧੫॥ ਅਨੁਪ ਰੂਪ ਪੰਬਰੈ ਸੁਜੁ ਬਰੈ ਮਿ
 ਲਾਇਕੋ॥ ਧਾਰਿਯੋ ਦੁਗੇ ਸੁਨਾਮ ਲੈ ਪੁਰੁ ਸੁ ਮੰਦ ਪਾਇਕੋ॥ ਸੁ ਮਧਿ
 ਜਾਨ ਤਾਸ ਕੇ ਲਗੇ ਸੁ ਤੇਰ ਨਾਥ ਕਾ॥ ਭੁਏ ਪੁਸੀਨ ਰਾਣੁ ਜੁ ਨਿਹਾਰ ਐ
 ਸਗਾ ਬਕਾ॥੧੬॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਨਗਰ ਬਿਰਾਜਿਤ ਉਭੁ ਸਿਰੀ ਇਤ
 ਨਾਹਨ ਕੀ ਹੰਦਾ॥ ਮਧਿ ਭਾਗ ਦੋਹਾਨ ਕੇ ਲਗੇ ਨਾਥ ਕੇ ਗੰਦਾ॥੧੭॥
 ਐਸ ਕਹੀ ਪੁਰੁ ਰਾਣੁ ਕੇ ਤਾਗ ਚਿੰਤ ਨਿਪ ਰੀਰਾ ਤੇਰ ਭੁਖ ਮਧਿ ਅਰੁ
 ਨ ਕੋ ਪਰਨ ਨ ਦੇਸਾਂ ਪੈਰਾ॥੧੮॥ ਸਾਰੇ ਸੇਰ ਕੇ ਦੇਸ ਮੈ ਜਮੁਨਾ ਨਦੀ ਕਿ
 ਨਾਰਾ॥ ਨਗਰ ਬਸਾਯੋ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰੀ ਜਨੁ ਕਾ ਅਸੁ ਰਾਰਿ॥੧੯॥

ਭੁਜੀਗਪੁਆਤਛੰਦ ॥ ਇਕੈ ਅਸੁਰਾਜੀਚਫੇਅਟਤਾਰੀ। ਧੁਨੀਪਾਂਟ
 ਟੇਕੀਸੁਨੀਤਾਸਭਾਰੀ। ਰੁਰਯੇਜਾਨਘੋਰਾਦਏਵੈਉਤਾਰੀ। ਧਰਯੇ
 ਪਾਵਟਾਜੂਇਮੀਨਾਮੁਚਾਰੀ। ੨੦॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਪ੍ਰਭੂਜੁਧਰੇਉਤਾਰ
 ਪਗਪੀਕੰਜਇਤਪਾਵਟੇ। ਤਾਂਤੇਧਰਯੇਦਿਆਰਨਾਮਸਿਰੋਮਣਿਪਾਵ
 ਟਾ। ੨੧॥ ਰਸਾਵਲਛੰਦ ॥ ਅਪੋਆਪਲਾਗੋ। ਰੇਰਲੈਸਭਾ
 ਗੋ। ਕਿਧੋਕੋਸਮਾਹੀ। ਬੁਨਯੋਕੋਟਆਹੀ। ੨੨॥ ਪ੍ਰਭੂਦੀਨਦਆ
 ਰਾ। ਕਰੈਯੋਬਿਹਾਰਾ। ਲਿਖੈਕਲਮਜਾਰੀ। ਰਖੈਫੌਜਸਾਰੀ। ੨੩॥
 ਸਿਪਾਹੀਜੁਆਣੇ। ਜੁਜਾਨੇਨਪਾਵੈ। ਲਿਖੈਤਾਸੁਚੀਰਾ। ਕਰੈਆਪ
 ਬੀਰਾ। ੨੪॥ ਨਿਰਾਜਛੰਦ ॥ ਹਿੰਦੁਜੁਅੰਤੁਕੋਸਨੀਜਿਕੋਸੁਬੀਰਅ
 ਟਈ। ਸੁਹੇਇਬੇਗਚਾਕਰੰਚਿਹਰਾ। ਸੁਲੈਲਿਖਾਟਹੀ। ਸੁਨੇਜੁਅੰਸ
 ਬਾਤਕੋਪਠਾਨਜੁਆਨਆਇਯੋ। ਬਸੀਸੁਜਾਨਦਾਮਲਿਸਹਸਪਾਂ
 ਧਾਇਯੋ। ੨੫॥ ਭੁਲੇਸੁਅੰਰਭੀਖਨੰਖਨੰਨਜਾਬਤੰਟਈ। ਸਿੰਦ
 ਰਜਾਨਤੋਨਕੇਬਡੇਬਖਾਨਿਯੈਸੁਈ। ਲਿਖੀਤਿਨੈਸੁਚਾਕਰੀਰਯੋ
 ਹਜਰਮੈਸਬੈ। ਸੁਅੰਰਯੋਪਨੇਰਖੇਜਿਤੇਹਜਰਮੈਭੁਬੈ। ੨੬॥ ਪਟਿ
 ਤਚਾਰਚਿਤ੍ਰਤੰਜਿਤੇਕਿਕਾਨਆਵਈ। ਲਏਕ੍ਰਿਪਾਲਮੇਲਕੈਨਜਾ
 ਨਏਕਪਾਵਈ। ਬਸਮੈਪਵਿਤ੍ਰਪਾਂਟਾਅਨੂਪਰੂਪਜਾਨਿਯੈ। ਪੂਰੀ
 ਸੁਗੀਰਟਾਣਕੰਧਨੇਸਧਾਮਧਾਨਿਯੈ। ੨੭॥ ਪਵਿਤ੍ਰਸਾਮਨੀਰਕੈ
 ਸੁਤਾਦਿਨੇਸਜਾਵਈ। ਸੁਨਕ੍ਰਬਕ੍ਰਬਾਰਕੇਸੁਚਕ੍ਰਜੋਤਪਾਵਈ। ਅ
 ਨੰਕਤਾਹਿਰਾਟਕਾਸੁਰਾਜਪਾਵਜਾਨਿਯੈ। ਮਿਲਾਸਅਨਪਥਕੰਇ
 ਤੈਉਤੈਸਿਧਾਨਿਯੈ। ੨੮॥ ਬਸੀਅਨੂਪਭੂਮਕਾਸਭੈਸਤੋਨਥਾਨਕੀ
 ॥ ਆਭਾਸੁਅੰਸਪਾਵਈਬਲੀਮਨੇ। ਦਿਵਨਕੀ। ਚਰਿਤ੍ਰਚਾਰਨਾਥ

ਕੇ ਲਖਨ ਦੇਵ ਆਵਹੀ ॥ ਨਿਹਾਰ ਚਾਰ ਬਾਨਕਾ ਬਿਸੰਮੋਹੇਇ ਜਾਵਹੀ
 ॥ ੨੮ ॥ ਸਾਰ ਤਾਰ ਤੁਤ ਅੰਬ ਨੀਮ ਖੇਰ ਜਾਨਿਐ ॥ ਜਟੀ ਕਨੇਰ ਪੀਪਰੀ
 ਖਜੂਰ ਸੇਵ ਸਾਨਿਐ ॥ ਕਦੇ ਬਕੇਲ ਬਦਰੀ ਅਸੇਕ ਢਾਕ ਜਾਮਨੀ ॥
 ॥ ਘਨ ਘਨ ਬਿਲੋਕ ਕੈ ਬਿਸੰਮੋਹ ਦੇਵ ਕਾਮਨੀ ॥ ੨੯ ॥ ਭੁਰਿਯੋ ਸੁਜੀਵ
 ਜੀਤਨੀ ਬਨੀ ਅਪਾਰ ਸੋਹੀਐ ॥ ਕਰੀ ਝੰਖਾਰ ਕੀ ਸਕੀ ਮਿਰੀਸ ਦੇਵ ਜੋ
 ਹੀਐ ॥ ਸਸੇ ਸਿਆਲ ਗੋਇਨੀ ਅਜਾ ਰਿਕੋਲ ਰੀਛਨੀ ॥ ਅਰੰਨ ਅੰਰ
 ਚੋਤੁ ਕੀ ਭਰਯੋ ਅਰਿਨ ਤੀਛਨੀ ॥ ੩੦ ॥ ਝੁੰਝਾ ॥ ਸੋ ਸੁਭਰੇ ਬਨ ਪੂਰ
 ਨ ਮੇ ਪੁਤ ਅਨ ਚਰਿਤ ਰਚੇ ॥ ਬਰ ਭਾਰੀ ॥ ਰਾਵ ਸੁਰੀਕ ਸਭੈ ਤਿਹ ਆਵ
 ਤ ਅਨ ਅਭੁਤ ਕਰੈ ਸੁਵਿਦਾਰੀ ॥ ਯੈ ਸੁਨ ਕੈ ਬਤੀ ਅੰਬਰ ਪਾਵਨ ਸਾਹ
 ਛਤੇ ਕੀ ਕਰੀ ਸੁਰ ਬਾਰੀ ॥ ਅਨ ਮਿਲੇ ਪਗ ਪਾਵਨ ਮੇ ਤਬ ਬਾਜ ਉਨੀ
 ਕਰਨਾਇ ਨਗਾਰੀ ॥ ੩੧ ॥ ਅਚੁਤ ਨਾਥ ਪ੍ਰਤਾਪ ਬਿਲਾਸ ਤੇ ਏਕ ਕਰੈ
 ਵਹ ਲੈ ਜੁਗ ਰਾਈ ॥ ਏਕ ਪ੍ਰਕਾਸ ਮਹੀ ਜੋ ਛਿਤੇ ਸੁਰ ਨਾਹਿਨੇ ਕੇ ਬਰਨਾ
 ਥਕਾਈ ॥ ਜਾਹ ਤੇ ਸੁਵਤੇ ਨਗਰੇ ਸੁਰ ਸਾਬ ਕਲੁਰ ਜਿਸੈ ਕੁਰਮਾਈ
 ॥ ਆਇ ਬਿਰੋਧ ਹੁਤੇ ਇਨ ਕੈ ਅਬ ਏਕ ਕਰੈ ਤਜ ਦੀਨ ਲਗਾਈ ॥ ੩੨ ॥
 ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਤੁਥ ਭਾਜਨ ਯੈ ਬਿਨੈ ਉਚਾਰੀ ॥ ਸੁਨ ਕਰਨਾਨਿਧ ਬ
 ਤ ਹਮਾਰੀ ॥ ਕੁਨਕ ਕਢੁ ਜਗੀਰ ਸੁਰਾਰਹੁ ॥ ਮਾਧਿ ਰਸੋਈ ਦੇਗ ਨਿਹਾ
 ਰਹੁ ॥ ੩੩ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਉਨ ਕੀ ਸੁਨ ਬਾਨੀ ॥ ਬਿਹਜ ਬਦਨ ਘਨ ਜਿ
 ਉਸ ਬਾਨੀ ॥ ਤੁਮ ਸਰਨੀ ਖਾਲ ਸਕੀ ਆਵਹੁ ॥ ਜੋ ਚਿਤ ਰਚੈ ਟਹੈ ਬ
 ਰੁਪਾਵਹੁ ॥ ੩੪ ॥ ਕੁਨਕ ਹਮਰੀ ਦੇਗ ਮਝਾਰਾ ॥ ਕੋਨ ਕਮੀ ਹੈ ਪਕਤ
 ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਧ ਜਪ ਮੰਗੇ ਸੇਭਾਈ ॥ ਚਾਹੁਤੁ ਅਧਿਕ ਸੁਤੁ ਮਾਹਿ
 ਵਾਈ ॥ ੩੫ ॥ ਛਤੇ ਸਾਹਯੋ ਆਇ ਸਪਾਈ ॥ ਗਯੋ ਨਗਰ ਅਪਨੇ ਕਹ

ਧਾਈ ਨਾਹਿਨ ਪਤੀ ਨਗਰ ਨਿਜ ਗਯੋ ਕਰੁਣਾ ਸਿੰਧਇ ਤੈ ਸੁਖ ਕਯੋ
 ॥੩੭॥ ਸੁਏਆ ॥ ਜਾਮ ਸਟਾ ਸੁਚ ਦੇ ਦਿਨ ਬਾਝ ਨਹੋ ਇਕਿ ਸੈ ਸੁਹਜੂ
 ਰਦਿਦਾਰਾ ਪਾਠ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੂ ਨਿਜ ਪਾਵਨ ਛੰਦ ਕਥੈ ਕਿਸਨਾ ਅਵਤ
 ਗਾਭੇ ਜਨ ਕੈ ਸੁਅਗਮ ਕਰੈ ਕਛ ਫੇਰ ਜਗੈ ਮਨ ਆਨੰਦ ਧਾਰਾ ਫੇ
 ਰ ਸਿਕਾਰ ਚ ਦੇ ਜਗ ਜੀਵਨ ਲੈ ਸੰਗ ਬੀਰ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥੩੮॥
 ਸਿੰਘ ਨਸਾਥ ਲਰਾਵਹਿ ਬੀਰਨ ਦੁਲ ਕਿਪਾਨ ਧਰੇ ਹਥਿਆਰਾ ਏਕ
 ਲਰੇ ਸੁਕਟਾਰਨ ਸੇ ਨਿਜ ਜੇ ਬਰ ਬੀਰ ਬਚਿਤ ਅਪਾਰਾ ਏਕ ਬੀਦੁਕ
 ਨ ਸੇ ਲਰਹੀ ਫਹਤਾ ਸਕਰੈ ਹਰਿ ਜਛ ਨਿਹਾਰਾ ਦੀਨ ਦੁਆਲਾ ਕਿਥੋ
 ਬਨ ਭੀਤਰ ਲਾਇ ਰਹਿਓ ਇਹ ਜੁਧ ਅਖਾਰਾ ॥੩੯॥ ਮੋਰ ਸੁਸੇਰ
 ਘਨੇ ਜੁਹਨੇ ਪੁਨ ਏਕ ਮੁਗੀਸ ਬਡੋ ਬਲ ਧਾਨੀ ਮਾਰਿਓ ਮਰੇ ਨ ਕਿ
 ਸੁਭਟ ਤੇ ਬਲ ਰੂਪ ਭਯਾਨਕ ਹੈ ਫਹ ਜਾਨੀ ਦੇਸਨ ਦੇ ਸਭਟੇ ਸਬੁਲੇ
 ਪ੍ਰਭ ਕਾਹੂ ਨ ਤਾ ਸੰਗ ਟਾਰ ਕਰਾਨੀ ਚੀਰ ਸੁਬੀਰ ਪ੍ਰਹਾਰ ਫਰੈ ਫਹ
 ਕੇਹਰ ਹੈ ਕਿਥੋਂ ਕਾਲ ਨਿਦਾਨੀ ॥੪੦॥ ਦੀਰ ਘੁਗਾਭ ਸੁਤੰਤ ਭਯਾਨਕ
 ਰੇ ਮਬੂਰੇ ਜਨ ਸੇਹਿ ਜੁਤੀਰਾ ਆਨਨ ਚਾਰ ਸੁਪ੍ਰਿਜ ਬਿਰਾਜਿਤ ਪੰਜ
 ਮ ਬਕ੍ਰ ਵਿਪੈ ਮੁਖ ਧੀਰਾ ਪੰਜ ਮਹੀ ਮੁਖ ਸੇ ਨਰ ਮਾਰਤ ਘੋਖ ਕਰੈ ਜ
 ਨ ਬਿਜਗ ਹੀਰਾ ਬੀਰਨ ਕੇ ਸੁਚਰਿਤ ਬਨੇ ਯਹ ਕੇਹਰ ਹੈ ਕਿਥੋਂ ਕੋ
 ਤਕ ਬੀਰਾ ॥੪੧॥ ਨਿਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਸਨੇ ਸੁਦੇਸ ਦੇਸ ਕਾ ਚਰਿਤ
 ਪਸੁ ਦੇਸਗਾ ਸੁਬੀਰ ਧੀਰ ਆਟਹੀ ਤਿਸੈ ਨ ਘਾਇ ਜਾਟਹੀ ॥੪੨॥
 ਦਿਨ ਜਏ ਕਨਾਬ ਜੁ ਰਟੀ ਸੁਅੰਸ ਗਾਬ ਜੁ ਅਸੀ ਜੁਹਾਬ ਧਾਰਿ ਕੈ
 ॥ ਹਨੇ ਇਸੈ ਪਚਾਰਿ ਕੈ ॥੪੩॥ ਸੁਏਆ ॥ ਤੋ ਪ੍ਰਭੂ ਜਸ ਬ ਬੀਰਨ ਮੈ
 ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਸੁਧਾ ਮੁਖ ਬਾਕ ਉਚਾਰੀ ਹੋਇਹ ਕੇ ਸੰਗ ਆਪ ਲਰੇ ਤੁਮ

ਦੇਖੁ ਕੌਤ ਕਹੇਇ ਪਿਛਾਰੀ ਹੋਰ ਹਟਾਇ ਰਹੇ ਭੁਟ ਉਤਮ ਕਾਹੁ ਕੀ ਬਤ
 ਨ ਮਾਨ ਬਿਚਾਰੀਆ ਆਪ ਗਯੋ ਚਲਿਕੈ ਜਗਤੇ ਸੁਰ ਬੀਰ ਕਰੈ ਸਬ ਹੋਰ
 ਕਨਾਰੀ ॥ ੪੪ ॥ ਏਕ ਕਰੀ ਮਧਿ ਸਿਪੁ ਧਰਿਯੋ ਬਰਦੂਸਰ ਸਾਬ ਦਿਪੈ ਸੁ
 ਕ੍ਰਿਪਾਨੀ ਸਾਮਹ ਆਨ ਨਿਹਾਰ ਸੁਕੇਹਰ ਤੇ ਜਗ ਰਛ ਕਧੀਰ ਧਰਾਨੀ
 ਹੋਰ ਤੁਹੈ ਚੁਤਰੇ ਰਭੁਟ ਬਰੁ ਕੇਹਰ ਜੁਧ ਕਿਧੈ ਸੁਕਹਾਨੀ ਨਾ ਬਕਹਿ
 ਓਜੁ ਪਸੇ ਸਰਕੋ ਅਬ ਹੋਰੁ ਸੁਚੇਤ ਹਮੁ ਸੰਗ ਜਾਨੀ ॥ ੪੫ ॥ ਬੈਨ ਸੁਨੀ
 ਤ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿ ਧਕੇ ਨਹਿ ਕੋਪ ਭਰਯੋ ਚਿਤ ਠਾਂਢੁ ਭਯੋ ਧੈ ॥ ਤੀਨ ਸੁਬੇਰ ਹ
 ਕਾਰ ਬਕੇ ਗੁਰਨ ਓਹ ਕੇ ਚਿਤ ਛੋਭੁ ਛਯੋ ਧੈ ॥ ਸੀਸ ਨਿਟਾਇ ਕਰੈ ਅਭ
 ਬੰਦਨ ਸਾਧ ਸੁਰੂਪ ਸੁਰੂਪ ਕਰਿਯੋ ਧੈ ॥ ਫੇਰ ਕਹਯੋ ਨਿਜ ਪੈਰ ਧਾਰ
 ਸੁਗੀਦਰ ਸਿਆਲ ਭਯੋ ਸੁਗਯੋ ਧੈ ॥ ੪੬ ॥ ਏਰ ਘਨੇ ਜੁਸੁਨੇ ਪਸੁ
 ਨਾਇਕ ਤੰਤੁ ਪਸਾਰ ਸੁਪੁੰਛੁ ਫਿਰਾਈ ॥ ਯੈ ਸੁ ਫੁਲਾਇ ਸਟਾ ਬਰਦੀ
 ਰਘੁ ਪੈ ਗਗਨਿਯੋ ਘਨ ਘੋਖ ਲਗਾਈ ॥ ਬੀਰ ਡਰੇ ਨਿਰਖੰਤ ਜੁਕੌਤ
 ਕ ਅੰਸ ਚਲੇ ਜਿਸ ਪੈਨ ਚਲਾਈ ॥ ਠਾਂਢੁ ਰਹਯੋ ਓਹ ਜਾਗਰ ਅਚੁਤ
 ਜੋ ਰਣ ਖੰਭੁ ਜਨੀ ਮਨ ਭਾਈ ॥ ੪੭ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਹਾਥ ਉਠਾਇ ਸੁ
 ਤੰਤੁ ਪਸਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰ ਆਯੋ ਫੁਹ ਪਸੁ ਆਰੀ ॥ ਤੋ ਕਰਨਾ ਨਿਧ ਗਹਿ
 ਕਰ ਫਾਗਾਰੇ ਕੇ ਟਾਕੇ ਪੰਜਹ ਜਾਗ ॥ ੪੮ ॥ ਦੁਤੈ ਹਾਥ ਗਹਿ ਕਲਤ ਕਿ
 ਪਾਨੀ ॥ ਹਨਿਯੋ ਘਾਟੁ ਤਿਹ ਉਰ ਮੱਧਿ ਜਾਨੀ ॥ ਅੰਸ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਟਹੀ ਉਰ ਮੱ
 ਧਿ ॥ ਉਰ ਟੀ ਗਿਰਿਯੋ ਹੋਇ ਕਰ ਬੱਧਾ ॥ ੪੯ ॥ ਰਸਾ ਫਲ ਛੰਦਾ ॥ ॥
 ਗਿਰਿਓ ਭੁਮ ਜਾਈ ॥ ਬਡੇ ਪਸੁ ਰਾਈ ॥ ਦਿਖੈ ਆਨ ਬੀਰਾ ॥ ਤਿਸੈ ਹੋਇ
 ਤੀਰਾ ॥ ੫੦ ॥ ਬਡੇ ਸਿੰਘ ਭਾਖੇ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਧੰਨ ਆਖੈ ॥ ਬਿਨ ਤੋਹਿ ਦੁਆਰਾ
 ॥ ਸਕੈ ਕੋਇ ਮਾਰਾ ॥ ੫੧ ॥ ਨਿਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਨਰਿ ਪਸੁ ਅਪਾਰਹੀ ॥

ਹਨੈ ਇਸੈ ਹਜਾਰਹੀ ਅਸੰਨ ਮਾਇ ਜਾਇਯੋ ਸਕੈ ਇਸੈ ਜੁਪਾਇਯੋ
 ॥ ੫੨ ॥ ਸੁਨਿ ਗਿਰਾ ਬਿਰਾਨ ਕੀ ਕਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਧਾਨ ਕੀ ਸੁਪੰਡ ਕੈ ਰਣ
 ਕੁਲੀ ਹੁਤੇ ਮਿਰੀ ਸਦੇ ਬਲੀ ॥ ੫੩ ॥ ॥ ਏਯਾ ॥ ॥ ਬੀਰ ਹੁਤੇ ਇ
 ਹ ਤੋਨ ਸਮੇ ਅਬ ਕੇ ਹਰ ਜੇ ਨਿਧਰੀ ਜਗਾ ਆਈ ਅਨਿਜੁ ਕਾਮ ਨ ਥੇ
 ਇਹ ਮਾਰਨ ਬੀਰ ਸੁਨੇ ਸਬ ਮੇਦ ਬਢਾਈ ਕਾਟ ਸੁਜੈ ਨ ਦਈ ਇਹ
 ਕੀ ਅਬ ਸੁਧ ਭਯੋ ਜਸੁ ਕੰਚਨ ਹਾਈ ਯੈ ਕਹਿ ਕੇ ਗੁਰਧਾਮ ਅਏ
 ਜਿਹ ਕੇਟ ਸਿਰੇ ਮਣਿ ਬਿਯੋਤ ਬਨਾਈ ॥ ੫੪ ॥ ਰਸਾਟਲ ਛੰਦਾ ॥
 ਬਸੇ ਧਾਮ ਆਈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਰਾਈ ਪਰੀ ਰੈਨ ਸੇਏ ਸਬੈ ਦੂਖ ਖੋ
 ਏ ॥ ੫੫ ॥ ਭਏ ਭੋਰ ਜਾਗੇ ਗੁਣਿ ਨਾਮ ਪਾਗੇ ਕਰੈ ਪਾਠ ਪੁਜਾ ਤਜੈ
 ਭਾਟ ਦੂਜਾ ॥ ੫੬ ॥ ਨਿਰਾਜ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਦਿਨਿ ਸੁਏ ਕਕੌਨ ਹੁੰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿ
 ਧਾਨ ਜਾਨਿਯੋ ਨਦੀ ਸੁਮੰਧਿ ਮਜਨੈ ਕਰੀਤ ਭੇ ਸੁਆਨੀ ਐ ਕਰੀਮ
 ਕਾਲ ਕੰਗਨੀ ਨਦੀ ਸੁਮੰਧਿ ਡਾਰਿਯੋ ਅਨੇਕ ਸੰਗ ਸਿੱਖ ਸੇ ਚਰਿਤ ਅੰ
 ਨਿਹਾਰਿਯੋ ॥ ੫੭ ॥ ਭਏ ਬਿਸੰਮ ਜਾਨੀ ਐ ਅਨੇਕ ਬੀਰ ਸਾਬਕੇ ਨਹੀ
 ਸੁਸੰਗ ਆਨਦੀ ਨਿਹਾਰਿਯੈ ਜੁਨਾ ਬਕੇ ਚਲੀ ਕਥਾ ਸੁਆਟਈ ਤ
 ਵੰਨ ਬਾਨ ਜਾਨਿਯੋ ਜਹਾ ਸੁਮਾਤ ਗੁਜਰੀ ਸਦੀਨ ਮੈ ਬਖਾਨੀ ਐ ॥ ੫੮
 ॥ ਸੁਨਿਤ ਮਾਤ ਬਾਤੁ ਕੇ ਸੁਚਿਤ ਚਿਤ ਧਾਰਿਯੋ ਜਹਾ ਸਦੀਨ ਬਿਧ ਬੇਤ
 ਹੀ ਸੁਆਪੁ ਕਾਰਿਯੋ ਕਹੀ ਕਈ ਹਜਾਰ ਕੇ ਅਲਭ ਕੰਗਨੀ ਹੁਤੇ ਤੁ
 ਮੇਕਹਾ ਸੁਡਾਰਿਯੋ ਮੁਝੈ ਬਤਾਈ ਐ ਸੁਤੇ ॥ ੫੯ ॥ ਰਸਾਟਲ ਛੰਦ
 ॥ ਲਏ ਸਾਬ ਆਈ ਤਿਸੈ ਬਾਨ ਆਈ ਕਹੈਯੈ ਸੁਪਿਆਰੀ ਜਿਸੰ
 ਕੋਇ ਬਾਰੀ ॥ ੬੦ ॥ ਕਹਾ ਜੁ ਸੁਡਾਰੀ ਮੁਝੈ ਜਾਇ ਪਾਰੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਨ ਠਨੀ
 ॥ ਕਹੀ ਨ ਕਹਾਨੀ ॥ ੬੧ ॥ ਸੁਖੀ ਫੇਰ ਮਾਈ ਪੁਨਿ ਯੈ ਕਰਾਈ ਕੜਾ

ਦੁਜੋਜੇਈ॥ ਲਯੋਹਾਬਸੇਈ॥ ੬੨॥ ਮਧੀਸਿਆਮਨਾਰੀ॥ ਦੁਯੋਜੇਇਤ
 ਰੀ॥ ਪੁਨੀਬੈਨਗਾਈ॥ ਇਤੈਫੰਦੁਮਾਈ॥ ੬੩॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਯੋਮਾਤਲ
 ਖਚਰਿਤਕੋਰਹੀ॥ ਬਿਸੀਮਨੋਹਾਇ॥ ਕਾਜੋਚਿਤਕੋਦੁਖਕਹੈਦੁਖਪਰਦੁ
 ਖਯਹੋਜੇਇ॥ ੬੪॥ ਰਸਾਵਲਛੰਦ॥ ਭੁਈਸੇਨਮਾਈ॥ ਕਹੈਕਾਹ
 ਜਾਈ॥ ਕਹੀਜੋਹਜਾਰੀ॥ ਕਰੇਦੀਸਤਾਰੀ॥ ੬੫॥ ਕਰੇਥੇਜਤ੍ਰਾਉ॥ ਕ
 ਲੀਧੋਤਭਾਉ॥ ਮਲੀਮੱਧੀਹੀਰੇ॥ ਜਤ੍ਰੇਥੇਗਹੀਰੇ॥ ੬੬॥ ਇਕੈਸਿੱਖਸੇਈ
 ॥ ਦਏਨਾਥਭੇਟੀ॥ ਕਛੁਲੈਹੀਕਾਰਾ॥ ਰਿਵੈਤਾਨਿਹਾਰਾ॥ ੬੭॥ ਦਏਯੋਜੁ
 ਭਾਰੀ॥ ਲਖਕੋਸੀਸਾਰੀ॥ ਗੁਰੁਭਾਵੁਭੂਖਾ॥ ਨਹੀਲੋਭਚੁਕਾ॥ ੬੮॥ ਦੁਖੀ
 ਦੇਖਮਾਤਾ॥ ਕਹੀਆਪਗਾਥਾ॥ ਭੁਯੋਕਾਇਮਾਈ॥ ਗਏਤੋਭੁਲਾਈ॥
 ੬੯॥ ਇਨੈਥਾਸੁਜਾਨਾ॥ ਬਹੋਜਾਟਿਕਾਨਾ॥ ਗੁਰੁਕਾਸੁਭਾਈ॥ ਗਯੋਨਾ
 ਹਿਰਾਈ॥ ੭੦॥ ਇਹੈਮਾਤਸਮਾਨੀ॥ ਇਟੈਲੈਦਿਖਾਨੀ॥ ਮਲਾਰੀਬੁ
 ਲਾਈ॥ ਰੂਬੇਰੀਡਰਾਈ॥ ੭੧॥ ਮਹਾਜਾਲਡਾਰੀ॥ ਪਨੇਮਾਤਹਾਰੀ॥ ਬਿ
 ਠੀਆਨਆਲਾ॥ ਭਏਦੀਨਦੁਆਲਾ॥ ੭੨॥ ਕਹੈਅੰਸੁਹਾਰੀ॥ ਬਿਠੀਮੇ
 ਨਧਾਰੀ॥ ਸੁਣੇਅੰਰਗੀਤੀ॥ ਕਹੈਸਾਬਪ੍ਰੀਤੀ॥ ੭੩॥ ਪ੍ਰਭੂਕੀਕਹਾਨੀ॥
 ਧਰੇਮੱਧਿਕਾਨੀ॥ ਤਜੇਅੰਜੰਜਾਰਾ॥ ਸੁਝੁਠਪਸਾਰਾ॥ ੭੪॥ ਇਹੈਸੱ
 ਤਜਾਨੇ॥ ਧਰੇਮੱਧਿਕਾਨੀ॥ ਇਕੈਰੋਜਕੋਨੈ॥ ਕਰਮੇਨਾਥਗਉਨੈ॥ ੭੫॥
 ਨਿਰਾਜਛੰਦ॥ ਇਨੀਜੁਏਕਕੋਨਹੂੰਚਰੇਅਖੇਤ੍ਰਕਾਜਕੋ॥ ਸੁਚਿਤਬ
 ਜਧੁਤਸੁਨਲਏਕਿਧੈਸਮਾਜਕੋ॥ ਕਰੇਚਰਿਤਚੇਜਨੀ॥ ਸੁਮੇਜਨੀਸੁਧਾ
 ਰਿਕੋ॥ ਲਏਪਵਿਤ੍ਰਬਾਹਣੀ॥ ਤਸੈਚਲੈਪਹਾਰਕੋ॥ ੭੬॥ ਨਦੀਜਮੀਨ
 ਤੀਰਮੈਸੁਨਮੋਕਿਪਾਲਮੋਚਨੀ॥ ਮਹਾਸੁਸੁਧਤੀਰਥੀਕਟੈਕਲੇਸਪੋਚ
 ਨੀ॥ ਅਸੋਜਅਗਕਾਤਰੀਮਿਲਾਤਹਾਂਬਖਾਨੀਯੋ॥ ਸੁਦੇਸਦੇਸਮਾਨ

ਟੰਕਰੇਤਹਾਜੁਪਆਨੀਐ॥੧੦॥ ਸੁਬੁਧਬੁਧਸਾਟਕੰਮਹਾਤਮੰਸੁਪਾਈ
 ਐ॥ ਨਹੀਸੁਅੰਰਗੋਰਹੈਪੁਬੀਪੁਰਾਨਗਾਈਐ॥ ਤੁਹਾਦਿਆਲਦੇਵਜੁ
 ਕਰੰਤਚੇਜਆਇਐ॥ ਨਿਹਾਰਤੰਨਤੀਰਥੰਮਹਾਪ੍ਰਮੋਦਪਾਇਐ॥੧੧॥
 ॥ ਸੁਏਆ॥ ॥ ਸਿੱਖਸਖਾਇਹਰੰਰਦ॥ ਨਿਧਆਨਮਿਲੇਬਹੁਭਾਂ
 ਤਨਟੀਨੇ॥ ਦੇਵਨਕੈਤਿਨਕੈਸਿਰਪਾਇਨਪਾਗਮੰਗਾਇਪ੍ਰਭੂਬਚਕੀ
 ਨੇ॥ ਭੁਜਦਏਸੁਪੁਰੈਪੁਰਮਾਨਵਆਨਤਿਨੈਇਮਉਤਰਦੀਨੇ॥ ਵੀਦੁਇ
 ਰੇਸਬਜਾਨਿਜਪਾਗਨਨਾਹਿਮਿਲੀਕਹਬੈਨਪ੍ਰਬੀਨੇ॥੧੨॥ ਦਾਮਲ
 ਬੁਰਸੁਢੰਰਕਿਧੋਨਿਜਹੋਇਬਿਲਾਸਪੁਰੰਨਰਆਏ॥ ਬੈਦਰਵਾਦ
 ਸੁਪਾਟਟਭੀਤਰਨਾਹਿਮਿਲੀਚਲਮੇਲਫਿਰਾਏ॥ ਆਇਸਜਮੇਕਰੁ
 ਨਾਨਿਧਕੀਟਹਬਮੋਤਕਰੇਤਟਬੀਰਸੁਨਾਏ॥ ਯੈਸੁਨਕੈਉਨਕੀਬਤੀ
 ਆਤਬਏਕਉਪਉਪ੍ਰਭੂਫੁਰਮਾਏ॥੧੩॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਯਾਤੀਰਥਕੈ
 ਤੀਰਮੈਲਘਸੰਕਾਕਰਜੋਇ॥ ਤਾਕੀਪਗਰੀਛੀਨਕਰਲਿਆਏਮਮਤ
 ਟਸੇਇ॥੧੪॥ ਭੁਜੰਗਪ੍ਰਾਤਛੰਦ॥ ਇਸੀਭਾਂਤਿਜਾਨੋਤਬੈਰਾਤ
 ਮਾਹੀ॥ ਭਲੀਆਠਸੈਜੁਤਬੈਪਾਗਲਾਹੀ॥ ਦਈਆਨਤੰਨੋਹਜਰੰਬ
 ਨਾਈ॥ ਘਨੇਲਾਇਧੋਬੀਨਿਸੀਮੈਧੁਵਾਈ॥੧੫॥ ਭੁਏਪ੍ਰਾਤਤੰਨੈਸਿ
 ਖਾਕੇਬੀਧਾਈ॥ ਸਭੈਬਾਂਧਸੀਸੰਗਏਮੋਦਪਾਈ॥ ਪ੍ਰਭੂਕਬਿਲਾਸੀ
 ਕਿਨੈਨਾਹਿਪਾਯੋ॥ ਜਸੰਕਾਨਦੇਖੋਤਸੰਲੈਬਨਾਯੋ॥੧੬॥ ਗਏਸੁਮ
 ਸੇਫੀਨਗੀਧਾਰਮੁੰਡੀ॥ ਲਗਮੇਪੁੰਨਤਾਕੋਕਰੀਕਾਰਭੰਡੀ॥ ਪ੍ਰਭੂਦੀਨ
 ਬੰਧੰਚਢੇਯੈਸਿਧਾਯੋ॥ ਗਫੀਪਾਟਟੰਕੇਤਬੈਮਧਿਅੰਯੋ॥੧੭॥ ਇਸੀ
 ਭਾਂਤਿਜਾਨੋਗੁਰੁਨਾਥਰਾਜੋ॥ ਜਿਸੈਜਸੁਕਾਨੀਸਨੈਪਾਪਭਾਜੋ॥ ਸਭੈਦੇ
 ਸਦੇਸੰਚਲੇਸੰਤਅਏ॥ ਧਰੈਭੇਟਪੁਜਾਮਨੀਇਛੁਪਾਵੈ॥੧੮॥ ਜਹ

ਸੇਰ ਹਾਥੀ ਜਨੈ ਕਾਂਨ ਪਾਹੀ। ਚਢੇ ਬੇਗਤ ਪੈ ਕਰੈ ਜੁਧ ਤਾਹੀ। ਕਰਿ ਭਾ
 ਲ ਸਾਂਗੀ। ਬਡੇ ਬੀਰ ਪਾਹੀ। ਕਰੈ ਜੁਧ ਆਛੇ ਗਜੈ ਸੇਰ ਨਾਰੀ॥ ੮੬॥ ਕ
 ਰੀ ਅੰਗ ਜਾਨੈ ਸਿੰਘਾਰਿ ਤਜਾਵੈ। ਪਛੁ ਸੁਰ ਬੀਰ ਲਏ ਸਾਗ ਧਾਵੈ। ਕਿ
 ਤੇ ਕਾਲ ਜਾਨੈ ਇਸੀ ਭਾਂਤਿ ਬੀਤਾ। ਤਖੈ ਵੇਕਦ ਯੈ ਸੰਭਈ ਅੰਸਰੀਤਾ
 ॥ ੮੭॥ ਜਹਾ ਆਪ ਨਾਥੀ ਬਿਠੈ ਅਟੁਤਾਹੀ। ਲਏ ਸਾਥ ਭਾਜੀ ਇਕੈ
 ਸੋ ਸਿਪਾਹੀ। ਧਰੀ ਆਹ ਜੂਝੈ ਪੁਨੈ ਬੈਨ ਗਾਯੋ। ਫੁਤੇ ਸਾਹ ਰਾਵੈ ਮੁਝੈ ਜੁ
 ਪਠਾਯੋ॥ ੮੮॥ ਤਿਸੈ ਜਾਨੈ ਕੰਨਾ ਅਹੈ ਬਾਹੁ ਭਾਰੀ। ਕਲੂਰੀ ਸੁਰਾ
 ਜੈ ਸੰਭੀ ਮਕਾਰੀ। ਤਿਸੈ ਤਾਤ ਬਾਹਿ ਦਿਨੁ ਜਾਇ ਰੋਈ। ਫੁਤੇ ਸਾਹਿ
 ਰਾਜੈ ਪਭੀ ਨਗਰ ਜੇਈ॥ ੮੯॥ ਸੁਨੇ ਦੂਤ ਫੌਕ ਸੁਭਾਜੀ ਸੁਲੀਨੀ। ਦਿ
 ਦਾਗੀ ਸੁਤਾ ਕੇ ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਦੀਨੀ। ਸੁਨੈ ਗਾਥ ਸਾਰੀ ਰਹੈ ਗਾਥ ਭਾਈ
 ॥ ਜਿਮੈ ਜੁਧ ਬਾਹਿ ਭੁਯੈ ਤੈਨ ਜਾਈ॥ ੯੦॥ ਰਸਾਟਲ ਛੰਦ ॥ ਰਾਮ
 ਦੂਤ ਧਾਈ। ਜਹਾ ਤੈਨ ਰਾਈ। ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਕਹਾਨੀ। ਸੁਨੀ ਗਾਇ ਕਾਨੀ॥
 ੯੧॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਨੰਦ ਚੰਦ ਦਾ ਰਾਮ ਜੂਝੈ ਤੈ ਬੇਰ ਬਰ ਬੀਰਾ। ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਸਿੰਧ ਤਿਤ ਕੇ ਪਡੇ ਚਲੇ ਗਾਇ ਕੇ ਤੀਰਾ॥ ੯੨॥ ਰਸਾਟਲ ਛੰਦਾ॥ ॥
 ਕਛੁ ਫੌਜ ਸੰਗਾ। ਚਲੇ ਲੈ ਨਿਸੰਗਾ। ਨਿਫੰਦਾ ਸੁਲੀਨੇ। ਚਲੇ ਮੋਦ
 ਭੀਨੇ॥ ੯੩॥ ਪੁਜੈ ਤੈਨ ਥਾਨੀ। ਨਿਪੰਗ ਜਧਾਨੀ। ਧਰੇ ਭਾਟ ਰਾਈ
 ॥ ਸੁਰੇਰ ਕਰਾਈ॥ ੯੪॥ ਪੁਨੈ ਸੋਹ ਜੂਝੀ। ਸੁਨੇ ਗਾਥ ਪੂਰੀ। ਸਬੈ ਦੇ
 ਸਰਾਈ। ਜਨੇ ਤੈ ਬਨਾਈ॥ ੯੫॥ ॥ ਅਕ੍ਰਿਲਾ॥ ॥ ਕਾਹਲੂਰ ਹੰਦੂ
 ਰਗੁਲੇਰ ਸੁਜਾਨਿਯੋ। ਮੰਡਿ ਸਪਤੀ ਸੁਕੇਤ ਰਚਮੰ ਬਖਾਨਿ॥ ੯੬॥ ਜਸ
 ਫਾਰਨ ਕੇ ਲਏ ਤਹਾਂ ਫਿਰ ਆਇਯੋ। ਰੋਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕੇ ਅਨਗਨ ਜਿਹ
 ਦਲ ਫਾਇਯੋ॥ ੯੭॥ ਅੰਰ ਪਹਾਰੀ ਲੋਗ ਅਨੇਕ ਗਿਰਾਨ ਕੇ। ਤਨੁ ਜ

ਬਾਹਨ ਚਲੇ ਲਏ ਅਭਿਮਾਨ ਕੇ ਲਏ ਸਰਬ ਹੀ ਸੈਨ ਤਹਾ ਚਲਿ
 ਆਇਓਹੋ ਰਾਜ ਘਾਟ ਪਰ ਜਹਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦਲ ਛਾਇਓ। ੮੭। ਦੋਇ
 ਕੋ ਸੁਪਰ ਰੋਗ ਰਹਾ ਸੁਜਾਨਿਐ। ਤਬ ਰਾਜਾ ਕੋ ਭਈ ਖਬਰ ਅਨੁਮਾ
 ਨਿਐ। ਨਹਰ ਰਹਿਐ ਗਿਰ ਪਾਲ ਨ ਪਗ ਅਗ ਧਾਰਿਐ। ਹੋ ਜਨੁ ਕ
 ਦੁਰਦ ਕੇ ਪਾਇ ਸੁਸੰਕਰ ਰਾਰਿਐ। ੮੮। ਰਸਾਟਲ ਛੰਦਾ। ॥
 ਭਈ ਚਿੰਤ ਭਾਰੀ। ਕਰੈ ਯੈ ਬਿਚਾਰੀ। ਨਹੀ ਤੀਰ ਰਾਹਾ। ਚਲੇ ਜੈਨ ਪਾ
 ਹਾ। ੮੯। ਬੁਰੀ ਹੈ ਸੁਘਾਟੀ। ਨਹੀ ਨੇਰ ਬਾਟੀ। ਕਈ ਕੋ ਸਗਾਛੈ। ਪ
 ਰੈ ਰਾਹ ਪਾਛੈ। ੧੦੦। ਕਿਸੰ ਪੇਚ ਕੀ ਜੈ। ਇਹੈ ਪਿਥ ਲੀਜੈ। ਇਸੰ ਬੈਨ
 ਗਈ। ਸੁਮੰਤ੍ਰੀ ਬੁਲਾਈ। ੧੦੧। ਗੁਰੂ ਪਾਸ ਜਾਏ। ਬਿਨੈ ਲੈ ਸੁਨਾਏ
 । ਕਹੈ ਆਪ ਰਾਈ। ਬਿਨੈ ਜੁ ਕਰਾਈ। ੧੦੨। ਉਭੈ ਹਾਥ ਪਾਈ। ਧਰ
 ਮ ਧਿਜਾਈ। ਪ੍ਰਭੂ ਭੁਲ ਮੋਹੀ। ਛਿਮਾ ਆਹਿ ਤੇਹੀ। ੧੦੩। ਰੋਪਈ
 । ਹਮ ਰਾਜਨ ਕੇ ਕਹੇ ਕਹਾਏ। ਤਾਂ ਤੇ ਤੁਮਰੇ ਪਾਨ ਕਰਾਏ। ਅ
 ਬ ਇਹ ਭੁਲ ਬਖਸ ਕਰ ਲੀਜੈ। ਆਗੈ ਮਨ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕੀਜੈ। ੧੦੪
 । ਜਿਹ ਬਿਧ ਤੁਮਰੇ ਵਡੇ ਵਡੇ ਰੇ। ਰਾਜ ਤਰਹੈ ਜੈ ਸਤਿਹ ਪੇਰੇ। ਤੈ ਜੈ
 ਆਪ ਚਲੇ ਤਿਹ ਬਸੇ। ਆਨੰਦ ਕਰੇ ਅਨਿਕ ਬਿਧਿ ਰਸੈ। ੧੦੫।
 ਪ੍ਰਥਮੇ ਹਮ ਕਾਰਜ ਕਰ ਆਵੈ। ਪੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹ ਲਈ ਸਿਧਾਵੈ
 । ਹਮ ਸੁਖ ਹੋ ਤੁਮਹੂੰ ਸੁਖ ਪਾਵੈ। ਨਿਸਾਇਨ ਆਨੰਦ ਤਹੀ ਮਚਾਵੈ।
 ੧੦੬। ਆਗੈ ਹਮ ਨੇ ਸੁਨੈ ਬਿਚਾਰਾ। ਰਾਜ ਘਾਟ ਪਰ ਰੋਗ ਬਾਰਾ
 ਤਾਂ ਤੇ ਠਟ ਕਰਹੇ ਮਹਾਰਾਜਾ। ਜਿਨ ਕਿਛੁ ਤੁਮਰੇ ਹੋਇ ਅਕਾਜਾ। ੧੦੭
 । ਰਾਜਨ ਕੀ ਇਹ ਸੈਨ ਅਪਾਰਾ। ਜਿਨ ਤੁਮਰੇ ਕਛੁ ਕਰੈ ਬਿਗਾਰਾ
 । ਅਪਨੇ ਰੋਗ ਸਾਂਭ ਸੁਲੀਜੈ। ਹਮ ਕੇ ਇਹ ਮਾਰਗ ਕਰ ਦੀਜੈ। ੧੦੮

॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ਸਾਰ ਸੁਠ ਇਸ ਜੇਰ ਕੈ ਰਾਜੇ ਤਵਨ ਕਲੁਗਾ ॥ ਵੀਨ ਵ
 ਜੀਰ ਪਠਾਇ ਕਰ ਸੀ ਗੁਰ ਨਿਕਟ ਹਜੂਗਾ ॥ ੧੦੮ ॥ ਚਉਪਈ ॥ ॥
 ਚਲਿਓ ਬਜੀਰ ਬੋਗ ਵਹਧਾਈ ॥ ਤਵਨੈ ਰਵਰ ਪਹੁਚਿਓ ਆਈ ॥
 ਰਾਜਤੁ ਆਪ ਜਹਾ ਮਹਾਰਾਜਾ ॥ ਰਵਿ ਸਸਿ ਧਰੇ ਸੋਭ ਸਿਰ ਤਾਜਾ ॥
 ੧੧੦ ॥ ਆਵਤ ਜਬ ਮੰਤ੍ਰੀ ਲਖ ਪਾਯੋ ॥ ਬਿਹਸ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧ ਤਾਹਿ ਸੁ
 ਨਾਯੋ ॥ ਆਵੇ ਰਾਜੇ ਦਿਆ ਸੁਟ ਜੀਰਾ ॥ ਕੋ ਅਯੋ ਹਮਰੇ ਅਬਤੀਰਾ ॥
 ੧੧੧ ॥ ਯੋ ਸੁਨ ਪਾਰਿਯੋ ਚਰਨ ਵਹ ਆਈ ॥ ਵੀਨ ਬੰਧ ਲਖ ਬਿਨਤੀ
 ਪਾਈ ॥ ਪੁਨ ਬੈਠੇ ਵਹ ਆਇ ਸਪਾਈ ॥ ਤਬ ਰਾਜੇ ਕੀ ਬਾਤ ਚਲਾ
 ਈ ॥ ੧੧੨ ॥ ਆਪ ਕਨੇ ਰਾਜੇ ਚਿਤ ਲਾਈ ॥ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਅਭਿਬੰਦ
 ਨ ਗਾਈ ॥ ਕਹਾ ਬਸਤ ਤੇਰੇ ਅਬਰਾਈ ॥ ਕਹੁ ਤਾਂਕੀ ਸਭ ਬਾਤ ਬਨ
 ਈ ॥ ੧੧੩ ॥ ਵਜੀਰ ਵਹੁ ਪੁਰੁਸੋ ॥ ਚਉਪਈ ॥ ॥ ਸਭ ਰਾਜੇ ਦ੍ਰੈ
 ਕਰ ਇਕ ਠਾਮਾ ॥ ਜੇਰ ਜਨੇਤ ਸੁਭਗ ॥ ਅਭਿਰਾਮਾ ॥ ਸੀਨ ਗਰ ਕਨ
 ਬਾਹਨ ਆਏ ॥ ਦੋਇ ਕੋ ਸਪਰ ਹੈ ਠਹਰਾਏ ॥ ੧੧੪ ॥ ਬਾਤ ਆਪ ਕੀ
 ਜਬ ਸੁਨ ਪਾਈ ॥ ਠਟ ਕਰਹੇ ਸਭ ਹੀ ਭਟਰਾਈ ॥ ਤਬ ਨਿਪ ਬਰਮੁਹਿ
 ਲਿਯੋ ਬੁਲਾਈ ॥ ਯੋ ਤੁਮ ਕੋਹੇ ਗੁਰੂ ਕਨ ਜਾਈ ॥ ੧੧੫ ॥ ਤੈ ਗੁਰ ਰਾਮ
 ਕ੍ਰਿਸਨ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਹਮ ਜੜ ਸਕੈ ਨ ਭੇਦ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਪੰਡਿਟਨ ਕੀ ਰੰ
 ਛਾ ਤੁਮ ਕਰੀ ॥ ਕੈਰਵ ਕਰੇ ਮਾਰ ਤੈ ਛਰੀ ॥ ੧੧੬ ॥ ਬਿਪ ਸੁਦਾਮੈ ਦਾਰਿ
 ਦ ਟਾਰਿਯੋ ॥ ਕਰੀਨਾ ਕਤੇ ਤੋਹ ਉਥਾਰਿਯੋ ॥ ਕੀਸ ਕੇ ਸਿ ਸਿਸ ਪਾਲ ਬਿ
 ਦਾਰ ਸਾ ॥ ਸਭ ਸੰਤਨ ਕੇ ਕਾਜ ਸੁਧਾਰ ਸਾ ॥ ੧੧੭ ॥ ਹਮ ਤੇ ਭੁਲ ਭਈ
 ਮਹਾਰਾਜਾ ॥ ਲੀਜੇ ਬਖਸ਼ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਾ ॥ ਹਮ ਰਾਜਨ ਕੇ ਕਹੇ ਕ
 ਹਾਏ ॥ ਯੋ ਹੀ ਤੁਮ ਰੇ ਕੁਚ ਕਰਾਏ ॥ ੧੧੮ ॥ ਅਬ ਚਲੀ ਅੰਤ ਵਨੈ ਸੁਭ

ਥਾਨਾ ਆਨੰਦ ਪੁਰੇ ਬਿਮਲ ਅਸਥਾਨਾ ਜਿਹ ਬਿਧ ਤੁਮਰੇ ਫਟੇ ਫਟੇ ਰੇ॥
 ਰਾਜਤ ਰਹੈ ਤਵ ਨ ਸੁਭ ਖੇਰੇ॥ ੧੧੯॥ ਤੈਸੇ ਆਪ ਚਲੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਅੰ
 ਚੁਤ ਅਲਖ ਜਗਤ ਸਿਰਤਾਜਾ॥ ਪ੍ਰਥਮੈ ਦੁਆਰੀ ਹਮ ਆਵੈ॥ ਪੁਨ ਸ੍ਰ
 ਹ ਬਕਾ ਲਈ ਸਿਧਾਵੈ॥ ੧੨੦॥ ਇਹ ਬਿਧ ਸੋ ਨਿਪ ਬਿਨੈ ਸੁਠਾਨੀ॥ ਜੈ
 ਸੇ ਦਾਸ ਹਜਰ ਬਖਾਨੀ॥ ਪੁਨ ਪਾਛੈ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਉਚਾਰੀ॥ ਕਹੀ ਅਹੁ ਪ੍ਰ
 ਭੁਜਗਤੀ ਰੋਇ ਬਾਰੀ॥ ੧੨੧॥ ਅਤੁ ਤੁਮਰੇ ਕਛੁ ਹੋਇ ਬਿਗਾਰਾ॥ ਤਾਤੇ
 ਮੋ ਕਹ ਪਠਿਐ ਸੁਧਾਰਾ॥ ਜੇ ਆਇ ਸਤੁ ਮਰੀ ਹਮ ਪਾਵੈ॥ ਰਾਜ ਪਾਟ
 ਦੁਪਾਰਾ ਸਿਧਾਵੈ॥ ੧੨੨॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਅਪਨੇ ਡੇਰ ਸਕੇਲ ਸਭ ਕਰਲੀ
 ਜੈ ਇਕ ਥਾਨਾ॥ ਰਾਜਨ ਸੈਨ ਪ੍ਰਬਲ ਹੈ॥ ਹੋਇ ਨ ਕਛੁ ਨੁਕਸਾਨ॥ ੧੨੩॥
 ਸਭ ਰਾਜਨ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਸੁਨੀ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਾ॥ ਸਰਬ ਭੇਟ ਯਹ ਚੀਨ
 ਚਿਤ ਬੋਲੇ ਜਗ ਸਿਰਤਾਜਾ॥ ੧੨੪॥ ਰੋਪਈ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਪੁਨ ਜਮੇ
 ਗਰਜ ਉਚਾਰੇ॥ ਇਹ ਛਲ ਬਲ ਹਮ ਨਿਪ ਨਿਹਾਰੇ॥ ਤੈ ਅਰਤੇ ਰੇ
 ਨਿਪਤ ਬਿਚਾਰਾ॥ ਏਕ ਚਰਿਤੁ ਸੁਕਰਮੇ ਸੁਧਾਰਾ॥ ੧੨੫॥ ਹਮ ਤੇ ਰੋਨ
 ਦਿਨ॥ ਇਹ ਥਾਨਾ॥ ਪੜ੍ਹੈ ਚਰਿਤੁ ਲਿਖੈ ਬਿਧ ਨਾਨਾ॥ ਜੇ ਨਰ ਹੋਇ ਸੇਖੁ
 ਗਧ ਗੁਣਾ॥ ਤੁਮਰੇ ਛਲ ਨਹੀ ਸਕੈ ਬਿਚਾਰਾ॥ ੧੨੬॥ ਤੁਮਰੇ ਮੁ
 ਖ ਕੀ ਜੇ ਨਿਜ ਬਤੀਆ॥ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ਅਸਾ ਕੇ ਅਤੀਆ॥ ਜੇ ਤੁਮ
 ਰੇ ਅਤਿ ਰਕੇ ਪਾਪਾ॥ ਸੋ ਨਿਜ ਕਰੈ ਤਿਹਾਰੇ ਖਾਪਾ॥ ੧੨੭॥ ਤੁਮਰੇ ਪ੍ਰੇਮ
 ਬਨਿਐ ਜੁ ਆਇ॥ ਯੋ ਬਤੀਆ ਕਰਹੈ॥ ਪ੍ਰਿਧਿ ਆਇ॥ ਪਾਛੈ ਮੀਤ
 ਕਿ ਸੁਕੇ ਨਾਹੀ॥ ਮੁਖ ਮੈ ਖੀਰ ਰਿਵੈ ਧਰ ਸਿਆਹੀ॥ ੧੨੮॥ ਇਹ ਤੇ ਅ
 ਹੀ ਧਾਮ ਗੁਰ ਸੀਦਾ॥ ਮਨ ਇਛੁ ਤੇ ਵੇਦੁ ਛਲ ਕੰਦਾ॥ ਹਮ ਨਹੀ ਵੇਹੀ
 ਦੁਹ ਕਮਾਈ॥ ਜੇ ਅਤਿ ਰਸ ਬਾਹਰ ਗਾਈ॥ ੧੨੯॥ ਇਹ ਬਿਧ ਜਾਇ

ਕੋਹਿਤਿਨਸੀਗਾ ਲੁਟਕੂਟਲੈਹੈ ਕਰਜੀਗਾ ਸੋਹਮਰੇ ਕਰਮਹਿ ਅਰੁਆਏ
 ॥ ਅਨਿਕਜਤਨਲੈਸਾਂਤਿਹਘਾਏ ॥ ੧੩੦ ॥ ਆਗੇਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਬਿ
 ਧਾਤਾ ਸੇਰਨਸੈ ਜੂਝਤਿਨਰਾਤਾ ॥ ਮਤਮਤਿਗਨਕੀਸੁਨਪਾਈ ॥ ਤਾਂ
 ਤੇ ਅਰੁਦਲਦਏਪਠਾਈ ॥ ੧੩੧ ॥ ਇਹਬਿਧਿਤਾਸੋਜਾਇਜਤਾਟਹਾ ॥
 ਜੋਬਲਹੈਤਬਚਲੇਸੁਆਟਹਾ ॥ ਨਾਤਰਗੀਦੀਮੂੜਗਟਾਰੇ ॥ ਲੁਟਕੂ
 ਟਲੈਹੈਦਲਸਾਰੇ ॥ ੧੩੨ ॥ ਤੁਮਰੇਬਲਅਨੰਦਗੜਜੈਹੈ ॥ ਜੀਤਲੁ
 ਟਤੁਮਕੋਜਬਲੈਹੈ ॥ ਤੋਬਸਹੈਅਨੰਦਗੜਜਾਇ ॥ ਬਿਜੈਨਾਦਰਣਜੀ
 ਤਬਜਾਇ ॥ ੧੩੩ ॥ ਯੋਬਚਜਬਹਜੂਰਸੁਨਪਾਯੋ ॥ ਮੇਨਬਦਨਤਬ
 ਦੂਤਸਿਧਾਯੋ ॥ ਸੀਮੁਖਸੇਬਤੀਅੰਸੁਨਗਯੋ ॥ ਨਿਜਨਾਇਕਤਟਉਚ
 ਰਤਭਯੋ ॥ ੧੩੪ ॥ ਰਸਾਟਲਛੰਦ ॥ ਨਹੀਬਾਤਮਨੈ ॥ ਸੁਲੁਟੇਬਖ
 ਨੈ ॥ ਕਹੈਜੋਰਪਾਈ ॥ ਚਲੇਆਉਗਈ ॥ ੧੩੫ ॥ ਕਰੇਗੇਲਗਈ ॥ ਤੁ
 ਬੈਜਾਨਪਾਈ ॥ ਮਹਾਰੇਪਧਾਰੀ ॥ ਬਿਠਾਹੈਉਤਾਰੀ ॥ ੧੩੬ ॥ ਬਲੈਅੰ
 ਰਰਾਜਾ ॥ ਲਖਯੋਕਾਸਮਾਜਾ ॥ ਕਿਤੀਠੈਜਹੇਗੀ ॥ ਗੁਰੂਪੈਚੈਗੋਗੀ ॥
 ੧੩੭ ॥ ਕਹੀਦੁਤਗਈ ॥ ਘਨੀਹੀਦਿਖਾਈ ॥ ਕਈਲੈਹਜਾਰਾ ॥ ਲ
 ਖਯੋਖਗਧਾਰਾ ॥ ੧੩੮ ॥ ਜਹਾਂਤਾਹਿਮੇਲਾ ॥ ਭਯੋਬੀਰਕੇਲਾ ॥ ਕਿਤੇ
 ਸਿੱਖਸੀਤਾ ॥ ਉਦਾਸੀਬਿਅੰਤਾ ॥ ੧੩੯ ॥ ਘਨੇਲੈਪਠਾਣੀ ॥ ਧਰੈਆ
 ਇਸਾਣੀ ॥ ਦਿਸੀਦੇਸਬੀਰਾ ॥ ਮਿਲੇਆਨਤੀਰਾ ॥ ੧੪੦ ॥ ਚੋਪਈ
 ॥ ਅਨੰਦਪੁਰਤੇਸੋਗੁਨਜਾਨਹਾ ॥ ਸਰਬਦੇਸਕਹਧੀਨਬਖਾਨਹਾ ॥
 ਸਹਰਪਾਟਟਾਨਗਰਬਸਾਯੋ ॥ ਦੁਰਗਸਿਰੇਮਟਿਕਿਲਾਚਨਾਯੋ ॥
 ੧੪੧ ॥ ਅੰਨਘਾਟਕੇਉਪਰਆਹਿ ॥ ਪਾਉਕੇਸੁਪੁਨਦੁਰਸੁਨਾਹਿ ॥ ਇਹ
 ਬਿਧਸੁਨੇਬੈਨਜਬਰਾਈ ॥ ਚਿਤਾਤੁਰਪੈਬਾਤਚਲਾਈ ॥ ੧੪੨ ॥ ੨੨

ਭੁਜੰਗਪ੍ਰਪਾਤਛੰਦਾ। ॥ ਕਹੀ ਬਾਤ ਰਾਜੇ ਕੋ ਕਾਇਕੀ ਜੈ। ਦਿਨ ਬੋਰ
 ਬਾਕੀ ਕਸੀ ਕਾਜ ਕੀ ਜੈ। ਅਹੋ ਪਾਛ ਪੈਰਾ ਘਨੇ ਕੋ ਸਰਾਸੀ। ਪੁਜੈ ਜੋਨ ਸਾ
 ਰੈ ਹੁਣੈ ਲੋਗ ਹਾਸੀ। ੧੪੩॥ ਲਵੈ ਜੋ ਸੁ ਈਹਾਂ ਨਹੀਂ ਪੈਰ ਠਾਉ। ਚਲੇ ਯੋ
 ਬਿਚਾਰੰ ਸੁ ਪਾਛੈ ਪਛਾਉ। ਪਛੇ ਬਾਰ ਕੀ ਹਾ ਚਲੇ ਆਪ ਧਾਈ। ਪੁਨਿ
 ਬੈਨ ਭਾਖੈ ਸਸੀ ਭੀਮ ਰਾਈ। ੧੪੪॥ ਜਿਨ ਬਾਰ ਕੋ ਕੋਲ ਲਏ ਨਗ ਹਾਈ।
 ਬਡੇ ਦੁਖ ਹੋਵੈ ਹਮੁ ਕੋ ਤਿਥਾਈ। ਕਹੀ ਭਾ ਬਜੀਰਿ ਸੁਨੇ ਬਾਤ ਰਾਜਾ। ਕ
 ਰੈ ਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸੈ ਸੁਠ ਕਾਜਾ। ੧੪੫॥ ਇਤੀ ਭੀ ਸੁਨੇ ਜੁ ਸਯਾ ਤੇ ਕਰਾ
 ਈ। ਗਾਇ ਚੀਤ ਬਾਰੇ ਵਹੈ ਬੈਨ ਆਈ। ਤੁਮੁ ਪੈਰ ਤੋਨ ਲਏ ਸੈਨ ਜਾਵੈ।
 ਮੁਝੈ ਰਾਜ ਪੁਤਿ ਇਤੈ ਜੁ ਪਠਾਵੈ। ੧੪੬॥ ਪੈਰੇ ਵੈਸੁ ਈਹਾਂ ਚਲੇ ਆਪ
 ਧਾਈ। ਘਨੇ ਦੁਖ ਪੈ ਕੈ ਪੁਜੈ ਤੋਨ ਜਾਈ। ਦਿਕਾ ਸੇਵ ਜੀਰਿ ਚਲੇ ਅੰਸ
 ਰਾਹੀ। ਅਗੈ ਫੌਜ ਠਾਂਢੀ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਸਿਪਾਹੀ। ੧੪੭॥ ਤਿਨੈ ਦੇਖ ਤਾ ਕੋ ਦਪ
 ਏ ਕਿ ਕਾਣੀ। ਸਬੈ ਸਾਬਤ ਕੋ ਰਹਿ ਚਿਬੀਰ ਆਣੀ। ਲਏ ਪੋਰ ਮਧੀ ਹਜੂ
 ਰੇ ਪੁਜਾਏ। ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਤੀਰਿ ਸੁ ਆਣਿ ਪਠਾਏ। ੧੪੮॥ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਰ ਤਾ ਕੋ
 ਮੁਖੰ ਕੰਜ ਗਾਈ। ਕੋਹੈ ਵੈ ਪਹਾਗੀ ਬੀਧੈ ਤੋਹ ਪਾਈ। ਪਰੀ ਤੋਰ ਬੇਰੀ ਸੀ
 ਜੀਰਿ ਸੁਰਾਰੈ। ਜਿਤੇ ਮਾਲ ਬਾਰੈ ਤਿਤੇ ਲੈ ਸੁਹਾਰੈ। ੧੪੯॥ ਕਹੈ ਲੋਗ
 ਤੀਰਿ ਅਸੰ ਲੈ ਚੁਚਾਰੈ। ਸਬੈ ਬਿਤ ਮਾਲੀ ਦਾਖੇ ਜੁ ਤਿਹਾਰੈ। ਪਿਤਾ ਤੋਰ
 ਕੋ ਜੋ ਹਮੁ ਈਤ ਪਾਵੈ। ਇਕੈ ਤੇਗ ਸੀਰੀ ਹੁਨੈ ਯਾ ਬੀਧਾਵੈ। ੧੫੦॥ ਪੁਨਿ
 ਦੀਨ ਬੀਧੈ ਦਾਖਿ ਚਿਤ ਧਾਰੈ। ਪਛੇ ਬਾਰ ਸੇਉ ਤਿਸੈ ਸਸੁਰਾਰੈ। ਤਿਨੈ
 ਜਾਇਤੀ ਹਾ ਕਰਮੇ ਬਾਹ ਕਾਜਾ। ਉਭੈ ਦੁਖ ਪੈ ਕੈ ਪੁਜੈ ਆਣ ਰਾਜਾ।
 ੧੫੧॥ ਮਿਲੇ ਰਾਜ ਸਾਜੀ ਭਯੋ ਬਾਹ ਪੁਰਾ। ਬਜੇ ਫੋਲ ਬੀਬੀਤ ਹਾਨੇ
 ਕੁਤੁਰਾ। ਜਿਤੇ ਦਾਜ ਸਾਜੀ ਫਤੇਸਾਹ ਦੀਨੈ। ਤਿਨੈ ਆਪ ਤੇਰੀ ਨਹੀ ਠਾ

ਇਲੀਨੋ॥੧੫੨॥ ਕਹੀ ਮੰਤ੍ਰ ਬਾਤਿ ਸੁਨੇ ਰਾਵ ਗਈ॥ ਲਵੈ ਗੇ ਸੁਤਾ ਕੇ ਇਕੋ
 ਬੈਠ ਜਾਈ॥ ਤਬੈ ਲਾਗ ਥਾਰੈ ਰਹੈ ਧਾਮ ਸੇਈ॥ ਇਹੈ ਸਤ ਚੀਨੈ ਜਸੰ ਮੇਰੀ
 ਗੋਈ॥੧੫੩॥ ਰਸਾਵ ਲਛੰਦ ॥ ਤੁਮੈ ਆਪ ਗਈ॥ ਇਕੋ ਬੈਠ ਜਾ
 ਈ॥ ਕਰੈ ਗੋ ਸੁਗੱਲਾਂ॥ ਤਬੈ ਬੈਠ ਭੁਲਾਂ॥੧੫੪॥ ਗਈ ਬੀਤ ਗਤਾ॥
 ਭੁਯੋ ਕਾਲ ਪਾਤਾ॥ ਭੁਯੋ ਰਾਵ ਕੰਤਾ॥ ਮਥੈ ਸੁਠ ਮੰਤ੍ਰਾ॥੧੫੫॥ ਭੁਜੀਗ
 ਪ੍ਰਾਪਤ ਛੰਦ ॥ ਹਰੀਚੰਦ ਏਕੰ ਫਤੇ ਸਾਹ ਦੇ॥ ਚੀ॥ ਤਿਥੈ ਭੀਮਚੰਦ ਕਹੈ ਰਾ
 ਇ ਗੋਰੀ॥ ਗੁਪਾਲੀ ਗੁਲੇਰੀ ਜਸੰ ਟਾਲ ਮੀਆਂ॥ ਸਬੈ ਸੰਗ ਮੰਤ੍ਰੀ ਕਯੋ
 ਮੰਤ੍ਰ ਕੀਆਂ॥੧੫੬॥ ਫਤੇ ਸਾਹ ਕੇ ਲੈ ਸਭੈ ਯੋ ਸੁਨਾਯੋ॥ ਗੁਰੂ ਸਾਥ ਜੁੱਧ
 ਕਬਧੰ ਠਹਰਾਯੋ॥ ਨਹੀ ਤੇਰ ਕੰਨਾ॥ ਤੁਝੈ ਧਾਮ ਗਈ॥ ਗੁਰੂ ਕੇ ਕ੍ਰਿਪੈ ਸ
 ਬ ਕੀਜੈ ਲਗਾਈ॥੧੫੭॥ ਘਨੇ ਮੰਤ੍ਰ ਕੈ ਕੋ ਲੋ ਰਾਇ ਫੇਰੀ॥ ਚੰਦ੍ਰ ਪ੍ਰਾਤ
 ਜੁੱਧੈ ਇਹੈ ਬਾਤ ਮੇਰੀ॥ ਕਹਿਯੋ ਮੰਤ੍ਰ ਬੀਰ ਸੁਨ ਬੈਠ ਗਈ॥ ਇਹੈ ਫੇਰ ਜਈ
 ਹਾਂ ਗੁਰੂ ਕੀ ਜੁਆਈ॥੧੫੮॥ ਇਤੈ ਲੂਟ ਲੀਜੈ ਇਨੋ ਕੋ ਬਨਾਈ॥
 ਪੁਨਿ ਫੇਰ ਤਾਜੋ ਕਰੇ ਜੁਲਗਾਈ॥ ਸਭੈ ਅਛ ਮਾਨੀ ਇਨੈ ਜੋ ਸੁਗਾਈ॥
 ਮਧੈ ਧਾਮ ਬੇਲੀ ਲਵੈ ਹਾਥ ਪਾਈ॥੧੫੯॥ ਸਭੈ ਬਖਸਤ ਲੀਜੈ ਕਹਾ ਜਾ
 ਗਕੋਈ॥ ਇਨੈ ਸੁਠ ਪਾਪੀ ਗੁਪੈ ਚੀਤ ਸੇਈ॥ ਉਤੈ ਜਾਤ ਤਾਕੇ ਕਛੂ ਸਾ
 ਰ ਆਈ॥ ਚੰਦ੍ਰ ਤਾਤ ਕਾਲੀ ਨਹੀ ਵੇਰ ਲਾਈ॥੧੬੦॥ ਦੇਹ ਰਾਗ ॥
 ਇਤ ਏਕ ਰਫਾਤ ਰਹੇ ਗਏ ਉਤੈ ਵਹ ਧਾਇ॥ ਮਾਰਗ ਕਿਤ ਰੋਕਤ ਰ
 ਹੇ ਗਈ ਨਪੇਸ ਬਨਾਇ॥੧੬੧॥ ਨਿਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਤਿਨੈ ਸੁਜਾਹ
 ਜਰਮੇ ਸਭੈ ਸੁਭੇਦ ਗਾਇਯੋ॥ ਕਮੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਬੈਠਤਾ ਜਿਤੈ ਉਨੈ ਪਕਾਯ
 ਯੋ॥ ਸੁਆਪ ਕੀ ਰਜਾਇ ਤੇ ਹਮੈ ਸੁਨਾ ਬਲਿ ਆਇਆ॥ ਉਨੈ ਸੁਨੀ
 ਚੰਦੇਖੀ ਆਕੁ ਮੰਤ੍ਰ ਥਾਪਕਾਇਆ॥੧੬੨॥ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਜੁੱਧ ਕੁਧ ਕੀ

ਤਿਆਰ ਜਾਨ ਲੇਹੁਗੇ। ਨਿਖੀਗ ਬਾਨਗੇ ਰੀਆਂ। ਭੁਟਾਨ ਆਪ ਦੇਹੁਗੇ।
 ਰਤੀਨ ਦੇਰ ਜਾਨੀ ਮੈਂ ਨਜੀਕਤਾ ਸਹੇਰੀ ਮੈਂ। ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਬਾਨ ਮਾਰ ਕੇ
 ਮੁਰਾਅਰਾਨ ਫੇਰੀ ਮੈਂ। ੧੬੩॥ ਕਲੂਰ ਮੈਂ ਹੰਦੂ ਰਪੈ ਜਸੀਜੁ ਵਾਲ
 ਨਾਨੀ ਮੈਂ। ਗੁਪਾਲ ਸੋ ਗਲੇ ਰਹੈ ਕਟੋਰ ਸੀਰਾ ਸਾਨੀ ਮੈਂ। ਫਤੇ ਜਸਾ
 ਹਿ ਸੀਰਾ ਮੈਂ ਅਨੇਕ ਮੈਂ ਰਮੇਲ ਹੈ। ਚਢੇ ਸੁਆਪ ਨਾਥ ਮੈਂ ਕਰੇ ਅਬੈ ਸੁ
 ਸੈਲ ਹੈ। ੧੬੪॥ ਸੁੰਘ ॥ ਨਾਥ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਦਲਾਨ ਦੁਤਾਨ ਕੇ ਘੋਰ
 ਹਿਗੇ ਜਬ ਨਾਦ ਬਜਾਈ। ਫੇਰ ਉਪਾਏ ਨਟੋਰ ਬਨੈ ਇਹ ਕਾਲ ਭੁ
 ਪੇ ਕਛੁ ਲੇਹੁ ਬਨਾਈ। ਧਾਰਿ ਉਠੈ ਇਤ ਦੁਤ ਮਿਲੇ ਨਿਜ ਦੇਸ ਨ ਦੇਸ
 ਕੀ ਫੇਰ ਮੰਗਾਈ। ਆਪ ਇਤੈ ਸੁਖ ਸੋ ਸੁਵਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਕੋ ਨ ਕਰੇ ਬਹੁ
 ਭਾਂਤਿ ਉਪਾਈ। ੧੬੫॥ ਬੀਰਨ ਬੋਲ ਕਰੇ ਇਕ ਟੇਲ ਸੁਗੋਲ ਨ ਬ
 ਧ ਕੈ ਦੇਹੁ ਦਿਖਾਈ। ਗੋਰ ਬਰੂਦ ਬਟੇ ਨਿਜ ਬੀਰਨ ਪੁਰਤੁ ਨੀਰਨ
 ਲੇਹੁ ਬਨਾਈ। ਜੇ ਸੁਬਨੈ ਸੀਰਾ ਰਾਮ ਇਨੈ ਭੁਲ ਨਾਤਰੁ ਆਗ ਕਰੇ ਕਿ
 ਤ ਜਾਈ। ਹਿਟੁਤ ਹੈ ਇਹ ਕਾਲ ਸਭੈ ਕਿਛੁ ਫੇਰ ਨਹੀ ਪ੍ਰਭੂ ਜੁ ਚਤੁਰਾਈ
 ॥ ੧੬੬॥ ਯੋ ਬਤੀਆਂ ਸਨ ਕੈ ਤਿਨ ਕੀ ਜਗਤੇ ਸਕਹਿ ਚੈ ਨ ਕਰੇ ਕਛੁ
 ਚਿਤਾ। ਨਾਮ ਜਪੇ ਅਸਕੋ ਪੁਜ ਕੇ ਤੁਮ ਜੇ ਜਗਪਾਲ ਅਗਾਧ ਅਨੰਤ
 ॥ ਕੈਸੇ ਜਪੇ ਅਸਧਾਰ ਦਿਆਵ ਕੇ ਹਾਰ ਸੋ ਜੀਤ ਨਿਸੈ ਮੁਖ ਸੀਤਾ। ਨਾ
 ਸਭੁ ਦੇ ਜਗ ਮੈਂ ਨਰ ਸੇ ਸਿਨ ਨਾਹਿ ਜਪਿ ਓਇਨ ਕੇ ਮੁਖ ਸੀਤਾ। ੧੬੭
 ॥ ਤੇਟ ਕਛੁੰਦ ॥ ਇਮ ਬੋਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧ ਬੈਨ ਅਹੀ। ਨਿਜ ਭੋਜ ਪੁ
 ਰਖੁ ਨਦੀ ਸਤਹੀ। ਕਹਿ ਜਾਇ ਇਤੈ ਤੁਮ ਠਾਢ ਰਹੋ। ਅਰ ਬੀਰਨ ਕੇ
 ਸਭੁ ਭੇਦ ਲਹੋ। ੧੬੮॥ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਉਠੈ ਪ੍ਰਭੂ ਬੀਰ ਉਠੈ। ਇਤ ਬੀਰ
 ਨ ਲੈ ਨਿਗਟਾਨ ਕਰੈ। ਸਰਸਾਂਗ ਸੁਚਾਪ ਬੰਦੂਕ ਲਈ। ਨਿਜ ਬੀਰ

ਨਕੋ ਕਰ ਸੋਧ ਭਈ॥ ੧੬੮॥ ਗਿਨਿ ਮੱਧਿ ਭੰਗਾਣੁ ਕਿ ਪਾਲ ਭਡੀ॥ ਰ
 ਠਖਿ ਭੁ ਮਨੋ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਗਡੀ॥ ਇਹ ਜੁੱਧ ਕਿਧੋ ਧੁਮਕੇ ਸੁਹਈ॥ ਨਹਿ
 ਚਿਤ ਬਿਖੈ ਕਛੁ ਚਿਤ ਕਈ॥ ੧੭੦॥ ਭੁਜੀ ਗਪੁ ਆਤ ਛੰਦ ॥ ਇਹੈ
 ਬਾਤ ਜਾਨੈ ਸਭੈ ਕੈ ਸੁਨਾਈ॥ ਹੁਤੇ ਪ੍ਰਾਤ ਕਾਲਿ ਸਹੀ ਪੈ ਲਗਾਈ॥ ਸੁਨੈ
 ਸੁਖ ਸੋਫੀ ਭਰੈ ਨੈਕ ਭਾਈ॥ ਬਿਨ ਜਾਨ ਮਾਰੈ ਮਨੋ ਮੀਤ ਆਈ॥ ੧੭੧॥
 ॥ ਹਿੰਦਾ ਹਾਥ ਕਾਪੈ ਅਸੀਨਾ ਸੁਖਾਵੈ॥ ਚਲੇ ਭਾਜ ਤਾਤੇ ਸਮਾਯੋ ਤਕਾਵੈ॥
 ॥ ਸੁਨੈ ਬਾਤ ਏਕੈ ਦੁਤੇ ਪਾਸ ਜਾਵੈ॥ ਮਹਾ ਭਾਸ ਬਾਤਿ ਸਬੁ ਲੈ ਸੁਨਾਵੈ॥
 ੧੭੨॥ ॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਸਬੁ ਬਾਤ ਸੁਨ ਪਾਈ॥ ਦਿਖੀ
 ਅੰਕਿ ਸੈ ਬਿਜੈ ਵੈ ਮਾਈ॥ ਸੁਨਤ ਸਬਦ ਅੰਤਿ ਬਲ ਭਟ ਗਾਜੇ॥ ਕਾਇ
 ਰ ਸੋਫੀ ਪ੍ਰਾਨ ਹਿਤ ਭਾਜੇ॥ ੧੭੩॥ ਸਹਸ ਪਾਂਚ ਬਰ ਬੀਰ ਪਠਾਨਾ॥ ਚ
 ਕਰ ਸੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਜਾਨਾ॥ ਪ੍ਰਥਮੈ ਤੇਜ ਭੂ ਭਰੈ ਅਪਾਰਾ॥ ਭਾਜ ਚਲ
 ਨਕੋ ਬਿਵਤ ਬਿਚਾਰਾ॥ ੧੭੪॥ ਰਾਜਨ ਕੀ ਉਮਡੀ ਉਤ ਸੈਨਾ॥ ਪਾਟ ਸ
 ਜਲਦ ਘੁਰਤ ਉਤ ਗੋਨਾ॥ ਕਟਨ ਬਲੀ ਲਰਿਹੈ ਤਿਨ ਸੀਗਾ॥ ਭੁਮਕ
 ਹਵੈ ਪੈ ਦੁਇ ਨਿਸੰਗਾ॥ ੧੭੫॥ ਦੁਹੈ ਹਮਕੇ ਸਗਲ ਸੀਜਾਰਾ॥ ਆਈ
 ਬਿਨ ਭਾਂਗ ਕੇ ਭਾਰਾ॥ ਤਾਂਤੇ ਹਮ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਉਪਾਈ॥ ਚਲੈ ਰਿਖਾਂਤੇ
 ਕਾਨਕ ਢਾਈ॥ ੧੭੬॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਬਾਈ ਧਾਰ ਪਹਾਰ ਪਤਿ ਉਮਡੈ
 ਕੋ ਪਬ ਢਾਇ॥ ਕੋਨ ਲਰੈ ਗਾਤਨ ਸੋ ਤੁਮਰੇ ਕਾਲ ਲਖਾਇ॥ ੧੭੭॥
 ॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਯੀ ਬਿਚਾਰ ਸਤਿਗੁਰ ਤਟ ਗਾਏ॥ ਸੂਟੇ ਲਿਖਤ
 ਸੁਲਿਖੇ ਦਿਖਾਏ॥ ਹਮਕੇ ਖੁਸੀ ਹਿਸਾਬ ਕਰੀਜੈ॥ ਧਾਮ ਜਾਨੈ ਕੋ ਆ
 ਇਸ ਦੀਜੈ॥ ੧੭੮॥ ਪੁਤ ਪਠਾਨੀ ਬਾਹਰ ਚਾਯੋ॥ ਤਾਂਤੇ ਹਮਕਹ
 ਜਲਦ ਬੁਲਾਯੋ॥ ਤਾਂਤੇ ਕਰ ਕਾਰਜ ਫਿਰ ਆਵੈ॥ ਬਹੁਰ ਚਾਕਰੀ ਆ

ਟਲਿਖਾਵੈ॥੧੭੮॥ਜਿਥੀਬਤੀਅਤਿਨਕੀਪ੍ਰਭਸੁਨੀ॥ਬੀਚਸਭਾਪੁਨ
 ਧੁਨਕੈਭੁਨੀ॥ਅਬਜਾਨੈਕਸਮਾਬਿਚਾਰਹੁ॥ਖਲਦਲਆਵੈਜੁਧ
 ਸੰਭਾਰਹੁ॥੧੭੯॥ਪ੍ਰਥਮੈਯਹਨਕਹੁਪੜਲਈਐ॥ਬਹੁਰੇਫਹੈ
 ਜਾਨਪੁਨਕਈਐ॥ਧਨਦੈਧੈਤੁਮਕੇਦਰਬਾਰਾ॥ਬਾਹਕਰੇਜਾਅ
 ਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਾ॥੧੮੦॥ਹਮਰੇਤੁਮਰੇਪਰਇਕਲਹੀਐ॥ਹਮਰੀਫ
 ਤੇਤੁਮੈਜਗਕਹੀਐ॥ਇਹਬਿਧਸਤਿਗੁਰਵਹਸਮਝਾਯੋ॥ਪੁਨਜ
 ਝਮੈਸੀਭਾਂਤਿਸੁਨਾਯੋ॥੧੮੧॥ਸਗਅਨਤੇਰੇਫਤਮੁਖਕਾਰੋ॥ਇ
 ਤਉਤਹਮਕਹਜਗਤਧਿਕਾਰੋ॥ਕੋਟਜਤਨਹਮਰਹੈਨਕਬੈ॥ਜਾਵੈ
 ਨਿਜਕਾਰਜਕਹਸਬੈ॥੧੮੨॥ਸੀਮੁਖਸਾਰਿਬਬਚਨਬਖਾਨਾ॥
 ਸੁਨਹੋਹਮਰੀਬਾਤਪਠਾਨਾ॥ਇਸੀਜੰਗਕੇਕਾਰਨਪਨਾ॥ਨਿਸਦਿ
 ਨਹਮਦੇਫਤਤੁਮਧਨਾ॥੧੮੩॥ਤਾਂਤੇਤੁਮਇਹਭਾਂਤਿਬਿਚਾਰਹੁ॥
 ਸੁਰਨਜਮੇਪੁਰਖਤਸੰਭਾਰੋ॥ਜੇਤੁਮਰੇਮਨਮੈਯੋਆਈ॥ਰਾਜਨ
 ਕੇਦਲਹੈਅਧਿਕਾਈ॥੧੮੪॥ਤੰਚਿਤਚਿਤਮੈਜਿਨਕਰੋ॥ਹਮਰੀ
 ਬਾਤਚੀਤਨਿਜਧਰੋ॥ਅੰਜਗਕੇਦਲਦਹਲਖਆਵੈ॥ਹਮਰੇਇਤ
 ਤੇਸਹੀਸਸਿਧਾਵੈ॥੧੮੫॥ਮਾਰਕੂਟਤਿਨਕੈਛੁਕਰੈ॥ਬਿਜੈਨਿਸਾ
 ਨਸੀਸਨਿਜਧਰੋ॥ਮਰਨਜੀਵਨਕੀਚਿੰਤਨਕਰੋ॥ਸਸੜਅਸੜਹ
 ਬਨਮੈਧਰੋ॥੧੮੬॥ਨਮਕਹਲਾਲਨਾਥਕਾਕਰੀਐ॥ਮਰਨਜੀ
 ਅਨਅਸਧੁਜਪਰਧਰੀਐ॥ਸੁਮੀਕਹਜੇਰਨਮਧਤਆਗੈ॥ਈਹ
 ਨਿੰਦਨਰਕਤਿਹਆਗੈ॥੧੮੭॥ਤੁਕੋਮਾਸਗੀਧਨਹੀਲੇਹੀ॥ਨਮਕ
 ਹਰਾਮਜਾਨਤਜਦੇਹੀ॥ਆਗੈਸੁਰਗੁਨਈਹਜਜੁ॥ਸਾਤਮੁੰਡੀਤਾ
 ਕੇਸਿਰਭੁਜਾ॥੧੮੮॥ਜੇਸਨਮੁਖਹੈ॥ਤਾਗਤਪਾਨਾਸਫਲਜਨਮ

ਤਾਕੋ ਤੰ ਜਾਨਾ ਜਿਤ ਕਰਕਤ ਧਰਗਿਰਤ ਸੁਬੰਦਾ ਤਿਤ ਕਬਰਖਤ
 ਰਭੁਗਤ ਮਕੀਦਾ ॥੧੮੦॥ ਅਸਨ ਬਸਨ ਦਮੀ ਕੀ ਬਿਤਾ ਸੇਵਕ ਪੈ
 ਰੇ ਗੋਜੇ ਮਿਤਾ ਸਮਾ ਬਨੈ ਤਾਕੇ ਰਨ ਆਈ ॥ ਤਿਆਗਤ ਸਬੈ ਤਵਨ
 ਕਹ ਜਾਈ ॥੧੮੧॥ ਧਿਗਤ ਕੈ ਨਿਸਚੈ ਸੁਨਖਾਨਾ ਸੁਰਨਹੀ ਟੁਹਸ
 ਆਰਪਛਾਨਾ ਤੁਤੇ ਤੁਮ ਸਮਝੈ ਇਹ ਬਾਤਾ ਹਮਰੇ ਤੁਮਰੇ ਗਿਹ ਇਕ
 ਜਾਤਾ ॥੧੮੨॥ ਅੰਗੁਤੁਮਰੇ ਮਨਯੋ ਆਈ ਚਾਹਤ ਕਛੁ ਰੋਜ ਅ
 ਧਿਕਾਈ ਸੋਭੀ ਹਮਤੇ ਤਤ ਛਿਨ ਲੀਜੋ ॥ ਯਾਮੈ ਰਤੀ ਨ ਦੇਰ ਲਹੀਜੋ
 ॥੧੮੩॥ ਦਮਕੁ ਆਗ ਲੇਤ ਤੁਮ ਸਾਰਾ ਦੇਇ ਤੀਨ ਲੇਟੁ ਅਥਖਰ
 ॥ ਪਾਂਚਨ ਲੋ ਪ੍ਰਭੂ ਕਹ ਲੀਜੋ ॥ ਕਬਜ ਲਿਖਾਇ ਹਾਥ ਨਿਜ ਕੀਜੋ ॥
 ੧੮੪॥ ਯੋਸੀ ਮੁਖ ਜਬ ਪੁਨ ਸਮਝਾਯੋ ॥ ਫਿਰ ਭੀ ਖਨ ਜਤੁ ਅੰਸ ਅ
 ਲਾਯੋ ॥ ਕਹਾ ਭੁਯੋ ਦੋਲਤੁ ਲਖ ਆਈ ॥ ਸਗ ਅਨ ਸੋਨ ਹਿਟੁ ਟਾਜਾ
 ਈ ॥੧੮੫॥ ਤਿਨ ਸੋਬਨੀ ਜੁ ਨਿਸ ਦਿਨ ਰਈ ॥ ਦੋਲਤੁ ਆਇ ਪਨੀ
 ਪੁਨ ਗਈ ॥ ਸਿਖ ਅਨ ਕਹੀ ਹਜੂਰ ਸੁ ਬਾਤਾ ॥ ਏਹੈ ਕਾਇਰ ਅਤਿ ਤਰ
 ਪਾਤਾ ॥੧੮੬॥ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭੁ ਇਨ ਪ੍ਰੀਛੁ ਜਿਨ ਕਰੋ ॥ ਜਾਹੁ ਮਲੇਛੁ ਪ੍ਰਗ
 ਟ ਉਚਰੋ ॥ ਤੁਮਰੇ ਜੁਧ ਜੰਗ ਬਿਧਿ ਨਾਨਾ ॥ ਬਿਜੈ ਕਰੈ ਗੋਸੀ ਅਸਪਨ
 ॥੧੮੭॥ ਫਿਰੀ ਇਨ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਹਾਰੋ ॥ ਜਾਹੁ ਮਲੇਛੁ ਪ੍ਰਗਟ
 ਉਚਾਰੋ ॥ ਤੁਬ ਪ੍ਰਭੁ ਉਨ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਘਨ ਸੁਰਕੈ ਇਹੁ ਗੁੰਤਿ
 ਉਚਾਰੀ ॥੧੮੮॥ ਜਾਵਹੁ ਗੀਦੀ ਮੁੜ ਗਟਾਰੋ ॥ ਕਹਾ ਕਾਲਤੇ ਜੋਹ
 ਕਾਰੋ ॥ ਤੁਮ ਯਹ ਠੰਢ ਨ ਕਰੋ ਨਗਾਰਾ ॥ ਨਾਤਰ ਲੈਪੈ ਲੂਟ ਸੁਧਾਰਾ ॥
 ੧੮੯॥ ਉਲਟੇ ਕਰਕੈ ਸਗਰ ਨਗਾਰੋ ॥ ਚਲੇ ਮਲੇਛੁ ਆਧਿਕ ਰਿਸ
 ਧਾਰੋ ॥ ਚਲੇ ਜਾਤ ਨਿਜ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਪਾਂਚ ਪਾਚ ਦੇ ਰਹਿ ਓਸੁਵਾਰ

॥੨੦੦॥ ਭੀਖਨਖਾਨ ਕਹੀਖਨਜਾਏ॥ ਰੁਪਯਾ ਸਰਫੀ ਕਿਤਕਸੀਬਾਏ॥
 ਸਕਲਖਜਾਨੈ ਕਯੋਨਹੀਲੈਯੋ॥ ਪੁਤਪੁਤਰੇਲੈਘਰਖੈਯੋ॥ ੨੦੧॥
 ਲਾਲਜਟਾਹਰਮਾਣਕਮੇਤੀ॥ ਬਾਜਰਾਨਕੰਚਨਬਰਜੇਤੀ॥ ਜਮੇਜ
 ਯੋਨਿਰਖੈਹੈਤੁਮਥਾਨਾ॥ ਤੇਤੋਲੀਜਹੁਅਗਸੁਆਨਾ॥ ੨੦੨॥ ਜ
 ਬਮੈਸਬਰਾਜਨਪੇਜੈਹੁ॥ ਲੂਟਮਾਫਤੁਮਕੋਲਿਖਵੈਹੁ॥ ਯੋਕਹਤਫਨ
 ਠਫਰਮਹਿਆਏ॥ ਅਨਗਨਜਹਾਵਤਵਲਛਾਏ॥ ੨੦੩॥ ਰਾਜੇਸ
 ਕਲਇਨੈਲਖਪਾਈ॥ ਖੁਸੀਭਏਮੰਨਮੈਅਧਿਕਾਈ॥ ਆਦਰਸਕ
 ਲਮਲੇਛਨਕੀਨਾ॥ ਸਰਬਭੇਦਸਤਿਗੁਰਕਾਲੀਨਾ॥ ੨੦੪॥ ਅਰ
 ਬਖਰਬਸੀਪਤਤਿਹਥਾਨਾ॥ ਏਕਬਦਨਕੋਕਰੈਬਖਾਨਾ॥ ਜੇਜੈਚੀ
 ਜਦਿਸਾਟਰਆਈ॥ ਅੰਗਸਾਹਕੇਘਰਮੈਨਾਹੀ॥ ੨੦੫॥ ਸੋਅਬ
 ਚਲਕੈਲੂਟੇਰਾਜੇ॥ ਲਾਲਜਟਾਹਰਮੁਕਤਾਸਾਜੇ॥ ਸਸਤੁਅਸਤੁਪ
 ਰਕਿਤਕੇਜੁਆਨਾ॥ ਪੁਛੀਰਾਜਨਭੀਖਨਖਾਨਾ॥ ੨੦੬॥ ਸੈਨਫਟ
 ਜਖੁਦਾਕਨਾਉਂ॥ ਰੈਯਤਲੋਗਮਿਲੇਇਕਠਾਉਂ॥ ਤਿਨਕੈਤੁਮਕਹਨਾ
 ਮਸੁਨਾਉਂ॥ ਸੁਨੇਗਿਰਪਤੇਸਭਾਇਕਠਾਉਂ॥ ੨੦੭॥ ਜਾਟਗਟਾਰਸੁ
 ਤੇਲੀਘਨੇਨਾਈ॥ ਬਾਮਨਜਾਤਨਗਨੇ॥ ਰਜਕਸੂਦਲੱਬਨੇਜਾਨ
 ਹੁ॥ ਬਨੀਏਰੋੜੇਭਾਟਪਛਾਨਹੁ॥ ੨੦੮॥ ਬਾਢੀਅਉਰਲੁਹਾਰਸੁਨ
 ਗ॥ ਸੀਟਰਲੋਗਘੁਮਾਰਕੁਲਾਗ॥ ਕਿਤਕਬਾਰਿਤੀਅੰਗਰਮਾਰਾ॥
 ਕਰਰੇਘਰੇਏਖੋਰਹਲਾਲਾ॥ ੨੦੯॥ ਬਾਰਾਜਾਤਸਨਾਤਮਿਲਾਵੈ॥
 ਤਿਨਕਹਤੀਰਕਮਾਨਸਿਖਾਵੈ॥ ਬਰਛਪਕਰਕਿਸੂਨਹੀਆਵੈ॥ ਤੀ
 ਰਤੁਫੰਗਸੂਕੰਨਚਲਾਵੈ॥ ੨੧੦॥ ਆਪਬਲੀਨਿਸਚੈਤੁਮਜਾਨਹੁ॥
 ਸੋਲਖਜੇਹਾਏਕਪਛਾਨਹੁ॥ ਆਮੁਏਕਤਫਨਕੋਬਲੀ॥ ਸੋਭੀਸੁਰਾ

ਨਿਸਚੈ ਦਲੀ॥ ੨੧੧॥ ਅੰ ਦਸ ਬੀਸ ਤਹਾਂ ਜੋ ਲਹੀਐ ਤੇ ਕਹੁ ਕਾਕੀ
 ਗਨਤੀ ਕਹੀਐ॥ ਇਹ ਤਾਕੀ ਸਭ ਸੈਨ ਸੁਮਾਰਾ॥ ਸੋ ਮੈ ਤੁਮਰੇ ਤੀਰ ਉਚਾ
 ਰਾ॥ ੨੧੨॥ ਯੋ ਭੀ ਖਨ ਤਿਨ ਸਾਥ ਅਲਾਈ॥ ਲੂਟ ਮਾਫ ਨਿਜ ਕੋ ਲਿਖ
 ਵਾਈ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਮਿਲੇ ਤੁਰਕ ਜਬ ਆਈ॥ ਤਬ ਰਾਜਨ ਮਿਲ ਬਾਤ ਚ
 ਲਾਈ॥ ੨੧੩॥ ਵੇਹਰਾ॥ ਇਹੀ ਫਟ ਜਤਿਹ ਪਾਸਹੀ ਜਾਨਤ ਸਕਲ
 ਜਹਾਨ॥ ਅਬ ਲਟੈ ਗੇ ਤਵਨ ਕਹ ਜਹ ਤਹ ਦੇਤ ਨਿਸਾਨ॥ ੨੧੪॥ ॥
 ਚੋਪਈ॥ ॥ ਬੀਤੀ ਨਿਸਾ ਭੇਰ ਹੋਇ ਆਯੋ॥ ਕ੍ਰਿਸਨ ਸਸੁਰ ਚਲ ਤਖ
 ਤੁ ਸੁਹਾਯੋ॥ ਲੇਗਨ ਨਿਕਟ ਹਜੂਰ ਸੁਆਈ॥ ਸਰਬ ਕਥਾ ਕਹਿ ਪ੍ਰਗ
 ਟ ਸੁਨਾਈ॥ ੨੧੫॥ ਪਾਂਚੇ ਸਹਸ ਉਦਾਸੀ ਸਾਰੇ॥ ਗਏ ਭਾਜ ਗਤੀ ਨਿ
 ਸਭਾਰੇ॥ ਯੋ ਬਤੀ ਆਜ ਬਹੀ ਸੁਨ ਪਾਈ॥ ਕਹ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਗੇ ਸਰਬ ਪਲ
 ਈ॥ ੨੧੬॥ ਤਿਨ ਯੋ ਕਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਵਤਾਰਾ॥ ਏਕੋ ਰਹਿਓ ਉਨੈ ਸਿਰ
 ਦਾਰਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਕਿਰਪਾਲ ਮਹੰਤ ਜੁ ਲਹੀਐ॥ ਤਵਨ ਠਵਰ ਰਾਜਤ ਪ੍ਰਭ
 ਅਹੀਐ॥ ੨੧੭॥ ਵਯਾ ਸਿੰਧ ਤਿਨ ਕੀ ਸੁਨ ਬਾਨੀ॥ ਬਿਹਸ ਬਦਨ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰ
 ਗਟ ਬਖਾਨੀ॥ ਜੋ ਸਿਰੁ ਕਾਇਮ ਰਾਜਤ ਬਾਨੇ॥ ਤਬ ਤਿਨ ਕਹੁ ਭਾਖਹੁ
 ਜਿਨ ਭਾਨੇ॥ ੨੧੮॥ ਜੋ ਮਹੰਤ ਰਾਜਤ ਨਿਜ ਠੰਠੇ॥ ਚਿਲਕਾ ਦ੍ਰੈ ਹੈ ਅਧਿਕ
 ਸੁਮੀਰੇ॥ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾਲੇ ਲੇਹੁ ਹਕਾਰੀ॥ ਯਾਦਿ ਕਰਤ ਸਤਿਗੁਰ ਅਵਤਾਰ
 ਰੀ॥ ੨੧੯॥ ਯੋ ਸੁਨ ਅਧਿਕ ਬੀਰਤਹ ਧਾਏ॥ ਜਟ ਜਟ ਜਿਹ ਧਿਆਨ
 ਲਗਾਏ॥ ਲਾਂਬੀ ਜਟ ਬਿਭੂਤ ਕੁਪੈਨਾ॥ ਛੀਰ ਸਿੰਧ ਬਾਰ ਕੁਜਨੁ ਅੰਨਾ॥
 ੨੨੦॥ ਪਾਰ ਬਤੀ ਪਤ ਕੈ ਇਹ ਵਤਾਂ॥ ਏਕੈ ਧਿਆਨ ਪ੍ਰਭੁ ਰਸ ਰਤਾਂ॥ ਜ
 ਤ ਕੀ ਜਟਾ ਨੇਮ ਕੇ ਨਖਾ॥ ਧਿਆਨ ਬਿਭੂਤਿ ਨਾਮ ਕੀ ਭੁੱਖਾ॥ ੨੨੧॥
 ਤੇਟ ਕਛੀਦ ॥ ਨਿਜ ਧਿਆਨ ਅਖੰਡ ਸੁਮਧ ਲਗਾਯੋ॥ ਮਨ ਜੀਤ ਸੁ

ਆਟਨਜਾਨਭਗਯੋ। ਨਟਜੀਤਦਸੀਗਿਹਮੱਧਿਗਯੋ। ਜਿਹਜੋਤਅ
 ਨਾਹਦਰੁਪਠਯੋ। ੨੨੨। ਚੰਪਈ। ਸੁਰਤਸੀਕੋਚਬਜਖੁਲਤਾਲ
 ਯਧਿਸਿਯੋਮੱਧਿਜਿਹਸੁਖਦਗੁਰਾਲਾ। ਛੁਟੀਸਮਾਧਚੇਤਜਨਭਯੋ।
 ਕੇਹਰਕਿਧੋਸੇਵਤਾਜਯੋ। ੨੨੩। ਸੁਨੈਜਬੈਸਤਿਗੁਰਬਰਨਾਮਾ। ਉ
 ਠੈਸੀਤਅਤਿਬਲਅਭਿਰਾਮਾ। ਕਰਮੈਲਯੋਸੁਕਤਕਉਠਾਈ। ਥਾ
 ਨਹਯਾਤਜਾਸਤਨਲਾਈ। ੨੨੪। ਵਰਸੈਚਰਨਪ੍ਰਭੁਕੇਆਈ। ਬਾ
 ਰਜਮੈਪਲਵਬਰਦਾਈ। ਪਾਰਿਓਅਨਤਿਨਕੈਜਬਮਾਹੀ। ਖੁਸੀ
 ਭਏਸਤਿਗੁਰਲਖਤਾਹੀ। ੨੨੫। ਬਿਹਸਪ੍ਰਭੁਮੁਖਬਚਨਉਚਾਰੇ
 ਯਸਕਲਚੇਲਕਾਕਹਾਸਿਧਾਰੇ। ਸੁਖਦੇਖਤਚਰਬੈਕਹੁੰਗਏ। ਕੈਸੀ
 ਗਤਕੀਭੁਗਤਨਪਏ। ੨੨੬। ਸੁਨਬੈਲਯੋਸੁਭਮਤਿਅਵਧੁਤਾ।
 ਸੀਤਸਿਰੋਮਠਿਸੀਪੁਰਹੁਤਾ। ਗੁਰਚੇਲੇਸਭਸਗਣਿਤਿਹਾਰੀ। ਤੈਹਮ
 ਰੇਸਤਿਗੁਰਅਵਤਾਰੀ। ੨੨੭। ਬਡੇਭਾਗਤੇਕਹਹਮਪਾਯੋ। ਲੋਕ
 ਸੁਖੀਪਰਲੋਕਬਨਾਯੋ। ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਰਿਖਕਵਿਮੁਨਜੋਨੀ। ਕਿੰਨਰਜ
 ਛੁਭੁਜੀਗਅਮੋਨੀ। ੨੨੮। ਆਜਲਗੇਗਾਟਤਗੁਨਆਯੋ। ਤੁਟ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿਸੋਇਹਮਮਪਾਯੋ। ਅਬਮਨਮੈਨਿਸਚੈਇਮਆਈ। ਤੁਟ
 ਸਮਾਨਪ੍ਰਭਸੁਰਨਰਨਾਹੀ। ੨੨੯। ਕੋਟਬਿਸਨਬ੍ਰਹਮੇਤ੍ਰਿਪੁਰਾਰੀ।
 ਇਨਪਟੇਪਰਦਿਜਿਯੈਟਾਰੀ। ਅਸਪ੍ਰਭੁਗੁਰਪੁਰਨਕਹਤਯਾਰੀ।
 ਅਨਜਾਫਿਰਤਮੂੜਅਨੁਰਾਰੀ। ੨੩੦। ਯਹਨਿਸਚਪੁਰਨਤਬਾ
 ਟੈ। ਜਬਪ੍ਰਭਪਟਮੈਪਰਚਪਾਵੈ। ਜਕਹਪ੍ਰਭਤੈਆਪਲਖਾਵਤਾ।
 ਅਲਖਪੁਰਖਸਾਧੁਬਰਪਾਵਤਾ। ੨੩੧। ਯੀਤਿਨਉਪਮਾਕਰੀਅਪ
 ਰੇ। ਜਕੋਪੈਅਤਟਾਰਨਪਾਰੇ। ਯੀਸੁਨਕਰਤਕੇਬਰਬਚਾਬੈਲਯੋ

ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੁ ਸੱਚਾ ॥ ੨੩੨ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਸੁਨਤ ਤਵ ਨ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਅ
 ਚਲ ਪੁਰਖ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਬਿਹਸ ਬਚਨ ਸੀ ਮੁਖ ਕਹੀ ਅਧਿਕ ਕਥਾ
 ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ੨੩੩ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਦੂਤਨ ਕੇ ਅਨਗਨ ਦਲ ਭਾਰੇ ॥
 ਤੁਮ ਪਰਚੜੇ ਅਧਿਕ ਲਲਕਾਰੇ ॥ ਯਹ ਤੁਮ ਹਮ ਕਹ ਬਚਨ ਜਤਾਵਹੁ
 ॥ ਸੀ ਅਸਧੁਜ ਕੇ ਚਰਿਤ ਸੁਨਾਵਹੁ ॥ ੨੩੪ ॥ ਸੀ ਅਸਵੇਦ ਕਾਲਕਾ
 ਮਾਈ ॥ ਕਾਪਰ ਹੈ ਇਹ ਠਵਰ ਸਹਾਈ ॥ ਕਾਕੇ ਕਰੈ ਜੀਤ ਕੇ ਟੀਕਾ ॥ ਭਾ
 ਜੈ ਕਵਨ ਹੋਇ ਰਨ ਫੀਕਾ ॥ ੨੩੫ ॥ ਯੋ ਸੁਨ ਕੇ ਸੀ ਮੁਖ ਕੇ ਬਾਕਾ ਬੋਲ
 ਜੇ ਸੀਤ ਸਮਤ ਬਰਪਾਕਾ ॥ ਅਸ ਜੇਧਾ ਤੇ ਸਮ ਬਰਬਾਹੀ ॥ ਚੰਦਰ ਭਵ
 ਨ ਪ੍ਰਗਟ ਕੇ ਉਨਾਹੀ ॥ ੨੩੬ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਦੁਸਟਨ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਜਿਨ
 ਕੀਤੀ ਸਭ ਖਲਕ ਖੁਆਰੀ ॥ ਮਹਾ ਧਨੁਰ ਧਰ ਅਤਿ ਬਰ ਬਾਲਾ ॥ ਜਿ
 ਨ ਜੀਤੇ ਖਲ ਦਲ ਧਰ ਕਾਲਾ ॥ ੨੩੭ ॥ ਰਾਵਣਾ ਦਿ ਜਿਹ ਪ੍ਰਗਟ ਸੰਪਾ
 ਰੇ ॥ ਕੁੰਭ ਕਰਣ ਮਧ ਕੈਟ ਪ੍ਰਹਾਰੇ ॥ ਸੁੰਭਨ ਸੁੰਭ ਕੀਨ ਖਲ ਹੀਸਾ ॥ ਜਰਾ
 ਸੰਧ ਦੁਰਜੇਧਨ ਕੀਸਾ ॥ ੨੩੮ ॥ ਬੜੇ ਬੜੇ ਮੋਨੀ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਬਚਨ ਬਿ
 ਰੰਬ ਸੁਰਸ ਸੁਭਾਰੀ ॥ ਸੁਰਨਰ ਨਾਗ ਜਾਨ ਅਸੁਰੀਸਾ ॥ ਜਿਨ ਕਾ ਦੰਤ
 ਸਰਬ ਕੇ ਸੀਸਾ ॥ ੨੩੯ ॥ ਅਸ ਜੇਧਾ ਤਵ ਕੀਨ ਸੁਪਾਜੀ ॥ ਜਿਨ ਤੇ ਤਰਤ
 ਖਲਕ ਸਭ ਭਾਜੀ ॥ ਇਹ ਕਾ ਕੀ ਗਨਤੀ ਮੈ ਗੁਰਾ ॥ ਮਾਰੇ ਇਨੈ ਨਾਥ ਅ
 ਸੁਰਾ ॥ ੨੪੦ ॥ ਕੋਟ ਸਿਆਰ ਤੇ ਅਧਿਕ ਜੁ ਆਵੈ ॥ ਤੁਦ ਪਕੇ ਹਰ ਜੀਤ
 ਨ ਜਾਵੈ ॥ ਯੋ ਸੁਨ ਕਰਤਾ ਕੇ ਬਰ ਬੱਚਾ ॥ ਗਦ ਗਦ ਭੁਯੇ ਸਾਹਿਬੀ ਸੱਚਾ ॥
 ੨੪੧ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਸਤਿਗੁਰ ਬਰ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਬਚਨ ਬਿਲਾਸ ਸੀਤ ਕ
 ਰਨਾਰੀ ॥ ਤਬ ਲਗ ਸੁਭਟ ਬੀਰ ਅਸਧਾਰੀ ॥ ਮਾਨ ਹਜੂਰ ਸੁਪ੍ਰਗਟ
 ਉਚਾਰੀ ॥ ੨੪੨ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਹਮ ਪ੍ਰਭੂ ਕੁਚ ਕਰਾਈ ॥ ਆਏ ਬੇਗ ਬਰਨ

ਸਰਣਾਈ। ਜੋ ਸਾਹਿਬ ਜੁ ਕੇ ਚਿਤ ਭਾਵੈ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਅਸੁ ਤੁਰਤੁ ਕਰ
 ਵੈ। ੨੪੩॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਸੁਨਤੁ ਬਚਨ ਮਹਾਰਾਜ ਜੁ ਭੇ ਸੁਚੇਤ ਸਰਬੰਗ
 ॥ ਬੀਰਨ ਪ੍ਰਤਿ ਆਗਿਆ ਵਈ ਸਾਜਹੁ ਕਵਚ ਨਿਖੰਗਾ। ੨੪੪॥ ॥
 ਚੋਪਈ। ॥ ਜੋ ਸੁਨ ਕਰ ਰਣ ਜੀਤ ਬਜਾਯੋ। ਤੁਕੈ ਸਕਲ ਨਦ ਧਰਛ
 ਯੋ। ਖਬਰੈ ਭਈ ਅਰੁਨ ਕੇ ਧਾਮਾ। ਕਾਂਪਤੁ ਭਯੋ ਰੂਮ ਅਰੁ ਸਾਮਾ। ੨੪੫
 ॥ ਪਿਰ ਬੀਰ ਜੇਧੇ ਬਲ ਧਾਨੀ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਲੀਓ ਬੋਲ ਨਿਦਾਨੀ। ਤਿਨ
 ਪਿਰਨ ਕੇ ਨਾਮ ਗਨਾਉ। ਜਾਤੇ ਗੁਰਮੁਖ ਸੰਤ ਰਿਝਾਉ। ੨੪੬॥ ਸੰਗੀ
 ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਿਥਮ ਧਰਨਾ ਮੁ। ਬਲ ਕਰ ਭਯੋ ਸਾਹ ਸੰਗਾ ਮਾ। ਅਸੁ ਪੰਨਖ
 ਪੂਰਨ ਜਬ ਕਰਾ। ਤਬ ਪ੍ਰਭੂ ਜੁ ਇਹ ਨਾਮ ਸੁਧਰਾ। ੨੪੭॥ ਜੀਤ ਮਲੋ
 ਸਿੰਘ ਮੇਰ ਗੁਲਾਬਾ। ਲਾਲ ਰੂਪ ਰਨ ਭਯੋ ਸਹਾਬਾ। ਗਿਗਾਰਾ ਮਮਾ
 ਹਰੀ ਚੰਦਾ। ਏਪੈ ਚੋਰੁ ਨ ਲੀਨ ਮੁਕੀਦਾ। ੨੪੮॥ ਸੈਨ ਸੁਦਈ ਤਵਨ ਕੇ
 ਸੰਗਾ। ਕਹਯੋ ਭੰਗਣੀ ਭੂਮ ਸੁ ਜੰਗਾ। ਧਰਮ ਜੁਧ ਕਾ ਰਚਿਓ ਸਥਾਨ
 ॥ ਮਿਟਯੋ ਜੂਝ ਭੁਟ ਆਟਨ ਜਾਨਾ। ੨੪੯॥ ਜੋ ਜਨ ਏਕ ਪਾਵਟੈ ਅੱ
 ਰਾ। ਅਹੈ ਭੰਗਣੀ ਭੂਮ ਅਰੁ ਗੰਗਾ। ਗਿਰੀ ਨਦੀ ਕਾ ਨਿਕਟ ਸੁਜਾਨਾ।
 ਵਜੀ ਦਿਸਾ ਕ੍ਰਿਸਨ ਪਟ ਰਾਨਾ। ੨੫੦॥ ਉਪਰ ਰਾਜ ਪੁਰਾ ਬਡ ਨਗ
 ਰਾ। ਤਰੇ ਬਿਰਾਜਿਤ ਧਰਨੀ ਸਗਰਾ। ਬਾਈ ਧਾਰ ਉਮਰੁ ਗਿਰਾ ਆ
 ਏ। ਇਤਤੇ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਪਾਂਚ ਸਿਧਾਏ। ੨੫੧॥ ਪਾਰਿਯੋ ਆਨ ਆਹਵ
 ਤਹ ਭਾਰੀ। ਗਰਜੇ ਸੂਰਬੀਰ ਬਲ ਕਾਰੀ। ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਬਰਨੈ ਕਬਿ
 ਜੁਧਾ। ਅਮੈ ਸੀ ਕਹਾ ਜੀਵਕੀ ਬੁਧਾ। ੨੫੨॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥
 ਪਰੀ ਆਲਰਾਈ। ਤੁਫੰਗੀ ਚਲਾਈ। ਗਜੀ ਆਨ ਕਾਲੀ। ਲਏ
 ਮੁਡਮਾਲੀ। ੨੫੩॥ ਮੁਨੰ ਨਾਰਦਾਯੋ। ਕਲੰ ਸਾਬਲਿ ਆਯੋ। ਸਿੰਧੀ

ਜੋਗਨੀ ਯੀ ਆਇਓ ਆਨ ਤੀ ਯੀ ॥ ੨੫੪ ॥ ਸਭੈ ਯੋ ਅਲਾਟੈ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਜ
 ਟੈ ॥ ਕਿਤਾ ਜੁਗ ਬੀਤਾ ॥ ਭੁਯੋ ਪੇਟ ਰੀਤਾ ॥ ੨੫੫ ॥ ਕਰੈ ਗੀ ਮਸਾਰੀ ॥
 ਭੁਗੈ ਰਕਤ ਅਹਾਰੀ ॥ ਨਚੈ ਗੋਭੂਤਾਰੀ ॥ ਲਏ ਖਪੁ ਜਾਟੈ ॥ ਮਹਾ ਮੇਦ
 ਪਾਟੈ ॥ ੨੫੬ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਦੁਰਗ ਸਿਰੇ ਮਾਟਿ ਕੋ ਬਿਖੇ ਕਰ ਕਾਇਮ
 ਬਰ ਬੀਰਾ ॥ ਬਹੁਰ ਪ੍ਰਭੂ ਰਨ ਕੋ ਚਦੇ ਪੁਰਤ ਨਾ ਦਰਣ ਧੀਰਾ ॥ ੨੫੭ ॥
 ਬਿਸਖ ਬਾਣ ਬਰਛਾ ਤਬਰ ਸੈਫ ਸੁਲ ਜਮ ਧਾਰਾ ॥ ਬਰਖਤ ਭੇਦੁ ਹੁੰ
 ਰਤੇ ਸਾਵਨ ਘਨ ਅਨੁਸਾਰਾ ॥ ੨੫੮ ॥ ਤੇਟ ਕਛੰਦ ॥ ਜਿਹ ਆ
 ਪਹੁਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜੁ ਸੁਖ ਰੋ ॥ ਭੁਟ ਅੰਗ ਚਲੇ ਗੁਰ ਆਸ ਧਰੋ ॥ ਕਾਬਿ ਨਾਮ
 ਗਨੈ ਤਿਨ ਕੋ ਅਬਹੀ ॥ ਜਸੁ ਧਾਇ ਪਰੇ ਅਰੁ ਪੈ ਸਬਹੀ ॥ ੨੫੯ ॥ ਪ੍ਰਥ
 ਮੈ ਸਨ ਲਾਲ ਸੁਚੰਦ ਲਾਰਿ ਯੋ ॥ ਅਰੁ ਬੀਰਨ ਕੋ ਜਿਨ ਦੇਹ ਦਲਿ ਓ ॥
 ਮਹਿ ਖੀ ਨਿਜ ਪਾਲ ਹਜੂਰ ਹੁਤੇ ॥ ਟਹ ਖੂਬ ਲਾਰਿ ਯੋ ਅਰਿ ਸੰਗ ਸੁਤੇ ॥
 ੨੬੦ ॥ ਦਲ ਦੂਤਨ ਕੋ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਹੁਤਾ ॥ ਜਿਮ ਮਾਰਿਤ ਮੇਘ ਕਰੈ ਸੁ
 ਕਤਾ ॥ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਮਲੇਛ ਅਨੇਕ ਹਨੇ ॥ ਕਾਬਿ ਜੀਤਹ ਪਾਸ ਨਜਾਤ ਗਨੇ
 ॥ ੨੬੧ ॥ ਪੁਨ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਤਬੈ ਨਿਜ ਧਾ ॥ ਕੁਤਕਾ ਕਰ ਲੀਨ ਕਿਧੈ
 ਅਯੁ ਧਾ ॥ ਨਿਜ ਖਾਨ ਹਯਾਤ ਕੇ ਸੀਸ ਦੁਯੋ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪੇਖ ਮਹਾ ਸਪ੍ਰਸੰਨ
 ਭੁਯੋ ॥ ੨੬੨ ॥ ਇਕ ਸਾਹਿਬ ਚੰਦ ਜੁ ਅੰਗ ਚਲਾ ॥ ਜਿਨ ਮਹਿ ਰੂਰਿ
 ਓ ਸੁਪਨਾ ਭੁਲਾ ॥ ਪੁਨ ਨੰਦ ਸੁਚੰਦ ਮਸੰਦ ਚਦਾ ॥ ਜਿਨ ਦੂਤਨ ਕੋ
 ਅੰਗ ਅੰਗ ਰੁਦਾ ॥ ੨੬੩ ॥ ਬਹੁ ਟਾਰ ਕਰੇ ਜਿਨ ਮੱਧਿ ਰਣੀ ॥ ਜਿਹ
 ਰਾਖ ਲਈ ਲਜ ਸੋਢ ਮਣੀ ॥ ਭੁਟ ਮਾਤੁਲ ਜਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਬਲੀ ॥ ਟਹ
 ਧਾਇ ਪਰਿ ਓ ਮੱਧਿ ਸੈਨ ਖਲੀ ॥ ੨੬੪ ॥ ਛੁਤਰਾ ਪਨ ਯੋ ਜਗ ਪੁਰ ਰਹਿ
 ਯੋ ॥ ਦਲ ਪਬਨ ਕੋ ਸੁ ਅਨੇਕ ਹਯੋ ॥ ਭੁਟ ਰੀਸੁ ਰਹੇ ਲਖ ਤੇਗ ਸੰਟਾ ॥

ਮਿਲ ਪੰਨ ਉਚਾਰ ਕਰੈ ਸੁਭੁਟਾ ॥ ੨੬੫ ॥ ਰਸਾਟਲ ਛੰਦ ॥ ਹਲੀ
 ਏਕਟਾਈ ॥ ਹਜ਼ੂਰੀ ਰਹਾਈ ॥ ਚੰਦ ਲਾਲ ਨਾਮਾ ॥ ਅਰਿ ਕੁ ਭਿਰਾਮਾ ॥
 ੨੬੬ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਪਾਸ ਆਯੋ ॥ ਤਿਨੈ ਬੈਠ ਗਯੋ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾਲ ਘੋਰਾ ॥ ਇ
 ਟੈ ਮੋਹ ਜੋਗਾ ॥ ੨੬੭ ॥ ਹਸੇ ਦੀਨ ਦਆਲਾ ॥ ਵਈ ਖੰਗ ਦਾਲਾ ॥ ਇਕੈ
 ਖੰਗ ਬਾਜੀ ॥ ਲਏ ਦਾਸ ਤਾਜੀ ॥ ੨੬੮ ॥ ਪਰੇ ਜੀਨ ਰਾਢੇ ॥ ਮਨੋ ਪੰਨ
 ਗਾਢੇ ॥ ਚਲ ਮੋਤਾ ਸੋਢੇ ॥ ਤਬੈ ਬੈਠ ਗਯੋ ॥ ੨੬੯ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਬਿੰ
 ਦ ਆ ॥ ਕਹੋ ਤੇਗ ਭਿੰਦਿਆ ॥ ਕਹੀ ਹਾਥ ਬਾਏ ॥ ਧਰੇ ਦਾਲ ਦਾਏ ॥ ੨੭੦
 ॥ ਕਹੇ ਦੁਜ ਹਾਥਾ ॥ ਧਰੇ ਤੇਗ ਸਾਥਾ ॥ ਅਰਿ ਜੋ ਚਲਾਈ ॥ ਰੁਕੇ ਦਾਲ ਤਾ
 ਈ ॥ ੨੭੧ ॥ ਤਿਸੈ ਆਪ ਮਾਰੇ ॥ ਇਹੈ ਜੁੱਧ ਭਾਰੇ ॥ ਚਲਿਓ ਬੇਗ ਧਾਈ
 ॥ ਪਠਾਣਿ ਹਸਾਈ ॥ ੨੭੨ ॥ ਇਕੈ ਮੀਰ ਖਾਨਾ ॥ ਇਸੈ ਪੈ ਸਿੰਧਾਨਾ ॥ ਕਟਿ
 ਬੈਠ ਗਯੋ ॥ ਇਸੈ ਅਗ ਆਯੋ ॥ ੨੭੩ ॥ ਕਰਿ ਤੇਗ ਚਾਈ ॥ ਇਸੈ ਕੂ
 ਚਲਾਈ ॥ ਇਨੈ ਦਾਲ ਡਾਹੀ ॥ ਭੁਲੇ ਲੈ ਬਚਾਈ ॥ ੨੭੪ ॥ ਇਨੈ ਲੈ ਚ
 ਲਾਯੋ ॥ ਤਿਸੈ ਕੰਠ ਘਾਯੋ ॥ ਪਰਯੋ ਸੀਸ ਜਾਈ ॥ ਮਲੇ ਛੁਤਿ ਥਾਈ ॥ ੨੭੫
 ॥ ਹਸੈ ਸੈਨ ਸਾਰੀ ॥ ਇਸੈ ਕੋ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਰੂਬੈ ਲਾਜ ਸਿੰਧਾ ॥ ਪਠਾਣਿ ਜੁ
 ਅਧਾ ॥ ੨੭੬ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਦ ਪਾਯੋ ॥ ਤਿਸੈ ਜਸੁ ਛਾਯੋ ॥ ਤਬੈ ਸੇ ਪਠਾਨਾ ॥
 ਸੁਹਲਾ ਕਰਨਾ ॥ ੨੭੭ ॥ ਟਿਰੈ ਕੰਠ ਜਾਈ ॥ ਪਰੇ ਸਾਰ ਆਈ ॥ ਸਿੰਗੋ
 ਸਿੰਘ ਜੁ ਆਨਾ ॥ ਅਰਿਯੋ ਤੋਨ ਥਾਨਾ ॥ ੨੭੮ ॥ ਪ੍ਰਨੀ ਸੈਨ ਮਾਰੀ ॥ ਕਰੈ
 ਕੋ ਸੁਮਾਰੀ ॥ ਨਿਜਾ ਬਾਤ ਖਾਨਾ ॥ ਅਰਿਯੋ ਤੋਨ ਥਾਨਾ ॥ ੨੭੯ ॥ ਸਿੰਗੋ ਖ
 ਨ ਤਾਕਾ ॥ ਭੁਯੋ ਜੁਧ ਬਾਕਾ ॥ ਉਨੈ ਯਾ ਚਲਾਈ ॥ ਇਨੈ ਤਾ ਸੁਲਾਈ ॥
 ੨੮੦ ॥ ਉਤੈ ਖਾਨ ਮਾਰਾ ॥ ਇਤੈ ਸਿੰਘ ਸੁਰਾ ॥ ਗਿਰੈ ਬਾਣ ਆਲੇ ॥ ਗ
 ਯੋ ਜਸੁ ਨਾਲੇ ॥ ੨੮੧ ॥ ਇਤੈ ਹਾਕਾਰਾ ॥ ਉਤੈ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰਾ ॥ ਲਖੇ ਯੋ

ਲਗਾਈ। ਰਿਪਾਸਿ ਪਗਾਈ। ੨੨੨॥ ਅਬੈ ਮੈ ਸਥਾਨੈ। ਹੁਤੀ ਤੇ ਪਜ
 ਨੈ। ਕਿਤੇ ਸਤੁ ਗਈ। ਸੁਜਾਤੇ ਚਲਾਈ। ੨੨੩॥ ਚੋਪਈ। ਗਗਨ
 ਚਿਨਾਲ ਰਾਜਤ ਜਿਹ ਬਾਨੈ। ਕਾਸੀ ਦੇ ਸਦੁ ਰਗੇ ਸਬਖਾਨੈ। ਤਿਹ ਪੁਰ
 ਕੇ ਬਾਸੀ ਬਰਬੀਰਾ। ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਪੰਕਜ ਪਗਤੀਰਾ। ੨੨੪॥ ਯੋਪੁਰ
 ਜੁਜ ਬ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ। ਤੁੰਨੈ ਸਿਖ। ਕਾਨ ਨਿਜ ਧਾਰੇ। ਤਤ ਛਿਨ ਰਮੈ
 ਤੋਨ ਹੀ ਜਾਈ। ਧਰੀ ਬਨਾਇ ਤੇ ਪਜਿਤ ਆਈ। ੨੨੫॥ ਅਮਲੀ
 ਤਰ ਕੀ ਲੈ। ਤਿਨ ਰੋਲੀ। ਆਗੇ ਧਰੀ ਸੁਧ ਬਰਿ ਬੈਲੀ। ਪਿਆਲੇ ਮੁ
 ਹ ਤਿਨ ਮੈਨ ਬਨਾਈ। ਆਗੇ ਧਰੀ ਨਾ ਬਕੇ ਆਈ। ੨੨੬॥ ॥
 ਭੁਜੀ ਗਪੁ ਯਾਤ ਛੰਦਾ। ॥ ਜਬੈ ਮਾਨ ਆਗਿਆ ਪੂਰੀ ਚਲਾਈ।
 ਚਲੇ ਸਤੁ ਮੈ ਸੇ ਮਨ ਮੀਰ ਆਈ। ਜਹਾ ਜੀਗਤ ਕੇ ਬਨੈ ਰੋਰ ਭਾਰੀ।
 ਪਰੇ ਮਧ ਗੋਰਾ ਮਨ ਬਿਜਕਾਰੀ। ੨੨੭॥ ਇਮ ਦੇਖ ਜੁਧੀ ਫਤੇ ਸਾਹਰ
 ਈ। ਗਯੇ ਭਾਜਤਾ ਤੇ ਨਹੀ ਫੇਰ ਆਈ। ਘਨੇ ਆਰ ਰਾਵ ਮੰਤ੍ਰੇ ਤੋਨ ਜਾ
 ਈ। ਪਰੇ ਤੀਰ ਗੋਲੀ ਮਨ ਮੇਘ ਆਈ। ੨੨੮॥ ਤਬੈ ਤੋਨ ਜਾਈ।
 ਹਰੀ ਚੰਦ ਗਈ। ਤਿਨੈ ਹੇਰ ਜੁਧਾ। ਕੁਪ ਧਾਰ ਕੁਧਾ। ੨੨੯॥ ਭੁਜੀ
 ਗਪੁ ਯਾਤ ਛੰਦਾ। ॥ ਓਤੈ ਰਾਹੰਦਰੀ ਇਤੈ ਜੀਤ ਮੱਲੀ। ਕਰੈ ਤੇਗ ਤੀਰ
 ਭਲੇ ਸਾਰ ਝਲੀ। ਹਰੀ ਫੇਰ ਚੰਦ ਸਰੈ ਏਕ ਮਾਰਿਯੋ। ਜਬੈ ਜੀਤ ਮੱਲੀ
 ਹਿਵੈ ਲੈ ਨਿਕਾਰਿਯੋ। ੨੩੦॥ ਲਗੇ ਬਾਣ ਬੀਰੀ ਜਗਮੋ ਕੇ ਪਭਾਰੀ। ਅ
 ਸੀ ਆਨ ਬਾਜੀ ਤਿਸੈ ਕੇ ਪ੍ਰਹਾਰੀ। ਗਯੇ ਜੂਝ ਬੀਰੀ ਲਗੇ ਬਾਣ ਕਾਰੀ। ਤ
 ਬੈ ਦੇਵ ਲੋਗ ਬਸਯੋ ਆਵਤਾਰੀ। ੨੩੧॥ ਸਹੀ ਜੀਤ ਮੱਲੀ ਉਤੈ ਸਾਹ
 ਸੰਗੋ। ਗਏ ਜੂਝ ਜੋਧ ਪੂਰ ਕੇ ਪ੍ਰਸੰਗੋ। ਤਬੈ ਕੇ ਪਕੀਨੇ ਮਹਾਰਾਜ ਭਾਰੀ
 ॥ ਸਰੀ ਮੈ ਕਮਾਇ ਕਰਿ ਮੈ ਜਮਾਰੀ। ੨੩੨॥ ਨਿਰਾਜ ਛੰਦਾ। ॥ ਰਿਵੈ

ਇਕੈ ਪਠਾਨ ਕੈ। ਹਨਯੋ ਸਬਾਨ ਤਾਨ ਕੈ। ਗਿਰਿਯੋ ਤਬੈ ਬਿਹਾਲ ਕੈ। ਭੁਜੈ
ਸਭੈ ਨਿਹਾਲ ਕੈ। ੨੯੩। ਇਕੈ ਪਠਾਨ ਭੀਖਨੀ। ਧਰੇ ਸੁਕੇ ਪਤੀ ਛਨੀ।
ਕਟਿ ਸੁਫਾਕ ਗਾਵਤੋ। ਲਖਮੇ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁ ਆਵਤੋ। ੨੯੪। ਲਖਮੇ ਸਬਾਨ ਤਾ
ਨ ਕੈ। ਹਨਯੋ ਮੁਖੰ ਪਠਾਨ ਕੈ। ਗਿਰਿਯੋ ਭੁਜਯੋ ਪਠਾਨ ਹੀ। ਰਹਿਓ ਕਿਕ
ਨ ਬਾਨ ਹੀ। ੨੯੫। ਤਿਤੈ ਜੁ ਬਾਨ ਲਾਗਯੋ। ਕਿਕਾਨ ਪਾਨ ਤੁ ਆਗਯੋ।
ਹਰੀ ਸੁਚੰਦ ਮੂਰਛਨਾ। ਭੁਜੀ ਉਠਯੋ ਸੁਦੁਛਨਾ। ੨੯੬। ਜਿ ਸੈਨ ਰਾ
ਟ ਮਾਰਹੀ। ਸੁਬੋਧ ਅੰਗ ਰਾਰਹੀ। ਦੁਯੰ ਸਰੀ ਨਿਕਾਰ ਹੈ। ਹਨੇ ਭਟੀ ਨਿਹ
ਰ ਹੈ। ੨੯੭। ਇਤੈ ਭਟੀ ਹਜੂਰ ਕੈ। ਚਲੇ ਸੁਪਾਨ ਪੁਰ ਕੈ। ਸੁ ਅਜਬੀਰ
ਜੋਗਨੀ। ਰਸੀ ਸੁਮਾਸ ਭੋਗਨੀ। ੨੯੮। ਸੁ ਭੂਤ ਅੰ ਪਰੇਤਨੀ। ਫੁਕਾਰ
ਧਾਰ ਚੇਤਨੀ। ਭੁਯੋ ਸੁਜੁਧ ਭਾਰਥੀ। ਹਰੀ ਸੁਚੰਦ ਆਰਥੀ। ੨੯੯। ਤਿ
ਨੈ ਕਮਾਨ ਤਾਨ ਕੈ। ਹਨਯੋ ਅਸੀ ਨਿਧਾਨ ਕੈ। ਦੁਤੈ ਤਿਨੈ ਹਜੂਰ ਨੋ। ਹਨ
ਯੋ ਸਰੀ ਜਰੂਰ ਨੋ। ੩੦੦। ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਕਾਨ ਪਾਸਹੀ। ਗਯੋ ਸਰੀ ਨਿਰਾਸਹੀ
। ਤਿਤੈ ਜੁ ਬਾਨ ਮਾਰਿਯੋ। ਪਿਟੀ ਚਲਿਤਿ ਪਾਰਿਯਾ। ੩੦੧। ਨਿਖੰਗ ਦੁ
ਲ ਪਾਰਿਕੈ। ਚੁਭੀ ਸੁਚੰਦ ਦੁ ਆਰਕੈ। ਨਹੀ ਸੁਪਾਓ ਆਇਯੋ। ਅ
ਸੀ ਪੁਜੀ ਬਚਾਇਯੋ। ੩੦੨। ਨਿਜੀ ਸਿਸੀ ਸੁਜਾਨ ਕੈ। ਭੁਏ ਸਹਾ ਨਿਧਾਨ ਕੈ
। ਤਬੈ ਸੁਕੇ ਪਜਾਗਿਯੋ। ਰਸੀ ਜੁਰੂਦੁ ਪਾਗਿਯੋ। ੩੦੩। ਕਰੀ ਕਮਾਨ
ਤਾਨ ਕੈ। ਸਰੀ ਪੁਰੀ ਜੁ ਮਾਨ ਕੈ। ਹਨਯੋ ਨਰੇ ਸੁਭਾਲ ਮੈ। ਗਯੋ ਵਿਦਾ
ਨ ਆਲਮੈ। ੩੦੪। ਰਸਾਟ ਲਛੰਦ । ਕਰੇੜੀ ਜੁ ਗਈ। ਲਖਮੇ ਕਾ
ਲ ਪਾਈ। ਭੁਜੈ ਅੰਰ ਬੀਰਾ। ਭੁਜੈ ਤੇਗ ਤੀਰਾ। ੩੦੫। ਫਤੇ ਸਾਹ ਭਾ
ਜਿਯੋ। ਪਰੀਜਾ ਬਿਰਾਜਿਯੋ। ਨਹੀ ਬੈਨ ਬੈਲੈ। ਸਮਾਸੇ ਇਟੇਲੈ। ॥
੩੦੬। ਸਭੈ ਤਾਸ ਪਾਕੋ। ਮਨੇ ਪਾਨ ਆਗੋ। ਜਿਤੇ ਕਾਹਿ ਮਾਰੇ। ਕਰੈ ਕੈ

ਸੀਮਾਰੇ॥੩੦੭॥ਪਰੋਹਾੜਬੇਲੈ॥ਭੰਗਾਣੀਧਰੇਲੈ॥ਜਿਤੇਥੇਪਠਾਨੀ॥
 ਮਰੇਤੋਨਥਾਨੀ॥੩੦੮॥ਕਿਤੇਧਾਰਹੁਬੇ॥ਨਦੀਮਾਰਿਹੁਬੇ॥ਉਭੈਦੀਨ
 ਸੱਤਾ॥ਭੁਲੇਕੀਨਕੱਤਾ॥੩੦੯॥ਜਿਸਾਕੀਨਪਾਯੋ॥ਸੁਕਾਣੈਤਰਾਯੋ
 ॥ਘਨੇਹੋਰਾਈ॥ਤਜੇਲੈਭਜਾਈ॥੩੧੦॥ਸੁਲੂਣੇਹਰਾਮੀ॥ਭੁਏ
 ਬਸਜਾਮੀ॥ਜਿਸਾਕੀਨਪਾਯਾ॥ਅਰੋਮੂੜਆਯਾ॥੩੧੧॥ਬਿਜੈਨ
 ਬਪਾਈ॥ਕਲਾਣੈਵਿਖਾਈ॥ਧਨੰਧੰਨਗਾਯੋ॥ਜਸੀਭੂਮਛਾਯੋ॥
 ੩੧੨॥ਧਨੰਯੋਬਸਾਯੋ॥ਮਨੇਮੇਘਆਯੋ॥ਗਾਯੋਤਹਿਜੋਈ॥ਭੁਯੋ
 ਰਾਜਸੋਈ॥੩੧੩॥ਜਿਸੀਜਾਇਮਧਾ॥ਤਿਸੈਵਾਨਲੱਧਾ॥ਪਦਾਰੰਧ
 ਰਾਰੇ॥ਸਬੈਲੈਸਿਧਾਰੇ॥੩੧੪॥ਕਮੀਕੌਨਭਾਈ॥ਜਹਾਨਲੱਛਰਾਈ॥
 ਖੁਸੀਧਾਮਬੈਠਾ॥ਦਿਟਾਨੰਦਿਕੋਰਾ॥੩੧੫॥ਦਿਟੈਲੋਗਵੁਬਾ॥ਲੱਖੈ
 ਜੀਤਹੁਬਾ॥ਅਰੰਜੀਤਰਾਈ॥ਬਰੁਮੋਦਪਾਈ॥੩੧੬॥ਨਿਰਾਜਛੰਦ
 ॥॥ਭੁਟੰਜੁਛਾਛੁਆਟਹੀ॥ਕਬਿਤਟਾਰਗਾਟਹੀ॥ਜਿਸੀਜੁਇਛੁਧਾ
 ਰਹੀ॥ਲਏਸਬੈਪਧਾਰਹੀ॥੩੧੭॥ਹਜਰਬੀਰਆਟਹੀ॥ਬਿਸੰਕਬੈ
 ਨਗਾਟਹੀ॥ਪੂਭੁਹੁਕੰਮਕੀਜਯੋ॥ਵਿਸੰਜੁਜੀਤਲੀਜਿਯੋ॥੩੧੮॥
 ਵਿਲੀਲਹੌਰਕਾਬਲੀ॥ਸਦੇਰਬਰਦਾਮਲੀ॥ਪੁਰੀਆਨੰਦਪਾਂਵ
 ਟਾ॥ਬਿਚੈਅਰੈਜੁਰਾਟਟਾ॥੩੧੯॥ਤਿਸੈਜੁਕਾਟਦੇਹਰੇ॥ਮਲੇਛੁ
 ਲੂਟਲੇਹਰੇ॥ਜਿਤੇਗਿਰੇਸਈਸਨੀ॥ਕੁਟੈਖਗੇਸਤੀਛੁਨੀ॥੩੨੦॥
 ॥ਚੌਪਈ॥ਮਿਲਮਿਲਬੀਰਅਧਿਕਅਟਤਾਰੀ॥ਆਨਹਜਰ
 ਕਹੈਬਿਸਥਾਰੀ॥ਅਬਹਮਕੋਆਇਸਕਰਦੀਜੈ॥ਜੀਤਧਰਨਸ
 ਗਰੀਕਰਲੀਜੈ॥੩੨੧॥ਸਿਰੀਨਗਰਪਰਕੋਚੜ੍ਹਜਾਵੈ॥ਦਿਲੀ
 ਕੋਹਲੂਟਲੈਆਵੈ॥ਜੇਹਮਸੇਆਟਧਰਨਧਰੈ॥ਤਾਕੋਕਤਲਖਾਲ

ਸਾ ਕਰੈ॥ ੩੨੨॥ ਆਨੰਦ ਪੁਰ ਇਹ ਠੰਡ ਮਝਾਰਾ॥ ਏਕ ਰਜ ਕਰਿ ਯੋ
 ਬਿਸਥਾਰਾ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਬਤੀਅੰ ਆਨ ਬਖਾਨੈ॥ ਚਰਬ ਚਲਾ ਕ ਬੀ
 ਰਤਿ ਹਥਾਨੈ॥ ੩੨੩॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਸਨਤ ਤਟਨ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰ
 ਧ ਕਰਤਾਰਾ॥ ਪੀਰ ਜੈ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਕਰੈ॥ ਦਿਖੇ ਖੇਲ ਕਰਤਾਰਾ॥ ੩੨੪॥
 ਰੋਪਈ॥ ਪੁਨਤਿ ਨ ਸੋ ਪੁਭ ਅੰਸ ਉਚਾਰੇ॥ ਜਲ ਦੀ ਕਾਮਨ ਕਰੇ ਪਿ
 ਆਰੇ॥ ਜਯੋ ਜਯੋ ਆਇਸ ਸ੍ਰੀ ਅਸਪਾਨਾ॥ ਤਮੋ ਤਮੋ ਨਿਰਖੇ ਚਤੁਰ ਸੁਜਾ
 ਨਾ॥ ੩੨੫॥ ਏਕ ਦੇਸ ਕੀ ਕਿਤਕ ਕਹਾਨੀ॥ ਸਰਬ ਦੇਸ ਲੀਜੈ ਸੁਖ ਦਾ
 ਨੀ॥ ਕਿਲੇ ਕੋਟ ਕਾਇਮ ਤਬ ਕਰੀ ਐ॥ ਰਾਜਾ ਨਾਮ ਰੋਪਰੀ ਧਰੀ ਐ॥
 ੩੨੬॥ ਤੁਮ ਤੇ ਸਚੇ ਸਾਹ ਬਰਤਾਰੀ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਤਿਗੁਰ ਅਨ
 ਰਾਰੀ॥ ਸਾਚੇ ਲੇਹੁ ਬਿਮਲਿ ਪਤਿਸਾਹੀ॥ ਈਤ ਉਤ ਜੇ ਸਾਬ ਸਹਾਈ
 ॥ ੩੨੭॥ ਅਰਬ ਖਰਬ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਲੀਜੈ॥ ਰੋਨ ਦਿਨ ਤੋ ਕੇਜ ਸੁਕੀ
 ਜੈ॥ ਦੇਸ ਦੇਸ ਕੇ ਅਤਿ ਚਿਤ ਧਾਰਾ॥ ਤੁਮ ਨੇ ਕਰਨੇ ਹੈ ਦੀਦਾਰਾ॥ ੩੨੮॥
 ॥ ਏਕ ਬੀਰਤ ਬਬਾਤ ਬਖਾਨੈ॥ ਪੁਭੁ ਜੀਤੀਰ ਨ ਸੰਕਾ ਮਾਨੈ॥ ਰਾਜੇ ਅਰੁ
 ਤੁਰਕ ਨ ਕਹ ਮਰੀ ਐ॥ ਇਹ ਭੀ ਅਪਨੇ ਰਾਜ ਸੰਭਰੀ ਐ॥ ੩੨੯॥ ਦੁ
 ਰਗ ਸਿਰੋ ਮਣ ਕਰੀ ਐ ਆਕੀ॥ ਬਿਜੈ ਕਰੇ ਜਿਹ ਤਹ ਜਗੁ ਬਾਕੀ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਮੁਖ ਅਪ ਕਹਤ ਕਰਤਾਰਾ॥ ਇਹ ਭੀ ਸਗਰੇ ਰਾਜ ਤੁਮਾਰਾ॥ ੩੩੦॥
 ਜੈ ਸੇਵਕ ਤੁਮ ਰੇ ਸਿਖ ਹੈ ਹੈ॥ ਖਾਲੁ ਸਰਹਤ ਧਾਰ ਭੁਗਟੈ ਹੈ॥ ਅਬ ਹਮ
 ਤੁਮ ਅਸ ਕਰੈ ਉਪਾਈ॥ ਦਰਸੈ ਸਿਰੀ ਆਨੰਦ ਪੁਰ ਜਾਈ॥ ੩੩੧॥ ਹ
 ਮ ਰੋਤ ਟੁਨ ਦਿਵਸ ਕੇ ਚੀਤਾ॥ ਹੈ ਦਰਬਾਰ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਨੀਤਾ॥ ਇਹ ਬਿ
 ਧਿ ਤਿਨ ਕੀ ਅਤਿ ਸਮਝਾਯੋ॥ ਦੁਆ ਸਿੰਧ ਤਬ ਪਾਨ ਕਰਾਯੋ॥ ੩੩੨॥
 ਸਤੁ ਸਹਸਰ ਛਿਤਾਲ ਸਮੰਧਿ॥ ਭੁਯੋ ਪਾਵਟੇ ਪ੍ਰਥਮ ਸੁਜੁਧਾ॥ ਬਾਈ

ਧਾਰਨਰੇਸਨਸੀਗਾ। ਇਹਬਿਧਕਰਯੋਨਾਥਜੁਜੀਗਾ। ੩੩੩॥ ਇ
ਹਬਿਧਕੀਨਚਰਿਤਸੁਤਹਾਂ। ਨਗਰਪਾਂਟਟੇਅੰਦਭੁਤਮਹਾਂ। ਕਿਤਕ
ਮਹੀਨੇਸਾਲਬਿਤਾਈ। ਸੀਪੁਰਅਨੰਦਬਿਰਾਜੇਆਈ। ੩੩੪॥
ਦੇਹਰਾ। ਆਗਪਾਛੁਸੁਭਟੀਨਜੁਧਕਹੁਪੈਗਯੋਮੁਹਪਾਸਾ। ਭੂਲ
ਭੇਦਲਖਸੁਮਤਚਿਤਖਿਮਾਕਰੇਇਹਦਾਸ। ੩੩੫॥ ਪੁਰਅਨੰਦਮੁ
ਕੰਦਜਨਿਜਪਤਿਇਸਮਨਿਹਾਰਾ। ਫਿਰਆਏਇਹਨਗਰਕੇਸਾਹਿਬ
ਦੀਨਦੇਆਰਾ। ੩੩੬॥ ਰਸਾਟਲਛੰਦ। ਜਖਮੀਸੁਜੇਤੋ। ਉਠਾ
ਲੀਨਤੇਤੋ। ਨਹੀਕੀਸੁਦੇਰੀ। ਚੁਢੇਆਪਫੇਰੀ। ੩੩੭॥ ਸੁੰਘਾ। ॥
ਏਬਰੁਧਿਆਇਅਨੁਪਬਿਰਛਨਜੇਸੁਨਹੈਮਨਪੇਮਲਗਾਈ। ਬੁੱ
ਧਬਿਸਾਲਨਿਹਾਲਨਰੋਤਮਸਤਨਜੀਤਸਕੈਤਿਹਜਾਈ। ਰਿਧੋਸੁ
ਜਿਧੋਸਭੈਗਿਹਪੁਰਨਸੀਗੁਰਦੇਵਬਸੈਉਰਆਈ। ਦੀਨਦਆਲ
ਕੀਏਸੁਕਥਾਬਰਜੇਪੜ੍ਹਹੈਗੁਰਕੇਸਿਖਗਾਈ। ੩੩੮॥ ॥

ਇਤਸੀਗੁਰਬਿਲਾਸਕਲਾਪ੍ਰਕਾਸਭੰਗਾਣੀਬਿਜੈਜੁਧਭਟੇਤ
ਨਾਮਖਸਟਮੇਧਿਆਇਸਮਾਪਤਮਸਤੁਸੁਭਮਸਤੁ। ੬॥

॥ ਅਠਜੁਰਸਾਟਲਛੰਦ॥ ॥ ਕਿਤੇਦਿਵਸਲਾਈ। ਕਰੀਬੇਗਧਾ
ਈ। ਪੁਰੀਕੀਰਤਾਏ। ਜਖੰਗੀਤਗਾਏ। ੧॥ ਕਰੈਲੈਕਰਾਹਾ। ਬਢੁਯੋ
ਉਤਸਾਹਾ। ਮਹਾਮੇਦਪਾਏ। ਪੁਰੀਆਨਦਾਏ। ੨॥ ਸੁੰਘਾ ॥ ਆ
ਨਿਤਬੈਦਰਬਾਰਦਆਨਿਧਦੇਗਅਨੁਪਕੜਾਹੁਕਰਾਏ। ਦਾਨਦਏ
ਸਨਮਾਨਸੁਭੇਗਨਆਨਕਦੇਦਭੁਤੁਰਬਜਾਏ। ਹੋਤਜੈਕਾਰਭਏਭ
ਟਮੰਡਲਜਾਤਸਕੈਕਛਪਾਰਨਪਾਏ। ਬਾਸਟਲੈਜਨੁਦੇਵਗਣਿਸੰ
ਗਯਾਸੁਖਕੇਅਵਿਲੋਕਨਆਏ। ੩॥ ਦੇਸਕਲੂਰਹਜੂਰਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧ

ਪੈਨਗਰੇਸਰਚਿਓਪੁਰਭਾਗੀ॥ ਰਿਧੋਸੁਸਿਧਭਰਿਓਬਰਪੁਰਨਚੂਰਕ
 ਰੈਅਰੁਮਾਰਿਬਿਦਾਰੀ॥ ਜੇਰਤ੍ਰਅਵਲਖੀਗਿਹਜਾਇਗੋਸੀਮੁਖਬਾਕ
 ਕਹਿਓਅਵਤਾਰੀ॥ ਸਤਨਕੀਛੁਤੀਅਨਕੇਉਪਰਨੀਵਪ੍ਰਭੁਅਬਿਚਲੇ
 ਸੁਭਾਰੀ॥ ੪॥ ਅੰਧਪੂਰੀਜਿਮਰਾਮਬਿਰਾਜਿਤਦੁਰਵਤੀਜਿਹਨਾਬ
 ਸਟਾਰੀ॥ ਸੀਕਰਮਧਿਬਨਾਰਸਗਾਵਤੁਸੀਭਰਮੇਕਲਕੀਕ੍ਰਿਤਸਾਰੀ॥
 ਲੋਸੁਲਹੋਰਕੁਸੁਜੇਕਸੂਰਹੈਥਾਪਬਸਿਯੋਰਟਹੈਨਰਨਾਰੀ॥ ਤਿਉਕ
 ਰੁਨਾਨਿਧੋਕੇਪੁਰਅੰਨੰਦਚਾਰਪਦਾਰਥਦਾਇਕਭਾਰੀ॥ ੫॥ ਉਪਰਨੈ
 ਨਜੁਦੇਵਬਿਰਾਜਿਤਤੀਰਮਹਾਂਸਤਰੀਗਸੁਭਾਰੀ॥ ਸਾਤਧੁਜਪ੍ਰਭਸੀ
 ਬਰਪੁਰਨਚਾਰਪਦਾਰਥਦਾਇਕਸਾਰੀ॥ ਹਾਟਬਜਾਰਸੁਧਾਮਅਨੂ
 ਪਮਦੇਵਸਮਾਨਸਭੈਨਰਨਾਰੀ॥ ਭੂਤਭਵਿਖਭਵਨਸਦਾਜਿਹਬੀ
 ਚਬਸੈਦਸਦਾਅਵਤਾਰੀ॥ ੬॥ ॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਇਹਬਿਧਸੋਸਾਰਿ
 ਬਅਵਤਾਰੀ॥ ਫਿਰਆਏਪੁਰਅੰਨੰਦਮਝਾਰੀ॥ ਦਸਟਅਰਿਸਟਸ
 ਕਲਕਰਛਾਰਾ॥ ਬਾਧਿਓਪੁਰਅੰਨੰਦਬਿਸਥਾਰਾ॥ ੭॥ ਜਹਾਂਤਹਾਂ
 ਗੁਰਕੇਦਲਧਾਵੈ॥ ਲੂਟਮਾਰਸਤਨਕਹਲਿਆਵੈ॥ ਜਤਤਤਵਤਨ
 ਤਿਹਮਾਰੀ॥ ਬਿਚਰਤੁਫਿਰਹਿਪ੍ਰਭੁਦਲਮਾਰੀ॥ ੮॥ ਦੇਸਦੇਸਸੰਗ
 ਤਿਚਲਆਵੈ॥ ਵਰਸਨਕ੍ਰਿਪਸਿਧਕੋਪਾਵੈ॥ ਮੇਲਾਰਹੈਅਧਿਕਗੁ
 ਰਤੀਰਾ॥ ਕਈਹਜਾਰਆਵਚਲਿਬੀਰਾ॥ ੯॥ ਭੁਜੀਗਪ੍ਰਾਤਛੰਦ
 ॥ ॥ ਜਹਾਂਅੰਨੰਦਨੇਲਹੈਬੀਰਭਾਰੀ॥ ਲਵੈਲੂਟਤਾਕੋਪ੍ਰਜਾਕੋਪ੍ਰਾ
 ਰੀ॥ ਜਹਾਂਪਾਸਛੀਰੀਅਜਾਨੰਦਪਾਵੈ॥ ਤਿਸੈਮਾਰਕੁਦੈਲਵੈਡੇਰਆ
 ਵੈ॥ ੧੦॥ ਇਸੇਹਾਲਹੈਰੇਪ੍ਰਜਾਦੁਖਪਾਯੋ॥ ਤਬੈਬੀਰਰਾਵੈਸੁਭੇਦੰਜਿ
 ਤਾਯੋ॥ ਉਨੈਪੇਸਜਾਤੇਕਛੂਨਾਨਿਹਾਰੀ॥ ਪਠੀਕਾਲਤੋਨੈਹਜੂਰੇਰਵ

ਗੀ॥੧੧॥ਹੁਣੈ ਆਪ ਆਗਿਆ ਸਭੈ ਦੇ ਸਸਾਰਾ॥ਨਿਪ ਬੈਨ ਭਾਖੈ ਕੋਰੇ
 ਮੈ ਦਿਦਾਰਾ॥ਖਤ ਭੂਲ ਮੋਰੀ ਸਭੈ ਜਾਨ ਦੀਜੈ॥ਕਿ ਪਾਸਿ ਧਮੋ ਪੈ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਚੱਛੁ ਕੀਜੈ॥੧੨॥ਸੁਨੈ ਬੈਨ ਦੂਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਦੇਵਾ॥ਤਬੈ ਸੰਗਤਾ ਕੈ ਕ
 ਰਯੇ ਅੰਸ ਭੇਵਾ॥ਕਿਲਾ ਕੋਟ ਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਦੇਸ ਛੀਨਾ॥ਮਨੇ ਨਾਲ ਬੀਦੀ
 ਨਿਹਾਲਾ ਸੁਦੀਨਾ॥੧੩॥ਕਿਧੈ ਪੈਤ ਬੀਦੀ ਕਿਕਾਣਿ ਕਟੇਈ॥ਅਬੈਲ
 ਗਤਾਂ ਤੇ ਲਯੋ ਨਹਿ ਕੇਈ॥ਕਿਸੈ ਸਿੱਖ ਸਤਿ ਪਠਾ ਘਾਸ ਆਨਾ॥ਕਹੈ
 ਕੋਨ ਤੰਦੀ ਭਈ ਹੈ ਬਖਾਨੇ॥੧੪॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ਸੁਨੇ ਦੂਤ ਪ
 ਈ॥ਚਲਿਓ ਬੇਗਧਾਈ॥ਦਿਖੀਜੈ ਸੁਜਾਨੀ॥ਸਭੈ ਜਾ ਬਖਾਨੀ॥
 ੧੫॥ਤਬੈ ਚਾੜ੍ਹ ਆਨੇ॥ਹਜਰੀ ਸਿਧਾਨੇ॥ਮਿਲੇ ਰਾਵਾ ਆਈ॥ਖਤ
 ਲੈ ਮਿਟਾਈ॥੧੬॥ਪ੍ਰਭੂ ਭੂਲ ਮਾਰੀ॥ਛਿਮਾਹੈ ਤਿਹਾਰੀ॥ਕਿਲਾ ਦੇਸ
 ਸਾਰਾ॥ਸਭੈ ਪੈ ਤਿਹਾਰਾ॥੧੭॥ਚੋਪਈ ॥ਤੁਮਹੋਰਾ ਮਕ੍ਰਿਸਨ ਅ
 ਟਤਾਰੀ॥ਹਮ ਜੜ੍ਹ ਸਕੈ ਨ ਭੁਦ ਬਿਚਾਰੀ॥ਤੈ ਦੇਸ ਸੀਸ ਅਸੁਰ ਰਨ
 ਮਾਰਿਯੋ॥ਅੱਤ੍ਰ ਪੱਤ੍ਰ ਸੇਵਕ ਸਿਰ ਦਾਰਿਯੋ॥੧੮॥ਬਿੱਪ ਸੁਦਾਮਾ ਦ
 ਰਿਦ ਟਾਰਿਸਾ॥ਕਰੀ ਨਾਕੁ ਤੇ ਗਰਤ ਉਪਾਰਸਾ॥ਪਤਿ ਸੁਤ ਨ ਕੀ ਅਪ
 ਦਾ ਟਾਰੀ॥ਕੈਰਵ ਕਰੇ ਮਾਰਿ ਤੈ ਛਾਰੀ॥੧੯॥ਕੀਸ ਕੇਸ ਸਿਸ ਪਾਲ
 ਬਿਦਾਰਿਯੋ॥ਧਰ ਸਤਾਤ ਸਤ ਨਾਰ ਉਬਾਰਿਯੋ॥ਇਹ ਬਿਧ ਰਾਜੇ
 ਤਵਨ ਸੁਧਾਰਾ॥ਉਸਤਤ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਰੀ ਅਪਾਰਾ॥੨੦॥ਤਿਨ ਕੇ ਦੀਨ
 ਨਿਰਖ ਗੁਰ ਦੇਵਾ॥ਕਰੁਣ ਕੀਨ ਸੁਅਲਖ ਅਭੇਵਾ॥ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਸੇਪੁ
 ਨ ਅੰਸ ਸੁਨਾਈ॥ਪ੍ਰਥਮੈ ਤੁਮਹੀ ਰਾਮ ਚਾਈ॥੨੧॥ਜੇਹ ਸਾਥ
 ਹਮ ਤੇ ਗਜ ਚਾਹਾ॥ਹਮ ਤੁਮ ਕੋ ਨਹੀ ਦੇਯੋ ਸੁਆਹਾ॥ਅਨਿਤ ਦੇਸ
 ਕੋ ਕਰਯੋ ਪਯਾਨਾ॥ਤੁਹਾ ਜਾਇ ਤੁਮ ਦਿੰਦ ਉਠਾਨਾ॥੨੨॥ਤੁਮ ਲਿ

ਆਏ ਸੈਨਾ ਸੀਗ ਲਛਕਾ ਹਮਰੇ ਏਕ ਖੜਗ ਪੁਜਰ ਛਕਾ ਜੀਤ ਕਰੀ
 ਹਮਰੀ ਤਿਹ ਬਾਨਾ ਖਲ ਦਲ ਕਰੇ ਖੰਡ ਬਿਧਨ ਨਾ ਪੁਨ ਹਮ ਬਿਜੈ ਸੁ
 ਬੀਬ ਬਜਾਈ ਸੀ ਪੁਰ ਅਨਦ ਬਿਰਾਜੇ ਆਈ ਅਬ ਜੇ ਤੁਮਨੇ ਇ
 ਹ ਬਿਧਿ ਆਨੀ ਹਮਰੀ ਛਿਮਾ ਕਰਤ ਇਹ ਬਾਨੀ ॥ ੨੪ ॥ ਤੁਮ ਅਪਨੇ
 ਸਤੁ ਰਾਜ ਸੰਤੁ ਰਿਯੋ ਗੰਜਿਨ ਹਮਰੇ ਫਿਰ ਰਾਹ ਸੁਕ ਰਿਯੋ ਅੰਰ ਬਾਤ
 ਪੁਨ ਇਕ ਸੁਨ ਲੀਜੋ ਤੇ ਸੀਗ ਕੋ ਕਾਨ ਸੁਨ ਕੀਜੋ ॥ ੨੫ ॥ ਚਤੁਰ ਦਿ
 ਸਾ ਸੀਗ ਤੁਮਰ ਆਵੈ ਜਿਨ ਤਿਨ ਕਹ ਕੋਊ ਹਾਥ ਲਗਾਵੈ ਜਬ ਸੁ
 ਨਹੈ ਛੇਰਤ ਕੋਊ ਕਾਸੋ ਹਮ ਸਮਝੈ ਗੋ ਬਹੁ ਬਿਧ ਤਾਸੋ ॥ ੨੬ ॥ ਦੇ
 ॥ ਤੁਬ ਰਾਜਨ ਅੰਸੇ ਕਹਿਯੋ ਹਾਥ ਜੇਰ ਤਿਹ ਠਾਮਾ ਆਇ ਅੰਤ ਮਹਾ
 ਰਾਜ ਕੋ ਕਾਹਲੂ ਰਯਹ ਧਾਮਾ ॥ ੨੭ ॥ ਯੀ ਰਾਜਾ ਬਖਸਾਇ ਕੈ ਗਯੇ ਆ
 ਪਨੇ ਅੰਨਾ ਅੰਗ ਕਥਾ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕੀ ਚਲੀ ਸਰਲ ਸੁਖ ਦੇਨਾ ॥ ੨੮ ॥
 ਤੇਟ ਕਛਿਦ ॥ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਜੁ ਕਾਲ ਕਿਤੇ ਸੁ ਬਿਤਯੋ ਨਿਜ ਆਨੰ
 ਦ ਸੋ ਗੁਰ ਦੇਵ ਤਿਤਯੋ ਅਰੁ ਮਾਰ ਸਕਾਰ ਅਨੇਕ ਕਰੈ ॥ ਦੁਖ ਦੀਨਨ
 ਕੋ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਹਰੈ ॥ ੨੯ ॥ ਇਕ ਖਾਨ ਪਠਾਨ ਮੀਆਂ ਜੁ ਹੁਤੋ ਬਾਦਸਾ
 ਹਨ ਕੋਊ ਮਰਾਵ ਸੁਭਾਇ ਸਜੀ ਮੁਕੀ ਟੁਹ ਰਿਚਲਾ ਨਿਜ ਦਾਮਟ
 ਕੇ ਚਲ ਲੇਹੁ ਭੁਲਾ ॥ ੩੦ ॥ ਭੁਜੀਗਾ ਪੁਆਤ ਛਿਦ ॥ ਗਯੇ ਆਪ ਜੀ
 ਮੁਇ ਤੈ ਕਾਮ ਕੀਨੋ ਅਲਫ ਖਾਨ ਹੁਕੇ ਇਤੈ ਭੇਜ ਦੀਨੋ ਕੋਟੇ ਚੰਗਲੇ
 ਰੰਜ ਸੀਟਾਰ ਕੇਰੇ ॥ ਇਨੈ ਪਾਸ ਜਾਈ ਲਵੈ ਦਾਮ ਪੇਰੇ ॥ ੩੧ ॥ ਰਸਾ
 ਵਲ ਛਿਦ ॥ ਗਯੇ ਸੋਇ ਧਾਈ ਮਧੀ ਦੂਟ ਆਈ ਕੋਟੇ ਚੰਬਿਰਾ
 ਰਾ ਮਿਲਿਯੋ ਜਾ ਅਗਾਰਾ ॥ ੩੨ ॥ ਚੁਨੈ ਦਾਮ ਗਾਏ ਤਿਨੈ ਯੋ ਸੁਨਾ
 ਏ ॥ ਸੁਲੀਜੈ ਕਲੁਰੀ ਨਹੀ ਮੈ ਸੁਦੁਰੀ ॥ ੩੩ ॥ ਇਹੈ ਦੇਸ ਸਾਰਾ ਕ

੪੪। ਹੈਗਿਰਉਪਰਬੀਬ ਬਜਵਤਏਤਨਦਾਂਤਨਪੀਸਕਰਾਹੀ। ਕੋਪਕ
 ਰੇਬਿਬਧਾਸੁਧਲੈਕਰਪੇਸਰਲੈਉਨਪੈਕਫੁਨਹੀ। ਏਕਸੁਬਾਰਦੁਤੈਗਿ
 ਰਧਾਰਕਹੈਮੁਖਮਾਰਸੁਧਮਉਠਾਈ। ਅੰਸੀਨਿਹਾਰਕੈਰਵਦਸਾਇਕ
 ਸੁਰਪਠਯੇਗੁਰਪੂਰਨਪਾਈ। ੪੫। ਆਨਕਹੀਸਭਹੀਬਤੀਅੰਤਿਨ
 ਜੋਗਿਰਨਾਇਕਬੀਜੁਉਚਾਗੀ। ਆਪਪ੍ਰਭੂਪਦਪਕਿਜਧਾਰਗਹੇਹਬਖਾ
 ਰਸੁਹੇਹੁਅਗਾਰੀ। ਮਾਰਿਸੁਦੇਹੁਹਟਾਇ। ਇਨੈਅਬਬਾਰਛਿਨਾਇਦਿਜੈ
 ਚਨਗਾਰੀ। ਆਪਚੜੇਕਫੁਨਨਿਧਭੀਜਬਤੀਅੰਧਪ੍ਰਿਧਸੁਮਾਰਪੁਕਾ
 ਰੀ। ੪੬। ਮਾਰਹਟਾਇਭੁਜਾਇਦਏਅਰਏਕਟਿਕਯੇਭਟਬਿਸੁਕੁਆ
 ਰੀ। ਨਾਮਦਿਆਲਰਖਯੇਦਲਵਾਲਬੰਡੇਭਟਭਾਲਮਹਾਸੁਭਕਾਰੀ। ਜਾ
 ਨਦੁਤੈਸੁਕਦੇਚਉਤੈਰਨਆਨਅਰਿਯੇਕਰਮੈਅਸਿਧਾਰੀ। ਹੇਤੁਭੁਯੇਰਨ
 ਭਾਂਤਿਨਯੇਤਹਭੁਤਨਚੈਨਿਜਦੈਕਿਲਕਾਰੀ। ੪੭। ਭੁਜੰਗਪ੍ਰਯਾਤਛੰਦ
 ਯੁਪਯੇਲੈਕਟੇਰੀ। ਤੁਜੀਆਨਸੋਚੀ। ਅਸੀਲੈਕਟਾਰੀ। ਚਲੈਸਾਰ
 ਭਾਰੀ। ੪੮। ਸਰੀਸਾਂਗਪੇਲੈ। ਚਲੈਨਾਲਸੇਲੈ। ਭੁਯੇਜੰਗਭਾਰੀ। ਕ
 ਰੈਕੋਸੁਮਾਰੀ। ੪੯। ਚੜ੍ਹੇਪੱਬਧਾਈ। ਸਬੈਜਾਨਗਾਈ। ਟਹੈਨਾਮੁਖ
 ਲੀ। ਅਕ੍ਰਿਯੇਤੋਨਕਾਲੀ। ੫੦। ਕਰਯੇਜੁਧਅੰਸਾ। ਮਨੇਠਗਜੈਸਾ।
 ਭਟੀਬਿਜੁਕਾਰੀ। ਚਲਿਯੇਸਾਰਭਾਰੀ। ੫੧। ਪ੍ਰਭੂਲੈਤੁਫੰਗੀ। ਹਨੀਤਨ
 ਅੰਗੀ। ਰਿਵੇਤਾਸੁਲਾਗੀ। ਗਯੇਜੂਸੁਆਰੀ। ੫੨। ਲਰਿਯੇਸਾਦਧਾ
 ਨਾ। ਬੈਕੁਠੈਪਖਾਨਾਗਹੀਚਾਂਪਕਾਨੀ। ਹਨੇਜਾਨਜੁਨੀ। ੫੩। ਲਹੈਬਾ
 ਨਚਾਰੀ। ਸਜੇਪਾਨਮਾਰੀ। ਖਬੈਤੀਨਛੋਰੇ। ਨਭੀਜਾਨਗੋਰੇ। ੫੪। ਚਲੈ
 ਤੀਰਸਾਤੀ। ਭੁਈਜਾਨਰਾਤੀ। ਯਦੇਸੇਭੁਜਾਈ। ਧਸੇਟਾਕੁਜਾਈ। ੫੫।
 ਲਏਟਾਕੁਪੇਰੀ। ਬਿਠੇਚਾਰਫੇਰੀ। ਛੁਟੇਲੈਤੁਫੰਗੀ। ਸਬੈਬੈਠਬੁੰਗੀ।

੫੬॥ ਲਯੋ ਜੀਤ ਬੈਰੀ ਕਰਯੋ ਤਾਹਿ ਭੈਰੀ॥ ਘਨੀਰਾਤ ਸਾਰੀ॥ ਰਖੋ ਘੇ
 ਰ ਭਾਰੀ॥ ੫੭॥ ਅਧੀਰਾਤ ਸੁਝੀ॥ ਗਏ ਭਾਜ ਮੁਜੀ॥ ਇਕੈ ਦੈ ਨਗਾਰਾ॥
 ਬਜਾਵੈ ਸਿਖਾਰਾ॥ ੫੮॥ ਤਿਨੈ ਯੋ ਬਜਾਯੋ॥ ਸਭੈ ਜਾਨ ਪਾਯੋ॥ ਅਹੈ ਬੀ
 ਰ ਅਕੀ॥ ਭੁਜੇ ਨਹਿ ਬਾਕੀ॥ ੫੯॥ ਬਿਤੀਰਾਤ ਸਾਰੀ॥ ਚੁਢਿਯੋ ਸੁਰਤਾ
 ਰੀ॥ ਚਲੀ ਗੋਇਤਾ ਕੀ॥ ਹਨ੍ਹੇ ਅੰਧ ਬਾਕੀ॥ ੬੦॥ ਚਢੇ ਬੀਰ ਭਾਰੀ॥
 ਖਗੋ ਜੋ ਖਿਲਾਰੀ॥ ਕਹਾ ਜਾਇ ਹੋਰਾ॥ ਪਾਰਿਯੋ ਸੂਨ ਭੋਰਾ॥ ੬੧॥ ਭੁਜਯੋ
 ਜਾਨ ਖਾਨੀ॥ ਕਟੇ ਚੀਨਿ ਧਾਨੀ॥ ਸਭੈ ਅੰਰ ਬੀਰਾ॥ ਭੁਜੇ ਤੇਗਤੀਰਾ॥ ੬੨॥
 ਸਭੈ ਰਾਜ ਕੇਰੇ॥ ਨਿਹਾਰੇ ਸੁਭੇਰੇ॥ ਪਰੇ ਜੋਨ ਬਾਨਾ॥ ਲਖੇ ਪੈਨਿ ਧਾਨਾ॥ ੬੩॥
 ॥ ਦਿਨੀ ਅਨੁਜਾਨੇ॥ ਮੁਕਾਮੰ ਰਖਾਨੇ॥ ਨਦੀ ਬਿਆਸ ਤੀਰੀ॥ ਬਸੇ ਨਾਥ ਧੀ
 ਰੀ॥ ੬੪॥ ਅਨੇਕ ਚਰਿਤ੍ਰੀ॥ ਪਰੰਮ ਪਵਿਤ੍ਰੀ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕੀਨੀ॥ ਕਥੈ ਕੋਨ
 ਦੀਨੀ॥ ੬੫॥ ਤਬੈ ਭੀਮ ਚੰਦੀ॥ ਮਹਾਮਤਿ ਮੰਦੀ॥ ਕਰਯੋ ਮੇਲ ਚਾਰੀ॥ ਪ੍ਰਭੂ
 ਕੋਨ ਸਾਰੀ॥ ੬੬॥ ਇਨੈ ਸਿੰਧ ਕੀਨੀ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਪਚੀਨੀ॥ ਗਏ ਦੈ ਸੁਮੇਲੀ
 ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਕੁਚ ਪੇਲੀ॥ ੬੭॥ ਤੇਟ ਕਛਿਦ ॥ ਬਿਨ ਪੁਛੁ ਇਨੈ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਸੁਕ
 ਈ॥ ਨਿਜ ਹੋਤ ਕਥਾਇਹ ਪੂਰੀ ਭਈ॥ ਤਿਨ ਜਾਇ ਸੰਧਾਨ ਬੰਧਾਨ ਕਰ
 ਯੋ॥ ਇਤ ਜਾਨ ਨਿਧਾਨ ਗੁੰਜਾ ਜੁਧ ਬਿਯੋ॥ ੬੮॥ ਗੁਰ ਦੇਵ ਅਭੇਦ ਅ
 ਲੇਖ ਬਰੀ॥ ਤਬ ਪਿਆਨ ਨਿਧਾਨ ਤੁਰੇ ਸੁਕਰੀ॥ ਚਲਿ ਕੁਚ ਦਰਿ ਕਰ ਕੂਚ
 ਧਏ॥ ਤਬ ਤੀਰ ਕਿਧੈ ਅਲ ਸੂਨ ਗਏ॥ ੬੯॥ ਨਿਜ ਕੋ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧ ਅੰਸ
 ਕਰਾ॥ ਤਹਿ ਭੇਦ ਨ ਜਾਤ ਕਛੁ ਬਿਚਰਾ॥ ਇਹ ਬੀਰਨ ਕੇ ਕਹ ਦੀ ਸੁਤ ਬੈ॥
 ਲੁਟ ਲੇਹੁ ਸਬੈ ਇਹ ਗਉ ਅੰਬੈ॥ ੭੦॥ ਰਸਾਵ ਲਛਿਦ ॥ ਕਰੀ ਅੰਸ
 ਸੂਟੀ॥ ਲਯੋ ਗਾਵ ਲੂਟੀ॥ ਅਰਿਯੋ ਜੋਇ ਮਾਰੀ॥ ਹਰਿ ਲੈ ਉਬਾਰੀ॥ ੭੧॥
 ॥ ਕਰਯੋ ਗਉਨਾ ਸਾ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਬਿਲਾਸਾ॥ ਬਸੀ ਜਾਇ ਧਾਮੀ॥ ਅਨੰਦੀ ਪੁ

ਰਾਮੈ॥੭੨॥ ਤੇਟਕਛੰਦ ॥ ਪੁਰਸੂਖਅਨੰਦਅਪਾਰਕਰੈ॥ ਨਹੀਸੇ
 ਸੁਹੁਤੇਟਾਜਾਇਰੈ॥ ਜਿਹਅਨੰਕਤੁਰਮਿਦੰਗਬਜੈ॥ ਸੁਨਕਾਮਰ
 ਕੋਧਮਲੇਛੁਭਜੈ॥੭੩॥ ਇਹਭਾਂਤਨਿਹਾਰਸੁਲੋਕਕਈ॥ ਟੁਭਾਜਗ
 ਏਤਜਪਾਸਸੁਈ॥ ਬਹੁਤਾਸਧਰਿਓਮਨਮੱਧਿਉਨੈ॥ ਗਿਰਗਜਨਕੇਰ
 ਮਲੇਛੁਸੁਨੈ॥੭੪॥ ਫਿਰਭੂਪਮਰੀਤਸੁਆਇਗਏ॥ ਕਰੁਨਾਨਿਧਤੇ
 ਮੁਖਨਾਹਿਲਏ॥ ਤਬਲੈਸੁਦਿਲਾਟਰਖਾਨਅਯੋ॥ ਇਹਭਾਂਤਿਤਿਨੈ
 ਸੁਮਲੇਛੁਕਯੋ॥੭੫॥ ਰਸਾਟਲਛੰਦ ॥ ਸੁਪੁਤੀਬੁਲਾਈ॥ ਨਿਸਾ
 ਮੋਪਕਾਈ॥ ਘਨੀਜੋਰਸੈਨਾ॥ ਚੜ੍ਹੇਮੱਧਿਰੈਨਾ॥੭੬॥ ਲੁਟੇਜਾਇਰੈ
 ॥ ਕੋਰਨਸਟੇਰਾ॥ ਹੁਤੀਸੀਤਰਾਤੀ॥ ਸੁਏਜਾਨਘਾਤੀ॥੭੭॥ ਨਿਰਜ
 ਛੰਦ ॥ ਚੜ੍ਹੇਮਲੇਛੁਧਾਇਕੈ॥ ਕਿਤੇਦਲੀਮਿਲਾਇਕੈ॥ ਜਬੈਸੁਪਾਰਵੈ
 ਅਏ॥ ਇਥੈਸੰਦੇਸਯੈਗਏ॥੭੮॥ ਹਜੂਰਦੂਤਅਨਕੈ॥ ਜਗਾਇਨਾ
 ਬਗਾਇਯੋ॥ ਪ੍ਰਭੂਦਲੀਮਲੇਛੁਕੋਲਏਪਠਾਣਅਏਯੋ॥ ਨਦੇਰਫੇਰਜਾ
 ਨਿਐਤਿਨੈਅਏਸੁਹੇਰਿਯੋ॥ ਸੁਜਸਤ੍ਰਅਸਤ੍ਰਬਾਂਧਕੈਸੁਅਗਤਾਸੁਘੇ
 ਰੀਐ॥੭੯॥ ਨਚਿਤਕਿਭੁਆਲਸੀਨਗਾਰਭੇਰਵਾਈਐ॥ ਤੁਫੰਗਬਜ
 ਗੇਰੀਆਤਮਾਚਤੇਪਚਾਇਯੈ॥ ਕਹਿਯੋਜੁਐਸਆਲਮੀਹਜੂਰਭੇਦਜ
 ਨਿਯੋ॥ ਸੁਨਿਤਬੀਰਤੀਰਅੰਗਜੇਅਨੇਕਧਾਨਿਐ॥੮੦॥ ਰਸਾਟਲ
 ਛੰਦ ॥ ਗਜੀਯੈਭੁਟਾਨੀ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਜਾਨੀ॥ ਤੁਫੰਗੀਨਗਾਰੇ॥ ਭੁਏ
 ਨਾਦਭਾਰੇ॥੮੧॥ ਭੁਯੋਸੋਰਐਸਾ॥ ਪੁਲੈਮੋਪਜੈਸਾ॥ ਨਦੀਮੱਧਿਦੂਤੀ॥
 ਸੁਨਐਐਸਸੁਤੀ॥੮੨॥ ਭੁਰੈਯੈਕਪਾਨੈ॥ ਟਿਰੈਲੈਪਛਾਨੈ॥ ਪਰਯੋਸੀਤ
 ਕਾਰੀ॥ ਭੁਏਸੁਨਸਾਰੀ॥੮੩॥ ਬਿਨਤੇਗਝਾਰੀ॥ ਭੁਜੇਲੈਗਟਾਰੀ॥ ਸੁ
 ਨਯੋਨਾਬਟਾਜਾ॥ ਬੰਦੂਕਅਟਾਜਾ॥੮੪॥ ਭੁਜੇਗਪੁਆਤਛੰਦ ॥

॥ ਚਲੇ ਭਾਜ ਮੁਜੀ ਬਿਨਾ ਅਸਤੁ ਸੁਰੇ ॥ ਮਹਾ ਸਮ ਸੇਫੀ ਰੁਰੇ ਪੈਂ ਅਪਾਰੇ ॥
 ਨਿਜੀ ਸਿਆਰੇ ਹੋਈ ਚਪੈ ਸਿੰਘ ਜੀਗਾ ॥ ਕਿਧੈ ਸੀ ਸਬਾਰੇ ਕਟੇਰੀ ਸੁਟੇਰ ॥
 ॥ ੮੫ ॥ ਭੁਜਿਯੋ ਮੈ ਸਭੁ ਤੀ ਅਜਾ ਸੇਰ ਜਾਨੇ ॥ ਨਦੀ ਪਾਰ ਵੁਟੇ ਸੁਗਟੇ
 ਲਟਾਨੇ ॥ ਹਨੇ ਜਾਨ ਬਰੁਆ ਚਲੇ ਧਾਇ ਸੇਈ ॥ ਅਪੰਜਾ ਭੁਲਾਣੇ ਮੁਕਾ
 ਮੈ ਸੁਰੇਈ ॥ ੮੬ ॥ ਗਾਯੋ ਭੁਜ ਸੇਈ ਪਿਤਾ ਪਾਸ ਜਾਨੇ ॥ ਨਹੀ ਜਾਇ
 ਤਾ ਸੋ ਜਬਾਬੀ ਕਰਾਨੇ ॥ ਭੁਬਯੋ ਲੱਜ ਬੀਰ ਰਹਿ ਚਿਨਿਆਇ ਨਗੀ ॥ ਮਨੇ
 ਲਾਤ ਤਾ ਕੇ ਸੈਤਾਨੀ ਸੁਮਾਰੀ ॥ ੮੭ ॥ ਗੁਲਾਮ ਤਿਨ ਕਾ ਦੁਤੇ ਖਾਂਹੁ ਸੈਨੀ ॥
 ਉਠਯੋ ਸੇਇ ਤਾਂਤੇ ਗਹੀ ਤੇਗ ਪੈਨੀ ॥ ਘਨੇ ਕੋ ਪਕੈ ਪੁਰੁ ਪੈ ਸੁਆਯੇ
 ॥ ਅਸੰਜਾਣ ਰਹਿ ਸੁਕੇਤੁ ਖਪਾਯੋ ॥ ੮੮ ॥ ਸਭੈ ਦੁਣ ਲੂਣੇ ਕਰੇ ਜੋਰ
 ਆਯੋ ॥ ਕਿਨੈ ਖਗਤਾ ਸੇਨ ਆਫੇ ਉਠਾਯੋ ॥ ਮਿਲੇ ਆ ਕਟੇਰੀ ਕਲਗੀ
 ਸੁਜਾਨੇ ॥ ਇਨੈ ਅੰਗ ਆਖੀ ਤੁਰੇ ਨਾਹਿ ਆਨੇ ॥ ੮੯ ॥ ਗੁਲੇਰੀ ਕਿਧੈ ਜੋਸ
 ਟਾਰੀ ਮਿਲਾਈ ॥ ਤੁਥੈ ਸੰਗਤਾ ਕੇ ਕਲਾ ਲੈ ਉਠਾਈ ॥ ਇਥੈ ਵੇਸੁ ਦੇਉ ਚਿ
 ਤੈ ਵੈ ਸੁਤੀਨੇ ॥ ਕਲੁਰੀ ਕਟੇਰੀ ਉਸੈਨੀ ਪੁਬੀਨੇ ॥ ੯੦ ॥ ਦੁਮੀ ਲੇਤ ਦੇਤ ਪਰੇ
 ਬੋਲ ਸਾਈ ॥ ਆਚਿਯੋ ਜੁਧ ਗੁਰੇ ਪਰੀਯੋ ਲਰਾਈ ॥ ਗੁਜੈਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾਲੀ ਦੇ
 ਉਤਾਹਿ ਮਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਿਮਤ ਵੈ ਪਨੇ ਲੈ ਸਿੰਘਾਰੇ ॥ ੯੧ ॥ ਭਾਨੈ ਕੋਨ ਤਰੇ
 ਜਿਤੇ ਹੋਇ ਬੀਤੇ ॥ ਨਿਜੀ ਆਪ ਦਾਸੀ ਕਰੇ ਯੋਨ ਬੀਤੇ ॥ ਨਹੀ ਰੋ ਮਤੁ ਕੇ
 ਕਬੈ ਦੁਰ ਹੋਈ ॥ ਜਿਸੈ ਹਾਥ ਦੇ ਕੇਰਖੇ ਨਾ ਬਸੇਈ ॥ ੯੨ ॥ ਕਰੈ ਬਾਤੁ ਕੇ
 ਟੇ ਦੁਖੀ ਬੈਰ ਕੇਈ ॥ ਅਹੈ ਸੰਤ ਰਾਖਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਸੇਈ ॥ ਜਿਥੈ ਦਾਸ ਭੁ
 ਖੈ ਸਭੈ ਆਪ ਮਾਨੈ ॥ ਬਿਨ ਸੰਤ ਆਪੀ ਨਹੀ ਕਾਜ ਠਾਨੈ ॥ ੯੩ ॥ ਉਨੈ ਜੋ ਸੁ
 ਉਹਾ ਪਰੇਯੋ ਨਿਗਾਰਾ ॥ ਇਥੈ ਮੁੜ ਆਵੈ ਚਲੈ ਦੇ ਨਗਾਰਾ ॥ ਭੁਲੀ ਭਾਂਤਿ
 ਤਾ ਕੀ ਜਰ ਲੈ ਉਖਾਰੀ ॥ ਪੁਰੁ ਕਾ ਸੁਰਾਖਾ ਅਹੈ ਜੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ੯੪ ॥ ਸੁ

ਆਇ ਨਦੀ ਟਿਥਿ ਜੈ ਜੁਧ ਜਾਨੇ ॥ ਦੁਭੈ ਯੋ ਪਠਾਏ ਤਨੁ ਮਾਭੁ ਜਾਨੇ ॥ ਤਿਤੇਖਾ
 ਹੁਸੈ ਨੀਰਿ ਪਾਲਿ ਸੀਧਾ ਰਿਧੇ ॥ ਗਇਤੀ ਗਾਥ ਜਾਤੇ ਮਧੀ ਧਿਆਉ ਚਾਰਿਧੇ ॥
 ੮੫ ॥ ਪੂਰੁ ਆਪ ਬੈਠੇ ਲਖਿਯੋ ਯੋਤਮਾ ਜਾ ॥ ਦਿਖੇ ਅਸਕੇਤੰ ਕਰਮੇ ਪੈ
 ਬਿਲਾਸਾ ॥ ਜਿਤੇ ਮੁਕੁ ਦੇਖੀ ਭੁਲੇ ਲੈਖ ਪਾਏ ॥ ਨਹੀ ਆਪ ਦਾਸੀ ਕਛੁ ਭੇ
 ਵ ਪਾਏ ॥ ੮੬ ॥ ਭੁਯੋ ਧਿਆਇ ਪੂਰਾ ਜੁਟੇ ਮੀਰ ਆਗੇ ॥ ਪੂਰੁ ਕੇ ਬਿਲਾ
 ਸਿ ਸਧਾ ਜਾਣ ਪਾਗੇ ॥ ਜਿਮੈ ਦੇਖਿ ਪੂਜਾ ਕਰੈ ਗੋ ਅਗਾਰੀ ॥ ਟੁਟੈ ਗਾਥ
 ਭਾਖੇ ਸੋ ਸੰਤ ਜਾਰੀ ॥ ੮੭ ॥ ਜਿਮੈ ਕਾਲ ਦਿਖਾਈ ਭੁਈ ਜੁਪਤ ਛਾ ॥
 ਦਖੇ ਲੈ ਬਰਿ ਬੁਧ ਜੇ ਰੀਤ ਇਛਾ ॥ ਟੁਟੈ ਪ੍ਰੇਮ ਗਾਥਾ ਤੁਮੈ ਜੋ ਸੁਨਾਉ ॥
 ਇਨੀ ਰਾਜਨੀ ਦਿਕਮੈ ਦਿਕਟਾਉ ॥ ੮੮ ॥ ਰਸਾਟਲ ਛੰਦ ॥ ਸੁਨੈ ਅੰ
 ਸਧਿਆਈ ॥ ਲਹੈ ਸੁਖ ਸਾਈ ॥ ਪੁਰੀ ਤੋ ਨ ਰੇਗਾ ॥ ਨਹੀ ਟੋਰ ਟੋਗਾ ॥
 ੮੯ ॥ ਹੋਰਗ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਸੋ ਨਿਜ ਬਰਨਿਓ ਸਪਤਮ ਧਿਆਇ ਰ
 ਸਾਲਾ ॥ ਆਗੇ ਕਥਾ ਸੁ ਅਜਟਮੀ ਸੋਤੁ ਮਸੁਨੈ ਬਿਜਾਲਾ ॥ ੧੦੦ ॥

ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਿਲਾਸ ਨਾਦੀ ਨ ਜੁਧ ਖਾਨ ਜਾਵੇ ਕੋ ਆਗਮ
 ਹੁਸੈ ਨੀਰਿ ਪਾਲ ਬਧਹ ਧਿਆਇ ਸਮਾਪਤਿ ਮਸਤ ਸੁਭ ਮਸਤ ॥

੭॥

੧੬ ਸ੍ਰੀ ਫਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥

॥ ਅਫਜੂ ॥ ॥ ਰਸਾਟਲ ਛੰਦ ॥ ॥ ਸੁਨੈ ਗਾਥ ਆਗੇ ॥ ਪੂਰੁ ਪ੍ਰੇਮ ਪਾਗੇ
 ॥ ਪੂਰਾ ਨੇ ਰੇਗਾ ॥ ਰਿਪਾ ਸਿਧ ਕੇਗਾ ॥ ੧ ॥ ਕਰੇ ਚੇ ਜਨੇਗਾ ॥ ਕਵੀ ਜੀ ਹਏ
 ਗਾ ॥ ਕਬੈ ਸੇ ਸਬਾਨੀ ॥ ਨਹੀ ਅੰਤ ਆਨੀ ॥ ੨ ॥ ਕਛੁ ਸੁਭ ਬਾਤੀ ॥ ਕਰੇ
 ਸਾਥ ਗਾਤੀ ॥ ਜਿਸੀ ਨਾਥ ਦੀਨੀ ॥ ਤਿਸੀ ਲੈ ਲਿਖੀਨੀ ॥ ੩ ॥ ਵੇਖਾ

॥ ਦਿਨ ਏਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧ ਆਛੁ ਭਲੇ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਕਿਧੈ ਸੁ ਸਿਕਾਰ ਬਿਹਾਰਾ ॥
 ਖਾਲਸਾ ਪਿਥ ਪ੍ਰਗਾਸ ਕਰੇ ਜਿਹ ਕਾਜ ਪਾਏ ਮੁਹ ਦੀਨ ਦੁਆਰਾ ॥ ਅਦਿ
 ਸੁ ਦੇਵ ਪ੍ਰਤੱਛ ਕਰੇ ਬਰ ਪੂਰ ਲਹੈ ਰਿਹਤੇ ਨਿਜ ਭਾਰਾ ॥ ਹੋਇ ਬਿਜੈ ਅਰੁ
 ਪੁਜਿ ਸਬੈ ਜਗ ਜੀਤ ਬਜੈ ਰਣ ਜੀਤ ਨਗਾਰਾ ॥ ੪॥ ਤੇਟ ਕਛੰਦਾ ॥
 ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਬਿਚਾਰ ਦਿਆਰ ਤੁਥੈ ਕਰ ਜੱਗ ਅਰਿ ਰੁਨ ਲੀਨ ਅਬੈ ॥
 ਪ੍ਰਿਥਮੈ ਦਿਜ ਦੇਸ ਨ ਦੇਸ ਬਲੈ ॥ ਸਬ ਆਵਤ ਭੇਚ ਲਿਤੈ ਨ ਬਲੈ ॥ ੫॥
 ਇਕ ਕੋਤ ਕ ਦੇਖਨ ਕਾਜ ਕਿਧੈ ॥ ਕਰਨ ਨਿਧ ਕਾਰਜ ਕੀਨ ਸਿਧੈ ॥ ਅ
 ਬਰਾ ਪੁਨ ਕਾਂਸ ਪਰਾਗ ਭੁਨੇ ॥ ਦਿਜ ਅਧ ਪੁਰੀ ਸੁ ਬੁਲਾਇ ਲਿਨੇ ॥ ੬॥
 ਕੁਸਮੀਰ ਕਿਧੈ ਜੁ ਲਹੈ ਰਸੁ ਨੀ ॥ ਸਭ ਆਵਤ ਭੇਚੁ ਹਜੁ ਰਗੁ ਨੀ ॥ ਇ
 ਹ ਭਾਂਤਿ ਮਿਲਿਯੋ ਰਿਹ ਆਨ ਮਿਲਾ ॥ ਕਹ ਕੋਨ ਲਖੈ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਸੁ ਕਲਾ ॥
 ੭॥ ਰਿਹ ਆਨ ਸੁ ਲੱਛੁ ਹਜੁ ਰਜੁ ਰੇ ॥ ਕਛੁ ਬੇਲ ਲਏ ਕਛੁ ਆਪ ਤੁਰੇ ॥
 ਇਤ ਆਨ ਘਮੰਡੁ ਜੁ ਰਿਯੋ ਸੁ ਘਨਾ ॥ ਇਕ ਆਨ ਤੇ ਨ ਹੀ ਜਾਤ ਭੁਨਾ
 ॥ ੮॥ ਪ੍ਰਭੁ ਭੇਜਨ ਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰੇ ॥ ਇਕ ਕਾਚ ਕਿਧੈ ਫੁਨ ਪਾਕ ਖਰੇ ॥ ਬ
 ਰੀ ਘਾਟ ਧਖੀਰ ਪੁਲਾਟ ਘਨੇ ॥ ਲਭੁ ਆਪੁਨ ਮਾਸ ਸਰਾਬ ਸਨੇ ॥ ੯॥
 ਭੁਲ ਪਾਪਰ ਪੂਰ ਕਰੇ ਰਮਹਾਂ ॥ ਬਹੁ ਆਦਿ ਕੁਝ ਹੁਸੁ ਲੂਨ ਅਹਾ ਘਨ
 ਅਰਿ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰੇ ॥ ਮੁਖ ਏਕ ਕਵੀ ਕਹੁ ਕੋਨ ਰੇ ॥ ੧੦॥ ਦਿਜ
 ਹੇਰ ਤਹ ਲਖ ਆਵ ਘਨੇ ॥ ਕਰ ਪਾਤਹ ਪਾਂਤ ਬੈਠਾਇ ਦਿਨੇ ॥ ਮੁਖ ਭਾ
 ਖ ਕਹਿਯੋ ਇਤ ਭਾਂਤ ਨ ਜੀ ॥ ਸੁਨ ਲੇਹੁ ਸਭੈ ਦਿਜ ਬਾਤ ਨ ਜੀ ॥ ੧੧॥
 ਭੁਜੀਗ ਪਯਾਤ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਵਹੀ ਖੀਰ ਪੁਰੀ ਜਿਥੈ ਬਿਪ ਖੈ ਹੈ ॥ ਕੁਝ ਹੀ ਪੁ
 ਲਾਟੀ ਜਿਥੈ ਯੈ ਜਿਥੈ ਹੈ ॥ ਤਿਨੈ ਜਾਨੈ ਏਹ ਟਕਾ ਏਕ ਦਛਾ ॥ ਕਯੋ ਜਾਇ
 ਸਾਰੇ ਲਵੈ ਜੈਸ ਇਛਾ ॥ ੧੨॥ ਤੇਟ ਕਛੰਦ ॥ ਨਿਜ ਮਾਸ ਸਰਾਬ

ਜੁਖਾਵਹਿਗੋਸਰਫੀਵਹੁਪਾਂਚਸੁਪਾਵਹਿਗੋਇਹਭਾਂਤਿਢੰਢੋਰਫਿਰਾਇਹੋ
 ॥ਸੁਨਬਿਪੰਨਮਧਿਸੁਕਾਨਕਰਿਯੋ॥੧੩॥ਬਿਬਬਾਰਹੁਤੇਬਡਪੇਰਬਨੇਦਿ
 ਜਦੋਰਚਲੇਯਹਿਬਾਤਸੁਨੋਜਿਹਮਾਸਸਰਾਬਕੇਬਾਰਬਨੇਤਿਹਆਵਤ
 ਦੋਰਤਬਿਪੰਨਾ॥੧੪॥ਕਈਆਨਤਹਾਂਜੁਹਜਾਰਜੁਰੇਨਹੀਵਾਰਹਿਪਾ
 ਰਸੁਜਾਤਰੇਕਛੁਬੋਰਰਹੇਜਬਬਾਕਪਿਛੋਪ੍ਰਭਮਾਨਸਭੇਜਕੈਫੋਰਪੁ
 ਛੋ॥੧੫॥ਪਾਧਗੀਛੰਦ ॥ਪੁਨਕਹੀਐਸਕਰਨਨਿਧਾਨਾਫਿਰਪੁਛੋ
 ਜਾਇਇਨਕੇਸੁਜਾਨਾਪਰਸਾਦਮਹਾਜੇਛੁਕੈਕੋਇਸੇਮੁਹਰਪਾਂਚਲੇਏ
 ਸੋਸੇਇ॥੧੬॥ਅਟਰਅਨੇਜੇਕਰਸਰੀਰਾਵੇਟਕੇਦਛੁਨਲੇਗੁਬੀਰਾ
 ਯੋਹੁਕਮਮਾਨਪੁਛੋਸੁਜਾਇਰਹਿਸਹਸਪਾਂਚਬਾਕੀਬਨਾਇ॥੧੭॥
 ਫਿਰਕਹੀਐਸਤਿਨਆਹਜੁਰਾਜੈਪੰਚਬਾਰਹਿਗੋਜਰੁਰਾਬਹੁਬੋਰ
 ਬਾਰਪੁਛੋਸੁਧਾਇਸਭਰੂਬੋਲੇਭੁਕੇਮਧਿਜਾਇ॥੧੮॥ਜਬਰਹੇਪਦਿ
 ਰਾਂਘਾਟਏਕਾਦੀਨੇਬਿਠਾਪਆਛੇਸੁਨੇਕਾਯੋਭੁਏਗਰਕਲੇਭਾਦਿਮਧ
 ॥ਇਕਨਾਮਮਾਤਰਹਿਗੋਜੁਸੁਧਾ॥੧੯॥ਜੇਐਰਹੁਤੇਕੇਤਕਹਜਾਰਾਤਿ
 ਨਟਕਾਦਛੁਨਭੇਜਨਾਰਾਤੋਖੁਇਭੋਜਨਦੀਨੇਉਠਾਇਨਹਆਦਰਕੀ
 ਨਆਛੋਬਨਾਇ॥੨੦॥ਮੁਖਾਰਬੰਦਸੀਯੋਉਚਾਰਾਯਹਹੈਨਬਿਪੰਨਾ
 ਚੇਗਵਾਰਾਇਨਕਰਨਹੁਤੀਆਛੀਸਜਾਇਪਰਦੂਰਦੇਹਉਨਕੋਉ
 ਠਾਇ॥੨੧॥ਜਿਨਅਚਿਓਖੀਰਭੇਜਨਕੜਾਹਾਤਿਨਮੁਹਰਮੁਹਰਪਾਂਚ
 ਦਿਖਾਹਾਬਹੁਭਾਂਤਿਮਾਨਤਿਨਕੋਸੁਕੀਨਾਇਹਸਹੀਬਿਪੰਨਾਕਹਹੈਸੁਦੀ
 ਨਾ॥੨੨॥ਵਹਨਹੀਬਿਪੰਨੈਲੁਚਮੁਕਾਇਹਮਹਾਸੁਧੁਹੈਮੰਤਿਗੁਕਾ
 ਇਹਕਲੀਕਾਲਕੇਮਧਿਘੋਰਾਬਹੁਚਲਾਹਿੰਭਛਲਬਲਨਜੋਰਾ॥੨੩॥
 ॥ਸਾਧੁਸੁਸੁਧਜੰਗਰਹਿਅਲੇਪਾਬਹੁਧਾਰਦਿਭਅਨਸਾਧਧੇਪਾ॥

ਨਿਜ ਕਹਨ ਆਪ ਹਮ ਸੇ ਨ ਕੋਇ। ਹਮ ਕਰੇ ਆਪ ਸੇ ਸਹੀ ਹੋਇ। ੨੪॥
 ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਰਾਮ ਜੇਧਾ ਅਨੇਕਾ ਸਭ ਕਰੇ ਜਨ ਹਮ ਰੇ ਸੁਏਕਾ। ਇਮ ਮਨੈ
 ਆਪ ਕੇ ਅਧਿਕ ਜਾਨਾ। ਨਹੀ ਸਬਦ ਨਾਮ ਕੇ ਕਛੁ ਗਾਨਾ। ੨੫॥ ਇਹ
 ਭਾਂਤਿ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਨ ਕੋ ਧਿਕਾਰਾ। ਲਖ ਦੁਸੈ ਦਿਨ ਨ ਕੋ ਕਯੋ ਪਿਆਰਾ। ਇਕ ਦ
 ਯੋ ਸਲੀਨ ਤਿਨ ਕੋ ਬੁਲਾਇ। ਤਬ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਬਚਯੋ ਸੁਨਾਇ। ੨੬॥
 ਦੇਵੀ ਸਪੁਜ ਕੀ ਕਥਾ ਨੀਕਾ। ਸਭ ਕਹੈ ਕਥਾ ਹਮ ਕੋ ਸੁ ਠੀਕਾ। ਜਿਮ ਹੋਇ
 ਜਾਨ ਕਾਲੀ ਪੁਤੰਡਾ। ਸਭ ਕਹੈ ਕਥਾ ਤਾ ਕੀ ਸੁਵੰਡਾ। ੨੭॥ ਪੂਜਾ ਪ੍ਰਯੋਗ
 ਬਲ ਦਾਨ ਮੰਤ੍ਰਾ। ਲਿਖਨੇ ਪੜ੍ਹਨ ਬੇਦਾਨ ਮੰਤ੍ਰਾ। ਇਹ ਕਹੈ ਖੋਲ ਹਮ ਕੋ ਜੁ
 ਭੇਦਾ। ਜਿਮ ਸਰਬ ਸਾਸਤ੍ਰ ਉਚਰੰਤ ਬੇਦਾ। ੨੮॥ ਇਮ ਸੁਣਤ ਬੈਨ ਬੇ
 ਲਿਯੋ ਸੁਬਿੱਪਾ। ਮੈਂ ਕਹੈ ਬੈਨ ਕਰੁਣਾ ਅਧਿੱਪਾ। ਇਹ ਜਿਤ ਕਬਿੱਪ ਇਹ
 ਦੇਸ ਅਧਿਗ। ਨਹੀ ਹੋਤ ਕਾਜ ਇਨ ਤੇ ਨਿਬਾਹ। ੨੯॥ ਜਿਮ ਆਪ ਨਾ ਬਦੇ
 ਵਾਨ ਦੇਵਾ। ਇਮ ਵਰੈ ਬਿੱਪ ਅਭੇਦਾ। ਪੈਦਤਾਨੰਦ ਤਾ ਕੇ ਸੁਨਾਮਾ।
 ਉਜੈਨ ਮੰਧਿ ਤਾ ਕੇ ਸੁਧਾਮਾ। ੩੦॥ ਇਹ ਜਿਤ ਕਬਿੱਪ ਤਾਰੇ ਸੁਜਾਨਾ। ਵਹਉ
 ਭਗ ਨਾਥ ਵੀਸੈ ਪਛਾਨਾ। ਰਕਵੀ ਸੁਕੰਜ ਇਨ ਕੋ ਨਿਹਾਰਾ। ਵਹਉ ਇਨ
 ਸਾਥ ਅਭੇਦਿ ਪਾਰਾ। ੩੧॥ ਕਾਲੀ ਸੁਦੇਵ ਤਾ ਕੋ ਪੁਤੰਡਾ। ਜਾਨੰਤ ਅੰਤ
 ਦੇਵਾਨ ਸਿਛੋ ਜੈ ਇਥੇ ਦੇਸ ਵਹੁ ਅਇਜਾਇ। ਤੁੰ ਕਾਜ ਪੁਰ ਹੋਵੈ ਬਨਾ
 ਇ। ੩੨॥ ਅੰਕ ਸਿ ਬਿੱਪ ਜੇ ਕਾਸਮੀਰਾ। ਸਭ ਪੈ ਹਜਰ ਪੰਗ ਜਲ ਜਤੀ
 ਰਾਜੈ ਮੋਹ ਕਹੀ ਮਾਨੈ ਨ ਨਾਥਾ। ਤਬ ਲੇਹੁ ਪੁਛੁ ਇਨ ਸੋ ਸੁਗਾਥਾ। ੩੩॥
 ਇਹ ਮੰਤ੍ਰ ਬੇਦ ਪਛੁਹੈ ਬਨਾਇ। ਨਹੀ ਕਛੁ ਸੰਕਯਾ ਮੈ ਲਖਾਇ। ਬਰਹੋ
 ਇ ਪੁਰ ਪਠ ਗਵ ਨਹੋਇ। ਯਹਿ ਜਾਨ ਲੇਹੁ ਸੀਸਾ ਨ ਕੋਇ। ੩੪॥ ਜੀਵੈ
 ਅਭੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜੁ ਈਤਾ ਜੈ ਚਹੈ ਨਾਥ ਸੋ ਹੋਇ ਰੀਤਾ। ਆਗੈ ਜੁ ਇੰਦੁ ਹੋਇ

ਦੁਆਸਿੰਧਾ। ਪੁਰ ਕਰੈ ਬਾਤ ਕੋਲੈ ਪ੍ਰਬੰਧ। ੩੫॥ ਸੁਣਿ ਅੰਸੁ ਬਾਕ ਤਾਂ ਕੇ ਨਿ
 ਧਾਨ। ਮਨ ਕਰੀ ਚਿੰਤ ਟਕੀ ਚਿਤਾਨ। ਇਹ ਦੇਸ ਲੇਹੁ ਤੋ ਕੋ ਬਲਾਇ।
 ਜਿਮ ਬਨੈ ਕਾਜ। ਇਹ ਪੁਰ ਆਹਿ। ੩੬॥ ਦੁਰੀ ਮਨੁ ਛੁਪੀ ਅੰਸੁ ਦੇਸ।
 ਤਹ ਲੇਹੁ ਬੇਲ ਅਪਨੈ ਸੁਦੇਸ। ਜੇਉ ਕਰੈ ਬੈਨ ਕਰੀ ਅੰਸੁ ਪੂਜਾ। ਤਜ
 ਮੇਰ ਤੇਰ ਤੀਜਾਰ ਦੂਜ। ੩੭॥ ਏਕੀ ਕਥਾਨ ਕਰਤੇ ਨਿਧਾਨ। ਮੇਲਾ ਜੁ
 ਹੋਲ ਪਹੁਚਿਯੋ ਸੁਆਨ। ਦੇਸਾਨ ਦੇਸ ਸੰਗਤ ਅਨੇਕ। ਪਹੁਚੀ ਹਜ਼ੂਰ
 ਇਛਤ ਬਬੇਕ। ੩੮॥ ਕਈ ਅਨਿਕੀ ਸੰਗ ਸਿਖਾਨ ਪਾਰ। ਆਇਤ ਪੇ
 ਮਧਾਰਤ ਪਿਆਰ। ਸਬਦਿ ਉਚਾਰ ਬਾਜੀਤ ਤਾਰ। ਜੇਰੀ ਮਿਦੰਗ ਨਾਨ
 ਅਪਾਰ। ੩੯॥ ਕੀਰਤ ਪੁਰਾਨ ਪੁਰ ਅਨਦ ਮੱਧਿ। ਨਿਰਖੰਤ ਸੰਗਤਾਂ
 ਬੁਧ ਸੁਧ। ਜਨੁ ਛੀਰ ਸਿੰਧ ਕਰਣਾ ਅਗਾਰ। ਉਚਰੀਤ ਸੰਗ ਨਾਨਾ ਸੁ
 ਧਾਰ। ੪੦॥ ਟਹਿ ਸੁਧ ਮੱਧਿ ਵੈਰੇ ਅਪਾਰ। ਇਹ ਸਰਬ ਰੂਪ ਸੇਭੈ ਸਿੰ
 ਗਾਰ। ਜੇਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਬਰਨੈ ਬਿਚਾਰ। ਤੋਹਿਤ ਏਕ ਕਥਕੋ ਪਸਾਰ। ੪੧॥
 ਨਿਜ ਖੁਸੀ ਮਹਲ ਹੋ ਕਰਦਾਰ। ਪਲ ਮੱਧਿ ਕਰਤ ਜਗ ਕੋ ਉਧਾਰ। ਉ
 ਰੇ ਸਥਾਨ ਦਮਦਮੈ ਜਾਨ। ਦਰਿ ਸੰਜੁ ਦੇਤ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧਾਨ। ੪੨॥ ਸੋ
 ਦਿਬ ਰੂਪ ਤਖਤਿ ਅਕਾਲ। ਤਹ ਸੇਭ ਕੋਨ ਬਰਨੈ ਬਿਸਾਲ। ਉਰੇ ਅਪਾ
 ਰ ਗਗਨੈ ਸੁਮੱਧਿ। ਜਨੁ ਪੱਥਰਾਜ ਸੁਮੇਰ ਸੁਧ। ੪੩॥ ਟਹ ਭਾਰੀ ਮੇਈਰ
 ਖਾਟੈ ਰਬਾਦ। ਇਹ ਦਿਪੈ ਸੁਧੁ ਆਛੈ ਅਨਾਦਿ। ਤਹ ਕਰਤ ਪਛਰ ਸਰ
 ਬ ਭੇਗ। ਇਹ ਦਿਪੈ ਜਾਨ ਗਿਹ ਰਾਜ ਜੇਗ। ੪੪॥ ਤਹ ਮਾਤ ਲੇਸ ਬੈਠੀਤ
 ਜਾਨ। ਜੇਕਾ ਮਕੋਧ ਤਨ ਧਰ ਬਿਖਾਨ। ਇਹ ਰਾਜ ਬੈਠ ਦੀਨਾਨ ਦਿਖਾਨ
 ਅਸਧ ਜਹ ਪੁਤ ਲਾਇਕ ਬਿਸਾਲ। ੪੫॥ ਜਿਹ ਕੋਟ ਇੰਦ ਕੀਨੈ ਕਰੇਗੁ
 ਸਭ ਜੀਵ ਜੰਤ ਲੇਖਾ ਸੁਲੇਗ। ਇਹ ਕਨਕ ਸੁਧ ਮਾਨ ਕਜਟੀਤ। ਨਿਜ

ਹੀਰ ਚੀਰ ਮੁਕਤਾ ਸੁਭੀਤਾ ॥੪੬॥ ਫਹ ਅਨਿਕ ਦੇਖ ਪੂਰਿ ਯੋ ਪੁਰਾਨਾ ॥ ਇ
 ਹ ਸੁਧ ਰੂਪ ਜਨ ਰਿਸਮ ਭਾਨਾ ॥ ਤਹ ਸਪਤ ਸਿੰਗ ਰੀਗਾ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ਇਤ
 ਸਤ ਹਨਾਰ ਆਛੀ ਨਿਹਾਰਾ ॥੪੭॥ ਨਿਜ ਧੁਜ ਹਿ ਸਾਤ ਸਿੰਗ ਹਿ ਬਿਲੋਕ
 ॥ ਜਹ ਨਿਰਖ ਨੈਨ ਭਾਜੀਤ ਸੇਕਾ ॥ ਜੇ ਸਰਬ ਸੋਭ ਬਰਨੇ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਨਹੀ
 ਕਮਲ ਜਾਇ ਅੰਤ ਰਿਨਿ ਧਾਨਾ ॥੪੮॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਅੰਸਤ ਖਤ ਬਰ
 ਬਖਤ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਤਿ ਦੇਤ ਦਿਦਾਰਾ ॥ ਜਨ ਮਮ ਰਨ ਭਟੁ ਆਪਦਾ ਕਾਟਤ ਨ
 ਦਰਿ ਨਿਹਾਰਾ ॥੪੯॥ ਸ੍ਰੇਯਾ ॥ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਦਿਪੈ ਜੂ ਸਿੰਘਾ ਸੁਨਤਾ ॥
 ਰਪਟ ਰੋਤੇ ਪਲ ਧਾਰੀ ॥ ਸੰਕਰ ਬ੍ਰਹਮ ਜੂ ਸੇਸ ਜਪੈ ਮੁਖ ਨਾਰਦ ਜੇਜਿ
 ਹੋਰੇ ਗਹਿ ਭਾਰੀ ॥ ਬਾਸਟ ਅੰਰਜ ਲੇਸ ਨ ਪਾਟਤ ਸੂਰਜ ਚੰਦ ਲਏ ਨ ਨਿ
 ਹਾਰੀ ॥ ਤਾਪਦ ਪੰਕਜ ਕੋ ਅਭ ਬੰਦਨ ਸੰਗਤ ਕੋਟ ਕਰੀਤ ਜੁ ਹਾਰੀ ॥੫੦॥
 ॥ ਅੰਗ ਸਿੰਗਾਰ ਸੁਬ ਸਤ ਧਰੇ ਬਰੁ ਆਯੁ ਧਰਾਰ ਕਰੇ ਹਥਿ ਆਰੀ ॥ ਪੇਈ
 ਕਿਧੈ ਚਿਲਤਾ ਦਿਪ ਖੰਜਰ ਬੰਦ ਛੁਟੈ ਸੁ ਅਗਾਰ ਪਿਛਾਰੀ ॥ ਸੈਫ ਸਰਾਸ
 ਨ ਅਗ ਧਰੇ ਬਰੁ ਚਾਰ ਨਿਖੰਗ ਭਰੋ ਸਰਨਾਰੀ ॥ ਚੀਰ ਕਰੈ ਬਿਬ ਚਿਰ ਸੁਸੇ
 ਫਕ ਹਿ ਸਮੇਨੇ ਸਰਮਾਨ ਨਿਹਾਰੀ ॥੫੧॥ ਜਾ ਬਿਧ ਦੇਤ ਦੀਦਾਰ ਜੁ ਲਛੁਣ
 ਸਿਖਨ ਨਾਮ ਅਗਾਰ ਭੰਡਾਰੀ ॥ ਕੋਟ ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਪ ਦਲਿ ਦੂਨ ਕਾਟਤ
 ਚੰਡ ਸੁਧਾ ਜੁ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਸਾਂਤ ਸੰਤੋਖ ਦਿਟੈ ਧਨ ਪੁਰਨ ਜੰਨ ਮੁਨਾ ਦਿਕ ਪਾ
 ਟਤ ਪਿਆਰੀ ॥ ਤਾ ਸੁਖ ਮੈ ਨਿਜ ਜਾਇ ਸਮਾਟਤ ਸੁੰਨ ਗੁਫਾ ਤੁਮ ਸਾਂਤ ਅ
 ਗਾਰੀ ॥੫੨॥ ਮੂਲ ਅਪਾਰ ਭੁਯੇ ਵਰ ਬਾਰ ਸੁਮਾਰ ਕਰੈ ਕਿਹ ਕੀਮਤਿ ਰੁ
 ਰੀ ॥ ਲਾਲ ਗੁਲਾਲ ਉਡੈ ਅਲਤਾ ਸੁ ਅੰਬੀਰ ਹਛੁਟਤ ਪੈਚ ਕਾਰੀ ॥
 ਰੰਗ ਭਰੇ ਸਭ ਕੇ ਪਟਟਾ ਭੁਟ ਹੋਇ ਰਹੇ ਸਭ ਹੀ ਮਤ ਫਾਰੀ ॥ ਤੀਨ ਦਿਨਾ
 ਭਰ ਪੁਰ ਇਸੀ ਬਿਧ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਪ੍ਰਤੱਛ ਬਿਹਾਰੀ ॥੫੩॥ ਪੁਰਨ ਬੀਤ

ਮਹੱਲ ਅਯੋਤ ਬਲੈ ਗਜ ਬਾਜਨ ਜੀਨ ਸਿੰਗਾਰੇ ॥ ਆਯੁ ਧੰਜਾਨ ਅਨੇਕ ਬਿਧ
ਨਕੇ ਭੂਖਨ ਔਰ ਨਿਸਾਨ ਨਗਾਰੇ ॥ ਸਾਜ ਕਿਧੋਂ ਦਲ ਸੁੱਧ ਅਨੁਪ ਮਖੇਲ ਨਕੇ
ਪ੍ਰਭ ਜੂਪ ਗਧਾਰੇ ॥ ਦੇਵਿ ਸਸਾਜ ਦਲਨ ਅਨੀ ਕਹ ਕੋਟ ਚਰਿਤ ਕਰੇ ਸੁਬਿਚਾ
ਰੇ ॥ ੫੪ ॥ ਤੋਟ ਕਛੰਦ ॥ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਜੁ ਕੋਤ ਕਨੇ ਕਕਰੈ ॥ ਮੁਖ ਏਕ ਹੂਤੇ
ਨਹੀ ਜਾਤ ਰਹੈ ॥ ਜਬ ਰੈਨ ਪਰੀ ਗਿਹ ਆਨ ਬਸੇ ॥ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਟੁਤ
ਮੱਧਿ ਰਸੇ ॥ ੫੫ ॥ ਫਿਰ ਭੋਰ ਭੁਏ ਨਿਜ ਬੈਠ ਤਬੈ ॥ ਤਬ ਸੰਗਤਿ ਕੀਨ ਬਿਦ
ਸ ਸਬੈ ॥ ਨਿਜ ਜੋਗ ਜਬ ਸਿਰ ਪਾਟ ਲਏ ॥ ਸਿਰ ਸਿੱਖਨ ਲੈ ਸੁਬੰਧ ਇਦ
ਏ ॥ ੫੬ ॥ ਫੁਹ ਬਾਧਿ ਕਿਧੋਂ ਨਿਜ ਦੇਸ ਚਲੇ ॥ ਨਿਜ ਸਿੱਖ ਸਖਾ ਬਰਬੀਰ ਭੁ
ਲੇ ॥ ਗੁਨ ਗਾਟੁਤ ਨਾਥ ਕਿਧੋਂ ਸੁਮੁਖੀ ॥ ਤਹ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵਤ ਕੋਟ ਸੁਖੀ ॥ ੫੭ ॥
ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਸੁਆਸਿਖ ਦੇਤ ਕਿਧੋਂ ॥ ਜਬ ਲੱਗ ਬਿਰਾਨ ਭਿਭਾਨ ਬਿਧੋ ॥ ਜਲ
ਪਾਟ ਕਪੌਨ ਪ੍ਰਚੰਡ ਨਿਧੈ ॥ ਜਗ ਕਾਰਜ ਹੋਤ ਸੁਰਾਨ ਸਿਧੈ ॥ ੫੮ ॥ ॥
ਪਾਧ ਝੀਛੰਦਾ ॥ ॥ ਤਬ ਲਗਾ ਸੀਸ ਕਰੁਨ ਨਿਧਾਨ ॥ ਇਹ ਛੁੱਤ ਚਮਰ
ਸੋਭੈ ਸੁਭਾਨ ॥ ਇਮ ਕਹਤ ਆਪਨੇ ਗੇ ਨਿਵਾਸ ॥ ਜੇ ਸਖਾ ਸਿਖ ਮੁਝੈ ਸੁ
ਬਾਸ ॥ ੫੯ ॥ ਅਬ ਸੁਨੇ ਆਪ ਕੀ ਕਥਾ ਅੰਨਾ ॥ ਜਿਮ ਕਰਤ ਨਾਥ ਸੁਖ ਸੁ
ਧ ਸੈਨਾ ॥ ਇਹ ਬਡੀ ਚਾਹ ਮਨ ਮਧਿ ਧਾਰਾ ॥ ਕਰ ਦੇਵ ਪੁਜ ਕੇ ਸਰਬ ਸਾਰ
॥ ੬੦ ॥ ਪੁਨ ਕਰੇ ਖਾਲ ਸਾਖਾ ਨਿਧਾਨ ॥ ਜੇ ਕਰੇ ਦੁਸਟ ਤੂਰ ਕਾਨ ਹਾਨ ॥ ਲੇ
ਓ ਆਦਿ ਸਕਤ ਮਾਤਾ ਮਨਾਇ ॥ ਜਿਮ ਅਧਿਕ ਪੰਥ ਮਹਿ ਹੈ ਸਹਾਇ ॥ ੬੧ ॥
॥ ਫੁਹ ਆਦਿ ਅੰਤ ਦੇਵੀ ਦਮਾ ਲਾ ॥ ਜਿਹ ਹਨੇ ਦੁਸਟ ਦੇਖੀ ਕਰਾ ਲਾ ॥ ਜਿਹ
ਭਗਤ ਆਪ ਲੀਨੇ ਬਚਾਇ ॥ ਖਲ ਦਲਨ ਹਨਨ ਜਾ ਕੇ ਸੁਭਾਇ ॥ ੬੨ ॥
ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਚਿੰਤ ਪ੍ਰਭ ਜੂ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਤਿਹ ਬਿੱਪ ਚਿਤ ਚਾਹਾ ਕਾਰਾ ॥ ਇਹ
ਚਿੰਤ ਰੈਨ ਦਿਨ ਕਰਤ ਜਾਨਾ ॥ ਫੁਹ ਥਾਨ ਇਤੈ ਪਹੁ ਚਿਓ ਜੁ ਆਨਾ ॥ ੬੩ ॥ ਤ

ਬਾਹਮਣੁ ਰਕਿਨ ਸਿੱਖ ਸੁਜਾਨਾ ਇਹ ਆਨ ਬੈਨ ਪੁਰੁ ਜੋ ਬਖਾਨਾ ਪੁਰੁ ਫੁਰੈ
 ਬਿੱਖ ਬਾਸੀ ਉਜੈਨਾ ਨਿਜ ਬਾਗ ਮੱਧਿ ਹੋਰਿ ਪੈ ਸੁਨੈਨਾ ॥ ੬੪ ॥ ਦਰਸਨ ਕਾਜ
 ਜੁ ਆਲਾ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਫੁਹ ਚਲੋ ਜਾਤੁ ਆਨੰਦ ਠਾਨਾ ॥ ਕਛੁ ਲੋਗ ਸਾਥ ਪੈ ਦੋ
 ਛੁਟੇਸਾ ॥ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਜਾਣੁ ਸੀਦਰ ਬਣੇਸਾ ॥ ੬੫ ॥ ਇਹ ਸੁਣਤ ਬੈਨ ਪੁਰੁ ਭੇ
 ਪੁਸੀਨਾ ॥ ਕਹੋ ਖੜਕ ਕੇਤੋ ਸੋ ਸਦਾ ਧੀਨਾ ॥ ਨਿਜ ਕਰਤ ਕਾਜ ਦਾਸਾਨ ਆਪਾ ॥
 ਇਹ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੱਧ ਕੋ ਲਖ ਪੁਤਾਪਾ ॥ ੬੬ ॥ ਸੁੰਦਰ ॥ ਯੋ ਬਤੀਆਂ ਸੁਨ ਕੋ
 ਨਿਜ ਦਾਸਨ ਪਾਸ ਹਜੂਰ ਉਨੈ ਸੁ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਤੂੰ ਨਿਜ ਰੱਛ ਕਰੈਨ ਦਿਨ ਅਸ
 ਕੇਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧ ਪੈ ਬਲ ਕਾਰੀ ॥ ਕਾਜ ਕਰੈ ਤੁਮਰੇ ਸਭ ਪੂਰਨ ਚੂਰਨ ਕੈ ਸੁਅ
 ਰਨ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਭਾਗ ਸੁਤੁ ਲਨਹੀਂ ਤੁਮਰੇ ਜਗ ਅੰਗ ਸੁਨੈ ਬਤੀਆਂ ਅਸਧਾ
 ਰੀ ॥ ੬੭ ॥ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਸੁ ਆਪ ਬਿਚਾਰਤ ਪੈ ਉਤ ਬਿੱਖ ਉਨੈ ਇਹ ਭਾਂਤ ਕਈ ॥
 ਲਖ ਕੋ ਸੁ ਪੁਤਾਪ ਦੁਆ ਨਿਧ ਕੋ ਤਿਨ ਚਿਤ ਬਿਖੈ ਬਤੀਆਂ ਸੁ ਠਈ ॥ ਇਹ ਭਾਂ
 ਤਿ ਹਜੂਰ ਦੀਦਾਰ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭੀਰ ਕਿਧੈ ਦਰ ਬਾਰ ਹਈ ॥ ਬਿਨ ਬੇਲ ਸੁਜੇਗ
 ਪਾਅਨ ਨਹੀਂ ਇਹ ਯੋ ਬਤੀਆਂ ਚਿਤ ਧਾਰ ਲਈ ॥ ੬੮ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ
 ॥ ਅਹੈ ਜੋ ਉਤਾਰੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੱਧ ਭਾਰੀ ॥ ਚਿਦਾਨੰਦ ਬਾਸੀ ॥ ਅਖੈ ਅਭਿ
 ਨਾਸੀ ॥ ੬੯ ॥ ਪਰੰਚਿਤ ਬਾਤਾ ॥ ਕਿਧੈ ਪੈਗ ਆਤਾ ॥ ਇਹੈ ਮੋਹ ਬਾਨੀ ॥ ਦੀਦ
 ਰ ਜੁ ਆਨੀ ॥ ੭੦ ॥ ਗੁਰੂ ਜੋ ਸੁ ਪੂਰਾ ॥ ਨਵੇ ਸਾਤ ਸੂਰਾ ॥ ਇਥੈ ਬਾਨ ਅੰਧੈ ॥ ਨ
 ਮੋ ਕਉ ਬੁਲੈ ਪੈ ॥ ੭੧ ॥ ਤਿਸੈ ਚਿਤ ਬਾਤਾ ॥ ਪੁਰੁ ਕੀਨ ਗਮਾਤਾ ॥ ਸਭੈ ਭੇਦ ਜਾ
 ਨੀ ॥ ਅਖੈ ਯੋ ਬਖਾਨੀ ॥ ੭੨ ॥ ਕਹਾ ਬੇਲ ਸੁਰੀ ॥ ਕਰੈਤਾ ਦੀਦਾਰੀ ॥ ਸਿਖੈ
 ਯੋ ਸੁਨਾਈ ॥ ਇਹ ਲੋ ਬੁਲਾਈ ॥ ੭੩ ॥ ਪੁਰੁ ਯੋ ਬੁਲਾਵੈ ॥ ਹਮੈ ਆਪ ਜਾਵੈ
 ॥ ਗੁਨੀ ਜਾਨ ਲੀਜੈ ॥ ਤਿਸੈ ਮਾਨ ਦੀਜੈ ॥ ੭੪ ॥ ਕਲੁ ਜੋ ਯੋ ਗਮਾਨੀ ॥ ਕਰੈਨ
 ਭਿਮਾਨੀ ॥ ਬਿਜੈ ਫੀਮ ਖਾਈ ॥ ਸੁਚੇਤ ਕਰਾਈ ॥ ੭੫ ॥ ਗਏ ਤੈਨ ਬਾਨੀ ॥

ਜਿਥੇ ਬੇਦਿਜਾਨੀ ਘਨੇ ਬੀਰ ਸੰਗਾ ਤੁਥੈ ਸੁਧੁ ਅੰਗਾ ॥ ੭੬ ॥ ਭਯੋ ਮੇਲ ਅਹੀ
 ॥ ਤਿਸੈ ਬਾਗ ਮਾਹੀ ॥ ਅਸੀਰੰ ਜੁ ਬਾਦੀ ॥ ਵਈ ਬਿੱਪ ਆਦੀ ॥ ਭੁਲੀ ਸੋ ਬਿਚਾਰੀ
 ॥ ਅਭੂਤ ਅਪਾਰੀ ॥ ੭੭ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਅੰਪ੍ਰਿਤ ਜੇਤ ਕਰੁਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰ
 ਧ ਕੇਤੀਰਾ ॥ ਤਿਨ ਉਪਮਾ ਦਿਜ ਤਟਨ ਕੀ ਕਰੀ ਅਧਿਕ ਮਤਿ ਧੀਰਾ ॥ ੭੮ ॥
 ਚੌਪਈ ॥ ਇਹ ਤੁਮਰੀ ਲਾਇਕ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਨੀ ॥ ਦਿਬਰ ਮਾਨ ਬਿੱਪ ਨ ਕੇਧ
 ਨੀ ॥ ਇਹ ਸਮ ਅੰਰ ਗੁਨੀ ਮਤਿ ਸਾਗਾ ॥ ਹੈ ਨਹੀ ਚੰਦਹ ਭਟਨ ਮਸ਼ਾਰਾ ॥ ੭੯ ॥
 ॥ ਯਾ ਕਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਾਲ ਕਾ ਮਾਈ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਪੁਨ ਅਧਿਕਾਈ ॥ ਯੰਤਰੀ
 ਜੇਭਾਤ ਬਘਨੀ ॥ ਪਾਸਹ ਜੂਰ ਦਿਜਨ ਤਬ ਭੁਨੀ ॥ ੮੦ ॥ ਤੁਸੈ ਕਛੁ ਪ੍ਰਭੁ
 ਬਾਤ ਸੁਪੁਛੀ ॥ ਤਿਨ ਨਿਜ ਬਰਨ ਸੁਨਾਈ ਸੁਛੀ ॥ ਅੰਪ੍ਰਿਤ ਜਾਕੀ ਸਕਲ ਬਿਧ
 ਨੀ ॥ ਭਟਨੈ ਬਿੱਪ ਸੁਉਰ ਰਬ ਖਾਨੀ ॥ ੮੧ ॥ ਫਿਰ ਤਿਨ ਅੰਸੈ ਕਹੀ ਬਨਾਇ
 ॥ ਕਠਿਨ ਬਾਤ ਕਲਜੁਗ ਮਧਿਰਾਇ ॥ ਹਮ ਹੈ ਕਲੀ ਕਾਲ ਕੇ ਲੋਗਾ ॥ ਮਤਿ
 ਜਿਤ ਨਹੀ ਸਪੈ ਪ੍ਰਯੋਗਾ ॥ ੮੨ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਾਤ ਛੰਦ ॥ ਸਰੀਰੰ ਜੁ ਸਾ
 ਧੀ ਅਨੇਕ ਬਖਾਨੇ ॥ ਕਿਧੈ ਨੇਮ ਬਰਤਿ ਨਹੀ ਅੰਤ ਜਾਨੇ ॥ ਧਨੀ ਜਾਨ ਮਾਇਆ
 ਘਨੀ ਕਾਜ ਹੋਈ ॥ ਕਰੈ ਜੇ ਸੁਛ ਭੀ ਮਹਾ ਸੁਧ ਕੋਈ ॥ ੮੩ ॥ ਤੁਮੈ ਰਾਜ ਏਸ
 ਨਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਇਹੈ ਪੂਜ ਆਸੰ ਜੂ ਕਾਜੀ ਨਿਬਾਹੀ ॥ ਧਨੀ ਕਾਜ ਜਾਨੇ ਸ
 ਭੈ ਪੁਰ ਹੋਏ ॥ ਬਿਨ ਬਿੱਤ ਬਿੱਤੋ ਨਹੀ ਕਾਜ ਕੋਏ ॥ ੮੪ ॥ ਜਬੈ ਬਿੱਪ ਤੈ ਅਸਿ
 ਬੈਨ ਰਾਨੀ ॥ ਤੁਥੈ ਕਾਸਿ ਬਿੱਪ ਤੈ ਯੋ ਬਖਾਨੀ ॥ ਧਨੀ ਕੀ ਸੁਚਿੰਤਾ ਧਰੇ ਚਿੰ
 ਤਨਾਹੀ ॥ ਜਿਤਾ ਸੰਜੁ ਚਾਰੋ ਤਿਤਾ ਲੇਹੁ ਆਹੀ ॥ ੮੫ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਇ
 ਨ ਕੀ ਵਿਸਟ ਸੁਪਾਰਸ ਜਾਨੇ ॥ ਯਾ ਮੈ ਰਤੀ ਨ ਭੇਦ ਪਛਾਨੇ ॥ ਅੰਰ ਬਾਤ ਜੇ
 ਤਕ ਤੁਮ ਭਾਖੋ ॥ ਇਨ ਤੇ ਸਹੀ ਸੱਤ ਕਰ ਲਾਖੋ ॥ ੮੬ ॥ ਤੁਮ ਇਨ ਕੈ ਮਾਨਸ
 ਜਿਨ ਜਾਨੇ ॥ ਪਰਸੁ ਮਾਰਥ ਧਰਤਨ ਅਨਮਾਨੇ ॥ ਸਿਤਨ ਕੀ ਰਛਾ ਹਿਤ ਸਹੀ

॥ ਕੋਤਕ ਕਰਤ ਨਾਥ ਇਹ ਅਹੀ ॥ ੮੭ ॥ ਤੱਦ ਪਤਿਨ ਯੋ ਬੁਚਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਧ
 ਨ ਬਿਨ ਕਾਜ ਨ ਹੋਤ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਤਿਨ ਯੋ ਕਹੀ ਭੋਰ ਇਹਾਰੇ ॥ ਇਨ ਕੀ ਜਮ
 ਸਕਲ ਧਨ ਲਹੇ ॥ ੮੮ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਤਾ ਕੀ ਜਮ ਕਰਾਈ ॥ ਦਾਨ ਸੁਮਾ
 ਨਿ ਦੀਨ ਵਡਿਆਈ ॥ ਪੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਗ੍ਰਿਹ ਕੀ ਸਪਾਨਾ ॥ ਤਾਲਮੁਦੀ
 ਗ ਬਜਤ ਬਿਧ ਨਾਨਾ ॥ ੮੯ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਅਸਤ ਚਲਿ ਦਿਨ ਮਾਇ
 ਗਯੇ ਚੜ੍ਹਿ ਓਗਗਨ ਉਤਰੀ ॥ ਉਡਗ ਦੀਪ ਕੁਮਦੀਨ ਜੁਤ ਗ੍ਰਿਹ ਗ੍ਰਿਹ
 ਭੁਯੇ ਅਨੀਦਾ ॥ ੯੦ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਰੈਨ ਬਿਤੀਤ ਭਈ ਜਬ ਸਾਰੀ ॥ ਚਿਹੁਦਿ
 ਸਚ ਚਿਹਨਿ ਪਤ ਬਰ ਭਾਗੀ ॥ ਬਿਗਸਤ ਭੁਯੇ ਤਾਹਿ ਪਰਵਾਰਾ ॥ ਬਾਰਜ
 ਦਿਨ ਚਰ ਜੀਵ ਹਜਾਰਾ ॥ ੯੧ ॥ ਜਾਗਤ ਭਏ ਸਕਲ ਨਰ ਨਾਰੀ ॥ ਲਾਗੇ ਅ
 ਪੁਨੇ ਸਗਲ ਬਿਹਾਰੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਦਸਮਾ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਭੁਯੇ ਸੁਚੇਤ ਬਿ
 ਬਿਧ ਪਰਕਾਰੀ ॥ ੯੨ ॥ ਭੂਖਨ ਬਸਨ ਬਚਿਤ ਬਨਾਏ ॥ ਆਵਧ ਅੰਗ
 ਅਨੁਪ ਛਕਾਏ ॥ ਚਿਤ ਬਾਰਿਤ ਸੁਕ ਮਰ ਛਕਾਈ ॥ ਰਾਜਤ ਖਤ ਪਰ ਬੈਠੇ
 ਆਈ ॥ ੯੩ ॥ ਸੁੰਦਰ ਫੁਰਤ ਚਮਰ ਚਹੁ ਓਰਾ ॥ ਮਨ ਸਰੋਵਰ ਹੀ ਜਕਿ ਸੋ
 ਰਾ ॥ ਸੀਮੁਖ ਬੈਠ ਪ੍ਰਭੂ ਇਮ ਗਯੋ ॥ ਮੇਲੇ ਚੜ੍ਹਤ ਸੁਮਾਰ ਕਰਾਯੋ ॥ ੯੪
 ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਨੇਬ ਖਵਾਸ ਮਸੰਦ ਗਣ ਮੰਤ੍ਰੀ ਅਵਰ ਦਿਵਨਾ ॥ ਕਰਿ ਸੁਮਾ
 ਰ ਸਭ ਦਰ ਬਕੇ ਐਸ ਬਖਾਨੇ ਆਨਾ ॥ ੯੫ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਕੋਤਕ ਦਿਨ
 ਸੁਮਾਰ ਕਰਾਈ ॥ ਸਿਖੰਨ ਆਨ ਹਜੂਰ ਸੁਨਾਈ ॥ ਆਗ ਪਾਛ ਕੀ ਚੜ੍ਹ
 ਤ ਸੁਮਾਰਾ ॥ ਛਿਅਤਿਨ ਚੜ੍ਹੀ ਲੱਖ ਦਰ ਬਾਰਾ ॥ ੯੬ ॥ ਸੁਨ ਸੀਮੁਖ ਇਹ
 ਬਿਧ ਫੁਰਮਾਈ ॥ ਜਮ ਕੋਰੋ ਇਕੋ ਠੰਡ ਬਨਾਈ ॥ ਯੋ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਆਇ
 ਸੁਪਾਈ ॥ ਸਰਬ ਬਿੱਤ ਲੈ ਜਮ ਕਰਾਈ ॥ ੯੭ ॥ ਕਿਤਕ ਸੰਗ ਬਾਕੀ ਰ
 ਹਿ ਗਯੋ ॥ ਸੋਭੀ ਤੇਰ ਦਯਾ ਨਿਧ ਦਯੋ ॥ ਬਾਕੀ ਟਹਲ ਧਾਮ ਜੇ ਬੀਰਾ ਤੇ

ਅਬਰਹੇ ਕਮਲ ਪਗਤੀਰਾ ॥੮੮॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਜੇਰ ਭਲੇ ਸਿਰ ਪਾਇ ਦੇਕੀ
ਪਾਸਿ ਧਰਾਰਾਇ ॥ ਬਿਦਾ ਕਰੀ ਸਭੁ ਸੰਗਤਾ ਬਾਕੀ ਰਹੀ ਬਨਾਇ ॥੮੯॥
ਰੋਪਈ ॥ ਕੇਤਕ ਬਸੇ ਕਮਲ ਪਗਤੀਰਾ ॥ ਕੇਤਕ ਗਏ ਧਾਮ ਬਰਬੀਰ
॥ ਆਸਿਖ ਦੇਤ ਪ੍ਰਭੁ ਕਹ ਜਾਈ ॥ ਕੋਟਿ ਭਾਂਤਿ ਉਪਮਾ ਸੁ ਬਕਾਹੀ ॥੧੦੦॥
ਜਬ ਲਗਾ ਬਿਰਸੇ ਸਾਸਿਰ ਸੇਹੈ ॥ ਸੁਰਜ ਚੰਦ ਗਗਨ ਮਹਾਜੇਹੈ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਅ
ਧਿਕ ਅਗ ਅਭਿਰਾਜੈ ॥ ਅੰਤ ਪੜ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਰ ਛਾਜੈ ॥੧੦੧॥ ਯੈ ਸੰਗਤਿ
ਮੁਖ ਕਹਤ ਸਿਧਾਈ ॥ ਕਿਤਕ ਤੀਰ ਗੁਰ ਦੇਵ ਸੁਹਾਈ ॥ ਸੇਵ ਕਰੈ ਸਾਤੇ ਗੁ
ਰ ਕੀ ਨਾਨਾ ॥ ਸਸਤ ਅਸਤ ਧਰ ਬੀਰ ਨਿਧਾਨਾ ॥੧੦੨॥ ਯੈ ਯਾ ॥ ਸੇ
ਵਕ ਭੇਜ ਦਾਨਿ ਧਰਾਹਿ ਬੁਲੀਨ ਤਥੈ ॥ ਦਿਨ ਤੀਰ ਬੁਲਾਈ ॥ ਯੈ ਸੁਨ ਕੈ
ਬਤੀਆਂ ॥ ਦਿਨ ਪ੍ਰਗਟ ਆਵਤ ਭੇਮਨ ਮੇਦ ਬਢਾਈ ॥ ਆਸਿਖ ਦੇ ਤੇਨ ਕੇ
ਟ ਬਿਧਾਨੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੀ ਤਿਨ ਕੀ ਰਤ ਗਾਈ ॥ ਦਾਨ ਸੁਦੈ ਸਨਮਾਨ ਕਿਧੈ ਨਿ
ਜ ਆਵਰੇ ॥ ਸਭੁ ਲੀਨ ਬਠਾਈ ॥੧੦੩॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਅੰਤੁਤ ਅਲਖ
ਅਨਿਤ ਗੁਰ ਤਿਨ ਸੇ ਕਹੀ ਸੁਨਾਇ ॥ ਸਭੁ ਪੂਜਾ ਬਿਧਿ ਦੇ ਬਿਕੀ ਹਮ ਸੇ ਕਹੈ
ਬਨਾਇ ॥੧੦੪॥ ਪਾਧਰੀ ਛੰਦ ॥ ਕਾਲੀ ਸਪੁਜ ਕੀ ਸਰਬ ਸੋਜਾ ॥ ਤੁਮ
ਕਹੈ ਬਿੱਪ ਸੰਜੁਗਤ ਮੰਜਾ ॥ ਕੁੰਕਮ ਗੁਲਾਬ ਘਨ ਸਾਰ ਧੁਪਾ ॥ ਅਛਤ ਪ੍ਰਤਾ
ਦਿ ਕਹ ਦਿਨ ਨ ਭੂਪਾ ॥੧੦੫॥ ਬਹੁ ਗਰੀ ਅੰਰ ਥੋਪਾ ਸੁਪਾਰਾ ॥ ਜੋ ਤਿਲਾ ਆਇ
ਚੰਦਨ ਸੁਢਾਰਾ ॥ ਮਹਾਥੇ ਅਜਾਦਿ ਪਸੁ ਅੰ ਅਨੇਕਾ ॥ ਤੇ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਸੇ ਕਹੁ ਬ
ਬੇਕਾ ॥੧੦੬॥ ਤੇਟਕ ਛੰਦ ॥ ਅਤਿ ਭੋਜ ਛੁਹਾਰ ਬਿਦਾਮ ਘਨੇ ॥ ਬਹੁ ਬੀ
ਜਨ ਨੇਕ ਸੁਕੋਨ ਗਨੇ ॥ ਪੁਨ ਕੋਟ ਬਿਧਾਨ ਸੁਮਗ ਬਲੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿੱਪਨ ਭਾਖ
ਦਿਨੀ ਅਖਲੀ ॥੧੦੭॥ ਲਿਖ ਕਾਗਦ ਪੈ ਦਿਨ ਰਾਜ ਸਬੈ ॥ ਇਹ ਆਨਦਈ
ਸੁਹਜੁ ਰਤ ਬੈ ॥ ਦਿਨ ਜੇਤ ਹਜਾਰ ਕੀ ਜਾਨ ਕਹੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਂਤਿ ਹਿ ਭਾਂਤਿ ਮੰ

ਗਾਇਲਈ ॥ ੧੦੮ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਜਗਮਾਤ ਕੀ ਪੁਜ ਬਲੀ ਬਰਬੇ
 ਦਨ ਕੇ ਜਿਮ ਮੱਧਿ ਬਖਾਨੀ ॥ ਅਛੁਤ ਪੂਪ ਪਚਾ ਮ੍ਰਿਤ ਚੰਦਨ ਕੁੰਕਮ ਮੇਂ
 ਘਨ ਸਾਰ ਕਹਾਨੀ ॥ ਜਿਮੇਂ ਦਿਜ ਰਾਜ ਹਜਾਰ ਕਿਤਾਨ ਕੁ ਭਾਖ ਦਈ ਮਨ
 ਆਨੰਦ ਠਾਨੀ ॥ ਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਭ ਜਾਗਨ ਤੇ ਪਲ ਮੱਧ ਕਿਧੋਂ ਨਿਜ ਤੀਰ
 ਬੁਲਾਨੀ ॥ ੧੦੯ ॥ ਪੂਰਨ ਦੇਵ ਅਭੇਦ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧ ਆਪ ਸੁਤੇ ਸਿਧ ਯੋ
 ਫੁਰਮਾਈ ॥ ਅਚੁਤ ਨਾਥ ਅਨੰਤ ਅਸੰਧਰ ਗਾਫਲ ਗਿਜ ਪਿਤਾ ਜਨ
 ਮਾਈ ॥ ਆਨਨ ਚੰਦ ਮੁਕੰਦ ਕਹਯੋ ਦਿਜ ਪੁਜ ਸਥਾਨ ਕਰੇ ਕਿਹ ਜਾਈ ॥
 ਯੋ ਬਤੀਆ ਸੁਨਿ ਕੇ ਦਿਜ ਰਾਜਨ ਪਾਟਨ ਕੈ ਪਦ ਤੀਰ ਸੁਨਾਈ ॥ ੧੧੦ ॥
 ਚੋਪਈ ॥ ਸੁਨਹੁ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਾਤ ਹਮਾਰੀ ॥ ਇਹੋ ਜੇ ਨਦੀ ਬਿਰਾਜੈ ਭਾ
 ਰੀ ॥ ਸਹਸਨਾ ਰਿਯੋ ਕੇ ਭਨਨਾ ਮਾਗਿ ਗਾ ਸਮਯਹ ਦੁਤੈ ਭਿਰਾਮਾ ॥ ੧੧੧ ॥
 ॥ ਇਹ ਤਟ ਕਰਹੁ ਬਿਮਲ ਅਸਥਾਨੀ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸ ਧਰੇ ਕਾਲ ਕਾ ਧਮਾਨੀ
 ॥ ਪੂਜਹੁ ਚੰਡੀ ਆਦਿ ਭਟਾਨੀ ॥ ਜਲ ਬਲ ਜਾਕੀ ਜੇਤਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ੧੧੨ ॥
 ਵਸਾਟਲ ਛੰਦ ॥ ਸੁਨੀ ਬਿੱਪ ਬਾਨੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਰਮਾਨੀ ॥ ਪਠੇਦ
 ਸੁਦੀਨੇ ॥ ਭੁਲੀ ਭੁਖ ਚੀਨੇ ॥ ੧੧੩ ॥ ਸੁਧਾ ਮੰ ਬਨਾਏ ॥ ਮਹਾ ਸੁੱਧ ਛਾਏ ॥
 ਜਨੇ ਗੀਰਵਨੇ ॥ ਲਖੈ ਕੈ ਲਜਾਨੇ ॥ ੧੧੪ ॥ ਤਿਬੁ ਲੈ ਕਨਾਤੀ ॥ ਦਿਪੈ ਜੇ
 ਭਿਰਾਤੀ ॥ ਭਿਣਾ ਲੈ ਬਨਾਏ ॥ ਚੁਨੀ ਈਟ ਲਾਏ ॥ ੧੧੫ ॥ ਸਬੈ ਯੋ ਬਨ
 ਈ ॥ ਬਿਨੈ ਆਨ ਪਾਈ ॥ ਭੁਏ ਧਾਮ ਤਯਾਰਾ ॥ ਕਰੇ ਮੋਰ ਕਾਰਾ ॥ ੧੧੬ ॥
 ॥ ਜਪੈ ਲੈ ਭਟਾਨੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਠਾਨੀ ॥ ਸੁਨੇ ਆਪ ਬੈਨਾ ॥ ਬੁਲਾਯੋ ਬਿ
 ਪ ਲੈਨਾ ॥ ੧੧੭ ॥ ਚਲੇ ਆਪ ਦੇਖੇ ॥ ਅਛੁਤ ਸੁੱਧ ਲੇਖੇ ॥ ਦਿਜੈ ਮਨ ਮਾ
 ਨੇ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਮੋਦ ਠਾਨੇ ॥ ੧੧੮ ॥ ਗਰਿਯੋ ਕੁੰਡ ਐਸਾ ॥ ਦਿਵਾ ਲੈਨ ਤੈਸਾ ॥
 ਕਰੇ ਪੂਪ ਬੀਰਾ ॥ ਮਹਾ ਮੱਤ ਧੀਰਾ ॥ ੧੧੯ ॥ ਭਰੇ ਪੂਪ ਬਾਰਾ ॥ ਪੜ੍ਹੇ ਮੰ

ਤੁਸਾਰਾ ਬਿਧ ਜਾਨ ਕੇਰੇ। ਰਿਚ ਫੇਰ ਫੇਰੇ॥੧੨੦॥ ਅੱਠ ਧਿਆਇ ਗਾ
 ਯੋ। ਅਰੈ ਨੋ ਮਰਾਯੋ। ਭਟਾਨੀ ਕਹਾਨੀ। ਸੁਨੇ ਸੋ ਜੁਗਾਨੀ॥੧੨੧॥ ਭ
 ਈਯੋ ਪੁਤ੍ਰ ਛਾ। ਬਰੀਬੀਨ ਇਛਾ। ਟਹੈ ਲੈ ਸੁਨਾਉ। ਸਭੈ ਕੋ ਰਿਸਾਉ।
 ੧੨੨॥ ਪੜੈ ਜੋ ਪੜਾਈ। ਪੂਰੈ ਸਹਾਈ। ਪੁਰੀ ਤੋਨ ਬਾਸਾ। ਅਖੈ ਜੋ
 ਅਨਾਸਾ॥੧੨੩॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਿਲਾਸ ਦੇਵੀ ਚਰਿਤ ਅ

ਗਮਨ ਧਿਆਇ ਅਸਟਮੇ ਬਰਨਨੇ ਨਾਮ ਸਮਾਪਤ ਮਸਤੁ ਸੁਭ
 ਮਸਤੁ॥੨॥ ਅਫਜੁ ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ
 ਦੇਵ ਕੇ ਦਿੱਬ ਰੂਪ ਉਰਧਾਰਾ ਨੋ ਮੀ ਕਥਾ ਦਾਲ ਕੀ ਬਰਨੇ ਅਗ ਸੁਧਾਰ
 ॥੧॥ ਪ੍ਰਗਟ ਭਈ ਜਿਸ ਕਾਲ ਕਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਬਰਲੀਨਾ ਤਟ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਬਰਨਨ ਕਰੇ ਅਦਭੁਤ ਕਥਾ ਨਵੀਨ॥੨॥ ਪਾਧੜੀ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਸੁ
 ਭਲ ਗਨ ਜਾਨ ਅਛੋ ਬਿਚਾਰਾ ਕੀਨੋ ਅਰਿਭ ਸੁਨੀ ਮੇਦਿਯਾਰਾ ਬਰ
 ਨਦੀ ਜਾਨ ਸਤੁ ਦਵ ਸੁਤੀਗਾ ਬੇਦਾਨ ਪਾਠ ਹੋਵਤ ਗੀਭੀਗਾ॥੩॥ ਧਰ ਸੈ
 ਨ ਕਰਤ ਭੋਜਨ ਸੁਸੁਛਾ। ਬਿਨ ਸੁਬਦਾਨ ਨਹੀ ਅਵਰ ਪੁਛਾ ਗੋਮੁ
 ਖਮਿਦੀਗ ਬਾਜੀਤ ਤੁਗਾ। ਸੀਖਾਨ ਘੋਖ ਹੋਵਤ ਸੁਪੁਰਾ॥੪॥ ਪ੍ਰਿਤ ਪੁਪ
 ਅਜਾ ਮਹਿਖੇ ਸੁਜਾਨਾ। ਬਲ ਦੇਤ ਚੰਡਕਾ ਲੈ ਮਹਾਨਾ। ਮਹਿਕੀਤ ਧੁਮ
 ਉਪਜਤ ਸੁਬਾਸਾ। ਜਨ ਸਰਬ ਗੀਧ ਕੋ ਪੈ ਨਿਟਾਸਾ॥੫॥ ਭੁਜੀਗ ਪ੍ਰ
 ਯਾਤ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਸੁਭ ਤਿਭਟਾਨੀ ਸਿਵ ਕੋ ਠਰਾਵੈ। ਮਹਾ ਸੁਧ ਬੁਧੀ ਸੁ
 ਮੰਤ੍ਰਿ ਜਪਾਵੈ। ਨਹੀ ਚੀਤ ਅਸੀ ਕਿਤੇ ਜਾਨ ਦੇਹੀ। ਸਭੈ ਬਾਕ ਪਾਕੰ ਸਦਾ
 ਜੈ ਕਰੇਹੀ॥੬॥ ਇਸੀ ਭਾਂਤਿ ਪੂਜਾ ਸਿਟਿ ਲੈ ਭਟਾਨੀ। ਜਸੈ ਭੁਅਕਾਸੀ
 ਪ੍ਰਕਾਸੀ ਸਮਾਨੀ। ਮਧਿ ਜੈ ਸੁਕੀਟਿ ਸੁਆਦਿ ਖਪਾਯੋ। ਅਭੈ ਕੰਜ ਪੂਤਿ ਜਿ
 ਨੈ ਲੈ ਕਰਾਯੋ॥੭॥ ਪੁਨੀ ਸੋਸ ਦੇਸਿ ਅਹੈ ਨੈਨ ਛਾਈ। ਝਸੈ ਪਾਇ ਵੇਕੀ

ਦੁਭੈ ਅੰਗ ਆਈ। ਪੁਨਿ ਮਾਰਿ ਖਦੋ ਨੇ ਭੁਯੋ ਸੋ ਜੁ ਭਾਗੀ। ਕਦੋ ਸੀ ਸਤਾ
 ਕੋ ਕਿਧੋ ਚਕ ਨਾਰੀ। ੯॥ ਬਿਰਾ ਚਿਛਰਾ ਸੀ ਜਿ ਤੋ ਦੈਤ ਬੀਤੋ। ਪਿਗਾਰਾ
 ਮਰਛੀ ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਜੀਤੋ। ਕਿਧੋ ਧੂਮ ਨੈਣ ਚੰਡ ਮੁੰਡ ਜਾਨੇ। ਪਲਿ ਮਧਿ
 ਆਪੀ ਸਭੈ ਤੇ ਖਪਾਨੇ। ੧੦॥ ਭੁਯੋ ਸੋਣ ਬੀਜੀ ਅਣੀ ਅਛ ਧਾਰੇ। ਸ
 ਫੇ ਸੁੰਭ ਨੈ ਸੁੰਭ ਸਾਰੇ ਪਛਾਰੇ। ਤੁਹੀ ਆਇ ਅੰਤਿ ਅਭੈ ਦੈਨ ਹਾਰੀ। ਤੁਹੀ
 ਤੇਗ ਖੰਡਾ ਤੁਹੀ ਹੋ ਕਟਾਰੀ। ੧੧॥ ਤੁਹੀ ਪਾਤ ਸੰਧਾ ਸਭੈ ਕਾਲ ਤੇਗੀ।
 ਉਨੈ ਚੀਰ ਗਾਏ ਇਨੈ ਲੈਤ ਮਹੀ। ਸੁਰ ਤੈ ਉਬਾਰੇ ਅਰਿਤਾ ਸਧਾਏ। ਨਿ
 ਜੰਦਾ ਸਸੀ ਸੀ ਫੁਤੇ ਲੈ ਫਿਰਾਏ। ੧੨॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦਾ। ॥ ਤੁਮੀ
 ਮੁੰਡ ਮਾਲੀ। ਦਿਪੈ ਜੇਤ ਜੁਲੀ। ਕਿਰੇ ਪੁਰ ਇਛਾ ਹਨੇ ਜੁ ਮਲੇ ਛਾ।
 ੧੩॥ ਸਦਾ ਰੂਪ ਸੁਹਾਗਾ ਅਭੂਤ ਅਥਾਹਾ ਨਮੇ ਆਨ ਨੈਣੀ। ਗਜੀ ਚ
 ਰ ਗੋਣੀ। ੧੪॥ ਮੁਖੀ ਮੈਸ ਗਾਵੈ। ਲਏ ਹੋ ਮਪਾਵੈ। ਪਰੈ ਪੀਉ ਧਾਰ
 ਮਨੇ ਜਮ ਨਿਸਾਰਾ। ੧੫॥ ਮਹੇ ਬੋਕ ਬੋਧੀ। ਜਪੈ ਮੰਤ੍ਰ ਸੁਧੀ। ਨਮੇ ਕਾ
 ਲ ਕਾਲੀ। ਮਹਾ ਸਤੁ ਸਾਲੀ। ੧੬॥ ਤੁਹੀ ਰਾਘਵੇ ਸਾ। ਤੁਹੀ ਜਾਵੇ
 ਸਾ। ਤੁਮੀ ਕੱਛ ਮੱਛਾ। ਧਰਿਯੇ ਰੂਪ ਸੁਛਾ। ੧੭॥ ਤੁਹੀ ਨਾਰ ਸਿੰਘੀ।
 ॥ ਬਿਰਾਤ ਬੁਰੀ ਗੀ। ਵਿਜੀ ਹੋਇ ਤੋਹੀ। ਹਨਿਯੋ ਦੈਤ ਵੇਹੀ। ੧੮॥ ਨਿ
 ਰੰਤ੍ਰ ਕੰਠਿਕਾ। ਅਭੂਤ ਅਤਿਕਾ। ਦਸੈ ਤੂੰ ਉਤਾਰੀ। ਲਿਖੈ ਸਿੰਘ ਸਾਰੀ।
 ॥ ੧੯॥ ਸਿੰਘਾ ਮੀ ਅਨੂਜਾ। ਦਿਪੈ ਤੈਤ ਨੂਜਾ। ਰਵੇ ਜਾਇ ਤੋਹੀ। ਸਸੈ
 ਭੈਣ ਸੋਹੀ। ੨੦॥ ਪਾਧਰੀ ਛੰਦਾ। ॥ ਬ੍ਰਹਮੀ ਸੁਕਟ ਚ ਅਦਿਕ
 ਸੁਪਾਠਾ। ਦਿਨ ਰੈਨ ਰਟਤ ਠਾਟਿਤ ਠਾਟਾ। ਸਤੁ ਸੈ ਕਸ਼ਨ ਕਬਤ ਕਬ
 ਨਾ ਜੇਗੁਨੀ ਸੁਧ ਬੇਦਾ ਨਿਧਾਨ। ੨੧॥ ਜਿਹ ਤੁਜਾ ਆਨ ਰਾਜਤ ਅ
 ਨੂਪਾ। ਖਗ ਸੈਫ ਸਾਂਗ ਧਨ ਬਿਰੁ ਸਰੂਪ। ਜਿਹ ਦਿਪਤ ਭਾਲ ਨਿਜ

ਕਰਟਮਾਲਾਗਾਜੀਤਕੀਰਉਰਹਸੁਮਾਲਾ॥੨੧॥ਮੁਖਬਮਤਜੁਲ
 ਮਾਲਾਕਰਾਲਾਜਿਹਬਨੇਨਾਗਭੂਖਣਬਿਸਾਲਾਜੇਰਿਧਸਿਧਕੀ
 ਦਿਪਹਧਾਮਾਜਿਹਹੇਤੁਕਾਮਮੁਖਰਟਤਨਾਮਾ॥੨੨॥ਪੁਜੀਤਮੈਸ
 ਨਿਸਦਿਨਭਟਨਾਕਰੁਣਨਿਧਾਨਸਾਹਿਬਸੁਜਾਨਾਜੇਬਰਖਦੇਇ
 ਇਮਗਏਬੀਤਾਪੁਜੀਤਚੰਡਪਾਟਨਪੁਨੀਤਾ॥੨੩॥ਤਬਦਿਨਾਏਕ
 ਅਚੁਤਅਪਾਰਾਨਿਜਚੜੇਆਪਖੇਲਨਸਿਕਾਰਾਏਜੁਨਕਈਬ
 ਸੇਹਜਾਰਾਲਗਰਬਗਰਪੁਤੀਅਪਾਰਾ॥੨੪॥ਪੁਨਸਾਹਗੋਸੁਸੀ
 ਚਾਨਬਾਜਾਯੋਚੜੇਜਾਨਦੀਨਨਨਿਵਾਜਾਅਨਿਕਭਾਂਤਿਕਰਕੈਸਿ
 ਕਾਰਾਪੁਨਫਿਰੇਜਾਨਕਰਣਅਗਾਰਾ॥੨੫॥ਹਨਅਨਿਕਭਾਂਤਿਬ
 ਨਕੇਪਸਾਨਾਤੁਹਗਨੈਕੋਨਏਕੈਮੁਖਾਨਾਲਟਕੰਤਜਾਨਉਪਰਗਜਾ
 ਨਾਅਾਏਸੁਲੀਨਸਾਹਿਬਸੁਜਾਨਾ॥੨੬॥ਦੇਖੀਤਸਗਲਪੁਰਨਰ
 ਸੁਨਾਰਾਤਿਹਗਹਿਓਲਾਗਕਉਤਕਅਪਾਰਾਮਿਰਾਪਤਿਬਿਹਾਰਭ
 ਲਕਨਿਹਾਰਾਬਿਗਸੀਤਲੋਕਨਾਪ੍ਰਕਾਰਾ॥੨੭॥ਜਿਹਬਨਿਓਥਾਨ
 ਪੁਜਾਬਿਸਾਲਾਤੁਹਅਏਆਪਸਾਹਿਬੁਦਿਆਲਾਇਮਨਿਰਖਬਿ
 ਪਪ੍ਰਭਕੇਸੁਜਾਨਾਮੁਖਗਹਿਓਮਉਨਬਤੀਅੰਸੁਠਾਨਾ॥੨੮॥ਨਹੀ
 ਭੁਲੀਬੁਰੀਆਸਿਖਉਚਾਰਾਤਿਹਚਿਤ੍ਰਹਿਤਸਾਹਿਬਬਿਚਾਰਾਇਮ
 ਕਰੇਬਚਨਅਨਨਬਖਾਨਾਕਿਮਕਹੋਮਿਸ੍ਰਜੁਚਿਤ੍ਰਠਾਨਾ॥੨੯॥ਸੋ
 ਬਾਤਖੇਲਬਰਨੇਸਿਤਾਬਾਕਿਹਕਾਜਰਹੈਏਕਰਬਿਤਾਬਾਇਮਕ
 ਹੀਬਿੱਪਸੁਨੀਅੰਨਿਧਾਨਾਇਹਅਨਿਕਜੀਟਕਿਮਹਨੇਜਾਨਾ॥੩੦॥
 ਇਹਕਿਤਕਜੀਟਬਧੁਭਏਸੁਘੋਰਾਤੁਮਕਰੇਅਧਿਕਇਨਪਰਸੁ
 ਜੇਗਾਨਹੀਕਰਨਲਿਖਮੇਪਸਪਛਨਬਧਾਤੁਮਨਿਰਖਲੇਹਾਅਪ

ਨੀਸੁਬੁੱਧਾ॥੩੧॥ਸਮਦਆਨਹੀਜਗਅਟਰਪੁੰਨਾ॥ਇਮਕਹਤਬੇ
 ਦਸਾਧੂਸਪੀਨਾ॥ਤੁਮਗੁਰੂਆਪਆਤਮਬਿਲਾਸਾ॥ਇਨਹਨਨਬਾ
 ਤਤੁਮਕੋਨਿਰਾਸਾ॥੩੨॥ਘਟਘਟਨਮੱਧਿਸਾਹਿਬੁਨਿਹਾਰਾ॥ਨਿਜ
 ਕਰਤਰੱਛੁਇਹਬਾਤਸਾਰਾ॥ਹਿਸਾਸਮਾਨਨਹੀਅਟਰਦੇਖਾ॥ਤੁਮ
 ਸਮਝਲੇਹੁਇਹਬੀਧਮੇਖਾ॥੩੩॥ਆਗੇਜੁਆਪਕੀਰੇਇਇੱਛੁ॥ਸੋ
 ਕਰੇਬਾਤਨੀਕੀਜੁਸਿਛੁ॥ਇਮਸੁਣਤਬੈਨਤਾਕੇਦਾਇਆਲਾ॥ਤੇਛੋਰ
 ਦੀਨਸਭਤਾਤਕਾਲਾ॥੩੪॥ਨਿਜਕਹਿਓਬੋਲਬੀਰਾਨਬੈਨਾ॥ਤੁਮਸੁ
 ਨੇਕਾਨਦੇਕੈਗੁਨੈਨਾ॥ਨਿਜਹੋਤਕਹਿਓਪੀਰੁਤਅਧੀਰਾ॥ਤੁਮਛੋਰਦੇ
 ਹੁਪੁਛੀਟਹੀਰਾ॥੩੫॥ਇਮਸੁਣਤਬੈਨਬਿਧਕਰਸੁਜਾਨਾ॥ਪਸੁਪੀ
 ਛੋਰਦੀਨੇਮਹਾਨਾ॥ਇਕਉਡਤਚਦੇਨਭਚਰਅਕਾਸਾ॥ਇਕਚਲੇ
 ਭੂਮਭਾਜਤਨਿਰਾਸਾ॥੩੬॥ਇਹਨਿਰਖਚਰਿਤਦਿਜਪਤਿਨਿਧਾਨਾ॥
 ਤਿਨਅਨਿਕਬਿਸਮਮਾਨਿਯੋਚਿਤਾਨਾ॥ਮੁਖਧੀਨਾਧੀਨਾ॥ਰਟਕੈਸੁ
 ਬਾਨਾ॥ਤਿਨਚਰਿਤਨੈਨਨਿਰਖਿਓਮਹਾਨਾ॥੩੭॥ਤਿਨਅਧਿਕਕਾਂਤ
 ਪੁਰਕੀਉਚਾਰਾ॥ਜੇਲਿਖੀਜਾਤਨਹਿਇਹਮੰਝਾਗਾ॥ਅੰਚੁਤਅਨੰਤਪ੍ਰ
 ਭਕੋਨਿਹਾਰਾ॥ਸੋਪਾਰਿਓਪਾਇਨੀਰਜਸੁਧਾਰਾ॥੩੮॥ਨਿਜਅਧਿਕ
 ਆਪਨੇਭਾਗਜਾਨਾ॥ਇਹਕਥਾਮੱਧਿਮੁਰਧਰਗਿਆਨਾ॥ਜਬਲਾਗਾ
 ਯਾਹਿਕੀਰਤਜਹਾਨਾ॥ਤਬਲਾਗਮੇਰਜਸਸੀਗਮਾਨਾ॥੩੯॥ਇਹ
 ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਸਾਹਿਬਅਨੰਤਾ॥ਮੈਭਯੋਸੀਗਯਾਕੇਨਿਚਿੰਤਾ॥ਲੈਬਚਨ
 ਨਾਥਕੇਧਰਸੁਭਾਲਾ॥ਨਹੀਅੰਨਾਗਾਥਕੇਕਰਖਾਲਾ॥੪੦॥ਇਹ
 ਖੜਗਕੇਤਕੇਦਿਖਤਬਾਲਾ॥ਮੈਭਯੋਨਿਰਖਯਾਕੋਨਿਹਾਲਾ॥ਦੇਵੀ
 ਚਰਿਤਯਾਕੋਨਿਹਾਰਾ॥ਕਾਟੀਤਕੇਟਪਾਪਨਭਾਰਾ॥੪੧॥ਜੇਅਧਮਜੀ

ਫੁਟਰਸੀਤਿਆਨਾ ਸੋਰੋਤੁ ਸੁੱਧ ਕੰਚਨ ਸਮਾਨਾ ॥ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਬਾਕਕਰ
 ਕੈ ਉਚਾਰਾ ॥ ਤਬ ਰਹਿ ਓਇ ਪ੍ਰਮੁਖ ਮੋਨ ਧਾਰਾ ॥ ੪੨ ॥ ਨਿਜ ਪਰੀ ਰੋਨ
 ਲਖ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇਸਾ ॥ ਤਿਨ ਕਰਯੋ ਜਾਇ ਨਿਜ ਗ੍ਰਿਹ ਪ੍ਰਵੇਸਾ ॥ ਪੁਨ ਉਤਰ
 ਦੀਪ ਕੁਮਦੀ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਬਿਗਸੀਤ ਚੀਤ ਲਖ ਜਲਧ ਬਾਰਾ ॥ ੪੩ ॥
 ਬਡ ਨਿਜਾ ਅਧਿ ਗੁੱਬਾਰਿ ਕਾਰਿ ॥ ਸਭ ਪਰਿਯੋ ਸੋਤ ਜੇਤ ਕਸੀ ਸਾਰਾ ॥
 ਜਨ ਲਯੋ ਲੀਲ ਰਾਛ ਸਨਿਸਾਨਾ ॥ ਨਹਿ ਜਗਤ ਕੇ ਇਥਿ ਨ ਇਕ ਨਿਧਾ
 ਨਾ ॥ ੪੪ ॥ ਜਾਰੀਤ ਏਕ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬੁਧਾ ॥ ਕੈ ਸਿੱਖ ਕੇਇ ਜੇ ਅਧਿਕ
 ਸੁਧਾ ॥ ਨਹੀ ਅਵਰ ਕੇਇ ਸੁਤ ਯੋ ਜਹਾਨਾ ॥ ਬਿਤ ਗਈ ਰੋਨ ਆਗਮੁ
 ਬਿਹਾਨਾ ॥ ੪੫ ॥ ਪ੍ਰਾਚੀ ਪਿਰਾਨ ਰਿਰਈ ਚੁਹਾਨਾ ॥ ਮੁਨ ਸੇਖ ਬੇਦ ਧੁਨਿ
 ਕਰਤ ਜਾਨਾ ॥ ਨਿਜ ਛੀਰ ਸੈਨ ਬਲਭਾ ਜੁਤਾਤਾ ॥ ਸੋ ਬੈਠ ਤਖਤ ਮਿਟਗੀ
 ਸੁਰਾਤਾ ॥ ੪੬ ॥ ਫੂਲੀਤ ਕਮਲ ਬਿਗਸੀਤ ਭੋਰਾ ॥ ਪ੍ਰਮੁਦਤ ਸੁਕੀਨ ਚ
 ਕਵੀ ਜੁ ਭੋਰਾ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸਰੂਪ ਅਚੁਤ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਨਿਜ ਸਭ ਲਾਇ ਬੈਠੇ
 ਦਿਵਾਨਾ ॥ ੪੭ ॥ ਸ੍ਰੀ ਕਮਲ ਬਦਨ ਬਚਯੋ ਉਚਾਰਾ ॥ ਦਿਜ ਰਾਜ ਆਜ
 ਲੇਵੁ ਹਕਾਰਾ ॥ ਯੋ ਸੁਨਤ ਬੈਨ ਗੋ ਬੀਰ ਧਾਇ ॥ ਤਬ ਲਯੋ ਬਿੱਪ ਜੁ
 ਕੋ ਬੁਲਾਇ ॥ ੪੮ ॥ ਤਿਨ ਆਹ ਜਰ ਕੀਨੀ ਅਸੀਸਾ ॥ ਜੁਤ ਰਾਜ ਭੋਰਾ
 ਜੁਗਾਰਾ ਜੀਸਾ ॥ ਜਬ ਗਯੋ ਬੈਠ ਕੋਰ ਕੈ ਉਚਾਰਾ ॥ ਤਬ ਸੁਧਾ ਬਾਕਸੀ
 ਬਦਨ ਸਾਰਾ ॥ ੪੯ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਸੁਨੈ ਬਿੱਪ ਗਈ ॥ ਲਗੇ
 ਸਾਲ ਢਾਈ ॥ ਸੁਪੁਜੀਤ ਕਾਲੀ ॥ ਸੁਧੰ ਜੋਤ ਜੁਲੀ ॥ ਭਈ ਨ ਪੁਤੋ ਛਾ
 ਕੋਰੋ ਕੋਨ ਇਛਾ ॥ ੫੦ ॥ ਕਰੀ ਸੁੱਧ ਪੁਜਾ ॥ ਤਜੇ ਭਾਵ ਦੁਜਾ ॥ ਕਹੋ ਖੋਲ
 ਸਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਯੋ ਉਚਾਰੀ ॥ ੫੧ ॥ ਸੁਨੈ ਟਾਕ ਭਾਖੀ ॥ ਜਿਤੀ ਗੂੜ੍ਹ ਸਾਖੀ ॥
 ਕਿਧੋ ਭੇਦ ਹੋਈ ॥ ਲਖੈ ਨਹਿ ਕੋਈ ॥ ੫੨ ॥ ਭਟਨੀ ਬਿਅਤੁ ॥ ਲਖੈ

ਕੋਨਰੀਤਾ ਅਲੇਖੀ ਅਪਾਰੀ ਨਦੇਵ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ੫੩ ॥ ਕੋਰੇ ਜੁਨਚਿਤਾ ਅਪੇ
 ਸੇ ਅਨੰਤਾ ਕਿਸੇ ਸਾਥਨਹੀ ਅਨੰਤੀ ਅਥਾਹੀ ॥ ੫੪ ॥ ਸੁਭੈ ਆਪ ਜੋਨਾ
 ਤੁਝੈ ਤੇ ਨ ਛੋਨਾ ਗੁਰੂ ਅੰਤ ਜਾਮੀ ਤਿਹੁ ਕਾਲ ਗਾਮੀ ॥ ੫੫ ॥ ਛੁਪੀ ਨਹਿ ਤੇ
 ਤੇ ਸੁਨੇ ਦੇਕ ਮੋਤੇ ਅਪੇ ਦੇਬ ਕਾਂਤੀ ਜਿਨੈ ਜਾਨ ਰਾਤੀ ॥ ੫੬ ॥ ਛੁਪੈ ਹੋਇ
 ਕੱਲਾ ਦੁਤੈ ਭੀ ਸਭੁ ਲਾਜਹਾਂ ਤੀਨ ਚਾਰੀ ਬਢੀ ਝੰਡ ਰਾਰੀ ॥ ੫੭ ॥
 ਨਹੀ ਸੁਖ ਕੋਈ ਬਡੇ ਦੁਹੋਈ ਅਮੈ ਸੀ ਬਾਤ ਕੀ ਜੇ ਗਇ ਕਾਂਤ ਜਪੀ
 ਜੈ ॥ ੫੮ ॥ ਇਤੈ ਨੀਤ ਮੇਲਾ ਨਰਿ ਨਾਰ ਭੇਲਾ ਅਵੈ ਦੇਕ ਜਾਈ ਇ
 ਕਾਂਤੀ ਸੁਨਾਹੀ ॥ ੫੯ ॥ ਸੁਭੈ ਆਪ ਜੋਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਨ ਛੋਨਾ ਇਕੋ ਅੰਰ ਬਾ
 ਤੀ ਕਰੈ ਜੁ ਸੁਗਮਾਤੀ ॥ ੬੦ ॥ ਸਤਿ ਜੁਗ ਮਾਹੀ ਕਰੈ ਬੇਦ ਆਹੀ ਸੁਣਾ
 ਲਾਖ ਪੁਜਾ ਹਿਮਾਲੇ ਤਨੁ ਜਾ ॥ ੬੧ ॥ ਕਰੈ ਸੁਧ ਕੋਈ ਸੁਧਾ ਪੁਰ ਹੋਈ
 ਅਥੈ ਜਗ ਚਾਰੀ ਪ੍ਰਭੁ ਆਵਤਾਰੀ ॥ ੬੨ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੇਦ
 ਚਹੀ ਅਮੈ ਸੁਨੇ ਨਾਥ ਸਾਲਿ ਸੁਚਾਰੇ ਤਬੈ ਕਾਜ ਪੁਰਾ ਹੋਗਾ ਤਿਹਾਰੇ
 ਨਹੀ ਅੰਰਚਿਤਾ ਧਰੇ ਚੀਤ ਮਾਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਦੇਵ ਸੁਨੇ ਬਾਤੁ ਆਹੀ
 ॥ ੬੩ ॥ ਕੋਰੇ ਜਾਇ ਕਾਂਤਿ ਕੋਰੇ ਪੁਜ ਬਾਨਾ ਜਹਾਂ ਆਪ ਬੈਠੈ ਦੁਤੈ ਬਿੱਪਧਿ
 ਆਨਾ ਇਹੈ ਬਾਤ ਆਛੈ ਅਰੀ ਜੋਰ ਜਾਪੀ ਜੇਉ ਚੀਤ ਆਪ ਫੁਰੈ ਜੁਉ
 ਪਾਪੀ ॥ ੬੪ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਆਛ ਮਾਨੀ ਬਖਾਨੀ ਦਿਜੇ ਸੀ ਕਹਿਓ ਜੇਇ ਕੀਜੈ
 ਭਲੀ ਜੋ ਬਿਸੇਸੀ ਸਬੈ ਜੋ ਬਿਚਾਰੀ ਇਹੈ ਚੀਤ ਆਈ ਚਲ ਮੇਨੈ ਟੇ ਦੇ
 ਟੇ ਭਲੀ ਸੁਧ ਜਾਈ ॥ ੬੫ ॥ ਇਤੈ ਹੋਇ ਪੁਜਾ ਉਤੈ ਆਪ ਰਲੇ ਕਿਧੈ
 ਹੋਇ ਵਾਲਿ ਸੁਸੁਧੀ ਮਹਲੇ ਤਹਾਂ ਜਾਨ ਕੇਰੀ ਤਾਰੀ ਕਗਾਈ ॥ ੬੬ ॥ ਧੁਪ
 ਈ ਪੈ ਜਿਤੇ ਚੀਤ ਆਈ ॥ ੬੭ ॥ ਗਯੇ ਦੀਨ ਬੀਧੀ ਗਿਰਿ ਦੇਵ ਮਾਈ ਜਹ
 ਭੀਨ ਆਛੈ ਸਿਤੈ ਸੋਭ ਪਾਈ ॥ ੬੮ ॥ ਧਜਾ ਪਟ ਨਾਵੈ ਪੁਰੈ ਸਿਖ ਨੀਕੇ ਗਇ ਪੈਜ

ਯੇ ਸੁਮੇਰੰ ਹਰੈ ਦੁਖ ਜੀ ਕੇ ॥ ੬੭ ॥ ਕਿਧੋ ਜਾਨ ਉਰੇ ਮਧੀ ਗੋਟ ਸੋਹੈ ॥ ਲਖ
 ਦੇਵ ਜਛੰ ਮਨੁ ਛੰ ਸੁਮੇਰੰ ॥ ਸੁਭੰ ਜਾਣ ਦੇਵੀ ਦਿਪੈ ਦਿਬ ਦਿਆਲਾ ॥ ਕਿਧੋ
 ਜੇਤ ਦੇਤ ਰਜੈ ਯੋ ਵਿਵਾਲਾ ॥ ੬੮ ॥ ਮੁਨਿ ਦੇਵ ਜਛੰ ਨਰਿ ਨਾਗ ਨਾਰੀ ॥ ਸਿ
 ਵੈ ਜਾਨ ਤਕੇ ਕੇਈ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੀ ॥ ਪੁਰੰ ਜਾਨ ਇਛਾ ਸਭੈ ਕੀ ਸੋਹੇਈ ॥ ਜ
 ਥਾ ਜੋਗ ਜੈਸੀ ਕਰੈ ਜੀਵ ਕੇਈ ॥ ੬੯ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ਧੰਜ ਹਾਂ ਸਿੰ
 ਘ ਗਾਈ ॥ ਟਿਕੈ ਦੇਕ ਜਾਈ ॥ ਸਿਖੀ ਨਾਗ ਜੇਈ ॥ ਸਟੈ ਸੇਜ ਸੇਈ ॥
 ੭੦ ॥ ਅਜਾ ਏਨ ਗਾਈ ॥ ਕਰੈ ਮੇਵ ਜਾਈ ॥ ਸੁਬਾਨ ਬਟੇਰੇ ॥ ਬਮੈ ਏਕ
 ਵੈਰੇ ॥ ੭੧ ॥ ਪ੍ਰਤਿ ਆਗਨੀ ਰੀ ॥ ਰਹੈ ਵੇਕ ਤੀਰੀ ॥ ਮ੍ਰਿਗੀ ਕੰਭ ਸੇਰੀ ॥ ਨ
 ਹੀ ਮੇਰ ਤੇਰੀ ॥ ੭੨ ॥ ਬਨਿ ਪਛ ਜੇਤੇ ॥ ਜਪੈ ਮਾਤੁ ਤੇਤੇ ॥ ਨਹੀ ਬੈਰ ਬਾਈ
 ॥ ਧਰੈ ਚੀਤ ਸਾਈ ॥ ੭੩ ॥ ਦਿਪੈ ਪਬ ਨੀਕਾ ॥ ਹਰੈ ਦੁਖ ਜੀਕਾ ॥ ਚਲੈ
 ਕੁਲ ਪਾਰੀ ॥ ਨਦੀ ਨੀਵ ਸਾਰੀ ॥ ਮੁਨਿ ਆਲਹੇ ਮਨਿ ॥ ਪੁਜੈ ਧਾਰ ਸੇਮੀ ॥
 ਨਿਵਾਸੀ ਰਿਖੀ ਸੀ ॥ ਜਪੈ ਵੇਕ ਵੀਸੀ ॥ ੭੪ ॥ ਪਾਧੜੀ ਛੰਦ ॥ ਇਹ
 ਬਾਨ ਜਾਨ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧਾਨ ॥ ਪੁਜੰਤ ਚੀਤ ਦੈ ਸਾਟ ਧਾਨ ॥ ਹਿੰਮ ਸੁਮੰਤਿ ਜ
 ਪੈ ਅਨੇਕਾ ॥ ਬਿਨ ਚੀਤ ਧਾਨ ਨਹੀ ਧਰਤੁ ਏਕਾ ॥ ੭੫ ॥ ਓਠ ਬੋਝ ਪ੍ਰ
 ਤਕਰਹੀ ਪਾਨਾ ॥ ਟਿਕ ਪੁਜ ਦੇਵ ਗ੍ਰਿਹ ਬਸੈ ਆਨ ॥ ਨਿਜ ਸਹਤ ਬਾਨ
 ਪਲ ਮਧਾਰਿ ਜਾਹੀ ॥ ਨਿਤ ਕਰੈ ਕਾਜ ਇਹ ਬਿਧ ਨਿਬਾਹ ॥ ੭੬ ॥ ਅੰ
 ਸਹਤ ਬਿੱਪ ਡੇਰਾ ਜੁ ਅੰਗ ॥ ਸੇਬ ਸਤ ਜਾਨਿ ਮਧਿ ਭਟਨ ਗੰਗਾ ॥ ਪੁਭੁਨਿ
 ਤਾਨੀਤ ਭਿਹਰੈ ਰਜੀਤਾ ॥ ਪੁਜੰਤ ਦੇਵ ਸਰਧਾ ਸੁਹੀਤਾ ॥ ੭੭ ॥ ਨਿਜ ਉ
 ਠਤ ਨੀਤ ਯੋ ਕਰਹਿ ਗੰਗਾ ॥ ਟਿਕ ਚਲੇ ਜਾਹਿ ਸਿਖ ਸਖ ਜੈਨਾ ॥ ਕਹ
 ਅੰਸ ਬੈਨ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧਾਨ ॥ ਜੇ ਕਰੈ ਬੀਰ ਚਹ ਜਾ ਪਾਨਾ ॥ ੭੮ ॥ ਜੇ
 ਹਾਥ ਰੀਤ ਆਵੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜੇ ਰੀਤ ਆਇ ਸੇ ਮੁਗਧ ਹੋਇ ॥ ਯੋ ਭਾਖ

ਬਾਕਕਰਹੈਪ੍ਰਮਾਨਾਦੀਨਾਨਬੰਧਗੁਰਭਾਗਵਾਨਾ॥੮੦॥ਪਾਛੈਵਹੀ
 ਰਸਿਖਚਲਤਜਾਹਿ॥ਨਿਜਜਬਾਸਕਤਭੇਟਹਿਧਰਾਹਿਕੋਊਫੂ
 ਲਪਾਨਈਧਨਅਨਾਰਾਕੋਆਂਬਖੀਰਭੋਜਨਸੁਪਾਰਾ॥੮੧॥ਖਾਰਕ
 ਬਿਦਾਮਕੇਸਰਸੰਧੁਗਾਏਲਾਸੁਦਾਖਜਾਫਰਕਪੁਰਾ॥ਨਿਜਖਾਂਡਘੀ
 ਉਬੁਦੀਨਿਟਾਤਾਜੋਰੁਲਏਬੀਰਉਹਜਾਸਿਧਾਤਾ॥੮੨॥ਰੁਟਹੁਕਮ
 ਰੁਰੰਤਖਾਲੀਨਜਾਹਾਕਛੁਜਬਾਜੇਗਲੈਕਰਸਿਧਾਹਾਇਕਦਿਨਾ
 ਭਯੋਕੋਤਕਅਪਾਰਾਪ੍ਰਭੁਹੁਤੇਬੈਰਭਟਨੀਪਛਾਰਾ॥੮੩॥ਇਕਸਿੰ
 ਘਜੁਭਟਆਛੋਪ੍ਰਬੀਨਾਤਿਨਭੇਟਹੀਨਜਾਦਰਸਕੀਨਾਨਾਰਗਰਬਿ
 ਰਾਰਤਿਹਨਾਮਧਾਰਾਪ੍ਰਭੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਤਤਾਪਰਅਪਾਰਾ॥੮੪॥ਖਾ
 ਲੀਸੁਦੇਖਪ੍ਰਭੁਤਟਨਹਾਥਾਕਛੁਕੋਪਧਾਰਕਹਜਰੀਨਾਥਾਤੁਹਰਿ
 ਕਤਹਾਥਦੀਨੋਦਿਦਾਰਾਬਰਗਏਭੁਲਜੇਹਮਉਚਾਰਾ॥੮੫॥ਖ
 ਰੁਗੇਸਕੀਠਕਰਜਲਜਪੀਠਾਆਛੋਜੁਆਨਤੂੰਪਰਤਡੀਠਾਇ
 ਹਕਹਾਭਯੋਤੁਹਕਹੋਜੁਆਨਾਤਿਨਹਾਥਜੇਰਪ੍ਰਭੁਸੋਬਖਾਨਾ॥੮੬॥
 ਮੈਰਿਕਤਹਾਥਆਯੋਨਦਮਾਲਾਕਹੁਕਹਾਹਨਮੋਬਡਮਿਰਗਹਿਪਾ
 ਲਾਮੈਹਨੀਤੁਪਕਤਕੇਸੁਭਾਲਾਗਿਰਗਯੋਸੇਰਦੈਕਰਬਿਹਾਲਾ॥
 ੮੭॥ਨਿਜਕਹੀਨਾਥਆਨਿਓਨਠਾਇ॥ਤਿਹਅਧਿਕਭਾਰਮੁਹਪ
 ਰਲਖਾਇ॥ਤਬਕਹੀਨਾਥਤਿਹਬੇਗਲਿਆਉ॥ਦਸਬੀਸਬੀਰ
 ਸੰਗਲੈਸਿਪਾਹਾ॥੮੮॥ਰੁਟਸੁਨਤਬੈਨਤਬਚਲਮੋਧਾਇਆ
 ਤਦਹਜੂਰਦੀਨੋਦਿਖਾਇ॥ਨਿਜਨਿਰਖਤਾਹਿਪ੍ਰਭੁਭੇਪ੍ਰਸੰਨਾ॥ਲ
 ਖਸੇਰਸਿੰਘਮੁਖਕਹੋਧੀਨਾ॥੮੯॥ਨਿਰਾਜਛੰਦ॥ਮਿਰਗੀਸ
 ਨਾਥਹੋਰਕੈਮੁਖਾਰਬੰਦਗਾਇਯੋ॥ਬੁਲੇਦਸੇਰਭਾਰਹੈਅਗੇਨਦੇ

ਖਪਾਇਯੋ ਬੰਦੂਕ ਜਾਨਿ ਮਾਰਿ ਕੈ ਧਰੀ ਸੁਮੰਧਿ ਭਾਰਿਯੋ ਬਡੇ ਸੁਪੁਰ ਦਾ
 ਰਨਿ ਨ ਬੈਸ ਮੈ ਨਿਹਾਰਿਯੋ ॥ ੮੦ ॥ ਭੁਲੇ ਤੁਚਾ ਸੁਧਾਰ ਕੈ ਸੁਯਾਹ ਕੀ ਉਤ
 ਰੀਯੋ ਕਿਤੇ ਨ ਅੰਗ ਭੰਗ ਦੇ ਸੁਛੇਦ ਨ ਨਿਹਾਰੀਯੋ ॥ ਹਜ਼ੂਰ ਬਾਕ ਮਾਨ
 ਕੈ ਭੁਲੀ ਸੁਭਾਤਿ ਤਾਰਿਯੋ ॥ ਮ੍ਰਿਗਾਨ ਜਾਨ ਸੇਰ ਕੈ ਰਖੋ ॥ ਤਿਨੈ ਸੁਧਾਰਿਯੋ
 ॥ ੮੧ ॥ ਅਖੰਡ ਚੰਡ ਦੇਵ ਕੀ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਪੁਜ ਰਾਨ ਕੋ ॥ ਤਬੈ ਪੁਰੀ ਅਨੰਦ ਕੋਰ
 ਲੇ ਜਬੀ ਪਾਨ ਕੋ ॥ ਲਯੋ ਤਬੈ ਚੁਕਾਇ ਨਾਥ ਤੋਨ ਜਾਨ ਚਾਮਰੀ ॥ ਚਰੀ
 ਨ ਮੱਧਿ ਜਾਨ ਦੀ ਪੁਜੇ ਨਹਿੰਦ ਸਾਮਰੀ ॥ ੮੨ ॥ ਚਰੀਤ ਜਾਨ ਕੇਤਕੇ ਖ
 ਰੀਤ ਹਾਨਿ ਹਾਰ ਕੋ ॥ ਮੁਖ ਗਬੰਦ ਚਾਰਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਕਿਧੈ ਉਚਾਰਿ ਕੋ ॥ ਗਹੇ ਖ
 ਰੀ ਮ੍ਰਿਗਾਂਦ ਚਾਮ ਤਾਸ ਅੰਗ ਭਾਰਿਯੋ ॥ ਪਵਿਤ੍ਰ ਟਾਕ ਨਾਥ ਕੇ ਨ ਅੰਨ ਬਾ
 ਸੁਟਾਰਿਯੋ ॥ ੮੩ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪਾਪਾਤ ਛੰਦ ॥ ਸੁਨੇ ਬਾਕ ਬੀਰਿ ਇਹੈ ਕਾ
 ਜ ਕੀਲਾ ॥ ਟਹੇ ਸੇਰ ਪੈ ਸੰਖਰੀ ਸੀਸ ਦੀਨਾ ॥ ਤਿਸੈ ਅੰਗ ਭਾਰਿਯੋ ॥ ਦਯੋ ਸੀ
 ਮ ਈਹਾ ॥ ਨਹੀ ਅੰਗ ਤਾਕੇ ਲਖੈ ਨਾਂਗ ਕੀਹਾ ॥ ੮੪ ॥ ਪਨੀਕਾਨ ਤਾਕੇ ਦਯੋ
 ਮੰਤ੍ਰ ਭਾਰੀ ॥ ਸਯੀ ਤੈ ਸੁਸੇਰੀ ਬਲੀ ਕੇ ਸੰਭਾਰੀ ॥ ਇਹੈ ਸਿੰਘ ਬਰਕਾਇਏ
 ਨਾਗ ਟਾਈ ॥ ਬਡੇ ਬੀਰ ਦੇ ਕੈ ਬਨ ਲੈ ਨਿਟਾਈ ॥ ੮੫ ॥ ਤਿਸੈ ਅੰਗ ਹੋਤੀ
 ਭਿਤੀ ਹੀ ਸੁਨਾਈ ॥ ਦਯੋ ਛਾਡ ਟਾਕੇ ਚਲਯੋ ਬੇਗਧਾਈ ॥ ਪਸੁ ਪਛਿਤਾ ਕੇ
 ਬਨ ਜੈ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਚਲੇ ਭਾਗ ਆਗੇ ਨਾਅਪੰ ਸੰਭਾਰੀ ॥ ੮੬ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਆਨ
 ਧਾਮ ਅਗਮ ਸੁਕੀਨਾ ॥ ਬਨ ਮੱਧਿ ਖੋਤਾ ਟਹੇ ਪੇਲ ਦੀਨਾ ॥ ਮਧਿ ਪਾਇ ਗੀ
 ਗਾ ਬਿਬਿਲਤ ਭਾਰੀ ॥ ਤਬੈ ਜਾਨ ਟਾਕੀ ਉਠੀ ਧੂਮ ਸਾਰੀ ॥ ੮੭ ॥ ਨਰੀ ਅੰਗ
 ਨਾਰੀ ਹਜ਼ੂਰ ਸੁਆਟੈ ॥ ਸਬੈ ਯੋ ਹਜ਼ੂਰ ਬਿਨੈ ਲੈ ਸੁਨਾਟੈ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਏਕ ਬਾ
 ਘੀ ਮਿਲੈ ਮੱਧਿ ਗੀਗਾ ॥ ਅਬੈ ਲਾਗ ਜੀਵੈ ਕਰਮੇ ਤਾਨ ਭੰਗਾ ॥ ੮੮ ॥ ਬਡੇ
 ਭਾਨ ਰੂਪ ਤਿਸੈ ਨਾਥ ਜਾਨੇ ॥ ਮਨੇ ਸਿੰਘ ਦੇਵੀ ਤਿਸੈ ਰੂਪ ਠਾਨੇ ॥ ਤਿਸੈ ਅੰ

ਪਮਾਰੇ ਹੋਰੇ ਰਾਸ ਭਾਰੀ। ਬਿਨ ਦੀਨ ਬੰਧੀ ਕਰੈ ਕੌਨ ਕਾਰੀ। ੮੮॥ ॥
 ਰਸਾਵਲ ਛੰਦਾ। ॥ ਹਜ਼ੂਰੀ ਸੁਨਾਈ। ਭੁਲਾ ਬਾਤ ਭਾਈ। ਬਡੇ ਪਾਤ
 ਹੋਈ। ਭਿਸੈ ਪੈਚ ਦੇਈ। ੧੦੦॥ ਲਟਾਗੇ ਸੁਮਾਰੀ। ਕਹਾ ਜਾਗ ਟਾਰੀ
 ॥ ਕਰੇ ਨਾਸ ਚਿਤਾ। ਬਸੇ ਸੁਖ ਨਿਤਾ। ੧੦੧॥ ਦਿਨ ਜਾਨ ਤੀਨਾ। ਬਨੀ
 ਬਾਸ ਲੀਨਾ। ਪੁਰੀ ਮੈਨ ਆਯੋ। ਬਨੀ ਮੈ ਫਿਰਾਯੋ। ੧੦੨॥ ਪੁਰੀ ਲੋਗ
 ਆਈ। ਘਨ ਪੈ ਸੁਨਾਈ। ਸਭੈ ਲੋਗ ਦੇਖਾ। ਨਹੀ ਪੈ ਭੁਲੇਖਾ। ੧੦੩॥
 ॥ ਚਲੇ ਤਾਸ ਮਾਰੇ। ਪੁਜਾ ਰਾਸ ਟਾਰੇ। ਸੁਨੀ ਵਾਕ ਪਾਈ। ਅਫੀ ਮੀ ਮੀ
 ਗਾਈ। ੧੦੪॥ ਘੁਟੇ ਸਿੰਘ ਸੁਨਾ। ਹਨੇ ਅਰਿ ਮੁਨਾ। ਚੜ੍ਹੇ ਹੁਇ ਤਾਰੀ
 ॥ ਜਹਾ ਪਸੁ ਆਰੀ। ੧੦੫॥ ਮਧੀ ਪਾਇ ਰੀਗਾ। ਬਿਲਾ ਮੈ ਅਭੀਗਾ। ਭ
 ਏ ਆਨ ਠਾਂਦੇ। ਮਨੇ ਮੇਦ ਬਾਦੇ। ੧੦੬॥ ਕਿਜੁ ਤੀਰ ਆਈ। ਅਸੀ ਲੈ ਸੁ
 ਨਾਈ। ਪ੍ਰਭੂ ਤੋਨ ਬਾਨਾ। ਮਸ੍ਰੇ ਕੋਇ ਖਾਨਾ। ੧੦੭॥ ਸੁਨੇ ਵਾਕ ਪਾਈ।
 ਚਲੇ ਬੀਰ ਧਾਈ। ਤੁਫੰਗੋ ਚਲਾਈ। ਨਹੀ ਤੀਰ ਜਾਈ। ੧੦੮॥ ॥
 ਪਾਧੜੀ ਛੰਦਾ। ॥ ਜਬ ਜਲਜ ਪ੍ਰਿਸਟ ਟੀਗ ਜ ਅਪਾਰਾ। ਜਨੁ ਘੋ
 ਖਮੇ ਘਮਧੀ ਕੁਆਰਾ। ਭੁਟ ਬਕਤ ਮਾਰਿ ਆਠੇ ਦਿਸਾਨਾ। ਪਰ ਸੁਕ ਗੋਰ
 ਖਰ ਸੀਸ ਕਾਨਾ। ੧੦੯॥ ਤਬ ਰਹਿਯੋ ਗੰਦ ਮਨ ਮੈ ਅਨੇਕਾ। ਭਜ ਚਲੇ
 ਤਮਾਗਿ ਦੀਨੇ ਬਬੇਕਾ। ਤਬ ਧਸਿਯੋ ਜਾਇ ਕੁਮਹਰ ਧਾਮਾ। ਬਿਗਸੀਤ ਆ
 ਪਕਾਰਿ ਭੁਯੇ ਸੁਕਾਮਾ। ੧੧੦॥ ਸਭ ਗੇਪ ਛਾਨ ਗਧਹਾ ਸੁਦੀਨਾ। ਨਹਿ ਰੇ
 ਦਿ ਸਿੰਘ ਯਾਹਿ ਮਤਿ ਮਲੀਨਾ। ਤਬ ਲਯੋ ਚਮਰ ਤਾਰੇ ਉਤਾਰਿ। ਪਨਹੀ ਪ
 ਰਾਸ ਭਿਸ ਸੀਸ ਝਾਰਾ। ੧੧੧॥ ਪੁਨ ਕਹਯੋ ਭੁਯੇ ਗਦਹਾ ਸੁਮੁਝਾ। ਤਜਦ
 ਯੋ ਮਤ ਕੋਹਰ ਸੁਗੁਝਾ। ਤੁਹੁ ਤੇ ਬਿਰਦ ਭਫਨ ਮਿਗਾਲਾ। ਤੁਫ ਧਸਿ ਚਿਮੂ
 ਤੁਫੀ ਮਾਰ ਆਲਾ। ੧੧੨॥ ਜੇ ਘਰਨ ਧਸਤ ਰਹਿ ਬਨ ਮਝਾਰਾ। ਬਨ ਜੀਏ

ਅਨਿਕ ਤੁਹ ਕਰ ਜੁਹਾਰਾ ਬਰਮਾ ਰਕੂਟ ਮਿਰਗਾਨ ਮੱਧਿ ਫਿਰ ਧਸਤ
 ਜਾਇ ਮੱਧਿ ਸਾਰ ਸੁੱਧਾ ॥ ੧੧੩ ॥ ਤੁਹ ਬਚਨੁ ਦਏ ਗੁਰ ਕੇ ਬਿਸਾਗਾ ਨਿ
 ਜਤ ਆਗਿ ਬਸਿਯੋ ਮਧੇ ਸੀਸਾਗਾ ਨਿ ਜਤੁ ਮੇ ਗਧਾ ਕੇ ਗਧਾ ਮੂੜਾ ਤੁ
 ਹ ਗਏ ਭੂਲਣੁ ਬਚਨ ਗੁੜਾ ॥ ੧੧੪ ॥ ਇਹ ਚਰਿਤ ਕਰਮੇ ਕਰੁਣ ਨਿ
 ਧਾਨਾ ਲਖ ਭੁਯੋ ਬਿਸਮ ਸਤੁ ਹੀ ਜਹਾਨਾ ਜੇ ਸੁਮਤਿ ਪੀਰ ਸਿਖ ਸੇਹਨੁ
 ਗਾਤਿ ਹ ਬਚਨ ਛੋਰ ਬਰਨੇ ਗੁਰੂਰਾ ॥ ੧੧੫ ॥ ਗੁਰ ਇਸੈ ਬਾਤ ਕੇ ਭੇਦ
 ਜੇਇ ॥ ਅਬ ਸਿਟਾ ਖੇਲ ਜਾਹਰ ਜੁਹੇਇ ॥ ਨਹੀ ਪਰੀ ਸਮਝਹ ਮਕੋ ਸੁ
 ਚਿਤਾ ॥ ਇਹ ਕਹਾ ਖੇਲ ਕੀਨੋ ਅਮਿਤਾ ॥ ੧੧੬ ॥ ਸੁਨੇ ਅਰਜ ਦਾਸ ਕਰੁਣਾ
 ਜਲੀ ਸਾਯੋ ਬਰਨ ਬੈਨ ਸੁਨ ਮਿਰਗਾਈ ਸਾ ॥ ਇਹ ਪਰਮ ਖਾਲਸਾ ਪੀ
 ਬ ਜੇਇ ॥ ਇਹ ਅਸ ਕੇਤ ਕੇ ਬਿਰਦ ਸੇਇ ॥ ੧੧੭ ॥ ਬੁਰਕ ਅਕਾਲ ਦੀ
 ਨੋ ਸੁਆਪਾ ॥ ਫਿਰ ਧਾਰ ਅਧਿਕ ਗੁਰ ਕੇ ਪਤਾਪਾ ॥ ਇਹ ਜਗਤ ਮੱਧ ਤੇ
 ਕਾਢ ਨਾਥਾ ॥ ਏ ਅਮੀ ਸੁੱਧ ਕੀਨੋ ਸਨਾਥਾ ॥ ੧੧੮ ॥ ਨਿਜ ਦਏ ਮੰਤ੍ਰ ਮੱਧਿ
 ਕਾਨ ਗੁੜਾ ॥ ਇਹ ਭੁਯੋ ਸੇਰ ਜੇਹੁਤਾ ਮੂੜਾ ॥ ਸਸਤੈ ਅਸਤ ਨਾਨਾ ਸੁ ਬੁੱਧ
 ॥ ਤਿਹ ਗੁਰੂ ਦੁਆਲ ਕਰ ਭਾਰ ਸੁੱਧਾ ॥ ੧੧੯ ॥ ਬੁਲ ਧਾਰ ਅਧਿਕ ਕੋਰ
 ਰ ਸਮਾਨਾ ॥ ਤਿਨ ਕਰਮੇ ਉਦਮ ਤਰਨੇ ਜਹਾਨਾ ਜੇ ਸਬਦ ਰਹਤ ਬਾਣੀ
 ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਜਿਹ ਲਯੋ ਸਮਝਿ ਆਛੇ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ੧੨੦ ॥ ਬਰ ਅਮਰ ਲੋਕ
 ਦੇਹੀ ਮੰਤ੍ਰਾਗਾ ॥ ਜਿਹ ਲਯੋ ਆਛੇ ਤਨ ਕੈ ਜੀਜਾਗਾ ॥ ਸੇ ਆਨ ਜਾਨ ਤੇ
 ਗਯੋ ਛੁਟਾ ॥ ਤਿਹ ਲਯੋ ਅਮੀ ਅਨਹਤ ਸੁਲੂਟਾ ॥ ੧੨੧ ॥ ਤਿਹ ਸਨਾਅ
 ਨਿਪ ਨਰਨ ਕੇਇ ॥ ਜਗਾਧੀਨ ਜਨਮ ਜਾਨਹੁ ਅਲੇਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜੀਵ
 ਜੇ ਰਹਤ ਤੁਆਗਾ ॥ ਨਿਜ ਧਸਿਓ ਮਧਿ ਸੀਸਾਰ ਭਾਰਾ ॥ ੧੨੨ ॥ ਗੁਰੂ
 ਟਾਕ ਸੁਧੁ ਨੀਕੇਇ ਸਾਗਾ ॥ ਸੇ ਲਖੇ ਖਰ ਸੁਤ ਟੁਨੈ ਕੁਮਾਰਾ ॥ ਪਨਹੀ ਸੁਮਾਰ

ਰਹਿ ਕਰਗਾ ਪੁਤਾ ॥ ਨਿਜ ਪਰਗੁ ਲੈਨੋ ਸੋ ਕਰਨ ਦੂਤਾ ॥ ੧੨੩ ॥ ਜਾਗੀ ਸੁ
 ਕੰਠ ਬੁੱਲੈ ਨ ਦੇਗਾ ਜੇ ਤਾਗਿ ਗੁਰੂ ਅਨਿਚ ਭੁਮੇਗਾ ॥ ਨਹ ਭਰਗ ਸਾਖ
 ਤਾਕੀ ਦਯਾਗਾ ਸੇ ਮੱਧਿ ਨ ਰਕ ਜੈ ਹੈ ਕਰਾਲਾ ॥ ੧੨੪ ॥ ਇਹ ਖੜਗ ਕੇ
 ਤ ਬਰਕਾ ਸੁਜਾਨਾ ਜੇ ਦਯੇ ਚਹਤ ਖਾਲ ਸਨਿ ਧਾਨਾ ॥ ਇਹ ਆਦਿ ਅੰਤਿ
 ਤਾ ਕੇ ਸੁਪੰਥਾ ਗੁਰ ਰਚੇ ਜਗਤ ਕਹੈ ਨ ਸੰਥਾ ॥ ੧੨੫ ॥ ਕਲਜੁਗ
 ਪ੍ਰਮਾਨ ਹੋਤਾ ਸੁ ਆਇ ॥ ਨਹੀ ਸਮੈ ਮੱਧਿ ਸੰਸੈ ਲਖਾਇ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਪੁ
 ਕਾਰ ਕਰੁਣਾ ਸਮੁੰਦਾ ॥ ਕੇਹਰ ਬਪੰਬੁ ਗੁਣ ਕਹੇ ਸੁ ਬੰਦਾ ॥ ੧੨੬ ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
 ਬਿਲਾਸ ਨਾਟਕ ਮੇਧਾ ਮਸਮਾਪਤੀ ॥ ਭੁਜੰਗ ਛੰਦ ॥ ਕਥਾ ਦੇਵ ਅਗੈ ਸੁਨੇ ਪ੍ਰੇਮ
 ਲਾਈ ॥ ਜਿ ਮੰਚਿ ਰੁਪੁ ਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾਥ ਰਾਈ ॥ ਟੁਕੈ ਲੈ ਪ੍ਰਬੰਧਿ ਤਮੈ ਜੁ ਸੁਨ ਓਹ ਨ
 ਹੀ ਟੇਰ ਕੈਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਗੀਤ ਗਾਓ ॥ ੧੨੭ ॥ ਕਿਤੇ ਸਾਹ ਬੀਤੇ ਰਹੇ ਜੇ ਸੁਜਾਨੇ ॥ ਕ੍ਰਿ
 ਪਾ ਸਿੰਧ ਦੇਵੈ ਅਭੇਟਿ ਨਿਧਾਨੇ ॥ ਮਹਾ ਲਾਇ ਧਾਨੀ ਜਪੈ ਮਾਤੁ ਆਹੀ
 ॥ ਤਿਸੈ ਦੇਵ ਦੁਲੀ ਅਵੈ ਜਾਇ ਨਾਹੀ ॥ ੧੨੮ ॥ ਜਪੈ ਸੁਧ ਸਿੰਧੀ ਮਹਾ ਮੰਤ੍ਰ
 ਕਾਲੀ ॥ ਨਮੋ ਘੋਰ ਰੂਪੰ ਨਮੋ ਬਿਸੁ ਪਾਲੀ ॥ ਨਮੋ ਚੰਦ ਮੁੰਡੀ ਸਦਾ ਅਸ
 ਟ ਬਾਹਾ ॥ ਸੁਯੰ ਸੁਧ ਸਿੰਧੀ ਅਭੁਤੀ ਅਥਾਹਾ ॥ ੧੨੯ ॥ ਨਮੋ ਚੰਦ ਭਾਲੀ ਅ
 ਕਾਲੀ ਕਰਾਲੀ ॥ ਨਮੋ ਸੈਲ ਪੁੰਡੀ ਭੁਪੰ ਕਾ ਸਿਪਾਲੀ ॥ ਨਮੋ ਦੇਵ ਪਾਲੀ ਅ
 ਰੀ ਦੇਤ ਪਾਰੀ ॥ ਨਮੋ ਤੀਰ ਤੇ ਪੰਗਵਾ ਚਕੁ ਭਾਰੀ ॥ ੧੩੦ ॥ ਨਮੋ ਸੁੰਭ ਹੰਤੀ
 ਅਗਤੀ ਅਕਾਲੀ ॥ ਨਮੋ ਬਿਸੁ ਮਾਤਾ ਸਦਾ ਜੈ ਜੁਲੀ ॥ ਨਮੋ ਜੀਵ ਜੰਤੀ
 ਅਨੰਦਾਨ ਦੇਵੀ ॥ ਸਬੈ ਦੇਤ ਦੇਖੀ ਕਰੰਤੀ ਸੁਛੈ ਨੀ ॥ ੧੩੧ ॥ ਨਮੋ ਚਾਰ
 ਨੈ ਨਿਦਿ ਪੈਰੂਪ ਅਛੰਡੀ ॥ ਭੁਯੰ ਕਾ ਸਰਾਜੈ ਜਿਸੈ ਜੋਤੁ ਸੁਛੰਡੀ ॥ ਨਮੋ ਦੇਵ ਦੇ
 ਤੀ ਨਰੀ ਨਾਗ ਜਛੰਡੀ ॥ ਸਿਬੁ ਹੀ ਬਿਰਾਜੈ ਧਰੈ ਰੂਪ ਇਛੰਡੀ ॥ ੧੩੨ ॥ ਇਸੀ ਭਾਂ
 ਤਿ ਜਾਨੈ ਜਪੈ ਮੰਤ੍ਰ ਪਾਠੀ ॥ ਕਹਾਰੀ ਮਜੀਵੈ ਸਕੈ ਪੁੰਜ ਠਾਣੀ ॥ ਭੁਯੰ ਕਾ ਸਮ

ਧੰਮਮਾ ਕੋਠਰਾਵੈ। ਅਨੰਭੇਟਭੇਦੀ ਦਿਨਾ ਰੈਨ ਗਾਵੈ। ੧੩੩॥ ਕਛੁ
 ਤੁਛ ਮਾਤ੍ਰੇ ਇਤੈ ਲੈ ਸੁਨਾਯੋ। ਜਥਾ ਮੱਤ ਮਾਹੀ ਇਸੈ ਕੋ ਜਨਾਯੋ। ਅਰੈ ਜੈ
 ਸਭਾਂ ਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਤਾਰਹਾਹੀ। ਟਹੈ ਲੈ ਬਖਸੈ ਸੁਨੇ ਬੀਰਤਾਹੀ। ੧੩੪॥ ॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਸਟੁ ਪਹਰ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਤ ਲਗ ਸਟੁ ਜਾਮ ਪਛੁ ਰਾਤਾ। ਅ
 ਖੰਡ ਪਾਠ ਯੈਂ ਕਰਤ ਪੈ ਸੀ ਕਾਲੀ ਜਗ ਮਾਤਾ। ੧੩੫॥ ਚੌਪਈ ॥ ਕ
 ਛੁ ਕਾਲ ਨਿਜ ਕਰੈ ਅਗਾਮਾ। ਫਿਰ ਸੁਚੇਤ ਹੋਵੈ ਬਲਧਾਮਾ। ਬਿਜਆ
 ਧਰ ਛਤ ਅਮਲ ਮੰਗਾਵੈ। ਆਪ ਅਚੈ ਪੁਨ ਅਟਰ ਦਿਆਵੈ। ੧੩੬॥
 ॥ ਯੈ ਸੁਚੇਤ ਜਬ ਬੈਠ ਭੁਟਿ ਜੈ। ਕੋਟ ਚਰਿਤ ਅਨਿਕ ਤਿਤ ਕਿੰਜੈ। ਦੂਰ ਦੂ
 ਰ ਕੋ ਨਗਰ ਨਿਹਾਰੈ। ਜਹਾ ਮਨੁ ਛੁਨ ਸਕਤ ਸਹਾਰੈ। ੧੩੭॥ ਪੁਨ ਉਤ
 ਬਾਲ ਕੰਨਕ ਆਵੈ। ਅਨਿਕ ਚਰਿਤ ਟਹ ਬਰਨ ਸੁਨਾਵੈ। ਅਨਿਕ ਭਾ
 ਤਿ ਮਿਲ ਦੇਹ ਅਸੀਸਾ। ਸੁਨ ਰਿਸ਼ਵੈ ਤਿਨ ਕੋ ਜਗਦੀਸਾ। ੧੩੮॥ ਬਿ
 ਜੈ ਹੋਇ ਤੁਮਰੀ ਜਗ ਮਾਹੀ। ਆਦਿ ਅਗਾਧਿ ਗੁਰੂ ਬਰਪਾਹੀ। ਤੁਰਕ
 ਮਲੇ ਛੁਹੋਇ ਸਭ ਛਾਰਾ। ਜਹਤਹ ਤੁਮਰੇ ਬਜੈ ਨਗਾਰਾ। ੧੩੯॥ ਸ
 ਰਬ ਧਰਨ ਤੁਟ ਰਾਜ ਬਿਰਾਜੈ। ਸੀਤ ਅਨੰਤ ਸੁਖੀ ਗਨ ਗਾਜੈ। ਸੀ
 ਅਸ ਪੁਜ ਕੇ ਪਰਮ ਚਰਿਤਾ। ਜਹਤਹ ਗਾਵਹ ਸੀਤ ਬਚਿਤਾ। ੧੪੦॥
 ਜਬ ਲਗ ਸੇਸ ਧਰਾ ਸਿਰ ਧਰੀ। ਸੂਰਜ ਚੰਦ ਗਗਨ ਬਰ ਬਿਰੀ। ਤ
 ਬਲਗ ਤੁਮਰੇ ਸੀਸ ਨਿਧਾਨਾ। ਅੰਤ ਪਤ੍ਰ ਸੋਭੈ ਬਿਧਿਨਾਨਾ। ੧੪੧॥
 ਅਤ੍ਰਿਲ ॥ ਪਦ ਪੰਕਜ ਪੁਨ ਉਰੂ ਜਾਂਘ ਜੈ ਜਾਨਿਐ। ਤਿਨ ਕੋ ਰੱਖ
 ਕੁ ਪਦਮ ਨਾਭ ਜੁ ਮਾਨਿਐ। ਛਾਤੀ ਕਮਰ ਦਿਪਤਿ ਪਾਟ ਜੇਰਾ ਟਰਾਹਿਤ
 ਕੋ ਰੱਖ ਕਾ ਅਹਿ ਖੜਗ ਪੁਜ ਸਾਟਰਾ। ੧੪੨॥ ਭੁਜ ਕੰਧ ਗਰ ਨਕ ਚੰ
 ਛੁ ਜਲ ਜਾਇਹੈ। ਤਾਸ ਰੱਖ ਕੰਜਾਨ ਗੁਰੂ ਸੁਖ ਦਾਇਹੈ। ਸੀਸ ਕੇ ਸਕ

ਰਭਾਲ ਪਾਗਿ ਜੋ ਧਾਰਿ ਪੈ ॥ ਹੋਤ ਕੋ ਰੱਛ ਕਸਹੀ ਸਦਾ ਕਰਤਾਰ ਹੈ ॥ ੧੪੩ ॥
 ॥ ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ॥ ਅੰਗ ਅੰਗ ਪ੍ਰਤਿਗ ਜਿ ਤੇ ਤੁਫ ਪੈ ਤਿਨ ਕੀ ਨਿਜ ਰੱਛ
 ਕਮਾਈ ॥ ਜਾਸਹ ਨੇ ਮਾਹਿ ਖਾਸਰ ਦਾਨੁ ਸੁੰਤ ਨਿਸੁੰਤ ਕੀ ਦੇਹ ਗਵਾਈ
 ॥ ਅਦਿ ਹਨੇ ਜੀਤ ਅੰਮਧ ਕੀ ਵਭੁ ਬਾਸਟ ਕੇ ਸਿਰਫੁ ਤੁਫਿ ਗਈ ॥ ਸੇਤੁ
 ਰੱਛ ਨੇ ਕੇ ਜਗਨਾਇਕੁ ਰੱਛ ਨ ਕਾਜ ਮਲੇ ਛੁਨ ਧਾਈ ॥ ੧੪੪ ॥ ॥
 ਰਸਾਵਲ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਅਨੰ ਅੰਗ ਬਾਰੇ ॥ ਸੁਰਛ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਦਲੀ ਜੋ ਬਿ
 ਰਾਰੀ ॥ ਤੁਧੋ ਰਾਤ ਵਾਰੀ ॥ ੧੪੫ ॥ ॥ ਤਿਸੈ ਰੱਛ ਹੋਯਾ ॥ ਸਦਾ ਚੰਦੁ ਮੈਯਾ ॥
 ਕਰੀ ਜੋਇ ਬਾਰਾ ॥ ਤੁਧੈ ਨੀਤ ਪਆਰਾ ॥ ੧੪੬ ॥ ॥ ਤਿਸੈ ਕੀ ਸਹਾਈ ॥ ਮ
 ਆ ਬਿਸੁ ਰਾਈ ॥ ਜਿਤੀ ਫੁਓ ਜਤੇਰੀ ॥ ਸੁਆਛੀ ਚੰਗੇਰੀ ॥ ੧੪੭ ॥ ॥ ਤਿ
 ਸੈ ਰੱਛ ਪਾਲੀ ॥ ਸਦਾ ਮਾਤ ਕਾਲੀ ॥ ਚਲੈ ਤੇਰ ਪੰਥਾ ॥ ਮਹਾ ਸੁਧ ਸੰਥਾ
 ॥ ੧੪੮ ॥ ॥ ਸਦਾ ਯੋ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਕੋ ਰਿਸਾਵੈ ॥ ਮਨੀ ਕੀ ਸੁਇਛਾ ॥ ਸੁਪਾਵੈ
 ਪ੍ਰਤਿਛਾ ॥ ੧੪੯ ॥ ॥ ਸਰਛੀ ਰੁਪਯਾ ॥ ਸਰੀ ਜੀਵ ਅਯਾ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇ ਸੁਪਾਵੈ
 ॥ ਨਿਤ ਨੀਤ ਆਵੈ ॥ ੧੫੦ ॥ ॥ ਲਏ ਦਾਮ ਜਾਹੀ ॥ ਬਡੇ ਮੇਦ ਪਾਹੀ ॥ ਜਯੋ
 ਜੈ ਕਰਾਹੀ ॥ ਧਨ ਲੈ ਸਿਧਾਹੀ ॥ ੧੫੧ ॥ ॥ ਸੁਆਗੇ ਪਿਛਾਰੀ ॥ ਜਪੈ ਜਸ
 ਧਾਰੀ ॥ ਗੁਰੂ ਦੀਨ ਬੰਧਾ ॥ ਰਤੋ ਨਾਮ ਸੰਧਾ ॥ ੧੫੨ ॥ ॥ ਬਡੇ ਤਪੁ ਧਾਰਿਯੋ
 ॥ ਬਿਸੇ ਮੈ ਉਚਾਰਿਯੋ ॥ ਕਿਨੀ ਤਪੁ ਆਗੈ ॥ ਕਰਯੋ ਨ ਸਭਾਗੈ ॥ ੧੫੩ ॥
 ਕਛੁ ਅਨ ਪਾਣੀ ॥ ਅਚੇ ਨਾਮ ਜਾਨੀ ॥ ਰਤੋ ਮਾਧਿ ਏਕੀ ॥ ਤਿਜੇ ਸੁਖ ਨੇਕੀ ॥
 ੧੫੪ ॥ ॥ ਅਚਿਤੀ ਰੁਲਾਹੀ ॥ ਨ ਛੁਪੈ ਜਨਾਹੀ ॥ ਰਤਿ ਏਕ ਰੰਗੀ ॥ ਸਦਾ ਜੋ
 ਇਸੀ ਗੀ ॥ ੧੫੫ ॥ ॥ ਨਹੀ ਨੀਰ ਆਸੀ ॥ ਸਦਾ ਨਾਮ ਪਆਸੀ ॥ ਨ ਧੁਪੈ ਜ
 ਨਾਵੈ ॥ ਨ ਸੀਤਿ ਲਖਾਵੈ ॥ ੧੫੬ ॥ ॥ ਭੁਏ ਏਕ ਜੇਤੀ ॥ ਤਜੀ ਅੰਨ ਸੋਚੀ
 ਰਿਖੀ ਸੁਛੁ ਸਾਰੀ ॥ ਧਸੇ ਆਮ ਸ਼ਾਰੀ ॥ ੧੫੭ ॥ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਸੁਰਤ

ਸੰਕੋਚ ਸੁਕਰੁ ਜਮੋ ਆਪ ਆਪ ਸਹਾਰਾ ਸੁੰਨ ਗੁਫਾ ਮੱਧਿ ਜਾਇ ਨਿਜ
 ਸੋਹਿਏ ਕੰਕਾਰਾ ॥੧੫੮॥ ਚੌਪਈ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਏਕ ਰੂਪ ਹੋਇ ਜਾਇ
 ॥ ਦੁਆ ਸਿੰਧ ਸਤਿਗੁਰ ਬਰਪਾਹੀ ॥ ਅਸ ਗਤ ਦੀਰਘੁ ਤਪੁ ਜੁ ਨਿਹਾਰੀ
 ॥ ਚਿਤਤ ਭੁਏ ਸਕਲ ਸੰਸਾਰੀ ॥੧੫੯॥ ਰਸਾਟਲ ਛੰਦ ॥ ਸੁਰੇ
 ਸੀ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਤਾਰੀ ॥ ਸੁਮਾਤਿ ਰਿਝਾਈ ॥ ਮੁਝੇ ਨ ਗਿਰਾਈ ॥
 ੧੬੦॥ ਜਲੇ ਸੰਕਹਾਨੀ ॥ ਬਡੀ ਚਿਤ ਠਾਨੀ ॥ ਜਲੀ ਮੇ ਸੁਰਾਈ ॥ ਰਿਧੀ
 ਸਿਧ ਪਾਈ ॥੧੬੧॥ ਸੋਤੀ ਲਾਲ ਸਾਰੇ ॥ ਮੁਝੇ ਹੈ ਮਝਾਰੇ ॥ ਤਰੀਕਾ ਮਧੇ
 ਨਾ ॥ ਕਰੰ ਮੇਰ ਅੰਨਾ ॥੧੬੨॥ ਸੁਮੋਕੋ ਗਿਰਾਈ ॥ ਲਏ ਨ ਛਿਨਾਈ ॥ ਧ
 ਨੇ ਸੰਤ ਭਾਰੀ ॥ ਰੂਹ ਮੇ ਸੋਭਿ ਭਾਰੀ ॥੧੬੩॥ ਜਿਤੇ ਹੈ ਖਜਾਨੀ ॥ ਮੁਝੀ ਪੈ
 ਅਮਾਨੀ ॥ ਰਟੈ ਰੋਨ ਰਾਜਾ ॥ ਕਰੈ ਚਿਤ ਕਾਜਾ ॥੧੬੪॥ ਜਿਤੇ ਭੂਮ ਪਾਲਾ
 ॥ ਲਖੇ ਮੈ ਬਿਹਾਲਾ ॥ ਗਿਰੀ ਪੈ ਚੁਗਤਾ ॥ ਕਰੈ ਚਿਤ ਅੰਤਾ ॥੧੬੫॥ ਕਰੈ
 ਸੇਵ ਮਾਈ ॥ ਹਮੂ ਨ ਗਿਰਾਈ ॥ ਸਭੈ ਭੂ ਅਸਾਰੀ ॥ ਰੂਲੈ ਚਿਤ ਧਾਰੀ ॥
 ੧੬੬॥ ਮਹਾ ਮੂੜ ਸਾਰੇ ॥ ਨ ਬਾਤਿ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਜਿਮੋ ਕੋਇ ਕਾਗਾ ॥ ਹਭੈ ਸੁ
 ਦ ਪਾਗਾ ॥੧੬੭॥ ਸੁਰੀ ਸੀ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਬਡੀ ਚਿਤ ਭਾਰੀ ॥ ਲਏ ਨ ਛਿਨਾਈ
 ॥ ਮੁਝੈ ਕੁ ਗਿਰਾਈ ॥੧੬੮॥ ਚੌਪਈ ॥ ਮੂਰਖ ਲੋਗ ਭੇਦ ਨਹੀ ਪਾਵਤ
 ॥ ਕਬੀ ਮਰਾਲ ਅਸਤ ਚਿਤ ਲਿਆਵਤਾ ॥ ਜਲਜ ਅਬੰਧ ਸੁਤਾਹਿ ਅਹ
 ਰੀ ॥ ਤਾ ਬਿਨੋ ਭੇਜਨ ਕਰੈ ਨ ਸਾਰੀ ॥੧੬੯॥ ਦੁਪਧ ਨੀਰੋ ਜੇ ਕਵਤ ਵਿਭਾ
 ਗਾ ॥ ਕਬਿਹ ਰੁਝਾਇ ਚਿਤ ਟੁਤ ਕਾਗਾ ॥ ਮਾਨ ਤਾਲ ਨਿਧ ਛੀਰ ਕਿਨ
 ਰਾ ॥ ਨਿਸ਼ਾਇਨ ਬਸੈ ਜਲਾਇ ਪਾਗਾ ॥੧੭੦॥ ਸੇਕ ਬਪੁਖਰੀ ਢੂੰਢਨ
 ਜਾਈ ॥ ਬਕਸੇ ਅਪਨੇ ਨਾਮ ਧਰਾਈ ॥ ਕੋਟ ਸੁਰਗ ਅੰਤ ਖਤ ਹਜਾਰਾ
 ॥ ਇਨ ਚਰਨ ਨ ਮੈ ਪ੍ਰਗਟ ਨਿਹਾਰਾ ॥੧੭੧॥ ਵੇਟੀ ਵੇਟ ਕਿਤ ਕਜੇ ਆ

ਹੀ। ਪਦਪੰਕਜਗੁਰਮੱਧਿਸਮਾਹੀ। ਇਹਭੀ। ਇਹਕੋਤਕੋਕੋਕਾਜਾ।
 ਕਰਤਚਰਿਤਗਰੀਬਨਿਵਾਜਾ। ੧੭੨। ਮਾਤਾਕੇਚਿਤਮਹਿਮਨਮਾ
 ਨਿਯੋ। ਪਿਤਾਖੜਗਾਧੁਜਐਰਨਜਾਨਿਯੋ। ਮਾਤਪਿਤਾਬਿਨਪੁਤਜੁ
 ਰੇਈ। ਤਾਕੇਸਭਨਿੰਦਤਪੈਲੇਈ। ੧੭੩। ਤਾਂਤੇਇਹਗੁਰਦੇਉਮਨਾਏ
 ਆਤਮਸਪੁਤਖਾਲਸਾਪਾਏ। ਯਾਤੇਕਰੀਸਕਤਕੀਪੁਜਾ। ਪਿਤਮ
 ਸਧੁਜਮਾਨਿਯੋਨਹੀਦੁਜਾ। ੧੭੪। ਤਵਨਸਮੈਇਹਠਵਰਮੰਝਾਰ
 ਆਈਸੰਗਤਅਧਿਕਅਪਾਰਾ। ਸ੍ਰੀਪਟਣੇਪੁਰਬਕੀਜਾਨਹਾ। ਅ
 ਧਿਕਬੰਗਾਲਾਅਵਰਪਮਾਨਹਾ। ੧੭੫। ਆਨੰਦਪੁਰਮੈਜਬਦਹ
 ਆਏ। ਅਦਭੁਤਨਗਰਨਿਰਖਬਿਗਸਾਏ। ਡੇਰਕੀਨਭੁਲੀਬਿਧ
 ਆਈ। ਪੁਨਬਤੀਆਂਤਿਨਯੋਸੁਨਪਾਈ। ੧੭੬। ਉਪਰਪੈਸਤਿਗੁ
 ਰਮਹਾਰਾਜਾ। ਪੁਜਤਚੰਡਗਰੀਬਨਿਵਾਜਾ। ਸਿੱਖਸੱਖਸਭਹੀਤਿ
 ਹਧਾਏ। ਅਨਿਕਭਾਂਤਿਭੇਟਨਸਭਲਿਆਏ। ੧੭੭। ਆਯੁਧਬੰ
 ਜਨਬਸਨਨਵੀਨੇ। ਆਜਲਗੋਜੋਉਨਿਰਖਨਚੀਨੇ। ਦਰਸਨਸ
 ਕਲਅਨਕਰਕੀਨਾ। ਸਫਲਜਨਮਅਪਨੋਉਨਚੀਨਾ। ੧੭੮।
 ਅਪੁਨੀਅਪੁਨੀਭੇਟਚਢਾਈ। ਏਕਬਦਨਜੇਗਨੀਨਜਾਈ। ਏ
 ਕਸਿੱਖਤਿਨਮੈਅਵਤਾਰੀ। ਮਾਲੀਬੰਸੁਨਿਪੁਨਅਧਿਕਾਰੀ। ੧੭੯
 ਪੇਡਰਸਾਲਹਜੂਰਸੁਲਿਆਯੋ। ਪਦਪੰਕਜਮਹਿਮਾਨਚਢਾਯੋ।
 ਤਾਕਹਨਿਰਖਆਪਦੀਦਾਰਾ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਕਮਲਸੁਖਸਾਰਾ।
 ੧੮੦। ਤਲੇਬਚਕਿਨਆਂਬਲਗਾਯੋ। ਬਿਗਸਪੁਤੁਇਹਭਾਂਤਿਸੁਨ
 ਯੋ। ਤੁਮਦਿਖਰਾਵਨਅਨਿਯੋਕਾਜਾ। ਸੁਨੀਐਅਰੰਜਗਰੀਬਨਿਵਾ
 ਜਾ। ੧੮੧। ਰਸਾਵਲਛੰਦਾ। ਸੁਨੋਯੋਵਤਾਰੀ। ਕਰੋਚੰਪ

ਧਾਰੀ। ਸਰੀਖੈਂ ਚੁਭਾਈ। ਦਮੋਯੋਂ ਚਲਾਈ। ੧੮੨॥ ਉਡੋ ਐਸ ਬਾਨਾ।
 ਮਨੋ ਬਿਜ ਜੁਨਾ। ਸੁਭੋਂ ਪਛਾਰੀ। ਗਯੋ ਪੰਖ ਧਾਰੀ। ੧੮੩॥ ਸਟੋ ਕੇਸ
 ਬਾਨਾ। ਪਰੋ ਜਾਇ ਬਾਨਾ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੁਨਾਈ। ਜਹਾ ਤੀਰ ਭਾਈ। ੧੮੪॥
 ਤਹੀਂ ਆਂਬ ਲਾਟੇ। ਤਲੇ ਬੇਗ ਜਾਟੇ। ਸੁਨੋ ਬੀਰ ਧਾਏ। ਤਹੀਂ ਆਂਬ
 ਲਾਏ। ੧੮੫॥ ਅਬੈ ਲਾਗ ਜਾਨਾ। ਦਿਪੈ ਤੋਂ ਬਾਨਾ। ਅਲੀਫ਼ ਰਸਾਲਾ
 ਇਸੇ ਨ ਨਿਹਾਲਾ। ੧੮੬॥ ਕਿਤੇ ਸੇਰ ਜੇਗਾ। ਇਸੇ ਪੈ ਨੇਰੇਗਾ। ਅਗੈ ਐ
 ਚਰਿਤਾ। ਸੁਨੋ ਜੁ ਬਚਿਤਾ। ੧੮੭॥ ਪਾਧੜੀ ਛੰਦਾ। ॥ ਅਦਿ ਜਾਮ
 ਜਾਮਨ ਜੁ ਜਾਨਾ। ਸੁਨ ਕਥਾ ਬਚਿਤ ਦੇਵੀ ਨਿਧਾਨਾ। ਫਿਰ ਕਛੁ ਕਾਲ
 ਕਰਕੈ ਅਗਾਮਾ। ਪੁਨ ਦੈ ਸੁਚੇਤ ਬਲ ਬੁਧ ਧਾਮਾ। ੧੮੮॥ ਧੁਪ ਦੀਪ
 ਕਰਕੈ ਟਿਥਾਰਾ। ਫਿਰ ਸਸਤ ਪੁਜ ਬੈਠਹੁ ਮਝਾਰਾ। ਕੁਰਸੀ ਨ ਮਧਿ ਪਾਂ
 ਰੇ ਹਥ ਆਗਾ। ਧਰ ਜਪੈ ਨਾਮ ਕਾਲੀ ਦਿਆਗਾ। ੧੮੯॥ ਨਹ ਅਟਰ ਬ
 ਤ ਕੋ ਕਰ ਖਾਲਾ। ਬਿਨ ਦੀਨ ਬੰਧ ਕਾਲੀ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ। ਇਮ ਸੁਰਤ ਚੀਤ
 ਤਿਹ ਦੇਤ ਮਧਿ। ਮਨੋ ਏਕ ਰੂਪ ਦੈ ਪੈਨ ਸੁਧਾ। ੧੯੦॥ ਜਿਮ ਨਿਕਟ ਦਿਟ
 ਸਟਹ ਚਲ ਸੁਆਇ। ਤਬ ਅਨਿਕ ਚਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਜੁ ਲਖਾਇ। ਸੁਰਰਿ
 ਧ ਸਿਧ ਪੁਨ ਸਕਤਿ ਜੇਇ। ਨਿਜ ਦਰਸ ਦੇਤ ਦਿਦੰਤ ਸੇਇ। ੧੯੧॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਸਰਨਰ ਦੇਟ ਭੁਜੰਗ ਗਨ ਕਿੰਨਰ ਜੱਛੁ ਅਪਾਰਾ ਜੇਗਨ
 ਭੁਤ ਪਿਸਾਰ ਨਿਸ ਨਿਰਖੈ ਕਈ ਹਜਾਰਾ। ੧੯੨॥ ਸਭ ਦੇਵਨ ਕੀ ਸਕਤ
 ਮਿਲ ਦਿਬ ਰੂਪ ਨਿਜ ਧਾਰਾ। ਪੈ ਅਲੋਪ ਨਿਰਤਤ ਸਦਾ ਰੁਹ ਕਤ ਕਈ
 ਹਜਾਰਾ। ੧੯੩॥ ਰਸਾਟਲ ਛੰਦ ॥ ਕਈਯੋਂ ਸੁਬੇਲੈ। ਬਿਨ ਸੀਕ
 ਰੇਲੈ। ਕਛੁ ਇਛੁ ਹੋਈ। ਕਹੇ ਬੇਗ ਸੇਈ। ੧੯੪॥ ਮੁਝੈ ਪਾਸ ਲੀਜੈ।
 ਨਹੀਂ ਚਿੰਤ ਕੀਜੈ। ਜਿਤੀ ਲੱਛੁ ਲੇਰੀ। ਮੁਝੈ ਪਾਸ ਬੇਰੀ। ੧੯੫॥ ॥

ਰੋਪਈ ॥ ਲਾਲ ਜਟਾਹਰ ਮਾਨਿਕ ਮੁਕਤਾ ॥ ਤੁਹ ਦੇਵਤ ਹਮ ਕਰੈ ਨ
 ਨੁਕਤਾ ॥ ਕੰਚਨ ਸਰਫੀ ਰੋਕ ਰੁਪਯਾ ॥ ਮੁਖ ਮਾਂਗਤ ਸਭ ਮੋ ਪੈ ਲੈਯਾ
 ॥ ੧੮੬ ॥ ਕਾਲੀ ਕੋਲੀ ਜੈ ਜਿਨ ਨਾਮਾ ॥ ਕਾਲੀ ਅਹੈ ਦੁਖ ਨ ਕੀਯਾ
 ॥ ਤਾ ਕੋ ਨਿਰਖ ਦਆ ਨਹੀ ਆਈ ॥ ਏਤੀ ਤੋਪਹ ਸੇਵ ਕਰਾਈ ॥ ੧੮੭ ॥
 ਕਿਹ ਕਾਰਨ ਕਰਹੈ ਤਿਹ ਜਜਾ ॥ ਮਨ ਮਾਨਤ ਲੀਜੈ ਮੁਝ ਅੰਜਾ ॥ ਤੁਮਰੇ
 ਅਤਿ ਸੈਤਪੁ ਜੁ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਮੈ ਸੁਨਿ ਮੈ ਜੁ ਸਾਚ ਉਚਾਰੀ ॥ ੧੮੮ ॥ ॥
 ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ॥ ਕਹੈ ਐਰ ਆਈ ॥ ਸੁਨੇ ਬਿਸੁ ਰਾਈ ॥ ਇਤੁ
 ਦੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਲਯੋ ਕਾਇ ਪਾਯੋ ॥ ੧੮੯ ॥ ਸਿਵ ਨੀਰ ਵੈ ਆਗ ਕਿਸੁ
 ਨਾਹਿ ਪੈ ਆਗਿ ਰਿਖੀ ਦੇਵ ਜੇਤੋ ॥ ਬਕੇ ਪਾਲ ਤੇਤੋ ॥ ੨੦੦ ॥ ਸਵੈਯੰ
 ॥ ਮੈ ਸਭ ਸਿਧ ਨ ਕੀ ਸਰਦਾਰ ਸਿਰੇ ਮਣ ਮੇ ਸਮ ਸਿਧ ਨਹੀ ਹੋ ॥ ਜਾ
 ਨ ਜਿਤੀ ਮਹਿ ਮਾ ਅਣਮਾਇ ਕ ਮੇ ਪਦ ਪੰਕਜ ਲਾਗ ਰਹੀ ਹੈ ॥ ਬਾਸਟ
 ਜੇ ਮੁਝ ਕੋ ਨਹੀ ਪਾਵਤ ਜਾਨ ਲਿਜੈ ਮੁਹਿ ਸਾਚ ਸਹੀ ਹੈ ॥ ਤੋ ਕਹਹੋ ਇ
 ਦਇਆ ਲਕਹ ਮੁਝ ਮਾਂਗਹੁ ਜੇ ਮਨ ਇਛੁ ਅਹੀ ਹੈ ॥ ੨੦੧ ॥ ਮਨ ਮ
 ਹੀ ਪਕਿਧੋ ਪ੍ਰਿਥ ਆਇ ਕ ਰਾਇ ਬਡੇ ਨਲ ਸੇ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਭਿਜ ਦਿਲੀ
 ਪਜਰਾ ਸੰਧ ਰਾਵਨ ਜਾ ਸਭ ਰੇ ਗ੍ਰਿਹ ਸੰਪਤ ਭਾਰੀ ॥ ਕੋਰਨ ਕੇ ਸੁਤ ਸੁ
 ਰਜਨੀ ਦਨ ਮੇ ਕਹ ਪਾਪ ਤਿਭੇ ਨ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਮੈ ਸਭ ਹੀ ਗੁਨ ਪੂਰਨ ਲਾ
 ਇਕ ਕੋ ਨ ਕਹੋ ਜਗ ਮੰਧਿ ਹਮਾਰੀ ॥ ੨੦੨ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਨਹੀ
 ਜੇ ਸੁਮਾਨੇ ॥ ਸੁਨੇ ਐਕ ਹਾਨੇ ॥ ਜਬੈ ਦੇਵ ਆਈ ॥ ਸਕੈ ਗ ਬਚਾਈ ॥
 ੨੦੩ ॥ ਅਹੈ ਤੇਜ ਭਾਰਾ ॥ ਸਕੈ ਕੋ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਬਨੀ ਬਿਕਰਾਲਾ ॥ ਗਰ
 ਰੰਡ ਮਾਲਾ ॥ ੨੦੪ ॥ ਕਰੰ ਨਾਗ ਧਾਰੇ ॥ ਬਮੈ ਜੁਲ ਸਾਰੇ ॥ ਛੁਟੇ ਕੇਸ ਸੇ
 ਸੀ ॥ ਭੁਜੰਭੀ ਮਦੇ ਸੀ ॥ ੨੦੫ ॥ ਦਿਸਾ ਚੀਰ ਜਾਹੀ ॥ ਬਨੀ ਕਾਰ ਆਹੀ ॥

ਅਸੰਨੁ ਨਿਹਾਰੀ। ਭਰੇਗੇ ਸੁਭਾਰੀ। ੨੦੬॥ ਪਾਧੜੀ ਛੰਦ ॥ ਹਮਕ
 ਹੀ ਬਾਤੁ ਮੁਕੋ ਨਿਧਾਨ। ਬਰਇਛੁ ਜੋਇ ਸੁਲੋ ਸੁਆਨ। ਪੁਨ ਬੁਲੈ
 ਅੰਰ ਇਕ ਜੱਛੁ ਜਾਇ। ਮੁਰ ਸੁਨੁ ਬੈਨ ਇਹ ਜਗਤ ਰਾਇ। ੨੦੭॥
 ਮੁਹ ਸੁਤਾ ਜੱਛੁ ਨਿਸਚੈ ਸੁਜਾਨ। ਸੁਭ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਕੀ ਮੈ ਸੁਖਾਨ। ਜੇ
 ਦਰਬਰਾਜ ਮੁਹ ਕੋਹੇ ਸੁਆਪ। ਪਲ ਮੱਧਿ ਦੇਉ ਬਪਤਵਨ ਬਾਪ। ੨੦੮॥
 ਰਾਜੇ ਸੁਰਾਟੁ ਭੂਪਤ ਅਪਾਰ। ਲੈ ਰੂਰੇ ਤੋਰ ਚਰਨਨ ਮਝਾਰ। ਜੇ ਚੇ
 ਦ ਸੁਰ ਜਲ ਪਤ ਧੁਨੇ ਸਾ। ਸੁਭ ਕੋਰ ਤੋਰ ਅਨ ਚਰਟ ਜੇ ਸਾ। ੨੦੯॥
 ਇਕ ਅਟਰ ਅਨ ਅੰਬ ਚਨ ਭਾਖਾ। ਮੁਹ ਪਰੀ ਪਾਲ ਨਿਸਚੈ ਸੁਲਾਖ
 ॥ ਕਿਤ ਲੱਛੁ ਕੇਸ ਕੀ ਸਾਰ ਜੋਇ। ਪਲ ਮੱਧਿ ਦੇਉ ਤੁਹ ਅਨਿ ਸੋਇ।
 ੨੧੦॥ ਜੇ ਬਾਇ ਸਾਹ ਦਿਲੀ ਚੁਗਤਾ। ਤਿਹ ਕਾਟ ਸੀਸ ਅਟੈ ਸੁਸਤਾ।
 ਜਿਹ ਕਹੈ ਅਨਿ ਤਿਹ ਦੇਉ ਬਾਂਧਾ। ਨਹੀ ਕਰਤ ਮਿਥਾ ਮੈ ਸੁਰਾਂਧਾ। ੨੧੧॥
 ॥ ਟਹਿ ਅਹੈ ਕਾਲਕਾ ਦੁਖਨ ਧਾਮ। ਨਹੀ ਲਿਜੈ ਭੂਲਤ ਕੋ ਸੁਨਾਮ। ਯਹ
 ਭੁਲੀ ਭਾਂਤਿ ਮੈ ਕਹਤ ਸਾਰਾ। ਇਹ ਨਿਰਖ ਚਿਰ ਹਮਰੀ ਸੁਰਾਚਾ। ੨੧੨॥
 ਚੌਪਈ ॥ ਸੈਨ ਕਰਤ ਪ੍ਰਭ ਜੂਨਿ ਸਜਹਾਂ। ਅਨਿਕ ਭੂਪ ਨਿਰਖਤ
 ਤਿਨ ਤਹਾਂ। ਇਬ ਭੂਪ ਅਧ ਭੂਤ ਛਬ ਜਿਨ ਕੀ। ਨਿਸ ਪਤਿ ਲਜੈ ਨਿਰ
 ਖ ਦੁਤਿ ਤਿਨ ਕੀ। ੨੧੩॥ ਭੂਪ ਅਨੂਪ ਸੁਆਧਿ ਕਬਨਾਵੈ। ਹਾਟ ਭਾਟ
 ਕਾਰਿ ਅਨਿਕ ਦਿਖਾਵੈ। ਪੁਨ ਤੁਹ ਅਧਕ ਅਪਛਰਾ ਆਹੀ। ਰੀਭੁ ਤਿ
 ਲੇਤ ਮੁਕੋ ਅਗ ਜਾਹੀ। ੨੧੪॥ ਨੌ ਸਤ ਧਰਤ ਨ ਪਰ ਸੀ ਗਾਰਾ। ਨਿਰ
 ਤ ਕਰੈ ਕੇਉ ਦੈ ਕਰਤਾਰਾ। ਸੋਟਤ ਕੇਉ ਚਰਨ ਗਹਿ ਝੁਸੈ। ਕਿਓ ਹੀਏ
 ਹ ਹਮਰੀ ਦਿਸ ਰਸੈ। ੨੧੫॥ ਅਟਰ ਨਾਗਜਾ ਏਕ ਬਚਿਤਾ। ਇਹ
 ਬਿਧ ਬਰਨੈ ਅਧਿਕ ਚਰਿਤਾ। ਹਮਰੀ ਚਿਰ ਨੈਨ ਟੁਕਦੀ ਜੈ। ਚਿੰਤਾ ਮ

ਟਿਅਾਦਿਕਨਿਧਲੀਜੈ॥੨੧੬॥ ਸੁਰੀਨਾਗਜਾ ਅਦਭੁਤਲਾਵੈ ਤੇਪ
 ਦਪੀਕਜ ਅਨਿਮਿਲਾਵੈ॥ ਯਾਤੇਏ ਸਭ ਬਾਤ ਬਨਾਵੈ॥ ਕਮੇਹੀ ਯਕੇਰੇਤ
 ਗਿਰਾਵੈ॥੨੧੭॥ ਅਣਮਾਮਹਿਮਾ ਮਕਰਮੁਕੰਦਾ॥ ਹਾਰਪਰੀ ਸਭ ਕਰ
 ਛੰਦ ਬੰਦਾ॥ ਅਚਲ ਨਾਥ ਕੇ ਸਕੈ ਚਲਾਈ॥ ਕਹਾ ਭਯੋ ਤਿਯੋ ਬਾਤ ਬਨਾ
 ਈ॥੨੧੮॥ ਭੂਤ ਪਿਸਾਚ ਲਖੈ ਨਿਸਾ ਆਹੀ॥ ਕੇਹਰ ਨਾਗ ਗਨੇ ਜੁਨ ਜਾ
 ਹੀ॥ ਅਟਰ ਸੰਬੁਪ ਨਿਰਖਤ ਪੈ ਨਾਨਾ ਕੌਨ ਸਕੈ ਗਤਿ ਤਿਨੈ ਬਖਾਨਾ॥
 ੨੧੯॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਧਰੈ ਰੂਪ ਭਾਰੇ ਮਨੇ ਭੈ ਸੁਕਾਰੀ॥ ਜਿ
 ਸੈ ਹੋਰ ਜੀਵੈ ਡਰੈ ਜੋ ਸੀਸਾਰੀ॥ ਮਹਾਰਿਧ ਸਿੰਧ ਸਬੈ ਭਾਖ ਹਾਰੀ॥ ਨਹੀ ਹ
 ਥਾ ਆਏ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਭਾਰੀ॥੨੨੦॥ ਇਕੰ ਸਿੰਧ ਆਈ ਜੁਨਾਵੈ ਸੁਬਾਤਾ
 ਸੁਨੇ ਦੀਨ ਬੰਧੈ ਰੋਟੇ ਮੈਂ ਸੁਸਾਤਾ॥ ਜਿਤੇ ਜੀਵ ਜੰਤੰ ਸੁਰੰ ਦੇਵ ਦਾਨੇ॥ ਕਿਨੈ ਦੇ
 ਟਿ ਕਾਲੀ ਲਖੀ ਬਿੰਦ ਮਨੇ॥੨੨੧॥ ਦਸੰ ਲਛਤ ਪੰਕਰਯੋ ਪੂਤ ਕੰਜਾ॥ ਤ
 ਉ ਦੇਬ ਕਾਲੀ ਲਖੀ ਨਾਹਿ ਇੰਜਾ॥ ਕਥਾ ਬੇਦ ਗਾਵੈ ਮੁਨਾ ਕੀ ਸੁਭਾਂਖੀ॥ ਨਹੀ
 ਜਾਨ ਦੇਖੀ ਕਿਸ ਆਪ ਆਖੀ॥੨੨੨॥ ਅਠੰ ਮਾਸ ਲਾਰੀ ਸਭੈ ਭਾਖ ਹਾਰੀ॥
 ਚੰਦੇ ਹਾਥ ਤਕੋਂ ਨਹੀ ਨਾਥ ਭਾਰੀ॥ ਕਿਧੋਂ ਧੀਰ ਸਿੰਧੀ ਬਿਰੰ ਪੱਥ ਪਾਲਾ॥ ਕਰੈ
 ਬਾਤ ਕਯੋਨ ਸੁਰੀ ਨਾਰ ਬਾਲਾ॥੨੨੩॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਜਯੋ ਜਯੋ ਨਿਕਟ
 ਸੁਆਵਈ ਤਵਨ ਦਿਵਸ ਸੁਖ ਪਾਇ॥ ਤਯੋ ਤਯੋ ਬਤੀ ਆਲੋਗ ਸਭ ਬ
 ਰਨਤ ਪੈ ਬਿਹ ਭਾਇ॥੨੨੪॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਜਿਨ ਕਹ ਗੁਰ ਜਸੁ ਬਿਖੇ
 ਸਮਾਨਾ॥ ਤੇ ਬੇਮੁਖ ਯੈ ਕਰਤ ਬਖਾਨਾ॥ ਰਾਜਨ ਕੀ ਇਕ ਜੀਤ ਲਗਾਈ॥
 ਫੁਲ ਗਯੋ ਮਨ ਮੈ ਅਧਿਕਾਈ॥੨੨੫॥ ਅਬ ਹਰ ਯਾਰਿ ਸੁਟਾਂਗ ਰਚਾ
 ਯੋ॥ ਕਾਲੀ ਚਾਹਤ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਾਯੋ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਬਿਸਨਾ ਦਿਕ ਦੇਵਾ॥
 ਹਾਰਿ ਪਰੇ ਕਰ ਕਰਤਿ ਹਸੇਵਾ॥੨੨੬॥ ਆਜ ਲਗੇ ਨਹੀ ਭੁਈ ਪੁਤੰਛਾ

॥ ਹਾਰੇ ਘਾਲ ਘਾਲ ਜਗ ਲੱਛਾ ਯਾ ਕੋ ਪੋਲ ਸੁਜਾਹਰ ਦੈ ਪੈ ॥ ਸਭ ਕੋਈ
 ਜਗ ਮੈ ਲਖ ਲੈ ਪੈ ॥ ੨੨੭ ॥ ਬਡੇ ਬਡੇ ਨਿਪ ਭੇ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਕਿਨੈ ਨ ਕਾ
 ਲੀ ਨੈ ਨ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਯੈ ਬੇ ਮੁਖ ਨਰ ਬਾਤ ਬਖਾਨੈ ॥ ਜੇ ਗੁਰ ਮੁਖ ਸੇ ਸੱਤ ਪ੍ਰ
 ਮਾਨੈ ॥ ੨੨੮ ॥ ਯੈ ਭਾਖੇ ਬਤੀਆਂ ਸੁਨ ਭਾਈ ॥ ਏਹੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਹਰਿ ਰਾ
 ਈ ॥ ਕਿਟ ਅੰਤ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਅਪਾਰਾ ॥ ਰਿਮਰਿਮ ਜਾ ਕੇ ਸੁਮ ਸੁਆਰਾ ॥ ੨੨੯ ॥
 ਸੰਤ ਨ ਕੇ ਕਾਰਨ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਧਾਰਯੋ ਜਗ ਮੱਧਿ ਨਰ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਮਹਾ
 ਕਾਲ ਕੇ ਜਾਸ ਰਿਸ਼ਾਯੋ ॥ ਗੁਰ ਸਰੂਪ ਜਗ ਪੈ ਅਬ ਆਯੋ ॥ ੨੩੦ ॥
 ਸਹੀ ਸੱਤ ਨਿਸਚੈ ਪ੍ਰਗਟੈ ਪੈ ॥ ਯਾ ਮੈ ਰਤੀ ਦੇਰ ਨਹੀ ਕੈ ਪੈ ॥ ਜੇ ਸੁਰੇਸ
 ਮਹੇਸ ਸਮਾਨਾ ॥ ਬਰਨ ਬਿਰਚ ਬਿਸਨ ਭਗਵਾਨਾ ॥ ੨੩੧ ॥ ਅਤ੍ਰਪ
 ਰਾਸੁਰ ਨਾਰਦ ਘਨੋ ॥ ਸਿੰਫੀ ਰਿਖ ਬਕਦਾਲ ਭੁਨੋ ॥ ਕਿੰਨ ਰਜਛ ਭੁਜੀ
 ਗ ਅਪਾਰਾ ॥ ਚੰਦ ਭਵਨ ਜੁਸ ਕਲਪ ਸਾਰਾ ॥ ੨੩੨ ॥ ਕਈ ਕਲਪ ਜਿ
 ਨ ਜਪਤ ਬਿਤਾਏ ॥ ਤਦਪ ਮਹਾ ਕਾਲ ਨਹੀ ਪਾਏ ॥ ਜੇ ਇਨ ਪਲ ਮੈ ਲ
 ਯੋ ਰਿਸ਼ਾਈ ॥ ਕਿਟ ਚੰਡ ਜਿਹ ਚਰਨ ਸਮਾਈ ॥ ੨੩੩ ॥ ਤੈ ਸੇ ਕਾਲੀ ਭੁਰ
 ਤ ਰਿਸ਼ੈ ਪੈ ॥ ਯਾ ਮੈ ਰਤੀ ਨ ਸੰਕਾ ਕੈ ਪੈ ॥ ਯੈ ਬਤੀਆ ਗੁਰ ਮੁਖ ਸਿਖ ਕੈ ਪੈ
 ॥ ਅੰ ਲੋਗਨ ਕਾ ਸੰਭੁਮ ਦੈ ਪੈ ॥ ੨੩੪ ॥ ਭੁਜੀ ਗੁਪਾਤ ਛੰਦਾ ॥ ॥
 ਜਪੈ ਰੈਨ ਦੇਸੀ ਮਹਾ ਚੰਡ ਮਾਈ ॥ ਜਲੀ ਅੰ ਥਲੀ ਜੋਤ ਜਾ ਕੀ ਸਮਾਈ ॥
 ਮਧੀ ਕੀਟ ਹੰਤੀ ਅਨੰਤੀ ਅਪਾਰੀ ॥ ਸਬੈ ਬਿਸਟ ਏਸੇ ਦਿਪੈ ਜੋ ਨਿਹਾਰੀ
 ॥ ੨੩੫ ॥ ਭੁਹੀ ਮਹਾਖੇਸੀ ਮਹਾ ਦੇਤ ਹੰਤੀ ॥ ਬਿਕ੍ਰਾਚਾ ਮਰਿਛੁ ਪਿਗਾਛੀ
 ਉਤੀਤੀ ॥ ਭੁਹੀ ਜੇਗ ਜੁਲਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲੀ ਜਪਤੀ ॥ ਸਭੈ ਮੱਧਿ ਰਾਜੈ ਸਦਾ
 ਨਿਰੰਤੀ ॥ ੨੩੬ ॥ ਭੁਹੀ ਭੁਤ ਨੇਸ਼ੁਰੀ ਪਮੇਸਰੀ ਭਵਾਨੀ ॥ ਨਮੋ ਗਮਨ ਬਿ
 ਗਮਨ ਹੁੰਕੀ ਸੁਧਾਨੀ ॥ ਨਮੋ ਧੁਮ੍ਹਰੀਤੀ ਚੰਡੀ ਮੁੰਡ ਘਾਰੀ ॥ ਫੁਰੀਤੀ ਰਤੋ ਪੰ

ਗਵਾ ਚੱਕ ਧਾਰੀ ॥ ੨੩੭ ॥ ਨਮੋ ਏਕ ਰੂਪ ਅਨੇਕ ਬਿਰਾਜੀ ॥ ਸਬੈ ਜੀਵ
 ਜੀਤਿ ਧਰਾ ਬਸੇ ਮਸਾਜੀ ॥ ਤੁਹੀ ਰਾਮ ਹੈ ਕੈ ਪਤੀ ਲੋਕ ਪਾਯੋ ॥ ਤੁਹੀ ਮੰਛ
 ਕੰਛ ਤਨ ਧਾਰ ਆਯੋ ॥ ਤੁਮੈ ਸੂਰ ਚੰਦ ਦਿਜੀ ਆਵਤਾਰੀ ॥ ਕਿਧੈ ਚਾਰ
 ਬੀਸੀ ਖਿਲੀ ॥ ਖਿਲਾਰੀ ॥ ਸਭੈ ਤੋਰ ਮੱਧ ਸਦਾ ਤੂੰ ਨਿਰਾਲੀ ॥ ਹਨੁ ਸੇਵ
 ਬੀਜੀ ਬਡੇ ਜੋ ਕਰਾਲੀ ॥ ੨੩੮ ॥ ਬਡੇ ਸੁਭ ਨੈ ਸੁਭ ਦਾਨੇ ਕਰੇ ਗੀ ॥ ਪੁਰੀ
 ਜੋਨ ਚੌਦਾਂ ਜਿਤੀ ਧਾਰ ਜੋ ਗੀ ॥ ਨਹੀ ਸਿੰਧ ਬੇਰੇ ਨ ਆਰੀ ਜਰਾਏ ॥ ਟੁਪੈ
 ਬੀਰ ਬਾਂਕੇ ਮਯਾ ਤੇ ਖਪਾਏ ॥ ੨੩੯ ॥ ਤੁਯੈ ਕੋ ਪਖੰਡੇ ਅਖੰਡੇ ਰਜਾਣੀ ॥ ਨ
 ਹੀ ਭੁਮ ਆਏ ਗਏ ਤੇਜ ਮਾਣੀ ॥ ਜਿਨੈ ਤੋਰ ਪਾਵੇ ਗਹੇ ਕੰਜ ਆਈ ॥ ਸਭੈ
 ਇਛੁ ਤਕੀ ਮਯਾ ਤੇ ਪੁਜਾਈ ॥ ੨੪੦ ॥ ਨਿਪੰਜ ਯੋ ਸੂਰ ਬੀਟੁ ਪੈ ਬੈਸ ਜਾਨੈ
 ॥ ਮੁਨੀ ਬਾਕ ਆਛੇ ਧਰੈ ਮਧਿ ਕਾਨਾ ॥ ਭਈ ਪੂਰ ਇਛੁ ਬਰੀ ਬੁਧ ਪਾਯੋ ॥ ਜ
 ਬੈ ਦਯੋ ਸਰੈ ਨ ਮਯਾ ਗੀਤ ਗਾਯੋ ॥ ੨੪੧ ॥ ਸਰੈ ਜੈ ਸਰਾ ਟੰਗਾਏ ਰਾਜ
 ਪਾਏ ॥ ਜਹਾ ਦੇਤ ਦੇਖੀ ਰਣਿ ਜੇ ਖਪਾਏ ॥ ਸਬੈ ਮਾਰਿ ਕੂਟਿ ਪੁਲੈ ਕਾਲ ਕੀ
 ਨੇ ॥ ਨਿਜੀ ਦਾਸ ਜੂਕੈ ਗਏ ਰਾਜ ਦੀਨੇ ॥ ੨੪੨ ॥ ਪਨੈ ਦੇਵ ਸਾਰੀ ਪੁਰੀ ਲੈ
 ਬਸਾਏ ॥ ਤਿਨੈ ਗੀਤ ਨਾਦੇ ਸੁਬਾਜੇ ਬਜਾਏ ॥ ਕਿਧੈ ਸੂਪ ਦੀਪੰ ਕਰੈ ਨ
 ਦਨੀ ਕੇ ॥ ਭਯੋ ਸੂਖ ਭਾਰੇ ਗਏ ਦੁਖ ਜੀ ਕੇ ॥ ੨੪੩ ॥ ਮਨੈ ਲੋਕ ਲੋਕ ਜਸੀ
 ਮਾਤ ਛਾਯੋ ॥ ਤੁਝੈ ਇੰਦ੍ਰ ਸੀਸੀ ਛੁਤੀ ਲੈ ਫਿਰਾਯੋ ॥ ਧਨੀ ਧਨ ਗਾਵੈ ਦਿਵੀ
 ਦੇਵ ਨਾਰੀ ॥ ਬਡੇ ਸੂਖ ਪਾਯੋ ਪੁਰੀ ਮਧਿ ਸਾਰੀ ॥ ੨੪੪ ॥ ਇਮੈ ਲੈ ਸਤੋਤੈ
 ਪਠੈ ਮਾਤ ਚਾਰੀ ॥ ਜਿਤੇ ਗਮਾਨ ਬਿਗਮਾਨ ਹੂਤੇ ਅਗਾਰੀ ॥ ਅਨੀ ਭੈਜ ਪਾ
 ਠੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਚਾਰੇ ॥ ਕਹਾਰੀ ਮਜੀ ਕੀ ਸਭੈ ਜੈ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ੨੪੫ ॥ ਰਿਖੀ
 ਜਾਹਿ ਦੇਵੀ ਨਹੀ ਅਤੁ ਪਾਵੈ ॥ ਘਨੇ ਗ੍ਰਿਥ ਚਾਰੀ ਦਿਨੈ ਰੋਨ ਗਾਵੈ ॥ ਅਜੀ
 ਸੇਸ ਕੁੰਭੀ ਮੁਨੀ ਜੈ ਸਬਾਰੀ ॥ ਸਭੈ ਨੇਤ ਨੇਤੀ ਮਯਾ ਕੋ ਉਚਾਰੀ ॥ ੨੪੬ ॥

ਟੁਹੈ ਜਾਨ ਦੇਸੀ ਜਬੈ ਤੀਰ ਆਯੋ। ਤਬੈ ਬਿੱਪਰਾਇ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਸੁਨਾਯੋ। ਕਛੁ
 ਭੇਟ ਕਾਲੀ ਰਖੇਗੇ ਤਾਰੀ। ਬਿਨ ਅੰਸ ਲੀਨੇ ਰਹੈ ਗੰਨ ਸਾਰੀ॥ ੨੪੮
 ॥ ਕਿਤੇ ਲੈ ਮੁਰੀਦ ਪ੍ਰਭੂ ਸੀਸ ਗਾਏ। ਤਬੈ ਬਿੱਪਤੀ ਨੈ ਬਚੈ ਯੈ ਸੁਨਾਏ।
 ਸਿਖੀ ਸੀਸ ਦੀਨੇ ਇਨੈ ਰਾਜ ਹੋਈ। ਸੁਖੀ ਅੰਸ ਬਿੰਦ ਬਲੀ ਬੋਰ ਜੋਈ॥
 ੨੪੯॥ ਜਿਸੈ ਰਾਜ ਤੇਜੀ ਦੀਓ ਆਪ ਜਾਨੇ। ਤਿਸੀ ਸੀਸ ਪੂਜੀ ਮਾਯਾ ਦੇਵ
 ਠਾਨੇ। ਸੁਨੈ ਬੈਨ ਟੁਕੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਗਾਈ। ਹਮ ਕਾਜ ਬਿੰਦ ਨਹੀ ਯੈ ਕਰਾ
 ਈ॥ ੨੫੦॥ ਸੁਨਾਈ ਸਹੀ ਪਥ ਕਾਜੀ ਪਛਾਨੇ। ਇਤੇਏ ਉਪਾਇ ਮੁਖੈ ਯੈ
 ਕਰਾਨੇ। ਇਹੈ ਮੋਹ ਇਛਾ ਨਹੀ ਅੰਨ ਕਾਈ। ਸੁਨੈ ਬਿੱਪਰਾਜੀ ਲਿਜੈ ਚਿਤ
 ਲਾਈ॥ ੨੫੧॥ ਗਉ ਸੰਤ ਕਾਜੀ ਬਡੇ ਪੁੰਨ ਮਧਾਰੀ। ਇਹੈ ਜਾਨ ਲੀਜੈ ਦਿ
 ਜੀ ਆਵਤਾਰੀ। ਪੁਨੈ ਖਗ ਕੇਤੀ ਮੁਖੈ ਯੈ ਸੁਨਾਯਾ। ਟੁਹੈ ਕਾਜ ਕੀਨਾ ਇਤੇ
 ਦੇਸ ਆਯਾ॥ ੨੫੨॥ ਬਿਨ ਨਾਥ ਆਗਮਾ ਨਹੀ ਕਾਮ ਕੀਨਾ। ਜੇਉ ਤਾਸ
 ਭਾਖੇ ਟੁਹੈ ਸੀਸ ਲੀਨਾ। ਪੁਨੈ ਬਿੱਪ ਬਾਤੀ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਸੁਨਾਈ। ਸਮਾ ਸੋਇ
 ਤੋਨੈ ਪੁਜੇ ਹੈ ਜਾਮਾਈ॥ ੨੫੩॥ ਰਸਾਵ ਲਛੰਦ ॥ ਰਹੈ ਅੰਸ ਬਾ
 ਨਾ। ਅਰੁ ਲੀਨਿਧਾਨਾ। ਜਪੈ ਮੰਤ੍ਰ ਸਾਈ। ਜਪੰ ਜੈ ਸੁਮਾਈ॥ ੨੫੪॥
 ਮੁਖੈ ਰਸਾਰੇ। ਸੁਖੈ ਹੈ ਕਨਾਰੇ। ਸਬੈ ਆਪ ਜਾਨੇ। ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਨ ਛਾਨੇ॥ ੨੫੫
 ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਕਾਲੀ ਕੋ ਆਗਮ ਬਰਭਾਰੀ। ਸੁਰਨ ਰਸ ਕੈ ਨ ਭਾਹਿ ਨਿ
 ਹਾਰੀ। ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਰਹੈ ਆਪ ਇਹ ਬਾਹੀ। ਜਿਨ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਚਿਤ ਚਿਤ ਮਾ
 ਹੀ॥ ੨੫੬॥ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਕੋਨ ਸਿਖਾਵਨ ਜੇਗਾ। ਸਭ ਜਾਨਤ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਜਿਤ ਕ
 ਪ੍ਰਯੋਗਾ। ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਕੋਨ ਬਾਤ ਹੈ ਛਾਨੀ। ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਬਰਨੇ ਅਲਪ ਕਹਾਨੀ॥
 ੨੫੭॥ ਘੋਰ ਸਬਦ ਧਰ ਚਾਲ ਜਨੈ ਹੈ। ਮਾਯਾ ਕੋਟ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਰਹੈ ਕੋ ਹੈ। ਨਿ
 ਰਭੈ ਅਚਲ ਪਾਵ ਦ੍ਰਿੜ ਠਾਨੀ। ਪੜੈ ਮੰਤ੍ਰ ਸੀ ਮੁਖ ਸੁਖ ਦਾਨੀ॥ ੨੫੮॥

ਸਿੰਘਬਾਹਨੀਬਿਨਪਛਾਨੈ। ਔਰਬਚਨਜਿਨਬਦਨਬਖਾਨੈ। ਅਲ
 ਪਭੇਦਦਿਜਬਰਕਹਦਯੋ। ਨਖਸਿਖਦੀਨਦਯਾਨਿਧਲਯੋ। ੨੫੯
 ॥ ਇਹਬਿਧਸੰਮੁਖਬਚਨਉਚਾਰੇ। ਸਿੱਖਸਖਾਦਿਜਤਲੇਸਿਧਾਰੇ।
 ਰਾਜਤਸੀਸਤਿਗੁਰਤਿਹਬਲੈ। ਸੰਤਸਿਰੇਮਣਿਅਤਬਰਬਲੈ।
 ੨੬੦॥ ਕਬਿਯੋਬਾਚੁ। ਦੇਹਰਾ ॥ ਸੁਰਨਰਦੇਵਮੁਨੀਸਮਣ
 ਨਾਗਅਸੁਰਜੋਹੋਇ। ਕਾਲੀਅਗਮਬਿਲੋਕਕੈਧੀਰਨਧਰਸੀਕੋ
 ਇ। ੨੬੧॥ ॥ ਸੁਏਯਾ। ॥ ਨਿਰਤਤਪੈਚਰੂਓਰਪਿਸਾਚਸੁਭੁਤ
 ਸਿਫਾਬਹੁਤਾਤਿਪੁਕਾਰੈ। ਭੋਲਤਪੈਗਣਪੁੰਜਸੁਜੋਗਨਕਾਕਕਰਾ
 ਲਕਰੈਧੁਨਸਾਰੈ। ਰਾਜਤਪੈਉਤਦੀਨਦਯਾਲਜਿਸੈਜਗਗਾਵਤਪੈ
 ਨਰਨਾਰੈ। ਹੋਇਅਡੋਲਜਪੈਗੁਣਅਚੁਤਕਾਲਜਨੀਨਪਿਤਾਅਸਧਾ
 ਰੈ। ੨੬੨॥ ਪੈਨਪ੍ਰਚੰਡਚਲਿਯੋਪ੍ਰਿਥਮੈਧਰਿਘੋਰਘਣਾਚਰੂਓਰਘ
 ਰਾਈ। ਨੀਰਦਾਸਿੰਧਸੁਬਿੰਦਗਿਰੇਵਰਭੂਮਅਕਾਸਮਹਾਬਹਰਾਈ।
 ਸੇਸਸੁਰੇਸਮਹੇਸਪ੍ਰਿਥੀਪਤਿਕਾਂਪਤਪੈਮਨਸੋਕਬਢਾਈ। ਯਾਬਿਧ
 ਆਗਮਕਾਲਨਿਹਾਰਕੈਚੈਦਹਲੋਕਨਚਾਲਜਨਾਈ। ੨੬੩॥ ਓਰ
 ਧਕੇਜੁਤਮੰਡਪਕੇਧੁਨਕੈਜਨਪੱਬਸੁਖਬਓਡਾਨਿਯੋ। ਕਾਂਪਦਿਸਾਸੁ
 ਦਹਲਭਯੋਜਗਜੀਵਨਸਤਪ੍ਰਲੈਘਨਮਾਨਿਯੋ। ਧੀਰਜਧਾਮਅਰ
 ਮਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਸੋਭਤਜਯੋਮਨਸੰਤਪਛਾਨੋ। ਨੀਰਦਜਯੋਧੁਨਸੀਮੁ
 ਖਕੈਨਿਜਜੈਜਗਮਾਤਅਭੇਦਬਖਾਨਿਯੋ। ੨੬੪॥ ਮੰਡਕੀਮਾਲਬ
 ਮੈਮੁਖਜੁਲਬਿਸਾਲਕਰਾਲਮਹਾਂਛਾਬਿਛਾਈ। ਛੁਟੈਹੈਬਾਲਬਾ
 ਲਲਏਕਰਸਾਮਸਰੂਪਲਖੋਨਹੀਜਾਈ। ਬਾਂਮਕ੍ਰਿਪਾਨਮਹਾਨ
 ਦਿਪੈਬਰਜਾਤਨਸੁੰਭਕੀਸੈਨਖਪਾਈ। ਜੈਜਗਮਾਤਪ੍ਰਤਛਭਈਇ

ਮਸੀ ਮੁਖਲੈ ਬਰਦਨ ਸੁਨਾਈ ॥ ੨੬੫ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਬਰੰ ਬਹੁ ਮਾਤਾਤ
 ਬਕਹਾ ਜੇ ਭੁਮ ਬਾਪ ਚੀਤ ਮਹਾਰਾਮਨ ਮਾਨਿਕ ਮੁਕਤਾ ਧਰ ਰਾਜਾ
 ॥ ਹੀਰਾ ਕੰਚਨ ਬਿੰਦ ਸਮਾਜਾ ॥ ੨੬੬ ॥ ਯੈ ਸੁਨ ਗਦ ਗਦ ਭਯੋ ਕ੍ਰਿਪਾਲ
 ॥ ਸੀ ਮੁਖ ਸੈ ਕਹ ਬਚਨ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਮਯੋ ਇਹ ਕਿਰਪਾ ਅਬ ਕੀਜੈ ॥ ਖ
 ਝਗ ਪਾਨ ਦਾਹਨ ਮੁਹ ਦੀਜੈ ॥ ੨੬੭ ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਬਿਜੈ ਹੋਇ ਜਗ ਮੇਰੀ ॥
 ਅਸੁਰ ਮਲੇਛ ਮਾਰਿ ਕਰ ਦੇਹੀ ॥ ਖ ਝਗ ਪਾਨ ਕਹ ਨਿਸ ਦਿਨ ਧਮਾਉਂਤਿ
 ਰਚ ਰਿਤ ਰੈਨ ਦਿਨ ਗਾਉ ॥ ੨੬੮ ॥ ਸੰਤ ਅਨੰਤ ਸੁ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਸੁ
 ਖੀ ਬਸੈ ਆਲਮ ਇਹ ਸਾਰਾ ॥ ਚਰਨ ਨ ਰਹੈ ਤਿਹਾਰੇ ਚਿਤਾ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ
 ਹੁਇ ਅਨਗਨ ਤੈ ਬਿਤਾ ॥ ੨੬੯ ॥ ਸਿਤ ਨ ਜੀਤ ਹਮੈ ਕੋਈ ਜਾਈ ॥ ਦੇਗ
 ਤੇਗ ਹੈ ਬਿਜੈ ਬਨਾਈ ॥ ਪੰਥ ਮਲੇਛਨ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਪਲ ਮੈ ਹੋਇ
 ਸਰਬ ਹੀ ਛਾਰਾ ॥ ੨੭੦ ॥ ਏਵ ਜੱਤ ਕਹਿ ਮਾਤ ਭਵਾਨੀ ॥ ਬਰਦੈ ਭੁਈ
 ਲੋਪ ਜਗ ਰਾਨੀ ॥ ਜਹੁਤ ਹ ਸਰਬ ਸੁਭਟਨ ਮਝਾਰਾ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਕੁਯੋ ਸ
 ਬਦ ਜੈ ਕਾਰਾ ॥ ੨੭੧ ॥ ਯੈ ਬਰਪਾਇ ਦੇਵ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਅਰੁਨ ਬਰਨ ਭ
 ਯੋ ਬਦਨ ਸੁਧਾਰੀ ॥ ਲੈ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਸੇਕੀਠ ਲਗਾਈ ॥ ਸੀ ਸਧਾਰ ਉਰ ਜਾ
 ਰ ਮਿਲਾਈ ॥ ੨੭੨ ॥ ਸੁਯਾ ॥ ਆਨੰਦ ਪੁਜਿ ਭਯੋ ਮਨ ਮੈ ਬਰਤਾ
 ਸੁਖ ਕੋ ਪੁਭ ਆਪ ਹੀ ਜਾਨੈ ॥ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਦਿਦਾਰ ਦਿਪੈ ਬਰਕਾ ਉਪਮਾਤਿ
 ਹ ਕੀ ਕਾ ਬਿਠਾਨੈ ॥ ਕੰਚਨ ਬਾਰ ਸਸੀ ਰਵ ਕੇ ਸਰ ਯਾਤਨ ਜੇਤ ਅਭੁਤ ਬ
 ਖਾਨੈ ॥ ਲਾਲ ਗੁਲਾਲ ਸਰੂਪ ਭਯੋ ਗੁਰ ਯੈ ਬਰਪਾਇ ਸੁਦੇਵ ਨਿਧਾਨੈ ॥
 ੨੭੩ ॥ ਲੋਗ ਤਲੈ ਸੁਚਲੈ ਸੁਨ ਕੋ ਤਕ ਜਾਇ ਅਭੁਤ ਦਿਦਾਰ ਨਿਹਾਰੇ ॥
 ਸਿੱਖ ਸਖਾਇ ਜਨਾਇ ਕ ਜੇਤ ਕ ਆਨਦ ਕੈ ਸਬੰਧੀ ਸੁਸਿਧਾਰੇ ॥ ਹੋਤ ਜੈ
 ਕਾਰ ਭਯੋ ਤਿਹਨ ਉਰਹ ਕੋਨ ਕਬੀ ਮੁਖ ਸੇਭ ਉਚਾਰੇ ॥ ਸੇਸ ਗਨੇਸ

ਲਿਖੈ ਨਿਜ ਅਕਿਨ ਤੱਦ ਪਾਵਤ ਨਾਰਿ ਸੁਪਾਰੇ ॥ ੨੭੪ ॥ ਏਕ ਸੁਹਾਥ
 ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਬਿਰਾਜਿਤ ਦੁਸਰ ਮੱਧਿ ਕਮਾਨ ਸੁਹਾਈ ॥ ਆਯੁਧ ਅੰਗ ਸੁ
 ਰੂਪ ਸਜੇ ਨਿਜ ਤੋਂ ਇਜ ਅਸਿਖ ਅਨ ਸੁਨਾਈ ॥ ਜੇ ਜਗ ਮਾਤ ਪ੍ਰਤ
 ਛੁਭਈ ਟਹ ਛੋਰ ਕਥਾ ਬਰਨੇ ਚਿਤ ਲਾਈ ॥ ਯੈ ਸੁਨ ਕੈ ਕਰੁਨ ਨਿਧ
 ਅਚੁਤ ਛੋਰ ਦਿਜੈ ਸੁਕਥਾ ਸਮਝਾਈ ॥ ੨੭੫ ॥ ਭੂਮ ਸੁਮੱਧਿ ਸਬੁਧ
 ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧ ਪਾਠ ਅਖੰਤ ਕਰੰਤ ਬਨਾਈ ॥ ਪੰਬ ਹਲੇ ਦਹ ਲੇ ਜਨ
 ਬੰਸ ਸੁਘੋਰ ਘਟ ਚਲ ਭੂਮ ਜਨਾਈ ॥ ਨਿਰਤਤ ਭੂਤ ਪਰੇਤ ਪਰੀ
 ਗਣ ਭੈਰਵ ਜੁਗਣ ਪਾਰਨ ਪਾਈ ॥ ਯਾ ਬਿਧ ਅਨ ਪ੍ਰਤ ਛੁਭਈ ਤਨ
 ਕਾਂਤ ਪ੍ਰਭਾ ਬਰਨੀ ਨਹ ਜਾਈ ॥ ੨੭੬ ॥ ਏਯਾ ॥ ਮੁੰਡਿਨ ਮਾਲ ਬ
 ਘਾਲ ਧਰੇ ਗਰਜੁ ਲ ਬਿਜਾਲ ਬਮੈ ਮੁਖੁ ਚਾਰੀ ॥ ਆਹਿ ਦਿਸਾਨ ਅ
 ਭੂਤ ਧਰੇ ਭਟ ਆਯੁਧ ਚਾਂਪ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਅਪਾਰੀ ॥ ਖੰਧ ਧਰੇ ਜੁਗ ਹਾ
 ਬੰਨ ਭੀਤਰ ਸਿਮਾਮ ਸਰੂਪ ਦਿਪੈ ਬਿਕਰਾਰੀ ॥ ਮਹਿਖ ਅਜੈ ਸੁਮਲੇਛ
 ਨ ਕੇਤਨ ਭੁਛ ਮਯਾ ਇਹ ਭੇਟ ਭਿਹਾਰੀ ॥ ੨੭੭ ॥ ਐਰ ਸੁਭੇਟ ਜੁਜੋਗ
 ਤੀ ਅਰੁ ਭੁਛ ਨਕੀ ਸਭਹੀ ਮਮ ਦੀਨੀ ॥ ਮਾਂਗ ਲਯੋ ਜਨ ਇਛ ਤਜੇ ਬ
 ਰਦੇਟ ਮਯਾ ਕਰੁਨਾ ਬਰਕੀਨੀ ॥ ਦੇਖਤ ਮੇਰ ਅਲੇਪ ਭੁਈ ਕਰਵੈ ਕ
 ਰਤੇਗ ਅਭੂਤ ਨਵੀਨੀ ॥ ਰੋਨ ਦਿਨ ਮੁਰਸੀਗ ਬਸੇ ਅੰਗ ਜਾਗਤ ਗੁ
 ਰਨ ਬੇਦਨ ਚੀਨੀ ॥ ੨੭੮ ॥ ਰੋਪਈ ॥ ਯੈ ਸੁਨ ਕੈ ਪੰਡਿਤ ਤਿਨ ਗ
 ਯੋ ॥ ਏ ਅਸਿਖ ਮੁਖ ਬਚਨ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਆਗਮ ਕਾਲੀ ਕੇ ਸੁਨ ਪਾਯੋ ॥
 ਧੀਨ ਧੀਨ ਇਜ ਤੋਂ ਅਲਾਯੋ ॥ ੨੭੯ ॥ ਭੂਤ ਭਵਿਖ ਸੁਧਰਨ ਮਝਾਰੀ
 ॥ ਭੂਮ ਸਮ ਅੰਰ ਨਕੇ ਇਨਿਹਾਰੀ ॥ ਸੁਰ ਨਰ ਕਿੰਨਰ ਜਛੁ ਸੁਜਾਨਹਾ ॥
 ਅਸੁਰ ਨਾਗ ਪਤਿ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪ੍ਰਮਾਨਹਾ ॥ ੨੮੦ ॥ ਆਜ ਲਗੇ ਦਿਪਲੀ

ਇਹ ਮਾਹੀ ਅਸਭਈ ਪ੍ਰਗਟ ਕਾਲ ਕਾਨਹੀ ॥ ਸੇਸ ਸੁਰੇਸ ਦਿਨੇ ਸਸਮਾ
 ਨਾ ॥ ਬਰਨ ਬਿਰੰਚ ਬਿਸਨ ਬਿਧਨਾਨਾ ॥ ੨੮੧ ॥ ਬਡੇ ਬਡੇ ਨਰ ਪਤਿ
 ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਮੇਨੀ ਨਾਥ ਸਿਧ ਬ੍ਰਤ ਧਾਰੀ ॥ ਕਰ ਅਤਿ ਕਸਟ ਕਾਲ ਕਾ
 ਧਮਾਵੈ ॥ ਬਿਦਮਾਨ ਦੇਖਨ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥ ੨੮੨ ॥ ਕਲ ਮਾਹਿ ਦਰਸਨ ਤੇ
 ਕਹ ਭੁਯੋ ॥ ਤੇ ਸਮ ਅਵਰ ਨ ਜਗ ਮਾਹਿ ਜਯੋ ॥ ਤੈ ਕੁਲ ਕਲ ਸਦੀਪ ਅ
 ਵਤਾਰੀ ॥ ਜਾ ਪਰਕਿ ਪਾਚੰਡੂ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥ ੨੮੩ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ
 ॥ ਪੁਨੀ ਬਿਪ ਗਾਈ ॥ ਭਲੀ ਬਤ ਗਾਈ ॥ ਹੁਤੀ ਤੇਰ ਚਾਹਾ ॥ ਭਈ ਪੂਰ
 ਆਹਾ ॥ ੨੮੪ ॥ ਕੋਰੇ ਕਾਜ ਸੇਈ ॥ ਨਿਜੀ ਇਛੋ ਜੇਈ ॥ ਤਲੈ ਕੋ ਪਾਨਾ ॥
 ਦਿਜੈ ਦਾਨ ਨਾਨਾ ॥ ੨੮੫ ॥ ਪੁਰੀ ਨੰਦ ਆਏ ॥ ਜਯੀ ਗੀਤ ਗਾਏ ॥ ਕਰਯੋ
 ਦਾਨ ਆਈ ॥ ਰਿਧੀ ਸਿਧ ਸਾਈ ॥ ੨੮੬ ॥ ਅਕਿਲ ॥ ਸੰਤ ਅਨੰਤ
 ਅਤੀਤ ਸੁਬਿੱਪ ਬੁਲਾਇ ਕੈ ॥ ਮੁਹਰ ਰੁਪਾ ਬਾਟੇ ਦਰਬ ਮੰਗਾਇ ਕੈ
 ॥ ਪਾਇ ਸਬੈ ਜਥ ਜੋਗ ਸੁਮੇਦ ਬਢਾਯੋ ॥ ਹੋ ਨਿਰਖ ਪ੍ਰਭੂ ਕਹ ਚਿਰ ਸੁਮੇਰ
 ਡੁਗਾਇਯੋ ॥ ੨੮੭ ॥ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਪਾਰਸ ਧੇਨੁ ਸੁਮੇਰ ਸੁਰੰਤਰ ਚਿੰਤਤ
 ਹੈ ਮਨ ਚਿੰਤ ਬਢਾਈ ॥ ਜਾਇ ਦੂਰੀ ਮਣ ਚਿੰਤ ਕਹੀ ॥ ਪੁਨ ਭਾਸ ਭਰੀ ਮਨ ਸੇ
 ਕਜ ਨਾਈ ॥ ਬੋਲ ਅਨਾਥ ਸਦੀ ਨਨ ਕਉ ਗੁਰ ਹੈ ਜਿਨ ਬਾਂਟ ਹਮੈ ਬਹੁ ਭ
 ਈ ॥ ਘਾਰ ਦਕੈ ਤਨ ਛੇਦ ਪਰੋ ਪਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕੇ ਦਾਨ ਲਖਾਈ ॥ ੨੮੮
 ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਜਸੀ ਇਛੋ ਜੇਈ ॥ ਨਰੇ ਪਾਟ ਸੇਈ ॥ ਨਰੇ ਨਾਰ
 ਆਵੈ ॥ ਧਨੀ ਧਨ ਗਾਵੈ ॥ ੨੮੯ ॥ ਕਰੈ ਕ੍ਰਿਤ ਮੈਸੀ ॥ ਕਥੈ ਕੌਨ ਤੈਸੀ ॥
 ਸਨੀ ਸਰਬ ਬਾਨੀ ॥ ਸੁਦੇਵੀ ਕਹਾਨੀ ॥ ੨੯੦ ॥ ਜਥਾ ਮੱਤਿ ਗਾਈ ॥ ਕ
 ਥਾ ਚਿੰਤ ਲਾਈ ॥ ਸੁਮੰਯਾ ਕਹਾਨੀ ॥ ਬਰੰਬ ਮੁਹ ਦਾਨੀ ॥ ੨੯੧ ॥ ਸੁਨੇ
 ਮੰਰ ਆਗੇ ॥ ਸਬੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪਾਗੇ ॥ ਦਸ ਮੀ ਕਹਾਨੀ ॥ ਕਛੁ ਸੁਖ ਦਾਨੀ ॥ ੨੯੨

ਤੇਟਕਛੇਦਾ। ॥ ਜਿਹਭਾਂਤਿ ਮਸੰਦਹਨੇ ਸੁਰਹੀ ਮਧਿ ਧਿਆਇ
 ਦਸੇ ਕਹੇ ਅਬਹੀ। ਕਛੁ ਕੋਪ ਪ੍ਰਭੂ ਚਿਤ ਮੈਂ ਧਰਯੋ। ਜਿਮ ਨਾਸ ਮਸੰਦਨ
 ਕੋ ਕਰਯੋ। ੨੮੩॥ ਜਿਹਭਾਂਤਿ ਸੁਧਾਇ ਦਸਮ ਗਿਣੇ। ਅਬ ਚਾਹ
 ਤੇ ਦਸ ਏਕ ਭਨੇ। ਜਿਹ ਭੁਲ ਭਈ ਕਟ ਸੇਧ ਧਰੇ। ਇਸ ਬਾਲ ਕਪੈ
 ਜਿਨ ਕੋਪ ਕਰੇ। ੨੮੪॥ ਨਹੀ ਪੰਡਿਤ ਮੈਂ ਨ ਗੁਨੀ ਕਬਿ ਨਾ ਗੁਰ ਬਾਲ
 ਕ ਜੀਵ ਪਰੇ ਸਰਨਾ। ਇਹ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰੇਮ ਕਹੀ ਜੁ ਕਥਾ। ਗੁਰ ਦੀਨ ਦ
 ਯਾਲ ਕੀ ਜਾਨ ਜਥਾ। ੨੮੫॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਕਥਾ ਜਿਮ ਜਗ
 ਤ ਮੈਂ ਗਾਵਤ ਗੁਨੀ ਸੁਧੀਰਾ। ਤਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਰਨਨ ਕਰੀ ਤੈ ਸਭਾਂਤਿ
 ਇਨ ਕੀਰਾ। ੨੮੬॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਿਲਾਸ ਕਾਵਲੀ ਆਗਮਨ
 ਬਰਨਨੀ ਦੇਵੀ ਪੁਜ ਮਹਾਤਮੇ ਦਸਮੇ ਧਿਆਇ ਸਮਾਪਤੀ। ੧੦॥
 ਅਫਜ਼ੂ ਦੇਹਰਾ ॥ ਦਸਮ ਧਿਆਇ ਜੋ ਬਰਨਯੋ ਗੁਰ ਪ੍ਰ
 ਰਨ ਪਰਤਾਪਾ ਬਹੁਰ ਏਕ ਦਸਮੀ ਕਥਾ ਸੁਨਹੁ ਸਕਲ ਜਨ ਆਪਾ। ੧
 ॥ ॥ ਸੁਲਨਾ ॥ ॥ ਅਲਖ ਅਨੁਭਵ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧੀ ਪੁਜ ਕੈ
 ਚਿਤ ਜਬ ਧਾਮ ਆਏ। ਦਾਨ ਬੇਦਾਨ ਸਨਮਾਨ ਕੇਤਾ ਦੀਯੋ ਜਾਸਕੈ ਅਤਿ
 ਕਿਨ ਪੂਨ ਪਾਏ। ਦੇਸ ਪਰ ਦੇਸ ਮੈਂ ਖਬਰ ਕੇ ਲੇਤਹੀ ਜਿਹੀ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕੇ
 ਦਾਸ ਪਾਏ। ਧਾਰ ਕੈ ਕੇਸ ਹਜੂਰ ਸਿਰ ਆਵਣਾ ਲਿਖੇ ਤਿਨ ਨਾਥ ਕੇ
 ਜਾਇ ਖਾਏ। ੨॥ ਪਾਛ ਬੀਚਾਰ ਕਰਤਾਰ ਮੈਂ ਸਾਕੀਯੇ ਰੋਹ ਅਬ ਖਾ
 ਲਸਾ ਖਾਸ ਕਾਰੀ। ਸੋਧ ਸਰਕਾਰ ਦਰਬਾਰ ਕੋ ਸੋਧ ਕੈ ਸੰਗਤਾ ਸੋਧ
 ਲੀਜੈ ਪਿਛਾਰੀ। ਦੁਸਟੁ ਮਤਿ ਮੰਦ ਮਾਸੰਦ ਏ ਮੂੜ ਪੈਂ ਕਰਤ ਸਾਰੀ ਕਤਾ
 ਅਧ ਕੁਭਾਰੀ। ਖਾਇ ਨਿਜ ਪੁਜ ਕੀ ਲੱਛਮੀ ਅਧਿ ਕਹੀ ਗਈ ਪੈ ਮਤਿ ਇ
 ਨ ਕੀ ਸੁਮਾਰੀ। ੩॥ ਪੁਜ ਕੀ ਅੰਸ ਬਿਧੁ ਸਨਰ ਕਰਤ ਪੈ ਖਾਤ ਪੈ ਜਾਨ

ਸੋ ਅਧਿਕ ਪਮਾਰੀ ਭੁਜਨ ਬਿਨਟਹਲ ਇਹ ਗੁਣ ਨਹੀ ਕਰਤ ਹੈ ਦੇਤ
 ਹੈ ਮੱਤ ਸਤੁ ਕੀ ਸੁਮਾਰੀ ਸਤੁ ਅੰਤੀਨ ਮਹਲਾਨ ਲਗ ਜਾਨੀ ਯੈ ਦਿਨੇ
 ਹੈ ਪੁਜਨਿ ਜਲਈ ਸਾਰੀ ਇਸੀ ਤੇ ਅਧਿਏ ਗਨਤ ਜੜੁ ਭਏ ਹੈ ਕਿਸੁ ਕੀ
 ਬਾਤ ਨਹੀ ਗਨਤ ਕਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਸੀਤੁ ਸਿਖ ਸਾਧਕਾ ਕਹਾ ਕਬਿ ਮਾਨ ਹੈ ਨ
 ਹੀ ਇਹ ਕਰਤ ਮੁਖ ਮੁਰ ਉਚਾਰੀ ਅਮੈ ਬੀਚਾਰ ਕਰਤ ਰਜੁ ਨਿਜ ਮਨੈ
 ਤਟਨ ਕੇਨ ਸਕੀ ਕਰਤ ਤਮਾਰੀ ਧਰੀ ਨਿਜ ਬੁਧ ਕੇ ਮੱਧਿ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜੁ
 ਨਹੀ ਅੰ ਕਿਸੀ ਕੇ ਤੀਰ ਸਾਰੀ ਕਿਤ ਕਪੁਨ ਦਿਟ ਸਜੇ ਬਿਤੇ ਇਸ ਭੁੱਤਿ
 ਸੋ ਸੁਨੀ ਤਬ ਸਾਖ ਅਮੈ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਮਾਸੀਦ ਬਾਈ ਸਜੇ ਦੇਸ ਦੇਸ
 ਨ ਕੇ ਜਾਤ ਫੈ ਸੰਗਤ ਬੀਚ ਧਾਈ ਅਧਿਕ ਜੇ ਮੇਲ ਕੀ ਚੀਜ ਨਿਜ ਲਮਾ
 ਟਹੀ ਆਪਨੇ ਦੇਤੁ ਗ੍ਰਿਹ ਮੱਧਿ ਜਾਈ ਹੀਰ ਮਨਿ ਮਾਨ ਕੀ ਚੀਰ ਅਮੇਲ ਕੀ
 ਜਾਸ ਕੀ ਕੀ ਮਤਿ ਅਧਿਕ ਤਾਈ ਨਾਰਿ ਸੁਤ ਤਉਨ ਕੇ ਓਢ ਧਨ ਖਾਟਹੀ
 ਗੁਰੁ ਗ੍ਰਿਹ ਦੇਤੁ ਨ ਕਛੁ ਜਾਈ ॥ ੬ ॥ ਨਿਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਸੁਤਾ ਸੁਪੁਤੁਤ
 ਉਨ ਕੇ ਹਜਰ ਓਢ ਆਟਹੀ ਨਿਹਾਰਿ ਨਾਰ ਮਾਨ ਸੰਤਿ ਨੈ ਕਿਧੋ ਅਲਵ
 ਹੀ ਕੋਹੋ ਕੋਹਾਤੇ ਆਇਓ ਬਸੰਤ ਚਾਰ ਭੂਖਨੀ ਬਿਲੋਕ ਜਾਨਈ ਛਨੀ
 ਮਿਟਿ ਤਨੇ ਕਦੁ ਖਨੀ ॥ ੭ ॥ ਉਚਾਰ ਅਮੈ ਬਾਤ ਕੇ ਸਭੈ ਜੁ ਮੇਨ ਪਾਰਹੀ ਬਿ
 ਨ ਜੋ ਕੋ ਪਨਾ ਬਕੇ ਕਛੁ ਨ ਸੋ ਬਿਚਾਰਹੀ ਸੁਨੀ ਕਥਾ ਸੁਏ ਕਯੋ ਮਸੀਦ
 ਦੇਇ ਜਾਨੀ ਐ ਮਨੇ ਸੁਇਸ ਪੂਰਬ ਪ੍ਰਸਿਧ ਪੁਜ ਮਾਨਿ ਯੈ ॥ ੮ ॥ ਅਭਿਨ
 ॥ ਮੈਯਾ ਐਰ ਸੁਚੈ ਯਾਨਾ ਮਦੁ ਹਾਨ ਕੇ ਦੋਨੋ ਬਡੇ ਧਨਾਦੁ ਸੁਫੀਰ
 ਜਹਾਨ ਕੇ ਸਤੁ ਪੂਰਬ ਕੀ ਕਾਰ ਭੇਟ ਲੈ ਆਟਹੀ ਹਿਤੁ ਛੁ ਮਾੜ ਕਛੁ ਦੇਤੁ
 ਸਰਬ ਨਿਜ ਖਾਟਹੀ ॥ ੯ ॥ ਪਟਫੇਕਾ ਸੀ ਗਾਜੀ ਪੂਰ ਮੈ ਜਨਿ ਯੈ ਗਾ
 ਜ ਮਹਲ ਮੁਗੀਰ ਕਿਧੋ ਸੁਪੁ ਮਾਨਿ ਐ ਦੁਕੇ ਅੰ ਮਖ ਸੁਦਾਵਾਦ ਸੁਜਾ

ਟੁਹੀਐ ਸਰਬ ਬੰਗਾਲਾ ਕਾਰਭੇਟ ਲੈ ਆਵਹੀ ॥੧੦॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਸਤ
 ਛੇਦਾ ॥ ॥ ਇਕੈ ਸਿਖ ਕੋ ਨੈ ਪੁਰਭੇਟ ਸਾਰੀ ਪਾਠਿਐ ਏਕ ਥਾਨਿ ਕਿਧੈ
 ਲੈ ਹਜਾਰੀ ॥ ਮਨਿ ਚਾਰ ਮੇਤੀ ਬਡੀ ਕੀ ਮਟਾਰੇ ॥ ਸੇ ਪਾਸੀ ਮਸੰਦੀ ਪਰੇ ਦੀ
 ਨ ਭਾਰੇ ॥੧੧॥ ਕਹਾ ਲੈ ਹਜੂਰੀ ਮੁਝੇ ਭੇਟ ਦੀ ਜੇ ॥ ਬਿਨੈ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤੈ ਮੁਰੰਓ
 ਰ ਕੀ ਜੇ ॥ ਇਹੈ ਅੰਗ ਮਾਤਾ ਸੁਨੇ ਜੂ ਜੂ ਲਾਵੈ ॥ ਖੁਸੀ ਮੋਹ ਦਾਸੀ ਪਨੀ ਜੂ
 ਕਰਾਵੈ ॥੧੨॥ ਪਾਧੜੀ ਛੇਦ ॥ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਬਿਨੈ ਤਿਨ ਦਾਸ ਪਾਇ
 ॥ ਲੈ ਦਏ ਹਾਥ ਟਾਕੇ ਫਿਰਾਇ ॥ ਲੈ ਲਯੋ ਬੇਗਤਾ ਕੋ ਸੁਧਾਇ ॥ ਰਖ
 ਲੀ ਸੁਧਾ ਮਨ ਹੋਸੇ ਕਰਾਇ ॥੧੩॥ ਪੁਨ ਔਰ ਨੇ ਕਬਾ ਦਲ ਜਰੀ ਸਾਜ
 ਰੁਪਰਤ ਧਾਮ ਕਾਹੂ ਨ ਦੀਸਾ ॥ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਜਾਨ ਅਨ ਗਨਤ ਬਿੱਤਾ ॥ ਨਿਜ
 ਰਖਤ ਆਲ ਨਹੀ ਦੇਤ ਨਿੱਤ ॥੧੪॥ ਪੁਨ ਟਹੈ ਥਾਨ ਨਿਜ ਲੈ ਮਸੰਦਾ ॥ ਤਿ
 ਨ ਕਰ ਨਾਰਿ ਕੋ ਤੇਰ ਬੰਦਾ ॥ ਲਹਗਾ ਸੁਨਾਰਿ ਲੀਨੈ ਬਨਾਇ ॥ ਨਹੀ ਬਿੱਤ
 ਨਾ ਬਕੀ ਕਛੁ ਕਾਇ ॥੧੫॥ ਰਸਾਵਲ ਛੇਦ ॥ ਓਲੈ ਨਾਰਿ ਅੰਗ
 ॥ ਧਰੇ ਨਾਰਿ ਸੰਗ ॥ ਲਖੈ ਜੋਨ ਜਾਈ ॥ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾਈ ॥੧੬॥ ਕਿਤੋ ਕਾ
 ਲ ਬੀਤਾ ॥ ਭੁਈਐ ਸੁਰੀਤਾ ॥ ਟਹੈ ਸਿਖ ਜਾਨੈ ॥ ਬੰਗਾਲੀ ਨਿਧਾਨੈ ॥੧੭॥
 ॥ ਮਿਲਾ ਜਾਨ ਆਯੋ ॥ ਓਸੈ ਚੀਤ ਭਾਯੋ ॥ ਚਲੇ ਮੈ ਹਜੂਰੀ ॥ ਕਰੇ ਇੱਛੁ ਪੁ
 ਰੀ ॥੧੮॥ ਹੁਰੀ ਥਾਨ ਲੀਨਾ ॥ ਤਿਸੈ ਬੇਰਹੀਨਾ ॥ ਲਏ ਆਪ ਆਯੋ ॥ ਸੁਬੁ
 ਧੀ ਸਵਾਯੋ ॥੧੯॥ ਕਿਤਾ ਕਾਲ ਬੀਤਾ ॥ ਪੁਜਯੋ ਸੰਗ ਈਤਾ ॥ ਕਰਕੇ ਜਾਇ
 ਦਾਰਾ ॥ ਬਡੇ ਮੋਦ ਧਾਰਾ ॥੨੦॥ ਸਬੁ ਭੇਟ ਦੀਨੀ ॥ ਜਥਾ ਜੇਗ ਚੀਨੀ ॥ ਜ
 ਬੈ ਥਾਨ ਦੀਆ ॥ ਸਭੈ ਦੇਖ ਲੀਆ ॥੨੧॥ ਸਭਾ ਜੇਇ ਸਾਰੀ ॥ ਤਿਸੈ ਕੂ
 ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਧਨਿ ਧਨ ਗਾਵੈ ॥ ਬਡੇ ਮੋਲ ਪਾਵੈ ॥੨੨॥ ਸਿਖੰਤਾ ਉਚਾਰੀ ॥
 ਪੁਰੁ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਅਗੈ ਜੋ ਪਠਾਯੋ ॥ ਇਸੀ ਤੇ ਸਵਾਯੋ ॥੨੩॥ ਇਹੈ ਦੇ

ਇ ਬਾਨੀ ਸੁਚੀਨੀ ਨਿਸਾਨੀ ਪਰੁ ਏਕ ਭੇਜਾ ਦੁਤੈ ਯੋ ਸੁਰੇਜਾ ॥ ੨੪ ॥
 ਟੁਪੈ ਬੇਜਨਾਨਾ ਇਹੈ ਏ ਮਦਾਨਾ ਸੁਨੀ ਨਾਥ ਬਾਨੀ ਪਰੁ ਜੀ ਬਖਾਨੀ
 ॥ ੨੫ ॥ ਇਹੈ ਸੋਨ ਆਯੋ ਕਿਸੈ ਪੈ ਪਠਾਯੋ ਤਿਨੈ ਯੋ ਉਚਾਰੀ ਕਿਪ
 ਸਿੰਧੁ ਭਾਰੀ ॥ ੨੬ ॥ ਮਸਿੰਦੇ ਜੇ ਰੋਯਾ ਤਿਸੈ ਪੈ ਪਠਾਯਾ ਕਛੁ ਹੋਰ ਦੀਅ
 ॥ ਸਭੈ ਸੋਨ ਕੀਆ ॥ ੨੭ ॥ ਕਰਯੋ ਕੋ ਪਮੈ ਜਾ ਰਵੀ ਜੇਠ ਜੈਸਾ ਅਧੈ
 ਦੇਸ ਧਾਰੀ ਕੁਪੇ ਆਵਤਾਰੀ ਗਹੇ ਸੇ ਮੰਗਾਯੋ ਬੀਧੇ ਪਾਸ ਆਯੋ
 ੨੮ ॥ ਕਿਨੈ ਅੰਸ ਆਖੀ ਤਿਆ ਤੇਰ ਯਾਕੀ ਲਹਿ ਗਾਰ ਮੇਤੀ ਇਪੈ
 ਚਾਰ ਜੇਤੀ ਸੁਨੇ ਬੈਨ ਪਾਈ ਤਿਆ ਸੇ ਮੰਗਾਈ ॥ ੨੯ ॥ ਟੁਪੈ ਚੀਰ ਓ
 ਦੀ ਗਲਿ ਆਵੈ ਨ ਗੋਰੀ ਨਹੀ ਜਾਨ ਪਾਵੈ ਪਨੀ ਸੀਸ ਖਾਵੈ ॥ ੩੦ ॥
 ਭੁਲਨ ਛੰਦ ॥ ਗਏ ਤਬ ਧਾਇ ਨਿਜ ਬੀਰ ਸਰਕਾਰ ਕੇ ਗਹੀ ਤਬ
 ਜਾਟ ਨੀ ਨਾਰਿ ਜਾਈ ਅੰਗ ਉਢਾਇ ਕਰ ਚੀਰ ਟੁਹੁ ਭਾਸਕੇ ਆਨ ਹਜੂ
 ਰ ਮੈ ਦਿੜ ਕਰਾਈ ਨਿਰਖ ਦੀਦਾਰ ਤਿਹ ਬਸਤ ਕੇ ਸਰਬ ਹੀ ਸਭਾਸ
 ਭਨੈ ਨ ਰਹੈ ਗੀ ਸੁਲਾਈ ਲਗੀ ਪੁਨ ਮਾਰ ਦੁਹਾਨ ਕੇ ਹੋਵਨੈ ਕੋਹ ਤਹ ਕ
 ਟਨ ਲੇਵੈ ਛੁਡਾਈ ॥ ੩੧ ॥ ਰੂਖ ਕੇ ਸਾਥ ਲਟਕਾਇ ਦੋਨੇ ਦਏ ਮਾਰ ਹੀ ਮ
 ਰ ਮਰ ਗੇ ਸੁ ਓਈ ਬੀਧ ਬਰਤਾਸ ਕੇ ਦੁਤੈ ਜੇ ਮਾਨਈ ਤਾਸ ਕੇ ਜੀ ਮੇ ਕਛੁ
 ਕਨਕ ਹੋਈ ਕਈ ਹਜਾਰ ਕੇ ਗਯੇ ਜੜ ਖਾਇ ਕਰ ਨਹੀ ਹਜਰ ਦੀਨੈ ਸੁ
 ਸੋਈ ਉਪਰ ਜੇ ਪਰਦ ਪੁਨ ਗਯੇ ਬੇ ਮੁਖਨ ਕੇ ਨਰਕਈ ਘੋਰ ਮੈ ਬ
 ਸੇ ਦੇਈ ॥ ੩੨ ॥ ਪਾਧੜੀ ਛੰਦ ॥ ਯੋ ਇਹ ਚਰਿਤ ਉਨ ਕੇ ਨਿਹਾਰਾ
 ਰੁਰ ਗਏ ਮੁੜ ਮਨ ਮੈ ਅਪਾਰਾ ਪੈ ਗਰਬ ਬਡੇ ਮਨ ਤੇ ਨ ਜਾਇ ਨਹੀ
 ਹੋਇ ਦੀਨ ਪਗ ਗਹਤ ਧਾਇ ॥ ੩੩ ॥ ਜੇ ਗਹਤ ਚਰਨ ਹੋਇ ਕਰ ਸੁਸੁ
 ਧਾ ਤਬ ਬਖਸ ਲੇਤ ਸਤ ਗੁਰ ਸੁਬੁਧਾ ਹਰ ਗਹਿਯੋ ਸੁਧ ਨਹੀ ਭੋਲੁ

ਜਾਨਾਤ ਬੁਝਈ ਜਾਨਤਿ ਨ ਕੀ ਸੁਹਾਨਾ ॥ ੩੫ ॥ ਕਈ ਰਾਜਤਖਤ ਹੀਰੇ ਰੁ
 ਲਾ ਲਾ ਪਾਰਸ ਸੁਪੇਨ ਕੰਚਨ ਬਿਜਾਲਾ ॥ ਏ ਸਰਬ ਸੋਜ ਜੇਤ ਕਜਹਾਨ
 ਆਗੁਰ ਚਰਨ ਮੱਧਿ ਸੇਭੁਤ ਅਮਾਨਾ ॥ ੩੬ ॥ ਜਬ ਕਈ ਪੁਛ ਕਰਹੀ ਦਿਯਾ
 ਰਾਤੁ ਬਕਰੇ ਬਚਨ ਸਬਯੋ ਉਚਾਰਾ ॥ ਇਤ ਪੁਜਮਾਏ ਆਜਿਤ ਕਮਾਇ
 ਆਮ ਦੇਤੁ ਸੰਗਤਾਂ ਕੋ ਛਕਾਇ ॥ ੩੭ ॥ ਨਿਸਦਿਨ ਧਾਮ ਹਮਰੇ ਦਯਾਰਾ
 ਪਾਕੀਤੁ ਵੇਗ ਵਾਰਾਨ ਪਾਰਾ ॥ ਯੋ ਸੁਨਤ ਬੈਨ ਪ੍ਰਭ ਕਰ ਸੁਮੰਨਾ ਜਾਨੀਤੁ
 ਜੀਤੁ ਮਹਿ ਸਰਬ ਜੋਨਾ ॥ ੩੮ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਰੈਨ ਕਿਨੋ ਬੀਚਾਰਾ ਨਿਜ ਚ
 ਚੁਕਾ ਮਗੀ ਅੰਗ ਧਾਰਾ ॥ ਸਬ ਮਹਿ ਲੰਗਰਨ ਗੇ ਸੁਧਾਇ ॥ ਮਾਂਗਿਐ ਪ੍ਰਸਾ
 ਦਿ ਨਹੀ ਕਿਨ ਦਿਖਾਯਾ ॥ ੩੯ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਪੁਨ ਆਏ ਜਤਿ ਗੁਰ ਅ
 ਵਤਾਰੀ ॥ ਬੁਝੈ ਕੋ ਲੰਗਰ ਜਹ ਭਾਰੀ ॥ ਧੈ ਗਰੀਬ ਨਿਜ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ
 ਭੁਜਨ ਵੀਜੈ ਹਮੇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਪਰਸਾਵੇ ਦੀਨੇ ਤਿਨ ਪਾਂਚਾ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਲੰ
 ਗਰ ਸਮਾਇ ਚਿ ਸਾਰਾ ॥ ੪੦ ॥ ਏਕ ਸਿਖ ਕੋ ਉਅੰਨ ਪ੍ਰਸਾਰੇ ॥ ਤਿਨ ਪ੍ਰਿ
 ਥੀ ਆਵਈ ਸੁਧਾਰੇ ॥ ਭੁਜਨ ਪ੍ਰਾਇ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰ ਭਾਰੀ ॥ ਏਵੇ ਉਲੰਗਰ ਲ
 ਖ ਚਾਰੀ ॥ ੪੧ ॥ ਯੋ ਬੂਝੈ ਜਾਨੈ ਜਤ ਕੋਇ ॥ ਸਾਬ ਮਸੰਦ ਜਿਤ ਅਵਲੇ
 ਇਯੋ ਤਿਨ ਆਵੈ ॥ ਸੋਧ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਪੁਨ ਆਏ ਨਿਜ ਸਦਨ ਮਝਾਰਾ ॥
 ੪੨ ॥ ਭੇਰ ਭੁਏ ਤਿਨ ਕੋ ਸੁਬੁਲਾਇ ॥ ਝੂਠੇ ਕੀਨ ਭੋਜ ਦਿਖਾਇ ॥ ਤਿਨ ਪ
 ਰ ਕੋ ਪਨਾਥ ਕੋ ਆਪੋ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਤ ਕਰ ਉਨੈ ਝੂਠਾਯੋ ॥ ੪੩ ॥ ਏਕ ਦਿ
 ਵਸ ਬੈਠੇ ਸੁਨਿਧਾਨਾ ॥ ਸਾਚੁ ਤਖਤ ਉਚਹ ਅਸਥਾਨਾ ॥ ਸੁੰਗੀ ਭਾਂਤ
 ਪਰਾਪਤਿ ਭੁਏ ॥ ਆਨ ਹਜੂਰ ਬਚਨ ਤਿਨ ਕਏ ॥ ੪੪ ॥ ਜੇ ਸਾਹਿਬ ਕੀ
 ਅਗਿਆ ਪਾਉ ॥ ਸੁੰਗ ਕਾਛ ਕਰ ਆਨ ਦਿਖਾਉ ॥ ਸੁਨੈ ਬੈਨ ਸਾਹਿਬ
 ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਸੁੰਗ ਮਸੰਦਨ ਕਾਛ ਸੁਧਾਰੀ ॥ ੪੫ ॥ ਤਾਂ ਕੋ ਜੋ ਕਮੇ ਸੁੰ

ਗਬਨਾਈ। ਬੇਗ ਬਨਾਵੈ ਆਗਿਆ ਪਾਈ। ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਕੀਨ ਉਨ
 ਸੇਈ। ਬਨਾ ਮਸੰਦ ਤਾਂ ਭਇਕ ਸੇਈ। ੪੬। ਘੋਰੀ ਚਰਿਓ ਨ ਫਰਦੇ ਉ
 ਸੀਗਾ। ਪਾਛੈ ਬੇਸਟਾ ਧਰੀ ਨਿਸੀਗਾ। ਕਾਰ ਭੇਟ ਉਗਰਾ ਹਨ ਕਾਜਾ। ਚ
 ਲਿਓ ਮਸੰਦ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਾ। ੪੭। ਉਤਰਯੋ ਆਨ ਏਕ ਸਿਖ ਪਰ
 । ਹੁਤੇ ਨਿਧਨੁ ਵਹ ਸੁਮਤ ਸੁਖਰਾ। ਕਰੀ ਸੇਵਤਿਨ ਅਧਿਕ ਅਪਾਰਾ। ਜ
 ਥਾ ਸਕਤਿ ਜੇ ਸਦਨ ਮੰਝਾਰਾ। ੪੮। ਭੋਜਨ ਕਰ ਕੈਤ ਪਾਰ ਸੁਜਨਾ।
 ਆਭਾਖਯੋ ਚਲੀ ਐ ਮਿਹਰਵਾਨਾ। ਆ ਬੈਠੇ ਜਬਹੀ ਭੁਜ ਸਾਰਾ।
 ਲੈਤਿਨ ਧਰਮ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਪਾਰਾ। ੪੯। ਫੁਰਕੇ ਗੋਹੂ ਉਰਦਨ ਦਾਰਾ। ਭ
 ਕੇ ਨਿਰਖਤ ਭਯੋ ਸੁਮਾਰਾ। ਪਹਤੀ ਦੀਨੀ ਕਹੀ ਬਹਾਇ। ਫੁਰਕੇ ਚਹੁ
 ਦਿਸ ਦੀਸ ਗਵਾਇ। ੫੦। ਅਧਿਕ ਕੋਪ ਕੀਨੋ ਤਿਹ ਪ੍ਰਨੋ। ਉਚ ਪ੍ਰਕ
 ਰ ਬਚਨ ਯੋ ਭਨੋ। ਪਾਪੀ ਤੇਰੇ ਸਦਨ ਮੰਝਾਰਾ। ਆਯੋ ਗੁਰੂ ਚਰਨ
 ਨਿਜ ਧਾਰਾ। ੫੧। ਤੈਕ ਭੋਜਨ ਕਰਯੋ ਸੁਆਹ। ਧਿੰਗ ਜਨ ਮਤੁ ਮਰੇ
 ਜਗ ਆਹਿ। ਐਸੇ ਭੋਜਨ ਸੁਪਨੇ ਮੂਲਾ। ਹਮਰੇ ਸੁਨਨ ਕਰਤ ਕਬ
 ਲਾ। ੫੨। ਜੈਸਾ ਤੇਹ ਗੁਰੂ ਕਹ ਕਰਾ। ਇਹ ਤੇ ਕਹ ਕਾ ਭਯੋ ਸੁਖਰਾ।
 ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਇਮ ਸਿਖ ਉਚਰਾ। ਕਸ ਭੋਜਨ ਤੁਮਰੇ ਜੁਖਰਾ। ੫੩।
 ਜਸ ਤੁਮ ਭਾਖੇ ਤਸ ਮੈ ਕਰੋ। ਮੈ ਸੁਅਨਾਥ ਆਪ ਤੇ ਡੋਰੇ। ਕਹੀ ਮਸੰ
 ਦ ਮੂੜ ਇਨ ਆਹਾ। ਚਹੀ ਐ ਝਟਕਾ ਸੁਰ ਕੁੜਾਹਾ। ੫੪। ਯੋ ਕਹ
 ਚਾ ਲਿਯੋ ਆਪ ਚੜ੍ਹ ਧਾਇ। ਪਾਇਨ ਪਰਿਯੋ ਸਿਖ ਤਬ ਆਇ। ਮਿ
 ਨਤ ਕਰਤ ਕੇ ਅਟਕਾਇ। ਕਛ ਭੂਖਨ ਬੇਚਯੋ ਤਿਆ ਜਾਇ। ੫੫।
 ਜਸ ਤਿਨ ਭਾਖੇ ਤਸ ਭੁਜ ਕੀਨਾ। ਨਾਕ ਚੜ੍ਹਾਇ ਤਾਸ ਅਚਲੀਨਾ।
 ਏਕ ਰਜਾਈ ਹੇਠ ਬਿਛਾਇ। ਰੁਪਯਾ ਆਨਿਯੋ ਭੇਟ ਚੜ੍ਹਾਇ। ੫੬।

ਅਗਰਾਖਚਰਨਨਸਿਖਪਰਾਤਬਤਕੋਲਤਨਤਿਨਮਰਾਦਮ
 ਕਾਲੀਨੋਹਾਬਉਠਾਇ। ਬਿਸਵਦੀਨੋਚਿਚਲਾਇ॥੫੭॥ ਫਿਰਚ
 ਲਤੇਤਿਨਬੈਨਉਚਰਾ। ਪਾਪੀਤਵਰਿਹਗੁਰੂਸਿਧਾਰਾ। ਤੈਕਤਭੇ
 ਟਬੋਰਸੀਦੀਨੀ। ਯੈਂਕਹਅਗਪੈਂਡਤਿਨਲੀਨੀ॥੫੮॥ ਯੈਂਤਿਨਕੋ
 ਬਹੁਸਾਂਗਨਿਹਾਰੀ। ਬਿਸਮੈਭੁਏਨਾਬਅਵਿਤਾਰੀ। ਅਸਗਤ
 ਤਿਨਕੋਚਰਿਤਨਿਹਾਰੀ। ਜਗਮੋਕੋਪਸਿਖਚਰਤੁਬਿਚਾਰੀ॥੫੯॥
 ਮੋਰਸਿਖਚੈਮੋਰਪ੍ਰਮਾਨਾ। ਮੈਤਿਨਕੋਨਿਜਹਾਬਬਿਕਾਨਾ। ਏਤਿਨਕੋ
 ਤਾੜਨਯੈਕਰਹੀ। ਮੈਤੇਰਤੀਨੈਕਨਹੀਰੁਹੀ॥੬੦॥ ਰਸਾਵਲ
 ਛੰਦਾ। ॥ਪੁਨੀਭਾਂਡਗਾਯਾ। ਪੁਰੁਕੋਸੁਨਾਯੋ। ਹਮੈਬੋਰਕੀਨੀ। ਭ
 ਯੀਆਪਚੀਨੀ॥੬੧॥ ਜਿਤੇਏਕੋਗਈ। ਕਹੀਦਾਸਨਹੀ। ਇਸੀ
 ਭਾਂਤਿਜਾਨੈ। ਕਰੈਏਜਹਾਨੈ॥੬੨॥ ਹਮੈਤੁਛਗਈ। ਸੁਆਗਿਆ
 ਜੁਪਾਈ। ਸੁਨੈਬੈਨਚਈ। ਪੁਰੁਕੋਪਹੋਈ॥੬੩॥ ਪੁਨੀਜੋਗਜ
 ਨੈ। ਸੁਮੇਪਲਜਾਨੈ। ਵਈਬੀਰਆਗਿਆ। ਨਹੀਜਾਹਿਭਾਰਿਆ
 ॥੬੪॥ ਗਹੇਸੋਇਜਾਈ। ਸੁਬਾਂਧੇਬਨਾਈ। ਲਗੀਹੋਨਮਾਰੀ। ਮ
 ਹਾਦੀਹਭਾਰੀ॥੬੫॥ ਕਰਾਹੀਦਿਵਾਲੀ। ਜਰੇਮੱਧਿਜੁਲੀ। ਜਿਰੇ
 ਤੇਲਪਾਈ। ਵਏਸੋਜਗਈ॥੬੬॥ ਅਸੀਮਾਰਿਕੀਨੀ। ਲਖੈਨਾ
 ਹਿਚੀਨੀ। ਭੁਏਬੱਧਸਾਰੇ। ਸੁਦੇਖੀਕਰਾਰੇ॥੬੭॥ ਚੰਪਈ ॥
 ਕੇਤਕਸੁਰੀਦੀਸਚੜਾਈ। ਕੇਤਕਤੀਰਨਛੇਦਕਰਾਈ। ਕੇਤਕ
 ਤਵਲੋਪਰਜਾਰੇ। ਇਹਬਿਧਸਕਲਮਸੀਦਸੀਘਰੇ॥੬੮॥
 ਰਹੇਵਹੈਜੀਵਤਜਗਜਾਨੈ। ਦੇਸਛਾਰਪਰਦੇਸਸਿਧਾਨੈ। ਕੈਪੁਨ
 ਵਹੈਜੀਅਲੈਬਾਰੇ। ਜੇਮੱਧਿਪਏਚਰਨਗੁਰਸਾਰੇ॥੬੯॥ ਸਰ

ਨਪਰੇ ਸਤਗੁਰ ਰਖ ਲੀਨੇ ॥ ਐਪੁਨ ਭੇਟ ਕਾਲਕ ਦੀਨੇ ॥ ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਨ
 ਦਚੰਦ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਏਵੈ ਬਚੇ ਨਾਮ ਜੇ ਦਾਗਾ ॥ ੭੦ ॥ ਨਿਦਚੰਦ ਅਤਿ ਹੀ ਬ
 ਲਵਾਨਾ ॥ ਜਾ ਸਮ ਸੁਭਟ ਨ ਜਗ ਮਹਿ ਆਨਾ ॥ ਹੁਕਮ ਧਨੀ ਕਾ ਐਸਾ
 ਭਯੋ ॥ ਮਾਰੇ ਬਿਨ ਸੋਊ ਮਰ ਗਯੋ ॥ ੭੧ ॥ ਸੁਨ ਅਬਤਾ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨਾ
 ਉ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਤੁਮ ਕਹ ਆਧਿ ਕ ਰਿਝਾਉ ॥ ਉਨ ਤੇ ਕਛੁ ਕ ਕਾਲ ਹੀ ਦਿਨਾ ॥
 ਪਾਛੇ ਇਹ ਚਰਿਤ ਆਬਨਾ ॥ ੭੨ ॥ ਏਕ ਉਦਾਸੀ ਸਿਧ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਆ
 ਦਿ ਗ੍ਰਿਥ ਜੁ ਲਿਖੇ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਲੈ ਹਜਰ ਪਹੁਚੇ ਫਹ ਧਾਇ ॥ ਸਹੀ ਪਟ
 ਫਨ ਕੇ ਚਿਤ ਚਾਇ ॥ ੭੩ ॥ ਜਬੈ ਹਜਰ ਪੁਜੈ ਵੈ ਆਈ ॥ ਪਾਸ ਗੁਰੂ ਨ
 ਹੀ ਪਹੁਚਿ ਚਿਜਾਈ ॥ ਤਿਨ ਮਨ ਮੇਯੈ ਕਰ ਯੋ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਕੋਊ ਆਗੈ ਕਰ
 ਹੁਸ ਧਾਰਾ ॥ ੭੪ ॥ ਨਿਦਚੰਦ ਆਗੂ ਚਿਤ ਧਰਾ ॥ ਸੰਝਾ ਸੂਰ ਬੀਰ ਬਹੁ
 ਖਰਾ ॥ ਸੇਲੈ ਪਹੁਚੈ ਗਾ ਹਮ ਤਹੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧ ਸਤਿਗੁਰ ਹੈ ਜਹੀ ॥ ੭੫
 ॥ ਸਭੁ ਮਿਲ ਨਿਦਸ ਸੀ ਕੇ ਪਾਸਾ ॥ ਬਰਨਨ ਕਰੀ ਸਹੀ ਅਰਦਾਸਾ ॥ ਤਿ
 ਨ ਭਾਖੇ ਬਤੀਆਂ ਸੁਨ ਭਾਈ ॥ ਕੋਨ ਬਡੀ ਇਹ ਬਾਤ ਬਨਾਈ ॥ ੭੬ ॥ ਨਿ
 ਸਦਿਨ ਮੈਂ ਅੰਬੁਜ ਪਗਮਾਹੀ ॥ ਸਦਾ ਬਿਰਾਜਿਤ ਸਾਂਝ ਸੁਬਾਹੀ ॥ ਆਨ
 ਗ੍ਰਿਥ ਜੁ ਦਿਹੁ ਮੁਰ ਪਾਹੀ ॥ ਲੈ ਹੁਦ ਸਖਤ ਪੁਆਇ ਉਗਾਹੀ ॥ ੭੭ ॥ ਵੇ:
 ॥ ਸੁਨ ਤ ਬਚਨ ਤਿਨ ਤੁਰਤ ਹੀ ਦਮੋ ਗ੍ਰਿਥ ਜੁ ਆਨਾ ॥ ਨਿਰਖ ਲਿਖਤ ਦੀ
 ਵਾਰਤਿ ਹ ਗਦ ਗਦ ਭਯੋ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ੭੮ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਲਏ ਗ੍ਰਿਥ ਜੀ
 ਅੰਦਰ ਧਰਾ ॥ ਸਾਧਨ ਸਾਥ ਬਚਨ ਯੋ ਕਰਾ ॥ ਦੇਇ ਚਾਰ ਦਿਨ ਟੇਲਾ ਰੇ
 ਗਾ ॥ ਲੈ ਹੁ ਸਹੀ ਪਟਾਇ ਸੁਫੇਗਾ ॥ ੭੯ ॥ ਏਕ ਰਸੈ ਨਿਜ ਸਦਨ ਸਿਧਨੇ ॥
 ਬਹੁਤੇ ਦਿਨ ਉਡੀਕ ਬਿਹਾਨੇ ॥ ਪੂਛਨ ਸਾਧਨੇ ਆਵੈ ਧਾਇ ॥ ਆਜ ਕਾ
 ਲਯੋ ਬਚਨ ਸੁਨਾਇ ॥ ੮੦ ॥ ਪੈਨੇ ਫਿਰੇ ਜਬ ਹੀ ਫਹ ਜਾਨਾ ॥ ਏਕ ਦਿਨ

ਯੋਕਰ ਬਖਾਨਾ ਕਾਰਾ ਸਿਆਹੀ ਮੇ ਪੈਲੀਜੇ ਆਰ ਗ੍ਰਿਥ ਜੀਤ ਮਰ
 ਚ ਦੀਜੇ ॥ ੮੧ ॥ ਯਾਕੀ ਆਛੀ ਲਿਖਤ ਨਿਹਾਰਾ ਮੇਰ ਪਠਨ ਕੋ ਚਹੀ ਮੈ
 ਯਾਰਾ ਤੁਮ ਕਹ ਕਾਜ ਕਿਰਤ ਕਿਛ ਨਾਹੀ ॥ ਮੈ ਲਿਖ ਲੇਹੁ ਆਛ ਬਰ
 ਆਹੀ ॥ ੮੨ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਸੁਨੈ ਬੈਨ ਸਾਰੇ ਚਲੇ ਮੇਨ ਧਾ
 ਰੇ ॥ ਭਈ ਆਰ ਆਰਾ ਕਰੈ ਕਾਹ ਧੋਗਾ ॥ ੮੩ ॥ ਹਜੂਰੀ ਸਿਧਾਈ ਪੁਕ
 ਰੀ ਕਰਾਈ ॥ ਸੁ ਦੇਹੀ ਜੁ ਦੀਨੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਚੀਨੀ ॥ ੮੪ ॥ ਕਹਾ ਕੰਨ
 ਭਾਈ ॥ ਲਵੇ ਸੋਧ ਜਾਈ ॥ ਤਿਨੈ ਭੇਦ ਪਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਭੀਰ ਗਾਈ ॥ ੮੫ ॥
 ਸੁ ਸਾਧੀ ਉਦਾਸੀ ॥ ਮਹਾ ਮੰਤਰਾਸੀ ॥ ਗ੍ਰਿਥੀ ਲਿਖਾ ਏ ॥ ਸਹੀ ਕਾਜ ਲਿਖ
 ਏ ॥ ੮੬ ॥ ਸਬੈ ਯੋ ਸੁਨਾਈ ॥ ਜਿਤੀ ਹੀ ਵਿਹਾਈ ॥ ਮਹਾ ਰਾਜ ਗਾਈ ॥
 ਵਿਵਾਹੇ ਸੁਜਾਈ ॥ ੮੭ ॥ ਗਾਏ ਬੀਰ ਧਾਏ ॥ ਕਹਾ ਤਾ ਸੁਜਾਏ ॥ ਧਕਾਨ
 ਸੁਕੀਜੇ ॥ ਇਨੈ ਗ੍ਰਿਥ ਦੀਜੇ ॥ ੮੮ ॥ ਕਹਾ ਬਾਤ ਬੇਰੀ ॥ ਇਹੈ ਸਾਧ ਧੇਰੀ
 ॥ ਬਡੀ ਘਾਲ ਘਾਲੀ ॥ ਲਿਖਾਏ ਅਕਾਲੀ ॥ ੮੯ ॥ ਗਉ ਸਾਧ ਆਹੀ ॥
 ਧਨੀ ਲੋਗ ਨਹੀ ॥ ਨਹੀ ਫੇਰ ਕੀਜੇ ॥ ਇਨੈ ਗ੍ਰਿਥ ਦੀਜੇ ॥ ੯੦ ॥ ਇਮੰਦਾ
 ਸਗਾਯੋ ॥ ਨਹੀ ਚੀਤ ਆਯੋ ॥ ਨਹੀ ਮੈ ਸੁ ਦੇਨਾ ॥ ਕਰੈ ਕੋਟ ਕੇਨਾ ॥ ੯੧ ॥
 ਜਿਤੇ ਜੋਰ ਹੋਈ ॥ ਲਵੇ ਲਾਇ ਸੇਈ ॥ ਤਿਨੈ ਜਾਹ ਜੂਰੀ ॥ ਕਹੀ ਗਾਥ ਪੁ
 ਰੀ ॥ ੯੨ ॥ ਤਿਨੈ ਫੇਰ ਭੇਜਾ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਧਾਰ ਭੇਜਾ ॥ ਨਹੀ ਮੁੜ ਮਾਨੀ ॥ ਅਹਿ ਬੁ
 ਧ ਨਾਨੀ ॥ ੯੩ ॥ ਪੁਨੀ ਫੇਰ ਆਏ ॥ ਪਦੇ ਕੰਜ ਪਾਏ ॥ ਸੁਨੀ ਬਾਤ ਸਾਰੀ ॥ ਗੁ
 ਰੂ ਜੀ ਉਚਾਰੀ ॥ ੯੪ ॥ ਘਨੇ ਕੋ ਪਕੀਆ ॥ ਅਸੰਭਾਖ ਦੀਆ ॥ ਦਿਨੈ ਤੋਰ
 ਨਾਸੀ ॥ ਆਏ ਤੀਰ ਭਾਸੀ ॥ ੯੫ ॥ ਕਹਾ ਏਕ ਬੇਰੀ ॥ ਗਛੇ ਤਾਗ ਦੇਰੀ
 ॥ ਗਾਏ ਫੇਰ ਧਾਈ ॥ ਕਿਤੀ ਲੈ ਸੁਨਾਈ ॥ ੯੬ ॥ ਕਹੀ ਜੋਨ ਮਾਨੇ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਕੋ
 ਪਜਾਨੇ ॥ ਅਹੀ ਬਾਤ ਬੇਰੀ ॥ ਗਾਈ ਮਤਿ ਤੇਰੀ ॥ ੯੭ ॥ ਕਰੈ ਮੁੜ ਸੇਈ ॥

ਤਿਸੈ ਨਾਸਹੋਈ। ਕਰੈ ਤੂ ਸਰੀਕਾ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਜੀਕਾ। ੮੮। ਅਗੈ ਜੋ ਮ
 ਸੀਦਾ। ਭੁਏ ਨਾਸ ਟੇਦਾ। ਤਿਸੈ ਤੋਰਹਾਲਾ। ਭੁਏ ਜਾਨ ਕਾਲਾ। ੮੯। ਕਿ
 ਤੀਏ ਸੁਗਲਾ। ਦਿਹੋ ਗ੍ਰਿਥ ਭਲਾ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾਥ ਪਾਈ। ਭੁਯੋ ਤੂ ਸੁਗਈ।
 ੧੦੦। ਤੇਟ ਕਛੰਦ ॥ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਨਚੀਤੁ ਹਿਲਾਟੁ ਹਿਗਾ। ਤਬ ਦੇਖ ਸ
 ਹੀ ਫਲ ਪਾਟੁ ਹਿਗਾ। ਤਦ ਪਾਸਹ ਬਾਤ ਜਰੀ ਨਗਈ। ਹਮ ਛੇਰ ਕਥਾ ਸ
 ਭਭਾਖਦਈ। ੧੦੧। ਜਬ ਅੰਤ ਅਜ ਸੁਣਿਆਵਤ ਹੈ। ਤਬ ਕੇਹਰ ਕੇ
 ਕਰ ਪਾਟੁਤ ਹੈ। ਟਹ ਸਾਹਿਬ ਕਾਲਹ ਨਾਗਹਈ। ਤੁਮ ਤੀਨ ਬਿਰ ਨਿਜ
 ਨਾਹਿ ਕਈ। ੧੦੨। ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਕਿਧੈ ਸਮਝਾਇ ਰਹੇ। ਤਿਨ ਨਾਹਿ ਕਿਧੈ
 ਬਚਨਾ ਸੁਗਹੇ। ਮੁਖ ਬੈਨ ਬਧੀ ਕ ਸੁਗਾਟੁਤ ਹੈ। ਨਹ ਨਾਥ ਕਹ ਜੀਅ
 ਲਾਟੁਤ ਹੈ। ੧੦੩। ਅਕੁਲਾ ॥ ਫਿਰਹ ਜੂਰਤਿਨ ਸੁਭਹੀ ਭੇਦ ਜ
 ਤਾਇਯੋ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਪੁਨ ਅਧਿਕ ਕੋਪ ਜੀਅ ਛਾਇਯੋ। ਤਿਹ ਡੇਰਾ ਪਰ
 ਹਲਾ ਦਯੋ ਕਰਾਇ ਕੈ। ਹੋ ਬੇਮੁਖ ਚਲਿਯੋ ਸੁਭਾ ਜ ਬਿਲਮ ਨਹੀ ਲਾਇ ਕੈ
 ॥ ੧੦੪। ਲੈ ਗ੍ਰਿਥ ਹਿ ਭਜ ਗਯੋ ਤਹ ਚਲਾਵਈ। ਸਿਰੀ ਪੁਰੇ ਕਰਤਾਰ
 ਸੁ ਬਯੋਤ ਬਨਾਵਈ। ਧੀਰ ਮਲੀਏ ਸੋਢੀ ਪਾਸੁ ਜੁਆਨਿ ਕੈ। ਹੋਇ ਨਾ ਬਿ
 ਧ ਕੀਨੀ ਕਥਾ ਕੋਪ ਜੀਅ ਠਨ ਕੈ। ੧੦੫। ਚੰਪਈ ॥ ਕਈ ਸੰਗ
 ਤਾ ਕੇਟ ਸੁਜਾਨਾ। ਮੈਂ ਤਦ ਚਰਨ ਸੁਕਾਵੇਂ ਆਨਾ। ਤਾ ਕੇ ਮੈਂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਯੈ ਕ
 ਰਾ। ਮੇਰੇ ਗੁਰੂ ਹਾਥ ਮੈਂ ਧਰਾ। ੧੦੬। ਜਾਮੇ ਕੀ ਬਾਹਰ ਮੈਂ ਸੁਗਾ। ਤਤ ਛਿ
 ਨ ਗੁਰੂ ਅਨੇਕ ਨਿਕਾਗੂ। ਟਹ ਯਾ ਬਿਧ ਨਿਜ ਗਾਪ ਲਾਈ। ਇਤ ਕ
 ਰਣਾ ਨਿਧ ਯੈ ਫੁਰਮਾਈ। ੧੦੭। ਮਰ ਪੈ ਬੇਮੁਖ ਤਹ ਠਾਂ ਜਾਈ। ਠਾਂ ਕੀ
 ਕਾਲ ਦਸਾ ਨਿਜ ਕਾਈ। ਸਾਧਨ ਮੇਰੇ ਗ੍ਰਿਥ ਜੁਈ ਨਾ। ਭਲੀ ਤਰਾਂ ਅ
 ਦਰ ਉਨ ਕੀਨਾ। ੧੦੮। ਟਹੈ ਗ੍ਰਿਥ ਉਨ ਪਦੈ ਜੋਈ। ਚੰਛ ਬਿਹੀਨ

ਪਲਕਮੈਰੋਈ। ਕੋਇਨ ਸਕਗੁਤਾ ਸਕਹ ਪਰਾ। ਨਿਸਦਿਨ ਰਹਗੁਰ
 ਰੋਲੀ ਧਰਾ। ੧੦੮। ਲੋਗਨ ਉਤ ਸੋਢੀ ਸੰਗ ਕਹੀ। ਕਛੁ ਭੇਦ ਪ੍ਰਭਜੀ
 ਇਤ ਅਹੀ। ਯਾ ਕਹਤੁ ਭਾਜੇ ਜਿਨ ਜਾਨਹਾ। ਟੋਕੇ ਦਲ ਪਤ ਖਾਸ ਪ
 ਛਾਨਹਾ। ੧੧੦। ਤੁਮਰ ਗਏ ਲੇਵਨ ਕੇ ਕਾਜਾ। ਕਰਮੇ ਚਰਿਤ ਗਰੀਬ
 ਨਿਵਾਜਾ ਜੇ ਤਾਂ ਤੇ ਭਾਜੇ। ਨਿਜ ਆਵਤਾ। ਏਤੇ ਸੁਰ ਸਾਥ ਕਤ ਲਾ
 ਵਤਾ। ੧੧੧। ਇਹ ਪ੍ਰਭ ਜੂ ਕਛੁ ਚਰਿਤ ਪਛਾਨਹਾ। ਯਾ ਕੀ ਨਾਸ ਬਮੇਤ
 ਜੀ ਅਠਾਨਹਾ। ਅਸ ਪੁਨ ਸਮਾ ਹਾਥ ਨਹੀ ਆਈ। ਤੋਕੇ ਤੁਮ ਨਿਜ ਕਰ
 ਹੁ ਉਪਾਈ। ੧੧੨। ਜੇ ਏਕਲ ਚਲ ਆਵਈ। ਭੋਰ ਭੁਏ ਤਵ ਤੀਗਾ। ਤਾ
 ਕੀ ਭੀਤਰ ਡੇਵ ਦੀ ਬੈਠੇ। ਤੁਪ ਕਲੇ ਬੀਗ। ੧੧੩। ਚੰਪਈ। ਤੁਮ
 ਕਹ ਮਾਰਨ ਗਏ। ਹਿਤ ਆਯੋ। ਤੁਮ ਯਾਹੀ ਕਹ ਮੀਤ ਠਰਾਯੋ। ਸੋਢੀ ਸੁ
 ਨ ਬਤੀਆਂ ਡਰ ਗਯੋ। ਤੋਕੇ ਨਾਸ ਮੈਂ ਸਬਿਧ ਕਯੋ। ੧੧੪। ਪ੍ਰਾਤ ਭ
 ਏ ਜਬਹੀ ਵਹ ਆਯੋ। ਬੀਚ ਦੁਆਰੀ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ। ਜਲ ਜਪਿਸ
 ਟਨੀ ਲਗੀ ਸੁਕਾਰੀ। ਲਰ ਕਰ ਮੂਢ ਬੀਰ ਬਰ ਭਾਰੀ। ੧੧੫। ਕੇਤਕ
 ਪਰੀ ਡੇਵ ਦੀ ਮਾਹਿ। ਯਾ ਕੀ ਲਹਿ ਪੈ ਬੀਰ ਬਰ ਆਹਿ। ਉਪਰ ਉਨੈ ਛਾ
 ਤ ਕਹ ਪਾਰੀ। ਗੋਰੀ ਅਵਰ ਅੰਗ ਮਹਿ ਮਾਰੀ। ੧੧੬। ਗਯੋ ਜੂਝ ਜ
 ਬਹੀ ਭਟ ਜਾਨਹਾ। ਲੇਕਰ ਭਾਜੇ ਲੋਥ ਜਵਾਨਹਾ। ਕਾਲਹ ਸਿਫ ਹੋਤ
 ਹ ਬਾਧਾ। ਤਿਹ ਥਾਂ ਤਾ ਕੀ ਭਈ ਸਮਾਧਾ। ੧੧੭। ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ
 । ਗੁਰੂ ਦੀਨ ਬੰਧਾ। ਦੁਆ ਕੇਰ ਸਿੰਧਾ। ਜਿਨੈ ਬੈਰ ਕੀਨਾ। ਵਹੈ ਕਲ
 ਲੀਨਾ। ੧੧੮। ਕਿਸੇ ਰੋਇ ਕੋਈ। ਤਿਸੈ ਨਾ ਬਹੋਈ। ਬਿਨ ਤੇਗ ਮਾਰੇ
 । ਸਭੈ ਵੈ ਸੰਪਾਰੇ। ੧੧੯। ਪਰਿ ਕੰਜ ਜੀਨੈ। ਗਪੈ ਧਾਰ ਸੰਨੈ। ਨਿਜ
 ਪਤਿ ਜਾਈ। ਗਹੀ ਸਾਮ ਧਾਈ। ੧੨੦। ਤਿਸੈ ਇਛੁ ਪੁਰੀ। ਸਦਾ ਸੇਹ

ਜੁਗੀ ਜਗਤਾਨ ਕਾਲਾ ਬਸਿਓ ਉਚ ਆਲਾ ॥੧੨੧॥ ਅਸੀ ਜਾਨ ਪ
ਯਾਰੇ ॥ ਅਸੀ ਦੇ ਸੀ ਘਾਰੇ ॥ ਮਰੇ ਆਪ ਕੀਨੇ ॥ ਮਹਾ ਮਤਿ ਹੀਨੇ ॥੧੨੨॥
ਜਸ ਕੀਨ ਪਾਯੋ ॥ ਅਗੇ ਮੂੜ ਆਯੋ ॥ ਗਏ ਈਤ ਉਤੀ ॥ ਜਮ ਤੇਲ ਹੂ
ਤੀ ॥੧੨੩॥ ਜਿਤੇ ਥੇਹੀ ਕਾਰੀ ॥ ਜਰੇ ਲੈ ਉਖਾਰੀ ॥ ਗਰੀਬੀ ਜੁ ਕੇਈ ॥ ਪ
ਰਿਯੋ ਪਾਇ ਸੋਈ ॥੧੨੪॥ ਤਿਸੈ ਰਛ ਕੀਨੀ ॥ ਰਿਧਿ ਸਿੱਧ ਦੀਨੀ ॥ ਅਸੀ
ਬਾਤ ਪਾਯੋ ॥ ਅਸੀ ਦੇ ਸੀ ਘਾਰੇ ॥੧੨੫॥ ਘਰਿ ਯੈ ਸੁਧਾਯੋ ॥ ਜਸੀ ਲੈ ਸੁ
ਨਾਯੋ ॥ ਅਗੇ ਸੀ ਗਤਾਹੀ ॥ ਸੁਧੈ ਗੇ ਸੁਬਾਹੀ ॥੧੨੬॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੱਧ ਦੇ
ਵਾ ॥ ਅਲੇਖੀ ਅਭੇ ਵਾ ॥ ਦਸੀ ਆਵਤਾਰੀ ॥ ਅਸੀ ਚਾਂਪ ਧਾਰੀ ॥੧੨੭॥
॥ ਪੁਨੀ ਅੰਸ ਗਾਯੋ ॥ ਸਬੁ ਹੀ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਸੁਖੁ ਨੀ ਗਜੇ ਸਾ ॥ ਭਯੀ ਕੀਨ
ਭੇਜਾ ॥੧੨੮॥ ਇਕੰਠ ਆਈ ॥ ਦੁਤੈ ਏ ਸੁਨਾਈ ॥ ਮਸੀਦਾ ਜੁ ਆਏ
॥ ਨਹੀ ਸਿੱਖ ਜਾਣੈ ॥੧੨੯॥ ਜੁਨੈ ਨਾਗ ਪਾਨਾ ॥ ਇਨ੍ਹ ਕੇਨ ਜਾਨਾ ॥ ਖੁ
ਸੀ ਮੋਰ ਆਹੀ ॥ ਇਸੈ ਮੱਧਿ ਲਾਹੀ ॥੧੩੦॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਨਿਜ ਆਲੇ
ਪ੍ਰਭ ਸੇਧ ਕੈ ਕੀਨੇ ॥ ਦੂਰ ਮਸੀਦਾ ॥ ਅਬ ਸੀ ਗਤ ਨਿਜ ਸੇਧ ਕੈ ਕਾਦਤ ਬੀ
ਰ ਬੁਲੀਦਾ ॥੧੩੧॥ ਗਿਹ ਸੇਧ ਨ ਕੀ ॥ ਇਹ ਕਥਾ ਪਏ ਜੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾ
ਇ ॥ ਆਵਨ ਜਾਨ ਮੇਟ ਕੈ ਗੁਰ ਮੁਖ ਸੁਖ ਸਮਾਇ ॥੧੩੨॥ ॥੧੦॥

ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਿਲਾਸ ਗਿਹ ਸੇਧ ਮਸੀਦ ਕ ਬਰਨਨ ਨਾਮ

ਦੁਸਮੇਧਿਆਇ ਸਮਾਪਤ ਮ ਸਤੁ ਸੁਰੁ ਮ ਸਤੁ ॥੧੦॥

॥ ਅਫਜੂ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਬੀਤੀ ਨਿਸਾ ਤੇਰ ਹੋਇ ਆਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਦਿਨ
ਮਹਿ ਚਲਤ ਖਤ ਸੁਹਾਯੋ ॥ ਪਰ ਮਜੇਤ ਸਾਹਿਬ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਬੈਠੇ
ਸਿਰੀ ਕੇ ਸਗੜ ਆਈ ॥੧॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਅਧਿਕ ਓਪ ਗੜ ਕੇ ਸਕੀ
ਕੋ ਕਬ ਸਕੈ ਉਚਾਰਾ ॥ ਸਹਸਾਨ ਨ ਜੀ ਬਰਨੀ ॥ ਮੈ ਤ ਉਨ ਪਾਵਤ ਪਾਰ

॥੨॥ ਚੌਪਈ ॥ ਆਦਿ ਸਰੂਪ ਖਾਲ ਸੇਵਾ ਸੀ ॥ ਅਚੁਤ ਕਹਿਯੋ
 ਆਪ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਚਿਉ ਅਧਿਕ ਪੱਥ ਬਰਭਾਰੀ ॥ ਤਾਪਰਤ ਖਤ ਨਾ
 ਬਕਾ ਚਾਰੀ ॥ ੩॥ ਸਹਸ ਨਾਰ ਸਰਤਾ ਤਟ ਬਹੈ ॥ ਸੁਰਨਰ ਜਾਸਦਰ
 ਸੋਕੇ ਚਹੈ ॥ ਸਾਤ ਧੁਜਾ ਅਦਭੁਤ ਜਿਹ ਭਾਰੀ ॥ ਸਭ ਸਿਰ ਕੇ ਸੋਕੇਟ ਅ
 ਟੁਤਾਰੀ ॥ ੪॥ ਆਦਿ ਸਰੂਪ ਖਾਲ ਸੇਵਾ ਸੀ ॥ ਰਿਧ ਸਿਧ ਕੇਟ ਕਜਿਹ
 ਦਾਸੀ ॥ ਅਜਗੈ ਬੀਜਿਹ ਪੁਰਤ ਨਗਾਰੇ ॥ ਨਾਦ ਮਿਦੰਗ ਬੰਬ ਪਨ
 ਭਾਰੇ ॥ ੫॥ ਬੈਠੇ ਅਨਤਹੀ ਮਹਾਰਾਜਾ ॥ ਅਚੁਤ ਅਲਖ ਧਰਣ ਸਿ
 ਰਤਾਜਾ ॥ ਸੰਗਤ ਕੇ ਸੋਧਨ ਮਹਾ ਆਯੋ ॥ ਅਦਭੁਤ ਤਹਾਂ ਚਰਿਤ ਬਨਾ
 ਯੋ ॥ ੬॥ ਤੰਬੂ ਚਾਰ ਅਧਿਕ ਤਿਹ ਲਾਯੋ ॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਗ੍ਰਿਹ ਦਿਪਤ ਸੁ
 ਹਾਯੋ ॥ ਪਾਂਚ ਅਜਾ ਸੇ ਗੁਪਤ ਮੰਗਾਈ ॥ ਤਾਮੈ ਸੋਨਿ ਸਦੀ ਸਬੰਧਾਈ
 ॥ ੭॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਸੋਨਿ ਸਪਾਨ ਬਿਹਾਨ ਭਯੋ ॥ ਨਭੁਜਾ ਤਲਟੇਤ ਮ
 ਚੋਰ ਦੁਰਾਨੋ ॥ ਦਿਭੁ ਨਾਦ ਸੋਰੇ ਜਖਰੇ ਜਨ ਮਜਨ ਕੈ ਚਿਤ ਨਾ ਮਲਗ
 ਨੇ ॥ ਹੋਇ ਸੁਚੇਤ ਦਾਨਿ ਧਸਾਹਿ ਬਯਾ ॥ ਬਿਧ ਸੇ ਮੁਖ ਬੈਨ ਬਖਾਨੇ ॥
 ਆਜ ਬਿਸਾਖ ਬਿਭੁਤ ਅਹੈ ਦਿਨ ਮੇ ਬਤੀਅਾਂ ਸੁਨ ਲੇਹੁ ਜਹਾਨੇ ॥ ੮॥
 ਚੌਪਈ ॥ ਅਛੁਲ ਪੁਰਖ ਕਉਤ ਕਇਹ ਕੀਨਾ ॥ ਜਿਹ ਤਿਹ
 ਬੋਲ ਸੰਗਤ ਨ ਲੀਨਾ ॥ ਮਿਲੇ ਸਰਬ ਤਿਹ ਜਬਹੀ ਆਈ ॥ ਦਿਪਤ
 ਜੋਤਿ ਸੀ ਬਦਨ ਸੁਨਾਈ ॥ ੧੦॥ ਸਨ ਮੁਖ ਸਿੱਖ ਰੂਪ ਹੈ ਕੋਈ ॥ ਸੀਸ
 ਭੇਟ ਦੇਵੇ ਗੁਰ ਜੇਈ ॥ ਯੋ ਸੁਨ ਹੁਕਮ ਅਧਿਕ ਬਰਭਾਰੀ ॥ ਬਿਸਮਰੂ
 ਪ ਕੀਯੇ ਸੰਸਾਰੀ ॥ ੧੧॥ ਤੀਨ ਬੋਰ ਸੀ ਮੁਖ ਜਬ ਗਾਯੋ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ
 ਸੇਟ ਕਇਹ ਆਯੋ ॥ ਗਹਿ ਭੁਜਤਾ ਕੀ ਖੜਗ ਨਿਕਾਰਿਯੋ ॥ ਤੇਜ ਸ
 ਰੂਪ ਅਧਿਕ ਇਮ ਧਾਰਿਯੋ ॥ ੧੨॥ ਤੰਬੂ ਬੀਚ ਤਿਸੈ ਲੈ ਗਏ ॥ ਖੜ

ਗੁਰਾਬਤ ਕੇ ਮਧਿ ਦਏ। ਸੁਟਕਾ ਅਜ ਨਿਜ ਦਯੋ ਕਰਾਈ। ਰੁਧਰ ਪ੍ਰਵਾਹ
 ਚਲਿਓ ਤਿਹ ਧਾਈ॥੧੩॥ ਸੋਨ ਤਪੁਲਤ ਖੰਗ ਲੈ ਹਾਥਾ। ਬਾਹਰ ਅਯੋ
 ਪੁਨ ਜਗ ਨਾਥਾ। ਅਟਰ ਸੀਸ ਮਾਂਗਿ ਚਿਮੁਖ ਆਈ। ਯੋ ਲਖ ਭਰਮੀ
 ਅਧਿਕ ਲੁਕਾਈ॥੧੪॥ ਤੀਨ ਬੇਰ ਸੀ ਮੁਖ ਜਬ ਗਾਯੋ। ਸੇਵਕ ਨਿ
 ਸਰ ਅੰਗ ਇਕ ਆਯੋ। ਤਾਕੀ ਭੁਜ ਪਕਰ ਗੁਰ ਦੇਣਾ। ਲੈ ਗਯੋ ਤੇ ਬੁ
 ਮਾਂਸ ਅਭੇਟਾ॥੧੫॥ ਸੁਟਕਾ ਕਰਯੋ ਬਹੁਰ ਤਿਨ ਜਾਈ। ਰੁਕਤ ਪ੍ਰਵਾ
 ਹ ਚਲਿਯੋ ਅਤਿ ਧਾਈ। ਪਾਂਚ ਸਿੰਘ ਸਤਿਗੁਰ ਇਮ ਲਾਯੋ। ਹਾਹ
 ਕਾਰ ਸਬ ਦਧਰ ਛਾਯੋ॥੧੬॥ ਉਚ ਨੀਚ ਸਭ ਹੀ ਨਰ ਨਾਰੀ। ਨਿੰਦਾ
 ਕਰਨ ਲਗੇ ਸੀਸਾਰੀ। ਇਨ ਕਹ ਕਹਾ ਸਿਰਰ ਦੈ ਗਾਯਾ। ਅਜ ਸੁਅਨ
 ਜਮੇ ਸਿਖਨ ਘਯਾ॥੧੭॥ ਜਹਾਂ ਤਹਾਂ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਭੁਟੀ ਜੈ। ਅਪਜ ਸ
 ਬਿਨ ਨ ਅਟਰ ਸੁਣੀ ਜੈ। ਸਭ ਮਿਲ ਲੋਗ ਜੁ ਮੈਸ ਬਖਾਨੈ। ਸੁਖ ਮ
 ਸਾਂਗ ਨ ਜੀਵ ਪਛਾਨੈ॥੧੮॥ ਕਾਲੀ ਆਗਮ ਹੋ ਬਰ ਭਾਰੀ। ਇਨ ਪੈ
 ਗਯੋ ਨ ਪ੍ਰਗਟ ਸਹਾਰੀ। ਉਲਟ ਪਰੀ ਇਨ ਪੈ ਸੁਭਟਾਨੀ। ਤੁਝੇ ਇਨ
 ਕੀ ਮਤਿ ਬਉਰਾਨੀ॥੧੯॥ ਪ੍ਰਥਮ ਮਸੰਦ ਸਕਲ ਇਨ ਜਾਗੇ। ਪੈਸੁ
 ਅਜਾਜਿ ਮਸਿਖ ਸਿੰਘਾਗੇ। ਅਟਰ ਭੇਦ ਯਮੈ ਨਹੀ ਕੋਈ। ਦੂਖਨ ਦੋ
 ਟ ਪ੍ਰਗਟ ਇਹ ਹੋਈ॥੨੦॥ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਗੁਰੂ ਅਵਤਾਰੀ। ਕੀਓ ਸਪ
 ਟਤਰ ਕਹੈ ਸੁਧਾਰੀ। ਧੀਰਜ ਸਿੰਧ ਅਨਲ ਪਰਤਾਪਾ। ਸਗਲ ਜ
 ਗਤ ਜਾਪਤ ਇਸ ਜਾਪਾ॥੨੧॥ ਜੇ ਇਹ ਚੰਡਨ ਪੁਜਤ ਭਾਈ। ਰਾ
 ਜ ਕਰਤ ਅਰੁ ਜਗ ਮਹਿ ਘਾਈ। ਰਿਧ ਸਿੰਧ ਲਖ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ।
 ਜਰਨਹੀ ਸਾਕਿਯੋ ਸੁਕਹੈ ਬਿਚਾਰਾ॥੨੨॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ ਦੇਵ ਗਣ
 ਸਾਰੇ। ਅਗੁ ਕਾਲ ਕਾਕੈਨ ਬਿਚਾਰੇ। ਕਹਾ ਭਯੋ ਭੀ ਪ੍ਰਗਟ ਭਵਾਨੀ॥

ਕਰਮਾਹਿਦਈ ਜੁ ਕਲਭ ਕ੍ਰਿਪਾਨੀ॥ ੨੩॥ ਨਿਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਦਿਪੰਤ
 ਜੋਤਿ ਜੁਲਕਾ॥ ਕਰਾਲ ਰੂਪ ਕਾਲਕਾ॥ ਅਖੰਡ ਚੰਡ ਕਾਰਣੀ॥ ਨਰਿ ਜੁ
 ਕੋ ਸਹਾਰਈ॥ ੨੪॥ ਗਰਿ ਜੁ ਮੁੰਡ ਮਾਲਹੈ॥ ਬਮੰਤ ਤੂੰਡ ਜੁਲਹੈ॥ ਧਰੇ ਜੁ
 ਨਾਗ ਭੁਖਣੀ॥ ਅਨੇਕ ਦੈਤ ਦੁਖਣੀ॥ ੨੫॥ ॥ ਰਸਾਟਲ ਛੰਦਾ॥ ॥
 ਦਿਪੰ ਜੋਤ ਈਹਾਂ॥ ਰਹੈ ਬੇਦ ਜੀਹਾਂ॥ ਬਿਰਚਾ ਦਿਵੇਟਾ॥ ਡਰੈ ਦੇਖ ਭੇ
 ਟਾ॥ ੨੬॥ ਦੁਤੀ ਦੇਟ ਭਾਰੀ॥ ਸਕੈ ਨਾ ਜੰਭਾਰੀ॥ ਕਰੈ ਯੈ ਬਖਾਨੀ॥ ਨਰਿ ਨ
 ਰਜਾਨੀ॥ ੨੭॥ ਚੌਪਈ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਕਹਤੁ ਸਕਲ ਨਰ ਨਾਰੀ॥
 ਤੁੰਦ ਪਸਕੈ ਨ ਤੇਜ ਸਹਾਰੀ॥ ਆਤੁ ਤੀਰ ਲੋਕ ਇਕ ਜਾਹੀ॥ ਇਹ ਬਿਧ
 ਬਤੀਆ ਬਰਨ ਸੁਨਾਹੀ॥ ੨੮॥ ਤਿਲਕ ਪੋਤ ਰੇ ਭਾਲ ਸੁਦੀਜੈ॥ ਇਨ ਕੋ
 ਇਕ ਜਾ ਪਕਰ ਬਨੀਜੈ॥ ਨਾ ਬਚ ਰਿਤੁ ਨਾ ਬਹੀ ਜਾਨਤਾ॥ ਅਟੁਰ ਜੀਵ
 ਅਸ ਬਾਤ ਪ੍ਰਮਾਨਤਾ॥ ੨੯॥ ਉਤੁ ਲੋਗਨ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਬਖਾਨੈ॥ ਇਤਮ
 ਹਾਰਾਜ ਅੰਸ ਗਤਿ ਠਾਨੈ॥ ਨਿਸਰੇ ਤਹਿ ਤੀਬੁ ਤੇ ਧਾਈ॥ ਪਾਂਚੇ ਪਿਆ
 ਰਨ ਸਾਬ ਮਿਲਾਈ॥ ੩੦॥ ਤਿਨ ਕੋ ਹਾਥ ਹਾਥ ਨਿਜ ਧਾਰੀ॥ ਬੈਠੇ ਅ
 ਨ ਤਖਤ ਅਟੁਤਾਰੀ॥ ਨਿਰਖ ਚਰਿਤੁ ਸਕਲ ਨਰ ਨਾਰੀ॥ ਤਹੀ ਬਦ
 ਨ ਕਹਿ ਰਿਪ ਸੁਧਾਰੀ॥ ੩੧॥ ਆਯੁ ਧੁਭੁ ਖਨ ਬਸਤੁ ਮੰਗਾਏ॥ ਨਿਜ
 ਹਾਥਨ ਉਨ ਕੋ ਪਹਿਰਾਏ॥ ਕਰਣਾ ਦਿਸੈ ਭਟਨ ਪਰ ਧਾਰੀ॥ ਆਪ
 ਸਮਾਨ ਕਰੇ ਜੀਗਾਰੀ॥ ੩੨॥ ਅਪਨੈ ਰਾਂਦੁ ਅਗੁ ਸਭ ਕੀਨੈ॥ ਅਮਿ
 ਤ ਚਰਨੈ ਨ ਚਿਤ ਦੀਨੈ॥ ਬਾਰਧ ਬਾਰ ਅਛੁਤ ਮੰਗਾਈ॥ ਲੀਨੈ ਬੀਚ
 ਸੁਤਾ ਸਪਟਾਈ॥ ੩੩॥ ਮਧਿ ਭਾਰ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਦੈ ਕਰ ਉਦਾਸਾ॥
 ਖਾਲਸ ਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ ਕਰਣਾ ਅਗਾਰਾ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਯਾਰਾ॥ ੩੪॥ ਅ
 ਰਮਾ ਅਕਾਲਾ॥ ਮਾਨੀ ਬਿਸਾਲਾ॥ ਦੇਟੀ ਚਰਿਤਾ॥ ਉਰਧਰ ਬਚਿਤਾ॥

੩੫॥ ਨਿਜ ਜੋਤ ਧਾਰਾ ਕੀ ਨੇ ਦੁਆਰਾ ਅਸ ਪੁਜ ਸੁਪੰਥਾ ਵੈ ਸਰਬ ਸੰ
 ਥਾ॥ ੩੬॥ ਪੜ ਕਰ ਸੁਮੰਤ੍ਰਾ ਨਾਨਾ ਇਕੰਤ੍ਰਾ ਕਰ ਸੁਧ ਬੁਧਾ ਭੁਯੋ ਪੂਰ
 ਸੁਧਾ॥ ੩੭॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ਰਾਮ ਕੁਇਰ ਬੁਢੇ ਸੁਮਤਿ ਯੋਮਾਤਾ ਜੀ ਤੀਰ
 ॥ ਨਖ ਸਿਖ ਕਥਾ ਦੁਆਲ ਕੀ ਬਰਨੀ ਸੁਖ ਦੇ ਸਰੀਰਾ॥ ੩੮॥ ਭਾਂਤੇ ਮਭ
 ਆਨ ਕਰ ਦੀ ਸੁਪਤਾ ਸੇਰਾਗਾ ਖੁਸੀ ਭੁਯੋ ਜਗਤੇ ਸਜੁ ਅੰਸੋ ਚਰਿਤ੍ਰ
 ਨਿਹਾਰਾ॥ ੩੯॥ ਚੰਪਈ॥ ॥ ਮਾਤਾ ਗਈ ਧਾਮ ਨਿਜ ਮਾਹੀ॥ ਖੁ
 ਸੀ ਭੁਯੋ ਸਤਿਗੁਰ ਬਰ ਆਹੀ॥ ਜਿਤ ਕ ਸੰਗਤਾ ਹੀ ਤਿਤ ਥਾਨੈ॥ ਧੰਨ
 ਧੰਨ ਮੁਖ ਬਚਨ ਬਖਾਨੈ॥ ੪੦॥ ਇਹ ਮਾਤਾ ਕੀ ਨੇ ਉਪਕਾਰਾ ਜਾਨ ਖਾ
 ਲ ਸਾ ਅਵੇ ਕੁਮਾਰਾ॥ ਭਾਂਤੇ ਧੰਨ ਸੁਮਾਤ ਭਟਨੀ॥ ਜਲ ਬਲ ਜਾਕੀ
 ਜੋਤ ਸਮਾਨੀ॥ ੪੧॥ ਸੁਨ ਅਬ ਜਨ ਮਖਾਲ ਸੇ ਜੁਕਾ ਹਰਿ ਅਹੋਇ
 ਜਨ ਮ ਕਿਤ ਸੁਕਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਅਸ ਤੁਆਰਾ॥ ਪੁਨ ਅਰਦ
 ਸ ਕਰੀ ਬਿਸਤਾਰਾ॥ ੪੨॥ ਠਾਂਢੁ ਭੁਏ ਸਭ ਕ ਮਰਛ ਕਾਈ॥ ਤਿਨ ਪਾਂ
 ਚਨ ਕੇ ਅੰਗ ਸੁਆਈ॥ ਪੜੈ ਸੋਲੇ ਕ ਮੁਖ ਅਮੀ ਪਿਆਵੈ॥ ਟਾਹਿਗੁ
 ਰੂ ਮੁਖ ਬੋਲ ਬੁਲਾਵੈ॥ ੪੩॥ ਪੰਚਨ ਕੋ ਅੰਸੀ ਬਿਧ ਦੀਨੈ॥ ਟਾਸੀ ਨ
 ਮ ਪੁਛੁ ਸਭ ਲੀਨੈ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਸੋ ਕਹ ਨਾਮ ਕਿਟਾਸੀ॥ ਤਿਨ ਯੋ ਕਹ ਯੋ ਸ
 ਬ ਅਭਿਨਾਸੀ॥ ੪੪॥ ਟਾਸੀ ਮੇਰ ਲਹੌਰ ਦੁਆਲਾ॥ ਨਾਮ ਦਯਾ ਸਿੰ
 ਘ ਦਾਸ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ ਮੁਹ ਕ ਮਸਿੰਘ ਨਾਮ ਦੁਤਿ ਗਯੋ॥ ਟਾਸੀ ਦੁਰਾ
 ਟੁਤੀ ਜਤਾਯੋ॥ ੪੫॥ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਨਾਮ ਇਕ ਕਹਾ॥ ਟਾਸੀ ਬਿਦਰ
 ਦੁਛਨੈ ਅਹਾ॥ ਚਤੁਰਥ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਅਭਿਨਾਸੀ॥ ਹਜਤ ਨ ਪੁਰ ਜ
 ਟਨ ਕੀ ਬਾਸੀ॥ ੪੬॥ ਪੰਚਮ ਹਿੰਮਤ ਸਿੰਘ ਜਨਾਯੋ॥ ਟਾਸੀ ਸ੍ਰੀ ਜਗ
 ਨਾਥ ਗਨਾਯੋ॥ ਇਹ ਪਾਂਚ ਪਾਠੇ ਨਿਜ ਜਾਨਾ॥ ਜਿਨ ਕਹ ਪਾਹੁ ਲਦਈ

ਨਿਧਾਨ ॥ ੪੭ ॥ ਪਾਚਨ ਸੇਕਹ ਮੇਲਨ ਕਰੀਯੈ ਨਾਮ ਦਾਨ ਨਿਸ਼ਦਿਨ
 ਉਰਧਰੀਐ ਮੀਨ ਮੈਰਮ ਸੰਦੀਆ ਜਾਨਾ ਧੀਰ ਮੈਲ ਰਮਰੰਈਯ
 ਜੁਆਨ ॥ ੪੮ ॥ ਪਾਚ ਮਕੈ ਜਾਨਤੁ ਮਭਾਤਾ ਛਪੀ ਨਹੀ ਕਛੁਯਾ ਮੈ
 ਬਾਤਾ ਇਨ ਸੇ ਮੇਲਨ ਕਰੀਐ ਭਾਈ ॥ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧ ਇਹ ਬਿਧ ਫੁਰ
 ਮਾਈ ॥ ੪੯ ॥ ਮੇਰ ਬਚਨ ਸੇਕਹੁ ਪਾਹਾ ਖੜਗ ਕੇਤ ਪੈ ਰਛਕ
 ਬਾਰਾ ॥ ਭੂਟੇ ਸਰਬ ਉਪਾਟੁ ਤਿਆਗਹਾ ਸੀ ਅਸਧੁਜ ਕੀ ਚਰਨੀ ਲ
 ਗਹਾ ॥ ੫੦ ॥ ਪੋਥੀ ਗਿੰਥ ਮਹਲ ਦਸ ਬਾਨੀ ॥ ਸੋਧ ਲਹੇ ਪਦ ਜੇ ਨਿਰ
 ਬਾਨੀ ॥ ਸਸਤ ਅਸਤ ਸਿਮਰਹੁ ਬਰਬੁਧਾ ॥ ਖਲ ਦਲ ਸਾਥ ਕਰਹੁ
 ਨਿਤ ਜੁਧਾ ॥ ੫੧ ॥ ਰਾਜ ਜੇਗੁ ਮਕਹ ਮੈਦੀਨਾ ॥ ਪਰਮ ਜੇਤ ਸੰਗ
 ਪਰਚੇ ਕੀਨਾ ॥ ਸੰਤ ਸਮੂਹ ਨ ਕੇ ਸੁਖ ਦੀਜੈ ॥ ਅਚਲ ਰਾਜ ਧਰਨੀ ਮ
 ਹਿ ਕੀਜੈ ॥ ੫੨ ॥ ਖਾਲ ਸਕੀ ਚਰਨੀ ਸਭੁ ਲਾਗੇ ॥ ਪਰਮ ਜੇਤ ਕੇਰਸ
 ਮਹਿ ਪਾਗੇ ॥ ਖੜਗ ਗੋਦਤੁ ਮਕਹ ਮੈ ਪਾਯੋ ॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਕਰ ਪਥਿ ਬ
 ਤਾਯੋ ॥ ੫੩ ॥ ਦੇਗ ਤੇਗ ਪੈ ਜੀਤੁ ਤਿਹਾਰੀ ॥ ਅਸਧੁਜ ਰਹਤੁ ਲੇਹੁ ਉਰ
 ਧਾਰੀ ॥ ਮਹਾ ਕਾਲ ਕਾ ਕਰਮੇ ਪਾਨਾ ॥ ਪਟ ਮੈ ਨਿਰਖੇ ਹਰਿ ਭਗਵਨ
 ॥ ੫੪ ॥ ਭੁਰਕ ਮਲੇ ਛੁਨ ਜੇ ਨਹੀ ਮਿਲਨਾ ॥ ਲੈਹ ਥੀਆਰ ਸਾਮੁ ਹੇ ਪਿ
 ਲਨਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਕੈ ਤਿਨ ਸੇ ਕਰਤਾਗਾ ॥ ਬਰਨੀ ਅਨਿਕ ਰਹਤੁ ਬਿਸ
 ਬਾਰਾ ॥ ੫੫ ॥ ਸੁਰਨ ਰਨਿਰਖ ਚਰਿਤੁ ਸੁਸਾਰਾ ॥ ਬਿਸ ਮੈ ਭੁਯੇ ਸਕਲ
 ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਕੰਨ ਚਰਿਤੁ ਠਫਰ ਇਹ ਕੈ ਪੈ ॥ ਦੇਤੇ ਤੀਨ ਪੰਥ ਕਰ ਲੈਹੈ ॥
 ੫੬ ॥ ਅਦਿ ਅਨੰਤ ਗੁਰੂ ਅਟੁਤਾਰੀ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਰਮੈ ਇਹ
 ਧਾਰੀ ॥ ਜੇਟਹ ਚਹੈ ਸੁ ਬਯੋਤ ਬਨਾਵੈ ॥ ਅਰਗਨ ਟਾਰ ਜੀਤ ਬਰ
 ਮਾਵੈ ॥ ੫੭ ॥ ਕਬਿਬਾਚ ਰੰਪਈ ॥ ਜੇ ਪਦਵੀ ਖਾਲ ਸਗੁਰ

ਦੀਨੀ। ਸਰਨਰ ਅਜ ਲਗੇ ਨਹੀਂ ਦੀਨੀ। ਨਰ ਤੇ ਪਰਮ ਦੇਵ ਬਰਕੀਨੇ
 ॥ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਕੇ ਰਸ ਮਹਿ ਭੀਨੇ ॥ ੫੮ ॥ ਅਨਹਦ ਧਨੀ ਬਜਤ ਨਿਜ
 ਆਲੋ। ਸਰਨਰ ਜਾਹਿ ਦਿਸਿ ਤਰ ਭਾਲੋ। ਸੋਗਿਹ ਮੈ ਪ੍ਰਿਥ ਮੈ ਵਿੜ
 ਕਯੋ। ਪਾਛੈ ਸਰਬ ਪਦਾਰਥ ਲਯੋ ॥ ੫੯ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਿਸੀ ਦੇਵ ਕਹਯਾ
 ਵੈ। ਏਕ ਪਦਾਰਥ ਜਤਨ ਸੁਪਾਵੈ। ਇਹ ਤੇ ਦਾਸਿ ਪਕਰਤਾਰੀ। ਚ
 ਰੇ ਦੇ ਤਨ ਦੇਰ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ੬੦ ॥ ॥ ਸੁਏ ਯਾ ॥ ॥ ਜੇ ਧਰਨੀ ਹਰਨ
 ਛਹਰੀ ਬਰਜੀਤ ਜਿਸੈ ਸੁ ਬਿਰਾਹ ਲਯਾਯੋ। ਬਾਰ ਇਕੀ ਸਫਿ ਭੀ ਸ
 ਬਿਦਾਰ ਸੋ ਨੇਦਨ ਕੈ ਭਿਗ ਬਿੱਪ ਰਿਸਾਯੋ। ਜਾਲਗ ਛਤਨ ਦੇਵਨ ਕੇ
 ਗਨ ਜਸੁ ਮਰੇ ਕਛੁ ਪਾਰਨ ਪਾਯੋ। ਸੋ ਧਰਨੀ ਗੁਰ ਦੇ ਨਿਜ ਖਾਲਸ
 ਚ ਛ ਤੇ ਕਰੁ ਜੇ ਨਿਸਚਾਯੋ ॥ ੬੧ ॥ ਯੋ ਕਰਸੀ ਸਤਰੇ ਗੁਰ ਪੂਰਨ
 ਮੈ ਇਨ ਕੋ ਇਹ ਬੋਰ ਸਦੀਨੋ। ਸੋ ਸਰਨ ਗਤ ਜੇ ਸੁਪਾਵੈ ਤਿਨ ਕਉਨ
 ਕਮੀ ਮਨ ਮੈ ਤੁਮ ਚੀਨੋ। ਰਿਧ ਸੁਸਿਧ ਸਭੈ ਨਿਜ ਸੀ ਪਤ ਮੇ ਪਦ ਕੀਜ
 ਸੁਆਹ ਅਧੀਨੋ। ਮੈ ਸੁਦਯੋ ਇਨ ਕੋ ਸੁ ਅਛੈ ਪਦ ਜਾਹਿਨ ਪਾਵਤ
 ਹੈ ਪੁਰ ਭੀਨੋ ॥ ੬੨ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਸਤ ਜੁਗ ਸਤ ਕਿਤ ਜਬ ਕੀਨੋ ॥
 ਕੇਵਲ ਰਾਜ ਅਮਰ ਪੁਰ ਲੀਨੋ। ਬਲ ਬਾਟਨ ਤੇ ਵੇਹ ਮਿਨਾਈ। ਰ
 ਵਨ ਸੀਸ ਈਸ ਦੇ ਪਾਈ ॥ ੬੩ ॥ ਭੁਜ ਦਿਲੀਪ ਕਿਧੈ ਨਲ ਗਈ
 ॥ ਬਰਤ ਪਸਾ ਕਰ ਕੈ ਗਿਹ ਆਈ ॥ ਪਾਰਥਨਿ ਪਰਣ ਕੋਟ ਸੀ ਪਾਰੇ
 ॥ ਕ੍ਰਿਸਨ ਪੱਖ ਕੀਨੋ ਨਿਰਧਾਰੇ ॥ ੬੪ ॥ ਜਦੁ ਪਤ ਅਧਿਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਬ
 ਕੀਨੀ। ਤਬ ਯਹ ਛੀਨ ਤਵਨ ਕਹਦੀਨੀ। ਪੰਡਿ ਸੁਤਨ ਤੇ ਅਗ ਸਿਧ
 ਈ। ਤੁਰਕ ਮਲੇ ਛਨ ਪੈਤ ਬਾਈ ॥ ੬੫ ॥ ਕੋਟ ਜਤਨ ਮਹਿ ਦੀਨ
 ਸੁਕੀਨੋ। ਸਿਟ ਰਿਸਾਇ ਜਗ ਰਾਜ ਸੁਲੀਨੋ। ਆਵ ਗਵਨ ਨ ਸਿਰ

ਤੇਟਗਾਕਾਲਦੀਰਸਿਰਉਪਰਖਰਾ॥੬੬॥ਸੋਅਟਨੀਸਤਿਗੁਰ
 ਕਰਤਾਰਾ॥ਸਿਰੇਪਾਉਵੈਇਨੈਬਿਚਾਰਾ॥ਮੈਇਨਕੈਇਹਅਲਪ
 ਸੁਦੀਨੇ॥ਯੋਕਹਤਰੇਨੈਨਕਰਲੀਨੇ॥੬੭॥ਕਯੋਨਹੀਕਹੈਨਾਥ
 ਅਟਤਾਰੀ॥ਕੋਟਿਤਖਤਜਿਹਚਰਨਮਸ਼ਾਰੀ॥ਰਾਜਜੋਗਅਰਭੇ
 ਗਹਜਾਰਾ॥ਇਨਚਰਨਨਮੈਦਾਸਨਿਹਾਰਾ॥੬੮॥ਸੁਰਗਰਾਜ
 ਬੈਕੰਠਭੁਣੀਜੈ॥ਏਪਦਉਨਤੇਪਰੇਲਹੀਜੈ॥ਸੋਜਾਨਤਜਿਹਗੁ
 ਰਮੁਖਿਪਾਯੋ॥ਅਚੁਤਸੁਖਮੈਜਾਇਸਮਾਯੋ॥੬੯॥ਦੇਹਰਾ
 ॥ਸਿਧਨਾਥਮੁਨਜਨਅਧਿਪਸਕਤਨਜਾਕੋਪਾਇ॥ਚਾਰਪ
 ਦਾਰਥਸੁਧਾਜੁਤਇਨਪੁਰਦੀਏਉਠਾਇ॥੭੦॥ਸੁਰਨਰਦੇਵ
 ਭਜੀਗਮਣਸਕਤਨਜਾਕੋਚੀਨਾ॥ਪਰਮਜੋਤਿਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੂਪੁਰ
 ਟਖਾਲਸੇਦੀਨਾ॥੭੧॥ਜੋਰਠਾ॥ਸਤਿਨਕਾਜਸਹਾਇਪਰਮ
 ਪੁਰਖਕੇਬਚਨਤਿਹਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਹਰਿਰਾਇਪੁਗਟਕਰਯੋਸ੍ਰੀਖਾ
 ਲਸਾ॥੭੨॥ਸ੍ਰੇਯਾ॥ਆਪਸਿੰਘਾਸਨਤੇਗੁਰਪੂਰਨਰਾ
 ਦੁਭਯੋਮਨਆਨਦਪਾਈ॥ਆਪਨਰੋਰਉਨੈਕਰਗੋਰਸੁਆਦਰਸੋ
 ਕਰਦੀਸਬੈਠਾਈ॥ਅਮਿਤਕਾਜਗਰੀਬਨਿਵਾਜਸੁਆਪਖਰੇਜੁ
 ਗਹਾਥਮਿਲਾਈ॥ਭੁਖਨਚੀਰਹਥਮਾਰਦਿਪੈਬਰਜਉਪਮਾਬਰ
 ਨੀਨਹਜਾਈ॥੭੩॥ਚੌਪਈ॥ਬਾਰਜਦੇਨੇਹਾਥਮਿਲਾਈ॥
 ॥ਕਰੁਣਾਸਿੰਧਅਨਿਕਸੁਖਦਾਈ॥ਸ੍ਰੀਆਨਨਯੋਬਚਨਉਚਾਰੇ॥
 ਸੁਨਤੁਖਾਲਸਾਜੂਰਿਤਧਾਰੇ॥੭੪॥ਜਿਯੋਪਨਦਤੁਮਕਹਗੁਰਦੀਨ
 ॥ਤਸਤੁਮਹਮਕਉਦੇਹਪ੍ਰਬੀਨਾ॥ਯੋਸੁਨਕਰਸਤਿਗੁਰਕੀਬਾ
 ਨੀ॥ਪਰਮਖਾਲਸੇਪੁਜਬਖਾਨੀ॥੭੫॥ਸ੍ਰੇਯਾ॥ਦੀਨਕ

ਮੀਨ ਅਧੀਨ ਸਦਾ ਹਮ ਜੀਤ ਅਨਾਥ ਮਹਾ ਬੁਰਿਆਈ ਕਾ ਮਕਰ
 ਧ ਸੁਦਾਰਿਦ ਚੰਪਤ ਸੁਠਰ ਲੋਕੁ ਪਰੇ ਮੱਧਿ ਜਾਗੀ ਘੋਰ ਹੁਤੇ ਬਿਪ
 ਤਾ ਦਲ ਸੀਕਟ ਆਵਨ ਜਾਨ ਸਿਰੂਪ ਰਭਾਗੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਇ ਬਚਾ
 ਇ ਲਏ ਮੁਖ ਅਉਰ ਨਹੀ ਸੁਓ ਕੁਤ ਹਮਾਰੀ ॥੧੬॥ ਅਚੁਤ ਆਇ
 ਅਨੰਤ ਅਸੰਧ ਰਖੇ ਜਤ ਹੈ ਜਿਹ ਕੇ ਸੁਰ ਰਾਈ ॥ ਸਾਤ ਅਕਾਸ ਪਤਾ
 ਰਸੁ ਸਾਤਨ ਰਾਜਤ ਹੈ ਜਿਹ ਕੀ ਪ੍ਰਭੁਤਾਈ ॥ ਰਾਜਨ ਇੰਦ ਗੁਬਿੰਦ ਰ
 ਠਾਚਲ ਸਾਹਨ ਸਾਹ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਸੇਕ ਸਬੇ ਲਤ ਹੇ ਮੁ
 ਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇਹੁ ਸਭੈ ਤੁਮ ਭਾਈ ॥੧੭॥ ਈਨ ਸੁਜੀਤਨ ਕੇ ਹਮ ਬਾਰਕ
 ਤੋਂ ਕਰੁਣਾ ਕਰ ਕੈ ਸੁਨਿਦਾ ਜੋ ਕੰਚਨ ਭੇਜੁ ਮਨੁ ਰਹੁਤੇ ਰਵਿ ਜਾਇਕ
 ਕੇ ਸਭ ਹੀ ਰੁਰ ਭਾਜੇ ਉਚ ਭਏ ਸਭ ਹੀ ਜਗ ਮੇਂ ਕਰ ਆਯੁ ਧ ਲੈ ਬਸੁ
 ਧਾ ਮਧਿ ਗਾਜੇ ॥ ਤੋਂ ਪਦ ਪਕਿਜ ਕੇ ਬਲਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਤ ਭਏ ਖੰਡ ਭਾਰਥ
 ਰਾਜੇ ॥੧੮॥ ਤੇ ਕਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਨ ਦਾ ਆਨਿਧ ਹੈ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀ ਜਗ
 ਕੋਈ ॥ ਤੇ ਕਰ ਭਾਰ ਦਾ ਆਨਿਧ ਅਚੁਤ ਤੈਤਨ ਭੀਤ ਰਜੇ ਤਿਸ ਮੇਈ ॥
 ਪਾਂਚਰ ਵਾਰ ਸਲੋਕ ਸਜੇ ਤੁਫ ਜਿੰਧ ਧਰਾ ਧਰ ਮੇਂ ਸਭ ਲੇਈ ॥ ਤੇ ਰ
 ਚਰਿਤ ਬਚਿਤ ਕਰੈ ਸਬ ਜਾਨ ਲਈ ਬੁਝੀ ਆ ਹਮ ਚਈ ॥੧੯॥ ਦਾ
 ਸਸ ਬੈ ਪਦ ਅੰਬੁਜ ਕੈ ਨਿਜ ਲਾਇਕ ਏਕ ਤਹਾ ਹਮ ਨਾਹੀ ॥ ਬਾਰ ਅ
 ਨੇਕ ਸੁਫੇਰ ਤੈ ਬਚ ਜਯੇ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕੀ ਆਇ ਸਮਾਹੀ ॥ ਸੋ ਸਿਰਧਾ
 ਰ ਕਰੈ ਕਰਤਾਰ ਜਿਸੈ ਮੱਧ ਦਾ ਪ੍ਰਸੰਨ ਮਹਾਹੀ ॥ ਯੈ ਸੁਨ ਕੈ ਤਿਨ
 ਕੀ ਬੁਝੀ ਆ ਗੁਰ ਭੇਦ ਕਹਾ ਸਭ ਛੋਰਤ ਹਾਹੀ ॥੨੦॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਬਾਰ
 ਖਾਲਸੇ ਪ੍ਰਤਿ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਪੁਨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ ॥
 ਤਿਨ ਕੈ ਸੋਕ ਦੁਰਕਰ ਭਾਰੇ ॥ ਸੁਨਹੁ ਖਾਸ ਬਰਕਥਾ ਸੁਨਾਊ ॥ ਤੁਮ

ਰੇਚਿਤਕਾਤੁਰਮਮਿਟਾਉ॥੧॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਅਚੁਤਅਦਿਅਨੰਤ
 ਪ੍ਰਭੁਕਹਤਅਛੇਦਅਭੇਦਾ॥ ਜਾਕੇਪਾਰਨਪਾਵਈਸਿਟਬਿਰੰਚਅਰ
 ਬੇਦਾ॥੨॥ ਚੌਪਈ ॥ ਜੋਨਿਜਅਦਿਅਗਾਧਕਹਾਯੋ॥ ਜਿਨ
 ਇਹਚੈਦਹਲੋਕਬਨਾਯੋ॥ ਰੂਪਰੇਖਜਾਕਰਕਛੁਨਾਹੀ॥ ਏਕਅਨੇਕ
 ਸਗਲਘਟਮਾਹੀ॥੩॥ ਵੇਟਵੈਤਜਿਹਸਾਛਬਨਾਏ॥ ਕਿੰਨਰਨ
 ਗਮਨੁਛੁਉਪਾਏ॥ ਹਿੰਦਵਨਾਤੁਰਕਾਨਜਾਨੇ॥ ਇਹਸਭਸਾਜਜੁ
 ਦਾਪਹਚਾਨੇ॥੪॥ ਜਬਜਬਹੋਤੁਅਰਿਸਟਅਪਾਰਾ॥ ਤਬਤਬ
 ਦੋਹਧਰਤਅਟਤਾਰਾ॥ ਦਸਟਅਰਿਸਟਸੁਪੁਲੈਕਰਾਈ॥ ਪੁਨਭ
 ਗਤਨਉਰਰਹਤਸਮਾਈ॥੫॥ ਕਲਜੁਗਘੋਰਅਗਮਜਬਭ
 ਯੋ॥ ਸੰਕਰਬਰਣਜਗਤਧੈਗਯੋ॥ ਅਸਥਿਰਬੁਧਕਿਸਹੀਨਹ
 ਰਹਈ॥ ਜਹਾਤਹਦੁਰਮਤਿਫਰਤਈ॥੬॥ ਤੁਰਕਮਲੇਛਬੀਸ
 ਭਯੋਭਾਰੀ॥ ਕਰੀਭੁਸਟਤਿਨਸਭਸੰਸਾਰੀ॥ ਹਿੰਦਕਧਰਮਰਹਨ
 ਨਹੀਦਯੋ॥ ਸਰਬਮਲੇਛਬੀਸਧੈਗਯੋ॥੭॥ ਸੀਤਗਉਕਹਇ
 ਨੈਦੁਖਾਇਸਾ॥ ਭੁਈਦੁਰਮਤੀਕਲਜੁਗਅਇਸਾ॥ ਧੌਲਧਰਮਨ
 ਹੀਸੁਕਾਠਹਰਾਈ॥ ਅਕੁਲਬਿਕਲਧਰਨਧੈਆਈ॥੮॥ ਮਹ
 ਕਾਲਕੇਧਰਕਰਧਮਾਨਾ॥ ਰੇਵਤਭਈਧਰਨਬਿਧਨਾਨਾ॥ ਤਾਕੇਦੁ
 ਖਹਰਬੇਕੇਕਾਜਾ॥ ਸੇਫਕਪਠੇਗਰੀਬਨਿਟਾਜਾ॥੯॥ ਮੈਬਹੁਤ
 ਤਬਿਨੈਤਹਕਰੀ॥ ਕਰੁਨਾਸਿੰਧਮੁਝੈਯੈਰਗੀ॥ ਤੁਰਕਨਕੀਜਰਮੇਅ
 ਬਮਾਰੀ॥ ਕਰੋਖਾਲਸਾਪੀਥਸੁਧਾਰੀ॥੧੦॥ ਮਾਰੀਜੇਜੇਮੈਸੁਪਠ
 ਯੋ॥ ਮੋਹਬਿਸਾਰਿਆਪਗਰਬਾਯੋ॥ ਤੇਕਹਰਾਜੇਜੇਗਮੁਝਦੀਨਾ॥
 ਭਗਤਨਬੀਸਸਾਬਵਿਕੁਕੀਨਾ॥੧੧॥ ਤੇਹਪੁਤਅਪਨਮਮਸਾਜਾ॥

ਜਾ ਕਰ ਕਰਹੁ ਪਰਮ ਕਾ ਕਾਜਾ ਅੰਸ ਭਾਂਤਿ ਮੈ ਕੋ ਜਮ ਭਾਯੋ ਤੂੰ ਮੈ ਜ
ਗਤ ਜਨਮ ਧਰ ਆਯੋ ॥੮੩॥ ਏਹੁ ਰਾ ॥ ਪਰਣੀ ਦੁਖ ਤ ਬਿਲੋ
ਕ ਕੈ ਕਰਣ ਜੋਗ ਕਰਤਾਰਾ ਰਾਜ ਜੋਗ ਸਿਰ ਛੜੈ ਸੇਟਕ ਪਰਮ
ਸਧਾਰਾ ॥੮੪॥ ਚੌਪਈ ॥ ਜੋ ਨਿਜ ਮੁਖੈ ਕਹਾ ਕਰਤਾਰਾ ਸੋ ਸੇ
ਕਿੰਤ ਮੈ ਕਰ ਬਿਥਾਰਾ ਆਰੋ ਜੋ ਨਿਜ ਹੁਕਮ ਸੁਦੈ ਪੈ ॥ ਸੇਟਕ ਸਕ
ਲ ਨਿਰਖਤ ਜੈ ਪੈ ॥੮੫॥ ਤੁਮ ਚਿੰਤਾ ਚਿੰਤ ਮੈ ਜਿਨ ਕਰੋ ਭਗਤ ਨ
ਬਿਸ ਚੀਤ ਨਿਜ ਧਰੋ ॥ ਮੈ ਆਇਸ ਅਸਧ ਜ ਕੀ ਪਾਈ ॥ ਤੁਮ ਕਹ ਲ
ਯੋ ਖੋਜ ਸੁਨ ਭਾਈ ॥੮੬॥ ਅਬ ਤੁਮ ਯੋ ਬਤੀਆ ਨਿਜ ਕਰੀਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ
ਖਾਲਸ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰੀਯੋ ॥ ਵੇਰੈ ਗੁਰੂ ਖਾਲਸਾ ਆਈ ॥ ਹੋਵਤ ਆ
ਪੋ ਆਇ ਜਗਾਈ ॥੮੭॥ ਫੂਲ ਉਪਾਵੁ ਜਗਤ ਕੇ ਤਾਗਹੁ ॥ ਨਿਸ
ਦਿਨ ਯਾ ਕੀ ਚਰਨੀ ਲਾਗਹੁ ॥ ਆਇ ਅਕਾਲ ਨਾਥ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ॥ ਪਰ
ਮ ਜੋ ਤਿਨਾਨਾ ਬਿਧ ਪੁਰਤ ॥੮੮॥ ਯੋ ਸੁਨ ਕਰ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥
ਪਰਮ ਖਾਲਸੇ ਪੁਜ ਪ੍ਰਮਾਨੀ ॥ ਅਮ੍ਰਿਤ ਕੀ ਪਸ ਸੁਤ ਬੈਤ ਯਾਰਾ ॥ ਮਿ
ਲ ਬੈਠੇ ਪਾਂਚੇ ਤਬ ਪਾਰਾ ॥੮੯॥ ਸੁੰਯ ॥ ਸੇਸ ਸੁਰੇਸ ਦਿਨੇਸ
ਪਸੇ ਸੁਰ ਪੋਜਤ ਹੈ ਜਿਹ ਕੋ ਅਬ ਤੋਰੀ ॥ ਸਿਧ ਮੁਨੀ ਮੁਨ ਨਾਰਦ ਸੇ
ਜਿਹ ਜਾਚਤ ਹੈ ਕਰ ਕ ਸੁਟ ਕਰੇ ਰੀ ॥ ਕਿੰਨ ਰਜ ਛਤੁ ਜੰਗ ਪਰਾਧ
ਰ ਸੇਟਕ ਹੈ ਜਿਹ ਕੋ ਨਿਸ ਤੋਰੀ ॥ ਸੋ ਕਰਨਾ ਨਿਧ ਰੂਪ ਧਰੇ ਗੁਰ ਖਾਲ
ਸੇ ਅਗੁ ਖਰੇ ਕਰ ਜੋਰੀ ॥੯੦॥ ਛੀਰ ਸਮੁੰਦ ਕਿਧੈ ਗੁਰ ਪੁਰਨ ਲ
ਲ ਰਤਿਨ ਧਰੇ ਜਿਹ ਮਾਹੀ ॥ ਅਮ੍ਰਿਤ ਧੋਨ ਸਸੀ ਸੁਧਨੀ ਤਰ ਕੰਨ ਗ
ਨੈ ਗਨਤੀ ਕਰੁ ਨਾਹੀ ॥ ਰਿਧ ਸੁਸਿਧਿ ਪਦਾਰਥ ਕੋਟਕ ਬੀਚ ਬਸੈ
ਜਿਹ ਕੀ ਪਰਛਾਹੀ ॥ ਸੋ ਗੁਰ ਪੁਰਨ ਅਮ੍ਰਿਤ ਮਾਂਗਤ ਕੋਤਕ ਸੰਤ ਲ

ਖੋ ਯਹਿਆਹੀ ॥ ੧੦੦ ॥ ਜੋ ਨਿਜ ਜੀਵ ਕਰੈ ਮਰ ਜੀਵਹਿ ਕਾ ਦੁਤ ਪੈ ਮੁ
 ਕਤਾ ਹਲ ਚਿਈ ॥ ਸੁਸ ਸਹਾਰ ਜੁ ਪਾਇ ਕਰੈ ਸਿਰ ਜਾਨ ਪਰੈ ਕਰ ਭੀ
 ਤਰ ਜੇਈ ॥ ਡੇਰ ਦਿਵੈ ਕਰ ਪੀਤ ਮਕੈ ਨਿਜ ਕਛੁ ਸਮਾਨ ਕਰੈ ਬਿਤ ਕੇ
 ਈ ॥ ਤੋ ਮੁਕਤ ਗੁਰ ਸਾਗਰ ਭੀ ਤਰ ਪਾਵਤ ਪੈ ਨਿਸਚੈ ਜਨ ਸੇਈ ॥
 ੧੦੧ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਬਿਨ ਭਾਈ ॥ ਸੁਰ ਨਰ ਸ
 ਕੈਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਰਾਈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਧੀਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਜਹ ਕੀਨੋ ਇਹ ਚਰਿ
 ਤ ਅਭੇਦਾ ॥ ੧੦੨ ॥ ਸੁਰੇ ਜੀਵ ਜਤਿਨ ਤਾ ਗੋਗ ਖੜ ਗਧਾਰ ਅਸਧ
 ਜ ਪਗ ਲਾਗੋ ॥ ਨਿਰਖੇ ਪੈਟ ਮੈ ਅਲਖ ਅਭੇਦਾ ॥ ਜੋ ਅਸਮਿਲੇ
 ਅਧਿਕ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ੧੦੩ ॥ ਮੰਤਰ ਪੜ ਕਰ ਅਮੀਤ ਆਗਾ ਠਾਂਢ
 ਸੁਰੇ ਏਕ ਤਬ ਪਆਗਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਅਗੇ ਤਬ ਅਯੋ ॥ ਏਸੇ ਸੁਧ
 ਸ ਬੁਧ ਛਕਾਯੋ ॥ ੧੦੪ ॥ ਸਰਬ ਖਾਲ ਸੇਰ ਹਤ ਸੁਪੁਛੀ ॥ ਸੇ ਮੇਕ
 ਤੋ ਚਉ ਪਈ ਸੁਛੀ ॥ ਟਾਸੀ ਨਾਮ ਪ੍ਰਭੂ ਕਹ ਦੀਜੈ ॥ ਕਹਤ ਖਾਲ ਸਾ ਬਿ
 ਲਾਮ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ੧੦੫ ॥ ਪਟੇ ਜਨ ਮੈ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਬਾਸੀ ॥ ਗੋਬਿੰਦ
 ਸਿੰਘ ਨਾਮ ਅਭਿਨਾਸੀ ॥ ਪੰਚ ਨੇਸੇ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲ ਨ ਕਰੀ ॥ ਯੋ ਨਾਮ ਦਾਨ
 ਨਿਸਦਿਨ ਉਰਧਰੀ ॥ ੧੦੬ ॥ ਸੇਵਾ ਭਉ ਭੁਗਤਿ ਉਰਧਾਰੇ ॥ ਦੁ
 ਸਟ ਬਿਦਾਰ ਸੰਤ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ਖੜ ਗਪਨ ਬਿਨ ਅਟਰਨ ਮਾਨਹੁ ॥
 ਸਤਿ ਨਾਮ ਮੰਤਰ ਮੁਖ ਠਾਨਹੁ ॥ ੧੦੭ ॥ ਸਸਤ ਅਸਤ ਸੇ ਕਰਹੁ ਪਮ
 ਰਾ ॥ ਰਹੇ ਖਾਲ ਸੇ ਜੁ ਸਦ ਨਾਗਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਅਨਿਕ ਬਚਨ ਬਰਗ
 ਯੋ ॥ ਭੁਰ ਕਨ ਸੇ ਖੰਗ ਜੁਧ ਬਤਾਯੋ ॥ ੧੦੮ ॥ ਬਿਖੀਅ ਕਿਰਿਅ
 ਭਦਨ ਤਾਗਾ ॥ ਜਟਾ ਜੁਟ ਰਹ ਬੇ ਅਨੁਰਾਗਾ ॥ ਸਬਦ ਬਿਨਾ
 ਅਨਜਾਨ ਹੀ ਮੇਲਾ ॥ ਨਿਸਦਿਨ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਸੇ ਕੇਲਾ ॥ ੧੦੯ ॥

ਇਹ ਬਿਧਿ ਬਚਨ ਅਨੇਕ ਬਖਾਨੈ ਜੋ ਕਾਬਿ ਪਹਿ ਨਹੀ ਜਾਹਿ ਪ੍ਰਮਾਨੈ ॥
ਪੁਨ ਪ੍ਰਭ ਜੁ ਅਰਦਾਸ ਕਰਾਇ ॥ ਬੈਠੇ ਸਾਚ ਸਿੰਘਾਸਨ ਆਇ ॥ ੧੧੦ ॥
ਅਨਮ ਸਕਾਰ ਅਸ ਪੁਜ ਕਹ ਕੀਨੈ ॥ ਪੀਨ ਅ ਬਚਨ ਖਾਲ ਸਕਹ ਦੀਨੈ ॥
ਸੁਰਨ ਰਨਿ ਰਖ ਚਰਿਤ ਇਹ ਭਾਰੀ ॥ ਪੀਨ ਪੀਨ ਕਹਿ ਬਿਸਮ ਅਪਾਰੀ ॥
॥ ੧੧੧ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸੁਰਨ ਰਦੇ ਦੁਭੁਜੰਗ ਗਣ ਅੰਸੇ ਚਰਿਤ ਨਿਹਾ
ਰਾ ਕਛੁ ਬਿਗਰੇ ਕਛੁ ਰੁਸਤ ਭੇ ਸਾਦੀ ਕਿਤ ਕਬੀਰਾਰਾ ॥ ੧੧੨ ॥ ॥
ਰਸਾਵਲ ਛੰਦਾ ॥ ਅਨੇ ਸੇਸ ਧਾਮੈ ॥ ਬਜੇ ਲੈ ਦਮਾਮੇ ॥ ਕਿਧੋ ਧੌਲ
ਅੰਨੈ ॥ ਬਜੇ ਚਾਰ ਛੰਦੈ ॥ ੧੧੩ ॥ ਬਜੀ ਇੰਦੁ ਦੁਆਰੀ ॥ ਸੁਬੰਧੇ ਅਪ
ਰੀ ॥ ਧਨੇ ਸੀ ਦੁਆਰੈ ॥ ਪੁਰੇ ਪੈਂ ਨਗਾਰੇ ॥ ੧੧੪ ॥ ਅਜੀ ਬਿਜੁ ਬੀਸੀ ॥
ਮਹਾ ਮੰਦ ਦੀਸੀ ॥ ਪੁਜਾ ਪੀਰ ਧਾਰੀ ॥ ਜਲੀ ਸੇਸ ਟਾਰੀ ॥ ੧੧੫ ॥ ਦਿਨ ਪੂ
ਤਰਾਈ ॥ ਰਹਿਓ ਬਿਸਮਾਈ ॥ ਕਿਧੋ ਮੁੰਦ ਦੁਆਰੈ ॥ ਧਨੀ ਪੈ ਪੁਕਾਰੈ ॥
੧੧੬ ॥ ਨਹੀ ਪੁਛ ਮਾਰੀ ॥ ਰਹੀ ਸਾਤ ਸਾਰੀ ॥ ਗਯੋ ਜੋਰ ਸਾਡਾ ॥ ਬਡੇ ਪੰਥ
ਰਾਢਾ ॥ ੧੧੭ ॥ ਜਿਤੇ ਐ ਮਹੀ ਸਾ ॥ ਭੁਏ ਚਿਤ ਭੀਸਾ ॥ ਅਨੇ ਸਿਆਹ ਕਾਠੇ
॥ ਮੁਏ ਬਾਸੁ ਮਾਰੇ ॥ ੧੧੮ ॥ ਨ ਨਾਵੇ ਬਜਾਵੈ ॥ ਧਰਾ ਮੈ ਲੁਕਾਵੈ ॥ ਮਲੇ ਛੰ
ਚ ਗੱਤੇ ॥ ਭੁਏ ਪੈਂ ਬਿਗੁਤੇ ॥ ੧੧੯ ॥ ਨ ਬਾਦਿਤ ਬਜਾਵੈ ॥ ਨ ਰਾਗੀ ਸੁਗਾ
ਵੈ ॥ ਭੁਯੋ ਸਾਹ ਛਾਰੀ ॥ ਲਖੇ ਪੰਥ ਬਾਰੀ ॥ ੧੨੦ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਅਚੁਤ
ਆਇ ਅਨੰਤ ਗੁਰ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਸਾਚ ਸਿੰਘਾਸਨ ਬੈਠ ਕੇ
ਸੀ ਮੁਖ ਕਯੋ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ੧੨੧ ॥ ਜਮੇ ਜਮੇ ਆਟੁਤ ਸੰਗਤਾ ਅਤਿ ਚਿਤ
ਮੰਦ ਬਢਾਇ ॥ ਭੁਯੋ ਭੁਯੋ ਅਮਿਤ ਪੀਜੀ ॥ ਐਸੀ ਅਸ ਕੇਤ ਮਨਾਇ ॥
੧੨੨ ॥ ਲੈ ਆਇ ਸਗੁਰ ਦੇਵ ਕੀ ਸੀ ਖਾਲ ਸਮਾਹਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਕ
ਰਯੋ ਜਗ ਖਾਲ ਸਾਹਿੰਦੁ ਰੁਕ ਸਿਰਤਾਜਾ ॥ ੧੨੩ ॥ ਝੂਠ ਪੰਥ ਜਤੁ ਤ

ਆਗਕੈ ਏਕ ਪੰਥ ਵਿਰੁ ਕੀਨਾ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਸੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੋ ਸੀ ਮੁਖ
 ਕਹ ਦੀਨਾ ॥ ੧੨੪ ॥ ਰੋਪਈ ॥ ਗੁਰੂ ਉਪਾਏ ਜਗਤ ਕੋ ਤੇ ਆਗਹੁ ॥
 ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਕੀ ਚਰਨੀ ਲਾਗਹੁ ॥ ਯੋ ਸੁਨ ਅਧਿਕ ਸੀਗਤ ਆਵੈ ॥
 ਹੁਕਮ ਮਾਨ ਖਾਲਸਾ ਹੈ ਜਾਵੈ ॥ ੧੨੫ ॥ ਖਾਸ ਸਿੱਖ ਜੋ ਜੋ ਬਰਤਾਰੀ ॥
 ਸਨ ਬਚ ਭਏ ਪੰਥ ਅਨੁਰਾਗੀ ॥ ਬਚਨ ਅਮੋਲਕ ਜਿਨ ਕਰ ਲਾਗੇ
 ॥ ਸੀ ਮੁਖ ਸੁਨਤੇ ਹੁ ਅਨੁਰਾਗੇ ॥ ੧੨੬ ॥ ਆਇ ਅਤਿ ਗੁਰ ਕਰਨੈ
 ਹਾਗ ॥ ਕਿਯੋ ਹਮ ਮੇਟੈ ਹੁਕਮ ਤਿਹਾਗ ॥ ਚਰਨ ਮੂਰਤਿ ਪ੍ਰਥਮੈ ਤੁਟ ਦੀ
 ਨੈ ॥ ਸੀਗਤ ਸਰਬ ਮਾਨ ਸੁਨ ਲੀਨੈ ॥ ੧੨੭ ॥ ਖੜਗ ਸੁਧ ਅਬ ਸੀ ਮੁ
 ਖ ਗਾਯੋ ॥ ਸੇ ਲੈ ਸੀਗਤ ਸੀ ਸਤੁ ਕਾਯੋ ॥ ਸਨ ਮੁਖ ਸੀਗਤ ਨਿਤ ਕ ਭਟੀ
 ਜੈ ॥ ਆਇਸ ਸਾਫੁ ਸੁਮੰਧਿ ਲਹੀ ਜੈ ॥ ੧੨੮ ॥ ਕੁਟੁ ਕੇਸ ਅੰਗਹਿ ਤ
 ਜੁ ਸਾਰੀ ॥ ਸੇ ਲੈ ਮੰਧਿ ਆਤਿ ਮੈ ਧਾਰੀ ॥ ਖੜਗ ਕੇਤ ਕੇ ਧਰਬੇ ਧਿਆ
 ਨਾ ॥ ਜਿਹ ਬਿਧ ਕਹਯੋ ਨਾ ਬਭਗਵਾਨਾ ॥ ੧੨੯ ॥ ਅੰਜੋ ਮੂੜ ਲੋਗ ਤਿ
 ਹ ਬਾਨੈ ॥ ਅਰਲ ਬਰਲ ਟੇ ਬਦਨ ਬਖਾਨੈ ॥ ਇਹ ਤੇ ਰਹਤ ਕਰਨ ਨ
 ਹੀ ਹੋਈ ॥ ਚਾਰ ਬਰਨ ਸੋ ਕਰਹ ਰਸੋਈ ॥ ੧੩੦ ॥ ਹੋਇਹ ਅਧਿਕ ਬਾ
 ਤ ਕਹ ਭਾਰੀ ॥ ਕੁਲਾ ਕਰਮ ਫੂਟੇ ਸੀ ਸਾਰੀ ॥ ਚਾਰ ਬਰਨ ਇਕ ਜਾਇ
 ਨ ਕੀਨੈ ॥ ਕਰਦ ਫੇਰ ਅਮਿਤ ਕਹ ਦੀਨੈ ॥ ੧੩੧ ॥ ਅਸੁ ਮ ਬਰਨ ਕੇ
 ਉਚਲ ਆਵੈ ॥ ਲੈ ਉਨ ਕੇ ਨਿਜ ਸੀਗ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਆਇ ਗੁਰਨ ਕੀਰੀ
 ਤ ਸੁਟਾਰੀ ॥ ਅੰਗੈ ਰਹਤ ਜਗਤ ਬਿਸਤਾਰੀ ॥ ੧੩੨ ॥ ਸੁਦ ਬੈਸਖੜੀ
 ਦਿਜ ਜਾਨਹੁ ॥ ਏਕ ਰਵਰ ਕਰੋ ਭੋਜ ਕਰਨਹੁ ॥ ਬੇਦ ਲੋਕ ਮਤ ਸਰਬ
 ਤ ਯਾਗੀ ॥ ਸੀ ਅਸੁ ਪੁਜ ਕੇ ਭੁਯੋ ਅਨੁਰਾਗੀ ॥ ੧੩੩ ॥ ਆਗੇ ਅਸੁ ਪੁ
 ਜ ਸੁਨਯੋ ਨ ਪਾਯੋ ॥ ਪੈਥੀ ਪੀਰਿ ਤਗੁ ਨਿਨ ਨਗਾਯੋ ॥ ਹਿੰਦੂ ਲੋਕ ਜਿ

ਤਕ ਸੁਰਗਮਾਨੈ ਗਾਮ ਕਿਸਨ ਜੁ ਪ੍ਰਗਟ ਬਖਾਨੈ ॥ ੧੩੪ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਤਰਨ ਕੀ ਸੁਭ ਕਥਾ ਗਾਵਤ ਬੰਦ ਪੁਰਾਨ ਸੁਜਥਾ ਪਰਮ ਪੁਰਾਤਨ
 ਚਲੀ ਸੁਆਈ ਸੋਹਮ ਤੁਮ ਸੋ ਕਹਤ ਬਨਾਈ ॥ ੧੩੫ ॥ ਹਮੈ ਖਾਲ
 ਸਾ ਸੁਨ ਮੇਨ ਭਾਈ ॥ ਇਨ ਯਹ ਗੀਤ ਅਨੀਤ ਚਲਾਈ ॥ ਚਾਰ ਬਰ
 ਨ ਇਕ ਜਾ ਇਨ ਕੀਨੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਦੇ ਸਜਗਤ ਕਹਈਨੇ ॥ ੧੩੬ ॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਇਨ ਪਤੀ ਪੁਤਾਨ ਕੇ ਜੀਏ ਧਰਮ ਤੁਰਾਇ ॥ ਲੈ ਭੋਜਨ ਇ
 ਕ ਜਾ ਕੀਏ ਬੂਝੀ ਬਾਤ ਬਨਾਇ ॥ ੧੩੭ ॥ ਚਉਪਈ ॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰ
 ਕ ਸਗਲ ਮੰਤ੍ਰ ਭਾਗੇ ॥ ਏਕ ਖਾਲ ਸਾਰ ਸੁ ਅਨੁਗਾਏ ॥ ਬਿਖਾਭੰਦ
 ਨ ਸਾਧ ਜਠੇਰੇ ॥ ਇਨੈ ਭਾਗ ਖਗ ਕੇਤ ਸੁਰੇਰੇ ॥ ੧੩੮ ॥ ਜਿਨ ਕੀਨੇ
 ਹਰ ਗੁਰ ਪਰਨਾਹੀ ॥ ਤੇ ਬੇਮੁਖ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਬਕਾਹੀ ॥ ਕੁਲ ਕਰਮ ਕੇ
 ਕਰੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗਾਇ ॥ ਬਿਧ ਫਰੈ ਨਾਥ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ੧੩੯ ॥ ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ
 ਸੰਗਤ ਗੁਰ ਪਾਵੀ ॥ ਭਈ ਖਾਲ ਸਾ ਸਰਬ ਸੁ ਸਾਰੀ ॥ ਲਿਖ ਲਿਖ
 ਦੀਨੇ ਹੁਕਮ ਪਠਾਈ ॥ ਮਾਨੈ ਬਚਨ ਸੇਈ ਜਿਨ ਜਾਈ ॥ ੧੪੦ ॥ ਜਿਨ
 ਨਹੀ ਮਾਨਿਏ ਰਾਬਧਾਈ ॥ ਤਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਸੀਮੁਖ ਯੋ ਫੁਰਮਾਈ ॥ ਅਬਨ
 ਹੀ ਮਾਨਹੁਰੇ ਸੁਨ ਭਾਈ ॥ ਪੁਨ ਮਨੋਂ ਪਾਛੇ ਪਛੁਤਾਈ ॥ ੧੪੧ ॥ ਦੇ॥
 ॥ ਤੁਮ ਅਬ ਹਮਰੇ ਬਚਨ ਬਰਮਾਨ ਤਨਹੀ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਤੁਮੈ ਸਿੱਖ ਮੁਰ
 ਜਗਤ ਮੈ ਕੇ ਮਾਨੈ ਗੋਨਹਿ ॥ ੧੪੨ ॥ ਚਉਪਈ ॥ ਅਧਿਕ ਦੁਖੀ ਹੈ
 ਹੋ ਤੁਮ ਜਬੈ ॥ ਜੈ ਹੋ ਸਰਨ ਖਾਲ ਸੇਤ ਬੈ ॥ ਤੁਮ ਕਹਤੇ ਵਤਾਰ ਅਧਿਕ
 ਈ ॥ ਲੈ ਪੈ ਸੀ ਖਾਲ ਸਾ ਮਿਲਾਈ ॥ ੧੪੩ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਅਚੂਤ ਨਾਥ
 ਅਨੀਤ ਗੁਰ ਦੁਆ ਸਿੰਧ ਹਰਿ ਗਾਇ ॥ ਪੁਨ ਰਾਜੇ ਸਭ ਗਿਰਨ ਕੇ ਲੀਨੇ
 ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਇ ॥ ੧੪੪ ॥ ਚਉਪਈ ॥ ਮੇਲਾ ਨਿਰਖ ਅਧਿਕ ਬ

ਰਭਾਰੀਆਏਥੇਸਭਪੁਰੀਮਝਾਰੀਗਿਰਦੇਸਹਰਚਤੁਰਬਰਫੇ
 ਹਾਪਰੇਹੁਤੇਤਿਨਕੇਅਤਰੇਗਾ॥੧੪੫॥ਤਿਨਪੁਤਿਜਤਿਗੁਰਬਚਨ
 ਉਚਾਰੇਸੁਨੇਗਿਰਪਤਿਬਚਨਹਮਾਰੇ॥ਤੁਮਜਰਣੀਖਾਲਜਕੀਆ
 ਏ॥ਸਗਲਧਰਨਇਹਰਾਜਕਮਾਏ॥੧੪੬॥ਰਿਧਸਿਧਪਦੇਬ
 ਰਬੁਧਾਤੁਰਕਨਸਾਥਕਰੇਨਿਤਜੁਧਾ॥ਤੁਰੇਤੁਰਕਤੁਮਕੇਸਭਹ
 ਲਾਜੀਤਹੋਗਤੁਮਰੀਸਭਕਾਲਾ॥੧੪੭॥ਜੇਤੁਮਮੇਸੇਬਚਨਕ
 ਮਾਵਹੁ॥ਬਸੁਧਜੀਤਨਿਸਾਨਬਜਾਵਹੁ॥ਉਦੈਅਸਤਕੀਜਿਤਕ
 ਜਮਯਤਾ॥ਦੁਰੈਸਕਲਤਿਹਾਰੀਰਯਤਾ॥੧੪੮॥ਦੇਹਰਾਸੀ
 ਮੁਖਤੇਜਬਯੋਸੁਨਯੇਸਭਰਾਜਨਸੁਤਲਾਇ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਕੇਨਿਕ
 ਟੁਭਬਮੇਸੇਕਹਯੇਸੁਨਾਇ॥੧੪੯॥ਸਭਰਾਜਾਬਾਰਪੁਤੁਸੁ
 ॥ਚੋਪਈ॥ਕਠਨਰਹਤਹਮਤੇਨਹੀਹੋਈ॥ਚਾਰਬਰਨਸੇ
 ਕਰੈਰਸੇਈ॥ਹਮਰਾਜੇਗਿਰਪਤਿਅਭਮਾਨੀ॥ਕੁਲਕਰਮਕੁਮ
 ਤਜੈਜਹਾਨੀ॥੧੫੦॥ਪੂਜਾਜੰਟੂਕ੍ਰਿਆਜੁਕਰਮਾਇਹਹਮਤੇ
 ਛੁਟਤਨਹੀਧਰਮਾਪਿਤਰਦਿਰਦੇਵਨਕੇਕਾਮਾਕਤਛੁਟਤਹ
 ਮਜੈਅਭਿਰਾਮਾ॥੧੫੧॥ਰਾਜਪੁਤਜੇਕੋਜਗਹੋਈ॥ਕੁਲਕਰਮ
 ਬਡਿਅਨਕੀਥੋਈ॥ਧਿਕਧਿਕਤਾਰਹਜਗਤਬੁਲਾਵੈ॥ਆਗੇਸੁ
 ਰਗਰੋਰਨਹੀਪਾਵੈ॥੧੫੨॥ਪੈਹਜਰਤਸੇਬਿਗਰਤਬਾਤਾ॥ਹਮ
 ਨਹੀਕਰੈਪ੍ਰਗਟਬਖਿਅਤਾ॥ਚਟਗਤੇਕਭਰਹਮਭਾਰੀ॥ਯਹਜੇ
 ਹਮਕੋਬਡੀਪੁਆਰੀ॥੧੫੩॥ਜਬਰਾਜਨਇਹਭਾਂਤਿਪੁਕਾਰਿਰਿ
 ਘਨਸੁਨਕੇਮਹਾਰਾਜਉਚਾਰਿਰਿਉਪਮਾਭੁਲੀਕਿਧੋਧੁਨਪਾਈ
 ॥ਸਾਵਨਰਹਿਯੋਸੁਮੇਘਲਜਾਈ॥੧੫੪॥ਸ਼੍ਰੀਮੁਖਵਾਕਾ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਮੈਂ ਇਨਕੇ ਸਿਰ ਪਰ ਕਰ ਧਾਰਿਯੋ ॥ ਰਾਜ ਜੋਗ ਅਸ
 ਨ ਬੈਠਾ ਜਿਯੋ ॥ ਚਟ ਗੱਤੇ ਰਾਜੇ ਗਿਰ ਪਾਲਾ ॥ ਭੁਰਿ ਪੈ ਸਕਲ ਇਨੁ
 ਕਰਹਾਲਾ ॥ ੧੫੫ ॥ ਸਕਲ ਧਰਨ ਹੋ ਸੀ ॥ ਇਨ ਰਯੰਤਾ ॥ ਜਹ ਤਹ ਹੋ
 ਮਰੀ ਅਹੀ ॥ ਜਮ ਯਤਾ ॥ ਭੁਰਕ ਮਲੇ ਛੁਦੁ ਸਟ ਅੰਛਾ ॥ ਸਭ ਮਿਲ ਸ
 ਨੇ ਹੋ ਕਰ ਖਾਰਾ ॥ ੧੫੬ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਹਮ ਪਲ ਭੱਛ
 ਅਧਿਕ ਮਦ ਮੰਤ੍ਰੇ ॥ ਕਿਸੁ ਨ ਜਾਨੈ ਬਿਨ ਚੁਗੱਤੇ ॥ ਅੰਰ ਜਾਤ ਜਗ
 ਮੈਂ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਜੇ ਹਮ ਰੋ ਚਲ ਸਨ ਮੁਖ ਹੋਈ ॥ ੧੫੭ ॥ ਏ ਸਭ ਚਿ
 ਰੀ ਲਖੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ॥ ਹਮ ਪੈ ਰਾਜ ਪੁਤ ਬਡ ਰਾਜਾ ॥ ਕਿਹ ਬਿਧ ਧਰਨ
 ਰਾਜ ਇਨ ਦੈ ਪੈ ॥ ਅਜਾ ਸਿੰਘ ਜਿਸ ਮਾਰਿ ਸੁਲੈ ਪੈ ॥ ੧੫੮ ॥ ਯੈ ਸੁਨ
 ਕੈ ਤਿਨ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬਾਨੀ ॥ ਬੀਚ ਦਿਵਾਨ ਸੁਗਰਜ ਬਖਾਨੀ ॥ ਮੈਂ ਅਸ ਪਾ
 ਨ ਜਤ ਦਸ ਕਹਾਉ ॥ ਚਿਰੀ ਅਨ ਪੈ ਜਬ ਬਾਜ ਤੁਰਾਉ ॥ ੧੫੯ ॥ ਬ
 ਜਨ ਪੈ ਜੋ ਚਿਰੀ ਤੁਰਾਵੈ ॥ ਸੋਭਾ ਕਵਨ ਜਗਤ ਮੈ ਪਾਵੈ ॥ ਹਮ ਤਾ ਕਹ
 ਸਮਝੈ ਮਹਾਰਾਜਾ ॥ ਚਿਰੀ ਅਨ ਪਾਸ ਤੁਰਾਵੈ ਬਾਜਾ ॥ ੧੬੦ ॥ ਅ
 ਜਾ ਸੀਸ ਪਰ ਨਿਜ ਕਰ ਧਾਰਾ ॥ ਕੋਪ ਅਜਾ ਮਿਗ ਰਾਜ ਪਛਾਵਾ ॥
 ਰਾਜਨ ਪ੍ਰਤ ਜੇ ਰਾਜ ਸੁਦੇ ਤੋ ॥ ਸੋਭਾ ਕਵਨ ਜਗਤ ਮਹਿ ਲੇਤੋ ॥ ੧੬੧
 ॥ ਅਬ ਲਖ ਦੀਨਨ ਰਾਜ ਰਮਾਉ ॥ ਦੀਨ ਬਿਧ ਤਾ ਤੇ ਕਹਾਉ ॥ ਮੈ
 ਇਨਕੇ ਸਿਰ ਪਰ ਕਰ ਧਾਰਿਯੋ ॥ ਸੀ ਅਸ ਪੁਜ ਕੀ ਚਰਨੀ ਭੁਰਿਯੋ
 ॥ ੧੬੨ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਬਿੰਦਿ ਅਗਿਆਨ ਸੁਜੋਗ ਤਪ ਸਿੰਧ ਪ
 ਦਾਰ ਥਾਰਾ ॥ ਪੁਨਿ ਮੈਂ ਸੀ ਮਾਧਿ ਖਾਲ ਸੇ ਨਿਜ ਤਨ ਧਾਰਿਯੋ ਸੁਧਾਰ
 ॥ ੧੬੩ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਪੀਥ ਬਿਖੈ ਬਸੇ ਹੋਇ ਨ ਰੋਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹੋਇ
 ਹ ਬਿਧ ਅਰਨ ਕੀ ਸੈਨਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਖਾਲਸਾ ਪੀਥ ਭਟੀ ਜੋ ॥ ਜਹਾਂ ਰ

ਹਤਮੁਰਸਕਲਲੀਜੈ॥੧੬੪॥ਧੋਬੀਗੰਥਨਾਮਨਿਤਧਾਨਾਗਦੂ
 ਜੀਬਾਤਨਧਰਈਕਾਨਾਸਸਤੁਅਸਤੁਸੰਗਕਰੈਪਾਗਾਨਿਸ
 ਦਿਨਭਜੈਨਾਥਨਿਰੰਕਾਰਾ॥੧੬੫॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ਬਾਜਗਇੰਦਗ
 ਦਾਸਸਿਅਮਿਤਧੇਨਧਨੰਤਰਤਮਹਰਾਜੈ॥ਸਾਰੰਗਸੰਖਤਿਸੂਲ
 ਸਰਾਸਨਤੀਰਤਰੇਵਰਪੂਰਨਕਾਜੈ॥ਲਾਲਮਨੀਬਿਖਭਾਗਸੁਰ
 ਮੱਧਿਕੋਟਰਤਿਨਭਕੋਬਰਸਾਜੈ॥ਰੂਪਅਨੂਪਦਾਨਿਧੋਕੋਇਹਛੀ
 ਰਸਮੁਦ੍ਰਸਪੰਥਬਿਰਾਜੈ॥੧੬੬॥ ਰੋਪਈ॥ਜਤੀਸਤੀਮੋਨੀ
 ਬਤਧਾਰੀਕੋਬਿਦਗੁਨੀਸੁਰਹੰਕਾਰੀ॥ਜੋਗੀਸਿਧਅਨਾਰਦਬ
 ਸੀ॥ਪਰਮਤਤਪੂਰਨਅਬਿਨਾਸੀ॥੧੬੭॥ਸੰਨਸਮਾਧਿਗਗਨ
 ਪੁਰਛਾਯੋਸਚਖੰਡਮੈਜਾਇਸਮਾਯੋਰੁਗੀਸਿਧਤਪੀਸੁਰਜਾ
 ਨਾਗਮਾਨੀਸੰਤਸਮੂਹਪਹਿਰਾਨੇ॥੧੬੮॥ਸਰਬਤਮਪੂਰਨ
 ਇਹਸੋਯੋਯਾਸਮਅਦਰਪੰਥਕਹਕੋਯੋ॥ਸ੍ਰੀਅਸਕੋਤਕਲਕੀ
 ਮੂਰਤਿ॥ਪਰਮਜੋਤਿਨਾਨਾਬਿਧਿਪੂਰਤਾ॥੧੬੯॥ ਰੋਹਰਾ ॥
 ਜੋਯਾਕੇਪਦਕੰਜਬਰਨਿਤਸਿਫ ਹੈਗੁਰਜਾਨਾਕੋਟਪਦਾਰਥਸੰ
 ਪਦਾਪੈਹੈਮੁਕਤਿਨਿਧਾਨ॥੧੭੦॥ ਰੋਪਈ ॥ਇਹਬਿਧਸੋਨਿਜ
 ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਾਸੁਨਤਸੁਭਨਸ੍ਰੀਬਦਨਬਖਾਨਾ॥ਸ੍ਰੀਖਾਲਸਕੀ
 ਉਪਮਾਗਾਈ॥ਜੋਯਾਹਠਾਂਬਰਨੀਨਹਜਾਈ॥੧੭੧॥ਤੁੰਦਪਰਵ
 ਮੂੜਮੰਦਭਾਗੀ॥ਭੁਏਨਸ੍ਰੀਬਰਸੁਨਅਨੁਰਾਗੀ॥ਮੈਜੈਮੂੜਜਾਤਿ
 ਅਭੁਮਾਨੀ॥ਖਾਲੀਰਹੇਫੇਰੇਜੇਪਾਨੀ॥੧੭੨॥ਜਾਕੇਮਾਪਦੇਇ
 ਮਹਾਰਾਜਾ॥ਸੋਸਿਰਧਰੇਸਿਖਬਰਤਜਾ॥ਕੋਟਕਲਪਜਾਕੋਤਰ
 ਪਾਇਕਾ॥ਸੋਗੁਰਇਨਕੇਭਏਸਗਾਇਕਾ॥੧੭੩॥ਇਨਮੂੜਨਾਇ

ਹ ਬਾਤ ਨ ਜਾਨੀ ॥ ਬੁਝਤ ਭਯੋ ਜਾਤਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥ ਜੇਕੋ ਸਤਿਗੁਰ ਆ
ਪੁਛੁ ਲਾਵੈ ॥ ਕਹੈ ਜੀਵ ਮਾਰਗ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥ ੧੭੪ ॥ ਜੇ ਉਨ ਪਰ ਹੋਤੇ
ਸੁਸਹਾਈ ॥ ਚਰਨ ਗਹਤ ਝਟ ਦੇਵੈ ਜਾਈ ॥ ਸੀ ਮੁਖ ਕੀ ਆਗਿਆ
ਸੋਧ ਸਾਰੀ ॥ ਲੇਤ ਸਭੈ ਅਪਨੇ ਉਧਾਰੀ ॥ ੧੭੫ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥
ਜੇ ਜੀ ਅਹੁਤੇ ਭੁਲਾਵਨੇ ਅੰਸੇ ਦੇਵੈ ਭੁਲਾਇ ॥ ਜਿਨ ਪਰ ਕਰੁਣਾ ਅ
ਧਿਕ ਹੀ ਕਰ ਗਹ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ੧੭੬ ॥ ਕਿਟ ਅੰਤ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਲ
ਖ ਜਾ ਕੇ ਰੋਮ ਮਸ਼ਹੂਰ ॥ ਆਇ ਅਨਾਇ ਅਗਾਧ ਗੁਰ ਜਾਤਿ ਜੋ ਨਿਤੇ
ਪਾਰਿ ॥ ੧੭੭ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਜਾਤ ਜੇਨ ਤੇ ਕਰਨੈ ਹਾਰਾ ॥ ਹੋ ਏਕੋ
ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਜੇ ਟੁਹ ਚਹਤ ਸੁ ਬੋਤ ਬਨਾਵੈ ॥ ਉਚਨਟ
ਰਨੀ ਚ ਬਡਿ ਆਵੈ ॥ ੧੭੮ ॥ ਪਾਰ ਜਾਤ ਪਾਰ ਸੁਰ ਧੋਨਾ ॥ ਬਾਂਛੁ ਤ
ਕੋਟ ਜਾਸ ਪਗਰੇਨਾ ॥ ਜਾ ਕੇ ਸਿਰ ਪਰ ਨਿਜ ਕਰ ਪਾਰੈ ॥ ਸਕ ਲਭੇ ਦ
ਟਹਿ ਦਾਸ ਨਿਹਾਰੈ ॥ ੧੭੯ ॥ ਰਾਜੇ ਅਰੁ ਤੁਰ ਕਨਕੇ ਮਾਹੀ ॥ ਬਿਨ ਮ
ਹਾਰਾ ਅਵਰ ਕੋ ਉਨਾਹੀ ॥ ਕੀਤ ਕ ਆਪ ਨਿਰਖਨੇ ਕਾਜਾ ॥ ਕੀਨ ਚ
ਰਿਤ ਗਰੀਬ ਨਿਟਾਜਾ ॥ ੧੮੦ ॥ ਸਹਰਨ ਸਹਰ ਸਗਲ ਭੁਅ ਮਾਹੀ
॥ ਗਯੋ ਖਾਲ ਸਾਜੂ ਬਰ ਪਾਹੀ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧ ਜਾਇ ਬਬੇ ਕ ਚ ਲਾਵੈ ॥
ਬਿਖੀ ਆਕੂਜਾ ਬਾਂਗ ਉਠਾਵੈ ॥ ੧੮੧ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੈਂਡ ਸਭ ਦੀਏ ਮਿਟਾ
ਈ ॥ ਏਕੈ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਪੰਥ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਲਗਨ ਸਗਨ ਤਜ ਝੂਠ ਪ੍ਰਸਾ
ਰਾ ॥ ਨਿਰਖਮ ਨਿਜ ਘਟ ਮਾਹਿ ਮੁਰਾਰਾ ॥ ੧੮੨ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੰਥ ਜੇਤ ਕ
ਜਗ ਆਹੀ ॥ ਤੇ ਲਖ ਰੂਪੇ ਅਧਿਕ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਜਪ ਤਪ ਤੇਜ ਸੀਲ
ਗਨ ਸਾਗਰਾ ॥ ਭਯੋ ਪੰਥ ਅਦਭੁਤ ਯਹ ਨਾਗਰਾ ॥ ੧੮੩ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੰਥੀ
ਜੇਤ ਕ ਜਗ ਲੋਗਾ ॥ ਕਾਂਪਤ ਭੁਏ ਜੀ ਅਧਰ ਸੋਗਾ ॥ ਹਮ ਸਭ ਹੁੰਕੀ

ਹਤਠਕੁਰਾਈ। ਲੈ ਹੈ ਸੀਖਾਲਸਾਮਿਲਾਈ। ੧੮੪॥ ਅਟਰਪੰਥ
 ਜਗਜਿਤਕੁਭਣੀਜੈ। ਦੇਵਦੈਤਬਰਨਰਨਗਣੀਜੈ। ਇਹੋਤੇਸੀਅ
 ਸਧੁਜਕੋਪੰਥਾ। ਦੇਹੈਸਗਲਜਗਤਕਹਸੀਥਾ। ੧੮੫॥ ਦੇਹਰ
 ॥ ਸੀਖਾਲਸਪਰਗਾਸਿਯੋਬਰਨਿਯੋਕਛੁਕਸੁਰੰਗਾ। ਅੰਗਕ
 ਥਾਇਹੋਇਗੀਰਾਜਨਜੁਧਪ੍ਰਸੰਗਾ। ੧੮੬॥ ਸੁੰਯਾ ॥ ਸੀ
 ਅਸਪਾਨਨਿਧਾਨਸੁਸਾਹਿਬਜਾਉਪਮਾਦਸਹੂਦਿਸਛਾਈ। ਤਾਸ
 ਪ੍ਰਕਾਸਸੁਪੰਥਭੁਯੋਜਗਰੂਪਅਨੂਪਮਹਾਸੁਖਦਾਈ। ਤੋਨਨਵੀ
 ਨਸੁਧੀਨਕਥਾਯਹਜੇਪੜ੍ਹੈਗੁਰੋਕੇਸਿਖਭਾਈ। ਸਿਧਪ੍ਰਸਿਧ
 ਲਹੈਪਦਪਾਵਨਸੀਅਸਜੁਸਦਹੋਹਿਸਹਾਈ। ੧੮੭॥ ॥

ਇਤਸੀਗੁਰਬਿਲਾਸਸੁਭਪੰਥਪ੍ਰਗਾਸਬਰਨਨੰਨਾਮ

ਇਕਾਦਸਮੇਧੁਆਇਸਮਾਪਤਮਸਤਸੁਭਮਸਤਾ।

੧੧॥ ਅਫਨੁ ॥ ਦੇਹਰਾ॥ ॥ ਚਰਨਕਮਲਗੁਰਦੇਵਕੇਦਿ
 ਬਰੂਪਉਰਧਾਰਾ। ਅੰਗਕਥਾਬਰਸੁਖਦਚਿਤਬਰਨਕਛੁਬਿਸ
 ਥਾਰ। ੧॥ ਚੰਪਈ ॥ ਕਥਾਸੁਦਾਦਸਪ੍ਰਗਟਭਣੀਜੈ। ਜਾਨਿ
 ਦੇਵਕੀਬਿਲਮੁਨਕੀਜੈ। ਕਾਮਧੈਨਯਹਕਥਾਨਵੀਨੀ। ਰੂਪਅ
 ਨੂਪਸੁਧਾਰਸਭੀਨੀ। ੨॥ ਜੇਸਾਧੁਯਾਕਹਪਦਗੈਹੈ। ਪਰਮਜੇ
 ਤੁਸੰਗਪਰਚਪੈਹੈ। ਸਫਲਜਨਮਤਿਨਕੋਜਗਆਣਾ। ਜਿਨ
 ਯਹਅਲਖਭੇਦਕਹਪਾਵਾ। ੩॥ ਰਸਾਵਲਛੰਦ ॥ ਸੁਧੈਦੈ
 ਸੁਸਾਰੇ। ਬਿਦਾਕੀਨਪਮਾਰੇ। ਸਿਰੇਪਾਵਦੀਨੇ। ਹਥੀਪਾਰੇਸੁਲੀ
 ਨੇ। ੪॥ ਗਏਬੀਰਨੇਕਾ। ਕਰਮੋਜਾਬਬੇਕਾ। ਸੁਭੀਪੰਥਲਾਏ।
 ਜਿਮੰਨਾਬਗਾਏ। ੫॥ ਸੁੰਯਾ ॥ ਬੀਤਤਭੁਯੋਜਬਮੇਲਵਿਸਾ

ਖਹੌਤੋ ਪੁਤ੍ਰ ਜੁਇ ਮ ਬੋਤ ਬਨਾਈ। ਪਤ੍ਰ ਪਠੈ ਸਭ ਦੇ ਸਨ ਕੋ ਲਿਖ ਸੀ
ਗਤ ਕੋ ਬਿਧ ਯਾ ਫੁਰਮਾਈ। ਮੱਧ ਜਹਾਜ ਨਵੀਨ ਚਢੇ ਸਭ ਸੀ ਮੁਖ
ਕੀ ਇਹ ਆਇਸ ਪਾਈ। ਯੋ ਬਤੀਆਂ ਸੁਨ ਕੈ ਗੁਰਨੇ ਬ ਮਸੰਦ ਚਲੇ
ਚਹੂੰ ਚਿਰ ਸਧਾਈ॥ ੬॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਦਿਨੰ ਏਕ ਕੋ ਨੈ॥ ਕਿ
ਪਾਸਿ ਧੋ ਜੈ ਨੈ॥ ਦਿਤੇ ਬੇਦਿਦਾਰਾ॥ ਕਿਧੈ ਯੋ ਅਪਾਰਾ॥ ੭॥ ਕਿਨੈ
ਆਇ ਜਾਨੈ॥ ਤੁਹੀ ਯੋ ਬਖਾਨੈ॥ ਕਿਧੈ ਪੈਡ ਮਹੀ॥ ਖੁਸੇ ਸੰਗ ਆਹੀ
॥ ੮॥ ਇਕੋ ਗਉ ਨਹੈ॥ ਸੁਮੈ ਪਾਰ ਉਹੈ॥ ਤਹ ਕੇ ਸੁਧਾਰਾ॥ ਪਰਮੇ
ਆਮ ਪਾਰਾ॥ ੯॥ ਕਿਤੇ ਸੰਗ ਲੂਟਾ॥ ਅਸੀਧਾਰ ਛੂਟਾ॥ ਜਿਨੈ ਖ
ਗ ਚਾਯੋ॥ ਵਹੈ ਬਾਰ ਆਯੋ॥ ੧੦॥ ਸੁਨੀ ਨਾਥ ਬਾਨੀ॥ ਤਬੈ ਮੋਨ ਰ
ਨੀ॥ ਦਿਨੰ ਕੇ ਬਿਤਾਈ॥ ਕਰੀ ਆਪ ਧਾਈ॥ ੧੧॥ ਅਸੀ ਬੇਗ ਧਾਯੋ॥
ਮਨੇ ਪੈਨ ਆਯੋ॥ ਪੁਰੀ ਤੀਰ ਆਈ॥ ਸੁਹਲਾ ਕਰਾਈ॥ ੧੨॥ ਕਹਾ ਲੇ
ਹੁਲੂਟੀ॥ ਨਹੀ ਜਾਹ ਛੂਟੀ॥ ਘਨੇ ਤਹਿ ਮਾਰੇ॥ ਗਏ ਭਜਿਦਾਰੇ॥ ੧੩॥

ਮੱਧ ਭਾਰ ਛੰਦ ॥ ਗੁਜਰ ਅਪਾਰਾ॥ ਰੰਗ ਰੁਹ ਜਾਰਾ॥ ਖੰਡ ਮਝਾਰ
॥ ਦਿਨੰ ਨਿਕਾਰ॥ ੧੪॥ ਬਚਿਯੋ ਜੁਸੇਇ॥ ਹਰਮੇ ਜੁਕੇਇ॥ ਮੁਖ ਗਹਾ
ਘਾਸਾ॥ ਪੈ ਕਰ ਉਦਾਸ॥ ੧੫॥ ਦਿਹੀ ਅਕਾਲਾ॥ ਫੇਰੀ ਵਿਸਾਲਾ॥ ਲੀਨੇ
ਉਬਾਰਾ॥ ਸਦਨੀ ਨਿਹਾਰਾ॥ ੧੬॥ ਹਿੰਦੂ ਜੁਕੇਇ॥ ਜਾਕੇ ਸੁਸੇਇ॥ ਤੁਰ
ਕ ਮਿਤਾਨਾ॥ ਗਾਫੇ ਸਥਾਨਾ॥ ੧੭॥ ਦਿਨ ਤੋਨ ਆਹਿ॥ ਕਰ ਖਤਨ ਤਹਿ
॥ ਸੋਨਾ ਸੁਹਾਥਾ॥ ਜਾ ਰਲਿਯੋ ਸਾਥਾ॥ ੧੮॥ ਕਰੁਣ ਨਿਧਾਨਾ॥ ਗਿਹ ਬ
ਸਤ ਆਨਾ॥ ਦਿਨ ਬਹੁ ਬਿਤਾਇ॥ ਯੋ ਸੁਨੇ ਪਾਇ॥ ੧੯॥ ਦਿਵਤ ਦਿਦ
ਗਾ॥ ਕਰੁਣਾ ਅਗਾਰਾ॥ ਸੰਗਤ ਅਪਾਰਾ॥ ਕਰੋ ਬੇਦਿਦਾਰਾ॥ ੨੦॥ ॥
ਪਾਪ ਕੀ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਕਰੀ ਆਨ ਕਿਨਹੂੰ ਫੇਰੀ ਆਦਾ॥ ਸੁਨ ਲੇਹੁ ਕਥਾ

ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਿ ਆਇਆ ਬਜਰੂੜ ਗਾਵੇ ਜੋ ਬਸਤ ਪਾਗਾ ਤਿਹ ਕੇ ਸੁਲੋਗਾ ਦੇ
 ਖੀਅ ਪਾਗਾ ॥ ੨੧ ॥ ਸੀਗਤ ਅਨੇਕ ਆਵਤ ਨਿਹਾਰਾ ਤੇ ਪਰੇ ਅਨਸਰ
 ਤਾ ਕਿਨਾਰਾ ਲੂਟੇ ਸੁਰਾਹ ਉਨਹੂੰ ਅਸਾਰਾ ਇਮ ਕਰਮੇ ਬੀਰ ਪ੍ਰਭ ਪੈ
 ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੨੨ ॥ ਸੁਨ ਬੈਨ ਤਾ ਸਕਰੁਣਾ ਜਲੀ ਸਾ ਸੇਰ ਹੈ ਮੇਨ ਕਛੁਕ
 ਹਨ ਦੀਸਾ ਫਰਯਾਦ ਬਹੁਤ ਜਬ ਭਈ ਬੇਗਾ ਇਕ ਦਿਨ ਨਾ ਬਝਿਤ
 ਬੇਸਟੇਰਾ ॥ ੨੩ ॥ ਸੁਯਾ ॥ ਨਾਮ ਸਿਕਾਰ ਦਮਾਰ ਕਰਮੇ ਤਬ ਲੈ
 ਰਣ ਜੀਤ ਕੀ ਚੋਬ ਬਜਾਈ ਪੈਦਲ ਸੁਰ ਅਪਾਰ ਚਢੇ ਭਟ ਕੋਤਕ
 ਕਾਜ ਸੁਮੇਦ ਬਢਾਈ ਗਲਾਘ ਤਬੈ ਸਰਤਾ ਸਤਗਾਮਨ ਤਾ ਪੁਰਤੀਰ
 ਪੁਜੇ ਜਬ ਆਈ ਛੋਰ ਨਿਸਾਨ ਨ ਕੇ ਫਰਰੇ ਤਿਹ ਜਾਇ ਕਿਧੈ ਇਮ ਪੂ
 ਮ ਮਚਾਈ ॥ ੨੪ ॥ ਗੁਜਰ ਰੰਗੜ ਨੇ ਕਹਨੇ ਤਹ ਬਾਹਰ ਪਾਵ ਉਨੈ ਨਰ
 ਰਾਈ ਪਪੋਰ ਗੜੀ ਮਹਿਲੀਨ ਤਬੈ ਨਿਜ ਗਾਂਉ ਲੂਟੇ ਬਹੁਤਾਂ ਤੇ ਬਨ
 ਈ ਏਕ ਮਹੂਰਤ ਸੇਨ ਲਰਿਯੋ ਗਢ ਮਾਰ ਬੰਦੂਕਨ ਅੰਸ ਦਿਵਾਈ
 ॥ ਮਾਨਹੁ ਕਾਲ ਪੁਲੈ ਉਨ ਜੀਵਨ ਆਨਿ ਪੁਜੇ ਕਬਿਨੈ ਮੁਖ ਗਾਈ ॥
 ੨੫ ॥ ਮਾਰ ਮਚੀ ਸੁਤੁ ਫੰਗਨ ਕੀ ਜਬ ਬਾਹਰ ਸੀਸ ਨਿਕਾਸਨ ਪਾਯੋ
 ॥ ਕਾਂਪ ਉਠੈ ਤਬਹੀ ਗੜ੍ਹ ਤਾਸਤ ਹਾਰ ਮਨੀ ਉਨ ਚੀਰ ਫਿਗਾਯੋ ॥ ਢਾ
 ਹ ਸੁਸਾਫ ਮਦਾਨ ਕਰਮੇ ਗੜ੍ਹ ਖੰਗਾਯੋ ਫਹ ਮਾਰਿ ਗਿਰਾਯੋ ॥ ਤਾਦਿ
 ਨ ਤੇ ਸਭ ਸੀਗਤ ਖੇਸਨ ਹੈ ਇਨ ਲੋਗਨ ਤਾਗ ਕਰਾਯੋ ॥ ੨੬ ॥ ਜਿਯੋ
 ਅਲ ਸੂਣ ਸੁਨੁ ਲੂਟੇ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਬਜਰੂੜ ਕੀ ਛਾਰ ਉਡਾਈ ॥ ਤਾਦਿ
 ਨ ਤੇ ਇਨ ਮਾਰਗ ਖੇਸਨ ਲੈ ਸਭ ਲੋਗਨ ਹਥ ਕਰਾਈ ॥ ਹੋਤੁ ਜੈਕਾਰ
 ਭਯੋ ਕਰਣਾ ਨਿਧ ਜੈ ਸਕਰੀ ਪਲ ਮੈ ਉਨ ਪਾਈ ॥ ਯਾ ਬਿਧ ਸੇ ਮਧਿ
 ਦੁਨਹ ਕੇ ਨਰ ਸੀਗਤ ਕੇ ਨਹ ਹਾਥ ਉਠਾਈ ॥ ੨੭ ॥ ਤਾ ਪੁਰ ਲੂਟ ਲਰਿ

ਰਿਪੁਰਮਾਨੀਦਮਾਨੀਦਕੀਬਰਬੰਬਬਜਾਈ। ਚੇਰਸੁਜਾਰਕਿਧੋਬਟਹਾ
 ਗਾਰਿਟਾਂਗਦਏਕਿਤਸੂਰਚੜਾਈ। ਪਾਪਨਹੋਤਕਹੁਭੁਟਮੰਡਲਮਾਨਹੁ
 ਧਰਮਕੀਨੀਟਧਰਾਈ। ਛੀਰਸਮਾਨਸਦਾਸੁਭਕੀਰਤਯੋਗੁਰਦੇਵ
 ਸਭੈਧਰਛਾਈ॥ ੨੮॥ ਏਕਦਿਨਕਰੁਨਨਿਧਜੂਪੁਨਉਚਸਥਾਨਸੁ
 ਦੇਤਦਿਦਾਰਾ। ਮਾਨਪਰਾਪਤਿਭੇਸਿਖਵੈਪੁਨਏਕਪਠਾਨਹੁਤੇਤਿਨਨ
 ਰਾ। ਪਾਂਚਸੁਕਾਢਕਿਧੋਸਰਫੀਉਨਭੇਟਧਰੀਪੁਭਕੇਸੁਅਗਾਰਾ। ਸੁ
 ਖਪਰਾਪਤਿਭੇਤਿਨਕੋਨਿਜਰਿਤਹਜਾਰਦਾਰਿਦਬਿਭਾਰਾ॥ ੨੯॥ ॥
 ਅਭਿਲਾ॥ ॥ ਮੁਹਰਏਕਦਸਤਟਨਪਠਾਨਨਿਕਾਰਕੋ। ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧ
 ਕੋਆਗੈਧਰੀਬਿਚਾਰਕੋ। ਨਿਰਖਤਟਨਕੋਦਮਾਸਿੰਧਇਮਭਾਖਯੋ। ਰੇ
 ਕੋਸੇਚੈਇਹਮੁਰਕਾਢਜੋਗਾਖਯੋ॥ ੩੦॥ ਸੁਨਤਬਚਨਤਿਨਸਿੰਧਨਤ
 ਹੀਬਖਾਨਿਯੋ। ਮਨਤਹਮਾਰੀਹੁਤੀਕਾਜਗੁਰਠਾਨਯੋ। ਤਬਇਹਭੇਟ
 ਹਜਰਦਾਸਲੈਆਇਯੋ। ਹੋਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਕੋਜੋਕਹਭੇਦਸੁਨਾਇਯੋ।
 ੩੧॥ ਨਿਰਾਜਛੰਦ ॥ ਪੁਨਿਸੁਨਾਬਗਾਇਯੋ। ਪਠਾਨਕੋਸੁਨਾਇਯੋ।
 ਤਝੈਸੁਕਾਇਜਾਨਕੋ। ਧਰੀਸੁਭੇਟਆਨਿਕੋ॥ ੩੨॥ ਤਿਨੈਸੁਬੈਨਭਾਖਯੋ
 ॥ ਕਛੁਨਲੋਪਗਾਖਯੋ। ਖਤਾਸੁਮਾਫਹੋਵਈ। ਗੁਲਾਮਛੋਰਗੋਵਈ।
 ੩੩॥ ਘਨੋਕਥਾਬਿਥਾਰਿਯੋ। ਨਹੀਸੁਬੈਰਸਾਰਿਯੋ। ਪਠਾਨਬੈਨਪਾ
 ਇਕੋ। ਸਿਖੰਦੋਸੁਨਾਇਕੋ॥ ੩੪॥ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਨਾਬਜੂ। ਸੁਨੇਪਠਾ
 ਨਗਾਬਜੂ। ਜਿਸੈਜੁਕਾਜਆਇਯੋ। ਮੁਹਰੈਸੁਭੇਟਲਾਗਾਇਯੋ॥ ੩੫॥
 ਸਿਰਿਦਵਾਸੁਜਾਨੀਯੋ। ਇਸੈਪਠਾਨਥਾਨੀਯੋ। ਦਿਲੀਕਿਸੈਮਰਾਟਕੀ
 ॥ ਸੁਚਾਕਰੀਬਨਾਟਕੀ॥ ੩੬॥ ਵੇਹਰਾ॥ ॥ ਖਾਟਕਮਾਇਜੁਆਇ
 ਯੋਨਿਜਆਲੈਸੁਪਠਾਨਾ। ਮੁਹਰਪਾਂਚਸੈਰਾਖਕੈਮੁਰਪਾਰਕੀਯੋਪਾ

ਨ॥੩੦॥ ਕਿਤਕ ਸਾਲ ਬੀਤਾ ਇਕਰ ਪੁਨ ਵਹ ਆਯੋ ਫੇਗਾ ਕਹੀ ਅ
 ਮਾਨਤ ਮੋਰ ਜੋ ਅਬ ਹੀ ਦੀ ਜੈ ਫੇਗਾ ॥੩੧॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦਾ ॥ ॥
 ਨਿਜੀ ਬੋਲ ਆਲੋ ਕਹੀ ਤਾਤ ਕਾਲੋ ॥ ਹਮੈ ਧਾਮ ਨਾਹੀ ॥ ਕਈ ਝੂਠ
 ਆਹੀ ॥੩੨॥ ਹਮੈ ਨਾਹਿ ਲੀਨੀ ॥ ਉਨੈ ਭਾਖ ਦੀਨੀ ॥ ਕੁਝੇ ਵੀ ਭਾਰ
 ॥ ਸੁਨੈ ਲੋਗ ਸਾਰਾ ॥੩੩॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਲਰੈ ਨੇਕ
 ਭਾਂਤਿ ਤਿਸੀ ਬਾਨ ਆਇ ॥ ਜਹਾ ਹੋਤ ਸੁਬਾ ਸੁਨ ਆਵੈ ਚੁਕਾਏ ॥ ਤਿਨੈ ਜ
 ਇਤਾ ਸੋ ਸਬੈ ਬਾਤ ਗਾਈ ॥ ਸੁਨੇ ਭੇਦ ਸੁਬੈ ਕਰ ਕੋਯੋ ਬਨਾਈ ॥੩੪॥
 ਕਹੋ ਦਿਬ ਤਾਤੀ ਲਵੇ ਬੇਗ ਭਾਈ ॥ ਨਹੀ ਦਮ ਯਾ ਕੇ ਦਿਵੇ ਲੈ ਬਨ
 ਈ ॥ ਤਿਨੈ ਆਛ ਮਾਨੀ ਜੁ ਸੁਬੈ ਉਚਾਰੀ ॥ ਨਹੀ ਫੇਰ ਕੀਨ ਤਿਸੈ ਕੈ ਅ
 ਗਾਰੀ ॥੩੫॥ ਮਧੁ ਭਾਰ ਛੰਦ ॥ ਸੁਬੈ ਸਿਦਾਗਾ ਦਵੇ ਦੋਇ ਟਾਰਾ
 ਪ੍ਰਿਸੋਧ ਆਇ ॥ ਪ੍ਰਾਤਿ ਬਨਾਇ ॥੩੬॥ ਨਿਜ ਧਾਮ ਆਨਾ ਯੋ ਕਰ
 ਪਠਾਨਾ ॥ ਮੁਹਰੈ ਦਸੀ ਕਾ ਮਾਨੀ ਸੁਰੀ ਕਾ ॥੩੭॥ ਖਾਲ ਕ ਜੁ ਵਲੀ
 ਵੈਰੀ ਸੁਚਲੀ ॥ ਯੋ ਕਰ ਉਚਾਰਾ ॥ ਉਰ ਮਧ ਧਾਰਾ ॥੩੮॥ ਤੇਟਕ ਛੰਦ
 ॥ ਓਹ ਓਹ ਉਨੈ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਕਰ ਯੋ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰਨ ਕੋ ਨਿਜ ਧਾਮ
 ਧਰ ਯੋ ॥ ਸਰਫੀ ਤਿਨ ਪਾਂਚ ਸੁ ਮਾਨ ਮਨੀ ॥ ਨਹੀ ਐਰ ਕਿਸੁ ਪਾਤ ਭਾਖ
 ਠਨੀ ॥੩੯॥ ਇਹ ਸਾਬ ਰਹੈ ਅਬ ਰੋਇ ਅਬੋ ॥ ਚਲ ਭੇਟ ਹਜ਼ੂਰ ਹ
 ਦੇ ਉਤ ਬੈ ॥ ਇਹ ਭਾਖ ਅਦਾਲਤ ਮੰਧਿ ਗਯੋ ॥ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧ ਕੋ ਉਓ
 ਧਾਰ ਲਯੋ ॥੪੦॥ ਉਨ ਸੁਬ ਕਹੋ ਸੁਨ ਲੇਹੁ ਭੁਯਾ ॥ ਤੁਮਰੇ ਪਰਖਾਨ
 ਸੁਭਰ ਮਹੇ ਯਾ ॥ ਤਿਹ ਤੇ ਤੁਮ ਦਿਬ ਸੁਹਾਬ ਧਰੋ ॥ ਨਹ ਐਰ ਕਛੁ ਪੁ
 ਨ ਫਰਕ ਕਰੋ ॥੪੧॥ ਤਿਲਕ ਛੰਦ ॥ ਉਨ ਜੈ ਸਕਹੀ ॥ ਤਿਨ
 ਮਾਨ ਸਹੀ ॥ ਕਰ ਲੈ ਫਿਰਿਆ ॥ ਤੇਜਾ ਰੁਚਿਆ ॥੪੨॥ ਲਖ ਲੋਗ ਸ

ਬੈ॥ ਬਿਸਮੈ ਸੁਤ ਬੈ॥ ਇਨ ਸਾਚ ਕਰੋ॥ ਉਨ ਝੂਠ ਰਹੋ॥ ੫੦॥ ਮ
 ਖ ਸਾਹੁ ਭੁਯੋ॥ ਨਿਜ ਧਾਮ ਗਯੋ॥ ਧਰ ਲਾਜ ਮਨੈ॥ ਨਿਜ ਸੀਸ ਧਰੈ
 ॥ ੫੧॥ ਉਤ ਸਿੱਖ ਵਧੇ॥ ਨਿਜ ਧਾਮ ਅਯੋ॥ ਤਿਨ ਜਾਇ ਪਰੇ॥ ਸੁ ਬਿ
 ਚਾਰ ਕਰੇ॥ ੫੨॥ ਗ੍ਰਿਹ ਖੋਜ ਸਭੇ॥ ਮੁਹ ਰੈ ਜੁਲਭੇ॥ ਦਿਨ ਚਾਰ ਬਿਤੇ
 ॥ ਟੁਹ ਖੋਜ ਲਿਤੇ॥ ੫੩॥ ਕਿਤ ਕੋਟ ਖਰਾ॥ ਲਹ ਲੀਨ ਧਰਾ॥ ਤਿਹ
 ਲੈ ਸੁਗਏ॥ ਕਰ ਜਾਇ ਦਏ॥ ੫੪॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਤਿਨੈ ਜ
 ਇ ਗਾਈ॥ ਲਵੇ ਜੁ ਬਨਾਈ॥ ਤਿਹਾਰੀ ਅਮਾਨਾ॥ ਹਮੈ ਬਿਖ ਜਾਨਾ॥
 ੫੫॥ ਗੁਰੂ ਮੋਰ ਗਾਈ॥ ਪਰਾਈ ਤਜਾਈ॥ ਅਹੈ ਮਾਤ ਸੈਲਾ॥ ਤਿਅ
 ਅੰਨ ਧੈਲਾ॥ ੫੬॥ ਇਸੈ ਆਪ ਲੀਜੈ॥ ਹਮੈ ਸੁਧ ਕੀਜੈ॥ ਲਈ ਸੁ
 ਪਠਾਨਾ॥ ਜੁ ਬੈਲੀ ਅਮਾਨਾ॥ ੫੭॥ ਪੁਨੈ ਅੰਸ ਗਾਯੋ॥ ਬਿਸਮੈ ਬਤ
 ਯੋ॥ ਕਹ ਯਾਹ ਕੀਨੀ॥ ਸੁਨੈ ਮੋਰ ਦੀਨੀ॥ ੫੮॥ ਇਤੋ ਕੀਨ ਕਾਜਾ॥ ਕ
 ਰੋ ਕੀਨ ਜਾਜਾ॥ ਅਬੈ ਆਨ ਦੀਨੀ॥ ਕਿਧੇ ਖੇਲ ਕੀਨੀ॥ ੫੯॥ ਤਬੈ
 ਸਿੱਖ ਆਖੀ॥ ਪਰਿ ਮੈ ਨ ਲਾਖੀ॥ ਨਹੀ ਥੀ ਸੁਪਾਈ॥ ਤਬੈ ਮੁਕਰਾਈ
 ॥ ੬੦॥ ਸਭੈ ਧਾਮ ਟੇਰੀ॥ ਲਈ ਕਾਢੁ ਭੇਰੀ॥ ਤੁਮੈ ਆਨ ਦੀਨੀ॥ ਲਵੇ
 ਤਾਸ ਚੀਨੀ॥ ੬੧॥ ਪਠਾਣਿ ਉਚਾਰੀ॥ ਖੁਦਾ ਖੇਲ ਨਿਆਰੀ॥ ਹੁਤੇ ਧਾ
 ਮ ਦਾਮੈ॥ ਭਏ ਸਾਚ ਜਾਮੈ॥ ੬੨॥ ਰੋਪਈ ॥ ਪਰਮ ਹਿਧਰੀ ਹੁਤੀ
 ਸੁ ਅਮਾਨਾ॥ ਝੂਠੇ ਤੇ ਸਾਚੇ ਕਿਮ ਜਾਨਾ॥ ਯਹ ਤੁਮ ਹਮ ਕੋ ਭੇਦ ਬਤਾਵ
 ਹੁ॥ ਯਾਮ ਹਿ ਰੰਤੀ ਨ ਦੇਰ ਲਗਾਵਹੁ॥ ੬੩॥ ਸੁਮਤ ਸਿੰਘ ਅੰਸੇ ਤ
 ਬਤਾਈ॥ ਸੁਨਹੁ ਖਾਨ ਜੁ ਬਤ ਬਨਾਈ॥ ਪਾਂਚ ਮੁਹਰ ਹਮ ਨੈ ਮਨ
 ਮਨੀ॥ ਗੁਰੂ ਦੁਆਲ ਨਾਥ ਕੀ ਪਨੀ॥ ੬੪॥ ਹਮਰੀ ਤਿਨ ਅਬ ਰੋਇ
 ਜੁ ਗਾਖੀ॥ ਅੰਰ ਬਤ ਸਮਝੈ ਜਿਨ ਚਾਖੀ॥ ਅੰਚੁਤ ਹੈ ਵਹ ਅਲਖ

ਅਪਾਰਾਸਰਬਖਤੇਜਗਬਖਸਨਹਾਰਾ॥੬੫॥ਹਮਤਿਨਕੋਸ
 ਚਾਕਰਡਾਰਿਯੋ॥ਝੂਠਾਖਤਾਨਕਛੁਬਿਚਾਰਿਯੋ॥ਯੈਪਠਨਬਤੀਅ
 ਤਬਗਾਈ॥ਮੈਤੈਰਮਾਰਹਮੰਨਤਕਰਾਈ॥੬੬॥ਖਾਲਕਵਲੀ
 ਜੁਰੇਪਰਜਾਨਹਾ॥ਤੁਕੀਨਿਆਜਮਨੀਮਨਮਾਨਹਾ॥ਤਿਨਮੁੜਕਉ
 ਨਹੀਂਮੁਹਰਦਿਵਾਈ॥ਕਹਾਂਭੇਦਇਹਭੁਯੋਸੁਹਾਈ॥੬੭॥ਸਿਖਮ
 ਕਯੋਮੇਰੇਗੁਰਸਾਨੀ॥ਔਰਨਜਗਮੈਦੁਤੀਬਖਾਨੀ॥ਤਾਂਕੇਪਾਸ
 ਚਲੇਪੁਨਧਾਈ॥ਪੁਛਲੀਜੀਮੈਜੇਮਨਆਈ॥੬੮॥ਮਾਨਬਚ
 ਨਸੇਬੇਗਸਿਧਾਯੋ॥ਆਨੰਦਪੁਰੇਹਜੁਰਸੁਆਯੋ॥ਜਹਾਂਬਿਰਜਿਤ
 ਹੁਤੇਦਮਾਲਾ॥ਤੇਆਪਹੁੰਚੇਚਲਤਤਕਾਲਾ॥੬੯॥ਪ੍ਰਿਥਮੈਸਿੱਖ
 ਸੁਭੇਟਚਢਾਈ॥ਅਨਿਕਭਾਂਤਿਬਿਨਤੀਮੁਖਗਾਈ॥ਜਬਸਾਹਿਬ
 ਤਾਂਕਹਪੁਛਲਈ॥ਯੈਬਤੀਅੰਤਵਨੈਕਹਵਈ॥੭੦॥ਮੇਰੀਸਰ
 ਧਾਪੂਰਨਭਈ॥ਤਾਂਤੇਮੁਹਰਭੇਟਮਮਦਈ॥ਜਬਪਠਨਗਮਾਰਹ
 ਨਿਜਧਰੀ॥ਕਛੁਛਾਸਿੱਧਕਥਾਤਿਹਰੀ॥੭੧॥ਦੋਹਰਾ॥ਕੈ
 ਸੇਵਸਇਕਮੁਹਰਵੇਤੈਰਾਖੀਕਿਹਕਾਮਾ॥ਤਾਂਕੇਛੋਰਪ੍ਰਸੰਗਯਹਿ
 ਕਹੇਬੇਗਬੁਧਧਾਮਾ॥੭੨॥ਨਖਸਿਖਛੋਰਪ੍ਰਸੰਗਤਿਨਕਯੋਕਿ
 ਪਾਨਿਧਤੀਰਾ॥ਪੁਨਪਾਛੈਪੁਛਤਭੁਯੋਭੇਦਮੁਰੀਦਸੁਪੀਰਾ॥੭੩॥ਤਿ
 ਨਮਾਨੀਪਾਂਚੇਮੁਹਰਝੂਠਾਤੇਸਦਕੀਨਾ॥ਮੈਰਮਾਰਹਸੁਖਮਾਨਕੋ
 ਇਹਬਿਧਭੁਯੋਅਧੀਨਾ॥੭੪॥ਕਛੁਭੇਦਪੀਰਨਮੈਕਿਧੰਮੁਰੀਦ
 ਨਿਹਾਰਾ॥ਏਤੀਕਥਾਸੁਪੁਛਨੈਮਮਆਯੋਦਰਬਾਰਾ॥੭੫॥ਚੋਃ
 ॥ਮੈਸਾਚਝੂਠਕਿਮਭੁਯੋਝੂਠਹੁਤੇਸਾਚਦੈਗਯੋ॥ਏਸਭ
 ਬਾਤਪੁਛਬੇਕਾਜਾ॥ਆਯੋਮੈਸੁਗਰੀਬਨਿਵਾਜਾ॥੭੬॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਗਾਈ ॥ ਸੁਨੇ ਬੈਨ ਗਾਈ ॥ ਗੁਰੂ ਸੇਇ
 ਆਹੀ ॥ ਤਰੈ ਤਾਰ ਜਾਹੀ ॥ ੭੭ ॥ ਗਾਯੋ ਜਾ ਸਮੁਲਾ ॥ ਤਜੇ ਰਾਰ ਫੁਲਾ ॥ ਅ
 ਚਲੀ ਸੁਮੇਰੀ ॥ ਮਨੋ ਸਿੰਧ ਮੇਰੀ ॥ ੭੮ ॥ ਕਬੀ ਨਹਿ ਰੇਲੈ ॥ ਚਲੇ ਬਾਤ ਸੁਲੈ
 ॥ ਮਹਾਵਾਕ ਪੂਰਾ ॥ ਕਿਧੈ ਬੀਰ ਸੂਰਾ ॥ ੭੯ ॥ ਅਸੀ ਪੀਰ ਜੋਈ ॥ ਗਹੈ ਪਾਵ
 ਕੋਈ ॥ ਨਹੀ ਤਾਸ ਲੇਖਾ ॥ ਭੁਯੋ ਸੁਧ ਭੇਖਾ ॥ ੮੦ ॥ ਸੁਠੇ ਔਰ ਸਾਰੇ ॥ ਖਰੇਦੁ
 ਰਜਾਰੇ ॥ ਜਿਸੀ ਭਾਂਤ ਭਾਵੈ ॥ ਸੋਈ ਲੈ ਕਰਾਵੈ ॥ ੮੧ ॥ ਭੁਜੀ ਗਪ ਯਾਤ
 ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਚੰਡ ਕੀਨੇ ਜਿਸੈ ਜੀਟ ਰੇਰੇ ॥ ਨਹੀ ਦੇਖ ਰੇਰੇ ॥ ਛੁਟੈ ਤਾਸ ਨੇ
 ਰੇ ॥ ਸਬੈ ਸੁਖ ਤਕੀ ਸਦਾ ॥ ਪੂਰਹੋਈ ॥ ਨਹੀ ਭੇਦ ਯਾ ਮੈਲ ਖੈ ਚੀਨ ਕੋਈ ॥
 ੮੨ ॥ ਇਥੈ ਉਤ ਲੋਕ ਮਲਾਹੀ ਸੁਭਾਹੀ ॥ ਤਿਸੈ ਕੋਨ ਚੀਨੈ ਮਧੈ ਏਸੈ ਸਾਰੀ ॥
 ਬਡੇ ਭਾਗ ਤਾਕੇ ਕਿਧੈ ਪੂਰਹੋਈ ॥ ਜਿਸੈ ਮੈਸ ਪੀਰ ਪਰੈ ਹਾਥ ਸੋਈ ॥ ੮੩
 ॥ ਇਸੈ ਭਾਂਤ ਟਾਕੇ ਅਨੈ ਕਪਕਾਰੀ ॥ ਸੁਨੈ ਯੈ ਪਠਨੈ ਸੁਆਛੈ ਸੁਧਾਰੀ ॥ ਗ
 ਰੇ ਪਾਟ ਕੀਜੈ ਪ੍ਰਭੂ ਕੋਰ ਆਈ ॥ ਧਨ ਧੰਨ ਬੈਨ ਪੁਨਿ ਫੇਰ ਗਾਈ ॥ ੮੪ ॥
 ਪਾਧੜੀ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਕਾਮਲ ਸਪੁਰਤਿ ਸਕੀ ਕਲਾਮਾ ਜੋ ਪੀਰ ਬਡੇ
 ਮੁਰਸਦ ਤਮਾਮਾ ਜੋ ਆਇ ਅੰਤ ਨਿਜ ਜਾਨ ਲੇਤਾ ॥ ਲੈ ਅਮੀ ਸੁਧ ਉਰ
 ਮਾਹਿ ਦੇਤਾ ॥ ੮੫ ॥ ਯੈ ਭਾਖ ਗਯੋ ਗਿਹ ਕੋ ਪਠਨਾ ॥ ਤਿਹ ਮਿਟੀ ਚਿਤ ਉਰ
 ਧਰਿਯੋ ਧਾਨਾ ॥ ਸੋ ਸਿੱਖ ਨਾਥ ਆਗਿਆ ਸੁ ਪਾਇ ॥ ਨਿਜ ਬਸਿਓ ਆ
 ਪਣੇ ਧਾਮ ਜਾਇ ॥ ੮੬ ॥ ਆਗੈ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸੇ ਸੁਣਹੁ ਬੀਰਾ ॥ ਜਿਮ ਕਰਤ ਨ
 ਬ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰੀਰਾ ॥ ਸੁਭ ਜੇ ਰਹਾਤ ਬੀਤੇ ਜੁਮਾਸਾ ॥ ਸਾਵਨ ਸੁਬੀਤ ਭਾ
 ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ੮੭ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਗਾਯੋ ਬੀਤ ਸੇਉ ॥ ਇਸੀ ਭਾਂ
 ਤਿ ਚਿਉ ॥ ਅਸੀ ਜੋ ਬਿਤਾਏ ॥ ਸਕਾਰਤ ਕ ਆਏ ॥ ੮੮ ॥ ਰੋਪਈ
 ॥ ਕਤਕ ਮਾਸ ਏਕ ਦਿਨ ਪਮਾਰੈ ॥ ਦੇਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧ ਜੂ ਦੀਦਾਰੈ ॥ ਉਚ ਦ

ਮਦਮੈ ਤਖਤ ਨਿਧਾਨਾ ਦਰਸਨ ਦੇਵਤ ਸੁਨੇ ਮਹਾਂਨਾ ॥ ੮੮ ॥ ਐਕ ਪਠ
 ਨ ਸੁਜਾਤ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਲੀਨ ਕਿ ਪਾਨਿਧ ਨਿਕਟ ਹਕਾਰੀ ॥ ਸਿਖ ਮਨ ਤੋ ਕੋ
 ਗਹੈ ਸੁਜਾਈ ॥ ਤਰੇ ਆਨ ਕੀ ਚਿਠਾਂ ਦੁ ਬਨਾਈ ॥ ੮੯ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਣਾ ਕੀ
 ਚਿਰ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਕਿ ਪਾ ਚਛੁ ਕਰ ਅੰਸ ਉਚਾਰੀ ॥ ਕਿਤ ਆਇ ਚੈ ਕੋ ਤੁਮ
 ਧਾਮਾ ॥ ਕਾਂਖ ਮਾਂਧੀ ਧਾਰਿਯੋ ਹੈ ਤੁਮਾ ॥ ੯੦ ॥ ਤਿਨ ਭਾਖਿਯੋ ਕਛੁ ਕਾਂਖ
 ਸੁਨਾਂਹੀ ॥ ਕਿਰ ਪਾ ਸਿੰਧ ਕਹੀ ਨ ਆਹੀ ॥ ਤਾ ਕੋ ਪੀਛੁ ਅਧਿਕ ਕਰਾਈ
 ਕੁਕਰ ਅਮਿਖ ਦੋਯੇ ਸੁਟਾਈ ॥ ੯੧ ॥ ਸੁਨ ਮਾਸ ਦੀਨੋ ਉਨ ਭਾਰੀ ॥ ਨਿ
 ਜ ਆਨਨ ਸੁਹਜੁਰ ਉਚਾਰੀ ॥ ਹੇ ਪਠਾਨ ਭੂਖੇ ਇਹ ਲੀਨਾ ॥ ਕਬੀਨ ਸੁ
 ਆਲ ਕਿ ਸੁ ਪਹ ਕੀਨਾ ॥ ੯੨ ॥ ਖਾਟੁ ਭੂਜ ਰਿਧ ਕੈ ਇਸੈ ॥ ਕਰ ਦਾਇ
 ਰੂਸ ਆਲ ਜ ਕਿਸੈ ॥ ਖੁਸੀ ਮਹਲ ਹੈ ਕੈ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਰਾਖੇ ਤਾ ਕੁ ਹਤੀ
 ਰ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ੯੩ ॥ ਆਨੇ ਆਠੇ ਜ ਕਰਦੀਨਾ ॥ ਜੋ ਸਰਕਾਰੇ ਰਾਖ ਸੁ
 ਲੀਨਾ ॥ ਭੋਜਨ ਬਸਨ ਖਾਇ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਦੂਜੇ ਤੀਜੇ ਦਰਸਨ ਆਵੈ ॥
 ੯੪ ॥ ਆਟੁ ਤੋ ਕੋ ਸਤਿਗੁਰ ਯੋ ਕਹੈ ॥ ਖੁਸੀ ਪਠਾਨ ਚੀਤ ਨਿਜ ਅਹੈ ॥
 ਭਾਖੈ ਸਾਹਿਬ ਤਵ ਪਰਸਾਦਾ ॥ ਮੋਕਹ ਖੁਸੀ ਅਤਿ ਅਰ ਆਇ ॥ ੯੫ ॥
 ਰਹਤ ਰਹਤ ਬਹੁ ਦਿਨ ਜ ਬਰਹਾ ॥ ਦਮ ਤੇ ਪਾਂਚ ਰੋਜ ਜ ਬਰਹਾ ॥ ਖਾਇ
 ਹੀਛਾਵੈ ਭੁਯੇ ਅਮੀਰਾ ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਆਛੁ ਰਹਿਤ ਸਰੀਰਾ ॥ ੯੬ ॥ ਸ
 ਮਾਪਾਇ ਇਕ ਦਿਨ ਜ ਬਾਯੋ ॥ ਖੁਸੀ ਦਪਾ ਨਿਧ ਯੋ ਫੁਰਮਾਯੋ ॥ ਤਿਨ ਯੋ
 ਕਹਾ ਖੁਸੀ ਮੁਹ ਆਪਾ ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਜ ਪੁਆਪ ਕਾ ਜਾਪਾ ॥ ੯੭ ॥ ਵੇ:
 ॥ ਤਿਨ ਭਾਖੇ ਇਕ ਅਰਜ ਪ੍ਰਭ ਭਰਤ ਸਕਤ ਨਹੀ ॥ ਭਾਖਾ ਜੇ ਆਗ
 ਯਾਜ ਗਤੇ ਸਕੀ ਕਛੁ ਕਬੋਰੇ ਯੋ ਆਖਾ ॥ ੯੮ ॥ ਬਿਗਸ ਪ੍ਰਭੁ ਵਾਸੈ ਕ
 ਯੋ ਬੋਲ ਪਠਾਣ ਨਿਸੰਗਾ ॥ ਜੇ ਤੇਰੇ ਮਨ ਮੈ ਉਠੀ ਕਛੁ ਚੀਤਾ ਕੀ ਢੰਗਾ ॥

੧੦੦॥ ਰਸਾਵਲਛੰਦਾ॥ ॥ ਤਿਨੈਯੋ ਸੁਨਾਈ॥ ਸੁਨੈ ਬਿਸੁ ਗਈ॥ ਇਹੈ
ਦਾਸਚਿਤਾ॥ ਕਰੋ ਬੇਗਹਿਤਾ॥ ੧੦੧॥ ਇਸੇਭੋਜਾਛੇ॥ ਸੁਨੈ ਕੋਨਕ
ਛੇ॥ ਛੁਕੇਨਛੁਕਾਏ॥ ਲਹੇਨਲਹਾਏ॥ ੧੦੨॥ ਪਰੇਜਾਸਮੇਏ॥ ਸੁਮ
ਕਤਾਅਭੇਏ॥ ਲਖੇਸੈਰੁਪਾ॥ ਅਸੀਦੇਗਚੈਯਾ॥ ੧੦੩॥ ਪਰੁਅ
ਖਾਏ॥ ਨਚਿਤੰਚਲਾਏ॥ ਨਕਾਮੰਕਰੇਧੀ॥ ਦਿਪੈਚਾਰਬੇਧੀ॥ ੧੦੪॥
ਹਤੇਲੋਭਮੇਹੀ॥ ਸਦਾਗਿਆਨਸੇਹੀ॥ ਹਮੁਖਾਇਰੇਟੀ॥ ਕਰੇਬਾਤਖੇ
ਟੀ॥ ੧੦੫॥ ਪਰੇਕਾਮਜਾਗੀ॥ ਭੁਕੇਮੇਰਨਗੀ॥ ਪਿਰੇਲੋਭਮੇਹੀ॥
ਪਰੇਖਾਤਓਹੀ॥ ੧੦੬॥ ਇਹੈਮੋਹਚਿਤਾ॥ ਹਰੇਲੇਬਿਅੰਤਾ॥ ਸੁਨੈ
ਤਾਸਬਾਨੀ॥ ਪਰੁਯੋਬਖਾਨੀ॥ ੧੦੭॥ ਤੇਟਕਛੰਦ ॥ ਅਮਰਮੇਰ
ਸੁਧਿਆਨਹਮੇ॥ ਸੁਮਨਾਟਿਰਦੇਟਹਿਕੇ॥ ਤੁਹਕੋਸੁਭਨਾ॥ ਹਰੇਪੇਤੁ
ਹਚਿਤਅਨੇਕਪਨੀ॥ ਸਭਗਮਾਨਕਥਾਸੁਸੁਨਾਇਧਨੀ॥ ੧੦੮॥
ਦਿਨਪਾਂਚਕਿਧੈਜਬਸਾਤਬਿਤੇ॥ ਟਹਬਾਤਪਠਨਭੁਲਾਇਦਿਤੇ॥
ਤਿਨਮੈਸਜਨੀਜਿਨਚੀਤਮਨੈ॥ ਪਰੁਹੈਨਿਜਕਾਰਜਮੇਰਗਜੈ॥
੧੦੯॥ ਮੁਰਬਾਤਕਹੀਚਿਤਮੈਨਰਹੀ॥ ਇਹਭਾਂਤਿਪਠਨਹਅਪਿ
ਲਹੀ॥ ਦਿਨਪਾਇਹਜੁਰਗਯੋਸੁਜਬੈ॥ ਇਹਭਾਂਤਿਦਮਾਲਕਹਾਸੁ
ਤਬੈ॥ ੧੧੦॥ ਰਸਾਵਲਛੰਦ ॥ ਖੁਸੀਹਉਪਠਨਾ॥ ਪਰੁਜੀ
ਬਖਨਾ॥ ਤਿਨੈਅੰਸਗਾਈ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਨਾਬਗਾਈ॥ ੧੧੧॥ ਪੁਨਿਅਪ
ਗਾਯੋ॥ ਉਸੇਭੈਲਖਾਯੋ॥ ਸਮਾਤੋਰਭਾਈ॥ ਪੁਜਮੇਤੀਰਆਈ॥
੧੧੨॥ ਅਕੁਲ ॥ ਵਸਦਿਨਤੇਰੇਰਹੇਸੁਬਾਕੀਜਾਨਿਯੋ॥ ਬਹੁ
ਰੇਕਲਕਰਾਲਸੀਸਤੁਰਅਨਿਯੋ॥ ਹਮਕੋਆਗਮਤੋਰਅਹੀਲ
ਖਾਇਆ॥ ਹਿਤਬਪਠਨਇਹਹਮਤੁਹਭੇਦਜਤਾਇਆ॥ ੧੧੩॥

ਜੋਤਿ ਹਮ ਸੋ ਕਹੈ ਫਿਰੇ ਤੁਹ ਦੀਜੀ ਐ। ਏਰੈ ਕੋ ਚਨ ਬਸਨ ਦਾਮ ਲਖ
ਲੀਜੀ ਐ। ਹਮ ਰੇ ਤੁਮ ਰੇ ਸੰਗ ਅਲਪ ਦਿਨ ਆਰਹਾ। ਹੋ ਜੋ ਕਿਛੁ
ਇਛੁ ਚੀਤ ਲੈਹੁ ਅਬ ਹੀ ਅਹਾ। ੧੧੪॥ ਫੁਲਨ ਛੰਦ ॥ ਕਿਸੁ ਪੁ
ਨ ਬੋਲ ਕੈ ਅਵਰੁ ਇਕ ਮਨੁ ਖੋ ਕੇ ਦੁਆ ਕੇ ਸਿੰਧ ਐ ਸੇ ਸੁਨਾਈ। ਕਿਚ
ਨੀ ਬਹੁਤ ਸਿੰਗਾਰ ਕੈ ਦਰ ਬਸੇ। ਯਾਹ ਕੇ ਧਾਮ ਲੈ ਜਾਹੁ ਭਾਈ। ਮਨ
ਕੈ ਬਚਨ ਤਿਨ ਕਾਮ ਐ ਸੇ ਕੀਯੇ ਬੇਸਟਾ ਆਨ ਤਾਂ ਪਹ ਬੈਠਾਈ। ਮਾ
ਨ ਹਜੂਰ ਕੇ ਫਾਕ ਪਠਾਨ ਕੋ ਭਈ ਬਹੁ ਚਿੰਤ ਜਾਨੀ ਨ ਜਾਈ। ੧੧੫॥
ਅਸਿ ਬੀਚਾਰ ਤਿਨ ਕਰਮੇ ਨਿਜ ਆਤਮੈ। ਇਨੁ ਕਾ ਕਹਣ ਫੁਠਾਨ ਭਾ
ਈ। ਕਾਲ ਨਿਜ ਤੀਰ ਮੂਰ ਪੁਜਯੋ ਸਤ ਅਨਿ ਕੈ ਭਈ ਬਹੁ ਚਿੰਤ ਜ
ਨੀ ਨ ਜਾਈ। ਸਰਬ ਹੀ ਰੈਨ ਨਿਜ ਐਨ ਸਿਮਰਨ ਕਰਯੋ ਬੇਸਟਾ ਚ
ਰਨਹ ਨੈਨ ਚਾਈ। ਭਿਜ ਰਸ ਮੇਟ ਧਨ ਨਾਰਿ ਪਾਸੇ ਰਹਾ ਲਹੀਤਿਨ
ਮੰਤ ਸਿਰ ਪੈ ਸੁਆਈ। ੧੧੬॥ ਤੇਰਕ ਛੰਦ ॥ ਦਸ ਜਬ ਦਿਨ
ਪ੍ਰਭੁ ਇਮ ਕਯੋ। ਸੁਧ ਪਠਾਨ ਆਤਮੈ ਭੁਯੋ। ਤਸ ਬੀ ਲਏ ਧਾਮ ਨਿ
ਜ ਬਹੈ। ਅਲਹ ਖੁਦਾਇ ਬਿਨ ਨਹੀ ਕਹੈ। ੧੧੭॥ ਮਾਦਰ ਭੁਗਨੀ
ਉਨੈ ਬੁਲਾਵੈ। ਮਾਇ ਆਚਰਨ ਦ੍ਰਿਸਟ ਚੁਲਾਵੈ। ਸੁਧ ਚਿਤਿਨ ਐ
ਸ ਬਿਧ ਭੁਯੋ। ਮਾਨਹੁ ਗਮਨ ਸਿੰਧ ਮਹਿਨੇ। ੧੧੮॥ ਰਸਾਵਲ
ਛੰਦ ॥ ਬਧੁ ਵੈ ਜੁ ਬਾਰੀ। ਰਹੀ ਭਾਇ ਖਾਰੀ। ਉਨੈ ਨ ਨਿਹਾਰੈ। ਨ
ਮਾਯਾ ਦਿਤਾ ਰੈ। ੧੧੯॥ ਬੁਰਾ ਕੀਨ ਕਾਜਾ। ਕੋਰੋ ਕਯੋ ਅਕਾਜਾ। ਜ
ਪੈ ਨਾਮੁ ਅਲਾਹੁ ਵੈ ਜਾਨੁ ਭੁਲਾ। ੧੨੦॥ ਦਿਨੈ ਸੋ ਬਿਤਾਈ। ਲਯੋ
ਬਾ ਬੁਲਾਈ। ਕਰਮੇ ਬੈਨ ਦੇਵਾ। ਸੁਨੇ ਖਨ ਭੇਵਾ। ੧੨੧॥ ਤ੍ਰਿਪਾਧੀ
ਨਕਾਈ। ਭੁਗਯੋ ਚੀਤ ਲਾਈ। ਤਿਨੈ ਯੋ ਉਚਾਰੀ। ਮੁਝੈ ਨ ਨਿਹਾਰੀ।

੧੨੨॥ ਰੂਆਲਛੰਦ ॥ ਬੋਰਜੀਵਨਕਾਰਨੈਪੁਤਮੈਨਕੀਨਅਕਾਜਗੀ
ਨਾਮਲੀਨਖੁਦਾਇਦਾਜੁਭਲੋਗਰੀਬਨਿਵਾਜਗੀਯੋਜਾਨਬੇਸਵਦਰ
ਬਜੇਤਕਦੀਨਸਰਬਬਿਰਾਰਹੀ॥ ਕਾਮਅੰਰਸੁਲੋਭਮੇਰੀਗਏਭੂਲਅਪ
ਰਹੀ॥ ੧੨੩॥ ਸੁਧਮਾਰਗਪੈਟੁਕੇਕੋਉਪਾਕਜਾਮਨਟੇਕਾ॥ ਇਹਭਾਂਤਿਅੰ
ਰਅਨੇਕਬਾਤਸੁਕਹੀਤਵਨਬਿਸੇਖਾਤਬਦਯਾਸਿੰਧੁਦੁਆਲਸਾਹਿਬ
ਕਹੇਬਚਨਅਨੁਪ॥ ਇਹਭਾਂਤਿਦੈਵਿਸੁਾਂਤਕੇਵਹਕਰਕੇਸੁਧਸੁਰੂਪ॥
੧੨੪॥ ਸ਼੍ਰੋਯਾ ॥ ਜਮੇਜਗਜੀਵਨਬੋਰਸੁਕਾਰਨਤੈਨਕਰੀਕਛੁੰਬੁ
ਰਿਆਈ॥ ਤੁਮਾਗਦੋਧਨੁਨਾਰਿਸਭੈਕਛੁੰਜੇਸਿਰਉਪਰਮੀਚਲਖਾਈ
॥ ਤੁਮੇਸਭਸੀਤਨਕੀਸੁਨਲੈਕਥਮੋਤਲਖੈਸਿਰਉਪਰਆਈ॥ ਤੁਮਾ
ਗਦੋਸਭਹੀਜਗਲਾਲਚਜੇਤੁਹਕੋਮਮਸਾਰਸੁਨਾਈ॥ ੧੨੫॥ ਮੰ
ਤਲਖੈਸਦਹੀਸਿਰਉਪਰਚਿੰਤਇਹੈਨਿਸਬਾਸਰਭਾਰੀ॥ ਸੈਲਸਮਾਨ
ਲਖੈਪਰਕੋਧਨੁਨਾਰਿਕਹੈਪਰਕੀਮਹਤਾਰੀ॥ ਚਾਰਦਿਨਜਗਕੋਲਖ
ਜੀਵਨਕੋਅਪਨੀਜਰਲੇਤਉਖਾਰੀ॥ ਯੋਸਮਝੈਸੁਪਰਵਾਰਿਦੈਨਿਜ
ਜਮੇਜਗਜੀਵਨਸਾਰਉਚਾਰੀ॥ ੧੨੬॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਕਹਾਭੁਯੇਸ
ਭਦੇਗਚੇਛਕਤਪਦਾਰਥਨੇਕਾ॥ ਮਮਾਅਛਰਿਦੈਤੇਭੂਲਤਨਹੀਬਿ
ਬੇਕਾ॥ ੧੨੭॥ ਇਹਬਿਧਿਸੋਜਬਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਤਾਕਹਉਤਰਦੀਨਾਪਰ
ਪਾਇਨਗੁਰਦੇਵਕੇਧੰਨਧੰਨਬਚਕੀਨ॥ ੧੨੮॥ ਰਸਾਵਲਛੰਦ
॥ ਤਬੈਤੈਨਕਾਲਾਕਰਕੇਦੀਨਦੁਆਲਾਕਥਾਯੋਜੁਨਾਈ॥ ਭੁਯੇ
ਸੁਧਸਾਈ॥ ੧੨੯॥ ਕੁਬੁਧੀਤਜਾਯੋਸੁਕਾਮੀਮਿਟਾਯੋਭੁਯੇਗਮਾਨ
ਵਨਾ॥ ਸੁਭੋਨੈਪਠਾਨਾ॥ ੧੩੦॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਨੂਹੋਐਬਜਰੂੜਕੋਵੁ
ਟਸੁਕਰਨਮਦਾਨਾਸਾਖੀ॥ ਸਿਖਸੁਜਾਨੀਅੰਬਰਨੀਬਿਬਿਧਪਠਾ

ਨ॥੧੩੧॥ ਰਾਜੇ ਅਤਿ ਦੁਖ ਪਾਇ ਕੇ ਜਰ ਹੈ ਅਪਨੇ ਚਿਤਾ ਸੈਨ ਮਲੇ
ਫਰਦਾਇ ਕੇ ਆਨਹ ਗੇ ਸੁ ਅਮਿਤਾ॥੧੩੨॥

ਇਤ ਸੀ ਗੁਰ ਬਿਲਾਸ ਨੂਹੇ ਬਜ ਰੂਮਾਰ ਸਾਖੀ ਸਿੱਖ ਪਠਾਨ ਦੇ
ਇ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਦੁਆ ਦਸ ਮੇ ਧਿਆਇ ਸਮਾਪਤ ਮ ਸਤ ਸੁਭ ਮ
ਸਤਾ॥੧੨॥ ਅਠਜੂ ਗੋਪਈ॥ ॥ ਦੀਪ ਮਾਲ ਮੇਲਾ ਲਖ ਪ
ਈ॥ ਦੁਰ ਦੁਰ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਆਈ॥ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਭੇਟਾ ਸੰਗ ਲੀਨੇ॥
ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਗੁਰ ਕੇ ਰਸ ਭੀਨੇ॥੧॥ ਨਾਦ ਮਿਦੰਗ ਉਪੰਗ ਬਜਾਵਤਾ
ਕੀਰਤਨ ਕਥਾ ਰੈਨ ਦਿਨ ਗਾਵਤਾ॥ ਚਲਿ ਚਲਿ ਅਮਿਤ ਸੰਗਤਾਂ ਅਏ
॥ ਦਰਸਨ ਕਰੈ ਅਧਿਕ ਬਿਗਸਾਵੈ॥੨॥ ਕੀਰਤ ਪਰ ਆਨੰਦ ਪੁਰਮ
ਹੀ॥ ਜੋਤ ਹੋ ਸੰਗਤ ਅਧਿਕ ਲਖਾਹੀ॥ ਗਿਰਦੈ ਸਹਰ ਚਰ ਚਰੂ ਪਾ
ਸਾ॥ ਰਹਨ ਪਾਇ ਓਲਕ ਰੀ ਘਾਸਾ॥੩॥ ਹੈ ਗੈ ਪਸੂ ਜਿਤ ਕਤਿ ਹਥਾ
ਨੈ॥ ਧਰਜ ਬਿਨ ਜਬ ਦੁਖ ਤਪ ਛਾਨੈ॥ ਤਬੈ ਖਾਲਸੇ॥ ਦੁੰ ਇਕ ਰਾਸਾ
॥ ਜਾਇ ਹਜਰ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਾ॥੪॥ ਘਾਸ ਬਿਨ ਪੁਰਜੂ ਸੁਨ ਲੀਜੈ॥
ਹੈ ਗਜ ਦੁਖੀ ਰਹਤ ਕਾ ਕੀਜੈ॥ ਯੈ ਸੁਨ ਕੈ ਸਾਹਿਬ ਅਵਤਾਰੀ॥ ਸੀ
ਮੁਖ ਸੇ ਕਹ ਪਗਟ ਉਚਾਰੀ॥੫॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਬੀਰ ਅਬੀਰ ਸੁਧੀ
ਰਤਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕਹਾਈਨਾ॥ ਅਤਿ ਚਿਤ ਮੇਦ ਬਢਾਇ ਕਰ ਕਹੀਆ ਕ
ਰਹੁ ਪ੍ਰਬੀਨਾ॥੬॥ ਜੇ ਤੁਮ ਸੇ ਮਿਲਾਵੈ ਨਹੀਂ ਕਰਤ ਕਛੁ ਖਰਬੇਟਾ॥ ਤੁਸੇ
ਬਹੁ ਬਿਧ ਜਾਇ ਕਰ ਕਰਹੁ ਸਸਤ ਕੀ ਚੇਟਾ॥੭॥ ਰੋਪਈ ਗਯੋ
ਖਾਲਸਾ ਜੁ ਆਇਸ ਪਾਈ॥ ਨਿਜ ਦਲ ਸੇ ਜਿ ਮਸੀ ਰਾਖਾਈ॥ ਸਿੰਘ
ਹਜਰ ਸਾਥ ਬਹੁ ਜਾਵੈ॥ ਨਿਰਭੈ ਜਾਇ ਕਹੀ ਕਰਵਾਵੈ॥੮॥ ਯੈ ਸੁਨ
ਕੈ ਬੰਤੀ ਅਨਿਤ ਜਾਵੈ॥ ਲਕਰੀ ਘਾਸ ਲੁਟ ਲੈ ਆਵੈ॥ ਕਿਰਸਾ ਕਹੁਰ

ਹਨ ਨਾ ਦੇਹੀ ਆਰਕੂਟ ਕੈ ਲੂਟ ਸੁਲੇਹੀ ॥ ੮ ॥ ਸੀਗਤ ਆਵਤ ਪੈ ਜੋ ਉਰ
 ਕੈ ਸਿੱਖ ਸੀਤ ਕਹ ਜਹ ਕੈ ਉਰੈ ਕੈ ॥ ਤਾਂ ਪਰ ਕਰਤ ਖਾਲਸਾ ਧਾਈ ॥ ਲੂ
 ਟ ਮਾਰਿ ਹਥ ਮੈ ਜੋ ਉਰ ਆਈ ॥ ੧੦ ॥ ਨਿਸਦਿ ਨ ਇਹ ਬਿਧ ਬੋਲਤ ਬਨਾ
 ਏ ॥ ਸਰਬ ਦੇਸ ਹਨ ਪੁਮ ਮਰਾਏ ॥ ਯਾਤੇ ਦੁਖੀ ਭੁਯੇ ਸੀਸਾਰਾ ਨਿਜ
 ਰਾਜਨ ਪੈ ਜਾਇ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ੧੧ ॥ ਰਾਜੇ ਅਧਿਕ ਜਰੈ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਤਿ
 ਨ ਕਾ ਚਲੈ ਜੋਰ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਯੋ ਲਖ ਕਰਤਿ ਨ ਕੀਨ ਬਿਚਾਰਾ ਚਲੈ
 ਸਾਹਤ ਕਰੈ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ੧੨ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੈਨਾ ਅਧਕ ਲਾਏ ॥ ਇਨ
 ਕੋ ਮਾਰ ਸੁਦੂਰ ਉਠਾਏ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੈ ਮੈਸੀ ਭਾਂਤਿ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਤੁਹਾ ਜਾਨ ਕੇ
 ਕੀਨ ਤੁਝਾਓ ॥ ੧੩ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਚੀਜ ਦਿਸਾਵਰ ਬਿਬਧ ਲੈਤ ਹਕੈ
 ਯੇ ਪਾਨਾ ਅਲਪ ਦਿਵਸ ਕਛੁ ਪਾਇ ਕਰ ਤੁਹਾ ਸੁਪਹੁਚੇ ਆਨਾ ॥
 ੧੪ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਦਿਲੀ ਬਾਦਸਾਹ ਪਹਿ ਆਏ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਅਤਿ
 ਹੀ ਘਿਘਿ ਆਏ ॥ ਕਾਜੀ ਮੁਫਤੀ ਲੈ ਨਿਜ ਸੀਗਾ ॥ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭੁਯੇ ਸੁਜ
 ਹਾਂ ਉਰੀਗਾ ॥ ੧੫ ॥ ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਕੈ ਦੁਖਤ ਪੁਕਾਰੈ ॥ ਹਜਰ ਤਹ ਮੈ ਦੇ ਨਿ
 ਆਉ ਨਿਹਾਰੈ ॥ ਯੋ ਸੁਨ ਸਾਹ ਸਭ ਮੈ ਕਹਾ ॥ ਏ ਫਰੀ ਆਈ ਕਾਪਰ
 ਅਹਾ ॥ ੧੬ ॥ ਲੋਗਨ ਸਾਹੁ ਸਲਾਮਤ ਕਹੀ ॥ ਭੀਮ ਚੰਦ ਗਿਰਪਤਿ
 ਇਹ ਅਹੀ ॥ ਰਾਜਨ ਸਰਬ ਸਿਰੇ ਮਟਿ ਜਾਨਹਾ ॥ ਰੈਯਤ ਸਾਹ ਕਦੀ
 ਮਪਛਾਨਹਾ ॥ ੧੭ ॥ ਫਰਿਆਈ ਕਾਂਪਰ ਅਹ ਭੁਯੇ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਰਾਜੇ
 ਤਬ ਕਯੋ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਗੱਦੀ ਪਰ ਜਾਨਹਾ ॥ ਸੋਢੀ ਰਾਮ ਦਾਸ ਪਹਿਚਾ
 ਨਹਾ ॥ ੧੮ ॥ ਤੁਕੇ ਨੱਤ ਪ੍ਰਗਟ ਭੁਟੀ ਜੈ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸੁਨਾਮ ਲ
 ਹੀ ਜੈ ॥ ਪੁਰਬ ਤੇ ਪ੍ਰਿਥਮੈ ਵਹ ਆਯੋ ॥ ਹਮਰੇ ਦੇਸਨ ਮੈ ਠਹਰਾਯੋ ॥
 ੧੯ ॥ ਸੀ ਨਾਨਕ ਕਾ ਧਾਮ ਪਛਾਨੀ ॥ ਹਮ ਨੈ ਤਾ ਸੇ ਕਛੁ ਨ ਬਖਾਨੀ ॥

ਫੈਲ ਗਏ ਜਬਹੀ ਲਖ ਪਾਯੋ। ਹਿਯਾ ਤੇ ਮਾਰਿ ਸੁਦੂਰ ਪਠਾਯੋ॥ ੨੦॥
ਸਾਰ ਮੇਰ ਮੈ ਪੁਨ ਚਲ ਗਯੋ। ਤੁਹਾਂ ਸੁਧੂ ਮ ਮਚਾਵਤ ਭੁਯੋ। ਸਾਰ ਮੇ
ਰ ਕਾ ਕਰ ਉਪਰਾਲਾ। ਤਿਹ ਠਾਂ ਕਿਲਾ ਆਧਿਕ ਬਰ ਭਾਲਾ॥ ੨੧॥
ਸਿਰੀ ਨਗਰ ਕੋ ਤਲੈ ਵਥਾਯੋ। ਨਾਹਿਨ ਪਤੀ ਹਾਥ ਪਰ ਚਾਯੋ। ਤਿਹ
ਠਾਂ ਹਮ ਸੈਕ ਰੈ ਲਗਾਈ। ਮਾਰ ਰਾਵ ਸਭੁ ਦੇਏ ਭਜਾਈ॥ ੨੨॥ ਰਾਜਾ
ਖਾਸ ਹਰੀ ਚੰਦ ਮਾਰਿਯੋ। ਮੈਰ ਬੀਰਨ ਕਾ ਗਣਤ ਬਿਚਾਰਿਯੋ। ਸਹ
ਸ ਪਾਂਚ ਪਾਠਣੁ ਬੁਝੀਰਾ। ਬਾਸੀ ਨਗਰ ਦਾ ਮਲੇ ਧੀਰਾ॥ ੨੩॥ ਤੇ ਸ
ਭਹੀ ਤੇ ਜਾਉਨ ਮਾਰੇ। ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਯੈ ਸੁਭੁਟ ਸੀ ਪਾਰੇ। ਤੁਵਨੈ ਠਵ
ਰ ਬਹੁਰ ਚਲ ਆਯੋ। ਆਨੰਦ ਗਭੁ ਤਿਨ ਨਗਰ ਬਸਾਯੋ॥ ੨੪॥
ਪੁਜ ਕਾਲ ਕ ਕੀਤਿ ਨ ਕੀਨੀ। ਭਾਸ ਰਿਸ਼ਾਇ ਖੜਗ ਬਰਲੀਨੀ। ਤਾ ਤੇ
ਭੁਯੋ ਆਧਿਕ ਬਲਵਾਨਾ। ਕਰਾਮਾਤ ਜੁਤ ਨਿਪੁਨ ਨਿਧਾਨਾ॥ ੨੫॥ ਪੁ
ਨ ਤਿਨ ਮੈਰੈ ਬੈਠ ਬਨਾਯੋ। ਪ੍ਰਗਟ ਆਪਨ ਪੰਥ ਚਲਾਯੋ। ਧਰਮੇ ਖ
ਲ ਸਾ ਤਾ ਪਰਨਾਮਾ। ਜਾ ਸਮ ਮੈਰ ਨਹੀ ਕਿਤ ਰਾਮਾ॥ ੨੬॥ ਹਿੰਦੁ ਭਰ
ਕ ਦੇਉ ਮਤੁ ਭਗੀ। ਮੈਰੈ ਰਹਤ ਜਗਤ ਬਿਸਥਾਰੀ। ਸਿੱਖ ਕਰ ਪੈਤਿ
ਨ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰਾ। ਧਰਮੇ ਖਾਲਸਾ ਨਾਮੁ ਸੁਧਾਰਾ॥ ੨੭॥ ਚਾਰ ਬਰਨ
ਇਕ ਜਾਇਨ ਕੀਨੈ। ਅਮਿ। ਤਨਿ ਜਉ ਪਦੇ ਸਸੁ ਕੀਨੈ। ਗਿਰਨਾ ਅਕ
ਹਮ ਸਰਬ ਬਲਾਏ। ਹਿਹ ਖਾਲਸਾ ਯੈ ਫੁਰਮਾਏ॥ ੨੮॥ ਰਾਜ ਜੋਗ
ਤਮ ਕਹ ਹਮ ਦੀਨੈ। ਅੰਤੁ ਪੜਤੁ ਮਰੇ ਸਿਰ ਕੀਨੈ। ਸਕਲ ਰਹਤ ਹਮ
ਰੀ ਉਰ ਧਰੀ ਐ। ਬਾਦਿ ਸਾਹ ਸੰਗ ਲਰਬੇ ਕਰੀਏ॥ ੨੯॥ ਚਵ੍ਹਗ
ਤੇ ਯਵਨੀ ਨਰ ਪਾਲਾ। ਤੁਮ ਕੋ ਸਰਬ ਭਰੈ ਗੋਹਾਲਾ। ਹਮ ਰੇ ਸਿੱਖ ਤੇ
ਹੁਤੁਮ ਆਈ। ਜਹਤ ਹ ਕੀਜੈ ਭੂਅ ਠਕੁਰਾਈ॥ ੩੦॥ ਦੇਹ ਰਾ

॥ ਖੜ੍ਹਗ ਕੇਤ ਅਰੁ ਕਾਲਕ ਮੇਰੇ ਭਈ ਸਹਾਇ ॥ ਮੈ ਅਬ ਸਫਾ ਮਲੇ ਛ
 ਕੀ ਦੇਹੋ ਅਬੈ ਉਠਾਇ ॥ ੩੧ ॥ ਰਸਾਟਲ ਛੰਦ ॥ ਉਨੈ ਧਾਰ ਜੋਨਾ
 ॥ ਹਨ੍ਹਸੇ ਤਾਤੁ ਮੇਰਾ ਲਵੇ ਗਾ ਸੁ ਬੈਰਾਗਨ ਹੀ ਬਾਤ ਗੋਰਾ ॥ ੩੨ ॥ ਅਸੀ
 ਬੈਨ ਗਾਯੋ ॥ ਸਭੈ ਕੂਸਨਾਯੋ ॥ ਨਹੀ ਬਾਤ ਛਾਨੀ ॥ ਸੁਨੀ ਸਾਹ ਕਾਨੀ ॥ ੩੩
 ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਹਮਨੈ ਸੁਨ ਯਹ ਬਾਤ ਨਮਾਨੀ ॥ ਹਜਰਤ ਸੋ ਬਿਗਰ
 ਤੁਪਹਿ ਚਾਨੀ ॥ ਤਾਂਤੇ ਹਮ ਪਰ ਕੋ ਪਤ ਭਯੋ ॥ ਸਗਰ ਦੇ ਸਫਾਰ ਮੁਰਕ
 ਯੋ ॥ ੩੪ ॥ ਹਮਰੇ ਪੈ ਫਹ ਸਾਧਿਓ ਨ ਜਾਈ ॥ ਬਾਦ ਸਾਹ ਕੀ ਸਰਨ ਤਕਾ
 ਈ ॥ ਅਬ ਹਮਰੇ ਉਪਰਾਲਾ ਕੀਜੈ ॥ ਆਨੰਦ ਗੜ੍ਹ ਹਮਕੋ ਲੈ ਦੀਜੈ ॥
 ੩੫ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਤਾਂਤੇ ਹਮ ਅਤਿ ਦੁਖ ਤਦੈ ਆਏ ਹਜਰਤ ਪਾਸ ॥
 ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕੀਜੀ ਮੈ ਹਮਰੀ ਏ ਅਰਦਾਸ ॥ ੩੬ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਕੋ
 ਹਮਕੋ ਉਪਰਾਲਾ ਕੀਜੈ ॥ ਨਾਤਰ ਬਿਦਾਤ ਹਾਕਮ ਦੀਜੈ ॥ ਚਲ ਹਮ
 ਤੀਰ ਤਟਨ ਕੇ ਜਾਏ ॥ ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਬੋਲਤ ਬਨਾਏ ॥ ੩੭ ॥ ਜੋ ਰਯੋਤ ਅ
 ਪਨੀ ਇਹ ਜਾਨੈ ॥ ਜੋ ਤੁਮ ਹਮਰੇ ਹਾਲ ਪਛਾਨੈ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਜਬੈ ਸਾ
 ਹ ਸੁਨ ਪਾਯੋ ॥ ਆਧਿਕ ਕੋ ਪ੍ਰਕੈ ਬਦਨ ਅਲਾਯੋ ॥ ੩੮ ॥ ਦੇਹਰਾ
 ॥ ਨਿਰਖ ਸਾਹ ਚਹੂੰ ਓਰ ਮੈ ਅੰਸੇ ਕਹਿਯੋ ਹੀ ਕਾਰਾ ॥ ਮੈ ਅਬ ਤਾਂਕੀ ਦੇ
 ਖਹੂੰ ਦਿਖ ਕੈ ਸੀ ਤਰਵਾਰਾ ॥ ੩੯ ॥ ਸੁਯਾ ॥ ਬੀਰ ਅਮੀਰ ਬਡੇ
 ਉਮਰਾਟ ਸੁ ਸਯੋਦ ਸੇਖ ਜਹਾਂ ਅਧਿਕਾਈ ॥ ਖਾਨ ਪਠਾਨ ਮਹੀਪ
 ਬਡੇ ਜਿਹ ਆਨੁ ਦਿਸਾ ਖਰੇ ਹਾਥ ਮਿਲਾਈ ॥ ਯੈ ਚਹੂੰ ਓਰ ਨਿਹਾਰ ਦਿ
 ਲੀ ਸਰ ਬੀਰਨ ਕੇ ਬਿਧ ਯਾ ਫੁਰਮਾਈ ॥ ਕੀਨ ਬਲੀ ਇਹ ਬੀਰ ਸਭਾ
 ਜੋ ਉਪਾਨ ਚਬਾਇ ਗੁਰੂ ਪਰ ਜਾਈ ॥ ੪੦ ॥ ਖਾਨ ਲਹੌਰ ਪਤੀ ਬਰਨ
 ਇਕੋ ਠਾਢੇ ਹੁਤੇ ਤਬ ਹੀ ਤਿਹ ਠਾਉ ॥ ਜੋ ਰਸੁ ਹਾਥ ਕਰੀ ਸਿਜਦਾ ਤਿਨ

ਜਾਹ ਸਲਾਮਤ ਜੋ ਮਮ ਜਾਉ। ਅਮਾਇ ਸੋਹੇ ਇਤੁ ਮਾਰ ਡਰੋ ਨਹੀਂ ਆ
 ਪਹੁੰਚ ਸੁਭਾਧ ਲਿਆਉ। ਕੇਤਕ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਬਲੀ ਮਮ ਰੂਮ
 ਸਿਆਮ ਕੇ ਪੁਰ ਮਿਲਾਉ। ੪੧॥ ਅਕੁਲ ॥ ਜਬੈ ਸਾਹਿਬ
 ਭਾਂਤਿ ਬਚਨ ਸੁਨ ਪਾਯੋ। ਹੈ ਗਜ ਦਏ ਅਨੇਕ ਸੁਬੀਰ ਰਿਝਾਇਯੋ॥
 ਪੁਨ ਹਜਰਤ ਇਮਕਹੀ ਸੁਬੇਗ ਸਿਧਾਰੀ ਮੈਂ ਹੋ ਭੀ ਮਚੇ ਦਰਜਾ ਕੇ
 ਕਾਜ ਸਟਾਰੀ ਮੈਂ। ੪੨॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਹੈ ਗਜ ਬਿਬਿਧ ਸਿੰਗਾਰ ਕੇ
 ਸੈਨ ਦਈ ਅਪਾਰਾਗ ਗਗਨ ਉਡਗ ਕੇ ਉਗਨ ਸਕੈ ਉਨੈ ਨ ਪਾਯਤ
 ਪਾਰ। ੪੩॥ ਯੈਯਾ ॥ ਪੁਰਬ ਦਫ਼ਨ ਪੁਜਿ ਮਿਲੇ ਦਿਸ ਪਛਮ
 ਕੀ ਬਹੁ ਸੈਨ ਬੁਲਾਈ। ਹਿੰਦ ਸਤਾਨ ਜਹਾਨ ਚਲਿਯੋ ਸਭ ਸੁਬ ਅੰ
 ਬੀਰ ਮਹਾ ਅਧਿਕਾਈ। ਕੇਪ ਮਲੇਛ ਚੜ੍ਹੇ ਅਗਨੈ ਇਮ ਦਿੰਦੁ ਭੈ ਦੋਲ
 ਸੁਬੇਲ ਬਜਾਈ। ਮਾਰਗ ਜੈਨ ਨ ਗੋਨ ਕਰੈ ਜਲ ਕੂਪ ਨਦੀ ਸਰ ਸੁ
 ਖਤ ਜਾਈ। ੪੪॥ ਚੋਪਈ ॥ ਕਾਂਪਤ ਸਕਲ ਧਰਨ ਭੀ ਭਰ
 ॥ ਸੁਰਜ ਗਗਨ ਨ ਜਾਤੁ ਨਿਹਾਣਾ। ਨਿਰਖ ਲੋਗ ਉਚਰਤ ਨਰਨਾ
 ਗੀ। ਕਾਂਪਰ ਕੂਪੇ ਸਹਨ ਸਾਹ ਭਾਗੀ। ੪੫॥ ਅਸ ਕੇ ਉਨਹਨ ਬੀ
 ਰਨ ਟਖੀਡਾ। ਸੀ ਹਜਰਤ ਜੰਗ ਕਰੈ ਪਮਿਡਾ। ਦਸੇ ਦਿਸ ਬਲ
 ਕਰ ਜਿਹ ਜੀਤੀ। ਕਫਨ ਤਫਨ ਸੇਕਰੈ ਅਨੀਤੀ। ੪੬॥ ਦੋਹਰਾ
 ॥ ਸਕਲ ਪ੍ਰਬਲ ਦਲ ਤਫਨ ਕੇ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਕੇ ਪਾਇ। ਦੇਸ
 ਬਾਟਨੀ ਕੇ ਬਿਖੇ ਸਿਰਹਿੰਦ ਪਹੁੰਚਿ ਆਇ। ੪੭॥ ਸਹਰ ਸਿਰਿੰਦ
 ਹ ਕੇ ਬਿਖੇ ਜਬ ਉਤਰੇ ਤੇਉ ਆਨਾ। ਸਕਲ ਭੇਦ ਯਤ ਫਨ ਕੇ ਸੀ
 ਗਤ ਸੁਨੇ ਸੁਜਾਨ। ੪੮॥ ਚੋਪਈ ॥ ਪੁਰ ਸੀਗਤ ਮਿਲ ਕ
 ਰੇ ਬਿਚਾਰਾ। ਗੁਪਤ ਬਾਤ ਕਛੁ ਲਿਖੇ ਸੁਧਾਰਾ। ਇਤੁ ਇਹ ਲੋਕ

ਭੇਦ ਨਹੀ ਪਾਵੈਂ। ਉਥੈ ਜੁਚੇਤ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਜਾਵੈਂ॥ ੪੯॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੈ ਭਿ
 ਨ ਬਾਤ ਬਨਾਈ। ਗੁਪਤ ਕੁਥਾ ਲਿਖਿ ਉਥੈ ਪਠਾਈ। ਦਛਨ ਦੇ ਸ
 ਪ੍ਰਭੂ ਇਕ ਨਾਇਕਾ ਸਕਲ ਦੇ ਸ ਜਾ ਕੇ ਇਹ ਪਾਇਕਾ॥ ੫੦॥ ਗਾਵ
 ਰਾਟ ਅਰੁ ਪਿਤ ਕੇ ਭਾਤਾ। ਤਿਨੈ ਪ੍ਰਸਤ ਨਗਰ ਬਖਾਤਾ। ਸੋ ਪੁਨ ਨਿ
 ਰਖਤ ਵਨ ਕੀ ਨਗਰੀ। ਦੇਸ ਦੇਸ ਕੇ ਮੱਧਿ ਉਜਗਰੀ॥ ੫੧॥ ਹਰਖ
 ਵਾਨ ਤੁਮ ਪਰ ਵਹੁ ਭੁਯੋ। ਟਾਂਡ ਸੁਜੇਰ ਅਧਿਕ ਤਿਨ ਲਯੋ। ਏਕ ਗੁ
 ਲਾਮ ਸੀਗ ਦੇ ਭਾਰਯੋ। ਭੇਜਿਯੋ ਅਧਿਕ ਕੇ ਪਜੀਅ ਪਾਰਿਯੋ॥ ੫੨॥
 ਸਕਟ ਨਾਲ ਪੁਕੁ ਨਾਲ ਅਨੇਕਾ। ਸੁਤਰ ਨਾਲ ਗਜ ਨਾਲ ਬਸੇਖਾ
 ॥ ਸੋ ਦਾ ਸਾਰ ਕਰਨ ਕੇ ਕਾਜਾ। ਆਪੋ ਇਹੈ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਾ॥ ੫੩॥
 ॥ ਤੁਮ ਯਾ ਕੇ ਆਦਰ ਸੁਭ ਕਰੀ। ਸੋ ਏਹਾ ਅਧਿਕ ਭੇਟ ਤਿਹ ਧਰੀਐ
 ॥ ਟਾਂਡਾ ਪੈ ਪ੍ਰਭੂ ਯਾ ਸੀਗ ਭਾਰੇ। ਤੁਮ ਅਪਨੇ ਨਿਜ ਬਿਰਦ ਸੀਭਾਰੇ॥
 ੫੪॥ ਯਾ ਆਦਰ ਕੇ ਸਰਬ ਸਮਾਨਾ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕਰਯੋ ਬਿਧ ਨ
 ਨਾ। ਉਦੈ ਅਸਤ ਕੀ ਨਿਤ ਕਜ ਮਈ ਯਤਾ। ਸਬੈ ਭਾਂਤਿ ਯਾ ਸੀਗ
 ਲਖ ਪੈ ਯਤਾ॥ ੫੫॥ ਏਹਰਾ ॥ ਪਵਨ ਤਾਤ ਸਜਿ ਰਾਵੇ ਜੇ ਜਾ
 ਹਰ ਸਕਲ ਜਹਾਨਾ। ਆਪ ਤੇਜ ਲਖ ਦੁਖ ਤਰੈ ਲਿਯਾਯੋ ਇਨੈ ਪ
 ਛਾਨਾ॥ ੫੬॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਧਰਾ ਨਾਥ ਤਾਤੀ। ਬਰੇ ਸਾਤ
 ਭਾਤੀ। ਸਸੀ ਸੀਗ ਲਾਵੇ। ਤਿਸੈ ਚੀਤ ਪਾਵੇ॥ ੫੭॥ ਇਨੈ ਚਾਕੁ ਲਿਆ
 ਯੋ। ਬਰੇ ਟਾਂਡ ਆਪੋ। ਲਿਖੀ ਮੈ ਸ ਪਾਤੀ। ਬਿਨੈ ਆਪ ਗਾਤੀ॥
 ੫੮॥ ਅਕਿਲ ॥ ਸੁਭ ਸੀਗ ਤਿਯੈ ਲਿਖਿ ਸੁ ਭੇਦ ਬਨਾਇ ਕੈ॥
 ਪਠੈ ਦੁਤ ਤਤ ਕਾਲ ਗੁਰ ਨਹੀ ਲਾਇ ਕੈ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕੇ ਪਾਸ ਕ
 ਯੋ ਅਬ ਜਾਈ। ਮੈ ਹੋ ਸਕਲ ਭੇਦ ਕਹਾਇ ਨ ਕੋ ਜਾਇ ਜਤਾਈ। ਮੈ

॥੫੮॥ ਸ੍ਰੇਯਾ ॥ ਯੈ ਸੁਨ ਦੂਤ ਲਈ ਪਤੀਆਂ ਪੁਨ ਦੀਨ ਦਮਾਲ
 ਕੇ ਤੀਰ ਸਿਧਾਯੋ ਆਨ ਦਈ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਕਰਮੈ ਕਰਨ ਨਿਧ ਕੇ ਬਹੁ ਭਾਂ
 ਤਿ ਰਿਸਾਯੋ ਬਾਚਤ ਹੀ ਪਤੀਆਂ ਬਿਗਸੇ ਯਹੁ ਭੇਦ ਸਭੁ ਤਿਨ ਕੇ ਲਖ
 ਪਾਯੋ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਸੰਗਤ ਪੀਨ ਕਹਯੋ ਸਭੁ ਭੇਦ ਦਿਵਾਨ ਮੈ ਛੋਰ ਸੁਨ
 ਯੋ ॥੬੦॥ ਚੌਪਈ ॥ ਭੀਮ ਚੰਦ ਨਾਇਕ ਗਿਰਜੇਈ ਦੁਖਤ
 ਸਾਹ ਪੈ ਗਯੋ ਸੁਸੇਈ ਤਾਕੀ ਸੈਨ ਅਮਿਤ ਚਢਾਈ ਆਯੋ ਬੇਗਹ
 ਮੁਪਰਧਾਈ ॥੬੧॥ ਤੁਮ ਚਿੰਤਾ ਮਨ ਮੈ ਜਿਨ ਕੋਰੋ ਸਾਮੁਹ ਜੁਧ ਖ
 ਲਨ ਸੇ ਲੋਗ ਜੋ ਜਿਤ ਪੈ ਜਸੁ ਹੈ ਜਗ ਮਾਹੀ ਜੂਝੈ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਪੁਰ ਕੇ
 ਜਾਹੀ ॥੬੨॥ ਇਹ ਸਮ ਅਵਰ ਬਾਤ ਨਹ ਕਾਈ ਦੀਨ ਮਜ ਬੋਕੋ ਜੁ
 ਧ ਸੁਭਾਈ ਨਿਰਭੈ ਹੈ ਕਰ ਬਾਹੋ ਅਸਾਈ ਤਉ ਤੋਹ ਸੀ ਜਗ ਜ
 ਸਾ ॥੬੩॥ ਛੋੜੀ ਕੇ ਦੁਰਲਭ ਜਗ ਆਹਿ ਜੁਧ ਸਮਾਨ ਅਵਰ ਪੁ
 ਨ ਨਾਹਾ ਜੇਤ ਕਪਗ ਸਨ ਮੁਖ ਹੈ ਲਰਹੀ ਤੇਤ ਕ ਬਰਖ ਸੁਰਗ
 ਫਿਰ ਫਿਰਹੀ ॥੬੪॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਜਿਤੇ ਬੂਦ ਲੋਹਾ
 ਗਿਰੇ ਆਗ ਚਹੂ ਭੁਗੋ ਜਾ ਬਕੁੰਠਾ ਨਹੀ ਬਾਤ ਝੁੰਠਾ ॥੬੫॥ ਤ
 ਬੈਯੈ ਉਚਾਰੀ ਕਰੀ ਜੁਧ ਤਯਾਰੀ ਭਏ ਅੰਪ ਸਿਨਾ ਕਹੇ ਕਾਲ
 ਪੀਨਾ ॥੬੬॥ ਚਿਹਰੇ ਲੈ ਲਿਖਾਏ ਸੁਬੀਰ ਬੁਲਾਏ ਬੀਰੋ ਸਾਰ
 ਬਾਨਾ ਵਏ ਬਾਂਧ ਜੁਆਨਾ ॥੬੭॥ ਸ੍ਰੇਯਾ ॥ ਯੈ ਸੁ ਉਚਾਰਿ
 ਯਾਰ ਦਿਵਾਨ ਮੈ ਜੁਧ ਸਮਾਜ ਤਾਰ ਸੁਕੀਨੇ ਆਯੁਧ ਕੋਟ ਅਪ
 ਰ ਅਨੁਪ ਮਚਾ ਪਤਿ ਸੂਲ ਨਿਖੰਗ ਨਵੀਨੇ ਤੇ ਪਤੁ ਫੰਗ ਕ੍ਰਿਪਨ
 ਸਿਲੀ ਮੁਖ ਦੁਰਜ ਮੰਧਰ ਪੈ ਬਹੁ ਲੀਨੇ ਆਪ ਸਿੰਗਾਰ ਵਯਾਨਿਧ
 ਜਹਿ ਬਖਾਲ ਸਕੈ ਬਿਬਧਾ ਨਿਜ ਦੀਨੇ ॥੬੮॥ ਚੌਪਈ ॥

ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਦੇ ਸਸਤ ਨਵੀਨੇ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਠੌਰ ਬੀਰ ਵਿੜਕੀਨੇ ॥
 ਤੁਪਕੋ ਤੇ ਪਜੀ ਬੂਰ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਕਲ ਮੋਰਚਾ ਬਾਂਧ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ੬੯ ॥
 ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਸੁਨੀਯੋ ਸੁਬਾਨੀ ॥ ਸਭੇ ਠੌਰ ਬਾਨੀ ॥ ਭੁਏ
 ਪ੍ਰਾਤ ਜੋਈ ॥ ਅਰੰ ਪੈ ਸੁਢੇਈ ॥ ੭੦ ॥ ਭੁਜੀ ਗਪ ਆਤ ਛੰਦਾ ॥ ॥
 ਸੁਨੇ ਅੰਸ ਬੈਨੇ ਭੁਏ ਬੀਰ ਲਾਲੀ ॥ ਜਿਤੇ ਸੁਮ ਸੋਫੀ ਫਿਰੇ ਯੋ ਬਿਹਾ
 ਲੀ ॥ ਸੁਨੇ ਜੋਇ ਦੇ ਕੇ ਦੁਤੇ ਪਾਸ ਜਾਈ ॥ ਕਰੀ ਕੰਪ ਛਾਤੀ ਮਨੇ ਮੀਚ
 ਆਈ ॥ ੭੧ ॥ ਸ੍ਰੇਯਾ ॥ ਰਾਤ ਬਿਤੀਤ ਸੁਪ੍ਰਾਤ ਭੁਈ ਜਬ ਸੀ ਅ
 ਰਟੇ ਸਚਾ ਵਿਚਿ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਹੋਇ ਸੁਰੇਤ ਸਿਰੇ ਮਟ ਜਾਹਿ ਬ ਬੈਰ
 ਤਭੇ ਪੁਰ ਆਨੰਦ ਆਈ ॥ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਸੁਪੰਥ ਬਿਲੋਕ ਕੈ ਯੋ ਉਪ
 ਮਾ ਕਾ ਬਿਦਾਸ ਸੁਨਾਈ ॥ ਮਾਨੁ ਭਾਨ ਉਦਾਰ ਲਪੇ ਗਿਰ ਗਜਤ ਪੈਮ
 ਨ ਮੇਦ ਬਢਾਈ ॥ ੭੨ ॥ ਇਤ ਜਾਨ ਦਆ ਨਿਧ ਤਾਰ ਭੁਯੋ ਉਤ ਦੂਤ
 ਨ ਕੇ ਦਲ ਕੁਚ ਕਰਾਯੋ ॥ ਸਭ ਦੇ ਸਲਯੋ ਤਿਨ ਜਾਬ ਕਿਧੋ ਨਿਜ ਰਾ
 ਜਨ ਕੋ ਅਰ ਅੰਰ ਸੁਗਾਯੋ ॥ ਧਰ ਹਲ ਭੁਯੋ ਸਭ ਹੀ ਧਰ ਉਪਰ ਏ
 ਕ ਬਦਨ ਨ ਜਾਤ ਰਗਾਯੋ ॥ ਫੁਨ ਰੋ ਪਰ ਪੈ ਸੁਪਿਛਾਰ ਉਨੈ ਇਤ ਅ
 ਗਲ ਆਨ ਇਥੈ ਸੁਲਗਾਯੋ ॥ ੭੩ ॥ ਬਾਜਤ ਪੈ ਕਰਨਾ ਦਭ ਯੀ ਕਰ
 ਬੀਬ ਕਿਧੋ ਸੁਤਰੀ ਸੁਨ ਗਾਰੇ ॥ ਰਾਜਨ ਕੇ ਅਗਨੈ ਤ ਅਯੋ ਇਤ ਦੂਤ
 ਨ ਕੇ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਅਪਾਰੇ ॥ ਸਿੰਧ ਜਰਾ ਜਿਮ ਸਾਜ ਅਣੀ ਪਨ ਸਿੰਘ
 ਮ ਸੁਉਪਰ ਕੀਨ ਤ ਆਰੇ ॥ ਸੇਹਨ ਕੇ ਦਲ ਪੋਰ ਲਯੋ ਜਨ ਕੈ ਮਿਰਗਾਟ
 ਲਕੋ ਪਹ ਜਾਰੇ ॥ ੭੪ ॥ ਅਕਿਲ ॥ ਗੁਜਰ ਰੀਪ ਝਰਾਟ ਰੀਕ ਸ
 ਭਧਾਇਯੋ ॥ ਸੈਯਦ ਸੇਖ ਪਠਾਨ ਮੁਗਲ ਮਿਲ ਆਇਯੋ ॥ ਸਰਲ ਜ
 ਗਤ ਮੈ ਹਿੰਦ ਤੁਰ ਕੇ ਜੇ ਜਾਨਿ ਮੈ ॥ ਹੋ ਸਹਨ ਸਾਹ ਪਰ ਆਯੋ ਸਗਲ ਪਛ

ਨੀਮੈ॥੧੫॥ ਜੈਯਾ ॥ ਆਗਮ ਜਾਨ ਕੈ ਵੂਤਨ ਕੇ ਗੁਰਖਾਲ ਸਕੇ
 ਬਿਧ ਯਾ ਫੁਰਮਾਈ॥ ਹੋਇ ਭੁਲੇ ਬਿਬਧ ਯੁਧ ਲੈ ਸੁਨਿ ਸੀਗ ਕਰੇਇ
 ਨ ਸੀਗ ਲਗਾਈ॥ ਜਾਇ ਨ ਜੀਵਤ ਸਤੁ ਸੁਕੇ ਹਰਿ ਭਾਤ ਹਰੇ ਹਰਿ ਕੀ
 ਜਿਮ ਜਾਈ॥ ਆਨ ਸੁਬਾਕ ਕਿਧੈ ਗੁਰ ਪੁਰਨ ਯੈ ਤ ਬਖਾਲ ਸਕੇ ਪ ਬ
 ਦਾਈ॥੧੬॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਪਰਯੋ ਸੁਖਾਲ ਸਾ ਅਰਪਰ
 ਕੇ ਪ ਬ ਦਾਇ॥ ਪਲਕ ਏਕ ਲਾਗੀ ਨਹੀ ਹਨੇ ਜਤੁ ਬਹੁ ਭਾਇ॥੧੭॥
 ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਪਰਮੇ ਸਾਰ ਭਾਗਾ ਕਬੇ ਕੋਨ ਸਾਰਾ॥ ਭੁਏ
 ਰੰਡ ਮੰਡਾ॥ ਮਨੇ ਜੁਧ ਚੰਡਾ॥੧੮॥ ਨਚੇ ਮਾਸ ਹਾਰੀ॥ ਹਸੇ ਭੁਤ ਭ
 ਰੀ॥ ਲਏ ਰੁਦ ਨਾਲਾ॥ ਫਿਰੀ ਜੋਗ ਜੁਲਾ॥੧੯॥ ਜੈਯਾ॥ ॥
 ਜੋਗ ਨ ਭੁਤ ਪਿਸਾਰ ਪਰੀ ਕਲ ਨਾਰਦ ਆਨ ਤਹੀ ਸੁਨ ਚਿਓ ਬੀ
 ਰ ਬੁਝੈ ਜੋ ਸੁਕਾ ਕਨ ਡਾਕਨ ਗੀਧਨ ਯੈ ਚਿਤ ਚਾਉ ਰਚਯੋ॥ ਚੰਡ ਸੁ
 ਮੰਡ ਬਿਬਾਰ ਘਨੇ ਪਿਖਮੇ ਕਵਿਨਾ ਗਰ ਭਾਵੁ ਖਚਿਓ॥ ਆਨ ਹੁਕਾਲ
 ਪੁਲੈ ਜਿਨ ਸੁਆਮਿ ਯਾ ਸੁਤਿਆਗ ਇਥੈ ਸੁਨ ਚਯੋ॥੨੦॥ ਝਲਨ
 ਛੰਦ ॥ ਕੇਸ ਕੇ ਬੀਚ ਚਤੁਰਿ ਪੁਰ ਅਨੰਦ ਕੇ ਮਹਿਯੋ ਨਿਜ ਜੁਧ
 ਅਨ ਭੁਤ ਕਾਰੀ॥ ਲਗਤ ਪੈ ਖਾਲ ਸਾ ਅਧਿਕ ਚਿਤ ਚੈ ਪਸੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੇ
 ਸਿੰਧ ਕੇ ਚੈ ਅਗਾਰੀ॥ ਪਰਤ ਪੈ ਸਾਰ ਜਨ ਮੇਘ ਅਨ ਹਾਰ ਜਯੋ ਮ
 ਰਤ ਪੈ ਵਸੁਟ ਬਰਧਨ ਰਧਾਰੀ॥ ਨਿਰਖ ਪੈ ਆਪ ਟੁਹ ਉਚ ਅਸਥਾ
 ਨ ਪੈ ਦਾਯਾ ਕੋ ਸਿੰਧ ਗੁਰ ਕੇ ਸਧਾਰੀ॥੨੧॥ ਪਹਰ ਜਬ ਏਕ ਤਹਲ
 ਰਿਯੋ ਨਿਜ ਖਾਲ ਸਾ ਤਿਨੁ ਕੇ ਆਗਮਨ ਆਪ ਜਾਈ॥ ਤਬੈ ਤੁਪਖਾ
 ਨ ਨਿਜ ਖਾਨ ਪਠਾਨ ਕੇ ਜਾਸ ਕੀ ਗਨਤ ਨਹੀ ਪੈ ਸੁਕਾਈ॥ ਬੀਰ ਜੋ
 ਧੀਰ ਸਰੀਰ ਬਰਨਿਰ ਮਲਿ ਬੋਲ ਤਿਨ ਤਨੈ ਪੁਤ ਜੁ ਸੁਨਾਈ॥ ਮੇਰ

ਰੇ ਬੈਠ ਕਰ ਲੋਰੇ ਖਲ ਦਲ ਨੇ ਸੋਭਾ ਖੋ ਬਚਨ ਦੀ ਨੈ ਬਿਰਾਈ॥੨੨॥
 ॥ ਅਕਿਲ ॥ ਆਧਿਕ ਮਾਰਿ ਤਹ ਪਰੀ ਸੁਕਿਤ ਕਰਨਾਈ ਮੈ॥
 ਸਹਸ ਬਦਨ ਜੋ ਰਟੀ ਮੈ ਪਾਰਨ ਪਾਈ ਮੈ॥ ਠਟ ਕਰਹੇ ਤਬ ਖਲ
 ਦਲ ਤਾ ਸਬ ਢਾਇ ਕੈ॥ ਹੋ ਕਟਨ ਬਲੀ ਭਟ ਲਰੇ ਇਨ੍ਹੀ ਸੀਰਾ ਆਇ
 ਕੈ॥੨੩॥ ਚੌਪਈ ॥ ਬੈਠ ਮੋਰ ਚਨ ਯੋਰਨ ਲਰੇ॥ ਏਕ ਪਾਟ ਪਾ
 ਛੇ ਨਹੀ ਦੁਰੇ॥ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤ ਪੁਰੋ ਦਲ ਪਰਾ॥ ਖੰਡ ਖੰਡ ਲਸਕਰ
 ਸਭ ਕਰਾ॥੨੪॥ ਭੁਜੀ ਗੁਪਤ ਛੇਦ ॥ ਤੁਥੈ ਆਨ ਆਗੇ ਸੁ
 ਮੈਦਾਨ ਮਾਹੀ॥ ਭੁਯੇ ਆਨ ਠਾਂਦੇ ਸੁਬਾ ਤੋਨ ਤਾਹੀ॥ ਕਹੈ ਬੈਨ ਆਛੇ
 ਇਨ੍ਹੇ ਕੇ ਸੁਨਾਈ॥ ਬੈਠੇ ਕੋਨ ਆਗੈ॥ ਗਿਰਿ ਪੈਸੁ ਆਈ॥੨੫॥ ਮਹਾ
 ਚੰਗ ਬਾਧੇ ਲਏ ਬੀਰ ਸੰਗਾ॥ ਟਿਰੇ ਚੌਰ ਪੜ੍ਹੇ ਜਿਸੇ ਪੈ ਅਭੰਗਾ॥
 ਦਿਪੈ ਚਾਰ ਛੁੜੇ ਸਿਤੀ ਸੀਸ ਭਾਰੀ॥ ਕਹੇ ਪੱਬ ਰਾਣੀ ਮੁਝੈ ਜੋ ਉਚਾਰੀ॥
 ੨੬॥ ਕਹੀ ਗੋਤ ਪਾਲੀ ਸੂਬੇ ਕੇ ਸੁਨਾਈ॥ ਇਹੀ ਆਪ ਬੈਠੇ ਗੁਰੂ ਨਾ
 ਥਰਾਈ॥ ਜਹਾ ਜੰਗ ਜੂਟੇ॥ ਅਰੇ ਸੰਗ ਜਾਨੇ॥ ਕਬੈ ਪਾਟ ਪਾਛੇ ਟਿ
 ਰਿਯੋ ਨ ਪ੍ਰਮਾਨੇ॥੨੭॥ ਕਲੀ ਮੂਲ ਸਾਰੇ ਇਸੈ ਜਾਨ ਲੀਜੈ॥ ਸਦਾ
 ਸੇ ਅਜੀਤਿ ਅਭੀਤਿ ਲਖੀਜੈ॥ ਮਨੇ ਬੁਧ ਸਿੰਧੀ ਬਡੇ ਖਗ ਧਾਰੀ॥ ਭ
 ਯੇ ਅਸਹੈ ਗਾਨ ਦੇਰੇ ਵਤਾਰੀ॥੨੮॥ ਤਿਲਕ ਛੇਦ ॥ ਬਹੁ
 ਬੀਰ ਘਨੇ ਜਿਹ ਦਾਸ ਬਨੇ॥ ਨਿਜ ਸੋਭ ਧਰੇ॥ ਪਿਖ ਕਾਮ ਜਰੇ॥੨੯॥
 ॥ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਸੁਨੇ॥ ਨਿਪ ਭੀਮ ਭੂਨੇ॥ ਸੁਨ ਦੂਤ ਕੁਪਮਾ॥ ਪਗ ਧਾਰ
 ਰੁਪਮੇ॥੩੦॥ ਤੋਟ ਕਛੇਦ ॥ ਤੁਪ ਦਾਰ ਤਬੈ ਸੁਬਲਾਇ ਲਏ॥
 ਬਚਨ ਤਿਨ ਕੇ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਕਏ॥ ਨਿਜ ਗੋਰਨ ਮਾਰ ਘਨਾ ਸਕਰੇ॥
 ਇਹ ਦੇਹ ਉਠਾਇ ਅਬੈ ਸੁਪਰੇ॥੩੧॥ ਕਿਹ ਭਾਂਤਿ ਦਿਖਾਇ ਤ ਬੈਠ

ਰਹੀ। ਭਰਜਾਇ ਦੁਰੈ ਸੁਕਹੀ ਰੁਕਹੀ। ਤੁਪਦਾਰਨ ਜੋਇ ਮ ਬੈਨ ਸੁ
 ਨੈ। ਘਨ ਸਾਟਨ ਜੋ ਤੁਪ ਤੈਨ ਹਨੈ। ੯੨॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਲੈਆਗੇ
 ਆਮਟਨੇ ਸਕੀ ਕੁਪਤ ਭਏ ਤੁਪਦਾਰਾ। ਸਰਬ ਚਿਰ ਧਰਮ ਨਲ
 ਕੀ ਲਗੀ ਹੋਨ ਤਬ ਮਾਰਾ। ੯੩॥ ਚੌਪਈ ॥ ਗਰਜਤ ਭਈ ਸੁ
 ਤੋਪ ਅਪਾਰਾ। ਪੁਹਮੀ ਗਗਨ ਨ ਜਾਤ ਨਿਹਾਰਾ। ਅੰਧ ਧ੍ਰਿਧ ਉਤ
 ਹੀ ਦੈ ਗਯੋ। ਹਾਥ ਪਸਾਰਾ ਦਿਸਟਨ ਅਯੋ। ੯੪॥ ਤਬੈ ਖਾਲ ਸੈ ਸੁ
 ਮਤ ਪ੍ਰਕਾਸਾ। ਕਰੀ ਹਜੂਰ ਐਸ ਅਰਦਾਸਾ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਸਾਹਿਬ
 ਅਟਤਾਰੀ। ਅੰਤਰ ਬਰਹੈ ਬਸੈ ਸੁਧਾਰੀ। ੯੫॥ ਅਧਿਕ ਮਿਦਾਨ
 ਉਚਲ ਖਪਾਈ। ਮਾਰਤ ਦੁਸਟ ਤੋਪ ਅਧਿਕਾਈ। ਤਾਂਤੇ ਹਮ ਸਤੁ ਬਿ
 ਨਤੀ ਕਹੈ। ਅਨਤ ਠੰਢ ਸਾਹ ਬਹੈ ਬਹੈ। ੯੬॥ ਮਾਰੀ ਜੋ ਪੁਭ ਕੀ
 ਸੁਰਜਾਇ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕਰ ਬੈ ਚਿਤ ਲਾਇ। ਭੁਲੇ ਕਾਜ ਬਰਨਤ
 ਇਹ ਦਾਸਾ। ਜਿਮ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਹੋਇ ਬਿਲਾਸਾ। ੯੭॥ ਦੇਹਰਾ
 ॥ ਅੰਚੁਤ ਅਲਖ ਅਨੰਤ ਗਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਹਰਿ ਰਾਇ। ਪ੍ਰਗਟ ਸੀ
 ਗਸੀ ਖਾਲ ਸੈ ਐਸੇ ਕਹਿ ਚਿ ਸੁਨਾਇ। ੯੮॥ ਚੌਪਈ ॥ ਹਮ ਕੋ
 ਸਰਬ ਲੋਹ ਕੀ ਰਛਾ। ਖੜਗ ਕੇਤ ਹਮ ਰੇ ਸਦ ਪਛਾ। ਸਰਬ ਕਾਲ
 ਹਮ ਰੇ ਚਤੁਰਿ ਗਾ। ਭੇਟਨ ਸਕਤ ਜਾਸ ਕਹ ਗੇਰਾ। ੯੯॥ ਕਾਲ ਕੋ
 ਚਹਮਨੇ ਗਰਗਰਾਯੋ। ਤੈਈ ਤਾਪ ਜਿਹ ਸਾਰ ਬਿਦਾਰਿਯੋ। ਬ੍ਰਹਮ
 ਕਟ ਚਧਾਰਿਯੋ। ਮਮ ਰਿਦਾ ਸਾਰਨ ਸਕਤ ਜਾਸ ਕਹ ਭਿਦਾ। ੧੦੦
 ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਮਲੇਛ ਗਵਾਰਾ। ਲਵੈ ਜੋ ਰਸਾਰਾ। ਨਹੀ
 ਪੇਸ ਜਾਈ। ਕਰੈ ਕਮੇਨ ਕਾਈ। ੧੦੧॥ ਰਹੈ ਬੈਠਤਾ ਹੀ। ਚਿਠੇ ਨ ਸੁਮ
 ਹੀ। ਤਬੈ ਤੋਪ ਖਾਨਾ। ਚਲਯੋ ਭਾਂਤਿ ਨਾਨਾ। ੧੦੨॥ ਤਲੈ ਕੋ ਚਲਾਈ

॥ ਗੁਲਾਕਾਸਜਾਈ ॥ ਨਭੰਜੇਚਲਾਵੈ ॥ ਗਿਰਿਪੈਰਆਵੈ ॥ ੧੦੩ ॥ ਚੌਥੇ
 ॥ ਜਬਉਪਰਟੁਤੇਪਚਲਾਈ ॥ ਚਰਨਪਬਕੋਗੋਰਪਾਹੀ ॥ ਇਹਬਿ
 ਧਿਮਚੀਮਲੇਛੀਸੈਨਾਉਰੇਨਤਾਤੇਪੁਰਬਰਮੈਨਾ ॥ ੧੦੪ ॥ ਆਪਮਲੇ
 ਫੁਓਤਰਗਜਆਯੋ ॥ ਅਨਿਕਤੇਪਤਿਨਕਰਨਚਲਾਯੋ ॥ ਤਦਪਕਛੁਪੇ
 ਸਨਹੀਗਈ ॥ ਲੋਜਤਸੈਨਮਲੇਛੁਨਭਈ ॥ ੧੦੫ ॥ ਕਰਮਾਤਹਿਦੁਸ
 ਰਆਹੀ ॥ ਕੀਓਸਾਰਨਿਜਬੰਦਤਕਾਈ ॥ ਤੇਰਡਾਰਹਾਥਤੇਦੀਓਉਪ
 ਰਕਰੀਸੁਰਜਾਤਯੋ ॥ ੧੦੬ ॥ ਭੀਮਸਸੀਨਿਪਸੇਤਿਨਭਨੀ ॥ ਕਰਮਾ
 ਤਹਮਤੇਯਹਜਨੀ ॥ ਕਈਜਬਰਜੰਗਹਮਸੁਚਲਾਈ ॥ ਏਕਨਲ
 ਗੀਤਣਨਕੇਜਾਈ ॥ ੧੦੭ ॥ ਇਹਹਮਨੈਅਚਰਜਜੀਅਜਾਨਾਕ
 ਹਖੇਲਕੀਆਅਲਹਨਿਧਾਨਾ ॥ ਯੈਕਹਕੇਵਹਨਿਪਕੇਸਾਥਾਮੈਨ
 ਸੁਭਯੋਅਰੁਨਕੇਨਾਥਾ ॥ ੧੦੮ ॥ ਤੁਬਕਰੁਨਾਨਿਧਯਬਿਧਕੀਨੋ ॥
 ਅਪਨੀਬੇਲਜਬਰਜੰਗਲੀਨੋ ॥ ਤਤਛਿਨਤਹਿਬੀਰਲੈਆਏ ॥
 ਦਹਨੀਓਰਆਪਨਿਜਕਾਏ ॥ ੧੦੯ ॥ ਭੁਈਅਨਇਸਬਿਤਤਿਹਬ
 ਲੈ ॥ ਨਿਕਟਿਦਇਅਨਿਧਿਸੀਬਰਬਲੈ ॥ ਬਿਜਯੋਖਬਾਘਨਜੁ
 ਭਟਿਜੈ ॥ ਜੁਲਾਓਪਪ੍ਰਗਟਜਿਹਦਿਜੈ ॥ ੧੧੦ ॥ ਕਬਿਤ ॥ ਕਿ
 ਧੈਂਸੁਭਬੀਸਹੁੰਕੀਕੀਰਤਪ੍ਰਗਾਸਕੀਨੋ ॥ ਕਿਧੈਂਗੁਰਮੂਰਤਿਕੀਰਛਕ
 ਸਦਾਈਹੈ ॥ ਕਿਧੈਂਨਿਜਕਾਲੀਦੀਨਦੁਆਲੀਜੁਲੀਨਾਲੀਰੂਪਧਾਰ
 ਜਗਅਕਬਕਹਾਈਬਰਦਾਈਹੈ ॥ ਗਾਵੈਗਢਢਾਹਕੋਖਲਦ
 ਲਟਾਹਕੋਕੋਸੀਤਨਸਹਾਇਬੇਕਉਬੇਦਨਬਤਾਈਹੈ ॥ ਅਰਦਲਪ
 ਇਬੇਕਉਸੀਕਟਮਿਟਾਇਬੇਕਉਦੀਨਕੇਦੁਆਲਜਪੈਆਗਿਆਲੈ
 ਨਆਈਹੈ ॥ ੧੧੧ ॥ ਏਕਰੂਪਧਾਰੇਠਾਢੀਮਹਾਕਾਲਦੁਰੇਦੁਤੇਸਗ

ਰਮਣਾਰੇ ਬਿਸੁਨਾਥਨੀ ਬਖਾਨੀ ਐ। ਤੇ ਤੈ ਸੁਭਰਾਨੀ ਭਈ ਸਾਰਦਾ ਭ
 ਵਾਨੀ ਪੁਨ ਬੇਦਨ ਨਿਧਾਨੀ ਕਬਿ ਬਿੰਦ ਗੁਨ ਗਾਨੀ ਐ। ਅਹਿ ਖੇਸ ਅ
 ਰੁਮਾਰਿ ਪੁਮਰਾਛੁ ਹਿਸੀ ਪਾਰ ਚੰਡ ਮੁੰਡ ਕਾਟ ਡਾਰ ਜਿਭ ਕਿਤ ਠਨੀ ਐ।
 ਅਬ ਦੀਨ ਬੀਧ ਦੁਰੇ ਨਿਜ ਭਗਤ ਬਿਚਾਰੇ ਆਈ ਤੇ ਪਨ ਧਾਰੇ ਜਾਕੀ
 ਅਮਿਤ ਕਹਾਨੀ ਐ। ੧੧੨। ਆਗਿਆ ਜਬ ਪਾਈ ਤਬ ਦਾਸਨ ਬ
 ਨਾਈ ਡਰ ਦਾਰੂ ਅੰਗੇਰੇ ਰਨ ਕੇ ਮਾਨ ਸਿਸਤਾਈ ਹੈ। ਲਾਇ ਓਜ ਬਤੇ
 ਰਾ ਭਯੋ ਸਬ ਦਸੁ ਘੋਰ ਚਲੇ ਰਿਪ ਚਤੁਰੇ ਰਾਤ ਹਾ ਕੇਨ ਠਹਰਾਈ ਹੈ।
 ਕਿਤਕ ਉਡਨੇ ਨਦ ਧਾਰੇ ਤੇ ਬਹਾਨੇ ਕਿਤ ਤਲੈ ਉਦਰਾਨੇ ਤਹਾ ਨਿਰਖਨ
 ਪਾਈ ਹੈ। ਅਹੈ ਦਰਮਿਆਨੀ ਨਿਜ ਗੁਨ ਨਿਧਾਨੀ ਜਾਕੀ ਜੁਨ ਕਰ
 ਬਾਨੀ ਅਰਦਲਨ ਸਰਾਹੀ ਹੈ। ੧੧੩। ਚੰਪਈ ॥ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਇ
 ਮ ਕਰ ਸੁਲਾਈ। ਡੇਰਾ ਕਰੇ ਬਹੁਰ ਤਿਨ ਜਾਈ। ਅਧਿਕ ਬੀਰਤੁ
 ਰਕਨ ਕੇ ਮਾਰੇ। ਇਤ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਜੀਤ ਨਗਾਰੇ। ੧੧੪। ਸੁਰਜ ਛ
 ਪੇ ਭਈ ਜਬ ਰੈਨਾ। ਓਹ ਦਿਸ ਚਾਢਿਐ ਨਿਪਤ ਬਰਗੇਨਾ। ਬੈਠ ਤਖ
 ਭਿਤਿ ਨਛੜ ਫਿਰਾਐ। ਖਲਦਲ ਜੀਤ ਬਿਜੈ ਨਿਧ ਪਾਐ। ੧੧੫। ਕੁ
 ਮਦੀ ਕੌਕ ਉਡਗ ਬਿਗਸਾਨੇ। ਨਿਜ ਨਾਇਕ ਕੀ ਜੀਤ ਪਛਾਨੇ। ਕੁਲ
 ਟਾਤ ਸਕਰਤਿ ਮਰ ਉਲੂਕਾ। ਬਿਗਸਤ ਭੁਏ ਅਧਿਕ ਕਰ ਸੁਖਾ।
 ੧੧੬। ਭੀਮ ਜਲ ਧਸੁਤ ਨਿਪਤ ਸੁਜਾਨਾ। ਯੇ ਵਜੀਰ ਤਨ ਬਚਨ
 ਬਖਾਨਾ। ਪਾਸ ਨਬਾਬ ਬੇਗ ਤੈ ਜਾਈ। ਮੇ ਮੁਖ ਸੇ ਕਹ ਬਚਨ ਜੁਨ
 ਈ। ੧੧੭। ਜੇਤ ਕਲੇਗ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸਾ। ਤੇ ਹੈ ਚੇਰ ਅਭੀਤ ਅਨਾ
 ਸਾ। ਰੈਨ ਸੇ ਮੇ ਮੋਰ ਚਨ ਪਰ ਪਰਹੀ। ਮਰਨ ਜੀ ਅਨ ਕੀ ਕਾਨ ਨ ਪਰ
 ਹੀ। ੧੧੮। ਖਰੀ ਰੈਨ ਲਖ ਕੈ ਅਧਿਆਰੀ। ਜਹ ਤਹ ਪਰੈ ਬੀਰ ਰ

ਪਾਗੀ। ਇਹ ਬਿਧ ਜਬ ਵਜੀਰ ਸੁਨ ਪਾਯੋ। ਪਲਕ ਨ ਲਗੀ ਪਾਸ
 ਤੁਹਾ ਆਪਾਗਨ ਦਿ। ਵਹੀ ਸੁਤਾਹਿ ਜਤਾਈ। ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਨਖ ਸਿਖ ਸ
 ਮਝਾਈ। ੧੧੯। ਸੁਨਤ ਪਠਾਨ ਅੰਮ ਬਿਧ ਤਾਖੀ। ਕਾਕੀ ਸੈਨ ਜੇਰ
 ਇਨ ਰਾਖੀ। ਹਜਰਤ ਕੇ ਸਭ ਹੀ ਦਲ ਸਾਰਾ। ਜੂਝ ਰਹਿਯੋ ਨਹੀ ਨੌਕ
 ਬਿਚਾਰਾ। ੧੨੦। ਅਝਿਲ। ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਤਿਨ ਇਹ ਬਿਧ ਤੁ
 ਬੈਬਖਾਨਿਯੋ। ਜਿਤ ਕਦੀ ਪਯਾਹ ਗੁਨੀ ਸਜਨ ਨ ਪ੍ਰਮਾਨਿਯੋ। ਸਿਖ
 ਸਖਾ ਇਹ ਜਿਤ ਕਤ ਦਨ ਯਾਹ ਜਾਨਿਯੋ। ਹੋਇਨ ਕੇ ਸਭ ਹੀ ਸਿਖ ਸੁ
 ਨਿਕਟ ਪਛਾਨਿਯੋ। ੧੨੧। ਦੇਹਰਾ। ਅਮੀਮਤ ਅਧਿਕ ਪਵਾਇ
 ਕਰ ਕਰੇ ਖਾਲਸਾ ਸੋਇ। ਪ੍ਰਗਟ ਸਿੰਘ ਜੋ ਗਰਜ ਹੀ ਪਾਛੈ ਪਗਨ
 ਹੀ ਹੋਇ। ੧੨੨। ਚੋਪਈ। ਪੁਨ ਪਠਾਨ ਇਸ ਬਚਨ ਉਚਾਰਾ
 ਸੁਨ ਵਜੀਰ ਸੁੰਦਰ ਮਤਿ ਸਾਰਾ। ਇਨ ਕਾ ਅਰੁ ਰਾਜਨ ਕਾ ਜਾਨਹ
 ਕੋ ਸੇਝ ਗਰਾ ਪਕੇ ਬਖਾਨਹ। ੧੨੩। ਅਪਨੇ ਧਰਮ ਪਛਾਨ ਸੁਕ
 ਹੀ ਮੈ। ਇਤ ਉਤ ਕਿਸੇ ਪਛਨ ਹੀ ਗਹੀ ਮੈ। ਜਬ ਮੰਤ੍ਰੀ ਮੈ ਸੇ ਸੁਨ ਪਾ
 ਯੋ। ਧਰਮ ਪਛਾਨ ਸਾਫ ਚਿਤ ਗਾਯੋ। ੧੨੪। ਖਾਨ ਸਲਾਮਤ ਜਗ
 ਤ ਪਨਾਹਾ। ਸਤਿ ਬਾਤ ਹਮਰੇ ਸੁਨ ਪਾਹਾ। ਮਾਨੁਖ ਨਾਹ ਗੁਰੂ ਕਹ ਲਹੀ
 ਮੈ। ਅਚੁਤ ਨਾਥ ਅਗਾਧ ਸੁਕ ਹੀ ਮੈ। ੧੨੫। ਤਾਕੇ ਲੇਖ ਤਵਨ ਕੇ
 ਸੀਗਾ। ਇਨ ਕੇ ਅਹੀ ਇਨ ਕੇ ਅੰਗਾ। ਉਨ ਕੇ ਦਾਵਾ ਸਕਲ ਖੁਦਾਈ।
 ਇਨ ਕੇ ਗਾਵ ਦੇਸ ਅਧਿਕਾਈ। ੧੨੬। ਕਿਟ ਚੀਜ ਨਿਅਮਤ ਇਨ
 ਆਵਤਾ। ਏਲਖ ਕਰ ਜੀਅ ਮੈ ਕੁਰਰਾਵਤਾ। ਹਾਥੀ ਚਾਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾ
 ਸਾ। ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਅਧਿਕ ਗੁਨ ਤਾਸਾ। ੧੨੭। ਚਾਰੇ ਸੁੰਦਰ ਅਧਿਕ
 ਬਿਰਾਜਿਤਾ। ਬਾਰਵੇਂਦ੍ਰ ਜਿਨ ਕੇ ਲਖ ਲਾਜਤਾ। ਮਾਨ ਸਿੰਘ ਨਿਪ ਏਕ

ਚੜ੍ਹਾਯੋ। ਵਸਰਜਿਸਪਾਰਕਿਤਮਾਯੋ॥ ੧੨੮॥ ਭੀਸਰਦਿਸਦੰਦੁ
 ਤੇਆਯੋ॥ ਕਿਨੈਸਿਖਯਾਭੇਟਚੜ੍ਹਾਯੋ॥ ਜੇਚੜ੍ਹਾਯੋਜੀਦਰਗਜਸੇ
 ਹੈ॥ ਤਦਨਸਮਾਨਕਰੀਕਹੁਕੈ॥ ੧੨੯॥ ਵੇਰਪਾਦਜਿਹਦੇਸਕੁਦਿ
 ਜੈ॥ ਤਾਂਤੇਆਯੋਪ੍ਰਗਟਲਹੀਜੈ॥ ਤਦਨਦੇਸਇਹਜਨਮਪਛੰਨੈ॥
 ਦੁਸਰਯਾਹਿਗਣੇਸਪ੍ਰਮਾਨਹੁ॥ ੧੩੦॥ ਯਾਬਿਧਸੇਭਤਦਨਕੀਲ
 ਗੈ॥ ਬਾਰਣੇਦਯਾਕੇਕੋਆਗੈ॥ ਰਿਮਰੇਮਰਸਨਕਰਗੈ॥ ਯੋ॥ ਤਦ
 ਪਇਹਫੁਬਅੰਤਨਪੈਯੈ॥ ੧੩੧॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਸੁਨਤਬਚਨਤਿਹ
 ਮੰਤ੍ਰਕੋਪੁਨਬਲਯੋਸੁਪਰਾਨਾ॥ ਤਾਂਤੇਕੈਸੇਆਇਯੋਮੁਹਕਹਭੇਦਸ
 ਜਾਨਾ॥ ੧੩੨॥ ਮੀਤੀਯੋਬਾਚੁ॥ ਯੈਪਈ॥॥ ਸੁਨਨਬਾਬਜੁ
 ਕਥਾਸੁਨਾਉ॥ ਭਿਹਿਚਿਤਕੈਭਰਮਮਿਟਾਉ॥ ਭੇਗਬਹਾਦਰਕ੍ਰਿਪਾ
 ਨਿਧਾਨਾ॥ ਪੂਰਬਦਿਸਜਬਕੀਆਪਯਾਨਾ॥ ੧੩੩॥ ਭਾਂਤਭਾਂਤਕੈ
 ਤੀਰਥਨਾਯੋ॥ ਦਾਨਪੁਨਤਿਨਮੈਸਕਰਾਯੋ॥ ਕਲਪਇਫੁਜਮੇਧ
 ਨਘਨਬਰਖਾ॥ ਜਨਰਘਰਾਜਜਾਚਕਨਪਰਖਾ॥ ੧੩੪॥ ਮਾਨ
 ਸਿੰਘਰਾਜਾਸੁਨਆਯੋ॥ ਲੈਸਤਿਗੁਰਕੋਸਾਬਸਿਧਾਯੋ॥ ਜੀਤਈ
 ਗਾਲਾਸਰਬਸੁਜਾਨਾ॥ ਦੁਕੇਮੈਤਬਕੀਆਪਯਾਨਾ॥ ੧੩੫॥ ਪੁ
 ਨਨਿਪਜੁਆਗੇਪਗਧਾਰੇ॥ ਸਾਗਰਖੰਡਜਾਇਪਖਾਰਿਯੋ॥ ਪੁ
 ਨਫਿਰਕੈਜਬਹੀਨਿਪਧਾਯੋ॥ ਦੇਸਉਤਰਾਰਿਸਿਧਾਯੋ॥ ੧੩੬॥
 ਯਬ੍ਰਹਮਪੁਤ੍ਰਤਟਉਤਰਮੇਜਾਈ॥ ਭੇਰਾਕਰਮੈਤਦਨਫਿਗਆਈ॥
 ਧਾਰਾਨਗਰਬ੍ਰਿਹਮਸੁਤਤੀਰਾ॥ ਕੀਯੋਮੁਕਾਮਗਾਇਉਤਬੀਰਾ॥
 ੧੩੭॥ ਦੇਸਅਸਮਸਗਲਨਿਪਜੀਤਾ॥ ਜਹਤਹਕਰੀਰਾਜਨਿਜ
 ਨੀਤਾ॥ ਦੇਸਦੇਸਏਸੁਰਤਹਆਵੈ॥ ਨਿਪਤਗੁਰੂਕੈਜੀਸਕੁਕਾਵੈ

੧੧੩੮॥ ਕੀਰਤ ਗੁਰ ਕੀ ਛੀਰ ਜਮਾਨਾ॥ ਬਿਖਰੀ ਤਵਨ ਦੇਸ ਮੈ ਨਨਾ
 ॥ ਦੇਸ ਅਸਾਮ ਰਾਵ ਇਕ ਭਾਰੇ॥ ਤਤਮਾਤ ਪਛਨ ਉਜਿਆਰੇ॥ ੧੧੩੯
 ॥ ਵਤੀ ਅਸਾਮ ਤਵਨ ਕੀ ਨਗਰੀ॥ ਅਮਰਾਵਤੀ ਸੋਭ ਜਿਹ ਸਗਰੀ
 ॥ ਸੋਨਾਮ ਸਾ॥ ਨਿਪਤ ਕਨਾਮਾ॥ ਬਕਤ ਰਹਤ ਜਾਕੇ ਲਖ ਬਾਮਾ॥
 ੧੧੪੦॥ ਸਖੀ ਅਨਤਿਹ ਰਾਨੀ ਕੋ ਪਾਸਾ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਕਰੀ ਜਾਇ ਅਰਦ
 ॥ ਸਾ॥ ਰਾਨੀ ਮਾਨ ਸਿੰਘ ਕੋ ਗਈ॥ ਭਾਕੇ ਗੁਰੁ ਜਗਤ ਸੁਖ ਦਾਈ॥ -
 ੧੧੪੧॥ ਜੋ ਤਪੈ ਮਨ ਸਾਧਰ ਜਾਈ॥ ਵਾਇਕ ਕਲਪ ਧਰਾ ਪਤਿਗ
 ॥ ਈ॥ ਤੁਮ ਰਾਨੀ ਨੂਯੋ ਮਤਿ ਕੀ ਜੋ॥ ਨਿਜ ਨਾਇਕ ਕੋ ਤਹੀ ਪਰੀ ਜੋ॥ -
 ੧੧੪੨॥ ਜਾਇ ਗੁਰੁ ਜੀ ਕੋ ਨਿਜ ਪਾਸਾ॥ ਲੇਵੈ ਮਾਂਗ ਪੁਤ ਬਰਖਾਸਾ
 ॥ ਜੋ ਰਾਨੀ ਨਿਪ ਭੂਮੈ ਪਠਾਵਹਾ॥ ਸਹੀ ਸੁਤ ਨਿਸਚੈ ਸੁਤ ਪਾਵਹਾ॥
 ੧੧੪੩॥ ਰਾਨੀ ਸੁਨਤ ਤਿਯਾ ਕੋ ਬੈਨਾ॥ ਸੁਤ ਬਰਨੀ ਰਾਜਾ ਸਮੇਰੈ ਨ
 ॥ ਵੈਨਿਪ ਜੁ ਕੋ ਭੇਟ ਅਪਾਰਾ॥ ਰਾਨੀ ਪਠੈ ਨਾਬਦ ਰਬਾਰਾ॥ ੧੧੪੪॥ ਰ
 ॥ ਲਨਿਪ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਪਹਿ ਆਯੋ॥ ਹੁਕਮ ਮਾਨ ਤਿਨ ਨਿਜ ਸੁਤ ਪਾਯੋ॥
 ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕਹ ਅਧਿਕ ਰਿਝਾਈ॥ ਸਮਾਮ ਸੈਨ ਨਿਪ ਮੁਹਰ ਕਰਾਈ॥
 ੧੧੪੫॥ ਤੁਮ ਰੇ ਬਚਨ ਨ ਪ੍ਰਭੂ ਅਨਿੱਤਾ॥ ਮੁਹਰ ਮਿਲੈ ਮੁਝ ਕੋ ਕਰ ਸ
 ॥ ਤਿ॥ ਯੋ ਕਹ ਰਾਇ ਮੁਹਰ ਕਰਵਾਈ॥ ਲੈ ਨਿਜ ਕਰਮੇ ਮੇਵ ਬਢਾਈ
 ॥ ੧੧੪੬॥ ਪੁਨ ਤਿਨ ਬਿਦਾ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇ ਲੀਨੀ॥ ਮੁਹਰ ਆਨ ਨਿਜ ਤਿਯਾ
 ॥ ਕਰਦੀਨੀ॥ ਲੈ ਰਾਨੀ ਕਰਮੇਵ ਬਢਾ॥ ਯੋ ਜਨੁ ਕਰਤ ਨੁ ਨਿਧਨੀ
 ॥ ਧਨ ਪਾਯੋ॥ ੧੧੪੭॥ ਕਾਨ ਤਰੇਵੈ ਰੈ ਕਹਦੀਨੀ॥ ਬਾਲਕ ਕੈ ਮੁਰਮੁਹ
 ॥ ਰਸੁ ਚੀਨੀ॥ ਯੋ ਕਹ ਦਯਾ ਸਿੰਧ ਸੁਖ ਪਾਯੋ॥ ਰਾਜਾ ਰਾਜ ਸਾਜ ਲਲ
 ॥ ਚਾਯੋ॥ ੧੧੪੮॥ ਮਾਨ ਸਿੰਘ ਬਹੁਰੇ ਇਤ ਆਵਾ॥ ਉਤ ਉਨ ਗਇ ਚੀ

ਤਸੁਖਪਾਟਾ। ਕੇਤਕਕਾਲਬੀਤਜਬਗਯੋ। ਸਤਿਗੁਰਏਕਪੁਤਤ
 ਦਯੋ॥ ੧੪੮॥ ਸੁਰਬੀਰਸੁੰਦਰਅਵਤਾਰੀ। ਜਨਅਲਿਪਨਚਦੇਹ
 ਨਿਜਧਾਰੀ। ਰਾਜਪੁਤ੍ਰਜਬਤੇਜਸੀਕਾਰੋ। ਰਾਜਾਸਿਵਕੇਲੋਕਸਿਧਾ
 ਰੋ॥ ੧੪੯॥ ਰਾਨੀਰਾਜਪੁਤ੍ਰਕਹਦੀਨੋ। ਅੰਤਪਤ੍ਰੇਸਿਰਧਾਰਨਦੀਨੋ
 ॥ ਰਾਜਪਾਇਨਿਪਸੁਤਸੁਪਾਯੋ। ਏਕਦਿਵਸਯਾਚਰਿਤਬਨਾਯੋ
 ॥ ੧੫੦॥ ਸੀਸਾਰਾਜਪੁਤ੍ਰਕਰਲਯੋ। ਨਿਜਸਰੂਪਨਿਰਖਤਸੁਭ
 ਭਯੋ। ਮੁਹਰਚਿਨਬਰਬਦਨਬਿਲੋਕੀ। ਮੰਤ੍ਰਨਸਾਬਬਾਤਤਿਨਟੋ
 ਕੀ॥ ੧੫੧॥ ਸੁਨਤਿਨਿਪਕੇਸਾਬਉਚਾਰੋ। ਹਮੈਨਯਾਕੀਨਿਪਕ
 ਛਸਾਰੋ। ਜਬਮਾਤਾਪੈਤੁਮਨਿਜਜੈਯਹਾ। ਸਰਬਭੇਦਤਬਪੁਛਸੁ
 ਲਈਅਹਾ॥ ੧੫੨॥ ਜਬਨਿਪਨਿਜਮਾਤਾਪਹਗਯੋ। ਸਰਬਭੇਦ
 ਪੁਛਤਤਬਭਯੋ। ਸੁਨਤਬੈਨਨਿਜਸੁਤਇਮਮਾਈ। ਜਲਜਨੈਨ
 ਘਨਸੁਤਭੁਰਆਈ॥ ੧੫੩॥ ਪੁਨਸੁਤਸੇਇਮਮਾਤਉਚਾਰੋ। ਧੀਨ
 ਜਨਮਸੁਤਤੇਹਿਬਿਚਾਰੋ। ਜਿਨਅਸਗੁਰਕੀਕਥਾਸੁਪੁਛੀ। ਸੁਨ
 ਕਛੁਕਹੋਤੇਰਸੀਗਸੁਛੀ॥ ੧੫੪॥ ਮਾਨਸਿੰਘਰਾਜਾਜਿਹਕਾਲਾ।
 ਚੜ੍ਹਕਰਆਯੋਦੇਸਬੰਗਾਲਾ। ਬ੍ਰਹਮਪੁਤ੍ਰਤਟਉਤਰਯੋਜਾਈ। ਇ
 ਹਸਭੁਬਾਤਹਮੈਸੁਨਪਾਈ॥ ੧੫੫॥ ਤੇਗਬਹਾਦਰਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਨ
 ॥ ਹੈਰਾਜਾਕੇਗੁਰੁਬਖਸਾਜੇਤਿਨਪਹਿਮਨਸਾਧਰਜਾਈ। ਸਹੀ
 ਸਤਿਨਿਸਚੈਬਰੁਪਾਈ॥ ੧੫੬॥ ਤਬਰਾਜਾਤਿਨਕੇਪਹਿਗਯੋ। ਤੇ
 ਕਹਮਾਂਗਪੁਤ੍ਰਤਬਲਯੋ। ਸਤਿਗੁਰਮੁਹਰਤਬੈਕਹਿਦੀਨੀ। ਕਾਨ
 ਤਰੇਧੈਕਹਚੀਨੀ॥ ੧੫੭॥ ਇਹਸੁਤਤਿਨਕੀਮੁਹਰਲਹੀਜੈ। ਨਿ
 ਮਸਕਾਰਤਿਨਕੇਸਦਕੀਜੈ। ਬਡੇਭਾਗਜਾਕੇਜਗਹੋਈ। ਤਿਨਕੇ

ਦਰਸਨਪਾਪਤਿਸੇਈ॥੧੫੯॥ਰਿਜਪੁਤਸੁਨਬਚਨਬਖਾਨਾਤੇਸ
 ਤਿਗੁਰਅਬਪੈਕਿਹਬਾਨਾਜਨਨੀਨਿਜਸੁਤਸੈਕਹਿਦਾਯੋਅਬਸ
 ਤਿਗੁਰਹਰਿਪੁਰਕਹਗਯੋ॥੧੬੦॥ਤਿਨਕੇਰਾਜਤਖਤਪਰਜਾਨੋ
 ਪੂਰਨਪੁਰਖਪੁਤਪਹਿਚਾਨੋਧੀਰਜਸਿੰਧਅਨਲਪਰਹਾਪਾਸ
 ਕਲਜਗਤਜਾਪਤਜਿਹਜਾਪਾ॥੧੬੧॥ ਕਬਿਤੋ ॥ਆਪਥਿਸੁ
 ਰਾਈਟੁਕੋਪਯੋਪੈਬਨਾਈਯਾਮੋਕਛੂਨਦੁਰਾਈਮੋਹਿਬਾਤਰੀਤਲ
 ਈਹੈ॥ਜਗਸੁਮਤਿਦਿਕਾਵੇਖਲਦਲਨਖਪਵੇਜਸਦੇਵਤੀਬਜ
 ਵੇਬਾਤਇਹੈਠਹਰਾਈਹੈ॥ਬਿਨਤੋਰਜਾਨੇਭਏਸਰਬਹੀਦਿਵਾਨੇਸੁ
 ਰਅਸੁਰਨਿਦਾਨੇਮਲੇਛਬੀਸਜਗਛਾਈਹੈ॥ਇਹੈਬਾਕਮਾਨੀਆ
 ਪੇਜਗਤਨਿਧਾਨੀਜਾਕੀਪੈਨਬਾਤਛਾਨੀਮੁਹਿਸਾਚਕੈਸੁਨਾਈਹੈ॥
 ੧੬੨॥ ਸੁੰਯਾ ॥ਮੇਘਸਮਾਨਜਿਸੈਧੁਨਪੂਰਨਚੂਰਨਕੈਅਰ
 ਧੀਲਧਰਾਹੀ॥ਕੇਹਰਜੋਕਰਪੰਜਤਰੀਨਸੁਗਾਖਤਹੈਸੁਭਦਾਸ
 ਸਦਾਹੀ॥ਸਾਗਰਸਾਨਗੀਭੀਰਮਤੇਗਤਸਹਿਬਜੋਨਿਜਪੂਜਕ
 ਰਾਹੀ॥ਯੋਸੁਸਦਾਜਨਕੀਟਹਜੀਟਨਪੀਟਨਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਰਸਾਹੀ
 ॥੧੬੩॥ ਚੌਪਈ ॥ਦੀਪਕਬੀਭਕਲਸੁਕੁਲਸਾਗਰਾਧੀਲ
 ਧੁਰੀਧਰਪੰਥਬਿਰਾਗਰਾ॥ਸਰਬਜਨਨਬਲਭਸੁਖਦਾਈ॥ਅਚੁ
 ਤਅਲਖਜਗਤਕੇਰਾਈ॥੧੬੪॥ਤਿਨਕੀਸੋਭਾਅਪਰਅਪਾਰਾ
 ਕਹਾਜੀਟਇਹਸਕਤਉਚਾਰਾ॥ਕਈਕੋਟਸੰਗਤਜਿਹਸੇਵੈ॥ਨੇਤ
 ਨੇਤਕਰਨਾਮਸੁਲੇਵੈ॥੧੬੫॥ਦੇਸਪੰਜਾਬਬਸਤਹੈਜਹਾਂਤੇਸ
 ਤਿਗੁਰਰਾਜਤਹੈਤਹਾਂ॥ਇਹੀਪੰਥਕੇਤਲੇਪਛਾਨਹਾ॥ਅਨੰਦਪੁ
 ਰਤਿਨਕਾਅਸਥਾਨਹਾ॥੧੬੬॥ਨਿਪਸੁਤਕਹੀਮਾਤਕੈਸੰਗਾਹ

ਮਮਾਤਾ ਨਿਰਖੈ ਕਿਹਦੇ ਗਾਮਾਤਾ ਕਹੀ ਪੁਤਤਹ ਜਾਵਹਾ ਦਰਸਨ ਕ
 ਰੈ ਬਹੁਰ ਚਲ ਆਵਹਾ ॥ ੧੬੭ ॥ ਜਸ ਲਗ ਮੈ ਜੀਵਤ ਹੋ ਪੁਤਾ ਦਰਸ
 ਨ ਜਾਇ ਸੰਤ ਪੁਰਹੁਤਾ ॥ ਜੋ ਸੁਨਿ ਨਿਪ ਸੁਤ ਕਰੀ ਤਿਆਰੀ ॥ ਤਿਨ ਤਿਨ
 ਕੀ ਸੋ ਜਸੁ ਧਾਰੀ ॥ ੧੬੮ ॥ ਅਕਿਲ ॥ ਏਕ ਪਾਦ ਜੇ ਬੀਰ ਜਗਤ
 ਮਹਿ ਜਾਨੀ ॥ ਐਹੀ ਕੁਟ ਮੈ ਤਿਨ ਤੇ ਪਰੇ ਪ੍ਰਮਾਨੀ ॥ ਐਹੀ ਨ ਕੇ ਰਾਇ ਸੁ
 ਪ੍ਰੀਤ ਭਾਵ ਜੀਅ ਧਾਰਿ ਕੋ ॥ ਐਹੀ ਨ ਕੇ ਪਰੇ ਸੁਕਾਤ ਸੁਪ੍ਰੇਮ ਬਿਚਾਰ ਕੇ
 ॥ ੧੬੯ ॥ ਦੁਗਧ ਫੇਨ ਸਮ ਸ੍ਵੇਤ ਬਰਨ ਤਿਹ ਜਾਨਿ ਕੋ ॥ ਊਚ ਅਧਿਕ
 ਜਨ ਗਿਰ ਕੋ ਲਾਸ ਪ੍ਰਮਾਨ ਕੋ ॥ ਨੀਰ ਰਾਸ ਜਿਮ ਸੀਚਤ ਨਿਸਾਇਨ ਬਾਰ
 ਠੈ ॥ ਐਹੀ ਜਨੁ ਕਹਿੰ ਮਧਰ ਆਛੇ ਬਰੇ ਪਹਾਰ ਠੈ ॥ ੧੭੦ ॥ ਏਹ ਦੁਰਲਭ
 ਤਿਹ ਆਛੇ ਨੀਕ ਨਿਹਾਰ ਕੋ ॥ ਪਦਿ ॥ ਗੁਨ ॥ ਤਿਹ ਨਿਰਮਲ ਊਚ ਬਿਚਾਰ
 ਕੋ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਪਹਿਲਿ ਖਯੋ ਰਾਹੁ ਸੁਜਰ ਠੈ ॥ ਐਹੀ ਬਿਧ ਯਾਕੀਕ
 ਬਾਜਗਤ ਮਸਹੂਰ ਠੈ ॥ ੧੭੧ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਜਬ ਦਰਬਾਰ ਨਿਪ
 ਤਵਹ ਆਯੋ ॥ ਸੰਗਤ ਅਧਿਕ ਸੰਗ ਵਹੁ ॥ ਲਿਖ ਆਯੋ ॥ ਦੁਆ ਸਿੰਧ ਜ
 ਬਹੀ ਸੁਨ ਪਾਯੋ ॥ ਬੇਟਾ ਤਵਨ ਨਿਪਤ ਕੋ ਆਯੋ ॥ ੧੭੨ ॥ ਡੇਰਾ ਭਲੀ ਭੰ
 ਤਿਤਿਹ ਦੀਨੋ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮ ਅਪਨੈ ਉਨ ਚੀਨੋ ॥ ਉਤਰੇ ਪੁਰੀ ਬੀਚ
 ਜਬ ਆਈ ॥ ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਕੀ ਬਜੀ ਬਧਾਈ ॥ ੧੭੩ ॥ ਸੋ ਨਿਸ ਬੀਤੀਤ
 ਮੇਸਿਕਾਰਾ ॥ ਜਮਨ ਪਿਤ ਚੜ੍ਹ ਗਗਨ ਮਝਾਰਾ ॥ ਚਲ ਮਰੀਚ ਵਹ
 ਦਿਸ ਤਿਹ ਧਾਈ ॥ ਜਾਨਕ ਪ੍ਰਭੂ ਬਾਨ ਅਧਿਕਾਈ ॥ ੧੭੪ ॥ ਕਰਨ ਸਿੰ
 ਧ ਨਾਥ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਹੋਇ ਸੁਚੇਤ ਸੁਬਿਬਿਧ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥ ਬੇਟੇ ਆਪਦ
 ਮਦ ਮੈ ਆਈ ॥ ਸੀਮੁਖ ਸੋਇਹ ਬਿਧ ਫਰਮਾਈ ॥ ੧੭੫ ॥ ਸੰਗਤ ਦੇ
 ਸ ਅਸਾਮਜੁ ਆਈ ॥ ਦਰਸਨ ਹਿਤ ਤਿਹ ਲੇਹੁ ਬੁਲਾਈ ॥ ਸੰਗਤ ਨਿ

ਪਜਾਸਹਤਬੁਲਾਯੋ॥ਬਿਬਿਧਭੇਟਲੈਕਰਵਹਆਯੋ॥੧੦੬॥ਪਾਂ
ਚਕਿਕਾਣਸੁਅਧਿਕਸਿੰਗਾਰੈ॥ਮਨਮੁਕਤਾਸਜਕੀਨਤਆਰੈ॥ਪਾਢੇ
ਸੁੰਦਰਪਰਮਬਿਰਾਜੈ॥ਸਿਆਮਤਿਆਪਿਤਲਖਕੈਲਾਜੈ॥੧੦੭॥
ਖਟਵੈਕਰੀਦਿਪਤਅਤਸੋਧੈ॥ਜਲਧਤਾਤਤਿਹਅਗਸੁਕੋਧੈ॥ਵਹੁ
ਨਿਜਦਿਪਤਗੁਨਨਕੋਆਲਾ॥ਮਤਗਾਇੰਦਤਿਹਅਧਿਕਬਿਸਾਲਾ॥
੧੦੮॥ ਦੇਹਰਾ ॥ਭੂਖਨਜੀਨਨਟੀਨਸਜਮਾਣਿਮੁਕਤਾਖਚਕੀ
ਨਾ॥ਇਹਬਿਧਿਦੇਉ ॥ਬਿਰਾਜਈਜਲਧਤਾਤਕਦੀਨ॥੧੦੯॥
ਚੌਪਈ ॥ਅਉਰਦਿਸਾਵਰਚੀਜਅਪਾਰਾ॥ਏਕਬਦਨਕੋਕਰੈਸੁ
ਮਾਰਾ॥ਚੀਨਮਾਚੀਨਸੁਅਵਰਦਿਸਾਨਾ॥ਆਈਭੇਟਹਜੂਰਪਛਾ
ਨਾ॥੧੧੦॥ਕੇਤਕਦਿਵਸਹਜੂਰਸੁਰਹਾ॥ਪੁਨਸਤਿਗੁਰਤੇਆਇ
ਸਰਹਾ॥ਸਿਰੈਪਾਟਦੈਖੁਸੀਨਟੀਨਾ॥ਕਰਣਾਸਿੰਧਬਿਦਾਵਹੁਕੀਨ
॥੧੧੧॥ਇਹਬਿਧਗਯੋਰਾਵਸੁਧਧਾਮਾ॥ਗਾਵਤਗੁਰਕੋਜਸੁਅ
ਭਿਰਾਮਾ॥ਜਬਲਗਧਰਨਗਗਨਫੁਨਤਾਰੈ॥ਸੂਰਜਸਸੀਪਵ
ਨਨੀਰਾਰੈ॥੧੧੨॥ਦੇਹਗਿਰਸੀਤਨਕੀਬਾਨੀ॥ਪਾਟਕਨੀਰਮੁਨੀ
ਸੂਰਗਿਆਨੀ॥ਪੋਥੀਗ੍ਰਿਥਸਾਰਦਾਸਿਟਾ॥ਚਤੁਰਾਨਨਪਨਸ
ਯਾਮਸੁਭਟਾ॥੧੧੩॥ਤਾਤੇਆਗਬਹੁਤਅਧਿਕਾਈ॥ਦੈਪ੍ਰਭਜੂ
ਤਮਰੀਠਕੁਰਾਈ॥ਇਹਬਿਧਗਯੋਰਾਜਨਿਜਆਲੈ॥ਭਾਖਤਬਤੀ
ਆਬੁਧਬਿਸਾਲੈ॥੧੧੪॥ਆਜਲਗੈਤਵਨੈਸੁਭਦੇਸਾ॥ਸਾਧਸੀ
ਗਤਿਕੋਅਹੀਪ੍ਰਦੇਸਾ॥ਬ੍ਰਹਮਪੁਤ੍ਰਨਦਿਕੇਤਟਅਹੀ॥ਅਧਿਕਦਮ
ਦਮਾਗੁਰਕੋਸਹੀ॥੧੧੫॥ਤਵਨਰਾਵਸੁਭਇਹਗਜਲਯਾਯੋ॥ਜ
ਯੋਮੈਤੁਮਕਹਬਰਨਸੁਨਾਯੋ॥ਪ੍ਰਗਟਗਨੇਸਯਾਹਿਤੁਮਜਾਨਹਾ॥ਬੁਧ

ਸਿੰਧਕਹ ਬਿਦਤ ਪ੍ਰਮਾਨਹੁ ॥ ੧੮੬ ॥ ਜਬ ਸੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤੀਰ ਚਲਾਵੈ
 ॥ ਪਲਮੈ ਬੀਨ ਪੱਤ ਧਰ ਲਿਆਵੈ ॥ ਲੈਕਰ ਚਵਰਸੀ ਸੁਗਰ ਦੁਰਤ ॥
 ॥ ਬਿਸਮ ਹੋਤ ਭੁਟ ਚਰਿਤ ਨਿਹਾਰਤ ॥ ੧੮੭ ॥ ਗੀਗ ਸਿੰਧਕਰ ਮੈ ਨਿਜ
 ਧਾਰਤ ॥ ਬਾਰ ਭਾਰ ਗੁਰ ਚਰਨ ਪਖਾਰਤ ॥ ਪਨੀਆ ਗੁਰ ਕੀ ਜੋ ਜਰ
 ਜਰਤ ॥ ਲੈ ਗੁਰ ਜੀ ਕੇ ਪਗ ਤਟ ਧਾਰਤ ॥ ੧੮੮ ॥ ਧ੍ਰੇਯ ॥ ਕਾਰੇ ਸ
 ਰੂਪ ਮਨੋ ਤਮ ਰਾਜਤ ਅੰਜਨ ਕੇ ਸਨ ਕੀ ਦੁਤ ਸਾਰੀ ॥ ਪੰਟਨ ਕੀ ਧੁਨ
 ਮੇਘ ਪੂਰੇ ਜਨ ਝਾਲਰ ਝੀਨ ਨਵੀਨ ਅੰਬਾਰੀ ॥ ਸੀਚਿਤ ਬਾਰ ਪ
 ਹਾਰ ਕਿਧੈ ਗਤ ਚੰਚਲ ਹੈ ਸੁ ਅਭੁਤ ਅਪਾਰੀ ॥ ਓਰਧ ਪੱਥ ਕਿਸਿ
 ਧ ਬਿਰਾਜਿਤ ਰੋਨ ਮਨੋ ਤਮ ਪੂਰ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ੧੮੯ ॥ ਯਾ ਬਿਧ ਹੈ ਗ
 ਤ ਤੀਨ ਗਾਇੰਦ ਕੀ ਜੈ ਸੇ ਮੁਝੇ ਭੁਵ ਸਾਬ ਬਖਾਨੀ ॥ ਸਾਚ ਰਹਿ ਓ ਮੁਝ ਖ
 ਨ ਸਲਾਮਤ ਨਾਹਿ ਕਛੁ ਧਰ ਸੀਕ ਮੈ ਆਨੀ ॥ ਹੈ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਅਚੁਤ ਹੀ ਬ
 ਰਤਾਹਿ ਚਰਿਤ ਅਕੱਥ ਕਹਾਨੀ ॥ ਏ ਲਖ ਕੈ ਜੀ ਅਮੈ ਕੁਰਗਾਟੁ ਜਾਨਤ
 ਸਾਰ ਨਹੀ ਆਗਿਆਨੀ ॥ ੧੯੦ ॥ ਰੋਪਈ ॥ ਅਮੈ ਸੀ ਕੋਟ ਚੀਜ ਬਰ
 ਖਾਨਾ ॥ ਆਵਤੁ ਸੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਾਨਾ ॥ ਦੇਸ ਬਿਦੇਸ ਅਧਿਕ ਬਰ ਲੱਛ
 ॥ ਆਵਤੁ ਗੁਰ ਕੇ ਧਾਮ ਪੁੱਤਛਾ ॥ ੧੯੧ ॥ ਏ ਲਖ ਲਖ ਜੀ ਅਮੈ ਕੁਰਗਾਟੁ
 ਤਾ ਤਾਤੇ ਇਨ ਸੰਗ ਰਾਬ ਬਢਾਵਤਾ ॥ ਮੈਂ ਰਾਜਾ ਸੰਗ ਪ੍ਰਥਮ ਓਚਾਰੀ ॥ ਰਾ
 ਖ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਬ ਸਟਾਰੀ ॥ ੧੯੨ ॥ ਤਿਨ ਮੇਰੀ ਤਬ ਕਹੀ ਨਾਮਾਨੀ ॥ ਗਜ ਬ
 ਰ ਲੈਹੁ ਬਿਧੀ ਤਬ ਠਨੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਹਾਥੀ ਇਨੈ ਨ ਦਯੋ ॥ ਸਾਰ ਮੋਰ ਮੈ ਪੁ
 ਨ ਚਲ ਗਯੋ ॥ ੧੯੩ ॥ ਤਿਹ ਠਾਂ ਇਨ ਸੋ ਕਰੀ ਲਗਾਈ ॥ ਬਾਈ ਧਾਰ ਉਮ
 ਰੁ ਕਰ ਆਈ ॥ ਮਾਰ ਗਾਟ ਸੁਭ ਦਏ ਰੁਜਾਈ ॥ ਪਰ ਅਨੰਦ ਬਿਰਾਜਿਯੋ
 ਆਈ ॥ ੧੯੪ ॥ ਰਸਾਟਲ ਛੰਦ ॥ ਸੁਦੇਵੀ ਮਨਾਈ ॥ ਬਰੀਤੇ ਗ

ਪਾਈ। ਪੁਨੀ ਪੀਥ ਸੰਜਿਯੋ। ਲਏ ਖਗ ਗੰਜਿਯੋ। ੧੯੫। ਇਨ੍ਹੇ ਕੇ ਅ
ਲਾਈ। ਬਨੇ ਸਿੰਘ ਆਈ। ਇਨ੍ਹੇ ਨਹਿ ਮਾਨੀ। ਕੁਪਯੋ ਤੋਨ ਧਾਨੀ।
੧੯੬। ਕਹੀ ਯਾ ਕਰਾਈ। ਖੇਤੀ ਲੈ ਚਰਾਈ। ਤੁਥੈ ਗਇ ਧਾਏ। ਸੁਇ
ਲੀ ਸਿਧਾਏ। ੧੯੭। ਕਹੀ ਦਾਦ ਸਾਰੀ। ਸੁਨੀ ਸਾਹ ਭਾਰੀ। ਤੁਮੈ ਕੋ ਪਠ
ਯੋ। ਜਿਮੈ ਲੈ ਸੁਨਾਯੋ। ੧੯੮। ਸੁਨੈ ਯੋ ਪਠਾਨਾ। ਅਚਿ ਕੈ ਬਖਾਨਾ। ਨ
ਹੀ ਚਿਤ ਕਾਈ। ਇਥੇ ਬਾਤ ਭਾਈ। ੧੯੯। ਟੁਪੈ ਪੈ ਚੁਗਤਾ। ਹੁਮਾਉ
ਸੁਨਤਾ। ਜਿਨੈ ਬੈਰ ਧਾਰੀ। ਛੁਡਿਯੋ ਨ ਸੀ ਸਾਰੀ। ੨੦੦। ਚੰਪਈ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਤਾਕੀ। ਇਹ ਸੈਨਾ। ਨਿਖਤ ਜਾਹਿ ਕੀ ਪਤ ਧਰਗੋਨਾ। ਸਕ
ਲ ਦੀ ਪਜਿਹ ਜੀਤ ਸੁਲੀਨਾ। ਦੁਸਮਨ ਕਹੀ ਰਹਨ ਨਹੀ ਦੀਨਾ। ੨੦੧
ਭੋਰ ਭਏ ਕੈ ਸੀ ਦਿਖ ਕਰਹੈ। ਪਲਮੈ ਇਨੈ ਮਾਰ ਕਰ ਡਰਹੈ। ਤੁਪਖਾ
ਨ ਧਰਹੈ ਚਹੂੰ ਚਰਾ। ਟੁਪੈ ਅਧਿਕ ਮਾਰਿਤ ਬਗੋਰਾ। ੨੦੨। ਜੀਤ ਮਾ
ਰਗਤ ਪੁਕਤ ਸੁਲੈਹੈ। ਜਾਹ ਜਰਤ ਕੇ ਹਾਜਰ ਕੈਹੈ। ਸੁਨਤ ਦੂਤ ਮੈ
ਸੋ ਬਚ ਬੋਲਾ। ਤੁਮ ਬਿਨ ਗਜੇ ਅਟਰਨ ਚਿਲਾ। ੨੦੩। ਦੇਹਰਾ
ਯੋ ਤਾਕਹ ਸਮਝਾਇ ਕਰ ਦਯੋ ਦੂਤ ਨਿਜ ਮੈਨਾ। ਇਨ ਪਠਾਨ ਪੁਨ ਸ
ਵਨ ਮੈ ਕਰੀ ਸੁਤ ਬਹੀ ਸੈਨਾ। ੨੦੪। ਰਸਾਟਲ ਛੇਦ । ਸੁਨੈ ਮੈਰ
ਆਗੇ। ਸੁਨੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪਾਗੇ। ਦਸੰਤੀ ਨ ਧਿਆਈ। ਤੁਮੈ ਯੋ ਸੁਨਾਈ। ੨੦੫
ਅਗੈ ਚਾਰ ਦਸਾ। ਤੁਨੈ ਸੋ ਦਰਸਾ। ਜਿਮੈ ਕੋ ਪਪਾਈ। ਲਰੈ ਗੇ ਸੁਰਾਈ
। ੨੦੬। ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਰਬੀਰਾ। ਤਨਿ ਧਾਰ ਧੀਰਾ। ਨਿਸੀ ਮੀਧ ਜਾਈ। ਕਰੈ
ਗੇ ਲਰਾਈ। ੨੦੭। ਤਿਨੈ ਮਾਰ ਮੈਹੈ। ਬਿਜੈ ਨਾਮ ਪੈਹੈ। ਟੁਪੈ ਦੁਖ ਪ
ਈ। ਚਰੈ ਗੇ ਸੁਰਾਈ। ੨੦੮। ਦੁਮੈ ਗੇ ਬਾਲਾ। ਗਢੈ ਦੁਰਨਾਲਾ।
ਮਿਰੀ ਜਾਨ ਪਾਲਾ। ਹਨੇ ਗਾ ਸੁਭਾਲਾ। ੨੦੯। ਇਹੈ ਕੱਥ ਮੈਹੈ। ਸਿਸੀ

ਏ ਸੁਨੈ ਹੈ ॥ ਸੁਖ ਸਿੰਘ ਨਾਮਾ ਪ੍ਰਭੂ ਦੁਰ ਕਾਮਾ ॥ ੨੧੦ ॥ ਕਥਾ ਮਾਤ ਜੇਈ ॥
ਤਿਮੀ ਦਾਸ ਗੋਈ ॥ ਜਹਾਂ ਚੁਕੋ ਹੋਈ ॥ ਪੜੇ ਸੋਧ ਸੋਈ ॥ ੨੧੧ ॥

ਇਤ ਸੀ ਗੁਰ ਬਿਲਾਸ ਰਾਜੇ ਅੰਤੁਰ ਕਾਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰਥਮ ਜੁਧ ਸੀ
ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਤੇ ਦੇਸੋ ਧਾਇ ਸਮਾਪਤ ਮ ਸਤ ਸੁਭਮ
ਸਤੁ ॥ ੧੩ ॥ ਅਫਜੂ ਤੇਟ ਕਛੰਦ ॥ ਰਨ ਰਾਜਨ ਅੰ

ਤੁਰ ਕਾਨ ਭਨੇ ॥ ਨਿਜ ਸੰਤ ਸਭੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ਸੁਨੇ ॥ ਇਹ ਧਿਆਇ ਇਹੀ
ਕਥਾ ਆਵਹ ਗੀ ॥ ਗੁਰ ਖਾਲਸ ਜੀਤ ਕਰਾਵਹ ਗੀ ॥ ੧ ॥ ਅਰਿ ਤਾਸ ਸ
ਭੈ ਕਰ ਭਾਜਹ ਗੇ ॥ ਨਿਜ ਧਾਮ ਨ ਜਾਇ ਬਿਰਾਜਹ ਗੇ ॥ ਇਹ ਆਗੇ ਸੁਨੇ
ਚਿਤ ਲਾਇ ਭਯਾ ॥ ਗੁਰ ਦੀਨ ਦਯਾਲ ਕੀ ਗਾਥ ਗਯਾ ॥ ੨ ॥ ਇਸ ਪੁਰ
ਬਜਾਨ ਪ੍ਰਕਾਸ ਭਯੋ ॥ ਕੁਲਟਾ ਕੁਮ ਦੀ ਚੁਰਨਾ ਸਗਯੋ ॥ ਉਤ ਅੰਧ ਗਯੋ
ਨਿਜ ਆਲਹ ਕੇ ॥ ਲਖ ਤੇਜ ਕਿਧੈ ਮਨ ਬਾਲਹ ਕੇ ॥ ੩ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥

ਰਾਤ ਬਤੀਤ ਨਿਚੀਤ ਸਿਯੋ ਉਦੋ ਉਤੈ ਦਿਨ ਰਾਇ ॥ ਖਲਵਲ ਸਕਲ
ਸੰਘਾਰ ਕੈ ਤਖਤ ਬਿਰਾਜਿਯੋ ਆਇ ॥ ੪ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਚਕਈ ਜ
ਲਜ ਅਨੰਦ ਤਭਏ ॥ ਜਾਨੁ ਕਨਏ ਜਨਮ ਇਨ ਲਏ ॥ ਜਾਗਤ ਭਏ ਸ
ਕਲ ਨਰ ਨਾਰੀ ॥ ਕਰੁਣਾ ਸਿੰਧ ਆਇ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਸੁੰਘਾ ॥ ਹੋਇ
ਸੁਚੇਤ ਦਾਇਆ ਨਿਧ ਸਾਹਿਬ ਭੂਖਨ ਚੀਰ ਸਰੀਰ ਬਨਾਈ ॥ ਪੂਜ ਕ੍ਰਿਪਨ
ਨਿਖੰਗ ਧਰਮੋ ਕਰ ਹਾਥ ਕਮਾਨ ਲਈ ਆਧਿਕਾਈ ॥ ਬਾਜਹ ਕਾਰ ਸੁਸੈ
ਨ ਬਿਦਾਰ ਸੁਟਾਰ ਭਏ ਉਪਮਾ ਕਬਿ ਆਈ ॥ ਦੇਖਨ ਕੈ ਜਨ ਕੈ ਤਕ ਕੇਇਹ
ਆਹ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧ ਬਸੇਤ ਬਨਾਈ ॥ ੬ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ॥ ਪੁਨ ਅਨੰਦ ਮੁਕੀ
ਦ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਠਾਂਢ ਯੋ ਆਇ ॥ ਜਨੁ ਦੇਵਨ ਆਵਰਤ ਜੁਤ ਰਾਜਤ ਸੀ ਜਦ
ਰਾਇ ॥ ੭ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਸੁੰਦਰ ਚਵਰ ਚੁਰਤ ਚਹੁ ਚਰਾ ਅਪ੍ਰਮਾਨ ਸਿ

ਨਕੀਛੁਬਜੇਰਾਅਦਿਭੁਤਸੀਸਧਰਮਛੁਤਸੋਹੈ॥ਤਿਹਸਮਉਪਮਾਐ
 ਰਨਕੋਹੈ॥੮॥ ਦੇਹਰਾ ॥ਅਗੋਂ ਭਾਟਦਾਢੀਨਕੇਬੰਦੀਜਨਬਹੁਤ
 ਇ॥ਕਰਤਕਿਰਤਗੁਰਦੇਵਕੀਅਤਿਚਿਤਮੇਵਬਢਾਇ॥੯॥ਉਚੀਦ੍ਰਿ
 ਸਟਬਿਲੋਕਕੈਭਵਭੂਖਨਹਰਿਗਇ॥ਭਾਖਤਭੇਬਚਖਾਲਸੇਅਮੀ
 ਸੁੱਧੁਸੁਖਦਾਇ॥੧੦॥ ਚੌਪਈ ॥ਭੇਰਾਅਧਿਕਗਿਰਦਮਹਿਪਰਾ
 ॥ਆਦਿਅੰਤਨਹੀਜਾਤਨਿਹਰਾ॥ਸਿੱਖਨਕਯੋਪ੍ਰਭੂਸਿਰਤਾਜਾਉਦੇ
 ਅਸਤਲਗਜਿਨਕੋਰਾਜਾ॥੧੧॥ਕਵਨਜੀਤਇਨਤੇਭਟਜਾਈ॥ਬਿ
 ਨਗੁਰਦੇਵਜਗਤਸੁਖਦਾਈ॥ਦਸੇਵਿਸਾਬਲਕੋਜਿਨਜੀਤੀ॥ਕਵ
 ਨਤਵਨਸੋਕਰੈਅਨੀਤੀ॥੧੨॥ਕਹਾਪ੍ਰਭੂਤੀਮਣਚਹੁਮਾਹੀ॥ਭੇਰਿਯੋ
 ਜੁਦਾਬੈਠਿਯੋਆਈ॥ਤਟਸੇਵਕੋਯੋਬਚਨਉਚਾਰੋ॥ਜੇਰਦਸਤਪ੍ਰ
 ਭੁਇਹੀਨਿਹਾਰੋ॥੧੩॥ਨਦੀਰੀਰਤੀਮਣਕੇਮਾਹੀ॥ਖੇਲਤਸੁਬਾਚੌਪ
 ਰਤਾਹੀ॥ਸਕਟਨਾਲਵੈਕਾਲਚਲਾਈ॥ਸਕੇਨਪ੍ਰਭਕੇਦੂਰਉਠਾ
 ਈ॥੧੪॥ਅਬਪ੍ਰਭਅਪਨੀਤੋਪਮੰਗਾਵੈ॥ਉਨਕੋਮਾਰਿਸੁਅਨਤਉ
 ਠਾਵੈ॥ਭੜਭੜਾਇਭਾਜਹਜਬਖਲਾ॥ਤਬਨਿਰਖਹਿਤੋਪਨਕੇਬ
 ਲਾ॥੧੫॥ ਦੇਹਰਾ ॥ਸੁਨਤਬਚਨਮਹਾਰਾਜਜੂਧਨੁਖਬਾਨਲੀ
 ਚਹਾਬਾ॥ਪ੍ਰਗਟਖੈਚਕਰਮਾਰਿਯੋਕਛੁਕਕੇਪਕੇਸਾਥਾ॥੧੬॥ ॥
 ਰਸਾਟਲਛੰਦਾ॥ ॥ਪੁਨੀਅੰਰਮਾਰਾ॥ਪਰੀਪੰਖਕਾਰਾ॥ਰਹੇਬਿੱਸ
 ਮਾਈ॥ਮਨੇਮੀਰਆਈ॥੧੭॥ਗਯੋਯੋਸੁਤੀਜਾ॥ਅੰਨੰਗਾਜਬੀਜਾ॥
 ਉਠੇਭੜਭੜਾਈ॥ਚਲੇਬੇਗਧਾਈ॥੧੮॥ ਮਧੁਭਾਰਛੰਦਾ॥ ॥
 ਨਿਜਕਹਪਠਾਨਾ॥ਕਰਮਾਤੁਜਾਨਾ॥ਇਤਨੇਮਦਾਨਾ॥ਕਤਜਾਇਬਾਨ
 ॥੧੯॥ਬਿਨਕਰਸੁਮਾਤਾ॥ਨਭਚਰਨਜਾਤਾ॥ਤਿਨਯੋਬਖਾਨਾ॥ਪ੍ਰਭ

ਸਰਬਜਾਨਾ॥ ੨੦॥ ਲੇਕਲਸਪਤਾ॥ ਲਿਖਿਯੋ ਬਚਿਤਾ॥ ਚੀਰੀ ਲਿਖ
ਨਾ॥ ਸੰਗ ਬਾਂਧ ਬਾਨਾ॥ ੨੧॥ ਦੀਨੋ ਉਡਾਇ॥ ਖੇਰ ਬਨਾਇ॥ ਤਿਹ ਪਰ
ਸੁਆਨਾ॥ ਗਹਿ ਲੀਪਠਾਨਾ॥ ੨੨॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਅਜਮਤ ਮੁਖ ਕਾਰਕ
ਕੋ ਕਰਮ ਕੋ ਕੋ ਕਰਤਾਰ॥ ਭੁਤ ਭਵਿਖ ਭਵਨ ਮੈ ਬਿਦਿਆ ਬਿਦਤ ਸੰਸ
ਰਾ॥ ੨੩॥ ਚੰਪਈ ॥ ਯੋ ਤਿਨ ਪਾਇਯੋ ਪ੍ਰਤਿਤਿ ਬਾਨਾ॥ ਕਾਜੀ ਮੁਗ
ਲ ਸੁਸੇਖ ਪਠਾਨਾ॥ ਬਿਸਮੈ ਭਏ ਜੀਅ ਮੈ ਭਾਰੀ॥ ਜਿਨ ਰੋਰਾ ਹੈ ਦੂਰ
ਉਠਾਰੀ॥ ੨੪॥ ਬਿਦਿਆ ਬੋਝੇ ਅਧਿਕ ਧਨ ਜਾਨਿਯੋ॥ ਪੈ ਜਾ ਕੇ ਧਨ ਦੇ
ਤਪ ਛਾਨਿਯੋ॥ ਯੋ ਪਤੀਆ ਲਿਖ ਪੜੀ ਬਨਾਈ॥ ਨਿਰਖਤ ਭਏ ਤੀਰਵ
ਹ ਜਾਈ॥ ੨੫॥ ਪਰਪਕ ਕਾਨ ਅਧਿਕ ਬਰਸੇ॥ ਪੀਖ ਫੇਕ ਗੁਨੀਅ
ਨ ਮਨ ਮੈ॥ ਭਾਲ ਫਾਗ ਪਰ ਕੀਨ ਜੜਾਉ॥ ਕੰਚਨ ਮੁਹਰ ਚੀਨ ਧਰ
ਭਾਉ॥ ੨੬॥ ਯਾ ਬਿਧ ਸੋ ਨਿਰਖਾ ਤਿਨ ਸਰਾ॥ ਸੁਨ ਅਬ ਕਹੈ ਪ੍ਰਭੂ ਜੋ
ਕਰਾ॥ ਨਿਜ ਬੀਰਨ ਸੀ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ॥ ਉਪਰ ਮੋਰ ਚਨ ਜਾਹੁ ਸੁਧਾ
ਰੇ॥ ੨੭॥ ਯੋ ਸੁਭ ਸੋ ਕਹੀਏ ਬਚਨਾਈ॥ ਮਾਜਾ ਇਨੈ ਨਹੀ ਕਰੀ ਲਰ
ਈ॥ ਭਿਰ ਭਏ ਦਿਖੀ ਮੈ ਤਬ ਕਹੈ॥ ਭਬੁਤ ਮਰੇ ਕਾਬੂ ਮੈ ਮੈਰੈ॥ ੨੮॥
ਚਲੇ ਬੀਰ ਸੁਨ ਸੁਨ ਬਚ ਧਾਈ॥ ਸਰਬ ਮੋਰ ਚਨ ਜਾਇ ਜਤਾਈ॥
ਸਿਰੀ ਬਿਜੈ ਗੜ ਮੈ ਇਕ ਗਏ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਦਮ ਦੇ ਮੈ ਏਕ ਸੁਭਏ॥ ੨੯॥
ਅਗਮ ਪੁਰੀ ਗੜ ਹੋਲ ਸਿਧਾਏ॥ ਸਰਬ ਭੇਦ ਤਿਨ ਜਾਇ ਜਤਾਏ॥ ਕੇ
ਸਕੇਟ ਸਾਹਿਬ ਤਟ ਜਾਈ॥ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੂਕੇ ਸਮਝਾਈ॥ ੩੦॥ ਖ
ੜਗ ਕੇਤ ਜਾ ਸੁਤ ਅਟਤਾਰੀ॥ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਪਾਵਨ ਅਸਧਾਰੀ॥ ਕ
ਰਮ ਹਰਾਏ ਧਨਖ ਸਰ ਭਾਰੀ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਉਡੀਕਤ ਜੁਧ ਤਪਾਰੀ॥ ੩੧॥
॥ ਖਲ ਸੈ ਤਬ ਜੂਝਨ ਕੇਹੇ ਭਾ॥ ਜਨੁ ਤਨੁ ਧਰਿਯੋ ਇਹੈ ਝਖ ਕੇਤਾ॥ ਸਿਤ
ਨ ਕੀਰ ਛਾ ਕੇ ਕਾਰਨਾ॥ ਅਖਲ ਪੁਰ ਮੋਰੇ ਭਾਰ ਉਤਾਰਨਾ॥ ੩੨॥ ਧਵ

ਲਧਰਾ ਜਨਕੀ ਸੁਪੁਕਾਰਾ। ਇਹ ਬਿਧ ਸੁਨੀ ਜਬੈ ਕਰਤਾਰਾ। ਰੂਪ ਅ
ਨੂਪ ਅਧਿਕ ਇਮਧਾਰੀ। ਉਤਰੇ ਸੋ ਦੁਬੀਸ ਅਵਤਾਰੀ। ੩੩॥ ਇਹ
ਬਿਧ ਗੁਰਪੂਰਨ ਸੁਤਤੀਗਾ। ਬਰਨਯੋ ਭੇਦ ਸਕਲ ਮਤਿ ਪੀਰਾ। ਸ੍ਰੀ
ਮੁਖਕੇ ਅਦਭੁਤ ਗਤ ਬੈਨਾ। ਬਰਨ ਸੁਨਾਏ ਕਰਨਿ ਜਸੈ ਨਾ। ੩੪॥
ਉਪਰ ਮੁਰਚਨ ਮੇ ਸਭ ਥਾਨਾ। ਗਿਰੀ ਅਨ ਕੇ ਹੈ ਅਧਿਕ ਜੁਆਨਾ।
ਤਿਨ ਕੀ ਰਖੇ ਸੁਚੇਤੀ ਗਨੈ। ਭਟਕੁ ਖਨ ਤੁਮ ਸੈ ਬਚਤੁ ਨੈ। ੩੫॥ ਇ
ਤ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਇਸਤ ਕਰਾਈ। ਇਤ ਉਤ ਉਨੈ ਲਰਾਈ ਪਾਈ। ਤੋ
ਨ ਦਿਟ ਸਬੀ ਤੇ ਸੁਖ ਸੰਗਾ। ਨਿਸ ਆਗਮ ਹਤੁ ਭੁਯੋ ਪਤੰਗਾ। ੩੬॥
ਨਲਨੀ ਉਰਗ ਦੀ ਪਤਮ ਪੂਕਾ। ਲਏ ਨਿਸਾ ਨਿਸਚਰ ਜਿਮ ਕੁਕਾ। ਬੀ
ਤੀ ਨਿਸਾ ਭੇਰ ਜਬ ਭੁਯਾ। ਦਿਨ ਮਣ ਜੁਤ ਪਰਵਾਰ ਹਮਯਾ। ੩੭॥
ਜਲ ਜਸੀਤ ਬਿਗਸੇ ਪੁਨ ਸਾਰੇ। ਸੋਤ ਬਦਨ ਤਬ ਸਸੀ ਨਿਹਾਰੇ। ਸੀਤ
ਮੁਨੀ ਦੰਦ ਭੁਘਰ ਰਾਨੈ। ਨਾਨ ਦਾਨ ਜਨ ਸੁਮਤ ਲਗਾਨੈ। ੩੮॥ ਭੁਯੋ
ਸੁਚੇਤ ਪ੍ਰਭੂ ਅਵਤਾਰੀ। ਬੀਰਨ ਸੋ ਨਿਜ ਕਹਾ ਹਕਾਰੀ। ਹੋਰ ਸੁਚੇਤ ਸੁ
ਬਿਬਿਧ ਪ੍ਰਕਾਰਾ। ਸ੍ਰੀ ਰਣ ਜੀਤ ਸੁਕਰ ਹੁਨ ਗਾਰਾ। ੩੯॥ ਇਤ ਤੁਪ
ਖਾਨ ਧਰਿਯੋ ਸੁਧਾਰੇ। ਉਤ ਤੇ ਉਨ ਕੇ ਬਜੇ ਨਗਾਰੇ। ਚੜ੍ਹੇ ਦੂਤ ਅਤ ਬ
ਲ ਭਟਕਾਰੀ। ਹੋਰੋ ਅਪਨੀ ਸੈਨ ਸੁਧਾਰੀ। ੪੦॥ ਦੇਹਰਾ ਯੋਤ
ਪਖਾਨ ਤੁਰਕ ਨੈ ਧਰਿਯੋ ਨਗਰ ਚਉਥਿਗਾ। ਸਕਟ ਨਾਲ ਘੁੜ ਨਾਲ
ਭਨ ਪੀਲ ਸੁਨਾਲ ਨਗੋਰਾ। ੪੧॥ ਚਉਪਈ ॥ ਸੁਤਰ ਨਾਲ ਬਹੁ
ਬਿਧ ਗਰਜਾਹੀ। ਪ੍ਰਲੈ ਕਾਲ ਜਾਨੁ ਕਘਨ ਆਹੀ। ਇਤ ਤੇ ਸਕਲ
ਰਾਟ ਰਿਸ ਭਰੇ। ਉਤੈ ਮਲੇ ਫੁਕੇ ਪਕਰ ਲਰੇ। ੪੨॥ ਬਰਹਰ ਕੀ ਪਤ
ਭਈ ਸੁਧਾਰਾ। ਅਧਿਧੰਧ ਨਹੀ ਜਾਤ ਉਚਾਰਾ। ਅਧਿਕ ਬੀਰ ਮਾਤਨ

ਕੇਜਾਏ॥ ਨਿਰਖ ਅਰੁਨ ਆਨਨ ਦੈ ਆਏ॥ ੪੩॥ ਮਧੁਭਾਰ ਛੰਦ
 ॥ ॥ ਨਿਜ ਹੁਕਮ ਮਾਨਾ ਖਾਲਸ ਨਿਧਾਨਾ ਮੁਰਚਨ ਮੱਧਾ ਦੈ ਲਰਤ
 ਜੁਧਾ॥ ੪੪॥ ਆਨੈ ਨ ਤੋਪਾ ਨਹੀ ਗਨਤ ਕੋਪਾ ਸੀਕਾਨ ਧਾਰਾ ਪਰਕਿ
 ਰਤ ਸਾਰਾ॥ ੪੫॥ ਚੌਪਈ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਜੇਤ ਕ ਤੋਪ ਚਲਾਹੀ ਬਿਨ
 ਕਾਮ ਨਿਭ ਫਲ ਸਭ ਜਾਹੀ ਕੇਤ ਕ ਗਰਜ ਗੈਨ ਮਗ ਜਾਵਤਾ ਕੇਤ ਕ
 ਗਿਰ ਕੇ ਚਰਨ ਸਮਾਵਤਾ॥ ੪੬॥ ਸੀਮੁਖ ਕੀ ਇਤ ਤੇ ਜੇ ਛੁਟੀ ਬਹੁਤ
 ਅਰੁਨ ਕੀ ਮੁੰਡੀ ਆ ਫੁਟੀ ਗਰਜਤ ਅਧਿਕ ਪੱਥ ਤੇ ਆਵੈ ਤਿਮਨ
 ਕਰਨ ਦੂਤ ਨਹੀ ਪਾਵੈ॥ ੪੭॥ ਨਿਰਖ ਮਿਦਾਨ ਜੁਨ ਦੀ ਕਨਾਰਾ ਗਰ
 ਜਤ ਅਧਿਕ ਅਨਲ ਕੀ ਧਾਰਾ ਅਸੁ ਗਇੰਦ ਅੱਗ ਜੇ ਆਵੈ ਜੀ
 ਵਤ ਕੇ ਉਜਾਨ ਨਹੀ ਪਾਵੈ॥ ੪੮॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਸਕਲ ਦਿਵਸ ਇਹ
 ਭਾਂਤ ਕਰ ਬਰਖਮੇ ਲੋਹ ਅਪਾਰਾ ਉਚ ਨੀਚ ਰਾਜਾ ਪ੍ਰਜਾ ਰਹੇ ਸਕਲ
 ਤੇ ਉਹਾਰਾ॥ ੪੯॥ ਅਸਤ ਚਲ ਦਿਨ ਮਨੁ ਗਯੇ ਚੜ੍ਹੇ ਉਤੇ ਨਭ ਚੰ
 ਦਾ ਬਿਬਿਧ ਭੀਤ ਨਿਸਰਾਟ ਕੇ ਗਿਹ ਮਹਿ ਭਯੋ ਅਨੰਦਾ॥ ੫੦॥ ਸਭ ਰ
 ਜਨ ਮਿਲ ਯੋ ਕਹੀ ਤਵ ਨ ਤੁਰਕ ਤਟ ਜਾਇ ਅਪਨੀ ਅਪਨੀ ਠੋਰ ਮੈ
 ਰਹੈ ਮੇਰ ਚਨ ਲਾਇ॥ ੫੧॥ ਚੌਪਈ ॥ ਸਕਲ ਰੈਨ ਕਰਹੈ ਸੁਲ
 ਗਈ ਲੈਹੈ ਪ੍ਰਾਤ ਸੁਮਾਰ ਬਨਾਈ ਰਾਜਨ ਕਹਿਯੋ ਤਬੈ ਤਿਹ ਆਗੇ
 ॥ ਜੱਹ ਤੱਹ ਰਹੈ ਮੇਰ ਚਾ ਲਾਗੇ॥ ੫੨॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪਹਰ ਦੂਸਰ ਤੁਮ ਜਨ
 ਹੁ ॥ ਜੱਹ ਤੱਹ ਲਰੇ ਤੁਰਕ ਸਟ ਧਾਨ ਹੁ ॥ ਤੀਸਰ ਪਹਰ ਬੀਤ ਜਬ ਗ
 ਯੋ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਚਰਿਤ ਖਾਲਸੇ ਕਿਯੋ॥ ੫੩॥ ਬੀਚ ਗੜ੍ਹ ਲੋਹਾ ਕੇ ਜਾ
 ਨ ਹੁ ॥ ਸਹ ਸਪਾਂਚ ਬਰ ਬੀਰ ਪਛਾਨ ਹੁ ॥ ਸੇਰ ਸਿੰਘ ਨਹਰ ਸਿੰਘ ਪ
 ਆਰਾ ਦੇਇ ਬੀਰ ਤਿਨ ਕੇ ਸਿਰ ਦਾਰਾ॥ ੫੪॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਜਾਮ

ਜਾਮਨੀ ਚਤੁਰਥੇ ਬਾਕੀ ਰਹਾ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ੫੩ ॥ ਸੁਚੇਤ ਤਬ ਖਾਲਸਾ ਬਾਹਰ ਗ
 ਯੋ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ੫੪ ॥ ਅਗੁ ਜਾਇ ਜਬ ਖਲਨ ਕੋ ਮੋਰਚਾ ਲਖਿ ਓ ਸੁਧਾਰਾ ॥
 ਸਭ ਸੇਵਤ ਤੇ ਉਪਰੇ ਕੋ ਉਨ ਜਾਗਾ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ੫੫ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਸੋਰਸਿ
 ਘਜੁ ਬਚਨ ਬਖਾਨਾ ਅਬ ਇਨ ਪਰ ਹਮ ਕਰੈ ਉਠਾਨਾ ॥ ਮਾਰ ਕੂਟ ਕੈ
 ਕਰੈ ਲੁਟਾਈ ॥ ਧੁਜ ਪਤਾ ਕਾਲੇ ਹੁਛਿ ਨਾਈ ॥ ੫੬ ॥ ਸੀ ਨਾਹਰ ਮਿਗ ਪਤ
 ਯੋ ਭਾਖਿਯੋ ॥ ਆਇ ਸ ਬਿਨ ਜੀਅ ਮੈ ਰਰ ਰਾਖਿਯੋ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਪੁਛੇ ਬਿ
 ਨ ਭਾਈ ॥ ਭਲੀ ਨਕਰੀਯੋ ਜਾਇ ਲੁਟਾਈ ॥ ੫੭ ॥ ਦੁਤੇ ਬੀਰਯੋ ਬਦਨ ਉ
 ਚਾਰੀ ॥ ਸੁਨ ਪਿਆਰੇ ਤੁ ਬਾਤ ਹਮਾਰੀ ॥ ਰਾਜਨੀਤ ਨਿਸਚੈ ਇਹ ਆਹੀ ॥
 ਸਮਾ ਨਿਹਾਰ ਚੂਕੀ ਅਹਿ ਨਹੀ ॥ ੫੮ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਨਿਜ
 ਸਦਨ ਮੈ ਦੈਗੋ ॥ ਅਨੰਦ ਮਝਾਰਾ ॥ ਅਬੈ ਜਗਾਵਨ ਆਪ ਕੈ ਭਲੀ ਨ ਬਾਤ
 ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੫੯ ॥ ਏ ਸੁਚੇਤ ਦੈ ਜਾਹਰੇ ਹਮੈ ਲਗੇ ਗੀ ਦੇਰਾ ॥ ਆਛੁ ਨੀਕ
 ਬਰ ਬਾਤ ਹੈ ਗਹੇ ਹਾਥ ਸਮ ਸੇਰਾ ॥ ੬੦ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਤੁਮ ਚਿੰਤਾ
 ਜਿਨ ਕੋਰੇ ॥ ਮਾਰਿ ਮਾਰਿ ਕਹ ਇਨ ਪਰ ਪੋਰੇ ॥ ਜੇ ਕਿਛੁ ਆਨ ਬਾਤ ਯੀ ਦੈ ॥
 ॥ ਤੁਮੈ ਬਖਸਾਇ ਖਾਲਸਾ ਲੈਗੈ ॥ ੬੧ ॥ ਯੋ ਕਹ ਪਰੇ ਤੋਨ ਪਰ ਧਾਈ ॥
 ਮਾਰ ਮੋਰਚਾ ਦਯੋ ਭਜਾਈ ॥ ਮੁੰਡੀ ਆਨਾਂਗ ਤੁਰਕ ਬਹੁ ਜਾਹੀ ॥ ਅਲਹ
 ਖੁਦਾਈ ਕਿਤ ਕ ਬਕਾਹੀ ॥ ੬੨ ॥ ਕਈ ਹਜਾਰ ਦੂਸਟ ਗਹ ਮਾਰੇ ॥ ਖੰਡ
 ਖੰਡ ਕਰਿ ਬਿਬਿਧ ਸੰਘਾਰੇ ॥ ਘਟਕਾ ਅਰਧ ਤੇਗ ਤਹ ਬਹੀ ॥ ਇਹ
 ਬਿਧ ਬਿਜੈ ਖਾਲਸੇ ਲਹੀ ॥ ੬੩ ॥ ਤੇ ਪਬੰਦੂ ਕਨਿ ਖੰਗ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਅਨਿ
 ਕ ਭਾਂਤਿ ਸੋ ਲੂਟੇ ਸਾਰੇ ॥ ਰੋਰ ਪਰੀ ਲਸਕਰ ਸਭ ਮਾਹੀ ॥ ਕਾਹੂ ਰਹੀ ਸੁ
 ਧ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ੬੪ ॥ ਜੁਬ ਦੈ ਬਾਰ ਮਿਸਾਲ ਨ ਧਾਏ ॥ ਤਬ ਏ ਗਦ
 ਮਹਿ ਆਨ ਸਮਾਏ ॥ ਫਿਰੇ ਖਾਲਸਾ ਗਦੁ ਮਹਿ ਧਾਯੋ ॥ ਫਤੇ ਨਾਦ ਜਬ

ਆਨ ਬਜਾਯੋ ॥ ੬੬ ॥ ਭਯੋ ਕੁਲਾਹਲ ਉਚ ਸੁਭਾਰੀ ॥ ਇਤ ਉਤ ਸੁਨੀ
 ਬਾਤ ਏਸਾਰੀ ॥ ਕਿਚਨ ਮਈ ਦਿਪਤ ਜਿਹ ਆਲਾ ॥ ਮਨਿ ਮੁਕਤਾ ਹੀਰਨ ਦੁ
 ਤਿਸਾਲਾ ॥ ੬੭ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਲਗੇ ਬਜ ਭਾਰੀ ॥ ਲਿਖੀ ਚਿ
 ਤ੍ਰ ਸਾਰੀ ॥ ਪਰੀ ਬੇਲ ਫੁਲਾ ॥ ਮਨੇ ਚਾਰ ਸੁਲਾ ॥ ੬੮ ॥ ਅਸੀ ਮੱਧ ਆਲ
 ॥ ਫੁਕੇ ਦੀਨ ਦਯਾਲਾ ॥ ਦਿਪੇ ਮੰਚ ਚਾਰਾ ॥ ਮੁੰਗ ਸੇਨ ਸਾਰਾ ॥ ੬੯ ॥ ਦਿ
 ਪੈ ਚਾਰ ਪਾਏ ॥ ਚਿਤੀ ਸੀ ਬਨਾਏ ॥ ਸੁਰੀ ਪੱਟ ਨਾਰੀ ॥ ਬਨਿਯੋ ਹੈ ਸੁਧਾਰੀ
 ॥ ੭੦ ॥ ਤਿਸੀ ਪੈ ਬਿਰਜੈ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਬਿਸੁ ਰਾਜੈ ॥ ਤਹੀ ਬੀਰ ਆਈ ॥ ਸਭੈ
 ਲੈ ਸੁਨਾਈ ॥ ੭੧ ॥ ਜਿਸੀ ਜੀਤ ਪਾਈ ॥ ਅਰਿ ਸੈਨ ਪਾਈ ॥ ਸਬੈ ਆਇ
 ਅੰਤੀ ॥ ਸੁਨਾਈ ਬਿਅੰਤੀ ॥ ੭੨ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਤਬ ਹੀ ਦੋਨ ਬੀਰ ਬੁਲਾ
 ਏ ॥ ਸਿਰੇ ਪਾਇ ਰਿਹ ਸੀਸ ਬਧਾਏ ॥ ਜੇ ਮਨ ਸਾ ਮਨ ਮੈਂ ॥ ਤਿਹ ਧਰੀ ਸਾਰਿ
 ਬਸ ਬਲ ਪੁਰਸ ਬਕਰੀ ॥ ੭੩ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਇਸੇ ਦਨ
 ਦੀਨਾ ਪਕਿਸੁ ਹੈ ਨ ਚੀਨਾ ॥ ਸੁਰੀ ਹੋਇ ਰੂਖਾ ॥ ਨਹੀ ਪੁੰਜ ਭੂਖਾ ॥ ੭੪ ॥
 ਵਡੇ ਪਾਇ ਲੀਨਾ ॥ ਸੁਰੀ ਜੇਨ ਚੀਨਾ ॥ ਪਦਾਰਿਥ ਚਾਰੇ ॥ ਲਏ ਯੈ ਸੁਧਾਰੇ
 ॥ ੭੫ ॥ ਗਏ ਆਪ ਥਾਨੈ ॥ ਗੜ੍ਹ ਮੱਧਿ ਜਾਨੈ ॥ ਸੁਨੇ ਅੰਰ ਆਗੇ ॥ ਸਭੈ
 ਪ੍ਰੇਮ ਪਾਗੇ ॥ ੭੬ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਇਤ ਪ੍ਰਭੂ ਸਿਰੇ ਪਾਇ ਪਹਰਾਏ ॥ ਉਤ
 ਉਨ ਕੇ ਨਖ ਸਿਖ ਮੁਰਝਾਏ ॥ ਬੀਤੀ ਨਿਸਾ ਭੋਰ ਜਬ ਭਯੋ ॥ ਹਾਹ ਕਾਰ ਤੁ
 ਰਕ ਦਲ ਛਯੋ ॥ ੭੭ ॥ ਜਿਤ ਦਿਖੀ ਅਤ ਭਿਤ ॥ ਤੀ ਅਰ ਦੁਖੀ ॥ ਕਿਉ ਨ ਦੇਖੀ
 ਅਤ ਭਿਹ ਜਾ ਸੁਖੀ ॥ ਸੀਸ ਧੁਨੈ ਆਮੁ ਗਲ ਪਠਾਨਾ ॥ ਅਰੇ ਮਿਯਾਂ ਹਮ
 ਯਹ ਕਿ ਆਜਾਨਾ ॥ ੭੮ ॥ ਅੰਮੇ ਸੀ ਜੁਲਮੀ ਉਨ ਪ੍ਰੀ ਕਰੀ ॥ ਏਕ ਪਰੀ ਦਰਮਿ
 ਆਨ ਨ ਪਰੀ ॥ ਹਮ ਨੈ ਲਖਾ ਭਯੋ ਸੁਬਹਾਨਾ ॥ ਕਾਜ ਨਿਯੈ ਯੈ ਕਰਤ ਸਤ
 ਨਾ ॥ ੭੯ ॥ ਸੁਤੇ ਜਾਗਤ ਨਹੀ ਸਮਾਨਾ ॥ ਸੁਨੇ ਮਿਯਾਂ ਹਮ ਕਹਤ ਬਖਾਨਾ

॥ ਇਨ ਰਾਜਨ ਹਮਰੇ ਸੰਗ ਕਈ ॥ ਨਾਹਿਕ ਹਮੈ ਨ ਮੇਸੀ ਵਈ ॥ ੮੦ ॥ ਹਮ
 ਨੈ ਲਖ ਜੰਗ ਦਰਮਿਆਨ ॥ ਇਨ ਮੈਂ ਲਰਸਨ ਬਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ॥ ਕਿਆ ਜ
 ਨੀ ਮੈਂ ਨਿਸਤੀਤ ਰਆਇ ॥ ਯੈ ਜਾਵਤ ਮੁਰਚ ਸਬ ਘਾਇ ॥ ੮੧ ॥ ਯੈ
 ਸੁਨ ਕਰ ਬਤੀਅੰ ਨਿਜ ਕਾਨ ॥ ਸੂਬੇ ਕਹੀ ਅੰਸ ਬਿਧ ਜਾਨ ॥ ਅਧਿਕ ਕੇ
 ਪਤੁਰ ਕਿਸਤ ਬਕੀਨੋ ॥ ਰਾਜਨ ਸਰਬ ਬੋਲ ਕਰ ਲੀਨੋ ॥ ੮੨ ॥ ਜਹਿ ਤਹ
 ਚਲੇ ਰਾਵ ਸਭ ਆਵਤਾ ॥ ਅਗਰ ਨਿਰਖ ਜੀਅ ਮੈਂ ਬਿਸਮਾਵਤਾ ॥ ਕਹੈ ਕਹ
 ਕੋਤ ਕਇਹੁ ਭੁਯੋ ॥ ਯਾ ਮਹਿ ਕਛੁ ਹਮਾਰਾ ਗਯੋ ॥ ੮੩ ॥ ਅਕੁਲ ॥
 ਸੁਨਤ ਰਾਵ ਇਹੁ ਭਾਂਤਿ ਤਹ ਚਲ ਆਵਈ ॥ ਮਾਰੇ ਬੀਰ ਨਿਹਾਰ ਅਧਿ
 ਕ ਦੁਖ ਪਾਵਈ ॥ ਲੱਜਤ ਭਏ ਸਭ ਰਾਵਨ ਬਚਨ ਬਖਾਨਿ ॥ ਮੈਂ ਹੋ ਬਿਨ
 ਮਾਰੇ ਮਰ ਗਏ ਸਕਲ ਹੀ ਜਾਨਿਯੋ ॥ ੮੪ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਕਿਪਤੁਰ ਕਤ
 ਬ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਰਕਤ ਨੇੜ ਕਰ ਉਚ ਪੁਕਾਰੇ ॥ ਭੁਮੈ ਹਮਾਰੀ ਸੈਨ ਮਰ
 ਈ ॥ ਦੋਹਰੇ ਤੁਪ ਖਾਨ ਖਾਸ ਲੁਟਾਈ ॥ ੮੫ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਤੈ ਹਜਰਤ
 ਕੇ ਤਵਨ ਇਨ ਭਾਖਾਥ ਤਬਤੀਗਾ ॥ ਭੁਹਾਂ ਸੈਨ ਕਛੁ ਹੈ ਨਹੀਂ ਫਕਤ
 ਗੁਰੂ ਬਰ ਬੀਰਾ ॥ ੮੬ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਜਬ ਨਿਰਖ ਯਹ ਫੌਰ ਸੁਆ
 ਈ ॥ ਗਰਜਤ ਸੂਰ ਬੀਰ ਅਧਿਕਾਈ ॥ ਕਈ ਅਮੀਰ ਸਾਹ ਕੇ ਮਾਰੇ ॥
 ਤਵ ਪਕਛੁ ਜੀਤ ਨਹੀਂ ਹਾਰੇ ॥ ੮੭ ॥ ਜਬ ਮੈਂ ਸੀ ਹਜਰਤ ਪੈ ਜੈ ਹੀ ॥ ਕ
 ਵਨ ਬਦਨ ਕਹੁ ਜਾਇ ਇਖੈ ਹੀ ॥ ਦੈ ਸੈ ਬੀਰ ਤਵਨ ਕਾ ਪਰਾ ॥ ਖੰਡ ਖੰ
 ਡ ਲਸਕਰ ਸਭ ਕਰਾ ॥ ੮੮ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਮੈਂ ਸੇਜ ਬਪੈ ਹੀ ॥ ਲੁਟ ਕੂਟ
 ਰੇ ਰਾਹੀ ਲੈ ਹੀ ॥ ਮੈਂ ਅਬ ਕੂਚ ਕਰਤ ਹੋ ਭਾਈ ॥ ਭੁਮ ਸਭ ਲੋਰੇ ਤਵਨ ਸੀ
 ਗ ਜਾਈ ॥ ੮੯ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਸੇਕ ਭਰਕ ਮਨ ਭੁਯੋ ॥ ਅਧਿਕ ਕੇ ਪਰ
 ਜਨ ਪਰ ਕਿਯੋ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਰਾਜਨ ਉਚਾਰੀ ॥ ਸੁਨਨ ਬਾਬ ਜੂ ਬਾਤ ਹਮ

ਗੀ॥੮੦॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਕਾਲ ਮਨੁੱਖ ਹਮ ਭੇਜ ਕੈ ਤੁਮ ਸੇ ਕਹੀ ਬਨਾਇ
 ॥ ਚੇਰ ਲੋਗ ਇਹ ਸਾਬ ਹੈ ਰਹੀ ਐ ਆਪ ਬਚਾਇ॥੮੧॥ ਤੁਮ ਨੈ ਹਮ ਰੇ
 ਬਚਨ ਬਰਨ ਹਿ ਮਾਨੇ ਨਿਜ ਚਿਤਾ ਆਨੰਦ ਸੇ ਸੇਵਤ ਰਹੇ ਸਰਬ ਮੇ
 ਰਚਨ ਮਿਤਾ॥੮੨॥ ਚੌਪਈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਹਮ ਪਰ ਕੋਪ ਨ ਕੀਜੈ ਹਮ
 ਰੀ ਬਾਤ ਕਾਨ ਸੁਨ ਲੀਜੈ ॥ ਬੀਰਨ ਕੀ ਯਹ ਰੀਤ ਪਛਾਨਹੁ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕੋ
 ਜੀ ਤੈ ਠਾਨਹੁ॥੮੩॥ ਦੋਹਰੇ ਪਛ ਜੀਤ ਨਹੀ ਰੋਈ ॥ ਬਾਰ ਕ ਬਿਰਧ ਲ
 ਖੈ ਸਭ ਕੋਈ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਮਨ ਧੀਰ ਜ ਤੁਮ ਧਰੋ ॥ ਹਮ ਰੀ ਬਾਤ ਸਭੈ ਅਨੁ
 ਸਰੋ॥੮੪॥ ਇਹ ਜੋ ਗੜੀ ਗੁਰੂ ਕੀ ਜਾਨਹੁ ॥ ਚੇਰ ਪਾਂਚ ਸੈਯਾਂ ਮੈ ਠਾਨ
 ਹੁ ॥ ਰੈਨ ਪਰੀ ਡੇਰਨ ਪਰ ਪਰਹੀ ॥ ਮਰਨ ਜੀ ਮਨ ਕੀ ਕਾਨ ਨ ਧਰਹੀ
 ॥੮੫॥ ਜਬ ਮੁਰਚਾ ਸੇਵਤ ਤਿਨ ਜਾਨਿਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਆਨ ਜੁਧ ਤਿਹ
 ਠਾਨਿਯੋ ॥ ਸੇਵਤ ਲੂਟ ਮਾਰ ਲੈ ਗਏ ॥ ਯਾ ਮੈ ਕਹੂੰ ਮਰਦ ਕਹਾ ਭਏ॥
 ੮੬॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਤੁਮ ਅਬ ਚਿੰਤ ਤੁਜ ਅਚਲ ਰਹੇ ਰਣ ਮਧਿ
 ॥ ਭਿਰ ਭਏ ਇਨ ਮਾਰਿ ਪੈ ਮੈ ਸਭਾਂ ਭਿਕਰ ਜੁਧ ॥੮੭॥ ਜਸ ਦਾਰਨ ਕੇ
 ਬੇਲ ਕੈ ਕਰਹੈ ਮਸਤੁ ਮਤੀਗਾ ॥ ਆਨ ਗਾਢੀ ਦਰਦੁ ਇਹੈ ਜਹ ਤਹ ਸਰ
 ਬ ਨਿਸੀਗਾ॥੮੮॥ ਮਸਤੁ ਮਸਾਲ ਨ ਸਾਬ ਕਰ ਢੈ ਢੈ ਰੋ ਦਰ ਆਨਾ ॥
 ਕਟਨ ਜਾਨਿਯੋ ਨਰ ਦੇ ਬਨੀ ਰਹ ਗੁ ਠੰਢ ਉਥਾਨਾ॥੮੯॥ ਚੌਪਈ
 ॥ ਚਤੁਰ ਦਿਸਾ ਹਲ ਦਲ ਕੈ ਪੈ ॥ ਆਨ ਕਰੀ ਪਰ ਦੁਰ ਝੁਕੈ ਪੈ ॥ ਪਲ
 ਮੈ ਗਾਢੀ ਫਤੇ ਜਬ ਕਰਹੈ ॥ ਬਹੁਰੇ ਸਹਰ ਚਿਰ ਚਿਤ ਧਰਿਹੈ॥੯੦॥ ਸਾ
 ਮੀ ਜਬ ਰਜੀਗ ਸਬ ਲੈ ਪੈ ॥ ਕੋਟ ਰੀਜ ਸੀਗ ਐਰ ਮਿਲੈ ਪੈ ॥ ਮਾਰਿ ਕੂ
 ਟ ਤੁਮ ਕੈ ਜਬ ਦੀਜੈ ॥ ਤੈ ਹਮ ਰਾਜ ਜਗਤ ਕਾ ਲੀਜੈ॥੯੧॥ ਕਈ ਬਾ
 ਰ ਹਮ ਗੁਰੂ ਤੁਜ ਐ ॥ ਸਾਰ ਮੈ ਰਲ ਗਾਢਿ ਰਕਰ ਆਯੋ ॥ ਤੈ ਸੇ ਦਿਖ

ਅਬ ਫੇਰ ਭਜੈ ਹੈ। ਤੁਮ ਕੋ ਜਸ ਕਾ ਟੀਕਾ ਦੇ ਹੈ। ੧੦੨॥ ਦੇਹਰਾ ॥
 ਮਿਲ ਰਾਜਨ ਜਬ ਯੋਕਹੀ ਤਵਨ ਤੁਰਕ ਬਰਤੀਰਾ। ਸੁਨਤ ਬਚਨ
 ਤਬ ਤਵਨ ਕੇ ਕਛਕ ਧਰਮੇ ਤਿਨ ਧੀਰਾ। ੧੦੩॥ ਚੰਪਈ। ॥ ਯੋ
 ਰਾਜਨ ਤਕੋ ਬਿਰਮਾਇ ਸਾਹਿਵਤ ਪ੍ਰਤ ਜੁਧ ਠਹਰਾਇ ਸਾ। ਇਤਦ
 ਰਬਾਰ ਜਬੈ ਸੁਨ ਪਾਯੋ। ਜਾਵਤ ਤੁਰਕ ਨਿਪਨ ਠਹਰਾਯੋ। ੧੦੪॥
 ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਤੁਬੈ ਦੂਤ ਆਯੋ। ਤਿਨੈ ਯੋ ਸੁਨਾਯੋ। ਚਲਯੋ
 ਖਾਨ ਧਾਯੋ। ਗਿਰੀ ਸੀਹ ਟਾਯੋ। ੧੦੫॥ ਚੰਪਈ ॥ ਚਲਿਯੋ ਤੁਰ
 ਕ ਨਿਜ ਕੂਚ ਕਰਾਈ। ਰਾਜਨ ਲੀਨ ਤੁਰਤ ਹਟਾਈ। ਯੋ ਤਿਨ ਆਪ
 ਸੁਮਤ ਪਕਾਯੋ। ਹਿਵਤ ਪ੍ਰਤ ਜੁਧ ਠਹਰਾਯੋ। ੧੦੬॥ ਜਸਵਾਰਨ
 ਕੋ ਤੁਰਾਹਾ ਥੀ। ਕਰਹੈ ਮਸਤ ਮਸਾਲਨ ਸਾਥੀ। ਦੇਵਹਰੇ ਦਰਵਾਜ਼
 ਹ ਆਨਾ। ਰਾਜੇ ਦੇਖੀ ਮੁਗਲ ਪਠਾਨ। ੧੦੭॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਜਸਵਾ
 ਰਨ ਕੋ ਬੇਲ ਕਰ ਕਰਹੈ ਮਸਤ ਮਤੀਰਾ। ਆਨ ਪ੍ਰਤੁ ਗੜ ਦੁਆਰ ਪਰ
 ਦੁੱਪੈ ਦੂਤ ਨਿਸੀਰਾ। ੧੦੮॥ ਠਾਤੇ ਆਪ ਸੁਚੇਤ ਹੈ। ਕੀਜੈ ਬੇਗ ਉਪਾਇ
 ॥ ਤੁਮ ਪਰਗਜ ਆਵੈ ਨਹੀ ਬੇਮੁਖ ਉਨੈ ਖਪਾਇ। ੧੦੯॥ ਸੁਨਤ ਬਚ
 ਨ ਤਬ ਦੂਤ ਕੇ ਸੀ ਮੁਖ ਘਨ ਜਿਉ ਗਾਇ। ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਮਮ ਮਤ ਗਜ ਲ
 ਰਹੈ ਤਾ ਸੰਗ ਜਾਇ। ੧੧੦॥ ਆਧਿਕ ਕੋ ਪਹਿਜ ਛ ਜਿਮ ਖਗ ਗਾਹਿ
 ਗਜ ਬਰ ਬੀਰਾ। ਕੋਨ ਨਾਗ ਅਰੁ ਸੂਰਮਾ ਯਾ ਸੰਗ ਧਰੈ ਜੁਧੀਰਾ। ੧੧੧॥
 ਚੀਟੀ ਜੋ ਗਜ ਰਾਜ ਕੋ ਛਿਨ ਮਹਿ ਦੇਗ ਬਿਰਾਰਾ। ਦੁਨੀ ਛਪਾ ਕਰ ਅ
 ਰਨ ਕੋ ਮਾਰਤ ਮੇਘ ਨਿਹਾਰਾ। ੧੧੨॥ ਯੋਕਹ ਕਰ ਬਚ ਸਭਾ ਮੈ ਪ੍ਰਭ ਕ
 ਹਿ ਕੀਯੋ ਪਯਾਨਾ। ਅਪਨੇ ਅਪਨੇ ਸਦਨ ਮੈ ਟਿਕੇ ਬੀਰ ਸਭ ਆਨਾ।
 ੧੧੩॥ ਚੰਪਈ ॥ ਅਸਤਾਰ ਲਇਨ ਮਦ ਜਬ ਗਯੋ। ਅੰਧ

ਗੁਬਾਰੈ ਨ ਮਗ ਲਯੋ ਅਰਧਰੈ ਨ ਜਬ ਸਿਆਹ ਸਿਧਾਈ ਗਭਰੇ
 ਦੁਨੀਰੈ ਦਬ ਮੋਤ ਬਨਾਈ ॥ ੧੧੪ ॥ ਰਸਾਟਲ ਛੰਦ ॥ ਗੁਰਮੇਸੇ
 ਅਪਾਰੀ ॥ ਤਿਨੈ ਯੈ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਚਲੇ ਮੈ ਪਲਾਈ ॥ ਇਹੈ ਆਛੁ ਭਾਈ ॥
 ੧੧੫ ॥ ਸਭੈ ਪਾਸ ਪਾਈ ॥ ਫਿਰੈ ਪੁਛ ਜਾਈ ॥ ਜਿਸੈ ਪਾਸ ਜਾਵੈ ॥ ਸੁਧੀ
 ਰੰਧਰਾਵੈ ॥ ੧੧੬ ॥ ਜਿਤੇ ਮੋਰ ਚਾਹੀ ॥ ਫਿਰ ਯੈ ਰੈਨ ਮਾਹੀ ॥ ਕਿਨੈ ਹੀ ਨ
 ਭਾਖਿਯੋ ॥ ਧਰੰਧੀ ਰਗਾਖਿਯੋ ॥ ੧੧੭ ॥ ਅਕੁਲ ॥ ਧਰਮ ਸਿੰਘ
 ਤਜ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ॥ ਤਟ ਧਾਇਯੋ ॥ ਸਾਹਬ ਸਿੰਘ ॥ ਤਜ ਹਿੰਮਤ ਸਿੰਘ ॥ ਪਹ
 ਆਇਯੋ ॥ ਹੁਕਮ ਸਿੰਘ ॥ ਤੇ ਬੀਰ ਅਦਿਜੋ ਜਾਨੀ ਮੈ ॥ ਹੋ ਸਭ ਪੈ ਫਿਰ
 ਯੈ ਸੁਧਾਇ ਜੁਧੀ ਰਧਰਾਨੀ ਮੈ ॥ ੧੧੮ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਜਿਹ ਜਿਹ
 ਪਾਸ ਪਾਇ ਕਰ ਆਯੋ ॥ ਤਿਹ ਤਿਹ ਤਾਕੇ ਧੀਰ ਧਰਾਯੋ ॥ ਸਭ ਹੁਕਮ ਚਿੰ
 ਤ ਜਿਨ ਕੀਜੈ ॥ ਆਸਨ ਨਿਜ ਰੇਰੇ ਦ੍ਰਿੜ ਲੀਜੈ ॥ ੧੧੯ ॥ ਫਿਰ ਗੁਰ
 ਬਖਸ ਸਿੰਘ ॥ ਪਹਿ ਆਯੋ ॥ ਭਾਜ ਚਲਨ ਕੇ ਬਯੋਤ ਬਨਾਇਯੋ ॥ ਤਿ
 ਨ ਤਾਸੇ ਇਮ ਬਾਤ ਉਚਾਰੀ ॥ ਸੁਨੇ ਦੁਨੀ ਸਸ ਬਾਤ ਹਮਾਰੀ ॥ ੧੨੦ ॥
 ਤੁਮ ਚਿੰਤਾ ਮਨ ਮੈ ਜਿਨ ਰਾਖੋ ॥ ਸਤ ਬਚਨ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭਾਖੋ ॥
 ਕੇਹਰ ਜੋ ਤੁਮ ਕਹ ਬਲ ਦੈਯੋ ॥ ਤੋ ਬਾਰਨ ਮਤ ਆਗ ਸੁਕੈਯੋ ॥ ੧੨੧ ॥
 ਜੋ ਤੋ ਕਹ ਗਜ ਮਾਰ ਗਵੈਯੋ ॥ ਤੁਬਲ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹ ਮੈਯੋ ॥ ਕਿਯੋ
 ਲਘੁ ਤਾ ਨਿਜ ਕੇ ਪੁਰ ਕੈਯੋ ॥ ਬਿਜੈ ਛੱਡ ਤੇਰੇ ਸਿਰ ਦੈਯੋ ॥ ੧੨੨ ॥ ਅਧਿ
 ਕ ਭਾਗ ਤੇਰੇ ਕਛੁ ਜਾਗੋ ॥ ਜਾ ਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਅਨੁਰਾਗੋ ॥ ਕਾਮ ਅਪ
 ਨਾ ਕਰਹੈ ਆਪੋ ॥ ਤੇਰੇ ਕਰਹੈ ਅਧਿਕ ਪੁਤਾਪੋ ॥ ੧੨੩ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥
 ਜਾਂਦਿਨ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਮਕੇ ਸੇਵਕ ਸਭ ਮਸ਼ਹੂਰਾ ॥ ਲਾਖਨ ਦੇਹਰ ਕਾਰੀ
 ਮੈ ਤਾਕੇ ਸਦ ਬਾਲਿਹਾਰਾ ॥ ੧੨੪ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕਾਰਜ ਪੁਰਹੈ ਸੇਵਕ ਅ

ਧਿਕਪਤਾਪਾਤਾਕੋਨਿਸਦਿਨਜਪਤਪੈਸੁਰਨਰਆਛੇਜਾਪਾ॥੧੨੫॥ ਰੋ:
 ॥ਜਬਇਹਭਾਂਤਿਦੁਨੀਸੁਨਿਪਾਯੋਪ੍ਰਗਟਸਿੰਘਸੋਬਚਨਅਲਾਯੋ॥
 ਬਿਜੈਛਤਤਬਦੇਤਾਦੈਹੈ॥ਪ੍ਰਥਮੈਕਰੀਟੂਕਮੁਹਕੈਹੈ॥੧੨੬॥ਬਿਨ
 ਆਈਮਰਿਹੈਸੁਨਿਹਾਰਾਆਈਬਿਨਭਾਂਗਕੋਭਾਰਾ॥ਜਸਦੁੱਪੈਮੇਰੇ
 ਕਿਹਕਾਜਾਜੈਮੁਹਚੀਰਡਾਰਗਜਰਾਜਾ॥੧੨੭॥ਇਨਜਬਤੇਜਗ
 ਮੈਭਟਲੀਨਾ॥ਨੀਤਅਨੀਤਬਿਥਾਰਨਕੀਨਾ॥ਜੇਤਕਗੁਰੂਹੋਤਜਗ
 ਆਏ॥ਕਿਨਤੁਰਕਨਸੋਖੜਗਬਜਾਏ॥੧੨੮॥ਘਰਮਹਿਬੈਠ
 ਭਗਤਨਿਜਕਰਹੀ॥ਰਾਮਨਾਮਨਿਸਦਿਨਉਰਧਰਹੀ॥ਲੋਕਚਤੁਰਦ
 ਸਮੱਧਿਸੁਰਾਈ॥ਜੇਤੁਰਕਨਪੈਜੀਤਸੁਜਾਈ॥੧੨੯॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਜੁਧਜੇ
 ਬਨਤਸੁਆਈ॥ਲੁਕਛਪਲੇਤੇਪ੍ਰਾਨਬਚਾਈ॥ਮੱਤਦੁਰਦਆਗੇ
 ਤਬਡਰਹੈ॥ਟੂਕਟੂਕਮੇਰੇਟਹਕਰਹੈ॥੧੩੦॥ਹਮਨੈਯਾਕੋਜੇਬਡਿਆ
 ਯੋ॥ਤਬਯਹਪੇਸਹਮਾਰੇਆਯੋ॥ਸਰਬਦੀਪਕੀਸੰਗਤਿਆਨੀ॥ਯਾ
 ਕੇਪਾਇਨਤੀਰਝੁਕਾਨੀ॥੧੩੧॥ਏਕਗੁਰੂਕਾਲਛੁਨਨਾਹੀ॥ਹਮਯਹ
 ਸਮਾਲੰਘਾਟਤਜਾਹੀ॥ਸ੍ਰੀਕਰਤਾਰਪੁਰੇਅਬਜੈਹੈ॥ਸੋਢੀਟਹੈਗੁਰੂ
 ਕਰਲੈਹੈ॥੧੩੨॥ਹਮਰੇਗੁਰੂਹਾਥਮੈਜਾਨੁਹਾ॥ਜਿਹਚਾਹੈਤਿਹਕਰੈ
 ਪਛਾਨਹਾ॥ਜਬਤਿਨਯਹਬਿਧਬਚਨਬਖਨੇ॥ਸੁਨਬਚਮੇਨਰਹਾ
 ਸੁਰਗਮਾਨੇ॥੧੩੩॥ਧਿਕਧਿਕਤਾਕੋਮਨਮੈਕਰੀ॥ਮੂਰਖਕਹਾਬੁਧ
 ਇਹਪਰੀ॥ਪੁਨਤਿਨਮਨਮੈਇਹਬਿਧਚੀਨੇ॥ਨਿਸਚਾਛੀਨਯਾਹਿਪ੍ਰ
 ਭਲੀਨੇ॥੧੩੪॥ਤਿਨੈਮਸੰਦਰਹਨਨਹੀਦੇਨਾ॥ਅਨਿਕਜਤਨਕਰ
 ਮਾਰਸੁਲੈਨਾ॥ਤਾਤੇਯਾਕੀਮਤਿਬਟਚਾਈ॥ਅਵਰਨਭੇਦਭੂਲਸੁ
 ਨਭਾਈ॥੧੩੫॥ਨਿਜਮੁਖਸੇਪੁਨਬਚਨਉਚਾਰੇ॥ਸੁਨੇਦੁਨੀਬਿਧ

ਬਚਨਹਮਾਰੇ॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਬੇਦਪੁਰਾਨਪਛਾਨਹੁ॥ਕਿੰਨਰਜੱਛਦੇਵਅ
 ਰਦਾਨਹੁ॥੧੩੬॥ਕਮਲਜਬਦਨਚਾਰਜਿਹਧਿਆਈ॥ਪੂਤਪਾਂਚ
 ਖਟੁਤਿਹਸਿਸਗਾਈ॥ਨਿਸਦਿਨਏਜਿਹਧਰਤਧਿਆਨਾ॥ਸੇਸਨ
 ਗਕਹਨੇਤਬਖਾਨਾ॥੧੩੭॥ਸੇਵਹਇਹੀਗੁਰੂਕਤਅਵਰਾਕਹ
 ਹਮਸੰਸਰਹੀਇਹਠਵਰਾ॥ਇਹਬਿਧਸੰਜਬਸਿੰਘਬਖਾਨੀ॥ਤ
 ਬੈਦੁਨੀਮ੍ਰਿਗਪਤਿਯੈਠਾਨੀ॥੧੩੮॥ ਦੇਹਰਾ ॥ਅਦਿਗੁਰਨ
 ਮਹਿਰੋਤਹੀਨਿਸਚੈਕਰਇਹਰੀਤਾ॥ਇਹਤੇਨਿਸਦਿਨਕਰਤਹੈਅੰ
 ਨਭਾਂਤਿਬਿਪਰੀਤਾ॥੧੩੯॥ ਚੌਪਈ ॥ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰਕਾਘਰਸੁ
 ਨਿਹਾਰੀ॥ਹਮਇਹਲੋਗਨਜਾਤਸਵਾਰੀ॥ਇਨਜਬਤੇਨਿਜਆਪ
 ਸੰਭਾਰੇ॥ਸਕਲਦੀਪਮਹਿਵੰਦਉਠਾਰੇ॥੧੪੦॥ਲੋਗਬੇਦਗੁਰਇ
 ਨਮਤਿਭਾਰੀ॥ਅਵਰੈਰੀਤਜਗਤਬਿਸਥਾਰੀ॥ਬਾਦਸਾਹਕੇਸੰਗ
 ਸੁਭਾਈ॥ਕਿੰਨਆਗੇਕਹੁਤੇਗਟਗਾਈ॥੧੪੧॥ਸਕਲਦੀਪਜਿ
 ਨਜੀਤਸੁਲੀਨੇ॥ਉਦੇਅਸਤਅਪਨੋਬਸਕੀਨੇ॥ਭੋਰਭਏਤਿਨਕੇ
 ਬਲਪੈਏ॥ਮਾਰਕੂਟਕੈਪਕਰਸੁਲੈਏ॥੧੪੨॥ਲੈਜਾਸਨਹਜਰਤ
 ਤਟਜਾਨਹੁ॥ਰਛਕੁਦੈਹੈਕਵਨਪਛਾਨਹੁ॥ਹਮਤੁਮਜਿਤਕਲੋਗ
 ਸੰਗਭਾਈ॥ਬਾਧੇਜੈਏਬਿਨਾਸੁਆਈ॥੧੪੩॥ਅਰਧਨਿਸਾਜਿਹ
 ਜਨਜਬਆਈ॥ਚੁਲਅਬਚਲੀਅੰਬੇਗਪਲਾਈ॥ਨਿਕਸੇਬਿ
 ਨਾਸੁਨਹੀਉਥਾਰਾ॥ਮੇਰਬਚਨਸੁਨਲੈਸੁਤਧਾਰਾ॥੧੪੪॥ ਦੇ॥
 ॥ਸੁਨਤਬਚਨਤਬਤਵਨਕੇਲੀਨਸੁਸਿੰਘਬਿਚਾਰਾ॥ਇਹਮਨਮ
 ਤੀਅਮੁੜਜੜਭਯੇਸੁਅੰਧਗਟਾਰਾ॥੧੪੫॥ ਚੌਪਈ ॥ਤਬੈਸਿੰ
 ਘਇਹਭਾਂਤਿਪਛਾਨੀ॥ਯਹਮਸੰਦਮੂਰਖਅਗਿਆਨੀ॥ਪੂਜਬਿਰ

ਟਵੇਨਜੇਖਾਈ। ਤਾਂਤੇਯਾਕੀਮਤਬਟਗਈ। ੧੪੬। ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੋ
 ਨਰਕਰਜਾਨਤਾ। ਪ੍ਰਾਨਰਖਨਹਿਤਛਲਬਲਰਾਨਤਾ। ਸਾਲੇਕਾਇ
 ਨਨਾਮੁਗਵਾਯੋ। ਪੋਤਭੁਲੇਮਧਿਕੁਲਆਯੋ। ੧੪੭। ਅਸਪੁਰਨ
 ਤੇਸੁਨਤਬਿਚਾਰਾ। ਆਛੀਬਧੁਸੁਬਾਂਝਨਿਹਾਰਾ। ਮੈਯਕੋਜਿਨਮ
 ਨੈਸੁਕਰੋ। ਬੇਗਭਾਜਯਾਤੇਮੁਖਰੋ। ੧੪੮। ਕਹਾਬੇਗਤੈਭਾਜਸੁ
 ਭਾਈ। ਹਮਜੀਵਤਜੁਝੇਸਰਵਾਈ। ਇਨਚਰਨਨਜੇਬੇਮੁਖਦੈ
 ਹੋ। ਆਗੈਕਹਾਜਾਇਜਸਪੈਰੋ। ੧੪੯। ਯੈਸੁਨਦੁਨੀਬੇਗਪਰਆ
 ਇਯੋ। ਅਪਨੀਸੰਗਤਸਰਬਬੁਲਾਯੋ। ਭਿੰਨਭਿੰਨਤਿਨਕੋਸਮਝਾ
 ਈ। ਚਲਹੁਕਹਾਜੀਵਤਗਿਹਧਾਈ। ੧੫੦। ਭਾਜਚਲਮੇਤਿਨਬਿ
 ਲਮੁਨਕਈ। ਗਿਰਭੇਫਿਸਲਟਾਂਗਟਟਗਈ। ਨਿਰਖਹੁਸ੍ਰੀਕਲ
 ਕਾਬਿਲਾਸਾ। ਕਹਾਦੁਨੀਸੰਗਭੁਯੇਪ੍ਰਕਾਸਾ। ੧੫੧। ਦੇਹਰਾ ॥
 ਪ੍ਰਗਟਦਮਦਮੈਮੋਰਚੇਟਪਨਲਗੇਪਿਛੁਟਾਰਾ। ਫਿਸਲਟਾਂਗਗਿ
 ਰਤੇਗਿਰੀਪਰਿਯੋਸੁਧਰਨਮਝਾਰਾ। ੧੫੨। ਰੋਪਈ ॥ ਸਾਬਨ
 ਤਾਰੇਲਯੋਉਠਾਈ। ਪਹੁਚੇਦੇਸੁਆਪਨੇਆਈ। ਭੀਤਰਧਾਂਮਧਮਿ
 ਚਨਿਜਜਾਈ। ਮਿਤਕਨਿਕਸਿਯੋਤਾਤੇਧਾਈ। ੧੫੩। ਹੁਕਮਧਨੀ
 ਕਾਮੈਸੇਭੁਯੋ। ਨਿਸਮੈਅਦਭੁਤਨਗਰੁਜਯੋ। ਪਲਮਧਮਕਮੇਧੀ
 ਰਨਹੀਧਰਾ। ਇਹਬਿਧਚਰਿਤਕਾਲਸ੍ਰੀਕਰਾ। ੧੫੪। ਤੇਟਕਛੰ
 ਦ ॥ ਪਲਮਧਿਮਕਮੇਨਹੀਧੀਰਧਰੀ। ਸੁਤਸੁਰਜਜਾਨਗਯੋਸੁ
 ਪੁਰੀ। ਵਹੀਘੋਰਸਥਾਨਸੁਮਧਿਭਰਾ। ਸਿਰਆਵਨਜਾਨਨਕਾਲ
 ਟਰਾ। ੧੫੫। ਸੋਰਠਾ ॥ ਸਕਲਜਗਤਇਹਭਾਇਜੇਬੇਮੁਖ
 ਦੈਗਰਨਤੇ। ਪਰੈਨਰਕਮਹਿਜਾਇ। ਲੋਗਬੇਦਨਿਦਤਜਗਤਾ।

੧੫੬॥ ਸੁ ਬ ਸੰਗਤ ਨਰ ਨਾਰਿ ਰਾਮਦਾਸ ਪੁਰਕੀ ਸੁਨਾ ਦੁਨੀਚੰਦਕ
 ਰਤਾਰ ਆਯੋ ਨਿਕਸ ਹਜੂਰ ਤੇ ॥ ੧੫੭॥ ਚੰਪਈ ॥ ਯੋ ਸੁਨ ਕਰ ਅਵਤ
 ਸਭ ਧਾਈ ॥ ਸੁਨ ਪੈ ਕਥਾ ਅਮੀਰ ਸੁਆਈ ॥ ਆਗੈ ਕਹਾ ਲਖੈ ਫੈ ਪਾ
 ਰੇ ॥ ਦੁਨੀ ਗਯੋ ਗਿਹ ਕਾਲ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ੧੫੮॥ ਜੀਵਤ ਪਸਿਓ ਹੁਤੇ ਨਿਜ
 ਆਲੋ ॥ ਨਿਕਸ ਪਾਤ ਕਟਿ ਓਅ ਕਾਲੋ ॥ ਬਿਸਮਭਈ ਸੰਗਤ ਵਹੁ
 ਸਾਗੀ ॥ ਯਾ ਬਿਧ ਯਾ ਕੰਚਰਿ ਤੁ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ੧੫੯॥ ਸਦਾ ਕਲੰਕ ਪਰਿਓਇ
 ਨ ਸਿਰਾ ॥ ਸਾਲੇ ਜਸ ਟਰਤਾਯੇ ਧਰਾ ॥ ਜਬ ਲਗ ਪਰਨ ਗਗਨ ਜਲ
 ਤਾਰੇ ॥ ਤਬ ਲਗ ਟੀਕ ਸੀਸ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ੧੬੦॥ ਇਸ ਕਹਿ ਸੰਗਤਿ ਤਿ
 ਸਹ ਧਿਕਾਰੀ ॥ ਬੁਰੇ ਮਸੰਦ ਕਰਿਯੋ ਇਨ ਭਾਰੀ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਤਿਹ ਸਿਰ
 ਕਾਲ ਬਿਹਾਨੇ ॥ ਸਕਲ ਜਗਤ ਜਾਨਤ ਸਭ ਬਾਨੇ ॥ ੧੬੧॥ ਸੁਨ ਕ
 ਬਦੀ ਨ ਬੀਧ ਅਬ ਪਾਟਨਾ ॥ ਬਰਨੇ ਬਿਮਲ ਪ੍ਰੇਮ ਸਖ ਦਾਟਨਾ ॥ ਚੜ੍ਹ
 ਯੋ ਦਿਨ ਸਜਬ ਗਗਨ ਮਸ਼ਾਰਾ ॥ ਇਤ ਉਤ ਦਲ ਮੈ ਬਜੇ ਨਗਾਰਾ ॥
 ਆਨ ਖਾਲ ਸੇ ਸੁਮਤ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਕਰੀ ਹਜੂਰ ਮੈ ਸ ਅਰਦਾਸਾ ॥ ੧੬੨॥
 ਦੁਨੀ ਨਿਸਾਕਰ ਪ੍ਰਭ ਭਜ ਗਯੋ ॥ ਖਾਲੀ ਮੁਰਚ ਨਖ ਸਿਖ ਭਯੋ ॥ ਸੁਨ
 ਬਚ ਸੀਸਾ ਹਿਬ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਮੇਨ ਬਚਨ ਪੈ ਕਛਨ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ੧੬੩॥
 ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਪੁਨ ਬੋਲੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜੂ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧ ਬਰਦਾਨਾ ਜੇਸ
 ਨ ਮੁਖ ਸੇ ਮੇਲ ਲਹੁ ਭਜੇ ਸੁਦੇਵਹੁ ਜਾਨਾ ॥ ੧੬੪॥ ਚੰਪਈ ॥
 ਕਹਾ ਕਾਲ ਤੇ ਭਾਜਿ ਸੁਜੈ ॥ ਸੀਕਲ ਕਾਲ ਤਹਾਰੀ ਲੈ ਪੈ ॥ ਜਵਨ
 ਜੁਧ ਤੇ ਫਰਕਰ ਭਾਰੇ ॥ ਸੇ ਅੰਧੈ ਇਨਹੀ ਕੇ ਆਗੇ ॥ ੧੬੫॥ ਸਾਰੇ ਇ
 ਵਸ ਜੁਧ ਜਬ ਕੈ ਪੈ ॥ ਭਬਰੁ ਟੀਅ ਖਾਟਨ ਕਹ ਪੈ ॥ ਇਹ ਤੇ ਸੀਸ
 ਤਿਗਰ ਕੇ ਧਾਮਾ ॥ ਰਾਜਤ ਬੀਰ ਜਹ ਅਭਿਰਾਮਾ ॥ ੧੬੬॥ ਜਾਕੇ

ਅੰਤ ਪਤ੍ਰ ਸਿਰਧਰ ਹੈ। ਕਹਾ ਗਇੰਦ ਕਾਲ ਕੋ ਕਰ ਹੈ। ਕਵਨ ਕਰੀ ਤੁਮ
ਸੁਨੇ ਸੁਗਮਾਨਾ। ਕਰੇ ਕਾਲ ਕੋ ਕਾਲ ਪਛਾਨਾ। ੧੬੭। ਜਾ ਕੇ ਸੀ ਸਹਾ
ਬਗੁਰ ਪੈ ਹੈ। ਤੁਕੇ ਪ੍ਰਗਟ ਭਵਨ ਸਭ ਕੈ ਹੈ। ਦੇਉ ਅਨਿਜੁਰੀ ਧਰਨ
ਕੇ ਮਾਹੀ। ਆਛੇ ਲਰਗ ਬੀਰ ਬਰਤਾਹੀ। ੧੬੮। ਅਭਿਲ ॥
ਯੈ ਕਹਿ ਕੈ ਮਹਾਰਾਜ ਸੁ ਅੰਗ ਨਿਹਾਰਿਯੋ। ਦੇਸੇ ਦਿਸਾ ਬਰ ਬੀਰਨਖ
ਰੇ ਬਿਚਾਰਿਯੋ। ਏਕ ਦਾਸ ਪਰ ਪਰੀ ਦਿਸਟ ਸੁਭ ਜਾਇ ਕੋ। ਹੇ ਤੁਯੇ ਪ੍ਰ
ਗਟ ਸੁਈ ਭਵਨ ਚੰਦੁ ਆਇ ਕੈ। ੧੬੯। ਦੇਹਰ ॥ ਚੌਕੀ ਖਾਸ
ਪਲਿਘ ਕੀ ਰਹਤ ਕਿਤ ਕੋ ਬਰ ਬੀਰ। ਤਿਨ ਮੈ ਏਕ ਬਚਿਤ੍ਰ ਸਿੰਘ ਰਾਜ
ਪੁਤਰਨ ਪੀਰ। ੧੭੦। ਪੇਤਾ ਮਾਈ ਦਾਸ ਕੇ ਬਾਹਿਰੂ ਪੀਏ ਬੀਸਾ। ਪ੍ਰਗਟ
ਭਏ ਸਭ ਜਗਤ ਮੈ ਜਿਉ ਦੇਵਨ ਮਹਿ ਹੀਸਾ। ੧੭੧। ਚੌਪਈ ॥ ਮਾਈ
ਦਾਸ ਹੁਤੇ ਇਕ ਨਾਇਕ। ਬਾਹਿਰੂ ਪੀਆ ਅਭਿਸੁਖ ਦਾਇਕ। ਦਛਨ
ਦੇਸ ਜਵਨ ਕੀ ਫਾਸੀ। ਸੇਵਕ ਸੁਨੇ ਆਦਿ ਅਭਿਨਾਸੀ। ੧੭੨। ਤਿਹ
ਨਾਇਕ ਕੋ ਇਹ ਭਨ ਪੁਤਾ। ਸਿੰਘ ਬਚਿਤ੍ਰ ਅਧਿਕ ਅਵਤੁਤਾ। ਤੁਕੇ ਭ
ਗ ਜਗੇ ਜਬ ਆਈ। ਸੀ ਅਸਪਾਨ ਜੁਯੈ ਫੁਰਮਾਈ। ੧੭੩। ਤੁਕੇ ਗ
ਰੇ ਹਾਥ ਲਖ ਭਾਲਾ। ਅਚੁਤ ਬਰਨੈ ਬਚਨ ਬਿਸਾਲਾ। ਚਰਨੈ ਬੁਜ
ਤਟ ਬੇਲ ਸੁਲਯੋ। ਸਗਰੇ ਭੇਦ ਭਾਖਤ ਬਦਯੋ। ੧੭੪। ਚਲਤੁ ਮ
ਗੜ ਲੋਹਾ ਮੱਧਿ ਜਾਵਹੁ। ਅੰਤ ਦੁਰਦਸਿਉਂ ਜਧ ਮਚਾਵਹੁ। ਰਾਜੇ ਤੁ
ਰਕ ਕੇ ਪਬਰ ਕੈ ਹੈ। ਮਤੈ ਮਤੰਗ ਦੁਰਗੜ ਦੈ ਹੈ। ੧੭੫। ਤੈ ਆਗੈ
ਬਰਛਾ ਧਰਹਾਥਾ। ਨਿਰਭੈ ਜੂਝ ਕਰੀ ਤਿਹ ਸਾਥਾ। ਇਹ ਬਿਧ ਮਾਰਿ
ਭਾਲਤਿਹ ਭਾਲਾ। ਫਿਰ ਗਜ ਕਰੇ ਤਿਨੂੰ ਕੋ ਕਾਲਾ। ਜੀਵਤ ਦੁਸਟ ਕਰੀ
ਨਹੀ ਜਾਵੈ। ਅਪਨੇ ਕੀਯੋ ਆਪਹੀ ਪਾਵੈ। ੧੭੬। ਯਾ ਬਿਧ ਤਾਜੇ ਦੀ

ਨਹਿ ਆਲਾ ਨਖ ਸਿਖ ਬਰਨੀ ਕਥਾ ਬਿਸਾਲਾ ਗਾਨੇ ਅਰਤੁ ਰਕਨ
 ਕੀ ਸਾਰਾ ਸੁਨ ਕਰ ਭੁਯੋ ਸਿੰਘ ਤਈ ਆਰਾ ॥ ੧੭੭ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਸੁ
 ਨਤ ਬਚਨ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕੇ ਪਰੇ ਚਰਨ ਮਾਧਿ ਧਾਇਆ ਹਾਥ ਜੇਰ ਸਿਰਨਾ
 ਇਕੋ ਉਚਰਤ ਭੁਯੋ ਬਨਾਇ ॥ ੧੭੮ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਜੀਤਹਾਰ ਜ
 ਨੇ ਨਹੀ ਦੁਆਲਾ ਹੁਕਮ ਮਾਨ ਸਿਰ ਧਰੇ ਉਤਾਲਾ ਸੇਵਕ ਚਾਲਿਯੋ
 ਓਰਤਿ ਜੈ ਹੋ ॥ ਜਿਹ ਦਿਸ ਦੁਆ ਸਿੰਧ ਫੁਰ ਮੈ ਹੋ ॥ ੧੭੯ ॥ ਵਹ ਬਾਰ
 ਨ ਅਤਿ ਬਲ ਮਦ ਮੱਤਾ ਮੈ ਤਵ ਦਾਸ ਤਨ ਕ ਬਲ ਰੱਤਾ ਮੇ ਤਨ ਕੀ
 ਕਛੁ ਚਿੰਤਨ ਕਰੀ ਮੈ ॥ ਆਪ ਜੁਧ ਕੀ ਲਾਜ ਸੀਭੁ ਕੀ ਮੈ ॥ ੧੮੦ ॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਅਧਿਕ ਉਪਮ ਜਿਉ ਆਪ ਕੀ ਹੋਵੈ ਜਗਤ ਮਝਾਰਾ ਸੇ
 ਈ ਕਾਮ ਨਿਜ ਕੀ ਜੀ ਮੈ ਕਰਨ ਜੇਗ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ੧੮੧ ॥ ਸੇਵਕ ਕੋ ਇ
 ਹ ਉਚਤ ਹੀ ਬਚਨ ਮਾਨ ਬੇ ਸੀਸਾ ਆਰੋ ਕਾਰਜ ਗੁਰੂ ਕਾ ਆਪ ਕ
 ਰਗੁ ਜਗਦੀਸਾ ॥ ੧੮੨ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਸਿੰਧ ਜਰਾ ਜਿ ਮਘਾਤ ਸਮੇਂ ਹ
 ਨ ਸੀ ਜਦਨੀ ਦਨ ਬਿਯੋਤ ਬਨਾਈ ॥ ਪੈਨ ਸਪੁਤ ਜੁਹਾਰ ਗਯੋ ਬਲੁ ਮੈਰ
 ਦਯੋ ਜਗਨਾਇਕ ਗਾਈ ॥ ਧੀਰ ਜਦੈ ਨਿਜੋ ਪੈਰਖ ਸੰਜੁਤ ਸਤੁ ਜਿਤੈ
 ਜਗ ਪੈਜ ਬਢਾਈ ॥ ਤੁਝੇ ਪ੍ਰਭ ਜੁਯਾ ਕਾਰਜ ਆਪਨ ਆਪ ਕਰੇ ਸੰਗ
 ਹੋਇ ਸਹਾਈ ॥ ੧੮੩ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਬਚਨ ਜਬੈ ਸੁਨ ਪਾ
 ਇਸਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਤਬ ਬਿਵਤ ਬਨਾਇਸਾ ॥ ਸਿੰਧ ਸੁਤਾ ਅਹਿ ਫੇਨ ਮੰ
 ਗਾਈ ॥ ਨਿਜ ਕਰ ਧਾਰ ਸੁਤਾ ਹਿ ਪਿਆਈ ॥ ੧੮੪ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਪਾ
 ਰ ਬਤੀ ਪਤਿ ਬਲ ਭਾਨਾ ਗਫੇਨ ਕੇ ਖਾਇ ॥ ਮਸਤ ਭੁਯੋ ਹਰ ਜੱਛ ਤਬ
 ਏਣੀ ਪਤਿ ਕੀ ਭਾਇ ॥ ੧੮੫ ॥ ਤਿਹ ਅਚ ਭੁਯੋ ਮੱਤ ਇਮ ਗਾਜੀ ॥ ਕ
 ਵਨ ਕਰੀ ਯਹ ਅੱਗੁ ਸੁਪਾਜੀ ॥ ਬਰਛਾ ਖਾਸ ਹਾਥ ਪ੍ਰਭ ਲਯੋ ॥ ਦ੍ਰਿ

ਤੁਕਰਹਾਥ ਤੁਨ ਕੇ ਦਯੋ ॥ ੧੮੬ ॥ ਸੱਸਤ ਅਸਤ ਸੋ ਕਮਰ ਛਕਾਈ
 ॥ ਅੰਬੁਜ ਪਰੇ ਮੱਧਿ ਪਗ ਆਈ ॥ ਥਾਪੀ ਪਿਸ਼ਟ ਪਛ ਪ੍ਰਤ ਦਈ ॥
 ਕਰਣ ਚਛ ਤੁਨ ਪਰ ਕਈ ॥ ੧੮੭ ॥ ਲੀਕੇ ਸੁਰ ਅਰਿ ਬੰਧ ਸੁਮ
 ਰੀ ॥ ਗਹ ਕਰ ਮੱਧਿ ਆਛ ਤਹ ਧਰੀ ॥ ਨਮ ਸਕਾਰ ਪਰ ਕਰ ਮਾਪਾਈ
 ॥ ਨਿਜ ਬਾਜੀ ਪਰ ਵਿਸਟ ਚਲਾਈ ॥ ੧੮੮ ॥ ਅਤ੍ਰਿਲ ॥ ਏ
 ਸੁਟਾਰ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਮਿਰੀ ਸਸਿਧਾਯੋ ॥ ਪਲਕ ਏਕ ਨਹੀ ਬਿਤੀ ਬਿਸੇ
 ਗਦੁ ਆਯੋ ॥ ਸਿੰਘ ਪੈਰ ਯੋ ਅਵਿਰੁ ਭਯੋ ਸੁਜਾਨਿ ਯੋ ॥ ਹੋ ਸਾਰ ਦੁਲ
 ਜੋ ਗਜ ਬਧ ਹੇਤ ਪਛਾਨਿ ਯੋ ॥ ੧੮੯ ॥ ਉਤ ਇਮ ਚਲ ਕਰ ਭੁੱਖ
 ਸਿੰਘ ਵਿਰੁ ਜਾਇ ਕੋ ॥ ਇਤ ਸਤਿਗੁਰ ਜੂ ਦੇਖਤ ਮੇਵ ਬਦਾਇ ਕੋ ॥
 ਆਨੰਦ ਪੁਰ ਨਿਜ ਉਚ ਸਥਾਨ ਬਿਰਾਜੀ ॥ ਹੋ ਨਿਰਖ ਦਰਸ ਜਿਹ
 ਅਵਭੂਤ ਪਾਪ ਸੁਭਾਜੀ ॥ ੧੯੦ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਇਤ ਪ੍ਰਭ ਜੂ ਅ
 ਨੰਦ ਜੀ ਅਧਾਰਾ ॥ ਉਤ ਦੂਤ ਨ ਕੇ ਬਜੇ ਨਗਾਰਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਚੜੀ
 ਮਲੇਛੀ ਸੈਨਾ ॥ ਛਾਇ ਲਯੋ ਰਵ ਕਹ ਰਜ ਗੈਨਾ ॥ ੧੯੧ ॥ ਸੁਤਰੀ
 ਬਾਜਤ ਬੰਬ ਨਗਾਰਾ ॥ ਕੰਪਤ ਧਰਨ ਅਧਿਕ ਭੀ ਭਾਰਾ ॥ ਦਾਉ ਜੂ
 ਈ ਰੁਹੇਲੇ ਆਏ ॥ ਆਫਰੀ ਦੀ ਅਨੁ ਭਰੇ ਨਚਾਏ ॥ ੧੯੨ ॥ ਲੋ
 ਦੀ ਸੁਰ ਨਿਅਜੀ ਚਲੇ ॥ ਬਾਟਨ ਖੇਲ ਪਠਾਣ ਜੁਭਲੇ ॥ ਗਾਨੇ ਸ
 ਰਬ ਗਿਰਨ ਕੇ ਜਾਨਹਾ ॥ ਗੁਜਰ ਰੇ ਘੜ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਮਾਨਹਾ ॥ ੧੯੩
 ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਸਭੈ ਕੋ ਪ ਕੈ ਕੈ ਕਿਧੈ ਆਨ ਦੁਕੋ ॥ ਚ
 ਚਿਰ ਰਾਟਿ ਸਭੈ ਮਾਰਿ ਕੁਕੋ ॥ ਇਸੇ ਜੋਰ ਪਾਯੋ ਸਭੈ ਚਰ ਭਾਰੀ ॥ ਦੁ
 ਤੀ ਚਰ ਬੀਰਿ ਸਕੈ ਨਾ ਸਿਧਾਰੀ ॥ ੧੯੪ ॥ ਜਿਸੇ ਬਾਨ ਹੋਈ ਤਿਸੇ
 ਥਾਨ ਜੁਝੈ ॥ ਬੁਰਾ ਆਛ ਬੀਰਿ ਨਹੀ ਜਾਤ ॥ ਬੁਝੈ ॥ ਇਸੇ ਪਾਇ ਜੋ ਰੋਤਿ

ਨੂੰਯੋਸੁਕੀਨਾਗੜ੍ਹਲੋਹਹੁਪੈਦਲੀਪੇਲਦੀਨਾ॥੧੯੫॥ ਦੇਹਰਾ
 ॥ਅਗਮਪੁਰੀਪਰਮੇਰਚੈਅਧਿਰਮਾਰਿਬਲੁਪਾਇ॥ਤਿਹਧਕਾਇ
 ਗੜ੍ਹਲੋਹਪੈਆਏਕੋਪਬਢਾਇ॥੧੯੬॥ ਮਸਤਪੀਲਤਿਨਆਰ
 ਕਰਅਟਹਪਾਛਦਲਸਾਰਾਸੁਰਪਿਆਦਗੈਸਾਜਦਲਹੱਲਾਕ
 ਰਿਯੋਅਪਾਰਾ॥੧੯੭॥ ਭੁਜੀਗਪੁਆਤਛੰਦ ॥ਕਰੇਸੁਰਸਾਰੇ
 ਮਧੀਕੁੰਭਲੀਨਾ॥ਘਰਿਓਓਰਚਾਰੀਬਡੇਜੋਰਕੀਨਾ॥ਤਿਸੇਭਾਲਲੇ
 ਤਿਸੁਪੇਟੀਬੀਧਾਈ॥ਬਡੀਸੈਫਤੇਰੀਮਧੀਸੁੰਡਲਾਈ॥੧੯੮॥ ਕ
 ਰਯੋਮਤਕੈਫੰਘਨਿਯੋਦੈਮਸਾਲਾ॥ਮਨੋਯੋਬਿਰਾਜੈਅਹੈਕਾਲਕ
 ਲਾ॥ਸਰਿਸਾਂਗਪੇਲਾਸਹੈਕੋਟਆਯੋ॥ਅਗੈਜੋਬਚਿਤ੍ਰਮਿਰੀਗ
 ਲਖਾਯੋ॥੧੯੯॥ ਲਖੇਸਿੰਘਰੂਪੰਫਿਰਿਯੋਫੇਰਬਾਲਾ॥ਤਿਨੈਕੋਪ
 ਕੈਕੈਪੁਨੀਫੇਰਭਾਲਾ॥ਭਯੋਜੁਧਭਾਰੀਤਿਸੀਯਉਸੁਥਾਨੈ॥ਮਨੋਭੂਤ
 ਪ੍ਰਤਿਭੁਖੈਮਾਸਆਨੈ॥੨੦੦॥ ਸੁਯਾ॥ ॥ਆਨਨਿਦਾਨਕੀਮਾ
 ਰਮਚੀਤਬਬੀਰਗਏਬਹੁਤਾਹਕਟਾਕਟਾਤਿਪਬੰਦੁਕਕ੍ਰਿਪਾਨਸ
 ਰਾਸਨਤੀਰਪਰੈਤਿਹਠੰਰਸਟਾਸਟਾ॥ਜੇਗਨਭੂਤਪਿਸਾਰਪਰੀਕ
 ਲਨਾਰਦਨਾਚਤਹੈਸੁਰਟਾਰਟਾ॥ਕਾਇਰਭਾਜਤਜਾਤਗਿਰੈਇਹ
 ਭਾਂਤਮਨੋਜਨਦੀਹਅਟਾਅਟਾ॥੨੦੧॥ ਇਹਭਾਂਤਿਸੁਮਾਰਅਪਾਰ
 ਪੁਰੀਦਲਵੂਤਨਕੇਅਗਨੀਤਹਨੈ॥ਪੁਨਬਾਜਗਜੀਰਥਪੱਤਿਕਿ
 ਧੋਜਨਸਾਵਨਮਾਰਤਮੇਘਗਨੈ॥ਤਬਤੈਸਉਪਾਟਕਕਮੋਉਨਦੁਤ
 ਨਨਾਗਕਿਧੋਤਿਨਫੇਰਅਨੈ॥ਗੜ੍ਹਤੀਰਸਪਰਿਕੇਆਨਸੁਕਯੋਸਬ
 ਓਰਨਤੇਤਿਨਮੰਤ੍ਰਮਨੈ॥੨੦੨॥ ਰਸਾਦਲਛੰਦ ॥ਤਿਨੈਕੋਪਕੀ
 ਨਾ॥ਸੁਹੈਪੇਲਦੀਨਾ॥ਲਖੇਸਿੰਘਉਪਾਗਾਗਜੀਕਾਲਰੂਪਾ॥੨੦੩॥ ਹ

ਨੀ ਆਗ ਜਾਈ ਅਰਿ ਮਾਰ ਖਾਈ ॥ ਇਸੇ ਰੂਪ ਤਾਈ ॥ ਤਿਸੈ ਤੇ ਲਖਾਈ
 ॥ ੨੦੪ ॥ ਮਨੇ ਕਾਲ ਕਾਲਾ ॥ ਲਖੇ ਪੈ ਬਿਆਲਾ ॥ ਪੁਨਿ ਫੇਰ ਆਨਾ ॥
 ਤਿਸੀ ਜਾ ਬੁਕਾਨਾ ॥ ੨੦੫ ॥ ਮਹਾਂ ਮੰਤ੍ਰ ਹਾਈ ॥ ਕਰਮੈ ਸੈਫ ਸਾਈ ॥ ਅਸੀ
 ਸੈਫ ਸੁੰਡਾ ॥ ਬਧੇ ਤਾਸ ਬੁੰਡਾ ॥ ੨੦੬ ॥ ਹਿੰਦੂ ਰੰਗ ਲੂਰੀ ॥ ਜਸੀ ਟਾਲ ਸੁ
 ਰੀ ॥ ਗੁਲੇ ਰੰਗ ਟੇਰੀ ॥ ਪਰੇਤ ਯਾਗ ਸੋਚੀ ॥ ੨੦੭ ॥ ਸਬੈ ਧਾਰ ਗਈ ॥
 ਮੁੰਡੀ ਸੀਮਿ ਲਾਈ ॥ ਚਿਤੇ ਚੰਪ ਦੂਕੇ ॥ ਸਬੈ ਮਾਰਿ ਕੂਕੇ ॥ ੨੦੮ ॥ ਸੁੰਘ
 ॥ ਘੋਰ ਦਸੇ ਦਿਸ ਤੇ ਗਢ ਦਾਰਨ ਫੇਰ ਅਨਯੋ ਗੰਜ ਰਾਜ ਬਨਾਈ ॥
 ਆਵਤੁ ਪੈ ਜਨ ਪੱਥ ਸਪੱਥ ਸੁਭਾਨ ਕਸੇ ॥ ਤਿਹ ਰੂਪ ਲਖਾਈ ॥ ਤਾਨੁ ਤ
 ਪੈ ਚਤੁਰੇ ਰਤੇ ਦੂਤ ਸੁਲੈ ਬਰਛੇ ਬਹੁ ਭਾਂਤ ਨ ਚਾਈ ॥ ਰੂਪ ਨਿਹਾਰ ਸੁਬੰਧ
 ਧਰੀ ਸਿੰਘ ਸਿਕਤੁ ਪੈ ਗਜਯੋ ਮਨ ਆਈ ॥ ੨੦੯ ॥ ਆਵਤੁ ਨਾਗ ਬਿ
 ਲੋਕ ਤਬੈ ਹਰਿ ਆਗੈ ਭਯੋ ਤਿਹ ਕੇ ਬਲ ਧਾਨੀ ॥ ਹਾਥ ਸੋ ਬੀਚ ਧਰਮੈ ਬ
 ਰਛਾ ॥ ਤਿਨੇ ਸੇ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧਿ ਕੀ ॥ ਸਬ ਧਾਨੀ ॥ ਕਾਲ ਕਰਾਲ ਸੁਦੈ ਗਰਜਿ
 ਚਿਤ ਬਾਅਨ ਭਈ ਗਜ ਕੀ ਨਿਜ ਕਾਨੀ ॥ ਭਾਲ ਸੁ ਬੀਚ ਹਨਯੋ ਬਰਛਾ
 ਗਜ ਦੈ ਕਰ ਜੇਰ ਰਕਾ ਬਨਿ ਧਾਨੀ ॥ ੨੧੦ ॥ ਕਿਪ ਭਯੋ ਜਨੁ ਪੱਥ ਹਿ ਪੈ ਹਰਿ
 ਮਾਰ ਧਰਾ ਧਰ ਦੀਸ ਫਿਰਾਈ ॥ ਕੈ ਬਨਿਤਾ ਸੁਤ ਕੋ ਡਰ ਕੈ ਇਹ ਨਾਗ ਧਾਸਿਯੋ
 ਗਿਰ ਭੀਤ ਰਜਾਈ ॥ ਸੁਨਤ ਧਾਰ ਚਲੀ ਪਥ ਉਰਧ ਸੇ ਉਪਮਾ ਬਰਨੀ ਨਹੀ
 ਜਾਈ ॥ ਕਾਟ ਸੁ ਕਾਲ ਕਾ ਸੀਸ ਮਖਾ ਸੁਰਜਿਯੋ ਧਰ ਸੁਨ ਕੀ ਧਾਰ ਟਹਾਈ ॥
 ੨੧੧ ॥ ਤਿਨ ਸਥਾਨ ਬਡੇ ਬਲ ਟਾਨ ਗਹੇ ਕਿਰਪਾਨ ਮਹਾ ਬਲ ਧਾਨੀ ॥ ਰਾ
 ਇ ਕਿਧੈ ਜਸੁ ਟਾਰ ਪਿਥੀ ਪਤਿ ਜਾਹਰ ਪੈ ਜਹ ਤੇਗ ਕਹਾਨੀ ॥ ਹੋਇ ਸੁਟੂ
 ਕਜੁ ਟੂਕ ਗਿਰਿਯੋ ਗਜ ਭੁਆਗ ਗਯੋ ਨਹੀ ਪਾਛੇ ਨਿਦਾਨੀ ॥ ਯੋਰਿ ਸ ਬੀ
 ਰ ਕਿਤੇ ਸੁਖ ਰੇ ਤਿਹ ਕੋਨ ਸਕੈ ਉਨ ਨਾਮ ਬਖਾਨੀ ॥ ੨੧੨ ॥ ਦੇਹਰਾ

॥ ਅਧਿਕ ਲਭੇ ਪੁਨ ਕੇ ਸਰੀ ਰਾਟ ਬਰੇ ਰਣ ਮੰਡਾ ਟੂਕ ਟੂਕ ਭੁਭੇਖੇ
 ਮੈ ਗਯੇ ਨ ਰਣ ਕੇ ਛੰਡਾ ॥ ੨੧੩ ॥ ਅਤ੍ਰਿਲੁ ॥ ਅਧਿਕ ਲਭੇ ਰ
 ਣ ਮੰਡ ਪਤੀ ਜਸ ਟਰਕਾ ਨਾ ਮ ਕੇ ਸਰੀ ਜਾਸ ਪਤੀ ਨਿਜ ਪਾਰਕਾ
 ॥ ਨਿਜ ਬਾਰਣ ਪਰ ਜੁਝਯੋ ਬਡ ਰਣ ਪਾਇ ਕੈ ॥ ਹੋ ਬਸਿਯੋ ਸਰਗ
 ਕੇ ਮਧ ਪਰ ਮਜੁ ਪੁ ਪਾਇ ਕੈ ॥ ੨੧੪ ॥ ਏਯਾ ਗਜੈ ਨ ਦਿਸਾਵ
 ਹਨਾਗ ਸਿਧਾਰਤੁ ਰੋਤ ਸਥਾਰ ਅਗੈ ਦਲੁ ਜਾਈ ॥ ਬਾਰਨ ਬਾਜ ਨ
 ਰਾਜ ਬਿਚਾਰਤੁ ਪੈ ਦਲ ਸੈਨ ਗਿਰੈ ਬਹੁ ਭਾਈ ॥ ਕਾਲ ਸਮਾਨ ਸੁਕੀ
 ਤਤ ਪੈ ਗਜ ਕੋ ਨ ਸਕੈ ਤਿਹ ਕੀ ਛੁਬ ਗਾਈ ॥ ਪੈਨ ਸਮਾਨ ਫਿਰੈ ਤਿ
 ਤ ਬਾਰਨ ਅਭੁਕਿਯੋ ਅਰੁ ਸੈਨ ਪਲਾਈ ॥ ੨੧੫ ॥ ਚੰਪਈ ॥
 ਇਹ ਬਿਧ ਪਰੈ ਅਰਨ ਮੈ ਗਾਈ ॥ ਮਾਰੇ ਅਧਿਕ ਤਵਨ ਕੇ ਸਾਥੀ ॥
 ਮੇਰ ਸਮਾਨ ਓਰ ਨਿਹ ਜਾਈ ॥ ਅਭੁਨ ਜੋ ਅਰ ਸੈਨ ਖਪਾਈ ॥ ੨੧੬ ॥
 ॥ ਕਿਤੁ ਕਹ ਜਾਰ ਬਾਜ ਤਹ ਮਾਰੇ ॥ ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਸੋ ਕਰੀ ਪਛਾਰੇ ॥ ਪੈਵ
 ਲੁਤੁਹਾ ਅਧਿਕ ਦਲ ਪਾਯੋ ॥ ਕਰੀ ਨਹੋ ਇਕਾਲ ਜਨ ਧਾਯੋ ॥ ੨੧੭ ॥
 ॥ ਏਕ ਓਰ ਪੁਭ ਕੈ ਦਲ ਮਾਰਤਾ ॥ ਦੂਜੀ ਓਰ ਗਾਇੰਦ ਪਛਾਰਤਾ ॥ ਯੋਤ
 ਰਕਨ ਕੇ ਕਟਕ ਅਪਾਰਾ ॥ ਕੀਨੋ ਮਾਰ ਪਲਕ ਮਹਿ ਛਾਰਾ ॥ ੨੧੮ ॥
 ਇਹ ਬਿਧ ਭੁਯੋ ਜੁਧ ਤਹੁ ਭਾਗੀ ॥ ਕੀਨ ਸੁਮਤਿ ਤਿਹ ਕਰੈ ਸੁਮਾਰੀ ॥
 ਜਥਾ ਬਧ ਥੇਰਾ ਕਛੁ ਗਾਯੋ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਜਿਮ ਮਾਪ ਜਤਾਯੋ ॥
 ੨੧੯ ॥ ਯੋ ਲਖ ਕੈ ਸੁਚ ਦਯੋ ਟਹ ਸੁਬਾ ॥ ਲੋਜ ਕੇ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਭੁ
 ਥਾ ॥ ਇਤੈ ਕਛੁ ਜਬ ਪੇਸਨ ਗਯੋ ॥ ਗੇਵੇ ਲੀਤ ਆਗ ਲਹੈ ਰਸਿਧਯੋ ॥
 ੨੨੦ ॥ ਇਤੁ ਰਾਜਨ ਕੀ ਜੁਨਹੁ ਕਹਾਨੀ ॥ ਜਿਮ ਸਤਨ ਕੇ ਸੀਸ ਬਿ
 ਹਾਨੀ ॥ ਕਰਕੈ ਮਸਤ ਪਰੈ ਤਿਨ ਬਾਲਾ ॥ ਸੇਵਿ ਰਭੁਯੋ ਤਿਨੀ ਕੇ

ਕਾਲਾ॥੨੨੧॥ ਬੁਰੀ ਬਾਤ ਜੇ ਕੋਊ ਬਨਾਵੈ॥ ਉਲਟ ਪਿਸਟ ਤਿਸਹੀ ਕੇ
 ਆਵੈ॥ ਬਾਈ ਧਾਰ ਤੁਰਕ ਜੇ ਆਵੈ॥ ਖੜਕ ਕੇਤ ਪਲ ਮੱਧਿ ਖਪਾਵੈ॥
 ੨੨੨॥ ਨਿਜ ਭਗਤ ਨ ਕੋ ਜਸੁ ਟਰਤਾਯੋ॥ ਖਲ ਦਲ ਮਾਰਿ ਪਲਕ
 ਮਹਿ ਘਾਯੋ॥ ਆਇ ਕੇ ਸਰੀਰਾਟ ਸੀ ਘਾਰੋ॥ ਅਟਰਨ ਕਾ ਕੋ ਕਰਤ
 ਸੁਮਾਰੋ॥੨੨੩॥ ਰਸਾਟਲ ਛੰਦ ॥ ਘਨੇਰਾਟ ਮਾਰੋ॥ ਕਥੈ ਕੰਨ
 ਸਾਰੋ॥ ਗਏ ਭਾਜਿ ਐਸੇ॥ ਹਰੰ ਵੇਦ ਜੈਸੇ॥੨੨੪॥ ਨਧੀਰ ਧਰਾਹੀ॥
 ਨਪਾਛੇ ਫਿਰਾਹੀ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀਤ ਪਾਈ॥ ਜਪੰਗੀਤ ਗਾਈ॥੨੨੫॥
 ਚੌਪਈ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਨਾਸਤ ਟਨਕ ਕੀਨਾ॥ ਬਿਜੈ ਛੱਡ ਅਪਨੇ ਸਿ
 ਰਲੀਨਾ॥ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਸਾਹਿਬ ਅਟਤਾਰੀ॥ ਕੋ ਜੀਤੈ ਤੋ ਕੇ ਸੀਸਾਰੀ॥
 ੨੨੬॥ ਅੜਿਲ ॥ ਤਬੈ ਖਾਲਸਾ ਮਗਰ ਤਿਨੁ ਕੈ ਧਾਇਯੋ॥ ਮਾ
 ਰਿਕੂਟ ਜਬ ਖਲ ਦਲ ਸਰਬ ਭਜਾਇਯੋ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਨ ਐਸ ਭਾਂ
 ਤਿ ਲਖ ਪਾਇ ਕੈ॥ ਹੋਲਾਇ ਓ ਖਾਲਸਾ ਮੇੜ ਸੁ ਸੁਰ ਚੜ੍ਹਾਇ ਕੈ॥੨੨੭॥
 ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਆਛੇ ਉਤਮ ਮਨੁ ਖਪਾਈ॥ ਯੈ ਸਤਿਗੁਰ ਜੁ ਕਹ
 ਸਮਝਾਈ॥ ਮੇਰਾ ਬਚਨ ਮਾਨ ਕਰ ਸਾਰੋ॥ ਫਿਰ ਆਵੈ ਜਿਨ ਜਾਹੁ ਅ
 ਗਾਰੋ॥੨੨੮॥ ਜਬ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਪਤੇ ਸਿਧਾਏ॥ ਸਰਬ ਖਾਲਸੇ ਜੋ
 ਗਇ ਖਾਏ॥ ਫਿਰਿ ਓ ਖਾਲਸਾ ਬਿਲ ਮਨ ਲਾਈ॥ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਕੀ
 ਆਗਿਆ ਪਾਈ॥੨੨੯॥ ਜਬ ਤਿਹ ਮਿਲਿ ਓ ਖਾਲਸਾ ਆਈ॥ ਜਗ
 ਪਾਵਨ ਸੀ ਬਦਨ ਅਲਾਈ॥ ਭਾਰੋ ਅਗੁ ਮਗਰ ਨਹੀ ਕੀਜੈ॥ ਇਹ
 ਬਚ ਮੇਰ ਕਾਨ ਸੁਨ ਲੀਜੈ॥੨੩੦॥ ਨੀਤ ਬਿਖੈ ਭਾਖਤ ਬਚ ਬਡੇ॥ ਅ
 ਰਭਾਗੇ ਕੋ ਮਗਰ ਨ ਚਢੇ॥ ਸਸਤੀ ਨ ਹੋਇ ਗਏ ਜੁ ਸਰਨਾ॥ ਤਾ ਕੋ
 ਬਧ ਆਛੇ ਨਹੀ ਕਰਨਾ॥੨੩੧॥ ਜਬ ਸਤਿਗੁਰ ਸੀ ਮੁਖ ਇਮਰੁ

ਖੀ। ਲੈ ਸਭੁ ਹੂੰ ਅਪਨੇ ਚਿਤ ਰਾਖੀ। ਇਹ ਬਿਧ ਭਯੋ ਨਾਥ ਜੈ ਕਾਰੀ।
 ਰਾਇ ਮਲੇ ਛੁਗਾਏ ਸਭੁ ਹਾਰੀ। ੨੩੨॥ ਸ੍ਰੋਯਾ ॥ ਦੇਸ ਬਿਦੇਸ ਸ
 ਬੈ ਵਿਪਲੀ ਮਾਂਧਿ ਏ ਬਤੀਆਂ ਸਭੁ ਹੂੰ ਸੁਨ ਪਾਈ। ਸੰਤ ਅਨੰਤ ਸਖੇ
 ਸਿਖ ਪੁਰਨ ਨਾਚ ਉਠੇ ਮਨ ਮੇਦ ਬਢਾਈ। ਆਜ ਸਮਾਨ ਸੁਪੈ ਨ ਕਹੂੰ
 ਸੁਖ ਜੋਗੁ ਰਵੇ ਵਕੀ ਜੀਤ ਸੁਨਾਈ। ਧੰਨ ਹੀ ਧੰਨ ਭਯੋ ਸਭੁ ਜਾ ਜ
 ਬਨਾਥ ਜਿਤੇ ਅਰੁ ਸੈਨ ਭੁਜਾਈ। ੨੩੩॥ ਗਿਗ ਸੁਨੀਰ ਦਿਪੇ ਜਿਮ
 ਛੀਰ ਸੁਚੰਦਨ ਅੰਘ ਨ ਸਾਰ ਸੁਹਾਈ। ਬਾਜ ਗਇੰਦ ਸਸੀ ਮੁਕਤਾ
 ਹਿਮ ਫੋਨ ਕਪਾਸ ਰਿਦਾ ਸਮ ਸਾਈ। ਜੋ ਨਿਜ ਰਾਸ ਮੰਦਾਰ ਸੁਬਾਛਤ
 ਸੰਤ ਨ ਕੇ ਮਨ ਕੀ ਸਤਿ ਸਾਈ। ਕੀਰਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰਨ ਕੀ ਬਰ ਸੇਤ ਸ
 ਰੂਪ ਸਬੈ ਧਰਿ ਛਾਈ। ੨੩੪॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਜੁਧ ਪੁਰ ਅ
 ਨੰਦ ਕੇ ਅੰਸੇ ਭਯੋ ਸੁਬਨਾਇ। ਜਿਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਰਨਨ ਕਰੇ ਅਨੁ
 ਗਇਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ। ੨੩੫॥ ਸ੍ਰੋਯਾ ॥ ਦੁਖ ਅਤ ਹੈ ਮਿਲ ਰਾਟ ਸ
 ਭੈ ਨਿਜ ਜਾਇ ਕੇ ਸਾਹ ਕੇ ਤੀਰ ਪੁਕਾਰੇ। ਸੈਨ ਦਈ ਬਹੁ ਲਾਖ ਤਿਨੈ ਤ
 ਬ ਆਨ ਲਰੇ ਸੁਬ ਜਾਇ ਨ ਗਾਰੇ। ਜੀਤ ਭਈ ਕਰਨ ਨਿਧ ਕੀ ਜ ਸੁ
 ਟਾਰ ਕਿਧੈ ਸਮ ਰਾਟ ਸੀ ਘਾਰੇ। ਗਾਫ ਲਗਿ ਨ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਜਿਹ ਸਿਤ
 ਨਿਵਾਜ ਸਸਤੁ ਬਿਦਾਰੇ। ੨੩੬॥ ਸ੍ਰੋਯਾ ॥ ਬਿਤ ਅਮਿਤੁ ਸੁਧਿਤ
 ਨਿਹਾਰਿ ਕੈ ਕੈਨ ਸਕੈ ਕਬਿ ਚਿਤ ਗਨਾਈ। ਸਾਟਨ ਕੇ ਘਨ ਜੋ ਬਰਖ
 ਯੇ ਧਨ ਧਾਰ ਹਜਾਰ ਲਯੋ ਸਬ ਆਈ। ਦੀਨ ਨ ਕੇ ਜਨ ਰੁਖ ਭਯੋ ਸੁਰ
 ਬਾਂਟ ਤਦੇਖ ਗਿਰੀ ਸੁ ਰਹਾਈ। ਦਾਰਦ ਕੇ ਤਨ ਛੇਦ ਪਰੇ ਨਿਜ ਸੁਮਨ
 ਦੇਹ ਦਰੇ ਰਨ ਛਾਈ। ੨੩੭॥ ਵੰਦੁ ਨਾਦ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਅਨੁਪ ਮੰਨੀਤ
 ਬਜੈ ਜਿਹ ਕੇ ਦਰ ਬਾਰਾਘੋਬੀ ਗ੍ਰਿਥ ਪੁਰਨ ਨ ਕੇ ਸੁਭੁ ਹੋਵਤ ਹੈ ਦਿਨ

ਰੇਨ ਉਚਾਰਾ ਬੀਰ ਅਮੀਰ ਸਰੀਰ ਸੁਪਾਟਨ ਰਾਜੀਤ ਹੈ ਅਗਨੈਤ ਅ
 ਪਾਰਾ ਭਾਟ ਕਲਾਟਤ ਦਾਢਿ ਗੁਨੀ ਧਨ ਪਾਟਤ ਹੈ ਮੁਖ ਸੋਭਨਿ ਸਾਰ
 ॥੨੩੮॥ ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਕਰੇ ਇਨ ਕੇਤੁ ਮਹੀ ਜਗਮੈ ਸਬ ਬਮੋਤ ਬਨ
 ਈ ਗਾਟਨ ਸੇਰਿ ਪਕੋਟ ਹਨੇ ਪੁਨ ਕੋਟ ਤੇਤੀ ਸਕੀ ਬੰਦ ਛੁਡਾਈ ਮੁ
 ਸੁਰੀਤੁਰ ਸੁਰੀ ਸਕਿ ਸੀ ਹਰਿ ਭੂ ਸੁਤ ਕੀ ਤਿਆ ਅੰਗ ਲਗਾਈ ਸੇ
 ਅਬ ਸਾਹਨ ਸਾਹ ਭੁਯੋ ਆਰਿ ਚੁਰ ਕੈ ਜੀਤ ਕੀ ਬੰਬ ਬਜਾਈ ॥੨੩੯॥
 ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਸਕਲ ਤੁਰਕ ਰਾਜਾਨ ਪੈ ਕੋ ਜੀਤੈ ਰਨ ਜਾਇ ਸੇ
 ਇਨ ਦੇਵੇ ਭਜਾਇ ਕੈ ਪਲ ਮੈ ਮਾਰਿ ਖਪਾਇ ॥੨੪੦॥ ਚੌਪਈ
 ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਕਹਤ ਸਕਲ ਨਰ ਨਾਰੀ ॥ ਪੈ ਇਹ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਅਵ
 ਤਾਰੀ ॥ ਹਮਰੇ ਅਧਿਕ ਭਾਗ ਕਛੁ ਜਾਗੇ ਜੀ ਅਸ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਨੀ
 ਲਾਗੇ ॥੨੪੧॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਕਥਾ ਪੰਚ ਦਸਵੀ ਸੁਮਤਿ ਬਰਨੀ
 ਕਛੁ ਕਸੁਰੀ ਗਾ ਅਗਰ ਖਸਟ ਦਸਮੀ ਭੁਨੈ ਸੇਤੁ ਮਸੁਨਹੁ ਪ੍ਰਸੰਗ ॥
 ੨੪੨॥ ਚੌਪਈ ॥ ਜੇ ਰੁਚੈ ਇਹ ਪਦੈ ਪਦਾਵੈ ॥ ਮਨ ਸਾ ਬਾਰ
 ਸਕਲ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥ ਸੀ ਗੁਰ ਭਗਤ ਅਧਿਕ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਹੋਈ ॥ ਦਾਰਦ
 ਦਖ ਰਹੈ ਨਹਿ ਕੋਈ ॥੨੪੩॥ ਅਚੁਤ ਗੁਰ ਚਰਨ ਨ ਮੈ ਬਾਸਾ ॥ ਰਿਧ
 ਸਿਧ ਪੁਰਨ ਤਿਹ ਆਸਾ ॥ ਜਨ ਨੀ ਜਰ ਰਬਹੁ ਰਨਹੀ ਆਵੈ ॥ ਨ
 ਟਗਹ ਜੀਤ ਦਸਮ ਬਰ ਪਾਵੈ ॥੨੪੪॥ ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਿਲ
 ਸ ਰਾਜਨ ਸਿਉ ਤੁਰਕਾਨ ਜੁਧ ਆਨੰਦ ਪੁਰ ਜੁਧ ਖਾਲਸੇ
 ਕੀ ਬਿਜੈ ਭਵੇਤ ਬਰਨਨੀ ਨਾਮ ਪੰਚ ਦਸਮ ਧੰ ॥ ਇਸ ਮਾਪ
 ਤੁਮ ਸਤ ਸੁਭ ਮਸਤਾ ॥੧੫॥ ੧੪॥ ਅਫਜੁ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ॥
 ਯੋਜ ਬਹਾਰ ਗਯੋ ਤਿਨ ਕੇ ਦਲ ਭਗਲ ਲੋਕ ਤਹਾ ਸੁਸਿਧਾਰੇ ॥ ਜਾ

ਇਸੁ ਸਾਹ ਕੇ ਤੀਰ ਕਹਾਯੋ ਉਨ ਜੀਤ ਭਈ ਤੁਮਰੇ ਦਲ ਹਾਰੇ ਯੈ ਸੁਨ
 ਸਾਹ ਕਹਾਯੋ ਬਿਸਮੈ ਤਿਨ ਸਾਥ ਕਹਾਯੋ ਕਹੁ ਕੈ ਸਪੁਕਾਰੇ ਤੈ ਸੁਨ ਦੂ
 ਤਕਹੀ ਬਤੀਅੰ ਨਖ ਅੰ ਸਿਖ ਲੈ ਸਬ ਛੋਰ ਬਿਥਾਰੇ ॥੧॥ ॥
 ਦੂਤੇ ਬਾਹ ਸਾਹਿਬੋ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਜਬ ਹਮਰੇ ਇਤ ਤੇ ਦਲ ਗ
 ਏ ॥ ਉਤ ਤੇ ਰਾਜਨ ਕੇ ਬਹੁ ਅਏ ॥ ਮਿਲ ਕੇ ਕੀਨ ਜੁਧ ਜਬ ਆਈ
 ॥ ਬਾਹਰ ਲਕੇ ਸੁਹੈ ਦਲੁ ਆਈ ॥ ੨ ॥ ਆਯੋ ਦਿਵਸ ਜੁਧ ਜਬ
 ਭਯੋ ॥ ਤੁਪਖਾਨੁ ਤਬ ਨਿਕਟ ਸੁ ਅਯੋ ॥ ਇਤ ਜਬ ਲਗੀ ਤੇਪ ਗਨ
 ਗਰਜਨਾ ॥ ਤਬ ਤਿਨ ਕਰੇ ਬੀਰ ਨਿਜ ਬਰਜਨਾ ॥ ੩ ॥ ਗਿਰ ਮੁਰਚਾ
 ਨ ਮੈ ਦੀਸ ਬਿਠਾਈ ॥ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਯੈ ਕਰੀ ਲਰਾਈ ॥ ਇਤ ਉਤ ਲਰੇ
 ਬੀਰ ਗਨ ਸਾਰੇ ॥ ਦੁਹ ਬੈਠੇ ਗਿਰ ਜੁਧ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ਤਬ ਨ ਬਾਬ
 ਕੁਧਤ ਅਤਿ ਭਯੋ ॥ ਤੁਪਖਾਨੁ ਪ੍ਰਤਿ ਆਇ ਸੁ ਦਯੋ ॥ ਕਈ ਤੇਪ ਇਨ
 ਉਤੈ ਚਲਾਈ ॥ ਤਦ ਪਤਾਂ ਤੇ ਉਠ ਯੋਨ ਗਈ ॥ ੫ ॥ ਤਬ ਨ ਬਾਬ ਗ
 ਜ ਕੇਤਰ ਆਯੋ ॥ ਨਿਜ ਹਾਥ ਨ ਕਈ ਤੇਪ ਚਲਾਯੋ ॥ ਹਜਰਤ ਕਛੂ
 ਸਿਹਰ ਤਿਨ ਕਯੋ ॥ ਗੋਰਾ ਏਕ ਛੂਹ ਨ ਨਹੀ ਦਯੋ ॥ ੬ ॥ ਰਸਾ ਦਲ
 ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਕਰ ਯੋ ਬੰਦੁ ਸਾਰਾ ॥ ਕਛੂ ਕੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਉਠੇ ਨਾਹ ਬਾਨ
 ॥ ਪਚੇ ਖਾਨ ਜੁਨਾ ॥ ੭ ॥ ਲਗੇ ਲੱਛ ਗੋਰਾ ॥ ਗਨੇ ਨਾਹ ਭੋਰਾ ॥ ਨਿਜ
 ਆਨ ਤੇਪਾ ॥ ਕਰ ਯੋ ਆਪ ਕੇਪਾ ॥ ੮ ॥ ਅਸੀ ਗੋਰ ਮਾਰੇ ॥ ਹਨੇ ਟੋਲ
 ਸਾਰੇ ॥ ਜਿਸੈ ਅੰਗ ਲਾਗਾਯੋ ॥ ਤਿਨੈ ਪ੍ਰਾਨ ਭਯਾਗਿਯੋ ॥ ੯ ॥ ਹਮੈ ਨੈ
 ਕ ਮਾਰੀ ॥ ਲਗੀ ਕੌਨ ਕਾਰੀ ॥ ਉਨੈ ਅੰਸ ਮਾਰੀ ॥ ਜਿਮੈ ਬਿਜ ਕਾਰੀ ॥
 ੧੦ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਚਾਰ ਪਹਰ ਯੈ ਕਰ ਸੁ ਲਰਾਈ ॥ ਰੋਰ ਕਰ ਯੋ ਬ
 ਹਰ ਹਮ ਜਾਈ ॥ ਬੀਤੀ ਨਿਸਾ ਭੋਰ ਜਬ ਭਯੋ ॥ ਇਤ ਉਤ ਕਿਤੇ ਜੁਧ

ਨਹੀ ਕਯੋ ॥ ੧੧ ॥ ਹਮ ਉਤਰੇ ਸਤ੍ਰੁ ਪਰ ਜਾਈ ॥ ਫਹ ਬੈਠਿਯੋ ਗਿਰ
ਉਪਰ ਆਈ ॥ ਹਜਰਤ ਕਛੁ ਚਰਿਤ੍ਰ ਤਿਹ ਕੀਨਾ ॥ ਅਦੁਤੁਤੁ ਭਏ ਸਰ
ਬੁਤ ਚੀਨਾ ॥ ੧੨ ॥ ਤੀਨ ਬਾਨ ਤਿਨ ਅੰਸ ਪ੍ਰਹਾਰੇ ॥ ਸਵਾ ਕੇ ਸਹਮ ਉ
ਪਰ ਮਾਰੇ ॥ ਯੈ ਸਬ ਬੀਰ ਬਿਸਮ ਸਤ੍ਰੁ ਭਏ ॥ ਅਸ ਸਰਬੁਤੁ ਭਵਿ
ਖਨ ਹਏ ॥ ੧੩ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਲਾਂਬਿ ਚੌਰਖ ਪਰਾਇ ਪੈ ਕਾਨ ਪਖਿਬ
ਰਫੇ ਕਾ ॥ ਨਿਰਖ ਜਰਾਉ ਸੁਰਨ ਜਤੁ ਬਿਸਮ ਹੋਤੁ ਸਤ੍ਰੁ ਲੋਗਾ ॥ ੧੪ ॥
ਚੌਪਈ ॥ ਸੇਵਿਨ ਬੀਤੇ ਭਯੋ ਸਿਕਾਰਾ ॥ ਇਤੁ ਉਤ ਦਲ ਮੇਬਜੇ
ਨਗਾਰਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਪਰਾ ਸਾਰ ਤਿਹ ਭਾਰੇ ॥ ਸਾਵਨ ਦੁਭੈ ਮੇਘ ਅਨੁ
ਹਾਰੇ ॥ ੧੫ ॥ ਰਜਨ ਬਿਤੀ ਤਬ ਭਯੋ ਸਿਕਾਰਾ ॥ ਰਜਨ ਆਨ ਇਤੈ ਸੁ
ਉਚਾਰਾ ॥ ਜਹਤੁ ਹਰੇ ਮੇਰਚਨ ਲਾਈ ॥ ਲੈਹੈ ਪ੍ਰਤੁ ਸੁਮਾਰਿ ਬਨਾ
ਈ ॥ ੧੬ ॥ ਤਬ ਪਠਨ ਤਵਨੈ ਬਿਧ ਕੀਨੀ ॥ ਜਿਹ ਤਿਹ ਰਹੈ ਮੇਰਚਨ
ਦੀਨੀ ॥ ਤੀਨ ਪਹਰ ਰਜਨੀ ਸਤ੍ਰੁ ਬਾਨਾ ॥ ਜਹਤੁ ਹਮਰੇ ਲਰੇ ਜੁਨਾ
॥ ੧੭ ॥ ਚਤੁਰਥ ਜਾਮ ਸੋਇ ਕਰ ਗਏ ॥ ਤਬ ਫੈ ਆਨ ਇਨੁ ਪਰ ਭਏ
॥ ਮਾਰ ਮੇਰਚਾ ਦਯੋ ਭਜਾਈ ॥ ਤਿਪ ਬੀਵੁ ਕਨ ਲਯੋ ਫਿਨਾਈ ॥ ੧੮
॥ ਇਤ ਜਬ ਬਾਰ ਮਸਾਲਨ ਧਾਏ ॥ ਤਬ ਫੈ ਗਫ ਮੈਜਾਇ ਸੁਮਾਏ ॥
ਬਨ ਬਾਬ ਦੁਖਿ ਅਤ ਅਤੁ ਭਯੋ ॥ ਨੈਨ ਚੁਰਾਤੁ ਨਿਪਾਨ ਬੁਲਯੋ ॥ ੧੯ ॥
ਦੇਹਰਾ ॥ ਤਿਨ ਪਰ ਹਜਰਤ ਕੇ ਪਕਰ ਯੈ ਬਚ ਕਹੇ ਨਬਾਬਾ ਮੈਅ
ਬਜਾਇ ਦਿਲੀ ਸਤ੍ਰੁ ਫੈਹੈ ਕੋਨ ਜਬਾਬਾ ॥ ੨੦ ॥ ਤੁਮ ਹਜਰਤ ਕੇ ਤੀਰ
ਤਬ ਭਾਖਾ ਬਾਇਹ ਭਾਇ ॥ ਤਹ ਫਟ ਜਕਛੁ ਹੈ ਨਹੀ ਫਕਤ ਗੁਰੂ ਚਹ
ਜਾਇ ॥ ੨੧ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਲਖੇ ਜੈ ਸੁਆਈ ॥ ਘਨੇ ਬੀ
ਰ ਭਾਈ ॥ ਪਰੇ ਦੇਇ ਸਤ੍ਰਾ ਕਰੀ ਸੈਨ ਕਤਾ ॥ ੨੨ ॥ ਜਬੈ ਰਾਵ ਕਾਝੇ ॥

ਵਲੈਯੋ ਬਬਾੜੇ। ਖਤਾ ਨਾਹ ਮਾਰੀ। ਸੁਨੇ ਬਾਤ ਸਾਰੀ॥ ੨੩॥ ਸੁਮਤੀ ਪ
 ਠਾਈ। ਤੁਸਾ ਕੁਜਤਾਈ। ਤੁਮੈ ਨਾਹਿ ਮਾਨੀ। ਸੁਚੇਤੀ ਨਠਾਨੀ॥ ੨੪॥
 ਗਏ ਸੋਤ ਮਾਰੀ। ਕਹਾ ਜੁਨ ਭਾਰੀ। ਚਿਤੁ ਸੋ ਨ ਕੀਜੈ। ਕਰੀ ਬੋਲ
 ਲੀਜੈ॥ ੨੫॥ ਲਰਾਈ ਸੁਪਾਈ। ਦਯੋਗੈ ਫੁਕਾਈ। ਦਰੋਜੈ ਫੁਕਾਯੈ
 ॥ ਬਡੇ ਜੋਰ ਪਾਯੈ॥ ੨੬॥ ਉਨੈ ਜੁਧ ਕੀਨਾ। ਅਗੈ ਹੋ ਨ ਚੀਨਾ। ਘਰੀ
 ਅਧ ਮੱਧਾ। ਭੁਈ ਸੈਨ ਬੱਧਾ॥ ੨੭॥ ਇਕੈ ਚਰਹਾ ਬੀ। ਦੁਤੈ ਸਿੰਘ
 ਸਾਈ। ਕਰਯੋ ਐਸ ਜੁਧਾ। ਕਥੈ ਕੋਨ ਬੁਧਾ॥ ੨੮॥ ਜਸੀਟਾਲ ਰਾ
 ਈ। ਜੁਝੈ ਤੋਨ ਜਾਈ। ਨਿਜੀ ਕੁੰਭ ਰਛਾ। ਕਰਯੋ ਪੁਰ ਪਛਾ॥ ੨੯॥ ਸੁਸੀ
 ਨੈਦ ਸੁਬਾ। ਮਿਤਿ ਧਾਰ ਭੂਬਾ। ਘਨੇ ਅੰਰ ਮਾਰੇ। ਗਨੈ ਕੋਨ ਸਾਰੇ॥ ੩੦॥
 ਗਜੇ ਬਾਜ ਪੱਤੀ। ਪਰੇ ਐਸ ਗੱਤੀ। ਅਸੀ ਕੀਨ ਹਾਈ। ਜਿਮੰ ਕਾਲ
 ਪਾਤੀ॥ ੩੧॥ ਜਿਸੀ ਚਰ ਧਾਈ। ਦਲਿ ਹੋਤੁ ਆਈ। ਇਮੰ ਹਾਲ ਦੇਖੀ
 ॥ ਰਹੀ ਨਾਹਿ ਸੇਖੀ॥ ੩੨॥ ਤੁਬੈ ਬਜ ਖਾਨਾ। ਫਿਰਿ ਮੇ ਤੋਨ ਥਾਨਾ। ਤੁਰੇ
 ਕੂਚ ਵਾਈ। ਲਹੈ ਰੀਸਿ ਧਾਈ॥ ੩੩॥ ਭੁਜੇ ਸਾਰ ਰਾਜੇ। ਪਰੇ ਜਾ ਬਿ
 ਰਾਜੇ। ਹਮ ਲੋਗ ਜੇਈ। ਇਤੇ ਆਇ ਸੇਈ॥ ੩੪॥ ਅਸੀ ਜੁਧ ਹੋ
 ਆ। ਜਿਮੰ ਮੈ ਸੁਗੋਆ। ਸੁਨੇ ਸਾਹ ਬਾਨੀ। ਸੁਸਾਰੀ ਬਖਾਨੀ॥ ੩੫॥
 ॥ ਨਹੀ ਸੁਠ ਰਾਈ। ਜਸੀ ਜੋਗ ਗਾਈ। ਤਿਸੈ ਕਾਉ ਪਾਈ। ਕਰੇ ਚੀਤ
 ਲਾਈ॥ ੩੬॥ ਛੁਟਾ ਪੈ ਨ ਜਾਨੈ। ਕਰੈ ਗਾਨਿ ਦਾਨੈ। ਸਫਾ ਏਜੁ ਸਾਰੀ।
 ਉਠੀ ਮੇ ਨਿਹਾਰੀ॥ ੩੭॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਤੁਬਲਗ ਆਪ ਜਹਾਨ ਮੈ ਕੀ
 ਨੇ ਰਾਜ ਨਿਸੀਗਾ। ਸਬ ਲਗ ਸਾਬ ਸੁਤ ਵਨ ਕੇ ਬਨ ਯੋਨ। ਤੁਮਰੇ ਜੀਗ
 ॥ ੩੮॥ ਰੋਪਈ ॥ ਹਿੰਦੂ ਲੋਕ ਜਿਤ ਕਇਹ ਥਾਨੈ। ਬਾਇਸਾਹ ਕ
 ਰੋਤੇ ਹਿਬ ਥਾਨੈ। ਤਾਕੀ ਉਪਮਾ ਅਧਿਕ ਸੁਠਾਨੈ। ਸਾਚੇ ਪਤਿ ਸਾਹ

ਕਰਮਾਨੈ॥ ੩੮॥ ਇਹ ਬਿਧ ਲਰਤੁ ਅਨਿਮਾਪਿ ਜੀਗਾ॥ ਤਨ ਕਚਿੰਤ
 ਨਹੀ ਕਰੈ ਸੁਮੰਗਾ॥ ਟੂਕ ਟੂਕ ਦੇ ਜਾਤਿ ਹਥਾਨੈ॥ ਜਵਨ ਜਾਇ ਨਿਜ
 ਚਰਨ ਧਰਾਨੈ॥ ੪੦॥ ਜੋ ਹਜਰਤ ਚਾਹਤ ਪਤ ਸਾਹੀ॥ ਤਉ ਤੁਮ ਯਾਕੇ
 ਕਰਉ ਉਪਾਈ॥ ਜਸ ਹਮ ਨਿਰਖੀ ਤੈਸ ਉਚਾਰੀ॥ ਆਗੈ ਤੁਮ ਨਿਜ
 ਲੇਹੁ ਬਿਚਾਰੀ॥ ੪੧॥ ਯੈ ਤਿਨ ਲੇਗਨ ਚੁਗਲ ਅਪਾਰਾ॥ ਉਸਤਤ
 ਚੁਗਲੀ ਕਰੀ ਹਜਾਰਾ॥ ਜੀਗ ਭੇਦ ਅੰਸੈ ਇਤ ਭਯੋ॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਜਾ
 ਹਰ ਕਰਦਯੋ॥ ੪੨॥ ਜੇਰਠ ॥ ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਇਹ ਭਾਇ ਅ
 ਧਿਕ ਦੁਖੀ ਹਜਰਤ ਭਯੋ॥ ਲੇਗਨ ਦੂਰ ਹਟਾਇ ਮੰਤ੍ਰਨ ਸੇ ਬੁਝਤ ਪੁ
 ਗਟਾ॥ ੪੩॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਬਿਰੈ ਲੈ ਇਕਾਤੈ ਤਿਨ ਕੇ
 ਸੁਜਾਈ॥ ਸਭੈ ਬਾਤ ਜੀਕੀ ਉਨੈ ਯੋ ਜਤਾਈ॥ ਕਹੈ ਕੋਨ ਭਾਤਿ ਅਬੈ ਮੰ
 ਤ੍ਰਕੀ ਜੈ॥ ਮਝੈ ਨਾਜ ਪਾਨੀ ਹਰਾਮ ਲਹੀ ਜੈ॥ ੪੪॥ ਕਰੈ ਨੇਕ ਬਾਤਿ ਉ
 ਨੈ ਕੁ ਸੁਮਾਰੈ॥ ਇਤੈ ਉਤ ਬੋਲੀ ਦਗਾ ਜੁਧ ਧਾਰੈ॥ ਸੁਨੈ ਬੈਨ ਤਾਕੇ ਕਹੀ
 ਬਾਤ ਮੰਤ੍ਰੀ॥ ਸੁਨੈ ਸਾਹਿ ਭਾਖੇ ਕਥਾ ਜੇ ਇਕੀਤੀ॥ ੪੫॥ ਮੰਤ੍ਰੀ ਯੋ ਬਾਚ
 ਸਾਹਸੇ ॥ ਚਉਪਈ॥ ॥ ਮੰਤ੍ਰਨ ਕਹੀ ਸਾਹਿ ਸੁਨ ਲੀਜੈ॥ ਜੇਹ
 ਮ ਭਾਖਤ ਸੇ ਬਿਧ ਕੀਜੈ॥ ਤੁਮ ਭਾਕੇ ਲਖ ਕਰ ਜਿਨ ਜਾਨਹਾ॥ ਪੁਰਨ
 ਪੁਰਖ ਖੜਗ ਧਰਮਾਨਹਾ॥ ੪੬॥ ਗੁਰਨਾਨਕ ਕਾਗਿ ਹਟਹੁ ਆਈ॥
 ॥ ਪੁਰ ਦਰਗਾਹ ਜਵਨ ਕੀ ਸਾਹੀ॥ ਤਾਂਕੀ ਗੰਦੀ ਪਰਤੁ ਮਜਾਨੈ॥ ਸੋ
 ਦੀ ਰਾਮ ਦਾਸ ਪਹਿਚਾਨੈ॥ ੪੭॥ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖ ਕਲਪ ਜਨ ਤਰਾਸ
 ਬ ਬਰਸਾਈ ਜਾਤੇ ਧਰਾ॥ ਪਾਰਸ ਜਿਯੋ ਜਿਨ ਕੇ ਛਹ ਗਯੋ॥ ਕੀਚਨ
 ਕਰਤ ਮਨੁ ਰਹ ਭਯੋ॥ ੪੮॥ ਤਾਕੇ ਨਤ ਯਾਕੇ ਕਹੈ॥ ਰਿਧ ਸਿਧ ਆ
 ਲੈ ਕਰ ਲਹੈ॥ ਰਾਜ ਜੇਗ ਜਿਹ ਸਦਨ ਭਨਿਜੈ॥ ਕੇ ਉਪਮਾ ਪਟਤਰ

ਇਨ ਦਿਜੈ ॥੪੮॥ ਦੀਪਕ ਦੀਪ ਮਹੀਪ ਸਿਰੋਮਣਿ ਸਾਗਰ ਸੀਹ
 ਗਇੰਦ ਬੋਰੇ ਗਣਿ ਧੋਲ ਕੰਧ ਧਰਿ ਧੀਰ ਧਰਾ ਸਮਾ ਭੁਟ ਭੂਖਣ
 ਪੁਖਣ ਸੋਹਤੁ ਤਮਾ ॥੪੯॥ ਜੇ ਗੁਰ ਪੀਰ ਜਗਤੁ ਇਹ ਮਾਹੀ ਸਰਬ ਅ
 ਦਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਆਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਧਿ ਖੁਦਾਇ ਸੇਜਾਣੁ ॥ ਰਤੀ ਨ ਅੰ
 ਤਰ ਦੁਤੈ ਪਛਾਣੁ ॥੫੦॥ ਆਲ ਮਕੁਲ ਤਾਰਨ ਕੇ ਕਾਜਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁ
 ਰੂ ਗੰਗੀ ਬਨਿ ਦਾਜਾ ॥ ਹਿੰਦ ਅੰਤਰ ਕਨਕੇ ਸਾਂਝਾ ॥ ਸਮਝ ਲੇਹਤ
 ਕਉ ਮਨ ਮਾਝਾ ॥੫੧॥ ਜੇ ਜੇ ਮਿਲੇ ਤਿਸੀ ਕਹੁ ਜਾਈ ॥ ਤਾਰੀ ਮਨ ਸ
 ਪੁਰ ਕਰਾਈ ॥ ਤੁਭੇ ਅੰਗਦ ਅਮਰ ਸੁਭ ਯੋਗ ਰਾਮ ਦਾਸ ਅਰਜਨ
 ਪਨ ਠਯੋ ॥੫੨॥ ਤਾਸ ਜੁ ਪੈਤ ਯਾਹਿ ਭੁਟੀ ਜੈ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਨਾਮ
 ਜਿਹ ਲੀਜੈ ॥ ਤੁਮ ਤਕੋ ਇਹ ਠਫਰ ਬੁਲਾਵਹੁ ॥ ਨਾਤਰ ਚਲ ਆਪਨ
 ਭੁਜਾਵਹੁ ॥੫੩॥ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖ ਅਧਿਕ ਜੇ ਆਹੀ ॥ ਨਿਪ ਚਲ ਜਾ
 ਹਿ ਆਪ ਤਿਨ ਪਾਹੀ ॥ ਬਾਬਰ ਮੀਰ ਆਪ ਜਿ ਮਗਯੋ ॥ ਨਾਨਕ ਮਿਲਿਓ
 ਅਭੈ ਪਦੁ ਲਹਿਯੋ ॥੫੪॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਤਿਨ ਜਾਗਤੁ ਕਰ ਲੇਹਰੇ
 ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ਗੇ ਨਿਭਾ ॥ ਨਾਤਰ ਫਹੈ ਸੁਕੀ ਜੀਯੇ ਜੇ ਆਵੈ ਮਨ ਚਿੰਤਾ ॥੫੫॥
 ॥ ਹਜਰਤ ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਯੋਲ ਖੇਸਹੀ ਆਪ ਮਨ ਮਾਧਿ ॥ ਜੇ ਜੇ ਚਰਿਤੁ ਸੁਤ
 ਵਨ ਕੇ ਸੁਨੇ ਮਾਧਿ ਇਹ ਜੁਧਾ ॥੫੬॥ ਚੰਪਈ ॥ ਕਿਤਕ ਲੱਛ ਸੈ
 ਨ ਚਦੁ ਗਈ ॥ ਪੇਸਨ ਗਯੇ ਫੇਰ ਫਿਰ ਅਈ ॥ ਕਰਾਮਾਤੁ ਕਿਧੈ ਹੈਵ
 ਹਿਨਾਹੀ ॥ ਅਲਪ ਬੀਰ ਲੇ ਲਹਿਯੋ ਤਹਾਹੀ ॥੫੭॥ ਦੇਹਰਾ ॥
 ਅੰਭ ਚਰਿਤੁ ਸੁਤ ਵਨ ਕੇ ਜਿਤੇ ਸੁਨੇ ਇਹ ਆਹੀ ॥ ਅਦਭੁਤ ਕਥਾ ਸੁ
 ਭਵਨ ਕੀ ਕਸ ਕਉ ਸੁਕੈ ਦੁਗਾਇ ॥੫੮॥ ਪੁਨ ਦੇਵੀ ਯਾਹਿ ਜਗਤ ਮੇ
 ਕਹੁ ਕਾਕੇ ਅਸ ਦੀਨਾ ॥ ਸੇ ਇਨ ਲਾਇਯੇ ਰੀਝਾਇ ਕਰ ਭਾਖਤੇ ਲੋਗ ਪੁ

ਬੀਨਾ ॥ ੬੦ ॥ ਮਨ ਮਲੇਛ ਕੁਧਤ ਭਯੋ ਅਧਿਕ ਕਰਮੋ ਤਿਨ ਕੋ ਪਾਪੁ ਨ
 ਸੁਬੈ ਇਤ ਪਠਨ ਕੇ ਕਹੈ ਬਚਨ ਤਜ ਗੋਪਾ ॥ ੬੧ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ
 ॥ ਘਨੇ ਕੈ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਯਹੈ ਲੈ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਦਿਜੈ ਸਾਬ ਸੈਨਾ ॥ ਪਠੋ ਪੁ
 ਤ ਅੰਨਾ ॥ ੬੨ ॥ ਲਗੈ ਕੈ ਤੁਆਰੀ ॥ ਗਜੰ ਬਾਜ ਪਾਰੀ ॥ ਧਨੰ ਬਿਤ
 ਖੰਡੇ ॥ ਸੁਭੰ ਦੀ ਸੁਬੰਡੇ ॥ ੬੩ ॥ ਅਸੰ ਕੈ ਤੁਆਰੀ ॥ ਦਈ ਸੰਜ ਸਾਰੀ
 ॥ ਜਿਤੇ ਮੱਤ ਧੀਰਾ ॥ ਰਹੈ ਸਾਹ ਤੀਰਾ ॥ ੬੪ ॥ ਰਿਤਿ ਮੇਘ ਆਈ ॥ ਲ
 ਰੈ ਲੋ ਬਿਤਾਈ ॥ ਬਸਤਿ ਬਿਤਾਵੇ ॥ ਸੁਤਿ ਕੋ ਪਠਾਵੇ ॥ ੬੫ ॥ ਦਿਸੈ ਰੈ
 ਪਹਾਰੀ ॥ ਨਵੀ ਨਵ ਭਾਰੀ ॥ ਸਿਤਾ ਬੀਨ ਕੀ ਜੈ ॥ ਸਮਾ ਦੇਖ ਲੀਜੈ ॥
 ੬੬ ॥ ਤਿਨੈ ਯੋ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਸੁਦੇਖੀ ਹਟਾਯੋ ॥ ਕੁੜੈ ਚੀਤ ਭਾਰੀ ॥ ਮਲੇਛ
 ਬਰਾਰੀ ॥ ੬੭ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਕਿਤ ਕਦਿ ਨ ਸੁਬਿਚਾਰ ਕਰ ਪੁਨ
 ਉਚਰੇ ਤਿਨ ਬੈਨਾ ॥ ਚਤੁਰ ਮਾਸ ਬੀਤਾਇ ਕੈ ਪਠਹੈ ਤਹੀ ਸੁਸੈਨਾ ॥
 ੬੮ ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਨਿਜ ਤਖਤ ਪਰ ਬੈਠਹੁ ਤੇ ਬਦਸਾਹ ॥ ਭਾਂਡ ਆਨ
 ਪਾਪ ਤਿਭਏ ਤਬੈ ਤਵਨ ਕੇ ਪਾਹ ॥ ੬੯ ॥ ਤਿਨ ਹਜਰਤ ਸੇ ਇਮ ਕਹੀ
 ਕਛੁ ਕਛੁ ਕਰਿ ਸਾਂਗਾ ॥ ਆਨ ਦਿਖਾਵੈ ਤੁਰਤ ਹੀ ਜੈ ਨਿਜ ਹੋਸੀ ਆਗ
 ॥ ੭੦ ॥ ਅਕੁਲ ॥ ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਤਬ ਸਾਹ ਉਨੈ ਇਮ ਗਾਇ
 ਯੋ ਕਰੇ ਖਾਲ ਸੇ ਸਾਂਗਾ ॥ ਜੁਗੁਰੂ ਬਨਾਇਯੋ ॥ ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਤਿਹ ਸਾ
 ਹ ਅੰਸ ਬਿਧ ਨਿਯੋ ॥ ਹੋ ਸਰਬ ਖਾਲ ਸੇ ਰੂਪ ਕਛੁ ਕਰਾ ਆਨਿਯੋ ॥
 ੭੧ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਦਸ ਪਾਂਚ ਕਇਕ ਜਾਵਹੁ ਭਏ ॥ ਦੂਜੀ ਦਿਸਤਿ
 ਤਕ ਹੁ ਅੰਦਏ ॥ ਸਸਤੁ ਅਸਤੁ ਧਰ ਕਮਰ ਛਕਾਈ ॥ ਕਛੁ ਕ੍ਰਿਪਨ
 ਸਬੈ ਸੁਬਨਾਈ ॥ ੭੨ ॥ ਰੂਖਨ ਆਯੁਧ ਚੀਰ ਸਜਾਈ ॥ ਜਿਯੋ ਹੀ ਤ
 ਯੋਟਹ ਬਰਨ ਬਨਾਈ ॥ ਦੇਵਿ ਸਕੂਚ ਕਰਤ ਚਲ ਆਏ ॥ ਓਹੁ

ਦਿਸਤੇ ਇਕ ਇਹ ਦਿਸਧਾਏ ॥੭੩॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਮਿਲੇ ਆ
 ਨ ਬੀਰਾ ॥ ਕਿਸੁ ਗਾਉਤੀ ਗਾ ॥ ਕਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇਉ ॥ ਮਿਲੇ ਅੰਕ ਸੇਉ ॥੭੪॥
 ਗਹੇ ਪਾਇ ਧਾਈ ॥ ਦੁਤੈ ਤੀਰ ਜਾਈ ॥ ਪੁਛੈ ਖੇਮ ਨਾਨਾ ॥ ਸੁਖੀ ਪੈ ਬ
 ਖਾਨਾ ॥੭੫॥ ਬਿਰੈ ਤੈਨ ਜਾਈ ॥ ਦੁਖੇ ਰੋਲਾਈ ॥ ਕਰੇ ਭੋਜ ਖਾਨਾ
 ॥ ਅਚੇ ਏਕ ਥਾਨਾ ॥੭੬॥ ਗੁਨ ਨਾਥ ਗਾਈ ॥ ਨਿਸੈ ਲੈ ਬਿਭਾਈ
 ॥ ਭੁਯੋ ਪ੍ਰਤ ਕਾਲਾ ॥ ਚਢੇ ਦੁਖ ਪਾਲਾ ॥੭੭॥ ਤੇਟ ਕਛੰਦ ॥
 ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਸੁਚੇਤ ਭਏ ਸੁਸਬੈ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਅਬੈ
 ॥ ਕਰੇ ਭੋਜਨ ਏਕ ਹਜਾਇ ਲਯੋ ॥ ਓਹੁ ਕੇ ਮੁਖ ਮੈ ਉਨਹੁ ਸੁਦਯੋ ॥
 ੭੮॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਚਢੇ ਕੈ ਤਾਰੀ ॥ ਦਿਸੈ ਦੋਇ ਭਾਰੀ ॥
 ਪਰੈ ਪਾਇ ਮਾਹੀ ॥ ਬਿਨੈ ਯੋਕ ਗਾਹੀ ॥੭੯॥ ਜਹਾ ਹੇਤੁ ਜਾਨਾ ॥ ਚ
 ਲੈ ਤੈਨ ਥਾਨਾ ॥ ਚਲੈ ਪੇਂਡ ਜਾਈ ॥ ਡੰਡੈ ਤੋਕ ਗਾਹੀ ॥੮੦॥ ਫਤੇ ਲੈ
 ਬਲਾਟੈ ॥ ਤਰੈ ਸੀਸ ਨਿਆਟੈ ॥ ਜਿਮੀ ਹਾਥ ਲਾਈ ॥ ਦਿਖੈ ਪਾਛੁ ਪ
 ਈ ॥੮੧॥ ਜਬੈ ਲਗਦੇਉ ॥ ਪਰੈ ਦੇਖ ਓਉ ॥ ਰਹੇ ਰਾਂਝ ਹੇਰੀ ॥ ਚ
 ਲੈ ਆਗ ਫੇਰੀ ॥੮੨॥ ਲਖੈ ਹਿ ਅੰਸ ਸਾਹਾ ॥ ਬਿਸਮ ਮੰਮਨਾ ਹਾ ॥ ਰਟੈ
 ਯੋਸੁ ਬੈਨਾ ॥ ਸੁਨੈ ਲੋਗ ਸੈਨਾ ॥੮੩॥ ਚੌਪਈ ॥ ਇਤਨੇ ਇ
 ਨ ਮੈ ਰੈ ਇਤ ਫਾਕਾ ॥ ਕਰੈ ਖੁਦਾਈ ਦੂਰ ਸੁਸਾਕਾ ॥ ਇਨ ਕੋ ਯੋਇ ਤ
 ਫਾਕ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਅਲਹੁ ਖੁਦਾਈ ਸਾਹ ਉਚਾਰੀ ॥੮੪॥ ਏਕ ਗਰੋਹ
 ਬਡੈ ਇਤ ਫਾਕਾ ॥ ਜੋ ਰਾਹੈ ਲੂਟੈ ਗੜ ਲਾਖਾ ॥ ਯੋਇ ਨ ਕੋ ਨਿਜ ਪ੍ਰੇਮ ਨਿਹਾ
 ਰੀ ॥ ਬਿਸਮੈ ਭਯੋ ਸਾਹ ਜੀਅ ਭਾਰੀ ॥੮੫॥ ਸੁਨ ਅਬ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ
 ਕੀ ਬਾਤਾ ॥ ਕਾਟਤ ਜੋ ਅਦ ਭੁਤ ਬਰਸਾਤਾ ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਬਸਤ ਅਨੰ
 ਦ ਪੁਰ ਮਾਹੀ ॥ ਜਾਕੇ ਗੁਨ ਬਰਨੈ ਕਤ ਜਾਹੀ ॥੮੬॥ ਚੌਦਿਸ ਬਾਗਤ

ਨਾਗ ਨਵੀਨੋ ਖਾਈ ਦਿਪਤ ਰੰਗ ਰਸ ਭੀਨੋ ਸੁੰਦਰ ਨਗਰ ਭੁਮ ਸੁ
 ਖਦਾਈ ਚਤੁਰ ਦਿਸਾ ਸਤੁ ਗਾਮ ਨਿਆਈ ॥ ੮੭ ॥ ਗਿਰਦੈ ਦਿਪਤ
 ਪੱਬ ਜਿਹ ਭਾਰੀ ਮਨੋ ਕਿਲੇ ਜਗਦੀਸ ਸੁਧਾਰੀ ਬਗਰ ਬਜਾਰ
 ਨਵੀਨ ਸੁਹਾਏ ਸਾਚ ਅਟਲ ਜਿਹ ਨਾਥ ਚਲਾਏ ॥ ੮੮ ॥ ਸੁੰਦਰ
 ਾਕੰਚਨ ਮਘ ਗੁਰਧਾਮ ਬਿਰਾਜਿਤ ਸੁਧ ਮਨੋ ਚੁਨੀਆਂ ਜਿਹ ਲਾ
 ਈ ਗਿਰ ਮਨੋ ਮੁਕਤਾ ਲਿਖ ਚਿਤ ਹਚਾਰ ਬਿਤੁਨ ਦਿਪੈ ਸੁਖਦਾਈ
 ਥੀਰ ਕਿਧੈ ਸੁਲਗੇ ਜਿਹ ਸੁੰਦਰ ਦੇਖ ਗੁਨੀ ਮਨ ਮੋਦ ਬਦਾਈ ਆਨ
 ਕੀ ਬਾਤ ਸੁਕੋਨ ਗਨੈ ਜਿਹ ਪੇਖ ਰਿਸੈ ਮਨ ਮੈ ਸੁਰਗਾਈ ॥ ੮੯ ॥ ਦੇਸ
 ਕਿਧੈ ਯਹ ਮਧ ਕਲੁਰਹ ਆਨ ਦਯਾ ਨਿਧ ਕੋਤ ਕਲਾਏ ਦੇਸ ਨ ਦੇ
 ਸਕੋ ਨਾਰਿ ਗੁਨੀ ਨਰ ਆਨ ਪੁਰੀ ਇਹ ਮਧ ਸੁਹਾਏ ਕੋਤ ਕੋਟ ਕ
 ਰੈ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਹੈ ਜਿਨ ਕੋ ਕਛੁ ਪਾਰਨ ਪਾਏ ਜੇ ਪਿਖਵੈ ਨਰ ਗੀਤ ਰਹੈ
 ਚਿਤ ਬਿਤ ਸਭੈ ਤਿਨ ਹੂ ਸੁਭੁ ਲਾਏ ॥ ੯੦ ॥ ਤਿਸ ਪਿਆਨ ਸੁਦਾਦਰ ਅੰ
 ਬਕ ਮੇਰਨ ਹੂ ਘਨ ਘੋਰ ਲਗਾਈ ਬੋਲ ਰਹੈ ਚਤੁਰ ਦਿਸ ਚਾਕਿ ਕ
 ਬਿਜ ਘਨੇ ਉਤ ਘੋਖ ਸੁਨਾਈ ਗਨੀਲ ਘਟ ਨਭ ਨੀਰ ਭਰੀ ਤਿਨ ਮੈ
 ਮਘ ਘਟ ਧਨ ਯੈ ਛੁਬਿ ਪਾਈ ਸਾਮ ਘਨੈ ਜਨ ਮਧ ਤਨੈ ਯਹ ਪੀਤ
 ਦੁਕੁਲ ਦਿਪੈ ਅਧਿਕਾਈ ॥ ੯੧ ॥ ਮੂਸਲ ਪਾਰ ਸੁਨੀਰ ਪਰੈ ਨਭ ਹੈ
 ਅਵਨੀ ਸਗਰੀ ਜਲ ਛਾਈ ਕੇਤ ਕੀ ਕੰਜ ਕਦੈ ਬਪੁਟੁ ਲਤ ਨੀਰ
 ਭਰੀ ਸਰਤ ਚਲ ਆਈ ਗਗਨ ਮਲਾਰ ਅਲਾਪਤ ਹੈ ਨਰ ਨਾਰ
 ਸੁਨੈ ਮਨ ਆਨੰਦ ਪਾਈ ਯਾ ਬਿਧ ਸੈ ਬਰਸਤ ਸੁਕਾਟਤ ਦੀਨ ਦ
 ਯਾਲ ਪੂਰੁ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ੯੨ ॥ ਅਕਿਲ ॥ ਅਮਲ ਅਕਾਸ ਪ੍ਰਕ
 ਸਸਸੀ ਨਿਸਜ ਨਿਯੈ ਮੁਦਿਤ ਕਮਲ ਕੁਲ ਸਰਦ ਰਿਤਿ ਸੁਬਖਾ

ਨੀਮੈ ਪਖੀ ਪਿਤਰ ਪਾਨ ਸਦਾ ਨਿਪ ਹੋਹੁ ਗੋਰੇ ਯਾ ਬਿਧ ਸਰਦ
 ਨਿਹਾਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧ ਸੋਹ ਗੋ॥੯੩॥ ਚੰਪਈ ॥ ਸਾਟਨ ਭਾਦਵੇ ਮੈ
 ਸੁਬਿਤਾ ਯੋਗ ਮਾਸ ਅਸੰਜ ਅਰਧ ਜਬ ਆਯੋ॥ ਪਿਤਰ ਪਛੁ ਜਬ
 ਸਰਬ ਬਿਭਾਯੋ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਤਹੀ ਚਰਿਤ ਲਖ ਪਾਯੋ॥੯੪॥ ਇਕ
 ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਬਾਕ ਉਚਾਰੋ॥ ਮਾਰਿਟਾ ਰਿਯਨ ਨਿਕਟ ਹਕਾਰੋ॥ ਦਸਮੀ
 ਬਿਜੈ ਨਿਕਟ ਜਬ ਆਈ॥ ਕਰਹੈ ਪੁਜਾ ਖੜਗ ਬਨਾਈ॥੯੫॥ ਯੋ
 ਸੁਨ ਚਲੇ ਬੀਰ ਬਰਧਾਈ॥ ਤੁਤ ਛੁੰਨ ਅਨਿਓਤਿ ਨੈ ਬਲਾਈ॥ ਸਿਲ
 ਖਾਨ ਕੋ ਛੋਰ ਭੰਡਾਰਾ॥ ਤੁਕੋ ਦੀਨੋ ਸਰਬ ਸੁਧਾਰਾ॥੯੬॥ ਜੋ ਜੋ ਆਸੁ
 ਧਖਾਸ ਖਜਾਨੈ॥ ਅਸਨਹਿ ਸੁਮਤਿ ਨਾਮ ਗਾਨਿ ਠਨੈ॥ ਤੇ ਪਤੁ ਪਕਜੈ
 ਬਰ ਅਪਾਰਾ॥ ਖੜਗ ਸਾਂਗ ਸਰ ਸੈਫ ਹਜਾਰਾ॥੯੭॥ ਸੈਫ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਨ ਖੜਗ ਖਗ ਖੰਡੇ॥ ਮਿਸਰੀ ਉਨ ਤੇਗ ਪ੍ਰਚੰਡੇ॥ ਧੋਪ ਦੁਧਾਰ ਅਸ
 ਸਮ ਸੇਰਾ॥ ਦੇ ਗੁਜਰਾਤ ਸੋਰਹੀ ਹੋਰਾ॥੯੮॥ ਹਲ ਬਜਨ ਬਮਗਰ
 ਬਜੋਇ॥ ਤੇਗਾ ਨੀਮ ਸੀਖ ਚਾ ਸੋਇ॥ ਇਤੁ ਆਇਕ ਜੈ ਤਰਵ
 ਰਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕੇ ਸਰਬ ਭੰਡਾਰਾ॥੯੯॥ ਬਾਨ ਨਗਾਂਚ ਬਿਸਖ ਸਰ
 ਤੀਰਾ॥ ਖੇਚਰ ਖਪਰੇ ਲੇਸ ਗਹੀਰਾ॥ ਤੁਕ ਬਿਦਾ ਮਚੇ ਧਨ ਜੁ ਖਤੀਰਾ॥
 ਟੇਕੀ ਟਲਧਰ ਪਤੀ ਅੰਗਾ॥੧੦੦॥ ਕਰਦ ਕਟਾਰੀ ਨੀਮ ਤਮਾਚੇ॥
 ਜੈ ਲੈ ਬਰਨੇ ਇਤੁ ਕਹ ਬਾਚੇ॥ ਤਉ ਹੋਵੈ ਬਡ ਕਥਾ ਪਸਾਰਾ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਭੁੰਨ
 ਭੁੰਨ ਕਹੀਨ ਆਰਾ॥੧੦੧॥ ਇਤੁ ਆਇਕ ਸਰ ਚਕ੍ਰ ਨਵੀਨੇ॥ ਲੈ ਤਿਨ
 ਕੀ ਮਾਂਜਨ ਕਹ ਦੀਨੇ॥ ਸਭ ਮਾਂਜਨ ਵਹ ਲਗੇ ਬਨਾਈ॥ ਉਪਰ ਆ
 ਯੁਧ ਪਾਵ ਦਿਕਾਈ॥੧੦੨॥ ਕਿਤਕ ਕਾਲ ਜਬ ਯੋ ਸੁਬਿਤਾ ਯੋ॥ ਤੁਬ
 ਕਰੁਨ ਨਿਧ ਬਾਹਰ ਆਯੋ॥ ਠਾਢੁ ਭੁਐ ਉਨ ਕੈ ਚਲਿ ਆਗੇ॥ ਤਾ ਕੇ ਨਿ

ਰਖ ਕਹਨ ਯੋ ਲਾਗੇ ॥ ੧੦੩ ॥ ਅਸ ਕਾਰਜ ਕਰੀ ਮੈ ਨਹੀ ਆਰੇ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਜਗ ਮਾਤ ਲੇਹੁ ਸਿਰ ਧਾਰੇ ॥ ਕੁਲ ਨ ਯਾ ਪਰ ਪਾਟ ਧਰੀ ਜੈ ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ
 ਯਾ ਕੀ ਪੂਜ ਕਰੀ ਜੈ ॥ ੧੦੪ ॥ ਹੈ ਏ ਸ੍ਰੀ ਅਸ ਧੁਜ ਕੇ ਪਾਨੀ ॥ ਜਿਤ ਕਹ
 ਬਾਰ ਜਗਤ ਬਿਧਿ ਨਾਨੀ ॥ ਯੋ ਬਚ ਬੋਲਤ ਆਗ ਸਿਧਾਏ ॥ ਕੀਨ ਬ
 ਰਿਤ ਅਧਿਕ ਉਤ ਜਾਏ ॥ ੧੦੫ ॥ ਕਰਤ ਸਚੇਤਾ ਨਿਜ ਬਿਧ ਨਾਨਾ ॥ ਬੈ
 ਠੇ ਆਨ ਦਿਵਾਨ ਸੁਖਾਨਾ ॥ ਨਿਜ ਮੁਖ ਅੰਬੁਜ ਯੋ ਸੁ ਉਚਾਰੀ ॥ ਨਿਰ
 ਖੋਤ ਕੇ ਜਾਇ ਸੁਧਾਰੀ ॥ ੧੦੬ ॥ ਮਾਂ ਜਤ ਕੋ ਵਹ ਬੈਠ ਹਥੀ ਆਗਾਟ
 ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਖ ਮਾਰਟਰ ਸਾਰਾ ॥ ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਕੇ ਸਾਰੇ ॥ ਤਤ ਛਿ
 ਨ ਚਲੇ ਬੀਰ ਬਰਭਾਰੇ ॥ ੧੦੭ ॥ ਅਤ੍ਰਿਲ ॥ ਕਹਾ ਜਾਇ ਵਹ ਅ
 ਗੈ ਚਾਰਿਤ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਸਿਰ ਪਰ ਬੈਠੇ ਧਾਰਿ ਨ ਮੈਲ ਉਤਾਰੀ ॥ ਤਿ
 ਨ ਪੁਛੇ ਉਨ ਸਾਬਜੁ ਬਚਨ ਬਨਾਇ ਕੈ ॥ ਹਿਕਿ ਹਕਾਰਨ ਸਿਰ ਰਾਖੀ ਤੇ
 ਗ ਲਗਾਇ ਕੈ ॥ ੧੦੮ ॥ ਉਨ ਆਗੈ ਸੁਨ ਯਾ ਬਿਧ ਬਚਨ ਬਖਾਨਿ
 ਯੋ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਹਮੈ ਬਚਨ ਨਿਯੋ ॥ ਯੋ ਕੋ ਸਿਰ ਪਰ ਧਾ
 ਰਨ ਚਰਨ ਲਗਾਇ ਯੋ ॥ ਹਿ ਇਹੈ ਖੜਗ ਧੁਜ ਪਾਨ ਨ ਬਚਨ ਭੁਲਾ
 ਇਯੋ ॥ ੧੦੯ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਬਚਨ ਖਤਾ ਨਹੀ ਕਰੀ ॥ ਤਾਂ ਤੇ
 ਲੇ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਸਿਰ ਧਰੀ ॥ ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਸੇਵਕ ਗਣ ਸਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰ
 ਨ ਕੇ ਤੀਰ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ੧੧੦ ॥ ਨਖ ਸਿੱਖ ਉਨੈ ਭੇਦ ਏ ਸਾਰਾ ॥ ਅੰਬੁਜ
 ਜਾ ਪਗ ਤੀਰ ਉਚਾਰਾ ॥ ਬਿਹਸ ਪ੍ਰਭੂ ਨਿਰਖਨ ਉਨ ਅਏ ॥ ਆਗੈ
 ਯੋਹੀ ਆਨ ਲਖਾਏ ॥ ੧੧੧ ॥ ਛੋਟਾ ਬਰੈ ਜਿਤ ਕ ਵਹ ਜਾਨਹਾ ॥ ਨਿਜ
 ਸਿਰ ਧਾਰੇ ਦਿਖਤ ਪਛਾਨਹਾ ॥ ਤਿਨ ਪਰ ਅਧਿਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਚਛ ਧਾਰੀ ॥
 ਸਬ ਬੀਰਨ ਨਿਜ ਸੁਨਤ ਉਚਾਰੀ ॥ ੧੧੨ ॥ ਤੁਮਹੇ ਸ੍ਰੀ ਅਸ ਧੁਜ ਕੇ

ਦਾਸਾ। ਤੁਮ ਕੋ ਖਤਾ ਬਖਸ਼ ਗੁਨ ਤਾਸਾ। ਤੁਮ ਜੇ ਸਦਾ ਸੇਵਾ ਇਹ ਕੈ
 ਹੋ। ਰਿਧਿ ਸਿੱਧਿ ਸਿੱਖੀ ਫਲੁ ਪੈ ਹੋ। ੧੧੩। ਤਿਨ ਮੇਰਾ ਮਸਿੰਘ ਮ
 ਤਿਸਾਰਾ। ਟਾਸੀ ਦੇਸ ਮਾਰਵੜ ਪਿਆਰਾ। ਤੋ ਕੋ ਬਖਸ਼ੇ ਦੀਨ ਦ
 ਆਲਾ। ਹੈ ਇਹੋ ਰਸਨ ਕਥਾ ਵਿਸਾਲਾ। ੧੧੪। ਪੁਨ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧ
 ਤੁਹੀ ਸਿਧਾਨਾ। ਜਹਾ ਬਿਰਾਜਿਤ ਖਾਨ ਦਿਵਾਨਾ। ਵਿਬ ਸਰੂਪ ਸੁਸ
 ਦਨ ਬਿਰਾਜੈ। ਕਰਮਾ ਨਿਰਖ ਬਿਸੁ ਜਿਹ ਲਾਜੈ। ੧੧੫। ਹੀਰਾ ਪੰ
 ਨ ਜਿਹ ਨਗ ਜਰੇ। ਕੰਚਨ ਮਈ ਦਿਪਤ ਜਿਹ ਖਰੇ। ਪਿਤਰ ਪਛਪੁ
 ਨ ਸਰਬ ਬਿਤਾਯੋ। ਆਦਿ ਨੁਰਾਤਾ ਨਿਕਟ ਸੁਆਯੋ। ੧੧੬। ਤਬ
 ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਗੁਰ ਯੈ ਫੁਰਮਾਈ। ਪਾਤ ਨਰਾਤਾ ਆਦਿ ਜਤਾਈ। ਸਰਬ
 ਸਮਗੀ ਬੇਗ ਮੰਗਾਵਹੁ। ਪੁਜਹੁ ਸ੍ਰੀ ਅਸਮਾਤ ਹਮਾਵਹੁ। ੧੧੭
 । ਸਰਬ ਖਾਲਸੈ ਆਇਸ ਪਾਈ। ਸਤੁਹੀ ਪਲ ਮਹਿ ਸੋਜ ਮੰਗਾਈ
 । ਜੋ ਨਿਜ ਹੁਕਮ ਕਰੇ ਗੁਰ ਦਆਲਾ। ਸਰਬ ਤਾਰੀ ਕਰੀ ਵਿਸਾ
 ਲਾ। ੧੧੮। ਕਿਤ ਕਰਾਤ ਲੈ ਕਰ ਸਭ ਜਾਗੈ। ਕਾਲੀ ਕੀ ਪੁਜਾ ਮਧ
 ਲਾਗੈ। ਧੁਪ ਦੀਪ ਨਈ ਬੇਦ ਕਰਾਹੀ। ਆਛੇ ਅਛੁਤ ਪੁਸਪ ਮੰਗਾ
 ਹੀ। ੧੧੯। ਉਚ ਕੁਰਸੀ ਅਨਧਰ ਹਥ ਯਾਰਾ। ਚੌਰ ਛੜ ਲੈ ਕਰੈ ਸੁ
 ਧਾਰਾ। ਦੇਵ ਚਰਿਤ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਭਾਖੈ। ਉਪਮਾ ਆਧਿਕ ਚੰਡ ਕੀ ਰਾਖੈ
 । ੧੨੦। ਆਛੇ ਆਠ ਅਭੁਤ ਕਜੇਈ। ਯਾ ਬਿਧ ਰਟੈ ਅਨੰਦ ਯੁਤ
 ਸੋਈ। ਰੂਤ ਭਵਿੱਖ ਮਾਤ ਠਹਰਾਵੈ। ਮਨ ਮਨ ਸਾਤਿਹ ਮੱਧਿ ਮਿਲਾ
 ਵੈ। ੧੨੧। ਮਧ ਕੈਟ ਭਾਖੈ ਜੈ ਹੰਤੀ। ਮਹਿ ਖਾਸੁਰ ਦਰਣੀ ਜੈ ਅੰ
 ਤੀ। ਚਾਮਰ ਚਿਛ ਪਿਗਾਛ ਸੰਘਾਰਨਾ। ਬਿੜਾਲਾ ਛਪਰਤੁਛ ਬਿਦਾਰ
 ਨਾ। ੧੨੨। ਨਿਰਾਜ ਛੰਦ । ਧਰਾ ਸੁਬ ਯੋ ਮਕਾਰਨੀ। ਪਤਿਤ

ਲੋਕਤਾਰਨੀ। ਪਿਗਾਛੁ ਮੁਲੋਚਨੀ। ਅਘੰਕਲੇਸਮੋਚਨੀ॥ ੧੨੩॥
 ਰਕਤਬੀਜਖੰਡਨੀ। ਸੁਦੈਤਰਾਜਦੰਡਨੀ। ਸੁਚੰਡਮੰਡਨਾਸਨੀ। ਸੁ
 ਬੁਧਕੋਪਕਾਸਨੀ॥ ੧੨੪॥ ਨਿਸੰਤੁਸੰਤੁਖਾਪਿਕਾ। ਧਰਾਸੁਬਮੋਖ
 ਪਕਾ। ਸੁਰੇਸਰਾਜਥਾਪਨੀ। ਪਵਿਤ੍ਰਲੋਕਜਾਪਨੀ॥ ੧੨੫॥ ਸੁਰ
 ਥਰਾਜਫੋਰਨੀ। ਬਈਸਮੰਤਪ੍ਰੇਰਨੀ। ਸੁਰਿਧਸਿੰਧਿ ਆਲਕੀ। ਦਿ
 ਪਤਿਜੋਤਿਜੁਲਕੀ॥ ੧੨੬॥ ਰਸਾਟਲਛੰਦ ॥ ਨਮੋਜੋਗਮਾਯ
 ॥ ਧਰਾਕਾਸੁਛਾਯਾਸਭੈਮੈਨਿਰਾਲੀ। ਦਿਪੈਮੰਡਮਾਲੀ॥ ੧੨੭॥
 ਦਸੰਚਾਰਲੋਗੀ। ਤੁਯੰਮਾਤਭੋਗੀ। ਭਟਪੁਰਪਾਲੀ। ਸਦਾਜੈਜੁ
 ਲੀ॥ ੧੨੮॥ ਭੁਜੀਅਠਧਾਰੇ। ਦਿਪੈਮੰਡਚਾਰੇ। ਅਸੰਚਾਪਤੀਰੀ।
 ਦਿਪੈਯੋਸਰੀਰੀ॥ ੧੨੯॥ ਚੰਦ੍ਰੀਸਿੰਘਰਾਜੇ। ਅਰੰਹੋਰਭਾਜੇ। ਸੁ
 ਖੀਸੰਤਸੋਹੈ। ਮਾਯਾਦੇਖਮੋਹੈ॥ ੧੩੦॥ ਤਿਲਕਛੰਦ ॥ ਸਤਸੰ
 ਸੁਕਥਾਗਕਰਪਾਠਜਥਾ। ਅਜਕੋਚਜੁਈ। ਪਦੁਹੈਜਜੁਈ॥ ੧੩੧॥
 ॥ ਮੁਖਟਾਕਅਹੈ। ਗੁਰਕੇਜੁਕਹੈ। ਰਟਬੋਸੁਤਿਨੈ। ਦਿਨਰੋਨਭ
 ਨੈ॥ ੧੩੨॥ ਨਿਤਜਾਗਤਹੈ। ਗੁਰਪਾਗਤਹੈ॥ ਬਿਨਤੋਗਪੁਜਾ।
 ਮਨਹੈਨਦੁਜਾ॥ ੧੩੩॥ ਨਵਰਾਤਕਿਧੋ। ਇਮਪੁਜਬਿਧੋ। ਦਸਮੀ
 ਜੁਬਿਜੋ। ਤਬਆਨਪੁਜੋ॥ ੧੩੪॥ ਚੌਪਈ ॥ ਅਧਿਕਅ
 ਰੰਭਤਟਨਦਿਨਕੀਨੋ। ਸਰਬਸੋਜਨਿਜਜੋਰਜੁਲੀਨੋ। ਸੁਭਸਿ
 ਲਖਾਨਛੋਰਮੰਗਾਯੋ। ਉਚਤਖਤਕੁਰਸੀਨਧਰਾਯੋ॥ ੧੩੫॥ ਗਿ
 ਰਦੈਚਟਰਧੁਪਨਰਕਰਹੀ। ਜੈਜਗਮਾਤਕਾਲਕਾਰਹੀ। ਕੇ
 ਸਰਚੰਦਨਕਪੁਰਮਿਲਾਈ। ਸ੍ਰੀਅਸਟੀਕਾਦਯੋਬਨਾਈ॥ ੧੩੬॥
 ॥ ਮਦਰਾਬਿਜੀਆਖਾਂਡਮਿਲਾਈ। ਕਰਚਰਨਮਿਤਗਾਰਪ

ਈ। ਲੇਨਿਜਭੇਟਕਾਲਕਾਦੀਨੋ। ਜੈਭਵਾਨਿਉਚਰਤਪਰਬੀਨੋ। -
 ੧੩੭॥ ਅਕਿਲ ॥ ਰਾਮਾਇਣਕਰਪਾਠਸਕਲਮਿਲਗਾਵਹੀ
 ॥ ਜੈਜੈਸਬਦਉਚਾਰਪ੍ਰਮੇਦਸੁਪਾਵਹੀ। ਦੁਇਦੁਅਵਰਨਿਸਾਨਸੁ
 ਪੂਜਕਰਾਇਕੋ। ਹੋਬਹੁਰਅਨੇਕਪ੍ਰਸਾਦਸੁਦੇਵਰਤਾਇਕੋ॥ ੧੩੮
 ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਯੈਦਸਮੀਪ੍ਰਭੁਪੂਜਕੈਖੇਲਨਚੜਤਮਹਲਾ। ਬ
 ਨਤਾਕੇਸੁਤਨਿਰਖਕੈਧਰਮਜੁਧਕਰਭੁਲਾ॥ ੧੩੯॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥
 ਯੈਕਰਪੂਜਬਿਜੈਦਸਮੀਨਿਜਬੀਰਨਕੈਪ੍ਰਭੁਜੁਫੁਰਮਾਈ। ਅਤ
 ਮਤੀਗ। ਕਿਕਾਨਸਬੁਪਰਤਾਰਹੁਜੀਨਹਮੇਲਹਵਾਈ। ਦੁਇਦੁ
 ਅੰਰਨਜੀਤਬਜਾਇਕੈਦੇਖਗਹੇਬਨਿਤਾਸੁਤਜਾਈ। ਸੰਗਤਕੋ
 ਗੁਰਦੇਵਕਹੀਨਿਜਪੁਰਹੀਜਗਮੈਜਸੁਤਾਈ॥ ੧੪੦॥ ਦੇਹਰਾ
 ॥ ਸਕਟਨਾਲਗਜਨਾਲਭੁਨਿਸੁਤਰਨਾਲਕਾਸੰਗਾਨਾਲ
 ਸੁਘੋਰਅਨੇਕਹੈਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਕੈਅੰਗ॥ ੧੪੧॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਸਾ
 ਜਅਨੀਬਹੁਭਾਤਿਬਨੀਜਗਕੇਰਧਨੀਚੁਫਅਨੇਦਪਾਈ। ਸੁ
 ਰਪਦਾਤਨਕੇਜੁਗਤੀਮਨਿਜੁਧਸੁਕਾਰਨਬਮੇਤਬਨਾਈ। ਏਕਦਿ
 ਸਾਦਲਪੈਦਲਕੋਕਰਿਆਨਦਿਸੈਅਸਵਾਰਲਗਾਈ। ਰੇਲਤ
 ਪੈਇਤਤੇਟਹਬੀਰਨਵੈਉਤਤੇਇਨਪੇਲਚਲਾਈ॥ ੧੪੨॥ ਸੁਰ
 ਕਰੈਦਲਪੈਦਲਪੇਲਤਪਤੋਕਬੈਅਸਵਾਰਚਲਾਈ। ਏਕਚਲੈ
 ਤੁਪਕਾਤੁਪਜੀਗਹਮਾਧਿਜੀਬੁਰਤਮਾਚਤਹਾਹੀ। ਦੁਇਦੁਨਾਦਸੁਰ
 ਮੁਖਬਾਜਤਸਾਜਤਹੈਤੁਰਹੀਰਨਮਾਹੀ। ਯਾਬਿਧਸੋਧਨਿਪੁਰਰ
 ਹੀਜਨੁਨੀਰਦਰਾਜਸੁਘੋਖਕਰਾਹੀ॥ ੧੪੩॥ ਖੇਲਸੁਭਾਤਿਅਨੇ
 ਕਮਹਲਮੈਪੈਕਰਨਾਨਿਧਤੇਰਨਆਏ। ਗਾਟਤਰਾਗਅਲਾਪਤ

ਗੀਤਹੋ ਸਬਦੁ ਮਨਮੋਦ ਬਦਾਏ। ਏਨ ਬਿਤੀ ਸੁਖ ਆਨੰਦ ਸੋ ਤਿਹ
 ਕੇ ਕਬਿ ਮੰਗਲ ਗਾਇ ਸੁਨਾਏ। ਭੋਰ ਪ੍ਰਕਾਸ ਦਿਨੀ ਸਭੁ ਮੇ ਜਲਜਾ
 ਤਖਿਰੇ ਚਕਈ ਸੁਖ ਪਾਏ॥ ੧੪੪॥ ਅਧਿਕ ਵੀ ਕੁਲਟਾ ਤਿਖ ਚੇਰ
 ਨ ਘੁਕ ਚਕੋਰ ਸਬੈ ਮੁਰਝਾਏ। ਏਦੁ ਬੇਦ ਮੁਨੀ ਧੁਨ ਮੰਜਨ ਸੰਤ
 ਨ ਗੀਤ ਕਵਿਤੋ ਅਲਾਏ। ਲਾਇ ਦਿਵਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧ ਸਾਹਿਬ ਬੈਠ
 ਤਭੇ ਮਨਮੋਦ ਬਦਾਏ। ਤੋਨ ਸੁਕਾਲ ਆਏ ਜਗ ਮਾਨਵ ਯੋ ਤਿਨ ਅ
 ਨ ਸੀਦੇ ਸੁਨਾਏ॥ ੧੪੫॥ ਸਾਹ ਉਰੀਗ ਸੁਪੁਤ ਪਠਾਏ ਕਵ ਕੋ ਪ੍ਰਭੁ
 ਤੁਮ ਉਪਰ ਆਯੋ। ਸੈਨ ਅਪਾਰ ਸੁਨਾਇ ਲਈ ਉਨ ਵਾਰ ਨਹੀ ਕ
 ਫੁ ਪਾਰਨ ਪਾਯੋ। ਦਫ਼ਨ ਪੂਰਬ ਸਾਧ ਚਢਾਏ ਤਿਨ ਪਛਮ ਕੀ ਸੁਭ ਸੈ
 ਨ ਬੁਲਾਯੋ। ਜੋ ਬਲ ਹੈ ਤਬ ਹਿਅੰ ਸੁਲਰੇ ਨਹੀ ਹੈ ਅਨ ਤੇ ਜਗ ਦੀ ਸ
 ਬ ਚਾਯੋ॥ ੧੪੬॥ ਏਹਰਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਦਿਲੀ ਨਗਰ ਤੇ ਸੰਗਤਿ
 ਲਿਖਾ ਬਨਾਇ। ਪਹੁਚਿਯੋ ਆਨ ਹਜੂਰ ਮੈ ਜਹਾਂ ਪ੍ਰਭੁ ਜਗ ਗਾਇ।
 ੧੪੭॥ ਸਕਲ ਪ੍ਰਗਟ ਦੀਵਾਨ ਮੈ ਸੁਨੀ। ਐਸ ਜਬ ਬਾਤਾ ਕੁਮਲਾ
 ਨੇ ਕਛ ਸਰਸਭੇ ਗਈ ਕਿਸੁ ਸੁਧ ਸਾਤਾ॥ ੧੪੮॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ
 ਛੰਦ ॥ ਜੁਝੈ ਗੋਹ ਜੁਗੀ ਬੈਰੇ ਸੁਖ ਪੈਰੈ। ਗਹੈ ਤੇਗ ਬਾਨੀ ਅਰੀ
 ਕੇ ਭੁਜੈ ਪੈ। ਜਿਥੈ ਸੁਖ ਈਹਾਂ ਮਿਤਿ ਦੇਵ ਲੋਗ। ਗੁਰੂ ਕੋ ਰਿਝੈ ਪੈ। ਇ
 ਹੈ ਜੋਗ ਭੋਗੀ॥ ੧੪੯॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਕਿਨੈ ਯੋ ਬਿਚਾਰੀ
 ॥ ਵਹੈ ਧੰਨ ਭਾਰੀ। ਸਬੈ ਪੂਰਾਇ ਛਾ। ਜਿਨੈ ਯੋ ਸੁਇ ਛਾ॥ ੧੫੦॥
 ਸਸੀਸੋਇ ਜਾਨੈ। ਅਸੀ ਜੋ ਬਖਾਨੈ। ਵਹੈ ਕੋ ਮਲਾਨੈ। ਸੁਫੀ ਸੁਮ
 ਕਾਨੈ॥ ੧੫੧॥ ਭੁਰੀ ਜੀਤ ਧਾਰੀ। ਨਸੈ ਰੋਨ ਪਾਰੀ। ਗੁਰੂ ਜੀਨ ਜਾਨੈ
 ॥ ਤਬੈ ਕੁਮਲਾਨੈ॥ ੧੫੨॥ ਗਈ ਸੁਧ ਤਾਰੀ। ਸਟ ਲੀ ਜੁਬਾਰੀ।

ਭਏ ਏ ਬਿਸੁਧਾ ਤਨੀ ਸੁਧ ਬੁਧਾ ॥੧੫੩॥ ਸਜਾ ਦੇ ਉਬਾਈ ॥੫੫
 ਨੀ ਈਤ ਆਈ ॥ ਜਿਤੇ ਲੋਗ ਆਏ ॥ ਪੂਰ੍ਵ ਯੋ ਸੁਨਾਏ ॥੧੫੪॥ ਅੰਧੇ
 ਫੌਜ ਭਾਰੀ ॥ ਰਖੈ ਅੰਸ ਧਾਰੀ ॥ ਫਰੈ ਪੂਰ ਸਾਰਾ ॥ ਨਦੀ ਨਵ ਧਾਰ
 ॥੧੫੫॥ ਕਰੈ ਚਿਤ ਸੋਊ ॥ ਜਿਨੈ ਤਾਸ ਹੋਊ ॥ ਫਿਰੈ ਪ੍ਰਾਨ ਤਾਗੋ ॥
 ਸੋਫੀ ਸੁਖ ਭਾਗੋ ॥੧੫੬॥ ਗੁਰੂ ਜੇ ਸੁਜਾਨੈ ॥ ਫਿਰੈ ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਨੈ ॥ ਨਹੀ
 ਚਿਤ ਕਾਈ ॥ ਜਪੈ ਬਿਸੁ ਰਾਈ ॥੧੫੭॥ ਤਿਨੁ ਕੋ ਨ ਤਾਸਾ ॥ ਸਬੈ ਪੁ
 ਰ ਆਸਾ ॥ ਗੁਰੂ ਅੰਗ ਸੰਗਾ ॥ ਬਨੈ ਕੋਟ ਜੰਗਾ ॥੧੫੮॥ ਚੰਪਈ
 ॥ ਤਿਨ ਸੋਮੇ ਸਾਬਤ ਸੋ ਬਾਰਾ ॥ ਜਿਹ ਬਿਸਟਾਸ ਦੀਨ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾ
 ਚਾ ॥ ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਗੁਰ ਕੇ ਇਤ ਛੋਰੀ ॥ ਜਾਨਾ ਦੁਰੇ ਮਧਿ ਗਿਰ ਪੋਰੀ ॥
 ੧੫੯॥ ਤਿਨ ਜੀਵਨ ਅਪਨੇ ਉਤ ਜਾਨਿਯੋ ॥ ਨਿਜ ਕੇ ਅਧਿਕ ਚਤੁ
 ਰ ਕਰਮਾਨਿਯੋ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਤਿਨ ਕੋ ਭੁਯੇ ਸੁਨਾਸਾ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਯੋ
 ਲਖ ਯੋਤਮਾਸਾ ॥੧੬੦॥ ਇਕ ਮਾਤਾ ਜੀ ਤੀਰ ਸਿਧਾਏ ॥ ਸਹਜਾ
 ਦੇ ਕੋ ਤਾਸ ਦਿਖਾਏ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਕੈ ਜਤ ਬਾਤ ਬਕਾਹੀ ॥ ਕਾਲ ਕਰਮ
 ਕੇ ਮਰਮ ਨ ਪਾਹੀ ॥੧੬੧॥ ਸ੍ਰੀ ਅਸਪੁਜ ਕਲ ਕਾਲ ਦਿਆਲਾ ॥
 ਸਦ ਸੰਤਨ ਅੰਗ ਸੰਗ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਸਾਹਿਬ ਅਵਤਾ
 ਰੀ ॥ ਸਰਬ ਕਲ ਕਲ ਮੈ ਜਿਹ ਧਾਰੀ ॥੧੬੨॥ ਇਤ ਇਨ ਕ
 ਉ ਇਹ ਬਿਧ ਭਰਮਾਯੋ ॥ ਉਤ ਉਨ ਕੋ ਬਿਧ ਯਾ ਫੁਰਮਾਯੋ ॥ ਮਧਿ ਬਾ
 ਵਨੀ ਮੈ ਜਬ ਆਇਸਾ ॥ ਬੁਧ ਟੰਤਨ ਤਾ ਕੇ ਸਮਝਾਇਸਾ ॥੧੬੩॥
 ਸੁਨ ਹਜਰਤ ਸੁਤ ਬਾਤ ਹਮਾਰੀ ॥ ਗੁਰੂ ਕਨੈ ਤੈ ਰਾਖ ਸਦਾਰੀ ॥ ਇ
 ਹ ਜਗ ਪੁਅਰੇ ਧਉਲ ਭੁਣੀ ਜੇ ॥ ਕੋਨ ਮਰਮ ਅਰ ਕੋਨ ਮਰੀਜੇ ॥
 ੧੬੪॥ ਜਬ ਹਜਰਤ ਨਿਜ ਭਿਸਤ ਸਿਧੈ ਹੋ ॥ ਆਜ ਮੁਰਾਜ ਤੇ ਹਿਕਿਮ

ਦੇਖੈ। ਦੱਖਣ ਸਰਬ ਜੇਰ ਉਨ ਕੀਨਾ। ਅਟਰ ਸਕਲ ਜਗ ਤਾਂਹਿ ਅ
 ਧੀਨਾ। ੧੬੫। ਸਾਹਖੁ ਸੀਤਿ ਪੀਰ ਸਹਾਈ। ਤਾਤੇ ਤੇਤੇ ਭੁਯੇ ਅ
 ਧਿਕਾਈ। ਤਾਂਤੇ ਤੇਤੀ ਬਾਤ ਬਨਾਵੈ। ਇਨ ਕੋ ਅਪਨੀ ਕ੍ਰਿਮੁ ਕਭਕਾ
 ਵੈ। ੧੬੬। ਜੇ ਇਹ ਤੁਮਰੇ ਸਿਰ ਕਰ ਧਰਹੈ। ਖਲ ਦਲ ਜੀਤ
 ਤਖਤ ਤੁਰ ਕਰਹੈ। ਜੇ ਦੱਖਣ ਅਪਨੇ ਉਨ ਕੀਨਾ। ਤਿਉ ਤੇਇਨ
 ਸੰਗ ਰਾਖ ਪ੍ਰਥੀਨਾ। ੧੬੭। ਅਰੁ ਜੇ ਜੁਧੁ ਸਹੀ ਕੈ ਕੈਹੈ। ਤਾਂਤੇ ਕ
 ਬੀ ਜੀਤ ਨਹੀ ਅੰਹੈ। ਦੇਉ ਬਾਤ ਮਹਿ ਤੁਝ ਕੋ ਹਾਗ। ਬਰਨ ਸੁਨਾ
 ਵੈ ਤੁਹ ਕਰ ਪਆਗ। ੧੬੮। ਗੁਰਨਾਨਕ ਕਾ ਹੈ ਵਹ ਧਾਮ। ਅ
 ਜਮਤ ਸਿੰਧ ਪੂਰ ਜਗ ਕਾਮ। ਸਿਵ ਪੁਨ ਸਕਤ ਤੇਉ ਸਮ ਸੇਰ।
 ਸਦਾ ਬਿਰਾਜੈ ਜਿਹ ਕਰ ਜੇਰ। ੧੬੯। ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਗੁਰ ਦਿਜ ਤੇ
 ਜਾਨਾ। ਇਨ ਤੇ ਭੁਗੀ ਅੰਸਦਾ ਸਪਾਨਾ। ਜੇ ਜੀਤੈ ਜਗ ਮੈ ਅਪ ਜ
 ਸਾ। ਹਾਏ ਸ੍ਵਾਪਤੁ ਰਹੈ ਨਰਸ। ੧੭੦। ਦਿਲੀ ਕੇਖੜੀ ਸਿਖ ਵਾਸੀ
 । ਨੰਦ ਲਾਲ ਅਦਿਕ ਮਤ ਰਾਸੀ। ਤਿਨ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਸਾਹ ਕੇ ਪੁਤਾ।
 ਲੈ ਸਮਝਾਯੇ ਕਰ ਬਚ ਸੁਤਾ। ੧੭੧। ਆਛੀ ਬਾਤ ਚਿਤਿ ਤਿਹ ਲਾ
 ਵੀ। ਤਾਂਤੇ ਇਹ ਦਿਸੁ ਭੁਯੇ ਅਨੁਰਾਗੀ। ਤਾਕੇ ਰਿਦਾ ਪ੍ਰਭੂ ਜਨ ਹ
 ਰਾ। ਸਿਖਨ ਕੇ ਬਚ ਸਮਝੇ ਖਰਾ। ੧੭੨। ਕਾਲ ਪੁਰਖ ਯੈ ਕ੍ਰਿਮ
 ਬਨਾਈ। ਇਹ ਦਿਸੁ ਤੇ ਸਭ ਫੌਜ ਹਟਾਈ। ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗ ਸੰਧਿ
 ਕਰ ਸਾਈ। ਸਹਰ ਲਹੌਰ ਓਰ ਗਯੇ ਧਾਈ। ੧੭੩। ਪੁਨ ਅੰਰਿ
 ਰੇਯੈ ਸਨ ਪਾਈ। ਅਹਿਦੀ ਇਹ ਦਿਸੁ ਦਯੇ ਪਠਾਈ। ਤਾਕੇ ਦਿਤੇ
 ਪੇਸ਼ ਨਹੀ ਗਯੇ। ਬੇਮੁਖ ਦੰਦੁ ਤਵਨ ਪਰ ਪਯੇ। ੧੭੪। ਆਛੁ ਤਿ
 ਨਹੁ ਸੋਧ ਬਿਚਾਰੀ। ਕਾਕੀ ਫੌਜ ਗੁਰੂ ਪਹਿ ਭਾਰੀ। ਲੋਗਨ ਵਾਸੀ

ਨਾਮ ਬਤਾਏ। ਤੋਂ ਚੁਨ ਚੁਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗਾਹਿਘਾਏ। ੧੭੫।। ਹੁਕਮ ਧਨੀ
 ਕਾ ਅੰਸੇ ਭੁਯੋ। ਬੇਮੁਖ ਪੁੰ ਪਰ ਸੋ ਨਿਜ ਗਯੋ। ਜੇ ਗੁਰ ਤੇ ਬੇਮੁਖ ਦੈ
 ਭਾਜੇ। ਤੇ ਅਹਿਦੀ ਨਿਜ ਆਨ ਨਿਵਾਜੇ। ੧੭੬।। ਅਹਿਦੀ ਚਾਰ ਅ
 ਉਰ ਪੁਨ ਆਏ। ਗਦਿ ਲੀਤੇ ਬਾਇ ਸਾਹ ਪਛਾਏ। ਸੋਭੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉਪ
 ਰ ਭੁਏ। ਵਾਸੀ ਲੋਗ ਨਾਸ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਏ। ੧੭੭।। ਮਿਰਜਾ ਬੇਗ ਮੁਗ
 ਲ ਜਤ੍ਰ ਗੁਆਰਾ। ਸਰਬ ਅਹਿਦੀ ਅਹਿਕੋ ਸਿਰਦਾਰਾ। ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਮਿਧ ਯੈ ਬਿਵਤ ਬਨਾਈ। ਸਰੁਹੀ ਗਏ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਰਧਾਈ। ੧੭੮।।
 ਗਾਹਿ ਗਾਹਿ ਸਰਬ ਫੰਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਏ। ਦੈ ਦੈ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਰਤ ਬਸ ਕਏ।
 ਸੀਸ ਮੂੰਡ ਕਰ ਸਹਰ ਫਿਰਾਏ। ਸੁਰਦਿ ਵਾਰਨ ਕਿਤ ਕਚਿਨਾਏ।
 ੧੭੯।। ਪ੍ਰਾਨ ਰਖਨ ਹਿਤ ਗੁਰ ਤਜ ਭਾਗੇ। ਸੋ ਆਯੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਕੇ ਅ
 ਰੋ। ਬਮੈ ਕੁਟਿ ਬਤਿਨ੍ਹਾਂ ਕੇ ਸੰਗਾ। ਯਾ ਬਿਧ ਕਹਯੋ ਭੁਯੋ ਜਿਮ ਫਿਰਾ।
 ੧੮੦।। ਧਿਗ ਧਿਗ ਪ੍ਰੈ ਤਾ ਕੇ ਜਗ ਮਾਹੀ। ਈਹਾਂ ਨਿੰਦ ਸੁਰਗ ਅ
 ਗ ਨਾਹੀ। ਬੇਮੁਖ ਨਰ ਤੇ ਸਗ ਪੁਨ ਖਰੇ। ਨਿਸਦਿਨ ਰਹਤ ਦੁਆਰ
 ਪਰ ਖਰੇ। ੧੮੧।। ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਨ ਨਰ ਕਰ ਜਾਨਾ। ਪੁਨ ਤਾ ਕੀ
 ਮੁਖ ਨਿੰਦ ਬਖਾਨਾ। ਤਾ ਕੇ ਫਲ ਯਾ ਬਿਧ ਤਿਹ ਲਾਗਯੋ। ਲੋਗ ਦੁ
 ਖੀ ਪਰ ਲੋਕ ਤਾ ਗਯੋ। ੧੮੨।। ਇਹ ਬਿਧ ਭੁਯੋ ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਕੇ ਨਾਸਾ।
 ਸਭ ਸੰਤਨ ਮਿਲਿ ਲਖੇ। ਤਮਾਸਾ ਕੇ ਸਾਕੇ ਤਿਹ ਗਾਥ ਉਠਾਈ।
 ਜਾ ਕੇ ਨਿਸਦਿਨ ਗੁਰੁ ਸਹਾਈ। ੧੮੩।। ਚਰਨ ਬੁਜ ਗੁਰ ਜਿਹ ਰਤ
 ਲਾਗੀ। ਅਭੈ ਸਦਾ ਸਾਧੂ ਬਡ ਭਾਗੀ। ਜਿਮ ਜਿਹ ਬਾਰਦ ਮੱਧਿ
 ਬਤੀਸਾ। ਤਿਮ ਸੰਤਨ ਕਾਖਤ ਜਗ ਦੀਸਾ। ੧੮੪।। ਦੋਹਰਾ
 ਸਾਹਿਜਾਏ ਅਹਿਦੀ ਨਕੇ ਮਦਦੇ ਸਕੈ ਪ੍ਰਾਨਾ। ਖਰਦ ਸਮਧਿ

ਆਉ ਮੈਯੋ ਕਾ ਬਿਕੀਰਿ ਬਖਾਨ ॥ ੧੮੫ ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਿਲਾਸ
 ਸਹਜਾ ਦੇ ਕੋ ਆਹ ਦੀਨ ਆਗਮਨ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਖੇਤ੍ਰ ਸਮੇ
 ਧਿਆਇ ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੧੪ ॥ ੧੬ ॥
 ॥ ਅਫਜੂ ॥ ਨਿਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਦਸੰ ਸਪਤ ਧਿਆਇ ਹੈ ॥ ਪਵਿਤ੍ਰ
 ਅਗ ਆਇ ਹੈ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਕੋਰ ਗੀਤ ਹੈ ॥ ਸੁਧਾ ਸਮੰ ਪੁਨੀਤ ਹੈ ॥ ੧ ॥
 ਪਦੈ ਸੁਨੈ ਜੁ ਪ੍ਰੇਮ ਸੋ ॥ ਲਹੈ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਸੋ ॥ ਸੁਖੇ ਸੁਭੈ ਨ ਪਾਵਈ
 ॥ ਜਿਸੈ ਜੁ ਗੀ ਬਗਾਵਈ ॥ ੨ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਧਰਣ ਗਗਨ ਜਿਹ ਦਿ
 ਸਨਹੀ ਪਾਨੀ ਪਵਨ ਅਕਾਰਾ ॥ ਸੁਧ ਚਿਤੰਨ ਸੁਦੇਸਵਹੁ ਜਿਹ ਗੁ
 ਰ ਬਸੈ ਦਯਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਰੋਪਈ ॥ ਪਰਿ ਇਹ ਪਨ ਘੋਖ ਬਿ
 ਰਾਜੈ ॥ ਜਗਮਗ ਜੇਤ੍ਰਿ ਸਦਾ ਜਿਹ ਗਾਜੈ ॥ ਤਾ ਪੁਰ ਬਸੈ ਸਾਧਵਹੁ
 ਜਾਈ ॥ ਜੇਇਹ ਸਾਖੀ ਪ੍ਰੇਮ ਲਗਾਈ ॥ ੪ ॥ ਰਸਾਟਲ ਛੰਦ ॥
 ਜਬੈ ਸਾਹ ਪੁਤ੍ਰੀ ॥ ਗਯੇ ਕੈਸ ਸੁਤ੍ਰੀ ॥ ਮ੍ਰਿਜਾ ਬੇਗ ਆਯੋ ॥ ਤਿਨੈ ਜੈ
 ਕਰਾਯੋ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰੂ ਪਾਸ ਤੁ ਆਗੀ ॥ ਗਾਏ ਜੇ ਸੁਭਾਗੀ ॥ ਤਿਨੈ ਦੁਫਵ
 ਸੀ ॥ ਦਏ ਸੋਇ ਫਾਸੀ ॥ ੬ ॥ ਬਸੇ ਜੇ ਹਜੂਰੀ ॥ ਤਿਨੈ ਇਛੁ ਪੁਰੀ ॥
 ਤਿਨੈ ਕੋ ਨ ਭਾਸੀ ॥ ਸਬੈ ਕਾਜ ਰਾਸੀ ॥ ੭ ॥ ਸੁੰਯਾ ॥ ਕੇਤਕ ਕਾਲ
 ਬਿਤਯੇ ਇਨ ਭਾਂਤ ਨ ਯੈ ਗੁਰ ਕੇ ਜਗਮੈ ॥ ਜਸੁ ਛਾਯੋ ॥ ਛੀਰ ਸੁਨੀਰ ਕਿ
 ਧੋ ਜਿ ਮੁਜਾਨ ਦਿ ਪਾਰਦ ਭੂਲ ਸਿਤਿ ਕਬਿਰਾਯੋ ॥ ਸੀਤਨ ਸਾਂਤ ਸਰੂ
 ਪ ਲਖਯੋ ॥ ਅਰੁ ਸਤ੍ਰਨ ਕਾਲ ਪ੍ਰਤਛ ਜਨਾਯੋ ॥ ਖਾਲ ਸਸੀ ਅਸ
 ਕੇਤ ਲਖਯੋ ॥ ਇਨ ਬੇਮੁਖ ਕੈ ਛਲ ਰੂਪ ਲਖਯੋ ॥ ੮ ॥ ਦਾਸਨ ਕੇ
 ਸੁਰ ਰੂਪ ਲਖਾ ਗੁਰ ਦੀਨ ਨ ਦਾ ਅਕ ਸਿਧ ਬਿਰਾਯੋ ॥ ਸਿਖਨ ਸੀ
 ਖਨਿ ਵਾਸ ਦਾ ਯਨਿ ਧਰਾਰ ਪਦਾਰਥ ਦੇਤ ਨਿਹਾਯੋ ॥ ਕਸੋਪ ਕਾਸ

ਪੀਸੁਰਲਖੋਦਿਨਚੰਦਸਮਾਨਨਿਸਾਨਿਰਧਾਰਿਯੋ। ਜੈਸੁਕਰੀਮ
 ਨਸਾਜਿਹਇਛੁਰਤੋਨਸਰੂਪਸਬੈਕਰਸਾਰਿਯੋ॥੮॥ ਦੇਹਰ
 ॥ ਆਨੰਦਪੁਰਪੁਰਜੂਬਸੇਅਤਿਆਨੰਦਜੀਅਧਾਰਾਕਰਤੁਚ
 ਰਿਤਪੁਨਬਿਬਿਧਬਿਧਜਿਨੈਨਪੱਯਤਪਾਰਾ॥੯॥ ਸਟਾਪਹਰਦਿ
 ਨਚਢਤਲਗਇਕਜਾਬੈਰਇਕਾਂਤਾ। ਬਾਨੀਕਰਤਉਚਾਰਸਭਅ
 ਮ੍ਰਿਤਸੀਅਵਿਦਾਂਤਾ॥੧੦॥ ਲੇਖਕਗੁਨੀਛੁਤੀਸਬਰਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧ
 ਕੇਪਾਸਾਜੇਆਗਆਗੁਰਕਹਤਏਲਿਖਵਤਬੁਧਬਿਲਾਸਾ॥੧੧॥
 ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਅਤਿਨਮਹਿਚਾਰਚਾਰਮਤਿਧੀਰਾ। ਨਿਸਦਿਨਸਦਾ
 ਬਸੈਗੁਰਤੀਰਾ। ਤਿਨਮਹਿਇਕੋਰੋਸਨਸਿੰਘਨਾਮਾਅਛੋਚਤੁ
 ਰਮਨੋਗੁਨਧਾਮਾ॥੧੨॥ ਜਬਵਹਬੈਰਤਨਿਕਟਵੈਆਲਾ। ਬਾ
 ਨੀਸਮੇਉਚਾਰਬਿਸਾਲਾ। ਤਿਕਾਲੰਗਤਿਨਏਬੁਧਜਾਈ॥ ਸਭ
 ਭਾਸੈਬਿਦਮਾਨਬਨਾਈ॥੧੩॥ ਸਤਦੁਟਾਪੁਰਤੋਤਾਕਲਜਾਨਾ।
 ਸਬਉਨਕੋਭਾਸੈਬਿਦਮਾਨਾਰਛਾ। ਬਾਨੀਸਬਦੁਕਰਾਹੀ। ਨਿਸ
 ਕੋਅਨਤੇਲੈਨਸਿਧਾਈ॥੧੪॥ ਏਕਦਿਵਸਕਰੁਨਾਨਿਧਵੇਵਾ।
 ਕਿਰਤਸੁਬਾਨੀਕਰਤਅਭੇਵਾ। ਭੀਤਰਤੇਬਾਹਰਨਿਜਆਏ।
 ਰੋਸਨਸਿੰਘਯੋਚਰਿਤਬਨਾਏ॥੧੫॥ ਭੁਜੰਗਪਯਾਤਛੇਦ
 ॥ ॥ ਤਿਨੈਯੋਪਛਾਨਿਯੋਪੁਰਪਾਸਨਾਹੀ। ਕਿਤੇਲੈਸਵੈਯੋਚਰਾ
 ਏਤਦਾਹੀ। ਨਿਜੀਪਾਟਹੂਪੈ। ਲਿਖੇਏਬਨਾਈ। ਕਰੇਅਛੁਯੋਹੀ
 ਬਿਨਾਲਾਇਸਾਈ॥੧੬॥ ਕਰੇਅੰਕਸ਼ੇਤੰਮਧੰਜਾਘਆਨੈ। ਤ
 ਰੈਕਛੁਹੈਕੈਨਹੀਕੋਇਜਾਨੈ। ਜਬੇਧਾਮਜੈਹੋਲਵੇਗਾ। ਲਿਖਾਈ॥
 ਮਧੰਨੀਕਪੀਨੇਭਲੇਲੈਬਨਾਈ॥੧੭॥ ਤਿਨੈਨੀਕਚੋਰੀਪੁਰਤੋਬ

ਨਾਈ। ਨਹੀ ਅੰਤ੍ਰਜਾਮੀ ਜਾਨਿਐ ਚੀਤ ਲਾਈ। ਕਰੀ ਐਸ ਤੋਂ ਨੈ ਉਤੇ ਨਾ
 ਬਦੇਵਾ। ਸਭ ਮਧ ਬੈਰੇ ਕਰੇ ਸਧ ਭੇਵਾ। ੧੮॥ ਸੁਯਾ ॥ ਬੋਲ
 ਖਜਾਨ ਦੀ ਆਪ ਕਹਾਇਹ ਕਾਜ ਕਰੇ ਅਬਹੀ ਤੁਮ ਜਾਈ। ਕੇਸ ਕਰਾ
 ਇਹ ਰੇ ਇਨ ਕੋ ਨਿਜ ਦੇਹ ਦੀ ਉਨ ਨੀ ਕਪੁਨਾਈ। ਯੋ ਸੁਨ ਕੈ ਗੁਰ ਕੀ
 ਬਤੀ ਆਤਿਨ ਜਾਇ ਸੁਯਾ ਬਿਧ ਬਯੋਤ ਬਨਾਈ। ਨੀਰ ਦੇਹੀ ਮੰਗਣਾਇ
 ਤਹੀ ਤਿਨ ਲਾਹਿ ਪੁਸ਼ਾਕ ਨਵੀਨ ਉਦਾਈ। ੨੦॥ ਨੀਰ ਪਰਿਐ ਜਬਹੀ
 ਤਿਨ ਉਪਰ ਅਛਰ ਗੋਮਿਟਹੀ ਸਬ ਸਾਰੇ। ਰਾਖ ਲਐ ਸਿਖ ਕੇ ਪਰਦਾ
 ਗੁਰ ਚੀਜ ਲਈ ਅਪਨੀ ਨਿਧ ਧਾਰੇ। ਭੇਦ ਕਿਸੁ ਜਨ ਨਹਿ ਲਹਾਇਹ
 ਕੋਤ ਕਰੀਨ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਤਾਰੇ। ਧੀਨ ਕਹੇ ਕਰਨ ਨਿਧ ਸਾਹਿਬ ਭੂਤ ਭਵਿ
 ਖਪ ਛਾਨਨ ਹਾਰੇ। ੨੧॥ ਚੌਪਈ ॥ ਅੰਤ੍ਰਜਾਮੀ ਗੁਰ ਕਰਤਾ
 ਰਾ। ਭੂਤ ਭਵਿ ਖਜਿ ਸੈ ਅਗ ਸਾਰਾ। ਯਾ ਬਿਧ ਸੇ ਤਾਂ ਤੇ ਨਿਜ ਲਈ।
 ਰੇਗੀ ਜੇ ਰੋਸਨ ਸਿੰਘ ਕਈ। ੨੨॥ ਕਿਤ ਕਦਿ ਵਸ ਪ੍ਰਭ ਜੂਸੁ ਬਿਤਾ
 ਈ। ਤਾ ਕੋ ਭੁਲੇ ਕਰਨ ਹਿਤ ਭਾਈ। ਤਬ ਵਹ ਬਤੀ ਆਂ ਸਰਬ ਚਲਾ
 ਈ। ਕਾਤੁਮ ਲਖ ਯੋਤ ਬਸੁ ਦੁਰਾਈ। ੨੩॥ ਤਿਨ ਸੁਨ ਕੈ ਬਚੇ ਯੋਸੁ
 ਬਖਾਨਾ। ਕਾਤੁਮ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਜੂ ਹੈ ਛਾਨਾ। ਜੇ ਕਛੁ ਹੁਤੇ ਆਪ ਸਭ ਜਾਨੇ।
 ਹਮ ਮੂਰਖ ਸਭ ਕਰਤ ਦੁਰਾਨੇ। ੨੪॥ ਅੰਤ੍ਰਤ ਕਹੀ ਤਬੈ ਗੁਰ ਬਤੀ
 ਆਂ। ਭੁਲਾ ਕਰਨ ਹਿਤ ਤੁਮ ਰੇ ਗਤੀ ਆਂ। ਜੇ ਹਮ ਯਾ ਕੇ ਪਰਗਟ ਕਰ
 ਤੇ। ਤੋ ਮਨ ਮੈ ਤੁਮ ਸੀਸ ਆਧਰਤੇ। ੨੫॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ਤੇ ਤੁਮ ਜਾਨ
 ਤ ਚੀਤ ਮੈ ਗੁਰੂ ਨ ਜਾਨੀ ਬਾਤਾ। ਅਵਰ ਨਰਨ ਜੇ ਸਮਝਤੇ ਹਮ ਕ
 ਉਂ ਨਿਰਨੈ ਸਾਤਾ। ੨੬॥ ਗੁਨ ਨ ਹੋਤਾ ਯਹ ਤੁਮੈ ਜਾਨ ਲੇਹੁ ਮਨ ਮੀਤਾ।
 ਅੰਰਨ ਜੇ ਕਰ ਜਾਨਿਐ ਗੁਰ ਪੁਰਨ ਨਿਧ ਪ੍ਰੀਤਾ। ੨੭॥ ਚੌਪਈ

॥ ਅਬ ਤੁਮ ਗੁਰ ਕੇ ਜਨ ਹੋ ਗੁਰਾ ॥ ਭੁਲੇ ਹੋਗੁ ਤੁਮ ਰੇ ਧਰ ਧਰਾ ॥ ਨਿਸ
 ਦਿਨ ਅਵ ਬੁਕਰੇ ਗੋਰਿ ਦੇ ॥ ਨਾ ਸਹੈ ਇਗ ਅਨ ਭੈ ਭਿਦੈ ॥ ੨੮ ॥ ਇਹ
 ਬਿਧ ਵਕੇ ਬਚਨ ਸੁਨਾਈ ॥ ਸੀਤਲ ਕੀਨ ਨਖ ਸਿਖਤਾਈ ॥ ਪੂਰਨ
 ਭਈ ਇਹੈ ਕਥ ਜਾਨਾ ॥ ਆਰੈ ਅਵਰ ਬੁਕਰਤੁ ਬਖਾਨਾ ॥ ੨੯ ॥ ਵੇ ॥

॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜੀ ਰਾਜ ਤਖੁ ਸੀ ਮਹਲਾ ॥ ਰਾਮ ਦਾਸ ਬੁਢੇ ਪੁ
 ਤ ਦਰਸਨ ਗਯੋ ਅਚਲਾ ॥ ੩੦ ॥ ਰਾਮ ਕੁ ਅਰਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧ ਗੁਰ ਬ
 ਖਸ ਸਿੰਘ ਕਰ ਲੀਨਾ ॥ ਪੂਰਨ ਸਿਖ ਅਡੋਲ ਮਤਿ ਸੁਨ ਤਿਨ ਕਥਾ ਨ
 ਟੀਨਾ ॥ ੩੧ ॥ ਪਾਧਰੀ ਛੰਦ ॥ ਜਬ ਗਯੋ ਦਰਸ ਗੁਰ ਕੇ ਹਜੂਰਾ ॥
 ਤਿਨ ਲਖ ਮੋਜਾਇ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਪੂਰਾ ॥ ਹਥੀ ਆਰ ਪਾਂਚ ਤਰ ਕਸ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਨਾ ॥ ਬਡ ਰਾਜ ਚਾਂਪ ਖਪਰੇ ਸੁਬਾਨਾ ॥ ੩੨ ॥ ਨਹਿ ਸਕਤ ਖੈਰ ਜਿਹ
 ਅਵਰ ਜੁਆਨਾ ॥ ਬਿਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧ ਗੁਰ ਬਰਨਿਧਾਨਾ ॥ ਬਡਿ ਖਪਰ
 ਬਾਨ ਲਾਂਬੀ ਕਮਾਨਾ ॥ ਤਿਹ ਨਿਰਖ ਨੈਨ ਸਿਖ ਰਿਦ ਬਖਾਨਾ ॥ ੩੩ ॥
 ਏਤੀ ਕਮਾਨ ਬਡ ਜਾਨ ਤੀਰਾ ॥ ਕਿਮ ਖਿਚਤ ਯਾਹਿ ਸਾਹਿਬ ਸਰੀਰਾ ॥
 ਚੈ ਤਨ ਕ ਸ੍ਰੀਰ ਗੁਰ ਕੇ ਅਡੋਲਾ ॥ ਕਿਮ ਖਿਚਤ ਚਾਪ ਰਿਦ ਕਰ ਸੁਬ
 ਲਾ ॥ ੩੪ ॥ ਵਗਾ ਵਤ ਖਗ ਨਿਰਖ ਚਾਂਪਾ ॥ ਤਿਨ ਕਹਾਰਿ ਦੇ ਮਧ ਜ
 ਬ ਸੁਆਪਾ ॥ ਫਿਰ ਰਹਾ ਮੇਨ ਨਹੀ ਬਰਨ ਬੈਨਾ ॥ ਗੁਰ ਗਏ ਚੀਨਤ
 ਕੀ ਸੁਸੈਨਾ ॥ ੩੫ ॥ ਨਿਜ ਕਰ ਬਚਨ ਬੀਰਨ ਦਿਯਾਰਾ ॥ ਹੈ ਗਜ ਸਿ
 ਗਾਰ ਕਰਹੇ ਤੁਆਰਾ ॥ ਗੁਰ ਬਖਸਿੰਘ ਕੇ ਕਰਤਿਆਰਾ ॥ ਸਬ ਚ
 ਕ੍ਰੇਆਪ ਖੇਲੈ ਸਿਕਾਰਾ ॥ ੩੬ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਹੁਕਮ ਪਾਇ ਬੀਰਨ
 ਸਬ ਜਾਈ ॥ ਜਾਨੈ ਬਾਨ ਗਇੰਦ ਬਨਾਈ ॥ ਸੁਆਨ ਸੀਚਾਨੇ ਜੁ
 ਰੇ ਬਾਜਾ ਬੀਰਨ ਕਰਮੇ ਸਰਬ ਜਾਜਾ ॥ ੩੭ ॥ ਪਲਕਨ ਲ

ਗੀਤ ਵਨ ਹੀ ਬਾਨਾ ਜਾਨ ਜਾਨ ਆਏ ਅਸ ਜਾਨਾ ਅਧਿਕ ਗਾਇਦ
 ਖਾਸ ਗੁਰ ਆਯੋ ਜਨਕ ਪੱਥ ਗਤਿ ਯੋ ਛੁਬ ਛਾਯੋ ॥ ੩੮ ॥ ਏਯਾ
 ॥ ਆਵਤੁ ਹੈ ਜਨ ਉਚ ਗਿਰੇ ਬਰ ਕੈ ਤਮ ਪੁੰਜ ਨਿਸਾ ਧਰ ਧਾਨੀ ਕੈ ਤੁ
 ਕਿਧੇ ਜਲ ਰਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸਤ ਜਾਮ ਅਘਟ ਜਨ ਸੀਚਤ ਪਾਨੀ ਗਾਛਤ
 ਗੈ ਗਤੁ ਮੰਦ ਬੁਲਿੰਦ ਸੁਚੀਰਲ ਚਾਰਦਿ ਪੈ ਸੁਖ ਦਾਨੀ ਯੋ ਉਪਮਾ
 ਗਜ ਰਾਜ ਕੀ ਰਾਜਤ ਕੋਨ ਕਹੈ ਇਹ ਕੀ ਘਨ ਜਾਨੀ ॥ ੩੯ ॥ ਚੰਦਨ ਭਾ
 ਲ ਸੀ ਪੂਰ ਸੁਚਿਤਤ ਝਾਲਰ ਚਾਲ ਨਵੀਨ ਅੰਬਾਰੀ ਘੋਰ ਘਟੇ ਸੁ
 ਸਿਮਾ ਅਘਟ ਜਨ ਪ੍ਰਮਿਰ ਭਾਲ ਪੁਰੈ ਤਨ ਭਾਰੀ ਆਵਤੁ ਹੈ ਨਗ
 ਰਾਜ ਬਿੰਬ ਚਲ ਵੀਨ ਦਮਾਲ ਕੇਤੀ ਰਸਿ ਧਾਰੀ ਚਾਹਤੁ ਹੈ ਕਰ ਜੇਦ
 ਵਮਾਲ ਕੀ ਹਾਥ ਨ ਸੇਕਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਅਪਾਰੀ ॥ ੪੦ ॥ ਏਯਾ ਆਨ ਹਜੂਰ
 ਪੁੰਜੇ ਤਬ ਸੈਨ ਬਿਦਾਰ ਕਿਕਨ ਸੁਆਯੋ ਦਾਸ ਲਏ ਕਰ ਮੈ ਤੋਹ
 ਆਵਤੁ ਨਿਰਤਤੁ ਹੈ ਮਨ ਅਨੰਦ ਪਾਯੋ ਆਰਤੁ ਮੈ ਮਨ ਬੇਗ ਧਰੈ
 ਤਨ ਬਾਹਨ ਹੈ ਸਸ ਪਾਛੁ ਗਿਰਾਯੋ ਘੰਜਨ ਮੀਨ ਸੁਭਤੁਰ ਬੈਨ ਨ ਭਾ
 ਰਤੁ ਹੈ ਗਤਿ ਯੋ ਤਿਹ ਗਾਯੋ ॥ ੪੧ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਯੋ ਜਮਾਨ ਆਯੋ
 ਤਟ ਜਾਨੀ ਗਾਛ ਭਯੋ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਖ ਦਾਨੀ ਭਾਈ ਕੇ ਕਰ ਕਰਿ ਨਿਜ
 ਧਾਰੀ ਭਯੋ ਉਦਿਤ ਚਕ੍ਰ ਖੇਲ ਸਿਕਾਰੀ ॥ ੪੨ ॥ ਗਜ ਕੇਤੀ ਰਧੀਰ ਗੁਰ
 ਆਯੋ ਯੋ ਭਾਈ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਨਾਯੋ ਏਕ ਗਾਇਦ ਚਢੈ ਹਮ ਦੇਉ ਚ
 ਰਨ ਗਾਏ ਸੇਵਕ ਸੁਨ ਓਉ ॥ ੪੩ ॥ ਹੋਤ ਬਰ ਬਰ ਹੈ ਸੁਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਮੈ
 ਚਢੈ ਅਨ ਅਸੁ ਬਿਸਾਲਾ ਕਰ ਅੰਬੁਜ ਗਹਿ ਨਿਕਟ ਸੁਕੀਨ
 ॥ ਸਗੋਰ ਬੇਸੁ ਕੰਧ ਤਿਹ ਵੀਨਾ ॥ ੪੪ ॥ ਮੈ ਸੇ ਭਾਰ ਕੰਧ ਪਰ ਭਾਰਾ ॥
 ਆਨ ਸਕੈ ਤਿਹ ਕੋਨ ਸਹਾਰਾ ਰਾਮ ਦਾਸ ਬੁਢੇ ਬਿਨ ਬੀਸਾ ਅੰਰ

ਸਹਾਰੈ ਕਾਂਕੀ ਅੰਸਾ ॥ ੪੫ ॥ ਏਹਰਾ ॥ ਤਿਰਲੋਕੀ ਕਭਾਰੁ ਜਨਰ
 ਰਿਯੋ ਤਾਰੇ ਸੀਸਾ ਤਬੈ ਬਚਨ ਤਿਨ ਯੋ ਕਹੇ ਸੁਨੇ ਅਰਜ ਜਗਦੀਸਾ ॥
 ੪੬ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਰਾਮ ਦਾਸ ਕੀ ਕੁਲ ਤੈ ਬਿਨਾ ਅਵਰੁ ਸਹਾਰੈ
 ਇਕ ਕੋ ਛਿਨਾ ਯੋ ਸੁਨ ਕੈ ਤਿਨ ਕੇ ਬਰ ਬਚਾ ਬੋਲ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜ
 ਸਚਾ ॥ ੪੭ ॥ ਹੁਤੇ ਅਭੂਲ ਤੁਮਾਰੇ ਸਦਨਾ ਤੁਮ ਕਮੇ ਭਰਮੇ ਸੁਨ ਬਰ
 ਬਦਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਜਾਨਿ ਓਕਰਨਗਾ ਬਰੇ ਧਨ ਖਤਨ ਕੇ ਮਲ
 ਖਰਾ ॥ ੪੮ ॥ ਜੋ ਤੁਮ ਜਾਨਤ ਬਲ ਨਿਧ ਗੁਰੂ ਤੁਮ ਕਤ ਕਮੇ ਬਚਨ
 ਇਹ ਸੁਰੂ ਜੋ ਸਮਾਇ ਓ ਗੁਰ ਕੇ ਬਲ ਨਾਹਿ ਤਬ ਜੋ ਬਚਨ ਬਖਾ
 ਨੇ ਅਹਿ ॥ ੪੯ ॥ ਯੋ ਸੁਨ ਕੈ ਗੁਰ ਕੀ ਬਰ ਬਾਨੀ ਪਾਇਨ ਪਕੇ ਕਮ
 ਲ ਮੱਧਿ ਮਾਨੀ ॥ ਭੂਲਨ ਮੈ ਭਾਖਿ ਮੇਰੇ ਜੀਤਾ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਨ ਲਖੈ
 ਅਨੀਤਾ ॥ ੫੦ ॥ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਬਲ ਨਾ ਬਜੁ ਮਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਿਕ ਜਿਹ
 ਦੇਵ ਭੂਲਾਇਆ ਮਾਇ ਅਤਿ ਜਿਹ ਲਖਾਨ ਜਾਈ ਜੋ ਬੁਝੈ ਜਿਹ
 ਸਿਆਮ ਸਹਾਈ ॥ ੫੧ ॥ ਹਮੈ ਸੁਭਾਇਕ ਮਨ ਮੱਧਿ ਗਾਈ ॥ ਤੁਮ ਨੈਲ
 ਈ ਚੀਨ ਸੁਭ ਸਾਈ ॥ ਸੁਭ ਹਮਰੇ ਤੁਮ ਭਰਮ ਮਿਟਾਯੋ ਧੀਨ ਗੁਰੂ ਕਰੁ
 ਨਾਨਿਧ ਗਾਯੋ ॥ ੫੨ ॥ ਏਹਰਾ ॥ ਮੱਧਿ ਟੈਸਾ ਖਚਰੁ ਇਤਹ ਖੇਲ
 ਨ ਚੜ੍ਹੇ ਸਿਕਾਰਾ ਕਰ ਕਉਤ ਕ ਬਨ ਮੈ ਕਿਤੇ ਆਏ ਸਦਨ ਮੰਝਾਰਾ ॥
 ੫੩ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਕੇਤਕ ਦਿਨ ਬੀਤੇ ਇਹ ਕਥਾ ਸਾਖੀ ਮੇਰ ਭੁਈ
 ਇਕ ਜਥਾ ਸੇਤੁ ਮਕੈ ਜੁ ਬੁਰਨ ਸੁਨਾਉ ॥ ਤਾਤੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਬੀਸੁ ਰਿਝ
 ਓ ॥ ੫੪ ॥ ਆਸਾ ਸਿੰਘ ਮੁਸਦੀ ਏਕਾ ਪਾਸਹ ਜੂਰ ਰਹੈ ਬਿਧ ਨੇਕ
 ॥ ਸਰਬ ਨਗਰ ਕੇ ਅਵਲ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਤਾਰੇ ਸੀ ਪਓ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਜਾਨਾ ॥
 ੫੫ ॥ ਲੈਨ ਦੇਨ ਤਾਰੁ ਕੇ ਹਾਥਾ ਸੀ ਪਓ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਸਨਾਥਾ ਅੰਤ

ਰਬਾਹਰ ਦੇਸ ਬਿਦੇਸਾ ਟਾਕੋਟੋ ਬੁਕਰਤ ਪ੍ਰਦੇਸਾ ॥ ੫੬ ॥ ਹੁਕਮ ਪਨੀਕ
 ਅੰਸੇ ਰੁਯੋ ॥ ਇਹ ਕੋਤ ਕਤਬ ਆ ਦਰਸਾਯੋ ॥ ਏਕ ਸਿੰਘ ਕੋ ਉਹੁ ਤੇ ਹਜੂ
 ਰਾਮ ਤੇ ਗਰੀਬ ਸੁਜਨ ਰਸ ਪੂਰਾ ॥ ੫੭ ॥ ਸੋ ਨਿਸ ਦਿਨ ਆਸਾ ਸਿੰਘ
 ਪਾਸਾ ॥ ਯੋ ਕਰ ਟੁਤ ਸੋਊ ਅਰਦਾਸਾ ॥ ਮੇਰੇ ਗ੍ਰਿਹ ਕੰਨ ਆ ਬਰਜੇਗਾ ॥
 ਕਿਹ ਬਿਧ ਬਾਹੁ ਪੈ ਮਨ ਸੋਗਾ ॥ ੫੮ ॥ ਸੋ ਪਰ ਅਬ ਕਰਨਾ ਰਛ ਕੀ
 ਜੋ ॥ ਰੁਪ ਆ ਮੁਝੈ ਪਾਂਚ ਸਤ ਦੀਜੈ ॥ ਯਾ ਕੋ ਫੇਰੇ ਦੇ ਉਛਿਰਾਈ ॥ ਪਰਸੁ
 ਰਬ ਹੈ ਗੁਰੂ ਸਹਾਈ ॥ ੫੯ ॥ ਬਹੁ ਬੇਰੀ ਜਬ ਟਹ ਪਿਪਿਆ ਆਯੋ ॥ ਕ
 ਰ ਇਨ ਦੇ ਬੁਹਾਬ ਫਰਾਯੋ ॥ ਜਿਹ ਜਾ ਲਿਖ ਗਯੋ ਤਿਤ ਚਿਉ ॥ ਲਵੇਰ
 ਪੈਯੇ ਸੈ ਪੰਜ ਸੋਊ ॥ ੬੦ ॥ ਕਾਰਜ ਕੀ ਨੇ ਤਿਹ ਗ੍ਰਿਹ ਜਾਈ ॥ ਕੁਆਰੀ ਦੁ
 ਹਿਤੁ ਯੋ ਪਰਨਾਈ ॥ ਆਸ ਖਸਟ ਬੀਤੇ ਜਬ ਜਾਈ ॥ ਦਰਸਨ ਰਾਯੋ
 ਸਿਖ ਟਹ ਆਈ ॥ ੬੧ ॥ ਰੁਪ ਆ ਜਿਨੈ ਪਾਂਚ ਸਤ ਦੀਨਾ ॥ ਲੈ ਟੋ ਬੁਗੁ
 ਰ ਕੇ ਕਰ ਦੀਨਾ ॥ ਆਗੇ ਆਨ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਦਯੋ ॥ ਨਿਰਖ ਜਗਤ ਪਤ ਨੂਟ
 ਹਲਯੋ ॥ ੬੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਕਹੀ ਲਿਖ ਕਿਨ ਹਾਥਾ ॥ ਆਸਾ ਸਿੰਘ ਮੁਹਰ
 ਕਰਨਾ ਥਾ ॥ ਕਹਾ ਕਿ ਪਾਨਿਧ ਮੁਝੈ ਨ ਸਾਰਾ ॥ ਅਪਨੇ ਆਪ ਕਰ ਕੇ ਉਨ
 ਕਾਰਾ ॥ ੬੩ ॥ ਯਾ ਬਿਧ ਯੋ ਗੁਰਬ ਚਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਕਛੁ ਕੇ ਕੇ ਪ ਜੀਅ
 ਮੈ ਨਿਜ ਧਾਰਾ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸਰਬ ਕਥਾ ਸਿਖ ਕਿਨੈ ॥ ਬੈਰੇ ਰੁਧਾਯੋ ਜਾ
 ਇਸੁ ਉਨੈ ॥ ੬੪ ॥ ਭਰ ਕਰ ਗਯੋ ਭਾਜ ਨਿਸ ਚਈ ॥ ਮੇਕ ਹਮਤ ਗੁਰਹ
 ਨੈ ਨ ਸੋਈ ॥ ਭਾਰੀ ਕੇ ਜਬ ਬਹੁ ਦਿਨ ਬੀਤੇ ॥ ਆਸਾ ਸਿੰਘ ਕਰੀ ਇਮ
 ਰੀਤੇ ॥ ੬੫ ॥ ਲਿਖ ਅਰਦਾਸ ਪ੍ਰਭੂ ਤਟ ਭਾਰੀ ॥ ਚੋ ਪਈ ਦੇਹ ਛੁੰਦ ਸੁ
 ਧਾਰੀ ॥ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰ ਕੇ ਨਿਰਧਾਰਾ ॥ ਯੋ ਦੇਹ ਉਨ ਲਿਖ ਯੋ ਬਿਰਾ
 ਗ ॥ ੬੬ ॥ ਕਲਮ ਬਾਰ ॥ ਇਹ ਰਾ ॥ ਮੁਖ ਕਾਰੇ ਮੇਰੇ ਕਰੈ ਕਰਤ

ਨਪਰਉਪਕਾਰਾਤਾਹੁਕੋਮਮਕਰਤਨਿਜਕਾਰੇਬਦਨਨਿਹਾਰਾ॥੬੭॥
 ॥ਫਟਛਾਤੀਦੋਟੁਕਭਈਰਦਨਕਰਤਲਿਖਜਾਤਾਪਰਸੁਰਥਉਪਕ
 ਰਬਿਨਮੁਝੈਨਸੁਪਨੈਸਾਂਤਾ॥੬੮॥ ਚੌਪਈ ॥ਯੋਲਿਖਨੀਬਚਹੈ
 ਬਚਰਗਾਸੋਪਕਰਾਈਗੁਰਮੁਰਕਰਾਜੇਉਪਕਾਰਨਾਬਨਕਰੇ
 ॥ਤਦਪਤੁਮਤੇਬਹੁਬਿਧਭੋਗੇ॥੬੯॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਮਰੀਦਈਦੁਹਾਈ
 ॥ਤੋਮਮਟੋਬੁਦਯੋਕਰਾਈ॥ਭੁਲਨਮਧਿਸਦਾਇਹਜੀਤਾਸਤਿਗੁ
 ਰਹੈਬਖਸੀਦੋਬਿਅੰਤਾ॥੭੦॥ ਮੇਰੇਖਤਾਓਰਨਹੀਜਾਨਾਅਪਨੋਲੀ
 ਜੈਬਿਰਦਪਛਾਨਾਸਰਬਲਛਜਗਮੈਇਹਭੇਰੀ॥ਖਟੁਭੁੰਚਜੀ
 ਟਕਰਜੇਰੀ॥੭੧॥ ਦੇਹਰਾ ॥ਯੋਤਾਕੀਅਰਦਾਸਸੁਨਰੀਝਗਏ
 ਗੁਰਦਆਲਾਅਛੇਮਾਨਸਭੇਜਕਰਬੋਲਲਯੋਤਤਕਾਲਾ॥੭੨॥
 ਬਾਗੋਪਾਗਬੀਧਾਇਕਰਸੋਪੀਕਾਰਸੁਨਿਤਾਜਾਕੇਆਗੈਕਰਤਸੋ
 ਸਾਹਿਬਨਿਕਟਅਮਿੱਤਾ॥੭੩॥ ਭੁਲਚੁਕਗੁਰਬਖਸਕਰਨਿਰਮਲ
 ਕਰੇਸਰੀਰਾਸਬਕੇਸਿਰਦਫਤਰਪਤੀਥਾਪਕਰਮੇਗੁਰਧੀਰਾ॥੭੪॥
 ॥ਕਿਸੀਨਗਰਕੇਜਾਟਪੁਨਇਕਦਿਨਅਨਹਜੂਰਾਕਰੀਅਧਿਕਫ
 ਰੀਆਦਉਨਉਚਸੁਰਨਭਰਪੂਰਾ॥੭੫॥ ਸਰਬੁਭੇਦਗੁਰਚੀਨਕ
 ਰਮੇਨਰਹੇਮਨਮਾਹਿ॥ਉਤਰਕਛਦੀਨੋਨਹੀਭੁਲੇਬੁਰੇਨਿਜਤਾਹਿ
 ॥੭੬॥ ਚੌਪਈ ॥ਆਤਪੈਕਿਨਸਿੱਖਸੁਜਾਈ॥ਤਿਨਕੀਬ
 ਤੀਆਂਸਰਬਸੁਨਾਈ॥ਹੁਕਮਪਾਇਪ੍ਰਭਜੂਅਟਤਾਰੀ॥ਭੀਤਰਜ
 ਬਗਿਹਗਏਸੁਧਾਰੀ॥੭੭॥ ਤਬਮਾਤਾਜੀਸਰਬਪ੍ਰਕਾਰੀ॥ਉਨਕੀ
 ਯੋਕਹਕਥਾਸੁਧਾਰੀ॥ਦੁਖੀਆਜੇਫਰਿਆਦੀਕੋਇ॥ਸੁਨਕਰੇਅ
 ਰਜੀਤਿਹਸੇਇ॥੭੮॥ ਕਾਲਭੇਰਕੇਅਮਕੇਜਾਟਾਪਰੇਪ੍ਰਕਾਰਤ

ਦੁਆਰੇ ਬਾਟਾ ਵਿਦਿਤੀਨ ਬੇਰੀ ਇਹ ਭਾਇ। ਜਬ ਮਾਤਾ ਜੀ ਕਹਿਰਿ
 ਸੁਨਾਇ। ੧੭੮। ਤਬ ਸੀ ਸਾਹਿਬ ਬਚਨ ਬਖਾਨੇ। ਵਿਤੈ ਬੁਲਾਵੈ ਤ
 ਵਨ ਜਟਾਨੇ। ਤਤ ਛਿਨ ਤਾਹੀ ਜਾਟ ਬਲਾਏ। ਕਰਤ ਪੁਕਾਰ ਸਦਨ
 ਮਹਿਆਏ। ੧੭੯। ਸੀ ਮੁਖ ਕਹਾ ਕਹੇ ਰੇ ਗੁਰਾ। ਕਹਾ ਗਯੈ ਹੈ ਕਾਜ
 ਤਿਹਾਗਾ। ਤਿਨ ਯੋ ਕਹੀ ਪ੍ਰਭੂ ਅਸਪਾਨਾ। ਹਮਰੇ ਖੇਤ ਭੁਯੇ ਉਦਿਆਨ
 ੧੮੦। ਤਰ ਬੁਜਨ ਕੇ ਮੇਰ ਸਮੇਤ। ਰਤੀਨ ਛੇਰਾ ਹਮਰਾ ਖੇਤਾ। ਸੁਨ
 ਗੁਰ ਬਿਗਸ ਮਾਤ ਸੇਗਾਈ। ਇਹ ਫਰੀ ਪਾਦ ਮਾਤ ਜੁਆਈ। ੧੮੧।
 ਕਹਾ ਮ ਕਰੈ ਅਦਾਲਤ ਯਾ ਕੀ। ਕਿੰਨ ਬਡੇ ਨੁਕਸਾਨ ਸੁਬਾ ਕੀ। ਸਿੱਖ
 ਨ ਲੈਤ ਰਬੁ ਜ ਸੁਖਾਈ। ਕਿਤ ਪੈਰਨ ਬੂਟਾ ਮੁਠ ਪਾਈ। ੧੮੨। ਕਾਬ
 ਰੁਕਾ ਹੋ ਪੰਨੀ ਫਰਖਾਦਾ। ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਬੈਠੇ ਜਾ ਸਈ ਯਾਦਾ। ਕਾਲ
 ਭੇਰ ਕੇ ਇਹੀ ਉਜਾਰਾ। ਕੂਕਤ ਹੋ ਉਚੇ ਸੁਰਧਾਰਾ। ੧੮੩। ਬਿਹਸ ਪ੍ਰਭੂ
 ਮਾਤਾ ਸੰਗ ਗਾਈ। ਕਟਨ ਬਡੀ ਫਰਿਯਾਦ ਸੁਮਾਈ। ਇਹ ਬੇਮੁ
 ਖੈ ਲੋਗ ਅਜਾਨਾ। ਮੁਏ ਮੁਏ ਨਿਤ ਕਰਤ ਬਖਾਨਾ। ੧੮੪। ਸਿੱਖ ਸੁ
 ਚੇਤਾ ਕਰਕੇ ਉਜਾਈ। ਰੋਵਤ ਦੇ ਪਾਛੈ ਉਠ ਪਾਈ। ਲੂਟ ਲੀਏ ਹਮ
 ਕਰੈ ਪੁਕਾਰਾ। ਯੋਹੀ ਏ ਜੜ ਕਰਤੇ ਰਾਗ। ੧੮੫। ਮੈ ਜਾਨਤ ਇਨ ਕੇ
 ਜੁ ਸੁਭਾਇ। ਮੇਤੇ ਨਹੀ ਛਪੀ ਕਛ ਮਾਇ। ਯੋ ਕਹ ਮੇਨ ਭੁਏ ਜਗ ਗਾਇ
 ੧੮੬। ਲੋਗ ਸੁਪਰੇ ਉਠਾਇ। ੧੮੭। ਏਕ ਸਿੰਘ ਜੇਗਾ ਸਿੰਘ ਨਾਮਾ।
 ਪਗ ਪਿਕ ਜਮੇਤਾ ਕੇ ਧਾਮਾ। ਦੇਸ ਪਿਸੈ ਰਤ ਵਨ ਕੀ ਬਾਸੀ। ਦਰਸਨ
 ਹਿਤ ਆਯੋ ਅਬਿਨਾਸੀ। ੧੮੮। ਤਾਤ ਮਾਤ ਦਰਸਨ ਗੁਰ ਪਾਈ। ਗ
 ਏ ਆਪਨੇ ਦੇਸ ਬਨਾਈ। ਏ ਆਗਿਆ ਸੁਭਾਈ ਪਈ। ਬਸਿਯੋ
 ਹਜੂਰ ਹੁਕਮ ਕਰਾਈ। ੧੮੯। ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਹਜੂਰ ਸੁਸੇਈ। ਤਿਹ

ਕਰਨੀ ਹਿਤ ਹੋਇ ਸੁਜੇਈ। ਟਹਲ ਕਰਤ ਗੁਰ ਪੁਰਖ ਰਿਝਾਯੋ। ਸੁ
 ਰਜ ਕਮਲ ਪ੍ਰੇਮ ਜਨ ਲਾਯੋ। ੯੦। ਕੇਤ ਕਬਰਖ ਬੀਤ ਜਬ ਗਯੋ।
 ਸਭੁ ਪਰਵਾਰ ਵਰਸੁ ਹਿਤ ਅਯੋ। ਵਰਸਨ ਕੈ ਸਭੁ ਹਿਤਿ ਹਗਾਈ।
 ਨਿਜ ਆਲੈ ਕੋ ਚਲ ਤੁਹ ਭਾਈ। ੯੧। ਟਹ ਭਾਖਤ ਏ ਨਾਹ ਕਰਾਈ।
 ਕੇਤ ਕਦਿਨ ਉਨ ਦਏ ਬਿਤਾਈ। ਜਬ ਉਨ ਜਾਇ ਹਜੂਰ ਨਿਧਾਨਾ। ਸਰ
 ਬ ਕਥਾ ਉਚਰੀ ਕਰ ਗਯਾਨਾ। ੯੨। ਯਾ ਕੋ ਬਾਹ ਪ੍ਰਭੂ ਅਸਪਾਨਾ। ਕ
 ਰਮਨ ਹਮਰੇ ਏਯੋ ਕਮਾਨਾ। ਕਰਨ ਅਧਿਕ ਹਮੁ ਪਰ ਕਰਿ ਯੋ। ਹਮਰੇ
 ਸੰਗ ਇਸੈ ਨਿਜ ਤੁਰੀਯੋ। ੯੩। ਯਾ ਮੈ ਨਿਜ ਅਬਰੇ ਇਹ ਮਾਰੀ। ਸ
 ਸੁਰਾਰਨ ਸੇਰ ਹਤ ਸੁਧਾਰੀ। ਬਾਹ ਕਾਜ ਕਰ ਕੈ ਸੁਖ ਸਾਥਾ। ਬਹੁਰ
 ਹਜੂਰ ਸੁਆਵੈ ਨਾਥਾ। ੯੪। ਯੈ ਸੁਨ ਕੈ ਕਰੁਨ ਨਿਧ ਗਾਈ। ਇਨ ਕੈ
 ਸੰਗ ਜਾਇ ਨਿਜ ਭਾਈ। ਤਾਤ ਮਾਤ ਸੁਨ ਮਿਤ ਮਨ ਬਾਤਾ। ਜਾਤੇ ਏ
 ਇਨ ਕੈ ਕੁਸਰਾਤਾ। ੯੫। ਤਿਨ ਭਾਖਿਓ ਮੈ ਹੁਕਮ ਮਿਆਨਾ। ਜਮੇ ਭ
 ਖੈਂ ਗੁਰ ਦੇਵ ਨਿਧਾਨਾ। ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਹਿਬ ਫੁਰਮਾਈ। ਇਸੀ ਤ
 ਰਾ ਹੋ ਹੁਕਮ ਰਜਾਈ। ੯੬। ਜਬ ਕਛੁ ਅਨ ਹੁਕਮ ਲਖਿਆਈ।
 ਸੇਖਾਨੀ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਫੁਰਮਾਈ। ਯੈ ਆਗਮ ਪ੍ਰਭੂ ਜੁਕੀ ਪਾਈ। ਗਯੋ ਕੁ
 ਏ ਬਹ ਸਾਬ ਬਨਾਈ। ੯੭। ਕਾਰਜ ਬਾਹ ਤੁਹਤ ਉਨ ਪਾਯੋ। ਸਰ
 ਬ ਸਮਗੀ ਬੇਗ ਬਨਾਯੋ। ਉਤ ਏ ਆਛੁ ਜਨੈਤ ਬਨਾਈ। ਸਭ ਕਾਰ
 ਜ ਕੀਨੋ ਗੁਹ ਆਈ। ੯੮। ਗਏ ਤਿਨੈ ਸਸੁਰਾਰੈ ਧਾਮਾ। ਇਤ ਇਮ
 ਕਰਮ ਬਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਕਾਮਾ। ਏਕ ਮੇਟ ਕੁ ਪ੍ਰਿਥਮ ਬੁਲਾਯੋ। ਸਰਬ ਕਥਾ
 ਕਹ ਕੈ ਸਮਝਾਯੋ। ੯੯। ਜਬ ਇਹ ਜਾ ਸਸੁਰਾਰੈ ਧਾਮਾ। ਫੇਰੇ ਲਗੇ
 ਲੈਨ ਕਰ ਸਾਮਾ। ਤਬ ਮੇਰੇ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿਖੀ ਜੈ। ਲਿਖ ਦੀਨੈ ਜਾ ਬਿ

ਲਮਨਕੀਜੈ॥੧੦੦॥ਜਬਟਹਸਬਸਗਸੋਨਕਰਾਈ॥ਫੇਰੇਫਿਰਨਲ
ਗੋਲਰਲਾਈ॥ਪਾਛੇਤੁਰਨੀਆਗੇਆਪਾਫੇਰੇਲੇਤੇਗੁਰਪਰਤਾਪਾ॥
੧੦੧॥ਕਾਢਹੁਕਮਤਿਨਜਾਇਅਗਾਰੀ॥ਲੇਦਿਖਗਯੋਪੜੇਸੁਧਾਰੀ॥
॥ਯਾਬਿਧਲਿਖਾਈਨਕੇਦਯਾਰਾ॥ਆਗੇਪਗਜਿਨਧੋਰੇਸੁਧਾਰਾ॥
੧੦੨॥ਮੇਰੇਹੁਕਮਇਸੀਬਿਧਿਆਹੀ॥ਬੈਠਤਉਠਤਪੈਡਤੁਰਮਾਹੀ॥
॥ਯੈਨਿਜਪਛਤਬਿਸਮਚਿਤਤੁਯੋ॥ਆਗੇਚਰਨਨਾਰਿਤਿਨਦਯੋ॥
੧੦੩॥ਲੋਗਨਸਿਉਭਾਖਤਬਚਭਾਈ॥ਗੁਰਦੁਆਨਿਧਯੈਫੁਰਮਾ
ਈ॥ਬੈਠਤਉਠਤਪੰਥਪਰਮਾਈ॥ਜੇਮੁਹਸੰਗਸਾਬਤੀਗਾਈ॥
੧੦੪॥ਮੇਤੇਹੁਕਮਨਮੇਟਿਆਜਾਈ॥ਭਾਖੇਬਤੀਅੰਸੁਨੇਲੁਗਾਈ॥
॥ਤਾਸੰਗਮਿਲਿਓਰਹਗੁਜੁਮਾਥਾ॥ਸਰਬਪਦਾਰਥਹੈਮਧਿਹਾਥ
॥੧੦੫॥ਸਰਬਲੋਗਰਹਇਮਸਮਝਾਈ॥ਇਕਪਲਫੇਰਫਿਰਸੁ
ਬਨਾਈ॥ਯਾਮੇਕਫਨਦੇਰਹੈਭਾਈ॥ਯੈਨਹਸਾਫੇਸਹਰਲੁਗਾ
ਈ॥੧੦੬॥ਏਕਘਰੀਮੈਕਹੁਗੁਰਤੇਰਾ॥ਕਿਆਕਛੁਤਾਗਤਹੈ
ਇਹਬੇਰਾ॥ਤਿਨਭਾਖਿਯੋਸੁਨਲੋਗਅਯਾਨਾ॥ਤੁਮਕਾਜਾਨੇਇਹੈ
ਗਮਾਨਾ॥੧੦੭॥ਸਤੀਪਤਿਬ੍ਰਤਨਾਰਿਸੁਜੁਗਤੀ॥ਸਿੱਖਗੁਰੂਕੀ
ਹੈਨਿਜਸਤੀ॥ਸਤੀਚਿਖਾਧਰਪਾਟਸੁਤਰੈ॥ਪਤਿਬਰਤਾਪਤਿਬਦ
ਨਸੁਫਿਰੈ॥੧੦੮॥ਇਸੀਤਰਾਗੁਰਸਿੱਖਸੁਜਾਨਾ॥ਸਾਧੁਕਰਤੇਸੁ
ਮਤਿਬਖਾਨਾ॥ਪਟਕਾਤੀਰਹਮਾਰੇਸੰਗਾ॥ਫੇਰੇਕਰਹੋਤਜਮਨਭੋਗ
॥੧੦੯॥ਯੈਕਹਤਤਫਿਨਭਯੋਸੁਰਾ॥ਚਲਯੋਚਰਨਗੁਰਰਿਦਨਿ
ਜਧਾਰਾ॥ਕਾਹੂਕੀਨਹੀਮਾਨੀਬਾਤਾ॥ਮਾਰਤਹੀਪੁਨਚਲਯੋਸੁਧਾਤ
॥੧੧੦॥ਚਲੇਚਲਾਲਾਘਤਨਦਦੇਸਾ॥ਦੁਆਬੇਮਧਿਸੁਕਰਯੋਪੁ

ਫੇਸਾਯੋ ਮਨ ਮੈ ਕਛੁ ਕਰਮੇ ਹੀ ਕਾਰਾ ਮੇਸਮ ਮੋਰ ਨ ਕਰੇ ਬਿਚਾਰਾ
 ੧੧੧॥ ਦਿਬ ਸੁਰੂਪ ਸੁਖਦ ਬਰਤਰਨੀ॥ ਆਯੋ ਪਲ ਮੈ ਤਜ ਨਿਜ
 ਧਰਨੀ॥ ਮੈਸਾ ਜਗ ਮੈ ਕਟਨ ਸੁਕਰੇ॥ ਜੋ ਮੈ ਆਯੋ ਤਜ ਨਿਜ ਘਰੇ
 ੧੧੨॥ ਯੋ ਉਪਜਿਯੋ ਮਨ ਮੈ ਨਿਜ ਆਇ॥ ਆਇ ਆ ਗੁਰ ਕੀ ਬੁਰੀ
 ਬਲਾਇ॥ ਉਸਾਰ ਪੁਰੇ ਬਰਤਨ ਗਰ ਮਸ਼ਾਹਾ॥ ਆਨ ਕੀ ਓ ਰੇ ਗਾਰਿ
 ਤਧਰਾ॥ ੧੧੩॥ ਬੇਸਟ ਤਹਾ ਦਿਸਦਿ ਇਕ ਪਰੀ॥ ਰੰਭੁ ਕਿਧੋ ਉਰ
 ਬਸੀ ਖਰੀ॥ ਸਮਾ ਮਨੈ ਤਨ ਦੁਤ ਦਿਪਤਰਨੀ॥ ਨੈ ਸਤ ਹੈ ਸਿੰਗਾਰ
 ਤਨ ਧਰਨੀ॥ ੧੧੪॥ ਗਾਟੁ ਰਾਗ ਲਲਿਤ ਗਾਤ੍ਰਿ ਪਿਆਈ॥ ਮਨੈ
 ਕੰਦਲਾ ਕਾਮ ਬਿਚਾਰੀ॥ ਕੈ ਤਿਲੋਤਮਾ ਸੀ॥ ਇਹ ਨਾਗਿ॥ ਜੇ ਨਿਰਖੈ ਨ
 ਰੁਹੇ ਤੁਸਮਾਰਾ॥ ੧੧੫॥ ਜਿਹ ਰੇਗ ਸਿੰਘ ਜੂਹੇ ਕਰਾ॥ ਸਾਮੁਹ ਦਿਪਤ
 ਨਾਰਿਤਿ ਘਰਾ॥ ਜਬ ਹੀ ਨਿਰਖ ਡਿਯਾ ਟਹੁ ਪਾਈ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਿੰਘ
 ਤਿਹ ਗਯੋ ਬਿਕਾਈ॥ ੧੧੬॥ ਨਿਜ ਮਨ ਮੈ ਅਸ ਕੀ ਯੋ ਬਿਚਾਰਾ॥ ਨਿ
 ਸਮੈ ਜੈ ਹੋ ਯਾਂ ਕੇ ਦੁਆਰਾ॥ ਕਰਹੈ ਮਨ ਸਾ ਨਿਜ ਮਨ ਪੁਰੀ॥ ਗਿਹ ਕਾ
 ਮਨ ਇਹ ਜਾਇ ਜਰੂਰੀ॥ ੧੧੭॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਦਿਨ ਪਿਲਦਿ ਯੋ ਨਿ
 ਸਪਤਿ ਠਟਯੋ ਦਿਪਤ ਅੰਧ ਉਤਰੀ॥ ਪਾਕੁ ਮਦਿ ਚੇਰ ਅਲਕਲ
 ਅਟਾਲਖ ਸਸਿ ਮੁਖੀ ਮਹੀਪ॥ ੧੧੮॥ ਰੰਪਈ ॥ ਸੋਚਤ
 ਮਨ ਮੈ ਗਈ ਬਿਚਾਰਤਾ॥ ਚਿੰਤਾ ਤੁਰ ਮਨ ਵਿਰੁਤਾ ਧਾਰਤਾ॥ ਏਕ ਜ
 ਮਰਜਨੀ ਸੁਬਿਤਾਈ॥ ਜਾ ਉਜਾ ਉਚਿਤ ਕਰੈ ਉਪਾਈ॥ ੧੧੯॥
 ਸ੍ਰੇਯਾ ॥ ਕਾਮਨ ਨੈਨ ਅਭੁਤ ਕਬਾਨ ਸੁਛੁ ਟਕਰਾ॥ ਮਨ ਜਿਸੈ ਉਰ
 ਲਾਗੈ॥ ਬੁੱਧ ਬਬੇਕ ਸਿੰਘ ਨ ਤਜੈ ਸਭ ਘਾਇਲ ਜਿਉ ਸਭ ਹੀ ਅੰ
 ਗਦਾਗੇ॥ ਆਨ ਮਨ ਜਬ ਸਮੇਰਿ ਦਭੀਤਰ ਭੂਤ ਕਿਧੋ ਯਹ ਪ੍ਰੇਤ ਪਰਾ

ਗੋਲੇਟਤ ਪੈਤਨ ਨਾਗ ਭਸੇ ਸਮ ਆਨ ਬਸੀ ਅਬਲਾ ਮੱਧਿ ਬਾਰੇ ॥
 ੧੨੦ ॥ ਆਪ ਗਯੋ ਚਲ ਕੈ ਤਿਹ ਆਸੁ ਮਘੇ ਰਤ ਕਾਂ ਮਕਿਧੋ ਮਨ ਭਾ
 ਰੀ ॥ ਏਤ ਗਯੋ ਗਮਨੈ ਤਿਹ ਕੇ ਹਿਤ ਈਤ ਪੁਰੁ ਸੁਭ ਜਾਨਤ ਸਾਰੀ ॥ ਅੰਤਿ
 ਰੋਕੇ ਲਖੀ ਅਗੁਰ ਪੁਰਨ ਜਾਸ ਚਖੰ ਮਧ ਏ ਬਿਸੁ ਸਾਰੀ ॥ ਜਾਤ ਨਿ
 ਹਾਰ ਸੁ ਸਿੱਖ ਅਧੋ ਗਤਿ ਸਾਹਿਬ ਅਚੁਤ ਲੀਨ ਉਬਾਰੀ ॥ ੧੨੧ ॥ ਜਾ
 ਨ ਸਪੁਰਨ ਹੈ ਮਮ ਸੇਟਕ ਅੰਨ ਖਤਾ ਇਹ ਮੇ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਸਾਗਰ
 ਕੀ ਤਨ ਆਤਨ ਮੇ ਹਿਤ ਬਾਪ ਤਜੇ ਮਨ ਦੇਵਨ ਮਾਹੀ ॥ ਜੇ ਇਹ ਕੇ
 ਅਬ ਨਾਹਿ ਰਖੇ ਮਮ ਕੋਨ ਇਸੈ ਨਿਜ ਰਛੁ ਕ ਆਹੀ ॥ ਯੈ ਸੁ ਬਿਚਾਰ
 ਕੇ ਦਾਸ ਬਨਯੋ ਗੁਰ ਦਾਰ ਛਰੀ ਚੁਬ ਦਾਰ ਤਹਾਹੀ ॥ ੧੨੨ ॥ ਚੰਃ
 ॥ ਚੇਬ ਦਾਰ ਪੁਰੁ ਜੂਤਨ ਧਾਰਾ ॥ ਠਾਢੇ ਭੁਯੇ ਜਾਇ ਤ੍ਰਿਪਾ ਦੁਆਰਾ
 ॥ ਕਰ ਮਧ ਧਰ ਚਾਂਦੀ ਬਰ ਆਸਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਯੈ ਕਰ ਮੇ ਬਿਲਾਸਾ
 ॥ ੧੨੩ ॥ ਤਬ ਲਗ ਮਕਰ ਕੇਤ ਤਨ ਪੀੜਤਾ ॥ ਆਯੋ ਮਿਰਗਾ ਧਿਪ
 ਜੂ ਕੀੜਤਾ ॥ ਕਾਨਿਰ ਖੈ ਸਾਮੁ ਹਵਿ ਗਲਾਈ ॥ ਤ੍ਰਿਪਾ ਦੁਆਰ ਖਰੋਕੇ
 ਉਭਾਈ ॥ ੧੨੪ ॥ ਕੰਚਨ ਛਰੀ ਹਾਥ ਨਿਜ ਧਾਰੇ ॥ ਚੇਬ ਦਾਰ ਉਨ
 ਕਿਸੁ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਯਾ ਕੇ ਪਤਿ ਆਛੁ ਉਮਰਾਇ ॥ ਧ੍ਰੇਗਯੋ ਭੀਤਰ ਗਯੋ
 ਬਨਾਇ ॥ ੧੨੫ ॥ ਜਬ ਹੀ ਇਹ ਜੈ ਹੈ ਨਿਜ ਸਦਨਾ ॥ ਤੈ ਕਰ ਹੇਤਰੁ ਨੀ
 ਸੰਗ ਮਦਨਾ ॥ ਅੰਸ ਬਿਚਾਰ ਧਾਮ ਨਿਜ ਆਯੋ ॥ ਆਗੇ ਜਹਾ ਕਿ ਕਾ
 ਨ ਲਗਾਯੋ ॥ ੧੨੬ ॥ ਦੇਇ ਪਹਰ ਜਬ ਰੈਨ ਬਿਤਾਈ ॥ ਫੇਰ ਗਯੋ
 ਆਲੈ ਤੀਅ ਧਾਈ ॥ ਆਗੇ ਨਿਰਖੇ ਚਛੁ ਤਿਨ ਜਾਇ ॥ ਤ੍ਰਿਪੇ ਹੀ ਠਾਂ
 ਦੇ ਛਰੀ ਧਰਾਇ ॥ ੧੨੭ ॥ ਆਗ ਪਾਛੁ ਹੋਵੈ ਨਹੀ ਪਲਾ ॥ ਠਾਢੇ ਤਿਹ
 ਧਰਨੀ ਪਿੜ ਮਲਾ ॥ ਫੇਰ ਫਿਰੇ ਆਯੋ ਨਿਜ ਆਲੈ ॥ ਹਾਥ ਨ ਲ

ਗੀਦੁਖੈਨਿਧ ਬਾਲੈ॥੧੨੮॥ਤੀਨਬੇਰਮੈਸੀਬਿਧਗਯੋਆਯੋ
 ਪੁਰਖਨਿਰਖਤੇਭਯੋਏਕਜਾਮਜਾਮਨਿਜਬਹਰੀਗਤਬਹੀਸਿੰਘ
 ਜੁਆਖਉਘਰੀ॥੧੨੯॥ਜਗਮੇਗਮਾਨਮਨਮੈਤਬਭਾਰੀਲਾਗੇ
 ਮਨਕੋਕਰਨਧਿਕਾਰੀਧਿਗਮੋਕੇਭਾਖਿਯੋਮਨਮਾਹੀਏਕਾਰੇਜ
 ਨਨੀਚਕਰਾਹੀ॥੧੩੦॥ਰਿਟੈਪੀਟੈਹਾਬਮਰੇਰੋਅੰਸਰਗਯੋਬੀ
 ਤਜੋਟੈਰੋਯਾਬਿਧਸੋਤਿਨਕੀਗਤਿਭਈਕਿਨੈਮਨੇਨਿਧਬਰ
 ਲੁਟਲਈ॥੧੩੧॥ਭੁਮੇਪ੍ਰਾਤਮਾਰਗਉਠਪਯੋਚਿਤਕਰਤਇ
 ਏਵਿਸਭਯੋਜੋਭਾਖੇਚੁਬਦਾਰਨਹੇਤਾਤੋਮੈਖਾਤਨਰਕਮਧਿਰੋ
 ਤਾ॥੧੩੨॥ਤਿਹਨਰਮੁਝਕੋਰਾਖਸੁਲਯੋਮੈਤਿਹਦਾਸਮੇਲ
 ਬਿਨਭਯੋਕੈਮੇਰੇਕਰਨਨਿਧਿਸੁਮੀਧਾਰਿਯੋਤਨਚੁਬਦਾਰ
 ਤਮਾਮੀ॥੧੩੩॥ਨਿਰਖੇਮੇਮਨਕੀਜੜਤਾਈਜੋਮੁਝਤਤਛਿਨ
 ਕਰੀਬੁਗਈਨਿਜਆਲੈਕੀਅਦਭੁਤਨਾਰੀਤਾਤਮਾਤਪਛਨ
 ਉਜਿਆਰੀ॥੧੩੪॥ਬੇਦਲੋਗਮਤੋਜੋਸੁਖਦਾਈਅਰਧੀਗੀਮੁਨ
 ਜਨਬਡਗਈਕੈਭਾਕੇਤਤਛਿਨਤਜਾਯੋਕੈਇਹਤੁਰਕਨਦੁ
 ਆਰਸਿਧਾਯੋ॥੧੩੫॥ਜੇਪਰਲੋਕਲੋਕਇਤਬੁਰੀਗਾਵਤਬੇ
 ਦਪੁਰਾਨਨਧੁਰੀਯਾਬਿਧਮਨਮੈਬਾਤਬਿਚਾਰਤਾਮਾਰਗਆ
 ਵਤਚਲਮੇਸੁਧਾਰਤਾ॥੧੩੬॥ਕੇਤਕਯਾਬਿਧਕਾਲਬਿਤਾਈ
 ਸੀਪੁਰਆਨੀਦਪਹੁਦਮੇਆਈਗਜਿਹਠਾਅਚੁਤਪ੍ਰਭੁਬਿਰਾਜੈ
 ਜਾਕੇਜਸੁਜਗਮਹਿਸਿਤਸਾਜੈ॥੧੩੭॥ਪ੍ਰਿਥਮੈਪਰਕਰਮਾਨਿ
 ਜਲੀਨੀਗਤਾਂਤਿਅਨਿਕਅਭਿਬੀਦਨਕੀਨੀਸਨਮੁਖਪ੍ਰਭੁਕੇ
 ਜਬਹੀਲਾਗੋਬਿਹਸਅਧਿਕਪ੍ਰਭੁਜੁਅਨੁਗਾਰੀ॥੧੩੮॥ਪਲ

ਕਾਤੇ ਇਤ ਉਤ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਏ ॥ ਬਿਗਸਤ ਤੋ ਕੋ ਨਿਰਖ ਘਨੇਰੇ ॥ ਜੋਗਸਿੰਘ
 ਅਯੋ ਹੈ ਭਾਈ ॥ ਨਿਰਖੇ ਸਰਬ ਬੀਰ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥ ੧੩੮ ॥ ਅਧਿਕ
 ਬਿਲਾਸ ਪ੍ਰਭੁ ਕੋ ਲਖ ਪਾਈ ॥ ਅੰਬੀਰ ਨ ਯੈ ਬਿਨੈ ਕਰਾਈ ॥ ਯਾ ਕੋ ਭੇ
 ਦ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਜੇਈ ॥ ਕਛੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹੈ ਜਾਨੈ ਕੋਈ ॥ ੧੪੦ ॥ ਅਧਿਕ ਬਿਨੈ
 ਜਬ ਕਰੀ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਤਉ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧ ਬਚਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ਪੂਛੁ ਬਤ ਇ
 ਸੈ ਨਿਜ ਪਾਸਾ ॥ ਬਰਨ ਸੁਨਾਵੈ ਕਰ ਅਰਦਾਸਾ ॥ ੧੪੧ ॥ ਕਹੀ ਖਾਲਸੈ
 ਸੁਨਹੁ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਜਾਹਰ ਕਰਹੁ ਭੇਦ ਬਿਧ ਨਾਨਾ ॥ ਯੈ ਸੁਨ ਕੈ ਤਿਨ ਕ
 ਹ ਉਚਾਰਾ ॥ ਪਾਸਹ ਜੂਰ ਸੁਨੈ ਨਿਜ ਧਾਰਾ ॥ ੧੪੨ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਿ
 ਸਦਿ ਕੇ ਸਾਥਾ ॥ ਜਾਨ ਗਏ ਸਿਖ ਨ ਖਸਿਖ ਗਾਥਾ ॥ ਰੇ ਬਦਾਰ ਟਹੁ ਅ
 ਟਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਏ ਸਬ ਚਰਿਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕੋ ਹੋਈ ॥ ੧੪੩ ॥ ਮੈ ਭਾਖੈ ਤਬ ਨਿਜ
 ਕੀ ਕਹੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕੇ ਚਰਿਤੁ ਨ ਲਹੇ ॥ ਜੋ ਕੀ ਨੀ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧ ਸੁ
 ਮੀ ॥ ਦਾਸ ਉਬਰਿਯੋ ਰੈਨ ਤਮਾਮੀ ॥ ੧੪੪ ॥ ਭਾਤੇ ਪੂਛੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾ
 ਸਾ ॥ ਸਰਬ ਕੁਥਾ ਕੇ ਅਧਿਕ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ਕਹੀ ਖਾਲਸੈ ਨਿਕਟ ਹਜੂ
 ਰਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਨਾਵੈ ਸਰਬ ਜਰੂਰਾ ॥ ੧੪੫ ॥ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧ ਤਬ ਛੋਰ ਸੁਨ
 ਈ ॥ ਨ ਖਸਿਖ ਤਾ ਕੇ ਤੀਰ ਬਨਾਈ ॥ ਜਿਹ ਬਿਧ ਤਾਤ ਮਾਤ ਤਿਹ ਆਈ ॥
 ਲੈ ਯਾਤੇ ਗਿਹ ਮਾਧਿ ਬਨਾਈ ॥ ੧੪੬ ॥ ਪਾਛੈ ਹੁਕਮ ਪਠਿਯੋ ਜਿਹ ਭਾਂਤ
 ॥ ਫੇਰਨ ਪਰਦਿ ਖਗਯੋ ਨਾਥਾ ॥ ਤਰੁਨੀ ਬਜਾਹ ਕੁਟਿਬ ਸੁਸਾਰਾ ॥ ਆ
 ਯੋ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਤਮਾਗ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ੧੪੭ ॥ ਚਲਤ ਪੈਰੁ ਦੁਆ ਬੇਜਿ ਮਮ
 ਯੋ ॥ ਉਸਾਰ ਪੁਰੇ ਗਨ ਕੁਭਰ ਮਾਯੋ ॥ ਤੀਨ ਬੇਰ ਜਿਹ ਗ੍ਰਹ ਤੇ ਗਯੋ ॥
 ਮਦਨ ਪ੍ਰੇਰ ਪੀੜੁ ਤਜੈ ਭਯੋ ॥ ੧੪੮ ॥ ਛੁਰੀ ਦਾਰ ਜਿ ਮਹੇਇ ਦਇਅ
 ਲਾ ॥ ਰਛਾ ਕੀ ਨੀ ਅਧਿਕ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਪਾਛੁ ਰਾਤ ਮੈ ਭੁਯੋ ਜੋ ਗਮਾਨਾ

ਆਚਿਤਾਤੁਰਦੈਪੈਰਸਿਧਾਨਾ॥੧੪੮॥ਮਾਰਗਮੈਨਿਜਮਨੈਧਿਕਾਰਤ
 ਆਜਿਹਬਿਧਆਯੋਹੋਇਸੁਆਰਤਾਸਰਬਕਥਾਇਹਭਾਂਤਿਵਿਥਾ
 ਗੀ॥ਕਹੀਖਾਲਸੇਪ੍ਰਭੂਸੁਧਾਰੀ॥੧੪੯॥ਜੇਯਾਕੇਮੈਨਾਹਿਬਚਾਵਤ
 ਆਤਬਯਹਜਾਨਅਧੋਗਤਿਜਾਵਤਾਯਾਸਮਚਹੀਮੈਸਿੱਖਪੁਨੀਤਾ॥
 ਮਾਨੈਹੁਕਮਸਦਾਨਿਤਨੀਤਾ॥੧੫੦॥ਜੇਕਬਹੀਵਹਭੁਲਸੁਜਾਇ
 ਤੋਗੁਰਤਾਕੋਲੇਤਬਚਾਇ॥ਕੈਸੇਹੋਇਜਗਤਮੈਦੁਖਆਤਾਕੋਰਾਖ
 ਤਸਦਾਬਪੁਖਾ॥੧੫੧॥ਦੇਹਰਾ॥ਇਹਸਮਸਿੱਖਜੁਚਾਹੀਅਤ
 ਮੇਸਮਗੁਰੂਨਿਹਾਰਾਦੁਖਦਾਰਿਦਭੁਟਕਾਟਹੈਜਗਤਉਤਾਰੈਪਾਰਾ
 ੧੫੨॥ਚਉਪਈ॥ਤਾਕੋਰਛਕਗੁਰੂਨਿਧਾਨਾਜੇਸੇਵਕਗੁਰ
 ਹੁਕਮਮਿਆਨਾਕਲਕੀਬਾਤਤਾਸਨਹੀਲਾਗੈ॥ਨਿਸਦਿਨਪਗ
 ਪੰਕਜਮਹਿਪਾਗੈ॥੧੫੩॥ਏਕਦਿਵਸਕੀਅਟਰਕਹਾਨੀ॥ਬਚਨੇ
 ਪਰਮਬਿਮਲਸੁਖਦਾਨੀ॥ਅਚੁਤਕਿਧੈਉਚਬਡਤਖਤਾਦਰਸਨ
 ਦੇਤਨਾਬਬਰਬਖਤਾ॥੧੫੪॥ਇਹਬਿਧਿਨਿਰਖਲਛਤਿਹਆਵ
 ਤਾਸਾਵਨਮੱਧਿਮੇਘਜਿਮਧਾਵਤਾਹੋਲਾਬੀਤਕਿਤਕਦਿਨਪੱਛ
 ਆਦਰਸਨਦੇਤਦਯਾਧਰਚੱਛਾ॥੧੫੫॥ਤਹੀਸਮੈਗੁਰਨਿਕਟਹਜੂ
 ਹੀ॥ਬਾਜੀਗਰਤਟਆਏਜਰੂਰੀ॥ਨਿਰਤਤਕੁਦਤਦੇਲਬਜਾਵ
 ਤਾਨਾਨਾਬਿਧਿਨਿਜਕ੍ਰਿਆਬਨਾਵਤਾ॥੧੫੬॥ਉਛਰਤੁਹੈਯਾਬਿਧ
 ਇਕਧਰੀ॥ਪ੍ਰਾਵਤਜੇਮਨਭਨਿਰਤਤਪਰੀ॥ਏਕਨਗਾਭਿਯੋਆਨ
 ਇਕਬਾਸਾ॥ਉਚੇਮਨੇਸੁਨਿਕਟਅਕਾਸਾ॥੧੫੭॥ਆਛੀਤੁਪਕ
 ਸੁਕਮਰਛਕਾਈ॥ਖੜਗਾਇਕਹਬਿਆਰਬਨਾਈ॥ਉਪਰਚਰਦਿ
 ਓਬਾਂਸਵਹਿਜਾਈ॥ਕਉਸੁਕਕਾਜਜੁੱਧਕਰਧਾਈ॥੧੫੮॥ਗ

ਗਨਮੱਧਿਜਾਭੁਯੋਅਲੋਪੀਛੇਗੀਤੁਪਕਧਾਰਜੀਅਕੋਪੀਪਲਕਪ
 ਛੁਤਾਂਕੇਸਬਅੰਗਾਧਰਨੀਮੱਧਿਗਿਰੇਸੁਅਭੰਗਾ॥੧੬੦॥ਜੁਦੇਜੁਦੇ
 ਕਾਦੇਸਭਜਾਨਾਯੋਜਬਅਵਨੀਪਰੇਮਿਆਨਾਰੋਇਪੀਟਨਟਕ
 ਰਤਪੁਕਾਰਾਮਘਟਾਸਾਥਲਕੋਨਭਧਾਰਾ॥੧੬੧॥ਦੀਨੋਧਰਨੀ
 ਮਾਰਗਿਰਾਈਯਾਨਟਬਾਸਟਦੇਟਨਗਈਪਲਕਪਛੁਤਾ
 ਕੇਸਬਅੰਗਾਕੀਨੇਤਿਨੈਇਕਤਸੁਛੰਗਾ॥੧੬੨॥ਉਪਰਤਾਸਬ
 ਸਤਬਰਭਾਰੀਯੋਲਕਸਬਦਕਰੋਬਰਕਾਰੀਠਾਂਛੁਲਕੋਕ
 ਰਤਟਨਸੁਨਟਟਰਾਬਿਗਸੇਬੀਰਨਿਰਖਤਿਹਗਤਿਸਰਾ॥੧੬੩॥
 ॥ਇਹਬਿਧਅਧਿਕਤਿਨੈਕਰਬਾਜੀਯੋਦਿਖਰਾਈਸਤਿਗੁਰਤਿਨ
 ਸਾਜੀਪੁਨਪਾਛੇਤਿਨਬਚਨਉਚਾਰੇਦੀਜੈਕਛੁਇਨਾਮਸੁਧਾਰੇ
 ॥੧੬੪॥ਤੈਪੁਰਜੁਬਡਕਲਪਬਰਿਛਾਕਾਮਪੈਨਤੁਮਰੈਕਰਮ
 ਛਾਗਾਰਪਦਾਰਥਦਾਇਕਜੇਇਯਾਦੀਪਕਦੀਪਸਿਰੋਮਣਸੇਇ
 ॥੧੬੫॥ਰਾਮਦਾਸਸੇਦੀਗਿਹਨਤਾਜਗਤਬਿਰਾਜਿਤਜਾਕੀਸ
 ਤਾਛੀਰਸਮਾਨਸੁਕੀਰਤਜਾਕੀਸਦਾਬਿਰਾਜਿਤਇਤਉਤਟ
 ਕੀ॥੧੬੬॥ਸ੍ਰੈਯਾ॥ਇਹਭਾਂਤਿਕਰੀਗੁਰਕੀਉਪਮਾਤਿਨਜੇ
 ਇਹਠੰਰਭੁਨੀਨਹੀਜਾਈਪੁਨਠਾਂਛੇਭਏਤਬਹੀਕਰਨਨਿਧਭੀਤ
 ਰਧਾਮਧਸੇਨਿਜਆਈਨਟਤੋਨਸਮੈਸਭਹੀਟਹਪੁਰਨਆਪਨਮਧ
 ਰਹੇਬਿਸਮਾਈਛਿਤੁਤਹੈਮਨਮੈਬਹੁਭਾਂਤੁਨਕੋਨਚਰਿਤਭਯੋ
 ਜਗਰਾਈ॥੧੬੭॥॥ਸਿੱਖਸੁਜਾਨਬਿਗਾਨਕਿਸੁਪੁਨਤਾਸੀ
 ਗਯਾਬਿਧਿਬੈਨਉਚਾਰੇਕਮੇਤੁਮਹੋਬਿਸਮਾਦਭਏਸਬਮੋਹਕੋਹ
 ਬਤੀਅੰਨਿਰਧਾਰੇਯੋਜੁਨਕੈਬਤੀਅੰਨਟਨਾਗਰਭੇਦਕਹਯੋਸਭ

ਹੀ ਸੁਸੁਧਾਰੇ। ਦੀਨ ਦਯਾਲ ਸਿਰੇ ਮਨ ਸਾਹਿਬ ਜਾਗ ਮੈ ਧਨ ਪੂਰ
 ਭੀਤਾਰੇ॥੧੬੮॥ ਚੌਪਈ ॥ ਇਹ ਮਿਗ ਕੀਟ ਕਰੇ ਮਿਗ ਰਾਈ॥
 ਰਿਧ ਸਿੱਧਿ ਦੇ ਅਮਿਤ ਬਡਾਈ॥ ਪਾਰਸ ਜੋ ਜੋ ਕੇ ਛੁਹ ਗਯੋ॥ ਕਿ
 ਚਨ ਕਰਤ ਮਨੁ ਰਹ ਭੁਯੋ॥੧੬੯॥ ਹਮ ਤਿਹ ਅੰਗ ਕਰੀ ਪੁਨ ਬਾਜੀ
 ॥ ਧਨ ਇਛਾ ਧਰ ਅਧਿਕ ਸਮਾਜੀ॥ ਸੋਹ ਮਕੇ ਕਛੁ ਦਰ ਬੁਨ ਦੀਨੋ
 ॥ ਠਾਂਢੁ ਸਿੰਘ ਸਨ ਮਾਰ ਗਲੀਨੋ॥੧੭੦॥ ਭੀਤਰ ਧਸੇ ਧਾਮ ਅਬ
 ਜਾਈ॥ ਹਮ ਰੈ ਕਰ ਧਨ ਦਯੋ ਨ ਰਾਈ॥ ਯਾਤੇ ਹਮ ਨਿਜ ਪੈ ਬਿਸਮਾ
 ਦਾ॥ ਬਰਨ ਸੁਨਾਯੋ ਜਿ ਮਮਤਿ ਆਇ॥੧੭੧॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਸਿੱਖ
 ਕਯੋ ਸੰਗ ਤਾਸੇ ਯੋ ਬਤੀਆਂ ਸੁਨੇ ਸੁਜਾਨਾ॥ ਸਬਦ ਗਾਇ ਜਾਨਤ
 ਤੁਮੈ ਕੈ ਨਿਜ ਨਹੀ ਬਖਾਨਾ॥੧੭੨॥ ਤਿਨ ਭਾਖੇ ਗਾਵਤ ਹਮੈ ਜਾਨ
 ਤ ਸਾਜ ਬਜਾਇ॥ ਪਾਂਚ ਸਤ ਗੁਰ ਆਇ ਕੇ ਕੀਠੇ ਸਬਦ ਸੁਹਾਇ॥
 ੧੭੩॥ ਚੌਪਈ ॥ ਰਾਗੁ ਕਲਾਵਤ ਗਾਇਨ ਤਾਲਾ॥ ਜਾਨਤ ਪੈ
 ਸਬਨਖ ਸਿੱਖ ਖਿਆਲਾ॥ ਯੋ ਸੁਨ ਸਿੱਖ ਕਹਾਇ ਹੁਭਾਇ॥ ਮੈ ਤੁਮ
 ਦੇਵੇ ਭੇਤ ਬਤਾਇ॥੧੭੪॥ ਘਟ ਕਾਵੇ ਇਰਾਤ ਜਬ ਜਾਈ॥ ਤਬ ਤੁ
 ਮ ਆਵੇ ਸਾਜ ਬਜਾਈ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸਬਦ ਨ ਦੀਨਾ॥ ਆਛੀ ਸੁ
 ਰ ਗਾਵਹੁ ਪਰਬੀਨਾ॥੧੭੫॥ ਤਬ ਤੁਮ ਨਿਰਖਹੁ ਗੇਤਤ ਕਾਲਾ॥ ਰਿ
 ਧਿ ਸਿੱਧਿ ਗੁਰ ਦੇਗੁ ਦਯਾਲਾ॥ ਸਬਦ ਭੇਟ ਕਹੀ ਮੈ ਗੁਰ ਦੀਜੈ॥ ਹਮ
 ਪਰ ਅਧਿਕ ਅਨੁਗ੍ਰਹ ਕੀਜੈ॥੧੭੬॥ ਤਵ ਨੈ ਭਾਂਤਿ ਕਾਜ ਉਨ ਕੀਨ
 ॥ ਵਈ ਸੀਖ ਜਿ ਮਦਾਸ ਪ੍ਰਬੀਨਾ॥ ਜੁਗ ਘਟ ਕਾ ਜਬ ਰੈਨ ਬਿਤਾਈ॥
 ਤਬ ਵੈ ਆਵੇ ਸਾਜ ਬਜਾਈ॥੧੭੭॥ ਆਨ ਸਲੋਕ ਜਬੈ ਉਨ ਦੀਨਾ
 ॥ ਜਿਹ ਠਾਂ ਰਾਜਤ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਬੀਨਾ॥ ਸੁਨਤ ਤਾਲ ਕਰਨਾ ਨਿਧ ਗਾਈ॥

ਤਿਨ ਤਰਦੀਜੈ ਬਸਨ ਬਿਛਾਈ ॥ ੧੭੮ ॥ ਤਥੈ ਖਲਸੇ ਹੁਕਮ ਸੁਪਾਈ
 ॥ ਆਛ ਬਸਨ ਤਰਦੇ ਬਿਛਾਈ ॥ ਕੀਰਤਨ ਗਾਗ ਮਧਿ ਕਲਾਨ
 ॥ ਆਛੀ ਸੁਰਬਰਪ ਛੇ ਨਿਧਾਨ ॥ ੧੭੯ ॥ ਭੁਗ ਪਾਇ ਤਿਨ ਕਰਮੇ
 ਬਖਾਨਾ ॥ ਸਬਦ ਭੇਟ ਦੀਜੈ ਗੁਰਗਾਨਾ ॥ ਜੈ ਸੁਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਤਿਹ
 ਬਾਨੀ ॥ ਸੇਵਕ ਬੇਲ ਸੁਨਿਕਟ ਬਖਾਨੀ ॥ ੧੮੦ ॥ ਮਾਤਾ ਜੀ ਕੇ ਨਿਕ
 ਟ ਸੁਜਾਈ ॥ ਜੈ ਸੁਰੁਪ ਯਾਲਾ ਦੇ ਧਾਈ ॥ ਸੁਨ ਬਚ ਗਯੇ ਸਿਖ ਤਿਹ
 ਬਾਨੈ ॥ ਮਾਤਾ ਕੇ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਜਾਨੈ ॥ ੧੮੧ ॥ ਭੁਖ ਯੇ ਮਾਤਾ ਸੈ ਸੁਰੁਪ
 ॥ ਸਾਹਿਬ ਮਾਂਗਤ ਮੁਝੈ ਪਠ ਯਾ ॥ ਮਾਤਾ ਕਯੋ ਕਹਾ ਹੈ ਕਰਨਾ ॥ ਮੁਝੈ
 ਸੁਨਾਵੇ ਇਹ ਬਿਧ ਬਰਨਾ ॥ ੧੮੨ ॥ ਸਿੱਖ ਕਹਾ ਸੁਨ ਮੁਰਗੁਰ ਮਾਈ
 ॥ ਬਾਜੀ ਗਰਨਟ ਹੈ ਇਕ ਕਾਈ ॥ ਦਿਨ ਮੈ ਉਨ ਬਾਜੀ ਇਤ ਪਾਈ ॥
 ਕਛੁ ਨ ਧਨ ਦੀਨੈ ਇਕ ਗਾਈ ॥ ੧੮੩ ॥ ਪੁਨਟੁ ਅਬਰਜਨੀ ਮਧਿ
 ਆਏ ॥ ਕੀਰਤਨ ਕਰ ਗੁਰ ਦੇਵ ਰਿਝਾਏ ॥ ਮਾਂਗੀ ਭੇਟ ਭੋਗ ਉਨ
 ਪਾਈ ॥ ਦੇਹੁ ਦਯਾ ਨਿਧੋ ਜੈ ਚਿਤ ਮਾਈ ॥ ੧੮੪ ॥ ਇਹ ਕਾਰਨ ਮਾ
 ਤਾ ਮਮ ਆਯੋ ॥ ਜਿਹ ਬਿਧ ਮੁਝ ਨਿਜ ਬਰਨ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਮਾਤਾ ਭੁਖਿ
 ਯੇ ਇਤੈ ਰੁਪ ਯਾ ॥ ਕਿਹ ਕਾਰਨ ਦੇਵੇ ਮਮ ਭੈਯਾ ॥ ੧੮੫ ॥ ਆਏ ਮਾ
 ਜ ਕਾਲ ਉਠ ਜਾਸਨਾ ॥ ਏਤ ਧਨ ਲੈ ਕਹੀ ਸਿਧਾਸਨਾ ॥ ਹਮਰੇ ਅਦਿ
 ਕ ਦੀ ਮਰਬਾਈ ॥ ਨਾਹੀ ਜਾਨੈ ਅਏ ਸਿਤਾਈ ॥ ੧੮੬ ॥ ਵਸ ਪੁਨ
 ਬੀ ਸੁਰੁਪ ਯਾ ਲੀਜੈ ॥ ਵੈ ਉਨ ਕਉ ਰੁਕ ਸਦ ਕਰ ਦੀਜੈ ॥ ਜੈ ਸੁਨ ਕੈ
 ਆਯੋ ਸਿਖ ਤਹਾ ॥ ਪੁਰਨ ਗੁਰੂ ਬਿਰਾਜੇ ਤਜਹਾ ॥ ੧੮੭ ॥ ਕੀਤੀ ਮੁਹ
 ਰੁ ਰੁਪ ਯਾ ਸਾਨਾ ॥ ਬਚਨ ਅਰੇ ਲਏ ਕਸਮ ਜਾਨਾ ॥ ਆਵਤ ਨਿਰਖਦ
 ਸਕੇ ਗਾਈ ॥ ਖਾਲੀ ਕਤ ਆਯੋ ਮਮ ਭਾਈ ॥ ੧੮੮ ॥ ਤਿਨ ਭਾਖੀ ਮਾ

ਤਾ ਜੋ ਕਹੀ ਆਇ ਅੰਤਿ ਬਰਨੀ ਕਰ ਸਹੀ ॥ ਪੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਵਹ ਫੇ
 ਰ ਪਠਾਨੋ ਤੈ ਸਹ ਖਾਲੀ ਆਨਿ ਬਖਾਨੋ ॥ ੧੮੮ ॥ ਤੀਨ ਬੇਰ ਮਾਤਾ ਪ
 ਹਿ ਜਾਈ ॥ ਯੈ ਹੀ ਸੁਨ ਕਰ ਆਯੋ ਪਾਈ ॥ ਪਾਂਚ ਸਹ ਸਲਗ ਸਤਿਗੁ
 ਰ ਗਯੋ ॥ ਸਿੱਖ ਨਿਰਖ ਭੇਦ ਸਭ ਲਯੋ ॥ ੧੮੯ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥
 ਸੀ ਮਾਤਾ ਸਮਝਾਇਯੋ ਸੁਮਤਿ ਸਿੱਖ ਨਿਜ ਜਾਇ ॥ ਤੁਮ ਮਾਤਾ ਜਿਨ
 ਹਰ ਗਹੇ ਸੁਨਹੁ ਬਚਨ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ੧੯੦ ॥ ਭੁਖਨ ਕਛੁ ਸਰੀਰ
 ਤੇ ਜੋ ਗੁਰ ਦੇਗੁ ਉਤਾਰਾ ॥ ਤੁਮਰੇ ਕਿਤ ਕਹ ਜਾਰੈ ॥ ਯੈ ਹੀ ਜਾਗੁ ਨਿਹਾ
 ਰਾ ॥ ੧੯੧ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਸੁਨੈ ਬੈਨ ਤਾ ਕੇ ਇਹੋ ਮਾਤ ਕੀ
 ਨਾ ॥ ਸਤਿ ਪਾਂਚ ਬਾਰੇ ਭਰੇ ਲੈ ਸੁਦੀਨਾ ॥ ਵਹੈ ਲੈ ਰੁਪਯਾ ਸਤਿ ਪਾਂਚ ਆ
 ਯੋ ॥ ਧਰੈ ਨਾਥ ਆਗੈ ਬਡੇ ਮੰਦ ਪਾਯੋ ॥ ੧੯੨ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਦਏ
 ਆਪ ਉਨ ਕਉ ਵਹਦਾ ਮਾ ॥ ਦਾਸਿ ਧ ਸਤਿਗੁਰ ਬਲ ਧਾਮਾ ॥ ਪ
 ਛੈ ਸੀ ਮੁਖ ਜਲਜ ਉਚਾਰੇ ॥ ਸਬਦ ਭੇਟ ਹੈ ਅਧਿਕ ਅਪਾਰੇ ॥ ੧੯੩ ॥
 ॥ ਕਵਨ ਸਕਤ ਤਾ ਕੋ ਨਰ ਦੇਈ ॥ ਸੀ ਸਦਏ ਲਗ ਪੁਰਨ ਸੇਈ ॥
 ਗੁਰ ਅਨਕੇ ਗੁਰ ਸਬਦ ਭਣੀ ਜੈ ॥ ਇਹ ਉਪਮਾ ਧਰਯਾ ਕੇ ਦੀ ਜੈ ॥
 ੧੯੪ ॥ ਯੈ ਕਹੀ ਮੈ ਸਾਹਿਬ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਮੇਨ ਬਦਨ ਆਨੰਦ ਜੀ
 ਅਧਾਰੀ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਮਧਿ ਧਿਆਇ ॥ ਪੁਰਨ ਕਰੀ ਪ੍ਰੇ
 ਮ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ੧੯੫ ॥ ਆਗੈ ਧਿਆਇ ਅਠਾਰ ਮਝਾਰਾ ॥ ਗਿਰ
 ਪਤ ਕਰਹੈ ਚਿਤੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਹਮਰੇ ਰਾਜ ਕਹੈ ਸਭ ਗਯੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਭ ਭੁਯੋ ॥ ੧੯੬ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਅੰਤਿ ਵਜੀਰ ਕਲੂਰ ਪਤਿ
 ਮਿਲਤਿ ਨ ਕੀਓ ਉਪਾਇ ॥ ਗਾਉ ਬਨਾਇ ਸਚੂਨ ਕੀ ਬਾਂਧ ਅਨੰਦ
 ਪੁਰ ਆਇ ॥ ੧੯੭ ॥

ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਿਲਾਸ ਗੁਰ ਸਿੱਖ ਸਾਖੀ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਸ
 ਪਤ ਦਸੋ ਧਿਆਇ ਸਮਾਪਤਮ ਸਤ ਸੁਭਮ ਸਤਾ ॥੧॥
 ॥ ਅਠਜੂ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਜੇਰ ਦਸਤ ਸੁਬਾਜ ਬੈਗਾਯੋ ਅਨੰਦ
 ਪੁਰਹਾਰਾ ਦੁਖੀ ਤੁਏ ਗਿਰਗ ਇਤ ਬਕੀਨੋ ਮਨੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥੧॥ ਅ
 ਨਿਕਭਾਂਤਿ ਮਹਾਰਾਜ ਤੇਜੀਤ ਸਕੇਨ ਬਨਾਇ ॥ ਤੁਬਤਿ ਨਾਮਿ ਲਮ
 ਸਲਤ ਕਰੀ ਚਲੇ ਤੁਰਕ ਪੈ ਜਾਇ ॥੨॥ ਚੰਪਈ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਫਜੀਰ
 ਮਿਲੀ ਸਭ ਸੈਨਾ ॥ ਬਰਨਤ ਭਈ ਕਿਧੈ ਇਮ ਬੈਨਾ ॥ ਆਟੇ ਕੀ ਇਕ
 ਗਉ ਬਨਾਈ ॥ ਬਾਧੋ ਸ੍ਰੀ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਆਈ ॥੩॥ ਪ੍ਰਥਮੈ ਇਹ ਬਿ
 ਧ ਕਰੇ ਉਪਾਈ ॥ ਫੇਰ ਚਲੇ ਦਿਲੀ ਪੁਨ ਧਾਈ ॥ ਨੀਚ ਚੰਡਾਲ ਕ
 ਹੀ ਦਿਜ ਪੀਮੈ ॥ ਦਿਖ ਮੈ ਕਰ ਸਾਯਾ ਬਿਧ ਕੀ ਮੈ ॥੪॥ ਯੈ ਤਿਨ ਜੀਤ ਮੈ
 ਤ ਸਭ ਕਰ ਕੈ ॥ ਧਰਨੀ ਲੀਪ ਗੋਬਰਾ ਧਰ ਕੈ ॥ ਗਾਇ ਬਨਾਇ ਕਿਧੈ
 ਇਕ ਆਟੇ ॥ ਬਾਧੀ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਮੱਧਿ ਬਾਟੈ ॥੫॥ ਝੂਲਨ ਛੰਦ ॥
 ਚੂਨ ਕੀ ਗਾਇ ਬਨਾਇ ਤਾਹੀ ਸਮੈ ਗਏ ਪੁਨ ਬਾਂਧ ਪੁਰ ਅਨੰਦ ਆਈ
 ॥ ਭੂਮੈ ਸਾਕਾਰ ਨਿਹਾਰ ਗੁਰ ਦੇਵ ਨੂਰ ਕੀ ਇਹ ਬਾਤੁ ਤਬ ਹੀ ਬਨਾਈ
 ॥ ਕੀਓ ਪੁਨ ਕੂਚ ਤਿਹ ਠਉਰ ਤੇ ਆਪ ਹੀ ਬਸੇ ਨਿਰਮਲ ਕੀ ਧਰਨ ਅ
 ਈ ॥ ਕਰੇ ਨਿਜ ਚਾਰ ਤਿਹ ਠਉਰ ਅਨ ਗਨਤ ਹੀ ਕੰਨ ਕੀ ਸਕਤ ਤਿਨ
 ਕਉ ਲਖਾਈ ॥੬॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਏਕ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਭ ਸੇਕਹੀ ਹਾਥ ਜੋ
 ਰ ਸਿਰਨਾਇ ॥ ਕਾਹੇ ਕੋ ਗੁਰ ਪਾਨ ਕਰ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਤਜ ਜਾਇ ॥੭॥
 ॥ ਤੁਮ ਅਚੁਤ ਗੁਰ ਖਾਲਸਾ ਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕੀ ਦੇਹਾ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਤੁਮ
 ਕਉ ਨਹੀਂ ਸਿੰਘ ਗਉ ਸਨ ਲੇਹਾ ॥੮॥ ਭੂਜੀ ਗਪੁ ਸਾਤ ਛੰਦ ॥
 ਜਹਾਂ ਪਾਪ ਪੁੰਨੀ ਬਿੰਤਾ ਰੋਗ ਦੇਉ ॥ ਤਿੰਤਿ ਚਾਰ ਪਾਰੀ ਸਤਿ ਖਾਟ ਓਉ ॥ ਸ

ਦਾਨਿੰਦਓਪੰਦੁਖੰਸੁਖਪਯਾਨੋ।ਇਨੋਪਾਰਓਚਿਤਮੈਡੇਰਥਾਨੋ॥੮॥
 ਜਹਾਂਰੈਨਦਿਵਸੰਨਹੀਸੁਰਚੰਦਾ।ਤਹਾਂਤੇਰਡੇਰਪ੍ਰਭੂਜੁਮੁਕੰਦਾ॥
 ਭੁਝੈਪਾਪਤਾਪੰਨਹੀਲੇਪਗਈ॥ਅਛੇਦੰਅਭੇਦੰਸੁਦਾਤੰਕਹਾਈ॥
 ੧੦॥ਇਹੈਸੂਮਸੇਫੀਤੁਝੈਵੈਸਰੀਦਾ।ਕਰਮਦਰਚਹੈਲਖਮੇਨਾ
 ਮੁਕੰਦਾ।ਕਹਾਕਾਜਤੋਰੋਬਸੈਆਨਥਾਨੋ।ਕਹੀਦਾਸਸਾਚੀਲਿਜੈ
 ਜੁਪਛਾਨੈ॥੧੧॥ਸੁਨੋਬੈਨਤਾਕੇਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਗਈ॥ਸਹੀਬਾਤਈ
 ਹਾਂਜਸੀਤੋਸੁਨਾਈ॥ਗੁਰੂਪਾਕਜਾਮਾਸੁਤੇਸਿੰਧਸੇਈ॥ਨਹੀਪੁੰਨਪ
 ਪੰਤਿਸੈਲੇਪਕੋਈ॥੧੨॥ਪੁਨੀਐਰਬਾਤਿਰੋਟੰਕਾਨਕੀਜੈ॥ਜਸੋ
 ਤੇਇਭਾਖੀਤਸੀਹੀਲਹੀਜੈ॥ਅਸੀਚਾਪਤੀਰਿਤੁਫੰਗੀਬਿਦਾਰੀ॥
 ਇਨੁਦੇਖਬਾਤਿਅਏਹੈਮੁਦਾਰੀ॥੧੩॥ਚੋਪਈ॥ਸਸਤੁਅਸੋ
 ਤਤੁਸਸਰਬਉਪਾਈ॥ਇਨਬਾਤਨਮੈਆਏਧਾਈ॥ਹਮਕੰਸਹੀ
 ਮਾਨਨੀਜੇਗਾ॥ਯਾਮੇਸਾਚਸੁਆਧਿਕਪ੍ਰਯੋਗਾ॥੧੪॥ਬੈਰੀਅਧਿ
 ਕਹੋਇਨਿਜਦੁਖੀ॥ਗਉਆਦਿਸੁਹਿਦੇਵੈਮੁਖੀ॥ਜੇਤਿਹਨਹਮਾਨੈ
 ਧਰਛਤੀ॥ਐਰਕੰਨਮਾਨੈਬਿਨਅੰਤੀ॥੧੫॥ਸੋਜਬਧਰਮਨਧ
 ਰੈਸੁਜਾਨਾ॥ਅਵਰਕੰਨਕਹਧਰਮਧਰਾਨਾ॥ਤੁਟਜੇਅਨੰਦਪੁਰ
 ਕੀਕਹੀ॥ਦਿਖਅਬਪਲਮੈਚਲਹੈਸਹੀ॥੧੬॥ਅਨੰਦਪੁਰਹਮ
 ਰੋਬਰੁਪਰਾ॥ਕਹਾਭੁਐਆਏਇਹਧਰਾ॥ਯੈਸੁਨਬੈਨਮੰਨਸਿਖ
 ਰਹਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਅਨੰਦਜੀਅਗਹਾ॥੧੭॥ਜਬਆਏਸਤਿਗੁ
 ਰਇਤਧਾਇ॥ਤਬਉਨਨੀਚਨਕਰਮਉਪਾਇ॥ਗਾਜਾਜੇਰਹੰਦੁਰ
 ਸੁਲਯੋ॥ਆਨਸਮਾਗਮਜੁਧਸੇਕਯੋ॥੧੮॥ਸੈਯਾ॥ਗੋ
 ਰਨਹੀਪੁਨਨੀਰਬਿਨਤੁਟਐਰਸਮਾਜਨਅੰਨਬਿਚਾਰੀ॥ਬੇਗਉ

ਪਾਟ ਕਰੀ ਇਹ ਤੇ ਪੁਨ ਜੋਰ ਲੋਰੇ ਪੁਤ ਨਾ ਜਿਤ ਸਾਰੀ ਯੈ ਸੁ ਬਿਚਾਰ ਭ
 ਏ ਇਕ ਜਾਇ ਸੁ ਬੀਰ ਨ ਜੋਰ ਕਰੀ ਜੁਤ ਆਰੀ ਯਾ ਜੁਧ ਕਰੇ ਤਿਨ ਯਾ
 ਬਿਧ ਸੇ ਪੁਨ ਭਾਰ ਥਕੀ ਸਮ ਹੋਇ ਅਗਾਰੀ ॥ ੧੯ ॥ ਆਨ ਲੋਰੇ ਪੁਨ
 ਜੋਰ ਬਰੇ ਦਲ ਆਪ ਨ ਜੋਰ ਨਿਦਾਨ ਲਗਾਈ ॥ ਗੁਜਰ ਰੀ ਪਤ੍ਰ ਨੀਚ
 ਮਲੇ ਛੁਸੁ ਆਵਤ ਹੈ ਚਹੂੰ ਪਾ ਬਲ ਪਾਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਟਕਰੇ ਨਿਜ
 ਬੀਰ ਨ ਮੋਰ ਚ ਬੈਠ ਲੋਰੇ ਬਡ ਭਾਈ ॥ ਆਪ ਬਚਾਇ ਕਰੇ ਬਡ ਆਹ
 ਟ ਦੁਤ ਨ ਕੇ ਸੰਗ ਨਾਦ ਬਜਾਈ ॥ ੨੦ ॥ ਦਿਯੋ ਸਲ ਰੇ ਸਗਰੇ ਜਬ
 ਬੇ ਮੁਖ ਪੈ ਉਤਰੇ ਪਿਰ ਬੀ ਪਰ ਜਾਈ ॥ ਨਾਹਿ ਲੋਰੇ ਦਿਨ ਆਗਲ ਭੀ
 ਤਰ ਨਾਦ ਕਿਧੈ ਪੁਨ ਢੋਲ ਬਜਾਈ ॥ ਸੋ ਉ ਬਿਤੁ ਮੇ ਪੁਨ ਅੰਰ ਚੜ੍ਹਿਯੋ ਤ
 ਬ ਸੇਵਕ ਆਨ ਹਜੂਰ ਸੁਨਾਈ ॥ ਮੇ ਪੁਤ ਜੂਤ ਬਪਾ ਸਹੁ ਤੇ ਜਬ ਭੀ ਮ
 ਸ ਸੀ ਨਿਪ ਬਾਤ ਅਲਾਈ ॥ ੨੧ ॥ ਤੇ ਪ ਸੁਧਾਰ ਸੁਨੇ ਕਿਤੁ ਠੰਠ ਹੋਏ
 ਕ ਨਿਪੰਤ ਟ ਹੈ ਨਿਜ ਆਯੋ ॥ ਰਾਜ ਨਾਦ ਸੰਗ ਬਾਤ ਗਨੀ ਨਿਜ ਤੇ ਪਹ
 ਜੂਰ ਚਲਾਨ ਜਿਤਾਯੋ ॥ ਹੋਇ ਸੁਚੇਤ ਪ੍ਰਭੂ ਗਿਰ ਉਪਰ ਬੈਸਤ ਹੈ ਯਹ
 ਤੇ ਦਗਨਾਯੋ ॥ ਤਾਹੀ ਸਮੈ ਤੁਮ ਤੋ ਪ ਹਨੈ ਯਹ ਯੋ ਗਨ ਕੈ ਤਿਨ ਬੇ
 ਤ ਬਨਾਯੋ ॥ ੨੨ ॥ ਪਾਂਚ ਸਹ ਸੁਕਿਧੈ ਦਮਰਾ ਤਿਨ ਮਾਂਗ ਲਯੋ ਉਨ ਦੇ
 ਨ ਕਰਾਯੋ ॥ ਝੂਠ ਕਹੇ ਨਹੀ ਮੇ ਸੁਕ ਬੈ ਤੁਮ ਜਾਨ ਲਿਜੈ ਅਸ ਭਾਖ
 ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਰੈਨ ਬਿਤੀ ਚਲ ਪਾਤ ਭੁਖੰਤ ਬਜਾਮ ਦਿਨੀ ਪੁਨ ਪਾਛ ਰਹਾ
 ਯੋ ॥ ਹੋਇ ਸੁਚੇਤ ਸਿਰੇ ਮਹਿ ਸਾਹਿਬ ਖਾਇ ਅਮਲ ਤ ਬੈਇਤ ਮਾ
 ਯੋ ॥ ੨੩ ॥ ਉਚ ਸਥਾਨ ਗਿਰੇ ਟੁਰ ਉਪਰ ਬੈਸਤ ਭੇਜ ਬੀ ਨਿਜ ਆਈ
 ॥ ਬਾਂਧਤ ਹੈ ਦਸਤਾਰ ਦਇਆ ਨਿਧ ਆਨ ਦਕੀ ਮਨ ਮੰਜ ਬਦਾਈ ॥
 ਤੋ ਉਨ ਦੁਤ ਨ ਕਾਜ ਕਰੇ ॥ ਇਸ ਜੋਰ ਤ ਬੈ ਨਿਜ ਤੇ ਪ ਚਲਾਈ ॥ ਆ

ਗ ਸੁਨਹੁ ਗੁਰਸਿੰਘ ਹੁਤੇ ਤਿਨ ਅੰਗ ਲਗੇ ਤਬ ਹੀ ਪੁਨ ਜਾਈ ॥
 ੨੪॥ ਚੌਪਈ ॥ ਸੋ ਕਰਨਾ ਨਿਧ ਚਰਿਤ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਧਨੁ ਬਿ
 ਲਾਸ ਕਰ ਧਰਮੇ ਸੁਧਾਰੀ ॥ ਕਹਤ ਅਠਾਰਹਟਾਂ ਕ ਸੁ ਬੀਰਾ ॥ ਖਪ
 ਰਾਇ ਪੁਤ ਅਧਿਕ ਬਡਤੀਰਾ ॥ ੨੫॥ ਸੋ ਪੁਨ ਕਰਖਹਾ ਬਨਿ ਜਮਿ
 ਆਨਹਾ ॥ ਬਿਜਘੋਖ ਕਰ ਚਲੇ ਸਮਾਨਹਾ ॥ ਚਲ ਕਰ ਆਪੇ ਤ
 ਵਨ ਦੀ ਬਾਨੈ ॥ ਕਸਤ ਤੋਪ ਚੀਜਿ ਤੁਪ ਜਾਨੈ ॥ ੨੬॥ ਇਕ ਦੁਤੈ ਗ
 ਹ ਅੰਗ ਪੁਰਾਰਾ ॥ ਹਨੇ ਸੁਨੇ ਤੁਰ ਕਨ ਸਰਦਾਰਾ ॥ ਤਤ ਫਿਨ ਬ
 ਦਲੇ ਲਾਏ ਸੁਦਾਸਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕਰ ਅਧਿਕ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ੨੭॥

ਅਭਿਲ ॥ ਤਿਨ ਦੇ ਨੇਕੀ ਕਬਰ ਤਹਾ ਹੀ ਜਾਨਿਐ ॥ ਸਿਖਾ ਹੀ
 ਦਿੱਬੀ ਉਪਰ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਸਾਨੀ ॥ ਅੰਗ ਤਿਨ ਕੀ ਕਥਾ ਪ੍ਰਸਿਧ ਜਗਤ ਮਸ
 ਹੂਰ ਹੈ ॥ ਹੋ ਲੀਜੈ ਜਾਨ ਸੁਜਾਨ ਨਹੀ ਕਛੁ ਫੂਰ ਹੈ ॥ ੨੮॥ ਸਾਹਿਬ ਕੇ
 ਦੈ ਬਾਨ ਸਹੀ ਇਹ ਬਾਨ ਹੈ ॥ ਨਿਜ ਬੈਠ ਕੇ ਇਕ ਆਪ ਦੁਤੈ ਸਿਖ
 ਸਾਨ ਹੈ ॥ ਕੇ ਸਿਕ ਗਿਰਤਰ ਮਾਰਗ ਜਾਨ ਸੁਬੀਚ ਹੈ ॥ ਹੋ ਜਹਾਂ ਮਲੇ
 ਫਨ ਪਾਈ ਦੇਨੇ ਮੀਰ ਹੈ ॥ ੨੯॥ ਏਯਾ ॥ ਸੀ ਗੁਰ ਕੇ ਇਕ ਬੈਠ
 ਕਥਾਨ ਦੁਤੈ ਪੁਨ ਭੀਜ ਸਹੀ ਦੁਟੀਜੈ ॥ ਜਾਨਤੈ ਸੁਰਹੀ ਮਤ
 ਸਾਗਰ ਚੀਨ ਸਦਾ ਮਨ ਮੇ ਇਹ ਲੀਜੈ ॥ ਯਾ ਬਿਧ ਸੇ ਨਿਰਮੋਹ ਚਰਿ
 ਕ ਕਹੇ ਗੁਰ ਕੇ ਨ ਸਕੈ ਸੁਲਖੀਜੈ ॥ ਅੰਗ ਸੁਨੇ ਕਛੁ ਬੈਠ ਕਥਾ ਜਿਹ
 ਕੇ ਜਸੁ ਹੈ ਬਰ ਅਮ੍ਰਿਤ ਪੀਜੈ ॥ ੩੦॥ ਪੁਰ ਭਈ ਇਹ ਬਾਨ ਕਥਾ ਜ
 ਬ ਅਉਰ ਚਲੀ ਸੁਨ ਸੁਧ ਕਹਾਨੀ ॥ ਪ੍ਰਾਤ ਭਯੋ ਦਿਨ ਨਾ ਬਚਕੁ ਯੋ
 ਬਰਨਾਦ ਬਜਿਯੋ ਦਿਸਦੇ ਇ ਸੁਜਾਨੀ ॥ ਦੁਤ ਚੜ੍ਹੇ ਦਲ ਜੇਕੁ ਬਡੇ
 ਤਬ ਆਨ ਲਗੇ ਇਹ ਠੋਰ ਨਿਦਾਨੀ ॥ ਹੋਤ ਭਾਇਯੋ ਬਡਹੀ ਤਿਹ ਆ

ਹਟਕੋਨਸਕੈਤਿਹਕੋਸੁਬਖਾਨੀ॥੩੧॥ ਅਭਿਲ ॥ਲਰੇਦੁਸਰ
 ਰਹਿਓਰਆਧਿਕਬਲਪਾਇਕੋ॥ਅਪਨੇਸਗਰੇਜੋਰਤਬੈਪੁਨਲਾ
 ਏਕੋਤੋਨਜਮੈਇਹਤਾਂਤਕਿਧੋਸੁਨਪਾਇਯੋ॥ਹਿਰਾਵਬਿਸਾਲ
 ਕਮਿਲਿਯੋਪੁਰੂਤਟਆਇਯੋ॥੩੨॥ ਚੋਪਈ ॥ਆਟਰਾਇਰ
 ਰਨਨਗੁਰਪਰਾਗੁਤਿਅਨਿਕਸੋਬਿਨਤੀਕਰਾ॥ਚਲੇਬਿਸਾਲੀ
 ਕਰਿਯੋਧਾਮਾਕਿਹਕਾਰਨਇਤਕਰਸੰਗਾਮਾ॥੩੩॥ ਫੂਲਨਾ
 ਫੰਦ ॥ਪੁਰੂਕੇਚਰਨਜੁਗਜਲਜਤਟਅਨਿਕਰਗਇਬਿਸਾ
 ਲੀਏਬਿਨੈਪਾਈ॥ਸਰਬਹੀਕੁਮਾਇਹਦੀਨਕੇਦਮਾਲਕੀਪਾਰਉ
 ਰਟਾਰਜੇਤੀਕਜਾਈ॥ਮੁਕੁਮਤਮੰਦਏਅੰਧਜਨੁਨੀਚਰੈਸਮਸੁਤੇ
 ਨਾਰਿਗਤੁਕੁਲਿਬੁਗਾਈ॥ਅੰਸਪੁਨਦਮੋਸੋਕੋਪਨੇਪਛਤਾਰਿਗੇ
 ਲਗੇਗੀਬਦਨਜੇਸਰਬਸਮਾਹੀ॥੩੪॥ ਨੀਰਅਰੁਚੀਰਸੋਧੇਇ
 ਹੈਅਨਿਕਬਿਧਲਹੇਗੀਨਾਰਿਬਰੁਜਤਨਕੀਨੇ॥ਪੁਰਕਾਲਕੁਸੇ
 ਮਿਤਕਰਿਕਾਰਹੈਫੈਲਹੈਬਿਸਮੈਅਧਿਕਚੀਨੇ॥ਗੀਗਬਾਨਾਰਸੀ
 ਗਹੇਹੈਮਾਚਲੀਸਿੰਧਮੈਜਾਇਕਮੇਨਹੋਹਿਲੀਨੇ॥ਲਹੇਗੀਨਾਰਿ
 ਯਹਿਸਿਆਮਤਾਬਦਨਤੇਆਪਹੀਹੋਹਿਗੇਅਧਿਕਦੀਨੇ॥੩੫॥
 ਚੋਪਈ ॥ਇਹਬਿਧਸੋਤਿਨਬਚਨਸਨਾਈ॥ਨਿਜਕੀਬ
 ਤੀਅੰਸਰਬਜਤਾਈ॥ਕਹਾਪਮਾਨਅਬੈਇਤਕਰੀਯੋ॥ਹਮਰੇ
 ਦੇਸਚਰਨਕੰਜਧਰੀਯੋ॥੩੬॥ ਤੇਰੇਕਹਾਕਹੇਇਤਕਾਜਾ॥ਸਰ
 ਬਧਰਨਤੁਮਰੀਜਗਰਾਜਾਯੈਕਹਿਕਰਤਿਨਪਮਾਨਕਰਾਯੋ॥ਲੈ
 ਸਤਿਗੁਰਕਉਪਾਰਸਿਧਾਯੋ॥੩੭॥ ਕਰਤਕੂਚਤਿਹਭੁਯੋਸੁਜੁਧਾ
 ॥ਕੋਕਾਬਿਬਚਨਸਕੈਕਰਬੁਧਾ॥ਅਧਿਕ ਜੇਰਦੂਤਨਜਬਪਾ

ਯੋਗਪੁਰੀ ਬੋਮ ਏਕ ਹੈ ਆਯੋ ॥ ੩੮ ॥ ਸਹਸਰਾਰਿ ਸਰਤ ਨਿਜ
 ਤੀਰਾਗ ਭਾਰ ਬਭੁਖੇ ਜੁਧ ਜਨ ਰੀਰਾਗ ਸਸਤੁ ਅਸਤੁ ਬਰਖਤ ਇ
 ਹ ਭਾਂਤੁਗਾ ਸਾਵਨ ਮਨੇ ਮੇਘ ਬਰਖਾਤਾ ॥ ੩੯ ॥ ਝੁਲਨਾ ਛੰਦ ॥
 ਮਾਧਿਦਰੀ ਆਟਕੇ ਭੁਯੇਰਨ ਦਾਰਨੇ ਚਲਤ ਹੈ ਤੁਪਕੁ ਸਰ ਅਸਤੁ ਭ
 ਰੀਗ ਭੁਤ ਅੰਪ੍ਰਤਿ ਤਿਹ ਨ ਚਤ ਤਨ ਫਿਰਤ ਹੈ ਜੋਗਨੀ ਭੋਗਨੀ ਸੁਰਨ
 ਨਾਰੀਗ ਬਰਤ ਹੈ ਜੂਨ ਸੁਧਾਨ ਜੋਗਿਰਤ ਹੈ ਅਸਨ ਕੀ ਧਾਰ ਸਹਕੈ
 ਅਗਾਰੀ ਭਈ ਧਾਰੀਨ ਆਰੀਨ ਕੇ ਬਰਨ ਕੀ ਲਈ ਜਨ ਚੰਦ ਇਨ
 ਸਹਿ ਸਾਰੀ ॥ ੪੦ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਕੀਰਿ ਖੇਲ ਭਾਰੀ ਗੁ
 ਮੇ ਬਿਸਟਾਰੀ ਕਰੈ ਏਕ ਨਿੰਦਾ ਸਦੇਖੀ ਨ ਰਿੰਦਾ ॥ ਜਿਤੇ ਸਾਵਧ
 ਨਾ ਕੀਏ ਬਿਨ ਪਾਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਜਲਾਗੇ ਬਰੇ ਪੁਰ ਭਾਗੇ ॥ ੪੧ ॥ ਇ
 ਸੇ ਦਾਟਕੇ ਈ ॥ ਲਹੈ ਗੋਨ ਲੋਈ ॥ ਬਚੈ ਯੋ ਅਲਾਟੈ ॥ ਮਧੀ ਜੁਧ
 ਜਾਟੈ ॥ ੪੨ ॥ ਸੁਏਆ ॥ ਤੋਲਗ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਬਰੇ ਭਟ ਜੂਧਗ
 ਯੋਰਨ ਕੀ ਮਧਿ ਧਾਨੀ ॥ ਲੋਥ ਲਈ ਤਹ ਕੇ ਕਰ ਪੈਰ ਖਜੁਧ ਬੜੇ ਕ
 ਰਕੈ ਧਨਤਾਨੀ ॥ ਬੀਰ ਅਨੇਕ ਹਨੇ ਉਨ ਕੇ ਕਬਿ ਕੋਨ ਗਨੈ ਤਿਨ ਕੀ ਸੁ
 ਕਹਾਨੀ ॥ ਪਾਰ ਭਏ ਤਬ ਹੀ ਸਤਗਾ ਮਨਿ ਟਾਰ ਚੰਦੇਰ ਰਹੇ ਅਗਿਆ
 ਨੀ ॥ ੪੩ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਕਰਮੇ ਆਨ ਡੇਰਾ ॥ ਨਦੀ ਤੀਰ ਪੋਰ
 ਮਾਰੇ ਪਾਰ ਦੇਖੀ ॥ ਗਿਰੀ ਸੰਬਿ ਮੇਖੀ ॥ ੪੪ ॥ ਬਸੈ ਰੈਨ ਸਾਰੀ ॥ ਨਦੀ
 ਕੇ ਕਿਨਾਰੀ ॥ ਉਦੈ ਅੰਸ ਮਾਲੀ ॥ ਮਿਟੀ ਧੁੰਧ ਕਾਲੀ ॥ ੪੫ ॥ ਕੀਰਿ
 ਨਾਥ ਪਾਨਾ ॥ ਬਿਸਾਲੀ ਸਿਧਾਨਾ ॥ ਜਹਾਰਾਟ ਆਲਾ ॥ ਬਸਮੇ
 ਆਨ ਦੁਆਲਾ ॥ ੪੬ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਸੰਗੁ ਰਦੇ ਟਜੀ ਨਿ
 ਰਖ ਪ੍ਰੇਮ ਤਿਹ ਰਾਇ ॥ ਬੈਸਾਲੀ ਕੇ ਨਗਰ ਯੋ ਮਧ ਬਿਰਾਜਿਯੋ ਅਇ

॥੪੮॥ ਫੁਲਨ ਛੰਦ ॥ ਨਿਰਖ ਕਰ ਗਾਵ ਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਭਾਰੀ ਕਛੁ ਬਸੈ
ਗੁਰ ਦੇਵ ਤਿਹ ਰਉਰ ਆਹੀ ਗਿਲਤ ਆਖੇ ਰਹਿ ਸਰਬ ਹੀ ਫੁਲ
ਮੇਵਾਰ ਪੁਨ ਪਾਰ ਜਿਹ ਮੇਜ ਚਾਹੀ ॥ ਏਕ ਹੀ ਦਿਵਸ ਬੀਤੈ ਰਕੇ ਦੇਸ ਮੇ
ਗਏ ਨਿਜ ਕਰਤ ਸਿਕਾਰ ਤਾਹੀ ॥ ਮਿਲੇ ਫਹਰਾਵ ਹਜੂਰ ਤਟ ਆ
ਨ ਕਰ ਗਏ ਲੈ ਨਾਥ ਕੇ ਨਗਰ ਮਾਹੀ ॥੪੯॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥
ਜਹਾ ਗਾਵ ਆਲਾ ਬਸਮੇ ਦੀਨ ਦਖਾਲਾ ॥ ਪੁਰੀ ਮੈ ਬੰਭੋਰਾ ॥ ਜੁਭਿ ਚ
ਰਠੋਰਾ ॥ ੫੦ ॥ ਅਛੇ ਦੇਖ ਜਾਗਾ ॥ ਬਰੇ ਮੇਦ ਪਗਾ ॥ ਦਿਪੈ ਪੰਥ ਦੁ
ਆਲੇ ॥ ਮਨੈ ਰੈ ਰਿਮਾਲੇ ॥੫੧॥ ਚੰਪਈ ॥ ਨਿਰਖ ਦਯਾ ਨਿਧ
ਅਦਭੁਤ ਜਾਈ ॥ ਧਰਿਯੇ ਨਾਮ ਤਿਹ ਮੇਦ ਬਢਾਈ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੰਡ
ਤਕੇ ਭੁਨਨਾ ਮਾਮਹਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਦਿ ਇਹ ਧਾਮਾ ॥੫੨॥ ਪੰਡਿਤੁਤ
ਨ ਫਿਰ ਕਰ ਬਨ ਸਾਰੇ ॥ ਆਨ ਕਰ ਮੇਤ ਪਇਸੀ ਕਨਾਰੇ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਅ
ਦਿਇਤੈ ਤਪੁ ਕਰਾ ॥ ਜਗ ਕਰ ਨਾਮ ਕਲੇਸਰ ਧਰਾ ॥੫੩॥ ਯੋਕਹ
ਕਰ ਪ੍ਰਭ ਜੁ ਬਰ ਬੱਚਾ ॥ ਬਸਮੇ ਬੰਭੋਰ ਪ੍ਰੇਮ ਬਰ ਰਚਾ ॥ ਬੋਲ ਗਾਵ
ਕਹਤ ਹੀ ਪਠਾਯੋ ॥ ਲਏ ਬਹੀਰ ਬਿਸਾਲ ਤੁ ਆਯੋ ॥੫੪॥ ਆਨ
ਮਿਲਿਓ ਸਬ ਹੀ ਤਿਹ ਰੇਰਾ ॥ ਚਰਨ ਬੁਜ ਪ੍ਰਭ ਜੁ ਕੇਨੇਰਾ ॥ ਬਸਤ
ਜਰੂਰ ਦਾਇਆ ਨਿਧ ਜਾਨਾ ॥ ਆਗਿ ਆਲੇ ਗਿਹਰਾਵ ਸਿਧਾਨਾ ॥
੫੫॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਇਤ ਕਰੇ ਮੁਕਾਮਾ ॥ ਸਿੱਖ ਸਖਾ ਆਵਤ ਉਤ
ਠਾਮਾ ॥ ਸੀਮਤ ਸਤਹ ਸਹਸ ਬਟੰਜੇ ॥ ਗਯੇ ਦੁਆਨਿਧ ਚਲ ਗਾਵ
ਪੰਥੇ ॥੫੬॥ ਕੇਤਕ ਦਿਨ ਬੀਤੇ ਜਬਤ ਹਾਂ ॥ ਕੋਤਕ ਭਯੋ ਆਨ ਇਮ
ਇਹਾਂ ॥ ਸਿੱਖਨ ਆਨ ਹਜੂਰ ਉਚਾਰੇ ॥ ਕਲਮੇਟੀ ਜੇ ਬੀਚ ਗਾਵਾਰੇ ॥
੫੭॥ ਆਵਤ ਸੰਗ ਬਸ ਤਿਨ ਲੀਨਾ ॥ ਨੀਚਨ ਕਿਧੈ ਕਿਰਤ ਯੰਕੀ

ਨਾਯੋ ਸਿਖਨ ਕਰ ਪ੍ਰਗਟ ਸੁਨਾਈ। ਮੋਨ ਰਹੇ ਸੁਨ ਕਰ ਬਚ ਪਾਈ॥
 ੫੮॥ ਤੀਨ ਰਾਹ ਦਿਨ ਅਟਰ ਬਿਤਾਈ॥ ਫਿਰ ਸਿਖਨ ਤਿਨ ਆਨ ਸੁ
 ਨਾਈ॥ ਨਗਰ ਕਿਧੈ ਕਲਮੋਟ ਮੰਤ੍ਰਾਗਾਰੀ ਪੜ੍ਹ ਲੂਟੇ ਸੰਗ ਅਪ
 ਰਾ॥ ੫੯॥ ਏਕ ਰਿਜਮ ਤਿਨ ਕੀ ਨਹੀ ਛੋਰੀ॥ ਇਯੋ ਤਿਨ ਕੀ ਯੋਕਾਜ
 ਬਡ ਪੇਰੀ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਭਾਖ ਮੋਨ ਸਿਖ ਠਾਨੀ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਨਿਜ ਯੋਸੁ
 ਕਰਾਨੀ॥ ੬੦॥ ਏਕ ਦੋਇ ਦਿਨ ਪ੍ਰਗਟ ਬਿਤਾਈ॥ ਦੈ ਰਨ ਜੀਤ ਚਢੇ
 ਇਮ ਪਾਈ॥ ਸੁਰ ਸੁਪੇਤ ਜੋਰ ਨਿਜ ਦਲਾ॥ ਅਰੁ ਦੁਖਨ ਹਿਤ ਚਢ
 ਬਰ ਬਲਾ॥ ੬੧॥ ਨਾਮ ਸਿਕਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਗਾਯੋ॥ ਅੰਤਰ ਭੇਦ ਨ
 ਕਿਸੂ ਜਤਾਯੋ॥ ਬਰਹ ਫਭਈ ਸਰਬ ਹੀ ਧਰਾ॥ ਪਮਾਨ ਨਿਧਾਨ ਜਬੈ
 ਨਿਜ ਕਰਾ॥ ੬੨॥ ਸ੍ਰੇਯਾ ॥ ਫਿਰ ਨਿਸਾਨ ਨ ਕੇ ਫਰ ਰੇ ਧੁਨ ਕੈ ਰਣ
 ਜੀਤ ਕੀ ਬੇਗਾ ਸਿਧਾਯੋ॥ ਅਉਰ ਕਿਧੈ ਕਲਮੋਟ ਸਜੇ ਦਲ ਪੰਨ ਸਮ
 ਨਤ ਬੈ ਨਿਜ ਆਯੋ॥ ਲਾਂਘਤ ਪਾਰ ਸਟਾਇ ਨਈ ਨਹੀ ਦੇਰ ਕਰੀ॥ ਇ
 ਹ ਭਾਂਤਿ ਜਤਾਯੋ॥ ਲੇਹੁ ਕਰਾਇਹ ਲੂਟ ਪੁਰੀ ਗਿਰ ਪੈਰ ਝਕੈ ਧੁਨ ਨਾ
 ਦ ਬਜਾਯੋ॥ ੬੩॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਲਈ ਘੋਰ ਕਲਮੋਟ ਭਬ ਅਧਿ
 ਕ ਭੁਪਕ ਧਰਮਾਗਾ॥ ਪਲ ਕਨ ਲਰੇ ਗਟਾਰਵਹਿ ਬਨ ਜਿਮ ਭਏ
 ਸਥਾਰਾ॥ ੬੪॥ ਚੌਪਈ ॥ ਗਦੁ ਮੈਧ ਸੇ ਸਰਬ ਫਹ ਜਾਈ॥
 ਲੂਟੇ ਨਗਰ ਨ ਧੀਰ ਧਰਾਹੀ॥ ਘੋਰ ਦਸੈ ਦਿਸੈ ਯੋ ਗਦੁ ਲਾਯੋ॥ ਭੁਪ
 ਕ ਬਾਨ ਬਰਖਤ ਗਨ ਭੁਯੋ॥ ੬੫॥ ਰਸਾਟਲ ਛੰਦ ॥ ਕੁਰਿ ਚਿ
 ਤਾਹਿ ਭੇਰਾ॥ ਲੂਟੇ ਗਟ ਖੇਰਾ॥ ਵਹੈ ਕੋਟ ਅੰਤੈ॥ ਰਹੈ ਬੀਚ ਠਾਂਢੈ
 ॥ ੬੬॥ ਅਗੈ ਰੇਨ ਆਈ॥ ਗੁਬਾਰੀ ਬਨਾਈ॥ ਉਲੂ ਸਿਧਾਰ ਬੋਲੈ
 ॥ ਨ ਭੀਤਾਰ ਭੋਲੈ॥ ੬੭॥ ਅਰੀਗੀਤ ਚੋਰੀ॥ ਮਿਲੀ ਕੀਨ ਸੇਰੀ॥ ਅਨਿ

ਮੈਪਕਾਈ। ਕਰੋਗਤਹਾਈ। ੬੮। ਰਤਿਵਾਹਿਕੀਜੈ। ਸਬੈਓਰਲੀ
ਜੈ। ਤਿਨੈਯੋਬਿਚਾਰੀ। ਤੁਫੰਗੇਸੀਭਾਰੀ। ੬੯। ਨਿਰਾਜਛੰਦ ॥
ਤਟਿਸੁਰੇਰਆਨਿਕੈ। ਹਨੈਤੁਫੰਗਾਨੁਕੈ। ਸਤੀਰਗੋਰਮਾਦਹੀ।
ਨਹੀਮੁਖੰਪੁਕਾਰਹੀ। ੭੦। ਇਤੈਪ੍ਰਭੂਸੁਬੀਰਜੈ। ਹਨੈਤੁਫੰਗਤੀਰ
ਜੈ। ਕਿਤੈਹਜੁਰਆਨਜੁ। ਇਮੰਕਰੈਬਖਾਨਜੁ। ੭੧। ਰਜਾਇ
ਨਾਥਦੀਜੀ। ਐ। ਰਣਿਪ੍ਰਮੰਡਕੀਜੀ। ਐ। ਕਹਾਸੁਭਾਜਜਾਹਿਗੋ।
ਤੁਫੰਗਬਾਨਖਾਹਿਗੋ। ੭੨। ਇਕੋਨਜੀਤਛੋਰਹੈ। ਨਿਸੰਗਤਾਸ
ਤੋਰਹੈ। ਕਹਾਜੁਰੈਨਛਾਰਹੈ। ਤਉਇਨੈਬਿਦਾਰਹੈ। ੭੩। ਕਹੈ
ਬਚਨਖਾਲਸੈ। ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਸਾਲਸੈ। ਅਬੈਨਿਸਨਿਹਾਰਿਕੈ
॥ ਰਹੇਸੁਮੇਨਧਾਰਕੈ। ੭੪। ਸੁਹੇਨਪ੍ਰਤਦੀਜੀ। ਐ। ਬਿਬਾਨਕੈ
ਪਕੀਜੀ। ਐ। ਬਰੇਸੁਜੁਧਪਾਇਹੈ। ਕਾਬਿਦਗੀਤਗਾਇਹੈ। ੭੫
॥ ਸੁੰਯਾ। ਯੈਲਖਕੈਤਿਨਕੈਰਨਦਾਰਨਖਾਲਸੈ। ਆਨਹਜੁਰ
ਸੁਨਾਈ। ਆਇਸਹੇਇਹਮੈਜੂਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਜਾਇਕਰੈਉਨਸੀਰੀ
ਲਰਾਈ। ਰੈਨਨਿਹਾਰਰਹੇਗੁਰਪੂਰਨਨਾਹਿਸਿਤਾਬਕੋਰੇਸੁਨਭ
ਈ। ਮੇਨਰਹੇਪਟਕਾਜੁਗਚਾਰਕਪੈਕਰਕੈਮਨਮਾਧਿਜੁਆਈ
॥ ੭੬। ਰੈਨਕਿਧੇਸਗਰੀਉਨਦੂਤਨਬਾਨਬੰਦੂਕਚਹੁਇਸਮਾਰੀ
॥ ਰਛਕਰੀਸਭਕੀਕਰੁਨਾਨਿਧਨਾਹਿਕਿਸੂਤਨਘਾਇਨਿਹਾਰੀ।
ਭੋਰਭੁਇਯੋਦਿਨਗਾਇਚਦੁਯੋਸਜਸਾਜਲਏਅਪਨੇਪਰਦਾਰੀ
॥ ਦਿਦੁਨਾਦਸੁਸੀਖਪੁਰੈਪੁਨਕੀਸਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਜੰਗਤਯਾਰੀ।
੭੭। ਭਾਨਨਿਹਾਰਕਹਯੋਭਟਭੂਖਨਬੇਗਕੋਰਗਤੁਉਪਰਹੱਲਾ
॥ ਯੈਸੁਨਕੇਦਹਬੀਰਚਢੇਵਹਦੁਤਦੁਰੇਮਧਜਾਇਸੁਝਲਾਘੇ

ਰਲੋਯੋਗਤ੍ਰਜਾਇਚੁੰਦਿਸੋਹੋਇਪਰੀਤਿਨਮੈਬਰਬੱਲਾਦੇਇ
 ਲਰਿਓਘਟਕਾਗਤ੍ਰਤੀਨਕਫੇਰਫਿਰਿਓਤਿਨਯਾਬਿਧਿਪੱਲਾ॥
 ੭੮॥ ਹਾਰਪਰੇਮਨੁਹਾਰਕਰੈਕਹਰੱਖਲਿਜੈਅਸਕੇਤਦੁਹਾਈ॥
 ਪ੍ਰਾਨਬਚੇਹਮਰੇਅਬਜੀਵਤੁਅੰਗਨਬਾਂਛਤੁਹੈਗਤਿਕਾਈ॥ ਅੰ
 ਛਤਜੀਟਨਿਕਾਰਦਏਅਰੁਦਾਹਿਮਿਦਾਨਕਰਮੇਗਤ੍ਰਧਾਈ॥ ਪੁ
 ਰਰਹਿਯੋਜਗਯੋਗੁਰਕੋਜਸੁਜੈਸਕਰੀਪਲਮੈਉਨਪਾਈ॥ ੭੯
 ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਮਾਰਕੂਟਕਲਮੋਟਕੋਕੀਨੋਦਾਹਿਮਿਦਾਨਾਤਾਦਿਨ
 ਤੇਪੁਨਸੰਗਤਾਖੇਸਤਕੋਇਨਆਨ॥ ੮੦॥ ਇਤਸੀਗੁਰਬਿ
 ਲਾਸਨਿਰਮੋਹਕਲਮੋਟਕੋਜੁਧਬਰਨਨੰਨਾਮਅਸਟਦ
 ਸੋਧਿਆਇਸਮਾਪਤਮਸਤਸੁਤਮਸਤ॥ ੧੮॥ ੧੭॥ ੧॥
 ਅਫਜਾ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਇਹਬਿਧਦੁਆਸਿੰਧਅਵਤਾਰੀ॥ ਫਿਰਅ
 ਏਪੁਰਅਨੰਦਮਝਾਰੀ॥ ਬਾਂਧਿਓਅਦਭੁਤਨਗਰਸੁਧਾਰਾ॥ ਪੁਜਾ
 ਪਤਾਕਾਬਗਰਬਜਾਰਾ॥ ੧॥ ਚਾਰਪਤੇਲੀਨੀਕੇਧਾਮ॥ ਬਿਸੁਕ
 ਰਮਾਜਨੁਰਚੇਤਮਾਮਾ॥ ਕੂਪਤਝਾਗਬਾਗਫੁਲਵਾਰੀ॥ ਕਮਲਜ
 ਮਨੇਸੁਕਰਨਸੁਧਾਰੀ॥ ੨॥ ਝੰਝਾ ॥ ਬਾਇਤਝਾਗਸੁਕੂਪਅ
 ਨੂਪਮਬਾਗਲਤਾਜੁਤਪੁਰਸੁਹਾਏ॥ ਕਿਕਲਕੀਰਕਪੇਤਸਿਖੀ
 ਧੁਨਚਾੜਕਹੈਗਨਟੇਰਲਗਾਏ॥ ਨੀਰਝਰੈਝਰਨਚਤੁਰੇਰਹਸੁ
 ਧਪੁਰੀਪੁਰਅਨੰਦਗਾਏ॥ ਆਨਬਸਿਓਕਰੁਨਾਨਿਧਸਾਹਿਬੁਰ
 ਰਿਦਿਨਸੁਅਖੇਟਮਚਾਏ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਗਾਨੇਰਾਟਜਿਤਕਗਿਰ
 ਦਾਹੀ॥ ਮਾਨੀਆਨਸਬੈਸਿਰਮਾਹੀ॥ ਜੱਹਜੱਹਪ੍ਰਗਟਖਾਲਸਾਧ
 ਏ॥ ਬਢਤੀਕਰੈਲੁਟਤਿਹਲਿਆਏ॥ ੪॥ ਬਿਨਬਢਤੀਕੋਉਕਿਸ

ਨਦੁਖਾਏ। ਜੇਨ ਕੇਉ ਉਛਾਰਤ ਜਾਏ। ਧਰਮ ਧੁਜਾ ਅੰਸੀ ਫਿਰਵਾ
 ਈ। ਧਰਮਾ ਪੁਰੀ ਨਿਰਖ ਬਿਸਮਾਈ। ੫। ਚੇਰ ਜਾਰ ਠਗ ਦਿਸਟ
 ਨ ਪਰੈ। ਜਾਪੁ ਸੰਤ ਅਨੰਦ ਜੁਤ ਫਿਰੈ। ਰੈਨ ਦਿਨ ਸਿਮਰਨ ਗੁਰ
 ਹੋਈ। ਭੁਖਾ ਨਾਗਨ ਦਿਖੀ ਅਤ ਕੋਈ। ੬। ਚੇਰ ਕਰੈ ਧਨ ਕੀਰ
 ਖਟ ਗੀ। ਕੇਹਰ ਅਜ ਇਕ ਪੈਰੁ ਸਿਧਾਗੀ। ਅੰਸੇ ਭੁਜਨ ਪੁਰੀ ਮਹਿ
 ਹੋਈ। ਸਦਾ ਅਨਾਹਦ ਕੀਰਤ ਗੋਈ। ੭। ਸੂਰਜ ਸੁਤ ਕੇ ਜੇਤਕ
 ਭਾਸਾ। ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਤੇ ਭੁਯੋ ਬਿਨਾਸਾ। ਏਕ ਦਿਵਸ ਸਤਿਗੁਰ ਅ
 ਵਤਾਰੀ। ਉਤਰੇ ਸਤ ਦਵਨ ਦੀ ਕਿਨਾਰੀ। ੮। ਕਰਤ ਸੁਚੇਤਾ ਅਤਿ
 ਮਨ ਭਾਏ। ਕਰਨ ਨਿਧ ਅਤਿ ਮੇਦ ਬਢਾਏ। ਤਵਨ ਜਾਇ ਅੰਸੇ
 ਸੁਨ ਪਾਯੋ। ਏਕ ਸਾਧ ਕੇਉ ਦਰਸਨ ਆਯੋ। ੯। ਮੁਨੀ ਸਮਾਨ
 ਜਾਸ ਕੇ ਰੂਪਾ। ਜਾਨਕ ਸਰਬ ਮੁਨਨ ਕੇ ਰੂਪਾ। ਜੇ ਹਜ਼ੂਰ ਦਰਸਨ
 ਜਬ ਆਯੋ। ਕਿਸੁ ਪੁਰੀ ਕੇ ਪੰਖ ਲਿਅਯੋ। ੧੦। ਅਗੇ ਧਰੇ ਪੁ
 ਰ ਕੇ ਆਨੀ। ਚਰਚਾ ਕਰ ਕਛੁ ਬਚਨ ਬਖਾਨੀ। ਸੀਮੁਖ ਸਾਹਿਬ
 ਕੋਹ ਤਿਹ ਨਾਲਾ। ਕੋਯੇ ਰਿਖ ਜੁਤੁ ਮਕ ਕੋ ਕਸਾਲਾ। ੧੧। ਤਿਨ ਭ
 ਯੋ ਪ੍ਰਭੂ ਜੁ ਭਿਟ ਹੀਨਾ। ਦਰਸਨ ਸਾਧੁ ਕਰਤ ਕਬੀਨਾ। ਤ੍ਰਿਗੁਰ ਜ
 ਗਤ ਸੰਤ ਜਨ ਜੀਵਨਾ। ਤਵ ਦਰਸਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਵਨਾ। ੧੨
 ਯਤੁ ਮਰੇ ਦਰਸਨ ਅਧਿਕ ਸੁਭੇਟਾ। ਮੇਟੈ ਤੀਨ ਤਾਪ ਕੀ ਫੇਟਾ। ਤੁਮ
 ਦਰਸਨ ਦੇਵਤ ਨਿਤੁ ਤਿਨੈ। ਅਧਿਕ ਭਾਗ ਜਗੈ ਜਗ ਜਿਨੈ। ੧੩
 ਯਤਿਨ ਭਾਖੇ ਤੁਮਰੈ ਸਰਕਾਜਾ। ਆਨੇ ਪੰਖ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਾ।
 ਇਹ ਬਿਧ ਕੇਤਕ ਬਚਨ ਉਚਾਰੀ। ਭੁਯੋ ਅਲੇਪ ਸਹੀ ਨਿਰਧਾਰੀ।
 ੧੪। ਪਾਛੈ ਸਰਬ ਖਾਲਸੈ ਪੰਥਾ। ਯੋ ਪੂਛੀ ਗੁਰ ਬਰਤ ਸੰਥਾ। ਕ

ਵਨ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭੂ ਇਹ ਆਹੀ। ਕਾਂਤੇ ਅਯੋਗਯੋ ਕਿਤ ਰਾਹੀ॥ ੧੫॥
 ਯਾਂਕੀ ਕਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਸਿਸਠਾ। ਬਰਨਨ ਹਮੈ ਸੁਨਾਵਹੁ ਇਹ ਠਾਂ
 ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਕਹੀ ਇਹੈ ਮੁਨਿ ਨਾਰਦਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੋ ਸੁਤ ਬੁਧ ਬਿਸਾਰਦ
 ॥ ੧੬॥ ਯੈ ਬਚ ਭਾਖ ਦਯਾ ਕੋ ਸਾਗਰ। ਕਹਯੋ ਖਾਲ ਸੇ ਬਚਨ ਸੁਨ
 ਗਰਾ। ਏ ਅਬ ਸਰਬ ਪੰਖ ਲੈ ਜਾਵੇ। ਪੁਰ ਮੈ ਤੀਰਨ ਜਰ ਕਰ ਲਾ
 ਵੇ॥ ੧੭॥ ਯੈ ਸੁਨ ਚਲੇ ਬੀਰ ਬਰਧਾਈ। ਸਰ ਸੋ ਅਨੇ ਪਰ ਸੁਜਰਾ
 ਈ। ਵੈ ਸਰ ਨਿਰਖ ਪ੍ਰਭੂ ਕਰਤਾਰਾ। ਬੀਰਨ ਸੋ ਯੈ ਬਚਨ ਉਚਾਰਾ
 ॥ ੧੮॥ ਘੋਰਨ ਚਰ ਕਰ ਠਾਂਢ ਸੁਹੇਈ। ਆਵਤ ਜਾਤ ਲਖੇ ਸਰ
 ਚਈ। ਮੇਲ ਅਧਿਕ ਕੇ ਏ ਬਰ ਬਾਨਾ। ਜਿਨ ਕਤ ਪਾਵੈ ਆਵਨ ਜ
 ਨਾ॥ ੧੯॥ ਯੈ ਕਹਿ ਸਿੰਘ ਸਰਬ ਕਰ ਠਾਂਢੇ। ਕਰ ਧਨ ਧਰੇ ਅਧਿ
 ਕ ਬਲ ਗਾਵੇ। ਖੈਚ ਬਾਣ ਦਿਸ ਗਗਨ ਚਲਾਯੋ। ਧੁਨ ਘਨ ਕਰ
 ਤ ਗਗਨ ਮੱਧਿ ਧਾਯੋ॥ ੨੦॥ ਪਾਂਚ ਬਾਣ ਮਾਰੇ ਗੁਰ ਬਰਾ। ਇਹ ਬਿ
 ਧਰ ਰਿਤ ਦਯਾ ਨਿਧ ਕਰਾ। ਪੁਹਮੀ ਪਰ ਸਰ ਏਕਨ ਅਯੋਗੋ ਕਿਤ
 ਕ ਨਿਰਖ ਪੰਥ ਬਿਸਮਾਯੋ॥ ੨੧॥ ਏਕ ਜਾਮਲ ਗੁ ਬੀਰ ਨਿਹਾਰੀ।
 ਮਿਲ ਆਏ ਪਗ ਕੰਜ ਮਝਾਰੀ। ਤਿਨ ਕੋ ਨਿਰਖ ਕਹਾ ਗੁਰ ਈਹਾਂ॥
 ਬਰਨਨ ਕੋਰੇ ਰਉਰ ਭਿਦ ਤੀਹਾਂ॥ ੨੨॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਹੁਕਮ ਨਾਥ
 ਕਾ ਯੈ ਭੁਯੋ ਅਨੇ ਤੀਰ ਸੁਬੀਨਾ। ਤਿਨ ਭਾਖਿ ਚ ਬਲ ਜਾਉ ਗੁਰ ਜ
 ਇਨ ਪਾਯੋ ਚੀਨਾ॥ ੨੩॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਘਨੀ ਦੇਰ ਸਾਰੀ
 ਮਾਰੇ ਜ ਨਿਹਾਰੀ। ਤਰੇ ਕੋਨ ਅਯੋਗ ਨ ਭੀ ਮੈ ਸਿਧਾਯੋ॥ ੨੪॥ ਭੁ
 ਯੋ ਨਾਵੈ ਮੈ ਸੋ। ਬਡੇ ਮੇਘ ਜੈ ਸੋ। ਕਿਤੀ ਦੇਰ ਤੇਰੀ। ਭਈ ਗਾਜ
 ਘੋਰੀ॥ ੨੫॥ ਤਿਲਕ ਛੰਦ ॥ ਲਖ ਯੋ ਸੁਸਬੈ। ਟਿਰ ਆਵ

ਤਬੈ ਜਸੁ ਹੋਇ ਰਜਾ ਕਰ ਪੈ ਇਹ ਜਾ ॥ ੨੬ ॥ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕਹੀ ॥ ਸੁਨ
 ਲੇਹੁ ਸਹੀ ॥ ਕਿਹ ਰਾਂਝ ਰਹੇ ॥ ਨਹ ਜਾਇ ਰਹੇ ॥ ੨੭ ॥ ਅਟ ਕੇ ਸੁਜਹ
 ॥ ਨਹੀ ਬਾਉ ਤਹਾ ॥ ਸੁਭ ਖੇਲ ਕਹੇ ॥ ਅਤੁ ਸੰਕ ਗਹੇ ॥ ੨੮ ॥ ਨਿਰਾ
 ਜ ਛੰਦ ॥ ਕਹੇ ਬਚਨ ਖਾਲ ਸੈ ॥ ਹਜਰ ਤੀਰ ਸਾਲ ਸੈ ॥ ਹਮੈ ਪ੍ਰਭੂ
 ਨ ਸਾਰ ਪੈ ॥ ਕਰੇ ਕਹਾਂ ਉਚਾਰ ਪੈ ॥ ੨੯ ॥ ਨ ਮੱਧਿ ਓਰ ਆਸਰੇ ॥ ਨ
 ਭੀ ਦਿਸੈ ਨਿਰਾਸਰੇ ॥ ਉਡੀ ਕਸ਼ਾ ਕਹੇ ਰਹੀ ॥ ਫਿਰੈ ਜਾਨ ਟੇਰਹੀ ॥ ੩੦
 ॥ ਪੁਲਾੜ ਗੈਨ ਜਾਨੀ ॥ ਮੇ ॥ ਨ ਜਾਇ ਭੁਮ ਥਾਨਿ ਪੈ ॥ ਉਡੀਤ ਗੈਨ ਸੇ ਗਏ
 ॥ ਕਹਾ ਸੁਜਾਨਿ ਮੈ ਭੁਏ ॥ ੩੧ ॥ ਸੈਯਾ ॥ ਫੇਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧ ਆਪ
 ਭਨਿ ਬਚ ਬੀਰਨ ਕੋ ॥ ਇਹ ਥਾਨ ਸੁਧਾਰੀ ॥ ਜੇ ਕਛੁ ਆਵਤ ਪੈ ਮਤ ਭੀਤ
 ਰਹੇ ॥ ਇਨਿ ਚਿੰਤ ਕਹੇ ਨਿਰਧਾਰੀ ॥ ਸੰਕ ਕਰੇ ਜਿਨ ਆਪ ਵਿਖੈ ਸੁਭ ਮੇ
 ਬਤੀਆਂ ਧਰ ਕੈ ਚਿਤ ਕਾਰੀ ॥ ਯੈ ਸੁਨ ਕੇ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਬਚ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਲੈਤ
 ਬਖਾਲ ਸੁਛੋਰ ਉਚਾਰੀ ॥ ੩੨ ॥ ਤੀਰ ਹਜਰ ਪ੍ਰਭੂ ਪਗ ਪਿਕ ਜਕੈਨ
 ਕੀ ਬਧ ਕਹੈ ਸਰ ਜਾਨੀ ॥ ਆਪ ਦਯਾਲ ਸਿਟਾ ਕਰ ਜਾਹਰ ਛੋਰ ਕ
 ਹੈ ਸੁਭ ਕੇ ਇਹ ਥਾਨੀ ॥ ਅੰਰ ਕੀ ਨਹਿ ਸਕਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧ ਭਾਖ ਸਕੈ
 ਸੁ ਅਭੂਤ ਗਿਆਨੀ ॥ ਯੈ ਸੁਨਿ ਕੈ ਬਿਨਤੀ ਸਤੁ ਸੰਗਤਿ ਆਪ ਸਭੈ ਬਿ
 ਧੋ ਛੋਰ ਬਖਾਨੀ ॥ ੩੩ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਿਹ ਪੰਛੀ ਕੇ ਪਰ ਲਗੈ ਬਾਨ ਨ
 ਮੱਧਿ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਸੋ ਉਪਰ ਲੇ ਕਾਨ ਕੇ ਪੰਛੀ ਹੁਤੇ ਬਖਾਨਾ ॥ ੩੪ ॥ ਰੋਪਈ
 ॥ ਕਾਨ ਪਿਕਾਮ ਫੇਰ ਧਰ ਜਾਨਾ ॥ ਲੇ ਪਰ ਉਡੈ ਮੱਧ ਅਸਮਾਨਾ ॥ ਜਿ
 ਹ ਲੇ ਕਨ ਮਧ ਪਰ ਪਛੁ ਨਿਲਾ ॥ ਤੈਨੈ ਪੈਂਤ ਲੈਤ ਸੁਭ ਪਿਲਾ ॥ ੩੫ ॥ ਨਿ
 ਜ ਦੇ ਸੁਨ ਮੈ ਲੈ ਟਹ ਗਯੋ ॥ ਅਟਨੀ ਸਰ ਨਹੀ ਆਟਨ ਦਯੋ ॥ ਲੈ ਨਿ
 ਜ ਇਤਨੇ ਬੋਝ ਅਪਾਰਾ ॥ ਅਪਨੇ ਮੰਦਰ ਬਸਿਓ ਮੰਝਾਰਾ ॥ ੩੬ ॥

ਭੁਜੰਗ ਛੰਦ ॥ ਇਸੀ ਭਾਂਤਿ ਪਿਆਰੇ ਸਹੀ ਜਾਨ ਲੀਜੈ ॥ ਭੋਨੇ ਭੋ
 ਦੇ ਛੋਰੀ ਨਹੀ ਸੰਕ ਕੀਜੈ ॥ ਗੁਰੂ ਦੀ ਨਬੀਧੀ ਅਕਾਸੀ ਪਰੀ ਹੈ ॥ ਅਛੋ ਦੇ
 ਅਭੇਦੀ ਅਖੇਦੀ ਸਰੀ ਹੈ ॥ ੩੭ ॥ ਜਹਾਰੇ ਗਚਿਤਾ ਦੁਖੀ ਸੁਖ ਦੇਈ ॥
 ਨਹੀ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਜਹਾਰੇ ਗਸੇਈ ॥ ਸਬੈ ਦੇ ਸਉਚੇ ਗੁਰੂ ਕੀ ਪਰੀ ਹੈ ॥
 ਜਿਤੀ ਸੁਧ ਬਾਣੀ ਗੁਰੂ ਕੀ ਕਰੀ ਹੈ ॥ ੩੮ ॥ ਜਿ ਕੋ ਸਿਖ ਸੰਤਿ ਤਿ ਸੇ ਪ੍ਰੇ
 ਮ ਕੈ ਹੈ ॥ ਲਏ ਆਪ ਬਾਣੀ ਘਰਿ ਕੋ ਸਿਧੈ ਹੈ ॥ ਜਹਾ ਨਾਥ ਆਲਾਇ
 ਪੈ ਜੋਤ ਭਾਗੀ ॥ ਪੁਰੈ ਪੋਰ ਬਾਜੀ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ॥ ੩੯ ॥ ਮਹਾ ਸੁਧ ਦੇ
 ਸੀ ਪ੍ਰਦੇ ਸੰਤ ਸਾਧੂ ॥ ਰਵੈ ਏਕ ਨਾਮ ਅਲੇਖ ਅਗਾਧੂ ॥ ਰਿਖੀ ਚੀਤ
 ਰੋਕ ਬਸੈ ਕੋਇ ਜਾਈ ॥ ਜਿਸੀ ਪੂਰ ਭਾਗੀ ਲਿਖੇ ਲੇਖ ਆਈ ॥ ੪੦ ॥

ਦੇਹਰਾ ॥ ਦੇਹੀ ਨਗਰ ਦਯਾਲ ਕੇ ਅਦਭੁਤ ਬਨਿ ਓਨਿ ਦਾਸਾ ॥ ਸੁ
 ਰਨਰ ਨਿਜ ਪਹੁੰਚੈ ਨਹੀ ਨਵਤੇ ਦਸਮ ਅਵਾਸਾ ॥ ੪੧ ॥ ਨਰ ਮਹਲ
 ਕੋ ਸੋਧ ਕਰ ਗੁਰ ਬਲ ਪਸੈ ਜੁ ਦਾਸਾ ॥ ਤਾ ਸਮਹਾਤ ਸੋ ਲੇਖੈ ਜਾ ਕੇ
 ਸਮਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ੪੨ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਬਾਣੀ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਹੈ ਬਾਣੀ ॥
 ਜਾਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਬਸੈ ਨਿਧਾਨੀ ॥ ਇਕੁ ਪਿਗੁ ਲਾਨੈ ਰਿਹ ਪਾਗਾ ਆ
 ਗੈ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨ ਦਾਇਆਰਾ ॥ ੪੩ ॥ ਆਪ ਮੱਧਿ ਜੋ ਨਿਰਖੇ ਅਪਿ
 ॥ ਤਉ ਜਾਨੈ ਯਾ ਕੇ ਪਰਤਾਪਾ ॥ ਸੁਰਤ ਸੰਕੋਚ ਦਿਬ ਕਰ ਦਿਸਟਾ ॥ ਚੀ
 ਨੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਏਰ ਸਮਿਸਟਾ ॥ ੪੪ ॥ ਨਾਰਦ ਮੁਨਿ ਕੀ ਕਥਾ ਮਝਾਰਾ ॥ ਇ
 ਹ ਬਿਧਿ ਸਾਹਿਬ ਕਹਾਉ ਚਾਰਾ ॥ ਤੀਰ ਪੰਥ ਕੀ ਕਥਾ ਬਨਾਇ ॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰ ਦੀਨੇ ਭੇਦ ਬਤਾਇ ॥ ੪੫ ॥ ਆਗੈ ਅਟਰ ਕਥਾ ਸੁਨ ਬੀਰਾ ॥
 ਗੁਰ ਸਿਖ ਸਾਖੀ ਸੁਖ ਦੇ ਸਰੀਰਾ ॥ ਏਕ ਬੇਰ ਸਤਿਗੁਰ ਅਟਤਾਰੀ ॥
 ਬੈਠੇ ਬੈ ਸੁਖ ਮਹਲ ਮੰਝਾਰੀ ॥ ੪੬ ॥ ਏਕ ਸਿਖ ਦਰਸਨ ਕੋਉ ਆ

ਇਉਂ ਲਾਲਸਿੰਘ ਨਾਮਾ ਸੁਨ ਪਾਇ ਉਹ ਪੁਰਬ ਦੇ ਸਜਣ ਨ ਕੀ ਬਾ
 ਸੀ। ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੇਵਕ ਅਥਿਨਾਸੀ। ੪੭। ਦਰਸਨ ਕਰ ਅਰ
 ਦਾ ਸਕਰਾਇ। ਬੈਠੇ ਜੇ ਬੈਠੇ ਹਜ਼ੂਰ ਸੁ ਜਾਇ। ਤਾਕੀ ਦੁਲ ਨਿਰਖ
 ਨੈ ਕਾਜਾ। ਲਈ ਖਾਲ ਸੇ ਸੁਖ ਦੁਸਮਾਜਾ। ੪੮। ਕਰ ਮੈਲੈ ਸਭ
 ਉਨ ਸਗਾਹੀ। ਆਛੀ ਆਛੀ ਬੋਲ ਨਿਬਾਹੀ। ਦੀਨ ਬੀਧ ਯੈ ਗੁਰੂ
 ਉਚਾਰਾ। ਆਛੀ ਹੋ ਮਾਫਿਕ ਨਿਰਧਾਰਾ। ੪੯। ਹਮਰੀ ਏਨ ਹੀ ਸਿ
 ਪਰ ਸਮਾਨਾ। ਯਾ ਤੇ ਦੁਹ ਬਰ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਮਾਨਾ। ਵਾਕੇ ਛੇਦ ਸਕਤ
 ਨਹੀ ਗੋਰੀ। ਯਾ ਕੇ ਚੀਰ ਕਰੈ ਛਿਦ ਮੇਰੀ। ੫੦। ਇਹ ਬਿਧ ਬਚਨ ਭ
 ਨੈ ਜਬਨ ਬੈ। ਲਾਲਸਿੰਘ ਜਰ ਸਕਿ ਓਨ ਗਾਥੈ। ਬੋਲਤ ਭੁਯੇ ਅੰਸ
 ਬਿਧ ਬਾਨੀ। ਮੇਰ ਚਰਮ ਹੈ ਅਕਥ ਕਹਾਨੀ। ੫੧। ਜਲ ਜਪਿ ਸਦ
 ਣੀ ਭੀਰ ਸੁਜਾਇ। ਯਾ ਕੇ ਛੁਹਿ ਪਾਛੈ ਗਿਰ ਪਾਇ। ਸੀ ਮੁਖ ਭੁਖਿ ਓਸ
 ਭਨ ਸੁਨਾਇ। ਗੋਰੀ ਹੈ ਨਿਜ ਬੁਰੀ ਬਲਾਇ। ੫੨। ਤਿਨ ਭੁਖਿ ਓ
 ਕੈ ਸੀ ਕਿਨ ਹੋਈ। ਮੇਰ ਸਿਪਰ ਭਿਦ ਸਕੈ ਨ ਕੋਈ। ਤਰਜ ਬਾਸਨੀ
 ਅਬਨ ਮੰਗਾਇ। ਯਾ ਮੈਲੀ ਜੈ ਅਬੈ ਲਗਾਇ। ੫੩। ਭੁਲੀ ਭੁਲੀ
 ਸੁਨ ਸਭਨ ਉਚਾਰੀ। ਲਾਲ ਮਿਗਾਧਿ ਪਹੁੰਚੀ ਘਾਗੀ। ਸੁਨੀ ਕਿ
 ਪਾਨਿਧ ਅੰਸ ਬਖਾਨੀ। ਸੇਦਰੁ ਸਮਾ ਸਾਚ ਜੀ ਅਜਾਨੀ। ੫੪। ਭੋ
 ਰ ਭਏ ਗਹਿਤੁ ਪਕ ਚਲੈ ਪੈ। ਤਬ ਤੇ ਕਹ ਕਵਰੁ ਕਦਰ ਸੈ ਪੈ। ਯੈ ਕ
 ਹ ਕਰ ਸਭ ਸਦਨ ਸਿਧਾਰੇ। ਲਾਲ ਹਰਨ ਪਤ ਨੈਨ ਉਘਾਰੇ। ੫੫।
 ਮੇ ਮਤਿ ਕਹੈ ਕਹ ਯਹ ਭੁਯੇ। ਮੁਹਖ ਮਤ ਬੋਲਤੁ ਮਮ ਗਯੇ। ਤੁਪ
 ਕ ਜਾਇ ਗੀ। ਚਰਮ ਬਿਦਾਰੀ। ਪਰਦਾ ਮੇਰ ਖਲੈ ਗੋ ਭਾਰੀ। ੫੬।
 ਮੈਂ ਕੀਨੇ ਮੁਰਖ ਦੈ ਕਰਮਾ। ਸੀ ਅਸ ਪੁਜ ਕਹ ਹੈ ਮੁਹ ਸਰਮਾ। ਯੈ ਓ

ਤਾ ਕਰਕੇ ਨਿਜ ਭਿਏ ਚਢੈ ਉਤਾਰਤ ਗਈ ਮਾਰਿਏ ॥ ੫੭ ॥ ਯੈ ਕਹ
 ਕੈ ਸੁਕਰਾਹੁ ਕਰਾਯੋ ਸੀ ਗਤ ਜੇਗੁ ਗੁਪਤ ਘਿਘਮਾਯੋ ਮੇਰੀ ਰਏ
 ਪ੍ਰਭੂ ਸੰਗ ਪਤਾ ਬਖਸੈ ਜਾਨ ਅਨਿਕ ਮਮਖਤਾ ॥ ੫੮ ॥ ਪਾਂਚ ਸਿ
 ਖ ਨਿਜ ਫੇਰ ਛਕਾਉਂ ਜੇ ਇਹਨਾਂ ਅਬ ਬਖਸਿਆ ਜਾਉਂ ਲਾਲ
 ਸਿੰਘ ਮੁਕਤ ਨਕੀ ਚੋਕੀ ਯੈ ਮਰਦਾਸ ਕਰਾਈ ਗੋਕੀ ॥ ੫੯ ॥
 ਗੋਰੀ ਲਗੈ ਸਿਪਰ ਨਹੀ ਜਾਇ ਮੇਰੀ ਸਰਮ ਰਖੇ ਹਰਿ ਰਾਇ ਯੈ
 ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਚੋਰੀ ਨਿਸ ਮੱਧਿ ਕਰੇ ਚਰਿਤ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਸੁਧਾ ॥ ੬੦ ॥
 ਨਿਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਗੁਬੀਠੀ ਨਿਸਾਨੁ ਜਾਨਿਐ ਚਢੈ ਦਿਨੇ ਸਧਾਨੀ
 ਐ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਚੇਤ ਧਾਰਿਕੈ ਸੁਪੁਜ ਦੇਵ ਦਯਾਰ ਕੈ ॥ ੬੧ ॥ ਦਿਟਨ
 ਮੱਧਿ ਆਇਓ ਸੁਸਿੰਘ ਕਉ ਸਦਾਇ ਅਉ ॥ ਸੁਬੀਰ ਸਾਰਨ ਲ
 ਹੀ ਅਯੋਜੁ ਸਿੰਘ ਲਾਲ ਹੀ ॥ ੬੨ ॥ ਤਬੈ ਹਜ਼ੂਰ ਆਇਓ ਬੀਦ
 ਕ ਦਲ ਲਿਆਇਓ ਨਿਸਾਨ ਆਗ ਧਾਰਿਕੈ ਹਨੇ ਤੁਫੰਗ ਤਾਰ ਕੈ
 ੬੩ ॥ ਐਯਾ ॥ ਕੇਤਕ ਪੈਗ ਸੁਰਾਖ ਨਿਸਾਨ ਹਾਥ ਕਿਧੈ ਘਨਘੋਖ ਫ
 ਝਾਈ ਮਾਰਿ ਕਹਾਇ ਹਕੇ ਮੱਧਿ ਭੀਤਰ ਦੇਖਤ ਕੇਤਕ ਅੰਰ ਬਨਾਈ
 ਆਇ ਕਹਨੀ ਪ੍ਰਿਥ ਮੈਤਿਨ ਬੀਰ ਹਨਾਹਿ ਲਗੀ ਉਨ ਅੰਰ ਭੁਗਾਈ ਸੇਜ
 ਹਨੀ ਨਹਿ ਮੱਧਿ ਲਗੀ ਤਿਨ ਅੰਰ ਚਲਾਇ ਭੁਲੇ ਸਿਸਤਾਈ ॥ ੬੪ ॥
 ਰੋਪਈ ॥ ਤੀਨ ਤੁਫੰਗ ਹਨੀ ਉਨ ਜਬੈ ਜੋਇਨ ਲਗੀ ਜਾਇ ਤਿ
 ਹਤ ਬੈ ॥ ਬਹੁਰ ਪ੍ਰਭੂ ਮਨ ਕੋ ਪਬਦਾਈ ॥ ਨਿਜ ਕਰ ਧਾਰ ਭੁਲੇ ਸਿਸ
 ਤਾਈ ॥ ੬੫ ॥ ਪੁਨ ਕਰੁਨ ਨਿਧ ਦਿਬ ਦਿਸਟ ਕਰਾ ਨਿਜ ਉਰ ਮੱਧਿ
 ਲਖੇ ਕਰਮ ਹਿਧਰਾ ਕਤ ਨਹੀ ਲਗੀ ਦੁਰਤਨ ਗੋਰੀ ਯੈ ਨਿਰ
 ਖੀਤਿ ਹਮਨ ਕੀ ਚੋਰੀ ॥ ੬੬ ॥ ਦੁਹ ਜੇ ਨਿਸ ਮੈ ਕਰੇ ਕੜਾਹਾ ਸਾਧ

ਸੰਗਤ ਅਰਦਾਸ ਕਰਾਹਾ ਸੋ ਨਹੀ ਲਗਨ ਦੇ ਤੈ ਗੋ ਗੀ। ਕਰੈ ਬਾਤ
 ਕੇ ਕੋਮਨ ਕਰੇ ਗੀ॥ ੬੬॥ ਸੋ ਲਖ ਹਾਥ ਬੀ ਦੁਕਸੁ ਗਹੀ। ਦਿਖ ਅਬ
 ਮੈ ਮਾਰਤ ਇਹ ਸਹੀ। ਕਰ ਲੈ ਅਵਰ ਹਿਮਾਇ ਤ ਭਾਗੀ। ਪਲ ਮੈ ਯਾ
 ਕੇ ਦੇਉ ਬਿਦਾਗੀ॥ ੬੭॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਜਬੈ ਪ੍ਰਭੁ ਗਹਿਤੁ ਪਕ ਕੇ ਮਾ
 ਰਨ ਲਗੇ ਬਨਾਇ। ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕੇ ਪਕੇ ਚਰਨ ਮਧ
 ਧਾਇ॥ ੬੮॥ ਚੌਪਈ ॥ ਪੁਨ ਮੁਖ ਸੋ ਬਿਨ ਮੈ ਸਉ ਚਾਗੀ। ਤੁ
 ਮ ਆਗੈ ਕਿ ਆਚਰ ਮ ਬਿਚਾਰੀ। ਸੀ ਮੁਖ ਤੋ ਕੇ ਕਹਾ ਜੁਨਾਈ। ਅ
 ਵਰ ਹਿਮਾਇ ਤ ਕਰ ਲੈ ਕਾਈ॥ ੬੯॥ ਗਤ ਰਾਤ ਮਹਿ ਕਰ ਗੁਰ ਮ
 ਤੇ। ਟਿਰਿਓ ਕਥਾ ਹੁ ਛਕਾਟ ਤ ਉਤੇ। ਸੁਖਾ ਸੁਖ ਅਸ ਕੇਤ ਮਨਾਈ
 ॥ ਰੁਹਾ ਟਿਰ ਕਿ ਮਰੈ ਨ ਸਬਾਈ॥ ੭੦॥ ਅਬ ਛੇਦ ਤ ਹੋ ਰਖ ਲੈ ਦੁ
 ਲਾ। ਕਰ ਲੈ ਸਗਰੇ ਜੋਰ ਨਿਰਾਲਾ। ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਕਹਿ ਬਾਤ ਬਿਚ
 ਰੀ। ਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਮ ਹੀ ਗਲ ਨ ਉਚਾਰੀ॥ ੭੧॥ ਤੁਮ ਕਰ ਤੇ ਜੋ ਛੁਟੈ ਤੁੰ
 ਗਾ। ਬੇਧ ਜਾਇ ਕਈ ਧਰਨ ਨਿ ਸੰਗਾ। ਕਈ ਸੁਮੇਰ ਪੱਬ ਸੇ ਗਿਰਾ
 ॥ ਤੇਰੇ ਕੇ ਪਕਰ ਰਹੈ ਨ ਬਿਰਾ॥ ੭੨॥ ਕਹਾ ਬਾਪੁ ਰੀ ਇਹ ਜਰ ਦੁਰ
 ॥ ਜਗੀ ਜਗੀ ਹੋਇ ਜਾਇ ਰਟਾਰਾ। ਯੈ ਕਹਿ ਕੇ ਪਗ ਗਹਿ ਪਿਪਿਅ
 ਯੋ। ਅਨਿਕ ਭਾਂਡਿ ਕਰ ਬਿਨੈ ਸੁਨਾਯੋ॥ ੭੩॥ ਸੁੰਯਾ ॥ ਛੀਰ ਸੁ
 ਰੇ ਇਮੁ ਝੈ ਮਤਿ ਮੰਦ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭੁ ਜੂ ਬਹੁ ਮੁਰਖ ਭਾਈ। ਬੈਨ ਪਨੇ ਉਲ
 ਟਾਤ ਭੁਨੈ ਨਹੀ ਗਮਨ ਗਹੈ ਮਨ ਮੱਧਿ ਬਨਾਈ। ਸੇਵ ਕਰੇ ਹੋਇ ਸੋ ਰੀ
 ਕਰੀ ਯਹ ਜਾਨ ਖਤੇ ਬਖਸੇ ਅਧਿਕਾਈ। ਯੈ ਸੁਨ ਕੇ ਬਿਨ ਤੀ ਤਿਨ ਕੀ
 ਪ੍ਰਭੁ ਜੂ ਬਿਗਸੇ ਮਨ ਅਨੰਦ ਪਾਈ॥ ੭੪॥ ਚੌਪਈ ॥ ਇਹ ਬਿਧ
 ਸੋ ਇਹ ਸੁਖ ਦਕਹਾਨੀ। ਪੁਰਨ ਭਈ ਅਵਰ ਸੁਨ ਕਾਨੀ। ਲੱਖੀ

ਜੀਗਲ ਜਹਾਂ ਭੁਟਿ ਜੈ॥ ਅਦਭੁਤ ਪਾਟਨ ਦੇਸ ਗਾਇ ਜੈ॥ ੧੫॥ ਏਕ
 ਕਪੂਰਾ ਬੇਤਿਹ ਜਾਟਾ ਤਵਨ ਦੇਸ ਕੋ ਗਨੀ ਐਰਾਟਾ॥ ਏਕ ਅਸ੍ਰੁ ਗਿ
 ਯਾਰਹ ਸੈ ਮੇਲਾ॥ ਪਰਮੇ ਹਜੂਰ ਸੁਜਾਨ ਅਰੇਲਾ॥ ੧੬॥ ਸੈਨ ਸਿੰਗ
 ਰਤਾ ਸਧਰਨਾ ਮਾਪਾ ਪੈ ਦੋਖੇ ਸੁਤਿ ਗੁਰ ਕੇ ਧਾਮਾ॥ ਪਹੁਚੇ ਅਨ
 ਜ ਬੈਦਰ ਬਾਗ॥ ਸਭੁ ਕਾਹੁ ਨਿਰਖ ਮੇ ਨਿਰਧਾਰਾ॥ ੧੭॥ ਅਛੇ ਨੀਕ
 ਸਭੈ ਜਨ ਭਾਖਾ॥ ਮਨੇ ਜਲ ਧਿ ਸੁਤ ਕੈ ਛਬਿ ਰਾਖਾ॥ ਦਲ ਬਿਦਾ
 ਰ ਕੇ ਪਾਸ ਬੀਧਾਯੋ॥ ਦਾਣਾ ਰਾਤ ਬਸਰ ਬ ਕਰਾਯੋ॥ ੧੮॥ ਕੇਤਕ
 ਕਾਲ ਬੀਤ ਜਬ ਗਯੋ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਕਟਤਕ ਇਮ ਭਯੋ॥ ਹੁਕਮ ਕੇ
 ਐ ਕਰਣਾ ਕੇ ਆਲੋ॥ ਬਾਜ ਸਿੰਗਾਰਹੁ ਬੁਧ ਬਿਸਾਲੋ॥ ੧੯॥ ਕਾਠੀ
 ਜੀਨ ਤਾਸ ਪਹਿ ਪਾਟਹਾ॥ ਭੁਖਣ ਚਾਰਹ ਮੇਲ ਸਜਾਟਹਾ॥ ਕਲਗੀ
 ਝਾਂਝਰ ਲੂਲ ਸਿੰਗਾਰਾ॥ ਅੰਗ ਅੰਗ ਡਾਰਹੁ ਨਿਰਧਾਰਾ॥ ੨੦॥ ਯੈ
 ਤਿਨ ਅਛੇ ਕਰਤਈ ਯਾਰਾ॥ ਅਨ ਹਜੂਰ ਕਰੇ ਸੁਖ ਲਾਰਾ॥ ਅ
 ਪਦਮਾ ਨਿਧ ਚੜ੍ਹਨ ਜੁਲਾਰੇ॥ ਰਕਾਬ ਚਰਨ ਜਬ ਦੇਖੇ ਅਨੁਰਾਗੇ॥
 ੨੧॥ ਘੋਰੇ ਤਬ ਨਿਜ ਕਰੀ ਸੁਛਾਰਾ॥ ਉਛਰਿ ਮੇ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣੇਨ
 ਰਾ॥ ਦਾਹਣ ਭੂਜ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਮੂਲਾ॥ ਖਾਧ ਜੇਰ ਕਛਕ ਕਰ ਸੂਲਾ॥
 ੨੨॥ ਫੇਰ ਸੁਤੈ ਰਕਿ ਕਾਣ ਜੁ ਆਏ॥ ਕਰਤ ਸੁਰੇਤ ਮੇਦ ਬਢਾਏ॥
 ਮਾਤਾ ਕੇ ਮੰਦਰ ਜਬ ਗਏ॥ ਮਾਤਾ ਨਿਰਖ ਚੀਰ ਬਚ ਕਏ॥ ੨੩॥ ਭੁ
 ਜ ਪਰਬਾਂ ਧਿਰਿ ਨਿਰਖ ਰੁਮਾਲਾ॥ ਪੁਛੇ ਮਾਤਾ ਪ੍ਰਭ ਜੁ ਨਾਲਾ॥ ਕਿਹ
 ਕਾਰਨ ਬਾਧਾਇਹ ਚੀਰਾ॥ ਅਛੇ ਹੈ ਸੁਭ ਅੰਗ ਸਰੀਰਾ॥ ੨੪॥ ਕ
 ਰੁਣ ਨਿਧ ਇਹ ਬਿਧਿ ਬਚਰਾ॥ ਘੋਰੇ ਚਢਤ ਜੇਰ ਅੰਗ ਪਰਾ॥ ਝ
 ਟਕਾਲ ਗੇ ਬਾਹ ਮੁਰਮਾਹੀ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਬਾਧੇ ਚੀਰ ਸੁਆਹੀ॥ ੨੫॥ ਸੁ

ਨਤਬਰਨਮਾਤਾਇਹਕੀਨਾਸਰਬਸਮਗੀਜੇਰਸੁਲੀਨਾਤੇਲ
 ਮਹਿਪਿਤੁਲੋਹਮੰਗਾਇਸੋਨਤਿਲਸਤਨਾਜਮਣਾਇ॥੮੬॥
 ਰਸਾਟਲਛੰਦ ॥ਧਰੀਆਨਤਾਹੀਪ੍ਰਭੁਕੋਰਪਾਹੀਸਬੈ
 ਅੰਗਲਾਈਸਟਰੰਬਨਾਈ॥੮੭॥ਇਨੈਏਕਦੀਨੋਉਨੈਬਾ
 ਧਲੀਨੋਬੀਧੋਪੋਟਸਾਈਚਲੇਬਿੱਧਧਾਈ॥੮੮॥ਅਗੈਦੁਰ
 ਚੌਕੀਬਬੇਕੀਸਿੰਘੋਕੀਉਨੈਬਿੱਧਹੇਗੀਲਯੋਜਾਤਘੋਰੀ॥੮੯॥
 ਕਹਾਬਿੱਧਆਨੋਤਿਨੋਯੋਬਖਾਨੋਗੁਰੂਸੀਸਸੀਦਾਅਨਿਯੋਪੋ
 ਟਬੀਧਾ॥੯੦॥ਦੇਹਰਾਸਿਰਸੰਦਕਕੋਨਾਮਸੁਣਲਯੋਖਾ
 ਲਸੇਲੁਟਾਰਿਵਤਪੀਟਤਮਿਸ੍ਰਜੁਚਲਿਯੋਪਾਛੁਟਿਰਹੁਟਾ॥੯੧॥
 ਮਾਤਾਜੀਪੁਛੁਓਉਨੈਕੋਆਯੋਇਹਹਾਲਾਤਿਨਆਗੈਬਰਨ
 ਨਕੀਓਜੋਬੀਤੋਤਿਹਨਾਲਾ॥੯੨॥ਭੁਜੀਗਪ੍ਰਯਾਤਛੰਦ
 ॥ਸੁਚੌਕੀਦੁਰੰਜੇਹੁਤੀਸਿੰਘਜੇਈਤਿਨੈਛੀਨਲੀਨੋਮੁਝੈਮਾਲ
 ਸੋਈਪਿਤੁਖਾਂਡਮੇਦਾਤਿਲੀਤੇਲਸਾਰੋਰਤੀਨਹਿਛਾਡਿਓਸਬੈ
 ਲੇਬਿਦਾਰੇ॥੯੩॥ਸੁਨੇਬੈਨਬਿੱਧੀਕ੍ਰਿਪਸਿੰਧਮਾਈਕਰਮੋਕੋਪ
 ਭਾਰੇਮਖੰਯੋਸਨਾਈਭੁਲੀਸਿੱਖਚੌਕੀਦਰੰਪੈਬਠਾਏਨਹੀਲ
 ਜਰਾਧੋਗਏਲੋਗਆਏ॥੯੪॥ਪ੍ਰਭੂਜੀਬਖਾਨਕਹਾਮਾਤੁਹੋਆ
 ॥ਹਮੈਭੀਜਨਾਟੇਜਿਤਭੇਦਰਿਮਾਕਹੀਮਾਤਦਾਨੈਦਿਨੀਖੋਸਲੀਨ
 ॥ਜਿਨੈਲੋਗਮਾਨੈਇਨੈਛੀਨਕੀਨਾ॥੯੫॥ਦੇਹਰਾਕਹਾਮਿ
 ਸਰਤਮਨੈਕਹਾਉਨੈਰਟਿਯੋਕਿਹਭਾਇਸਗਰੇਭੇਦਸੁਤਟਨ
 ਕੋਕਹਗੁਰਮੁਝੈਸੁਨਾਇ॥੯੬॥ਚੌਪਈਤਿਨਯੋਕਹੀਕਮ
 ਲਪਗਤੀਰਾਸੁਨਹੁਕਾਨਦੈਸੁਖਦਸਰੀਰਾਜਬਹਮਦਰਦਜੇ

ਨਿਜ ਗਏ। ਏ ਆਗੇ ਬੋਲਤ ਇਮ ਭੁਏ। ੯੭। ਕਹਾ ਮਿਸਰ ਅਨਿ
 ਓਇ ਹ ਬਾਂਧਾ। ਹਮ ਕੇ ਸਕਲ ਸੁਨਾਏ ਸਾਂਧਾ। ਤੁਏ ਤੋਂ ਹਮ ਅੰ
 ਸ ਉਚਾਰੀ। ਸਿਰਸੰਦਕ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਭਾਰੀ। ੯੮। ਯੈ ਸੁਨ ਪਰੇ
 ਬੇਗ ਕਰ ਹੱਲਾ। ਸਭ ਕੀ ਲਈ ਓਟ ਗਹਿ ਪੱਲਾ। ਛੀਨ ਛਾਨ ਧਨੁ
 ਲਏ ਨਿਕਾਰੀ। ਅਬ ਆਏ ਤੁਮ ਤੀਰ ਸੁਧਾਰੀ। ੯੯। ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ
 ਮਾਤਾ ਸੇ ਕਹੈ। ਅਬ ਕਛੁ ਮਾਤਾ ਅੰਨ ਜੁ ਅਹੈ। ਅੰਨ ਸਮਿਰੀ ਮਾਤ
 ਲਿਆਈ। ਬਿੱਪਨ ਕੈ ਬਹੁ ਭਾਂਡਿ ਦਿਵਾਈ। ੧੦੦। ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ
 ਬਿੱਪਨ ਇਮ ਕਹੀ। ਅਬ ਜੇ ਫੇਰ ਪੁਛੁ ਹੈ ਸਹੀ। ਤੈ ਯਾ ਬਿਧ ਭਾਖੇ ਉ
 ਨ ਸਾਥਾ। ਦਾਨ ਦਯੇ ਕਰ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ। ੧੦੧। ਯੈ ਸੁਨ ਚਲੇਵ
 ਹੈ ਦਿਜ ਧਾਈ। ਪਹੁਚੇ ਤਵਨ ਦਰੈ ਜੇ ਆਈ। ਪੁਛੁ ਜੇ ਤਬੈ ਖਾਲਸਾ
 ਧਾਇ। ਉਨ ਆਗੇ ਇਮ ਦਯੇ ਸੁਨਾਇ। ੧੦੨। ਕੈ ਸੰਕਲ ਪਦਯ
 ਕੇ ਨਿਧਾ। ਹਮ ਕੈ ਦਈ ਸਮਗੀ ਸਿਧਾ। ਤਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਕਹਾ ਖਾਲਸੇ ਧਾ
 ਇ। ਆਛੇ ਭਲ ਮਿਸਰ ਜੂਜਾਇ। ੧੦੩। ਇਹ ਬਿਧ ਭਾਖ ਗਏ
 ਦਿਜ ਧਾਮਾ। ਕਰਮੇ ਚਰਿਤ ਖਾਲਸੇ ਕਾਮਾ। ਜੇ ਤਕ ਸੋ ਜ ਦਿਜਨ
 ਤੇ ਲਈ। ਕਰ ਭੋਜਨ ਸਭ ਹੀ ਯੈ ਕਹੀ। ੧੦੪। ਤੇਰ ਕਛੀਦ ॥
 ਪ੍ਰਤ ਆਇਕ ਮਾਹ ਮਿਠਾਨ ਜਿਤਾ। ਵਹ ਪਾਇ ਸੁਲੰਗਰ ਮੱਧਿ ਲਿ
 ਤਾ। ਪ੍ਰਤ ਲੋਹ ਸੁਤਿ ਕਲ ਧੰਤ ਜਈ। ਵਹਿ ਬੇਚ ਸੁਮੱਧਿ ਬਜਾਰ ਲ
 ਈ। ਤਿਹ ਕੇ ਮਿਠ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਿਦਾ ਸੁਲਯੋ। ਕਰ ਭੋਜ ਕੜਾਹੁ ਬਟਾਇ
 ਦਯੋ। ਸੁਨ ਸੰਤ ਕਥਾ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭੁਏ। ਇਮ ਖਾਲਸ ਪੰਥ ਚਰਿਤ
 ਕਏ। ੧੦੫। ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਰਸੰਦਕ ਜੇ ਸੁਭਯੋ। ਵਹ ਬਿੱਪਨ ਤੇ ਇਮ
 ਛੀਨ ਲਯੋ। ਇਹ ਬੈਨ ਕਹਮੇ ਤਿਨ ਕੇ ਸੁਤ ਬੈ। ਸਿਰਸੰਦਕ ਮਾਲਕੁ

ਪੰਥ ਸਬੈ ॥ ੧੦੭ ॥ ਫੁਹ ਅਚੁਤ ਨਾਥ ਅਲੇਖ ਗੁਰੀ ॥ ਜਿਹ ਕੇ ਜਸੁ ਗਾਟ
 ਤਸੇ ਸਸੁਰੀ ॥ ਕਈ ਬੀਤ ਗਏ ਸੰਕਲਪ ਜਿਨੈ ॥ ਬਿਦਮਾਨ ਲਖੇ ਨ
 ਹੀਤ ਉਨ ਤਿਨੈ ॥ ੧੦੮ ॥ ਫੁਹ ਧਾਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹਮ ਪੈਸੁ ਅਯੋ ॥ ਹਮ ਖੋਜਤ
 ਖੋਜਤ ਖੋਜ ਲਯੋ ॥ ਤਿਹ ਕੇ ਸਿਰਸੰਦਕ ਅਨਿ ਵਯੋ ॥ ਤਬ ਖਾਲ ਸਪੰ
 ਥ ਸੁਕੀਨ ਭਯੋ ॥ ੧੦੯ ॥ ਸਿਰਸੰਦਕ ਨਾਹਮ ਦੇਤ ਕਿਸੈ ॥ ਤੁਮ ਜਾਨ
 ਲਿਜੈ ਦਿਜਨੁ ਸੁਇਸੈ ॥ ਪੁਨ ਦਾਨ ਕਰੈ ਸੰਕਲਪ ਬਿਪੀ ॥ ਜਿਹ ਤੇ ਸਤ
 ਕਾਰਜ ਹੋਤ ਸਿਧੀ ॥ ੧੧੦ ॥ ਸਿਰਸੰਦਕ ਅੰ ਅਰਦਾਸ ਸੁਨੈ ॥ ਹਮ ਦੇਵ
 ਤ ਨਾਰਿ ਕਿਸੁ ਸੁਉਨੈ ॥ ਇਹ ਭਾਂਤ ਕਈ ਯਹ ਪੂਰ ਭਈ ॥ ਅਬ ਆਨ
 ਪ੍ਰਸੰਗ ਹਿ ਬਾਤ ਅਈ ॥ ਇਕ ਸਿੰਘ ਹੁਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਤਟੀ ॥ ਤਿਹ ਨਾਮ ਜ
 ਗਾਹਿ ਜੰਛੁ ਭਟੀ ॥ ੧੧੧ ॥ ਪਗ ਜੇ ਗੁਰ ਕੇ ਬਰ ਕੰਜ ਹੁਤੇ ॥ ਤਿਹ ਪ੍ਰੇਮ
 ਜਗਾ ਸਿੰਘ ਜੂ ਸੁਰਤੇ ॥ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਪਰੀਤ ਅਖੰਡ ਰਚੀ ॥ ਫੁਹ ਮੁਰਤਿ
 ਤੇ ਜਨੁ ਏਕ ਸਚੀ ॥ ੧੧੨ ॥ ਅਲ ਕੰਜ ਕਵੀ ਨਿਸਰਾਟ ਰਤੀ ॥ ਇੰਮ ਪ੍ਰੇ
 ਮ ਪਗੀ ਪੁਨ ਤੇਨ ਮਤੀ ॥ ਨਿਜ ਸੇਵ ਜਿਤੀ ਪਗ ਨਾਥ ਅਹੈ ॥ ਜੁਤ ਪ੍ਰੇਮ
 ਕਰੈ ਬਿਨੁ ਅੰਨ ਕਹੈ ॥ ੧੧੩ ॥ ਜਲ ਭੋਜਨ ਚੀਰਨ ਆਸ ਧਰੀ ॥ ਤਨ
 ਆਲਸ ਨੀਂਦ ਕਹੀ ਸੁਦੁਰੀ ॥ ਦਿਨ ਰੈਨ ਰਤੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਮ ਮਹਾ ॥ ਨਹੀਂ
 ਔਰ ਰਖੀ ਸੁਚ ਲਿਤ ਕਹਾਂ ॥ ੧੧੪ ॥ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਨਿਹਾਰ ਸੁ ਸੇਵ ਰਸਿ
 ॥ ਨਿਜ ਸੁਮ ਸੁਹੇਵ ਤ ਦਾਸ ਬਸੀ ॥ ਜਿਮ ਨਾਰਿ ਕਿਧੀ ਪਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਧਰੀ ॥
 ਨਿਜ ਨਾਇਕ ਕੀ ਬਸੁ ਲੈ ਸੁਕਰੀ ॥ ੧੧੫ ॥ ਤਿਮ ਸੇਵਕ ਸੁਮ ਸੁਬਸ
 ਕਰੈ ॥ ਸੁਤਿ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤ ਬੈਦ ਪੁਰਾਨ ਰਹੈ ॥ ਕਰਣ ਪ੍ਰਭੂ ਬਹੁ ਤਾਸ ਕਰੈ
 ॥ ਕਹ ਬੇਕਛੁ ਕਾਜ ਤਿ ਸੈ ਜੁ ਰਹੈ ॥ ੧੧੬ ॥ ਖਿਜ ਮਤ ਜੁ ਦਾਰ ਸੁ ਅੰਰ
 ਜਿਤੇ ॥ ਤਿਹ ਹੇਰ ਸਭੈ ਚਿਤ ਮਧਿ ਤਿਤੇ ॥ ਪੁਨ ਏਕ ਨਿਸਾ ਪ੍ਰਭੂ ਪੰਦੁਹ

ਤੇ ਇਨ ਔਰ ਲਖੇ ਪਰ ਹੈ ਨ ਸੁਤੇ ॥ ੧੧੭ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦਾ ॥ ॥
 ਸਬੈ ਜੋਇ ਦਾਸਾ ਭੁਨੈ ਬੈਨ ਤਾਸਾ ॥ ਤੁਮੈ ਹੀ ਰਹੇਗੇ ॥ ਹਮੈ ਕਾਦੁ ਦੋ
 ਗੇ ॥ ੧੧੮ ॥ ਹਮੈ ਪਾਛੁ ਭਾਰੀ ॥ ਫਿਰੈ ਯਉ ਅਗਾਰੀ ॥ ਬਿਨ ਕਾਇ ਬੇ
 ਲੇ ॥ ਅਗੈ ਪਾਛੁ ਭੇਲੇ ॥ ੧੧੯ ॥ ਤੁਮੈ ਜੈ ਸੁਹੇਈ ॥ ਗਏ ਕੇਤ ਜੇਈ ॥
 ਤਿਨੈ ਯੋ ਸੁਰਾਗਾ ਕਰੀ ਤੈਨ ਨਾਗਾ ॥ ੧੨੦ ॥ ਨਹੀ ਸੋਇ ਬੋਲਾ ॥ ਚੁਪ
 ਬਾਤ ਬੋਲਾ ॥ ਗਹੈ ਹਥ ਪੱਖਾ ॥ ਬੁਲੇ ਨਾਹਿ ਰੁੱਖਾ ॥ ੧੨੧ ॥ ਭਲੀ
 ਨ ਬੁਰਾਈ ॥ ਤਿਨੈ ਨ ਸੁਗਾਈ ॥ ਸੁਨੀ ਬਾਤ ਸਾਰੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਭਾਰੀ
 ॥ ੧੨੨ ॥ ਬਿਤੀ ਜਾਨ ਰਾਤੀ ॥ ਭੁਯੇ ਫੇਰ ਪਾਤੀ ॥ ਪਦੰ ਗਾਇ ਬਾਨੀ ॥ ਪ੍ਰਭੂ
 ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਨੀ ॥ ੧੨੩ ॥ ਦਿਵਾਨ ਲਗਾਈ ॥ ਬਿਠੇ ਆਪ ਆਈ ॥ ਤਬੈ ਚੀ
 ਤ ਆਯੋ ॥ ਸਿਖੈ ਸੋ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ੧੨੪ ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਾਚੁ ਭੁਜੰਗ ਛੰਦ ॥
 ਤਬੈ ਸਾਬਣਾ ਕੇ ਮਹਾਰਾਜ ਗਾਈ ॥ ਨਿਸੀ ਬੋਲ ਕੋਨੈ ਹੁਤੇ ਜਾਨ ਸਾਈ
 ॥ ਤਿਨੈ ਨੀਕ ਮੰਦੇ ਕਹੈ ਬੈਨ ਤੇਹੀ ॥ ਮੁਝੈ ਸੋ ਬਖਾਨੇ ਕਰੇ ਮੈ ਸੁਸੇਈ ॥ ੧੨੫
 ॥ ਮੁਝੈ ਆਛੁ ਮੰਦੀ ਕਿਨੈ ਨਾਹਿ ਗਾਈ ॥ ਪਰਿ ਤੀਰ ਕੀ ਜੀ ਤਿਨੈ ਯੋ ਸਨਾ
 ਈ ॥ ਪੁਨੀ ਦੀਨ ਬੀਧੀ ਕਰੇ ਯੋ ਸੁਕਾਜਾ ॥ ਬੁਲੇ ਦਾਸ ਸਾਰੈ ਅਸੀ ਬੈਨ
 ਸਾਜਾ ॥ ੧੨੬ ॥ ਜਲੀ ਦੋਇ ਬਾਟੀ ਭਰੇ ਸੋ ਮੰਗਾਈ ॥ ਇਕੈ ਸੈਲ
 ਕੀ ਕਰ ਪਤਾ ਸਾ ਪਵਾਈ ॥ ਧਰੀ ਤੈਨ ਬਾਨੀ ਬਿਤੇ ਜਾਮ ਦੇਈ ॥ ਰਟੈ ਫੇਰ
 ਬੈਨ ਕਿਧੈ ਮਾਂਗਿ ਸੇਈ ॥ ੧੨੭ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਪਥਰੀ ਔਰ ਪਤਾ ਸੋ
 ਜੇਈ ॥ ਗਹਿਲਿ ਆਵੈ ਹਮਰੇ ਤਟ ਸੇਈ ॥ ਤਬੈ ਖਾਲ ਸੇ ਬਚਨ ਉਚ
 ਰਾ ॥ ਪਦ ਪੀਕ ਜਗੁਰ ਤੀਰ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ੧੨੮ ॥ ਪਥਰੀ ਸਾ ਬਤ ਇਹੈ
 ਸੁਬਾਨੀ ॥ ਭੁਯੇ ਪਤਾ ਸਾ ਦੁਰ ਕਰ ਪਾਨੀ ॥ ਤਾਕੈ ਤੁਰਤ ਛੁਹਤ ਜਲ
 ਨਾਗਾ ਕਿ ਮਲ ਭੁਯੇ ਬਤਾ ਸੇ ਬਾਰਾ ॥ ੧੨੯ ॥ ਯਹ ਜੜ੍ਹ ਪਾਥਰ ਕਰਨ

ਕਰਾਲਾ ਜਲ ਨਹੀ ਭਿਵੈ ਬੀਤ ਜੁਗ ਸਾਲਾ ॥ ਇਨ ਕੀ ਅਵੇ ਬੀਸ
 ਚਲ ਚਾਲਾ ॥ ਨਈ ਨਹੀ ਸੁਨ ਦੀਨ ਦਯਾਲਾ ॥ ੧੩੦ ॥ ਯੈ ਪੁਤ ਜੁ
 ਉਨ ਕੇ ਸੰਗ ਗਾਈ ॥ ਤੁਮਹੇ ਪਾਹਨ ਅਨ ਭਿਦ ਭਾਈ ॥ ਰਤੀ ਪ੍ਰਸੰਗ
 ਤੁਮੈ ਨਹੀ ਲਾਗਾ ॥ ਸੰਗ ਮਰਾਲ ਰਹੈ ਜਿਮ ਕਾਗਾ ॥ ੧੩੧ ॥ ਦੂਰ ਤ
 ਰ ਤੇ ਜੋ ਸਿਖ ਆਵਤਾ ॥ ਹੋਇ ਪੁਤਾ ਸਾ ਜਲਹ ਸਮਾਵਤਾ ॥ ਸਾਕਤ
 ਨਿਸ ਦਿਨ ਨਿਕਟ ਜੁ ਬਸੈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਛੁ ਪਾਹੁ ਨਹੀ ਰਸੈ ॥ ੧੩੨ ॥ ਜਲ
 ਜ ਸਿ ਬਾਲ ਦੇਉ ਜਲ ਮਾਹੀ ॥ ਦਾਦਰ ਨੀ ਚ ਸਿ ਬਾਰ ਸੁਖਾਹੀ ॥ ਨਹੀ
 ਜਾਨ ਰਸ ਕੀਲ ਪਰਾਗਾ ॥ ਕੀ ਚ ਸਿ ਬਾਲ ਭਾਂਡਿ ਰਸੁ ਪਾਗਾ ॥ ੧੩੩ ॥
 ਕੋਟ ਕਲਪ ਪਾਹਨ ਜਲ ਬਸੈ ॥ ਤਨ ਕਨ ਤਾਸ ਅੰਗ ਪੁਨ ਰਸੈ ॥ ਤਿ
 ਮ ਸਾਕਤ ਸੰਤ ਨ ਕੇ ਪਾਸਾ ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਗੁਨ ਤੇ ਰਹਤ ਨਿਰਾਸਾ ॥ ੧੩੪ ॥
 ॥ ਗੁਨ ਕੇ ਤਾਗ ਅੰਗ ਨੇ ਗਹੈ ॥ ਦਾਦਰ ਕਮਲ ਸਿ ਬਾਲ ਨ ਬਹੈ ॥
 ਗਉ ਭੇਸਤ ਨ ਜੋ ਕਲ ਗਈ ॥ ਛੀਰ ਨ ਗਹੈ ਰੁਧ ਕੇ ਪੀਅੈ ॥
 ੧੩੫ ॥ ਮਧ ਭਾਰ ਛੰਦ ॥ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧਨਾ ॥ ਇਮ ਚਰਿਤ ਠਾਨਾ
 ਖਿਜ ਮਤ ਸੁਦਾਰਾ ॥ ਤਾ ਕੇ ਅਪਾਰਾ ॥ ੧੩੬ ॥ ਦਿਸਦਾ ਤੁਧਾਗ ਅਨਿ
 ਕੀ ਪ੍ਰਕਾਗ ॥ ਆਦਰ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਕਰਤ ਵਨ ਦਾਸਾ ॥ ਜਿਹ ਗੁਰ ਸਹਾਇ
 ॥ ਤਿਹ ਸਰਬ ਪਾਇ ॥ ੧੩੭ ॥ ਆਗੈ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਸੁਨ ਕਥਾ ਆਨਾ ॥ ਜਿ
 ਮੁਕਰਾ ਦੇਣਾ ॥ ਚਰਿਤ ਅਭੇਦਾ ॥ ੧੩੮ ॥ ਤਖਤਿ ਅਕਾਲਾ ਜਾ ਦੇਇ
 ਸਾਲਾ ॥ ਦੇਵਤ ਦਿਦਾਰਾ ॥ ਦਮਦਮੇ ਦਿਯਾਗ ॥ ੧੩੯ ॥ ਉਚੇ ਸਥਾਨ
 ॥ ਜਿਮ ਗਗਨ ਭਾਨਾ ॥ ਤਿਹ ਬਿੱਪ ਏਕਾ ਦੁਖ ਕਹ ਅਨੋਕਾ ॥ ੧੪੦ ॥
 ਕੀਨੀ ਸੁਦਾਦਾ ॥ ਬਹੁ ਭਾਂਤ ਫੁਆਦਾ ॥ ਸੁਨੀ ਮੇ ਦਿਯਾਲਾ ॥ ਮੈ ਦੁਖ ਬਿਸ
 ਲਾ ॥ ੧੪੧ ॥ ਤੇਰ ਕਛੀਦਾ ॥ ॥ ਬਿੱਪ ਨੇ ਕਠ ਕਾਦ ਕਰੀ ਜੁ ਉਨੈ

॥ ਸੁਨ ਕਾਨ ਦ ਯਾਲ ਸੁਤਾ ਸਧੁ ਨੈ ॥ ਨਿਜ ਸੇਵਕ ਭੇਜ ਪੁਛਾ ਸੁਕਹਾ ॥
 ਇਹ ਕਉਨ ਦੁਖੀ ਕਿਹ ਪੈ ਸੁ ਅਹਾ ॥ ੧੪੨ ॥ ਤਬ ਕਿੰਕਰ ਜਾਇ ਸੁਖੇ
 ਜਲ ਯੋ ॥ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਤਿਨੈ ਦਿਜ ਭਾਖ ਦਯੋ ॥ ਉਸੀ ਆਰਪੁਰੇ ਉਰਏ
 ਕਵਸੀ ॥ ਤਿਹ ਨਾਰਿ ਮੁਗੀ ਸੁਪਠਾ ਖੁਸੀ ॥ ੧੪੩ ॥ ਰਸਾਵਲ
 ਛੰਦ ॥ ਮੁਏ ਕੋ ਸੁਮਾਰੀ ॥ ਲਈ ਛੀਨ ਨਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਕੋ ਤਕਾਈ ॥ ਅ
 ਯੋ ਮੈ ਸੁਧਾਈ ॥ ੧੪੪ ॥ ਤੇਰ ਕਛੰਦ ॥ ਬਰਸੁ ਬਕਿਧੈ ਉਮਰਾਵ
 ਘਨੇ ॥ ਘਨ ਬੀਰ ਅਮੀਰ ਸੁਰਾਵਤ ਨੇ ॥ ਮੁਹਟੇਰ ਸਬੈ ਵਹ ਦੇਖ
 ਲਏ ॥ ਨਹੀ ਮੇਰ ਸੁਕਾਜ ਕਿਨੈ ਸੁਕਏ ॥ ੧੪੫ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ
 ॥ ਕਰੇ ਮੈ ਪਰਾਲਾ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀਨ ਦ ਯਾਲਾ ॥ ਨਹੀ ਏਕ ਠਾਨਾ ॥ ਤਿਜੇ
 ਮੈ ਪਰਾਨਾ ॥ ੧੪੬ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਆਗੀ ॥ ਅਸੀ ਹੋਨ ਲਾਗੀ ॥ ਜਗੀ
 ਸੇਨ ਛਤੀ ॥ ਧਰੀ ਹਾਬ ਅਤੀ ॥ ੧੪੭ ॥ ਮਲੇ ਛਾਨ ਬੀਸਾ ॥ ਕਰੇ ਜੇ ਬਿ
 ਧੁਸਾ ॥ ਇਨਿ ਜੁਧ ਸਾਜੀ ॥ ਕਰੇ ਦੂਰ ਬਾਜੀ ॥ ੧੪੮ ॥ ਤਿਨੈ ਪੀਟੇ
 ਈ ॥ ਘਨੀ ਬਾਤ ਗੋਈ ॥ ਦਯੋ ਤਾ ॥ ਦਿਲਾਸਾ ॥ ਸੁਨੈ ਹਾਲ ਤਾਸਾ ॥
 ੧੪੯ ॥ ਤੁਟੈ ਸੋ ਬਿਠਾਯੋ ॥ ਸਬੈ ਭੇਦ ਪਾਯੋ ॥ ਕਹਾ ਬਿਪ ਬੈਨਾ ॥ ਧਰੇ ਪੀ
 ਰ ਅੰਨਾ ॥ ੧੫੦ ॥ ਅਈ ਜਾਨ ਨਾਰੀ ॥ ਅਰੇ ਕੋ ਬਿਦਾਗੀ ॥ ਸੁਨੈ ਅੰਸ
 ਬਾਨੀ ॥ ਤਿਨੈ ਪੀਰ ਠਾਨੀ ॥ ੧੫੧ ॥ ਪੁਨੀ ਦੀਨ ਬੀਧਾ ॥ ਕਰੇ ਯੈ ਸੁਧੀਧਾ
 ॥ ਤਨੀ ਆਪ ਜਾਯੋ ॥ ਤਟੈ ਸੋ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ੧੫੨ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਅਮਜੀ
 ਤ ਸਿੰਘ ਕੋ ਲਯੋ ਬੁਲਾਈ ॥ ਪਗ ਪਲਵਤ ਆਯੋ ਸੁਧਾਈ ॥ ਕਰ
 ਮਹਿ ਗਹਿਧਨ ਦੁਤ ਪੁਨ ਬਾਨਾ ॥ ਕਸੀ ਹੁਤੀ ਜਨ ਕਮਰ ਨਿਧਾਨਾ ॥
 ੧੫੩ ॥ ਅਰੁਨ ਦਿਪਤ ਪਗ ਮਹਿ ਪਗ ਤਾਨਾ ॥ ਅਰੁਨ ਦੁਸਾਲੇ ਨਿ
 ਰਖਤ ਨਾਨਾ ॥ ਅਰੁਨ ਸੀਸ ਗਜਿਤ ਸਰਦਾਰਾ ॥ ਲਾਲੈ ਕੁਰਤੀ ਦਿ

ਪਤ੍ਰ ਦਿਦਾਗ ॥ ੧੫੪ ॥ ਅਰੁਨ ਜੇਤ ਮਸਤ ਕਇ ਮਸੇ ਹੈ ॥ ਜਿਹ ਸਮ
 ਅੰਰ ਚਿਪ ਨਹੀ ਕੋ ਹੈ ॥ ਸਸ ਅਨੰਗ ਉਪਮਾ ਜੇਦਈ ਮੈ ॥ ਅਧਿਕ
 ਲਾਜ ਮਨ ਮੈ ਮਰਜਈ ਮੈ ॥ ੧੫੫ ॥ ਗੁਰਤ ਲਪੀਵਹ ਦੇਹ ਬਿਹੀਨ
 ॥ ਮੇਗਾਰ ਸੁਤ ਛੁਧਿ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥ ਰੁਮਰ ਕੀਰ ਖੰਜਨ ਪਿਕਮੀ
 ਨਾ ॥ ਕੋਹ ਰਕਰੀ ਕਪੋਤ ਅਧੀਨਾ ॥ ੧੫੬ ॥ ਯੈਯਾ ॥ ਪ੍ਰਕਿਜ
 ਕੀ ਉਪਮਾ ਪਦਹਾ ਬਨ ਜੀ ਦਿਜੀ ਮੈ ॥ ਇਨ ਕੋ ਨਿਰਧਾਰੀ ॥ ਤੋਪੁਨ ਤੁ
 ਛ ਬਿਚਾਰ ਰਿਵੈ ਮਧਿ ਨਾਹਿ ਪੁਜੈ ॥ ਇਨ ਸੇਭ ਸੁਧਾਰੀ ॥ ਨੀਰ ਬਿਨ ਮੂ
 ਰਝੈ ਪਲ ਭੀਤ ਰਕੰਟ ਕਜਾਲ ਭਰੇ ਤਨ ਭਾਰੀ ॥ ਫੈ ਗੁਰਜਾ ਨਿਜ ਅੰ
 ਚੁਤ ਅੰਗ ਸਰੂਪ ਅਨੂਪ ਅਨਾਹਦ ਚਾਰੀ ॥ ੧੫੭ ॥ ਪੂਰਨ ਅੰਗ
 ਦਿਪੈ ਪਰਮਾ ਨਿਧਿ ਸਿਤਨ ਕਾਜ ਮਹੀ ॥ ਬਪੁਧਾਰੇ ॥ ਦੀਨ ਸੁਸਾਹਿ ਅ
 ਲਾਹ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧ ਦਾਸਨ ਕੋ ਸੁਰ ਰੂਪ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਪੂਰਤ ਹੈ ਮਨ ਸਾਸੁ
 ਕੀ ਨਿਜ ਧਾਰ ਮਨਿ ਚਲ ਦਾਸ ਬਿਹਾਰੇ ॥ ਸੇਭ ਅਨੂਪ ਅਪਾਰ ਧਰੈ
 ਭਨ ਆਨ ਕਰਮੇ ਗੁਰ ਪੂਰ ਦਿਦਾਰੇ ॥ ੧੫੮ ॥ ਤੀਰ ਬਠਾਇ ਪ੍ਰਭੂ ਪਗ
 ਪੰਕਜ ਭੇਦ ਕੋ ਸਤ ਹੀ ਸਮਝਾਈ ॥ ਮਾਰਗ ਮੈ ਅਟਕੇ ਜਿਨ ਆਵ
 ਤ ਜਾਤ ਸੁਨੇ ਚਿਤ ਪ੍ਰੇਮ ਲਗਾਈ ॥ ਘੇਰ ਸਬੈ ਨਗਰੀ ਵਹ ਦੂਤਨ ਮਾ
 ਰਗਹੇ ਅਰਕੇ ਪੁਨ ਜਾਈ ॥ ਲੈਹ ਮਰੇ ਭਟ ਆਵਹੁ ਬੇਗ ਪਠਾਣ ਸਮੇ
 ਤ ਸੁਨਾਰਿ ਬਨਾਈ ॥ ੧੫੯ ॥ ਲੈਕਰ ਬੀਰ ਨਿਸੰਗ ਚਾਇਓ ਪੁਨ ਸਿੰ
 ਘ ਅਜੀਤ ਕਿਧੈ ਬਲ ਧਾਨੀ ॥ ਸਾਬ ਲਯੋ ਅਪਨੇ ਦਿਜ ਨਾਇਕ ਜ
 ਤ੍ਰਿਯ ਕੇ ਹਿਤ ਕੀ ਸਪਸਾਨੀ ॥ ਰੈਨ ਗਏ ਚਲਿ ਕੈ ਮਧਿ ਮਾਰਗਿ ਪ੍ਰਭ
 ਭਏ ਸੁਪੁਜੇ ਪੁਰ ਮਾਨੀ ॥ ਘੇਰ ਸੁਗਾਉ ਲਯੋ ਪਲ ਭੀਤ ਰਖਾਨ ਗਹ
 ਯੋ ਦਿਜ ਨਾਰ ਛੁਡਾਨੀ ॥ ੧੬੦ ॥ ਨਾਰ ਸਮੇਤ ਪਠਾਨ ਲਯੋ ਗਹਿ ਅਨ

ਕਿਸੂਨਹਿ ਹਾਥ ਉਠਾਯੋ ॥ ਤ੍ਰਾਸਿਤ ਬੀਰ ਮਲੇ ਛੁਦੁ ਕੇ ਕਿਤ ਦੀਨ ਨ ਅ
 ਨ ਸੁਚੀਰ ਫਿਰਾਯੋ ॥ ਲੈ ਭਿਨ ਕੇ ਮੱਧਿ ਪੈਂਤ ਪਰੇ ਭੁਟ ਆਨ ਹਜੂਰ ਪ੍ਰ
 ਤੰ ਛੁਦਿ ਖਾਯੋ ॥ ਹੋਤ ਜੈ ਕਾਰ ਅਜੀਤ ਭੁਯੋ ਸਿੰਘ ਛੀਰ ਸਮਾਨ ਪ੍ਰਭੂ
 ਜਸੁ ਛੁਦਾਯੋ ॥ ੧੬੧ ॥ ਨਾਰਿ ਵਈ ਦਿਜ ਕੇ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਆਦਰ ਸੇ ਨਿ
 ਜ ਤੀਰ ਬੈਠਾਈ ॥ ਤੀਰ ਨ ਛੇਦ ਪਠਾਨ ਕਰ ਕੇ ਸਿਰ ਤੇ ਲਪਟਾਇ ਸ
 ਬੈ ਸੁਦਿ ਖਾਈ ॥ ਸਾਚੁ ਅਦਾਲਤ ਕੈ ਭਵ ਭੂਖਣ ਦੂਖਣ ਦੂਰ ਕਰੈ
 ਅਰੁ ਹਾਈ ॥ ਤਾਦਿਨ ਤੇ ਗੁਰ ਕੇ ਜਸੁ ਪਾਵਨ ਗਾਵਤ ਹੈ ਕਬ ਬਿੰਦ ਬ
 ਨਾਈ ॥ ੧੬੨ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ਤਪਤ ਤੇਲ ਸਿਰ ਭਾਰ ਕਰ ਤੀਰ ਨ
 ਛੇਦ ਕਰਾਇ ॥ ਸਰਬ ਜਗਤ ਕੇ ਨਿਰਖ ਤੇ ਮਾਰਿ ਓਨੀ ਚ ਬਨਾਇ ॥
 ੧੬੩ ॥ ਤ੍ਰਿਪਾ ਵਈ ਦਿਜ ਤਵ ਨ ਕੇ ਦੁਸਟ ਹਨ ॥ ਇਤ ਆਇ ॥ ਗੁ
 ਰ ਪੂਰਨ ਕੇ ਜਗਤ ਮੇ ਰਹੇ ਅਧਿਕ ਜਸੁ ਛੁਦਾਇ ॥ ੧੬੪ ॥ ਨਾਰਦ
 ਲਾਲ ਮਿਰੋਸ ਕੀ ਘੋਰ ਬਿਪ ਮਿਲਾਇ ॥ ਇਤੀ ਕਥਾ ਪੂਰਨ ਕਰੀ
 ਏ ਮਧ ਧਾਇ ਬਨਾਇ ॥ ੧੬੫ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਿਲਾਸ
 ਸਾਖੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਚਾਰ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਉਨੀ ਸਮੇਧਿ ਆਇ ਸਮਾ
 ਪਤਮ ਸਤ ਸੁਭਮ ਸਤਾ ॥ ੧੬ ॥ ੧੬ ॥ ਅਠ ਜੂਰੋਂ ਪਈ ॥
 ਇਹ ਬਿਧ ਸੇ ਨਿਜ ਚਰਿਤ੍ਰ ਅਪਾਰਾ ॥ ਚੁਨ ਚੁਨ ਭਨੀ ਐ ਹੋਤ ਪਸਾਰਾ
 ॥ ਤਾਤੇ ਜਬ ਮੰਤ ਇਹ ਦਾਸਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੀ ਗੁਰ ਕਥਾ ਬਿਲਾਸਾ ॥
 ॥ ਅਨਿਕ ਜੁਧ ਆਨੰਦ ਪੂਰ ਭਾਗੀ ॥ ਵੇ ਇਨ ਸੇਵਕ ਰਹੈ ਸੁਧਾਰੀ ॥
 ਪਾਛੇ ਕਹਾ ਏਕ ਅਗ ਕਹੇ ॥ ਜਿਹ ਪਰਸਾਦ ਪਰਮ ਪਦ ਲਹੇ ॥ ੨ ॥ ਬ
 ਹੁਤ ਕਾਲ ਬੀਤਤ ਇਮ ਭੁਯੋ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਕੇ ਜਸ ਜਗੁ ਛੁਦਾਯੋ ॥ ਵੇ
 ਸਇ ਦੇਸ ਅਦੇਸ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ਧਰਨ ਗਗਨ ਮੈ ਜਿਤ ਕਿਤ ਭੁਯੋ ॥

੩॥ ਰਾਜੇ ਜੋਗ ਜਿਤ ਤਖਤ ਬਿਰਾਜੈ ॥ ਜਾ ਕੇ ਨਿਰਖ ਜਰਤ ਜਗਰਾ
 ਜੈ ॥ ਪੁਰੋਕੇ ਜਸੁ ਲਖ ਅਨਲ ਸਮਾਨਾ ॥ ਜੋਤੁ ਜਰਤ ਰਾਵ ਅ
 ਰੁ ਰਾਨਾ ॥ ੪॥ ਗੁਰ ਕੇ ਦਲ ਜੋਤੁ ਚਲ ਜਾਹੀ ॥ ਬਡੀ ਕਰੈ ਤਿ
 ਸੈ ਗਹ ਘਾਹੀ ॥ ਖਤ ਬਿਨ ਕਿਸਕੈ ਨਹੀ ਹਰੈ ॥ ਸਭ ਜਨ ਕੀ ਰੱਛਾ
 ਨਿਜ ਕਰੈ ॥ ੫॥ ਹੈ ਅਜ ਭੇਟ ਛੀਰ ਜੇ ਦੇਈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਬਖਸ ਖਾਲਸਾ
 ਲੇਈ ॥ ਕਰੈ ਬਿਲੀਬ ਭੇਟ ਨਹੀ ਆਨੈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਹਨੈ ਤੇਗ ਧਨ ਬਾਨੈ ॥ ੬
 ॥ ਸ੍ਰੇਯਾ ॥ ਕੇਤਕ ਕਾਲ ਬਿਤੁ ॥ ਇਹ ਭਾਤੁ ਨ ਰਾਵ ਜੁਰੈ ਮਿਲ ਬਾ
 ਤ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਰਾਜ ਗਯੇ ਬੁਰ ਬੀਰ ਮਰੇ ਪਤਿ ਸਾਹਨ ਕੀ ਪਤਿ ਨਾਲ
 ਰਹਾਰੀ ॥ ਰੈਨ ਦਿਨ ਬਢਤੇ ਸੁਗਯੇ ਜਿਮ ਏਕ ਮੋਕੇ ਬਰ ਬੰਦ ਨਿਹਾ
 ਰੀ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਸੁਭੈ ਸੁਉ ਪਾਟ ਕੋਰੇ ਜਿਮ ਧਾਮ ਰਹੈ ਗਿਰ ਕੀ ਮੱਧਿ ਧਾਰੀ
 ॥ ੭॥ ਜੋ ਪੁਨ ਜੇਰ ਸਭੈ ਲਗੀ ਮੈ ਦਲ ਤੋ ਨਹੀ ਜੀਤ ਸੁਦੇਗੁ ਭੁਜਾਈ
 ॥ ਜੋ ਨਿਜ ਬੈਠ ਰਹੈ ਘਰ ਮੈ ਤਬ ਛੀਨਤ ਹੈ ਯਹ ਭੀ ਠਕੁਰਾਈ ॥ ਜੋ
 ਪੁਨ ਜਾਇ ਮਿਲੈ ਉਤਹੀ ਨਹੀ ਲਾਜ ਰਹੈ ਮੁਖ ਲਾਗਤ ਸਿਆਹੀ ॥ ਤਾਂ
 ਤੇ ਸੁਸਾਹ ਪੈ ਫੇਰ ਚਲੈ ਨਿਜ ਲਿਆਵਹੁ ਤਾਂ ਕਹ ਆਪ ਚਲਾਈ ॥
 ੮॥ ਜੋ ਸੁ ਬਿਚਾਰ ਸਭੈ ਗਿਰ ਨਾਇਕ ਆਪ ਚਲੇ ਕਿਨ ਦੂਤ ਪਠਾਏ
 ॥ ਕੇਤਕ ਕਾਲ ਅਬੈ ਚਲ ਕੈ ਪੁਨ ਸਾਹ ਦਿਲੀ ਸਕੇ ਤੀਰ ਸਿਧਾਏ ॥
 ਫਾਰਤ ਚੀਰ ਪੁਕਾਰਤ ਆਰਤ ਦੀਨ ਨ ਜੇ ਸਭ ਹੀ ਪਿਪਿ ਆਏ ॥
 ਸਾਹ ਨਿਹਾਰ ਦਸ ਉਨ ਕੀ ਮਨ ਦੁਖਤ ਹੈ ਤਿਨ ਧੀਰ ਧਰਾਏ ॥ ੯॥
 ਸਾਹ ਨਿਹਾਰ ਦਸ ਉਨ ਕੀ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਕਹੈ ॥ ਤੁਮ ਕਾਮ ਕਰੇ ਰੋਜੇਰ
 ਸਭੈ ਧਨ ਨੀ ਗਿਰ ਕੀ ਪੁਨ ਜਾਇ ਕੈ ਤਾਹੀ ਕੇ ਸੰਗ ਲਰੇ ਰੋ ॥ ਆਇਸ
 ਹੈ ਤੁਮ ਕੋਹ ਮਰੀ ਤੁਮ ਘੋਰ ਸਭੈ ਗਿਰ ਤੁਸ ਪਰੇ ਰੋ ॥ ਮੇਮਨ ਚਿੰਤਸ

ਹੈ ਨਿਸਬਾਸਰ ਮਾਰਤ ਹੋਤਿ ਹਨ ਹਿਰੇਰੇ ॥ ੧੦ ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਸੇਜ ਬ
 ਸਾਹਿਕ ਯੋਤ ਬਹੈ ਇਨ ਕੇਤਨ ਮੈ ਜਿਅ ਆਯੋ ॥ ਰਾਇ ਮਲੇਛ ਦੁਇ
 ਮਿਲ ਦੂਤਨ ਪਾਪ ਬਡੇ ਮਨ ਮੱਧਿ ਪਕਾਯੋ ॥ ਸਦਾ ਸੁਕਲੀਕਲ ਗੇ
 ਜਿਹ ਤੇ ਕੁਲ ਸੇ ਇਨ ਨੀਚਨ ਬਸੇਤ ਬੁਨਾਯੋ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਸੁਪ੍ਰੀਤ ਗਰੈ ਜਿ
 ਮ ਬੀਸਟ ਹੈ ਇਨ ਆਹਿਕਲੀਕਲ ਗਾਯੋ ॥ ੧੧ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥
 ਲਿਖਕਾਗਦਤ ਬਤੁਰ ਕਨੈ ਦਏ ਤਟਨ ਕੇਹਾ ਬਾ ॥ ਕਯੋਤ ਹਾਂਤੁ ਮ
 ਜਾਇਕੈ ਲੀਜਹੁ ਸੂਬੇ ਸਾਬਾ ॥ ੧੨ ॥ ਬਿਦਾ ਭਏ ਏਥਾਂ ਤੇ ਉਤ ਸੀ
 ਗਤ ਸੁਨ ਪਾਇ ॥ ਸਰਬ ਭੇਦ ਦੂਤਨ ਕੋ ਲਿਖ ਇਤ ਦਯੋ ਪਠਾਇ ॥
 ੧੩ ॥ ਅਕੁਲ ॥ ਸਰਬ ਸਹਰ ਕੀ ਸੰਗਤ ਹੈ ਇਕ ਥਾਨ ਜੀ ॥
 ਗੁਪਤ ਕਥਾ ਕਰ ਲਿਖੀ ਹਜ਼ੂਰ ਨਿਧਾਨ ਜੀ ॥ ਏਕ ਸਿੱਖ ਕੇ ਕਰ ਮੇਦ
 ਈ ਬੁਨਾਇ ਕੋਹਿ ਯਾ ਬਿਧਿ ਤਮੈ ਭੇਦ ਸੁਦਯੋ ਜਿਤਾਇ ਕੋ ॥ ੧੪ ॥
 ਸੁੰਯ ॥ ਪੰਨਜ ਨੀਰਧਿਤ ਤਕਿਧੈ ਨਿਜ ਲੋਗ ਬਖਾਨਤ ਹੈ ਜ
 ਗਜਾਹੀ ॥ ਆਪ ਪ੍ਰਤਾਪ ਨਿਹਾਰ ਜੁਯੋ ਟਹੁ ਭਾਂਤਿ ਅਨੇਕ ਸੁਨਯੋ ਮ
 ਨ ਮਾਹੀ ॥ ਆਨ ਪਕਾਰ ਕਰੀ ਸੁਮਲੇਛ ਪੈ ਟਾਰ ਕਿਧੈ ਜਿਹ ਪਾਰਨ
 ਪਾਹੀ ॥ ਪਾਪ ਗਾਨਿਯੋ ਇਨਹੁ ਮਨ ਭੀਤਰ ਤੇਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਕਛੁ ਹੈ ਨ ਦੁਰ
 ਹੀ ॥ ੧੫ ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਭੇਦ ਅਪਾਰ ਲਿਖਾ ਉਨ ਦੇ ਨਰ ਹਾਦੁ ਹਜ਼ੂਰ ਪ
 ਠਾਯੋ ॥ ਆਨ ਵਈ ਪਤੀਆਂ ਗੁਰ ਕੀ ਸਬ ਚੀਨਤ ਬਤ ਸੁਮੇਦ ਬਢਾ
 ਯੋ ॥ ਵੀਨ ਦਯਾਲ ਸੁਚੇਤ ਭਏ ਇਤ ਦੂਤਨ ਆਉਤ ਸੁਮ ਮਚਾਯੋ ॥
 ਦੇਸਨ ਦੇਸ ਪਠੈ ਕਹ ਮਾਨ ਸਸੈਨ ਸਬੈ ਨਿਜ ਤੀਰ ਬਲਾਯੋ ॥ ੧੬ ॥
 ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਸਰ ਰਾਜਨ ਗ੍ਰਿਹ ਆਨ ਕਰ ਕੀਨੈ ਇਹੀ ਉਪਾਇ ॥
 ਦੇਸ ਦੇਸ ਪਠ ਪਤ੍ਰ ਕਾ ਲੀਨੈ ਨਿਪਤਿ ਬਲਾਇ ॥ ੧੭ ॥ ਚੰਪਈ

॥ ਗੁਰੀਏਰ ਜਸਟਾਰ ਸੁਜਾਨਹੁ ਜਮੁ ਲਾਗ ਕੋਟੋਰ ਪਛਾਨਹੁ ॥
 ਪੁਰੀਆ ਨੂਰ ਚੰਦੇ ਸੁਰ ਮਾਯੋ ॥ ਗਿਰ ਕੀ ਸੈਨ ਅਧਿਕ ਲਿਆਯੋ ॥ ੧੮ ॥
 ॥ ਕੈਰੁਲ ਕੁਲੂ ਭੁਟੰਤ ਸੁਆਟਤਾ ॥ ਮੀਡਿ ਸਪਤੀ ਬਿਸੁਹਰ ਸਿਧਾਵਤਾ ॥
 ਸਿਰੀਨ ਗਰ ਤੇ ਆਦਿ ਸੁਰਾਜੇ ॥ ਆਏ ਤਲੇ ਬਜਾਵਤ ਬਾਜੇ ॥ ੧੯ ॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਸੀਰੀਦ ਆਦਿ ਲੋਹੇ ਰਕੇ ਸੂਬੇ ਸਰਬ ਬੁਲਾਇ ॥ ਅਧਿ
 ਕੋ ਕੋਪ ਮਹਾਰਾਜ ਪਰ ਏ ਆਏ ਕਰਿ ਧਾਇ ॥ ੨੦ ॥ ਸੈਯਾ ॥ ਵੇਉਤ
 ਕੋਪ ਸੁਯਾ ਬਿਧਿ ਆਵਤ ਜੇਰ ਕਿਧੋ ਖਲਕੀ ਬਲਧਾਨੀ ॥ ਦੀਨ ਦਯਾ
 ਲਕਥਾ ਸੁਇਤੈ ਸੁਨ ਤੇ ਹਿਕਥੇ ਸੁਅਕਥ ਕਹਾਨੀ ॥ ਮੇਲ ਬਡੇ ਕਰਿ
 ਕੈਰਿਤ ਫਾਗਨ ਸੰਗਤਿ ਹੋਤ ਬਿਦਾ ਸੁਨਿਧਾਨੀ ॥ ਪਾਗ ਬੀਧਾਇ ਦਏ
 ਸਿਰਪਾਇ ਨ ਹੋਤ ਬਿਦਾ ਇਕ ਆਵਤ ਜਾਨੀ ॥ ੨੧ ॥ ਯੈ ਬਤੀਅੰ ਸੁ
 ਨ ਕੈ ਕਰੁਨਾ ਨਿਧ ਯੈ ਬਿਧ ਸੇ ਪੁਨ ਕਾਰਜ ਕੀਨੇ ॥ ਸਿੱਖ ਸਖ ਧਰੀਯਾ
 ਹਈ ਆਰਨ ਰਾਖ ਸਬੈ ਨਿਜ ਤੀਰ ਸੁਲੀਨੇ ॥ ਕੇਤ ਕੋਰੇ ਜਛਿ ਮਾਹਿ
 ਦਈ ਕਰ ਕੇਤ ਕਭਾਵਨ ਮੈ ਚਿਤ ਦੀਨੇ ॥ ਜੁਝਹਿ ਗੋਪਗ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਭੀ
 ਤਰਯਾ ਸਮ ਅੰਰ ਨਯੈ ਮਨ ਚੀਨੇ ॥ ੨੨ ॥ ਚਉਪਈ ॥ ਕੇਤ ਕਅ
 ਨ ਹਜੂਰ ਮਸ਼ਾਰਾ ॥ ਕਰੇ ਕਿਸਰੀ ਖਾਚੀਰ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ਕਿਸੂ ਤਿਲੋਨ
 ਅਰਨ ਬਨਾਏ ॥ ਸਾਮੁਹ ਜੁੱਧ ਜੁਝਨੇ ਚਾਏ ॥ ੨੩ ॥ ਕਿਨ ਹੂੰ ਕਹਾ
 ਜਗਤ ਸੁਖ ਭੈਯਾ ॥ ਚਾਰਿ ਦਿਨ ਰਟਤੇ ਗੁਨ ਗੋਯਾ ॥ ਤਾਂਤੇ ਸਫਲ
 ਪਾਨ ਕਰ ਲੀਜੈ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰਨ ਕਾਰਜ ਚਿਤ ਦੀਜੈ ॥ ੨੪ ॥ ਯੈ ਕਹਿ
 ਆ ਅਰਦਾਸ ਕਰਾਵੈ ॥ ਅਪਨੀ ਅਪਨੀ ਮਿਸਲ ਸੁਜਾਵੈ ॥ ਜਹਜ
 ਹ ਦਏ ਮੇਰ ਚੇਦਾ ਲਾ ॥ ਤਿਹ ਤਿਹ ਭੁਏ ਠਾਂਢ ਗਹਿ ਭਾਲਾ ॥ ੨੫ ॥
 ਸਟੈਯਾ ॥ ਆਏ ਹੈ ਦੂਤ ਕਿਧੋ ਕਈ ਲਛਕ ਸੈ ਅਦਮੀ ਰਪਠਨ

ਚੁਗਤੇ ॥ ਕਾਬਲ ਮੈ ਸੁਪਿਸੈਰ ਜਿਨੈ ਗਿਹ ਚਾਕੁਰ ਹੈ ਸੁਤ ਬਾਬਰ ਨਤੇ ॥
 ਗਜਰ ਅੰ ਇਤ ਰੰਘੜ ਕੇਤੁ ਕਾ ਆਵਤੁ ਹੈ ਕਰ ਕੈ ਮਨ ਮੋਤੇ ॥ ਕਾਲ
 ਜਮਨ ਤੇ ਜਮੇ ਘਨ ਸਮਾਮ ਪੈ ਤਿਯੋ ਇਨ ਨੀਚਨ ਕੀਨ ਅਗਤੇ ॥ ੨੬ ॥
 ॥ ਤਾਰ ਗਨੈ ਨਭ ਕੇ ਨਰ ਚਾਤਰ ਮੇਘ ਸੁਬੂਦ ਬਨੈ ਦਲ ਜੇਈ ॥ ਹੋਤ
 ਸਮਾਗ ਇਨੋ ਸਭ ਕੀ ਜਤ ਤਾਰ ਬਨੈ ਘਨ ਕੀ ਮਨ ਸੇਈ ॥ ਨਹਿ ਕਛੁ
 ਗਿਨਤੀ ਉਨ ਕੀ ਜਿਤ ਆਹਿ ਮਲੇਛੁ ਅਏ ਕਰ ਦੇਈ ॥ ਘੋਰ ਚਹੂੰ
 ਦਿਸ ਆਵਤੁ ਯੋ ਪੁਰ ਜਿਯੋ ਬਦਰਾ ਗਿਰ ਭਾਵਦੁ ਚਈ ॥ ੨੭ ॥ ॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਜਬੈ ਪ੍ਰਬਲ ਦਲ ਅਰੁਨ ਕੇ ਲਗੇ ਚਹੂੰ ਦਿਸ ਆਇ ॥ ਸੀ
 ਸਤਿਗੁਰ ਕਰ ਮੇਰ ਚੇਈ ਨੇ ਸਿੰਘ ਬਿਠਾਇ ॥ ੨੮ ॥ ਅਧਿਕ ਮਾਰਿ
 ਇਹ ਬਿਧਿ ਕਰੀ ਖਲ ਦਲ ਕੇਤੁ ਬਘੇਰਾ ॥ ਚਤੁਰ ਦਿਸਾ ਦਲ ਅਰੁਨ
 ਕੇ ਦਯੋ ਖਾਲ ਸੇਫੇਰਾ ॥ ੨੯ ॥ ਚੁਪਈ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕਰ ਮੇ ਖਾਲ ਸੇ
 ਜੁਧਾ ॥ ਜਿਤ ਕਿਤ ਪਰੀ ਲੋਥੈ ਬੁਧਾ ॥ ਕੇਹਰ ਜਮੇ ਇਕ ਨਰ ਭਭਕਾ
 ਹੀ ॥ ਰੰਡ ਮੰਡ ਕਰ ਅਰੁਨ ਗਿਰਾਹੀ ॥ ੩੦ ॥ ਗਗਨ ਮੰਡੁਲ ਖਾਲ ਸ
 ਇਕ ਫਾਸੀ ॥ ਭੁਚਰ ਕਿਤਕ ਬੀਰ ਮਤਿ ਰਾਸੀ ॥ ਯੋ ਗਹਿ ਕਰ ਫਹਿ
 ਅਰਾ ਉਡਾਹੀ ॥ ਹਨੁ ਮਾਨ ਕਾਲੀ ਛਬ ਪਾਹੀ ॥ ੩੧ ॥ ਚਿਤੁ ਗੁਪ
 ਤ ਗਨੀ ਅੰ ਜੇ ਦਲਾ ॥ ਬਿਬਿਧ ਭਾਂਤਿ ਤਿਹ ਬਧ ਕਰ ਖਲਾ ॥ ਦਿਵ
 ਕੁਲ ਦੇਤ ਕੁਲ ਨ ਜੇ ਬੀਰਾ ॥ ਅਵਰ ਸਹੀ ਦਲ ਰਤ ਮਤ ਧੀਰਾ ॥
 ੩੨ ॥ ਗਿਧ ਬਜਛ ਕੁਲ ਨ ਕੋ ਸਿਖਾ ॥ ਤੇ ਜੁਧਤ ਰਨ ਟਰਤ ਨ ਵਿਖਾ
 ॥ ਜੇ ਗਨ ਬੀਰ ਭੂਤ ਅਰੁ ਪ੍ਰੇਤਾ ॥ ਨਾਚਤ ਉਠਤ ਮਜਾਨ ਅਮੇਤਾ ॥
 ੩੩ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਅਧਿਕ ਮਾਰਿ ਜਬ ਖਾਲ ਸੇ ਕਰੇ ਸਤ ਜਬ ਚੁ
 ਰਾਤ ਬਰਾਜਨ ਤੁਰ ਕਾਨ ਕੈ ਅੰ ਸੇ ਕਹਾ ਹਜੂਰਾ ॥ ੩੪ ॥ ਜਬ ਹਮਾਇ

ਨਸਿਉਲਰੇਗੇਸਫਜੰਗਰਟਮੰਡਾਤਬਇਹਬਹੁਬਿਧਲਰੇਗੇ
 ਅਤਿਚਿਤਕਰਸੁਖਮੰਡਾ॥੩੫॥ ਚੰਪਈ ॥ਬਹੁਓਰਮਰਚੇ
 ਧਰਦੂਰੀ॥ਘੋਰਛੋਰੇਲਾਇਜਗੁੰਗੀ॥ਤੁਬਇਨਵਹੈਭਾਂਤਿਨਿਜ
 ਕਰਾ॥ਘੋਰਦੂਰਦੂਰਪਰਡਰਾ॥੩੬॥ਦੇਸੀਤਰਕੀਛੋਰਮੰਗਾਈ॥
 ਜਹਤਹਥੈਠੇਮੰਚਚਨਲਾਈ॥ਵਰਦੂਰਘੋਰਤਿਨਡਰਾ॥ਅਟ
 ਤਜਾਤਮਨੇਨਰੁਕਰਾ॥੩੭॥ਇਹਬਿਧਿਹੋਤੁਰੈਨਦਿਨਜੁਧਾ॥
 ਕਿਤਕਮਾਸਗੇਬੀਤਬਿਰਧਾ॥ਸਸਤਧਾਰਸੇਵਕਸਿਖਜੁਨਾ॥
 ਜਤਨਪਾਇਕਰਭੀਤਰਪਿਆਨਾ॥੩੮॥ਸਸਤਧਾਰਜੇਤਕਨ
 ਰਬੀਰਾ॥ਜੁਧਕਰਤਅਨੰਦਧਰਧੀਰਾ॥ਮਾਈਅਵਰਸਿਖਨੀਜੇ
 ਈ॥ਸਾਧਉਦਾਸੀਭਗਤਜੁਹੇਈ॥ਤੇਘਟਕਮਸਕਧਰਕੀਧੇ॥
 ਪਾਨੀਪਾਇਮੰਚਚਨਮਧੋ॥ਏਕਉਦਾਸੀਸਾਧਕਨੈਯਾ॥ਸਾਧੁਮ
 ਤੇਸਾਧਗੁਨਗੋਯਾ॥੪੦॥ਸੇਮਸਕੀਰਾਖੈਨਿਜਤੀਰਾ॥ਭਰਕਰ
 ਪਿਆਇਜਭਨਕੋਨੀਰਾ॥ਇਤਉਤਦੁਹੂੰਮੰਚਚਨਜਾਈ॥ਪਨ
 ਸਤਦੇਤਦੇਰਨਹੀਲਾਈ॥੪੧॥ ਚੈਯਾ ॥ਰੋਜਕਿਧੈਫਰੀਅ
 ਦਸੁਤੰਨਕੀਦੀਨਦਯਾਲਕੇਭੀਰਜੋਰੇਈ॥ਮੰਨਰਹੈਸੁਨਕੈਕਰੁ
 ਨਾਨਿਧਿਆਛੁਬੁਗੀਬਰਨੈਨਹੀਕੇਈ॥ਕੇਤਕਕਾਲਬਿਤਮੇਇਨ
 ਭਾਂਤਨਅਨਚਰਿਤਭਯੇਇਮਸੇਈ॥ਕੇਤਕਸਿੰਘਹਜੁਰਮਿਲੇ
 ਤਟਯੈਬਤੀਅੰਤਬਹੀਉਨਗੇਈ॥੪੨॥ਜੇਪੁਰਜੁਇਹਏਕੁਘ
 ਰੀਜਲਲੈਮੁਰਚੈਉਨਕੈਨਹੀਜਾਈ॥ਤੋਹਮਦੇਤਭਜਾਇਉਨੈ
 ਨਿਜਸਤਲਖਮੇਨਹਝੁਰਕਦਾਈ॥ਜੇਰਕਰਮੇਬਹੁਭਾਂਤਨਮੈ
 ਜਬਹਾਇਲਹੈਤਿਨ ਧੀਰਤਜਾਈ॥ਲੈਜਲਏਉਨਮਧਿਗਯੇ

ਤਬੋਹੇਇ ਸੁਚੇਤ ਲਰੇ ਬਲੁ ਪਾਈ॥੪੩॥ ਸਾਧ ਨਹੀਂ ਯਹ ਦੁਤ ਗਿਰੀ
 ਨਕੋ ਸੁਤ ਲਖੈ ਪ੍ਰਭ ਜੁਮਨ ਮਾਹੀ॥ ਰੈਨ ਦਿਨ ਉਨ ਜਾਇ ਅਚਾਣਤ
 ਕਾਰਜ ਕੋ ਨ ਕਹੈ ਇਹ ਆਹੀ॥ ਭਾਰਤ ਮਾਰਇ ਸੈ ਪਲ ਮੈ ਹਮ ਕਾ
 ਕਰਿ ਮੈ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਭਰ ਪਾਹੀ॥ ਯੋ ਸੁਨ ਕੈ ਕਰੁਣ ਨਿਧ ਸਾਹਿਬ ਬੋਲ
 ਲਯੋ ਫਹ ਸਾਧੁ ਤਦਾਹੀ॥੪੪॥ ਪਾਧੜੀ ਛੰਦ ॥ ਤਿਹ ਕਹੀ ਬੋ
 ਲ ਕਰੁਣ ਨਿਧਾਨ॥ ਭੁਟ ਕੋ ਬਾਕ ਸੁਣਿ ਸਾਧ ਕਾਨ॥ ਜਬ ਹੁਇ ਇੰ
 ਛ ਭੁਤ ਜਲ ਪਿਆਨ॥ ਭੁਟ ਚੀਨ ਆਪ ਜਲ ਦਿਹੁ ਸੁਜਾਨ॥੪੫॥
 ਨਹੀਂ ਰਹੈ ਬੈਠ ਨਿਜ ਕੈ ਸਥਾਨ॥ ਮੈ ਦੇਤ ਸਿਖ ਅਨਗਨ ਸੁਪਾਨ॥
 ਤੈਂ ਸਾਧ ਰੂਪ ਬਹੁ ਭਜਨ ਚੀਨ॥ ਕਮੇ ਕਰਤ ਕਸਟ ਤਨ ਹੇਤ ਹੀਨ॥
 ੪੬॥ ਨਹੀਂ ਦੇਹੁ ਨੀਰ ਆਪਨ ਬਿਚਾਰ॥ ਫਿਰ ਕਰੀ ਨਾਹਿ ਮੈ ਸੋ ਬਿ
 ਹਾਰ॥ ਹਮ ਰਾਗਿਰੀ ਨ ਕਾਯੋ ਬਿਰੁਧਾ॥ ਅਨਗਨ ਤਦੋ ਸਦਿਖ ਹੋ
 ਤ ਜੁਧਾ॥੪੭॥ ਕਛੁ ਮੁਲਖ ਦੇਸ ਗਛੁ ਨਗਰ ਸਾਰ॥ ਨਹੀਂ ਲਯੋ ਮ
 ਲ ਨੀਕੇ ਨਿਹਾਰ॥ ਕਟ ਕਛੁ ਦੰਡ ਹਾਸ ਲਖ ਸੁਲਾ॥ ਮੈ ਨਹੀਂ ਲਯੋ
 ਉਨ ਕਾ ਬਿਸੁਲਾ॥੪੮॥ ਯਹੋ ਲਰਤ ਆਨ ਦਲ ਜੋਰ ਲਛਾ॥ ਭੁਰ
 ਕਾਨ ਆਨ ਅਪਨੇ ਜੁਪ ਛਾ॥ ਫਹ ਕਈ ਲਾਖ ਜੋਧਾ ਅਨੇਕਾ ਹਮ
 ਅਲਪ ਆਹਿ ਗੁਰ ਕੀ ਸੁਟੇਕਾ॥੪੯॥ ਉਨ ਉਦੈ ਅਸਤ ਲੈ ਜੋਰ ਦੀ
 ਪਾ॥ ਕਰ ਜਾਇ ਏਕ ਜਹ ਤਹ ਮਹੀ ਪਾ॥ ਨਿਤ ਕਰੈ ਆਨ ਇਹ ਭਾਂਤਿ
 ਜੁਧਾ॥ ਗੁਰ ਕਹਾ ਬੈਨ ਸੁਨ ਲੈ ਸਬੁਧਾ॥੫੦॥ ਸੁਨ ਫੇਰ ਮੈ ਸਕਰੀ
 ਮੈ ਨਕਾਮ॥ ਜਿਮ ਕਰਤ ਆਗ ਮੈ ਬੁਧ ਧੰਮਾ॥ ਆਪਨ ਬਿਲੋਕ
 ਜੋਧਾ ਸੁਧੀਰਾ॥ ਦਿਹੁ ਤਾਹਿ ਚੀਨ ਅਛੇ ਸੁਨੀਰਾ॥੫੧॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰ
 ਦ ॥ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸੁਬਾਨੀ॥ ਸੁਨੀ ਸਾਧ ਕਾਨੀ॥ ਤਬੈ ਯੋ ਸੁਗਾਯੋ॥ ਕ੍ਰਿ

ਪਾਲੇ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ੫੨ ॥ ਸਬੈ ਓਰ ਸਾਰੈ ॥ ਤੁਝੈ ਖੇਲ ਡਾਰੈ ॥ ਤਿਹਾਰੇ ਵਿਦਾਰ
 ॥ ਸਬੈ ਹੀ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ੫੩ ॥ ਬਿਨ ਤੇਰੇ ਵੇਦਾ ॥ ਲਖੇ ਮੈਨ ਭੈ ਵੇਦਾ ॥ ਤੁਮੈ ਹੀ
 ਜਤਾਈ ॥ ਇਥੇ ਸਾਰ ਜਾਈ ॥ ੫੪ ॥ ਪਾਧੜੀ ਛੰਦ ॥ ਪੁਰਮੀ ਅ
 ਕਾਸ ਜਲ ਬਲ ਨ ਮਧਿ ॥ ਯਹ ਤੇਰੇ ਖੇਲ ਰਾਜੀਤ ਸੁਧਾ ॥ ਤੁਹ ਕਹਾ ਅ
 ਦਿਰੀਟੀ ਬਿਰੀਚਾ ॥ ਮੁਹ ਨਿਰਖ ਜੇ ਤਿਨ ਹੀ ਅਵਰ ਰੰਚਾ ॥ ੫੫ ॥ ਪਿਥੀ
 ਗਿਰੀਬ ਬਾਨੀ ਮਝਾਗਾ ॥ ਤੁਹ ਏਕ ਰੂਪ ਬਰਨਿਯੇ ਦਿਯਾਗਾ ॥ ਯੈ ਸੁਨਤ
 ਬੈਨ ਤਾ ਕੇ ਰਸਾਲਾ ॥ ਗੁਰ ਰਿਦਾ ਤਾ ਸੁਨਿ ਰਖਿਯੇ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ੫੬ ॥
 ਕਛੁ ਸਾਚੁ ਤਾ ਸੁਓ ਰਮੈ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਫਿਰ ਰਹੇ ਆਪ ਯੈ ਮੈਨ ਧਾਰਾ ॥ ਫਿਰ
 ਕਹੈ ਬੈਨ ਖਾਲਸ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ਇਹ ਕਰੇ ਨਾਹਿ ਪੀਛੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ੫੭ ॥ ॥
 ਨਿਰਾਜ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਤੁਝੈ ਦਿਆਲ ਖਾਲਸੇ ॥ ਰਹੇ ਬਚਨ ਸਾਲਸੇ ॥ ਇ
 ਸੈ ਕਛੁ ਨ ਗਾਈ ਮੈ ॥ ਕਰੈ ਜੁਚਿਤ ਭਾਈ ਮੈ ॥ ੫੮ ॥ ਇਹੈ ਜੁਜੀਤ ਮੰ
 ਤੁਹੈ ॥ ਰਿਤੇ ਜੁਨਾਮ ਰੀਤਹੈ ॥ ਸੁਬੈ ਰਮੀਤ ਜਾਸਕੇ ॥ ਅਨੰਦ ਨਿੰਦਤਾ
 ਸਕੇ ॥ ੫੯ ॥ ਇਸੈ ਸਮਾਨ ਜਾਨਿਯੈ ॥ ਤਿਸੈ ਜੁਪੁਜ ਠਾਨਿਯੈ ॥ ਅ
 ਸੈ ਜੁਸਾਧ ਕੇ ਇਹੈ ॥ ਦੁਲੀਭ ਜਾਨ ਸੋਇਹੈ ॥ ੬੦ ॥ ਤਿਨੈ ਜੁਸੰਗ ਪਾ
 ਵਈ ॥ ਪਵਿਤ੍ਰ ਲੋਕ ਜਾਵਈ ॥ ਜਨੀ ਮਮੋਤ ਕਾਲਕਾ ॥ ਕਟੈ ਸੁਦੂਖ
 ਜੁਲਕਾ ॥ ੬੧ ॥ ਪਵਿਤ੍ਰ ਗਮਨ ਧਮਾਨਹੈ ॥ ਰਹੈ ਪ੍ਰਭੁ ਕਥਾਨਹੈ ॥ ਪ੍ਰ
 ਥਾਇ ਸਾਧ ਤੋਨ ਕੇ ॥ ਭਨੇ ਜੁਸੁਧ ਭੋਨ ਕੇ ॥ ੬੨ ॥ ਦਿਨੈ ਜੁਰੈਨ ਜਾਨਿ
 ਯੈ ॥ ਦੁਯੀਤ ਜੁਧ ਧਾਨਿਯੈ ॥ ਸਭੈ ਸੁਦੇਸ ਦੇਸ ਕੇ ॥ ਅਵੇਦ ਲੀਨ ਰੇਸ
 ਕੇ ॥ ੬੩ ॥ ਜੁਰਿਯੇ ਜੁਦੀਪ ਸਾਰਹੀ ॥ ਕਰਯੇਨ ਜਾਸੁ ਮਾਰਹੀ ॥ ਹ
 ਜੂਰ ਬੀਰ ਜਾਵਈ ॥ ਜਤਨ ਪਾਇ ਆਵਈ ॥ ੬੪ ॥ ਰੰਪਈ ॥ ॥
 ਆਵਨ ਜਾਨ ਬੀਰ ਨਹੀ ॥ ਪਾਵੈ ਕੋਨ ਸਮੇਤਿ ਨ ਡੇਰ ਲਖਾਵੈ ॥ ਕੇਤ

ਕਮਾਸ ਬੀਤ ਕਰਗਏ। ਪੇਰ ਵੇਜੇ ਦਿਸਨ ਤਿਨ ਪਏ। ੬੫॥ ਆ
 ਟਨ ਰਸਤ ਮਨੈ ਉਨ ਕਈ। ਮਾਰਗ ਰੇਕ ਸਭੈ ਦਿਸ ਲਈ। ਏਕ
 ਬੀਰ ਅੰਸੀ ਬਿਧ ਕਰਹੀ। ਰੈਨ ਦਿਨ ਡੇਰੇ ਅਰਪਰਹੀ। ੬੬॥ ਅੱ
 ਧਿ ਬਜਾਰ ਤੁਰ ਕਕੇ ਜਾਈ। ਨਿਸ ਮੈ ਲੂਟੈ ਖੜਗ ਬਜਾਈ। ਏਕ ਅ
 ਰੁਨ ਕੀ ਰਸਤ ਨਿਹਾਰੀ। ਮਾਨੈ ਮਾਰ ਝਾਸਨ ਹੀ ਧਾਰੀ। ੬੭॥ ਏਕ
 ਚਲੇ ਕੋ ਸਨ ਬਹੁ ਜਾਈ। ਮਾਨੈ ਦਾਰੂ ਸੀਸ ਭਾਈ। ਏਕ ਸਦਾ ਮੇਰ
 ਚਨ ਸਟ ਧਾਨਾ। ਜੂਝਤ ਸਦਾ ਤੁਪਕ ਗਹਿ ਬਾਨਾ। ੬੮॥ ਏਕ ਦਿ
 ਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਬਰ ਅਗੋ। ਕਰੀ ਅਰਜ ਖਾਲ ਸਬ ਭਗੋ। ਉਪ
 ਰਤੇ ਆਟ ਤਖਤ ਜਲਾ। ਬੀਦ ਕਰਯੋ ਗਿਰੀ ਅਨ ਮਿਲ ਖਲਾ। ੬੯
 ॥ ਨਾਰ ਨਦੀ ਨਿਕਟ ਨਹੀ ਕੋਈ। ਜਲ ਲੈ ਅਚੈ ਬੀਰ ਬਰਸੇਈ। ਕ
 ਰੁਨਾ ਨਿਧ ਸੀ ਮੁਖ ਯੋਗਾਈ। ਫਹ ਹੈ ਚਰਨ ਜਾਨਣੀ ਮਾਈ। ੭੦॥
 ਉਨ ਕੀ ਮਨੈ ਕਰੀ ਨਹੀ ਰੈਰੈ। ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਵਰਸਨ ਹਮ ਦੇਰੈ। ਸੀ
 ਮਾਤਾ ਚਰਨ ਨਕੋ ਜਲਾ। ਆਵੈ ਗੋ ਹਮਰੇ ਪਹ ਚਲਾ। ੭੧॥ ਯੋਕ ਹਿ
 ਕਰ ਸਾਹਿਬ ਅਟੁਤਾਰੀ। ਬੋਲ ਖਾਲ ਸੇ ਬਾਤ ਸਿਖਾਰੀ। ਸਹ ਸਨ ਰਿ
 ਸਰਤਾ ਤਟ ਜਾਈ। ਹਮਰੇ ਦੇਹ ਸੀ ਦੇਸ ਪਠਾਈ। ੭੨॥ ਦੇਹਰਾ ॥
 ਸਨਤ ਬਚਨ ਗੁਰ ਬਕਤ ਤੇ ਤਰਕ ਸਤੀਰ ਨਿਕਾਰ। ਵਧੇ ਹਾਥ ਤਬ
 ਖਾਲ ਸੇ ਅਤਿ ਅਨੰਦ ਜੀ ਅਧਾਰ। ੭੩॥ ਸ੍ਰੇਯਾ ॥ ਪਾਂਚ ਸੁਤੀ
 ਰਤੁ ਨੀਰਤੇ ਕਾਦੁ ਕੈ ਦੀਨ ਪ੍ਰਭੂ ਉਨ ਕੇ ਕਰਮਾਹੀ। ਜਾਇ ਕੋਹੋ ਸਤਗੁ
 ਮਨ ਕੋ ਨਿਜ ਪੁਰਹ ਮਾਤੁ ਹਮੇ ਸੁਇਹਾਰੀ। ਯਉ ਕਹਿ ਰੇਖ ਨਿਕਾਰ ਚ
 ਲੇ ਸਰਪੈ ਫਿਰ ਕੈ ਦਿਖੀ ਓਨ ਜਨਾਹੀ। ਲੈਤ ਬਾ ਅਇਸ ਸੀ ਮੁਖ
 ਕੀ ਚਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭੇ ਬਰ ਬੀਰ ਉਹਾਰੀ। ੭੪॥ ਜਾਇ ਤਬੈ ਸਤਗੁਮ

ਨਕੇਤਨ ਯਾ ਬਿਧ ਸੇਤਿਨ ਬੈਨ ਬਖਾਨੈ ॥ ਯਾਦਿ ਕਰੈ ਤੁਮ ਕੋ ਕਰਨ ਨਿ
 ਧਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸੀ ਹਰਿਜੰਛ ਨਿਧਾਨੈ ॥ ਅੰਗ ਅਨੇਕ ਕਥਾਨ ਕਹੀ ਯਾ ਜੀ
 ਵਕਹਾਤਿਨ ਕੀ ਗਤਿ ਜਾਨੈ ॥ ਯੈ ਬਚਤਾਖ ਸੁਰੇਖ ਕਹੀ ਸਰਗੀਨ ਕ
 ਕੋਟਿਰ ਅਨੰਦ ਠਾਨੈ ॥ ੭੫ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਏਸੇ ਦੇਸ ਮਹਾਰਾਜ ਕੇ
 ਸਰਸੰਗੀਤ ਨਿਕਾਰਾ ॥ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਕੀ ਚਿਰ ਕੋ ਚਲੈ ਸੁਮਤਿ ਪਗਧਾ
 ਰਾ ॥ ੭੬ ॥ ਕਿਤੁ ਕਦੂਰ ਜਬ ਚਲ ਗਏ ਉਠੈ ਭਰਮ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਠਿ
 ਰਿਦਿਖੀ ਮੈਤੁ ਹਿਮਾਇਤੀ ਆਵਤ ਹੈ ਕਿਧੈ ਨਾਹਿ ॥ ੭੭ ॥ ਨਿਰਾਜ
 ਛੰਦ ॥ ਲਖੇ ਕਹਾ ਪਿਛਾਰਹੀ ॥ ਚਲੀ ਸੁਗੰਗ ਧਾਰਹੀ ॥ ਸਹਸ੍ਰ ਧ
 ਰਿ ਆਵਹੀ ॥ ਸੁਸੇਤ ਸੇਭ ਪਾਵਹੀ ॥ ੭੮ ॥ ਸੁਛੀਰ ਨੀਰ ਸਾਨਿ ਹੈ ॥
 ਕਰੰਤ ਪਾਛ ਪਯਾਨ ਹੈ ॥ ਇਮੰ ਪ੍ਰਵਾਹ ਆਵਈ ॥ ਜਲੇ ਸਧਾਰ ਧਾਵ
 ਈ ॥ ੭੯ ॥ ਰੋਪਈ ॥ ਤਿਨ ਮਨ ਮੈ ਇਮ ਭਰਮ ਉਠਾਹਾ ॥ ਹਮੇ
 ਪ੍ਰਵਾਹ ਲਏ ਨ ਪ੍ਰਵਾਹਾ ॥ ਯੈ ਚਿੰਤਾ ਤਿਨ ਕੇ ਮਨ ਆਈ ॥ ਕਹਾ ਖੇਲ
 ਯਾਹ ਕਮੋ ਕਨਾਈ ॥ ੮੦ ॥ ਯੈ ਤਿਨ ਕੀ ਸੀਕਾ ਲਖ ਪਾਈ ॥ ਰਹਾ ਪ੍ਰ
 ਵਾਹੁ ਤਵ ਨਹੀ ਜਾਈ ॥ ਏਹ ਜੂਰ ਸਭ ਚਲ ਕੈ ਆਏ ॥ ਸਬ ਤਿਨ ਭੇ
 ਦ ਸੁਬਰਨ ਸੁਨਾਏ ॥ ੮੧ ॥ ਹਮਰੀ ਖਤਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਜਾਨਹਾ ॥ ਅਵ
 ਰਭੇ ਦਜਿਨ ਭੇਦ ਪ੍ਰਮਾਨਹਾ ॥ ਹਮ ਮਨ ਮੈ ਯੈ ਸੀ ਸਾਪਾਈ ॥ ਕਹੀ ਪ੍ਰ
 ਵਾਹੁ ਨ ਲਏ ਸਿਧਾਈ ॥ ੮੨ ॥ ਅੰਸ ਜਲੀ ਹਮ ਅਮਿਤ ਲਖਾਯੇ
 ॥ ਮਾਨਹੁ ਚਲਿਯੇ ਸਮੁੰਦ ਸੁਆਯੇ ॥ ਯੈ ਸੀ ਸੈ ਹਮ ਭਰਮਨ ਆਹੀ ॥
 ਪਲ ਮੈ ਭੁਯਾਲੇ ਪਰਿਹੁ ਜਾਈ ॥ ੮੩ ॥ ਨਿਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਸੁਨੀ
 ਤਿਨੈ ਕਹਾਨ ਹੈ ॥ ਕਰੇ ਨਿਜੀ ਬਖਾਨ ਹੈ ॥ ਸਮਾਸੁ ਪਾਇ ਆਇ ਹੈ ॥ ਪ
 ਟਿਰ ਸੇਭ ਪਾਇ ਹੈ ॥ ੮੪ ॥ ਪੁਰੀ ਅਨੰਦ ਪਾਇ ਹੈ ॥ ਕਰੰਤ ਕੇਲ ਜਾਇ

ਪੈ॥ ਸੁਸੇਤ ਨੀਰ ਅਛੁ ਪੈ॥ ਅਨੇ ਸੁਸੀਤ ਬਛੁ ਪੈ॥ ੮੫॥ ਬਨੀਤ ਪੈਰ ਪ
 ਟਕਾ॥ ਅਭੁਤ ਧਾਮ ਬਾਟਕਾ॥ ਨਰੀਜੁ ਨਾਰਿ ਮੰਜੁ ਪੈ॥ ਅਨੇ ਕਮਾਪ
 ਭੀਜੁ ਪੈ॥ ੮੬॥ ਹਿਮੰਤ ਨੀ ਹਿਮਾਇ ਤੀ॥ ਕਰੀਤ ਕੇਲ ਜਾਇ ਤੀ॥ ਕ
 ਲਕਲੇ ਸਨਾਸਨੀ॥ ਸੁਮਤ ਕੋ ਪ੍ਰਕਾਸਨੀ॥ ੮੭॥ ਦੁਖੀ ਰਿਖੀ ਉਥਾਰ
 ਨੀ॥ ਸਹ ਸਨਾਰਿ ਧਾਰਨੀ॥ ਸਦਾ ਜੁਨੀਰ ਨਾਇ ਪੈ॥ ਪਦਿ ਪਵਿਤ੍ਰ
 ਪਾਇ ਪੈ॥ ੮੮॥ ਸੁਯਾ ॥ ਬੀਰਨ ਕੋ ਸੁਸੁਨਾਇ ਕਿਪਾਨਿਧਿ
 ਯਾ ਬਿਧਿ ਸੋ ਸਰਤਾ ਜਸੁ ਗਾਯੋ॥ ਜੈਨ ਸੁਨੇ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਯੋ ਤਿਨ
 ਰੈਨ ਦਿਨ ਮਨ ਪ੍ਰੇਮ ਲਗਾਯੋ॥ ਆਗੈ ਸੁਨੇ ਅਬ ਜੁਧ ਕਥਾ ਜਿਮ
 ਦੂਤਨ ਅਨ ਪਮਿਡ ਕਰਾਯੋ॥ ਰੇਕ ਲਏ ਤਿਨ ਪੈ ਸਰੁ ਮਾਰਗ ਲਛ
 ਕਈ ਦਲ ਆਹਿ ਲਖਾਯੋ॥ ੮੯॥ ਚਉਪਈ ॥ ਭੁਖ ਪਿਆ
 ਸ ਸਿਰ ਪਰ ਨਿਜ ਸਹੈ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਬਾਨ ਠਾਢੁ ਵਿਤ੍ਰ ਗਾਏ॥ ਏਕ ਪ
 ਰੈ ਰੇਰੈ ਅਰਿ ਮਾਹੀ॥ ਲੂਟ ਮਾਰਿ ਕਰ ਪੀਰ ਧਰਾਹੀ॥ ੯੦॥ ਏਕ ਅ
 ਰੇ ਜੈ ਮਿਲਤ ਹਜੂਰੇ॥ ਅਵਰ ਅਸਤੁ ਆਗਤ ਪ੍ਰਨ ਪੂਰੇ॥ ਏਕ ਰੁਪ
 ਯਾ ਕੋ ਤਿਹ ਥਾਨੈ॥ ਬਿਕੈ ਅਨਾਜ ਸੇਰ ਤਿਹ ਜਾਨੈ॥ ੯੧॥ ਬਾਹਰ ਤੇ
 ਆਵਨ ਰਹ ਗਾਯੋ॥ ਮਿਲੈ ਹਜੂਰ ਫਹੈ ਸਰੁ ਲਯੋ॥ ਅਮੈ ਸੀਖੇ ਲਦ
 ਯਾਨਿ ਧਿਕੀਨੀ॥ ਕੰਨ ਸਕਤ ਫਾਂਕੀ ਗਤਿ ਚੀਨੀ॥ ੯੨॥ ਦੇਹ ਰਾ
 ਭੁਖ ਪਿਆਸ ਸਿਰ ਪਰ ਸਹੈ॥ ਨਿਤ ਠਾਂਢੇ ਨਿਜ ਬਾਨਾ ਜੇ ਕਛੁ ਮਿਲੈ
 ਹਜੂਰ ਤੇ ਫਹੈ ਬੀਰ ਸਰੁ ਖਾਨ॥ ੯੩॥ ਚਉਪਈ ॥ ਏਕ ਰੁਪ ਯੇ
 ਸੇਰ ਸੁਜਾਨਹੁ॥ ਬਿਕੈ ਅਨਾਜ ਤਵਨਹੀ ਬਾਨਹੁ॥ ਸੇਭੀ ਦੂਦਤਹ
 ਬਨ ਆਵੈ॥ ਕਹੈ ਪੀਰ ਕਿਉ ਤਨ ਇਹੁ ਪਾਵੈ॥ ੯੪॥ ਮਿਲ ਬੀਰਨ
 ਕੋ ਤਕ ਇਮ ਕੀਨਾ॥ ਨਿਸ ਮੈ ਦੌੜ ਕਹੀ ਮਗ ਲੀਨਾ॥ ਲੂਟਿਯੋ ਗਾਉ

ਵੁਣਮੈ ਜਾਏ। ਤਾਂ ਤੇ ਰਸਤ ਬਹੁਤ ਲੈ ਆਏ॥ ੯੫॥ ਕੇਤਕ ਪੋਟ ਲਏ
 ਸਿਰ ਜਾਹੀ॥ ਕੇਤਕ ਅਸੁਨ ਬੈਠ ਲਾਹੀ॥ ਕੇਤਕ ਜੁੱਧ ਕਰਤ ਪੱਛ
 ਆਏ॥ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਕੇਸ ਸੌੜ ਚਲਾਏ॥ ੯੬॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਅੰਨ
 ਬਹੁਤ ਲੈ ਆਏ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਬਿਤਾਏ॥ ਕੇਤਕ ਖਾਤ
 ਕਾਠਕੀ ਛੀਲਾ॥ ਕੇਤਕ ਫੂਲ ਪਾਤ ਕਰਹੀਲਾ॥ ੯੭॥ ਦੇਹਰਾ ॥
 ਇਹ ਬਿਧਿ ਸੈਂਸੀ ਖਾਲ ਸੈਂਕਰੀਤ ਬੈ ਗੁਜਰਾਨਾ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਬੀ
 ਤਾਇ ਕੈ ਫਿਰ ਪਹੁਚੇ ਰਿਹ ਬਾਨਾ॥ ੯੮॥ ਚੌਪਈ ॥ ਅਰਧ ਰਾਤ
 ਕਹਤ ਬਹੀ ਪਾਈ॥ ਲੂਟੇ ਨਗਰ ਅਟਰ ਇਕ ਜਾਈ॥ ਕੇਤਕ ਅੰ
 ਨ ਮਾਲ ਧਨੁ ਲੀਨਾ॥ ਤਿਹ ਰਸੁ ਅਟਕੇ ਸਰਬ ਪ੍ਰਬੀਨਾ॥ ੯੯॥ ਰ
 ਇ ਮਲੇ ਛੁਨ ਭੇਦ ਜੁ ਪਾਯੋ॥ ਲੈ ਸੰਗ ਬੀਰਨ ਤਹਾ ਸਿਧਾਯੋ॥ ਘਾਟੇ
 ਰੋਕਤ ਬੈ ਤਿਨ ਲੀਨੋ॥ ਬਰੇ ਜੁਧ ਇਨ ਸੋ ਉਨ ਕੀਨੋ॥ ੧੦੦॥ ਇਤੈ ਹ
 ਜੂਰ ਖਬਰ ਨਹੀ ਭਈ॥ ਉਨ ਕੀ ਕਰੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਸਈ॥ ਬਿਨ ਪੁ
 ਛੈ ਸਭ ਹੀ ਟੁਹ ਗਏ॥ ਅਨ ਗਨ ਬੀਰ ਅਰੁਨ ਕੇ ਅਏ॥ ੧੦੧॥ ਬ
 ਹੁਤ ਭਾਂਤਿ ਕਰ ਅਧਿਕ ਅਖਾਰੇ॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਅਰੁ ਪੂਰ ਸੰਘਾਰੇ॥ ਬ
 ਹੁਰੇ ਆਪ ਅਮਰ ਪੂਰ ਗਯੋ॥ ਕਿਤਕ ਸਿੰਘ ਉਤ ਕਉਤਕ ਕਯੋ॥
 ੧੦੨॥ ਨਿਰਾਜ ਛੇਦ ॥ ਤਬੈ ਹਜੂਰ ਖਾਲ ਸੇ ਇਕਤ ਮੱਤ ਰਾਸ
 ਜੀ॥ ਕਰੀ ਚਰਨ ਕੰਜ ਪੈ ਤਟਿਨ ਕੀਰਦਾਸ ਜੀ॥ ਗਏ ਜੁ ਸਿੰਘ ਨਾਜ
 ਕੋ ਸਭੈ ਜੁਝੈ ਸੁਥਾਨ ਹੀ॥ ਸੁਨੰਤ ਦੀਨ ਬੀਧ ਜੁ ਕਰਯੋ ਅਸੰਬਖਾਨ
 ਹੀ॥ ੧੦੩॥ ਬਿਨ ਹੁਕਮ ਕਯੋ ਗਏ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਬੰਨ ਗਾਇਯੋ॥ ਕਹੇ ਮੁ
 ਕਤ ਸਾਜੁ ਜੀ ਜਿਨੈ ਰਣਿ ਮਚਾਇਯੋ॥ ਸੁਆਨ ਜਾਨ ਬੀਧ ਨੀ ਤਿਨੈ ਤ
 ਰਾਸ ਟਾਰਿਯੋ॥ ਸਮਿਧ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਹਜੂਰ ਧਾਮ ਧਾਰਿਯੋ॥ ੧੦੪

॥ ਜਿਤੇ ਹਜ਼ੂਰ ਸਾਬਤ ਸੁਸਿਧ ਬੀਰ ਜਾਨੀਐ ॥ ਸਮਾਨ ਜਾਨ ਤੋਨ ਕੇ
 ਨ ਲੋਕ ਦੇਵ ਮਾਨੀਐ ॥ ਸੁਭੁ ਪਿਆਸ ਦੇਹ ਮੈ ਨੈਨ ਸੇ ਜਨਾਵਹੀ ॥
 ਸਨਧ ਬਧ ਹੋਇ ਕੇਨਿ ਸੰਗ ਜੀਗ ਜਾਵਹੀ ॥ ਇਕੈ ਦਿਵਾਰ ਆਸਰੈ
 ਜੀਅ ਤਿਸੇ ਨਿਹਾਰਿਐ ॥ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਅਨਾਜ ਕੇ ਕਿਮੰ ਸਰੀਰ ਧਾਰਿਐ
 ॥ ਕਿਮੰ ਸੀਤੋ ਖਆ ਪਹੀ ਦੇਸੁ ਸਭੈ ਬਿਲੋਕੀਐ ॥ ਨਹੀ ਤਨੀਰ ਨਾਜ
 ਕੇ ਬਿਨਾ ਨ ਦੇਹ ਰੋਕੀਐ ॥ ੧੦੬ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਧਰੇ ਪੀਰ
 ਤਾਹੀ ॥ ਮਿਲੈ ਅੰਨ ਜਾਹੀ ॥ ਇਮੰ ਸਾਤ ਮਾਸਾ ॥ ਰਹੈ ਕੈਸ ਸਾਜਾ ॥
 ੧੦੭ ॥ ਕਿਤੇ ਜੇ ਸੀਤੋ ਖੀ ਗਭੁਏ ਸੁਧ ਮੋਖੀ ॥ ਕਿਤੇ ਅੰਰ ਜੀਤਾ ॥ ਕਰੈ
 ਨੈਕ ਮੰਤ੍ਰਾ ॥ ੧੦੮ ॥ ਬ੍ਰਿਛੁ ਜੇ ਪੁਰਾਨੇ ॥ ਤਿਨੈ ਛੀਲ ਆਨੈ ॥ ਕਰੈ ਭੋਜ
 ਸੋਈ ॥ ਰਹੈ ਪ੍ਰਾਨ ਜੋਈ ॥ ੧੦੯ ॥ ਅਭਿਲ ॥ ਸਾਰ ਦਿਵਸ ਮੈ ਜੇ
 ਨਰ ਘਰੀ ਨ ਖਾਤ ਹੋ ॥ ਤਾ ਕੇ ਬਾਪ ਤ ਮੀਚ ਸੁਨੇ ਬਖਾਤ ਹੋ ॥ ਬੀ
 ਸਤੀ ਸਖਟ ਮਾਸ ਜੁ ਬੀਰ ਬਿਤਾਵਈ ॥ ਹੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਇਹ ਚਰਿਤ
 ਨ ਅਵਰ ਲਖਾਵਈ ॥ ੧੧੦ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਸਦਾ ਕਮਰ ਬਾਂਧੇ ਨਿ
 ਜ ਰਹੈ ॥ ਪਾਂਚ ਹਥਿਆਰ ਹਾਥ ਮੈ ਗਹੇ ॥ ਰੈਨ ਦਿਨ ਜਾਗੈ ਨਿਜ ਥਾ
 ਨੈ ॥ ਅਨਕ ਭਾਂਤਿ ਦੈ ਕੈਸ ਟੁਧਾਨੈ ॥ ੧੧੧ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਨਿਸਬਾ
 ਸੁਰਜਾਗਤ ਰਹੈ ਫਿਰਤ ਰਹੈ ਚਤੁਰੇਰਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਚੌਕੀ ਦੇਤ ਹੋਮ
 ਤ ਰਤੁ ਆਵੈ ਚੋਰਾ ॥ ੧੧੨ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕਠਨ ਖੇਲਗੁ
 ਰ ਧਾਰਿਐ ॥ ਬਾਜ ਗਾਜ ਬੀਰਨ ਕੇ ਤਾਰਯੋ ॥ ਹੋਵਰ ਸੁੰਦਰ ਅਧਿਕ
 ਹਜ਼ਾਰੇ ॥ ਦਾਨ ਘਾਸ ਹੋਤ ਨਿਜ ਮਾਰੇ ॥ ੧੧੩ ॥ ਪਰਸਾਦੀ ਆਦਿਕ
 ਗਜਰਾਜਾ ॥ ਦਏ ਸੁਕਾਇ ਗਰੀਬ ਨਿਟਾਜਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਸੋਭਤੁ
 ਜੇ ਸੁਸੀਘਾਰੇ ॥ ਕਾਮ ਦੇਵ ਜਨ ਦਿਪਤ ਦਿਵਾਰੇ ॥ ੧੧੪ ॥ ਕਈ ਲਛ

ਖਰਚੇ ਜੁਗੁਪਯਾਤੁ ਦੱਖ ਖੋਜਤੁ ਮਿਲੇ ਨ ਭਯਾ ਸੂਰਬੀਰ ਸੁੰਦਰ ਅਵ
 ਤਾਰੀ ਆਖਨ ਪਾਨ ਬਿਨ ਦੇਹ ਬਿਸਾਗੀ ॥ ੧੧੫ ॥ ਖਾਸ ਤਬੇਲਾ ਸਰਬ ਸੁ
 ਕਾਮੋ ਯੋ ਪ੍ਰਭ ਜੂਕੇ ਮਨ ਮੈ ਆਯੋ ਸਮੈ ਪਾਇ ਜਬ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨਾ
 ਮੱਧਿ ਤਬੇਲੇ ਕਰਤ ਪਾਨਾ ॥ ੧੧੬ ॥ ਦੇਹਰਾ ਆਪ ਤਬੇਲਾ ਨਿ
 ਰਖ ਨੈ ਜਬ ਨਿਜ ਕਰੈ ਪਾਨਾ ਅਸੁ ਗਾਇੰਦ ਸੁਟਹਲੀ ਏ ਸਰਬ ਪੁ
 ਕਾਰੈ ਆਨਾ ॥ ੧੧੭ ॥ ਆਸ ਦੇਹ ਤੇ ਉਰੁ ਗਯੇ ਰਹੇ ਹਾਤੁ ਅਰੁ ਸੁਆ ਅ
 ਜਕਾਲ ਇਹ ਜਾਤ ਹੈ ਭੋਜਨ ਹੀ ਨ ਗਿਰਾਸਾ ॥ ੧੧੮ ॥ ਕੈਹਮ ਕਉ ਸਿੱਤਿ
 ਖੈ ਤੇ ਖਨ ਕਰੇ ਦਯਾਗਾ ਕੈ ਭੋਜਨ ਹਮ ਦੀਜੀ ਮੈ ਅਬ ਹੀ ਕਰੁਣਾ
 ਧਾਰਾ ॥ ੧੧੯ ॥ ਸੁਨ ਅਨ ਸੁਨ ਕਰ ਬੇਨਤੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕਰਤਾਰਾ ਨਿ
 ਰਖ ਤਬੇਲਾ ਮੇਨ ਮੁਖ ਨਿਜ ਗ੍ਰਿਹ ਸੈ ਮਸ਼ਾਰਾ ॥ ੧੨੦ ॥ ਚੋਪਈ
 ॥ ਏਉ ਦਾਸ ਪ੍ਰਭ ਜੂ ਮਨ ਮਾਹੀ ਕਿਸੀ ਸਾਬ ਬੋਲੈ ਬਚਨਾਹੀ ਮੇ
 ਨ ਬਚਨ ਕਛੁ ਬੇਰ ਅਲਾਟੈ ਕਿਤ ਕਦਿ ਟੁਸ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਬਿਤਾਵੈ ॥
 ੧੨੧ ॥ ਭਟਨ ਸਮੈ ਮੈ ਸੇ ਸੁਨ ਪਾਈ ਗੁਰ ਬਖਸਿ ਸਿੰਘ ਆਪੋ ਤਬ
 ਧਾਈ ਸਰਬ ਸਿੰਘ ਸੇਟ ਕਜਨ ਦਾਸਾ ਭਾਈ ਪੈ ਸਭ ਕਰੀ ਅਰਦਾ
 ਸਾ ॥ ੧੨੨ ॥ ਤਿਨੈ ਹਜੂਰ ਜਾਇ ਕੁਰ ਬਿਨੈ ਦਾਣਾ ਭੋਜ ਕਰਾਯੋ ਤਿਨੈ
 ਬੀਰਨ ਘੋਰੇ ਦਾਸ ਬਿਚਾਰੀ ਸਭ ਕੇ ਦਾਣਾ ਦੇਯੇ ਸੁਧਾਰੀ ॥ ੧੨੩ ॥ ਬ
 ਹੁਤ ਕਾਲ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਬਿਤਾਯੋ ਤਬ ਲੈ ਸੰਗ ਦਰਸ ਇਕ ਆਪੋ ਬਿ
 ਬਿਧ ਭਾਂਤਿ ਭੇਟਨ ਸੰਗ ਲੀਨੇ ਜਤਨ ਪਾਇ ਆਪ ਹੁਚ ਪ੍ਰਬੀਨੇ ॥ ੧੨੪
 ॥ ਏਕ ਸਿੰਘ ਉਨ ਮੈ ਮਤਿ ਗਾਸਾ ਪਾਰਸ ਪ੍ਰਗਟ ਸੁਨਿ ਓਤਿਹ ਪਾਸਾ ਸੇ
 ਜਬ ਇਹ ਠਾਂ ਆਯੋ ਪਿਆਰਾ ਸਭ ਤਿਨ ਹਿਅ ਕੋ ਬਿਵਤ ਨਿਹਾਰਾ ॥
 ੧੨੫ ॥ ਰਸਤਨ ਕਿਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਫਰਤਾਵੈ ਨਿਜ ਦਲ ਨਗ ਕਿਕਾਣ ਸੁ

ਕਾਟੈ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਸੋ ਤਿਨ ਚਰਿਤ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਨਿਜ ਮਨ ਮੈ ਅਸ ਗਟੀ
 ਬਿਚਾਰੀ ॥ ੧੨੬ ॥ ਧਨ ਨਹੀ ਦੁਹੈ ਸੀ ਗੁਰਤੀਰਾ ॥ ਤਾਤੇ ਦੁਖੀ ਰਹਤ
 ਹੈ ਬੀਰਾ ॥ ਜੇ ਧਨ ਹੋਵਤ ਖਾਸ ਖਜਨੈ ॥ ਕਮੇ ਭਟ ਖਾਵਤ ਬਿਰਛੁ ਪੁ
 ਰਾਨੈ ॥ ੧੨੭ ॥ ਧਿਗੁ ਮੇਕ ਹਭਾ ਖਿਯੋ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕੇ ਗੁਰ ਗਿਹ ਫ
 ਕੇ ਜਾਹੀ ॥ ਧਿਗੁ ਜਗ ਮੈ ਟਹੁ ਦਰਬ ਕਹਾਵੈ ॥ ਸਿੱਖ ਸਾਧ ਗੁਰ ਕਾ ਮ
 ਨ ਆਵੈ ॥ ੧੨੮ ॥ ਜੇ ਪੁਰਨ ਸਤਿਗੁਰ ਬਰ ਪੈਯੋ ॥ ਜਨਮ ਅਨੇਕ
 ਕਤਿ ਹ ਬਲ ਜੇਯੋ ॥ ਸੋ ਬਿਚਾਰ ਸਿੱਖ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਲੈ ਪਾਰਸ ਪੁ
 ਚਿਓ ਗੁਰ ਪਾਹੀ ॥ ੧੨੯ ॥ ਅਦਭੁਤ ਟਹਿ ਪਾਰਸ ਕਰ ਲੀਨੋ ॥ ਪਦ
 ਪਲਵ ਮੈ ਆਧਰ ਦੀਨੋ ॥ ਸਤ ਗੁਰ ਲਯੋ ਹਾਥ ਜਬ ਪਾਰਸਾ ਬਹੁ
 ਰਿ ਸਿੱਖ ਤਿਹ ਚਿਰ ਨਿਹਾਰਸ ॥ ੧੩੦ ॥ ਅਧਿਕ ਗੁਮਾਨ ਚੀਤ ਤਿਹ ਜ
 ਨੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਯਾ ਬਿਧੁ ਗਤਿ ਠਨੀ ॥ ਕਰ ਮੇ ਲਯੋ ਸੁਟਹੈ ਉਠਾ
 ਈ ॥ ਜਲ ਪ੍ਰਵਾਹ ਮੈ ਦਮੋ ਚਲਾਈ ॥ ੧੩੧ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ਜੇ
 ਬਾਰਿਕ ਬਟ ਫੈਕਹੀ ਤਿਮ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਪਾਨੀ ਕੇ ਪਰਵਾਹ
 ਨਦ ਦੀਨੋ ਪਾਰ ਸੁਰਾਰੀ ॥ ੧੩੨ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਸਿੱਖ
 ਚਰਿਤ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਬਿਸਮੈ ਭੁਯੋ ਜੀਅ ਮੈ ਭਾਰੀ ॥ ਟਕ ਟਕ ਪ੍ਰਭ ਕੀ
 ਚਿਰ ਨਿਹਾਰਤਾ ॥ ਮਨ ਮੈ ਗਟੀ ਸੁਚ ਦੁਤ ਉਤਾਰਤਾ ॥ ੧੩੩ ॥ ਨਿਜ ਮ
 ਨ ਤੇ ਕਛੁ ਬਚਨ ਨ ਬੋਲੈ ॥ ਅੰਸਰ ਗਯੋ ਬੀਤ ਸੋਊ ਦੇ ਲੈ ॥ ਪਾਰਸ
 ਸੀ ਨਿਧ ਹਮ ਗੁਰ ਦੀਨੀ ॥ ਇਨੈ ਨਟਾਕੀ ਕੀ ਮਤਿ ਚੀਨੀ ॥ ੧੩੪ ॥
 ਵੇਹਰਾ ॥ ਅਧਿਕ ਚਿੰਤ ਬਸਤਿਹ ਨਿਰਖ ਪਾਰਸ ਨਿਧ ਮਹਾਰਜ
 ॥ ਬੋਲਤ ਭੇ ਬਚਤ ਫਨ ਸੋ ਸੋਕ ਨਿਟਾਰਨ ਕਾਜ ॥ ੧੩੫ ॥ ਪਾਧੜੀ
 ਛੰਦ ॥ ਕਿਮ ਕਹੋ ਸਿੱਖ ਤੁਮ ਚਿੰਤ ਕੀਨਾ ॥ ਕਾਗਯੋ ਦਰਬ ਤੁਮ ਕੇ ਪ

ਬੀਨਾ ਪਥਰੀ ਜੁ ਏਕ ਦੀਨੀ ਬਗਾਇ। ਨਹੀ ਕਨਕ ਰੂਪ ਹੀਰ ਗਨ
 ਇ॥ ੧੩੬॥ ਯਹ ਨਦੀ ਮੱਧਿ ਅਨਗਨ ਅਪਾਰ॥ ਪੈ ਪਰੀ ਜਾਨ ਪ
 ਥਰੀ ਹਜਾਰ॥ ਕਹੁ ਕਵਨ ਗੁਨ ਉਸ ਮੈ ਸੁਮੱਧਿ॥ ਤੁਟ ਕਰੀ ਸੋਚ ਜਾ
 ਕੀ ਸਬੰਧ॥ ੧੩੭॥ ਚੌਪਈ ॥ ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਤ ਬਸਿ ਖਉ ਚਾ
 ਰੇ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਕਰ ਅਧਿਕ ਪੁਕਾਰੇ॥ ਯਕੋ ਪ੍ਰਭ ਪਾਹਨ ਜਿਨ ਜਾਨੇ॥
 ਪਾਰਸ ਅਧਿਕ ਅਮੋਲ ਪਛਾਨੇ॥ ੧੩੮॥ ਅਸ ਪਾਰਸ ਪ੍ਰਭ ਜੂਕ
 ਰਤਾਰਾ॥ ਹੇ ਨਹੀ ਚੌਦਹ ਲੋਕ ਮਝਾਰਾ॥ ਮੈ ਤੁਮ ਕਹ ਬੇਖਰਚ ਨਿਹਾ
 ਰੀ॥ ਘੋਰੇ ਮਰਤੇ ਜੁ ਅਨ ਬਿਚਾਰੀ॥ ੧੩੯॥ ਮੈ ਜਾਨਿਓ ਸਤਿਗੁਰ
 ਅਵਤਾਰਾ॥ ਅਸ ਧਨ ਬਿਨ ਨਹੀ ਹੋਇ ਲਚਾਰਾ॥ ਜਬ ਪਾਰਸ ਮੇਤੇ
 ਪ੍ਰਭ ਪੈਰੈ॥ ਅਨਗਨ ਜੋਰ ਅਧਿਕ ਧਨ ਲੇਹੈ॥ ੧੪੦॥ ਸੈਨ ਜੋਰ ਅ
 ਨਿਕ ਪਰਕਾਰਾ॥ ਤੁਰਕਨ ਸੈਂ ਕਰਹੈ ਸੁ ਅਖਾਰਾ॥ ਤੁਮ ਅਗੇ ਇਹ ਬਿ
 ਧਿ ਕਿਤ ਕੀਨੋ॥ ਪਾਰਸ ਪਾਹਨ ਕੈ ਤਜ ਦੀਨੋ॥ ੧੪੧॥ ਦੇਹਰਾ ॥
 ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਪ੍ਰਭ ਤਵਨ ਕੇਹੈ ਦੀਲੇ ਸਰਬੰਗਾ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਸੋ ਬ
 ਲਤ ਭਏ ਤਬੈ ਤਵਨ ਕੇ ਸੰਗ॥ ੧੪੨॥ ਚੌਪਈ ॥ ਹਮ ਨੈ ਯਹ
 ਸਭ ਭੇਦ ਨ ਜਾਨੇ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਪਾਰਸ ਅਧਿਕ ਖਜਾਨੇ॥ ਜੇ ਜਾਨਤ
 ਬਤੀਅੰ ਹਮ ਜਾਕੀ॥ ਤੋ ਕਤ ਤੁਆਗ ਦੇਤ ਨ ਦਿਧਾਕੀ॥ ੧੪੩॥ ਅ
 ਬਚਿਤ ਤੈ ਜੀਅ ਜਿਨ ਧਰੇ॥ ਪਾਰਸ ਹਮ ਰੇਤਨੁ ਸੁ ਬਿਚਰ ਰੇ॥ ਜਾ
 ਕੇਤਨੁ ਕਛੁ ਹਤ ਯਹ ਸੰਗ॥ ਤਾ ਕੋ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਤ ਅੰਗ ਅੰਗ॥ ੧੪੪
 ॥ ਅਕੁਲ ॥ ਯਹ ਪਾਰਸ ਜੋ ਗਯੇ ਜਾਨਤਿ॥ ਹੀਨੀ ਮੈ॥ ਟਾਕੀ
 ਚਿਤਾਨੈ ਕੁਨ ਮਨ ਮੈ ਕੀ ਜੀਅੈ॥ ਭੂਤ ਭਵਿਖ ਭਵਨ ਸਦਾ ਏ ਜਾਨਿ
 ਯੈ॥ ਹੋ ਪਾਰਸ ਹਮ ਰੇ ਸ੍ਰੀਰ ਸਦਾ ਸੁ ਬਖਾਨਿਯੈ॥ ੧੪੫॥ ਚੌਪਈ

॥ ਸਗਲ ਜਗਤ ਮੈ ਜਿਨ ਕੀ ਮਾਯਾ ਜਲ ਧਰਨੀ ਜਗੁ ਅਚੁਤ
 ਸਟਾਯਾ ਜਬ ਸੀ ਮੁਖ ਇਹੁ ਭਾਂਤਿ ਉਚਾਰੇ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸਿੱਖ ਕਾਨ ਨਿ
 ਜ ਧਾਰੇ ॥ ੧੪੬ ॥ ਜੀਅ ਮੈ ਯੋ ਬਤੀਅੰਤਿ ਨ ਭਾਖੀ ॥ ਹਮ ਕ ਬਿਧ
 ਨਿ ਜਲ ਖੀਅੈ ਆਖੀ ॥ ਜਲ ਧਰਨੀ ਭਾਖਤ ਨਿਧ ਮੇਰੀ ॥ ਅਬ ਜੇ
 ਕਾਢੈ ਤਬ ਸਚੁ ਸੋਹੀ ॥ ੧੪੭ ॥ ਪਾਰਸ ਸੈ ਟੁਕ ਲੇਹ ਛੁਹਾਵੈ ॥ ਕੀ
 ਚਨਹੇਤ ਬਿਲ ਮਨਹੀ ਲਾਵੈ ॥ ਜੇ ਮੈ ਕਛੁ ਨਿਜ ਪਤੈ ਲਿਖਾਉ ॥ ਸਹੀ
 ਸਤਿ ਜੀਅ ਮੈ ਤਬ ਲਾਉ ॥ ੧੪੮ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਜੀਅ ਮੈ ਗਟੀ ਬਿਚ
 ਗੀ ॥ ਬੈਠ ਗਯੇ ਮੁਖ ਸੋਚ ਪਧਾਰੀ ॥ ਤਾਰੇ ਭਰਮ ਬਿਦਾਰਨ ਕਾਜਾ ॥ ਭ
 ਯੇ ਠੰਢ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਿਰ ਤਾਜਾ ॥ ੧੪੯ ॥ ਚੀਤ ਕਰਨ ਕਾਜ ਤੁਮ ਜਾ
 ਨੇ ॥ ਬੈਠਿਯੋ ਸੁਨੋ ਸੁਕ੍ਰਿਪਾਨਿ ਧੋਨੀ ॥ ਤਵਨ ਸਿੱਖ ਪ੍ਰਤਿ ਬਚਨ ਉ
 ਚਾਰੇ ॥ ਤੈ ਜਲੁ ਲਿਆਵ ਸੁ ਅੰਸੁ ਹਕਾਰੇ ॥ ੧੫੦ ॥ ਗਭੂਆ ਤਵਨ
 ਸਿੱਖ ਕਰ ਲਯੋ ॥ ਪਾਨੀ ਡਾਰ ਪ੍ਰਭੈ ਕਰ ਦਯੋ ॥ ਹਾਥ ਸੁਰੇਤ ਹਜੂਰ ਕ
 ਰਾਈ ॥ ਤਿਹ ਧਰਨੀ ਦਿਸ ਦਿਸ ਟਚ ਲਾਈ ॥ ੧੫੧ ॥ ਜਿਹ ਜਿਹ ਪ
 ਰੀ ਚੀਤ ਧਰ ਪਾਰਾ ॥ ਕੁੰਦਨ ਧਰਨੀ ਕਨਕ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਲਘੁ ਲਘੁ
 ਪਰੀ ਬੂੰਦ ਜਿਹ ਰਾਜਿਤਾ ॥ ਕੁੰਦਨ ਧਰਨੀ ਦਿਪਤ ਛਬਿ ਛਾਜਤਾ ॥ ੧੫੨
 ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਸੇਵਹੁ ਚਰਿਤ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਫਿਰ ਬੈਠ ਪ੍ਰਭੁ ਤੀਰ ਸੁਧਾਰੀ ॥
 ਬਿਹਸ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿ ਧੋਯੈ ਸੁ ਅਲਾਈ ॥ ਪਾਰਸ ਲੈਨ ਇੰਛੁ ਜੇ ਆਈ ॥
 ੧੫੩ ॥ ਯੈਯਾ ॥ ਜਾਹਿ ਅਬੈ ਜਲ ਮਧਿ ਨਦੀ ਸਰ ਮਾਰਿ ਤਰੈ ਟੁ
 ਬ ਕੀ ਚਿਤ ਲਾਈ ॥ ਜੈ ਬਹੁ ਬੇਰ ਕਹਿਓ ਬਚ ਸਾਹਿਬੁ ਮਧਿ ਧਸਿਓ ਜ
 ਲਕੇ ਨਿਜ ਜਾਈ ॥ ਮੂੰਦ ਸੁਕਾਨ ਉਭੈ ਤਿਹੁ ਲੇਚਨ ਜੇ ਟੁਬ ਕੀ ਜਲ ਭੀ
 ਤਰ ਲਾਈ ॥ ਦੇਖ ਭੁੱਖੇ ਬਿਸਮੈ ਮਨ ਆਪਨ ਰੀਜ ਕਿਤੇ ਤਿਨ ਤਹਿ ਲ

ਖਾਈ॥੧੫੪॥ਪਾਰਸਰੀਜਾਮਿਤਲਖੈਤਿਨਏਕਅਨੇਕਪਰੇਗਿ
 ਹਪੁਰੇ॥ਲਾਲਮਨੀਨਗਹੀਰਜਵਾਹਰਸੇਤਾਅਸੇਤਪਰੇਪਿਤਭੂਰੇ॥
 ਕੋਟਅਨੇਕਕਖਾਨਲਖੀਤਿਨਲਾਗਤਹੈਜਨਸੁੰਦਰਭੂਰੇ॥ਅਨਪ
 ਰਿਓਗੁਰਕੇਪਗਪਿਕਜਤਮਾਗਦਮੇਤਿਨਸੰਭੁਮਦੂਰੇ॥੧੫੫॥
 ਚੌਪਈ॥ਇਹਬਿਧਸੇਵਹਚਰਿਤਨਿਹਾਰੀ॥ਬਿਸਮਭੂਪਦੈ
 ਮੁਖਨਉਚਾਰੀ॥ਫਿਰਚਰਨਨਗੁਰਪਰੇਸੁਜਾਈ॥ਸਰਬਧਕਧ
 ਕੀਗਣਤਮਿਟਾਈ॥੧੫੬॥ਦੀਨਬਚਨਦੈਕਰਪਿਪਿਆਯੋ
 ਮੈਪ੍ਰਭਜਇਹਭੇਦਨਪਾਯੋ॥ਬਖਸਲਈਸਤਿਗੁਰਕਰਤਾਰਾ॥
 ਕੋਨਲਖੈਤਵਚਰਿਤਅਪਾਰਾ॥੧੫੭॥ਲਾਲਜਵਾਹਰਮਾਨਕ
 ਮੁਕਤਾ॥ਰਿਧਿਸਿੰਧਿਜੇਤਕਜਗਜੁਗਤਾ॥ਪਾਰਸਕਾਮਧੇਨਸੁ
 ਰਤਰਾ॥ਤੋਰਚਰਨਮੇਤਿਨਕੋਪਾਰਾ॥੧੫੮॥ਅੰਨਿਧਜਿਤਕਜ
 ਗਤਮੈਸਰਸੇ॥ਸੁਭਤੁਵਚਰਨਕਮਲਕੋਤਰਸੈ॥ਲੋਹਜੇਪਾਰ
 ਸਤਨਲਾਏ॥ਕਿਚਨਹੋਤਗੁਨੀਜਨਗਾਏ॥੧੫੯॥ਭੁਮਰੇਵਿਸੁ
 ਪ੍ਰਗਟਕਰਪਾਰਸਾ॥ਮਾਟੀਤੇਸੁਭਕਨਕਸੁਧਾਰਸਾ॥ਭੁਮਜਾਕੋਇ
 ਕਦਾਛਹਜਾਵਹੁ॥ਲੋਕਚਤਰਦਸਮੈਪ੍ਰਗਟਾਵਹੁ॥੧੬੦॥ਦੇਵਦ
 ਨਵਤਿਹਸਮਨਹੀਕੋਈ॥ਜਾਪੈਕ੍ਰਿਪਾਨਾਬਕੀਹੋਈ॥ਉਪਮਾਤੇਰ
 ਤੁਹੀਪ੍ਰਭਜਾਨੈ॥ਅਵਰਜੀਵਕੋਊਕਹਾਬਖਾਨੈ॥੧੬੧॥ਜਬਸ
 ਤਿਗੁਰਮੈਸੇਸੁਨਪਾਈ॥ਕਰਣਕੈਸੰਗਤਹਿਅਲਾਈ॥ਸੁਨ
 ਸਿਖਤੇਰੋਭਰਮਮਿਟੀਜੈ॥ਸਤਿਬਚਨਉਰਮੈਧਰਲੀਜੈ॥੧੬੨॥
 ਪੁਰਨਪੁਰਖਨਪੈਜਬਜਈਮੈ॥ਨਿਜਕੋਧਨੀਨਅਧਿਕਠਹਰ
 ਈਮੈ॥ਯੋਲਖੀਮੈਅਪਨੇਉਰਮਾਹੀ॥ਇਹਜੇਗੁਰੁਅਨਗੁਰੁਕਹ

ਈ॥੧੬੩॥ਕਹਾਭਯੋਇਨਪੈਸਿਧਨਹੀ॥ਏਕਛੁਅਵਰੁਨਸਿਧਿ
 ਚਹਾਹੀ॥ਸਰਬਸਿਧਕੇਕਰਨੇਹਾਰੇ॥ਕੋਟਲੱਛੁਜਿਚਰਨਮਝਾ
 ਰੇ॥੧੬੪॥ਰਾਜੇਅਵਰਤੁਰਕਜੋਜਨੇ॥ਇਹਤੇਹਮਰੀਖੇਲਪਛ
 ਨੇ॥ਬੀਰਸੁਧੀਰਬਾਜਗਜਰਾਜਾ॥ਭੁਖੇਰਹਤਨਹੀਧਨਕਾਜਾ॥-
 ੧੬੫॥ਕਛੁਚਰਿਤੋਨਿਰਖਨੇਕਾਜਾ॥ਕਉਤਕਕਰਤਗਰੀਬਨਿ
 ਟਾਜਾ॥ਟਾਕੀਬਾਤਟੈਪ੍ਰਭਜਾਨੇ॥ਅਵਰਜੀਟਕਉਕਹਪਛਾਨੇ
 ॥੧੬੬॥ਇਹਬਿਧਜਬੈਸਿਖਸੁਨਿਪਾਇਓ॥ਨਿਜਮਨਕੇਸਭ
 ਸੋਕਮਿਟਾਇਓ॥ਚਰਨਕਮਲਪਰਪਕੇਸੁਜਾਈ॥ਦੀਨਬੰਧ
 ਲਖਾਬਿਨਤੀਪਾਈ॥੧੬੭॥ਪ੍ਰਸਨੇਤਰਮੇਅਧਿਕਨਿਸੰਗਾ॥
 ਕਰੇਆਪਕੇਤੀਰਅਭਿਗਾ॥ਮੋਕਹਲੀਜੇਬਖਸਨਿਧਨਾ॥ਮੇਰੀ
 ਖਤਾਭਾਂਤਿਯਹਨਾਨਾ॥੧੬੮॥ਜਬਤਿਨਦੀਨਬਚਨਹੈਰਹੇ॥ਦਾ
 ਸਿਧਕਰਣਾਰਸੁਦਰੇ॥ਕਛੁਬਰਮਾਂਗਸੀਮੁਖਤਾਖੀ॥ਸੁਨਤਬ
 ਚਨਤਿਨਯਾਬਿਧਆਖੀ॥੧੬੯॥ਮੇਪਰਇਹੋਕ੍ਰਿਪਾਅਬਕੀਜੇ
 ॥ਇਹਬਰਦਾਨਦਾਸਕਹਦੀਜੇ॥ਜੇਇਹਪਦੈਸੁਨੈਅਰਗਾਵੈ॥ਤ
 ਟਚਰਨਨਮੇਸਦਾਸਮਾਵੈ॥੧੭੦॥ਟਹੈਬਾਤਜਤਿਗੁਰਤਿਹਦੀ
 ਨੀ॥ਜੇਤਿਨਇਛੁਪੁਰਸੋਕੀਨੀ॥ਇਹਤੇਅਮੀਸਰੇਟਰਸਾਖੀ॥ਜੇ
 ਨਾਟਹਿਪੁਰਨਤਿਨਕਾਖੀ॥੧੭੧॥ਬਹੁਤਕਾਲਜਬਮੈਸਬਿਤਾ
 ਯੋ॥ਘੇਰਾਜੁਤਸਭਹੁੰਦੁਖਪਾਯੋ॥ਇਕਤੇਜੁਧੋਰੇਇਦਿਨਰੋਨਾ॥
 ਫਿਰਤਚਤੁਰਦਿਸ਼ਤਿਨਕੀਸੈਨਾ॥੧੭੨॥ਘਾਟਬਾਟਮਾਰਗਸੁ
 ਭਥਾਨਾ॥ਅਨਿਕਭਾਂਤਿਰੋਕੇਤਿਨਨਾਨਾ॥ਦੂਸਰਖਨਪਾਨਕਛੁਨ
 ਹੀ॥ਕਿਹਬਿਧਿਬੀਰਸੁਧੀਰਧਰਾਹੀ॥੧੭੩॥ਹਾਰਮਾਸਤਨਮ

ਹਿਰਹਿਗਏ। ਪਿਜਰ ਸੇ ਸਭ ਹੀ ਤਨ ਭਏ। ਪਾਸ ਬੁਟ ਜੜ ਤਰ
 ਨਰ ਖਾਏ। ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰ ਪਾਨ ਠਰਾਏ। ੧੭੩। ਕੇਤ ਕਰ
 ਹਤ ਪਵਨ ਹੀ ਹਾਰਾ। ਸਬਜ ਅੰਬ ਕੇਤ ਕਛਤ ਧਾਰਾ। ਕੇਤ ਕਸ
 ਬਦ ਅਸਰੈ ਬੀਰਾ। ਰਹਤ ਅਡੋਲ ਧਾਰ ਚਿਤ ਧੀਰਾ। ੧੭੪। ਸਰ
 ਬਰਿਖੀ ਮਨ ਪਉਨ ਸਹਾਰੀ। ਧਸਤ ਸੂਖ ਨਿਜ ਸਿੰਧ ਮਝਾਰੀ। ਤਿਨ
 ਕੋ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਸੰਤਾਪਾ। ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਜਾਪ ਤਿਜੈ ਜਾਪਾ। ੧੭੫।
 ਕੇਤਰ ਰੂਪ ਛਾਲ ਦਲ ਖਾਹੀ। ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰ ਪਾਨ ਠਰਾਹੀ।
 ਮਿਲ ਮਿਲ ਏਕ ਹਜੂਰ ਸੁਆਏ। ਮਾਤ ਜੀ ਕਹ ਸਾਥ ਲਿਆਏ।
 ੧੭੬। ਯੈ ਮਿਲ ਕੈ ਬਤੀ ਅੰ ਸਭ ਭਾਖੈ। ਚਰਨ ਬੁਜ ਪਰ ਸਿਰ ਕਰ
 ਰਾਖੈ। ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਹਮਰੀ ਰਛਿਆ ਕੀਜੈ। ਜੀਵ ਦਾਨ ਹਮ ਸਭ ਕੋ ਦੀਜੈ।
 ੧੭੭। ਦੇਖਹੁ ਇਹੁ ਹਟਾਲ ਅਬ ਭਯੋ। ਰਹਗੇ ਅਸਤ ਮਾਸ ਉਰ
 ਗਯੋ। ਕੈ ਹਮ ਕੋ ਆਇਸ ਅਬ ਕਰੀ ਐ। ਇਨ ਸੋ ਜੂੜ ਪ੍ਰਗਟ ਹਮ
 ਮਰੀ ਐ। ੧੭੮। ਨਾਤਰ ਹਿਅੰ ਤੇ ਕਰਹੁ ਪਿਆਨਾ। ਜਾਂ ਤੇ ਸਭ ਕੇ ਬ
 ਚੈ ਸੁਪਾਨਾ। ਜੀਵ ਤੇ ਜੈ ਬਹੁਰੇ ਹਮ ਰੈਹੈ। ਅਨ ਪ੍ਰਭੂ ਅਨੰਦ ਗਝ
 ਲੈਹੈ। ੧੭੯। ਜੀਵ ਤਹੈ ਦਾਈ ਯਾ ਕਈ ਬੇਰਾ। ਪ੍ਰਾਨ ਗਏ ਮਾਟੀ
 ਕੋਢੇਗਾ। ਏਕ ਕਹੈ ਹਮ ਜੈ ਚਲ ਜੈਹੈ। ਅੰਰ ਭੁਜੀ ਗੀ ਖਾਲ ਜਲੈਹੈ।
 ੧੮੦। ਮਾਤ ਜੀ ਕਹ ਸਾਥ ਲਿਆਏ। ਯਾ ਬਿਧਿ ਸੋ ਸਦ ਬੈਨ ਅਲ
 ਏ। ਮਾਤ ਜੀ ਭਾਖੀ ਯੈ ਕੀਜੈ। ਪੇਟ ਪੂਰ ਭੋਜਨ ਇਨ ਦੀਜੈ। ੧੮੧।
 ਕੈ ਪ੍ਰਾਨ ਇਹ ਤੇ ਕਰੇ ਪਯਾਨਾ। ਜਾਂ ਤੇ ਸਭ ਕੇ ਬਚੈ ਸੁਪਾਨਾ। ਜੈ ਭੁਮਕ
 ਰਹੁ ਅੰਸ ਬਿਧ ਬਾਤਾ। ਕੁਸਲ ਬਿਜੈ ਰਵੈ ਬਿਖਾਤਾ। ੧੮੨।
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਸੁਨਤ ਸਭ ਨਕੀ ਬੇਨਤੀ ਮਾਤਾ ਜੂਹਿਤ ਧਾਰਾ। ਅੰ ਬੁਜ ਸੀ

ਮੁਖਯੋਕਹੀਇਹਪੁਜਾਦੁਖਕਾਰਾ॥੧੮੪॥ ਕੁੰਡਲੀਆਛੰਦ ॥
 ਜਮੋਜਨਨੀਨਿਜਤਨਜਕੋਨਿਰਖਜਹਰਨਹੀਵੇਤਾ॥ਤਮੇਪੁਜਾਕੀ
 ਅੰਸਯਹਸਰਬਦੁਖਕੋਹੇਤਾ॥ਨਿਰਖਮਾਤਜੂਹੋਤਪੁਜਕੀਅੰਸਹ
 ਲਾਹਲਾਅਬਇਨਕੋਇਹਦੇਉਪ੍ਰਿਥਮਕਰਦੀਨੀਪਾਹੁਲਾਕ
 ਹਾਹਗਪਰਤਾਪਜਗਤਮੈਕਹੁਇਨਕੇਗਾਦਾਰਿਦੀਇਹਲੋਕ
 ਉਤੇਦੈਨਰਕਬਸੇਰਾ॥੧੮੫॥ ਮੁਗਲਪਰਾਨਦਲਾਨਸੋਤਬਲੈ
 ਏਹਲਮੰਡਾਉਦਮਕਰਜਬਖਾਹਗੇਪਾਕਭੇਜਬਰਬੰਡਾਪਾਕਭੇਜ
 ਬਰਬੰਡਦੇਡਦੇਹੀਅਰਿਕਰਿਹੈ॥ਤਾਰੈਅਗੇਸਤਕਹੋਕਿਮਧੀਰ
 ਜਧਰਹੈ॥ਕਿਰਤਬਿਰਤਕਰਿਏਕਏਕਖਲਦਲਬਲਹਰਣੇ॥
 ਤਾਹਿਤਾਹਿਕਰਪਰਗਸਿਧਸਤੁਤਿਹਸਰਣੇ॥੧੮੬॥ ਖੜਗਕੇਤ
 ਕਾਜਾਨੀਅੰਮਾਤਾਜੀਇਹਪੰਥਾਆਪਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਥਾਪਕੋਧਰਮੇਸੀ
 ਸਇਹਹਥਾਧਰਮੇਸੀਸਇਹਹਥਾਜਾਨਸੀਖੜਗਪੁਜਾਧਰਾ॥ਕਿ
 ਤਕਜੁਧਅਰੁਬਿਰੁਧਬਨੈਗੇਯਾਕੇਆਕਰਾਭੂਖਪਿਆਸਅਰੁ
 ਕਸਟਬਨੈਗੇਜੋਇਸਆਈ॥ਬਿਨਧੀਰਜਕੋਧਰੇਭੂਮਕਿਮਭੂ
 ਗਹੈਮਾਈ॥੧੮੭॥ ਇਤਮਿਲਕਰਇਹਯੋਕਹੈਪ੍ਰਭੂਕਹਤਇਹ
 ਭਾਇਉਤਰਾਜੇਤੁਰਕਾਨਜੁਤਯੋਪਰਵੈਸੁਲਿਖਾਇਯੋਪਰ
 ਵੈਸੁਲਿਖਾਇਏਕਆਟਤਨਰਜਾਈ॥ਸੁਭਰੇਰਾਧਨਧਾਮਲੋਛ
 ਜੇਤਕਤੁਮਪਾਈ॥ਲੋਕਰਕਰੇਪਯਾਨਹਮੈਟਕਜਾਗਦੀਜੋ॥ਜ
 ਵਨਚਿਰਨਿਜਚਹੇਹਮੂਤੇਮਾਰਗਲੀਜੋ॥੧੮੮॥ ਰੋਪਈ ॥
 ਏਕਦਿਵਸਲਿਖਿਆਜਬਆਯੋ॥ਸਰੇਦਿਵਨਪੰਥਸੁਨਪਾਯੋ॥
 ਸੁਨਕਰਬੀਰਸੁਧੀਰਜੁਆਨਾ॥ਸੁਭਮਾਤਾਜੁਤੀਰਬਖਾਨਾ॥੧੮੯॥

॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ਮਾਤਾ ਜੀ ਕੀ ਸਾਬ ਲੇ ਫਿਰਿਆ ਦੇ ਗੁਰ ਪਾਸਾ ॥ ਹਾਥ ਜੇ
 ਰਸਿਰ ਨਾਇਕੇ ਕਰੀ ਸੁਭੇ ਅਰਦਾਸਾ ॥ ੧੮੦ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਪ੍ਰਭੂ
 ਹਮਰੀ ਰਛੁ ਕਰੀ ਮੈ ॥ ਜੀਵ ਦਾਨ ਦੇਹ ਮੈ ਉਬਰੀ ਮੈ ॥ ਸਾਬ ਸੁਖੀ ਤੁ
 ਮਹੂੰ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਅਪਨੇ ਕੀਨੇ ਬਚਨ ਕਮਾਵੈ ॥ ੧੮੧ ॥ ਅਬ ਹੀ ਤ
 ਜੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਪੁਰਾਣਾ ॥ ਅਨਤ ਦੇਸ ਕਤ ਕਰੇ ਪਯਾਨਾ ॥ ਇਤ ਸਤ ਮ
 ਰਤ ਜੀਵ ਤੁਮ ਜਾਨਹਾ ॥ ਉਤ ਦੇ ਪਰਮੁ ਕਰਤ ਪਹਿਚਾਨਹਾ ॥ ੧੮੨ ॥
 ਫਕਤ ਤੁਮ ਤੁਮ ਤੇ ਟੁਹ ਚਹੀ ॥ ਅਟਰ ਕਛੁ ਛਲ ਛਿਦ ਨ ਗਹੀ ॥
 ॥ ਜਬ ਯਹ ਜਾ ॥ ਸਬਨ ਛਲ ਜੈ ਹੈ ॥ ਅੰਸਰ ਬਿਤੇ ਹਾਥ ਨਹੀ ਮੈ
 ਹੈ ॥ ੧੮੩ ॥ ਵੇਖਹੁ ਬਿਤੇ ਕਈ ਦਿਨ ਮਾਸਾ ॥ ਰੋਨ ਦਿਨ ਜੁਝਤ ਅਨਿ
 ਮਾਸਾ ॥ ਇਤ ਵੇਰਾ ਨੇ ਉਤ ਬਦਸਾਹਾ ॥ ਨੇਮ ਕਰਤ ਤੁਮ ਸੈ ਕਰ ਚਾਹਾ ॥
 ੧੮੪ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਸਨੀ ਨਾਥ ਕਾਨੀ ॥ ਇਨੈ ਜੋ ਬਖਾਨੀ ॥
 ਪੁਨੀ ਆਪ ਗਾਯੋ ॥ ਸਬੁ ਹੀ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ੧੮੫ ॥ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਇਆਨੇ ਲਖੇ
 ਨਾਗਿਆਨੇ ॥ ਇਹੈ ਨੀਚ ਪਾਪੀ ॥ ਕਰੈ ਬਾਤ ਲਾਪੀ ॥ ੧੮੬ ॥ ਉਨੈ
 ਚੀਤ ਮਾਹੀ ॥ ਦੁਆਸਾ ਚੁਨਾਹੀ ॥ ਸੁਨੈ ਰਾਚੁ ਗੱਤਾ ॥ ਗਨੈ ਪਾਪ ਮੱਤਾ ॥
 ੧੮੭ ॥ ਤੁਮੈ ਨਾਹਿ ਜਾਨੈ ॥ ਮੁਝੈ ਤੇਨ ਛਾਨੈ ॥ ਨਹੀ ਜੈ ਸੁਮਾਨੈ ॥ ਦਿਖੈ
 ਲੈ ਕਹਾਨੈ ॥ ੧੮੮ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਦਗ ਕਾਜ ਦੇ ਬਾਤ ਉਚਾਰਤਾ ॥
 ਤੁਮ ਤੋ ਕੇ ਨਹੀ ਭੇਦ ਬਿਚਾਰਤਾ ॥ ਜੈ ਤੁਮ ਨਹਿ ਮਨੈ ਯਹ ਠਾਉ ॥ ਨਿਰ
 ਖੇ ਤੁਮ ਕਹ ਚਰਿਤ ਦਿਖਾਉ ॥ ੧੮੯ ॥ ਇਉ ਕਹਿ ਕੈ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਹ ਸੀ
 ਗਾ ॥ ਕੀ ਚਿਰਿ ਰਿਤੁ ਮੈ ਸਤ ਬੰਦੀ ਗਾ ॥ ਸਿਖਨ ਕਹ ਆਗਿਆ ਤਬ
 ਦੀਨੀ ॥ ਪਲ ਮੈ ਤਿਨੈ ਟੁਹੈ ਬਿਧ ਕੀਨੀ ॥ ੨੦੦ ॥ ਪਨੀ ਤੇ ਬਰੇ ਕਹਨ
 ਮੰਗਾਈ ॥ ਕਾਠੀ ਜੀਨ ਮਲੀਨ ਮੰਗਾਈ ॥ ਚੀਰ ਪੁਰਾਨੇ ਚਰਮ ਸੁਜਾ

ਨਹਾ ਠੀਕਰ ਪਾਹਨ ਹਾਡ ਪਛਾਨਹਾ ॥ ੨੦੧ ॥ ਬੁਰਦ ਪੋਸ਼ ਇਹ ਭਾਂਤਿ
 ਅਪਾਰਾ ਕੀਨ ਇਕਤੁ ਸੁਬਿਬਿਧਿ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਇਕਠ ਉਰ ਸਭ ਹੀ ਕ
 ਰਣਾਈ ॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਕਰੋਗੇ ਨ ਭਰਾਈ ॥ ੨੦੨ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਇ
 ਹ ਬਿਧਿ ਸਕਲ ਸਕੇਲ ਕੈ ਲਿਖ ਪਾਠਿ ਓਹ ਬਾਨਾ ॥ ਭੁਮਰੇ ਬਚਨ
 ਪ੍ਰਮਾਨ ਕਰ ਅਬ ਹਮ ਕਰਤੁ ਪਾਨਾ ॥ ੨੦੩ ॥ ਆੜ੍ਹਿਲ ॥ ਇ
 ਹ ਬਿਧਿ ਸੁਹਰਤੁ ਸਭ ਠਾਂ ਦਈ ਉਡਾਇ ਕੈ ॥ ਕੂਚ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਰਤੁ ਸੁ
 ਨੇਮ ਕਰਾਇ ਕੈ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਖਜਾਨੇ ਖਾਸ ਸੁਆਪ ਲਿਖਾਇ ਹੈ ॥ ਹਿਤ
 ਕੇ ਪਾਛੇ ਆਪ ਕੂਚ ਕਰ ਜਾਇ ਹੈ ॥ ੨੦੪ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਯੈ ਸੁਨਰ
 ਦ ਅਨੰਦਿ ਤ ਭੁਏ ॥ ਦੁਰਬਲ ਹੁਤੇ ਪੁਸ਼੍ਟੈ ਗਏ ॥ ਅਰਧ ਰਾਤੁ ਜ
 ਬ ਕੀ ਅਸ ਪਾਨਾ ॥ ਤਬ ਸਤਿਗੁਰ ਯਹਿ ਚਰਿਤੁ ਕਰਾਨਾ ॥ ੨੦੫ ॥
 ਕਿਤ ਕਹ ਜਾਰ ਸੁ ਬੈਲ ਲਿਖਾਈ ॥ ਉਨ ਹੂੰ ਪਾਰਿ ਤੇ ਲੀਏ ਮੰਗਾਈ ॥
 ਦ੍ਰੈ ਦ੍ਰੈ ਸੀਗ ਮਿਸਾਲ ਬੰਧਾਈ ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਪਰਫਹਿ ਗੋਨ ਪਟਾਈ ॥ ੨੦੬ ॥
 ॥ ਤੁਲੇ ਲਬਾਨ ਦਯੋ ਚਲਾਈ ॥ ਬੈਠੇ ਆਪ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਆਈ ॥
 ਇਤ ਮੁਰਚੇ ਲਾਘਤ ਜਬ ਭੁਏ ॥ ਉਨ ਕੇ ਬੀਚ ਜਬੈ ਚਲ ਗਏ ॥ ੨੦੭ ॥
 ॥ ਚਤੁਰ ਦਿਸਾ ਲਖ ਕੈ ਫਹਦੇ ਖੀ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਆਏ ਕਰ ਸੇਖੀ ॥ ਤੀ
 ਰ ਆਨ ਠਾਂਢੇ ਤਬ ਹੋਹੀ ॥ ਮਨ ਮੈ ਪਾਪ ਨ ਬਾਹਰ ਹੋਹੀ ॥ ੨੦੮ ॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਅਧਿਕ ਖਜਾਨਾ ਜਾਨ ਕੈ ਭੁਏ ਲੋਭ ਮੈ ਗਰਕਾ ॥ ਧਰਮ
 ਕਉ ਲਪੀਰਾਨ ਕੇ ਕਰੇ ਚਟ ਕਦੈ ਫਰਕਾ ॥ ੨੦੯ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਯੋ
 ਲਾ ਕਰਤੁ ਅਧਿਕ ਦੈ ਆਵੈ ॥ ਜਾਨ ਖਜਾਨੇ ਤਿਹ ਲਪਟਾਵੈ ॥ ਤਾਪ
 ਰਲ ਰਲ ਰਾ ਅਧਿਕ ਸੁਮਰਹੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਿਤ ਨ ਮੂੜ ਬਿਚਰਹੀ
 ॥ ੨੧੦ ॥ ਇਤ ਫਹ ਲੂਟਤੁ ਇਨੈ ਗਏ ॥ ਉਤ ਪ੍ਰਭ ਧਰੀ ਤੇ ਪਕੀ

ਮਾਰਾ ਕਈ ਹਜਾਰ ਦੁਸਟ ਉਡ ਗਏ। ਖੇਚਰ ਦੇ ਧਰਨੀ ਪਰ ਪਏ॥ ੨੧੧॥
 ਲੈ ਲੈ ਗੋਨ ਬੋਗ ਗਿਹ ਜਾਹੀ। ਫੂਲ ਫੂਲ ਤਿਹ ਨਿਰਖ ਬਠਾਹੀ। ਚਮ
 ਰੇ ਹਾਡ ਨੈਨ ਜਬ ਹਿਰੈ। ਮਾਰਸ ਬਿਨ ਲਾਜ ਜੜ ਮਰੈ॥ ੨੧੨॥ ਬਦਰੇ
 ਖੈਲੀ ਨਿਰਖ ਖਜਾਨਾ। ਤਿਬੂ ਲੈ ਰਾਖੈ ਨਿਜ ਆਨਾ। ਮੁਹਰੈ ਤੇਰ ਨੈਨ ਲ
 ਖ ਪਾਹੀ। ਮਾਰੇ ਬਿਨ ਦੁਸਟ ਮਾਰਿ ਜਾਹੀ॥ ੨੧੩॥ ਤਾਮੇ ਠਿਕਰੀ ਨਿਰਖ
 ਸੁਗੋਲਾ। ਧਿਗੁ ਨਿਜ ਮਨ ਕੇ ਕਹੈ ਕਬੇਲਾ। ਧਰਮ ਸੁਗਯੇ ਦਰਬੁ
 ਨਹੀ ਪਾਯੋ। ਨਾਹਕ ਅਪਨੇ ਮੂੰਡ ਮੂੰਡ ਯੋ॥ ੨੧੪॥ ਧਿਕੁ ਧਿਕੁ ਤਾਕੇ ਜ
 ਗਤ ਬਖਾਨੈ। ਧਰਮ ਰਾਖਿ ਕੋਊ ਯੋਗ ਤਿਠਾਨੈ। ਜੇਕੋ ਇਹ ਬਿਧ ਧਰਮ
 ਤਿਆਰੈ। ਈਹਾਂ ਨਿੰਦ ਨਰਕ ਤਿਹ ਆਰੈ॥ ੨੧੫॥ ਇਹ ਬਿਧ ਭਯੋ ਤਿਨੈ
 ਉਪਹਾਸਾ। ਸਾਰਿ ਬਿਗਸੇ ਨਿਰਖ ਤਮਾਸਾ। ਸਭੁ ਸਿੱਖ ਨ ਕਹ ਨਿਕ
 ਟ ਬੁਲਾਯੋ। ਨਿਰਖ ਚਰਿਤ ਸੁਯੋ ਫੁਰਮਾਯੋ॥ ੨੧੬॥ ਤੁਮ ਹਮ ਕੋ
 ਭਾਖਤ ਬਚ ਆਹੀ। ਇਹ ਪ੍ਰਭੂ ਅਬ ਧਰਮੁ ਕਰਾਹੀ। ਨਿਰਖਿ ਚਿ ਇਨ
 ਕਾ ਇਹ ਬਿਧ ਧਰਮ। ਕਹਾ ਕਰਮੈ ਦੇਖੀ ਉਨ ਕਰਮ॥ ੨੧੭॥ ਏਹ ਪ
 ਹਾਰੀ ਆਹੈ ਸਭ ਕਾਰੇ। ਇਨ ਕੇ ਬਚਨ ਕਥੀ ਨਹੀ ਸਾਰੇ। ਦਗਾ ਬਾਜ
 ਏ ਬਚਨ ਬਖਾਨਤਾ। ਤੁਮ ਇਨ ਕੇ ਛਲ ਕੋ ਨਹੀ ਜਾਨਤਾ॥ ੨੧੮॥
 ਪਾਧੜੀ ਛੰਦ ॥ ਜਬ ਕਰਤ ਹਮ ਸੁਹਿਯਾਂ ਤੇ ਪਾਨਾ। ਵਹ ਪਰਤ ਪੈਂਤ
 ਹਮ ਪਰਸੁ ਆਨਾ। ਜੇ ਪਰਤ ਆਨ ਪੈਂਤੈ ਮਸ਼ਰਾ। ਤਬ ਕਰਤ ਜਾਨ ਹਮ
 ਕੋ ਲਚਾਰਾ॥ ੨੧੯॥ ਜੋਧੇ ਅਪਾਰ ਹਮ ਰੇ ਨਵੀਨਾ। ਜੁਝੈਤ ਜਾਨ ਰਣ
 ਮੈ ਪ੍ਰਬੀਨਾ। ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਚਿੰਤ ਨਹੀ ਅੰਤ ਜਾਨਾ। ਨਿਰਖੇ ਚਰਿਤੁ ਖਗੁ
 ਜ ਨਿਧਾਨ॥ ੨੨੦॥ ਇਨ ਕਿਤਕ ਅਉਰ ਦੀਸੈ ਬਿਤਾਇ। ਫਿਰ ਲੇਹੁ ਤੇ
 ਜ ਇਛਤ ਬਨਾਇ। ਚਲ ਜਾਨ ਆਨ ਬਰੋਨ ਬਾਤਾ। ਇਹ ਪੈਨ ਕਸਟ

ਕੁਸਲੀ ਸੁਹਾਤਾ ॥ ੨੨੧ ॥ ਇਹ ਤੁਮਰ ਕਾਜ ਕਰਨਾ ਨਿਧਾਨਾ ਯਹ ਕਰਤ
 ਕਿਰਤ ਨਿਰਖੇ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਨਹੀ ਹਾਰ ਜੀਤ ਗੁਰ ਕੇ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਇਹ ਸਰਬ
 ਖਾਲ ਸੇ ਹਿਤ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੨੨੨ ॥ ਬਿਨੁ ਭੁਜਨ ਤਪੈ ਅਰੁ ਕਸਟ ਧਾਰਾ ॥
 ਨਹੀ ਰਾਜ ਭਾਗ ਮਿਲੈ ਬੇ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਅਨਿਕ ਬਚਨੇ ਸੁਧਾਰ
 ॥ ਸੀ ਕਹੇ ਬਕਤ ਸਾਹਿਬ ਦਿਆਰਾ ॥ ੨੨੩ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਕਿਤ ਕਦਿ
 ਫਸ ਯਹ ਕਸਟ ਕਮਾਈ ॥ ਫਿਰ ਧੈਰੈ ਤੁਮਰੀ ਠਕੁਰਾਈ ॥ ਜੋ ਤਿਨ ਕਹ
 ਤ ਬਚਰਿਤ ਦਿਖਾਈ ॥ ਕਿਤ ਕਦਿ ਫਸ ਤਬ ਧੀਰ ਧਰਾਈ ॥ ੨੨੪ ॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਅਨਿਕ ਚਰਿਤ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਸੈ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਇਹ ਥਾਨਾ ॥ ਤਬ
 ਲਗ ਲਿਖ ਓਰੰਗ ਕਾ ਤਹੀ ਪਹੂ ਚਿਓ ਆਨਾ ॥ ੨੨੫ ॥ ਜਬ ਬਾਚਿਓ ਫ
 ਹ ਛੇਰ ਕਰ ਮੇਸ ਲਿਖੇ ਰਿਹ ਮਧਿ ॥ ਕਸਮ ਕੁਰਾਨ ਪਿਕਿ ਬਗੀ ਕੋਲ
 ਕਰੇ ਸੁਬਿਹਦਾ ॥ ੨੨੬ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਧਰਮ ਕੋਲ ਤਿਨ ਲਿਖ ਸੁਪ
 ਨਾਇਓ ॥ ਖਾਈ ਕਸਮ ਕੁਰਾਨ ਓਠਾਇਓ ॥ ਜੋ ਤੁਮਰੇ ਹਮ ਬੁਰੇ ਤਕਾ
 ਏ ॥ ਨਿਜ ਦਰਗਾਹ ਫੈਰ ਨਹੀ ਪਾਏ ॥ ੨੨੭ ॥ ਹਿਯਾਂ ਤੇ ਕੂਚ ਬੇਰ ਇਕ
 ਕੀਜੈ ॥ ਹਮ ਕੋ ਆਨ ਦਰਸਾਇਤ ਦੀਜੈ ॥ ਕਰੀ ਮੈ ਦੇਇ ਜਬਾਨੀ ਬਾਤ
 ॥ ਜਾਤੇ ਹੈ ਇਤ ਉਤ ਕੁਸਰਾਤਾ ॥ ੨੨੮ ॥ ਜੋ ਲਿਖ ਲਿਖ ਨਿਜ ਸਾਹਪ
 ਠਾਫਤਾ ॥ ਇਕ ਆਫਤ ਕਾਗਦ ਇਕ ਜਾਫਤਾ ॥ ਏਕ ਦਿਨ ਲਿਖਿ ਯੇਜ
 ਦੁਆਯੋ ॥ ਲਗੇ ਦਿਵਾਨ ਸਭਨ ਸੁਨ ਪਾਯੋ ॥ ੨੨੯ ॥ ਮਾਤਾ ਜੀ ਕੋ ਲੈ
 ਸਬ ਸਾਬਾ ॥ ਆਏ ਸਰਬ ਤੀਰ ਜਗਿ ਨਾਬਾ ॥ ਆਨ ਸਬੈ ਬਿਨਤੀ ਇ
 ਮ ਕੀਨੀ ॥ ਦੀਨ ਭਾਂਤਿ ਹੈ ਕੈ ਕਹ ਦੀਨੀ ॥ ੨੩੦ ॥ ਦੇਖਹੁ ਅਸਟ ਮਾਸ ਅ
 ਬ ਭੁਏ ॥ ਭਿਜਨ ਬਿਨ ਪ੍ਰਾਨ ਚਲ ਗਏ ॥ ਕਿਹ ਬਿਧ ਧਰੈ ਕੋਹੇ ਹਮ ਧੀ
 ਰੀ ॥ ਜੋ ਗਤ ਸਭ ਕੇ ਭਈ ਸਗੀਰੀ ॥ ੨੩੧ ॥ ਅਮਿਖ ਰਕਤ ਦੇਹ ਤੇਗ

ਪੋ॥ ਅਜਤ ਸੁਸਦੇਹ ਬਿਨ ਭਯੋ॥ ਇਹ ਭੀ ਜਾਤ ਸੁਸਾਂਝ ਸਬਾਹੀ॥ ਭੇ
 ਜਨ ਬਿਨ ਕਿਮ ਪੀਰ ਧਰਾਹੀ॥ ੨੩੨॥ ਇਹ ਬਿਧ ਜਾਨ ਸਬੈ ਹਰ ਗ
 ਹਾ॥ ਤੁਜੈ ਅਨੰਦਪੁਰਯੈ ਸਭ ਕਹਾ॥ ਅਨਤ ਠਉਰ ਕਹ ਕਰਉ ਪਾ
 ਨਾ॥ ਜਾਤੇ ਸਬ ਕੇ ਬਚੈ ਪਰਾਨਾ॥ ੨੩੩॥ ਰਸਾਵਲੁ ਛੰਦ ॥ ਸੁਨੇ
 ਬੈਨ ਪਾਈ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਗਾਈ॥ ਧਰੇ ਚਿਤ ਪੀਰੀ॥ ਭੁਲੇ ਨ ਸਰੀਰੀ॥
 ੨੩੪॥ ਨਿਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਕਿਤੇ ਜੁ ਕਾਲ ਔਰ ਹੀ॥ ਬਿਤਾਉ ਯਾਹਿ ਠੈ
 ਰੀ॥ ਮਨ ਮਨਾਇ ਭੋਜਨੀ॥ ਭੁਗੋ ਕਰੰਤ ਚੇਜਨੀ॥ ੨੩੫॥ ਉਨੀ ਸ ਬੀ
 ਸ ਜੇ ਦਿਨੀ॥ ਸਤਾਰ ਠਾਰ ਕੀ ਗੰਨੀ॥ ਵਸੰਤ ਪਾਂਚ ਚੈ ਦਵੀ॥ ਸੁਤੇ ਰਗੀ॥
 ਰਸਾਇਣੀ॥ ੨੩੬॥ ਚੌਪਈ ॥ ਵਸਨਵ ਅਠ ਦਿਨ ਸਤ ਜਨਹ
 ॥ ਸਾਹਿਬ ਕਹਾ ਬਿਤਾਇ ਇਥਾਨਹ॥ ਫਿਰ ਮਨ ਇਛਤ ਭੋਜਨ ਪਾਏ
 ਪਾਂਚ ਦਿਨ ਜੇ ਔਰ ਬਿਤਾਏ॥ ੨੩੭॥ ਜੇ ਧਰਹੇ ਅਪਨੇ ਉਰ ਮਾਹੀ
 ॥ ਸਹੀ ਸਤਿ ਪੈਰੇ ਤੁਮਤਾਹੀ॥ ਅਬ ਛਾਤੇ ਤੇ ਅਨੰਦਪੁਰਾ॥ ਸੁਰਬੀਰ
 ਲਾਗੇ ਗੋਬਰਾ॥ ੨੩੮॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਅਬ ਛਾਤੇ ਤੇ ਅਨੰਦਗੜ੍ਹ
 ਹੋਗ ਬੀਰ ਸੰਗਾ॥ ਬਡੇ ਸਿੰਘ ਜੇਧਾ ਬਲੀ ਤੇ ਜੁਝੈ॥ ਇਹ ਠਾਂ ਮਾ॥
 ੨੩੯॥ ਸਭ ਸਿਖਨ ਮਿਲਯੈ ਕਹਯੋ ਬੁਰਹੇਤ ਨਹੀ ਕੋਇ॥ ਛਾਡ ਚ
 ਲੇ ਗੜ੍ਹ ਅਨਦਕੇ ਭਲੀ ਬਾਤ ਪੈਸੇਇ॥ ੨੪੦॥ ਚੌਪਈ ॥ ਸੀਮੁ
 ਖਕਹਾ ਸੁਨੇ ਚਿਤ ਲਾਈ॥ ਬੁਰੇ ਹੇਤ ਤੁਮਰੇ ਸਿਰ ਭਾਈ॥ ਤੁਮ ਯਹਿ ਬਾਤ
 ਭੇਟ ਨਹਿ ਜਾਨੇ॥ ਬਾਰ ਕਹੈ ਬਚ ਐਸ ਬਖਸੇ॥ ੨੪੧॥ ਤੁਮ ਯਹਿ ਸਮਾ
 ਠੇਰ ਨਹੀ ਪੈਹੋ॥ ਯਹ ਐਸ ਰਕ ਪੁਨ ਪਛੁਤੈਹੋ॥ ਜਬ ਲਗ ਰਾਜਤ ਪਰ
 ਨ ਅਕਾਸਾ॥ ਤਬ ਲਗ ਯਹ ਕਬ ਕਰਗ ਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ ੨੪੨॥ ਯੈ ਕਹ ਸ
 ਭ ਸੇ ਹੋ ਲਿਖਾਈ॥ ਸਿੱਖੀ ਗੁਰੂ ਬਿਦਾਵ ਕਰਾਈ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਸੈ ਸਬ

ਨੈ ਲਿਖ ਦਯੋ ॥ ਕਾਹੂ ਧੀਰ ਨ ਮਨ ਮੈ ਕਯੋ ॥ ੨੪੩ ॥ ਏਕ ਕਹੈ ਮੁਕਤ ਨ
 ਨਹੀ ਲਿਖਾ ॥ ਏਕ ਕਹੈ ਸਭੁ ਲਿਖ ਸਿਖਾ ॥ ਸੇ ਮਨ ਮੈ ਆਵਤੁ ਇਹੁ ਭੁ
 ਇਹ ਜੋ ਨਹੀ ਲਿਖ ਤੇ ਸਰਬ ਬਨਾਇ ॥ ੨੪੪ ॥ ਮੁਕਤ ਸੋਰੇ ਦਰਪਹਿ
 ਜਗਦੀਸਾ ॥ ਲੇਵਤੁ ਲਾਇ ਕੋਰਿ ਮਸੀਸਾ ॥ ਸੀਸ ਲਾਇ ਗੁਰ ਦੇਵ
 ਰਿਸਾਈ ॥ ਕਾਗਦ ਪਾਰਯੈ ਪ੍ਰਗਟ ਬਨਾਈ ॥ ੨੪੫ ॥ ਤਾਂ ਤੇਯੋ ਜਨੀਐ
 ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਸਭੁ ਲਿਖ ਦਯੋ ਸੰਸਕਰਨਾਹਿ ॥ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਕੇ ਸਾਂਗ ਸੁ
 ਭਾਰੀ ॥ ਕਾਹੂ ਪਹਿ ਨਹੀ ਜਾਤੁ ਸਹਾਰੀ ॥ ੨੪੬ ॥ ਤਾਂ ਕੋ ਸਾਂਗ ਲਖੈ ਨਰ
 ਜੋਈ ॥ ਜਾਂਕੀ ਸਦਾ ਸਹਾਇ ਕੋਰੇਈ ॥ ਯੋ ਸਭੁ ਮਿਲ ਕਰੀ ਤਪਾਰੀ ॥
 ਉਚ ਨੀਚ ਜਹਤ ਹਨ ਬਨਾਰੀ ॥ ੨੪੭ ॥ ਨਗਰ ਭੁਯੋ ਇਹੁ ਭਾਂਤਿ ਤਿਆਰ
 ॥ ਬਾਂਧੇ ਬੈਠ ਲੀਏ ਸਿਰ ਭਾਰਾ ॥ ਸਭੁ ਨ ਸਮਨ ਕੂਚ ਕਾ ਕੀਨਾ ॥ ਅਪਨਾ
 ਬੈਠ ਆਪ ਸਿਰ ਲੀਨਾ ॥ ੨੪੮ ॥ ਸੰਗਤ ਗਜਨ ਅਰ ਬਦਸਾਹਾ ॥
 ਤਿਨ ਕੇ ਲਿਖੇ ਲਯੋ ਨਿਜ ਪਾਹਾ ॥ ਭਾਰਿਯੋ ਅਪਨੀ ਜੇਬ ਮਸ਼ਾਹਾ ॥ ਅ
 ਫੁਲ ਪੁਰਖ ਸਾਹਿਬੁ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ੨੪੯ ॥ ਬਹੁਰ ਸਮਨ ਕੂਚ ਕਾ ਕੀਨਾ
 ॥ ਸਿੰਘ ਨ ਬਾਂਟ ਖਜਾਨ ਦੀਨਾ ॥ ਪਾਂਚ ਸਭੁ ਨ ਹਥਿ ਆਰ ਬੰਧਾਏ ॥
 ਬਨ ਬਨ ਸਿੰਘ ਸਰਸ ਸਭੁ ਆਏ ॥ ੨੫੦ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਤਿਥੁ ਮੇਖ
 ਕਨ ਤਜੇ ਅਸਨ ਬਸਨ ਬਹੁ ਭਾਇ ॥ ਏਥੇ ਅਇਸ ਮਹਾ ਰਾਜ ਜੂਦੀਨੀ
 ਅਗਨ ਲਟਾਇ ॥ ੨੫੧ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਨਗਦ ਖਜਾਨ ਬਾਸਨ ਜੇ
 ਤੇ ॥ ਸਤੁ ਦ੍ਰਵ ਬੀਚ ਰਗਏ ਤੇਤੇ ॥ ਭੁਮ ਗਡਨ ਕੀ ਸੋਜ ਜੁਹੇਈ ॥ ਦਈ
 ਧਰਨ ਮੈ ਗਾਰੁ ਸੁਸੇਈ ॥ ੨੫੨ ॥ ਅਗਨ ਨਦੀ ਜੇ ਧਰਨ ਗਡਾਈ
 ॥ ਨਿਜ ਦਫਤਰ ਤਿਹਨ ਮਲਿਖਾਈ ॥ ਪੁਨ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਭਾਖੇ ॥ ਇਹੁ ਭਾਂਤ
 ॥ ਕੋਰੈ ਪਾਨ ਨੋਰੇ ਇਪੁ ਭਾਤਾ ॥ ੨੫੩ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਰੂਪ ਅਨੁਪਸਿ

ਰੋਮਣਿ ਸਾਹਿਬ ਜਾਓ ਪਾਮਾ ਦਸਹੀ ਦਿਸਛਾਈ ॥ ਆਇ ਅਜੀਤ ਅਭੀਤ
 ਰਣਾ ਚਲ ਕੋਨ ਸਕੈ ਤਿਹ ਕੇ ਸੁ ਚਲਾਈ ॥ ਗਾਇ ਮਲੇ ਛੁ ਸੁਹਾਰ ਪਰੇ
 ਮਖ ਪਾਸ ਲਯੋ ਮਨ ਮੈ ਪਛੁਤਾਈ ॥ ਦਛਨ ਕੇ ਤਬ ਪਾਨ ਕਰੋ ਗੁਰ
 ਧੈ ਕਛੁ ਮੈ ਜਇਐ ਮਨ ਆਈ ॥ ੨੫੪ ॥ ਏਹ ਰਾ ॥ ਗਾਜੇ ਗਾਢ ਦਿਲੀ
 ਸਜੁ ਤਉ ਦੇ ਅਸਤ ਲੈ ਸਾਰਾ ॥ ਦੁਣ ਲੈਣ ਕੇ ਪਰ ਰਹੇ ਦਈ ਨ ਤਬ
 ਕਰਤਾਰਾ ॥ ੨੫੫ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਅਬ ਨਿਜ ਕੇ ਮਨ ਮੈ ਜਬ ਆਈ
 ॥ ਦਛਨ ਕੇ ਤਬ ਸੁਰਤ ਉਠਾਈ ॥ ਦੁਖ ਕੇ ਮੂਲ ਪਦਾਰਥ ਜਾਨੀ ॥ ਏਸੁ
 ਅਨਿਤ ਨ ਨਿਤ ਪਛਾਨੀ ॥ ੨੫੬ ॥ ਸਭ ਧਨ ਧਾਮ ਸੁਖੇ ਲਉ ਝਾਰਾ ॥
 ਦੇਸ ਦੇਸ ਕਰਹੈ ਦੀਦਾਰਾ ॥ ਕਈ ਸਿੱਖ ਸੀ ਗਤਿ ਕੇ ਜਾਈ ॥ ਕਰਹੈ ਪੂਰ
 ਨ ਕਾਜ ਬਨਾਈ ॥ ੨੫੭ ॥ ਏਹ ਰਾ ॥ ਸੀ ਗਤਿ ਸਾਹਿ ਰਾਜਾ ਨ ਪੈਧ
 ਰ ਮੁਬਿਦਾ ਦੁਲਿਖਾਇ ॥ ਕੀਨ ਪਾਨ ਨਿਧਾਨ ਜੁ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਕੀ ਜਾ
 ਇ ॥ ੨੫੮ ॥ ਬਹੁਤ ਬੁਲਾਏ ਤੁਰਕ ਕੇ ਬਾਰੀ ਬਾਰ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਕੀਓ ਪ
 ਆਨ ਨਿਧਾਨ ਜੁ ਦਿਲੀ ਚਿਰ ਸਿਧਾਰਾ ॥ ੨੫੯ ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
 ਬਿਲਾਸ ਜੁਧ ਅਨੰਦ ਗੜ ਕਾ ਪਿਛਲਾ ਅਰਧ ਰਮਕੋਲ
 ਗਾਜੇ ਤੁਰਕ ਨ ਸੋ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਬੀਸ ਮੇਧਾਇ ਸਮਾਪਤ
 ਸੁਰਮ ਸਤੁ ॥ ੨੦ ॥ ਅਟੁ ਜੁ ਮਧੁ ਭਾਰ ਛੰਦ ॥ ਦਰੁਣ ਨਿਧਾ
 ਨਾ ਸਾਹਿਬ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਕੀਨੋ ਪਯਾਨਾ ਪੂਰ ਅਨੰਦ ਥਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਚੌਪ
 ਈ ॥ ਆਇ ਪ੍ਰਭੂ ਚਲ ਕਰ ਦਰ ਬਾਰਾ ॥ ਅਭ ਬੰਦਨ ਕੀਓ ਬਿਬਿ
 ਧ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਅਮਲ ਕਮਲ ਮੁਖ ਬਚਨ ਬਖਸੇ ॥ ਕੇਉ ਸਾਧ ਬਸੇ
 ਇਹ ਥਾਨੇ ॥ ੨ ॥ ਝਾਰੁ ਦੀਪ ਕਪਿਜ ਮਤ ਅਉਰਾ ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਕਰੈ
 ਜੋ ਉਇਹ ਠੰਗਾ ॥ ਤੀਨ ਬੇਰ ਸੀ ਮੁਖ ਜਬ ਤਾਨੀ ॥ ਭਲੀ ਨ ਕਾਹੁ ਬੁਰੀ

ਬਖਾਨੀ॥੩॥ਸਮਾਨਿਰਖਕਰਸਾਂਗਸੁਭਾਰੀਅਰਭੁਕਿਸੁਨਆ
 ਛੁਓਚਾਰੀ॥ਤਬਗੁਰਬਖਸੁਹੁਤੇਜੁਓਦਾਸੀ॥ਜੇਵਾਅਧਿਕੁਤਾਓ
 ਮਤਿਰਾਸੀ॥੪॥ਤਾਕੇਕਹਾਦਇਅਨਿਧਦੇਵਾ॥ਤੁਮਇਤਬਸੇਕ
 ਰੇ ਨਿਤਸੇਵਾ॥ਯੈਸੁਨਬੋਲਿਯੋਤਿਹਗੁਰਦੇਵਾ॥ਮਹਾਦੇਵਨਾਮ
 ਸੁਅਭੇਵਾ॥੫॥ ਰਸਾਵਲਛੰਦ ॥ਕ੍ਰਿਪਸਿੰਧਦੇਵਾ॥ਕਹੇਮੈਸੁ
 ਭੇਵਾ॥ਇਹੈਤੋਰਦਾਸਾ॥ਰਹੈਕੌਨਆਸਾ॥੬॥ਇਸੈਅੰਨਪਾਨੀ॥ਦਿ
 ਵੈਕੌਨਆਨੀ॥ਬਿਨਤੋਰਨਾਥਾ॥ਗਹੈਕੌਨਹਾਥਾ॥੭॥ਇਹੈਨੀਚਏ
 ਗਾ॥ਪਹਾਰੀਅਯੋਗਾ॥ਕਰੈਗੇਸੁਰਾਗਾ॥ਇਸੈਸੰਗਦੁਆਰਾ॥੮॥
 ਸਬੈਆਪਜਾਨੇ॥ਤੁਏਤੇਨਛਾਨੇ॥ਅਗੈਜੋਸੁਆਗਾ॥ਕਰੇਪ੍ਰੇਮ
 ਪਾਗਾ॥੯॥ਜੁਨੀਤਾਸਬਾਨੀ॥ਧੁਨੀਕੈਬਖਾਨੀ॥ਲਦੀਅੰਨਗਾਡੀ
 ॥ਤੁਏਵਾਰਠਾਦੀ॥੧੦॥ਮੁਏਅੰਗਸੰਗਾ॥ਲਖੇਗੇਨਿਸੰਗਾ॥ਜਹਾਂਤੇ
 ਸੁਜਾਨੇ॥ਤਹੀਮੋਹਮਾਨੇ॥੧੧॥ ਚੌਪਈ ॥ਸੇਦਰਸਮੈਸਦਾਦਰਬਾਰ
 ॥ਤੋਕਹਵੈਹੁਇਤਦੀਦਾਗਾ॥ਯੈਕਹਿਤਾਕੇਧੀਰਧਰਾਈ॥ਬਿਬਿਧਕਥਾ
 ਕਰਕੈਸਮਝਾਈ॥੧੨॥ਸੇਊਤਦਨੈਠਉਰਬਿਠਾਯੋ॥ਆਪਦੁਆਨਿ
 ਧਪਪਾਨਕਰਾਯੋ॥ਬਾਰਹਪਰੀਰਾਤਜਬਗਈ॥ਤਬਅਸਦਾਰੀ
 ਨਜਰਸੁਅਈ॥੧੩॥ਸੀਮਤਸਤਰਹਸਹਸਸੁਮੰਧਿ॥ਆਪਇ
 ਕਾਹਠਭੁਯੋਸੁਜੁਧਾ॥ਤਬਕਰਨਾਨਿਧਕੀਯੋ॥ਪਪਾਨਾ॥ਸੁਖਾਸਿੰਘ
 ਸਨਿਓਇਮਕਾਨਾ॥੧੪॥ ਸੁਯਾ ॥ਦਛਨਪਾਨਨਿਧਾਨਕਕੇ
 ਸਿਮਤੋਨਕਥਾਬਰਨੇਸੁਖਸਾਰੀ॥ਜਿਓਪੁਰਕੀਰਤੋਰੇਪਰਕੋਰਨ
 ਜੁਧਕਿਧੈਚਮਕੈਰਨਿਹਾਰੀ॥ਸੀਨਿਦਕੋਜਿਮਗੋਗੁਰਨਿਦਨਜਾਇ
 ਮਲੇਛਕੀਮੇਖਉਖਾਰੀ॥ਏਸਕਥਾਬਰਨੇਮਧਿਅੰਕਹਸੀਤਸੁਨੇਨਿ

ਜਲਾਇਪਿਆਗੀ॥੧੫॥ ਭੇਦਕਜਾਮਜੁਗਤਗਈ ਤਬਤੋਕਰਨਨਿ
ਧਕੁਚਕਰਾਯੋ॥ ਆਦਿਵਹੀਰਸੁਤੇਰਦਯੋਪੁਨਕੈਅਰੁਅੰਧੁਸੁਆਪ
ਸਿਧਾਯੋ॥ ਦੂਤਨਭੇਦਸੁਪਛੇਸੁਨਿਯੋਸਬਲੈਪੁਜਨੀਤਿਨਗੈਲ
ਕਰਾਯੋ॥ ਲਛਕਈਅਰੁਗਾਇਮਲੇਛਸੁਆਨਿਚਹੁਦਿਸਓਜਨ
ਨਾਯੋ॥੧੬॥ ਭੁਜੀਗਪੁਸਤਛੰਦ ॥ ਚੜ੍ਹੇਜੇਮਿਦਨੀਸਭੈਜਨ
ਪਾਈ॥ ਚਹੁਓਰਦੇਖੀਮਿਲੈਐਸਆਈ॥ ਜਿਮੰਮੇਘਟੀਤ੍ਰਿਸੁਅ
ਨੀਯੋਸੁਦੁਕੀ॥ ਕਰੇਮਾਰਮਾਰੀਨਹੀਅੰਨਕੁਕੀ॥੧੭॥ ਚੌਪਈ
॥ ਕੀਰਤਪੁਰਲਾਪਤਸੁਅਗਾਰੀ॥ ਮਿਲੈਦੂਤਲਰਤੇਧਨਧਾਰੀ
॥ ਲਰਤਲਰਤਨਿਰਮੋਹਸੁਆਨੋ॥ ਪੁਜੇਆਨਸਭਰੇਰਅਮਾਨੋ॥
੧੮॥ ਸਿਮਾਹੀਟਿਬੀਆਨਸੁਥਾਨਾ॥ ਭਏਠਾਂਦਪੁਭਜੁਸੁਨਿਧਾਨਾ॥
ਰਾਜੇਦੇਖੀਤੁਰਕਪਠਾਨਾ॥ ਆਏਨਿਰਖਬਡੇਧਨਤਾਨਾ॥੧੯॥
ਜੇਰਠਾ ॥ ਖਰੇਭਏਤਿਹਥਾਨਸਿਮਾਹੀਟਿਬੀਆਨਿਕੋ॥ ਨਿਕਟ
ਪਹੁਚੇਆਨਰਾਜੇਐਰਮਲੇਛਸਬਾ॥੨੦॥ ਖੁਸੀਕਰੀਕਰਤਾਰਉ
ਦੈਸਿੰਘਲਲਕਾਰਕੈ॥ ਦੂਤਨਕਰੇਸੰਘਾਰਸਫਲਜਨਮਕਰ
ਲੀਜੀਐ॥੨੧॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਪਾਰਕਕਰਪਾਰਿਓਪੁਭਨਿਜਤਨਸੇ
ਟਕਜਾਨਾ॥ ਉਦੈਮਿਗਾਧਪਸੁਮਤਿਬਰਸੁਰਬੀਰਬਲਵਾਨਾ॥੨੨
॥ ਝੈਯਾ ॥ ਦੂਤਨਕੇਦਲਆਨਮਿਲੇਜਬਠਾਂਦਕਰਕੇਤਿਹਜਾ
ਬਲਧਾਨੀ॥ ਆਪਪਆਨਸੁਆਗੇਕਰਕੇਯਹਜੁਸੁਤਹੈਅਤਿਹੀਧ
ਨੁਤਾਨੀ॥ ਬਾਂਭਰਖੋਇਮਦੂਤਨਕੇਦਲਜਿਓਜਰਤਾਬਰਸੇਤਏ
ਧਾਨੀ॥ ਪੱਬਨਦੀਜਨਕੁਲਭਏਬਰਨੀਰਕਿਧੈਦਲਦੂਤਪਛਾਨੀ
॥੨੩॥ ਨਿਰਾਜਛੰਦ ॥ ਉਦੈਜੁਸਿੰਘਸਾਬਕੈ॥ ਧਰੈਸੁਬੀਰਹਾਬ

ਕੈ॥ ਅਏ ਅਗਨ ਹੇਰ ਕੈ॥ ਹਨੈ ਸਰਿ ਜੁਟੇਰ ਕੈ॥ ੨੪॥ ਸਭੈ ਮਲੇ ਛੁਕੇ
 ਹੀਯਾ॥ ਪਰਿਤ ਭੁਮ ਓਹੀਆ॥ ਇਕੈ ਪਛਾਰ ਭਾਜੈ॥ ਕਿਤੇ ਅਗਰ
 ਗਾਜੈ॥ ੨੫॥ ਕਿਤੇ ਭੁਫਿਗ ਬਾਨ ਲੈ॥ ਹਨੈ ਅਨੇਕ ਜੂਨ ਲੈ॥ ਨਿ
 ਖੰਗ ਚਾਪ ਬਾਨ ਸੋ॥ ਸੁਭਿਤ ਭੁਮ ਬਾਨ ਸੋ॥ ੨੬॥ ਬਰੇ ਜੁਜੁਧ ਧਾ
 ਰਿਯੋ॥ ਰਸੀ ਜੁਰੁ ਪਾਰਿਯੋ॥ ਬਟਿ ਜਬੀਰ ਜੋਗਨੀ॥ ਹਸੀਤ ਮਾਸ
 ਭੋਗਨੀ॥ ੨੭॥ ਸੁਭੁਤ ਅੰਪ ਰੇਤਨੀ॥ ਪਿਟਿਤ ਸ੍ਰੇਨ ਚੇਤਨੀ॥ ਗਣਿ
 ਗਿਰੀ ਸੁਜੁਲ ਕਾ॥ ਸੁਰਿ ਫਿਰਿਤ ਬਾਲ ਕਾ॥ ੨੮॥ ਜੁਝੈ ਜੁਸਿੰਘ
 ਸਾਬਕੋ॥ ਉਦੈ ਮਿਰੀ ਸਨਾਬਕੋ॥ ਲਯੋ ਧਨਿ ਸੁਬਾਨੈ॥ ਹਨੈ ਗਿਰੀ ਸੁ
 ਖਾਨੈ॥ ੨੯॥ ਪਤੀ ਗਜੀ ਕਿਕਨ ਜੋ॥ ਗਿਰਿਤ ਭੁਮ ਬਾਨ ਸੋ॥ ਜਿਤੇ
 ਜਤੀਰ ਮਾਰਿਯੋ॥ ਅਛੁਤ ਹੇਤ ਪਾਰਿਯੋ॥ ੩੦॥ ਰਸਾਵਲ ਛੁਕੇ ॥
 ਕਰਿਯੋ ਜੁਧ ਭਾਰੀ॥ ਮਹੀ ਅੰਸ ਧਾਰੀ॥ ਮਲੇ ਛੁ ਮੁਲਾਨੈ॥ ਅਰਿਗਟ
 ਰਾਨੈ॥ ੩੧॥ ਹਨੈ ਤੋਨ ਖਾਨੈ॥ ਦਏਨਾ ਸੁਜਾਨੈ॥ ਲਏ ਪੋਰ ਅੰਸੋ॥ ਮਿ
 ਰੀ ਸਿੰਘ ਜੈ ਸੋ॥ ੩੨॥ ਸਟਾਜ ਮਤਾਹੀ॥ ਲਾਰਿਯੋ ਬੀਰ ਅਹੀ॥ ਹੁ
 ਤੇ ਸਿੰਘ ਸੰਗੀ॥ ਸੁਜੁਝੈ ਭੁਜੀਗੀ॥ ੩੩॥ ਤੇਟ ਕਛੁਕੇ ॥ ਤਬ ਖ
 ਕੁਗ ਗਹਿਓ ਮਿਗ ਰਾਜੁ ਬਲੀ॥ ਬਲ ਦੂਤ ਨਕੀ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਦਲੀ
 ॥ ਜਿਹ ਓਰ ਬਲੀ ਬਰੁਧਾਟੁ ਹੈ॥ ਦਲ ਸੰਤਨ ਪੜ ਉਡਾਟੁ ਹੈ॥ ੩੪॥
 ॥ ਜਿਮ ਕੇਹਰ ਮੰਤਿ ਕਿਧੈ ਬਨ ਮੈ॥ ਤਿਮ ਜੂਝੁਤ ਹੈ ਅਰਕੋ ਗਨ ਮੈ॥ ਜਿ
 ॥ ਭਾਂਤਿ ਮਨੇ ਗਜਰਾਜ ਫਥੈ॥ ਮਿਰਗਾਟੁ ਲਹੇਰ ਜਿਸੈ ਜੁਦ ਬੈ॥ ੩੫॥
 ॥ ਗਨ ਤਾਰਨ ਮੈ ਜਿਮ ਚੰਦ ਦੁਤੈ॥ ਜਨ ਦੇਖਤ ਹੈ ਇਹ ਸੂਰ ਉਤੈ॥ ਬ
 ॥ ਭਾਂਤਿ ਸੁਜੁਧ ਘਮੰਡ ਕਰਕੋ॥ ਇਕ ਅਨਨ ਤੇ ਨਹੀ ਜਾਤ ਰਕੋ॥
 ੩੬॥ ਪਰਕਾਇ ਸੋਧੈ ਰਣ ਕੇ ਕਰਕੋ॥ ਸੁਰ ਲੋਕ ਗਯੋ ਰਣ ਮੈ ਮਰਕੋ

॥ ਜਬ ਘੋਰ ਲਇ ਚਿਹਰੇ ਬਲੀ ॥ ਤੁਹ ਨੇਕ ਬੰਦੂਕ ਤਿਸੈ ਜੁ ਚਲੀ ॥
 ੩੮ ॥ ਜਬ ਲਾਗ ਗਈ ਮੱਧਿ ਭਾਲ ਭਟੀ ॥ ਇਸ ਜੁਝ ਗਯੇ ਅੰਗ ਅੰਗ
 ਕਟੀ ॥ ਪੁਰ ਦੇਵਨ ਕੇ ਸੁਜੈ ਕਾਰ ਭਯੋ ॥ ਭੁਅ ਮੰਡਲ ਮੇਜ ਸੁ ਪੁਰ ਰਹਿਓ
 ॥ ੩੯ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰਨ ਕਾ ਜਸੁ ਪ੍ਰਾਨ ਦਇਓ ॥ ਨਿਜ ਚਿਹਰੇ ਅਟਾਸ ਨਿਦਾ
 ਸ ਲਇਓ ॥ ਸੁਨ ਦੀਨ ਦਮਾਲ ਕੀ ਪੈਸੁ ਕਥਾ ॥ ਅਬ ਭਾਖਤ ਹੋਵਹ
 ਛੋਰ ਜਥਾ ॥ ੪੦ ॥ ਜਿਸ ਮਾਨ ਬਸੇ ਚਮਕੌਰ ਮਧੀ ॥ ਰਣ ਚਿਤ ਬਚਿ
 ਤੁਕਰਿਓ ਸੁਸਿਧੀ ॥ ਜਿਸ ਮਾਰਗ ਮੈਲ ਰਤੇ ਸੁਗਏ ॥ ਸੁਨ ਲੇਹੁ ਅ
 ਬੇਟਹ ਗਾਝ ਅਏ ॥ ੪੧ ॥ ਰਸਾਟਲ ਛੰਦ ॥ ਇਕੋ ਕੂਚ ਧਾਰੀ ॥
 ਚਲੈ ਨਾਥ ਭਾਰੀ ॥ ਜਹਾ ਇਛੋ ਹੋਈ ॥ ਖਿਡੋ ਪੁਰਸੋਈ ॥ ੪੨ ॥ ॥
 ਚੋਪਈ ॥ ਮਾਜਰ ਬੂਰ ਸੁਨਾਇ ਕਗਾਮਾ ॥ ਠਾਢੁ ਭਏ ਤਿਤ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਟ
 ਧਾਮਾ ॥ ਪਾਨੀ ਪੀਚਿਤੁ ਹਾਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਤਨਕ ਭਨਕ ਪਾਇਓ ਕਛੁ ਭੇ
 ਟਾ ॥ ੪੩ ॥ ਦਿਲੀ ਤੇਵਹ ਲੱਖ ਜੇਸਿਨਾ ॥ ਤਾਕੋ ਲਖ ਮੇਰਿ ਦੇ ਭਟ ਸੁਨ
 ॥ ਫਿਰੇ ਆਪ ਮਾਰਗ ਸੇਤਾ ਗੀ ॥ ਗੜ ਚਮਕੌਰ ਚਿਹਰੇ ਗਲਾ ਗੀ ॥
 ੪੪ ॥ ਓਚੋ ਨਗਰ ਗੜ ਲਖ ਪਾਈ ॥ ਆਏ ਸਹਨ ਸਾਹ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥
 ॥ ਦੱਖਨ ਦਿਸਾ ਬਾਗ ਲਖ ਪਾਈ ॥ ਓਤ ਰੋਯੈ ਚਮਕੌਰ ਸੁਆਈ ॥ ੪੫ ॥
 ॥ ਬੋਰੇ ਹੀ ਚੜ੍ਹਿਓ ਬੇਦਿਨਾ ॥ ਆਏ ਜਗਤ ਪੂਜ ਜਿਹ ਛਿਨਾ ॥ ਨਿਜ ਘੋ
 ਰ ਠਾਂਦੇ ਪ੍ਰਭੁ ਤੀਰਾ ॥ ਫਰਕ ਫਰਕ ਬੈਠੇ ਅਨ ਬੀਰਾ ॥ ੪੬ ॥ ਓਚ ਮ
 ਜਾਜ ਅਡੋਲ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਫਰਕ ਸਾਥ ਸੋਭਤ ਭਟ ਭਾਰੀ ॥ ਕਰ ਮੈਖੱਪ
 ਰ ਸਬ ਜਕਮਾਨਾ ॥ ਤਰੇ ਦਿਸਟ ਕੀਨੇ ਪਰਬਾਨਾ ॥ ੪੭ ॥ ਪੁਰਮੀ ਮੈਦੀਨੇ
 ਸਰਫਰਾ ॥ ਓਪਰ ਫੋਕ ਸੀਸ ਸਿਰ ਧਰਾ ॥ ਯੈ ਬੈਠੇ ਸਹਿਬੁ ਅਵਤਾਰੀ
 ॥ ਨਿਜ ਕੀ ਕਛੁ ਮਿਜਾਜ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ੪੮ ॥ ਤਬ ਲਗ ਪਾਂਚ ਬੀਰ ਅਟ

ਤਾਰੀ। ਉਦੈ ਸਿੰਘ ਉਰ ਕਰ ਜੁ ਖਿਲਾਰੀ। ਲੋਹੁ ਸੇ ਚੁਰ ਟਾਤੇ ਘਾਇਨ
 ੫੦। ਆਨ ਹਜਰ ਕਹੀ ਇਨ ਦਾਇਨ। ੪੯। ਉਦੈ ਸਿੰਘ ਜੁ ਝੇਤਿ ਹਥੈ
 ੫੧। ਅੰਗ ਬੀਰ ਜੇ ਸੰਗ ਸਿਧਾਨੈ। ਜਹਾਂ ਠਾਢੁ ਹਮ ਕੋ ਨਿਜ ਕੀਨਾ। ਇਨ
 ੫੨। ਸਚ ਦੁਆ ਤਹੀ ਪ੍ਰਬੀਨਾ। ੫੦। ਲਰਤ ਕਰਤ ਉਨ ਸੇ ਹਥ ਆਏ।
 ੫੩। ਜਹਾਂ ਬੇਜ ਨਿਜ ਕੇ ਹਮ ਪਾਏ। ਇਹ ਤਿਨ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪਤੇ ਨਿਹਾਰੇ। ਲਰੇ
 ੫੪। ਘਾਟ ਮੱਧਿ ਅੰਗ ਬਿਚਾਰੇ। ੫੧। ਇਤ ਤੇ ਅਨਗਨਤੀ ਰਿਪ ਆਏ।
 ੫੫। ਆਨੰਦ ਪੁਰ ਪੋਰਾਂ ਜਿਹ ਪਾਏ। ਉਤ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਹਮ ਯੋ ਸੁਨ ਪਾਏ। ਦਿ
 ੫੬। ਲੀਤੇ ਦਹ ਲਖ ਯੋ ਆਏ। ੫੨। ਬੇਸੁ ਮਾਰ ਕਛੁ ਟਾਰਨ ਪਾਰਾ। ਅ
 ੫੭। ਦਿਅੰਤ ਨਹੀ ਜਾਤ ਨਿਹਾਰਾ। ਨੀਲ ਪਟ ਉਮਤੇ ਜਨ ਆਈ। ਕ੍ਰਿਪ
 ੫੮। ਸਿੰਧ ਕਰ ਬੇਗ ਉਪਾਈ। ੫੩। ਇਤ ਉਤ ਕੇ ਆਏ ਖਲ ਦਲਾ। ਜੇ
 ੫੯। ਅੰਸਰ ਆਟਤ ਇਹ ਭਲਾ। ਸੋ ਕਰ ਲੈ ਕਰਨ ਨਿਧ ਧਾਇ। ਜੇ ਕੀ
 ੬੦। ਨੇ ਨਿਜ ਜਾਇ ਉਪਾਇ। ੫੪। ਨਿਗਜ ਛੰਦ ॥ ਦਗ ਮਲੇ ਛਮ
 ੬੧। ਨੀ ਐ। ਕਸੀ ਮਸੂਠ ਜਾਨੀ ਐ। ਨਚੀਤ ਸਾਰ ਲਾਈ ਐ। ਮਲੇ ਛਪੇ ਚਪ
 ੬੨। ਈ ਐ। ੫੫। ਤੂੰ ਮੈ ਇਸ ਬੁਲਾਇਐ। ਅਗੀ ਦਲੀ ਚਢਾਇਐ। ਕਹੀ
 ੬੩। ਜਪੈਂਡ ਪਾਈ ਐ। ਸਿਧਾ ਬਈਤ ਲਿ ਆਈ ਐ। ੫੬। ਅਸੀ ਮਲੇ ਛਗ
 ੬੪। ਇਓ। ਸੁਨੇ ਮਕੋ ਲਗਾਇਓ। ਅਬੈ ਪ੍ਰਭ ਸੰਤਾਰੀ ਐ। ਅਸੀ ਕ੍ਰਿਤੀ ਚਿਤ
 ੬੫। ਰੀ ਐ। ੫੭। ਸਦੀਟ ਆਪ ਸਾਬਰੈ। ਪ੍ਰਸਿਧ ਸਿਧ ਗਾਥਰੈ। ਬਿਨ ਜੁ
 ੬੬। ਤਾਸਨਾ ਮਜ਼ਾਨ ਅਨ ਜਾਨ ਧਾਮ ਜਾ। ੫੮। ਰਸਾਟ ਲਛੰਦਾ। ॥
 ੬੭। ਸੁਨੇ ਬੈਨ ਸਾਰੇ। ਸਿਖੀ ਯੋ ਉਚਾਰੇ। ਲਗੇ ਘਾਟ ਦੇਹੀ। ਲਖਾਏ ਜੁ ਤੇਹੀ
 ੬੮। ੫੯। ਤਬੈ ਚਿਤ ਜਾਨੀ। ਕਿਸੁਨ ਬਖਾਨੀ। ਤਿਨੈ ਜੋ ਉਚਾਰੇ। ਨਿਜ ਕਾ
 ੬੯। ਨ ਧਾਰੇ। ੬੦। ਪੁਨੀ ਆਪ ਗਾਈ। ਸੁਬੀਰ ਸੁਨਾਈ। ਪੁਰੀ ਮੱਧਿ ਜਾਵੇ

॥ ਜਿਮੀਦਾਰ ਲਿਆਵੇ ॥ ੬੧ ॥ ਗਏ ਸਿੰਘ ਧਾਈ ॥ ਪੁਰੀਈ ਸਪਾਈ ॥
 ਕਰੀਯੋ ਜਰੂਰੀ ॥ ਚਲੇ ਜੁ ਹਜੂਰੀ ॥ ੬੨ ॥ ਪੁਰੀਤ ਕੀਨਾ ॥ ਤੁਝੈ ਬੋਲ ਲੀ
 ਨਾ ॥ ਚਲੇ ਤੁਹਾਗ ਦੇਗੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਨੇਰੀ ॥ ੬੩ ॥ ਤਿਨੈ ਯੋ ਸੁਗਾਈ ॥ ਨ
 ਹੀ ਭੇਟ ਭਾਈ ॥ ਸੁਖਾਲੀ ਜੁ ਹਾਥਾ ॥ ਮਿਲੇ ਮੈਨ ਨਾਥਾ ॥ ੬੪ ॥ ਸੁਨੈ ਸਿੰਘ
 ਧਾਈ ॥ ਸੁਭੈ ਆ ਸੁਨਾਈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕੀਨਾ ॥ ਰੁਪ ਯੈ ਸੁਦੀਨਾ ॥ ੬੫ ॥
 ਸੁਪਰੀ ਰੁਪ ਯਾ ॥ ਕਰੇ ਆਪ ਦੇ ਯਾ ॥ ਨਹੀ ਪੇਚ ਪਾਯੋ ॥ ਚਲੇ ਜਾਟ
 ਆਯੋ ॥ ੬੬ ॥ ਧਰੀ ਭੇਟ ਆਗੇ ॥ ਟਿਕਾ ਸੀਸ ਲਾਗੇ ॥ ਸਮਾਚਾਰ ਪੁ
 ਛੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਸੁਛੀ ॥ ੬੭ ॥ ਪੁਨੀ ਆਪ ਗਾਯੋ ॥ ਕਿਲਾ ਮੇਦਿਖਾਯੋ ॥
 ਟੁਪੇ ਬੈਨ ਕੀਨੇ ॥ ਕਰੇ ਪੁਰਚੀਨੇ ॥ ੬੮ ॥ ਕਹੀ ਜਾਟ ਬਾਨੀ ॥ ਪਛੈ ਫੌਜ
 ਜਾਨੀ ॥ ਕਿਲਾ ਤੈਨ ਨਾਥਾ ॥ ਹਟੇ ਲੀ ਅਕਾਥਾ ॥ ੬੯ ॥ ਤ੍ਰਿਯਾ ਸੰਗ ਪੁ
 ਰੀ ॥ ਸੁਖਾਲੀ ਨ ਭੁਰੀ ॥ ਹੁਤੀ ਜੰਗ ਜੇਗਾ ॥ ਤੁਝੈ ਕੌਨ ਜੇਗਾ ॥ ੭੦ ॥ ਪੁ
 ਰੀਤ ਜਾਨੀ ॥ ਇਸੈ ਕੀ ਕਹਾਨੀ ॥ ਚਦੇ ਆਪ ਘੋਰਾ ॥ ਕਰੇ ਜਾਟ ਧੋਰਾ
 ॥ ੭੧ ॥ ਕੁੰਡਲੀ ਆਛੈਦ ॥ ਧਰ ਆਗੇ ਨਗਰੇ ਸਕਉ ਆਏ ਕਿ
 ਲਾ ਸੁਮੰਧਿ ॥ ਪੇਚ ਅਨਿਕ ਜੜ ਕਰ ਰਹਿਓ ਕੋਨ ਪੁਜੈ ਪੁਲ ਅੰਗ ॥
 ਕੋਨ ਪੁਜੈ ਪੁਲ ਅੰਗ ਬਾਤ ਤਿਨ ਕਿਤ ਕ ਬਨਾਈ ॥ ਨਿਰਖ ਫੌਜ ਅਰੁ
 ਲਛ ਕਰੇ ਮਨ ਤਾਸ ਬਢਾਈ ॥ ਠੌਰ ਠੌਰ ਦੂਤਾਨ ਲਿਖਤ ਕਰ ਲਿਖੇ
 ਪਠਾਏ ॥ ਚਾਲ ਪਚਾ ਸਿਕ ਸੁਰ ਬੇਗ ਤੁਮ ਆਵਹੁ ਧਾਏ ॥ ੭੨ ॥ ॥
 ਰਸਾਵਲ ਛੈਦ ॥ ਲਿਖੇ ਯੈ ਸੁਕੀਨੇ ॥ ਮਹਾ ਮੰਤ੍ਰਿ ਹੀਨੇ ॥ ਚਲੇ ਬੇਗ
 ਆਯੋ ॥ ਨ ਸੀਕਾ ਜਨਾਯੋ ॥ ੭੩ ॥ ਰੋਪਈ ॥ ਗੜ ਕੇ ਮੰਧਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿ
 ਧ ਆਈ ॥ ਜਥਾ ਜੇਗ ਕੀਨੀ ॥ ਤਕਰਾਈ ॥ ਬਾਂਧਿ ਜਾਟ ਕਠਰੀ ਮਧਿ ਤਾ
 ਰਿਯੋ ॥ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਬੀਰਾਨ ਪਚਾਰਿਯੋ ॥ ੭੪ ॥ ਤ੍ਰਿਯਾ ਪਰੇ ਉਨ ਦਈ ਨਿ

ਕਾਰੀ। ਉਤ ਆਏ ਘਨ ਜਿਉ ਅਰੁ ਭਾਰੀ। ਕੀਟ ਬੂੰਦ ਆਹਨ ਅਨਮਾ
 ਨੇ। ਖਲ ਦਲ ਉਮਰੇ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਮਾਣੇ। ੭੫। ਗਗਨ ਉਤ ਗ ਬਨ ਅ
 ਖਲ ਜੁ ਪੱਤਾ ਗਨ ਬੇ ਕਰ ਕੇ ਉਕਰ ਮੰਤ੍ਰਿ। ਇਹ ਗਨ ਉਨ ਕੇ ਪਾਰਨ ਪ
 ਰੇ। ਕਉਨ ਕਵਿੰਦ ਰਸਨ ਜੇ ਰੋਏ। ੭੬। ਖੁਜ ਮਰਦੂ ਦਤੁਰ ਕਦਲ
 ਪਾਲਾ। ਅੰਗੇਰੇ ਪੀਰੁ ਨਿਹਾਲਾ। ਖਾਨ ਪੁਲਾਦ ਅਮੀਰ ਭਨਿਜੈ। ਪੁ
 ਰਬ ਦਿਸ ਜਿਹ ਦੇਸ ਗਨਿਜੈ। ੭੭। ਜੇਰ ਦਸਤ ਸਰਦਾਰ ਮਲੇਛਾ। ਅ
 ਦਿ ਜੁਧ ਲਰ ਗਯੇ ਜੁ ਪੇਛਾ। ਨਹ ਰਖਾਂ ਇਕ ਬੀਰ ਪਛਾਨਹ। ਗੈਰ ਤਖ
 ਨ ਅਉਰ ਭੁਟ ਜਾਨਹ। ੭੮। ਮੀਸਾਂ ਖਾਂ ਭੂਰੇ ਖਾਂ ਜੋਧੇ। ਜੇ ਤੁਰਕਨ ਕੇ
 ਘਰ ਮਹਿ ਸੋਧੇ। ਖਾਨ ਜਿਤੇ ਸਰਤਾਨ ਜੁ ਆਏ। ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਕੇ ਸਕਤ
 ਅਲਾਏ। ੭੯। ਤਬ ਕਬਰੇ ਦੇ ਅਧਿਕ ਪਸਾਰਾ। ਜੇ ਬਰੇ ਇਹ
 ਆਉ ਮੰਸ਼ਾਗਾ ਜੇ ਮਲੇਛ ਕੇ ਘਰ ਮਹਿ ਸੋਧੇ। ਸਭ ਆਈ ਪੰਕਜ ਪ
 ਰਨੈ ਨਾ। ੮੦। ਧਰਨੀ ਗਗਨ ਏਕ ਹੈ ਗਯੇ। ਹਾਥ ਪਸਾਰ ਦਿਸਟ ਨਹ
 ਅਯੇ। ਉਡੀ ਪੁਰ ਛਾਈ ਅਸਮਾਨਾ। ਜਨ ਭੁਅ ਗਗਨ ਸੁਕੀ ਓਪਯ
 ਨਾ। ੮੧। ਕਾਰੇ ਪੀਰੇ ਭੂਰੇ ਤੁਰਕਾ। ਸਿਲਹੰਸੀ ਜੇ ਵਸੀ ਸਧਰ ਬੁਰਕ
 ਮਰੂਸੀ ਰੂਮੀ ਹਬਸ ਪਿਸੌਰੀ। ਕਬਲ ਗਜਨੀ ਜਿਹ ਗਿਹੌਰੀ।
 ੮੨। ਬਲਖ ਬਖਾਰ ਇਰਾਨੀ ਕਿਤੇ। ਹਰੇਟ ਕੀ ਧਾਰੀ ਭਖਰੀ ਹੁਤੇ।
 ਠੰਢੇ ਅੰਕਸਮੀਰੀ ਬੰਦਗਾ ਸਬ ਆਏ ਇਨ ਕੇ ਜੇ ਅੰਦਗ। ੮੩।
 ਬਾਈ ਧਾਰ ਰਾਟ ਅਰੁ ਰਾਨੇ। ਗੁਜਰ ਰੀਪੜ ਕੰਨ ਬਖਾਨੇ। ਘੇਰਾ ਪਰ
 ਯੇ ਸਭਨ ਕੇ ਆਈ। ਸਾਗਰ ਜੇ ਦੇਲ ਚਹੁ ਦਿਸ ਛਾਈ। ੮੪। ਮੱਧਿ
 ਜਹਾਜ ਮਨੋ ਚਮਕੇਰਾ। ਪ੍ਰਗਟ ਨੀਰ ਜੇ ਦੇਲ ਚਹੁ ਓਰ। ਟਾਮਹਿ ਗ
 ਜਤ ਗਿਰ ਬਰਜਾਨਾ। ਯਾਮੇ ਦੇਲ ਪਤ ਗਿਰਸ ਪਛਾਨ। ੮੫। ਟਾਮੇ ਬ

ਰਨਦਿਪੈ ਕਿਕਾਨਾ ਯਾਮੈ ਅਨਗਨ ਏ ਗਜਮਾਨਾ ਸਾਗਟਘੋਖਉਤੇ
 ਘਨਘੋਗਾ ਯਾਮੈ ਏਦਭੁਕਈ ਸੁਜੇਗਾ ॥੨੬॥ ਮਛਕਛ ਉਤ ਅਧਿਕ
 ਅਨੰਤਾ ਪੈਦਲਸੈਨ ਇਤੈ ਬਿਅੰਤਿ ਟਾਕੇ ਜਲਸੈ ਨਿਰਖਤਰੰਗਾ
 ਯਾਮੈ ਬਰਛੀ ਚਮਕ ਅਭੇਗਾ ॥੨੭॥ ਨਿਰਖ ਪ੍ਰਭੂ ਚਦਿ ਉਚ ਅਟਾਰੀ
 ਯਾਮੈ ਮੁਖਸੈ ਇਮਕਹਿ ਚਿਸੁਧਾਰੀ ॥ ਅਧਿਕ ਸੈਨ ਕਛੁ ਟਾਰਨ ਪਾਰਾ ॥
 ਇਥੇ ਮਲੇਛ ਕਰਮੇ ਜੋ ਕਾਰਾ ॥੨੮॥ ਸੇਕਹ ਅਪਨੇ ਤੀਰ ਬੁਲਾਯੋ ॥
 ਅਗਰ ਸੁਦਹ ਲਖ ਸੈਨ ਚਦਾਯੋ ॥ ਉਨ ਅਵਰੇ ਮਮਕਛੁ ਨਗਨੇ ॥ ਇ
 ਮਲੇਛ ਆਏ ਅਬਭੁਨੇ ॥੨੯॥ ਦਗ ਮਲੇਛ ਕਰਮੁਹ ਜੀਗਾ ਮੈਤ
 ਕੇ ਜਮਇਓ ਨਹੀ ਢੰਗਾ ॥ ਅਬ ਲਚਾਰ ਮੁਝਕੇ ਇਤ ਬਨੀ ॥ ਰਛਾ ਕਰੇਖ
 ਰੂਗ ਧੁਜਧਨੀ ॥੩੦॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤਛੰਦ ॥ ਇਨੀ ਕਾ ਬਿਸਾਸੀਕ
 ਰੈਗਾ ਸੁਜੇਈ ॥ ਟਾਕੇ ਅਤਿ ਕਾਲਿ ਖਰਾਬ ਸੁਹੇਈ ॥ ਮਹਾਨੀ ਚਪਾਪੀ ਕਿਸੁ
 ਮੀਤ ਨਹੀ ॥ ਰਸੁਲੀ ਕਰਾਨੀ ਪਿਕਾਂਬਰ ਰਦਾਹੀ ॥੩੧॥ ਹਮੁ ਪਾਪਯਾਕੇ
 ਨਹੀ ਜਾਨ ਪਾਯੋ ॥ ਕਰਾ ਕੈਲ ਝੂਠਾ ਨਸਾਰਾ ਲਖਾਯੋ ॥ ਦਸੈ ਲਖ ਸੈਨ
 ਮੁਝੈ ਪੈਚਛਾਈ ॥ ਕਸਮੰ ਕੁਰਾਨੀ ਝੂਠੀ ਲੈ ਪਠਾਈ ॥੩੨॥ ਜਿਕੋ ਮੋਰਦ
 ਸੀਹਿਤੁ ਬਿਧਹੇਈ ॥ ਸੁਭਤਿ ਭਵਿਖੰ ਮਧੀ ਸਾਰ ਲੇਈ ॥ ਇਨੀ ਕੋ ਭਰੋਸਾ
 ਨਹੀ ॥ ਕੋਇ ਕੀਜੈ ॥ ਇਹੈ ਨੀਚ ਦੇਖੀ ਇਥੇ ਕੋ ਪਤੀਜੈ ॥੩੩॥ ਦੇਹਰਾ
 ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਸੇਗੁਰ ਜਟਨ ਜੂਨਿ ਜਬੀਰਨ ਮੈ ਗਾਇ ॥ ਕਰਮੇ ਸਮਾਨ ਸੁ
 ਜੁਧਕੇ ਅਟਰਨ ਨਿਰਖਉ ਪਾਇ ॥੩੪॥ ਰਸਾਟਲ ਛੰਦ ॥ ਸਭੈ ਕੋ
 ਸੁਨਾਈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਗਾਈ ॥ ਗਹੇ ਖੰਗ ਪਾਨੀ ॥ ਮੀਰੋ ਜੁਧ ਪਾਨੀ ॥੩੫॥
 ਪ੍ਰਲੋਕ ਸਟਾਰੋ ॥ ਸਮਾਸੋ ਨਿਹਾਰੋ ॥ ਨਹੀ ਚਿਤ ਕੀਜੈ ॥ ਇਹੈ ਜਸੁ ਲੀ
 ਜੈ ॥੩੬॥ ਸਮੰਧ ਰਮ ਜੁਧੀ ॥ ਨਹੀ ਲੋਕ ਮਧੀ ॥ ਜਸੀ ਕੋਟ ਜੰਗੀ ॥ ਪੁਨੀ

ਦਾਨ ਅੰਗੀ ॥ ੯੭ ॥ ਤੁਸੀ ਜਾਨ ਛੋੜੀ ॥ ਜੁਝੈ ਧਾਰ ਅੰਤੀ ॥ ਭੁਲੈ ਨਾਹਿ ਚਿੰਤ
 ॥ ਲਹੈ ਮੋਢ ਬਿੰਤੀ ॥ ੯੮ ॥ ਇਹੈ ਸਾਮਦਾਨੀ ॥ ਭਿਦੈ ਦੰਤ ਜਾਨੀ ॥ ਸਭੈ ਏ
 ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਬਡੇ ਬੀਰ ਧਾਰੀ ॥ ੯੯ ॥ ਸਹੀ ਸਾਚ ਸੋਈ ॥ ਕਰੇ ਜੰਗ ਜੋਈ
 ॥ ਇਹੈ ਜਾਨ ਸਾਰੀ ॥ ਤੁਮੈ ਦੇਹ ਧਾਰੀ ॥ ੧੦੦ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੋੜਾ ॥
 ॥ ਇਹੈ ਬੈਨ ਸਾਰੀ ॥ ਪਾਸਿ ਧਰਾਈ ॥ ਮੀਰਿਯੋ ਜੁਧ ਭਾਰੇ ਪਰੀ ॥ ਯੋਲਰ
 ਈ ॥ ਨਿਜੀ ਸਾਟ ਧਾਨੀ ॥ ਸਭੈ ਕੋ ਕਰਾਈ ॥ ਵਏ ਸਸਤ ਅਸਤੀ ਜੁਝੈ ਜੋਗ
 ਜਾਈ ॥ ੧੦੧ ॥ ਮਨੋ ਟੀਰ ਕਾਤੇ ॥ ਘਨੇ ਦੂਤ ਆਏ ॥ ਸਭੈ ਚਰ ਰਾਇ ਮਨੋ
 ਮੇਘ ਛਾਏ ॥ ਚਲੈ ਸਾਰ ਸਾਰੀ ॥ ਤਿਸੀ ਜਾਇ ਈਹਾਂ ॥ ਜਿਮੈ ਸੋਜ ਮਾਸੀ ਮਹ
 ਮੇਘ ਜੀਹਾਂ ॥ ੧੦੨ ॥ ਹਲਿ ਪੈ ਹਲਿ ਦੂਤ ਕੈ ਕੈ ॥ ਜੁਆਵੈ ॥ ਅਗ ਬਾਨ ਗੋਰੀ
 ਮੁਖੀ ਮੁਖ ਖਾਵੈ ॥ ਪਰੀ ਲੋਥ ਲੋਥੈ ॥ ਪੁਰੀ ਤੀਰ ਖਾਈ ॥ ਮਨੋ ਟਾਂਡ ਗੋਨੀ ਦਈ
 ਤੇ ਗਿਰਾਈ ॥ ੧੦੩ ॥ ਕਹੂ ਹਾਥ ਜਾਪ ॥ ਪਰੀ ਭੂਮ ਸੋਹੈ ॥ ਕਹੂ ਸੀਸ ਪਾਗੀ
 ਧਰੀ ਕਾਨ ਮੋਹੈ ॥ ਕਹੂ ਤੀਰ ਤੇਰੀ ॥ ਪਰੀਹੈ ਕਰਾਹੀ ॥ ਚੁਭੈ ਬੀਰ ਸੋਭੈ ਜਿ
 ਮੈ ਮਛ ਜਾਰੀ ॥ ੧੦੪ ॥ ਕਹੂ ਈਸ ਸੀਸੀ ਗੁਹੈ ॥ ਮੁੰਡ ਮਾਲਾ ॥ ਕਹੂ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇ
 ਤਿ ਫਿਰੈ ਜੋਗ ਜੁਲਾ ॥ ਮੁਨਿ ਕੰਜ ਜਾਸੁ ਤਿਆ ॥ ਸਾਬ ਲੀਨੇ ॥ ਫਿਰੈ ਆਨ
 ਤਾਹੀ ਮਹਾ ਮੇਦ ਭੀਨੇ ॥ ੧੦੫ ॥ ਸਭੈ ਜੋਗਨੀ ॥ ਪੰਕਰ ਪੱਤ ਧਾਰੀ ॥ ਰਣ
 ਕਿੰਕ ਝਾਕ ਕਰੈ ਮਾਸ ਹਾਰੀ ॥ ਮੁਨਿ ਸਿੰਧ ਸੁਧੀ ਦਿਖੈ ॥ ਆਨ ਜੁਧੀ ॥ ਚਢੇ
 ਜੋ ਬਿਬਾਨੀ ॥ ਦਿਖੈ ਗੋਨ ਮੱਧੀ ॥ ੧੦੬ ॥ ਨਿਜੀ ਬੀਰ ਬੋਲੀ ॥ ਪਾਸਿ ਧਰਾ
 ਈ ॥ ਇਕ ਏਕ ਦੁਕੈ ਲੋਰੇ ਜੰਗ ਜਾਈ ॥ ਤਬੈ ਮਾਨ ਆਗਿਆ ਕਰੈ ਜੰਗ
 ਜੋਧਾ ॥ ਇਕੋ ਏਕੋ ਹੋਈ ॥ ਮੀਰੈ ਜੁਧ ਕ੍ਰੋਧਾ ॥ ੧੦੭ ॥ ਦਸੀ ਬੀਸ ਤੀਸੀ ਇਕ
 ਜਾਇ ਮਾਰੈ ॥ ਪੁਨੀ ਮਾਨ ਆਗਿਆ ॥ ਸੁਮੈਰੇ ਪਧਾਰੈ ॥ ਕਰੈ ਜਾਇ ਜੁਧੀ
 ਬਡੇ ਤੋਨ ਥਾਨੈ ॥ ਭੁਯੈ ਮੈ ਸਹੈ ਸਾਨੋ ਹੋਸੀ ਜਹਾਨੈ ॥ ੧੦੮ ॥ ਰਣਿ ਖਗ

ਖੰਡ ਚਲੇ ਤੀਰ ਗੋਰੀ ਛੁਰੀ ਛਿਪ੍ਰੇ ਜਾ ਸਰ ਪਾਸ ਜੋਰੀ ਗਬਿਛੁ ਬਾਂਕ
 ਸੇਲੀ ਉਰੀ ਯੋਕਟਾਰੀ ਮਨੋ ਮਛੁ ਬਾਰੰ ਰਖੇ ਫਾਸ ਜਾਗੀ ॥ ੧੦ ॥ ਏਹਿ ਭੁ
 ਯੋਜੰਗ ਅੰਸਾ ਤਿਸੀ ਠੋਰ ਮਾਹੀ ਜਿਮੰ ਨੇ ਮਕਾਲਿ ਘਨੀ ਸਿਆਮ ਅਹੀ
 ॥ ਨਹੀ ਰਾਟੁ ਟੈ ਰਾਮ ਅੰਸਾ ਭੁਯੋਹੈ ਜਿਮੰ ਸੂਰ ਸੂਰੀ ਇਸੀ ਜਾ ਛੁਯੋਹੈ ॥
 ੧੧੦ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕ ਏਕੰ ਨਰੈ ਲੈ ਲਰਾਏ ॥ ਬਿਠੇ ਉਚ ਆਪੰ ਚਰਿਤ੍ਰੀ
 ਲਖਾਏ ॥ ਲਰੇ ਸਿੰਘ ਈਹਾਂ ਤਿਸੀ ਠੋਰ ਮਾਹੀ ਜਿਮੰ ਸਾਰ ਦੁਲੀ ਪਸੀ
 ਨੇਕ ਅਹੀ ॥ ੧੧੧ ॥ ਕਹੂੰ ਸੰਜ ਪੁੰਜ ਧਰੈ ਬੀਰ ਰਾਰੈ ॥ ਪਰੈ ਅੰਗ ਭੀਰੀ
 ਕਿਤੇ ਭੁਮ ਬਿਦਾਰੈ ॥ ਕਹੂੰ ਮੱਤ ਦੰਤੀ ਬਿਨਾ ਸੁਰਤਾ ਜੀ ॥ ਫਿਰੰ ਭੁਮ ਜੀ
 ਗੇ ਸੰਜੇ ਸੁਧੁ ਸਾਜੀ ॥ ੧੧੨ ॥ ਸਰੰ ਤੀਰ ਬੀਰੰ ਕਰੇ ਖੰਡ ਖੰਡੀ ॥ ਕਿਤੀ
 ਗੀਧ ਕਰੰ ਭੁਖੈ ਮਾਸ ਝੰਡੀ ॥ ਕਹੂੰ ਬੋਮ ਬਾਲਾ ਸੁਹਿ ਰੂਪ ਧਾਰੀ ॥ ਬਰੈ
 ਸੁਧ ਸੁਰੇ ਕਰੇ ਫੁਲ ਧਾਰੀ ॥ ੧੧੩ ॥ ਕਿਤੇ ਭੁਮ ਜੀਰੀ ਪਰੈ ਬੀਰ ਅਈ
 ॥ ਘਨੇ ਹਾਥ ਕੈ ਕੈ ਗਿਰੇ ਭੁਮ ਜਾਈ ॥ ਕਿਤੇ ਦੂਤ ਦੋਖੀ ਦਰੇ ਚਟ ਦਿ ਲੀ ॥
 ਕਿਤੇ ਦੂਰ ਬੈਠੇ ਬਜਾਏ ਸੁਗਾਲੀ ॥ ੧੧੪ ॥ ਰੁਯੋ ਜੰਗ ਭਾਰੇ ਤਿਸੈ ਠੋਰ ਮਿ
 ਆਨੇ ॥ ਕਥੇ ਸੇਸ ਸਾਰੇ ਨਹੀ ਅਤਿ ਆਨੇ ॥ ਕਹਾ ਗਿਮ ਜੀ ਕੀ ਰਵੈ ਆਨ
 ਕੇਈ ॥ ਸੁਭਿ ਸਿਆਮ ਕਾਲਿ ਭੁਯੋ ਜਾਨ ਸੇਈ ॥ ੧੧੫ ॥ ਕਹਾ ਚਾਲਈ
 ਸੀ ਕਹਾ ਦਸ ਲਛੀ ॥ ਮਚਿਯੋ ਜੰਗ ਏਤਾ ਸੁਨੇ ਮੱਤ ਸੁਛੀ ॥ ਤਬੀ ਅਛ
 ਬੀਰ ਨਿਜੀ ਚੀਨ ਕੈ ਕੈ ॥ ਪਰੈ ਏਕ ਏਕੰ ਮਹਾ ਅਸਤ੍ਰ ਵੈ ਕੈ ॥ ੧੧੬ ॥
 ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਏਹ ਬਿਧਿ ਮਚਿਓ ਜੁਧ ਸੰਗਾ ਮਾ ॥ ਕੇਤਕ ਮਰੇ ਬੀਰ ਬ
 ਲਧਾ ਮਾ ॥ ਚਾਲਿ ਸਕਹਾ ਕਹਾ ਦਸ ਲਛੀ ॥ ਲਿਬਨ ਭੁਏ ਅੰਬਾਰ ਪੁ
 ਤਛਾ ॥ ੧੧੭ ॥ ਬੀਸਤੀ ਸਚਾਲ ਸਾਇਕ ਮਾਰੈ ॥ ਬਹੁਰ ਅਮਰ ਪਰ ਅ
 ਪਸਿਧਾਰੈ ॥ ਦਿੜਤਾ ਵਈ ਅੰਸ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ॥ ਕੇਹਰ ਜਿਉ ਭੁਭਕੈ ਰਨ ਸੂ

ਰੇ॥੧੧੮॥ ਭਿਜਨਾ ਬਿਨ ਬਪੁਖ ਮੁਰਤਾਏ॥ ਨਿਸਰਾ ਸਾਬਤ ਦਿਪਤ
 ਜੁਗਾਏ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਸੋਭਾ ਖਤ ਬਰ ਆਹੀ॥ ਅੰਜੋ ਸੋਭੇ ਹਾਥ ਫਿਰ ਨਹੀ
 ॥੧੧੯॥ ਇਹ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਹਿਬ ਹੈ ਪੂਰਾ॥ ਕੀਚਿ ਖੇਲ ਇਨ ਆਪਹ
 ਜੁਗਾ॥ ਸਾਬਤ ਹੈ ਬਾਹੇ ਹਥਿ ਆਰਾ॥ ਏਕ ਬੀਰ ਇਉਂ ਕਰਤ ਉਚਾਰ
 ॥੧੨੦॥ ਸੁਲਨ ਛੰਦ ॥ ਗਰਜ ਕੈ ਸਿੰਘ ਸੈਨਾਇ ਰਣ ਮੈ ਪਰੈ ਕ
 ਰੈ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਲੋਹਾ ਬਨਾਏ॥ ਕਿਸੀ ਤਰਟਾਰ ਜਮ ਧਾਰ ਨੇਜਾ ਕਿਤੀ
 ਕਿਤੀ ਧਮਕਾਰ ਤੀਰੇ ਚਲਾਏ॥ ਮਾਰਿ ਕਰਿ ਸੈਨ ਬਰ ਅੰਨੇ ਜਮ ਪੁਰਖ
 ਠੀਰ ਕਤ ਪਰਟਾਹ ਜਲ ਨਿਧ ਟਹਾਏ॥ ਧੁਜਾ ਪਤਾਕ ਬਹੁ ਦੂਮੇ ਸੇ
 ਜਾਤ ਹੈਂ ਨਕ ਕੇ ਕਾਨ ਰੇ ਗਜ ਬਨਾਏ॥ ੧੨੧॥ ਪੱਤ ਕੀ ਸੈਨ ਏ ਅੰਨੇ
 ਜਲ ਜੀਤ ਸੇ ਛੁੜ ਬਰ ਫੇਨ ਕੀ ਸੋਭ ਪਾਏ॥ ਨੀਰ ਚਰ ਮਾਨਵੈ ਸਕਲ
 ਮਾਲੇ ਛੁਏ ਘੋਖ ਨਿਧਿ ਦੰਦ ਭੀ ਧੁਨ ਲਗਾਏ॥ ਸਿੰਘ ਜੋ ਕਾਤਰੀ ਦੂਰ
 ਖਰ ਬਕਤ ਹੈ ਰਤਨ ਸੇ ਆਯੁ ਧੰ ਸੁਭ ਗਭਾਏ॥ ਸਾਚ ਕੀ ਸਿੰਧ ਇਹ ਕ
 ਰੈ ਹੈ ਖਾਲ ਸੇ ਅਰਿਨ ਕੀ ਅਨਿਨ ਕੇ ਕਰ ਦਿਖਾਏ॥ ੧੨੨॥ ਖਾਨ ਪ
 ਠਾਨ ਮੁਗਲਾਨ ਕੈ ਚੀਰ ਕੈ ਸੇਖ ਅਰ ਪੀਰ ਕਾਜੀ ਸੰਘਾਰੈ॥ ਦਾਉ ਪੁ
 ਨ ਜਈ ਰੁਹੇਲ ਲੋਦੀ ਸਭੈ ਨਿਅਜ ਅਫਗੀ ਦਰਨ ਮੈ ਬਿਦਾਰੈ॥ ਖੋ
 ਲ ਬੁਅਜਿ ਪਾਠਾਨ ਤਿਹ ਹਤ ਕਰੈ ਗਿਰਤ ਮੁਨਾਰ ਜੋ ਰਨ ਮਝਾਰੈ॥
 ਰੀਗ ਅਰੀਨ ਧਾਰੀਨ ਸਗਰੀ ਭਈ ਲਾਲ ਤਨ ਬਾਗ ਜਨ ਅਧਿਕ ਧ
 ਰੇ॥ ੧੨੩॥ ਚੌਪਈ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਪਰਾ ਘੋਰ ਰਨ ਦਾਰਨਾ॥ ਗਿਰ
 ਗਿਰ ਪਰਤ ਬਾਜ ਰਾ ਬਾਰਨਾ॥ ਏਕ ਸਿੰਘ ਅੰਸੀ ਕ੍ਰਿਤ ਕਰਹੀ॥ ਲੱਛ
 ਨ ਸਾਬ ਏਕ ਲੇ ਲਰਹੀ॥ ੧੨੪॥ ਬਜੈ ਸਾਰ ਸੇ ਸਾਰ ਅਪਾਰਾ॥ ਘੜ
 ਤ ਘਾਟ ਜੈ ਸੇ ਰਹਿ ਆਰਾ॥ ਪੜ ਪੜਾ ਕ ਧਰਨੀ ਅਰ ਪਰੈ॥ ਬਹੁ ਰਨ

ਅਨਜੁਧਮੈ ਲਰੈ॥੧੨੫॥ ਇਕਘਾਇਲੁ ਹੈ ਗਿਰਤ ਕਰਾਲਾ॥ ਏਕਨ
 ਆਪਤਜੇਤਤ ਕਾਲਾ॥ ਇਕਭਾਜੇ ਅਹੁਨਿਕਟਨ ਆਵੈ॥ ਇਕਸਨਮੁਖ
 ਹੈ ਜੁਧਮਚਾਵੈ॥੧੨੬॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਗਰਜ ਲਰਤ ਹਰਿਜਛਾ॥ ਹਨੁਕ
 ਲਕਸੇਭਪੁਤਛਾ॥ ਕੇਤਕਲਰੈ ਕੋਭਲਣਨਾ॥ ਕਿਤਚਾਲਸਕਿਤਵ
 ਹਲਖਜਾਨਾ॥੧੨੭॥ ਹੁਕਮਮਾਨਸਤਿਗੁਰਕੋ ਭਾਰੀ॥ ਜੁਧਤ ਹੈ ਨਿਜ
 ਨਿਜਕੀਬਾਰੀ॥ ਹੁਕਮਸਿੰਘਸੇਬਹੁਰ ਬੁਲਾਯੋ॥ ਭੁਲੀਤਰਤਰਵਿਸੁ
 ਜੁਧਾਯੋ॥੧੨੮॥ ਕਰਤੁਰਕਨਸੇ ਅਧਿਕਅਖਾਰਾ॥ ਅਮਰਲੈਬਰਬੀ
 ਰਸਿਧਾਰਾ॥ ਸਾਹਿਬਸਿੰਘਹਿਮਤਸਿੰਘਬੀਰਾ॥ ਅਗਿਆਮਾਨਗਏ
 ਰਨਧੀਰਾ॥ ਬਰੇਜੁਧਕਰਕੈਰਨਭਾਰੀ॥ ਬਸੇਅਮਰਪੁਰਮੈਅਟਤਾਰੀ
 ॥੧੨੯॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਕਰਤਖਾਲਸਾਖਾਲਸਾਔਰਨਮਨਮੇਅਸ
 ਯੋਜੁਧੇਜੋਧਾਬਲੀਚਰਨਕਮਲਗੁਰਪਾਸਾ॥੧੩੦॥ ਤਾਹਿਸਮੈਗੁ
 ਰਦੇਵਜੀ॥ ਨਿਜਸੁਤਲੀਬੁਲਾਇ॥ ਕਹੀਅਜੀਤਮਿਰੋਸਕੋਦੂਤਨਦੇ
 ਹੁਸਜਾਇ॥੧੩੧॥ ਹੁਕਮਮਾਨਨਿਜਤਾਤਕੈਠਾਢੁਭਯੋਕਰਜੇਰਾ॥ ਅ
 ਦਭੁਤਦਿਪਤਦਿਦਾਰਦੁਤਤਿਹਸਮਸੇਰੁਨਹੇਰਾ॥੧੩੨॥ ਕੀਰਕਪੇਤ
 ਕਲਾਪਅਲਿਖੰਜਨਮੀਨਅਨਾਰਾ॥ ਸਸਬਾਰਨਅਰਕੰਜਅਹਿਕੇ
 ਹਰਏਣਨਿਹਾਰਾ॥੧੩੩॥ ਏਉਪਮਾਕਬਿਦੇਤਹੈਜਿਹਤਿਹਮੱਧਿਸੀਸ
 ਰਾ॥ ਇਨਕੀਉਪਮਾਅਧਿਕਬਰਸੇਸਨਪਵਤਪਾਰਾ॥੧੩੪॥ ਤਨ
 ਮਹਿਧਰੇਅਭੂਤਛਬਨਖਸਿਖਭੈਹਥਿਆਰਾ॥ ਕਸੀਕਮਰਅਕਲੀ
 ਕਸਸਿਧੀਰਾਜਤਦੀਦਾਰਾ॥੧੩੫॥ ਚੋਪਈ॥ ਕਰਅੰਬੁਜਇਕ
 ਗਹੀਕਮਾਨਾ॥ ਦੁਤੈਬਿਰਾਜਿਕਿਰਤਕਰਬਾਨਾ॥ ਪਰਕਰਮਾਕਰਸੀਸ
 ਨਿਵਾਈ॥ ਠਾਢੁਭਯੋਜੇਰਕਰਆਈ॥੧੩੬॥ ਅਗਿਆਭਈਜੁਧ

ਕਉ ਜਾਓ। ਖਲ ਦਲ ਕੋ ਕਰ ਆਛੁ ਦਿਖਾਓ। ਜਿਯੋ ਭਲ ਕਲ ਸਬੰ
 ਸ ਕੀ ਚਾਲ। ਭੁਲੀ ਭਾਂਤਿ ਰਣ ਕੋ ਕਰ ਖਾਲਾ। ੧੩੭॥ ਛੁੜੀ ਕੋ ਯਹ
 ਜੋਗ ਪਛਾਨਹੁ। ਖਗ ਖੇਲਨ ਸਾਬਤ ਹੈ ਜਾਨਹੁ। ਕਿਟ ਜੋਗ ਜਪ ਤਪ
 ਗੁਣ ਚੀਨੋ। ਧਰਮ ਜੁੱਧ ਸਮ ਅਵਰਨ ਬੀਨੋ। ੧੩੮॥ ਯਾ ਜਗ ਮੇਂ
 ਦੁਰਲਭ ਹੈ ਏਹੀ। ਭੁਜਨ ਨਾਥ ਸਨਮੁਖ ਅਸਲੇਹੀ। ਭੁਨਕਤ ਨ
 ਕਤ ਨਹੈ ਇਤਹਾਹੀ। ਮੁਹਤਾ ਫੇਰ ਪਾਛੁ ਨਹੀਂ ਜਾਹੀ। ੧੩੯॥ ਯੈ ਸੁਨ
 ਕਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਬੈਨਾ। ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਕਹਾ ਘਨਜ ਸੁਤ ਨੈਨਾ। ਭੁਮ ਪਗ
 ਪੰਕਜ ਬਲ ਉਰਧਾਰੀ। ਜਬਾ ਸਕਤ ਰਣ ਕਰੇ ਸੁਧਾਰੀ। ੧੪੦॥
 ਦੋਹਰਾ ॥ ਗੁਰ ਮੂਰਤਿ ਧਰ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਬਿਨੈ ਕਰੀ ਕਰ ਜੋਗ। ਰਕ
 ਤ ਬੀਰ ਸੰਗਾ ਮਇਹ ਨਿਰਖ ਪ੍ਰਭੂ ਚਖ ਕੋਗ। ੧੪੧॥ ਚੰਪਈ ॥
 ਭਇਓ ਸਦਾ ਰਮੈ ਸਕਹਿ ਬੈਨਾ। ਤਤ ਛਿਨ ਪਰਿਓਮ ਧਿ ਅਰੁ ਸੈਨ
 ॥ ਘਨ ਜਿਉ ਉਮਤੁ ਰਕ ਦਿਸ ਚਾਰੇ। ਤਤ੍ਰਤ ਜਿਉ ਫਿਰਤ ਫਨ ਮੀ
 ਸ਼ਾਰੇ। ੧੪੨॥ ਝੁਲਨਾ ਛੇਦ ॥ ਮਾਰ ਅਸਦਾਰ ਧਮਕਾਰ ਤੇ ਗਿਰ
 ਤ ਹੈ ਸਰਨ ਕੀ ਚੋਟ ਸਹ ਕੋ ਕਰਾਰੀ। ਏਕ ਕੋ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰ ਦੂਜਾ ਨ ਕੋ
 ਚਾਰ ਅੰਤੀਨ ਪਚੈ ਬਿਦਾਰੀ। ਖਟੇ ਸਪਤਾਨ ਆਰਾਨ ਕੋ ਚੀਰ ਕੈ ਨਵ
 ਦਾਸਾਨ ਕੋ ਕਰ ਪ੍ਰਹਾਰੀ। ਗਿਆਰ ਬਾਰਨ ਤੇ ਰਾਨ ਕੋ ਡਾਰ ਧਰ ਜਾਤ
 ਨਾਰਾਂ ਚ ਸੁਕੈ ਆਗਾਰੀ। ੧੪੩॥ ਬਿੱਜ ਸਮਾਨ ਅਰਾਨ ਮੈ ਫਿਰਤ ਹੈ
 ਗਿਰਤ ਹੈ ਦੁਤ ਅਨਗਨ ਅਪਾਰੀ। ਮਾਰ ਰਨ ਬਾਨ ਤਰਵਾਰ ਬਰਛਾ
 ਨ ਸੋ ਛੁਰੀ ਜਮ ਧਾਰ ਹਨ ਪੈ ਅਪਾਰੀ। ਪੂਰ ਸਰ ਭੂਰ ਅਰੁ ਰੁਧਰ ਮੈ
 ਗਿਰਤ ਹੈ ਅੰਟ ਮਨਾਰ ਅਨਗਨ ਹਜਾਰੀ। ਰਕਤ ਪਰਵਾਹਿ ਤਿਹਨ
 ਦੀ ਜੋ ਟਪੇ ਪੈ ਲੋਥ ਪਰ ਲੋਥ ਕੀ ਨੀਕਨਾਰੀ। ੧੪੪॥ ਭੁਜੀਗ

ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ॥ ਜਗੀਰਜੇਧ ਬਲੀ ਕੋਪ ਧਾਏ ॥ ਹਨੈ ਤੀਰਤੇਗੀਗੀ
 ਰੀਦੁਤਜਾਏ ॥ ਕਹੂੰ ਤੇਗਸਾਂਗੀ ॥ ਪਗੀਧੋਪ ਭੁਮੈਂ ॥ ਕਹੂੰ ਬੀਰਜੇਧ ਲਗੇ
 ਬਾਂਨ ਪੁਮੈਂ ॥ ੧੪੫ ॥ ਕਹੂੰ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਨਚੇ ਮਾਂਸਹਾਰੀ ॥ ਕਹੂੰ ਜੇਗ ਜੁਲਾ
 ਬਮੈ ਮਾਂਗ ਕਾਗੀ ॥ ਕਹੂੰ ਨਾਰਿ ਦੇਵੈ ਫਿਰੈ ਅੰਗ ਕਾਛੀ ॥ ਮਨੈ ਦਿਬ ਰੂਪੀ
 ਜਿਮੰਨੀਰ ਮਾਛੀ ॥ ੧੪੬ ॥ ਜਿਨੈ ਅੰਗ ਹੇਰੇ ਰਤਿ ਨਾਥ ਲਾਜੈ ॥ ਮਹਾ ਸ੍ਰੀ
 ਦਰੀਚਾਰ ਆਭਾ ਬਿਗਾਜੈ ॥ ਪਰੈ ਹਾਥ ਫੂਲ ਸੁਕੀ ਗੁ ਕਟੇਗੀ ॥ ਡਰੈ ਸ੍ਰੀ
 ਸ ਸੁਰੀਤ੍ਰਿਅਾ ਬਾਜ ਜੇਗੀ ॥ ੧੪੭ ॥ ਰਨੈ ਸਾਟ ਪਾਨੈ ਜਿਕੋ ਪਾਨ ਤਾ
 ਗੋਗਾਤਿ ਸੈ ਨਾਰਿ ਦੇਵੈ ਲਏ ਬੋਮ ਭਾਗੈ ॥ ਜਿਸੈ ਭਾਜ ਕੈ ਕੈ ਰਨੈ ਪਾਨ
 ਦੀਨੈ ॥ ਫਹੈ ਨਾਰਿ ਤਾਗੈ ਨਹੀ ਸਾਥ ਲੀਨੈ ॥ ੧੪੮ ॥ ਤੇਟ ਕਛੀਦ
 ॥ ਭੁਟ ਭਾਜ ਜਿਨੈ ਰਨ ਪਾਨ ਦਏ ॥ ਫਹਈਤ ਉਤੇ ਦੁਥਾਨ ਗਏ ॥
 ਨਹਿ ਕਾਕ ਸਿਟਾ ਫਹ ਗੀਧ ਭਖੇ ॥ ਫਹ ਭੁਮਹਿ ਮੱਧਿ ਪਰੇ ਸੁਲਖੇ ॥
 ੧੪੯ ॥ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਅਜੀਤ ਮ੍ਰਿਗੀ ਸਪਤੀ ॥ ਬਹੁ ਜੁਧ ਕਰੇ ਅਨਭੀ
 ਤਗਤੀ ॥ ਨਿਜ ਲਛਨ ਮੇਇਹ ਭਾਂਤਿ ਫਿਰਿਯੋ ॥ ਜਿਮ ਬਿਜ ਬਰੇ ਪਾਨ
 ਬੀਰ ਹਿਰਯੋ ॥ ੧੫੦ ॥ ਬਹੁ ਜੁਧ ਕਰੇ ਕਬ ਕੇ ਬਰਨੈ ॥ ਜਿਮ ਪਾਰ
 ਬ ਸਾਥ ਕਰੇ ਕਰਨੈ ॥ ਬਹੁ ਦੂਤਨ ਹਾਥ ਦਿਖਾਇ ਸਹੀ ॥ ਸੁਮਲੇ
 ਪਭੁਏ ਤਿਹ ਮੱਧਿ ਮਹੀ ॥ ੧੫੧ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਅਜੀ
 ਤ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧ ਜੁਧ ਕਰੇ ਅਰਕੇ ਵਲ ਮਾਹੀ ॥ ਸਤਨ ਹਾਥ ਦਿਖਾਇ
 ਭਲੀ ਬਿਧ ਲੇਪ ਭੁਏ ਰਨ ਮੈ ਤਬ ਆਹੀ ॥ ਪੂਰ ਰਹਿ ਓਜਗ ਮੈ ਜਸ
 ਪਾਵਨ ਦੇਤ ਸਬੈ ਕਬਿ ਬਿਦ ਉਗਾਹੀ ॥ ਗਿਗ ਸਮਾਨ ਸਦਾ ਜਗ ਕੀਰ
 ਤਗਾਵਤ ਜੇ ਜੁਧ ਸਿੰਧ ਸਮਾਹੀ ॥ ੧੫੨ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਲਗੀ ਕਾ
 ਰ ਜਬ ਹੀ ਰਨ ਮਿਅਨੈ ॥ ਗਯੋ ਜੁਧ ਤਨ ਰਮਤ ਸੁਪਨੈ ॥ ਚਰਨ ਕ

ਮਲ ਸੇ ਸੁਰਤ ਮਿਲਾਈ। ਭਏ ਅਲੋਪ ਤਵ ਨਹੀ ਜਾਈ॥ ੧੫੩॥ ॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਜਬ ਜੇਰਾ ਵਰਸਿਘ ਜੂ ਦੇਖੋ ਸਮਾ ਬਿਚਾਰਾ। ਲੈ ਆਇ
 ਸਗੁਰ ਦੇਵ ਕੀ ਚੜ੍ਹਿਓ ਅਨੰਦ ਜੀ ਅਧਾਰਾ॥ ੧੫੪॥ ਚੌਪਈ ॥
 ਚਾਪ ਬਾਨ ਪਿਥ ਮੈ ਕਰ ਧਰੈ। ਬਡੇ ਮੇਘ ਜੋ ਮੇ ਬਰਖਾ ਕਰੈ। ਬਿਸਖ
 ਬਾਨ ਸਰਤੀਰ ਬਿਦਾਰੈ। ਸਕਲ ਛੇਦ ਅਰਕੈ ਗਨ ਡਾਰੈ॥ ੧੫੫॥ ਬੈ
 ਸਕਿ ਸੋਰ ਮਨੋਹਰ ਮੁਰਤਿ। ਸਰ ਸੇ ਮਾਰਿ ਕਰਤ ਅਰੁ ਚੂਰਤ। ਰਕਤ
 ਪ੍ਰਵਾਹ ਚਲਿਓ ਤਿਹ ਥਾਨੈ। ਜਨ ਸਰਤਾ ਬਰਦੁ ਤੈ ਪ੍ਰਮਾਨੈ॥ ੧੫੬॥
 ਪੁਜਾ ਪਤਾ ਕਰੁ ਖਤਿਹ ਜਾਹੀ। ਬਿਚ ਨ ਸੇ ਹੈ ਕਿਤ ਕ ਸਿਧਾਹੀ। ਜੇਰਾ ਬ
 ਰਹਿ ਜੋਛੁ ਸੁਜੁਧਾ। ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਕੀਨੈ ਬਡ ਬਿਰੁਧਾ॥ ੧੫੭॥ ॥
 ਝੂਲਨਾ ਛੇਦਾ। ॥ ਧਨ ਖਨਾ ਗਾਂਚ ਜੇਤਾ ਨ ਰਨ ਮੇ ਗਯੋ ਸਤ ਕੀ ਸੈ
 ਨ ਅਨ ਗਨ ਸੰਘਾਰੀ। ਸਰਨ ਸੇ ਮਾਰ ਅਪਾਰ ਕੇਤਕ ਵਈ ਤੁਪਕਤ ਰਹ
 ਰ ਸੋ ਕਿਤ ਬਿਦਾਰੀ। ਹਨੇ ਅਰੁ ਜਾਲ ਕਾਗਲ ਸੇ ਲਗਤ ਹੈ ਪੀੜ ਕਰ
 ਭਰਤ ਹੈ ਹੁੰਹ ਕਾਰੀ। ਅਧਿਕਾ ਬੀਧ ਇਕ ਸੀਸ ਬਿਨ ਡੋਲਹੀ ਪਰਤ ਹੈ
 ਏਕ ਤਿਨ ਕੋ ਮਝਾਰੀ॥ ੧੫੮॥ ਏਕ ਕੋ ਮਾਰਿ ਦੁਜਾਨ ਕੋ ਛੇਦ ਕੈ ਤੀਸ
 ਹੈ ਮਧਿਕਰ ਬਿਸਖ ਜਾਹੀ। ਲਗਤ ਹੈ ਜਾਸਕੋ ਅੰਗ ਬਲਵਨ ਕੇਤਕ
 ਫਕਰ ਦੇਹ ਪਲ ਮੈ ਗਿਰਾਹੀ। ਫਿਰਤ ਹੈ ਅਰਨ ਮੇ ਮੇਘ ਚਪਲਾਨ ਜਿ
 ਉਂਲਖਤ ਕਿਤ ਜਾਇ ਲਖ ਬੇਨ ਆਹੀ। ਨਿਰਖ ਕਰ ਜੀਗਸੀ ਜੇਰਾ ਵ
 ਰ ਸਿੰਘ ਕੋ ਬੋਮ ਮੈ ਦੇਵ ਧੰਨ ਧੰਨ ਕਰਾਹੀ॥ ੧੫੯॥ ਦੇਹਰਾ ॥
 ਬਿਸਖ ਬਾਨ ਸਰਤੁ ਪਕ ਅਸ ਚਲਤ ਲੋਹ ਕੀ ਧਾਰਾ। ਜੇਰਾ ਵਰਤਿਨ
 ਮੈ ਫਿਰਤ ਗਾਹੈ ਹਾਥ ਹਥ ਆਰਾ॥ ੧੬੦॥ ਅਤ੍ਰਿਲ ॥ ਦਸੇ ਦਿਸਾ ਅ
 ਰੁਨਿਕਟ ਪਹੁਚੇ ਅਨਿਕੈ। ਤਬ ਬਰਛਾ ਕਰ ਧਰੋ ਅਧਿਕ ਪੁਨਤ

ਨਕੋ। ਏਕ ਅਰੁਨ ਕੋ ਮਾਰਿ ਦੁਤੈ ਸੁਗਿਰਾਵੁ ਈ। ਹੋ ਯਾ ਬਿਧ ਜੋ ਰਾਬਰੀ
 ਸਿੰਘ ਰਨ ਪਾਵੁ ਈ। ੧੬੧॥ ਸ੍ਰੇਯਾ ॥ ਤੀਰਤੁ ਫੰਗ ਨਿਖੰਗ ਨ ਕਾਢ
 ਚਲਾਵੁ ਤਹੈ ਸੁਪਠਾਨ ਕਈ ਜੁ। ਪੁਨ ਮੇਘ ਕਿਧੈ ਰਿਤ ਪਾਵੁ ਸਕੀ ਇਤ
 ਆਵੁ ਤਹੈ ਸਿਰਜਾਲ ਧਈ ਜੁ। ਬਰਛਾਵੁ ਤਿਕੈ ਚਪਲਾ ਚਮਕੈ ਸੁ
 ਨ ਬਾਨਨ ਕੀ ਬਡ ਮੇਘ ਹਈ ਜੁ। ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਸਮਾਜ ਬਨਿ ਮੇਰਨ ਕੋ ਕਿ
 ਜੁ ਝਾਰ ਮਿਗੇ ਸਕੀ ਖੇਲ ਜਈ ਜੁ। ੧੬੨॥ ਅਤਿਲ ॥ ਪਕਰਹਾ
 ਬ ਸਮ ਸੇਰ ਸਿੰਘ ਜਿਮ ਗਾਜ਼ਹੀ। ਦਸੇ ਦਿਸਨ ਅਰੁ ਜਾਲ ਸਮਾਲ
 ਜਿਮ ਭਾਜਹੀ। ਇਕ ਜੁਝੇਰਨ ਬਾਨ ਬਦਨ ਨਹੀ ਫੇਰਹੀ। ਹੋਤਿ ਨ ਪੁਰ
 ਖਨ ਕੋ ਨਾਰਿਆਨ ਰਨ ਘੇਰਹੀ। ੧੬੩॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਕ
 ਮੇਜੁਧ ਭਾਰੇ। ਕਥੈ ਕੋਨ ਸਾਰੇ। ਤਨਿ ਕੋ ਕਗਾਯੋ। ਜਬ ਮੰਤਿ ਆਯੋ। ੧੬
 ੪॥ ਭਈ ਲਾਲ ਜਾਗਾ। ਮਨੋ ਓਦੁ ਬਾਗਾ। ਕਿਧੈ ਸੁਹ ਸਾਰੀ। ਧਰਾ ਅੰ
 ਗ ਧਾਰੀ। ੧੬੫॥ ਲਰਿਓ ਤੇਗ ਤਾਨੀ। ਬਰੇ ਬੀਰ ਬਾਨੀ। ਜੁਝਿਯੋ ਬਾ
 ਜ ਸੀਸਾ। ਸੁਤਿ ਜਗਦੀਸਾ। ੧੬੬॥ ਕਿਤੇ ਸੌਰ ਗਾਰੀ। ਜੁਝਿਯੋ ਆਵੁਤ
 ਰੀ। ਸੁਹੈ ਬਾਜ ਭਾਰੀ। ਲਖ ਮੇਖ ਗਧਾਰੀ। ੧੬੭॥ ਸੁਰਿ ਧੰਨ ਗਾਯੋ।
 ਸੁਫੁਲੰਬ ਸਾਯੋ। ਕਰੀ ਬਿਸਟ ਭਾਰੀ। ਬਰੇ ਮੇਦ ਧਾਰੀ। ੧੬੮॥ ਪ੍ਰਭੂ
 ਦੇਖ ਜੁਧੀ। ਖੁਸੀ ਰੀਤ ਮਧੀ। ਨਿਜੀ ਨੈਨ ਆਗੈ। ਦਿਓ ਭੂਤ ਲਾਗੈ।
 ੧੬੯॥ ਜਗਿ ਜਸੁ ਛਾਯੋ। ਕਬਿ ਕਿਰਤੁ ਗਾਯੋ। ਦਿਨੇ ਆਦਿ ਅੰਤਾ।
 ਜਸੀ ਹੈ ਬਿਅੰਤਾ। ੧੭੦॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਜੁਧ ਮਰਾਇ ਕੈ ਦ
 ਹਲਖ ਸੈਨਾ ਸੰਗ। ਭੇਅ ਲੇਪ ਰਣ ਭੂਮ ਮੈ ਦੋਨੇ ਬੀਰ ਨਿਸੰਗ। ੧੭੧
 ॥ ਧਰਮ ਗਾਖ ਪੁਣ ਪੁਰ ਕਰ ਅਰੁ ਦਲ ਹਾਬ ਦਿਖਾਇ। ਅਮਰ ਭੁਏ ਪੁ
 ਨ ਭੂਤ ਦੇ ਜੈ ਕੀ ਬੀਬ ਬਜਾਇ। ੧੭੨॥ ਤੇਰਕ ਛੰਦ ॥ ਤਿਹੁ ਲੇਖ

ਨਮੈ ਨਹੀ ਲੋਥ ਲਹੀ ਸਤੁ ਦੇਖ ਫਿਰੈ ਕਰਕੈ ਜੁਸਹੀ ਕਹਹੈ ਰਕਹੈ
 ਜਨਿ ਮੈ ਜੁਗਾਏ। ਧਰਨੀ ਮੱਧਿ ਹੈ ਕਿ ਅਕਾਸ ਧਏ॥ ੧੭੩॥ ਚੰਪਈ
 ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਸੋ ਤਿਹ ਜੁੱਧ ਮਝਾਰਾ ਜੁਝਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਤਾਰਾ॥
 ਚਿਹਲ ਬੀਰ ਜੋਧ ਅਵਤਾਰੀ॥ ਤਿਨ ਮੈ ਕਛੁ ਕਰਹੈ ਪਿਛਾਗੀ॥ ੧੭੪
 ॥ ਸੋਭੀ ਨਿਜ ਦਿਸਟ ਗੁਲਰਾਏ॥ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਖਲਵਲ ਤਿਹ ਘਾ
 ਏ॥ ਸਤਿਸਿੰਘ ਜੂਕੇ ਸੁਬੁਲਾਏ॥ ਬਾਪੀ ਦੈ ਕਰ ਸਸਤੁ ਫਰਾਏ॥ ੧੭੫
 ॥ ਬਰਛਾ ਖਾਸ ਖਗ ਤਿਹ ਦੀਨੋ॥ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਆਵਰ ਤਿਹ ਕੀਨੋ॥
 ਸੀਮੁਖ ਕੀ ਆਇਸ ਕਹ ਪਾਈ॥ ਅਸਰਨ ਮੱਧਿ ਪਰਿਯੋਤ ਬਜਾਈ॥
 ੧੭੬॥ ਏਕਨ ਕੋ ਬਾਨ ਨਸੇ ਮਾਰਿਯੋ॥ ਖਗ ਸਾਂਗ ਗਹ ਅਵਰ ਬਿ
 ਦਾਰਿਯੋ॥ ਨਾਟਕ ਸਰ ਏਕਨ ਤਨ ਹਨੇ॥ ਏਕਨ ਤੁਪਕਤ ਮਾਚੇ ਗਨੇ॥
 ੧੭੭॥ ਅੰਸੋ ਕਰਕੇ ਬੀਰ ਰਨ ਦਾਰਨਾ॥ ਹਿੰਸਤੁ ਹੈ ਫੁਰ ਚਿੰਸਤ ਬਾਰਨਾ॥
 ਇਹ ਬਿਧਿ ਸੋ ਰਣ ਦੰਦ ਮਚਾਈ॥ ਅਮਰਾ ਪੁਰੀ ਗਯੋ ਭਟਧਾਈ॥ ੧੭੮
 ॥ ਪੁਨ ਕਰਨ ਨਿਧ ਚਰਿਤ ਬਨਾਏ॥ ਬੀਰੋ ਸੁਰ ਨਿਜ ਨਿਕਟ ਬਲਾ
 ਯੋ॥ ਸਤੁ ਹਥੀ ਆਰ ਅੰਗ ਤਿਹ ਭਾਰੀ॥ ਕਲਗੀ ਜਿਗ ਸੀਸ ਤਿਹ
 ਧਾਰੀ॥ ੧੭੯॥ ਨਿਜ ਅਸਨ ਪਰ ਤਿਸ ਬੈਠਾਏ॥ ਬਾਪੀ ਦੈ ਮਨ ਮੈ
 ਦ ਬਦਾਏ॥ ਖੁਸੀ ਕਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਤਾਰਾ॥ ਦੁਤੇ ਅੰਗ ਜਨ ਅਪ
 ਸੁਧਾਰਾ॥ ੧੮੦॥ ਸੀਗਤਿ ਸਿੰਘ ਨਾਮ ਤਿਹ ਨਰਕੋ॥ ਸੇਵਕ ਆਦਿ
 ਨਾ ਬਕੇ ਘਰ ਕੋ॥ ਬੀਗ ਸਤਾ ਕੇ ਦੇਸੁ ਭਣੀ ਜੈ॥ ਤਾਤੇ ਨਾਮ ਬੀਗ ਸੀਲੀ
 ਜੈ॥ ੧੮੧॥ ਸਰਬ ਚਿਹਨ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਜਾਨਹਾ॥ ਇਕ ਤੇ ਦੂਸਰ ਦੇਹ
 ਪ੍ਰਮਾਨਹਾ॥ ਕਹੁ ਭੇਟ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਸੀਸਾ॥ ਜਿਹ ਚਾਹੈ ਲੀ ਜੈ ਜਗਦੀ
 ਸਾ॥ ੧੮੨॥ ਇਹ ਜਾਗਾ ਤਾਤੇ ਸਿਰ ਲੀਨੋ॥ ਆਗੇ ਹੀ ਹੋਤਾ ਤਿਹ ਦੀਨੋ॥

॥ ਅਧਿਕ ਖੁਸ਼ੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਆਹੀ ਤਿਉਹ ਦੀ ਚ ਭੇਟ ਸਿਰਤਾਹੀ ॥
 ॥ ੧੮੩ ॥ ਟੀਕਾ ਮਨੋ ਖਾਲ ਸੇ ਦੀ ਨਾ ਸਮਝ ਲੇਹੁ ਯਾ ਬਿਧ ਪਰਬੀਨ
 ॥ ਸਾਂਗ ਸਮੇ ਸਾਬਤ ਸਿੱਖ ਹੋਈ ॥ ਤਿਉ ਉਪਮਾਲਖ ਸਕੈ ਨ ਕੋਈ ॥
 ੧੮੪ ॥ ਯੈ ਚਾਰਿ ਕਰਿ ਦੀਨ ਦੁਆਲਾ ॥ ਧਨੁ ਬਿਸਾਲ ਕਰਿ ਧਰਿ ਯੈ ਕ
 ਰਾਲਾ ॥ ਬਾਨਨ ਕੀ ਬਰਖਾ ਕਰ ਡਾਹੀ ॥ ਬੁਝੇ ਮੇਘ ਜੋ ਮੇ ਅਸੁ ਮਝਾਹੀ ॥
 ੧੮੫ ॥ ਬਿਜੈ ਸਮਾਨ ਗਰਜ ਸਰ ਅਵਤਾ ॥ ਬਾਜ ਗਾਜ ਪੈਦਲ ਰਣ
 ਘਾਟਤਾ ॥ ਅਰੁਨ ਧਰਨਿ ਦ੍ਰੋਹੀ ਸਰੁ ਸਾਰੀ ॥ ਸਹ ਸਾਨਨ ਸਿਰ ਪਰ ਜੇ
 ਉਧਾਰੀ ॥ ੧੮੬ ॥ ਚਲੀ ਰਕਤ ਕੀ ਨਦੀ ਬਿਰਾਜੈ ॥ ਬੈਤਰਨੀ ਤਾ ਕੋ ਲ
 ਖਲਾਜੈ ॥ ਧੁਜ ਪਤਾਕ ਤਰੇ ਦੁਮ ਜਾਹੀ ॥ ਕਛਪ ਢਾਲ ਨ ਕ ਅਸ ਅਹੀ
 ॥ ੧੮੭ ॥ ਪਾਗ ਫੇਨ ਸੇ ਛੋੜ ਸੁਹਾਏ ॥ ਚੌਰ ਹੀ ਸਲਖੀ ਮੈ ਬਹੁ ਭਾਏ ॥ ਸੀ
 ਸਪਖਾਨ ਟਾਂਗ ਕਰ ਮਛਰੀ ॥ ਸਾਰ ਸੁਧਾਰ ਸਰਤਾ ਜਨ ਪਸਾਰੀ ॥ ੧੮੮
 ॥ ਏਯਾ ॥ ਸੀ ਸਪਰੇ ਕਿਤ ਕਾਟ ਭਟਾਨ ਕੇ ਤਿਉ ਧਰਾ ਕਤ ਮੁੰਡ ਸੁਹਾਏ
 ॥ ਜਾਂ ਘ ਕਰੇ ਪਗ ਭੰਡ ਪਰੇ ਕਹੂੰ ਖੰਗ ਕਮਾਨ ਲਖੇ ਜਬ ਖਾਏ ॥ ਤਾ ਜਪ
 ਰੇ ਕਤ ਬਾਜ ਅਨੂਪ ਮਪੀਲ ਕਿਧੈ ਗਿਰ ਗੀਲ ਰਤਾਏ ॥ ਸੋਭਤ ਹੈ ਰਣ
 ਕੀ ਛਿਤ ਭੀਤਰ ਭੂਮ ਮਨੋ ਇਹ ਭੂਖਣ ਪਾਏ ॥ ੧੮੯ ॥ ਬੀਰ ਖਰੇ ਇਕ
 ਗਾਲ ਬਜਾਵਤ ਤੀਰਨ ਸੈ ਇਕ ਛੇਦਤ ਕੀਨੇ ॥ ਏਕ ਦੁਰੇ ਨਿਜ ਚਿਹਰੇ
 ਟਾਲਨ ਸੁ ਸਭ ਰੇ ਇਕ ਪੀੜਤ ਸੀਨੇ ॥ ਦੁਰ ਖਰੇ ਪਛੁਤਾ ਪਕਰੈ ਇਕ
 ਕਯੋਹ ਮਆਨ ਇਥੈ ਤਨ ਦੀਨੇ ॥ ਤੀਰਨ ਹੀ ਯਹ ਕਾਲ ਦਸਾ ਜਨੁ ਜੀਵ
 ਤ ਹੈ ਕਛੁ ਨਾ ਮਕੇ ਲੀਨੇ ॥ ੧੯੦ ॥ ਆਵਤ ਹੈ ਨਰ ਗਾਲ ਬਜਾਵਤ ਸੋਧ
 ਦਸੇ ਖੁ ਮਹਾ ਬਲ ਧਾਨੀ ॥ ਜੀਤ ਫਿਰੇ ਬਸੁਧਾ ਸਗਰੀ ਅਰੁ ਸਾਹਿ ਵਿਲੀ
 ਸਕੈ ਜੇ ਅਗਵਾਨੀ ॥ ਕਾਮ ਪਰੇ ਰਨ ਭੂਧਰ ਕੀ ਸਮ ਜੀਗ ਜੁਰੇ ਰਨ ਖੰਡੇ

ਪਛਾਨੀਆ ਆਨ ਪਰੇ ਸੁਮਰੇ ਸਭ ਹੀ ਤਨ ਬੋਟਨ ਲੈ ਨਭ ਗੀਧ ਸਿਧਾਨੀ
 ॥੧੯੧॥ ਗਾਜਤ ਏਕ ਸੁਗਾਲ ਬਜਾਵਤ ਯਾ ਬਿਧਿ ਸੋਇਕ ਬੈਨ ਬਕ
 ਹੀ ਜੀਤ ਬਡੇ ਰਣ ਯੈ ਸੁਗ ਹੈ ਗੁਰ ਬਾਂਧ ਭਲੇ ਤਟ ਸਾਹ ਲੈ ਜਾਈ ॥ ਗ
 ਬਨ ਲਾਗਤ ਹੈ ਭਵ ਭੂਖਣ ਕੋਟ ਉਪਾਵ ਕਰੈ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਸਾਲ ਨ ਕੋਹਿ
 ਤ ਜੋ ਬਨੀਆਂ ਬਰ ਰੋਗਨ ਖਾਇ ਪਕਾਇ ਤਦਾਹੀ ॥੧੯੨॥ ਚੰਪਈ
 ॥ ਲੇਬਨ ਸਾਬ ਧਰਨ ਛੁਬਿ ਛਾਈ ॥ ਮਨੇ ਅੰਬਾਰ ਲਗੇ ਪਰਖਾਈ
 ॥ ਬਿੰਜ ਸਮਾਨ ਸਿਲੀ ਮੁਖੁ ਆਟੈ ॥ ਜੇ ਬੋ ਬਖਤ ਰਹਨ ਨ ਪਾਵੈ ॥੧੯੩॥
 ॥ ਜੋ ਕੇ ਤਨ ਕ ਬਾਨ ਛੁਹ ਗਯੋ ॥ ਮਛਰੀ ਜੋ ਤਰਫਤ ਵਹ ਭਯੋ ॥ ਜਿਹ
 ਵਾਲ ਤੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਸਾ ॥ ਤਕੇ ਲੈ ਪਾਨ ਨ ਜਮੁ ਬਿਗਸਾ ॥੧੯੪॥ ਨਾ
 ਹਰਖਾਂ ਪਠਾਨ ਤਹ ਆਯੋ ॥ ਅਨਗਨ ਸੈਨ ਮਲੇ ਛੀ ਲਿਯਾਯੋ ॥ ਕਟੁ ਬ
 ਚ ਬਚਨ ਬਦਨ ਨਿਜ ਗਾਵਤਾ ॥ ਸਾਮੁਹ ਲਖ ਮੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧ ਆਵਤਾ ॥
 १੯੫॥ ਅੰਧਾ ਤੀਰਤਾ ਹਿ ਮੁਖੁ ਮਾਰਾ ॥ ਗਿਰਾ ਧਰਨ ਜਨ ਬਡੇ ਮੁਨਾਰ
 ॥ ਅਉ ਪਠਾਨ ਹੱਲਾ ਕਰ ਆਯੋ ॥ ਸੋਭੀ ਸੀ ਕਲਕਾਲ ਖਪਾਯੋ ॥੧੯੬॥
 ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਗਲ ਦਿਵਸ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਕਰ ਬਰਖਮੇ ਲੋਹ ਅਪਾਰ
 ॥ ਕਈ ਲਾਖ ਦਲ ਤੁਰਕ ਕੋ ਰਹਾ ਸਕੁਲ ਪੁਨਹਾਰ ॥੧੯੭॥ ਜੈ ਸ
 ਜੁਧ ਪ੍ਰਭ ਜੁਕੀ ਚਿਤ ਸਲਿਖ ਸਕਤ ਨ ਕੋਇ ॥ ਦਹ ਲਖ ਸੈਨ ਗਰਕ
 ਕਰ ਇਹ ਬਿਧ ਗਏ ਅਲੇਇ ॥੧੯੮॥ ਅਚੁਤ ਅਲਖ ਅਨੰਤ ਗੁ
 ਰ ਪਵਨ ਰੂਪ ਅਛਲੇ ਸਾਗਰੇ ਮਰੇ ਮਰ ਛੁਕਤਿ ਸੇ ਸਕਤ ਕਾਲ ਜਗਤੇ ਸ
 ॥੧੯੯॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਾਤ ਛੰਦ ॥ ਤਬੈ ਲਾਗ ਰੈਨ ਮਹਾਂ ਅੰਧ ਆਈ
 ॥ ਏਕੈ ਸਾਜ ਆਪ ਬਡੇ ਸੋਕ ਪਾਈ ॥ ਦਿਨ ਰਾਜ ਹਾਂ ਕੈ ਨਿਸ਼ੀਰਾਟ ਆਯੋ
 ॥ ਕਵੀ ਦੀਪਤਾਰਨ ਉਰੂ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥੨੦੦॥ ਸਭੈ ਅੰਖ ਧੀ ਜੈ ਸਸੀ ਗੋਇ

ਪਾਈ। ਭਈ ਸੋ ਚਿਤਿ ਨ ਮਹਾ ਮੇਦ ਸਾਈ। ਨਿਸੀਰਾਜ ਰੈ ਨ ਚਾਹਿਓ ਸੋਇ
 ਭਾਗੀ। ਅਮੀਤਾਜ ਸੀਰਾ ਮਧੀ ਬਿਸੁ ਸਾਰੀ॥ ੨੧॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਭੋਲ
 ਤਪੈ ਨਿਸਰਾਛ ਸਭੈ ਕਰ ਆਪ ਪ੍ਰਤਾਪ ਮਹਾ ਸਜਿ ਕੈ॥ ਇਤ ਦੀਪਕ ਦੀ
 ਪਖਿਰੀ ਕੁਮਦੀ ਦਿਨ ਨਾਥ ਗਯੋ ਗਿਹ ਕੇ ਭਜ ਕੈ॥ ਚਕਈ ਉਤ ਕੰਜ
 ਨਿਰਾਸ ਭਏ ਮਨ ਅਨੰਦ ਤਾਗ ਦਏ ਲਜ ਕੈ॥ ਅਬ ਚਿਤ ਚਕੋਰਤ
 ਜੀ ਸਗਰੀ ਵਹਿ ਨਾਚ ਉਠੈ ਮਨ ਮੈ ਗਜ ਕੈ॥ ੨੦੨॥ ਕੋਲ ਧਰੇ ਮੱਧ
 ਆਵਤ ਜੋ ਨਰਤਾ ਸਸਹਾ ਇਕ ਦੀਨ ਦਆਰਾ॥ ਭਾਰੁ ਸਹੈ ਸਿਰੁ ਲੈ ਜ
 ਨ ਕੋਂ ਤਿਹ ਉਤ ਮ ਮਾਰਗ ਦੇਤ ਦਿਖਾਰਾ॥ ਏਕ ਰੇ ਭੀਲ ਅਨੇਕ ਕਰੈ ਅ
 ਰਤ ਦਪ ਸੀਤ ਰਖੈ ਉਰ ਨਾਗਾ॥ ਤੁਝੇ ਅਸ ਕੇਤ ਭਏ ਗੁਰ ਰਛਕ ਏਕ ਅ
 ਨੇਕ ਕਰੈ ਅਰਛਾਰਾ॥ ੨੦੩॥ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰ ਨਿਹਾਰ ਨਿਸਾ ਭਵ ਭੁਖ
 ਟਜੁ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਬਿਚਾਰੀ॥ ਜੋ ਅਬ ਜੁਝ ਮਰੇ ਰਣ ਮੈ ਨਿਜ ਕੈ ਅੰਧੁ ਮ
 ਨਹਿ ਗੋ ਬਲ ਕਾਰੀ॥ ਸਾਮ ਸੁਦਾਨ ਚਰਿਤ ਸੁਨੀਤ ਕੇ ਉਤ ਮ ਸੋਇ ਨ
 ਕੋ ਉਰਧਾਰੀ॥ ਤਾਤੇ ਬਿਚਾਰ ਇਹੈ ਮਤ ਸਾਰ ਸੁ ਆਪ ਚਲੇ ਇਨ ਪੈਰ
 ਰੁਡਾਰੀ॥ ੨੦੪॥ ਝੂਲਨ ਛੰਦ ॥ ਅੰਧ ਅਨੁਮਾਨ ਧਨ ਬਾਨਕ
 ਰ ਮੇਲੈ ਅਧਿਕ ਬਰਤਾਨ ਅਰੁ ਦਲ ਸੀਘਾਰੇ॥ ਏਕ ਕੇ ਮਾਰਿ ਦੂਜਾ
 ਨ ਕੇ ਛੇਦ ਕੇ ਬੀਸ ਤੀਸ ਨ ਕੇ ਬੇਸ ਤਾਰੇ॥ ਲੁਥ ਪੇ ਲੁਥ ਯੈ ਜੁਥ ਗਿ
 ਰ ਰਹੀਤਾ ਭੂਲ ਜੋ ਪੇਦ ਖਲ ਦਲ ਬਿਦਾਰੇ॥ ਸੁਨ ਕੇ ਸਿੰਧ ਜਨ ਭ
 ਯੋ ਯਾਹ ਆਨਵੇ ਲੁਥ ਅੰਬਾਰ ਲਖੀ ਅੰਨ ਕਾਰੇ॥ ੨੦੫॥ ਸ੍ਰੈਯਾ
 ॥ ਸੈਨ ਪਤੀ ਗਿਰ ਹਾਥ ਭੁਜਾ ਅਰਿ ਪਤ ਸਭੈ ਜਲ ਜੀਤ ਬਿਚਾਰੇ॥
 ਤੇ ਪ੍ਰਿਪਾਨ ਬਡੀ ਬੜ੍ਹਦਾਨ ਲੈ ਬਾਂਕ ਸਭੈ ਅਰੁ ਬਿਖੁ ਨਿਹਾਰੇ॥ ਤੈ ਸ
 ਮ ਹੈ ਗਜ ਸੇ ਗਜ ਦੇ ਦਭ ਘੋਖ ਸੁ ਘੋਖ ਅਹੈ ਜੁ ਅਪਾਰੇ॥ ਮਾਨ ਸ

ਹੈ ਜਲਜੀਤ ਸਬੈ ਕਬਿ ਸਾਗਰ ਕੈ ਇਹ ਜੁਧ ਕਰਾਰੇ ॥ ੨੦੬ ॥ ਨਾਵ
 ਕਲੈ ਸਰਲੇ ਸਿਲੀ ਮੁਖ ਪੱਖੁ ਧਰੀ ਜਿਨ ਕੇ ਪਰ ਕਾਰੇ ॥ ਫਿਰ ਬੋਰੇਖ
 ਪਰੇ ਬਿਸਥਾਰਤ ਜੁਧ ਕਰੇ ਕਲਧੋਤ ਸਦਾਰੇ ॥ ਚੰਦ ਕਲਿਹ ਕਟਾਹ
 ਨਛੇਦਤ ਭੇਦ ਕਖੇਲ ਜਿਹ ਪਟ ਪਾਰੇ ॥ ਜੇਤ ਕਜਾਤ ਸਰਾਨ ਕੀ ਪੁਰ
 ਨ ਖੋਚ ਪੁਰੁ ਅਰੁ ਕੇ ਸਬ ਮਾਰੇ ॥ ੨੦੭ ॥ ਲੇਟਤ ਹੈ ਸੁਪਰੇ ਅਰੁ ਪੀੜ
 ਤਸੁ ਸ ਭੂਰੇ ਇਕ ਘਾਇ ਭੁਕਾਰਤਾ ॥ ਅੰਜਤ ਹੈ ਕਰ ਏਕ ਸੁਦਾਤਨ
 ਤਿਤ ਕਬਿਧ ਫਿਰੈ ਇਕ ਆਰਤਾ ॥ ਜੇਗਨ ਭੂਤ ਪਰੇਤ ਅਚੈ ਰਤ ਲੈ ਕਰ
 ਸਿਆਲ ਸਿਟ ਮੁਖ ਪਾਰਤਾ ॥ ਜੁਧ ਭੂਮੇ ਬਡ ਭਾਰਬ ਕੀ ਸਮਕੋਨ ਕ
 ਟਿੰਦ ਸਕੈ ਬਿਸਤਾਰਤਾ ॥ ੨੦੮ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਸਾਰ ਸੁਤੀ ਬਕਤ
 ਕੇਓ ਕਰੈ ॥ ਲੇਖਨ ਬਨ ਸਾਗਰ ਮਸਧਰੈ ॥ ਕਾਗਦ ਦੀ ਪਗਨੇ ਸ
 ਲਿਖਾਰੀ ॥ ਤਦ ਪਗੁਰ ਜਸੁ ਅੰਤ ਨ ਪਾਰੀ ॥ ੨੦੯ ॥ ਅਨਿਕ ਸਸ
 ਤ ਬਰ ਅਸਤ ਚਲਾਏ ॥ ਖਲਹ ਅਰਹ ਅਸਤ ਟੁਗਾਏ ॥ ਮਾਰੇ ਮ
 ਧਿ ਮਲੇਛੀ ਸੈਨਾ ॥ ਬਾਰਦ ਜਮੇ ਬਰਖ ਕਰ ਅੰਨਾ ॥ ੨੧੦ ॥ ਅੰਸੈ ਸ
 ਬਦ ਘੋਰ ਤਿਹ ਭੂਮੇ ॥ ਪਰਲੇ ਕਾਲ ਮਨੇ ਦ੍ਰੋਗ ਯੋ ॥ ਹਾਥ ਪਸਾਰ ਦਿ
 ਸਟ ਨਹ ਆਯੋ ॥ ਤਿਨ ਸੈ ਅਧਿਕ ਤਾਸ ਜੀ ਅਮਾਯੋ ॥ ੨੧੧ ॥ ਚੁਪ
 ਰਤੇ ਪੁਰਜੂਤਰ ਆਈ ॥ ਮੱਧ ਮਹਲ ਪਛਰਾਹੁ ਕਰਾਈ ॥ ਦੁਲਪਾ
 ਰ ਨਿਜ ਪੈਰ ਬਨਾਯੋ ॥ ਗਢ ਭੀਤਰ ਤੇ ਬਾਹਰ ਆਯੋ ॥ ੨੧੨ ॥ ਘੋਰ
 ਪਰਿਯੋ ਹੁਤ ਤਿਹ ਈਹਾਂ ਪੰਛੀ ਸਕੇ ਨਿਕਸ ਨਹੀ ਕੀਹਾ ॥ ਕਛੂ ਰੂਪ ਕ
 ਰਕੇ ਤਿਹ ਥਾਨੈ ॥ ਬਾਹਰ ਆਏ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨੈ ॥ ੨੧੩ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥
 ਇਹ ਬਿਧਿ ਚਰਿਤ ਬਨਾਇ ਕੈ ਪਵਨ ਰੂਪ ਜਨ ਧਾਰਾ ॥ ਦੁਲਖ ਸੈਨ
 ਬੀਚ ਤੇ ਪਰੇ ਮੇਰ ਚਨ ਪਾਰਾ ॥ ੨੧੪ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਦੁਤਨ ਕੇ ਦ੍ਰਿਗ

ਅੰਧ ਕਰਾਈ। ਨਿਕ ਸੇ ਮੱਧਿ ਘੇਰ ਜਨ ਪਾਈ। ਵੇਖੀ ਜਿਤੇ ਠਉਰ
 ਤਿਹੁ ਭਏ। ਸਭ ਕੋ ਡਰਿ ਛਾਡਿ ਸਿਰ ਗਏ। ੨੧੫॥ ਝੈਯਾ॥ ॥
 ਰੂਪ ਅਨੇਕ ਧਰੇ ਕਰੁਨ ਨਿਧਿ ਪੈ ਗੁਪਤਿ ਚਿਤ ਆਇ ਸਪਾਈ। ਪਾ
 ਰਿਐ ਪਲ ਮੱਧਿ ਸੁਲਛਨ ਚਛਨ ਯੈ ਅਰੁ ਅੰਧ ਕਰਾਈ। ਰੋਰ
 ਪਰਿਐ ਪਛੁਪੈ ਮੱਧਿ ਦੂਤਨ ਕਿਅ ਮਤ ਰਾਤ ਮਨੋ ਤਿਨ ਆਈ। ਆਪ
 ਸਮੈ ਤਿਨ ਤੇ ਗਚਲੀ ਨਿਜ ਕਾ ਪਰ ਕਾਨਹੀ ਚੀਨਤ ਜਾਈ। ੨੧੬॥
 ਪੁਤ ਪਿਤਾ ਸਿਰ ਪੈ ਅਸ ਸੁਰਤ ਤਾਤ ਤਬੈ ਸੁਤ ਸੀਸ ਲਗਾਈ। ਅੰ
 ਸ ਭਯੋ ਸਭੁ ਹਾਲ ਅਰਾਨ ਕੇ ਕਾਲ ਪੁਲੈ ਤਿਨ ਰੋਨ ਬਿਤਾਈ। ਭੁੰਝੁ ਰ
 ਰਿਓ ਤਿਨ ਪੈ ਭਟਕੁ ਖਨ ਨਾ ਸਭਏ ਅਰ ਕੇਤ ਬਨਾਈ। ਰੋਨ ਬਿਤੀਤ
 ਕਰੀ ਦੁਖ ਚਿੰਤਤ ਭੋਰ ਭਯੋ ਉਗਯੋ ਦਿਨ ਗਈ। ੨੧੭॥ ਚੋਪਈ
 ਜੋ ਨਿਰਖੇ ਨਿਜ ਨੈਨ ਪਸਾਰਤ। ਸੈਨ ਸਥਾਰ ਪਰੀ ਬਹੁ ਆਰਤ
 ਆਇਹ ਬਿਧ ਸਕਲ ਤੁਰਕ ਕੀ ਸੈਨਾ। ਲਰਤ ਮਰਤ ਗੁਜਰੀ ਤਿਨ
 ਰੈਨਾ। ੨੧੮॥ ਚਤੁਰਹਿ ਸਾ ਕਰਤਾ ਸਪੁਕ ਰੈ। ਆਯੋ ਗੁਰੁ ਸਰਬ
 ਯੋਰ ਰੈ। ਭੋਰ ਭਏ ਗੁਰੁ ਕਜ ਬਲਹਾ। ਕਾਇਮ ਲਰਤ ਸਿੰਘ ਜੁਅ
 ਹਾ। ੨੧੯॥ ਫਿਰਤ ਲਰਤ ਗਢ ਕੇ ਚਹੂੰ ਤੀਰਾ। ਲਰਤ ਬੀਗ ਸੀਜੂ
 ਮਤਿ ਧੀਰਾ। ਜਬ ਲਗਾਰੇ ਦੇਹ ਮਹਿ ਪਾਨਾ। ਮੱਧਿ ਨਿਖੰਗ ਨਿਰਖ
 ਬਹੁ ਬਾਨਾ। ੨੨੦॥ ਤਬ ਲਗ ਲਹਿਐ ਬੀਰ ਬਲ ਅੰਤੀ। ਕਰਿਤਾ
 ਬੰਧ ਸਕਲ ਪੁਨ ਸੰਤੀ। ਘਨ ਜਯੋ ਗਰਜ ਹਨਤ ਬਰ ਬਾਨਾ। ਬਿਜ
 ਸਮਾਨ ਘੋਖ ਕਰ ਜੁਨਾ। ੨੨੧॥ ਕਬਿਤ ॥ ਕੀਨੋ ਜੰਗ ਭਾਰੀ
 ਮਹਾ ਸਿੰਘ ਅਟਤਾਰੀ ਸਾਰੀ ਦੂਤਨ ਕੀ ਸੈਨ ਰਹੀ ਜੋਰ ਕੋਰ ਲਾਇ ਕੈ।
 ਜਾਕੇ ਸਰ ਲਾਵੈ ਸੋਈ ਭਿਸਤ ਕੋ ਸਿਧਾਵੈ ਆਰੈ ਕਉਨ ਅਰ ਆਵੈ

ਅੰਸੋ ਜੁਧ ਲਖਿ ਪਾਇ ਕੋ ॥ ਜਾਮਨੀ ਚਤੁਰ ਜਾਮ ਜੂਝੇ ਤਹ ਬਲ ਧਾਮ
 ਭੋਰ ਜਬ ਭਯੋ ਚਹੁ ਮੇ ਦਿਨ ਧਜੁ ਆਇ ਕੋ ॥ ਤੀਰ ਜੈ ਤੁਨੀ ਰਮੁ ਕੇ ਆਏ
 ਖਲ ਦਲ ਦੂਕੇ ਸਨ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ਬਿੰਦ ਜੂਝਿਯੋ ਚਾਇ ਭਾਇ ਕੋ ॥ ੨੨੨ ॥
 ॥ ਸੈਯਾ ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਸੋਰਣੁ ਦੁੰਦ ਮਚਾਇ ਕੋ ਜੂਝ ਗਯੋ ਗਢ ਮੈ ਬਲ
 ਧਾਨੀ ॥ ਅਨ ਚਢੇ ਸੁਦਸੇ ਦਿਸਤੇ ਅਰਿ ਹੋਰ ਦਿਦਾਰ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾਨੀ ॥
 ਅਨਨ ਮੈ ਛੁਬ ਪੁੰਜ ਪ੍ਰਕਾਸਤ ਨੂਰ ਮਈ ਜਨੁ ਜੈ ਤਿ ਕਹਾਨੀ ॥ ਸੁਮਸੁ
 ਕਾਰਨ ਸੀਸ ਦਯੋ ਤਿਨ ਉਚਲ ਯੋ ਗ੍ਰਹ ਅਚੁਤ ਜਾਨੀ ॥ ੨੨੩ ॥ ਅਨ
 ਪਿਛਨ ਦਿਦਾਰ ਮਲੇ ਛਨ ਭੂਖਨ ਆਯੁ ਪੁੰਜ ਉਤਾਰੇ ॥ ਸੀਸ ਲਯੋ
 ਕਟ ਕੈ ਬਰ ਬੀਰ ਹਠੇ ਰਠਿ ਰੋਸੁ ਬਜਾਇ ਨਗਾਰੇ ॥ ਕੇਤਕ ਕਾਲ ਬਿਤਾਇ
 ਪੁਜੇ ਟਹ ਸਾਹਿ ਦਿਲੀਸਰ ਤੀਰ ਸੁਧਾਰੇ ॥ ਜੀਤੁ ਭਈ ਤੁਮਰੀ ਰਨ ਭੀਤ
 ਰਮਾ ਬਿਲਯੋ ਗੜ੍ਹ ਮੈ ਟਹ ਆਰੇ ॥ ੨੨੪ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਸੁਨਤ ਬੂਰ
 ਨ ਬੀਰਾਨ ਕੇ ਤੁਰਕ ਕਹਾਇ ਹਠਾਇ ॥ ਕਿਹ ਬਿਧਿ ਸੋਰਣ ਮੈ ਲਯੋ ਮੈ
 ਕੋ ਗੁਰੂ ਸੁਨਾਇ ॥ ੨੨੫ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਸਭ ਉਮੰਗ ਟਨ ਯੈ ਸੁ ਉ
 ਚਾਰੀ ॥ ਦਹ ਲਖ ਸੈਨ ਗਰਕ ਕਰ ਰਾਗੀ ॥ ਜਬ ਲਸਕਰ ਚਢ ਕਰ
 ਇਤ ਗਯੋ ॥ ਮਾਰਗ ਬੀਚ ਆਟੋ ਤੇ ਲਯੋ ॥ ੨੨੬ ॥ ਰੋਪਰ ਉਰੇ ਕੋ ਸ
 ਛਿਆ ਪਾਂਚਾ ਬੂਰਮਾ ਜਰਾ ਗਾਟ ਸੁਸਾਰਾ ॥ ਪਾਣੀ ਪੀਤ ਤੇ ਚੜ੍ਹਿ ਧਇ
 ॥ ਗਯੋ ਗਾਟ ਚਮਕੌਰ ਬਨਾਇ ॥ ੨੨੭ ॥ ਉਚਾ ਕਿਲਾ ਨਿਰਖ ਤਿਹ ਬ
 ਰਾ ॥ ਭੁਲੀ ਭਾਂਤਿ ਯਾਕੀ ਲੈ ਕਰਾ ॥ ਠੰਜਨ ਜਾਇ ਪੇਰ ਤਿਹ ਲਯੋ ॥ ਬ
 ਟੇ ਜੀਗ ਭਾਰੀ ਉਨ ਕਯੋ ॥ ੨੨੮ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਲਰਿ ਓਮੰਧਿ ਗਢ ਮ
 ਹੀ ॥ ਕਾਹੂ ਰਹੀ ਕਛੁ ਸੁਧਿ ਨਹੀ ॥ ਅੰਸੋ ਕਾਮਲ ਬਿਸਖ ਚਲਾਵੈ ॥
 ਸਦਕੋ ਸਨਰ ਰਹੈ ਨੁਨ ਪਾਵੈ ॥ ੨੨੯ ॥ ਬਿੱਜ ਸਮਾਨ ਗਰਜ ਸਰ

ਆਏ। ਜੇਬੋ ਬਖਤਰਤਹਨ ਠਰਾਏ। ਇਹ ਬਿਧਿ ਸੋ ਤਿਨ ਬਚਨ ਸੁ
 ਨਾਈ। ਬਾਦਸਾਹ ਸੋ ਸਕਲ ਲਗਾਈ। ੨੩੦॥ ਸੈਯਾ ॥ ਸੀਸ
 ਨਿਹਾਰ ਬੰਗੇ ਸਰਕੇ। ਇਸ ਬੇਲਤ ਪੈ ਸਭ ਹੀ ਨਰ ਨਾਰੀ। ਏਕ ਕਹੈ ਕ
 ਰਨਾ ਨਿਧ ਕੇ। ਇਕ ਭਾਖਤ ਪੈ। ਇਹ ਖੇਲ ਅਪਾਰੀ। ਏਕ ਕਹੈ ਦੁਹ ਪੈ ਨ
 ਸਰੂਪ ਸੁਕੋਨ ਗਹੈ। ਤਿਨ ਕੋ ਸੁਨ ਭਾਰੀ। ਯਾ ਬਿਧ ਸੋ ਚਰਚ ਪੁਰਤੀਤ
 ਰਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਮੁਖ ਕੋਟ ਪ੍ਰਕਾਰੀ। ੨੩੧॥ ਚੌਪਈ ॥ ਉਪਰ ਬੈਠ ਬੁ
 ਰਜ ਕੇ ਜਾਨਹੁ। ਜੂਝਾਏ ਸਭ ਬੀਰ ਪਛਾਨਹੁ। ਫਿਰ ਸਾਹਿਬ ਜਾਏ ਸੁ
 ਲਗਾਇਸਾ। ਬਡੇ ਜੁਧ ਰਣ ਦੁੰਦ ਮਚਾਇਸਾ। ੨੩੨॥ ਬਹੁਰੇ ਆਪ
 ਲਰਿਯੇ। ਇਹ ਭਾਂਤਾ। ਕਹਨ ਪਰਤ ਕਛੁ ਯਾਕੀ ਬਾਤਾ। ਜਬ ਤੁਨੀ ਰਮੁ
 ਕੇ ਸਬ ਸਹਾਗਾ। ਗਯੇ ਜੂਝ ਰਨ ਮੈ ਬਰਬਰਾ। ੨੩੩॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਇ
 ਹ ਬਿਧ ਨਖ ਸਿਖ ਕਰ ਕਥਾ ਬਾਦਸਾਹ ਕੇ ਸੰਗ। ਜਾ ਦੂਤਨ ਬਰਨਨ
 ਕਰੀ ਸੁਨ ਅਬ ਅਉਰ ਪ੍ਰਸੰਗ। ੨੩੪॥ ਸੈਯਾ ॥ ਮਾਤ ਬਡੀ ਜਿਮ
 ਲੈ ਸੰਗ ਪੈਤਨ ਮਾਰਗ ਮੈ ਜੜ ਬਿਪ ਭਰਾਏ। ਗਾਵ ਗਯੇ ਅਪਨੇ ਦੁਹ
 ਲੈ ਕਰ ਦੂਤਨ ਜਾ ਕਰ ਭੇਦ ਬਤਾਏ। ਫੌਜ ਚੜੀਤ ਬਹੀ ਅਰਕੀ ਗਹਿ
 ਕੈ ਤਿਨ ਕਉ ਪੁਨ ਸੀਨਿ ਦਲ ਆਏ। ਭਾਰੀ ਜਟਾ ਬਜੂਝਾਰ ਦਏ ਸਿੰਘ
 ਯੋ ਸੁਨ ਕੈ ਸਭ ਨੀਚ ਰਿਸਾਏ। ੨੩੫॥ ਚੌਪਈ ॥ ਸਰਬ ਪ੍ਰਸੰ
 ਗ ਛੇਰ ਕਰ ਸਾਰਾ। ਬਰਨੇ ਤੁਛ ਬੁਧ ਅਨੁਸਾਰਾ। ਜਿਹ ਬਿਧ ਸੀਨੀ
 ਦੇ ਮੇਰ ਲਗਾਏ। ਦੁਸਟਨ ਜਾਇ ਨਾ ਸਜਿਮ ਕਏ। ੨੩੬॥ ਸੋ ਸਬ
 ਤੁਮ ਕਉ ਬਰਨ ਸੁਨਾਉ। ਸੁਨਹੁ ਪਿਆਰੇ ਬਿਲ ਮਨ ਲਾਉ। ਜੇਹਨੂ
 ਰ ਸੁਾਰੀ ਕੇ ਆਗੇ। ਆਏ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੇ ਪਾਗੇ। ੨੩੭॥ ਤੇ ਸਾਬ
 ਤ ਸਬ ਹੀ ਨਿਜ ਆਏ। ਕਿਸੁ ਨ ਦੇਖੀ ਦੂਤ ਹਲਾਏ। ਮਾਤਾ ਲਘ

ਜੁਗ ਅਟਰਟਹੀਗਾ ਪਗ ਪੰਕਜ ਆਏ ਚਲਤੀਗਾ ॥ ੨੩੮ ॥ ਜਬ
ਪ੍ਰਭ ਜੁ ਅਟ ਕੇ ਚਮਕੀਗਾ ਤਿਨ ਕਉ ਦਇਓ ਅਗਰ ਕਰਤੇਗਾ ਸੀਘ
ਬੈਰਾੜ ਤਿਨੈ ਲੈਧਾਏ ॥ ਮਾਰਗ ਮਧਿ ਅਛੁਤ ਪੁਜਾਏ ॥ ੨੩੯ ॥ ਫੁਤੇ
ਮਿਰੀਦ ਜੁ ਸ਼ਾਹ ਮਿਰੀਸਾ ॥ ਯੈ ਕੋਤ ਕਕੀਨੈ ਜਗਦੀਸਾ ॥ ਹੁਤੇ ਮਸੰਦ
ਨੀਚ ਇਕ ਪਾਪੀ ॥ ਬਿੱਪ ਬੰਸ ਚੰਡਾਰ ਸੁਖਾਪੀ ॥ ੨੪੦ ॥ ਰੋਪਰ ਤੇਟ
ਹੁਰਾਹੁ ਭੁਲਾਈ ॥ ਨਿਜ ਪੁਰਕੈ ਲੈਗਯੋ ਕਸਾਈ ॥ ਸਾਹਿਬ ਜਾਏ ਦੇ
ਉਕੁਮਾਗਾ ॥ ਤੀਜੇ ਦਾਦੀ ਸਾਬ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ੨੪੧ ॥ ਇਕ ਆਧ ਅਨਖਿਜ
ਮਤ ਦਾਰਾ ॥ ਖਚਰ ਧਨ ਘੋਰੇ ਜੁਗ ਚਾਰਾ ॥ ਪਲਕਹ ਜੂਰ ਸੁਰਹੇ ਪਿਛ
ਗੀ ॥ ਫਰਕ ਪਯੋ ਰਜਨੀ ਮਧਿ ਕਾਰੀ ॥ ੨੪੨ ॥ ਬਿੱਪ ਕਹੀ ਮਿਲਤੇ ਹੈ
ਅਬੀ ॥ ਏ ਆਗੇ ਜਾਟ ਤੇ ਸਬੀ ॥ ਯੈ ਕਹ ਕਰਦੇ ਖੀ ਲੈਧਾਯੋ ॥ ਆ
ਪਨ ਗ੍ਰਾਮ ਨੀਚ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ੨੪੩ ॥ ਖਚਰ ਮਾਯਾ ਨਿਰਖ ਗਟਾਰਾ ॥
ਬੂਰੇ ਪਾਪੀ ਲੋਭੁ ਮੰਸ਼ਾਰਾ ॥ ਮੈਸ ਬਿੰਚਾਰ ਗਾਟ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਮਾਤਾ ਜੀ
ਯਹ ਭੇਦ ਨ ਪਾਯੋ ॥ ੨੪੪ ॥ ਕਿਤੀ ਗਤ ਕੇ ਚੜ੍ਹੇ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਆਏ ਮਾਰਗ
ਕਰਤ ਪਆਨਾ ॥ ਕਬੀਨ ਮਾਰਗ ਚਲੇ ਸੁਧਾਇ ॥ ਦਈ ਨੇਤ੍ਰ ਯੈ ਬਨਿ
ਯੋ ਸੁਆਇ ॥ ੨੪੫ ॥ ਤਾਂ ਕੇ ਮਧਿ ਧਾਮ ਜਬ ਆਏ ॥ ਯੈ ਮਾਤਾ ਤਬ ਬਿ
ਵਤ ਬਨਾਏ ॥ ਸਾਹਿਬ ਜਾਏ ਲੈ ਸੰਗ ਮਾਈ ॥ ਬਾਹਰ ਨਿਕਸ ਸੁਚੇਤੇ
ਧਾਈ ॥ ੨੪੬ ॥ ਪਾਛੇ ਯੈ ਚੰਡਾਰ ਕ੍ਰਿਤ ਕੀਨਾ ॥ ਖੁਰਜੀ ਕਾਢੁ ਪਰਨਗ
ਦੁਦੀਨਾ ॥ ਮਧਿ ਖੰਡ ਗਡੀ ਤਬ ਜਾਇ ॥ ਮਹਰ ਰੁਪੈ ਯੋ ਖੁਰਜੀ ਧਾਇ
॥ ੨੪੭ ॥ ਜਬ ਮਾਤਾ ਜੀ ਆਈ ਆਲੈ ॥ ਬੋਲਿਯੋ ਦੇਖੀ ਬਚਨ ਨਿਰ
ਲੈ ॥ ਮਾਤਾ ਜੀ ਜਿਤਨੈ ਇਹ ਧਨਾ ॥ ਰਾਖੇ ਸਾਂਭ ਆਛੁ ਅਨਗਨਾ ॥ ੨੪੮
॥ ਏਹੈ ਲੋਗ ਉਖੜੀ ਮੰਦਾ ॥ ਚੇਰੀ ਕਰਤ ਛੰਦ ਅਰੁ ਬੰਦਾ ॥ ਕਹੀ ਮਾਤ

ਖੁਰਜੀ ਇਤ ਨਾਹੀ ਮੈ ਰਾਖੀ ਇਹੋ ਠੋਰ ਅਬਾਹੀ ॥ ੨੪੮ ॥ ਯੋ ਸੁਨ ਨੀਚ
 ਸੋਰ ਕਰ ਘਨਾ ਮੁਝ ਕੋ ਕਹਾ ਚੋਰ ਤੁਮ ਭਨਾ ਫਲੁ ਅਛੁ ਮੁਝ ਕੋ ਯਹ
 ਲਾਯੋ ਮਰਤੇ ਜਾਤੇ ਜਾਨ ਬਚਾਯੋ ॥ ੨੪੯ ॥ ਇਹ ਚਟ ਗਤੇ ਕੀ ਪਤਿ
 ਸਾਹੀ ਮੁਝੈ ਮਰਾਵੇ ਕਹੀ ਬੀਧਾਹੀ ॥ ਆਗੈ ਤੋਰ ਪੁਤ ਕਰ ਦੰਗਾ ਜੀ
 ਤੇ ਬਾਦ ਸਾਹ ਸੇ ਜੀਗਾ ॥ ੨੫੦ ॥ ਜੋ ਸੁਨੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਮਾਈ ਮੇਰੇ
 ਨਾਸ ਕਰਹਿ ਗੇ ਭਾਈ ॥ ਅਬ ਹੀ ਤੇਜੇ ਹਮਾਰੇ ਘਰਾ ਮੈ ਤੁਮ ਤੇ ਰਾਜੀਹ
 ਖਰਾ ॥ ੨੫੧ ॥ ਹਮਰੇ ਤਾਤ ਬੰਸ ਅਗ ਮਾਰੇ ॥ ਕਟਨ ਭਲਾਈ ਕਰੀ
 ਤਿਹਾਰੇ ॥ ਯੋ ਕਹ ਪਾਸ ਮੁਕਦਮ ਗਯੋ ॥ ਸਗਰ ਭੇਦ ਤਟਨ ਕੇ ਦਯੋ ॥ ੨੫੨ ॥
 ਲੇਤਿਹ ਸਾਬ ਮੇਰੇ ਆਪੋ ॥ ਸਗਰੇ ਭੇਦ ਚਲ ਉਤੇ ਜਿਤਾਯੋ ॥ ਦੇਨੇ
 ਪੁਤ ਗੁਰੂ ਕੀ ਮਾਈ ॥ ਚਲ ਅਬ ਤੁਮ ਕੋ ਦੇਉ ਬਤਾਈ ॥ ੨੫੩ ॥ ਮੁਝੈ
 ਇਨਾ ਮਬ ਤੇ ਕਛੁ ਦੀਜੋ ॥ ਲੇਹ ਜਰਤ ਕੇ ਹਾਜਰ ਕੀਜੋ ॥ ਯੋ ਕਹ ਅਰੁ
 ਕੀ ਠੋ ਜਰਤਾਈ ॥ ਲਿਅਾਇਓ ਗਾਵ ਆਪਨੇ ਧਾਈ ॥ ੨੫੪ ॥ ਤਿਨ ਕੇ
 ਆਨ ਸੁਨੈਨ ਦਿਖਾਈ ॥ ਦੇਨੇ ਦੇਨਿ ਧਨ ਫਿਰਾਈ ॥ ਲੇਵੇਖੀ ਸਰੇਦ
 ਟਹ ਗਏ ॥ ਪਾਸ ਮਲੇਛ ਭੇਜ ਸਭ ਦਏ ॥ ੨੫੫ ॥ ਏ ਸਤਿਗੁਰ ਗੇ
 ਬਿਦਸਿ ਘਜਾਏ ॥ ਸੇਤੁ ਮਹਾਜਰ ਆਨ ਦਿਖਾਏ ॥ ਜੇ ਜਾਨੈ ਸੋਈ ਅਬ
 ਕੀਜੈ ॥ ਮੇਕਹੁ ਬਡੇ ਮਰਾਤ ਬਦੀਜੈ ॥ ੨੫੬ ॥ ਯੋ ਸੁਨ ਪਰਿਯੋ ਸੋਰ ਪੁ
 ਰ ਮਾਹੀ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤੇ ਲੋਕ ਤਹ ਧਾਹੀ ॥ ਮੇਲਾ ਭੁਯੋ ਆਨ ਤਿਹ ਥਾਨੇ
 ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਸੋਨਰ ਨਾਰਿ ਬਖਾਨੇ ॥ ੨੫੭ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਸੁਨਤ ਬ
 ਚਨ ਸਭੁ ਨਗਰ ਜਨ ਆਵਤ ਉਮਰੁ ਹਜਾਰਾ ॥ ਸਾਹਿਬ ਜਾਏ ਨਿਰਖ
 ਕੈ ਬਿੱਪਨਿ ਕਰੈ ਧਿਕਾਰਾ ॥ ੨੫੮ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਧਿਗੁ ਦੇਖੀ ਕਹ ਬਿ
 ਪਕਸਾਈ ॥ ਲੁਟਹਰਾ ਮੀ ਜਾਤ ਲਜਾਈ ॥ ਬਿਪਹੇ ਇਕੀਨ ਅਸ

ਕਰਮਾ ਕੀਭੀ ਨਰਕ ਭੋਗ ਸਰਜਨਮਾ ॥ ੨੬੦ ॥ ਜਗਤ ਗੁਰੂ ਜਿਨ ਕੈ
 ਪਗ ਛਾਰਾ ਬਾਛੁਤ ਰਿਖ ਮੁਨਿ ਦੇਵ ਅਪਾਰਾ ਰਤਨ ਕਮਲ ਗੁਰੂ
 ਅਨ ਕੇ ਪੁਤਾ ਅਸ ਕੇ ਉਕਰਤ ਇਨੁ ਸੰਗ ਸੂਤਾ ॥ ੨੬੧ ॥ ਜਸ ਪਾ
 ਪੀਤਵ ਦਿਜੈ ਕੀਨਾ ॥ ਕੋਟ ਬਾਤ ਤੈ ਧਿਗ ਮਤਿ ਹੀਨਾ ॥ ਜਿਨ ਕੇ
 ਚਰਨ ਪੁਜਨੇ ਜੋਗਾ ॥ ਤੈ ਤਿਨ ਸੇ ਜੜਕ ਕਯੋ ਅਜੋਗਾ ॥ ੨੬੨ ॥ ਯੈ ਭਾ
 ਖਤ ਸਬ ਹੀ ਨਰਨਾਰੀ ॥ ਜੇ ਨਿਜ ਬਸਤ ਸੁਨ ਗਰ ਮਝਾਰੀ ॥ ਸਾਹਿਬ
 ਜਾ ਦੇ ਸੁਤ ਤਟ ਜਾਨਾ ॥ ਮੇਰੇ ਸਰ ਪੜਕਹ ਆਨਾ ॥ ੨੬੩ ॥ ਨਹ ਤੁ
 ਮ ਕੋ ਮਾਰਤ ਬਲਧਾਮਾ ॥ ਇਹ ਨ ਬਾਬ ਕੇ ਕਰਹੁ ਸਲਾਮਾ ॥ ਤੁਸਲੀ ਮ
 ਕਰੇ ਯਾ ਕੇ ਕਰ ਜੋਗਾ ॥ ਜੀਵਤ ਵੈਰੈ ਤੁਮ ਕੋ ਛੋਗਾ ॥ ੨੬੪ ॥ ਤੁਮ ਕੋ ਪਿ
 ਤਾ ਮੱਧਿ ਰਮ ਕੋਗਾ ॥ ਮਾਰਿ ਲਯੋ ਗੜ੍ਹ ਮੱਧਿ ਤਿਤੋ ਰੋਗਾ ॥ ਸੀਸ ਕਾਟ ਤਾ
 ਕੋ ਅਸ ਸਾਬਾ ॥ ਦਿਲੀ ਗਯੋ ਸਾਹਿ ਕੇ ਹਾਥਾ ॥ ੨੬੫ ॥ ਯੈ ਸੁਨ ਕੈ ਦ
 ਖੀ ਕੇ ਬੈਨਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਜੁਝਾਰ ਸਿੰਘ ਬੋਲਤ ਮੈਨਾ ॥ ਪਵਨ ਰੂਪ ਹਮਰੇ ਬਰ
 ਬਾਪਾ ॥ ਸਕਤ ਕੋਨ ਤਾ ਕੇ ਕਰ ਪਾਤਾ ॥ ੨੬੬ ॥ ਛਾਰ ਬਦਨ ਦੂਤਨ ਕੇ
 ਡਾਰਾ ॥ ਇਹ ਭੀ ਕੀਨੋ ਕਛੁ ਖਿਆਲਾ ॥ ਕਰਤ ਪੁਨਾਮ ਆਪ ਹਮਤਾਤਾ ॥
 ਸਕਲ ਬਿਸ੍ਵ ਜਾ ਕੇ ਸਿਰੋਨ ਆਤਾ ॥ ੨੬੭ ॥ ਪਵਨ ਰੂਪ ਜੇ ਅਛੁਲ
 ਅਛੁਦਾ ॥ ਸਰਨ ਰਲ ਖਤਨ ਯਾ ਕੇ ਭੇਦਾ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਿਰੋਨਿ ਆਵਤ ਨਿ
 ਤਨੇਤਾ ॥ ਮੈਰਨ ਕੇ ਪਨਹੀ ਸਿਰ ਦੇਤਾ ॥ ੨੬੮ ॥ ਅਧਿਕ ਕੋ ਪਕੇ ਬਚ
 ਨ ਕਰਾਲਾ ॥ ਕਰੇ ਜੁਝਾਰ ਜਬੈ ਮਿਗ ਪਾਲਾ ॥ ਤੈ ਖੂਠੇ ਖੜੀ ਸੁਤਿਤਾਤਾ ॥
 ਇਹ ਬਿਧ ਕਹਾ ਬਚਨ ਬਖਿਆਤਾ ॥ ੨੬੯ ॥ ਨਾਗਨ ਕੇ ਹੈਰੋ ॥ ਇਹ ਪੁ
 ਤਾ ॥ ਨਖ ਸਿਖ ਪੁਰੇ ਜਹਰ ਅਪੁਤਾ ॥ ਕੋਟ ਬਾਰ ਭਾਖਹੁ ਜੇ ਆਨਾ ॥ ਯਹ
 ਸਲਾਮ ਕਉ ਪਨਹੀ ਠਾਨਾ ॥ ੨੭੦ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਬਾਤ ਸਲਾਮ ਸੁਦੀ

ਨਮਿਲਾਨਕੀ ਦੂਤਨਭਾਂਤਿ ਅਨੇਕ ਬਖਾਨੀ ਜੋਰਜਿਤੋ ਸਬ ਲਾਇਬ
 ਕੇ ਅਰਥਾਹਿਬੰਨੰਦਮੁਖੰਮੁਖਿਠਾਨੀ ਗਾਰਵਈ ਖਲਦੀਨ ਅਰਾ
 ਨਕੋਭਾਖਥਕੇ ਮੁਖੁਏਕਨਮਾਨੀ ਗਮਨਤਹੈ ਨਕਛੁ ਅਰਕੋਰੁਰਸ
 ਤਕਲਾਜਗਦੀਸਪਛਾਨੀ ॥ ੨੭੧ ॥ ਭਾਰੀ ਜਬਾਬ ਸੁਨੇਜਬਨੀਚ
 ਨਤਉਮਨਮੈ ਸੁਨਕੇ ਖੁਨਸਾਏ ਕਿਪੁਕਰਮੇ ਅਤਿਹੀਮਨਭੀਤਰਮਾ
 ਰਨਕੋਤਿਨਭਿਤਬੁਲਾਏ ਜਾਇਅਕਾਜਕਰਮੇ ਉਨਦੂਤਨਦੀਪਬ
 ਣਾਇਕੁਲੀ ਅਗਲਾਏ ਗਮਨਹੁਜੀਵਤਹੈ ਜਗਮੈ ਜਗਚਾਰਜਸੈ
 ਜਿਹਕ੍ਰਿਤਿਸਮਾਏ ॥ ੨੭੨ ॥ ਯੋਗਤੁਦੇਖਪਠਾਨ ਮਲੇਰਪਤੀਤਿਨ
 ਕੋਧਿਧਕਾਰਕਰਾਯੋ ਗਾਰਵਈਤਿਹਖੰਡਹਕੇਜੜਨੀਚਕਹਾਇਹ
 ਕਾਮਕਰਾਯੋਕੀਨਬਡੇਰਣਜੀਤਤੁਮੈਸਿਸਛੀਰਸੁਖੇਰਹਮਾਰਿਗ
 ਟਾਯੋਨਾਸਭਯੋਅਬਹੈਤੁਮਰੇਬਦਸਾਹਮਨੇਅਖਅੰਧਲਖਾਯੋ
 ॥ ੨੭੩ ॥ ਜੁਝਗਏਜਬਯੋਜੁਗਬਿਧਟਦੇਖਤਲੇਗਸਭੈਨਰਨਾਰੀ
 ਸਿੱਖਹੁਤੇ ਤਿਹਏਕਬਡੇਬਰਟੇਰੁਰਮਲਸਖਤਹਿਭਾਰੀਸੇਸੁਨ
 ਬਾਤਪਪਤਧਰਾਪਰਆਨਪੁਜਿਯੋਤਿਹਰੋਰਮਝਾਰੀਏਧਨਬਿ
 ਤਘਨੀਕਿਮਲੇਛਛਡਾਇਕਹਿਓਗੁਰਨੰਦਵਤਾਰੀ ॥ ੨੭੪ ॥ ॥
 ਰੋਪਈ ॥ ਕਾਨਿਰਖੈਟਹਆਗਸੁਆਈਅਦਭੁਤਕਾਮਉਨਕ
 ਕੋਕਸਾਈਦੋਉਸਿਸਨਕੇਸੀਸਉਤਾਰੀਦਏਕਾਟਉਨਅਧਮਗ
 ਟਾਰੀ ॥ ੨੭੫ ॥ ਬਰਹਰਕਰਤਧਰਨਗਨਸਾਰੀਧੋਲਸੇਸਸਿਰ
 ਪਰਜੇਧਾਰੀਆਤਾਜਹਾਂਸੁਨਤਸਿਖਗਾਯੋਬਿਹਬਲਜਾਇਚਰ
 ਨਤਟਪਯੋ ॥ ੨੭੬ ॥ ਆਤਾਟਾਕੀਓਰਨਿਹਾਰੀਕਹਾਕਟਨਤੁਬੀਰ
 ਬਿਚਾਰੀਤਿਨਯੋਕਹਾਨਹੀਮਮਕੋਈਨਿਰਖਤਜਹਾਮੇਸਗਤਹੈ

ੲੀ॥੨੭੭॥ ਛੀਰ ਬੋਰ ਬਾਰਿਕ ਜਹ ਦੇਉ॥ ਯਾ ਬਿਧ ਕਹੇ ਵਰਦ ਨਹੀਰੇ
 ਉ॥ ਆਤਾ ਕਹੀ ਸੁਨਤ ਇਹ ਬਤੀਆਂ॥ ਨੀਕੇ ਕਹੁ ਦੇਉ ਸੁਭ ਗਤੀਆਂ॥
 ੨੭੮॥ ਤਿਨ ਯੋਕਹਾ ਅਮਰ ਬਰਭੁਏ॥ ਕਾਟ ਮਲੇ ਛੁਨਕੀ ਜਰਗਏ
 ॥ ਭਯੋ ਨਗਰ ਇਹ ਸਰਬ ਉਜਾਗਾ॥ ਯੋ ਅਪਨੇ ਹਮ ਰਿਦੇ ਬਿਚਾਰਾ॥
 ੨੭੯॥ ਹੋਹਰਾ ॥ ਏ ਬਤੀਆਂ ਯੋਕਰਤ ਸਿੱਖ ਆਤਾ ਜੀਕੇ ਸੰਗਾ॥
 ਤਬ ਲੋ ਅਪਾਪ ਤਿਭੁਏ ਦੋਨੋ ਬੀਰ ਨਿਸੰਗਾ॥ ੨੮੦॥ ਪਾਧੜੀ
 ਛੀਰ ॥ ਇਮ ਕਹੈ ਬੈਨ ਆਤਾ ਨਿਧਾਨਾ॥ ਹਮ ਖੁਸੀ ਦੇਹੁ ਕਰੀ ਐਪਾ
 ਨਾ ਬੋਲੀ ਪਛਾਨ ਜਨਨੀ ਸੁਤਾਤਾ॥ ਲਖ ਆਗ ਪਾਛੁ ਕਹੁ ਯੋ ਸੁਬਤ
 ॥ ੨੮੧॥ ਕੋਯੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਨਹਿ ਤੁਮ ਪਰਤ ਮੇਰਾ॥ ਟੁਹਿ ਕਹੈ ਬਤ ਮੁਹਿ ਸੰਗ
 ਛੋਗਾ ਬੋਲੇ ਸੁ ਬੀਰ ਦੋਨੋ ਨਿਧਾਨਾ॥ ਇਹ ਦਿਬ ਦੇਹ ਹੈ ਅਟੁਰ ਆਨਾ॥
 ੨੮੨॥ ਜਿਹ ਮਨੁ ਛੁਵੇਦ ਨਹੀ ਲਖਤ ਕੋਇ॥ ਜਿਹ ਦਿਪਤ ਜੇਤਿ ਉਦੇ
 ਤਸੇਇ॥ ਨਹੀ ਪੰਚਤਤ ਕੀ ਮਲਨ ਦੇਹਾ॥ ਹੈ ਬਦਨ ਘਟਨ ਤੇ ਅਮ
 ਰਏਹਾ॥ ੨੮੩॥ ਜਬ ਸੁਨੇ ਬੈਨ ਆਤਾ ਸੁਏਹਾ॥ ਇਮ ਕਹੀ ਬਤ ਸੁਨਪੁ
 ਤਲੇਹਾ॥ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਦੇਸੈ ਬਨਾਇ॥ ਜਸੁ ਲੀਆ ਆਪ ਕੇ ਤੁਮ ਕਰ
 ਇ॥ ੨੮੪॥ ਤਬ ਕਹਾ ਭੁਤ ਦੋਨੋ ਪ੍ਰਬੀਨਾ॥ ਇਹ ਤਾਗ ਆਤਾ ਟੁਹ
 ਪਹਰ ਚੀਨਾ॥ ਪਹਰੇ ਤਾਗ ਨਹੀ ਮੇਰਾ ਬਾ॥ ਇਹ ਹੈ ਅਲੇਖ ਕੀ ਅ
 ਕਬ ਗਾਥਾ॥ ੨੮੫॥ ਇਮ ਸੁਨਤ ਬੈਨ ਕਰੁਨ ਨਿਧਾਨਾ॥ ਬਰਕਹੁ ਸੁ
 ਆਤ ਲੁਪ ਸਾਟ ਧਾਨਾ॥ ਇਹ ਸਿੱਖ ਮਾਤ ਜੇਤੁ ਮਰਤੀਰਾ॥ ਇਹ ਮੱਧ
 ਛਾਪ ਗੁਣ ਗਣ ਗਹੀਰਾ॥ ੨੮੬॥ ਤਾਕੇ ਸੁਖਾਇ ਤਜ ਦੇਹ ਪ੍ਰਾਨਾ॥ ਅਸ
 ਬੋਲ ਲੇਖ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧਾਨਾ॥ ਤਬ ਕਹੀ ਆਤਾ ਸੁਨ ਸਿੱਖ ਬੀਰਾ॥ ਤੁਰਛਾ
 ਪਮੋਧਿ ਨਗ ਕਨਕ ਹੀਰਾ॥ ੨੮੭॥ ਟੁਹ ਦੇਹੁ ਮੇਰਿ ਨਹੀ ਕਰਹੁ ਦੇਰਾ॥

ਤਬ ਕਹਾ ਸਿੱਖ ਫਹ ਬਚਨ ਫੇਗਾ ਕੀ ਹਾਲ ਹੋਗਾ ਮਾਤਾ ਸੁਮੇਰਾ ਯਹ ਚ
 ਕ੍ਰਗ ਪਾਪ ਸਿਰ ਮੇਰ ਘੋਗਾ ॥ ੨੨੮ ॥ ਕਹ ਮਾਤ ਪਾਪ ਤੁਮ ਕੋ ਨ ਅੰਸਾ
 ਸੁਖ ਪੁਜਿ ਭੋਗੈ ਤੇਰ ਬੀਸਾ ਸੁਨ ਦਯੋ ਸਿੱਖ ਫਹ ਮਾਤ ਹੀਰਾ ਭਾਖਿਤ
 ਮਾਤ ਤਜ ਦਯੋ ਸਰੀਰਾ ॥ ੨੨੯ ॥ ਇਮ ਪਟਨ ਰੂਪ ਹੋਇ ਕਰ ਬਿਹਾਰ
 ਮਾਤੁਰ ਕਾਨ ਬੀਸ ਸਿਰ ਛਾਰ ਛਾਰਾ ਨਿਜ ਅਮਰ ਹੋਇ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਪੁ
 ਮਾਨਾ ਗੁਰ ਦੇਵ ਪੁਤ ਅਚੁਤ ਨਿਧਾਨ ॥ ੨੩੦ ॥ ਕੁਲ ਕੁਲ ਸਦੀਪ
 ਜਗ ਬੀਰੁ ਆਇ ॥ ਜਿਹ ਕਰਮ ਕਰਮ ਅਨਭੈ ਅਨਾਇ ॥ ਜੇ ਧਰਤ ਧਿ
 ਅਨ ਤਿਹ ਸਿੱਖ ਸਾਧਾ ਪੁਰਿਤ ਕਾਜ ਕਟਿਤ ਬਾਧਾ ॥ ੨੩੧ ॥ ਨਿਜ ਪਿ
 ਤਾ ਤਾਤ ਜੋ ਧਰਮ ਧਾਰਾ ਖੇਲਿਤ ਸਗਲ ਧਰਨੀ ਮਝਾਰਾ ਇਹ
 ਭਾਂਤਿ ਚਰਿਤ ਕੀਨੋ ਸੁਜਾਨਾ ਸੀਨਿ ਦਮੋਦਰ ਨਿਧਾਨ ॥ ੨੩੨ ॥ ਨਿ
 ਜ ਨੀਚ ਬਿੱਪ ਇਹ ਕਰਮ ਕੀਨਾ ਧਨ ਹੋਰ ਲੋਭ ਮਹਿ ਭਾ ਸੁਲੀਨਾ ਸੇ
 ਉਦਰ ਬਗਯੋ ਜਲ ਪਤ ਭੰਡਾਰਾ ਇਹ ਪਰੀ ਨੀਚ ਕੇ ਸੀਸ ਛਾਰਾ
 ॥ ੨੩੩ ॥ ਪੁਰਤ ਰੇਨ ਦੀ ਮਹਿ ਗਾਡ ਜਾਇ ॥ ਨਿਸ ਚਢੀ ਖਡ ਦੀਨੋ ਫ
 ਗਾਇ ॥ ਇਨੋ ਟੋਰ ਟਾਰ ਥਾ ਕੋ ਗਫਾਰਾ ਤਹ ਲਹੀ ਨਹੀ ਕੋ ਭੀ ਰਟਾਰ
 ॥ ੨੩੪ ॥ ਇਹ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਕੀ ਲੱਛ ਜਾਨਾ ਕਬਿ ਟਿਕਤ ਅਟਰ ਹੋ
 ਛੇ ਟਿਕਨਾ ॥ ਇਮ ਟੋਰ ਬਾਨ ਦੇਖੀ ਸੁਨੀ ਚਾ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਪਰਮੇ ਆਨ ਜਨ
 ਪਰ ਸੁਮੀਚਾ ॥ ੨੩੫ ॥ ਜਬ ਸੁਨਿਓ ਭੇਦ ਤੁਰਕਾਨ ਕਾਨਾ ਇਹ ਚਾਰ
 ਖਚਰ ਮੁਹਰੈ ਅਮਾਨਾ ਗਹ ਲਯੋ ਤਾਸ ਬਾਂਧੇ ਮੰਗਾਇ ॥ ਲੈ ਮਾਰਿ
 ਕੂਟ ਦੀਨੋ ਖਪਾਇ ॥ ੨੩੬ ॥ ਜਿਮ ਕੀਨ ਨੀਚ ਫਲੁ ਤੈਸ ਹੋਇ ॥ ਸਭ
 ਨਿਰਖ ਲੋਹ ਸਹਿਸਾਨ ਕੋਇ ॥ ਲੁਟਿ ਹਰਾਮ ਜੋ ਕਰਤ ਕੋਇ ॥ ਨਹੀ
 ਸੁਖ ਕਬੀਤ ਕੋ ਬਿਗੋਇ ॥ ੨੩੭ ॥ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਜਾਨ ਚਮਕੀਰ ਜੁਧਾ

ਬਰਨੇ ਸੁਜਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਬੁਧਾ ਜੋ ਸਾਰ ਸਿੰਘ ਦੂਤਨ ਮਝਾਰਾ ਜਿਮ
 ਕਹਸ ਬਚਨ ਭਾਗੀ ਅਪਾਰਾ ॥ ੨੮੮ ॥ ਸੋ ਅਬ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਿਓਨ
 ਫੀਨਾ ਜਿਮੁ ਰਟਤ ਰੇ ਬੋਧੀ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ਅਬ ਸੁਨੇ ਅਵਰ ਆਗੈ ਧ
 ਆਇ ॥ ਸੁਰੁ ਜਥਾ ਅਤਿ ਬਰਨੇ ਬਨਾਇ ॥ ੨੮੯ ॥ ਬੈਰਾੜ ਦੇ ਸਜੇ
 ਗਏ ਨਾਥਾ ਲੀਲਾ ਅਨੇਕ ਕਰਕੇ ਸੁਗਾਥਾ ਮਛੀ ਸੁਟਾੜ ਪੈਂਡਾ ਮਝ
 ਰਾ ਕਾਂਗੜ ਸੁਮੱਧਿ ਕੀਨੇ ਬਿਹਾਰਾ ॥ ੩੦੦ ॥ ਇਹ ਕਥਾ ਮੱਧਿ ਇਕੀ ਸਧ
 ਆਇ ॥ ਇਮ ਕਹੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਚੀਤ ਚਾਇ ॥ ਬਾਈਸ ਅਵਰ ਬਰਨੇ ਨ
 ਫੀਨਾ ਸੁਨ ਲੇਹੁ ਬੀਰਤੁਮ ਅਤਿ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥ ੩੦੧ ॥ ਇਤ ਸੀ
 ਗੁਰ ਬਿਲਾਸ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਪਾਨ ਚਮਕੀਰ ਜੁਧ ਸਾਹਿਬ
 ਜਾਦੇ ਜੇਤੀ ਜੇਤਿ ਬਰਨੀ ਨਾਮ ਇਕੀ ਸਮੇ ਧਾਇ ॥ ੨੧ ॥
 ਅਫਜੂ ॥ ਪਾਧੜੀ ਛਿਦਾ ॥ ॥ ਦਸ ਲੱਛ ਸੈਨ ਖਲ ਦਲ ਬਿਦਾਰਾ ॥
 ਕਰ ਗਾਰਕ ਅਰਨ ਜਬ ਰੇ ਸੁਪਾਰਾ ਜਿਹ ਬੁਲ ਅਹਾੜ ਅਨਕੀ ਪ੍ਰਕ
 ਰਾਰਨ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਬਿਚਰਤ ਹਜਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਸਿਟੁ ਸਿਟੁ ਸਿਆਲ ਕੂਕਤ
 ਮਸਾਨਾ ॥ ਜੋਗਨ ਸੁਬੀਰ ਭੈ ਕਰ ਸੁਰਾਨਾ ਸਰਤਾ ਸੁਤੀਰ ਕਾਨਨ ਮਝ
 ਰਾ ਜਿਹ ਸਸੇ ਸਿੰਘ ਮਿਗ ਗਨ ਬਿਹਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਏਕਹ ਸੁਏਕ ਕਰਨ
 ਨਿਧਾਨਾ ਨਹੀ ਦਾਸ ਸਿੱਖ ਕਿੰਕਰ ਕਿਕਾਨਾ ਪਾਇਨ ਅਰੁ ਬਿੰਦ ਨਿਜ ਕ
 ਰਤ ਪਾਨਾ ॥ ਦਿਖ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਭਾਵੀ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਜਿਹ ਰਾਮ ਚੰਦ ਬ
 ਨ ਮਹਿ ਪਠਾਨਾ ॥ ਤ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਸਨ ਦੇਵ ਖੁਸ ਭੀਲ ਪਾਨਾ ॥ ਸਸਿ ਮੱਧਿ ਜ
 ਨ ਕੀਨੇ ਕਲੀਕਾ ਬਨ ਪੀਡਿ ਪੁਤ ਦ੍ਰੈ ਫਿਰਹ ਰੰਕਾ ॥ ੪ ॥ ਸੁਰ ਪਾਲ ਭਗ
 ਤ ਹਨ ਕਰ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਿਟੁ ਹਾਥ ਖਪਰ ਕਰ ਸਿੰਧ ਧਾਰਾ ਭਾਵੀ ਅਪ
 ਰ ਸੁਰੁ ਜਗਨ ਫੀਨਾ ॥ ਗੁਰ ਸੰਤ ਬਚਤ ਯਾਤੇ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥ ੫ ॥ ਜਿਹ ਹ

ਨਲਾਭਸਮਸਰਪਛਾਨਾ। ਦੁਖਨਿੰਦਉਸਤਤਿਏਕਹਪਵਾਨਾ। ਯੋਜ
 ਨਸਦਾਏਪਾਕਜਾਮਾ। ਸੁਨਿਕਬਦੇਟਗੁਰਅਤਿਭਿਰਾਮਾ॥ ੬॥ ਅ
 ਰਿੰਨਮੱਧਿਸਰਤਕਨਾਰਾ। ਜਿਹਜਾਤਪ੍ਰਭਅਚੁਤਦਿਆਰਾ। ਨਿਰਖ
 ਮੇਸੁਏਕਤਹਮਹਿਖਪਾਲਾ। ਚਾਰੰਤਭੈਸੰਬਡਭੋਰਕਾਲਾ॥ ੭॥ ਤਿਹ
 ਨਿਰਖਚਾਲਅਤਿਦੁਤਨਟੀਨਾ। ਇਤਦਿਪਤਜੋਤਿਦਿਨਧੁਜਪ੍ਰਬੀ
 ਨਾ। ਤਿਨਨਿਕਟਆਨਗੁਰਕੋਬਿਚਾਰਾ। ਪੁਨਬਿਬਿਧਭਾਂਤਿਕਰਨਮ
 ਸਕਾਰਾ॥ ੮॥ ਤਿਅਹੈਕੋਇਹਮਕੋਉਚਾਰਾ। ਕਮੇਧਕਮੇਸੀਸਮੁਰਪ
 ਗਮਸਾਰਾ। ਤਿਨਕਹੀਨਾਥਅਚੁਤਅਭੇਦਾ। ਤੈਗੁਰੁਜਗਤਦੇਵਾਨਦੇ
 ਟਾ॥ ੯॥ ਰਸਾਟਲਛੰਦ ॥ ਤਿਨੈਯੋਸੁਗਾਈ। ਗੁਰੂਤੈਸੁਗਾਈ
 ॥ ਜਿਨੈਬਿਸੁਥਾਪੀ। ਜਪੈਸੰਤਜਾਪੀ॥ ੧੦॥ ਭੁਲੇਹੈਗਵਾਰਾ। ਗੁ
 ਰੂਜੀਉਚਾਰਾ। ਅਹਿਮੈਸਪਾਹੀ। ਚਲੈਪੈਂਡਆਹੀ॥ ੧੧॥ ਅਸੀਮੋ
 ਰਛੁਟਾ। ਫਿਰੇਖੋਜਜੁਟਾ। ਤਿਨੈਯੋਬਖਾਨੀ। ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਰਮਾਨੀ॥
 ੧੨॥ ਮੁਝੈਤੇਨਛਾਨੋ। ਭੁਲੇਤੇਪਛਾਨੋ। ਪੁਰਮੈਬਲੇਲੀ। ਭੁਝੈਸਿੰ
 ਖਗੋਲੀ॥ ੧੩॥ ਚੋਪਈ ॥ ਖੜੀਹੈਟਹਸਿੰਘਭਣੀਜੈ॥ ਤਿਨਕ
 ਮਾਹੀਮੁਝੈਲਹੀਜੈ। ਤੀਨਬੇਰਆਨੰਦਪੁਰਮੇਲੋ। ਦਰਸਨਗਯੋ
 ਧਾਇਸੰਗਹੇਲੋ॥ ੧੪॥ ਮੇਕਹਇਹੈਅਚੰਭਾਭੁਯੋ। ਤੇਰੇਦਲਕ
 ਟਨੈਦਿਸਗਯੋ। ਇਕਮਕੋਨਭਜੈਸਜੁਚੰਦਾ। ਤੇਰੇਦਰਸਨਬਿਸੁ
 ਮੁਕੰਦਾ॥ ੧੫॥ ਸੁਨਤਾਕੀਅੰਸੀਬਿਧਬਾਨੀ। ਮੇਨਬਦਨਆਈ
 ਰਗਠਾਨੀ। ਪੁਨਤਿਨਪਾਛੈਸੋਰਉਚਾਰਾ। ਗੁਰੂਜਾਤਹੈਲੇਹੁਨਿਹ
 ਰਾ॥ ੧੬॥ ਯੋਤਾਕੋਨਿਜਨਿਕਟਬੁਲਾਈ। ਕਮਰਖੰਜਰਦੈਕਰਮੇ
 ਜੜਾਈ। ਕਹਾਨੀਚਨਹੀਭੋਕਗਵਾਰਾ। ਪੁਤਪੈਂਡਲੋਖਾਹਸੁਧਾਰਾ॥

॥੧੭॥ ਭੁਜੰਗਪ੍ਰਯਾਤਛੰਦ ॥ ਕਿਤੇਏਹਜਾਰਿਜਰਿਓਹੀਰਪੀ
 ਨਾ॥ ਇਪੇਕਾਂਤਈਹਾਂਨਹੀਸੋਭਅੰਨਾ॥ ਭਯੋਮੋਨਗੁਰੀਗਏਆਪ
 ਆਗੇ॥ ਬਿਨਫੀਮਜ਼ਨੇਤਨੀਆਲਸਾਗੇ॥ ੧੮॥ ਤਬੈਆਕਫੂ
 ਲਿਮੁਖੰਕੰਜਪਾਯੋ॥ ਮਨੇਲੇਅਫੀਮੰਦਰੈਚੈਠਰਾਯੋ॥ ਕਹਾਂਨੇਕਦੇ
 ਸੀਕਹਾਂਖਾਸਡਬੋ॥ ਕਰਕੇਆਇਜੇਊਟਹੈਅੰਤਫੱਬੋ॥ ੧੯॥ ਚਲੇ
 ਤੀਰਤੀਰਿਨਦੀਸਤਗੰਗਾ॥ ਪੁਜੇਵਾਰਮਾਛੀਇਮੰਕੈਸੁਢੰਗਾ॥
 ਚਦ੍ਰੋਸੁਰਤੋਲੋਮਿਟੀਅੰਧਕਾਰੀ॥ ਛੁਟੇਭੌਰਕੰਜੀਗਹੇਜੇਮਝਾਰੀ॥
 ੨੦॥ ਖਰੇਬਾਰਮਾਹੀਬਲੇਵੈਮਸਿਦਾ॥ ਗੁਲਾਬੀਪੰਜਾਬੀਦੇਊਮ
 ਤਮੰਦਾ॥ ਨਹੀਸੋਇਆਏਅਸੰਭਾਂਤਿਹੋਗੀ॥ ਅਰਿਹੋਇਪਾਛੈਨਹੀ
 ਠੰਜਕੇਰੀ॥ ੨੧॥ ਤਬੈਦੀਨਬੰਧੀਗਯੋਧਾਇਆਪੈ॥ ਉਨੈਮਾਰਿਦੂ
 ਰੇਲਯੋਅਗਜਾਪੈ॥ ਰਹੇਗਾਅਰਿਯੋਈਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਗਾਈ॥ ਅਨੇ
 ਬਿਪਦਾਰਿਚਰੇਉਚਜਾਈ॥ ੨੨॥ ਬਿਠੋਜੇਚੁਬਾਰੇਕਿਧੈਉਚਧਾਈ॥
 ਮਿਲੇਤੋਮਸਿਦੰਪੁਨੀਦੁਖਪਾਈ॥ ਮਿਲਾਏਕਆਈਭੁਯੋਏਕਅੰ
 ਧੀ॥ ਬਿਨੈਤਾਸਕੀਨੀਨਿਜੀਹਾਥਬੰਧੀ॥ ੨੩॥ ਮੁਝੇਹੋਇਆਗਿਆਕ
 ਰੋਬਾਤਸਾਈ॥ ਭੁਰੇਮੈਸੁਦੀਨੀਅਰਿਤਾਸਪਾਈ॥ ਅਰਿਏਮਲੇਛੰਸੁਦੇ
 ਖੀਚੁਗਤੇ॥ ਕਹੈਕੋਇਜਾਈਕਰੈਮੋਬਿਪੱਤੇ॥ ੨੪॥ ਕਹੀਜਾਪ੍ਰਸਾਦੇ
 ਕਰੇਬੇਗਤਆਰੀ॥ ਜਸੀਜੋਗਆਪੀਕਰੈਤੈਸਸੁਰੀ॥ ਮਹਾਏਪ੍ਰਸਾ
 ਦੇਤਬੈਤਾਸਕੀਨਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਜਾਨੈਜਸੀਭਾਖਦੀਨਾ॥ ੨੫॥ ਅਰ
 ਯੋਆਪਭੋਜੀਕਦੀਚੂਸਸੀਖੀ॥ ਸੁਟੇਕਾਜਧਾਮੰਬਿਪੰਦੇਖਅੰਖੀ॥
 ਟੁਟੇਜੋਰਹਾਬੀਕਹੈਬਾਰਬਾਰੀ॥ ਅਰਿਮੈਗਰੀਬੀਪ੍ਰਭੁਜੀਦਿਆਰੀ॥
 ੨੬॥ ਬੁਲੇਬਿਪਕਾਜੀਕਰੈਸੋਰਭਾਰਾ॥ ਸਰੀਫੀਰੁੱਪਯੋਨਿਜੀਦੇਤ

ਰਾਗਾਭਏ ਮੇਨ ਸੋਊ ਲਦੇ ਲੋਭ ਮਾਨੇ ਮਿਲੈ ਬਿੱਤ ਧਾਮ ਬਕੇ ਕੇ
 ਬਖਾਨੈ ॥ ੨੭ ॥ ਗਨੀਖਾਂ ਨਬੀ ਬੀਰ ਦੇਨ ਪਰਾਨੀ ਸੁਨੀ ਸੋਇ ਤਾਨੈ
 ਪੁਜੇ ਸੋਇ ਆਨੀ ॥ ਹੁਤੇ ਖਾਨ ਦੀ ਸਾ ਅੰਬੀਰ ਸੁਜੇਈ ॥ ਤਿਸੈ ਚਕੁਭਾ
 ਤੁਇਏ ਜਾਨ ਸੋਈ ॥ ੨੮ ॥ ਪੁਰੁ ਆਪ ਆਗੈ ਕਈ ਬਾਰ ਸੋਈ ॥ ਗ
 ਜੀ ਬਾਜ ਬੇਰਨ ਗਏ ਆਗਓਈ ॥ ਇਏ ਕੈ ਪਛਾਨੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕੇਰੀ
 ॥ ਸੁਨੈ ਸੋਇ ਕਾਨੀ ਅਏ ਤੁਮਾਗ ਦੇਰੀ ॥ ੨੯ ॥ ਮਧੀ ਟਾਰ ਮਾਛੀ ਹੁਤੇ ਤ
 ਸਧਾਮੀ ॥ ਸੁਨੈ ਕਾਨ ਆਏ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸੁਨਾਮੀ ॥ ਗਹੈ ਪਾਦ ਕੰਜੀ ਉਭੈ ਭੁ
 ਤ ਆਈ ॥ ਬਡੇ ਭਾਗ ਭਾਖੈ ਮਨ ਮੈ ਬਨਾਈ ॥ ੩੦ ॥ ਚੋਪਈ ॥
 ਪੁਨ ਸਯਦ ਤਿਨ ਆਨ ਮਿਲਾਯੋ ॥ ਹੁਤੇ ਪਰੇਮੀ ਟਹੈ ਸੁਟਾਯੋ ॥ ਕਾਜੀ
 ਆਦਰ ਸਨ ਗੁਰ ਲੀਨਾ ॥ ਭਏ ਬੰਦਗੀ ਮੱਧਿ ਅਧੀਨਾ ॥ ੩੧ ॥ ਨੂਰ ਪੂ
 ਰ ਕਾਜੀ ਭਨ ਦਾਸੀ ॥ ਮਹਰਮ ਹੁਤੇ ਆਦ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਤਾ ਸੋ ਕਹੀ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧ ਬਤੀ ਆਂ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਸੋ ਰੇਵਤ ਜਿਹ ਗਤੀ ਆਂ ॥ ੩੨ ॥ ਕ
 ਹਾ ਕਰਤ ਨਰ ਸੇਤਤ ਬੀਰਾ ॥ ਕਹੁ ਕਾਜੀ ਦਾਨ ਸਟੀ ਦਧੀਰਾ ॥ ਬਸਨ ਕ
 ਰਤ ਅਪੁਨੇ ਟਹ ਕਾਰੇ ॥ ਬਦ ਸਾਹਨ ਤਟ ਜਾਇ ਪੁਕਾਰੇ ॥ ੩੩ ॥ ਬਾਦ ਸਾ
 ਹ ਪਾਪੀ ਇਹ ਕੀਨੀ ॥ ਖਾਇ ਕਸੀ ਮਇਹ ਬਿਧ ਕਰ ਲੀਨੀ ॥ ਜੇ ਸੁਮਿਜ
 ਜ ਆਪ ਕੀ ਬਨੈ ॥ ਕਰੁਨਾ ਸਿੰਧ ਕਾਜੇ ਭਨੈ ॥ ੩੪ ॥ ਸਭ ਕਲ ਲਾ
 ਇਕ ਤੁਮ ਸਮਰਥਾ ॥ ਜੇ ਜਾਨੁ ਦਿਖਾਵਹੁ ਹੱਥਾ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਮਾਨਤ ਕਾ
 ਦਰਹੁ ਕਮਾ ॥ ਭਲੀ ਬੁਰੀ ਸਮਝੈ ਕਰ ਸੁਗਮਾ ॥ ੩੫ ॥ ਸਮਾਪਾਇ ਕਾ
 ਜੀ ਸੁਨ ਬੈਨਾ ॥ ਨਾਸ ਹੋਗ ਇਨ ਕੇ ਦਿਨ ਰੈਨਾ ॥ ਅੰਸਾ ਬੈਰ ਲੈਗੁ ਮੈ
 ਭਾਰੀ ॥ ਕਿਤ ਰਹ ਜੈ ਹੈ ਬੀਜ ਮਝਾਰੀ ॥ ੩੬ ॥ ਅਸ ਪੁਜ ਹੈ ਹਮਰੇ ਪਤ
 ਸਾਹਾ ॥ ਮੇਫਰੀ ਆਦਿ ਸੁਕੈ ਪਾਹਾ ॥ ਯੈ ਕਹ ਕਰ ਸਹਿਬ ਅਵਤਾਰੀ ॥

ਉਨ ਬੀਰਨ ਜੇ ਇਹੋ ਉਚਾਰੀ ॥ ੩੭ ॥ ਨੀਲ ਬਰਜਾ ਭਲੇ ਕਰਾਵਹੁ ॥
 ਤਤ ਛਿਨ ਹਮਰੇ ਤੀਰ ਲਿਆਵਹੁ ॥ ਇਤ ਇਨ ਬਸਤ੍ਰਨ ਕਰੀ ਤਾਈ ॥
 ॥ ਉਤ ਸੁਬਾ ਤੁਰਕਨ ਜੋ ਨਾਹੀ ॥ ੩੮ ॥ ਉਤ ਰਿਖੇ ਆਨ ਨਗਰ ਤਹ ਤੀ ॥
 ਰਾ ॥ ਜਿਹ ਸਾਹਿਬ ਉਤ ਰੇਰਨ ਧੀਰਾ ॥ ਇਤ ਲਰਕਰ ਸੈਨ ਜੋ ਗਈ ॥
 ਨਿਜ ਪੁਨਗਿ ਹੋ ਕੇ ਬਿਦਾ ਜੁਭਈ ॥ ੩੯ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੁਟ ॥ ਤੁਹੀ
 ਗਾਮ ਡੇਰਾ ॥ ਪਰੇ ਆਨ ਡੇਰਾ ॥ ਇਤੈ ਲੈ ਭੁਭਾਣੀ ॥ ਤਰੈ ਏ ਪਠਾਣੀ ॥
 ੪੦ ॥ ਬਣੇ ਪੀਰ ਉਚੀ ॥ ਮਹਾ ਵਿਬ ਸੁਚੀ ॥ ਜਿਕੋ ਸਿੱਖ ਸੰਗਾ ॥ ਕਰੇ
 ਆਨ ਦੁਗਾ ॥ ੪੧ ॥ ਚੜ੍ਹੇ ਖਾਨ ਕੰਧਾ ॥ ਅਰੇ ਕੋ ਸੁਅੰਧਾ ॥ ਲਖੈ ਜੋਨ
 ਕੋਈ ॥ ਰਹੈ ਬਾਤ ਸੋਈ ॥ ੪੨ ॥ ਇਹੋ ਕੋਇ ਆਯੋ ॥ ਕਹਾ ਹੈ ਸਿਧਾਯੋ
 ॥ ਕਹੈ ਪੀਰ ਉਚੀ ॥ ਚਲੇ ਦੇਸ ਸੁਚੀ ॥ ੪੩ ॥ ਪੁਜੇ ਆਨ ਨੇਰਾ ॥ ਜਹਾ
 ਦੁਤ ਡੇਰਾ ॥ ਇਖੈ ਲੋਗ ਆਈ ॥ ਲਖੇ ਘੋਰ ਪਾਈ ॥ ੪੪ ॥ ਪੁਛੈ ਲੋਗ
 ਮੀਰਾ ॥ ਇਹੋ ਕੋਨ ਬੀਰਾ ॥ ਭੁਨੈ ਉਚ ਪੀਰਾ ॥ ਪਿਲਿਯੇ ਦੇਸ ਧੀਰਾ ॥ ੪੫ ॥
 ਕਹੈ ਸੈਲ ਆਯੋ ॥ ਮੁਰੀਦ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਸਬੈ ਦੇਸ ਯਕੋ ॥ ਕਰੈ ਮੰਜ
 ਬਾਂਕੋ ॥ ੪੬ ॥ ਤਬੈ ਆ ਅਮੀਰਾ ॥ ਗਹੈ ਪਾਇ ਧੀਰਾ ॥ ਘਨੀ ਬਿਤ
 ਆਨੀ ॥ ਹਜੂਰ ਚਢਾਨੀ ॥ ੪੭ ॥ ਸਬੈ ਫੌਜ ਆਨੀ ॥ ਨਿਆਨੀ ਚਢਾ
 ਨੀ ॥ ਲਈ ਲਛ ਖਾਨੀ ॥ ਗਨੀ ਜੋ ਪਠਾਨੀ ॥ ੪੮ ॥ ਕਹੈ ਪੀਰ ਸਾਂਈ
 ॥ ਬਲੈ ਕਾਇਨਾਈ ॥ ਮੁਖੀ ਚੀਰ ਠਾਨੀ ॥ ਬਲੈ ਕੋਨ ਬਾਨੀ ॥ ੪੯ ॥
 ਨਬੀ ਖਾਨ ਗਾਈ ॥ ਸੁਭਾਵੇ ਰਜਾਈ ॥ ਸਮਾਪਾਇ ਬੋਲੈ ॥ ਜਹਾ ਮੰਜ
 ਟੇਲੈ ॥ ੫੦ ॥ ਤਿਨੈ ਕੀਨ ਖਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਕਾਜ ਨਾਨਾ ॥ ਰਹੈ ਪੀਰ ਖਾਈ ॥
 ਹਮੈ ਭਾਗ ਭਾਈ ॥ ੫੧ ॥ ਕਹੈ ਰੋਜ ਆਈ ॥ ਨਹੀ ਪੀਰ ਖਾਈ ॥ ਜਦੈ
 ਏਕ ਅਧੀ ॥ ਅਰੈ ਪੀਰ ਸੁਧੀ ॥ ੫੨ ॥ ਹਮੁ ਜੇ ਮੁਰੀਦੀ ॥ ਅਚੈ ਗੇ ਰ

ਸੀਦੀ। ਰਵੈ ਸਿੱਖ ਸਾਈ। ਭੁਲੀ ਬੇਰ ਆਈ। ੫੩। ਕਹਾ ਸਿੱਖ ਜਾ
 ਵੇ। ਕਰੇ ਭੇਟ ਖਾਵੇ। ਰਖੰ ਖਾਇ ਲੀਜੇ। ਕਰਵੇ ਭੇਟ ਕੀਜੇ। ੫੪। ਕਛੁ
 ਬਾਂਧ ਪਾਲੇ। ਰਖੇ ਗੇਹ ਦਾਲੇ। ਸਭੈ ਏਕ ਜਾਈ। ਛਕੇ ਬਾਰ ਪਾਈ।
 ੫੫। ਬੇਤੀ ਬੈਨ ਸਾਗੀ। ਚਢੇ ਸੁਰ ਭਾਗੀ। ਕਰੇ ਆਪ ਪਮਾਨਾ।
 ਸੁਇਛੰ ਨਿਧਾਨਾ। ੫੬। ਪੁਜੇ ਪੈਂਤ ਜਾਈ। ਕਨੈ ਚੰ ਬਨਾਈ। ਤਜੇ
 ਸੋਰ ਭਾਨੀ। ਬਿਦਾ ਕੈ ਪਠਾਨੀ। ੫੭। ਪਾਧੜੀ ਛੰਦ । ਤਬ ਲਿਖੇ
 ਹੁਕਮ ਤਟਨੈ ਸੁਥਾਨਾ। ਟੁਕਰੈ ਵਿਦਾ ਸੱਯਦ ਪਠਾਨਾ। ਜੇ ਸਿੱਖ ਸਿੱਖ
 ਣੀ ਸੁਮਤਿ ਮੋਰਾ। ਇਨ ਕਰੇ ਸੇਵ ਮਨ ਚਿੰਤ ਲੋਗ। ੫੮। ਇਨ ਦੇ ਕੀ
 ਧ ਮੁਰਤ ਰਹ ਗੀਲਾ। ਇਹ ਦਾ ਸਮੇਰ ਫਰਜੰਦ ਸੀਲਾ। ਇਨ ਦੀ ਨਜ
 ਨ ਸਾਬਤ ਇਮਾਨਾ। ਇਹ ਦਾ ਸਮੇਰ ਜੁਗ ਜੁਗ ਪਮਾਨਾ। ੫੯। ਇਮ
 ਸੁਣਤ ਸਿੱਖ ਸਾਖਾ ਅਪਾਰਾ। ਆਟੰਤ ਪਾਇ ਜਲਜੰ ਮਸ਼ਾਰਾ। ਗੁਰਕ
 ਰਤ ਕੂਚ ਦਰ ਕੂਚ ਧਾਰਾ। ਬੈਰਾੜ ਦੇਸ ਪਹੁਚੇ ਦਸਾਰਾ। ੬੦। ਪੁਰਬ
 ਸੇ ਮੱਧ ਕਾਂਗੜ ਨਿਧਾਨਾ। ਅਚੁਤ ਅਲੇਖ ਗੁਰ ਬਰ ਸੁਜਾਨਾ। ਸੁਨ ਸਿੱ
 ਖ ਸਖਾ ਬਤੀਆਂ ਅਪਾਰਾ। ਸਭ ਚਲੇ ਆਵ ਕੇਤ ਕਹ ਜਾਗ। ੬੧।
 ਦੇਹਰਾ । ਸਰਬ ਦੇਸ ਬੈਰਾੜ ਕੇ ਮਨ ਬਚ ਕਰਮ ਬਿਚਾਰਾ। ਭ
 ਯੇ ਸਿੱਖ ਸਭ ਖਾਲਸਾ ਅਤਿ ਆਨੰਦ ਜੀਅ ਧਾਰਾ। ੬੨। ਰੰਪਈ
 । ਇਕ ਆਟੈ ਸੀਗਤਿ ਇਕ ਜਾਹੀ। ਦਰਸਨ ਕੈ ਨਖ ਸਿੱਖ ਸਿੱਖ ਪਾਰ
 ਹੀ। ਇਹ ਬਿਧ ਕੈ ਦਰਸਨ ਬਰ ਦੀਨੇ। ਜਨਮ ਮਰਨ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲ
 ਕੀਨੇ। ੬੩। ਜੇ ਜੇਤਹ ਦਰਸਨ ਕੇ ਆਪੋ ਮਹਾ ਭਪਤ ਤੇ ਮਨ ਸੀਤ
 ਲਾਯੋ। ਬਖਸ਼ ਕੀਨ ਚਿਹ ਦੇਸ ਅਪਾਰੇ। ਜੀਗਲ ਤੇ ਮਾਲਟ ਕਰ ਡਾ
 ਰੇ। ੬੪। ਅਧਮ ਜੀਵ ਦਰਸਨ ਜੇ ਲਾਗਿ ਚਿ। ਸਤਿਨਾਮੁ ਤਿਹ ਹਰਿ

ਅਨੁਗਾਗਿਓ ਭੋਜਨ ਛੀਰਦੀ ਨਿਧ ਅਨੈ। ਬਸਤ੍ਰ ਕਿਕਾਨ ਭੇਟਗੁ
 ਰਠਾਨੈ। ੬੫॥ ਇਕ ਪਲ ਜਹਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਬਹੁ ਜਾਈ। ਲੱਛੁ ਅਪਾਰ ਚ
 ਤਤ ਧਨੁ ਆਈ। ਆਯੋ ਗੁਰੂ ਸਗਲ ਸੁਣ ਪਾਈ। ਆਵਤ ਉਮਰ ਦੇ
 ਸ ਬਹੁ ਧਾਈ। ੬੬॥ ਦੂਰ ਦੂਰ ਦੇ ਸਨ ਕੇ ਮੱਧਿ। ਪਹੁੰਚੀ ਇਹ ਖਬ
 ਰੈ ਬਰਸੁ ਧਾ। ਤਬ ਲਗੈ ਯਾ ਬਿਧਿ ਸੈ ਸੁਨ ਪਾਈ। ਦੇਇ ਸਿੰਘ ਪਹੁ
 ਰੇਤਿਹ ਆਈ। ੬੭॥ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਪੁਨ ਪਰਮ ਨਿਸੀਸਾ। ਭਾਈ ਕੇ
 ਸੇਵਕ ਜਗਦੀਸਾ। ਅਧਿਕ ਪ੍ਰੇਮ ਜੁਤ ਦਰਸਨ ਪਿਆਸਾ। ਆਏ ਪ
 ਦ ਪੰਕਜ ਕੇ ਪਾਸਾ। ੬੮॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਪੁਨ ਪਰਮ
 ਚੰਦ ਗੁਰ ਸੇਵਕ ਨਿਰਧਾਰ। ਸੇਵਕ ਸਨ ਆਵਤ ਭਏ ਲਏ ਸਕਲ
 ਪਰਦਾਰ। ੬੯॥ ਚੌਪਈ ॥ ਸੇਵਕ ਸਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਲਾਗੇ।
 ਭੇਟ ਅਨੇਕ ਲਏ ਅਨੁਗਾਗੇ। ਸੁਭਨ ਗਰੀ ਲੈ ਕਰ ਸੰਗ ਆਏ।
 ਅਲਖ ਪੁਰਖ ਕੇ ਦਰਸਨ ਪਾਏ। ੭੦॥ ਭੇਟ ਚਢਾਇ ਬੈਠ ਤਬ ਗ
 ਯੋ। ਹਾਹ ਸਬਦ ਉਚਾਰਤ ਭਯੋ। ਬਡੇ ਸਾਂਗ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹ ਧਾਰਿਯੋ
 ॥ ਨਿਜ ਆਖਨ ਨਹੀਂ ਜਾਤ ਨਿਹਾਰਿਯੋ। ੭੧॥ ਸਾਹਿਬ ਜਾਵੇ ਚਾਰ ਸੁ
 ਜਾਨਹੁ। ਇਪਤ ਜੇਰ ਜਿਹ ਅਧਿਕ ਪਛਾਨਹੁ। ਕੋਟ ਜਗਮ ਤਪ ਕਰੈ
 ਸੁਕੇਈ। ਐਸ ਸਪੁਤ ਨ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਈ। ੭੨॥ ਬਡੇ ਸਿੰਘ ਜੇਧੇ ਅਵਤ
 ਰੀ। ਜਿਨ ਕੇ ਜਸ ਸੁਭ ਧਰਮ ਮਸ਼ਾਰੀ। ਤੇ ਸਭ ਹੀ ਕਰ ਜੁਧ ਕਰਾਰੇ।
 ਗਏ ਅਮਰ ਪੁਰ ਜੀਤ ਅਖਾਰੇ। ੭੩॥ ਮਾਇਆ ਅਨਿਕ ਲੱਛੁ ਬਰ
 ਜੇਤੀ। ਸਰਤ ਧਰਮ ਅਨਲ ਦਹ ਤੇਤੀ। ਘੋਰੇ ਕਰੀ ਲਲਤ ਗਤ ਜੇ
 ਈ। ਲੱਛੁ ਖਰਚ ਪਾਵਤ ਨ ਕੋਈ। ੭੪॥ ਗਾਇ ਗਾਇ ਦ੍ਰੁਪਦੀ ਕ
 ਰੀ। ਜੋ ਕੇ ਜਸ ਰਾਜਤ ਮਧ ਧਰੀ। ਤੇ ਅਪਨੀ ਨਿਜ ਕਰੀ ਸੰਘਾਰੇ।

ਦਲ ਬਿਰਾਰ ਸੇ ਅਸ੍ਰੁ ਹਜਾਰੇ ॥੧੫॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਅਟਰ ਜਿਨਸ
 ਅਨਗਨ ਹੁਤੀ ਕੋ ਕਬਿ ਪਾਵਤ ਪਾਰਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਸਹ ਚਰਿਤ ਕਛੁ ਕੀ
 ਨੇ ਅਧਿਕ ਨਿਹਾਰਾ ॥੧੬॥ ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜੂਇਹ ਬਿਧ ਉ
 ਤਰ ਦੀਨਾ ॥ ਪੁਰਮੀ ਰੇਖ ਨਿਕਾਰ ਕਰ ਕਰ ਸੇ ਮੇਟ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥੧੭॥ ॥
 ਪਾਪਤ੍ਰੀ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਤਬ ਧਰਾਰੇ ਖਤ ਟਨੈ ਨਿਕਾਰਾ ॥ ਦੀਨੀ ਸੁਮੇਟ ਪ
 ਲਕੇ ਮਝਾਰਾ ॥ ਤਬ ਭਯੋ ਹੁਕਮ ਤਾ ਕੇ ਬਨਾਇ ॥ ਕਛੁ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੁ
 ਝਕੈ ਜਤਾਇ ॥੧੮॥ ਪੁਨ ਕਹੀ ਦਾਸ ਸੁਨ ਪ੍ਰਭੁ ਬੈਨਾ ॥ ਨਹੀ ਹਰਖ ਸੋ
 ਗ ਮੁਝ ਕਉ ਸੁਐਨਾ ॥ ਧਰ ਕਾ ਦੁਰੇਖ ਦੀਨੀ ਮਿਟਾਇ ॥ ਨਹੀ ਕਛੁ ਚਿੰ
 ਤ ਮੁਝ ਕਉ ਬਨਾਇ ॥੧੯॥ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਇਸੀ ਭਾਂਤਿ ਸਤਿਗੁ
 ਰ ਕਹ ਜਾਨਹੁ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਹੈ ਏਕ ਸਮਾਨਹੁ ॥ ਆਈ ਕੋ ਨਿਜ ਹਰਖ
 ਨ ਕਰੈ ॥ ਗਏ ਪਦਾਰਥ ਚਿੰਤਨ ਧਰੈ ॥੨੦॥ ਜਬ ਚਾਹਤ ਤਬ ਕਰਤ
 ਪਸਾਰਾ ॥ ਜੀ ਖੈ ਚਤੁਰਤ ਬਏ ਕੀ ਕਾਰਾ ॥ ਹੁਕਮ ਸਤਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਰੈ
 ॥ ਜੇ ਭਾਵੈ ਸੇਭਾ ਟਨ ਕਰੈ ॥੨੧॥ ਸਾਹਿਬ ਜਾਵੇ ਅੰਹਮ ਆਪਾ ਜੁਦੇ
 ਨੇਹੇ ਸਨ ਇਕ ਪਰਤਾਪਾ ॥ ਨਾਸ ਮਲੇ ਛੁਨ ਕਰਨੈ ਕਾਜਾ ॥ ਲਾਏ ਸੀਸ
 ਗਰੀਬ ਨਿਟਾਜਾ ॥੨੨॥ ਗੁਰੂ ਅਲੇਖ ਪਾਕ ਹੈ ਜਾਮਾ ॥ ਆਪੇ ਖੇਲਤ
 ਮੱਧਿ ਤਮਾਮਾ ॥ ਸੇਵ ਕੋ ਕੋ ਸਾਚਾ ਕਰਤਾਰੈ ॥ ਦੇਖੀ ਕਉ ਕਰ ਝੂਠ ਸੀਘ
 ਰੈ ॥੨੩॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀ ਲੋਭੁ ਮੋਹ ਤੇ ਪਾਕ
 ॥ ਭਾਕੈ ਸਤਿਗੁਰ ਜਾਨਿਐ ਅਦਭੁਤ ਜਾ ਕੇ ਟਾਕਾ ॥੨੪॥ ॥ ਚੌਪਈ ॥
 ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਸੈ ਸਾਹਿਬ ਜਬ ਭਾਖੀ ॥ ਸੀਤਲ ਭਯੋ ਸਿੱਖ ਸੁਣ ਸਾ
 ਖੀ ॥ ਧੀਨ ਧੀਨ ਸੰਗਤ ਸਭ ਗਯੋ ॥ ਬਿਦਾ ਲਈ ਦਰਸਨ ਜਬ ਪਾਯੋ
 ॥੨੫॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਨਿਜ ਆਸੁ ਮਮੈ ਆਇ ਕਰ ਅਨਿਕ ਸਮਿ

ਗੀਜੇਗਾ ਅਮ੍ਰਿਤ ਭੋਜਨ ਤਾ ਰਕਰ ਲੈ ਚਲ ਗੁਰ ਕਹ ਰੇਰਾ ॥ ੮੬ ॥
 ਚੋ ਪਈ ॥ ॥ ਭੋਜਨ ਬਾਸਨ ਸਰਬ ਚਲਾਈ ॥ ਪਾਛੈ ਪਿਲਿਓ
 ਏਕੋ ਲੋਭਾਈ ॥ ਬਾਮੈ ਦਹਨ ਨਿਰਖਤਾ ਜਾਈ ॥ ਅੰਨ ਸਿਖ ਹੈ ਲੇਉ ਮਿ
 ਲਾਈ ॥ ੮੭ ॥ ਭੋਲ ਗਲ ਖੈ ਪਾਛੁ ਫਿਰ ਕਾਇ ॥ ਆਟਤ ਚਲ ਮੇ ਸਿ
 ਖ ਇਕ ਧਾਇ ॥ ਠਹਰ ਗਯੋ ਟਾਕੇ ਲਖ ਪਾਈ ॥ ਅਦ ਭੁਤ ਟਾਕੀ
 ਚਾਲ ਲਖਾਈ ॥ ੮੮ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਪੀਤ ਟੁਸਤ ਤਿਹ ਲਹਾ ॥ ਬਹੁਰੇ ਸੇ
 ਤ ਅਰੁਨ ਹੈ ਰਹਾ ॥ ਪੁਨ ਪਾਛੈ ਨੀਲਾਂਬਰ ਧਾਰੈ ॥ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਭੁਯੋ
 ਬਿਸਮ ਨਿਹਾਰੈ ॥ ੮੯ ॥ ਜੋ ਜੋ ਇਹ ਢੀਲਾ ਰਗ ਡਾਰੈ ॥ ਤਿਸ ਨਿਜ
 ਟੁਹੈ ਕਰਤ ਟੁਰ ਟਾਰੈ ॥ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਮਨ ਮੱਧਿ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਇਹ ਕੋਉ
 ਸਿੰਘ ਕਿਉ ਤਕ ਭਾਰੀ ॥ ੯੦ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਜਾਨੈ ਇਹ ਦਾਸਾ ॥
 ਨਿਕਟ ਜਾਇ ਕਹ ਬਚਨ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ਤਿਨ ਭਾਖੈ ਠਹਰ ਕਿਮ ਗਯੋ
 ॥ ਯੈ ਉਤਰ ਭਾਈ ਜੂਦਯੋ ॥ ੯੧ ॥ ਤੁਮਰੇ ਦਰਸ ਪਰਸਨੈ ਕਾਜਾ ॥ ਪੁ
 ਨ ਬਚ ਕਹਾ ਗਾਰੀ ਬਨਿਟਾ ਜਾ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤ ਸਿਖ ਆਗ ਚਲਾਈ ॥
 ਪਾਛੈ ਤੁਮ ਆਟੁ ਨਿਜ ਧਾਈ ॥ ੯੨ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਮੈਂ ਪਾਛੈ ਰਹਿ ਗਯੋ ॥ ਅ
 ਬਹੀ ਦਰਸ ਤੁਮਾਰਾ ਭੁਯੋ ॥ ਅਬ ਨਿਜ ਕੀ ਤੁਮ ਕਥਾ ਸੁਨਾਓ ॥ ਮਮ
 ਤੁਮ ਦਰਸ ਹਜਰ ਨ ਪਾਓ ॥ ੯੩ ॥ ਤਬ ਭਾਖੈ ਤਿਨ ਬਿਗਸਤ ਬੈਨ
 ॥ ਤੁਲਾਰੇ ਸਿੱਖੀ ਅੰਤ ਲੈਨਾ ॥ ਮੈਂ ਹੀ ਚਿਤ ਗੁਪਤ ਮਹਿ ਵੇਕਾ ॥ ਆਟਤ
 ਪਾਛੈ ਕਈ ਅਨੇਕਾ ॥ ੯੪ ॥ ਕਾਬਲ ਹੋਤੇ ਕਾਲ ਬਜਾਰਾ ॥ ਅਬ ਆਏ
 ਇਹ ਠਉਰ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਮੈਂ ਤੁਮ ਕਹ ਇਹ ਸਾਚ ਬਖਾਨੀ ॥ ਅੰਨ ਠਉਰ ਨਿ
 ਨ ਕੋਹੇ ਗਿਆਨੀ ॥ ੯੫ ॥ ਕਹੀ ਦਾਸ ਤਕੇ ਜੁ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਇਹੀ ਦੇਹ ਕੇ
 ਅਟਰ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਤਿਨ ਭਾਖੈ ਲਖੁ ਬਡ ਕੀ ਗਾਥਾ ॥ ਇਹ ਨਿਜ ਸਹੀ

ਹਮਰੈ ਹਥਾ ॥੬॥ ਜੇ ਇਹੋ ਤੈ ਤਨ ਮੱਧਾ ਪਲ ਮੈ ਹਮ ਕਰ ਲੇਟਤ ਸੁ
 ਧਾ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਯਾ ਬਿਧ ਸੁਣ ਗਾਈ ॥੬੭॥ ਹਮ ਕੋ ਨਿਜ ਦੇਹ ਬਤਾਈ
 ॥੬੮॥ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਕਹੈ ਸੋਇ ਬਾਨੀ ॥ ਡਰੈ ਗਾਗਿਆ
 ਨੀ ॥ ਧਰੈ ਜੈ ਸੁਧੀ ਗਾਇਖਾਣੇ ਸਰੀਰਾ ॥੬੯॥ ਇਮੈ ਬੈਨ ਗਾਈ ॥ ਸੁ
 ਦੇਹਿ ਟੁਧਾਈ ॥ ਹਨੁ ਭੀਮ ਜੀਹਾਂ ਕਰਮੇ ਚੇ ਜਤੀਹਾਂ ॥੭੦॥ ਪਰੀ ਕੁਮ
 ਜਾਰੇ ॥ ਸਿਰੀ ਕਾਸ ਲਾਗੇ ॥ ਡਰੈ ਚੀਤ ਭਾਈ ॥ ਬਿਨੈ ਕੋਟ ਪਾਈ ॥੭੧॥
 ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਸੋਤ ਤਛਿਨ ਤਿਨੈ ਕੀਨੈ ਅਧਿਕ ਬਿਲਾ
 ਸਾ ॥ ਚਰਨ ਬਿਰਾਜਿਤ ਪੁਰਮ ਪਰ ਪਹਿ ਚਿਰਿ ਸੀਸ ਅਕਾਸਾ ॥੭੨॥
 ਚੋਪਈ ॥ ਤਬ ਤਿਨ ਟਹੈ ਰੂਪ ਕਰ ਲੀਨਾ ॥ ਜੇ ਆਗੈ ਸੋਭਤ ਪਰਬੀ
 ਨਾ ॥ ਜਬ ਤਿਨ ਯਾ ਬਿਧ ਚਰਿਤ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਤਬ ਭਾਈ ਜੁਬ ਚਰਨ ਉਚਾਰੇ
 ॥੭੩॥ ਇਕ ਸੀਸੈ ਮੇ ਮਨ ਮੈ ਆਹੀ ॥ ਕਹੈ ਤਬ ਚਰਨ ਸੁਨਵੈ ਤਾਹੀ ॥ ਭਾ
 ਖੇ ਗੁਪਤ ਕਹੀ ਡਰ ਡਰੀ ॥ ਜੇ ਸੀਸੈ ਮਨ ਮੈ ਤੁਮ ਧਾਰੀ ॥੭੪॥ ਸੁਖ
 ॥ ਸਾਹਿਬ ਜਾਵੇ ਸੁਚਾਰ ਅਨੂਪ ਮਸਿੰਘ ਕਿਧੈ ਅਤਿ ਸੈ ਬਲ ਕਾਰੀ
 ॥ ਜੁਗ ਏਰਨ ਕੀ ਛਿਤ ਮੰਡਲ ਬਾਜ ਗਇੰਦਨ ਪਾਰਨ ਟਾਰੀ ॥ ਤੋਤੁ
 ਮੈ ਨੈਕ ਸੁਦੇਹ ਕਰੀ ਇਹ ਭੇਦ ਕਹੈ ਨਿਰਨੈ ਨਿਰਧਾਰੀ ॥ ਯੈ ਸੁਨ ਕੈ ਬ
 ਤੀਅੰ ਨਿਜ ਸੇਵਕ ਯਾ ਬਿਧ ਸੈ ਗੁਪਤਾਨ ਉਚਾਰੀ ॥੭੫॥ ਦੇਹਰਾ
 ॥ ਬਹੁ ਬਿਧ ਪਰ ਪਾਇਨ ਰਹੇ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਬਿਨ ਕੀਨਾ ॥ ਤਦ ਪ
 ਸੀ ਮੁਖ ਜਲ ਜਸੇ ਹਮੈ ਨ ਆਗਾ ਆ ਦੀਨਾ ॥੭੬॥ ਸੁਤ ਸੇਵਕ ਬਡਿ
 ਆਨ ਕੇ ਪ੍ਰਥਮੈ ਦੇਹੁ ਸੀਸਾ ॥ ਭੂਡੇ ਕਰ ਕੈ ਮਾਰਨੇ ਇਹ ਬਿਧਿ ਉਤਰ
 ਦੀਸਾ ॥੭੭॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਹਮ ਕੋ ਕਬੈਨ ਆਗਿਆ ਵਈ ॥
 ਮਾਂਗ ਬਕੇ ਮਿਲ ਕਰ ਬਿਧ ਕਈ ॥ ਚੋਕੀ ਰਹਤ ਪਲਿਘ ਕੀ ਸਦਾ ॥ ਨਿ

ਜਤੇਜੁਦੇਨਕੀਨੇਕਦਾ॥੧੦੭॥ਦਿੱਲੀਪੁਨਕਾਬਲਮੈਧਾਈਭੇਜ
ਨਕਰਤਬਦੇਸਨਜਾਈ॥ਸੇਵਕਉਸਨਮੁਖਮੁਖਜੇਈ॥ਕਾਫੁਰਮ
ਨਨਾਬਕਾਰੇਈ॥੧੦੮॥ਅਬਹਮਕਉਆਇਸਇਹਭਾਈ॥ਤੁ
ਰਕਨਸਫਾਉਠਾਟੁਲਾਈ॥ਇਹਬਿਧਸੈਜਬਗੁਪਤਬਖਾਨਿਓ
॥ਧਰਮਸਿੰਘਜੀਅਮੈਸਚੁਜਾਨਿਓ॥੧੦੯॥ਯੈਕਹਿਕਰਬਤੀ
ਅੰਤਤਕਾਲਾਭੁਯੇਅਲੋਪਲਖਤਮਿਗਪਾਲਾ॥ਯਬਿਧਨਿਰ
ਖਚਰਿਤੁਸੁਭਾਈ॥ਆਇਓਦੀਨਬੀਧਸਰਣਾਈ॥੧੧੦॥ਭੇਜ
ਨਭੁਲੀਭਾਂਤਿਵਰਤਾਇਓ॥ਜੇਇਛੁਮਨਮੈਫਲਪਾਇਓ॥ਇਹ
ਬਿਧਬਸੇਦਆਨਿਧਇਤੇ॥ਸਿਖਸਖਾਅਵੰਤਮਿਲਕਿਤੇ॥੧੧੧॥
॥ਜਹਾਂਤਹਾਂਸੰਗਤਿਸੁਨਪਾਇ॥ਪਦਪੰਕਜਤਟਆਵਤਧਾਇ॥ਮਿ
ਲੋਖਾਲਸਾਅਨਗਨਆਈ॥ਚਰਨਕਮਲਗੁਰਕੀਸਰਣਾਈ
॥੧੧੨॥ ॥ਦੇਹਰਾ॥ ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਗੁਰਦੇਵਜੂਬਸਕਾਂਗੜ੍ਹਇ
ਹਥਾਨਾਤੁਰਨਸਮੈਸੰਗਖਾਲਸੇਇਹਬਿਧਬਚਨਬਖਾਨਾ॥੧੧੩॥
ਬਾਦਸਾਹਕਉਮਾਰੀਮੈਕਰੀਮੈਕਟਨਉਪਾਇ॥ਕੈਕਾਗਦਲਿਖ
ਮਾਰੀਮੈਕੈਸਨਮੁਖਰਣਪਾਇ॥੧੧੪॥ ॥ਸੀਖਾਲਸੇਬਾਰਾ॥
॥ਦੇਹਰਾ॥ ॥ਤੁਰਕਮਹਾਅਤਿਬੁਰੇਸਠਦਲਦਹਲਖਜਿਹਸੰ
ਗਾਤੁਕੇਮਾਰਨਕਠਨਪੈਗਹਅਸਸਾਂਗਖਤੰਗਾ॥੧੧੫॥ਕਾਗਦ
ਸੈਜਉਅਰੁਮਰੈਖੜਗੁਨਗਹੀਮੈਹਾਬਾਬਡੇਸਿਆਨੇਕਹਤਪੈਇ
ਪੈਪੁਗਤਨਗਾਥਾ॥੧੧੬॥ ॥ਨਿਗਜਛੰਦਾ॥ ॥ਜਿਨੈਦਿਖੈਮ
ਲੋਛੁਨੈਸੁਕੋਲਆਇਯੈਕਯੋ॥ਪਠਾਇਲਛੁਸੈਨਯੈਅਗਾਰਕੈਅ
ਸੈਦਯੋ॥ਨਾਤਾਸਕੇਬਿਸਾਸਨਾਥਭੂਲਕੈਸੁਕੀਜੀਮੈ॥ਸੁਚੇਤਸਾ

ਟਪਾਨੋ ਬਚਾਇਆ ਪਈ ਜੀਅ ॥੧੧੭॥ ਰਸਾਟਲ ਛੰਦਾ ॥ ਸੁਨੀ
 ਨਾ ਬਬਾਨੀ ॥ ਚਿਤੰ ਸਾਟਪਾਨੀ ॥ ਹਮੁ ਕੋ ਮਲੇ ਛੰਦਾ ॥ ਮਿਲੈ ਕੋ ਨ ਪੇਚੀ ॥੧੧੮
 ॥ ॥ ਪਾਧੜੀ ਛੰਦਾ ॥ ਜਿਨ ਕਹੈ ਬੈਨ ਮੁਝ ਕੋ ਨ ਸਾਗ ॥ ਕੋਨ ਕਰੈ
 ਜੰਗ ਤੁਮਰੈ ਸੁਨਾਰੀ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਸੁ ਜਫਰਨਾਮੇ ਬਨਾਇ ॥ ਪਠਿਐ ਸੁ ਦੂਤ ਕੇਤ
 ਟਲਿਖਾਇ ॥੧੧੯॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਸਗਲ ਭੇਦ ਇਤ ਉਤ ਪਨ ਬੀਚ
 ਹੁਕਮ ਨਿਜ ਧਾਰਾ ॥ ਬਾਇਸਾਹ ਕੇ ਹਨ ਨ ਕੋ ਲਿਖੈ ਹੁਕਮ ਗੁਰਦਾਸ
 ॥੧੨੦॥ ਰੋਪਈ ॥ ਜਫਰਨਾਮੇ ਤਕੋ ਧਰਨਾਮਾ ॥ ਪਠੈ ਦਯੋ ਸਾ
 ਹਿ ਬਅਭਿਰਾਮਾ ॥ ਕਈ ਹਿਕਾਇਤ ਤਿਹ ਲਿਖ ਰਾਗੀ ॥ ਗਜਲ ਰੁਬ
 ਈ ਫਰਦ ਹਜਾਰੀ ॥੧੨੧॥ ਸੂਬੇ ਉਮਰਾਟ ਨ ਕੀ ਬਾਤਾ ॥ ਤਾਮੈ ਲਿਖੀ
 ਜੁ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਬਾਦਸਾਹ ਨ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਜਾਨਹਾ ॥ ਸਭ ਪੈ ਕੀ ਬਰ
 ਭੇਦ ਪਛਾਨਹਾ ॥੧੨੨॥ ਕਸਮ ਕੁਰਾਨ ਝੂਠ ਜੇ ਖਾਈ ॥ ਅਗਰ ਸੁਦਹ
 ਲਖ ਸੈਨ ਚੜਾਈ ॥ ਪੂਰਬ ਭਏ ਗਵ ਪਾਰਿਚਾਨਹਾ ॥ ਮਾਨ ਮਹੀ ਪਪਿਥ
 ਦਿ ਪਛਾਨਹਾ ॥੧੨੩॥ ਕੋਰਟ ਅਉ ਪੰਡਟ ਨ ਕੇ ਭੇਦਾ ॥ ਗਵਨ ਕੁੰਭ ਕਰ
 ਨ ਅਨ ਛੇਦਾ ॥ ਜੁ ਧਕਿਧੈ ਚਮਕੈ ਰਸੁ ਸਾਗਾ ॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਤਾਮੈ ਲਿ
 ਖ ਰਾਗਾ ॥੧੨੪॥ ਝੂਠ ਪੇਚ ਕੈ ਕਸਮ ਜੁ ਖਾਈ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਮੁਰਸੁਤ ਸੈਨ
 ਮਰਾਈ ॥ ਦਗ ਚਾਰਿਤ ਕੀ ਚਿਹੈ ਕਾਰਾ ॥ ਲੈਹੁ ਲੇਖਾ ਮੇ ਦਰਬਾਰਾ ॥
 ੧੨੫॥ ਇਹ ਸਭ ਸੀਸ ਬੇਝੈ ਤੇਰੇ ॥ ਸਤ ਜਾਨ ਇਹ ਬਚਨ ਸੁਮੇਰੇ ॥
 ਪਾਪ ਕਰਿ ਚਿਤੁ ਟਕਰ ਨਿਜ ਦਗਾ ॥ ਆਗੈ ਅਹੀ ਧਰਮ ਕੇ ਮਗਾ ॥੧੨੬
 ॥ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਤੇਰੇ ਪਰ ਇਨ ਸਾਟ ਨਹਿ ਸੁਨ ਬਚਨ ਰਬਿਚਾਰ
 ॥ ਸਾਹਿਬ ਸਦਾ ਅਦਾਲਤੀ ਜਾਨਤ ਸਭ ਸੀਸਾਗਾ ॥੧੨੭॥ ਕਿਆ ਮ
 ਤੇਰੇ ਜਜਬ ਅਵਈ ਬੈਠ ਗੁਤਖਤ ਸੁਬਹਾਨਾ ਰੂਹਾਂ ਸਕਲ ਬਲਾ

ਇਕੋ ਕਰਗ ਅਵਲ ਸੁਲਤਾਨ ॥ ੧੨੮ ॥ ਤਿਹ ਸਾਚੇ ਦਰਬਾਰ ਮੈ ਕਰਹੋ
 ਤੇਹ ਖੁਆਰਾ ॥ ਤੁਹਾ ਜੁਦੈ ਨ ਜਬਾਬ ਕੋ ਕਰਿਹ ਖੁਆਰ ਤਿਯਾਰਾ ॥ ੧੨੯ ॥
 ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਜੇ ਤੇਰੇ ਜਕ ਪੈਨ ਬਨਾਏ ॥ ਬੇਨਿਸਾਫ ਪਾਪੀ ਤਿਹ ਪਾਏ ॥
 ਉਹ ਬਾਦਸਾਹ ਅਰੁ ਕੀਰਾ ॥ ਏਕ ਸਮਾਨ ਸੁਜਾਨ ਸਰੀਰਾ ॥ ੧੩੦ ॥ ॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ॥ ਜੇ ਤੇਰੇ ਨਿਜ ਮਨ ਬਿਖੈ ਇਹ ਬਿਧ ਹੋਇ ਗੁਮਾਨਾ ॥ ਮਿਹ
 ਨਤ ਕਰ ਕੈ ਖਾਤ ਮੈ ਸੂਛ ਮਜਦ ਕੋ ਖਾਨਾ ॥ ੧੩੧ ॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥
 ਜੋ ਖਾਧੇ ਮੁਕਤ ਨਹੋਈ ॥ ਯੈ ਸਮ ਮਿਹਨਤ ਕਰੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜੇ ਟੁਬਾਜੀ
 ਭਿਸਤ ਸਿਧੈ ਪੈ ॥ ਤੁਪਾਛੇ ਤੂਭੀ ਚਲ ਜੈ ਪੈ ॥ ੧੩੨ ॥ ਜੇ ਤੇਰੇ ਮਨ ਹੋਇ ਗੁ
 ਮਾਨਾ ॥ ਮੈ ਨਿਤ ਪੜ੍ਹੈ ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਨਾ ॥ ਇਹ ਭੀ ਤੇਰੇ ਸੂਝ ਹੀ ਕਾਰਾ ॥ ਯੈ ਸੁ
 ਪਿਕੀਬਰ ਕਰਤ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ੧੩੩ ॥ ਅਮਲਾ ਬਿਨ ਭਿਸਤ ਨਹੀ ਕੋਈ
 ॥ ਦਗਰਾ ਪੰਖ ਤਾਰਿ ਗਤ ਹੋਈ ॥ ਮੁਖ ਸੇ ਪੜ੍ਹੈ ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਨਾ ॥ ਮਨ
 ਤੋਰਹਾ ਖਿਲਤ ਕਹੀ ਥਾਨਾ ॥ ੧੩੪ ॥ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ॥ ਦਗਰਾ ਪੰਖੀ
 ਪਰਨ ਪਰ ਲਿਖੈ ਕੁਰਾਨ ਮਤਾਤਾ ॥ ਬਿਨ ਅਮਲ ਕੋ ਮੁਕਤ ਨਹ ਤਾ ਕੋ
 ਨਿਰਖ ਵਿਦਾਂਤਾ ॥ ੧੩੫ ॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਜੇ ਤੇਰੇ ਮਨ ਮੈ ਇਹ ਆ
 ਈ ॥ ਕਰੇ ਬੰਦਗੀ ਮੈ ਸੁ ਬਨਾਈ ॥ ਤਾਤੇ ਖਾਲ ਕਬਖ ਸਮਿ ਲੈ ਪੈ ॥ ਸੂ
 ਠਾ ਤੇ ਸਾਚੇ ਕਰਦੈ ਪੈ ॥ ੧੩੬ ॥ ਸਾਰੁ ਬੰਦਗੀ ਇਸੈ ਨ ਜਾਨਹਾ ॥ ਚਾਰੇ
 ਰਵਾਇਤ ਪੜ੍ਹੈ ਜੁਬਾਨਹਾ ॥ ਮਨ ਤੇ ਫਿਰ ਭਟਕਤੇ ਕੀਹਾਂ ॥ ਦੇਇ ਰਵਾ
 ਇਤ ਪੜ੍ਹੈ ਸੁਈਹਾਂ ॥ ੧੩੭ ॥ ਅਮਲਾ ਬਿਨ ਤਰਤ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਮਨ
 ਮਤਿ ਚਲੈ ਖੁਰਦੈ ਸੋਈ ॥ ਮਨ ਕੀ ਖੁਸੀ ਕਾਜ ਕਰ ਦਗੋ ॥ ਮਾਰਿਯੋ ਬ
 ਪਬਿਰਾਦਰ ਸਗੋ ॥ ੧੩੮ ॥ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ॥ ਜੇ ਤੇਰੇ ਨਿਜ ਮਨ ਬਿਖੈ
 ਆਈ ਇਹ ਬਿਧ ਬਾਤਾ ॥ ਮੈਂ ਉਮਤ ਪਿਕੀਬਰੀ ਟੁਹ ਮੁਝ ਭਰਗ ਸੁਠਤ

੧੧੩੯ ॥ ਇਹ ਭੀ ਤੋਰੇ ਸੁਠੀ ਕਾਗਾ ॥ ਪੈਰੇ ਬਰੇ ਯੈ ਕਰਤ ਪੁਕਾਰਾ ਜੇ ਮੇ
 ਰੇ ਬਚਨ ਨ ਮੈ ਤੁਰਹੈ ॥ ਤਾਕੀ ਸਾਖ ਪਿਕ ਬਰਤੁ ਰਹੈ ॥ ੧੪੦ ॥ ਜਿਨਹਯ
 ਲ ਸਾਹਿਬ ਦਰਪਾਲੀ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਸਹੀ ਪਿਕ ਬਰਵਾਲੀ ॥ ਜੇ ਤੂੰ ਇਹ
 ਬਿਧ ਬਚਨ ਬਖਾਨੈ ॥ ਹਿੰਦੂ ਬੁੱਤ ਕਰੇ ਮੈ ਹਾਨੈ ॥ ੧੪੧ ॥ ਇਹ ਭੀ ਤੁਮ
 ਰੇ ਸੁਠੀ ਕਾਗਾ ॥ ਤਾਕੇ ਸਾਹਿਬ ਧੈ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਏਕ ਬੁੱਤ ਤੈ ਦੋਯੋ ਭਨਾ
 ਈ ॥ ਘਰ ਘਰ ਲੀਨੇ ਉਨਹ ਬਨਾਈ ॥ ੧੪੨ ॥ ਆਪ ਤੁਮਾਰਾ ਭਨੈ
 ਖਦ ਕੋਈ ॥ ਖਾਲ ਕਤਾਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ਜੇ ਤੂੰ ਕਹੈ ਜੀਤ ਮੈ ਰਹੈ ॥
 ਦੋਹੀ ਤੁਮਾਰਾ ਮਿਰਤ ਨਹੀ ਰਹੈ ॥ ੧੪੩ ॥ ਤਉ ਤੂੰ ਜੁਟ ਲੈ ਹਮ ਤੇ ਬਾਤ
 ॥ ਤੇਰੇ ਬਤੇ ਕਹਾ ਬਖਿਆਤਾ ॥ ਚਾਰ ਸੁਯਾਰ ਮਹੀ ਮਦ ਭੁਯੋ ॥ ਈਸੇ ਮੁਸੇ
 ਰਹਨ ਨ ਪਯੋ ॥ ੧੪੪ ॥ ॥ ਸੁਲਨਾ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਮੀਰ ਤੈ ਮੁਰਅਰ
 ਸਾਹ ਮੀਰ ਕਹਾ ਉਮਰ ਸੇਖਾ ॥ ਏ ਮਰ ਕਰ ਸਿਧਾਏ ॥ ਬਾਬਰੀ ਮੀਰਹੁ
 ਮਾਯੂ ਤੇ ਆਇ ਲੈ ਅਕ ਬਰੀ ਮਾਰ ਕਲ ਕਲ ਪਾਏ ॥ ਜਹਾ ਸੇਰੀ ਰਅ
 ਮੀਰ ਅਨਗਨ ਤਹੀ ਸਾਹ ਜਾਹਾਨ ਤੇ ਆਪ ਆਏ ॥ ਆਇ ਅਸ ਕੰਦ
 ਰ ਪੀਰ ਪੈਰੇ ਬਰੀ ਬੀਚ ਜਾਹਾਨ ਨ ਰਹਨ ਪਾਏ ॥ ੧੪੫ ॥ ਜੀਵ ਤੇ ਓ
 ਇਜਿਹ ਸੇਇ ਜਗਤ ਸੈ ਕੀਰਤਿ ਜਸੁ ਜਿਹ ਪਰਨ ਛਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰ
 ਨਿਜ ਬੰਦਗੀ ਆਸਰੈ ਸਰਬ ਰੂਹਾਨ ਖਾਲ ਕਲ ਪਾਏ ॥ ਦੋਇ ਪੁਨ
 ਤੀਨ ਅੰਧਾਰ ਕੋ ਲਾਪ ਕੋ ਆਪ ਕੀ ਦੇਹ ਮੈ ਆਪ ਪਾਏ ॥ ਜੀਤ ਜਾਹਾ
 ਨ ਖਲ ਦਲ ਨ ਕੋ ਜੀਤ ਕੋ ਸਾਰ ਕੇ ਤਖਤ ਬਰਤ ਖਤ ਆਏ ॥ ੧੪੬ ॥
 ॥ ਜੀਤੀ ਆਨੀਤ ਤੈ ਕਰੀ ਹੈ ਕਸਮ ਕਰ ਸਰਬ ਇਹ ਬੋਲੈ ਸੀਸ ਤੇਰੇ
 ॥ ਲੈਂਗੁ ਹਿਸਾਬ ਮੈ ਖਾਸ ਹਜੂਰ ਮੈ ਜਿਤੇ ਕਾਲੀ ਕਤੈ ॥ ਸਿਰ ਸਹੇਰੇ ਮੁ
 ਲਖ ਅੰਦੇਸ ਤੁਰ ਲਯੋ ਨਹ ਛੀਨ ਕੈ ਨਹੀ ਕਛ ਤੇਰੇ ਮਾਰੇ ਵਰੇਰੇ ॥ ਕ

ਰਤਗੁਜਰਾਨ ਇਕ ਸੈਲ ਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਪੁਰੀ ਅਨੰਦ ਮੁਕੰਦ ਭੇਰੇ ॥ ੧੪੭ ॥
 ॥ ਅਸਟ ਗਿਰੀਆਨ ਦੁਤਾਨ ਕੇ ਕਹੇ ਭੇ ਸੁਬ ਅਮੀਰ ਹਮ ਪਰ ਚੜਾਏ ॥
 ਠੋਰਹੀ ਠੋਰ ਨਿਜ ਲਿਖਾ ਇਹ ਕਰੇਰੇ ॥ ਹੋਇ ਬੇਕੋਲ ਜੇ ਨੀਚ ਧਾਏ ॥
 ਇਨੈ ਕਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇਗੇ ਗਾਂਠ ਤੇ ਆਇ ਪੈ ਕਾਮ ਤੇ ਰੇ ਬਨਾਏ ॥ ਗਹੇਗ
 ਧਾਇ ਜਾਮੈ ਨ ਜਬ ਤੇਰ ਮਮ ਸਾਚ ਦਰਗਾਹਿ ਅਲਾਹਿ ਜਾਏ ॥ ੧੪੮ ॥
 ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ॥ ਜੇ ਤੇਰੇ ਕਛੂ ਮਨ ਬਿਖੈ ਪੈ ਕਛੂ ਰਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ਲੈ
 ਅਸਟਾਰ ਹਜਾਰ ਕੋ ਆਉ ਹਮਾਰੇ ਪਾਸ ॥ ੧੪੯ ॥ ॥ ਚਉਪਈ ॥
 ॥ ਕਰਣਾ ਅਧਿਕ ਤੇ ਹਿ ਪਰ ਕਰਹੇ ॥ ਸਰਬ ਖਤੇ ਤੁਮਰੇ ਪਰ ਹਰਹੇ ॥
 ॥ ਕਰੀਐ ਦੇਇ ਜੁਬਾਨੀ ਬਾਤਾ ॥ ਤੁਬਹੋਵੈ ਇਤ ਉਤ ਕੁਸਰਾਤਾ ॥ ੧੫੦ ॥
 ॥ ਖਤਰਾ ਤੁਨ ਕਰਾਹਿ ਤਿਹ ਨਾਹੀ ॥ ਕੁਲ ਬੈਰਾਹੁ ਕਮ ਮਰਮਾਹੀ ॥ ਕ
 ਸਬੇ ਮੱਧਿ ਕਾਂਗੜ ਦੇ ਆਵੈ ॥ ਜੇ ਚਿਤ ਰੁਚੈ ਵੈਧੈ ਬਰਪਾਵੈ ॥ ੧੫੧ ॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਜਿਤ ਨੇ ਮੇਰੇ ਖੂਨ ਤੈ ਕਰੇ ਸਹੀ ਕਰ ਜਾਨਾ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਲੇਖ
 ਲੇਉਗੇ ਸਾਹਿਬ ਸਰੇ ਦਿਵਾਨਾ ॥ ੧੫੨ ॥ ਇਤ ਬਿਧ ਕਥਾ ਅਨੰਤ ਲਿ
 ਖ ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਬਿਸਤਾਰਾ ॥ ਬਿਜੈ ਨਾਮ ਧਰਿਤਾ ਸਕੈ ਭੇਜੇ ਸਿੰਘ ਦਿ
 ਵਾਰਾ ॥ ੧੫੩ ॥ ॥ ਝੁਲਣਾ ਛੁੰਦਾ ॥ ॥ ਸੱਤਿ ਸ੍ਰੀ ਨਾਮ ਕੋ ਮੰਤ੍ਰ ਲਿਖ
 ਆਇ ਮੈ ਵਾਹਿਗੁਰ ਦੇਵੁ ਕੀ ਠਤੇ ਪਾਈ ॥ ਅਉਰ ਅਪਾਰ ਨਿਜ ਭੇਦ
 ਲਖਿ ਤਾਸ ਮਹਿ ਕਉਨ ਕਬਿ ਸਕਤ ਤਾ ਕੋ ਗਨਾਈ ॥ ਜੀਗ ਕੇ ਭੇਦ ਅ
 ਨਛੇਦ ਲਿਖ ਤਾਸੇ ਲੋਕ ਪਰ ਲੋਕ ਕੀ ਗਤਿ ਜਨਾਈ ॥ ਦਯਾ ਪੁਨ
 ਸਿੰਘ ਕੈ ਹਾਥ ਦੇ ਨਾ ਬਜ ਪਠੈ ਦਿਲੀਸ ਪੈ ਯੋ ਬਨਾਈ ॥ ੧੫੪ ॥ ਕਹੀ
 ਸਮਝਾਇ ਕਰਤਾਰ ਤਾਹੀ ਸਮੈ ਲਿਖਾ ਅੰਗ ਕੇ ਹਾਥ ਦੀਜੇ ॥ ਸਾਬ
 ਸਹਾਇ ਯੋ ਜਾਨ ਮੇਰਾ ਬਚਨ ਨਾਹਿ ਮਨ ਮਹਿ ਕਛੂ ਸੀਕ ਕੀਜੇ ॥ ਤੀਨ

ਦੇ ਪਾਂਚ ਲੈ ਖਾਲ ਸੇ ਖਾਸ ਤੇ ਗੁਰਜ ਬਰਦਾਰ ਲੈ ਸੀਗ ਲੀਜੋ ਸਾਰਿ ਪੈ
 ਜਾਇ ਦਰਸਾਇ ਦਰਬਾਰ ਕੋ ਬੇਗ ਫੁਰਮਾਨ ਤਯਾਰ ਕੀਜੋ ॥ ੧੫੫ ॥
 ਦੋਹਰਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਅਤਿ ਸਮਝਾਇ ਕੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕਰਤਾਰਾ
 ਦੁਆ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕੋ ਪਠੋ ਮੇਰੀ ਗਤੀ ਰਸੁ ਧਾਰਾ ॥ ੧੫੬ ॥ ਬਿਦਾ ਭੁਯੋ
 ਤਾਹੀ ਸਮੈ ਗੁਰਪਗ ਸੀਸ ਲਗਾਇ ॥ ਅਹਿ ਦੀਰੁਪ ਬਨਾਇ ਕਰਚ
 ਲੋ ਸਿੰਘ ਤਬ ਧਾਇ ॥ ੧੫੭ ॥ ॥ ਭੁਜੀਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੇਦਾ ॥ ॥ ਨਿ
 ਜੇ ਸੀਸ ਬਾਂਧੇ ਹੁਕਮ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ਤਿਨੈ ਗਾਟ ਗਾਟ ਬਿਗਾਰੀ ਬੁਲਾਯੋ ॥
 ਕਿਤੇ ਰੋਜ ਜੋਨੇ ਇਸੀ ਭਾਂਤਿ ਲਾਈ ॥ ਦਿਲੀਜੋ ਜਹਾਨ ਪੁਜੋ ਬਾਦਸਾ
 ਈ ॥ ੧੫੮ ॥ ਦਿਲੀ ਮਾਧਿ ਆਪ ਜਬੈ ਸਿੰਘ ਆਯੋ ॥ ਮਿਲੀ ਸਾਧ ਸੀ
 ਗਤਿ ਮਹਾਮੇਦ ਪਾਯੋ ॥ ਕਰਕੇ ਜੋਰ ਸਾਲੀ ਤਬੈ ਧਰਮ ਆਈ ॥ ਦਯੋ ਲੈ
 ਪੁਟਨ ਪੁਰੂ ਕੋ ਬਨਾਈ ॥ ੧੫੯ ॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਹੁਕਮ ਦਯਾ ਤਿ
 ਨ ਕੈ ਸਿੰਘ ਆਗੇ ॥ ਪੜਤ ਸੁਣਤ ਸਭ ਹੀ ਅਨੁਰਾਗੇ ॥ ਦੀਨੇ ਦਾਮਖਰ
 ਚਕੇ ਕਾਜਾ ਜੇ ਲਿਖ ਦਏ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਾ ॥ ੧੬੦ ॥ ॥ ਮੇਰ ਬਾਤ ਤਾਂਤੇ
 ਸੁਨ ਪਾਈ ॥ ਵਖਟ ਗਯੋ ਸਾਹ ਅਬ ਧਾਈ ॥ ਜਿਹ ਠਾਂ ਹੁਤੀ ਛਾਟਣੀ
 ਜਾਨਹਾ ॥ ਤਹੀ ਚਿਰ ਸੁਣ ਸਿੰਘ ਸਿਧਾਨਹਾ ॥ ੧੬੧ ॥ ॥ ਯੈ ਸੁਨ ਕਰ ਸਿੰਘ
 ਜੁ ਅਗ ਧਾਯੋ ॥ ਚਲਤ ਬਨ ਗਾਰ ਆਗੇ ਆਯੋ ॥ ਸੁਨੀ ਖਬਰ ਹਜਰ
 ਤਕੀ ਸਾਰੀ ॥ ਕਰਤ ਕਾਮ ਗਯੋ ਅਗਰ ਸੁਧਾਰੀ ॥ ੧੬੨ ॥ ॥ ਚੋਬਲ ਪਾ
 ਰ ਗੁਲੇਰ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ਨਰਟਰ ਕਾਲੇ ਬਾਗ ਸੁਆਯੋ ॥ ਛੇਤ੍ਰਿ ਸਿਰੇ ਜਸੁ
 ਆਗ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ਪੁਰੀ ਉਜੈਨ ਬੀਚ ਤਬ ਆਯੋ ॥ ੧੬੩ ॥ ॥ ਨਦੀ ਨਰ
 ਬਦਾ ਪਾਰ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ਜਹਾਂ ਮਾਲਵੇ ਕੋਹ ਸੁਭਾਰੇ ॥ ਤਾਂਤੇ ਸਿੰਘ ਸੇਰ ਗੜ
 ਆਯੋ ॥ ਪੁਰ ਬਰਹਾਨ ਸੁਬਹੁਰ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ੧੬੪ ॥ ॥ ਯੈ ਅਸਟਾਰ ਤ

ਤੇਚੜਧਾਟਾਸਹਰਉਰੀਗਾਟਾਦਸੁਆਟਾਕੈਕਾਰਜਤਾਤੇਮਤਿਸ
 ਰਾਨਗਰਅਹਿਮਦਾਵਾਦੁਸਿਧਾਰਾ॥੧੬੫॥ਅਹਿਮਦਨਗਰ
 ਸਿੰਘਜਬਆਯੋਮਹਾਪ੍ਰਸੇਦਮੱਧਿਚਿਤਪਾਯੋਪੈਂਡਮਾਂਦਗੀਦੁ
 ਰਦਮਿਟਾਇਸਾਕਾਟੇਦੂਖਸੂਖਮਨਪਾਇਸਾ॥੧੬੬॥ਉਤਰਿਓ
 ਤਵਨਨਗਰਮਹਿਆਈਹਜਰਤਜਹਾਂਛਾਟਨੀਪਾਈਸਰਬ
 ਖਬਰਤਬਸਿੰਘਸੁਧਾਰੀਪੁਛਲੋਗਨਤੀਰਸੁਟਾਰੀ॥੧੬੭॥
 ਈਹਸਿੰਘਬਸਤਹੈਕੋਈਲਸਕਰਬੀਚਨਗਰਪੁਨਸੇਈਲੋ
 ਗਨਜੇਠਾਸਿੰਘਬਤਾਯੋਭੇਜਮਨੁਛੁਸਤੀਰਬੁਲਾਯੋ॥੧੬੮॥
 ॥ਰਸਾਵਲਛੰਦਾ॥ ॥ਮਿਲਮੇਸਿੰਘਆਈਬਡੇਮੇਦਪਾਈ
 ॥ਕਰੀਸੇਵਪੂਜਾਮਿਟਯੋਭਾਟਦੂਜਾ॥੧੬੯॥ਗਯੋਧਾਂਮਲੀਨੇ॥
 ਬਡੇਸੂਖਚੀਨੇਸਮਾਂਚਾਰਸਾਰੀਪੁਛਕੀਉਚਾਰੀ॥੧੭੦॥
 ਰੋਪਈ॥ ॥ਫੇਰਕਰਇਹਸਿੰਘਉਚਾਰੀਤੁਮਚਿਤਜਿਨਕਰੇ
 ਬਿਚਾਰੀਜੇਤਕਰੇਧਰਮਸਾਲਬਨਾਈਭਲੀਬਾਤਕਰਹੈਰਖ
 ਰਾਈ॥੧੭੧॥ਭਵੇਭੋਰਕੀਨੇਇਹਕਾਜਾਸੀਗਤਿਬੀਚਗਯੋਮਿ
 ਗਰਾਜਾਸਰਬਖਾਲਸੇਜੇਤਕਰਾਈਦੀਨੇਗੁਰਕਾਹੁਕਮਬਨ
 ਈ॥੧੭੨॥ਪੜਿਓਖਾਲਸੇਹੁਕਮਸੁਨਾਮਾਜੇਲਿਖਮੇਸਾਹਿਬਬ
 ਲਧਾਮਾਦਾਸਿੰਘਕੇਦੈਕਰਸੰਗਾਇਹਸਭਕਾਰਜਕਰੇਨਿ
 ਸੰਗਾ॥੧੭੩॥ ॥ਸੂਲਨਛੰਦਾ॥ ॥ਸਿੰਘਤਾਹੀਸਮੈਆਨਦੋ
 ਛਨਦਿਸਮੇਲਸਤਸੰਗਬੀਚਾਰਕੀਨਾਕਹੋਜਿਹਭਾਂਤਿਤਿਹਭਾਂਤਿ
 ਅਰਜੀਕਰੇਸਾਹਕੇਲਿਖਾਗੋਬਿੰਦਦੀਨਾਬਾਕਬੀਚਾਰਬਿਸਥਾਰ
 ਕੇਤਾਭਯੋਭਰਮਭੁਲੈਜਿਦੈਬੇਦਹੀਨਾਹੁਕਮਗੁਰਦੇਵਕਾਮਨਕੈ

ਖਾਲਸੇ ਪੀਤ ਸਿਉ ਆਪਨੇ ਸੀਸ ਲੀਨਾ ॥ ੧੭੪ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਅਨ
 ਬਚਨ ਨ ਕਰ ਭਾਵਤੀ ਅਤਿ ਚਿਤ ਮੇਰ ਬਢਾਇ ॥ ਨਿਸਦਿਨ ਸੇਵਾ ਸਿੰ
 ਘ ਕੀ ਕਰੇ ਖਾਲਸਾ ਧਾਇ ॥ ੧੭੫ ॥ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਮਾਇਆ ਕੇ ਮ
 ਦੇ ਜੇ ਜੜ ਫੁਲੇ ॥ ਐਠੈ ਫਿਰੈ ਹੁਕਮ ਤੇ ਭੁਲੇ ॥ ਫੀਕੇ ਕਪੈ ਬੈਨ ਅਤਿ ਭਾ
 ਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਲਾ ਨ ਸਕੈ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ੧੭੬ ॥ ॥ ਜਿਹ ਦਿਸ ਘਾਤ ਸਿੰਘ
 ਕ ਫੁਕਰੈ ॥ ਜਿਹੀ ਉਪਾਏ ਅਰਜ ਕੇ ਰਹੈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਤਨ ਕ ਭਨ ਕ ਸੁਨ
 ਪਾਵੈ ॥ ਆਗੈ ਜਾਇ ਮਨੈ ਕਰ ਆਵੈ ॥ ੧੭੭ ॥ ॥ ਅਨਿਕ ਉਪਾਏ ਸਿੰਘ
 ਨੈ ਕਰੈ ॥ ਫਿਰ ਬੰਦ ਕਰ ਕਾਜ ਨ ਸਰੈ ॥ ਲਿਖ ਸਭ ਕਥਾ ਹਜ਼ੂਰ ਪਠਾਈ
 ॥ ਦੁਆ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਹੋਇ ਸਹਾਈ ॥ ੧੭੮ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਦੁਆ ਸਿੰ
 ਘ ਅਰਦਾਸ ਲਿਖ ਭੇਜੀ ਪਾਸ ਹਜ਼ੂਰ ॥ ਅਪਨ ਕਾਰਜ ਜਾਨ ਕੈ ਕਰੀ
 ਐ ਆਪ ਜਹੂਰ ॥ ੧੭੯ ॥ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਜੇਰੀ ਕਾਸ ਦਲੈ ਅਰ
 ਦਾਸ ॥ ਪਹੁੰਚੀ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਪਾਸ ॥ ਸਰਬ ਭੇਦ ਸੇਵ ਕ ਕੀ ਅ
 ਰਜੀ ॥ ਨਿਰਖੀ ਕਰਨ ਲੈ ਧਰ ਮਰਜੀ ॥ ੧੮੦ ॥ ॥ ਪਾਂਚ ਹੁਕਮ ਲਿਖ
 ਕੈ ਕਰਵੀਨੇ ॥ ਅਪਨ ਕਾਰਜ ਯੋ ਕਰ ਲੀਨੇ ॥ ਦੁਆ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕੋ ਬਹੁ
 ਭਾਈ ॥ ਬਹੁ ਆਦਰ ਲਿਖ ਧੀਰ ਧਰਾਈ ॥ ੧੮੧ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥
 ਚਿਤਾ ਤੁਰ ਸਭ ਫਿਕਰ ਤਜ ਸਨਮੁਖ ਬਚਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਨਿੰਦ ਕ ਦੇਖੀ
 ਲੋਗ ਸਭ ਮਰ ਜਨ ਹੋਇ ਖੁਆਰਾ ॥ ੧੮੨ ॥ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਕ੍ਰਿ
 ਪਾ ਸਿੰਘ ਲਿਖ ਕੈ ਤਕਰਾਈ ॥ ਦੀਨੇ ਕਾਸ ਦ ਬੇਗ ਰਲਾਈ ॥ ਸਭ ਸੰ
 ਗਤ ਕੇ ਹੁਕਮ ਪਠਾਯੋ ॥ ਮਿਲ ਸਭ ਹੂੰ ਇਹ ਬੇਮਤ ਬਨਾਯੋ ॥ ੧੮੩ ॥
 ਕਾਸੁ ਏਕ ਸਿੰਘ ਕਰ ਆਯੋ ॥ ਸਰਬ ਭੇਦ ਉਨ ਜਾਇ ਜਿਤਾਯੋ ॥ ਤਾਸ
 ਬਿਚਾਰ ਅਰਜ ਲਿਖ ਕਰੀ ॥ ਫਰਕੀ ਗਾਥ ਤਟਨ ਨਿਜ ਧਰੀ ॥ ੧੮੪ ॥

॥ ਸੋ ਪਹੁਚੇ ਲੈ ਕਰ ਨਿਜ ਤਹੀ ॥ ਆਛੀ ਸੇਜ ਸਾਹ ਕੀ ਜਹੀ ॥ ਉਪਰ ਪ
 ਲੀਘ ਡਾਰ ਜਬ ਦਈ ॥ ਨਿਰਖ ਸਾਹ ਕਰ ਭੀਤਰ ਲਈ ॥ ੧੮੫ ॥ ਛੇ
 ਰ ਸਾਹ ਪਰਦਾ ਜਬ ਬਾਚੀ ॥ ਲਿਖੀ ਗਾਥ ਗੁਰ ਕੀ ਮੱਧਿ ਸਾਚੀ ॥ ਕਿ
 ਤਕ ਦਿਵਸ ਮੇ ਕਉ ਇਤ ਭੁਏ ॥ ਦਰਸਨ ਆਇ ਨ ਤੁਮਰੇ ਲਏ ॥ ੧੮੬ ॥
 ॥ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ॥ ਅੰਚੁਤ ਅਲਖ ਅਨੰਤ ਗੁਰ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ
 ਗਾ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸੁਭ ਮਸਨੰਦ ਪਰ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ੧੮੭ ॥ ਸਾ
 ਚਹੁ ਕਮ ਦਰਗਾਹ ਤੇ ਲੈ ਆਯੋ ਸੀਸਾਰਾ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸੇਵਕ ਦਆ ਸਿੰਘ ਚਾ
 ਹਤ ਸਾਹ ਦਿਦਾਰਾ ॥ ੧੮੮ ॥ ਅੰਰ ਕਥਾ ਸਭ ਕਹੇ ਗਾ ਤੁਮਰੇ ਨਿਕਟ ਜੁ
 ਆਇ ॥ ਨਿਜ ਮਾਨਸ ਕੋ ਭੇਜ ਕਰ ਲੀਜੈ ਮੋਹਿ ਬੁਲਾਇ ॥ ੧੮੯ ॥ ਪੜ੍ਹ
 ਪਤੀ ਆਵਹ ਸਾਹ ਨੈ ਲੀਨੇ ਸਿੰਘ ਬੁਲਾਇ ॥ ਅੰਗ ਅੰਗ ਹਥਿ ਆਰਸ
 ਜਤਹਾਂ ਪਹੁਚਿ ਆਇ ॥ ੧੯੦ ॥ ॥ ਭੁਜੀ ਗਪ ਘਾਤ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਸ
 ਭੈ ਨੀਲ ਚੀਰੀ ਸਜੈ ਅੰਗ ਆਛੇ ॥ ਅਸੀ ਚਾਂਪਤੀ ਰੀਤੁ ਨੀਰਿ ਸੁਕਾਛੇ ॥ ਦਿ
 ਪੈ ਦਿਬ ਰੂਪੰਗ ਯੋ ਤੈਨ ਜਾਏ ॥ ਜਹਾਂ ਸਾਹ ਬੈਠੇ ਬੈਠੇ ਮੇਦ ਪਾਏ ॥ ੧੯੧ ॥
 ॥ ਲਖੇ ਰੂਪ ਯਾ ਕੇ ਰਹਾ ਬਿਸਮਾਈ ॥ ਤਬੈ ਲਾਗ ਯਾਨੈ ਫਤੇ ਜਾ ਬੁਲਾਈ
 ॥ ਸੁਨੇ ਫਾਕ ਉਚੇ ਰਹਾ ਨਾਦ ਪੂਰੀ ॥ ਬੁਲਾਯੋ ਸਾਹ ਬੈਨੀ ਨਿਜੀ ਯੈ ਹਜੂਰੀ ॥
 ੧੯੨ ॥ ॥ ਚਉਪਈ ॥ ॥ ਹੁਆ ਖਾਲਸਾ ਪ੍ਰਗਟ ਸੁਆਈ ॥ ਬੋਲ
 ਯੋ ਸਿੰਘ ਮੁਬਾਰਖ ਸਾਈ ॥ ਕਹਾ ਮਰਦ ਜਲਦੀ ਕਯੋ ਕੀਨੀ ॥ ਦੁਖ ਪਾਵੈ
 ਗੋ ਅਧਿਕ ਸੁਚੀਨੀ ॥ ੧੯੩ ॥ ਚਿਹਲ ਬਰਖ ਹੁਆ ਹੈ ਆਰੋ ॥ ਦੁਖ ਭੇ
 ਗੈ ਗਾ ਸੁਣਹੁ ਸਭਾਰੋ ॥ ਹਮਰੀ ਹੁਆ ਸਦੀ ਕੇ ਮਿਅਨੈ ॥ ਚਾਰ ਕਤੇਬ ਸੁ
 ਭੇਦ ਬਖਾਨੈ ॥ ੧੯੪ ॥ ਯੈ ਕਹ ਸਾਹ ਪਦਿ ਚਿਜ ਨਾਮਾ ॥ ਸਤਿ ਨਾਮ ਜੁਤ
 ਫਤੇਤ ਮਾਮਾ ॥ ਬਹੁ ਲੀਲਾ ਤਿਹ ਲਖੀ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਕਹ ਅਨਿ

ਕਪਕਾਰੀ॥੧੮੫॥ ਦਾਅਸਿੰਘ ਜੀ ਕੋ ਇਸ ਕਹਾ ਸਭੁ ਜਾਗਾ ਉਨ ਕੀ
 ਚੈ ਇਹਾ॥ ਜਿਹ ਜਾਨੈ ਬਿਰਥੈ ਚਹੁ ਜਾਈ॥ ਪਾਛੈ ਭਈ ਸੁਗਈ ਬਿਹਾਈ
 ॥੧੮੬॥ ਯੈ ਕਹ ਗੁਰ ਜ ਦਾਰ ਦੈ ਸਾਥਾ॥ ਦਾਅਸਿੰਘ ਤੋ ਰੋ ਕਰ ਗਾ
 ਥਾ॥ ਠਉਰ ਠਉਰ ਲਿਖ ਦਏ ਪ੍ਰਣਾਨੈ॥ ਸੁਬ ਅਮੀਰ ਮਨੈ ਕਰ ਠਾਨੈ॥
 ੧੮੭॥ ਪਾਛੈ ਪੜਨ ਸਾਥ ਬਿਜਨਾ ਮੈ॥ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਭੁਯੈ ਸਾਰਿ ਬਿ
 ਰਾਮੈ॥ ਯੈ ਜਨ ਹਨਿ ਓ ਸਾਹ ਉਰ ਸਿੰਕਾ॥ ਅਰੁਨ ਬਰਨ ਭੁਯੈ ਬਦਨ ਸੁ
 ਫਿਕਾ॥ ੧੮੮॥ ਤਾਹੀ ਦੁਖ ਹਜਰਤ ਮਰ ਗਯੋ॥ ਹਾਹ ਕਾਰ ਤੁਰਕ ਗਿ
 ਹ ਭੁਯੋ॥ ਕੇਤਕ ਦਿਨ ਸੁਰਹਿ ਓ ਸੁਮਾਰਾ॥ ਤੁਨ ਕਨ ਬਾਹਰ ਨਿਕ ਸੀ
 ਸਾਰਾ॥ ੧੮੯॥ ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਸੇ ਦਾਅਸਿੰਘ ਜੂ ਫਿਰ
 ਓ ਬਿਜੈ ਰਣ ਪਾਇ॥ ਸੁਨ ਅਬ ਕਥਾ ਦਯਾ ਲਕੀ ਬਰਨੈ ਪ੍ਰੇਮ ਲਗਾਇ॥
 ੨੦੦॥ ॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਤਬ ਲਗ ਦਾਅਸਿੰਘ ਅਟਤਾਰਾ॥ ਦੇਸ ਬਿ
 ਰਾੜ ਦੇਖ ਕਰ ਸਾਰਾ॥ ਕੇਟ ਕਪੂਰੇ ਮੈ ਤਬ ਗਏ॥ ਆਨ ਤਹਾਂ ਡੇਰੇ ਨਿਜ ਕ
 ਏ॥ ੨੦੧॥ ਆਰ ਚਰਿਤ ਕਰਤ ਜੇ ਆਏ॥ ਜੀਟ ਕੋਹੋ ਕਿਸ ਸਕਤ ਗਨਾ
 ਏ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਡੇਰਾ ਭਿਹਰਾ॥ ਜਾਟ ਕਪੂਰੇ ਕਉ ਤਬ ਕਹਾ॥ ੨੦੨॥
 ॥ ਆਨ ਸ ਅਟਰੁ ਕਿਸੂ ਕੇਹਾ ਬਾ॥ ਪੁਛੈ ਭੇਟ ਨਾਧ ਜਗੀਨ ਥਾ॥ ਕਿ
 ਲਾ ਕੇਟ ਕਾ ਕਰੀ ਮੈ ਯਾਕੀ॥ ਮਾਰੈ ਸਕਲ ਤੁਰਕ ਕੀ ਬਾਕੀ॥ ੨੦੩॥
 ਨੈ ਤੇਰੀ ਸਗੋਰੇ ਇਹ ਦੇਸਾ॥ ਕਰਹੈ ਤੁਮਰੇ ਰਾਜ ਪ੍ਰਵੇਸਾ॥ ਤਿਨ ਸੁਨ
 ਕੈ ਤਬ ਕਹੀ ਨਮਾਨੀ॥ ਅਵਰ ਬਾਤੁ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਬਖਾਨੀ॥ ੨੦੪॥
 ਮਰੇ ਨਾ ਸਕਰਾਵਨ ਕਾਜਾ॥ ਮਾਂਗਤ ਕੇਟ ਗਈ ਬਨਿ ਫਜਾ॥ ਇਹ ਬ
 ਤੀ ਆਂਹ ਮਤੇ ਨਹੀ ਹੋਇ॥ ਤੁਰਕਨ ਕੇ ਮਾਨਸ ਹਮ ਸੇਇ॥ ੨੦੫॥ ਗੁ
 ਰੂ ਆਪ ਰੈ ਬੇ ਪਰਵਾਹਾ॥ ਆਨ ਦਪੁਰ ਕਿਨ ਲਰਕਰ ਆਹਾ॥ ਅੰਸੇ

ਬੈਨ ਤਿਨੈ ਕਟ ਗਾਏ। ਕਰੁਣਾ ਸਿੰਧ ਸਰਬ ਸੁਨ ਪਾਏ। ੨੦੬॥ ਯੈਸੁ
 ਨ ਕੈ ਬਤੀਆਂ ਨਿਜ ਕਹੀ। ਜਾਨਤ ਬਾਤ ਸਰਬ ਜਗ ਸਹੀ। ਆਨੰਦ
 ਪੁਰ ਕਾਇਮ ਹੈ ਸਦਾ। ਤੁਹੀ ਹੋਇ ਹੈ ਯਾਤੇ ਅਦਾ। ੨੦੭॥ ਜਿਨ ਤੁਰ
 ਕਨ ਕਾਤੁ ਭਰਵਾਸਾ। ਤੇਰੇ ਵਹੀ ਕਰਹਿ ਰੇ ਨਾਸਾ। ਗਰਮਾਹਿ ਭਾਰ
 ਤੇਰੇ ਵਹ ਫਾਸਾ। ਭਲੀ ਤਰਾਂ ਕਰਹੈ ਤੁਰ ਨਾਸਾ। ੨੦੮॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ॥ ਕਿਤ ਕਦਿ ਵਸ ਬੀਤਤ ਭਏ ਐਸ ਬਚਨ ਕੇ ਪਾਇ। ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਅ
 ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਯੋ ਵਹੈ ਜਾਟ ਓਹ ਜਾਇ। ॥ ੨੦੯॥ ॥ ਪਾਧੜੀ ਛੰਦਾ ॥
 ॥ ਕਿਆ ਲਖੋ ਜਾਟ ਓਹ ਰੋਰ ਆਨ। ॥ ਲਾਗੇ ਦਿਵਾਨ ਆਛੇ ਮਿਦਾਨ। ॥ ਇ
 ਕ ਪਲੀਘ ਆਪ ਬੈਠੇ ਨਿਧਾਨ। ॥ ਦੂਜੇ ਬਿਰਾਜ ਅਸ ਬਿੰਦ ਮਾਨ। ॥ ੨੧੦
 ॥ ਸਭ ਸਸਤ੍ਰ ਚਾਪ ਖੜ੍ਹ ਗਾਇ ਜੋਇ। ॥ ਪਰਧਰੇ ਮੰਚ ਪੁਨ ਪੁਪਹੋਇ
 ॥ ਚਵਰੀ ਸਪਤ੍ਰ ਇਨ ਪਰ ਨਿਹਾਰ। ॥ ਦੂਜੇ ਦਿਆਰ ਸਿਰ ਪਰ ਬਿਚਾਰ।
 ੨੧੧॥ ਆਯੋ ਸਜਾਟ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਜਾਨ। ॥ ਗਰਲੇ ਬਜਾਮ ਪੁਰਹਿ ਉਡ
 ਨ। ॥ ਐਸੇ ਬਿਲੋਕ ਵਕੋ ਬਿਹਾਰ। ॥ ਚਖ ਜਲਜ ਖਾਲ ਸੇ ਦਿਸ ਨਿਹਾਰ
 ॥ ੨੧੨॥ ਤਬ ਕਹੇ ਖਾਲ ਸੇ ਬੈਨ ਧਾਇ। ॥ ਬੇਰੀ ਸੁਪੁਰ ਚੌਧਰ ਉਡਾਇ
 ॥ ਇਹ ਸਸਤ੍ਰ ਬਸਤ੍ਰ ਪਰ ਪਰਤ ਛਾਰਾ। ॥ ਆਵਿਤ ਐਸ ਜੈ ਸੇ ਗਟਾਰ
 ॥ ੨੧੩॥ ਇਮ ਸੁਨਤ ਬੈਨ ਜਟ ਗੁਸਹਿ ਧਾਰ। ॥ ਜਰਗਯੇ ਅੰਗ ਉਰ
 ਕੇ ਮਝਾਰ। ॥ ਪੁਨ ਪਲਕ ਬੈਠ ਬੋਲਾ ਸੁ ਬੈਨ। ॥ ਇਹ ਕਹਾਂ ਚਰਿਤ ਕੀਨੈ ਸੁ
 ਐਨ। ॥ ੨੧੪॥ ॥ ਅਝਿਲਾ। ॥ ਆਪਨ ਉਪਰ ਚੌਰ ਕਰਾਇ ਸਜੇ
 ਗਹੈ। ॥ ਤੀਰ ਕਮਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਸੁਕੋਨ ਪ੍ਰਯੋਗਹੈ। ॥ ਇਨ ਪਰ ਚੌਰੀ ਲੋਗ
 ਨਿਰਖ ਜੋ ਜਾਇ ਹੈ। ॥ ਹੋ ਨਿਜ ਗਿਹ ਬੈਠ ਹਸਾਇ ਕਹੈ। ॥ ਇਨ ਕਾਇ ਹੈ।
 ੨੧੫॥ ਹਮ ਹੈ ਜਗ ਕੇ ਗੁਰੂ ਸਕਲ ਜਗ ਜਾਨਿ ਐ। ॥ ਪੂਜ ਧਿਆਇ

ਫਲ ਇੰਛੁਤ ਸਹੀ ਪ੍ਰਣਾਨਿ ਐ। ਹਮਰੇ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸਿਧ ਇਹੈ ਲਖਿ ਲੀਜੀ
 ਐ। ਹੋਇਹੈ ਚੰਧਰੀ ਸਾਚ ਕਾਨ ਮਹਿ ਕੀਜੀ ਐ। ੨੧੬। ਤੇਹਿ ਸਾਂਗ
 ਕਿਹ ਕਾਜ ਨ ਜਰ ਮਹਿ ਆਇਐ। ਇਨ ਸਸੜਨ ਤੇ ਰੁਰਤੇ ਧਾਮ ਅੜ
 ਇਐ। ਬੇਮੁਖ ਦ੍ਰੋਹ ਰਿਗਐ ਨ ਭੇਦ ਪਛਾਨਿਐ। ਹੋ ਆਇ ਅੰਤੁ ਇਹ
 ਜਾਨ ਬਡੇ ਅਨਮਾਨਿਐ। ੨੧੭। ਆਦ ਗੁਰੂ ਅਸਕੇਤ ਖੜਗ ਧ
 ਰ ਜਾਨੀ ਐ। ਜਾਕੇ ਤੇਜ ਰੁੜਾ ਸ ਜਗਤ ਮਹਿ ਮਾਨੀ ਐ। ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾ
 ਦਿਤੇ ਗੁਰੂ ਪੀਰ ਜਨੁ ਗਾਈ ਐ। ਹੋ ਚਾਰ ਆਠ ਦਸ ਗ੍ਰੰਥ ਸੁਭੇਦ ਬ
 ਤਾਈ ਐ। ੨੧੮। ਆਇ ਪੂਜ ਕਲ ਕਾਲ ਦੁਭੈ ਅਸਦੇਵ ਕੀ। ਧੂਪ
 ਦੀਪ ਅਭ ਬੰਦਨ ਕਰਨੀ ਸੇਵ ਕੀ। ਸੁਮਾਤਿ ਹੋਇ ਪਰਬੀਨ ਭੇਦ ਸੁਜ
 ਨਈ। ਹੋ ਖਰਮੁ ਰਖ ਜੋ ਹੋਇ ਸੁਕਹਾ ਪਛਾਨਈ। ੨੧੯। ਪੈਟ ਭਰਮ
 ਪਸੁ ਅਜਿਉ ਛਾਰ ਰੁਲਾਇ ਓ। ਤਤੁ ਅਤੁ ਕੇ ਸਾਰ ਨ ਨਿਰਨੇ ਆਇ
 ਓ। ਰੁਲੀ ਕਹੈ ਜੇ ਨੀਕੀ ਭਾਵ ਨਿਹਾਰ ਐ। ਹੋ ਤਾਕੇ ਉਲਟੀ ਸਮਝੈ ਮੁ
 ਰ੍ਹ ਬਿਚਾਰੀ ਐ। ੨੨੦। ਬਹੁਤ ਬਚਨ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਖਾਲ ਜੇ ਜਬ ਭ
 ਨੇ। ਰਹੇ ਜਾਟ ਸਿਰ ਨ ਆਇ ਨ ਉਤਰ ਕਛ ਭਨੇ। ਸਰਮਿਦਾ ਦ੍ਰੋਧਾ
 ਕਪੂਰਾ ਧਾਇਐ। ਹੋ ਫਿਰ ਪਗਤੀ ਰਹ ਜਰ ਨ ਭੁਲ ਸੁ ਆਇਐ।
 ੨੨੧। ਅਟਰ ਚਰਿਤ ਜੇ ਭਏ ਤਹਾ ਹੀ ਜਾਨਿ ਐ। ਤਿਨ ਕੀ ਕਥਾ
 ਅਨੰਤ ਨ ਤਾਤੇ ਨਾਨਿ ਐ। ਕਿਤ ਕਵਿ ਵਸ ਬਸਤਾਤੇ ਪਾਨ ਕਰਾ
 ਇਐ। ਹੋ ਮੁਕਤ ਸਰੋਵਰ ਉਪਰ ਡੇਰਾ ਆਇਓ। ੨੨੨। ਚੰਪਈ
 ॥ ਮੁਕਤ ਸਰੋਵਰ ਮੈ ਤਬ ਗਏ। ਪਾਇ ਛਾਵਨੀ ਡੇਰਾ ਕਏ। ਸਾਇ
 ਰ ਕੁਰਮੇ ਸੁਧ ਇਕ ਨੀਰਾ। ਕਰੀ ਛਾਵਨੀ ਤਿਹ ਪ੍ਰਭ ਤੀਰਾ। ੨੨੩।
 ਲਖੀ ਜੰਗਲ ਦੇਸ ਸੁਜਾਨਹਾ। ਮੁਕਤੀ ਭੂਮ ਅਧਿਕ ਪਹਿਚਾਨਹਾ।

ਦੇਸਦੇਸਸੰਗਤਤਿਤਆਏ। ਦਰਸਨਪਾਸਹਜੂਰਸੁਪਾਏ। ੨੨੪॥
 ॥ ਝੁਲਨਾਛੰਦਾ॥ ॥ ਕਥਤਸੰਗਮਕੇਚਾਰਚਰਿਤਰੈਸੁਨਤਹੈਪੈ
 ਮਸੇਸਰਬਬੀਰਾਹੋਤਜੈਕਾਰਆਪਾਰਤਿਹਰੈਰਮੈਬਜਤਬਾਜੀਤ
 ਅਨਗਨਤਧੀਰਾ॥ ਕਿਤਕੋਜੇਦਿਵਸਬੀਤਿਤਇਹਰੈਰਮੈਸੁਨੀਤਬ
 ਸਾਖਆਛੇਸਰੀਰਾ॥ ਚੜੀਤਬਫੰਜਅਨਗਨਤਮਾਲੇਛਕੀਸੁਨਤ
 ਹੀਭੇਦਹੈਕੋਟਤੀਰਾ॥ ੨੨੫॥ ॥ ਰਸਾਵਲਛੰਦਾ॥ ॥ ਚੜ੍ਹੇਦੂਤਧਾ
 ਏ॥ ਦਿਨੈਰੈਨਆਏ॥ ਸੁਣੇਭੇਦਜੀਹਾਂ॥ ਕਰੈਦੌਰਤੀਹਾਂ॥ ੨੨੬॥ ॥
 ਰੋਪਈ॥ ॥ ਅੰਸਜਸੁਸਨਜਾਇਜਤਾਇਸਾਕੋਟਕਪੂਰੇਭੇਦਬ
 ਤਾਇਸਾ॥ ਪਛਮਦਿਸਾਕੋਟਕੋਤੀਰਾ॥ ਉਤਰਸੁਪਰੇਜਾਨਬਰਬੀਰ
 ॥ ੨੨੭॥ ॥ ਕਿਟਕਪੂਰਦੂਤਜਬਆਇ॥ ਖਿਦਰਾਏਉਤਰੈਸੁਣਪਾਇ॥
 ਚੜੀਫਉਜਤਿਨਕੀਜਬਧਾਈ॥ ਲੈਆਗੁਤਿਨਕਹਤਬਆਈ॥
 ੨੨੮॥ ॥ ਦੇਹਰਾ॥ ॥ ਜਹਾਆਪਬੈਠਪ੍ਰਭੂਆਛੇਲਾਇਦਿਵਾ
 ਨਾ॥ ਕਥਤਛੰਦਸੰਗਮਕੇਅਨਿਕਭਾਂਤਿਸੇਜਾਨ॥ ੨੨੯॥ ॥ ਝੁ
 ਲਨਛੰਦਾ॥ ॥ ਕਹਯੇਮੁਖਾਰਸ਼ੀਬਿੰਦਹੀਆਪਹੀਜਾਹਵੇਤਰਕ
 ਲੈਫਉਜਆਏ॥ ਹੋਇਤਈਆਰਬਰਬੀਤਰਣਮੰਡਕੈਲੋਰੋਪੁਮੰਤਿ
 ਕੀਧੁਨਲਗਾਏ॥ ਇਤੀਮਹਾਰਾਜਕੇਬਾਕਪੁਨਕਹਤਲੈਅਨਗਨੀ
 ਦੂਤਵਿਸਟੀਲਖਾਏ॥ ਭਯੇਸੰਗਮਕੇਜਾਨਆਗਮਤਹਾਂਜੋਗਨੀ
 ਜੁਬਰੋਰੁਬਜਾਏ॥ ੨੩੦॥ ॥ ਜੋਗਨੀਜੁਬਪਰਜੁਬਪਰਫੁਲਤਹੈਭੂ
 ਤਅਰਪ੍ਰੇਤਖਪਰਸੁਧਾਰੀ॥ ਕਮਲਕੋਤਾਤਕੋਤਾਤਸੰਗਨਾਰਿਲੈ
 ਈਸਕੇਗਨਨਸਮੇਧਰਨਿਸਾਰੀ॥ ਨਾਰਿਦੇਵਾਨਕੀਚਾਉਚਿਤਸਾਨ
 ਕੋਹਾਰਸੰਗਾਰਕੀਨੇਸੁਭਾਰੀ॥ ਜੁਧਕੇਬਿਰਧਮੈਬਰੀਜੋਧਾਨਕੋਆ

ਵਹੀਰਾਰਕੀਜੈਸੀਗਾਰੀ॥੨੩੧॥ਇਤੈਗੁਰਦੇਵਕਾਖਾਲਸਾਰੂਪਹੈ
 ਉਤੈਮਾਲੇਛੁਸੀਨੰਦਵਾਰੇ॥ਭੁਯੋਸੰਗਮਕਾਜੁਧਭਾਰੀਤਹਾਂਤੀਰਤਰਵ
 ਰਬਰਛਾਕਟਾਰੇ॥ਛੁਟੇਦੁਹੂੰਓਰਤੇਸਸਤਪੁਨਅਸਤਪੈਗਿਰਤਯੋਸੂ
 ਰਮਾਨੇਮੁਨਾਰੇ॥ਭੁਈਜਨਲਾਲਗੁਲਾਲਧਰਨੀਸਭੈਚਲੇਰਕਤ
 ਤੇਬਹੁਪਨਾਰੇ॥੨੩੨॥ਇਤੇਨਿਜਮੋਰਚੇਬਾਂਧਕੈਲਰਤਪੈਖਾਲਸਾ
 ਰੂਪਹੈਸਾਟਧਾਨੀ॥ਉਤੇਮਹਾਰਾਜਕੇਨਾਰਹੇਇਦੇਖਤੇਜੁਧਬਰਬਿੰ
 ਧਕੀਸਕਤਸਾਨੀ॥ਬਾਨਪਰਬਾਨਯੋਚਲਤਪੈਨਾਥਕੈਬਿਜਜਿਮ
 ਕੁਆਰਕੇਮੇਘਜਾਨੀ॥ਭੁਯੋਸੰਗਮਜਨਭਾਰਈਦੂਸਰੇਕਵਨਬਰ
 ਬੁਧਬਰਨੈਕਹਾਨੀ॥੨੩੩॥ਸਵਾਜਬਪਹਰਯੋਜੰਗਜਾਲਮਭੁਯੋ
 ਚਯੋਤਬਜਾਨਤੁਰਕਾਨਪਾਨੀ॥ਸਾਬਮੈਦੁਤੇਜੋਲੋਗਕਪੂਰਕੇਤਿ
 ਨੈਤੁਰਕਾਨਸੋਯੋਬਖਾਨੀ॥ਕੋਟਤੇਇਤਰਪੁਨਨੀਰਕਿਤਪੈਨਹੀਇਹੀ
 ਕੇਪਾਸਇਨਕੈਜੁਜਾਨੀ॥ਸੁਨਤਹੀਬਾਤਗਯੋਧੀਰਛੁਟਤੋਨਕਾਜਾ
 ਤਹੀਨੀਰਮੈਚਿਤਸੁਮਾਨੀ॥੨੩੪॥ਮਰੇਇਤਉਤਕੈਬੀਰਕੇਤਕਤ
 ਹਾਰਯੋਨਿਜਖਾਲਸੇਖੇਤਭਾਰੀ॥ਬਾਂਧਕੈਮੋਰਚੇਬਾਰਕੇਤੀਰਮੈਨ
 ਦਨੀਸਾਨਗਾਢੇਸੁਕਾਰੀ॥ਉਤੇਮਲੇਛੁਵੈਗਏਚਲਕੋਟਕੈਬਹੁਰਨ
 ਲਰਨਕੀਹੋਗਤੁਆਰੀ॥ਆਨਮਹਾਰਾਜਤਬਨਿਰਖਭੂਜੰਗਕੋਬਿਸ
 ਮਸਰੂਪਨਿਰਨੈਨਿਹਾਰੀ॥੨੩੫॥ਬਾਜਪਰਬਾਜਯੋਬੀਰਪਰਜੀਹ
 ਨਿਜਰਕਤਕੇਨੀਰਮਹਿਜਾਨਸੇਏ॥ਤੀਰਸਰਮਕਤਕੇਮੁਕਤਬਹੁਭ
 ਏਹੈਜੀਵਤੇਪਾਂਚਏਉਸਜੇਏ॥ਬੈਠਬੈਠਗਪੁਨਭਾਟਉਨਕੋਕਰਮੈ
 ਗਏਕਰਨੀਰਤਿਨਬਦਨਪਏ॥ਖੁਸੀਕੇਮਹਲਮੈਹੋਇਗੁਰਦੇਵਜੁ
 ਅਮੀਪੁਨਬੈਠਉਨਸੇਬਿਗੇਏ॥੨੩੬॥ਕਛੁਜੇਇਛੁਨਿਜਹੋਇਮ

ਨਆਪਕੇਮਾਂਗੀਏਖਾਸਬਰਪੁਰਭਾਰੀ। ਗੁਰੂਜੂਦਾਲਕਿਰਪਾਲਤੁ
 ਮਪਰਭਯੋਕਹੋਜੇਇਛੁਤੁਮਕੋਪਿਆਰੀ। ਜੇਰਕੈਹਾਥਸੁਖਸਾਬਹੋ
 ਇਖਾਲਸੈਚਰਨਜੁਗਕੰਜਕੇਤਟਉਚਾਰੀ। ਪੁਰੀਆਨੰਦਬਿਦਾਣਜੇ
 ਲਿਖਯੋਹੈਕ੍ਰਿਪਾਕਰਦੀਜੀਅੰਸੋਸੁਧਾਰੀ॥੨੩੭॥ ਆਪਕੇਹਾਥਜਗ
 ਨਾਥਸੋਪਾਰੀਅੰਸੋਇਹੈਹੈਬਾਤਹਮਕੋਪਿਆਰੀ। ਸੁਨੇਜਬਬੈਨਕ੍ਰਿਪ
 ਲਜੁਖਾਲਸੇਫੇਰਇਹੁਭਾਂਤਿਤਿਨਸੋਉਚਾਰੀ। ਟੂਟਕੈਗਏਜੇਸੁਮਸੇ
 ਫੀਜੜੀਜੇਗਨਬਾਤਤਿਨਕੀਚਿਤਾਰੀ। ਆਪਨੇਕਾਜਜਗਸਾਜਸਭ
 ਸਾਜਈਆਪਨਕਾਜਲੀਜੇਸਟਾਰੀ॥੨੩੮॥ ਰਿਧਅੰਸਿਧਪੁਨਲੇ
 ਕਪਰਲੇਕਗਤਸੁਰਗਬੈਕੁੰਠਕਿਨਦਰਬਲੀਜੇ। ਰਾਜਅਰਜੇਗ
 ਕੇਭੋਗਜੇਅਧਿਕਹੈਇਨੁਕੀਓਰਕੋਸਰਤਕੀਜੇ। ਬਹੁਤੇਜੇਭਾਂਤਿਸ
 ਮਝਾਇਗੁਰਦੇਟਜੂਕਹੈਨਿਜਸੇਧਕੋਉਤਰਦੀਜੇ। ਲਾਇਦੀਟਨਬ
 ਹੁਚਿਫੀਲੋਸੇਧਕੋਕਹਯੋਜਾਗੜਨਸਦਾਜੀਜੇ॥੨੩੯॥ ॥ਦਿਹਰਾ॥

॥ਹਾਥਜੇਰਸਿਰਨਾਇਕੈਆਨਹਜੂਰਉਚਾਰਾ। ਅੰਰਬਾਤਸਭਤੁਛ
 ਪੈਯਹੈਮੰਤਬਰਸਾਰ॥੨੪੦॥ ॥ਚੌਪਈ॥ ॥ਰਿਧਸਿਧਜੇਚਾਰਪ
 ਦਾਰਥਾ। ਆਪਨੇਲੇਟੇਨਹੀਸੁਆਰਥਾ। ਜਾਤੇਕਾਜਪੰਥਕਹੋਈ। ਸਿ
 ਆਹੀਜਾਇਸਰਬਕੀਧੋਈ॥੨੪੧॥ ਟੂਟਕੈਬਾਤਹਮਕੋਪੁਰਦੀਜੇ। ਕ
 ਰੁਣਾਅਧਿਕਪੁਰਪੁਰਕੀਜੇ। ਬਹੁਟਾਰੀਤਿਨਕੋਸਮਝਾਯੋ। ਤਾਬਿਨ
 ਮੁਕਤਨਅੰਰਨਗਾਯੋ॥੨੪੨॥ ਤਿਨਕੋਵਹੈਬਖਸਤਬਕੀਨਾ। ਕਾਗ
 ਦਪਾਰਜੇਬਕਦੁਦੀਨਾ। ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਸਾਹਿਬਗੁਰਦੇਟੈ। ਪੈਕਾਰਜਇ
 ਹਕੀਨਅਭੇਟੈ॥੨੪੩॥ ਸਭਮੁਕਤਨਇਕਠੋਰਕਰਾਯੋ। ਈਧਨਅ
 ਧਿਕਤਵਨਪਰਪਾਯੋ। ਵੇਕਸਹੀਦਰੀਜਤਿਨਕੀਨੋ। ਨਿਜਹਾਥਨਪੁ

ਭੁਅਨਲਸੁਦੀਨੋ॥੨੪੪॥ਕਰੁਣਾ ਅਧਿਕਤਵਨਪਰਕਰੀ॥ਆਪ
 ਸਮਾਨਸੋਭਤਿਹਧਰੀ॥ਸੀਮੁਖਅੰਬੁਜਬਚਨਉਚਾਰੇ॥ਮੁਕਤਭੁਏ
 ਸਭਹੀਟਹਪਿਆਰੇ॥੨੪੫॥ਅੰਸਮਰਤਬਾਉਨਕਹਦਯੋ॥ਸੁਰ
 ਨਰਨਿਰਖਨੈਨਨਹਪਯੋ॥ਸਿਰਦੈਜਬਮੁਕਤੇਸੁਰਲਰੇ॥ਭਾਤੇਨ
 ਮਮੁਕਤਸਰਧਰੇ॥੨੪੬॥ ॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਤਿਨਕੀਦਿੜਤਾਨਿ
 ਰਖਕੈਖੁਸੀਭੁਏਪ੍ਰਭਚਿਤਾਯੈ॥ਬਤੀਆਂਉਚਰਤਭੁਏਤਹੀਸੁਜਾ
 ਇਅਮਿਤਾ॥੨੪੭॥ਮੈਇਨਕੋਤਾੜਿਓਘਨੋਅਸਨਬਸਨਬਿਨ
 ਨਿਤਾ॥ਏਮੋਕਉਨਿਜਛਾਡਕੈਗਏਨਅਨਤੈਕਿਤਾ॥੨੪੮॥ਯੈਕਹ
 ਕਰਗੁਰਦੇਵਜੁਜਲਜਨੈਨਜਲਗੁਰਾ॥ਧੀਨਧੀਨਤਿਨਕੋਕਰਮੋਨਿ
 ਜਮਾਨਨਕਈਬਾਰਾ॥੨੪੯॥ਖਿਦਰਾਣਕਰਿਮੁਕਤਸਰਮੁਕਤਮੁ
 ਕਤਸਭਕੀਨਾ॥ਹੁਇਸਾਬਤਜੁਏਜਬੈਬਡੇਮਰਤਬੇਲੀਨਾ॥੨੫੦॥
 ਤੁਰਕਜਿਤੇਮਿਰਤਕਹੁਤੇਤਿਨਕੋਗਦੇਖੁਦਾਇ॥ਦਾਬਦਏਸਭਧ
 ਰਨਮੈਨਿਮਖਬਿਲਮਨਹੀਲਾਇ॥੨੫੧॥ ॥ਸ਼੍ਰੋਯਾ॥ ॥ਤੀਰਥ
 ਰਾਜਸੁਥਾਪਸਿਰੋਮਣਿਆਪਸਿਰੀਮੁਖਬਾਕਉਚਾਰੇ॥ਜੋਨਰਨਾਹਿ
 ਸੁਪੱਛਪਸੁਮੁਕਤੇਸੁਰਮੈਇਕਦਾਪਗੁਰਾਰੇ॥ਅਮਿਤਕੇਸਰਮਜਨ
 ਕੋਸਤਪਾਟੋਤੋਫਲਸਾਧਬਿਚਾਰੇ॥ਸੋਬਰਪੂਰਨਸਤਲਹੈਨਰ
 ਮਾਘਮਜੈਮੁਕਤੇਸਰਬਾਰੇ॥੨੫੨॥ ॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਇਹਬਿਧ
 ਤੀਰਥਥਾਪਕੈਧਰਸੁਮਹਾਤਮਚਾਰਾ॥ਪਾਨਕਰਮੋਮਹਾਰਾਜਜੁਪੁ
 ਰਤੇਬਹੁਰਅਗਾਰਾ॥੨੫੩॥ ॥ਇਤਸ੍ਰੀਗੁਰਬਿਲਾਸਦਯੋਸਿ
 ਘਜੀਕੋਜਫਰਨਾਮਾਦੈਕਰਸਾਹਪਾਸਭੇਜਬੈਕਥਨੀਮੁਕਤਸਰਜੁਪੁ
 ਬਰਨਨੀਨਾਮਬਾਈਸਮੋਧਾਇਸਮਾਪਤਮਸਤੁਸੁਰਮਸਤੁ॥੨੨

॥ ॥ ਸ਼੍ਰੇਯਾ ॥ ॥ ਸਾਹਬਸੀਤਸਿੰਗਾਰਸਿਰੇਮਣਪਾਟਨਪੂਜ
 ਸਬੈਧਰਿਸਾਰੀ ॥ ਤਾਸੁਕਬਾਸੁਪ੍ਰਕਾਸਕੋਰੇਅਪੁਨੇਮਨਮੇਬਰਬੁ
 ਧਿਬਿਚਾਰੀ ॥ ਤੇਈਸਧਿਆਇਭੁਨੇਕਰਚਾਇਸੁਨੇਚਿਤਲਾਇਸ
 ਭੈਨਰਨਾਰੀ ॥ ਜਾਸੁਨਕੈਆਪਮੁਚਤਦੈਨਰਤੇਸੁਰਦੇਹਿਅਲੈਕਕਿ
 ਧਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ॥ ਭੂਲਨਛੰਦਾ ॥ ॥ ਐਸਪਰਕਾਰਮੁਕਤਾਨਕੈਕਾ
 ਜਕੈਤੀਰਬੀਥਾਪਸੁਰਚਾਰਭਾਰੀ ॥ ਕਰੇਪਾਇਆਨਨਿਧਾਨਆ
 ਗਾਰਕਉਨਿਰਜਨੀ ॥ ਭੁਮਜਿਹਪਰੀਸਾਰੀ ॥ ਮਹਾਬਨਭੁਆਨਕੰਭ
 ਰੇਪਸੁਰਾਜਈਸਿੰਘਬੈਰਾਹਕੀਫਿਰਤਭਾਰੀ ॥ ਰੇਝਕੇਟੋਲਜਿਹ
 ਗੋਲਕਰਫਿਰਤਹੈਕੁਕਤੀਨਿਰਖਸਿਆਲਾਨਨਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਰੀਛਅ
 ਰੁਭਾਲਜਿਹਏਕਮੰਗਚਲਤਹੈਕੀਸਲਾਂਗੁਰਕੀਕੁਮੀਨਾਰੀ ॥ ਨਾ
 ਗਗਾਇੰਦਮਸਲੰਦਇਕਸੇਵਤੇਅਰਨਜਿਹਗੋਰਬੋਲੇਸੁਆਹੀ ॥
 ਭੂਤਐਪੇਤਪਈਸਾਚਜਿਹਬਿਚਰਤੇਬਨੀਜਿਹਮਾਨਦੈਲਖੇਤਾਹੀ
 ॥ ਐਸਬਨਮਾਹਿਜਬਗਯੇਜਗਤੇਸਜੂਕੇਟਲੀਆਪਸੀਗਸਕਤ
 ਸਾਹੀ ॥ ੩ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਸੁਤਸੀਪਤਧਨਧਾਮਰਬਹੈਗੈਸਗਲ
 ਸਿੰਗਾਰਾ ॥ ਸਭਬਿਭੂਤਕੋਛੋਰਕੈਭਏਸੁਏਕੀਕਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਪੁਨਧੁ
 ਨਸਨਮਹਾਰਾਜਕੀਰਾਨੇਰਾਵਬਿਰਾਰਾ ॥ ਮਿਲੈਆਨਭੁਖੇਖਾਲ
 ਸਾਹੈਗੈਪਤੀਹਜਾਰਾ ॥ ੫ ॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਮੇਲਾਭੁਖੇਸੁਆ
 ਨਹਜਰਾ ॥ ਸਿਖਸਖਆਵਤਨਿਤਸੁਰਾਕੇਤਕਧਾਰਭਾਵਨੀ
 ਸੇਵੈ ॥ ਕੇਤਕਰੇਜਚਕੁਰੀਲੇਵੈ ॥ ੬ ॥ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ॥ ਤਬਕ
 ਰੁਣਨਿਧਕੁਚਕਰਆਵਤਭੇਤਿਹਜਾਇ ॥ ਜਿਹਦੁਰਗੇਸੁਰਕੇਟ
 ਹੈਮਨੇਪਬਕੇਭਾਇ ॥ ੭ ॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਕਰਤਕੁਚਤਹਰਾ

ਪ੍ਰਭੁ ਆਯੋ ਨਿਰਖ ਵਿਠਿ ਰਾ ਅਤਿ ਬਿਗਸਾਯੋ ॥ ਉਚੇ ਦੁਰਦਇ ਪਤ
 ਅਤਿ ਸੋਹੈ ॥ ਤਿਹ ਸਮਾਨ ਗਾਉ ਚ ਨ ਕੋਹੈ ॥ ਚਾਹੇ ਆਨ ਜਬ ਗਾਉ ਕੇ
 ਸੀ ਸਾਗ ਲੋਗਨ ਕੋਹੈ ॥ ਤੀਰ ਜਗ ਦੀ ਸਾਗ ਦੁਰਗੇ ਸੁਰਗ ਤ੍ਰਯ ਜਬ
 ਪਾਯੋ ॥ ਨਟ ਨੇਜੇ ਉਚਾ ਤਬ ਗਾਯੋ ॥ ੯ ॥ ਦਿਲੀ ਰੀਰੀ ਯਾਦਿ ਬਰਬੀ
 ਰਾ ॥ ਦਿਪਤ ਦੀਪ ਦੇਖਤ ਮਤਿ ਧੀਰਾ ॥ ਕਈ ਧਾਟ ਨੀ ਕਰਵਹਿ ਧਾਯੋ
 ॥ ਸਮਾਪਾਇ ਤਿਨ ਮਾਰਿ ਸੁਢਾਯੋ ॥ ੧੦ ॥ ਬਿਨੈ ਪਾਲ ਕੀ ਸੁਨਤ ਕਹਾ
 ਨੀ ॥ ਸੀ ਅੰਬੁਜ ਮੁਖ ਟਾਕ ਬਖਸੀ ॥ ਬਡੇ ਨਗਰ ਅਦਭੁਤ ਗਤ ਜਾ
 ਨਹਾ ॥ ਅਬ ਯਹ ਬਸਤ ਕੀ ਯੋ ਨਹੀ ਥਾਨਹਾ ॥ ੧੧ ॥ ਤਿਨ ਯੋ ਕਹੀ ਕਮ
 ਲ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਦਾਨਵ ਬੀਚ ਕਰਤ ਜਗ ਨਾਸਾ ॥ ਤਾਕੇ ਡਰ ਪ੍ਰਭੁ ਜੁਇ
 ਤ ਕੁਰੇ ॥ ਤੁਮ ਸਭ ਲਾਇਕ ਤਹਿ ਨਿਕਾਰੇ ॥ ੧੨ ॥ ਤਬ ਕਰਣ ਨਿਧ
 ਸੋਇ ਨਿਕਾਰ ਸਾ ਦੇਸ ਬਾਟ ਨੀ ॥ ਮੈ ਸੋ ਉਡਾਰ ਸਾ ਸਿੱਧ ਨ ਸੋ ਗੋਸਟ
 ਤਿਤ ਕੀ ਨੀ ॥ ਤਿਹ ਪਰਤ ਗਿਆ ਬਹੁ ਬਿਧ ਦੀ ਨੀ ॥ ੧੩ ॥ ਸੀ ਸਦੁ
 ਸਾਲੇ ਨਿਜ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਯੋ ॥ ਤਾਕੇ ਡਰ ਉਪਰ ਤਿਨ ਦਾਯੋ ॥ ਅਦਿ ਸੀ ਸ
 ਅਪਨੇ ਕਰੁ ਲਾਈ ॥ ਮੇਨ ਬਦਨ ਦੀਨੈ ਸੁਬ ਗਾਈ ॥ ੧੪ ॥ ਲੈ ਤਿਨ
 ਧਰਿਯੋ ॥ ਆਪਨੇ ਸੀ ਸਾ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਜਾਨਿਯੋ ਜਗ ਦੀ ਸਾ ॥ ਪੁਨ ਤਿਨ
 ਪਾਂਚ ਅੰਗੁਲ ਨਿਜ ਫੇਰੀ ॥ ਅਚੁਤ ਚਰਨਾ ਬਕੇ ਹੇਰੀ ॥ ੧੫ ॥ ਪੰਜ ਤਾ
 ਕੇ ਫਿਰਤ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਜਗਤ ਨਾਥ ਅੰਗੁਲ ਇਕ ਸਾਰੀ ॥ ਵੇਇ ਤੀਨ
 ਯੁਗ ਪਾਂਚ ਨ ਸਾਰੀ ॥ ਪੁਨ ਛਾਤੀ ਟੋਕੀ ਕਰਨਾਰੀ ॥ ੧੬ ॥ ॥ ਯੁਲਨ
 ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਅੰਸ ਪੁਨ ਭਾਂਤਿ ਚਰਿਤ ਅਨਗਨਤ ਕਰ ਭਏ ਤਬ ਲੇਖ
 ਸਿੱਧੀ ਸਰੀਰਾ ॥ ਮਹਿਖ ਬਲ ਦਈ ਤਬ ਦੁਰਗ ਕੇ ਨਗਰ ਕੀ ਆਪ ਬ
 ਸਾਇਯੋ ਸੁਮਤਿ ਧੀਰਾ ॥ ਤਾਸ ਬਸਾਏ ਸੁਖ ਪਾਇ ਕਰੁਨਾ ਨਿਧੀ ਪੁਰੀ

ਤਲਵੰਡੀ ਰੋਯੇ ਟਹੀਰਾ ਆਨ ਬੈਰਾੜ ਸਭ ਭੱਲਤੇ ਆਵਿਲੋਂ ਮਿਲੇ
 ਪਦਕੰਜ ਕੇ ਆਨ ਤੀਰਾ ॥ ੧੭ ॥ ਸਿੱਖ ਅਰਸੀਤ ਅਨੀਤ ਮਿਲ ਆਵਈ
 ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਦਰਸਤੇ ਹੇਤ ਧਾਈ ॥ ਹਿਤ ਕਈ ਖਾਲਸਾ ਝੂਠ ਜਲਾਲਸਾ
 ਮਿਲੇ ਤਿਹ ਆਨ ਸਤ ਸੰਗ ਭਾਈ ॥ ਪੁਰੀ ਆਨੀ ਦੇਤੇ ਦਸ ਗੁਨੇ ਜਾਨੀ
 ਐ ਪਾਰਪੁਨ ਟਾਰ ਪਾਏ ਨ ਜਾਈ ॥ ਹਿਤ ਆਨੀ ਦਧੁਨ ਕੀਰਤਨ ਜਾਨੀ
 ਐ ਬਜਤ ਸੰਗੀਤ ਕੀਤਾਰ ਗਾਈ ॥ ੧੮ ॥ ਭਾਵਨੀ ਧਾਰ ਇਕ ਸੇਵ
 ਹੀ ਨਾਥ ਕੇ ਚਾਕਰੀ ਦਾਮ ਇਕ ਰੇਜ ਲੇਹੀ ॥ ਪੁਤ ਕਲਤ੍ਰ ਹਿਤ ਏਕ ਤਿਹ
 ਪੁਜਹੀ ਦੂਧ ਮੈਂ ਮਾਲਕੀ ਆਸ ਕੇਹੀ ॥ ਏਕੋ ਜੇ ਦਾਸ ਉਦਾਸ ਹੈ ਜਗਤ
 ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਘਨ ਸਿਆਮ ਆਸਾ ਸਨੇਹੀ ॥ ਰੈਨ ਦਿਨ ਆਵਹੀ ਚਲੀ ਬਹੁ
 ਸੰਗਤਾਂ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੀ ਨਾਥ ਦੇਹੀ ॥ ੧੯ ॥ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ॥ ਰਿਜ ਅ
 ਸਰਫੀ ਮੁਦਕਾ ਦੇਤ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਿਤ ॥ ਯੈ ਬਤੀ ਆਸੁਨ ਕਰ ਚਲੇ ਆ
 ਵਤ ਬੀਰ ਅਮਿੱਤਾ ॥ ੨੦ ॥ ਦੁੰਦੁਰ ਨਾਦ ਮਿਦੀ ਗਧੁਨ ਆਵ ਜਤੁਰ ਅ
 ਪਾਰਾ ਜਲਧ ਮੇਘ ਜਿਮ ਗਾਜਈ ਸੁਦ ਸਾਚੇ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ੨੧ ॥ ਆ
 ਦਿਨਾ ਮਦਿਨ ਚੜ੍ਹੇ ਲਗਿ ਹੋਇ ਨ ਕਿਸੇ ਦਿਦਾਰਾ ॥ ਫਿਰ ਬੈਠੇ ਸੁਖ ਮਹ
 ਲ ਜਬ ਸਭ ਦਰਸੈ ਹਿਤ ਧਾਰਾ ॥ ੨੨ ॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਉਚਦਮ
 ਦਮ ਅਧਿਕ ਕਰਾਯੋ ॥ ਜਿਹ ਸਮਉ ਪਮਾ ਅਵਰਨ ਗਾਯੋ ॥ ਬੈਠਤ
 ਆਪਤ ਹਾਂ ਜਬ ਆਈ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਦਰਸੈ ਜਬ ਜਾਈ ॥ ੨੩ ॥
 ਬਹੁਰੇ ਆਪ ਗੁਰੂ ਸਰ ਆਵੈ ॥ ਬੋਲ ਸੰਗਤੀ ਕਾਰ ਕਢਾਵੈ ॥ ਅਨਿ
 ਕ ਚਾਰਿਤ ਕਰੈ ਓਹ ਥਾਨੈ ॥ ਕੋਨ ਕਹਿੰਦ ਸੁਸਕਤ ਬਖਾਨੈ ॥ ੨੪ ॥ ਸਾ
 ਘੀ ਕਾਲ ਜਿਠਿ ਆਵੈ ਆਈ ॥ ਰੋਜ ਦਾਰ ਸਭ ਲੇਹ ਬੁਲਾਈ ॥ ਸਭ
 ਕੋਰੇ ਜਦੇਤ ਓਹ ਥਾਨੈ ॥ ਮੁਹਰ ਰੁਪਾ ਪੈਸਾ ਜਾਨੈ ॥ ੨੫ ॥ ਰਸਾਵਲ

ਫੇਦਾ॥ ੧॥ ਜਬੈ ਆਪ ਆਨੈ॥ ਬਿਠੈ ਤੋਨ ਬਾਨੈ॥ ਤਬੈ ਲਾਗ ਲੱਛਾ॥ ਸੁ
 ਠਾਢੀ ਪੁਤੱਛਾ॥ ੨੬॥ ਤਹਾ ਤੇਜੁ ਆਵੈ॥ ਸੁਰੇਰੇ ਸਿਧਾਵੈ॥ ਸੁਨੀ ਅੰਸ
 ਪਾਈ॥ ਚਲੇ ਦੇਸੁ ਆਈ॥ ੨੭॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਿਧਾਨਾ॥ ਰਖੇ ਚਾਕਰਨ
 ਧਨਿ ਯੋ ਬਸਾਵੈ॥ ਮਨੇ ਮੇਘ ਆਵੈ॥ ੨੮॥ ਜਹਾ ਬੈਰ ਆਈ॥ ਸੁਦੇਤ
 ਈ ਜਾਈ॥ ਉਰੂ ਪਾਟਨੀ ਰੋ॥ ਦਿਵੈ ਬਿੱਤ ਸੀਰੇ॥ ੨੯॥ ਕਿਤੇ ਜੇ ਬਿਰਥ
 ਕਰੈ ਅੰਸ ਕਾਰਾ॥ ਨਿਸੰਮਧਿ ਆਈ॥ ਖੁਦੈ ਤੋਨ ਜਾਈ॥ ੩੦॥ ਜਹਾ
 ਆਪ ਤੇਈ॥ ਗੁਰੂ ਰੋਜ ਦੇਈ॥ ਕਛੁ ਤਨ ਪਾਵੈ॥ ਅਗਾਧੀ ਠਹਰਾਵੈ॥
 ੩੧॥ ਲਜਾ ਜੇ ਲਜਾਈ॥ ਰਹੈ ਮੇਨ ਤਾਈ॥ ਜਿਤੇ ਅੰਨ ਰੇਸਾ॥ ਹੁਤੇ
 ਮੱਧਿ ਦੇਸਾ॥ ੩੨॥ ਸੁਠੈ ਤੋਨ ਜਾਈ॥ ਮਿਲੇ ਖਾਸ ਆਈ॥ ਸਬੈ ਪ੍ਰਿ
 ਚਾਰੀ॥ ਗੁਰੂ ਆਵਤਾਰੀ॥ ੩੩॥ ਬਿਨੇ ਆਇ ਕੀਜੈ॥ ਕਿਮ ਮੇਘ ਲੀ
 ਜੈ॥ ਧਰਮੇ ਆਗ ਰੁਲਾ॥ ਕਰੀ ਜੋਰ ਗੱਲਾ॥ ੩੪॥ ਹਜੂਰੇ ਸੁ ਆਈ॥
 ਮੁਖੰ ਰੁਲ ਗਈ॥ ਪਰਿਯੋ ਦੂਰ ਭਿੱਛਾ॥ ਗੁਰੂ ਕੈ ਸੁਰੱਛਾ॥ ੩੫॥ ਘਨ
 ਕਲ ਬੀਤਾ॥ ਨਹੀ ਮੇਘ ਕੀਤਾ॥ ਪ੍ਰਜਾ ਦੁਖ ਪਾਈ॥ ਬਿਨ ਨੀਰ ਗਈ॥
 ੩੬॥ ਹਮੈ ਮੇਘ ਦੀਜੈ॥ ਬਡੇ ਜਸੁ ਲੀਜੈ॥ ਸੁਨੈ ਬਾਤ ਲੀਨਾ॥ ਨਹੀ ਉ
 ਝਦੀਨਾ॥ ੩੭॥ ਦਿਨੈ ਕੈ ਬਿਤਾਈ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਅਲਾਈ॥ ਸੁਨੈ ਰੁਲ ਗਈ॥
 ਗੁਰੂ ਪੈ ਸੰਗਾਈ॥ ੩੮॥ ਕਛੁ ਮਾਂਗ ਲੀਜੈ॥ ਨਹੀ ਦੇਰ ਕੀਜੈ॥ ਤਿਨੈ
 ਫੇਰ ਗਈ॥ ਘਨੈ ਦੇ ਬਸਾਈ॥ ੩੯॥ ਕਿਪ ਨਾ ਬਕੀਜੈ॥ ਮੁਝੈ ਮੀਹੁ ਦੀ
 ਜੈ॥ ਦੁਖੀ ਪੈਲੁ ਕਾਈ॥ ਬਿਨ ਤੇਇ ਪਾਈ॥ ੪੦॥ ਸੁਨੈ ਆਪ ਗਾਈ॥ ਦਿ
 ਖੇ ਬਾਤ ਭਾਈ॥ ਕਛੁ ਆਨ ਚਾਹਾ॥ ਲਿਜੈ ਸੇਰ ਪਾਹਾ॥ ੪੧॥ ਮੁਰੈ ਕਾਂਖ ਮਾ
 ਹੀ॥ ਧਰਿਯੋ ਮੀਹੁ ਨਾਹੀ॥ ਅਨੈ ਕੋਇ ਇਛੁ॥ ਲਵੈ ਮਾਂਗ ਸਿੱਛਾ॥ ੪੨॥
 ਇਮੰਟਾਰੇ ਰੀ॥ ਕਿਤੀ ਗਾਥੇ ਰੀ॥ ਇਕੈ ਬੈਨ ਰੁਲਾ॥ ਇਤੇ ਆਨ ਕ

ਲਾ॥੪੩॥ ਅਸੰਦਾਲ ਧਾਰੇ॥ ਰਹੇ ਰਾਂਝ ਦੁਆਰੇ॥ ਸੁਚੱਕੀ ਵਿਆਲ
 ॥ ਕਰੀ ਤਾਂ ਬਿਸਾਲਾ॥੪੪॥ ਰਹੇ ਆਪ ਗਾਈ॥ ਸਟੇ ਰੋਜਾਈ॥ ਗਏ
 ਸੋਨ ਧਾਮਾ॥ ਜਗਮੇ ਰਾਜਾਮਾ॥੪੫॥ ਪੁਨੀ ਹੋਇ ਦੁਆਲਾ॥ ਕਹਾਯੀ
 ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ ਜਿਸੀ ਇਛੋਈ॥ ਲੋਟੇ ਮਾਂਗ ਸੋਈ॥੪੬॥ ਗੁਰੂ ਪੈ ਸ
 ਹਾਈ॥ ਮੰਗੇ ਇਛ ਕਾਈ॥ ਤਿਨੈ ਹਾਥ ਜੋਗੀ॥ ਟੁਕੈ ਬਾਤ ਤੇਗੀ॥੪੭॥
 ਪੁਰੁ ਮੇਘ ਦੀਜੈ॥ ਪੂਜਾ ਰਾਖ ਲੀਜੈ॥ ਦੁਖੀ ਪੈ ਲੁਕਾਈ॥ ਬਿਨ ਨੀਰ
 ਗਾਈ॥੪੮॥ ਸਭੈ ਕੇ ਸੁਨਾਈ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਗਾਈ॥ ਘਨੇ ਜਾਟ ਪਿੰ
 ਨੈ॥ ਸਰੀ ਹੋਤ ਰੀਨੈ॥੪੯॥ ਰਹੇ ਮੇਭੁ ਗਾਈ॥ ਕਿਤੇ ਫੇਰ ਪਾਈ॥ ਫਿਰ
 ਮੇਨਾ ਹਿ ਭੁੱਲਾ॥ ਟੁਕੈ ਤੇਰ ਗੱਲਾ॥੫੦॥ ਕਹਾ ਜਾਤ ਝਾਗਾ॥ ਕਿਰੇ ਸੁਧ
 ਜਾਗਾ॥ ਅਪੇ ਜਾਨ ਮੀਹਾਂ॥ ਲੋਟੈ ਰਾਤ ਦੀਹਾਂ॥੫੧॥ ਦਿਨੀ ਪਾਇ ਤੀਹ
 ਲੋਗੇ ਮੈਸ ਮੀਹਾਂ॥ ਧਨੀ ਧੀਨ ਹੋਈ॥ ਭੁਨੈ ਸਾਰ ਲੋਈ॥੫੨॥ ਦਿਨੀ
 ਦੇਇ ਰੇਨਾ॥ ਪਰਿਯੋ ਨੀਰ ਮੈਨਾ॥ ਪੂਜਾ ਸਚ ਪਾਈ॥ ਭੁਲਾ ਲੈ ਸੁਮ
 ਈ॥੫੩॥ ਕਹੈ ਆਨਈਹਾਂ॥ ਪੁਰੁ ਬਾਂਭ ਮੀਹਾਂ॥ ਦਿਨੀ ਰੈਨ ਸਾਰੇ॥ ਪਰੇ
 ਨੀਰ ਭਾਰੇ॥੫੪॥ ਅਬੈ ਬਾਂਭ ਲੀਜੈ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾਥ ਕੀਜੈ॥ ਤਬੈ ਨਾਥ
 ਗਾਈ॥ ਤੁਮੁ ਜਾਨ ਭਾਈ॥੫੫॥ ਨਹੀ ਮੇਰ ਹਾਥਾ॥ ਘਨੀ ਹੋਰ ਗਾਥਾ॥
 ਤਬੈ ਭੁਲ ਗਾਈ॥ ਰਹੇ ਨਾਥ ਪਾਈ॥੫੬॥ ॥ ਦੇਹ ਗਾ ॥ ॥੫੭॥
 ਗਗਾ ਹਿਕੈ ਭੁੱਲਾ ਤਬੈ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਕੇ ਧਾਇ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਤੇਇ ਬਰਸਾਇ
 ਕੈ ਦੀਨੈ ਫੇਰ ਹਟਾਇ॥੫੮॥ ਸੇਟ ਕਭਾ ਇਨ ਰੇਸ ਜੂਯੈ ਕਾਰਜ ਕਰਲੀ
 ਨਾ॥ ਕਥਾਇ ਹੈ ਮਸਹੂਰ ਜਗ ਜਾਨ ਤਬੈ ਪ੍ਰਬੀਨਾ॥੫੯॥ ਏਕ ਦਿਵ
 ਸ ਭੁੱਲਾ ਜਬੈ ਆਯੋ ਦਰਸਨ ਕਾਜਾ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਸੀ ਨਿਰਖਮ॥ ਤਿਨੈ ਕ
 ਰਤ ਗਰੀਬ ਨਿਦਾਜਾ॥੬੦॥ ॥ ਪਾਪ ਤੀਛੰਦਾ ॥ ॥ ਕਈ ਘਰਤ

ਲਿਖਨ ਦੇਵਤ ਸੁਭਾਗ ਨਹੀਂ ਆਇ ਅਤਿ ਕੇਤਕ ਹਜਾਰਾ ਇਹ ਪਯੋ
 ਨਾਥ ਕੇ ਪੈ ਸੁਭਾਇ ਗਾਢ ਕਲਮ ਦੇਤ ਧਰਨੀ ਵਗਾਇ ॥ ੬੦ ॥ ਤਬ
 ਕਹੀ ਭੁੱਲ ਪਗ ਜਲ ਜਤੀ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕਹਾ ਖੇਲ ਕੀਨੋ ਯਹੀ ਗਾ ਕਈ
 ਗਾਢੁ ਲਿਖਨ ਨਿਜ ਦੇਹਿ ਭਾਗਾ ਨਹੀ ਪਛੁਤ ਲਿਖਤ ਕੇਉ ਨਿਹਾਰਾ
 ੬੧ ॥ ਯੋਹੀ ਸੁਜਾਤ ਲੇਖਨ ਅਕਾਜਾ ਬਚ ਸੁਨੇ ਮੇਰ ਗੀ ਬੀ ਨਿਵਾ
 ਜਾ ਤਬ ਕਹੀ ਨਾਥ ਸੁਣ ਭੁੱਲ ਦੀ ਗਾ ਤੁਮ ਕੋ ਬਾਤ ਨ ਰਪਤਿ ਸਰੀਰ
 ॥ ੬੨ ॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਇਹ ਪੈ ਪ੍ਰਗਟ ਹਮਾਰੀ ਕਾਸੀ ਪੜ੍ਹ ਪੈ ਇ
 ਹਾ ਢੇਰ ਮਤਿ ਰਾਸੀ ॥ ਲੇਖ ਕ ਗੁਨੀ ਕਾਵਿੰਦ ਗਿਆਨੀ ॥ ਬੁਧ ਸਿੰਧ ਪੈ
 ਪੈ ਇਤੁ ਆਨੀ ॥ ੬੩ ॥ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਰਨ ਕਲਮ ਗ
 ਢ ਦੇਤ ਪ੍ਰਗਟ ਹਮ ਭਾਗਾ ਸਿੱਖ ਸਖਾ ਇਤ ਪੜ੍ਹੇ ਗੋ ਹਮ ਰੇ ਕਈ ਹਜਾਰ
 ॥ ੬੪ ॥ ਯੋ ਕਹ ਕਰ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜੂਰੇ ਮੋਨ ਮੁਖ ਠਾਨਾ ਅਵਰ ਚਰਿਤ
 ਨ ਦੀਨ ਇਕ ਆਗੈ ਸੁਨਹੁ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ੬੫ ॥ ॥ ਯੈ ਯਾ ॥ ॥ ਬੈਠੇ
 ਹੁਤੇ ਦਿਨ ਏਕ ਦਯਾ ਨਿਧ ਆਨੰਦ ਕੀ ਮਨ ਮੋਜ ਬਢਾਈ ॥ ਤਿਨ ਸੁਕਾ
 ਲ ਭਯੋ ਇਹ ਖਿਆਲ ਲਿਖੇ ਜਸ ਬਾਰਿਕ ਆਨੰਦ ਪਾਈ ॥ ਮੇਲ
 ਬਿਸਾਖ ਦਿਦਾਰ ਨ ਮਿੱਤ ਕਹੀ ਦਿਸਤੈ ਇਕ ਸੰਗਤਿ ਆਈ ॥ ਆਨ
 ਦਿਦਾਰ ਕਰਮੇ ਗੁਰ ਕੇ ਮਨ ਇਛੁਤ ਹੀ ਮਨ ਸਾ ਵਰਦਾਈ ॥ ੬੬ ॥ ਬਿ
 ਲੁਓਨੇ ਇਕ ਸਿੱਖ ਤਿਨ ਮਹਿ ਦੀਨ ਦਾ ਲਕੇਤੀਰ ਸੁਨਾਈ ॥ ਸੁਬੇ
 ਕਿਧੋ ਅਮਕੇ ਜੜ੍ਹ ਨੀ ਚਹ ਸੰਗਤਿ ਖੋਲਈ ਮਨ ਆਈ ॥ ਆਲ ਲੁ
 ਟੇ ਕਿਤਨੇ ਤਿਨ ਇਛੁਤ ਮੇ ਪਹਿਤੇ ਨਹਿ ਜਾਤ ਗਨਾਈ ॥ ਯੋ ਕਹਿ ਕੈਵਹ
 ਮੋਨ ਭੁਜਿਯੋ ਕਿਨ ਔਰਨ ਆਨ ਇਹੀ ਸੁਜਾਤਾਈ ॥ ੬੭ ॥ ਕਬਿਤ
 ॥ ਤਹੀ ਇਕ ਔਰ ਜਾਨ ਤਿਤੈ ਸਿੱਖ ਕਹਾ ਆਨ ਸੰਗਤ ਨਿਧਾਨ ਜੂਕੀ

ਲਈਖੋਸਆਟਤੀ। ਸੁਨਕਰਥੈਨਨਾਬਮੇਨਰਹੇਤਿਹਸਾਬਬਰਨੀ
ਨਗਾਬਕਫੁਐਰਬਾਤਭਾਟਤੀ। ਪਨੀਬੋਰਸੁਨਪਾਇਕਹਾਨਾਬਮੇ
ਸਭਾਇਵਿਖੰਭਾਈਚਿਤਲਾਇਸੰਗਤਕੇਯਾਟਤੀ। ਖੁਸਮੇਖੁਸਮੇ
ਕਹੈਸੰਗਯੋਨਕੋਉਕਹੈਢੰਗਮਾਰਲੂਟਸੁਬਨਕੇਸੰਗਤਜੇਲਾਟ
ਤੀ॥੬੮॥ ਫੈਯਾ॥ ॥ਮਾਰਸੇਲੂਟਮੇਲੇਛਗਣਨਕੇਦੇਸਬਿਦੇ
ਸੁਨਸੰਗਤਿਆਈ। ਸੁਬਅੰਬੀਰਟਜੀਰਸੁਸਾਹਿਨਲਾਟਤੈਕ
ਰਜੇਰਬਨਾਈ। ਮਾਜਲੂਟਮੇਅਮਕਾਗੜਸੰਗਤਪੈਅਮਕੇਪੁਰਕੀ
ਸਚਕਾਈ। ਯੋਹਮਸੰਨਹਕੇਜੁਕਹੈਨਰਸੰਗਤਿਖੋਜਕਹੈਮਨਧਾਈ
॥੬੯॥ ਪੇਗੁਰਵੇਟਕਹਾਮੁਖਅੰਬੁਜਸੰਗਤਿਹੈਇਹਸਾਚੁਬਿਚਾ
ਗੀ। ਨੈਸੁਮਹਲਬਿਤੇਗੁਰਮਾਸਨਮਾਲਸਿਖਾਟਨਸੰਗਤਿਭਾਰੀ।
ਮਾਲਟਿਰੇਗਭੂਆਪਟਮਾਸਨਨਾਮੁਜਪੋਉਰਮਧਿਮੁਰਗੀਧੋਇ
ਪਦਾਂਬੁਜਦੀਨਸੁਧਾਮੁਖਆਪਤਰੇਗਨਸੰਗਤਿਤਾਰੀ॥੭੦॥ ॥
ਰਸਾਟਲਛੰਦਾ॥ ॥ਇਹੀਬਾਤਜਾਨਾ। ਸਿਖਾਈਨਿਧਾਨਾ। ਖਿਮ
ਧੀਰਧਾਰੇ। ਕਿਸੁਕੇਨਮਾਰੇ॥੭੧॥ ਤਜੇਕਾਮਕੋਧਾ। ਸੁਮੇਹੀਬਿਰੇਧ
॥ਇਹੈਮਧਿਦੇਹੀ। ਖੁਜੇਲੈਸਨੇਹੀ॥੭੨॥ ਕਿਸੀਸੇਨਜੁਧਾ। ਇਹੈ
ਸਾਰਬੁਧਾ। ਸਭੁਯੋਸਿਖਾਈ। ਮਹਾਮੰਜਪਾਈ॥੭੩॥ ਸਮੰਸਤਮਿ
ਭਾ। ਨਹੀਐਰਿਭਾ। ਇਹੈਦੈਪਦੇਸਾ। ਸਬੁਮੱਧਿਦੇਸਾ॥੭੪॥ ਅ
ਬੈਮੈਸੁਜਾਨੇ। ਕਥੇਮੈਸਗਯਾਨੇ। ਦਿਟੋਖੰਗਖੰਡੇ। ਅਸੰਚੰਪਬੰਡੇ
॥੭੫॥ ਸੁਧਾਖੰਗਪੁਆਉ। ਅਸੰਕੰਠਪਾਉ। ਬਿਨਾਤੇਗਤੀਰਾ। ਰਹੇ
ਨਾਰਿਬੀਰਾ॥੭੬॥ ਇਸੇਪੰਥਕੀਨਾ। ਰਸਿਨਾਮਭੀਨਾ। ਕਰੇਗਲਰ
ਈ। ਅਰਿਸੇਬਨਾਈ॥੭੭॥ ਸਬੈਬਾਤਪੁਰਾ। ਬਰੇਸੁਧਸੁਰਾ। ਪ

ਨੇ ਲੋਗ ਮਾਂਹੀ ਛਪੈ ਗਾ ਸੁਨਾਹੀ ॥ ੧੮ ॥ ਅਲੇ ਛਾਨ ਸੀਗਾ ਕਰੈ ਗਾ ਸੁ
 ਜੀਗਾ ॥ ਧੁਜਾ ਲੈ ਨਗਾਰੇ ॥ ਗੜ੍ਹ ਲੈ ਗੁਮਾਰੇ ॥ ੧੯ ॥ ਸਫਾ ਯੈ ਇਨਾਰੀ ॥
 ਦਿਵੈ ਗਾ ਬਿਦਾਰੀ ॥ ਇਤੈ ਕੋ ਚੁਗਤਾ ॥ ਰਹੈ ਗਾ ਨਰਤਾ ॥ ੨੦ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਯੈ
 ਬਖਾਨੀ ॥ ਅਮੀ ਸੁੱਧ ਬਾਨੀ ॥ ਪੁਨੀ ਯੈ ਸੁਕੀਨਾ ॥ ਨਿਪ ਬੋਲ ਲੀਨਾ ॥ ੨੧ ॥
 ॥ ਅਯੋਤੀ ਰਤੁ ਲਾ ॥ ਨਿਪ ਸੁੱਧ ਰੁੱਲਾ ॥ ਕਹਾ ਨਾ ਬਰਾਈ ॥ ਸੁਨੇ ਰੁੱਲਤ
 ਈ ॥ ੨੨ ॥ ਜਿਤੀ ਤੇਰ ਸੈਨਾ ॥ ਬੁਲੇ ਅੰਸ ਬੈਨਾ ॥ ਜਨਿ ਤਾ ਸਬਾਨੀ ॥ ਸਿ
 ਨਾ ਲੈ ਬੁਲਾਨੀ ॥ ੨੩ ॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਪਾਂਚ ਕੋ ਸਸੀਗਤਿ ਇਕ ਅ
 ਈ ॥ ਸੁਨ ਰੁੱਲਾ ਬੈਰਾੜ ਸੁਭਾਈ ॥ ਤਾਂ ਕੇ ਜੁਧ ਸਿਖਾਟਨ ਕਾਜਾ ॥ ਕਿੰਤ ਕ
 ਕਰਤ ਗਗੀ ਬਨਿਟਾਜਾ ॥ ੨੪ ॥ ਸਸਤ ਅਸਤ ਸਜ ਸੁਰ ਪਿਆਦੇ ॥
 ਤਿਨ ਕੋ ਖੋਸਨ ਭੇਜ ਕਟਾਦੇ ॥ ਫੇਕੀ ਤਿਨ ਪ੍ਰਤਿਤੁ ਪਕਰ ਲਾਨੀ ॥ ਕਿਸ
 ਨ ਆਵੈ ਘਾਉ ਗਮਾਨੀ ॥ ੨੫ ॥ ਪੈ ਤਿਨ ਕੋ ਸਸਤ ਰਨਹੀ ਕਰਨਾ ॥ ਖੋਸੀ
 ਬਸਤ ਇਕ ਗਰਧਰਨਾ ॥ ਦੇਨੀ ਹੋਗ ਫੇਰ ਸੁਨ ਭਾਈ ॥ ਸੀਗਤ ਜੁ ਕਹ
 ਜੁਧ ਸਿਖਾਈ ॥ ੨੬ ॥ ਬਿਬਿਧ ਬਚਨ ਅੰਸੈ ਪਰਕਾਰਾ ॥ ਕਰੁਣਾ ਸਿੰਧ
 ਕਰੈ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਰੁੱਲੇ ਕਉਂ ਇਹ ਬਿਧ ਕਹਿ ਬੈਨਾ ॥ ਸੀਗਤ ਕਉਂ ਕੀਨੀ
 ਇਤ ਸੈਨਾ ॥ ੨੭ ॥ ਹਮਈ ਹਾਂ ਜੀਗਲ ਮੈ ਭਾਈ ॥ ਪਾਹੁਣ ਚਾਗੀ ਬੈਰੇ ਅ
 ਈ ॥ ਈਹ ਕੇ ਜੋ ਲੋਗ ਗਟਾਰਾ ॥ ਗੀਰੈ ਰੈਗੇ ਆਪ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ੨੮ ॥ ਤੁਮ
 ਕੋ ਖੋਸਨ ਜੇ ਮਗ ਆਵੈ ॥ ਸਸਤ ਅਸਤ ਗਹਿ ਤਾ ਸਦਿ ਖਾਵੈ ॥ ਤੁਮ ਨਿ
 ਜ ਖਬਰ ਦਾਰਹੇ ਇਭਾਈ ॥ ਜੁਧ ਕਰੇ ਇਨ ਸੀਗ ਬਨਾਈ ॥ ੨੯ ॥ ਲਾ
 ਠੀ ਸੋਟ ਖੜਗ ਸੁਬਾਧੀ ॥ ਤੁਮ ਲਬਾਧ ਚਲੇ ਸਰਸਾਧੀ ॥ ਯੈ ਕਹ ਉਨ
 ਕਉ ਧੀਰਧਰਾ ॥ ਯੈ ਇਕ ਮਾਨੁ ਖਤਹੀ ਪਠਾਯੋ ॥ ੩੦ ॥ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥
 ॥ ਸੀਗਤ ਭਈ ਸੁਚੇਤ ਸਭ ਬਚਨ ਹਜੂਰ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ॥ ਉਤ ਰੁੱਲੇ ਕੀ ਫ

ਉਜਸਤਤਹੀਪਹੁਚੀਆਨ॥੯੧॥ ॥ਭੁਜੰਗਪ੍ਰਯਾਤਛੰਦਾ॥ ॥ਇ
 ਤੈਮਾਰਮਾਰੰਕਹੇਯਾਸੁਧਾਏ॥ਉਤੈਲਾਡਸੇਟਾਉਨੈਖੰਗਚਾਏ॥ਕਿਨ੍ਹਬ
 ਨਗੋਰੀਧਨੰਨਾਲਧਾਰੀ॥ਬਧੇਚਾਰਚੰਗੀਸੁਮਾਰੀਉਚਾਰੀ॥੯੨॥
 ਇਹੈਆਨਖੇਸੈਵਹੈਨਖੁਸਾਣੈ॥ਭੁਨੈਮਾਰਮਾਰੰਸੁਧਮੰਉਠਾਏ॥ਬਡੇ
 ਸੇਰਕੀਨਸੁਨੇਆਪਤਾਈ॥ਲਖੈਦੀਨਬੰਧੰਉਚੰਹੋਇਜਾਈ॥
 ੯੩॥ਜਿਮੰਚੋਜਸਾਰਹੁਵੈਤੈਨਬਾਨੈ॥ਡਲਾਸੈਨਉਹਾਂਇਤੇਸੀਗਜਾ
 ਨੈ॥ਬਡੇਜੁੱਧਹੁਆਦੁਹੁਓਰਭਾਰੀ॥ਉਨੈਲੈਬੰਦੁਕੰਹਨੀਜਾਨਕਾਰੀ॥
 ੯੪॥ਇਹੈਸਾਟਧਾਨੰਰਹਾਸੀਗਸਾਰੇ॥ਚਲੇਆਟਈਹਾਂਉਨੀਬਿੰਬ
 ਕਾਰੇ॥ਤਬੈਦੀਨਬੰਧੰਡਲੇਕੋਸੁਨਾਈ॥ਦਿਖੈਜੁੱਧਡਲਾਭੁਯੇਭਾਰਭ
 ਈ॥੯੫॥ਇਸੀਭਾਂਤਿਜਾਨੇਮਲੇਛਾਨਸੀਗਾ॥ਸਦਾਜੁੱਧਕੈਹੈਦੁੱਕੈ
 ਏਕਰੰਗਾ॥ਸੁਨਾਦੰਨਗਾਰੇਨਿਸਾਨੰਬਨਾਈ॥ਸਫਾਏਮਲੇਛੀਦਿਵੈ
 ਗੇਉਠਾਈ॥੯੬॥ ॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਇਹਬਿਧਕਟਤਕਨਿਰਖਕ
 ਰਭੁਏਆਪਪਰਸੀਨਾ॥ਸੀਗਤਸਤਤਕਰੀਰਹੀਗਯੇਮਾਲਨਹੀਛੰ
 ਨਾ॥੯੭॥ ॥ਭੁਜੰਗਪ੍ਰਯਾਤਛੰਦਾ॥ ॥ਪੁਨੀਸੀਗਸਾਰੇਪ੍ਰਭੁਜੀਸੁ
 ਨਾਈ॥ਬਿਨਤੋਗਤੀਰੰਰੋਨਾਹੁਭਾਈ॥ਬਿਨਸਸਤੁਕੇਸੀਨੰਰੰਭੇਡ
 ਜਾਨੇ॥ਗਹੇਕਾਨਤਾਕੇਕਿਤੈਲੈਸਿਧਾਨੇ॥੯੮॥ਇਹੈਮੋਰਆਗਿਆ
 ਸੁਨੈਲੈਪਿਆਰੇ॥ਬਿਨਤੋਗਕੇਸੀਦਿਵੈਨਾਦਿਦਾਰੇ॥ਇਹੈਮੋਰਬੈਨ
 ਮੰਨੈਗਾਸੁਜੇਈ॥ਤਿਸੈਇਛੁਪੁਰੰਸਭੈਜਾਨਸੇਈ॥੧੦੦॥ਕਿਪਾਸਿ
 ਧਜੂਨੈਜਬੈਮੈਸਗਾਯੇ॥ਸੁਨਿਓਸਿੱਖਸੰਤੰਮਹਾਮੇਦਪਾਯੇ॥ਤਿਸੀ
 ਜਾਨਮੇਲੇਲਗੇਪੁਰਮਾਹੀ॥ਇਕੇਮੱਲਵੈਣੰਤਹੀਨਾਰਿਆਈ॥੧੦੧॥
 ॥ਉਚੇਸਦਦੇਦੀਚਲੀਤੈਨਆਈ॥ਬਧੇਚੰਗਭਾਰੇਤਹੀਤੈਨਜਾਈ॥

ਜਿਤੇ ਸੱਦ ਨਾਰੀਤਿ ਸੀ ਜਾਇ ਗਾਏ ॥ ਕਹਾਰੀ ਮਮੇਰੀ ਸਕੇ ਮੈਂ ਬਤਾਏ ॥
 ੧੦੨ ॥ ਕਛੁ ਏਕ ਆਪੀ ਸੁਣੈ ਬੈਨ ਜੇਈ ॥ ਇਤੈ ਲੈ ਬਖਸੇ ਸੁਨੇ ਸਾਰ ਸੇ
 ਈ ॥ ਹਜੂਰ ਸੁਤੀ ਰਿਉਨੈ ਜੈਸ ਗਾਯੋ ॥ ਇਨੈ ਜੋਇ ਜੀਤੈ ਇਤੈ ਲੈ ਲਖ
 ਯੋ ॥ ੧੦੩ ॥ ॥ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਸੱਸੀਏ ਦਾੜੀਏ ਚਿੰਟੀਏ ਪੱਗੋ ॥ ਨਾਉਂ ਸੁ
 ਲੱਖਣੀ ਮੈਂ ਬਸਾਂ ਚਬੋ ॥ ਅਰਜ ਕਰੇ ਦੀ ਜੇ ਕੋਈ ਫਲ ਲੋਗੋ ॥ ਨਿਤ ਨ
 ਮਜ ਪੇਦੀ ਚਲਿ ਆਈ ਅੰਗੋ ॥ ੧੦੪ ॥ ॥ ਪਾਧੜੀ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਉਚੇ
 ਨਿਸੰਗਤਿ ਨ ਕਰਉ ਨਾਇ ॥ ਗਾਇਓ ਸੁਸੱਦ ਸਨ ਮਖੀ ਆਇ ॥ ਸੁਨ
 ਮੈਂ ਸਨਾਥ ਬਿਗਾ ਸਿਓ ਜੁਸ ਦਾਹਿ ॥ ਗੰਦ ਗੰਦ ਹੋਇ ਬਿਹੰਦਾ ॥ ੧੦੫ ॥
 ਤਿਹ ਨਿਕਟ ਬੇਲ ਨਿਜ ਕਹੇ ਬੈਨਾ ॥ ਇਹ ਪਦੁ ਫੇਰ ਸੁੰਦਰ ਸੁ ਬੈਨਾ ॥ ਤਿਹ
 ਪਦੁ ਫੇਰ ਤੈ ਸਹ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਤਿਹ ਸੁਨਤ ਨਾਥ ਜੁਗ ਕਰ ਜੁ ਸਾਰਾ ॥ ੧੦੬
 ॥ ॥ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਫੇਰ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਹ ਨਾਰਿ ਸੁਨਾਇ ਸੁਯਾ ਬਿਧ ਸੈ ਮੁਖ
 ਕੰਜ ਉਚਾਰੀ ॥ ਲੇਖਨ ਤੇਰ ਸਾਏ ਕਲਿ ਖੋਜ ਗਈ ਸਕਲਾ ਨਿਰਨੈ ਸੁ
 ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਜਾਹਿ ਤਿਯਾ ਤੁਹਿ ਦੇਇ ਦਏ ਸੁਤ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲੋਕ ਖੋਲਤੀ
 ਰਾਰੀ ॥ ਯੈ ਸੁਨ ਨਾਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਈ ਮਨ ਇਛਤ ਪਾਇ ਬਰੇ ਬਰ ਭਾਰੀ ॥
 ੧੦੭ ॥ ਧਾਮ ਗਈ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਨਾਥ ਕੇ ਬਾਂਝ ਬਧੂ ਸੁ ਸਭਾ ਗਾਨਿ ਭਾਰੀ
 ॥ ਪੁਰ ਰਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਜਸ ਪਾਵਨ ਸਾਵਨ ਜਮੇ ਘਨ ਦੇਸ ਮੰਝਾਰੀ ॥ ਆਵ
 ਤੁਰੈ ਇਕ ਜਾਵਤ ਸੰਗਤਿ ਕੀਤ ਕੋਟ ਕਰੈ ਨਰ ਨਾਰੀ ॥ ਪਾਵਤ ਹੈ ਮਨ
 ਇਛਤ ਜੇ ਬਰ ਕੰਨ ਕਮੀ ॥ ਇਹ ਕੈ ਦਰ ਬਾਰੀ ॥ ੧੦੮ ॥ ॥ ਪਾਧੜੀ ਛੰਦ
 ॥ ॥ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਜਨ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਇਤ ਕਰੇ ਚਰਿਤ ਅਨਗਨਤ
 ਜਾਨਾ ॥ ਬੈਠੇ ਸੁਜਾਨ ਤੈਨੈ ਸੁਭਾਨਾ ॥ ਭਬ ਬਚਨ ਦਛੰਨੈ ਕਰ ਬਖਾਨਾ ॥
 ੧੦੯ ॥ ਇਹਿ ਆਸਿ ਘਮ ਆਯੋ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ਹਮੁ ਸੁਦਛੰਨੈ ਕਰ ਪਾਨਾ ॥

ਦੇਸਾਨ ਦੇਸ ਕਰਹੈ ਦੀਦਾਗਾ ॥ ਇਹ ਬਾਤ ਸੁਨੀ ਕੀ ਨਿਰਾਧਾਗਾ ॥ ੧੧੦ ॥
 ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਯੈ ਸੁਨ ਕਰ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਬਾਤਾ ॥ ਸਭ ਕੀ ਛੁਤੀ ਆਂ ਲੈ
 ਰੁਰ ਪਾਤਾ ॥ ਰੁਰ ਅਰਦਾਸ ਕਰੈ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਆਰੋ ਪਾਛੈ ਬਰਨਤ ਜੋਈ ॥
 ॥ ੧੧੧ ॥ ਬਾਰੀ ਘਰ ਦਰ ਬਾਰੀ ਦੇਈ ॥ ਖਾਸ ਹਜੂਰ ਦੀ ਫਾਨ ਸੁਰੋਈ ॥
 ਤਿਨ ਪ੍ਰਭ ਜੂਕੇ ਤੀਰ ਸੁਨਾਈ ॥ ਅੰਸੁ ਭਾਂਤਿ ਲੈ ਅਰਜ ਕਰਾਈ ॥ ੧੧੨ ॥
 ਦਖਣ ਕਾ ਸਾਹਿਬ ਕੋ ਕਾਜਾ ॥ ਬਰਨਤ ਜਾਨ ਗਰੀਬ ਨਿਟਾਜਾ ॥ ਆਸ
 ਟਵਿਓ ਜੀਗਲ ਮੈਂ ਕੀਜੈ ॥ ਦਖਣ ਭੁੱਠ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਲੀਜੈ ॥ ੧੧੩ ॥ ਇਹ
 ਤੇ ਭੁਲੀ ਬਾਤ ਨਹੀਂ ਢੰਗਾ ॥ ਆਰੋ ਨਿਰਖੇ ਸਾਹ ਉਰੀਗਾ ॥ ਜਿਨ ਯਾ ਬਿ
 ਧਤੁ ਮਸੇ ਛਲ ਕੀਨਾ ॥ ਕੂਚ ਕਰਾਇ ਸੈਨ ਪਠ ਦੀਨਾ ॥ ੧੧੪ ॥ ਬੀਰ ਅੰ
 ਬੀਰ ਸਿੰਘ ਅਸਧਾਰੀ ॥ ਸਾਹਿਬ ਜਾ ਦੇ ਬਰ ਅਟਤਾਰੀ ॥ ਜਿਹ ਪਾਪੀ
 ਛਲ ਕਰਹੈ ਘਾਏ ॥ ਤੁਮ ਤਾ ਕੇ ਸਨਮੁਖ ਉਠ ਧਾਏ ॥ ੧੧੫ ॥ ਬਾਪ ਬੀ
 ਧ ਅਪਨੇ ਜਿਨ ਆਰੋ ॥ ਅਟਰ ਮੀ ਤੋ ਕੇ ਤਾਰਿ ਅਗਾਰੋ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਨਮੁਖ
 ਜਾਨ ਸੁਜੇਈ ॥ ਆਛੀ ਬਾਤ ਨ ਤੁਮ ਕੋ ਰੋਈ ॥ ੧੧੬ ॥ ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਦੇਹੁ ਰੇ
 ਬਾਨਾ ॥ ਤਟ ਤੀਰ ਬਲੈ ਦੰਡ ਕਰਾਨਾ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਨਮੁਖ ਚਲ੍ਹਿ ਮੁਕੀਦਾ ॥
 ਉਚ ਨੀਚੁ ਕਰਹੈ ਨਰ ਨੀਦਾ ॥ ੧੧੭ ॥ ॥ ਇਹ ਗਾ ॥ ॥ ਬਸਨ ਮਾਲੁ
 ਧਨ ਲਛਮੀ ਤੁਪਕ ਤੇਗ ਧਨ ਬਾਂਨਾ ॥ ਸਰਬ ਚਲਿਓ ਇਤ ਅਟਈ
 ਰੁਖਨ ਨਾਗ ਕਿਕਾਨਾ ॥ ੧੧੮ ॥ ਕਾਤੁ ਮਰੇ ਅਟਕੇ ਪਕੇ ਤਹ ਗਏ
 ਬਿਨ ਦਯਾਲਾ ॥ ਅਦਭੁਤ ਦੇਸ ਬਿਰਾਜਈ ॥ ਭਾਟ ਭਗਤ ਕੀ ਚਾਲਾ ॥
 ੧੧੯ ॥ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਧਨੀ ਛੀਰ ਮਾਲਾ ॥ ਕਮੀ ਕੌਨ ਕਾਲਾ
 ॥ ਸੁਜਾਤੇ ਉਦਾਸਾ ॥ ਕਰੇ ਸੋ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ੧੨੦ ॥ ਕਹੀ ਰੁਲ ਆਈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ
 ਕੋ ਸੁਨਾਈ ॥ ਇਹੈ ਦੇਸ ਤੇਰਾ ॥ ਕਰੇ ਜੁ ਬਸੇਰਾ ॥ ੧੨੧ ॥ ਸਬੈ ਰਾਵ ਗਾਨੇ

॥ ਭੁਵੈ ਦਾਸ ਜਾਨੇ ॥ ਇਤੈ ਹੀ ਬਿਰਾਜੇ ॥ ਤੁਹਾ ਕੋ ਨ ਕਾਜੇ ॥ ੧੨੨ ॥ ਘਨੀ
 ਬਾਰ ਲਾਈ ॥ ਡੁਲੇ ਜੂਸੁ ਲਾਈ ॥ ਕਹਾ ਜੇਰ ਮੇਰਾ ॥ ਟਿਰੇ ਬਾਰ ਤੇਰਾ ॥ ੧੨੩ ॥
 ॥ ਅਗੇ ਹੈ ਉਰੀਗਾ ॥ ਡੁਲੇ ਕੋ ਨ ਢੰਗਾ ॥ ਦਗ ਜਾਸ ਪਾਈ ॥ ਇਤੀ ਯੈ ਕ
 ਰਾਈ ॥ ੧੨੪ ॥ ਘੁਰੇ ਗੈ ਖਜਾਨੇ ॥ ਭੁਟੇ ਪੀਰ ਗਾਨੇ ॥ ਘਨੈ ਯੈ ਸਮਾਜਾ
 ਕਰੈ ਅੰਸਕ ਜਾ ॥ ੧੨੫ ॥ ਟਿਰੇ ਖੋਰ ਬਾਲੇ ॥ ਇਥੇ ਕੀਨ ਕਾਲੇ ॥ ਲਰੈ
 ਜੋਨ ਆਈ ॥ ਮਰੈ ਹੈ ਭੁਲਾਈ ॥ ੧੨੬ ॥ ਅਜੀ ਬਾਲ ਨਾਰੀ ॥ ਹਨੇ ਕਾ ਭ
 ਲਾਰੀ ॥ ਸੁਪਾਪੇ ਮਲੇ ਛਾ ॥ ਕਰੈ ਨੀਚ ਪੇਛਾ ॥ ੧੨੭ ॥ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥
 ਅੰਧ ਅਜਾ ਦਿਜ ਬਨਕ ਸਿਸਰੇ ਗੀ ॥ ਪਿਗਾ ਸੁਜੋਇ ॥ ਇਨ ਕੇ ਬਧ ਕੀਨੇ
 ਪ੍ਰਭੁ ਮਹਾ ਪਾਤਕੀ ਹੋਇ ॥ ੧੨੮ ॥ ॥ ਭੁਜੀ ਗਪੁ ਯਾਤ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਜਿਨੈ
 ਤਾਤ ਭਾਤ ਸਗੇ ਲੈ ਸੀ ਘਾਰੇ ॥ ਕਹਾ ਅੰਰ ਮੀਤਿ ਤਿਨ ਕੇ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਅਹੋ ਸੇ
 ਮਲੇ ਛੰ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇ ਉਰੀਗਾ ॥ ਡੁਲੇ ਪਾਸ ਤਾ ਕੇ ਕਹੇ ਕਾਇ ਢੰਗਾ ॥ ੧੨੯ ॥
 ਇਤੀ ਭਾਂਤਿ ਜਾਨੇ ਡੁਲੇ ਅੰਦਿ ਦਾਨਾ ॥ ਭੁਨੈ ਬੈਨ ਨੀਕੇ ਕਿਤੀ ਯੈ ਬਿਧਾਨਾ
 ਪੁਨੀ ਦੀਨ ਬੀਧੀ ਸਭੇ ਕੁ ਜੁਨਾਈ ॥ ਘਨੈ ਕੈ ਸੁਰੀ ਜਿਯੇ ਕਹਾ ਤੋਨ ਜਾਈ ॥
 ੧੩੦ ॥ ॥ ਤੁਮੰ ਕਾਚ ਬਾਤੇ ਕੁ ਮੇ ਕਾਇ ਕਾਈ ॥ ਹਮ ਖਾਲ ਸੇ ਜੁ ਬਨੀ ਤੈ ਸਮਾ
 ਈ ॥ ਸਹੀ ਸੱਤਿ ਜਾਨੇ ਤਹੀ ਮੇਰ ਪਾਨਾ ॥ ਗਏ ਬਾਝਤੀ ਹਾਨੀ ਜੈ ਟਿਕ
 ਨਾ ॥ ੧੩੧ ॥ ॥ ਕਹਾ ਸੇ ਮਲੇ ਛੰ ਕਰੈ ਗਾ ਲਗਾਈ ॥ ਅਸੀ ਕੇਤ ਜੂ ਜੀ ਕਰੀ
 ਸੇ ਭੁਲਾਈ ॥ ਅਬੈ ਨਾਸ ਤਾ ਕੇ ਕਰੈ ਗਾ ਬਨਾਈ ॥ ਪਿਤਾ ਦਾਦ ਬੀਸੀ ਕਹ
 ਤੋਨ ਹਾਈ ॥ ੧੩੨ ॥ ॥ ਕਹਾ ਮਤ ਮੰਦੇ ਕਰੇ ਰੇ ਲੁਗਾਈ ॥ ਹਮ ਸੱਤਿ ਜਾਨਾ
 ਇਸੀ ਮੈ ਭੁਲਾਈ ॥ ਸਭੇ ਦੇ ਸਦੇ ਸੀ ਕਰੈ ਗੇ ਦਿਦਾਗਾ ॥ ਦਿਸੀ ਦੱਛਨੇ ਸੀ
 ਸਭੇ ਜਾ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ੧੩੩ ॥ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ॥ ਦੁਖ ਟੋਕੈ ਪ੍ਰਭੁ ਜੁ ਚਲਿਓ
 ਸਕਲ ਰਹੀ ਕਰ ਜੇਗਾ ॥ ਉਚ ਨੀਚ ਸਭਹੂੰ ਸੁਨੇ ਨਹੀ ਰਹਤ ਬਿਧ ਕੇਰਾ ॥

੧੩੪॥ ਯੋਸੁਨ ਕੈ ਬਤੀਅੰ ਸਭੈ ਭਰਮੀ ਖਲਕ ਅਪਾਰਾ ਉਚ ਨੀਚ ਨਰ
 ਨਾਰ ਸਭ ਗਨਤੀ ਕਰਤ ਹਜ਼ਾਰਾ ॥ ੧੩੫॥ ਕਿਤਕ ਬੀਰ ਬੈਰਾਤ ਬਲੈ
 ਸੇਢੀ ਸੁਤ ਖਾਟਾ ਭਾਜ ਗਏ ਨਿਸ ਅੰਧ ਮੈ ਕੀਨੇ ਕਾਰਜ ਘਾਟਾ ॥ ੧੩੬॥
 ॥ ਦਰਬਾਰੀ ਘਰ ਬਾਰ ਜੁਤ ਚਾਕਰ ਬੀਰ ਹਜ਼ਾਰਾ ਗਏ ਭਾਜ ਸੇਢੀ ਸ
 ਭੈ ਕੀਨੇ ਸਦਨ ਉਜਾਰੀ ॥ ੧੩੭॥ ॥ ਤੇਟਕ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਦਿਨ ਏਕ ਪ੍ਰਭੂ
 ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਕਯੋ ॥ ਨਿਜ ਰਾਇ ਰੁਲਾ ਸੁ ਬੁਲਾਇ ਲਯੋ ॥ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਕ
 ਹਾ ਬਚਨ ਤਬ ਹੀ ॥ ਸੁਨ ਬੀਰ ਅਬੈ ਬਤੀਅੰ ਸਭ ਹੀ ॥ ੧੩੮॥ ਚਲ
 ਦਛਨ ਕੇਹ ਮਸਾਬ ਅਬੀ ॥ ਨਹਿ ਚਿੰਤ ਕਰੇ ਮਨ ਮੈ ਸੁਕ ਬੀ ॥ ਨਿਜ
 ਦਛਨ ਰਾਜ ਰਿਧੀ ਸਿਧ ਜਾ ॥ ਤੁਮ ਕੇ ਦਿਹ ਗੇ ਬਹੁ ਤੇ ਬਿਧ ਜਾ ॥ ੧੩੯॥
 ਮਨ ਮੱਧਿ ਕਛੁ ਨਿਜ ਲਿਖਾਵਹਿ ਗਾ ॥ ਨਿਰਸੰਸ ਸਹੀ ਸਤਿ ਪਾਵਹਿ
 ਗਾ ॥ ਯਹ ਬਾਬਰ ਨਤੁ ਸਮਾਰ ਅਬੈ ॥ ਨਿਜ ਦੇਵਹਿ ਗੇ ਤੁਹਿ ਰਾਜ ਸਬੈ
 ॥ ੧੪੦॥ ਤਿਨ ਕੀ ਨਿਜ ਅੰਧ ਸੁ ਆਨ ਪੁਜੀ ॥ ਤੁਮ ਸਤ ਜੋ ਕਛੁ ਨਹਿ
 ਗੁਣੀ ॥ ਇਨ ਪਾਪਨ ਘੋਰ ਜੁ ਪਾਪ ਕਰੇ ॥ ਦਿਨ ਫੈਨ ਲਖੇ ਇਨ ਸੀਸ
 ਸਰੇ ॥ ੧੪੧॥ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਪ੍ਰਭੂ ਬਿਸਤਾਰ ਘਨੀ ॥ ਤਿਹ ਸਾਬ ਨਿਪੇਸ
 ਜੁ ਬਾਤ ਭਨੀ ॥ ਨਹਿ ਚਿੰਤ ਬਿਖੈ ਤਿਨ ਏਕ ਧਰੀ ॥ ਇਸ ਬੇਲ ਉਠੇ ਤ
 ਟੈ ਸੁ ਘਰੀ ॥ ੧੪੨॥ ਜਬ ਜਾ ਉਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਸਾਬ ਅਬੈ ॥ ਯਹ ਦੇ
 ਸ ਉਜਾਰ ਸੁਹੇਇ ਸਬੈ ॥ ਬਿਨ ਮੋਹਿ ਨਹੀਂ ਅਹਿ ਦੇਸ ਬਸੈ ॥ ਅਮ ਜਾ
 ਉਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਸਾਬ ਕਸੈ ॥ ੧੪੩॥ ਇਹ ਦੇਸ ਦੁਆਲੇ ਜਾਨ ਸਹੀ ॥
 ਨਿਜ ਭੁਤ ਭਵਿਖ ਬਸੰਤ ਅਹੀ ॥ ਪੁਨ ਜੰਤ ਜੁਹੇਇ ਅਸੀਸ ਕਰੇ ॥ ਨਹਿ
 ਮੋਹਿ ਬਿਨ ਇਹ ਦੇਸ ਰਹੇ ॥ ੧੪੪॥ ॥ ਨਿਰਾਜ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਅਸੀਜੁ
 ਬੈਨ ਗੋਰਿ ਗਾ ॥ ਨਹੀਂ ਇਥੈ ਸੁਹੇਰਿ ਗਾ ॥ ਇਥੈ ਜੁ ਦੇਸ ਨਾ ਬਕੇ ॥ ਬਸੰ

ਤ ਅੰਤ ਮਾਇਕੇ ॥ ੧੪੫ ॥ ਤੁਰੰ ਮੁਰੰ ਉਚਾਰਿਕੇ ॥ ਗਏ ਕਿਤੇ ਸਿਧਾਰਿਕੇ
 ॥ ਨ ਮਾਇ ਅੰਤ ਮਾਟਈ ॥ ਗਿਰੰ ਬਪੇ ਬ ਗਾਟਈ ॥ ੧੪੬ ॥ ॥ ਰਸਾ
 ਟਲ ਟੁੰਦਾ ॥ ॥ ਸੁਨੇ ਡੁਲ ਭਾਈ ॥ ਚਲੇ ਸਾਬ ਪਾਈ ॥ ਦਿਲੀ ਕੇਰ ਰਾ
 ਜਾ ॥ ਦਿਵੇ ਤੇ ਹਿ ਸਾਜਾ ॥ ੧੪੭ ॥ ਛਿਤੇ ਲੈ ਪ੍ਰੀਤੀ ਸੀ ॥ ਧਰੇ ਤੇਰ ਸੀ ਸੀ ॥
 ਇਤੀ ਨਾਬ ਗਾਈ ॥ ਨਹੀ ਤਾਸ ਭਾਈ ॥ ੧੪੮ ॥ ਮਨਿ ਮੇ ਨਾ ਹਿ ਬੈਨਾ ॥
 ਮਹਾ ਮੂੜ ਅੰਨਾ ॥ ਨਹੀ ਨਾ ਹਿ ਲਾਗੀ ॥ ਸੁਜੀਤੀ ਅਭਾਗੀ ॥ ੧੪੯ ॥ ॥
 ਦੇਹ ਰਾ ॥ ॥ ਸਰਬ ਖਲ ਕੁਰਮੀ ਤ ਬੈ ਰਹਿ ਮੇ ਖਾਲ ਸਾ ਸਾਥਾ ॥
 ਦਛਨ ਨਾਬ ਪਾਨ ਕੀ ਸੁਨੇ ਪਾ ਆ ਗਾਥਾ ॥ ੧੫੦ ॥ ॥ ਚੰ ਪਈ ॥
 ॥ ਅਸਤ ਚਲ ਦਿਨ ਮਟ ਜੂਗ ਯੋ ॥ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰ ਪਰਨ ਮਹਿ ਭ
 ਯੋ ॥ ਕੁਮਦੀ ਦੀ ਪਉਡ ਗਬਿਗ ਸਾਨੇ ॥ ਨਿਜ ਨਾਇਕ ਕੀ ਜੀਤ ਪਛਾਨੇ ॥
 ੧੫੧ ॥ ਕੁਲਟਾ ਤ ਸਕਰ ਅਟਰ ਉਲੂਕਾ ॥ ਜਹਾਂ ਤਹਾਂ ਬੋਲਤ ਮਲ
 ਕੂਕਾ ॥ ਮਾਇ ਚੋ ਕੇਰ ਸਕਲ ਨਿਸਚਾਰੀ ॥ ਬਿਗ ਸਾਨੇ ਸਭ ਸੁਨ ਪਰ
 ਟਾਈ ॥ ੧੫੨ ॥ ਸਕਲ ਨਿਸਾ ਬੀਤੀ ਸੁਖ ਸਾਥਾ ॥ ਨਿਜ ਗਹਿ ਜੇਏ ਤਿ
 ਆਪਤਿ ਸਾਥਾ ॥ ਨਿਰਖ ਨਿਸਾਪਤਿ ਹਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾਈ ॥ ਸਕਲ ਅਉ
 ਖਦੀ ਅਸਦਿ ਚੁਆਈ ॥ ੧੫੩ ॥ ॥ ਦੇਹ ਰਾ ॥ ॥ ਸਕਲ ਰੋਨ
 ਬੀਤਤ ਭਈ ॥ ਅਨੰਦ ਸੰਤਿ ਹਰੰ ਰਾ ॥ ਖਲ ਦਲ ਸਕਲ ਸੰਘਾਰਿਕੇ
 ਚਦੁ ॥ ਇਤੈ ਨਿਪ ਅੰਗ ॥ ੧੫੪ ॥ ॥ ਕਬਿਤਾ ॥ ॥ ਪੁਰਬ ਪੀਪਰਾਨੇ
 ਅੰਧ ਕਾਰ ਲੈ ਸਿਧਾਨੇ ਚੋਰ ਕੁਲਟਾ ਲਜਾਨੇ ਲਖ ਅਭਾ ਦਿਨ ਨਾਬ
 ਕੀ ॥ ਤਾਰਕਾ ਲਜਾਨੀ ਦੀ ਪਕੁਮਦੀ ਮੁਝਾਨੀ ਉਤ ਚਕਈ ਸੁਜਾਨੀ
 ਦੇਖ ਕੀਤ ਬਾਤ ਨਾਬ ਕੀ ॥ ਜਲ ਜਖਿਰਾਨੇ ਛੁਟੇ ਭੈਰ ਕੰਜ ਮਿਅਾਨੇ ਸੀ
 ਖਦਿ ਦੁਖ ਪੁਰਾਨੇ ਸੀਤ ਨਾਨ ਦਾਨ ਗਾਥ ਕੀ ॥ ਪਾਟਨ ਭਯੋ ਜਹਾਨ ਚਦ

ਮੇਰੇ ਤੇ ਨਤਨ ਲਈ ਛੀਨ ਠਕੁਰਾਈ ਸਸਿਜੁ ਕੇ ਮਾਥਕੀ ॥੧੫੫॥
 ॥ ਸੁਏ ਯਾ ॥ ॥ ਭੋਰ ਨਿਹਾਰ ਸਭੈ ਨਰਨਾਰਿ ਲੋਗੋ ਨਿਜ ਕਾਰ ਸੁਆ
 ਨਿਦ ਪਾਈ ॥ ਧਾਮ ਤੇ ਬਾਹਰ ਆਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਅੰਬੁਜੋਯੈ
 ਫੁਰਮਾਈ ॥ ਬਾਰ ਮੰਗਾਇ ਸੁਕੈ ਮੁਖ ਮੰਜਨ ਕੀਨ ਸਨਾਨ ਤਬੈ ਸੁਨਭ
 ਈ ॥ ਤੂੰ ਦਰਜੀ ਪਸਮੀ ਪਟ ਸੁੰਦਰ ਆਨ ਦਏ ਸੁਹਜੂਰ ਬਨਾਈ ॥
 १੫੬॥ ਓਹੁ ਸਭੈ ਨਿਜ ਅੰਗ ਸੁ ਸਾਹਿਬ ਯਾ ਬਿਧ ਸੋ ਬਤੀਅੰ ਮੁ
 ਖ ਸਾਰੀ ॥ ਬਾਜ ਸੁਗਾਜਨ ਪੈ ਸਭਹੀ ਨਿਜ ਡਾਰਹੁ ਜੀਨ ਹਮੇਲ ਸੁਧ
 ਗੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਚਾਰ ਕੀਘਾ ਸਜ ਸਾਰ ਸੁਲੈ ਦਸਤਾਰ ਜੁ ਕੇ ਸਸਟਾਰੀ
 ॥ ਭੁਖਨ ਅੰਗ ਸਭੈ ਕਲਗੀ ਜਿਗਯੋ ਬਰਨੀ ਸੁ ਅਭੁਤ ਅਪਾਰੀ ॥
 १੫੭॥ ॥ ਨਿਰਾਜ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਪਾਇਤ ਸੀਸ ਈਸੁ ਕੇ ਜਿਗ ਕਲਿ
 ਗਯੋ ਸਜੈ ਕਰਿ ਸੁਮਾਰ ਤੰਡਕੀ ਕਿਜੇ ਤਚੰਦਕੀ ਲਜੇ ॥ ਦਿਪਤ ਮੇਤ
 ਹੀ ਠਕੈ ਸਨੈ ਅਨੂਪ ਰਾਜ ਈ ॥ ਪਰੀ ਕਨਕ ਕੁੰਦਨ ਅਸੀ ਅਰੁ ਬਿ
 ਰਾਜ ਈ ॥ ਪਿਟੀ ਚਲੀਤ ਖੰਜਰੀ ਅਸੀਤ ਨੀਰ ਧਾਰਿ ਕੈ ॥ ਸਨਧ ਬੱਧ
 ਆਟ ਪੀਹੁ ਯੈ ਕਹੈ ਓਚਾਰਿ ਕੈ ॥ ਕਰਿ ਸੁਏ ਕਰਾਂ ਪਰੇ ਦੁਤੈ ਸੁਬਾਨ
 ਸੋ ਰਿਖੈ ॥ ਕਹੀ ਟਹੀਰ ਤੋਰੀ ਮੈ ਕਰੇ ਸੁਰੇਰ ਲੋਹੀ ਮੈ ॥ ੧੫੮॥ ॥
 ਵੇਹਰਾ ॥ ॥ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਜੁ ਕੇ ਕਹਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੇਤ ਇਹ ਭਾਇ ॥ ਚਲ
 ਡੇਰਾ ਆਗੇ ਕਰੇ ਹਮਰੂ ਆਟੁ ਤਧਾਇ ॥ ੧੫੯॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥
 ਮਾਰਟਾਰ ਕੇ ਰਾਹ ਜੁ ਜਾਨਾ ॥ ਦੀਨ ਬੀਧ ਨਿਜ ਕਰਮੇ ਪਾਨਾ ॥ ਅਰਬ
 ਵਾਰ ਭਾਖੈ ਇਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਯਾਰ ਭਯੋ ਪ੍ਰਭ ਗਾਇ ॥ ੧੬੦॥
 ਸਨਤ ਬੈਨ ਪਾਇ ਕਹੈ ਦਿਆਲਾ ॥ ਭੁਏ ਠਾਂਢ ਤਤ ਛਿਨ ਦਰ ਹਾਲਾ ॥
 ਚਰਨੇ ਤਰਪਲ ਦੇ ਸੁਰਕਾ ਬਾ ॥ ਭੁਏ ਸੁਆਰ ਹਜੂਰ ਸਿਤਾ ਬਾ ॥ ੧੬੧॥

॥ ਅੰਨ੍ਹੇ ਦਿਸਾ ਸੁਆਰ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਮੱਧਿ ਬਿਰਾਜਿਤ ਦੀਨ ਦਯਾਰਾ ॥ ਅੰਧੇ ਦ
 ਰਸ ਦਿਪਤਿ ਤਿਹ ਸਮੈ ॥ ਕੌਨ ਸੁਜਾਨ ਕਹੈ ਕਰ ਗਮੈ ॥ ੧੬੩ ॥ ॥ ਝੁਲ
 ਨ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਸੀਸ ਪੈ ਤਾਜ ਲੈ ਸੋਨ ਕਲਗੀ ਧਰੀ ਲਾਲ ਹੀਰੇ ਜੌਰੀ
 ਜਗਮਗਾਵੈ ॥ ਸਬ ਜਪੰਨ ਖਚੇ ਗੁਲ ਕਸੇ ਭਿਤ ਸਚੇ ਝਲ ਕਮਾਨੀ
 ਦਕੀ ਯੈ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਓਪ ਅਪਾਰ ਕਰਤਾਰ ਮੈ ਸੀ ਧਰੀ ਨਿਰਖ ਦੀਦਾਰ
 ਹੀ ਬਰਨ ਆਵੈ ॥ ਪਗਟ ਪਰਚੰਡ ਤੁਈ ਲੋਕ ਸੇਭਾ ਕਰੈ ਪੇਖ ਤਿਹ ਸੀ
 ਤ ਸੁਰ ਸਰਬ ਪਾਵੈ ॥ ੧੬੪ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਏਹਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫ
 ਤੇ ਸਭ ਕੇ ਸੁਨਤ ਉਚਾਰਾ ॥ ਦਛਨ ਕੇ ਦਛਨ ਪ੍ਰਭੂ ਚਢੇ ਚਰਨ ਜਗ ਧਾਰਾ ॥
 ੧੬੫ ॥ ਨੈਪਲ ਮੂਰਤ ਚਸੇ ਦਿਨ ਨੈ ਹੀ ਮਾਸ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਜਾਮ ਦਮ ਦਮੈ
 ਮੱਧਿ ਮੈ ਬਸੇ ਸੁ ਦੀਨ ਦਯਾਰਾ ॥ ੧੬੬ ॥ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਧਮਾਦੁ ਸੁ ਬਰਨਿ
 ਯੇ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਪਰਸਾਦਿ ॥ ਆਗੇ ਕਥਾ ਤੇਈ ਸਮੀ ਬਰਨੇ ਅੰਤਰ ਅ
 ਦਿ ॥ ੧੬੭ ॥ ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਿਲਾਸ ਦਮ ਦਮੈ ਕਮਰ ਖੋਲ ਦਛ
 ਨ ਕੇ ਪਾਨ ਕਰ ਬਰਨ ਨੈ ਨਾਮ ਤੇਈ ਸਮੇ ਧਿਆਇ ਸਮਾਪਤਿ ॥
 ਸਤੁ ਸੁਭ ਮ ਸਤੁ ॥ ੨੩ ॥ ॥ ਅਫਜੂ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥
 ਜਿਹ ਜਿਹ ਦਿਸ ਪ੍ਰਭੂ ਜੁਗ ਯੇ ਸੁਖ ਸੈ ਕਰਤ ਪਾਨਾ ॥ ਟਹੈ ਕਥਾ ਬਰ
 ਨਨ ਕੋਰੈ ਸਭ ਹੀ ਸੁਨਹੁ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ॥ ਦਛਨ ਪਾ
 ਨ ਪ੍ਰਭੂ ਕੋ ਜਾਨਾ ॥ ਖਰ ਭਰ ਭਈ ਸਰਬ ਹੀ ਬਾਨਾ ॥ ਲੋਕ ਲੋਕ ਪੂਰਨ ਗ
 ਰ ਮੰਤ੍ਰਾਗਾ ॥ ਚਿੰਤਾ ਤੁਰ ਨਿਰਖ ਮੈ ਸੀਸਾਗਾ ॥ ੨ ॥ ॥ ਝੈਯਾ ॥ ॥ ਭੀਲ
 ਬਲੀ ਸੁ ਦਿਲੀ ਸੁਨ ਕਾਬਲ ਆਗਰ ਮੈਰ ਮੈ ਬੇਰ ਰਿਵਾਰੀ ॥ ਜੇਧ
 ਪਿਸੈਰ ਲਹੈਰ ਕੁਸੁ ਪੂਰਨ ਟਕਿਧੈ ਸੁ ਬਧੈਰ ਮੰਤ੍ਰਾਗੀ ॥ ਸੁਰਤ ਮੈ ਮ
 ਛਰੀ ਪੁਨ ਬੀਦਰ ॥ ਗੋਲ ਕੁੰਡੇ ਮੁਲਤਾਨ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਹਿਤ ਭੁਇ ਓ ਬਰ

ਬੋਲ ਜਹੀ ਤਹ ਕੀਨ ਪੁਰੁ ਜਬ ਬਾਜ ਸਟਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ॥ ਬ
 ਰਨ ਬਿਰੀਚ ਜਟੀਸ ਸੁਰ ਮਾਤ ਲੇਸ ਧਨ ਰਾਇ ਕੋ ਪਚੋਡ ਲਖ ਨਾਬ
 ਕੀ ਯੋ ਬਰਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ੪ ॥ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੇਦਾ ॥ ॥ ਕਿਸ
 ਐਰਹੁ ਪੈ ਨਹੀ ਕੋ ਪਕੀਜੈ ॥ ਸਫਾ ਏਮ ਲੇਛੀ ਅਬੈ ਰਾਇ ਦੀਜੈ ॥ ਗ
 ਉ ਬਿੰਪ ਸਾਧੁ ਸਬੈ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਸਦਾ ਸੰਖ ਬੇਦੰ ਧੁਨਿ ਨਾਦ ਗਾਏ ॥ ੫ ॥
 ਬਿਨ ਆਪ ਨਾਥੀ ਅਸੀ ਕੋਇ ਨਹੀ ॥ ਨਿਜੀ ਸੀਸ ਦੇ ਕੈ ਕਰੈ ਦੁਰਤਾਹੀ
 ॥ ਜਿਨੈ ਦੇਵ ਦੁਆਲੇ ਸਬੈ ਤੀਰਥਾਹੀ ॥ ਕਰੈ ਵੰਡ ਸਾਰੇ ਗਨੈ ਕਉਨ ਅ
 ਹੀ ॥ ੬ ॥ ॥ ਭੁਮੁ ਆਪ ਦੀਨੀ ਇਨੈ ਬਾਦ ਸਾਹੀ ॥ ਘਨੇ ਸੀਸ ਦੇ ਕੈ ਲਈ ਫੇ
 ਰ ਗਈ ॥ ਬਡੇ ਪਾਪ ਕੀਨੇ ਇਨੁ ਨੀਚ ਪਾਪੀ ॥ ਅਬੈ ਨਾਸਤਾ ਕੋ ਭੁਖੇ ਅ
 ਪਧਾਪੀ ॥ ੭ ॥ ॥ ਅਸੀ ਬੈਨ ਗੋਕੋ ਸੁਰੀ ਸੀਸਿ ਧਾਏ ॥ ਸੁਧਾ ਮੰਚੁ ਗਡੇ ਮੁ
 ਨੀ ਸੀਪ ਠਾਏ ॥ ਤੁਹ ਨਾਰਦੀ ਸਿਉ ਤੈਥੋਂ ਪਠਾਯੋ ॥ ਬਡੇ ਦੇਵ ਜਾ ਕੈ ਅਰ
 ਧਾਮ ਆਯੋ ॥ ੮ ॥ ॥ ਮਰਿਯੋ ਆਇ ਆਪੀ ਮਹਾ ਦੁਖ ਦਾਈ ॥ ਪੁਨਿ ਪੁਤ
 ਤਾ ਕੇ ਲਰੇ ਆਪ ਧਾਈ ॥ ਇਹੈ ਜਨ ਗਾਥਾ ਅਗੈ ਜੁ ਕਹੈ ਹੋ ॥ ਅਬੈ ਦੀ
 ਨ ਬੀਧੀ ਪਿਆਨੈ ਸੁਨੈ ਹੋ ॥ ੯ ॥ ॥ ਜਬੈ ਆਪ ਨਾਥੀ ਕਰੈ ਕੂਚ ਭਾਈ ॥ ਸ
 ਭੈ ਲੇ ਬਿਗੜੈ ਰਹੇ ਤੋਨ ਜਾਈ ॥ ਕਿਤੇ ਕੋ ਪਰੇ ਮੀਚ ਲਯੋ ਸੰਗ ਆਯੋ ॥
 ਨਹੀ ਐਰ ਸਾਰੇ ਇਤੈ ਤੈ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ੧੦ ॥ ॥ ਸੁਰਾਮਾ ਤਿਲੋ ਕਾਇਹੈ ਦੇਇ
 ਭਾਈ ॥ ਗਏ ਮਾਨ ਆਗਿ ਆਪੁ ਕੀ ਬਡਾਈ ॥ ਪੁਨਿ ਐਰ ਜੇਤੇ ਗਏ ਚੇ
 ਰ ਗਤੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਜੁ ਕੀ ਨ ਬਾਤੰ ਪਛਾਤੀ ॥ ੧੧ ॥ ॥ ਉਚੈ ਏਕ ਦੀਬਾਖ
 ਰੇ ਆਪ ਧਾਈ ॥ ਕਿਨੈ ਲੈ ਹਜੂਰੀ ਸਿਖੰ ਲੈ ਸੁਨਾਈ ॥ ਨਹੀ ਸਾਬ ਰੁਲਾ
 ਇਤੈ ਆਪ ਆਯੋ ॥ ਤੁਥੈ ਦੀਨ ਬੀਧੀ ਅਸੀ ਲੈ ਸੁਗਾਯੋ ॥ ੧੨ ॥ ॥ ਨ ਰੁਲਾ
 ਨ ਮੱਲਾ ਹਮੁ ਸਾਬ ਅਲਾਜਹਾ ਆਪ ਜਾਉ ਤੁਹਾ ਆਪ ਖੱਲਾ ॥ ਸਿਸੀ

ਬਾਲ ਏਵੇ ਮੁਝੈ ਜਾਨ ਪਾਲੇ। ਕਈ ਦੂਰ ਹੋਤ ਨ ਨਿਰਖ ਮੋ ਨਿਰਾਲੇ॥ ੧੩
 ॥ ਇਸੇ ਰੋਜ ਕੈ ਕੈ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਸਿਧਾਏ। ਜਹ ਰੋਰ ਆਗੈ ਚਲੇ ਤਾ ਸਆ
 ਏ॥ ਪੁਰੀ ਸੰਗਤਾ ਕਾ ਹੁਤੇ ਨਾਮੁ ਆਹਾ। ਕਿਪਾ ਸਿੰਧ ਜੁ ਕਾਲ ਗਮੇ ਰੋਰ
 ਤਾਹਾ॥ ੧੪॥ ਪੁਨ ਪਾਤ ਕਾਲਿ ਤਹਾਂ ਤੇ ਸਿਧਾਰੇ। ਹੁਤੇ ਕੋਲ ਨਾਮੰ ਪੁਰੀ ਕੋ
 ਅਗਾਰੇ। ਕਰੇ ਕੂਚ ਕੂਚਿ ਕਿਧੈ ਜੂ ਸਿਧਾਏ॥ ਚਲੇ ਆਗ ਸਰਸੇ ਮਨੇ ਅ
 ਪ ਆਏ॥ ੧੫॥ ਇਥੇ ਦੇਸ ਮਾਰੂ ਜਹ ਨੀਰ ਨੀਚਾ। ਜਲ ਪ੍ਰੇਮ ਭਰੇ ਕ
 ਰੇ ਉਚ ਮੂਚਾ। ਚਦੇ ਜਾਨ ਤਾਤੇ ਥਲੀ ਦੇਸ ਆਏ। ਜਹ ਆਕ ਨੀਸੰਥ
 ਲਿ ਰੋਤ ਛਾਏ॥ ੧੬॥ ਤਹਾ ਏਕ ਗਾਵੇ ਥਲੀ ਮਧਿ ਆਯੋ। ਤਹਾਂ ਦੁਆਰ
 ਦਾਦੁ ਅਛੈ ਸੇ ਬਨਾਯੋ। ਉਤੇ ਆਪ ਥਾਨ ਲਗੇ ਰੋਰ ਆਈ। ਭਲੀ ਸੁ
 ਧ ਜਾਗਾਂ ਅਛੀ ਸੀ ਬਨਾਈ॥ ੧੭॥ ਬਨੀ ਚਾਰ ਸਾਲਿ ਦਿਪੈ ਧਰਮ ਆ
 ਛੀ। ਮਨੇ ਬਿਸੁ ਕਰਮੇ ਕਰੀ ਆਪ ਕਾਛੀ। ਮਹਾਂ ਸੁਧ ਕੂਪੀ ਲਗੀ ਫੁਲ
 ਟਾਰੀ। ਚਿਥੇ ਲੀ ਗੁਲਾ ਬੀ ਬਿਧੂਪੀ ਅਪਾਰੀ॥ ੧੮॥ ਸੁਰੇਂਦਾ ਕਲਗਾ
 ਜੁਹੀ ਕੂਜ ਸੇਰੇ। ਲਖੈ ਜਾਨ ਹਾਰੀ ਕਿਧੈ ਚਿਤ ਮੋਰੇ। ਤਹਾਂ ਸਾਧ ਬਾਲੀ
 ਤਿਨੁ ਕੋਰ ਪਵੇ। ਗਿਰਾ ਗੂੜ ਸੁਧੀ ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਰਵੇ॥ ੧੯॥ ਸੁਭੇ ਗੋਬ
 ਪੇਥੀ ਰਟੈ ਗੀਤ ਗਾਵੇ। ਲਗੇ ਭੂਖ ਪਿਆਸੀ ਨ ਚਿਤਿ ਫੁਲਾਵੇ। ਸਦਾ
 ਨਾਨ ਦਾਨੀ ਜਪੈ ਖੰਗ ਕੇਤਾ। ਬਿਨ ਨਾਥ ਨਾਮੀ ਨਹੀ ਅੰਨ ਦੇਤਾ॥ ੨੦॥
 ਅਸੀ ਸਾਧ ਦਾਦੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਸੁਗਾਥਾ। ਸੁਨੀ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਸਭੈ ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਥ
 ॥ ਜਿਸੇ ਜੁਧ ਸਾਰੇ ਪੁਰੀ ਨੀਦ ਹੁਏ। ਕਈ ਲੱਛ ਸੈਨੀ ਮਲੇ ਛਾਨ ਮੂਏ॥
 ੨੧॥ ॥ ਤੇਟ ਕਛੀਦਾ॥ ॥ ਪੁਨ ਜੁਧ ਕਿਧੈ ਚਮਕੈ ਰਘਨੇ। ਦਹ ਲ
 ਛ ਮਲੇ ਛਾਨ ਸੈਨ ਗਨੇ॥ ਜਿਹ ਸਾਹਿਬ ਜਾਦਿ ਸੁਚਾਰ ਲਗੇ। ਬਰਸਿ
 ॥ ਕਿਧੈ ਰਨ ਮਧਿ ਜਗੇ॥ ੨੨॥ ਇਹ ਸਾਰ ਬਿਤਾਂਤ ਜਿਤੇ ਸਬਹੀ। ਤਿ

ਨ ਸਿੱਖ ਨ ਪਾਸ ਸੁਨੋ ਸਭ ਹੀ ਪੁਨ ਕਾਜ ਹਜੂਰ ਦਿਵਾਰ ਗਯੋ ਪ੍ਰਭ
 ਆਦਰ ਸਾਥ ਬਿਠਾਇ ਲਯੋ ॥੨੩॥ ਜਬ ਬੈਠ ਗਯੋ ਪਗ ਕੀਜਤਾ
 ਤਿਨ ਯਾ ਬਿਧ ਸੇ ਮੁਖ ਬੈਠ ਰਹਾ ਫਹੁ ਖਤੋਂ ਸੁਨ ਲੇਹੁ ਅਬੀ ॥੨੪॥
 ਹਿ ਚਿੰਤ ਕਰੇ ਮਨ ਮੱਧਿ ਕਬੀ ॥੨੪॥ ॥ ਦੇਹ ਰਾਗ ॥ ॥ ਦਾਦੂ ਦਾਦੂ
 ਰਕਨ ਨਿਰਦਾਵੇ ਦਿਨ ਕੱਟਾ ਕੇਤੀ ਸੈਦਾ ਕਰ ਗਈ ਏਸ ਪਸਾਰੀ ਦੇ
 ਹੱਟਾ ॥੨੫॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਯਾ ਬਿਧ ਸੇ ਦੇਹ ਤਿਨ ਕਹਾ ਦਾਦੂ ਦਾ
 ਸੁਸਾਧ ਨਿਜ ਅਹਾ ਜੇ ਦਾਦੂ ਤੁਮਨੈ ਅਸ ਕੀਤਾ ਤਬ ਯਹਿ ਚਾਰਿਤ੍ਰ
 ਹੋਇ ਸਿਰਬੀਤਾ ॥੨੬॥ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਬਾਚੁ ॥ ਦੇਹ ਰਾਗ ॥ ਦਾਦੂ ਦਾਦੂ
 ਖਕੈ ਸਭ ਕੋ ਲਈ ਮੇਲੁ ਟਾਏ ਕੋ ਰਹ ਸੀ ਖਾਲਸਾ ਹੁਰ ਹੱਥ ਮਰਸੀ
 ਹੁੰਟਾ ॥੨੭॥ ॥ ਭੂਜੀ ਗਯਾ ਅਤ ਛੰਦਾ ॥ ਜਬ ਬੈਦੀਨ ਬੀਧਿ ਤਿਸੇ ਯੋ
 ਸੁਨਾਯੋ ਤਬੈ ਸਾਧ ਤੋਨੈ ਦਹਾ ਅੰਗ ਗਯੋ ਟਪੈ ਖੋਲ ਭੇਦੀ ਤੁਮੈ ਜੋ
 ਸੁਨਾਯੋ ਕਬਾ ਦੀਨ ਬੀਧਿ ਬਿਲ ਮੰਨ ਲਾਯੋ ॥੨੮॥ ॥ ਦੇਹ ਰਾਗ ॥
 ਦਾਦੂ ਸਮਾ ਬਿਚਾਰਿ ਕੈ ਕਲਕ ਲੀਜੈ ਭਾਇ ਜੇ ਕੋ ਮਾਰੈ ਫੀਮ ਇੱਟ
 ਲੀਜੈ ਸੀਸ ਚਢਾਇ ॥੨੯॥ ॥ ਨਿਰਾਜ ਛੰਦਾ ॥ ਕਲੀ ਜਗਤ
 ਮੰਤਿ ਹੈ ॥ ਰਹੈ ਮਹਿਤ ਸੰਤਿ ਹੈ ॥ ਖਿਮਾ ਸੁਧੀ ਰਧਾਰ ਹੀ ਟਹੀ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰ
 ਹੀ ॥੩੦॥ ਹਨੈ ਜੁ ਸੈਲ ਈਟ ਕਾ ਸੁਟਾ ਸੁਲਾਠ ਬੀਠ ਕਾ ਲਏ ਜਿ
 ਕੋ ਸੁਮਾਰਈ ਬੋਝ ਟਪੈ ਸਹਾਰਈ ॥੩੧॥ ਇਹੈ ਮਤੰਤ ਸੰਤ ਕਾ ਕ
 ਹਾ ਤੁਮੈ ਬਿਅੰਤ ਕਾ ਇਹੈ ਤਿਨੈ ਜੁ ਗਾਇਯੋ ਤਬੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਨਾਇਯੋ ॥
 ੩੨॥ ॥ ਦੇਹ ਰਾਗ ॥ ॥ ਦਾਦੂ ਸਮਾ ਬਿਚਾਰਿ ਕੈ ਕਲਕ ਲੀਜੈ ਭਾਇ
 ਜੇ ਕੋ ਮਾਰੈ ਫੀਮ ਇੱਟ ਪੱਥਰ ਦੀ ਚਮਕਾਇ ॥੩੩॥ ॥ ਅਮ੍ਰਿਤ ਲਾ ॥
 ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਸੇ ਜਬ ਉਤਰ ਪ੍ਰਭੁ ਜੁ ਗਾਇਯੋ ਬਿਗਸਤ ਭੀ ਸਭ ਸਭ

ਸੁਮੇਦ ਬਦਾਇਯੋ। ਧੰਨ ਧੰਨ ਤਬ ਦਾਦੁ ਬਚਨ ਬਖਾਨਿਯੋ। ਹਿਕ੍ਰਿਪ
ਸਿੰਧ ਤਬ ਯਾ ਬਿਧ ਭੇਦ ਪ੍ਰਮਾਨਿਯੋ। ੩੪॥ ਕਲੀਕਾਲ ਜੁਗ ਘੋਰ ਬ
ਰੇ ਅਬ ਆਇਯੋ। ਉਚ ਨੀਚ ਕੇ ਸੀਸ ਤੇਜ ਇਹ ਛਾਇਯੋ। ਈਟ ਉ
ਠਾਟ ਤ ਆਗਜੇ ਪਾਹਨ ਚਾਈਏ। ਹਿਤ ਬਾਇਹ ਕਲ ਜੁਗ ਮੱਧਿ ਜੀਤ
ਕਰ ਜਾਈਏ। ੩੫॥ ॥ ਭੁਜੀਗ ਪ੍ਰਪਾਤ ਛੰਦਾ। ॥ ਬਿਨ ਤੇਗ ਰ
ਪੰ ਸਰੰਹਾ ਬਧਾਰੇ। ਨਹੀ ਸਾਧ ਮਾਨੈ ਸੁ ਕੇਉ ਬਿਚਾਰੇ। ਕਲੀਕਾਲ
ਘੋਰ ਮਧੀ ਜੀਵ ਜੇਈ। ਮਹਾ ਸੁਧ ਬੁਧ ਕਿਤੇ ਏਕ ਕੇਈ। ੩੬॥ ਹਿ
ਪਾਸਿ ਧ ਜੂਨੈ ਇਹੈ ਯੋ ਬਿਚਾਰੀ। ਗਰਬਿਯੋ ਪਿਬ ਨੀਕ ਅਸੀਨਾ ਮਧ
ਗੀ। ਸਦਾ ਫੈਨ ਦਿਵਸਿ ਜਪੈ ਗੋ ਅਕਾਲੀ। ਤਬੈ ਰਿਧ ਸਿਧਿ ਦਈ ਤਾਸ
ਆਲੀ। ੩੭॥ ਜਿਤੇ ਬੈਰ ਮੇਸੋ ਇਨੈ ਜਾਨ ਕੀਨੇ। ਸਬੈ ਏਸੁ ਲੈਹੈ ਭੁਲੀ
ਭਾਂਤਿ ਚੀਨੇ। ਸਭਾ ਲੈ ਮਲੇ ਛੀ ਕਰੇਗਾ ਸੁਦੂਰੀ। ਟਹੈ ਰਹਿਨ ਪੈਰੈ ਮਿਲੈ
ਗਾਹ ਜੂਰੀ। ੩੮॥ ॥ ਚੋਪਈ। ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਤਾਕੇ ਸਾਥ ਸੁਧਾਰਾ
ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਭੀ ਗਾਥ ਅਪਾਰਾ। ਸੁਨ ਕਰ ਅਧਿਕ ਮੇਦ ਤਿਨ ਪਾਯੋ।
ਧੰਨ ਧੰਨ ਕਰ ਬਚਨ ਅਲਾਯੋ। ੩੯॥ ਇਹੈ ਦਿਵਸ ਰੇਰਾ ਤਿਤ ਰਹਾ।
ਬਹੁਰੇ ਕੂਚ ਸੀਮੁਖ ਕਹਾ। ਧੁਜਾ ਪਤਾ ਕਾ ਨਾਦ ਵਜਾਏ। ਪੁਨ ਕਰ ਪਮ
ਨਤਹਾ ਤੇਧਾਏ। ੪੦॥ ॥ ਇਹ ਗਾ। ॥ ਪੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਆਏ
ਤਹਾਰਾ ਜਪੁਤਨ ਕੇ ਦੇਸਾ। ਆਨ ਆਨ ਗਜਾ ਮਿਲੇ ਜੇਧਾ ਬਰੇ ਨਰੇਸ
॥੪੧॥ ॥ ਚਉਪਈ। ॥ ਵਛੋਨ ਦੇਸ ਬਿਚੋ ਛੁਨ ਮਹਾਂ। ਬਾਪੀਕੂ
ਪ ਸਰੋਵਰ ਜਹਾਂ। ਸੀਦਰ ਨਗਰ ਭੂਮ ਸੁਖ ਦਾਈ। ਸੁਰ ਨਰ ਨਿਰਖ
ਰਹੈ ਉਰਝਾਈ। ੪੨॥ ॥ ਐਯਾ। ॥ ਆਛੁ ਬਸੀਨ ਅਸੀਨ ਅਨੁ
ਪਮ ਦੇਸਨ ਦੀ ਰਦ ਕੂਪ ਬਗੀਚੇ। ਬਾਜ ਗਇੰਦ ਨਰਿੰਦ ਪਿਥੀ ਪਤਿ

ਸੋਭਤਧੈ ਅਪਨੇ ਸੁਖੁ ਬੀਚੇ ॥ ਵੇਟ ਕਿਧੋ ਸਮਤੁ ਲਭਿ ਆਨਰ ਪੁੰਨ ਪ
 ਦਾਰਥ ਸੰਤਨ ਸੀਚੇ ॥ ਯੋ ਉਪਮਾ ਵਹੁ ਦੇ ਸਬਿ ਰਾਜਿ ਤਤਾ ਸਨਹੀ ਜਿ
 ਹ ਬਾਝੁ ਸੁਖੀਚੇ ॥ ੪੩ ॥ ਕੁਚ ਕਰੰਤ ਦਯਾ ਨਿਧ ਆਵਤ ਯਾ ਬਿਧਿ ਸੋ
 ਵਹੁ ਪੈਂਡ ਮਝਾਰੀ ॥ ਰਾਜ ਕਿਧੋ ਰਜਪੁਤ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪਤਿ ਬਾਤ ਸੁਨੈ ਸਭ
 ਹੀ ਨਿਰਧਾਰੀ ॥ ਆਨ ਹਜੂਰ ਮਿਲੈ ਪਦ ਪੰਕਜ ਭੇਟ ਲਏ ਕਰ ਮੱਧਿ
 ਸੁਭਾਗੀ ॥ ਹੋਤ ਖੁਸੀ ਤਿਨ ਪੈ ਕਰੁਨਾ ਨਿਧ ਦੇਵਤ ਧੈ ਬਰ ਇਛਤ ਭਾਰੀ
 ॥ ੪੪ ॥ ਸਾਖਿ ਸੁਨੀ ਤਿਤ ਮਾਰਗ ਭੀਤਰ ਏਕਤ ਹੀ ਨਗਰ ਬਰ ਆਯੋ
 ॥ ਫੇਰ ਲਗਿਯੋ ਪੁਰ ਕੋਜ ਬਹੀ ਤਿਤ ਆਨ ਕਿਸੈ ਸਿੱਖ ਮੈ ਸੁਨਾਯੋ
 ॥ ਮੇ ਮਨਸਾ ਅਬ ਪੂਰੀ ਭਈ ਨਿਜ ਕਾਜ ਇਹੀ ਗੁਰ ਦੇਵ ਸਿਧਾਯੋ ॥
 ਮੈ ਸ ਉਚਾਰ ਹਜੂਰ ਤਿਨੈ ਤਟ ਫੇਰ ਪ੍ਰਸੰਗ ਕਿਧੋ ਸੁ ਅਲਾਯੋ ॥ ੪੫ ॥
 ॥ ਮੇਰ ਸੁਆਲ ਦਯਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧ ਏਕ ਸੁਤ ਧੈ ਸੁਪੂਰ ਸੁਭਾਗੀ ॥
 ਆਪ ਕੀ ਆਹਿ ਸੁਮੰਗ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧ ਆਇ ਸਹੇਇ ਕਰੋ ਪਗ ਆਗੀ ॥
 ਸੰਤਤ ਆਇ ਨਹੇਤ ਜਨੀ ਗ੍ਰਿਹ ਤੋਨ ਸਮੈ ਪੁਰੁ ਸੈ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਹੋਇ
 ਸੁਤਾ ਸੁਹਜੂਰ ਦਿਵਾਂਚਲ ਯਾ ਬਿਧਿ ਸੇ ਮਨ ਮੈ ਮੁਰਜਾਰੀ ॥ ੪੬ ॥ ਰੈਨ
 ਦਿਨ ਸੁਬਿਚਾਰਤ ਆਰਤ ਕੋਨ ਸੰਜੇ ਗ ਕਰੇ ਤਿਤ ਜਾਊ ॥ ਮਾਰਗ ਦੂਰ
 ਹਜੂਰ ਬਸੈ ਜਿਤ ਕੋਨ ਚਰਿਤ ਕਹੇ ਉਠ ਧਾਊ ॥ ਯਾ ਗਿਨਤੀ ਮੱਧਿ ਰੋ
 ਲਤ ਬੇ ਬਪ ਕੇਤ ਕੋ ਸੋਜ ਲਏ ਸਪੁਜਾਊ ॥ ਆਪ ਸੁਧੀਨ ਸੁਤਾ ਵਹੁ
 ਧੀਨ ਹਿ ਜਾਹਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਦਰਸਨ ਪਾਊ ॥ ੪੭ ॥ ॥ ਚਿਪਈ ॥ ॥
 ਇਹ ਪੁਰੁਜੂ ਕਰੁਨਾ ਅਬ ਕੀਜੈ ॥ ਯਾ ਕੋ ਬਾਹ ਖੁਸੀ ਮੁਹ ਦੀਜੈ ॥ ਤੁਮ
 ਪੁਰੁਜੂ ਹੋ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ਸਭ ਤੇ ਭੀਨ ਸੁਮੱਧਿ ਤਮਾਮੀ ॥ ੪੮ ॥ ਯੋ ਤਿ
 ਨ ਉਪਮਾ ਕਰੀ ਅਪਾਰੋ ॥ ਜਾਕਉ ਆਵਤ ਵਾਰਨ ਪਾਰੋ ॥ ਤਬ ਸਾਹਿਬ

ਜੀਇਹਬਿਧਕਰਾਬੋਲਖਾਲਸੇਜੁਯੋਰਗਾ॥੪੯॥ਸਰਬਸਮਗਰੀ
ਬੇਗਲਿਆਵਹੁਕਰਨਕੁਚਗੁਰਨਹੀਲਾਵਹੁਤੋਨਸਿੱਖਤੇਹਰ
ਤੇਜਾਨਾਇਹਕਾਰਜਕੀਨੋਤੁਗਵਾਨਾ॥੫੦॥ਅਰਿਇਛਮਨੁਤੀਨ
ਕਾਈ॥ਕੇਵਲਤੋਨਦਾਸਹਿਤੁਭਾਈ॥ਸਰਬਸਮਗਰੀਤਤਛਿਨਜੇਈ॥
ਏਆਇਆਖਾਲਸਜੁਸੇਈ॥੫੧॥ਸਾਜਸਮਾਜਸਭੈਸੁਕਰਾਈ॥
ਆਨਕਦੰਦਤੁਤੁਰਬਜਾਈ॥ਤਾਸਸਿੱਖਕੀਇਛਕਾਜਾਕਾਰਜ
ਕੀਨਗਰੀਬਨਿਵਾਜਾ॥੫੨॥ਤੀਨਦਿਨਤੇਰਾਤਿਹਰਗਾ॥ਬਹੁਰੇਕੁ
ਚਸੀਮੁਖਕਰਾ॥ਚਲਤਚਲਤਆਏਤਿਹਥਾਨਾਅਦੁਤਦੇਸਮਹ
ਸੁਖਦਾਨਾ॥੫੩॥ਦੇਹਰਾ॥ਦਯਾਸਿੰਘਤਿਹਦੇਸਮੇਮਿਲੇਪ੍ਰਭੂ
ਸੋਆਇ॥ਗੁਰਜਦਾਰਦਿਲੀਗਏਵਹਇਹਰਾਹਨਜਾਇ॥੫੪॥ਸ
ਰਬਭੇਦਬਦਸਾਹਕੇਦਆਧਰਜਚਰਗਾਇ॥ਪਦਪੰਕਜਗਰਦੇਵ
ਕੇਬਰਨਯੋਤੀਰਬਨਾਇ॥੫੫॥ਨਿਰਜਛੀਦਾ॥ਜਿਨੈਸੁਗਾਂਟ
ਧਾਇਕੋ॥ਪਰੰਤਸਿੰਘਜਾਇਕੋ॥ਸੁਲੂਟਕੂਟਲੇਤਹੈ॥ਕਛੁਨਹਰ
ਨਦੇਤਹੈ॥੫੬॥ਮਿਲੈਜੁਲੈਕਆਇਕੋ॥ਬਸੈਪ੍ਰਸੇਦਪਾਇਕੋ॥
ਅਜਪ੍ਰਸੂਨਛੀਰਲੈ॥ਅਨਾਦਮੈਦਆਨਦੈ॥ਤਿਸੈਨਕੋਇਮਾਰੀ
॥ਬਸੈਜਹਾਨਸਾਰਈ॥ਜਹਾਨਭੇਟਪਾਈਐ॥ਨਿਸੀਕਲੂਟਲਆ
ਈਐ॥੫੭॥ਚੋਪਈ॥ਛੀਰਅਜਸਰਸਤਜੇਲਿਆਏ
ਆਨਹਜੁਰਦੇਗਮਹਿਪਾਏ॥ਤਾਪਰਚੜਕਰਕੋਊਨਜਾਈ॥ਸੁਖੀ
ਬਸੈਤਿਨਕੀਸੁਲੁਗਾਈ॥੫੮॥ਐਯਾ॥ਜੇਮਨਧਾਰਹੀਕ
ਰਕੇਬੈਠਤਭੇਟਨਦੇਤਕਛੁਗਰਬਾਹੀ॥ਤਾਪਰਖਾਲਸਕੋਪਚੜੈ
ਪੁਨਦੰਦਤੁਨਾਦਬਜੈਬਹੁਆਹੀ॥ਮਾਰਸੁਲੂਟਲਵੈਤਿਨਕੋਅਤ

ਅੰਨ ਬਸੰਨ ਰਹੈ ਤਿਤ ਨਾਹੀ ॥ ਲੰਕ ਹਨੁ ਜਿਮ ਕਾਲ ਦਈ ਤਨ ਸਾਗਰ
 ਜੋ ਮੁਨ ਰਾਜ ਕਰਾਹੀ ॥ ੬੦ ॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਕੁਚ ਕਰਤ ਆਵਤ
 ਇਹ ਭਾਤਾ ॥ ਮਾਰੋ ਜੁਨੀ ਸੁਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਮਾਰਗ ਕਠਨ ਪੱਥ ਕੀ
 ਪਾਟੀ ॥ ਗਾਡੀ ਤੋਪ ਜਾਤ ਨਹੀ ਬਾਟੀ ॥ ੬੧ ॥ ਅਸੁ ਉਸੁ ਅੰਖੇ ਮਗਜ
 ਹੀ ॥ ਯੋ ਬਤੀ ਆਕਿਨ ਆਖ ਸੁਨਾਈ ॥ ਤਬ ਕਰੁਨ ਨਿਧ ਕੀ ਓ ਉਪਾ
 ਇ ॥ ਤਾਤੇ ਲੀਨ ਵਹੀ ਰਹਣਾਇ ॥ ੬੨ ॥ ॥ ਮਾਰਗ ਸੁਨ ਬੇਇਕ ਨੇ
 ਰਾ ॥ ਤਿਹ ਦਿਸੁ ਲਿਖੇ ਆਪ ਕਾ ਰੇਰਾ ॥ ਚੜ੍ਹਿ ਪਾਟੀ ਉਪਰ ਗਿਰ ਅ
 ਏ ॥ ਅਦ ਭੁਤ ਦੇਸ ਅਜਾਇ ਬ ਜਾਏ ॥ ੬੩ ॥ ਧਰ ਇੰਦ ਫੁਲ ਫਲ
 ਦਲ ਛਾਏ ॥ ਬਾਪੀ ਸਰਵਰ ਨੀਰ ਸੁਭ ਜਾਏ ॥ ਛਾਇ ਅਨੂਪ ਤਰਨ
 ਕੀ ਬਨੀ ॥ ਨਿਰਖ ਤਾਸ ਮੇਹ ਤ ਜਗ ਧਨੀ ॥ ੬੪ ॥ ਚੜ੍ਹਿ ਪਾਟੀ ਉਪ
 ਰ ਜਬ ਆਏ ॥ ਤਿਹ ਇਕ ਦੂਤ ਸੰਦੇਸ ਸੁਨਾਏ ॥ ਬਾਬਰ ਕੇਨ ਤਾਹੀ
 ਬਰਨੰਦਾ ॥ ਬੀਚ ਸੁਪਰੇ ਜਾਇ ਜਮ ਫੰਧਾ ॥ ੬੫ ॥ ॥ ਮੇਰੀ ਗਸਾਹ ਗੋ
 ਨ ਕਰ ਗਯੋ ॥ ਜਰਬ ਸੰਜ ਤਜ ਬਿਦਾ ਸੁਭ ਯੋ ॥ ਛਾਤਿ ਗਯੋ ਸੁਭ ਮੁ
 ਲਖ ਖਜਾਨਾ ॥ ਕਾਲ ਗਸੇ ਬਲ ਕਛੁਨ ਬਮਾਨਾ ॥ ੬੬ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ
 ॥ ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਤਿਹ ਦੂਤ ਕੇ ਕਹਿ ਸੀ ਮੁਖ ਤਿਹ ਸੀ ਗਾ ॥ ਕਿਹ ਬਿਧ
 ਸੋ ਦਲ ਪਤਿ ਚਲੇ ਕਹਿ ਮੁਹਿ ਛੋਰ ਪ੍ਰਸੰਗਾ ॥ ੬੭ ॥ ॥ ਦੂਤ ਬਾਰੁ
 ਪੁਭ ਸੇ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਦੂਤ ਕਹੀ ਪੁਭ ਜੁ ਜਗ ਨਾਥਾ ॥ ਸੁਨਤ ਹਸ
 ਰਬ ਸੁਨਾਏ ਗਾਥਾ ॥ ਜੇ ਮੁਹ ਲੋਗਨ ਤੇ ਸੁਨ ਪਾਈ ॥ ਵਹੈ ਪ੍ਰਸੰਗ ਕਹੇ
 ਚਿਤ ਲਾਈ ॥ ੬੮ ॥ ॥ ਕੇਤ ਕਵਿਟ ਸ ਪੁਭ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਅੰਧ ਧੁੰਧ ਰਹ
 ਯੋ ਸਾਹ ਸੁਮਾਰਾ ॥ ਤਨ ਕ ਭੁਨਕ ਬਾਹਰ ਨਹੀ ਆਈ ॥ ਕਾਹ ਜਰਤ ਕੇ
 ਸੀ ਸ ਬਿਹਾਈ ॥ ੬੯ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਜੇ ਸੁਹਰਤ ਤਿਨ ਨਗਰ

ਮੈ ਮੁਸ਼ਨਿਜ ਸੁਨੀ ਸੁਧਾਰਾ ਸੇ ਕਰੁਨ ਨਿਧ ਬਰਨੋ ਤੁਮਰੇ ਤੀਰ ਪੁਕਾ
 ਰਾ ॥੧੦॥ ਜਬ ਕਾਗਦ ਦਹਿ ਗੁਰੂ ਕਾ ਹਜਰਤ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰਾ ਚਟ
 ਪਟ ਜਨ ਹਾਇਲ ਭਯੋ ਕਛੁ ਨ ਰਹੀ ਸੰਭਾਰਾ ॥੧੧॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥
 ਹੁਕਮ ਨਾਮ ਜਬ ਸਾਹਿ ਨਿਹਾਰਾ ਤਾਹੀ ਦਿਨ ਤੇ ਭਯੋ ਸੁਮਾਰਾ ਕਬਹੂੰ
 ਪ੍ਰਮਿਤ ਨੈਨ ਉਪਾਰੈ ਪੁਨ ਭੀਤਰ ਕੇ ਜਾਤ ਪਿਆਰੈ ॥੧੨॥ ਐਰ ਕਥਾ
 ਸੰਭਰੀ ਪਦ ਭਾਰੈ ਸਤ ਹੁਕਮ ਨਹੀ ਫਤੇ ਉਚਾਰੈ ਸੁਨ ਸੁਮਾਰੈ ਹੋਇ
 ਚਖ ਬੋਲਤਾ ਨਿਜ ਦਹਿਤਾ ਸੰਗ ਯੈ ਬਰ ਬੋਲਤਾ ॥੧੩॥ ਨੀਲਾ ਬਰ
 ਕੁਤਕਾ ਕਰ ਧਾਰੈ ਇਤ ਉਤ ਮੋਖਾਲ ਸਮਾਰੈ ਜੇ ਬਨਿਸਾ ਹਜਰਤ
 ਕੀ ਬੇਟੀ ਜਿਹ ਸਮਾਇੰਦ ਚੰਦ ਨਹੀ ਭੇਟੀ ॥੧੪॥ ਤਿਨ ਨਿਜ ਪਿਤ ਕੇ ਬ
 ਹੁ ਸਮਝਾਯੋ ਈਤ ਉਤ ਕੇ ਭੇਦ ਜਿਤਾਯੋ ਤਦ ਪਹੁਕਮ ਪਦਿਓ ਨਹੀ
 ਸਾਹਾ ਲਿਖ ਕਾਗਦ ਪਰ ਭਿਸਤ ਸਿਧਾਹਾ ॥੧੫॥ ਐਰ ਪਰੀ ਸੰਭਲ
 ਸਕਰ ਮਾਹੀ ਕਾਹੂ ਰਹੀ ਕਛੁ ਸੁਧ ਨਾਹੀ ਇਹ ਬਿਧ ਸੇ ਪ੍ਰਭ ਜੁ ਕਰ
 ਤਾਰਾ ਐਰੰਗ ਸੁਨਿਯੋ ਪੁਲੋਕ ਸਿਧਾਰਾ ॥੧੬॥ ਯੈ ਸੁਨ ਕਰਤ ਕੀ
 ਸੁਭ ਬਾਨੀ ਸੀ ਮੁਖ ਸਤਿਗੁਰ ਬਹੁਰ ਬਖਾਨੀ ਤਾਰੇ ਕਛੁ ਇਨਾਮ
 ਦਿਟਾਯੋ ਫਿਰ ਜਗਨਾਇਕ ਐਸ ਅਲਾਯੋ ॥੧੭॥ ਦੇਤੰਗ ॥ ਕਾ
 ਪਰ ਦਿਸਟ ਜਹਾਨ ਕੀ ਤਖਤ ਬਿਠੋ ਅਬ ਕੋਨਾ ਕੋਨ ਸੁਨ ਜੇ ਨਿਰਖ
 ਯੋ ਕਹਿ ਹਮ ਸੋ ਬਿਧ ਤੰਨਾ ॥੧੮॥ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ॥ ਤਾਰਾ ਮਾਜਮ
 ਸਾਹ ਕੇ ਬਡ ਸਪੁਰ ਜਗ ਦੀਨਾ ਕਾਜੀ ਮੁਗਲ ਪਰਾਨ ਸਿਖਲਏ ਮਰਤ
 ਬਾਈਨਾ ॥੧੯॥ ॥ ਐਯਾ ॥ ॥ ਯੈ ਸੁਨ ਬੈਨ ਦਯਾ ਨਿਧ ਸਾਹਿਬ
 ਮੇਨ ਰਹੇ ਪੁਨ ਫੇਰ ਉਚਾਰੀ ਅਜਮਤਾਰ ਸੁਲੋਗ ਕਰਕੇ ਪਤਿ ਦੀਸ
 ਕਲਾ ਜਗ ਐਰ ਬਿਚਾਰੀ ਰਾਜ ਦਯੋ ਹਮ ਸਾਹ ਬਹਾਦਰ ਜਾਨਤ ਹੈ

ਸਗਰੇਨਰਨਾਰੀ। ਸੇਵਕਰੀਹਮਰੀ ਬਹੁਭਾਂਤਨਿ ਇਛੁ ਇਹੈ ਮਨਮ
 ਧਿ ਬਿਚਾਰੀ॥ ੮੦॥ ਦੇਹਰਾ। ਸੇਕਹਕੈ ਪੁਤ੍ਰ ਕੁਚਕਰਲੈਘ
 ਰਨਕੇਤੀਗ। ਚਲੇ ਬੇਗ ਚਲਦੇਖੀ ਮੈ ਜਾ ਸੁਲਤਾਨੀ ਜੀਗ॥ ੮੧॥
 ਚੋਪਈ॥ ਸੇਕਹਕੈ ਬਤੀਅੰ ਚੜ੍ਹ ਪਾਏ॥ ਪਖਾਨ ਮੁਕਾਮਕ
 ਰਤ ਚਲਆਏ॥ ਧਰਜਏਕ ਉਚੇਤਹ ਲਹਾ। ਜਾਕੀ ਛਾਉ ਬਿਰਸਿ
 ਤਮਹਾ॥ ੮੨॥ ਅਧਿਕਛਾਮਤਾਕੀ ਜੁ ਸੁਹਾਈ। ਜਹਾਂ ਪਾਮਕੇਨਾਮ
 ਨਭਾਈ। ਤਾਹੀ ਤਰੇਕੀਓ ਬਿਸਰਾਮਾ। ਦਖਾਸਿਧ ਸਾਹਿਬਗੁਣਪਾ
 ਮਾ॥ ੮੩॥ ਕੀਚਕਭੁਮਦੇਖਨੇ ਕਾਜਾ। ਤਿਹਠਾਂ ਗਯੇਗਰੀ ਬਨਿਫਾ
 ਜਾ। ਚਲਤਆਪ ਆਏ ਤਿਹ ਜਾਨਾ। ਸਹਰਬ ਘੋਰ ਜਹਾਂ ਬੇਥਾਨ
 ॥ ੮੪॥ ਸਹਰਬ ਘੋਰ ਪੁਤ੍ਰ ਜਬ ਆਏ। ਨਿਰਖਲੇਗ ਬਿਸਮੇਰ
 ਪਾਏ। ਤਿਨਹੀ ਕਰਯੇ ਜੁਧ ਕਾ ਸਾਮਾ। ਸਸਤ ਅਸਤ ਗਹਿ ਬੈਠਤਮ
 ਮਾ॥ ੮੫॥ ਪੁਰਕੇਨਿਕਟ ਰੇਰ ਇਨ ਪਾਏ। ਲੂਟਨ ਕਾਜ ਸਹਰਏਆ
 ਏ। ਸੁਰਬੀਰ ਬਲਫੈਜ ਨਿਹਾਰੀ। ਬਰਬਰ ਕਰਤ ਲੇਗ ਨਰਨਾਰੀ
 ॥ ੮੬॥ ਸਸਤ ਅਸਤ ਸਭਹੀ ਗਹਿ ਗਾਏ। ਕਰੇ ਸਮਾਨ ਜੁਧਕੇਠਾਂ
 ਦੇ। ਪੁਛਨਕੇ ਪਯੋਰੈ ਬਾਰੀ। ਪੁਛੁ ਇਨੈ ਜਾਇ ਬਿਧਸਾਰੀ॥ ੮੭॥
 ਚਲਆਇਓਟਹ ਪੁਤ੍ਰਕੇ ਪਾਸਾ। ਵੇਕਰਜੇਰਕਰੀ ਅਰਦਾਸਾ।
 ਪੁਛੀ ਬਾਤਹ ਜੁਰਸੁਨਾਏ। ਕਟਨ ਭੁਮਤੇਯਾ ਦਿਸਆਏ॥ ੮੮॥ ਨ
 ਗਰੇਲੇਗ ਅਰਜੀ ਇਹ ਕਰਹੀ। ਫੈਜ ਨਿਹਾਰਜੀ ਅਮੈ ਰੁਰਹੀ। ਰੇਰ
 ਨਿਕਟ ਗਾਟਕੇ ਦਏ। ਲੂਟਨ ਕਾਜ ਆਨ ਠਹਰਏ॥ ੮੯॥ ਦੇਹਰਾ
 ॥ ਧਰਮਸਿੰਘ ਜੁ ਬੇਲਕਰਕਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧ ਬਾਤਾ। ਤਮ ਇਨਕੇਤ
 ਟਜਾਇਕਰ ਇਨ ਕਉ ਕਰੀ ਮੈ ਸਾਂਤਿ॥ ੯੦॥ ਚੋਪਈ ॥ ਧਰਮ

ਸਿੰਘਜੁਤਤਫਿਨਗਯੋਸਰਬਭੇਦਬਰਨਤਤਹੁਭੁਯੋਕੋਰਦਪੰਡ
 ਫਭਏਜੁਬੀਗਾਦੇਸਬਿਰਾਟਗਏਮਤਧੀਰਾ॥੯੧॥ਤਿਹਬਿਰਾਟ
 ਨਿਪਤ੍ਰਿਖਕੋਬੀਧਾਕੁਯੋਕਾਮਕਰਸੇਜੜਅੰਧਾ॥ਤਿਨੈਦ੍ਰੋਪਤੀਹ
 ਬਚਲਾਯੋ॥ਇਹਸਭਭੇਦਭੀਮਸੁਨਪਾਯੋ॥੯੨॥ਤਿਨਸੋਬਰੋ
 ਜੁਧਭਿਮਕੀਨੋਟੂਕਟੂਕਕੀਚਕਕਰਦੀਨੋਏਕਸੱਤਇਕਕੀਚ
 ਕਭਏ॥ਪਟਨਪੁਤਜਿਹਠਾਟਹਅਏ॥੯੩॥ਸੋਧਰਨੀਨਿਰਖਨ
 ਪ੍ਰਭਗਯੋ॥ਤੁਮਰੋਨਗਰਰੋਰਅਕਯੋ॥ਤੁਮਚਿੰਤਮਨਮੇਜਿਨਕੋਰੋ
 ॥ਹਮਰੀਬਾਤਸਾਚਜੀਅਧੋਰੋ॥੯੪॥ਤੁਮਰੋਕਛੂਨਕਰਤਬਿਗ
 ਰਾ॥ਸਹੀਸਾਚੁਨਿਰਖਹੁਜੀਅਧਾਰਾ॥ਇਹਬਿਧਤਿਨੈਸਿੰਘਸਮ
 ਝਾਯੋ॥ਤੁਦਪਤਿਨੈਬਿਸੁਸਨਅਯੋ॥੯੫॥ਧਰਮਸਿੰਘਸਾਹਿਬ
 ਤਟਆਈ॥ਅੰਨਠਫਰਰੋਰਫੁਰਮਾਈ॥ਲਕਰੀਨੀਰਘਾਸੁਜਿ
 ਹਘਨੋ॥ਬਾਗਅਜਾਇਬਅਦਭੁਤਬਨੇ॥੯੬॥ਤੁਹੀਜਾਇਰੋਰ
 ਚਲਕਯੋ॥ਨਿਰਖੀਠੋਰਸੁਖਸਭਪਯੋ॥ਤੁਪੁਰਲੋਗਮਿਲਨਸ
 ਭੁਆਏ॥ਤਿਨੈਇਨਾਮਪ੍ਰਭੂਫੁਰਮਾਏ॥੯੭॥ਇਨੈਨਖੇਚਲਕਰੋ
 ਸਕੋਈ॥ਘਾਸਦਾਰੁਇਨਮਾਫਸੁਭੇਈ॥ਤੇਮਿਲਤੀਰਨਾਥਕੋਆ
 ਏ॥ਜਿਹਠਾਜੁਧਭੂਮਲੈਗਏ॥੯੮॥ਸੁਰਸਿੰਘਪ੍ਰਭਜੂਨਹਿਲ
 ਏ॥ਬਰਕਨਦਾਜਸਜਾਏਗਏ॥ਜਿਨਕੋਨਾਮਪ੍ਰਭੂਫੁਰਮਾਏ॥ਤੇ
 ਫੀਸਿੰਘਸਾਥਕੋਧਾਏ॥੯੯॥ਕੋਸਏਕਊਚੇਚੜ੍ਹਿਆਏ॥ਦੇਖੀਸ
 ਰਬਜਾਇਚਿਤਲਾਏ॥ਤਿਹਪੁਰਨਿਕਟਲੋਗਜੇਟਾਸੀ॥ਮਿਲੇਅਨ
 ਸਾਹਿਬਅਬਿਨਾਸੀ॥੧੦੦॥ਤਿਨਕੀਰਛਕਰਨਕੋਕਾਜਾਛੋਰੋਸਿੰ
 ਘਗਰੀਬਨਿਵਾਜਾ॥ਸਿੰਘਨਬਾਟਨਗਰਸਭਦਏ॥ਆਪਬਾਟ

ਰੋਹੋਕੇਲਏ॥੧੦੧॥ ਕਿਤਕਦਿਨਵੇਰਤਿਤਰਹਾਇਕਦਿਨਕੋਤਕ
 ਜਾਬਿਧਲਹਾਉਹੁਜੂਰਨਾਥਕੇਜੋਈ॥ ਚਰਨਬਪਰਿਗਏਦਿ
 ਜੋਜੋਈ॥੧੦੨॥ ਬਾਗਨਮੰਧਿਜਾਇਜਬਪਏ॥ ਰੂਖਲਤਾਅਚਟ
 ਤਤੇਉਭਏ॥ ਮਾਲੀਸਾਥਭੁਯੋਤਿਨਜੁਧਾਜੋਚਰਟਾਰੇਉਸਟਰ
 ਭੁਧਾ॥੧੦੩॥ ਤਿਨੋਕੇਮਾਰਕੂਟਗੁਹਆਏ॥ ਮਾਲੀਉਤਨਿਜਪਤਿ
 ਪਹਿਧਾਏ॥ ਸੁਨਤਬਚਨਮਨਮੁਖਗਾਰਬਾਨੋਕੋਪਭਰੇਇਹਮਤ
 ਮਤਾਨੇ॥੧੦੪॥ ਤਿਨੋਕੇਸਿੰਘਇਤੈਜੋਆਈ॥ ਤਾਕੀਮਾਰਕੋਰਹਥ
 ਆਈ॥ ਸਿੰਘਏਕਕਿਸੀਕਾਜਸਿਧਾਯੋ॥ ਤਿਨਕੇਨਗਰਬੀਚਸੇਅ
 ਏਯੋ॥੧੦੫॥ ਤਨਕਭਨਕਤਿਨਸੇਭਈਰਾਗਾਜੁਧਭੁਯੋਤਿਨਕੇ
 ਸੰਗਭਾਰਾਕੋਪਸਿੰਘਕਿਰਪਾਨਿਕਾਰੀ॥ ਕੇਤਕਦੁਤਹਨੇਬਲ
 ਕਾਰੀ॥੧੦੬॥ ਜੁਧਹੋਤਇਕਸਿੰਘਨਿਹਾਰਾ॥ ਜਾਇਹਜੂਰਕਹਾਦ
 ਰਬਾਰਾ॥ ਸੁਨਤੇਬਾਤਖਾਲਸਾਧਾਯੋ॥ ਲੈਨਿਜਹੁਕਮਨਾਥਕਾਆ
 ਯੋ॥੧੦੭॥ ॥ ਭੁਜੰਗਪੁਆਤਛੰਦਾ॥ ॥ ਪਰੋਜੁਧਭਾਰੇਤਿਸੀ
 ਰੋਰਜੋਨਾਤਹਾਂਭੁਤਪ੍ਰੇਤਿਨਚੇਲੈਮਸਾਨੋ॥ ਕਹੂੰਨਾਰਿਦੇਵੀਫਿਰੀਅ
 ਨਤਾਰੀ॥ ਮਹਾਂਬੀਰਜੇਧਬਰੈਗੀਬਰਾਹੀ॥੧੦੮॥ ਲਯੋਪੋਰਗਣਿ
 ਰਹਿਓਰਪੀਥਾ॥ ਹਨੇਖਗਚਾਪੰਦਈਬਾਨਸੰਥਾ॥ ਨਿਜਗੋਰਸਾਂਗੀ
 ਦਈਮਾਰਐਸੀ॥ ਜਿਮੰਗਮਲੀਕਾਦਈਭਾਤਿਤੈਸੀ॥੧੦੯॥ ਸੁਭੇ
 ਓਰਘੇਰਪੁਰਿਮੰਧਿਲੀਨੋ॥ ਨਹੀਬਾਹਰੇਕੋਕਹੀਜਾਨਦੀਨੋ॥ ਦਿਨੀਦੇ
 ਇਰੈਨਭੁਯੋਜੁਧਭਾਰੇ॥ ਤਬੈਦੀਨਬੰਧੀਅਸੀਲੈਉਚਾਰੇ॥੧੧੦॥ ਦ
 ਰੋਜੇਹਲਾਕੇਲਏਬੇਗਜਾਈ॥ ਕਰੇਲੂਟਕੁਟਿਅਰੰਕੋਭਜਾਈ॥ ਤ
 ਬੈਸਿੰਘਧਾਏਹਲਾਕੀਨਸਾਰੇ॥ ਲਏਆਦਰੋਜਾਦੇਉਆਛਭਾਰੇ॥

੧੧੧॥ ਪੁਰੀ ਲੁਟ ਲੀਨੋ ਲਏ ਮਾਲ ਕੇਤਾ ਪਈ ਘੀਉ ਖਾਂਡੀ ਸੁਮਾਣੀ ਸਮੇ
 ਤਾ ਉਠੈ ਸੋ ਜੋ ਕੇਤੀ ਦੋਰੋ ਜੇ ਸੁਚਾਰਾ ਲਏ ਜਾਇ ਬੀਰੀ ਅਰੀ ਕੋ ਪ੍ਰਹਾਰ
 ੧੧੧੨॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਗੜ੍ਹ ਕੇ ਮੱਧਿ ਘੋਰ ਜੇ ਲੀਨੋ ਲਾਇ ਮੋਰ
 ਚ ਚਹੁ ਦਿਸ ਦੀਨੋ ਤੀਜੇ ਦਿਵਸ ਲਰਤ ਜਬ ਆਯੋ ਤਬ ਕਰੁਣਾ
 ਨਿਧਿ ਯੈ ਫੁਰਮਾਯੋ ॥ ੧੧੩॥ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਕੋ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਈ ਗੱਲ ਕ
 ਹਿਯੋ ਕਰਹੁ ਸਭ ਧਾਈ ॥ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਤੈ ਸੀ ਬਿਧ ਕਰਾ ਘੋਰ ਦੁਰ
 ਗ ਵਜੇ ਦਿਸ ਰੁਗਾ ॥ ੧੧੪॥ ਆਟਨ ਜਾਨਨੋ ਕੇਉ ਪਾਏ ॥ ਚਾਰੇ ਦਿਸ
 ਖਾਲਸਾ ਧਾਏ ॥ ਕੇਤਕ ਲੋਥ ਤਟਨ ਕੀ ਜਾਨਹੁ ॥ ਬੀਬਨ ਬੀਚ ਪਗੀ
 ਅਨਮਾਨਹੁ ॥ ੧੧੫॥ ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਤਟ ਜਾਈ ॥ ਸਰਬ ਕ
 ਬ ਕਰ ਪ੍ਰਗਟ ਸੁਨਾਈ ॥ ਇਹ ਪ੍ਰਭੂ ਜੂਠੈ ਜੋ ਗਿਰਾ ਜੋ ਨਿਜ ਚੜ੍ਹੈ
 ਤੇ ਪਇਹ ਸਿਰਾ ॥ ੧੧੬॥ ਤੋਪ ਲ ਮੈ ਗੜ੍ਹ ਹੋਟ ਤ ਬਿਜੈ ॥ ਸਤਿ ਬਾਤ ਪ
 ਰੁਜੁ ਸੁਣ ਲਿਜੈ ॥ ਯੈ ਸੁਨ ਕਰ ਸਾਹਿਬ ਅਟਤਾਰੀ ॥ ਕਰੀ ਤੇ ਪਕੀ ਸ
 ਰਬ ਤਯਾਰੀ ॥ ੧੧੭॥ ਕਹੀ ਚੜ੍ਹਾਵਹੁ ਗਿਰ ਪਰ ਜਰਬਾ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਕ
 ਰ ਜੋ ਹੋਏ ਸਰਬਾ ॥ ਹੁਕਮ ਮਾਨ ਖਾਲਸਾ ਤਤ ਕਾਲਾ ॥ ਦਈ ਚੜ੍ਹਾਇ ਤੋ
 ਪ ਦਰਹਾਲਾ ॥ ੧੧੮॥ ਦਾਰੂ ਗੋਰ ਮੱਧਿ ਤਿਹ ਰਾਗੀ ॥ ਭੁਲੀ ਸਿਸਤ ਕ
 ਰ ਬੇਗ ਪ੍ਰਹਾਰੀ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਜਬ ਰਜੰਗ ਗਰਜਾਨੀ ॥ ਕਿਧੋ ਬਿਜੁ ਜ
 ਨ ਮੇਘ ਮਿਆਨੀ ॥ ੧੧੯॥ ॥ ਸੁਏਯਾ ॥ ॥ ਕੇਤਕ ਚੋਟ ਚਲੀ ਜ
 ਬ ਪੈ ਗਹਿ ਕੰਧ ਉਠੈ ਸਭ ਹੀ ਪੁਰਸਾਰਾ ॥ ਹਾਰ ਪਰੇ ਚਢ ਚੀਰ ਫਿਰਾਵ
 ਤ ਰਾਖ ਲਿਜੈ ਪ੍ਰਭੂ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਜੈ ਸਕ ਕਐ ਹਮ ਸੇ ਫਲ ਪਾਵਤ ਟੇਰ
 ਕਰੀ ਤਿਨ ਯੈ ਸੁਪੁਕਾਰਾ ॥ ਯੈ ਸੁਨ ਹੋਤ ਜੈ ਕਾਰ ਭਯੋ ਜਗਜੀਤ ਬਜੇ
 ਸੁਬ ਘੋਰ ਨਗਾਰਾ ॥ ੧੨੦॥ ਆਨਹ ਜੂਰ ਕਹੀ ਤਬ ਖਾਲਸੇ ਆਪਚ

ਲੋ ਪੁਤ੍ਰ ਜੁਗਦ ਜੀਤਾ। ਦੇਖ ਲਵੇ ਤਿਹ ਕੀ ਸਭ ਜਾਗਨ ਕੋਟ ਦਿਵਾਲ
 ਬਨੀ ਬਰਬੀਤਾ। ਖਾਇ ਬਰੀ ਜਨ ਨੀਰ ਚੁਆਵਤ ਅਨਿ ਬਰੁਦ ਜਮਾ
 ਘਨ ਕੀਤਾ। ਰੂਪ ਰੁਕਮੇ ਜਲ ਕੇ ਸੁਬਿਰਾਜਿਤ ਮਾਰ ਸੁਤੇ ਪਕਰਿਯੋ
 ਬਲ ਰੀਤਾ। ੧੨੧॥ ਯੈ ਸੁਨ ਸੁਰ ਭੁਏ ਜਗਨਾਇਕ ਤੇਰ ਵਹੀਰ ਦੇਯੋ
 ਤਿਹ ਕਾਲਾ। ਆਪ ਚਢੇ ਨਿਜ ਆਗ ਨਿਹਾਰ ਭੁਯੋ ਤਿਹ ਕੋਤ ਕ ਅੰਨ
 ਬਿਸਾਲਾ। ਰਾਇ ਬਘੋਰ ਸੁ ਅੰਨ ਹੁਤੇ ਗੜ ਭੇਦ ਸੁਨੇ ਤਿਨ ਯੈ ਸੁਨਿ
 ਰਾਲਾ। ਆਨ ਪਰੇ ਸੁਪਿਛਾਰ ਵਹੀਰ ਹ ਲੁਟ ਕਰੀ ਨ ਲਗਯੋ ਹਥ
 ਮਾਲਾ। ੧੨੨॥ ਸਿੰਘ ਲਰੀਤ ਪਿਛਾਰ ਬੰਨੇ ਮਧਿ ਸੋਰ ਪਰੇ ਤਬ ਹੀ
 ਬਡ ਭਾਰਾ। ਭੇਦ ਸੁਨਿਯੋ ਕਰੁਨਾ ਨਿਧ ਜੂਜ ਬ ਆਪ ਫਿਰੇ ਸਰਚ
 ਪ ਸੰਗਾਰਾ। ਆਨ ਪਗਾ ਪਤ ਭੇ ਬਲ ਤੋਨ ਹ ਰਾਇ ਖਰੇ ਜਿਹ ਰੋਰ ਮਸ਼
 ਰਾ। ਆਨ ਭਈ ਰੁਬ ਕਾਰ ਦਲਾਨ ਕੀ ਜੁਧ ਕੋਹ ਨਿਰ ਨੈ ਕਰ ਸਾਰਾ।
 ੧੨੩॥ ॥ ਪਾਪੜੀ ਛੰਦਾ। ॥ ਇਕ ਆਪ ਜਾਨ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧਨ
 ॥ ਪੁਨ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਦੂਜੇ ਪਛਾਨਾ ਉਤ ਵਹੈ ਰਾਵ ਦੇ ਉ ਨਿਹਾਰਾ। ਪੁਨ
 ਮੋਰ ਫੋਜ ਸੀਰੀ ਅਪਾਰਾ। ੧੨੪॥ ਵਹ ਇਨੈ ਜਾਨ ਦੇ ਉਸਵਾਰਾ। ਨਿ
 ਜ ਪਰੇ ਆਨ ਕਹ ਮਾਰ ਮਾਰ। ਤਬ ਦਯਾ ਸਿੰਧ ਅੰਸੇ ਉਚਾਰਾ। ਨਿ
 ਜ ਧਰਮ ਜੱਛ ਹਰਿ ਇਕ ਸੰਗਾਰਾ। ੧੨੫॥ ਤਬ ਗਯੋ ਰਹਿ ਜੁਹਰ
 ਤਿਹ ਅਗਾਰਾ। ਕਹ ਕਰਨ ਰੇ ਸੁਤੈ ਆਪ ਵਾਰਾ। ਨਹੀ ਹਨ ਤੇਤੇ ਹਿ ਨਿ
 ਜ ਕਹ ਸੰਗਾਰਾ। ਨਿਪ ਸੁਨਤ ਬੈਨ ਸਰ ਧਨ ਖਧਾਰਾ। ੧੨੬॥ ਤਬ ਹਨਿ ਓਰਾਵ
 ਲੇ ਖਪਰ ਏਕਾ। ਭੁਜ ਗਯੋ ਫੁਹਤ ਲਾਗਯੋ ਨ ਨੈਕਾ। ਫਿਰ ਗਹੀ ਸਿੰ
 ਘ ਕਰਮੈ ਕਮਾਨਾ। ਨਿਜ ਹਨੇ ਭਾਲ ਤਿਹ ਬਾਨ ਤਾਨਾ। ੧੨੭॥ ਗਿਰ
 ਪਰਿਓ ਅਸੁ ਤੇ ਧਰਨ ਮਧਿ। ਨਹੀ ਰਹੀ ਤਨ ਕ ਤੋਰੈ ਸੁ ਸੁਧਾ ਫਿਰ

ਦੁਤੈਰਾਟੁਤਿਹਦਿਸਨਿਹਾਰਾਨਿਜਪਰਿਓਆਨਰਨਕੇਮਸਾਰਾ॥੧੨੫॥
 ਤਿਨਕਰਕੇਆਇਆਛੇਸੁਟਾਰਾਲਯੇਜਗਤਪੁਜਨੀਕੇਉਥਾਰ
 ਪੁਨਕਰਾਬਚਨਐਸੇਬਖਾਨਾਬਿਰਰੋਬੀਰਨਹੀਪੈਸਜਾਨਾ॥
 ੧੨੬॥ ਨੌਟਾਂਕਧਨਖਕਰਪੜਧਾਰਾਇਮਹਨੇਤਾਸਮੰਧੀਲਿ
 ਲਾਰਾਫਿਰਗਿਰਾਰਾਟੁਧੈਕੈਬਿਹਾਲਾਜਿਮਥਲੀਪਬਧਰਪਰ
 ਨਿਹਾਲਾ॥੧੨੭॥ ਜਬਲਯੇਮਾਰਤਟਨੈਨਰੇਸਾਫਿਰਭਜੀਫਟਜ
 ਤਿਨਕੀਦਿਸੇਸਾਤਿਨਹਨੇਜਾਨਅਧਿਪਤੀਦੇਇਜੇਉਦੇਸਰਾ
 ਟਬਾਘੋਰਸੋਇ॥੧੨੮॥ ਗਦੁਦੇਖਸੋਇਨੀਕੇਦਿਯਾਰਾਫਿਰਕ
 ਰਾਕੂਚਤਿਹਤੇਸਕਾਰਾਵਿਲੀਸਓਰਟਾਦੀਜਹਾਨਾਇਮਕੀਆਨ
 ਬਜਲੈਪਯਾਨਾ॥੧੨੯॥ ਪੁਨਕਹਾਦੇਟੁਐਸੇਨਿਸੰਗਾਸੁਲਤਾਨ
 ਚਲੋਨਿਰਖੈਸੁਜੀਗਾਤਬਕਹੀਖਾਲਸੇਏਕਰੀਗਾਪੁਤਕੋਨਕਰ
 ਗਸੁਲਤਾਨਜੀਗਾ॥੧੩੦॥ ਅਚੁਤਅਲੇਖਇਹਕਹਾਭਾਇ॥
 ਬਦਸਾਹਪੁਤਲਰਹੈਭਿਰਾਇਆਜੀਮਤਾਰਬਹਾਦਰਸੁਬੀਰਾ॥
 ਲਰਹੈਸੁਆਪਮੰਧੀਸਰੀਰਾ॥੧੩੧॥ ਇਮਭਾਖਬੈਨਕਰੁਣਾਨਿ
 ਟਾਸਾਕਹਿਛੋਰਗਾਬਨੀਕੇਸੁਰਾਸਾਫਿਰਕਰਕੇਪਾਨਦੇਤਨਿਧ
 ਨਾਸੁਭਕਹਤਅਹਿਸੁਨਲੈਸੁਜਾਨਾ॥੧੩੨॥ ॥ਦੇਹਰਾ॥ ॥
 ਮਾਰਬਘੋਰਨਰੇਸਜੁਤਕੀਚਕਭੂਮਨਿਹਾਰਾਸਾਹਜਹਾਨਾਬਾਦ
 ਕੇਕੀਓਪਯਾਨੇਦਿਆਰਾ॥੧੩੩॥ ਇਤਸੀਗੁਰਬਿਲਾਸ
 ਦਮਦਮੇਪਾਨਮਾਰਟਾਰਹੈਗਾਕੀਚਕਭੂਮਦੇਖਬਘੋਰ
 ਜੁਧਬਰਨਨੀਨਾਮਚੈਬੀਸਮੇਧਾਪਸਮਾਪਤਮਸਤ
 ਸੁਭਮਸਤੁ॥੨੪॥ ॥ਅਫਜੂ॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਜਿਹਬਿਧਮਾਰ

ਬਘੋਰ ਪਤਿ ਦਛਨ ਕੀਆਪਿਆਨਾ ਟਹੈ ਕਥਾ ਬਰਨਨ ਕਰੇ ਆਰੋ
 ਸੁਨਹੁ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਜਿਮਹ ਜਰਤ ਸੁਤ ਵੈਲਰੇ ਏਕ ਮਕੋ ਇਕ ਨਾਥ
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਰਨਨ ਕਰੈ ਟਹੈ ਤਟਨ ਕੀ ਗਾਥਾ ॥ ੨ ॥ ਦਛਨ ਦਿਸ
 ਅਹਿਮ ਦਨਗਰ ਅਜਬ ਠਉਰ ਇਕ ਗਾਉ ਕਰਮੁ ਕਾਮਤਾ ਹੀ ਬ
 ਸਿਓ ਅੰਗੀਰਾ ਜਕੋ ਨਾਉ ॥ ੩ ॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਅੰਗੀਰਾ ਟਾਟ ਦੇਸ
 ਕੇ ਮਧਿ ॥ ਅਹਿਮ ਦਨਗਰ ਬਸਤ ਪੁਰਜੁ ਧਾ ਕਰਮੁ ਕਾਮਤਿ ਹਜਾਇ
 ਠਰਾਨਾ ॥ ਬਾਬਰ ਨਤ ਨੰਦ ਸੁਰਗ ਆਨਾ ॥ ੪ ॥ ਤੇਰਹ ਮਾਸ ਠਉਰ ਤਿਹ
 ਬਸਿਓ ॥ ਪਾਇਓ ਕਾਲ ਕਾਲ ਜੂਗ ਸਿਓ ॥ ਸਹਰਨ ਸਹਰ ਧੁਮ ਪੜ
 ਗਈ ॥ ਜਨੁ ਬਿਨ ਸੱਕ ਸਚੀ ਗਾਤਿ ਭੁਈ ॥ ੫ ॥ ਜਿਹ ਬਿਧ ਨਾਟਨ ਦੀ
 ਕੀ ਧਾਰਾ ॥ ਬਹੀ ਜਾਤ ਨਹ ਕੋ ਰਖ ਟਾਰਾ ॥ ਅਨਿਕ ਠਟਰ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਲੁ
 ਟਾਨੀ ॥ ਰਾਜ ਬਿਰਾਜੀ ਸਭ ਜਗ ਜਾਨੀ ॥ ੬ ॥ ਸੁਨਤ ਖਬਰ ਆਜ ਮਚ
 ਲ ਆਯੋ ॥ ਸਭ ਲਸਕਰ ਉਨ ਆਨ ਬਚਾਇਓ ॥ ਅੰਤ ਦੁਜੀਰ ਮਿਲੀ
 ਸਭ ਸੈਨਾ ॥ ਭਾਖਤ ਭੁਈ ਐਸ ਗਤ ਬੈਨਾ ॥ ੭ ॥ ਇਹ ਜਗ ਧੁਮ ਬਾਦਰੇ
 ਆਹੀ ॥ ਬਿਰਕਾਦਰ ਬੰਦਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ ਹਜਰਤ ਸੁਤ ਕੋ ਇਹ ਬਦਸਾਹੀ
 ॥ ਯੈ ਭਾਖਤ ਭੇ ਬਚਨਨ ਆਹੀ ॥ ੮ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਇਹ ਬਿਧ
 ਮੰਤ੍ਰ ਬਿਚਾਰ ਕਰ ਕਾਜੀ ਮੁਗਲ ਪਠਨਾ ॥ ਧਕੇ ਛੁੜ ਸਿਰ ਆਜ ਮੈ ਬਰ
 ਸ ਪੁੜ ਜਿਯ ਜਾਨਾ ॥ ੯ ॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਜੀਸ ਆਜ ਮੈ ਛੁੜ ਫਿਰ
 ਨਾ ॥ ਟੋਰ ਦਿਸਾ ਦਛਨ ਮੈ ਆਨਾ ॥ ਖਾਸ ਕਲੀਦ ਖਜਾਨੇ ਕਿਤੇ ॥ ਕਰਮੈ
 ਧਰ ਆਪਨ ਤਿਨ ਤਿਤੇ ॥ ੧੦ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਤੁਬ ਆਜ ਮੈ ਬੈਠ
 ਤਖਤ ਮਨ ਮੈ ਹਰਖ ਬਢਾਇ ॥ ਕਰਸ ਮਨੁ ਜੋ ਜੁਧ ਕੋ ਦਿਲੀ ਚਲੇ
 ਸੁਧਾਇ ॥ ੧੧ ॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਦਛਨ ਸਰਬ ਜੇਰ ਕਰ ਆਯੋ ॥

ਰੰਕ ਦੇ ਤਹਿ ਦੋ ਕੋਧਾਇਯੋ। ਇਹ ਤਾਕੋ ਬਿਰਤੰਤ ਸੁਸਾਰਾ। ਸਾਹ ਬਹਾ
 ਦਰ ਸੁਨਿਯੋ ਸੁਧਾਰਾ। ੧੨। ਤਾਕੋ ਭਈ ਚਿੰਤ ਇਮ ਅਇ। ਬੇਰੇ ਜੋ
 ਮਛਲੀ ਜਲ ਮਾਂਹਿ। ਤਵਨ ਦੂਤ ਸੇ ਪੁਛਤ ਭਯੋ। ਸਗਰੇ ਭੇਦ ਅਨਜਿ
 ਨ ਦਯੋ। ੧੩। ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਰਜਦਾਰੇ ਸਭ ਸੰਗੈ ਦਛਨ ਪੁਰ
 ਬ ਸੁਬਾ। ਦਿਲੀ ਕਹ ਨਿਜ ਅਇਓ ਕਰ ਸਮਾਨ ਇਹ ਖੁਬਾ। ੧੪। ॥
 ਚੋਪਈ। ॥ ਜੇ ਤੁਮ ਤੇ ਸਰੰਜਾਮ ਜੁਹੇਈ। ਕਰਨ ਅਬੈ ਭਲੇ ਚੋਓ
 ਈ। ਯੋ ਸੁਨ ਕੈ ਤਿਨ ਭੇਦ ਤਮਾਮ। ਮੰਤ੍ਰਨ ਸੇ ਬੁਝਤ ਗੁਨ ਧਾਮ। ੧੫
 ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਏਕ ਅਪ ਮੁਰਸਦ ਦੁਤੈ ਤੀਜੇ ਮੁਨਸੀ ਨਾਲਾ।
 ਤਰਬ ਸਾਥ ਪ੍ਰਸਿਧ ਹੈ ਭਾਈ ਜੂਨ ਦਲਾਲਾ। ੧੬। ਕੈ ਲਰਮ ਰੈ ਕਿਜਾ
 ਮਿਲੈ ਕੈ ਕਹੀ ਚਲੈ ਪਲਾਇ। ਇਨ ਤੀਨੇ ਮੈ ਖੁਬ ਜੋਹ ਮਸੈ ਕਹੈ ਬਨ
 ਇ। ੧੭। ਮਿਲੇ ਨ ਛਾਰਤ ਜੀ ਅਸੇ ਭਾਜ ਚਲਨ ਪਰਸਿਧਾ। ਪੀਰ ਕਹੀ
 ਸੁਲਹੈ ਰੋਕੇ ਅਛ ਕਰਨ ਅਬਸਿਧਾ। ੧੮। ॥ ਚੋਪਈ। ॥ ਦੁਤੈ
 ਭਿਮੁਨਸੀ ਪ੍ਰਗਟ ਅਲਾਈ। ਰੋਟੀ ਕੀ ਤੁਮ ਕਮੀ ਨ ਕਾਈ। ਜਿਹ ਚਾਲੈ
 ਤਿਹ ਜਾਨ ਸੁਰਖਾ। ਤੁਮ ਕੇ ਏਕ ਅਲਹ ਕਾ ਪੱਖ। ੧੯। ਤੁਮ ਰੇ ਪਿਤਾ ਬਾ
 ਪ ਅਰੁ ਬੰਧਾ। ਬਦ ਸਾਹੀ ਹਿਤ ਮਾਰੇ ਕੰਧਾ। ਇਹ ਤੁਮ ਗੀ ਕੁਲ ਕੀ ਨਿਜ
 ਗੀਤਾ। ਬਰਨਨ ਕਰਤ ਬਠੇ ਜੇ ਨੀਤਾ। ੨੦। ਇਹ ਬਿਧ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ
 ਬਿਸਤਾਰਾ। ਮੁਨਸੀ ਮੁਰਸਦ ਕੀ ਓਤ ਯਾਰਾ। ਟਿਰ ਬੈਲੇ ਸੁਬਹਾਦਰ
 ਬੀਰਾ। ਨਿਦਲਾਲ ਜੁ ਕਹੁ ਮਤ ਧੀਰਾ। ੨੧। ॥ ਭੁਜੰਗ ਪਾਤ ਛੇ
 ਦਾ। ॥ ਕਹੈ ਤੂੰ ਸੁਜੇਈ ਕਰੇ ਮੈਂ ਸੁਜੇਈ। ਤੁਝੇ ਬੈਨ ਹੂਤੇ ਜੁਦਾ ਮੈਂ ਨ ਕੇ
 ਈ। ਤੁਹੀ ਬੁਧ ਸਿੰਧੀ ਮੁਰਧਾਮ ਮਾਹੀ। ਨਹੀਂ ਸੁਠ ਭਾਖੇ ਸਭੈ ਸਾਚੁ ਅ
 ਹੀ। ੨੨। ॥ ਹਮੈ ਰੋਜ ਤਾਤੇ ਤੁਝੇ ਜਾਨ ਲੀਨਾ। ਕਿਤਾ ਬੀਜੁ ਸਾਰੀ ਖੁਲੀ

ਭੇਦ ਦੀ ਨਾ ਅਧਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਸਭੈ ਲੈ ਬਿਲਾਤੀ ਭੁੱਖੇ ਜਸੁ ਤੇਰਾ ਸੁਨੇ
 ਵਿਚਿ ਸਗਤੀ ॥ ੨੩ ॥ ਪਿਤਾ ਮੇਰਾ ਆਪੀ ਅਸੀ ਬੈਨ ਗਾਯੋ ਨਹੀ ਬਧੋ
 ਟਾਨੀ ਅਸੀ ਕੋਨ ਜਾਯੋ ਦਿਨੀ ਜਾਨ ਤਾਕੀ ਹਮੈ ਗਾਂਠ ਦੀ ਨੀ ਭੁੱਖੇ ਬਧੋ
 ਸਿੰਧੀ ਰਖੋ ਤੇ ਹਿਚੀ ਨੀ ॥ ੨੪ ॥ ਟੂਟੇ ਲੋਗ ਜੇਹੇ ਪ੍ਰਿਥੀ ਦੇ ਸਮਾਹੀ ਰਖੇ
 ਬੁਧ ਟਾਨੀ ਸਮੇ ਜਾਨ ਆਹੀ ਅਖੈ ਮੇਹਿ ਨੀ ਕੋ ਕੋ ਸੋ ਬਨਾਈ ਜਿਸੀ
 ਬਾਤ ਮਾਹੀ ਹਮੈ ਹੁੰ ਭੁਲਾਈ ॥ ੨੫ ॥ ਲਰੋ ਕੈ ਮਰੋ ਸੰਗ ਤਾ ਕੇ ਸੁਧਾਰੀ
 ਕਿਧੈ ਭਾਜ ਜਾਓ ਕਰੋ ਸੋ ਕਿਨਾਰੀ ਇਸੀ ਭਾਂਤਿ ਸਾਹਿ ਜਬੈ ਤੇਰਾ ਗਾਯੋ
 ਤਬੈ ਨੀ ਦਲਾ ਲੈ ਸੁਤਾ ਕੇ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ੨੬ ॥ ਕਰੋ ਬਾਤ ਨੀ ਕੀ ਮਨੈ ਜੇ ਸੁਮੇ
 ਗੀ ਟੂਟੈ ਖੋਲ ਗਾਓ ਤੁਝੈ ਜੇ ਚੀਗੇ ਗੀ ਭੁਝੈ ਸੁਖ ਮਾਹੀ ਹਮੈ ਸੁਖ ਜਾ
 ਨੇ ਸਹੀ ਸੁੱਤ ਬਾਤਿਨ ਮਿਥਾ ਪਛਾਨੇ ॥ ੨੭ ॥ ਗੁਰੂ ਦੀ ਨਬੀ ਇਤੈ ਆ
 ਹਿ ਆਇ ਚਿ ਲਿਖੇ ਭੇਦ ਤਾ ਕੇ ਇਤੈ ਜੇ ਜਿਤਾਯੋ ਟੂਟੈ ਆਪ ਆਖੇ ਕਰੋ
 ਬਾਤ ਸਾਈ ਇਸੀ ਮੱਧਿ ਤੇਰੁ ਭੁਲੀ ਹੈ ਭੁਲਾਈ ॥ ੨੮ ॥ ਧਰੈ ਸੀ ਸਤੇ
 ਰੇ ਟੂਟੈ ਜੋ ਸੁਹੱਬਾ ਸਭੈ ਰਾਜ ਤੇਰਾ ਸਹੀ ਜਾਣ ਸੁੱਤਾ ਟੂਟੈ ਦੀ ਨਬੀ
 ਦਯਾ ਕੇਰਾ ਆਲਾ ਜਿਸੈ ਆਪ ਰਾਖੈ ਨਹੀ ਚਿਤ ਕਾਲਾ ॥ ੨੯ ॥ ਸੁਨੇ
 ਬੈਨ ਅੰਸੇ ਸੁਪੀਰ ਅਲਾਈ ਕਿਤੀ ਫੌਜ ਅਛੀ ਗੁਰੂ ਪੈਸ ਆਈ
 ਕਹਾ ਸਾਹਨੰਦ ਇਮੰਤੋਨ ਬਾਨਾ ਜਿਤੀ ਇਛੁ ਗਾਥ ਤਿਤੀ ਲੈ ਨਿਧਾਨ
 ॥ ੩੦ ॥ ਤਿਨੁ ਕੇਰ ਟਾਕੀ ਪਨੀ ਫੌਜ ਜਾਨੇ ਨਹੀ ਝੂਠ ਯਾਮੈ ਸਹੀ ਸੁੱਤ ਮਾ
 ਨੇ ਜਿਤੇ ਰਾਜ ਨੀਤਿ ਸਭੈ ਭੇਦ ਆਹੀ ਤਿਨੁ ਪਾਸ ਛਪਾਯੋ ਕਹੀ ਕੋਇ ਨ
 ਹੀ ॥ ੩੧ ॥ ॥ ਐਯਾ ॥ ॥ ਜਾਨ ਗੁਨਾ ਗਰ ਪਬ ਬਿਗਾਰਿ ਪੀਰ ਜਸਿ
 ਧਸੁ ਧੋਲ ਪਛਾਨੇ ਵੀ ਪਕਦੀ ਪਮਹੀ ਪਜਿਤੇ ਤਰੇ ਤੇਰਨ ਕੋ ਗਜ ਰਾਜ
 ਨਿਧਾਨੇ ਕੇਹਰ ਜਾਨ ਗਜਾਨ ਅਰਾਨਹ ਅਧਿ ਉਲੂਕ ਦਿਪੈ ਸਮਭਾਨੇ

ਲੈਸਰਚਾਂਪਜਬੈਚਦੁਹੈਰਨਕੋਨਧਰੈਧਰਧੀਰਜਮਾਨੋ॥੩੨॥ਚਾਂਪ
 ਖਤਿਗਨਿਸੰਗਜਬੈਧਰਜੀਗਅਭੀਗਕੀਹੋਗਅਗਾਰੀ॥ਅਜਮਤ
 ਰਹੁਟਾਰਸੁਜਾਹਲਖੈਦੁਤਪੁਜਅਭੁਤਅਪਾਰੀ॥ਨੈਸੇਅਜਾਰਨ
 ਸਿੰਘਜੁਖਗਜਤੈਸਦਸਉਨਲੈਹੋਨਿਹਾਰੀ॥ਯੈਸੁਮਤਿਤਫਿਰੈਮੁਰ
 ਅਤਮਜੈਸਕਥਾਅਬਤੋਹਿਉਚਾਰੀ॥੩੩॥ਧੀਰਜਸਿੰਧਸੁਬਿੰਧ
 ਰਣਚਲਦੀਪਕਥੀਭਕਿਧੈਰਨਧਾਨੀ॥ਜੀਗਜੁਰੇਨਮਰੇਛਿਤਮੰਡ
 ਲਸਿੰਘਗਾਇੰਦਕਿਧੈਘਨਜਾਨੀ॥ਈਸਨਈਸਕਲੋਸਜਹਾਨਕੇ
 ਪਾਟਨਜੇਘਨਸਾਟਨਬਾਨੀ॥ਅੰਜੇਦਮਾਲਲਏਬਿਨਰਿਟਹ
 ਛੋਟਨਹੀਸੁਕਹੋਸੁਨਕਾਨੀ॥੩੪॥ ॥ਚੌਪਈ॥ ॥ਖਲਦਲ
 ਤਰਤੋਰਨਕੋਬਿੰਦਾ॥ਕਰੁਨਨਿਧਜੁਨਿਰਖਗਾਇੰਦਾ॥ਸਾਨਗਾਇੰਦਨਿ
 ਰਖਜੇਪਰੀ॥ਕੋਹਰਜਾਨਜੀਗਕੀਪਰੀ॥੩੫॥ਦੀਪਕਥੀਭਕਿਰ
 ਗਿਰਪੰਥਾ॥ਇਨਤੇਸਤਿਗੁਰਬਡੇਅਲੋਭਾ॥ਸਾਗਰਸੀਹਧੁੰਜਾਭੁਜ
 ਮਾਨਾਏਉਪਮਾਕਵਿਦੇਤਅਜਾਨਾ॥੩੬॥ਗੁਰਕੀਉਪਮਾਸਭਤੋ
 ਦੁਰਾਸਾਰਦਸੇਸਨਪਾਏਪੁਰਾਪ੍ਰੇਮੀਕਰਤਪ੍ਰੇਮਕਰਪਾਗਾਕਹੇ
 ਬਿਨਾਨਹਿਬਨੇਬਿਹਾਰਾ॥੩੭॥ ॥ਸ੍ਰੈਯਾ॥ ॥ਰੂਖਕਲਪਪਰੀ
 ਸੁਹਮਾਪੁਨਪਾਰਸਧੇਨਚਿਤਮਫਜੈਈ॥ਰਿਧੋਸੁਸਿਧੋਪਦਾਰਥ
 ਕੋਟਕਨਾਰਿਅਲੋਭਗਨੋਤਿਨਸੇਈ॥ਰਾਜਬਿਕ੍ਰਿੰਠਕਿਧੈਸੁਰਗਾਇਕ
 ਪਾਟਤਪੈਨਹਉਤੰਮਓਈ॥ਏਸਬਪਾਪਤੋਹੇਤਜਹਾਨਹਿਅੰਸਗੁਰੂ
 ਇਨਪਾਟਤਕੋਈ॥੩੮॥ ॥ਤੇਟਕਛੇਦਾ॥ ॥ਇਹਭਾਂਤਿਕਿਧੈ
 ਉਪਮਾਸੁਤਿਨੀ॥ਤਟਸਾਹਬਹਾਰਕੇਸੁਭਨੀ॥ਸੁਨਸਾਹਕਹਮੇਲਿ
 ਖਵੇਅਰਜੀ॥ਨਿਜਆਟਤਮਧਿਤੁਮੈਮਰਜੀ॥੩੯॥ਇਹਭਾਂਤਿਬ

ਨਾਇ ਅਨੁਪਧਰੋ॥ ਨਿਜ ਅਵਨ ਆਪ ਵਧੈ ਸੁਕਰੋ॥ ਤਬ ਸਾਹ ਮੁਖੀ ਕ
 ਰ ਸੁਧ ਲਿਖਾ॥ ਨਿਜ ਅਵਤ ਭੁਯੋ ਮਨ ਕੇ ਸੁਬਿਖਾ॥ ੪੦॥ ॥ ਭੁਜੰਗ
 ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਲਿਖੀ ਪ੍ਰੇਮ ਪਾਤੀ ਪਨੀ ਪ੍ਰੀਤ ਠਾਨੀ॥ ਜਿਸੀ ਆਗ
 ਦੇਖੀ ਸੁਨੀ ਨਾਹਿ ਕਾਨੀ॥ ਵਈ ਏਕ ਹਾਥੀ ਭਲੇ ਕੇ ਮਨੁ ਛਾ॥ ਭੁਯੋ ਭੇਜ ਪੈਸੇ
 ਪ੍ਰਭੂ ਪੈਰ ਪੁਛਾ॥ ੪੧॥ ਜਿਸੀ ਪੈਰ ਮਾਂਹੀ ਪ੍ਰਭੂ ਭੇਦ ਪਾਇਯੋ॥ ਉਸੀ ਰਾਹ
 ਪੁਛੈ ਹਜੂਰੀ ਸਿਧਾਯੋ॥ ਵਈ ਨਾਥ ਪਾਤੀ ਕਹਾ ਭੇਦ ਸੋਈ॥ ਜਿਤ ਮੁਖ ਬੈ
 ਨੀ ਰਹਾ ਸਾਹਿ ਜੋਈ॥ ੪੨॥ ਪੁਨ ਛੋਰ ਪੜੀ ਪਦੀ ਜੋਨ ਕਾਲਾ॥ ਲਿਖਿ
 ਸਾਹ ਪੂਤਿ ਕਿਧੈ ਨ ਦਲਾਲਾ॥ ਮੁਝੈ ਦਾਸ ਬਾਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧ ਜਾਨੈ॥ ਨਹੀ ਅੰ
 ਨ ਭੇਦ ਕਛੁ ਚੀਤ ਠਾਨੈ॥ ੪੩॥ ਪਿਤ ਮੇਰ ਕੇ ਰੇਖ ਤੇ ਜੋਨ ਆਹੀ॥ ਮੁਝੈ ਮਧ
 ਤਾ ਕੇ ਧਰੋ ਨਾਥ ਨਾਹੀ॥ ਜਹੀ ਦਾਸ ਆਪ ਮੁਝੈ ਚੀਨ ਲੀਜੈ॥ ਅਗੈ ਬਾਤ ਅੰ
 ਰੀ ਕਹੈ ਕਾਨ ਕੀਜੈ॥ ੪੪॥ ॥ ਐਯਾ॥ ॥ ਆਜ ਮਤਾਰ ਸੀਸਾਰ ਸ
 ਭੈ ਮਿਲ ਦੀਨ ਪ੍ਰਭੂ ਜਗ ਕੀ ਪਤਿ ਸਾਹੀ॥ ਵਛਨ ਪੁਰਬ ਸੁਬ ਅਮੀਰਨ
 ਮੇਲ ਅਯੋਇਹ ਓਰਹ ਧਾਈ॥ ਮੇਕਹ ਅੰਨ ਉਪਾਵੁ ਫੁਰੈ ਨਹ ਦੀਨ
 ਦਯਾਲ ਕੀ ਓਟ ਤਕਾਈ॥ ਜੋ ਸੁਮਤਿ ਤ ਕਹੈ ਨਿਜ ਸਾਹਿਬ ਤੋਨ ਕਰੈ ਅ
 ਬ ਆਇਸ ਪਾਈ॥ ੪੫॥ ॥ ਪਾਧੜੀ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਅਰਜ
 ਅਨ ਕੀ ਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ਨਿਜ ਸੁਨੀ ਨਾਥ ਬਹੁ ਪ੍ਰੇਮ ਧਾਰਾ॥ ਲਿਖਿ ਓਦਿ ਲਾਸ
 ਤਕੈ ਅਨੇਕਾ॥ ਨਹੀ ਕਰੈ ਚਿੰਤ ਮਨ ਮੈ ਸੁਏਕਾ॥ ੪੬॥ ਸਭ ਰਾਜ ਸਾਜਹੈ
 ਤੇਰ ਸੀਸਾ॥ ਇਹ ਆਜ ਕਾਲ ਮੈ ਹੋਤ ਖੀਸਾ॥ ਏਹ ਅੰਗ ਬਾਤ ਸੁਨ ਲੇਹੁ ਸ
 ਤਾ ਜੋ ਹੋਨ ਹਾਰ ਕਹਿ ਦੇਹ ਗੱਤਾ॥ ੪੭॥ ਕਿਸ ਅੰਨ ਲੇਕ ਕੀ ਸਿੱਖ ਮਾਨਾ॥
 ਨਹਿ ਮਿਲੀ ਤਾ ਸੋਕੈ ਅਗੁ ਆਨਾ॥ ਨਹ ਚਲੇ ਭਾਜ ਅਨ ਤੈ ਬਨਾਇ॥ ਸ
 ਨ ਮੁਖ ਹੋਹੁ ਗਰ ਅਸਹ ਪਾਇ॥ ੪੮॥ ॥ ਇਹ ਸੀਸ ਭੂਮ ਕੀ ਭੇਟ ਆਨਾ॥

ਬਿਨਲਰੇਮਰੇਨੀਪਰਤਪਾਨ। ਤੁਹਲਾਗਕਸਟਨਹਿਤਨਕੋਕੋਇ॥
 ਇਹਜੁਧਬਿਜੇਅਸਕੇਤਜੇਇ॥੪੯॥ ਜੇਸਮਰਜੇਲਸੁਲਗਸੁਬੀ
 ਰਾਟਹਅਨਿਕਭਾਂਤਿਭੇਗਗਜਗੀਰਾ। ਬਹੁਰਾਜਨੀਤਸਿਖਆਮ
 ਨੇਕਾ। ਲਿਖੀਸੁਨਾਥਕਰਏਕਏਕਾ॥੫੦॥ ਜੁਧੀਸੁਬਾਤਨਿਸਚੇਠਰਾਇ
 ਆਕਹਲਰੇਆਗਾਰੇਅਗੁਜਾਇ। ਹਮਤਨਕੋਤੇਹਤੇਜੁਦੇਨਾਹਿ॥ਜਿ
 ਹਕਰੈਚਿੰਤਤੁਹਨਿਕਟਆਹਿ॥੫੧॥ ਜੇਮੁਰਸੁਬੈਨਕਰਹੈਬਚਿਤਾ॥
 ਇਹਰਾਜਸਾਜਤੇਰੇਸੁਛੰਡਾ। ਹਮਕਰਤਕੁਚਪਰਕਰਤਜਾਨ। ਤੁਹ
 ਨਿਕਟਸਹੀਆਏਪਛਾਨਾ॥੫੨॥ ਇਹਪੰਜਸਿੰਘਹਮਰੇਜੁਬੀਰਾ।
 ਨਿਜਪੰਜਲੱਖਨਿਰਖਹੁਸੁਧੀਗਾ। ਪੁਨਜੁਧਜੋਤਕਰਨਾਠਰਾਇ॥
 ਪੱਠੇਸਸਿੰਘਇਥੇਬਨਾਇ॥੫੩॥ ਲਿਖਦਈਅਟਰਗਾਥਨਵੀ
 ਨਾ। ਜਿਮਪੜੈਆਪਕਰਲੈਪ੍ਰਬੀਨਾ। ਧਰਮਸਿੰਘਕਰਮਸਿੰਘਆ
 ਨਾ। ਕਰਦੁਤਸਾਥਪੰਚੋਪਆਨਾ॥੫੪॥ ਲੈਭਾਂਤਿਅਨਿਕਸਿਖਆਨਿ
 ਧਾਨਾ। ਜਿਹਹੁਤੇਸਾਹੁਪਹੁਚੇਸੁਆਨਾ। ਇਹਸੁਨਤਕਾਨਨੈਨੀਨਿਹ
 ਰਾਜਨਸਾਹਭੁਯੇਇਕਹਸੁਚਾਰਾ॥੫੫॥ ॥ ਭੁਜੀਗਪੁਆਤਛੰਦ
 ॥ ॥ ਤੁਬੈਸਿੰਘਜੋਕੇਤਟਿਯੈਬੁਲਾਈ। ਸੁਭੈਸਾਰਗਾਥਸੁਨੀਰੀ
 ਤਲਾਈ॥ ਲਿਖੀਯੈਜੁਬਾਨੀਜਿਤੀਨਾਥਆਖੀ। ਸੁਨੀਕਾਨਦੈਕੈਜਿ
 ਮੀਸਿੱਖਸਾਖੀ॥੫੬॥ ਪੁਨਸਾਹਭਾਖੀਨਹੀਆਪਆਏ। ਕਹੀਸਿੰਘ
 ਜੁਧੀਅਸੀਜੇਪਠਾਏ। ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਜੁਹੈਤੁਮੈਸੰਗਅੰਗਾ। ਜਿਤੇਕਾ
 ਜਕਰਨਕਰਹੈਨਿਸੰਗਾ॥੫੭॥ ਪੁਨੀਦੀਨਬੀਧੀਤੁਮੈਯੈਸੁਗਾਈ॥ ਬਿ
 ਨਜੁਧਕਾਜੋਕਰੇਨਸਕਾਈ॥ ਇਹੈਮੋਰਸਿਖਆਸੁਨੇਕਾਨਲਾਈ॥
 ਕਰੇਜੀਗਟਾਸੇਫਤੇਹੈਭੁਲਾਈ॥੫੮॥ ॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਜੋਸਿ

ਲੋਹੇ ਆਗੇ ਉਨ ਜਾਈਯੋ ਬਤੀਅੰ ਸੁਨ ਲੈ ਚਿਤ ਲਾਈ ਯਾਹ ਜੋ
 ਸੁਕੋਹ ਉਨ ਮਾਰਿਯੋ ਸਾਹਜਹਾਂ ਪਿਤ ਤੋਰ ਸੀ ਘਾਰਿਯੋ ॥੫੮॥ ਤੈਸਦ
 ਸਾਤੁ ਮਰੀ ਫਹ ਕਰਹੈ ਰਤੀਨ ਜੋਨੇ ਤੁਮ ਤੇ ਟਰਹੈ ਬੰਦਤ ਖਨੇ ਪਰ
 ਨ ਜੋਗਾ ਤੋ ਤੁਮਿਲੀ ਤਿਸੀ ਕੋ ਹੋਰ ॥੫੯॥ ਜੋ ਨਿਜ ਕਥਾ ਹਜੂਰ ਸੁਨਈ
 ॥ ਸਰਬ ਸਿੰਘ ਤਿਹ ਸਾਥ ਜਤਾਈ ॥ ਤਬ ਹੀ ਤਾਂ ਹਿਸਾਂਤਿ ਮਨ ਆਈ ॥
 ਨਿਜ ਦਲ ਮੁਜਰਾ ਲਯੋ ਬਨਾਈ ॥੬੦॥ ਭਾਂਤਿ ਅਨਿਕ ਤਿਨ ਦਰਬੁ
 ਲੁਟਾਯੋ ॥ ਅਸੁ ਗਾਇੰਦ ਸੁਬੀਰ ਦਿਯਾਯੋ ॥ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਨਿਜ ਫੰਜ
 ਸਿੰਗਾਰੀ ॥ ਚਦੁ ਯੋ ਸਾਮੁ ਹੋ ਕਰ ਧੁਨ ਭਾਰੀ ॥੬੧॥ ਦਿਲੀ ਤਿ ਆਗ
 ਆਗਰੇ ਆਯੋ ॥ ਚੰਬਲ ਨਦੀ ਤੋਰ ਆਪਾਯੋ ॥ ਕਈ ਲੱਛ ਉਹ ਲੈ ਉ
 ਤ ਆਣਾ ॥ ਇਉਂ ਇਹ ਹਿੰਦ ਸਤਾਨ ਲੈ ਧਾਣਾ ॥੬੨॥ ਭਾਤੇ ਇਹ ਬੋਰ ਕਿ
 ਤ ਦੁਨਾ ॥ ਜਿਹ ਬਿਧ ਮੱਧਿ ਆਟ ਕੇ ਲੁਟਾ ਪੈ ਭਾਕੇ ਭਰਹੈ ਨਹੀਂ ਗਾਇ ॥
 ਸਾਹਿਬ ਜਾ ਸੀਰਾ ਆਪ ਸੁਹਾਇ ॥੬੩॥ ਖਲ ਦਲ ਕਉ ਮਾਰ ਗਇ
 ਹ ਭਾਂਤਿ ॥ ਰਾਟਨ ਰਾਮ ਬਤੀ ਖਨ ਬਤਾ ॥ ਨਿਜ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੇਵੈ ਗਜਾ ॥
 ਚਿਰੀ ਬਟੇਰਾ ਜਿਹ ਬਿਧ ਬਾਜਾ ॥੬੪॥ ॥ ਦੇਹ ਰਾਗ ॥ ॥ ਮਿਲ ਦੇਉ
 ਦਲ ਆਨ ਕਰ ਚੰਬਲ ਨਦੀ ਕਿਨਾਰਾ ॥ ਜਥਾ ਮੱਤ ਬਰਨਨ ਕਰਉ
 ਸੁਨਹੁ ਪਿਆਰੇ ਯਾਰਾ ॥੬੫॥ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਜਬੈ
 ਬੀਰ ਬੀਰਿ ਮਿਲੇ ਸੈਨ ਆਈ ॥ ਚਲੇ ਤੋ ਪਤੀਰੰਤੁ ਫੰਗ ਬਨਾਈ ॥ ਮ
 ਰਿਯੋ ਜਥਾ ਭਾਰੇ ਤਿਸੀ ਠੋਰ ਮਾਹੀ ॥ ਮਨ ਕੋਰ ਪੰਤੁ ਬਡੇ ਜੰਗ ਆਹੀ ॥
 ॥੬੬॥ ਉਤੈ ਚੰਦੀ ਕਾਰੀ ਇਤੈ ਚੰਦੁ ਸੀਤਾ ॥ ਉਸੈ ਜੋਰ ਬਿਤੈ ਇਸੈ ਨਾਥ ਮੰ
 ਤਾ ॥ ਫੁਟੈ ਪੰਚ ਬੀਰ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਸੁਜੇਈ ॥ ਗਜ ਪੈ ਚਦਾਏ ਲਹੇ ਹਾਥ ਸੇਈ
 ॥੬੭॥ ਜਹਾ ਠਾਢੁ ਹੋ ਫਹਿ ਇਹੀ ਬਤ ਭਾਖੈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਮੇਰੀ ਗੁਰੂ

ਲਾਜਰਾਖੈ॥ ਤਿਨੁ ਕੇਰਭਾਖੈ॥ ਮੁਝੈ ਦੋਇ ਕੀਨੀ॥ ਕਹਾਮੇਰ ਜੇਧਾ ਕਹਾਵੈ
 ਸੁਚੀਨੀ॥ ੬੯॥ ਇਮੰ ਬੈਨ ਗੋਕੋ ਕਰਮੇ ਗਾਢਹੀਆ॥ ਪਰਿਯੋ ਜੀਗਭਾ
 ਰੇ ਕਬੋ ਕੋਨ ਬੀਆ॥ ਪਰੀਅੰਧ ਧੁੰਧੀ ਭੁਯੰਕਾ ਸਕੀਪੋ॥ ਸਬੈ ਮਾਰਮਾ
 ਰੀਦੁਰੈ ਓਰਜੀਪੋ॥ ੭੦॥ ॥ ਨਿਰਾਜੁ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਸਿਟਾਸੁ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇ
 ਤਨੰ ਨਚਿਤ ਧਾਰਚੇਤਨੀ॥ ਬੁਖੰਜ ਬੀਰਜੇ ਗਨੀ॥ ਟਿਰੀਤ ਮਾਸ ਭੰਗ
 ਨੀ॥ ੭੧॥ ॥ ਰਸਾਟਲ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਕਿਤੇ ਰੇਜ ਜਾਨੇ॥ ਭੁਯੇ ਜੁਧਮਾ
 ਨੇ॥ ਦਿਨੰ ਏਕਤਾਹੀ॥ ਭੁਯੇ ਮੈਸ ਮਾਹੀ॥ ੭੨॥ ਸੁਆਜੀ ਮਬੀਰਾ ਗਾ
 ਨੀ॥ ਯੋਸਰੀਗਾ॥ ਪਨੇ ਜੇਰ ਪਾਈ॥ ਹਲਾ ਲੈ ਕਰਾਈ॥ ੭੩॥ ਗੋਰੇ ਜਾਇ
 ਸੀਸਾ॥ ਕਹਾ ਜਾਇ ਕੀਸਾ॥ ਇਮੰ ਬੈਨ ਗਾਯੋ॥ ਦਲਿ ਲੈ ਸੁਆਯੋ॥ ੭੪
 ॥ ਜਿਸੀ ਕੀਟ ਟਿਡਾ॥ ਤਿਮੰ ਸੈਨ ਚੰਦਾ॥ ਅਰੰਜੇ ਪਠਾਨਾ॥ ਚੁਢੇ ਕੋਪ ਠਾ
 ਨਾ॥ ੭੫॥ ਬਹਾਦ੍ਰੀ ਨਿਹਾਰੀ॥ ਚਲੀ ਸੈਨ ਸਾਰੀ॥ ਜਿਤੈ ਕਿਤ ਦੇਖੀ॥ ਭੁਜੀ
 ਜਾਤ ਪੇਖੀ॥ ੭੬॥ ਭੁਯੇ ਚਿੰਤ ਮਾਹੀ॥ ਤੁਜੇ ਧੀਰਤਾਹੀ॥ ਤੁਰਕੇ ਜੀਮ
 ਰਾਰੀ॥ ਮਨੰ ਯੋ ਓਚਾਰੀ॥ ੭੭॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਰਾਯੋ॥ ਮੁਝੈ ਯੋ ਮਰਾਯੋ॥
 ਕਹੀ ਭਾਗ ਜਾਤੋ॥ ਸੁਖੀ ਖਾਨ ਖਾਤੋ॥ ੭੮॥ ਜਿਹੀ ਦੇਸ ਜਾਤਾ॥ ਬਡੇ
 ਬੰਸੁ ਨਾਤਾ॥ ਕਮੀ ਨਾਹਿ ਰੋਟੀ॥ ਭੁਈ ਬਾਤ ਬੋਟੀ॥ ੭੯॥ ਪਿਤ ਮੇਰ ਬ
 ਦੀ॥ ਕਰੀ ਸੰਤ ਤਾਈ॥ ਗੁਰੂ ਸੋ ਚਿਤਾਰੀ॥ ਮੁਝੈ ਕੀਸੁ ਖੁਰੀ॥ ਪਿਤਾ ਤਾ
 ਤ ਮਾਈ॥ ਭੁਏ ਸਾਂਤ ਸਾਈ॥ ਟਹੈ ਬਾਤ ਜਾਨੀ॥ ਮੁਝੈ ਸਯੋ ਕਰਾਨੀ॥ ੮੦
 ॥ ॥ ਏਹ ਰਾ॥ ॥ ਪਿਤ ਮੇਰ ਤੁਮ ਸੇ ਕਰੀ ਮੈਨ ਕਰੀ ਕਛੁ॥ ਅਹਿ ਮੇ
 ਕਹ ਮਾਪੁ ਰੇ ਸਦੈ ਕੋ॥ ਮਾਰਿ ਓ ਜਗ ਨਾਹਿ॥ ੮੧॥ ਮਾਰਨ ਮਾਇ ਓ
 ਮਾਰੀ ਮੈ ਕਹਤੁ ਜਿ ਮਾਨੇ ਲੋਇ॥ ਚਰਨ ਨ ਪਰਿਓ ਨ ਮਾਰੀ ਮੈ ਕਸ
 ਪਾਪੀ ਕਿਨ ਹੋਇ॥ ੮੨॥ ਯੋ ਲਗਾ ਚਿੰਤਾ ਯੋ ਕਰਤੁ ਸਾਹ ਬਹਾਦਰ ਬੀਰ

॥ ਤੁਲਗਦਲ ਬਲ ਪ੍ਰਬਲ ਲੈ ਆਨ ਪਹੁੰਚੇ ਧੀਰ ॥ ੨੪ ॥ ਧਰਮ ਸਿੰ
 ਘ ਜਬ ਪਾਛ ਫਿਰ ਨਿਰਖੇ ਨੈਨ ਪਸਾਰਾ ਕਈ ਲੱਛ ਦਲ ਆਵ
 ਈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਲੈ ਨਾਰਾ ॥ ੨੫ ॥ ਸਿੰਘ ਕਹਾਤ ਬਸਾਹ ਕੇ ਪਾਛੈ ਬੀਰ
 ਨਿਹਾਰਾ ਤੁਟ ਮਵਤੁ ਹਿਤ ਆਇ ਚਿਜ ਗਤ ਪੁਜ ਕਰਤਾਰ ॥ ੨੬ ॥ ॥
 ਜੇਯਾ ॥ ॥ ਫਿਰ ਬਡੇ ਫਰਰੇ ਸੁਨਿ ਸਾਨ ਨ ਬਾਜ ਗਇੰ ਦਲ ਏ ਬਲ
 ਸਾਰੀ ਪੀਤ ਕਿਤੇ ਸਿਤ ਸਿਆਮ ਬਿਰਾਜਿਤ ਲਾਲ ਗੁਲਾਲ ਦਿਤੇ ਦੁ
 ਤਕਾਰੀ ॥ ਵੰਦਤੁ ਘੋਖ ਸੁਖ ਬਜੈ ਜਨੁ ਸਾਗਰ ਕੀ ਧੁਨ ਹੋਤੁ ਅਪਾਰੀ ॥
 ॥ ਵੇਖਤੁ ਸਾਹ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭੁਯੇ ਮਨ ਆਨਿ ਦ ਕੈ ਜਗਜੈ ਸ ਉਚਾਰੀ ॥ ੨੭ ॥
 ਚੰਕ੍ਰਿਤ ਸੁਲਗਦ ਬਰਛੀ ਅਸ ਦੁਰ ਸਿਲੀ ਮੁਖ ਤੇਗ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਨ
 ਵਕ ਬਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਤੁਫੰਗ ਹਵੇਖ ਭੁਯੇ ਛੁਬਿ ਉਤਮ ਸਾਰੀ ॥ ਆਵਤ ਹੋਰ
 ਸੁਟੇਰ ਕਹਾ ਨਰ ਪੈਂਦੁ ਭਲੇ ਸੁਖੁ ਸੇਜ ਮਝਾਰੀ ॥ ਤੇ ਹਿਤ ਦੀਨ ਦਯਾਲ
 ਅਯੋ ਨਿਜ ਸੈਨ ਲਏ ਸੁ ਅਭੂਤ ਅਪਾਰੀ ॥ ੨੮ ॥ ਤੁਕਰ ਚਿੰਤਨ ਕਾਜ
 ਸਟਾਰਤ ਆਇ ਅਨੰਤ ਪ੍ਰਭੂ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਆਰਿ ਲਏ ਇਨ ਕੋਟ ਕਈ ਰਿ
 ਪ ਕੌਨ ਗਨੈ ਗਨਤੀ ਬਿਸਤਾਰੀ ॥ ਜੈ ਲਗ ਸਿੰਘ ਕਹੈ ਬਚ ਸਾਹਿਬ ਤੈਲ
 ਗਭੀ ਅੰਧ ਧੁੰਧ ਗੁਬਾਰੀ ॥ ਹਾਬ ਸੁਹਾਬ ਨਿਹਾਰਨ ਪੈਯਤ ਮੇਘ ਪਟਾਜਿ
 ਮ ਸੈਨ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ੨੯ ॥ ਆਜ ਮ ਬੀਰ ਅਧੀਰ ਖਰੇ ਜਿਤ ਆਨ ਦਈ ਜ
 ਗਨਾ ਬਦਿਖਾਈ ॥ ਮਾਰਤ ਹੋ ਕਰਨ ਨਿਧ ਲੈ ਕਛੁ ਯੈ ਕਹਿ ਕੈ ਧਨੁ ਲੈ ਸ
 ਉਠਾਈ ॥ ਭਾਲ ਸੁਮਾਰ ਬਿਦਾਰ ਦਯੋ ਸਰਪਾਰ ਭੁਯੇ ਉਪਮਾ ਕਬਿਗਾ
 ਈ ॥ ਬੀਚ ਗਿਰਯੋ ਗਜ ਲਾਗ ਗਏ ਸਰਹੰਦ ਅਪਾਰ ਤਿਨੈ ਗਤਿ ਪਾਈ
 ॥ ੩੦ ॥ ਯੈ ਹਨ ਕੈ ਤਿਹ ਲੋਪ ਭਏ ਗੁਰ ਸਾਹ ਕਿਧੋ ਨਿਜ ਸਿੰਘ ਨਿਹਾਰੇ ॥
 ਕੋਤਕ ਸੋ ਚਿਤ ਚੰਕ ਪਰਿਯੋ ਕਿਹ ਓਰ ਗਏ ਕਹ ਸਿੰਘ ਹਜਾਰੇ ॥ ਆਪ

ਨਠੋਜ ਬਿਲੋਕ ਕਹਾ ਕਿਹ ਓਰ ਦੁਰੈ ਟਹ ਬੀਰ ਕਰਾਰੈ ॥ ਮੈ ਅਪਨੀ ਨਹੀ
 ਥੈ ਸਲਖੇ ਅਤਿ ਬੀਰ ਸੁਧੀਰ ਧਨ ਅਸ ਧਾਰੈ ॥ ਸੂਰਜ ਤਤ ਸੁਸੰਘ
 ਕਹਾ ਤਿਹ ਚਿਤ ਕਛੂ ਚਿਤ ਮੈ ਜਿਨ ਕੀ ਜੈ ॥ ਲੇਖ ॥ ਭੁਏ ਤੁਕਹਾ ਕਰਨਾ
 ਨਿਧ ਕਾਜ ਸੁਧਾਰ ਸੁਧਾਰ ਸੁਪੀ ਜੈ ॥ ਪੈ ਜਿਤ ਨੈ ਰਿਪ ਹੈ ਤੁਰ ਅੰਨਰ
 ਤਾਸ ਦਬਾਇ ਭੁਲੀ ਬਿਧ ਲੀ ਜੈ ॥ ਰਾਜੁ ਦਯੋ ਤੁਮ ਕੋ ਗੁਰ ਪੁਰਨ ਕਾਜ
 ਸੁਧਾਰ ਭੁਲੇ ਜਗ ਜੀ ਜੈ ॥ ੮੨ ॥ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਯੈ ਸੁਨ ਕੇ ਸਿ
 ਘਜੂ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥ ਆਜ ਮਲਯੋ ਕੁੰਭ ਜੁਤ ਆਨੀ ॥ ਭੇਰ ਦੀਨੋ ਤਹੀ ਕ
 ਰਾਈ ॥ ਜਹਾ ਲੇਬ ਨਿਜ ਰਿਪ ਕੀ ਪਾਈ ॥ ੮੩ ॥ ਬਰੇ ਬਰੇ ਜੋ ਅਧਿ
 ਕ ਅੰਬੀਰਾ ॥ ਭਾਜੈ ਦੇ ਪਤਿ ਹੋਇ ਅਧੀਰਾ ॥ ਤੇ ਸਭਹੀ ਇਨ ਲਏ ਬੁਲ
 ਈ ॥ ਅਪਨੇ ਕੀਨੇ ਦੇ ਟੁਡਿਆਈ ॥ ੮੪ ॥ ਜੋ ਤੁਮ ਸਭ ਪਹਿ ਆਇ ਜ
 ਰੀਰਾ ॥ ਖਾਟੁ ਭੁੰਚੁ ਸੁਖੀ ਸਰੀਰਾ ॥ ਨਾਤਰ ਗਹੈ ਭੁਲੇ ਹਥਿ ਆਗਾਜ
 ਤੁਮ ਸਭ ਮਹਿ ਕਛੂ ਹੀ ਕਾਰਾ ॥ ੮੫ ॥ ਯੈ ਸੁਨ ਪਰੇ ਆਨ ਮਹਿ ਪਾਇ ॥ ਲੀ
 ਨੇ ਤਿਨ ਕੋ ਓਨਹ ਮਿਲਾਇ ॥ ਮਨ ਸਬ ਲੀਨੇ ਆਇ ਲਿਖਾਇ ॥ ਦੇਸ
 ਨ ਦੇਸ ਨ ਦੇ ਪਠਾਇ ॥ ੮੬ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਬੈਠੇ ਸਭਾ ਬਨਾਈ ॥ ਬੀਰ
 ਅੰਬੀਰ ਬਹਾਦਰ ਰਾਈ ॥ ਜੋ ਜੋ ਆਟੁ ਤਤਹੀ ਜੁਆਨਾ ॥ ਯਾ ਬਿਧ ਬਤੀ
 ਆਂ ਕਰਤ ਬਖਾਨਾ ॥ ੮੭ ॥ ਯੈ ਸਰ ਲਾਗੇ ਤਨ ਧਾਇ ॥ ਆਜ ਮਬੀਰ
 ਲਯੋ ਮਮ ਘਾਇ ॥ ਅੰਨ ਪਠਨ ਕਰੈ ਸੁਬਫਾਇ ॥ ਮੁਝ ਲੈ ਮਾਰਿ ਮੇਅ
 ਜਮ ਰਾਇ ॥ ੮੮ ॥ ਸਬ ਕੀ ਬਤੀ ਆਂ ਇਉਂ ਸੁਣ ਪਾਇ ॥ ਸਾਹ ਬਹਾਦ
 ਰ ਕਹਾ ਬਨਾਇ ॥ ਭੁਲੇ ਖੁਜਾਟੁ ਤੁਓਨੈ ਤੀਰਾ ॥ ਆਜ ਮਲਾਗੇ ਜੋ ਸੁਸ
 ਰੀਰਾ ॥ ੮੯ ॥ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ॥ ਖੋਜ ਲਗੇ ਤਿਹ ਸਰਨ ਕਉ ਲੀਨੇ ਫੇ
 ਰ ਬਨਾਇ ॥ ਸਾਹ ਬਹਾਦਰ ਬੀਰ ਕੇ ਆਗਾ ਧਰੇ ਤਿਨ ਆਇ ॥ ੧੦੦ ॥

ਕਹੀ ਬਹਾਦਰਸਾਹਿਬ ਜੁ ਅਪਨੇ ਬੀਰ ਬੁਲਾਇ ਜਾ ਕੇ ਦਸਤੇ ਸਰਮਿ
 ਲੇ ਤਟਨੈ ਹਨੇ ਲਖਾਇ ॥ ੧੦੧ ॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਮੇਲ ਬਕੇ
 ਸਬ ਕੇ ਸੰਗਤੀ ਰਾਗ ਕਾਹੂ ਜੋ ਨਹੀਂ ਰਲੈ ਸਰੀਰਾ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਲਲਿ
 ਤਗਤ ਬਾਨਾ ਕਾਹੂ ਜੋ ਨਹੀਂ ਮਿਲਤ ਪਛਾਨਾ ॥ ੧੦੨ ॥ ॥ ਵੀਰ ਘਖਪ
 ਰੇ ਪੀਥ ਸੁਕਾਨਾ ਕੰਚਨ ਮਈ ਬਿਰਜਿਤ ਬਾਨਾ ਫਿਰ ਪੈ ਕਾਮ ਅਨੂਪ
 ਮਜੁਧਾ ਆਕਿਤ ਸੂਰਨ ਬਿਰਜਿਤ ਮੋਧਿ ॥ ੧੦੩ ॥ ॥ ਨਿਰਖਤਾਸ ਬਿ
 ਸਮੇਂ ਭੁਏ ਜੂਨਾ ਇਹ ਬਿਧ ਭਾਖਤ ਬਚਨ ਸੁਆਨਾ ਯਹ ਹਮਰੇ ਲ
 ਸਕਰਨਹੀ ਬਾਨਾ ਅਰੇ ਮੀਆਂ ਹਮ ਸਾਚ ਬਖਾਨਾ ॥ ੧੦੪ ॥ ॥ ਯੋ ਬਤੀ
 ਆਂ ਸਬ ਕਰੈ ਉਚਾਰਾ ਸਾਹ ਬਹਾਦਰ ਬੀਰ ਹਜ਼ਾਰਾ ਸਾਹ ਭੇਦ ਮਨ ਮੈ
 ਸਬ ਜਾਨੈ ਤੁਰਕਨ ਤੀਰਨ ਸਾਚੁ ਬਖਾਨੈ ॥ ੧੦੫ ॥ ॥ ਇਕ ਆਜਮ ਲ
 ਸਕਰ ਕੇ ਬੀਰਾ ਯੋ ਨਿਜ ਭਾਖੈ ਹਜ਼ਰਤ ਤੀਰਾ ਹਮਨੈ ਅਪਨੀ ਆਂ
 ਖਨ ਲਹਾ ਕੇਤਕ ਸੈਨ ਲੱਛ ਸੰਗ ਅਹਾ ॥ ੧੦੬ ॥ ॥ ਨੀਲੇ ਫਰਰੇ ਫੁਟੇ
 ਨਿਸਾਨਾ ਕਈ ਲੱਛ ਜੇਧ ਬਲਵਾਨਾ ਕਛੂ ਨਵਿਸਤਾ ਤੁਮਰੇ ਸਾਹਿ
 ਨ ਭੁਤੇ ਮਾਰਿ ਫਰਿਸਤ ਜਾਹਿ ॥ ੧੦੭ ॥ ॥ ਯਾ ਬਿਧ ਬਤੀ ਆਂ ਬਰਨੈ ਬੀ
 ਰਾ ਸਾਹ ਬਹਾਦਰ ਨਿਕਟ ਅੰਬੀਰਾ ਨਿਜ ਮਨ ਮੈ ਟਹੁ ਸਤੁ ਬਿਧ ਜਾ
 ਨੈ ॥ ਤਾਜੇ ਬੋਲ ਨ ਪ੍ਰਗਟ ਬਖਾਨੈ ॥ ੧੦੮ ॥ ॥ ॥ ਏਹ ਰਾਗ ॥ ॥ ਸਾਹ
 ਬਹਾਦਰ ਤੁਟਨ ਸੰਗ ਇਹ ਬਿਧ ਕਰਤ ਬਖਾਨਾ ਹਮਰੇ ਸੇਵਕ ਜਾ
 ਨ ਕਰ ਕਰਗਯੋ ਕਾਜ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ੧੦੯ ॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਧਰਮ
 ਸਿੰਘ ਇਹ ਬਿਧ ਮੁਖ ਗਾਈ ਹਮ ਕਉ ਰੁਖ ਸਦ ਦੀਜੈ ਭਾਈ ॥ ਕਹਾ
 ਜਾਹ ਸਾਹਿਬ ਤਟ ਜਾਈ ॥ ਲਿਅਵੈ ਇਹ ਦਿਸ ਬੇਗ ਚਢਾਈ ॥ ਇਹ
 ਬਿਧ ਚੜ੍ਹੇ ਸਿੰਘ ਜੀ ਧਾਇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਦਰਸੈ ਗੁਰ ਰਾਇ ॥ ਕਰਤ

ਕੁਚਦਰਕੁਚਸਿਧਾਏ। ਚਰਨਕਮਲਗੁਰਕੇਤਟਆਏ॥੧੧੧॥
 ॥ਝੁਲਨਾਛੰਦਾ॥ ॥ਆਨਦੀਦਾਰਕਰਤਾਰਗੁਰਕੇਕਰਯੋਭਈ
 ਸਪੁਰਮਨਸਾਬਨਾਈ॥ਸੀਸਪਦਕੰਜਦੁਖਭਿਜਗੁਰਰਾਖਕਰਲ
 ਈਪਰਦਛਨਅਨਦਪਾਈ॥ਆਇਸੰਪਾਇਬਿਗਸਾਇਜਗਦੀ
 ਸਕੀਬੈਠਤਬਗਏਗੁਰਨਿਕਟਆਈ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕੇਸਿੰਧਮੁਖਾਰਸੀਥਿ
 ਦਸੋਕਹੈਇਮਬੈਠਤਿਨਕੋਸੁਆਈ॥੧੧੨॥ਕਹੋਸਮਚਾਰਸੁਧਾਰਿ
 ਕਰਸਾਹਕੀਕੁਸਲਅਨੰਦਸੋਬਸਤਕੀਹਾਂ॥ਜੁਧਕੀਜੀਤਸਾਬੁਧ
 ਕੈਸੇਭਈਭੁਨੇਹਮਤੀਰਵਹਸਰਬਜੀਹਾਂ॥ਸੂਬਅੰਬੀਰਸਬਲਏ
 ਜਸਮੇਲਕੈਆਪਕਿਹਥਾਨਹੈਸੁਨਹੁਤੀਹਾਂ॥ਹਮੈਭੀਯਾਦਕਬਕਰ
 ਤਹੈਨਹਿਕਹੋਵਹੈਸਭਛੋਰਪਰਸੰਗਈਹਾਂ॥੧੧੩॥ ॥ਭੁਜੰਗਪ
 ਯਾਤਛੰਦਾ॥ ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਜੁਕੇਅਮੀਬੈਠਜੇਈ॥ਸੁਨੈਸਿੰਧਜੁ
 ਨੈਸਬੈਬਾਤਗਈ॥ਜਿਮੰਜੁਧਸਾਰੇਭੁਯੋਤੈਨਥਾਨੈ॥ਸੁਭੈਆਦਅੰ
 ਤਿਸੁਭੇਦੰਬਖਾਨੈ॥੧੧੪॥ਫਤੇਜੰਗਕੀਨਤੁਮੈਆਪਜਾਈ॥ਨਹੀਸਾ
 ਹਪੁਤਿਰਹਿਓਦੇਖਪਾਈ॥ਤੁਝੈਬਾਰਬਾਰੀਕਹੈਯੋਬਨਾਈ॥ਕਹਾਖੈ
 ਲਕੀਨਪ੍ਰਭੁਬਿਸਰਾਈ॥੧੧੫॥ ॥ਰਸਾਟਲਛੰਦਾ॥ ॥ਕਿਧੋ
 ਮੋਰਬਾਪੀਕਰੇਕੋਟਪਾਪੀ॥ਦਗਾਖੇਲਸਾਰੇ॥ਵਹੈਹੈਚਿਤਾਰੇ॥੧੧੬॥
 ॥ਨਹੀਆਪਆਏ॥ਕਹਾਦੇਰਲਾਏ॥ਮੁਝੈਬਾਰਬਾਰੀ॥ਕਹੈਯੋਚਿ
 ਤਾਰੀ॥੧੧੭॥ਪੁਨੀਫੋਰਚਛਾ॥ਲਖਮੈਜੋਸੁਪਛਾ॥ਦਲਿਕੋਟਸੈਨਾ॥
 ਦਿਖੀਤਾਹਿਨੈਨਾ॥੧੧੮॥ਅਰੰਕੋਸਮਾਰੀ॥ਭਈਲੋਪਸੁਰੀ॥ਤਬੈ
 ਧੰਨਗਾਯੋ॥ਜਬੈਜੀਤਪਾਯੋ॥੧੧੯॥ਇਮੰਬਾਤਸਾਰੀ॥ਕਹੀਸਿੰਘ
 ਸੁਰੀ॥ਪੁਨੀਆਪਗਾਯੋ॥ਤੁਹਕੋਨਆਯੋ॥੧੨੦॥ਹਮੁਈਤਥਾਨੈ॥

ਕਰਮੇਨ ਪਾਪਾਨੈ। ਤਹ ਕੋਨ ਆਈ। ਜਿਤੀ ਜਲ ਰਾਈ। ॥ ੧੨੧ ॥
 ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਤ ਛੰਦਾ। ॥ ਜਿਤੇ ਸਿੰਘ ਈਹਾਂ ਹਮੁ ਤੀਰ ਠਾਂਢੇ। ਇਨੈ
 ਪੁਛ ਲੀਜੈ। ਇਹੈ ਬੈਨ ਗਾਢੇ। ਜਿਸੀ ਭਾਂਤਿ ਤੈਨੇ ਤਹਾਂ ਦੇਖ ਪਾਏ। ਟੁਹੈ
 ਭਾਂਤਿ ਈਹਾਂ ਭੁਨੇ ਭੇਦ ਹਾਏ। ॥ ੧੨੨ ॥ ॥ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਟੁਹਾ। ॥ ਜ
 ਬੈ ਜਧ ਭਾਰੇ ਮਚਿਐ ਤਾਸ ਜਾਈ। ਕਿਧੈ ਕੇਸ ਕੇਤੇ ਪਰੀ ਸੋਲ ਰਾਈ।
 ਤਬੈ ਏਕ ਰੇਜ਼ੀ ਉਨੈ ਸੈਨ ਪਾਲੀ। ਹਲਾ ਲੈ ਕਰਾਯੇ ਟੁਹੈ ਜੋਰ ਨ ਲੀ।
 ॥ ੧੨੩ ॥ ਭਜੀ ਫੌਜ ਯਾ ਕੀ ਦਸੇ ਦਿਸ ਈਹਾਂ। ਬਨਿ ਪੱਤ ਜਾਨੈ ਚਲੇ ਬ
 ਤਜੀਹਾਂ। ਇਸੀ ਗੋਨ ਸੈਨਿ ਭੁਜੀ ਸਾਹ ਦੇਖੀ। ਡਰਿਐ ਚੀਤ ਮਾਹੀਰ
 ਹੀ ਨਹਿ ਸੇਖੀ। ॥ ੧੨੪ ॥ ਤਬੈ ਹੋਇ ਦੀਨ ਗੁਰੂ ਯਾਦ ਕੀਨਾ। ਤਹੀ ਅ
 ਦਿਵਾਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੁਦੀਨਾ। ਕਿਤੇ ਛੁੱਟ ਫਰਰੇ ਨਿਸਾਨੀ ਨਿਹਾਰੇ। ਸਿਤੀ
 ਪੀਤ ਲਾਲ ਸੁਨੀ ਲੀ ਬਿਚਾਰੇ। ॥ ੧੨੫ ॥ ਇਹੀ ਰੂਪ ਸੈਨ ਦਲਿ ਲੱ
 ਛ ਕੇਤੇ। ਭੁਨੈ ਕੋਨ ਤਕੈ ਚਿਤਿ ਧਾਰ ਚੇਤੇ। ਧਰੇ ਚੀਰ ਸੇਤਿ ਪਿਤੀ ਨੀਲ ਸ
 ਰੇ। ਗਜੇ ਬਾਜ ਉਚੈ ਦਿਪੈ ਯੋਹ ਜਾਰੇ। ॥ ੧੨੬ ॥ ਪੁਰੂ ਅਪਰੂਪ ਅਸੀ
 ਦੇਖ ਪਾਯੋ। ਅਭੂਤ ਅਪਾਰੀ ਅਗੈਨ ਲਖਾਯੋ। ਗਹੇ ਦੇਇ ਬਾਨੀ ਅਰ
 ਭਾ ਲਖਿ ਆਨੈ। ਹਨੇ ਬਜ ਜਾਨੈ ਗਿਰੀ ਬੀਚ ਬਾਨੈ। ॥ ੧੨੭ ॥ ਹਨੈ ਤੀਰ
 ਤਾਕੇ ਭੁਏ ਲੋਪ ਈਹਾਂ। ਘਨਿ ਜਾਨ ਸਿਆਮੀ ਦੁਰੈ ਬਿਜ ਜੀਹਾ। ਤਬੈ ਸ
 ਹ ਚਿਤਿ ਭੁਯੋ ਮਾਨ ਭਾਰੀ। ਦੁਰਿ ਮੋਹ ਟਾਕੇ ਕਹਾਯੈ ਉਚਾਰੀ। ॥ ੧੨੮ ॥
 ਨਹੀ ਦਿਤ ਕੀਜੈ ਗੁਰੂ ਅੰਗ ਸੰਗਾ। ਨਿਜੀ ਕਾਜ ਕੀਜੈ ਬਿਜੈ ਹੋਇ ਜੀਗ
 ॥ ਤਬੈ ਤੈਨ ਕਾਜੀ ਕਰਮ ਪੂਰ ਭਾਰੀ। ਰਣਿ ਜੀਤ ਕੈ ਕੈ ਅਯੋਧਾ ਮਚਾਰੀ
 ॥ ੧੨੯ ॥ ਪੁਰੀ ਆਗਰੇ ਕੈ ਬਸਿਯੋ ਮਧਿ ਆਈ। ਹਮੁ ਲੀਨ ਅਗਿ
 ਆ ਬਿਦਾ ਦੇਹ ਭਾਈ। ਤਿਨੈ ਯੋ ਸੁਭਾਖੀ ਹਮੁ ਕੋ ਸੁਨਾਈ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੁਦ

ਆਲੀਇਸੈਲਿਅਉਜਾਈ॥੧੩੦॥ ॥ਦੇਹਰਾ॥ ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧ
 ਕਾਪੁਆਨਕਰਲਿਅਵਹਮਰੇਅੰਨ॥ਬਿਦਮਾਨਦਰਸਨਕਰੇਸੁਖੀ
 ਹੋਇਜਗਨੈਨ॥੧੩੧॥ਇਮੰਸਾਹਿਬਿਨਤੀਕਰੀਜੇਮਮਕਹੀਬਨ
 ਇਯੋਰਵਮੈਦਰਸਨਕੀਓਜੈਸੇਕਹਯੋਸੁਨਾਇ॥੧੩੨॥ ॥ਭੁਜੇ
 ਗਪੁਖਾਤਛੇਦਾ॥ ॥ਸੁਨੇਬੈਨਦਕੇਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਗਾਈ॥ਹਮੁਤੋਸੁਈ
 ਹਾਂਰਹੇਜਾਨਭਾਈ॥ਸਿਰੀਅੱਸਕੇਤੀਇਹੈਕਾਜਕੀਨਾ॥ਕਿਤੇਚੰਡਮਾ
 ਤਾਇਹੈਜਸੁਲੀਨਾ॥੧੩੩॥ਕਿਤੇਚੰਡਥਾਰੇਭਯੋਭਰਮਭਾਰੀ॥ਇਮੰ
 ਬੈਨਗਾਯੋਗੁਰੂਆਵਤਾਰੀ॥ਜਿਤੇਸਿੰਘਈਹਾਂਇਨੈਪੁਛਲੀਜੈ॥ਤ
 ਬੈਬਾਕਮੇਰੇਸਦਾਪੀਤਕੀਜੈ॥੧੩੪॥ਸੁਨੈਸਿੱਖਬਾਰੇਤਬੈਯੋਅਲਾ
 ਯੋ॥ਪੁਰੂਕੋਚਰਿਤੀਕਿਨੁਨਾਹਿਪਾਯੋ॥ਇਕੈਰੂਪਧਾਰੈਨਿਰਾਰੇਸੁਈਹਾਂ॥
 ਦੁਤੇਜਾਇਚੇਜੀਕਰੇਭਾਤੀਤੀਹਾਂ॥੧੩੫॥ਅਸੀਸੋਚਕੈਕੈਸੁਨੀਗਾਥ
 ਸਾਰੀ॥ਜਿਤੀਜੁਧਮਧੀਬਿਤੀਹੋਇਸਾਰੀ॥ਪੁਨੰਟਾਰਆਪੰਅਮੀਯੋ
 ਅਲਾਯੋ॥ਕਰੇਕੁਚਡੇਰੀਲਖੈਤੋਨਜਾਯੋ॥੧੩੬॥ਤਬੈਦਉਰਦਿਲੀ
 ਪੁਰੂਧਾਇਆਯੋ॥ਸੁਨੈਸਿੱਖਸਿਤੀਬਡੇਮੇਦਪਾਯੋ॥ਘਨੇਰਥਗਾਡੀ
 ਕਿਕਣੀਬਨਾਏ॥ਗਾਏਸਿੱਖਆਗੈਪੁਰੂਪਾਸਆਏ॥੧੩੭॥ਤੋਪਈ
 ॥ ॥ਲਏਭੇਟਸੰਗਤਿਸਬਸਾਰੀ॥ਦਰਸਨਕਰਯੋਹਜੁਰਸੁਧਾਰੀ
 ॥ਡੇਰਾਭਲੀਠੰਗਕਰਣਾਯੋ॥ਜਮਨਨਿਕਟਸਰਬਮਨਭਾਯੋ॥੧੩੮
 ॥ਇਕਆਵਤਸੰਗਤਇਕਜਾਈ॥ਮਨੁਤਨਧਨਤੇਸਰਬਬਿਕਾਈ
 ॥ਆਛੇਭੇਜਨਮੇਦਹਜਾਰਾ॥ਲੈਲੈਆਵਤਸਿੱਖਅਪਾਰਾ॥੧੩੯॥
 ॥ਘਨਜੇਧਨਕੇਚਢੇਅੰਬਾਰਾ॥ਜਿਹਬੈਠੇਪੁਰੂਜੁਆਵਤਾਰਾ॥ਖੁਸੀ
 ਮਹਲਦਰਸਨਇਮਦਯੋ॥ਮਾਨੁਪ੍ਰੇਮਮੇਘਬਰਸਯੋ॥੧੪੦॥ਜਿ

ਹਜੇ ਸੀ ਇਹੋ ਕਰ ਦੇਖੋ। ਤੁਫਨੈ ਭਾਂਤ ਤਾਸ ਅਵਰੇਖੋ। ਤਬਲਗ
 ਮਨੁਖ ਸਾਹ ਕੇ ਆਏ। ਲੈ ਭੇਰਾ ਕਰ ਕੂਚ ਸਿਧਾਏ। ੧੪੧॥ ਦੋਹਰਾ
 ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਦਿੱਲੀ ਨਿਰਖ ਕਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਭਗਵਾਨ। ਮਿਲਨ ਸਾਹ
 ਕੇ ਗਉਨ ਕਉ ਕੀਨੋ ਭਬੈ ਪਾਪਾਨ। ੧੪੨॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਬਿਲਾ
 ਸੁ ਜਲਤਾਨੀ ਜੰਗ ਕਰ ਬਹਾਦਰ ਸਾਹਿਬ ਜੈ ਭਟੇਤਿ ਦਿੱਲੀ
 ਪ੍ਰਦੇਸ ਕਰ ਬਰਨੀ ਨਾਮ ਪਚੀਸਮੇ ਧਾਪ ਸਮਾਪਤ ਮਸਤ
 ਸੁਭ ਮਸਤ। ੨੫॥ ॥ ਅਫਜੂ। ॥ ਰੋਪਈ। ॥ ਦਿੱਲੀ ਨਿਰ
 ਖ ਖਾਲ ਸੇਭਾਇ। ਗਿਆਨ ਪਿਆਨ ਸੁਭ ਰਹਤੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ। ਪੁਨ ਨਿਜ
 ਕਰ ਕਰਤੁ ਚੜ੍ਹ ਧਾਏ। ਕੂਚ ਮੁਕਾਮ ਕਰਤੁ ਚੜ੍ਹ ਆਏ। ੧॥ ਪਾਂਚ ਕੋਸ
 ਮਥੁਰਾ ਜਬ ਰਹੀ। ਕੋਰੇ ਮੁਕਾਮ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹੀ। ਤੁਫਨ ਰਾਤੁ ਤਹ ਬਸੇ
 ਦਯਾਲਾ। ਕਰਿ ਚਰਿਤੁ ਤਿਹ ਅਧਿਕ ਬਿਸਾਲਾ। ੨॥ ਭਿਰ ਭੁਏ ਤੁੰ ਤੇ ਚ
 ਚੁ ਧਾਏ। ਮਥੁਰਾ ਮਧਿ ਪੁਰੀ ਤਬ ਆਏ। ਸੁਰਜ ਕੁੰਡ ਕੀ ਚਿਨਿਜ ਭੇਰਾ
 ॥ ਹੁਕਮ ਮਾਨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇਹਾ। ੩॥ ਤੁੰ ਤੇ ਨਾਥ ਸੁਪਾਰ ਸਿਧਾਏ। ਗੇ
 ਕਲ ਦੇਖਨ ਕਾਜ ਸੁਆਏ। ਨਿਰਖੀ ਸਰਬ ਠੰਰ ਚਿਤ ਲਾਈ। ਜਿਯੇ
 ਨਿਜ ਕੀਨੇ ਚਰਿਤੁ ਕਨਾਈ। ੪॥ ਜਹਾਂ ਪੁਤਨ ਹਨੇ ਅਧਾ ਸੁਰਾਮਾਰੇ
 ਪੇਨ ਕਦੇ ਤਬ ਛਾ ਸੁਰਾ। ਪੰਬ ਗੇਵਰ ਧਨ ਕਾਲੀ ਤਾਲਾ। ਸੁਰ ਸੁਤ ਪਤ
 ਨਾਥ ਬਿਮਾਲਾ। ੫॥ ਕੁੰਜ ਗਲੀ ਸੁਭ ਮੰਡਲ ਰਾਸ। ਕੇਸੀ ਦੈਤ ਹਨਿਯੇ
 ਜਿਹ ਪਾਸ। ਕਮਲ ਜਬ ਛਰੇ ਜਹਾਂ ਚੁਰਾਏ। ਈਦ ਦੇਵ ਲੈ ਦੇਖਨ ਆ
 ਏ। ੬॥ ਅੰਜੋ ਜੋਇਤ ਚਰਿਤੁ ਕਰਾਨਾ। ਨਿਰਖੇ ਆਪ ਦਯਾ ਨਿਧ ਆ
 ਨਾ। ਪੁਨ ਤਾਤੇ ਮਥੁਰਾ ਫਿਰ ਗਾਏ। ਤੁਫਨੈ ਜਾਇ ਬਿਲੋਕਤ ਭੁਏ। ੭॥
 ਧੁਬੀ ਆ ਕੇ ਜਵਨੈ ਬਾਮਾਰਿਯੋ। ਮਾਨ ਕੂਬਰੀ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿਯੋ। ਧਨ

ਖਕੀਸਕੋਤੇਰਿਐਜਹਾਂਗਜਥੁਨੀਮਾਰਿਐਧਰਤਹਾਂ॥੮॥ਮੁਸਦਚੈ
 ਰੂਰਮਲਬੇਜਿਤੇਪਾਨਹੀਨਕੀਨੇਜਿਤਤਿਤੇ॥ਜਾਇਦਮਦਮਕੀਸ
 ਨਿਹਾਰਸਾਪਕੜਕੇਸਜਿਹਧਰਨਪਛਾਰਸਾ॥੯॥ਪੁਨਬਿਸਰਤ
 ਪਾਟਪਰਗਏ॥ਅਧਿਕਦਾਨਦੀਨਨਕਹਦਏ॥ਪੁਨਤਤੇਡੇਟੇਪੁਰ
 ਅਯੋ॥ਅਨਿਕਚਰਿਤਨਿਰਖਤੇਭਯੋ॥੧੦॥ ॥ਦੇਹਰਾ॥ ॥ਤੁਹੀ
 ਸਮੈਤਟਡੇਰਕਰਬਨਚਰਜੁਰੇਅਪਾਗਾਏਕਸਿੱਖਕੀਢਾਲਕੋਲੇ
 ਦੁਮਚਰਿਐਸੁਧਾਰਾ॥੧੧॥ ॥ਚੈਪਈ॥ ॥ਅਤਕੋਤਕਤਵਨੇ
 ਜਾਭਯੋ॥ਤਾਹੀਸਿੱਖਕੋਪਅਤਿਕਯੋ॥ਕਰਮੈਧਰੀਤੁਫੰਗਸੀਭਾਰੀ
 ॥ਮੇਯਾਕੇਬਧੁਕਰੇਸੁਧਾਰੀ॥੧੨॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਤਕੋਲਖਪਾਈ॥ਸਿ
 ਗਸਤਭਯੋਗਨਯੋਨਹੀਜਾਈ॥ਅਛੋਭੋਜਨਮਿਸਟਮੰਗਾਇ॥ਕ
 ਪਕੁਲਕਉਰਾਰਤਕਰਚਾਇ॥੧੩॥ਚਤੁਰਦਿਸਾਕੇਤਕਅਟਰਾਏ
 ॥ਟਹਠਾਏਨਿਜਧਰਪਰਜਾਏ॥ਲੈਲੈਭੋਜਕਾਢਹਦਨਛੁਦਾ॥ਕੁਦ
 ਤਹੈਬਨਚਰਕਉਗਛੁਦਾ॥੧੪॥ ॥ਰਜਾਟਲਛੁਦਾ॥ ॥ਜਬੈਦੀ
 ਨਬੰਧਾ॥ਕਰਯੋਯਸੁਧੀਧਾ॥ਲਯੋਭੋਜਹਾਲਾ॥ਬਲਯੋਕੀਸੁਪਾਲ
 ॥੧੫॥ਅਝੈਦੇਹੁਢਾਲਾ॥ਕਹਾਦੀਨਦੁਆਲਾ॥ਤੁਬੈਕੀਸਸੋਰਿਯਾਕੋ
 ਤੀਰਓਉ॥੧੬॥ਦਈਢਾਰਅਰੀ॥ਹਸੈਬੀਰਲਾਰੀ॥ਤਿਸੈਉਪਾਈ
 ਸਾ॥ਕਰੰਜਗਦੀਸਾ॥੧੭॥ਭੁਲੀਭਾਂਤਿਫੇਰਾ॥ਕਰਾਪੇਮਨੇਰਾ॥ਕ
 ਯੋਭੋਜਅੰਨਾ॥ਗਯੋਹੈਪ੍ਰਸੰਨਾ॥੧੮॥ਕਹਾਨਾਬਜਾਈ॥ਚੜ੍ਹੇਰ
 ਖਧਾਈ॥ਪਨੇਯੋਸੁਚੇਜਾ॥ਕਰੇਆਪਚਿਜਾ॥੧੯॥ਪੁਨਿਫੇਰਗਾਈ
 ॥ਕਰੇਕੁਚਧਾਈ॥ਲਏਬਾਜਤੰਗਾ॥ਚੜ੍ਹੇਹੈਨਿਸੰਗਾ॥੨੦॥ਚਲੇ
 ਮੈਸਧਾਈ॥ਜਿਮੰਪਉਨਆਈ॥ਦਿਨੀਤੁਛਲਾਈ॥ਪੁਜੋਨਉਨ

ਬਾਨੈ॥ ਜਹਾਂ ਆਗਰਾਨੈ॥ ੨੧॥ ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਜੋਗਨ ਜਬ ਆਗ
 ਰਹਾ ਕੀਨੈ ਆਪ ਮੁਕਾਮ॥ ਚਾਰ ਕੋ ਸਤ ਤੇ ਰਹੈ ਬਾਦ ਸਾਹ ਕੇ ਧਾਮ॥
 ੨੨॥ ॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਸੁਨੇ ਭੇਦ ਯਾ ਬਿਧ ਖਨ ਖਾਨਾ॥ ਭੇਰੇ ਬਾਗ
 ਮੱਧਿ ਕਰ ਗਮਨਾ॥ ਆਏ ਪ੍ਰਿਥਮੈ ਮਨੁ ਖਪ ਠਾਏ॥ ਬਿਨੈ ਕਰੀ ਯਾ ਬਿ
 ਧ ਉਨ ਆਏ॥ ੨੩॥ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਬਸੀ ਮੈਂ ਇਹ ਬਾਨੈ॥ ਹਮ ਕੇ ਅਪਨੇ
 ਭ੍ਰਿਤ ਪਛਾਨੈ॥ ਕਰੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਗਲ ਇਹ ਨਗਰੀ॥ ਤੁਮ ਰੈ ਚਰਨ ਛੁਟ
 ਤਪਨ ਸਗਰੀ॥ ੨੪॥ ॥ ਪੁਨ ਬਚ ਭਾਖ ਲੋਗ ਗਿਹ ਗਏ॥ ਲਿਖਾਵਤ
 ਜਾਇ ਤਵਨ ਤਿਹ ਭਏ॥ ਬਰੀ ਦੇਹ ਰੋਤੀ ਖਨ ਖਾਨਾ॥ ਬਿਰਧ ਰੂਪ ਕੇ ਸ
 ਕਤ ਬਖਾਨਾ॥ ੨੫॥ ॥ ਚੜ੍ਹਿ ਚੜ੍ਹਿ ਭਾਣ ਹਜੂਰ ਸੁ ਆਯੋ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ
 ਤੇ ਆਧਿਕ ਬਿਕਾਯੋ॥ ਦਰਸੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਤਿਨ ਆਈ॥ ਅਨਿਕ ਭਾਂ
 ਤਿ ਕਰ ਬਿਨੈ ਸੁਨਾਈ॥ ੨੬॥ ॥ ਬਡੇ ਭਾਗ ਭਾਖਤ ਅਬ ਭਏ॥ ਜਾ ਕੇ ਤੁਮ
 ਦਰਸਨ ਚਲ ਦਏ॥ ਅਬ ਜਾਨਿਯੋ ਮੁਸੁ ਸਮਨਹੀ ਕੋਈ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰ
 ਪਤ ਇਹ ਦਰਸਨ ਹੋਈ॥ ੨੭॥ ॥ ਸਬ ਅਪਨੇ ਤਿਨ ਹਾਲ ਸੁਨਾਯੋ॥
 ਖੁਸ਼ੀ ਲਈ ਦਰਸਨ ਜਬ ਪਾਇਯੋ॥ ਤਵਨ ਰੈਨ ਪ੍ਰਭ ਬਸੇ ਤਹਾਂ ਹੀ॥
 ਭਯੋ ਪ੍ਰਾਤ ਕਰ ਪਖਾਨ ਸਿਧਾ ਹੀ॥ ੨੮॥ ॥ ॥ ਭੁਜੀ ਗਪੁ ਆਤ ਛੰਦਾ॥
 ॥ ਨਿਜੀ ਰੈਨ ਸਾਰੀ ਬਿਤੀ ਤਉਨ ਬਾਨਾ॥ ਚਦ੍ਰੇ ਗੈਨ ਮੱਧੀ ਜਬੈ ਦੇਵ ਭਾ
 ਨਾ॥ ਚਲੀ ਗੋਇ ਤਾਕੀ ਕਿਧੈ ਮੈਂ ਸਧਾਈ॥ ਜਿਮੰ ਰਾਮ ਨਾਮੰ ਜਪੈ ਪਾ
 ਪ ਹਾਈ॥ ੨੯॥ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਆਪੰ ਸਭੈ ਕੂ ਸੁਨਾਯੋ॥ ਕਰੇ ਕੁਚ ਰੇਰਾ
 ਅਸੀ ਜੀਨ ਪਾਯੋ॥ ਸਭੈ ਬੀਰ ਧੀਰ ਲਏ ਆਗ ਆਈ॥ ਤੁੰਟੀ ਆਗ
 ਰੇ ਕੈ ਇਮੰ ਭੇਰ ਲਾਈ॥ ੩੦॥ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਜਹਾ ਛਾਵਨੀ ਸਾਹ
 ਕੀ ਪਰੀ ਹੁਤੀ ਨਿਜ ਬਾਨਾ॥ ਤੁਹੀ ਆਨ ਭੇਰ ਕੀਯੋ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰੂ ਸੁਜਾਨਾ॥

੩੧॥ ॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਤੁਫਨ ਬਾਨ ਡੇਰਾ ਕੀ ਓ ਆਈ॥ ਅਦੁਤੁਤ ਬਾਗ
 ਜਹਾ ਸੁਖਦਾਈ॥ ਸਕਲ ਫੂਲ ਫਲ ਅਨ ਜੇਭਰਾ॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਰਾਜ
 ਤਜਿਹਤੁਰਾ॥ ੩੨॥ ਤੁਹੀ ਬਾਨ ਤਰਫਰ ਸਭ ਤੁਰੇ॥ ਸਿੰਘ ਬਿਰਾਜਿਤੁ
 ਆਨੰਦ ਭਰੇ॥ ਏਕ ਸਿੰਘ ਭਾਖੇ ਇਮ ਬੈਨਾ॥ ਅਦਰ ਸਿਖ ਮੋ ਕੋ ਕਰਨਿ
 ਜਸੈਨਾ॥ ੩੩॥ ਖਨ ਖਾਨ ਪਰਨਿ ਸਚੈ ਜਾਨਾ॥ ਅਧਿਕ ਸੁਕਰਣ ਕ
 ਰੀ ਨਿਧਾਨ॥ ਕੋਨ ਬਡੇ ਇਨ ਕੀਨੇ ਕਾਮਾ॥ ਜਾ ਪੁਰਖ ਸੀ ਭਯੇ ਗੁਰ ਸਮਾ
 ਮਾ॥ ੩੪॥ ਯੈ ਚਰਚਾ ਇਨ ਕਰਤ ਨਿਹਾਰਾ॥ ਨਿਰਖਿਯੇ ਇਹ ਦਿਸ ਸੀ ਗੁ
 ਰਦੁਆਰਾ॥ ਸੀ ਮੁਖ ਜੇ ਸੁਣ ਬਚਨ ਬਖਾਨੇ॥ ਕਾਬਤੀ ਅੰਤੁ ਮਭਾਖਤ
 ਜਾਨੇ॥ ੩੫॥ ਸਰਬ ਭੇਦ ਬਰਨੇ ਇਹ ਤੀਰਾ॥ ਤੁਮ ਜੇ ਭਾਖਤ ਸਰਬ ਸ
 ਰੀਰਾ॥ ਸਿੰਘ ਕਹੀ ਪਗ ਪਕਿਜ ਪਾਸਾ॥ ਯੈ ਏ ਬਤੀ ਅੰਕਰਤ ਪੁਰਾਸਾ॥
 ੩੬॥ ਖਨ ਖਾਨ ਪਰ ਆਪ ਨਿਧਾਨਾ॥ ਕਰੁਣਾ ਵਰੀ ਕਰੀ ਹਿਤ ਠਾਨਾ॥
 ਤੁਰਕ ਹੁਤੇ ਯਹ ਬੀਸ ਮਝਾਰਾ॥ ਕਤ ਯਾ ਪਰ ਰੀ ਏ ਕਰਤਾਰਾ॥ ੩੭॥ ਧਾਮ
 ਗਏ ਯਾ ਕੇ ਨਿਜ ਧਾਇ॥ ਨਿਜ ਕੁਰਿ ਬਾਪੀ ਦਈ ਬਨਾਇ॥ ਕਵਨ ਕ
 ਰਮ ਕੀਨੇ ਇਨ ਸਾਰਾ॥ ਯੈ ਏ ਮੁਖੁ ਸੋ ਕਰਤ ਉਚਾਰਾ॥ ੩੮॥ ਮੈ ਯਾ ਕੇ ਬਰ
 ਨੇ ਬਚ ਸਾਈ॥ ਸਾਹਿਬ ਜੂ ਜਾਨੈ ਇਹ ਆਈ॥ ਯਾ ਕੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹੈ ਬਿ
 ਚਾਰਾ॥ ਕਵਨ ਬਡਾ ਇਨ ਕਰ ਉਪਕਾਰਾ॥ ੩੯॥ ਯੈ ਸੁਨ ਕਰਤਾ ਕੀ ਸੁਭ
 ਬਾਨੀ॥ ਕਰੁਣਾ ਸਿੰਘ ਸੁਮੈਸ ਬਖਾਨੀ॥ ਇਹ ਖਨ ਖਾਨ ਹੈ ਨਿਜ ਸਾਧ
 ॥ ਸਾਧੁ ਮੰਤ੍ਰਿ ਸੁਗੰਤਿ ਅਗਾਧਿ॥ ੪੦॥ ਸੁਨ ਯਾ ਕੀ ਇਕ ਕਥਾ ਸੁਨਾਉ
 ॥ ਤੁਮ ਰੇ ਚਿਤ ਕੇ ਭਰਮ ਮਿਟਾਉ॥ ਏਕ ਸਮੈ ਖਨ ਖਾਨ ਬੀਰਾ॥ ਮੰਧਿ
 ਲਹੈ ਰਹੁਤੇ ਸੁਅਮੀਰਾ॥ ੪੧॥ ਗਾਨੁ ਕਰਤ ਆਵੈ ਨਿਰਧਾਰਾ॥ ਧਰ
 ਮੁ ਅਦਾਲਤ ਪੁਨ ਮੰਝਾਰਾ॥ ਤੁਜਨੀ ਮੰਧਿ ਰਾਤੇ ਇਨ ਰੈਨਾ॥ ਹਰਿ ਬਿਨ

ਅਟਰਨ ਨਿਰਖੇ ਨੈਨਾ ॥੪੨॥ ਸਾਧ ਸੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਜੇ ਇਛਾ ਭੋਜ
 ਨ ਦੇ ਸਰੈ ॥ ਤੀਨ ਰੇਵ ਦੀ ਚੈ ਕੀ ਧਾਰਾ ॥ ਆਟੁ ਸੰਤ ਦੇ ਤ ਹਿਤ ਕਾਰਾ ॥੪੩॥
 ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਬਾਲ ਗੁਣਾਈ ਸਾਧ ਜੋ ਸੁਨੀ ਐ ਅਤਿ ਸੁਭ ਕਾਰ
 ॥ ਭੁਕੇ ਚੇਲਾ ਗੁਣ ਕਬਲ ਨਿਸ਼ਦਿਨ ਜਾਇ ਪਹਾਰਾ ॥੪੪॥ ਭਾਕੇ ਗੁਰ
 ਦਾ ਸੈ ਕਹੀ ਅਨਤ ਪੈਰ ਚਲ ਜਾਹਿ ॥ ਨਗਰ ਲਹੌਰ ਸੁਰਾਹਿ ਕਰ ਭੁਲ
 ਨ ਕਬਹੀ ਪਾਇ ॥੪੫॥ ॥ ਚੈ ਪਈ ॥ ॥ ਏਕ ਬੇਰਵਾ ਕੇ ਚਿਤ ਅ
 ਈ ॥ ਵੇਖ ਲਹੌਰ ਜਾਉ ਚਲ ਭਾਈ ॥ ਇਹੀ ਪੈਰ ਚਲ ਕਰਵਹੁ ਆਯੋ
 ॥ ਪੀਖੀ ਜਿਉਂ ਨ ਭਉ ਭੁਤ ਸਿਧਾਯੋ ॥੪੬॥ ਸਰਬ ਨਗਰ ਨਿਰਖਤ ਵ
 ਹ ਪਰਾ ॥ ਸੀਮਨ ਆਯੋ ਬੁਰਜ ਸੁਤਰਾ ॥ ਖਨ ਖਾਨ ਚੀਨੇ ਤਿਨ ਧਾਮਾ ॥
 ਦੇਵਨ ਕੇ ਜਨ ਬਨੇ ਤਮਾਮਾ ॥੪੭॥ ਅਤੁਰ ਗੁਲਾਬ ਫੁਲੇਲ ਅਵਾਸ
 ॥ ਮਹਕਤ ਚੈ ਕਸਤੂਰੀ ਰਾਸਾ ॥ ਦੇਵਨ ਜਮੇ ਰਾਜਤ ਵਹ ਧਾਮਾ ॥ ਜਹਾਂ ਖ
 ਨ ਜੁ ਕਰਤ ਅਰਾਮਾ ॥੪੮॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਉਤਰ ਤਬੈ ਆਕਾ
 ਸਤੋ ਨਿਰਖਿਯੋ ਮਹਲ ਨ ਦੀਨਾ ॥ ਸੇਜ ਡਸੀ ਲਖ ਸਾਹਕੀ ਪਉਦਿਯੋ
 ਤਹੀ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥੪੯॥ ਬੈਠ ਗਯੋ ਤਬ ਤਵਨ ਪਰ ਸੀਤਲ ਆਈ ਪਵ
 ਨਾ ॥ ਜੁਰੀ ਆਂਖ ਦੇਉ ਸਾਧ ਕੀ ਕਰੈ ਕਉਨ ਕਹ ਗਵਨਾ ॥੫੦॥ ਨਰਾ
 ਜ ਫੁੰਦਾ ॥ ॥ ਭੁਲੇ ਤਬਾਤ ਜੋਇ ਕੋ ॥ ਰਹਾਤ ਹਾਂ ਜੁ ਸੋਇ ਕੋ ॥ ਇਕੋ ਜੁ
 ਕੋਨ ਆਇਯੋ ॥ ਨ ਬਿੱਤ ਚਿੱਤ ਚਾਇਯੋ ॥੫੧॥ ਸੁਖੰ ਦੁਖੰ ਸਮਾਨ ਹੀ ॥
 ਲਖੈ ਜੁ ਏਕ ਸਾਨਹੀ ॥ ਭੁਲੇ ਨ ਚੀਤ ਅੰਨਹੈ ॥ ਸਦੀਵ ਜੋਇ ਧੀਨਹੈ ॥
 ੫੨॥ ਤਬੈ ਸੁਤ ਉਨ ਥਾਨਿਯੋ ॥ ਅਯੋ ਸੁਖਾਨ ਜਾਨਿਯੋ ॥ ਬਿਲੋਕ ਸਾਜ
 ਸੇਜਹੈ ॥ ਰੁਪਿਯੋ ਨ ਤਾਮ ਜੇਜਹੈ ॥੫੩॥ ਗਯੋ ਸੁਬੈ ਠ ਤੀਹੈ ॥ ਜਗਮੇਵ
 ਚੈ ਫਕੀਰਹੈ ॥ ਭਯੋ ਅਧੀਰ ਡੋਲਕੋ ॥ ਦਯੋ ਮੁਖੰ ਸੁਖੰ ਲਕੋ ॥੫੪॥

॥ ਰਸਾਵਲਛੰਦਾ ॥ ॥ ਗੁਟੀਕ ਸੁਜੇਈ ॥ ਗਿਰਿਯੋ ਮੰਚ ਸੇਈ ॥ ਲ
 ਯੋ ਖਾਨੁ ਠਾਈ ॥ ਕਰੰ ਮੰਧਿ ਭਾਈ ॥ ੫੫ ॥ ਤਬੈ ਤਉ ਨ ਕਾਲਾ ਜਗਮੋ
 ਸਾਧ ਹਾਲਾ ॥ ਭੁਯੋ ਪੈ ਅਧੀਰਾ ॥ ਤਿਸੀ ਕੇ ਸਰੀਰਾ ॥ ੫੬ ॥ ਪਿਥੀ ਸੀ
 ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਭੁਯੋ ਸਾਧ ਭਾਰੀ ॥ ਸਮਾ ਜੇਇ ਟੇਲੇ ॥ ਗਯੋ ਅੰਗ ਭੁਲੇ ॥
 ੫੭ ॥ ਕਹਾਯੋ ਅੰਬੀਰੀ ॥ ਭੁਗ ਕਿਯੋ ਠਕੀਰੀ ॥ ਗੁਟੀ ਏਕ ਜੇਈ ॥ ਗਈ
 ਮੋਰ ਬੇਈ ॥ ੫੮ ॥ ਕਰੰ ਮੈ ਉਠਾਈ ॥ ਨ ਬਾਬੈ ਦਿਖਾਈ ॥ ਦਈ ਤਾ ਸਹ
 ਥਾ ॥ ਰਟੀ ਸੁੱਧ ਗਾਥਾ ॥ ੫੯ ॥ ਮੁਖੀ ਸਾਧ ਪਾਈ ॥ ਉਡੁ ਕੇ ਸਾਧਾਈ ॥
 ਪਰੀ ਭਾਂਤ ਜੀਹਾਂ ॥ ਉਡ ਤੋ ਨ ਤੀਹਾਂ ॥ ੬੦ ॥ ਗੁਰੂ ਪਾਸ ਆਯੋ ॥ ਸਭੈ ਲੈ ਸੁ
 ਨਾਯੋ ॥ ਜਿਤੀ ਗਾਥ ਸਾਰੀ ॥ ਰਟੀ ਲੈ ਬਿਥਾਰੀ ॥ ੬੧ ॥ ਨਰਿ ਖਨ ਖਨ
 ॥ ਬਰੈ ਸਾਧ ਜਾਨਾ ॥ ਅਨਿਤੰ ਅਗਾਧਾ ॥ ਰਤੇ ਪੀਤਿ ਸਾਧਾ ॥ ੬੨ ॥ ਅਸੀ
 ਅੰਨ ਕੇਈ ॥ ਲਖਾ ਪੈ ਨ ਜੇਈ ॥ ਇਮੰ ਚਿਪ ਸਾਰੀ ॥ ਚਿਲਾ ਲੈ ਉਚਾ
 ਰੀ ॥ ੬੩ ॥ ਸੁਬਾਲੀ ਗੁਦਾਈ ॥ ਕਹਾਯੋ ਨ ਭਾਈ ॥ ਮਧੀਰਾ ਜਸਾ ਜਾ ॥
 ਅਸੀ ਕੀ ਨ ਕਾਜਾ ॥ ੬੪ ॥ ਤਿਸੀ ਕੇ ਦਿਦਾਰਾ ॥ ਭੁਲੇ ਪੈ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਇ
 ਮੰ ਚਿਤ ਗਾਈ ॥ ਚਲੁ ਸਾਧ ਪਾਈ ॥ ੬੫ ॥ ਜਹਾਂ ਖਨ ਦੁਆਰਾ ॥ ਅ
 ਯੋ ਸਾਧ ਪਿਆਰਾ ॥ ਲਏ ਚੇਲ ਸੰਗਾ ॥ ਲਹੈ ਰਿਨਿ ਸੰਗਾ ॥ ੬੬ ॥
 ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਖਾਸ ਰੇਟ ਛੀ ਆਨ ਕਰ ਠਾਂਢ ਭਏ ਦੋਉ ਬੀਰਾ ॥ ਦਰ
 ਫਾਨ ਨ ਸੋਯੋ ਕਹੀ ਖਬਰ ਕਰਹੁ ਮਤਿ ਧੀਰਾ ॥ ੬੭ ॥ ॥ ਚਉਪਈ ॥
 ॥ ਦਰ ਫਾਨ ਨ ਸੋਯੋ ਜਾਇ ਜਿਤਾਈ ॥ ਦੋਇ ਸਾਧ ਬੈਠੇ ਦਰ ਆਈ ॥ ਚ
 ਰਨੇ ਪੇਲੀ ਨਹੀਂ ਲੇਈ ॥ ਰੋਕ ਰੁਪਯੇ ਲੇਤ ਨ ਜੇਈ ॥ ੬੮ ॥ ਨ ਬਾਬਤੀ
 ਰ ਭਾਖਤ ਹਮ ਜਾਈ ॥ ਕਰਨੇ ਪੈ ਜਗ ਸੁਖ ਨ ਬਨਾਈ ॥ ਆਇ ਜੋਹੇਇ
 ਤ ਆਵਨ ਪਾਵੈ ॥ ਨਹੀਂ ਭੁਕਿਤੀ ਪਰੈ ਸਿਧਾਵੈ ॥ ੬੯ ॥ ਲੀਨੇ ਭੀਤਰ

ਦੇਇ ਬੁਲਾਈ। ਪਾਸਨ ਬਾਬ ਬੈਠੇ ਇਮਾਮਾਈ। ਭੇਟਾ ਧਰੀ ਤੀਨ ਤਿਨ
 ਮਾਨ। ਤਿਨ ਕੋ ਨਿਰਖ ਕਹਾਇ ਮਖਾਨਾ। ੭੦। ਯਕੇ ਗੁਨ ਮੁਹਿ ਪ੍ਰਗਟ ਸੁ
 ਨਾਵੇ। ਨਾਤਰ ਮੁਸ਼ਤੇ ਪਰੇ ਉਠਾਵੇ। ਤਿਨ ਯੋ ਕਹੀ ਖਾਨ ਬਲਵਾਨਾ। ਏਤੀ
 ਨੇ ਗੁਨ ਅਦਭੁਤ ਜਾਨਾ। ੭੧। ਪ੍ਰਿਥਮੈ ਯਹ ਪਾਰੇ ਕੋ ਬਿੱਲਾ ਬਨਿ ਮੇਰ
 ਸਾਇਨ ਜਰ ਕੋ ਨਿੱਲਾ। ਕਈ ਲੱਛਮ ਦੇਹੇ ਸੀ ਧਾਤਾ। ਤਾਮੈ ਦੇਵੇ ਕਨਕ
 ਅਵਦਾਤਾ। ੭੨। ਇਹ ਗੁਣ ਪਾਰੇ ਮੁੱਧਿ ਸੁ ਬਿੱਲਾ। ਕੰਚਨ ਕਰਤ ਨਲ
 ਗੋਦਿੱਲਾ। ਗੁਟਕਾ ਮੈ ਗੁਣ ਏਹੁ ਪਛਾਨਾ। ਮੁਖਮੈ ਰਾਰ ਉਰੈ ਅਸਮਾਨਾ।
 ੭੩। ਦੇਸ ਦੇਸ ਕੇ ਕਰਦੀ ਦਾਰਾ। ਅਮਰਨ ਜੇਮੈ ਬਿਚਰੈ ਸੀ ਸਾਰਾ। ਤੀ
 ਸਰ ਇਹ ਬੀਧੇ ਜਕੀ ਬਰੀ। ਤੁਰਨੀ ਨਰੁ ਭੋਗੈ ਨਿਸ ਸਰੀ। ੭੪। ਕਬੀ
 ਨ ਮੁਖੈ ਸਾਇਕ ਪੰਚਾ। ਸਭ ਤੁਰਨੀ ਮਨ ਲੇਵੈ ਬੀਚਾ। ਮੈ ਸੇ ਗੁਨ ਤੀਨ
 ਹੁਇਹੁ ਚੀਜਾ। ਸਿਧਨ ਕੇ ਦੁਰਲਭੁ ਇਹ ਬੀਜਾ। ੭੫। ਯੋ ਬਤੀਅੰਤਿ
 ਨਕੀ ਸੁਨ ਪਾਇ। ਖਾਨ ਉਚਾਰਿਓ ਬੇਗ ਉਠਾਇ। ਯਹ ਮੇਰੇ ਕਾਰਜਨ
 ਹੀ ਬੀਰਾ। ਮੈ ਜਾਨਿਓ ਕੋ ਉਸਾਧ ਸਰੀਰਾ। ੭੬। ਦੁਅੰ ਬਾਤਾ ਸਾਹਿਬ
 ਕੀ ਸਾਰਾ। ਮੇਹਿ ਸੁਨਾਇ ਉਤਾਰਹੁ ਪਾਰਾ। ਕੋ ਦੁਹਿ ਮੁਹਿ ਪੈ ਸੁਨਿਓ ਧਾਇ
 । ਕੋ ਤਾਰਹਿਗੇ ਮੁਖੈ ਸੁਨਾਇ। ੭੭। ਮੇਰੇ ਅਰੁ ਤਾਹੁ ਕੋ ਭਲਾ। ਯਾਤੇ
 ਅਵਰਨ ਅਛੀ ਕਲਾ। ਯੋ ਸੁਨ ਲੇਤੀ ਯਾਕੀ ਬਾਤਾ। ਪਾਰਦਤੈ ਜਗਨ
 ਈ ਧਾਤਾ। ੭੮। ਤੋ ਮੈ ਕਰੇ ਰਸਾਇਣ ਬੂਝਾ। ਯੋ ਗਿਹਮਾਇਆ ਹੋਹਿ
 ਨ ਮੁਝਾ। ਮੇਰਨ ਦਿਸਤਹਿ ਕੀ ਸੁਨ ਸੰਤਾ। ਮਾਇਆ ਪਰੀ ਸੁਆਧਿਕ
 ਅਨੰਤਾ। ੭੯। ਕਈ ਸੁਭੇਗਤ ਖਾਵਤ ਲੇਗਾ। ਮੇਕਹ ਕਛੁ ਹੂਰਖੁ ਅ
 ਰੁਸੇਗਾ। ਸਾਹਿਬ ਕੋ ਤਜ ਕਰ ਅਨੁਰਾਗਾ। ਏਸ ਭੁਕਾਲ ਖਦਾ ਗਾਦਾ
 ਗਾ। ੮੦। ਗੁਟਕਾ ਗੋਨ ਉਰਤ ਮੁਖ ਰਾਗਾ। ਮੇਰੇ ਕਾਮਨ ਸੁਨ ਲੇ ਯਾਗਾ।

ਮੈਂ ਪਤਾ ਸਾਹਲੋਂ ਫੁਟਲ ਪਤੀ। ਗਏ ਅਕੇਲਾ ਉਡ ਕਰ ਕਤੀ॥੮੧॥ ਕੌਨ
 ਵਡਾਈ ਮਿਲੀ ਜਹਾਨਾ। ਏਕਲ ਉਡ ਕਰ ਗਏ ਉਸ ਮਾਨਾ। ਅਟਰ ਜੁਨ
 ਰਿਬਰੀਤੁ ਮਗਾਈ। ਸੋਭੀ ਸਾਧ ਸਿੱਧ ਨਹੀਂ ਕਾਈ॥੮੨॥ ਬਿਖਈ ਜੀ
 ਵਜਿਹੋ ਟੈ ਮੰਦਾ। ਇਹ ਤਾਕੀ ਗਨਤੀ ਹੈ ਗੀਦਾ। ਜੀਵ ਪਿਡੀ ਨੇ ਜਿਹਨ
 ਥਾ। ਟਾਕੇ ਭੁਜਨ ਗਵਾਇ ਅਕਾਥਾ॥੮੩॥ ਸਗਰੀ ਰੈਨ ਧਰਤ ਜੇ ਧਿ
 ਆਨਾ। ਪਾਟਤ ਪਟ ਮਹਿ ਗੁਣ ਨਿਧ ਗਮਾਨਾ। ਨਿਸ ਜਾਗੇ ਬਿਨ ਸੁਨ
 ਹੋ ਸਾਧਾ। ਕਿਹ ਯਹ ਮਾਰਗੁ ਲਹਾ ਅਗਾਧਾ॥੮੪॥ ਮਹਿ ਜਾਨਿਐ ਇ
 ਹ ਸਾਧੁ ਸੀਤਾ। ਮੁੜ ਕਹ ਅਲਹ ਬਤਾਵੈ ਮੰਤਾ। ਯੋਂ ਕਹ ਦੇਨੇ ਦਏ ਉਠਾ
 ਇ। ਨਾਟਕ ਚੇਟਕ ਗਨੇ ਕੁਦਾਇ॥੮੫॥ ਮੈਂ ਸਾਖਨ ਖਨ ਹੋ ਬੀਰਾ।
 ਸੁਧ ਚਿਤਿਨ ਅਲੋਭੁ ਸਰੀਰਾ। ਇਹ ਤਾਕੇ ਤਨੁ ਜਾਇ ਕਪੀਰਾ। ਅਛੇ
 ਨੀਕੇ ਸੁਖਦ ਅੰਬੀਰਾ॥੮੬॥ ਹਿੰਦੁ ਤਰਕਨ ਗਨੀ ਮੈਂ ਸਾਧਾ। ਪੂਰਨ
 ਹੋਵੈ ਮਤਹ ਅਗਾਧਾ। ਪੈ ਹਮਕੇ ਮਿਲੈ ਹੋਵਹ ਆਇ। ਦੀਰਘੁ ਦੋਹੀ
 ਭੇਦੁ ਜਤਾਇ॥੮੭॥ ਹਮਕੇ ਤਾਪਹਿ ਜਾਨਨ ਜੋਗਾ। ਆਵੈ ਆਵਰੁ ਹੈ
 ਰਸੁ ਭੋਗਾ। ਯਾ ਬਿਧਤਾ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨਾਇ। ਸਿੱਖਨ ਦੀਨੇ ਭੇਦੁ ਮਿਟਾਇ
 ॥੮੮॥ ਕੇਤਕ ਦਿਨ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਬਿਤਾਈ। ਯੋਂ ਕੋਤਕ ਭਿਹ ਮਿਲਿਓ
 ਸੁਆਈ। ਅਧਿਕ ਮੇਘ ਇਕ ਦਿਨ ਤਹ ਆਇਐ। ਗਗਨ ਘੋਖਤ
 ਕੁਤਾ ਕਿਤ ਲਾਐ॥੮੯॥ ਪਰੋ ਨੀਰਤਿਹ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ। ਜਨੁ ਛਿ
 ਰਕਾਉ ਪ੍ਰਭੂ ਹਿਤੁ ਕਾਰਾ। ਮਿਟਿਓ ਨੀਰ ਨਿਰਮਲ ਭੁਯੋ ਕਾਸਾ। ਇਹ ਬਿ
 ਧਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਚਿਬਿਲਾਸਾ॥੯੦॥ ਨਿਜ ਬੀਰਨ ਕੋ ਯੋਂ ਫੁਰਮਾਈ। ਹੋ
 ਹੁਤਿ ਯਾਰ ਅਬੈਤੁ ਮਭਾਈ। ਸਾਹਿਬ ਹਾਦਰ ਦੇਹਿ ਦਿਦਾਰਾ। ਹਮਕੇ
 ਜਾਵਨ ਜੋਗ ਨਿਹਾਰਾ॥੯੧॥ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਮਰਿਓਤ

ਤਤਕਾਲ ਭੁਯੋ ਪੂਰਸਕਾ ਮੁਖਿ ਯੋਊ ਚਾਰਾ ਕਰਮੋ ਫੌਜ ਤਾਰਾ ॥
 ੮੨ ॥ ਸਜੀ ਸੈਨ ਅਛੀ ਮਨੋ ਕੇਤ ਮਾਛੀ ਭੁਯੋ ਆਪ ਤਾਰਾ ॥
 ਪਾਸਿ ਧਰਾਰਾ ८੩ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਤਬ ਲਗ ਮਨੁ ਖਸਾਹ
 ਕੇ ਅਛ ਨੀਕ ਬਰਬੰਧਾ ਆਪ ਪਤਭੇ ਲੈਨ ਗੁਰ ਸੁਮਤ ਪੀਰ ਚਿਤ
 ਸੁਧਾ ॥ ੮੪ ॥ ਬਿਨੋ ਕਰੀ ਉਨ ਅਨ ਕਰ ਚਲੇ ਪੁਰੁ ਕਰਤਾਰਾ ॥
 ਪਾਸਿ ੮੫ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰ
 ਯਾਤ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਸੁਨੇ ਬੈਨ ਤਾਰੇ ਚਢੇ ਆਪ ਧਾਯੋ ਲਏ ਸੁਰਬੀਰ
 ਤਹੀ ਆਪ ਆਯੋ ਜਗ ਖਾਸ ਧਾਮ ਹੁਤੇ ਬਾਦਸਾਹੀ ॥ ਭੁਇ ਭਿਆ
 ਨ ਠਾਂਢੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧ ਤਾਰੀ ॥ ੮੬ ॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਸਭ ਬੀਰਨ ਪ੍ਰ
 ਤਿਯੋ ਫਰਮਾਈ ਚਢੇ ਰਹੇ ਅਸੁਨ ਇਹ ਜਾਈ ॥ ਏਕ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿ
 ਬ ਸਿੰਘ ਨਾਮਾ ਸਾਥ ਲਯੋ ਸਤਿਗੁਰ ਬਲ ਧਾਮਾ ॥ ੮੭ ॥ ਚੜੀ ਕ
 ਮਨ ਸਸਤ ਸਤ ਸਾਰੇ ॥ ਕੁਮਰ ਅਨੂਪ ਮਕਟਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਅਦਭੁਤ
 ਅਪਨੇ ਰੂਪ ਬਨਾਈ ॥ ਗਯੋ ਨਾਥ ਤਵ ਨੈਪੁਨ ਜਾਈ ॥ ੮੮ ॥ ਬੈਠ
 ਯੋ ਸਾਹ ਜਵਨ ਪੁਨ ਬਾਨੈ ॥ ਚਕਈ ਕੰਜ ਸੁਰਜੇ ਜਾਨੈ ॥ ਨਲਿਨ ਚ
 ਕੋਰ ਸਸੀ ਰਿਤ ਜੀਹਾਂ ॥ ਨਿਰਖਤ ਸਾਹ ਗੁਰੂ ਕਹ ਈਹਾਂ ॥ ੮੯ ॥ ਨਿਰ
 ਖ ਨਾਥ ਕੇ ਠਾਂਢ ਸੁਭ ਯੋ ਪਾਇ ਸੁਮੰਧਿ ਅਨ ਕਰ ਪਯੋ ॥ ਅਪਨੇ ਦੋਨ
 ਹਾਥ ਉਠਾਈ ॥ ਪਦ ਪੰਕਜ ਸੇਰ ਹਿਠ ਲਗਾਈ ॥ ੯੦ ॥ ॥ ਥਾਪੀ ਦਈ
 ਆਪ ਨਿਜ ਹਾਥਾ ॥ ਕਹ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹੁ ॥ ਅਨੰਦ ਸਾਥਾ ॥ ਰਾਜ ਸਾਜ ਤਮਕ
 ਯਹ ਦੀਨਾ ॥ ਅਪਨੀ ਬੈਸ ਭੋਗ ਪਰਬੀਨਾ ॥ ੯੧ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ॥ ਅਦਭੁਤ ਦਰਸਨ ਦੇਖ ਕਰ ਭੁਯੋ ਸਾਹ ਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ॥ ਤਨ ਮਨ ਸਿਧੇ ਬਿ
 ਗਾਸਤ ਭੁਯੋ ਕਹ ਭਾਰਾ ਮੁਖ ਧੀਨ ॥ ੯੨ ॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਧੀਨ

ਧੀਨ ਪ੍ਰਭੂ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਨਿਹਚਲ ਕੀਨ ਰਾਜਹਮਾਰਾ ॥ ਖੁਸੀ ਧਾਰਹਮ
 ਰੇਗਿਹ ਆਏ ॥ ਤਖਤ ਬਖਤ ਭੁਮੋਤੈ ਇਹ ਪਾਏ ॥ ੧੦੩ ॥ ਖਲ ਦਲ ਕੇ
 ਕੀਨੋ ਇਮਨਾਸਾ ॥ ਪੁਰਨ ਕਰੀ ਦਾਸਕੀ ਆਸਾ ॥ ਪਰੀ ਭੀਰ ਜਿਹ ਜਿਹ
 ਮੁਝ ਭਾਰੀ ॥ ਪਲ ਮਹਿ ਆਏ ਨਰ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ੧੦੪ ॥ ਦੁਸਮਨ ਕੇ ਕੀ
 ਨੋ ਚਲਨਾਸਾ ॥ ਕਰ ਇਮ ਭੁਏ ਅਲੋਪ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਉਪ
 ਮਾ ਅਧਿਕ ਅਪਾਰਾ ॥ ਬਰਨੀ ਸਾਹ ਸੁਨੀ ਨਿਰਧਾਰਾ ॥ ੧੦੫ ॥ ਕਲ
 ਗੀ ਏਕ ਧੁਗ ਧੁਗੀ ਆਨੀ ॥ ਖਿਲ ਮਤ ਏਕ ਸਾਹਮਨ ਮਾਨੀ ॥ ਪੈਟੀ
 ਚਿਲਕਾ ਬਸਤ ਅਮੇਲਾ ॥ ਆਗੈ ਧਰੇ ਹਜੂਰ ਸੁਖੇਲਾ ॥ ੧੦੬ ॥ ਪਨ
 ਪਾਛੈ ਕਰ ਜੋਰ ਉਚਾਰਾ ॥ ਖੁਸੀ ਕਰ ਉਪ੍ਰਭੂ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਨਿਸਦਿਨ
 ਰਹ ਉਚਰਨ ਸੰਗ ਲਾਗਾ ॥ ਦਾਰਿਦ੍ਰ ਦੁਖ ਲਗੈ ਨਹੀ ਦਾਗਾ ॥ ੧੦੭
 ॥ ਯਹ ਬਰਸਾਤ ਦਰਸੁ ਇਤਦੀਜੈ ॥ ਨਿਜ ਅਬ ਜਾਇ ਭੇਰ ਜਸੁ ਫੀਜੈ
 ॥ ਯੋ ਸੁਨ ਪ੍ਰਭੂ ਸਿੰਘ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਦਈ ਰਮੁਜ ਬਸਤ ਲੈ ਚਾਇਯੋ ॥
 ੧੦੮ ॥ ॥ ਨਿਰਾਜ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਤਬੈ ਸੁਦੀਨ ਬਿਧ ਜੁ ਨਿਜੰ ਸੁ ਭੇਰ
 ਆਇਓ ॥ ਅਨੁਪ ਰੂਪ ਸੁੰਦਰ ਜਹਾਂ ਸੁ ਬਾਗ ਛਾਇਓ ॥ ਅਨੁਪ ਛਾ
 ਦ ਜਾਸਕੀ ਬਿਲੋਕ ਦੇਵ ਦਾਨਵੀ ॥ ਬਿਮੋਹ ਚਿਤ ਬਿਤੋਤੇ ਪਾਇ ਕਰ
 ਰਮਾਨਵੀ ॥ ੧੦੯ ॥ ਸੁਤੀਰ ਸਿਆਮ ਬਲ ਭਾਟਹੈ ਸੁ ਬਾਗ ਜਾਨੀਐ
 ॥ ਚੁਫੇਰ ਘੇਰ ਜਾਸਕੈ ਬੁਨੀ ਦੁਵਾਲ ਧਾਨੀਐ ॥ ਦਰੀ ਅਨੁਪ ਬੈਠਕ
 ਇਪਤਿ ਚਾਰ ਚਿਰਹੈ ॥ ਸੁਮੰਧਿ ਬੇਲ ਫਲ ਹੋਨ ਵੀਨ ਪੇਰੁ ਜੋਰਹੈ ॥ ਸੁ
 ਜਾਤ ਫੂਲ ਕੀ ਦਕੀ ਗਨੈ ਗਨੈ ਸੁ ਆਇ ਕੈ ॥ ਤਬੈ ਸੁ ਸੋਭ ਤੋਨ ਕੀ ਸੁ ਕੈ
 ਟਹੈ ਬਤਾਇ ਕੈ ॥ ਸੁ ਅੰਸ ਬਾਗੁ ਸੁ ਧਮੈ ਲਗਾਯੋ ॥ ਸੁ ਭੇਰ ਨਾਥ ਕੋ ॥ ਕਰੀ
 ਤਚੇ ਜਚਾਰਹੈ ਕਬੈ ਜੁ ਕੋਨ ਗਾਥ ਕੋ ॥ ੧੧੧ ॥ ॥ ਦਿਨ ਜੁ ਏਕ ਤੋਨ ਜ ਸੁ

ਬਾਸਕੋਇਆਇਓਸੁਨੀਤਜਾਸਨਾਥਕੋਤਿਨੈਜੁਚੀਤਭਾਇਓ।
 ਲਿਓਹਜੁਰਆਇਓਬਿਠਾਇਨਾਥਜੁਲਯੋ। ਵਿਦਾਰਚਾਰਪਾਇਕੋ
 ਅਸੀਬਚੀਤਿਨੈਕਹਿਓ। ੧੧੨। ਅਨੁਪਤੀਰਆਪਕੋਚਲੀਤਕਨ
 ਮੈਸੁਨੇ। ਕਬੀਹਮੈਨਹੋਰਿਆਸੁਬੈਸਆਪਕੀਬਨੈ। ਸਕਤਨਾ
 ਗੁਲਾਮਕੀਜੁਮੈਸੁਭਾਂਤਿਗਾਈਮੈ। ਰਜਾਇਹੋਇਆਪਕੀਚਲ
 ਇਕੋਦਿਖਾਈਮੈ। ੧੧੩। ਸੁਨੀਤਬੈਨਤਾਸਕੋਉਡੇਪਲੀਘਨਾਥਜੁ
 ਾਗਹੋਸੁਬਾਨਚਾਂਪਹੈਜਲੀਜਆਪਹਾਥਜੁ। ਕਹੋਸੁਖਾਨਲੱਛੁਸੋ
 ਜਿਸੈਜੁਬਾਨਮਾਰੀਮੈ। ਸੁਤੀਰਥਾਨਨੇਰਮੈ। ਮੁਖੰਮੁਖੈਉਚਾਰੀਮੈ।
 ੧੧੪। ਚੌਪਈ। ॥ ਸੁਨਤਪਠਾਨਸੁਬੈਨਬਖਾਨੀ। ਜਾਸ
 ਹਜੁਰਰਜਾਇਨਿਧਾਨੀ। ਸਮੁਹੇਆਗਸੁਰੁਖਲਖਾਈ। ਕੇਤਕ
 ਦੂਰਗਨਿਓਨਹੀਜਾਈ। ੧੧੫। ਟੁਕਹਿਨਿਰਖਪਠਾਨਉਚਾਰੀ।
 ਟੁਹਿਧਰਨੀਧਰਹੈਜਅਗਾਰੀ। ਤਾਰੇਹਨੀਮੈਅਟਰਉਚਾਰੀ। ਮ
 ਰਿਓਸਰਪ੍ਰਭਤਰਸੁਨਿਹਾਰੀ। ੧੧੬। ਇਸੀਤਰਾਂਸਰਕਿਤਕਚਲ
 ਏ। ਨਿਰਖਪਠਾਨਧਨੰਧੰਨਗਾਏ। ਆਗੇਸੁਣਤਹੁਤੇਗੁਰਬਾਨ।
 ਅਬਨਿਰਖੇਨਿਜਆਂਖਨਆਨ। ੧੧੭। ਆਨੰਦਪੁਰਕਰਕਰਜੇ
 ਜੁਧਾ। ਇਹਜਾਆਏਬੀਰਸੁਬੁਧਾਤੇਗਾਵਤਬਤੀਅੰਇਤਅ
 ਨਾਜੋਹਮਨਿਰਖੇਈਸੁਨਿਧਾਨ। ੧੧੮। ਜੈਨਿਜਕਹਗਿਹਗਯੇਅੰ
 ਬੀਰ। ਆਗੇਮੈਸੁਣਸੁਖਦਸਰੀਰ। ਵੁਤੈਦਿਟਸਤਵਨੈਸੁਭਥਾ
 ਨਾਗਜਪਤਿਆਏਲੈਗਜਜਾਨ। ੧੧੯। ਸਾਗਰਕਿਧੈਪਬਸਮ
 ਸੋਇ। ਪ੍ਰਾਪਤਭੁਏਨਗਲੈਓਇ। ਬਾਦਸਾਹਕੇਗਜਪਤਿਜਾਨ।
 ਇਹਬਿਧਬਤੀਅੰਕਰੀਬਖਾਨ। ੧੨੦। ਜੈਆਗਿਆਸਤਿਗੁਰ

ਕੇਪਾਉ। ਕਰਮੁਜਰਗਜੋਕੇਸੁਦਿਖਾਉ। ਆਇਸਭਈਕੋਰੋਤਿਨਕ
 ਰਾ। ਅਨਿਕਭਾਂਤਿਗਜਸੋਗਜਲਗਾ। ੧੨੧। ਸੀਰੀਅਸੋਸੀਰੀਅ
 ਗਹਿਲੇਹੀ। ਪਾਇਨਸੋਪਾਇਨਮਧਿਦੇਹੀ। ਏਕਭਜੈਇਕਪਾਛੈ
 ਪਾਇ। ਚਿੰਪਾਰਤਚੀਸਤਇਕਜਾਇ। ੧੨੨। ਇਹਬਿਧਕਉਤਕ
 ਤਿਨਸੁਕਰਾਏ। ਨਿਰਖਨਹਾਰਸਭੈਬਿਗਸਾਏ। ਦਾਮਦਏਤਿਨਕੋ
 ਸੁਇਨਾਮ। ਆਸਿਖਦੇਤਗਏਟਹਧਾਮ। ੧੨੩। ਟਹੈਗਏਨਿਜ
 ਸਦਨਸੁਜਾਨਾ। ਸਾਹਬਹਾਦਰਕੋਗਜਟਾਨਾ। ਯੋਸਾਹਿਬਕਰਨਕੋ
 ਕੇਤਾ। ਅਦਭੁਤਚਰਿਤਕਰੇਨਿਤਨੇਤਾ। ੧੨੪। ॥ ਦੇਹਰਾ। ॥ ਪ੍ਰ
 ਗਟਸੁਮਾਸਅਸਾੜਮੇਗਏਪ੍ਰਭੂਕਰਤਾਰਾ। ਸਾਹਬਹਾਦਰਤੀਰਮੈ
 ਆਗਰਨਗਰਮਸ਼ਾਰਾ। ੧੨੫। ਚਤੁਰਮਾਸਬਰਜਾਤਮੈਕੀਨਤਹੀ
 ਜਮੀਤਾ। ਦੇਸਦੇਸਕੀਸੀਗਤਾਂਆਟਤਤਹਕਰਪੀਤਾ। ੧੨੬। ਭਿਜ
 ਨਪਾਕਸੁਰਾਣੀਆਮੇਟੇਅਨਿਕਰਿਸਾਲਾ। ਭੇਜਤਸਾਹਸੁਪ੍ਰੇਮਸੇਨਿ
 ਕਟਜੁਦੀਨਦਿਆਲਾ। ੧੨੭। ਪਾਂਚਸਾਤਦਿਨਪਾਇਕੈਅਧਿਕਪ੍ਰੇਮ
 ਜੀਅਧਾਰਾ। ਪਦਪੰਕਜਤਟਆਟਈਕਰਮਨਅਧਿਕਪਿਆਰਾ।
 ੧੨੮। ॥ ਚੋਪਈ। ॥ ਏਕਦਿਵਸਓਠਟਰਮਸ਼ਾਰਾ। ਇਹਬਿ
 ਧਕਉਤਕਸੁਨਿਓਸੁਧਾਰਾ। ਸਾਹਬਹਾਦਰਕੋਨਿਜਪੀਰਾ। ਦਰਸਨ
 ਆਇਓਸਤਗੁਰਤੀਰਾ। ੧੨੯। ਆਦਰਜੁਤਤਾਕੋਬੈਠਾਇਯੋਯਾ
 ਬਿਧਬਚਨਤਬੈਤਿਨਗਾਯੋ। ਸਮਾਚਾਰਇਤਉਤਕੀਸਾਰੀ। ਦੇਦਿ
 ਸਪੁਛੀਸਰਬਸੁਧਾਰੀ। ੧੩੦। ॥ ਦੇਹਰਾ। ॥ ਫਿਰਤਿਨਐਸੀ
 ਬਿਧਕਹਾਨਿਰਖਕਰਤਅਰਦਾਸਾ। ਇਕਸੀਸੈਮੁਰਚੀਤਮੈਕੋਰੋਚਹ
 ਤਪਰਗਾਸਾ। ੧੩੧। ਏਨਿਜਸਿਖਜੁਆਪਕੋਕਰਤਬਾਤਇਹਭਾਇ

॥ ਘੋਰੇ ਧਨ ਸੁਤ ਲੱਛਮੀ ਤੁਫ ਪਰ ਆਵੈ ਧਾਇ ॥ ੧੩੨ ॥ ਇਹ ਅਰਦ
 ਸ ਆਪ ਜੋ ਕਰਹੀ ॥ ਪਾਛੇ ਧਾਇ ਬਤੀ ਅੰ ਰਹੀ ॥ ਸਭੁ ਕਛੁ ਤੋਕ
 ਆਵੈ ਭਾਈ ॥ ਯਾ ਮੈ ਰਤੀ ਨ ਮਿਥਿਆ ਰਾਈ ॥ ੧੩੩ ॥ ਹਮੇ ਸਰਬ ਕਿ
 ਤਾ ਬਨ ਮੱਧਿ ॥ ਸਾਹਿਬ ਲੋਕਾਂ ਬਰਨਿ ਚ ਸੁਧਾ ॥ ਜੋ ਕਛੁ ਯਾ ਕੇ ਮੱਧਿ ਲਿਲ
 ਰਾ ॥ ਆਗੈ ਲਿਖ ਛੇਡਾ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ੧੩੪ ॥ ਤਾ ਤੇ ਅਧਿਕ ਕਬੈ ਨਹੀ ਰੇ
 ਈ ॥ ਲਖ ਤਤ ਬੀਰ ਕਰੈ ਕਿਨ ਕੇਈ ॥ ਉਨ ਕੇ ਕਹ ਬੇ ਮੈ ਕਛੁ ਭੇਦਾ ॥ ਕ
 ਛੁ ਕੈ ਅਵਰੁ ਬਤਾਵਤ ਬੇਦਾ ॥ ੧੩੫ ॥ ਕਿ ਕਛੁ ਕਰਹੋ ਆਪਿ ਧਿਕਾਣਾ ॥
 ਕਮੇ ਕਰ ਜਾਇ ਭੇਦ ਇਹ ਜਾਣਾ ॥ ਯਾ ਕੇ ਮੁਖੈ ਬਤੁ ਮੈ ਖਿਆਲਾ ਜਾ
 ਨੇ ਜਾਇ ਭੇਦ ਦਰਹਾਲਾ ॥ ੧੩੬ ॥ ॥ ਰਸਾਵ ਲਛਮੀ ॥ ॥ ਸੁਨੀ
 ਤਾ ਸਬਾਨੀ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਖਾਨੀ ॥ ਸੁਨੇ ਪੀਰ ਬਾਰਾ ॥ ਕਹੇ ਭੇਦ ਸਾਰਾ ॥
 ੧੩੭ ॥ ਭੁਮਾਰੇ ਸੁਲੋਗਾ ॥ ਕਹੀ ਜੈ ਸੋਗਾ ॥ ਇਸੈ ਬਾਤ ਮਿਅਨੈ ॥
 ਨਹੀ ਭੇਦ ਜਾਨੈ ॥ ੧੩੮ ॥ ਪੁਨੀ ਮੋਰ ਬਾਤਾ ॥ ਸੁਨੇ ਸਾਬਰ ਮਾਤਾ ॥ ਰਵੈ
 ਬੇਦ ਜੀਹਾ ॥ ਕਹੇ ਸੰਤ ਤੀਹਾ ॥ ੧੩੯ ॥ ਭੁਮੈ ਲੈ ਦਿਖਾਉ ॥ ਭੁਖੈ ਪੈਰ ਪਾ
 ਉ ॥ ਲਈ ਛਪਹਾ ਬਾ ॥ ਕਿ ਪਾਸਿ ਧਨਾ ਬਾ ॥ ੧੪੦ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਦੈ ਸਿ
 ਆਹੀ ਮੁਖ ਤੋਨ ਕੈ ਲਾਈ ਕਾਗਦ ਮੱਧਿ ॥ ਪੂਠੇ ਤੇ ਸੀਧੇ ਭਏ ਤਾਂ ਕੇ ਅੱ
 ਛਰ ਸੁਧਾ ॥ ੧੪੧ ॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਜੋ ਕਾਗਦ ਪਰ ਇਹ ਦਿਖਲ
 ਈ ॥ ਪੂਠੇ ਅਛਰ ਸੁਧੁ ਲਿਆਈ ॥ ਭੁਮੈ ਬੀਦਾ ਮੁਰਸਦ ਪਹਿ ਜਾਈ ॥
 ਸਜਦਾ ਕਰਤ ਆਪ ਤਨ ਭਾਈ ॥ ੧੪੨ ॥ ਤਉ ਯਾ ਕੇ ਉਲਟਾ ਜੋ ਲੇਖ
 ॥ ਸੀਧ ਭੁਮੈ ਨਜਰ ਕਰ ਦੇਖਾ ॥ ਸੀਧ ਭੁਮੈ ਨਦਿ ਸਤਾ ਜੋ ਇਹ ਰੇਜੀ
 ਵਧੀ ਸਿੱਖ ਕੀ ਜੋਇ ॥ ੧੪੩ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਯਾ ਕੇ ਧਾਮਾ ॥ ਭਏ ਅਸ
 ਨ ਸਰਬ ਹੀ ਕਾਮਾ ॥ ਮੁਰਸਦ ਕੀ ਕਿਰਪਾ ਕੇ ਨਾਲਾ ॥ ਮੁਸਕਲ ਯਾ ਕੇ ਕੋ

ਇਨਖਿਆਲਾ ॥ ੧੪੪ ॥ ਅਛਰਵਹੀਹੁਤੇਸੁਨਪੀਰਾਅਵਰਨਕਾ
 ਹੁਕਰੇਸਰੀਰਾ ॥ ਇਹਸਭਮੁਰਸਦਕੋਉਪਕਾਰਾਸਾਹਿਬਸੁਰਤਤਿ
 ਸਾਹਿਨਿਹਾਰਾ ॥ ੧੪੫ ॥ ਤਿਨਯੋਪੀਰਬਖਾਨੀਬਾਤਾਬੰਦਾਨਹੀਰਬ
 ਹੋਇਜਾਤਾਸਾਹਿਬਜੁਯੋਕਹਪਰਸੰਗਾਸਾਗਰਜੁਦੇਨਹੋਹਿਤਰੇ
 ਗਾ ॥ ੧੪੬ ॥ ਤੁਯੇਬੰਦਤਕੋਅਰਫਬਾਏਕਦੁਹੀਕਾਨਿਰਖਿਓਦੁਬ
 ॥ ਖਾਲਕਅਵਰਪਿਕੰਬਰਜਾਨਾਏਕੇਸੁਰਤਬਰਨਤਬਖਾਨਾ ॥ ੧੪੭
 ॥ ਤੁਯੇਸਾਹਿਬਅਰਤਾਕੇਸੰਤਾਏਕਸਰੂਪਸੁਜਾਨਬਿਅੰਤਾਯੋਸੁਨ
 ਭਯੋਪੀਰਪਰਸੰਨਾਟਾਹਿਗੁਰੂਬੇਲਯੋਬਰਧੰਨਾ ॥ ੧੪੮ ॥ ਪੀਰਰਮੇ
 ਗਿਹਕੇਜਬਧਾਇਕਾਜੀਪੁਜਯੋਦਿਵਨਸੁਆਇਸੀਸਤਿਗੁਰਵ
 ਹਲਯੋਬੈਠਾਈਬਰਨਤਭਏਬਾਤਬਹੁਭਾਈ ॥ ੧੪੯ ॥ ਪੁਨਕਾ
 ਜੀਇਹਭਾਂਤਿਉਚਾਰੀਸੁਨਹੁਬੈਨਪੁਰਜੁਅਵਤਾਰੀਸੀਤਬੈਦਪੈਕੀ
 ਬਰਜੋਇਸਭਹੀਕਹਤਬੰਦਗੀਸੋਇ ॥ ੧੫੦ ॥ ਜੋਟਹਕਵਨਬੰਦ
 ਗੀਆਹਿਜਾਕੇਕੁਰੈਜੀਵਇਹਚਾਹਿਕੁਲਾਹੋਇਜਾਤੇਇਹਸੰਤਾ
 ਟਹੈਬਤਾਟਹਅਲਹਮੰਤਾ ॥ ੧੫੧ ॥ ॥ ਅਕੁਲਾ ॥ ॥ ਜਿਤਕਜੀ
 ਟਮਾਨੁਛਜਗਤਮਹਿਜਾਨਿਯੋਕਰਤਬੰਦਗੀਸਭਹੀਸਾਚਪਛਾ
 ਨੀਯੋਕੋਟਮਧਿਜਨਕੋਈਪਾਰਸੁਪਾਟਵੀਹੋਅਕਬਕਥਕੀਬਤ
 ਨਕੋਇਲਖਾਟਵੀ ॥ ੧੫੨ ॥ ਸੁਨਤਤਵਨਕੇਬਚਨਗੁਰੂਜੀਗਾਇਓ
 ॥ ਤਿਹਕਾਜੀਕੇਸੰਸਾਸਰਬਮਿਟਾਇਓਅਸਲਬੰਦਗੀਜਾਕੇਕਾ
 ਜੀਜਾਨੀਯੋਹੋਜਾਕੇਪਾਟੁਸਾਧੁਸੰਤਬਖਾਨੀਯੋ ॥ ੧੫੩ ॥ ਚੰਪਈ
 ॥ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੈਸੁਧਆਪਟਹਹੋਈਚਿੰਤਾਕੁਰਗੁਨਾਹੋਖੋਈਸੁਰਸ
 ਦਕੀਸੇਵਕੇਮਧਿਨਿਸਦਿਨਟਰਤੈਹੋਇਸਬੁਧਾ ॥ ੧੫੪ ॥ ਇਹਤੇ

ਇਤਰੁਤੁਜਨਨਹੀਕੋਈ। ਮੁਰਸਦਬਾਕਪਰਾਪਤਿਹੋਈ। ਸਰਬਗੁ
 ਨਹਾਕੋਪਰਤਾਗੀ। ਗੁਰਮੁਰਤਕੋਦੈਅਨੁਰਾਗੀ। ੧੫੫। ਗੁਨਹ
 ਗਾਰਮਾਨੈਤਨੁਆਪਾ। ਗੁਰਮੁਰਤਕੋਜਾਪੈਜਾਪਾ। ਆਪਨਆਪਆ
 ਪਕੋਸੋਧੈ। ਗੁਰਫਾਕਨਕਰਮਨਪਰਬੋਧੈ। ੧੫੬। ਕਾਜੀਕਹਾਗੁਰੂ
 ਜੀਦਿਆਲਾ। ਫਿਰਕੋਸੰਸਾਪਾਯੇਭਾਲਾ। ਜਬਇਨਸਰਬਗੁਨ
 ਹਤਿਆਰੈ। ਗੁਨਹਗਾਰਫਿਰਦੈਕਤਆਰੈ। ੧੫੭। ਹੁਕਮਹੋਆਕ
 ਜੀਸੁਨਲੀਜੈ। ਤੁਝੈਸੁਨਦੇਕਾਨਸੁਕੀਜੈ। ਦੁਏਪਾਕੀਜਰਿਆਸੀਪਸ
 ਾਤਨੁਅਰੁਮਨਕੀਦੋਉਖਾਸ। ੧੫੮। ਕਰੈਜਤਨਜਗਆਸੀਲਾਖ।
 ਪਾਪਕਰਮਤੇਲੇਤਨਰਾਖ। ਖਾਨਪਾਨਪੁਜਾਇਸਨਾਨਾਪੋਥੀਗੀਬ
 ਪਾਠਉਰਗਆਨ। ੧੫੯। ਤਨਕੀਪਾਕੀਇਹੈਬਿਚਾਰੈ। ਮੋਧਿਕੁਟਿਬ
 ਰਖੇਤਨਨਾਹੈ। ਸੋਨਿਆਰੇਨਿਜਤੇਨਹੀਹੋਇ। ਕਿਟਕਜਤਨਕਰੈ
 ਕਿਨਕੋਇ। ੧੬੦। ਜਬਪਰਮੇਸਰਕਰਣਧਾਰੈ। ਮੁਰਸਦਕਾਮਲ
 ਮਿਲੈਪਿਆਰੈ। ਤਾਕੀਸੁਹਬਤਿਯਾਕੋਹੋਏ। ਤਨਕੇਕਲਮਲਸਕਲ
 ਸੁਖੇਏ। ੧੬੧। ਰੋਨਦਿਨਹਰਿਹਰਿਮੁਖਰੈ। ਗੁਰਮੁਰਤਿਉਰਅੰਤ
 ਰਧਰੈ। ਯਾਬਿਧਜਤਨਸਿਖਜਬਕੋਹੈ। ਤਨਕੀਪਾਕੀਲੋਤਬਜੈਹੈ।
 ੧੬੨। ਤਨਕੀਪਾਕੀਜਬਇਨਪਾਈ। ਮਨਕੀਫਾਕੈਹਾਥਨਆਈ।
 ਸੁਖਮਮਹਲਸਬਦਕਾਜੇਈ। ਤੁਕੋਪਾਪਤਿਭੁਯੋਨਸੇਈ। ੧੬੩।
 ਤੁਬਯਹਗੁਨਹਗਾਰਕੈਨਹੀ। ਯੈਸਮਸ਼ੋਕਾਜੀਮਨਮਾਹੀ। ਜਗਆ
 ਸੀਪਰਹੈਇਹਬਾਤ। ਅਟਰਨਸਮਸ਼ੁਤਹੈਕੋਈਪਾਤ। ੧੬੪। ਤ
 ਬਕਾਜੀਫਿਰਬਚਨਉਚਾਰੈ। ਬਿਨਉਸਥਾਨਸੱਤਿਨਿਰਧਾਰੈ। ਜਬ
 ਇਸਨੈਟਹਮਹਲਨਪਾਯੋ। ਰੁਲਤਫਿਰਤਦੁਢਤਧਾਯੋ। ੧੬੫।

ਹੁਕਮ ਹੋਆ ਕਾਜੀ ਸੁਨ ਬੀਰਾ ਯਾਮੈ ਤਨ ਕਨ ਰੋਲ ਸਰੀਰਾ ਥਾਨੇ ਭੂ
 ਲਾ ਫਿਰੈ ਸੰਸਾਰਾ ਸੋ ਅਸਥਾਨ ਗੁਰੂ ਪਹਿ ਯਾਰਾ ॥੧੬੬॥ ਦੇਹਰਾ
 ॥ ਅਗਾਮੀ ਜਬ ਜਤਨ ਕਰਤ ਨ ਤੇਹੁ ਆਖ ਲਾਸਾ ਮਨ ਕੀ ਪਾਕੀ
 ਚਿਲਖ ਭਟਕਤ ਫਿਰਤ ਉਦਾਸਾ ॥੧੬੭॥ ਜਬ ਇਨ ਅਪਨੀ ਬੁੱਧ
 ਮੈ ਗੁਨਹ ਗਾਰ ਨਿਜ ਮਾਨਾ ਤਬ ਯਾ ਪਰ ਰਾਜੀ ਭੁਯੇ ਸਾਹਿਬ ਸੁਘਰ
 ਸੁਜਾਨ ॥੧੬੮॥ ਜੋ ਪਸੰਨ ਯਾਤੇ ਭੁਯੇ ਇਹ ਬਿਧ ਸੋ ਜੀ ਅਜਾਨ
 ॥ ਅਬ ਇਹ ਮੇਰੇ ਪੰਥ ਮੈ ਤੁਰਨੈ ਹਾਰ ਪਛਾਨਾ ॥੧੬੯॥ ਇਸ ਉਪਰ ਮ
 ਹਾਰਾ ਜਜੁ ਕਾਜੀ ਕੋ ਸਮਝਾਇ ॥ ਸਾਖ ਸੁਦਈ ਕਿਤਾਬ ਕੀ ਸੁਨ ਕਾਜ
 ਨ ਕੇਰਾਇ ॥੧੭੦॥ ਸਾਹਿਬ ਹੈ ਫੁਰਮਾਇ ਆਬੀਦ ਮੁਰਦਰ ਗਾਹਿ ॥
 ਗੁਨਹ ਗਾਰ ਹੈ ਆਵਈ ਅਤਿ ਚਿਤ ਕਰ ਕੈ ਚਾਹਾ ॥੧੭੧॥ ਮੈ ਤੋ ਕੋ
 ਤਬ ਮਰਤ ਬਾ ਪਾਕੀ ਕਾਲੇ ਦੇਤਾ ॥ ਕੈਦ ਖਲਾਸੀ ਖੁਦੀ ਸਿਉ ਅਟਲ
 ਧਾਮ ਸੁਖ ਸੇਤਾ ॥੧੭੨॥ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ॥ ਬਹੁਰ ਮਸਨਟੀ ਮੈ ਇਸ
 ਕਹਾ ॥ ਸਰਬ ਪਾਟ ਮੈ ਸਾਹਿਬੁ ਅਹਾ ॥ ਚੀਟੀ ਆਦਿ ਬਿਰਚ ਸਮਾਨਾ ॥
 ਸਭ ਮੈ ਪੂਰਨ ਹੈ ਭੁਗਵਨਾ ॥੧੭੩॥ ਇਹ ਬਿਧ ਸੋ ਜਾਨੈ ਜਬ ਕੋਇ ॥
 ਤਾ ਕੋ ਮੁਰਸਦ ਪਾਪ ਤਿਹੋਇ ॥ ਅਤਿ ਰਗਤਿ ਦੇਹੀ ਕੇ ਮੱਧਿ ॥ ਸੁੰਨ ਸ
 ਬਦ ਕੀ ਪਾਵੈ ਸੁੱਧਿ ॥੧੭੪॥ ਸਗਲ ਸਮਗੀ ਜੋ ਸੰਸਾਰਾ ਨਿਰਖੈ
 ਦੇਹੀ ਮੱਧਿ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਸੁਰਤਿ ਸਿਕੋਚ ਖੁਲਿਓ ਤਿਹ ਤਾਲਾ ॥ ਆਛੇ ਅ
 ਚਲ ਪਾਯੋ ਤਿਹ ਆਲਾ ॥੧੭੫॥ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਸੋ
 ਤਿਜਾਨ ਕਰ ਅਦਬ ਕਰੈ ਗੁਰ ਕੋਇ ॥ ਯਾਮੈ ਸੰਸ ਕਛੁ ਨਹੀ ਖਾਲੁ
 ਪਾਪ ਤਿਹੋਇ ॥੧੭੬॥ ॥ ਅਕੁਲਾ ॥ ॥ ਜਬ ਕਾਜੀ ਕੋ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ
 ਸਾਹਿਬ ਯੋ ਕਹਾ ॥ ਖੁਸੀ ਭੁਯੇ ਮਨ ਮੱਧਿ ਸੁਗਦ ਗਦ ਹੈ ਰਹਾ ॥ ਪਿਨ ਪੀ

ਨਮੁਖਭੁਖਿਬਹੁਤਿਨਯੋਕਹਾਹਿਜੈਸਗੁਰੂਜੀਸੁਨਸੁਆਖਨ
 ਸੋਲਹਾ॥੧੭੭॥ ॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਕਾਜੀਖਾਸਦਿਵਨਜੁਕੀਨਸ
 ਦਨਪਆਨ॥ਗੁਨਗਾਦਤਗੁਰਵੇਦਕੇਗਏਸਾਹਤਟਜਾਨ॥੧੭੮
 ॥ ॥ਸ਼੍ਰੋਆ॥ ॥ਤੀਰਤਬੈਤਿਨਸਾਹਕੇਜਾਇਕੋਯੋਉਪਮਾਗੁਰ
 ਕੀਬਰਗਾਈ॥ਪੁਰਨਹੈਬਰਪੁਰਨਕੇਕਛੁਭੇਦਨਹੀਇਹਭੀਤਰ
 ਰਾਈ॥ਯੋਸੁਨਬੋਲਅੰਬੀਰਉਠੇਦਲਲਛਨਸਾਬਲਰਿਓਇਕੁ
 ਲਾਈ॥ਪੁਰਨਥੇਤਬਜੀਤਤਭੁਜੇਨਤਲਾਖਨਤੇਕਹਕੇਜਿਣਜ
 ਈ॥੧੭੯॥ਯੋਸੁਨਸਾਹਕਹਾਨਿਜਖਾਨਨਿਏਕਦਿਨਾਹਮਯਾਬਿ
 ਧਕੀਜੈ॥ਲੈਕਰਿਸਾਬਦਆਨਿਧਕੋਹਮਖੇਲਸਿਕਾਰਸੁਮਾਰ
 ਗਿਲੀਜੈ॥ਯੋਸੁਨਬੋਲਅੰਬੀਰਉਠੇਸੁਨਸਾਹਭਲੀਬਿਧਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤਪੀਜੈ॥ਤੀਰਨਦੀਜਮੁਨਾਬਰਪਾਟਨਕੋਟਚਰਿਤਤਹਾਜੁਕਰੀਜੈ
 ॥੧੮੦॥ ॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਨਿਜਸੇਵਕਕਉਬੋਲਕਰਕਹੀਸਾਹ
 ਇਹਭਾਇ॥ਗੁਰੂਤੀਰਤੁਮਜਾਇਕਰਬਿਨਉਕਰਹੁਚਿਤਲਾਇ॥
 ੧੮੧॥ਯੋਬਤੀਅੰਹਜਰਤਕਹੀਸਭਬਰਨੀਚੁਬਿਦਾਗਾਕਲਸੁ
 ਰੋਜਸਿਕਾਰਕੋਸਾਹਕਹੀਨਿਰਧਾਰ॥੧੮੨॥ ॥ਸ਼੍ਰੋਆ॥ ॥ਸੋ
 ਦਿਨਟਾਰਸਿਕਾਰਭੁਯੇਜਗੀਨਾਬਚਕਿਓਰਹਿਧੀਮਮਿਟਾਈ॥ਕੀਜ
 ਚਕੀਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਮਨਇਛਤਬਾਤਟਹੈਉਨਪਾਈ॥ਹਾਨਤਿਹੋਰਨਿ
 ਸੇਸਰਕੀਕੁਮਦੀਕੁਲਟਚਕਈਮੁਰਝਾਈ॥ਭੀਨਸੁਬਾਹਰਅਇ
 ਬਹਾਦਰਬੀਰਨਕੋਬਿਧਯਾਫੁਰਮਾਈ॥੧੮੩॥ ॥ਭੂਲਨਾ॥
 ॥ਬੋਲਕਰਸਾਹਭਿਤਾਨਅੰਸੇਕਹਾਬਾਜਸੀਗਾਰਗਜਬੋਗਲਿ
 ਆਯੋ॥ਖੇਲਹੈਅੰਜਆਖੇਟਮਹਾਰਾਜਸੋਜਾਸੁਪਰਤਾਪਪੁਰਤੀਨ

ਛਾਯੋ ਸਨਤਹੀ ਸੈਨ ਸਭੁ ਅੰਨ ਚੜ੍ਹਤੀ ਕਰੀ ਸਰਬ ਸਮਾਜ ਤਿਨ
 ਜਾ ਕਰਾਯੋ ਏਕੁ ਜੋ ਏਕੁ ਮੇ ਮੰਤਿ ਜੋ ਧਾ ਸੁਭੇ ਸੁਨ ਸੀਚਾਨ ਲੈ ਬੇਗ ਅ
 ਯੋ ॥ ੧੮੪ ॥ ਧੁਤੀਆ ਬਾਜ ਜੁਰਗਨ ਸਭੁ ਜੋਰ ਕਰ ਲਗਾਹ ਅੰਤੁ ਗਰ
 ਨਹੀ ਅੰਤਿ ਪਾਏ ਗੀਤ ਅੰਗੇ ਸਪੁਨ ਬਹਰੀਆ ਨਾਲ ਲੈ ਚੁਢਿਯੋ ਪੈ
 ਸਾਹ ਪੁਨ ਧੁਨਿ ਲਗਾਏ ਅਧਿਕ ਹੁਲਾਸ ਪਰਕਾਸ ਮਨ ਮੈ ਭੁਯੋ ਦ
 ਆਕੇ ਸਿੰਧ ਗੁਰ ਉਰ ਬਸਾਏ ਚਲੀ ਹੈ ਉਮਤੁ ਕਰ ਜਲ ਦ ਜਿਯੋ ਬਾਹ
 ਨੀ ਬਾਗ ਬਡ ਭਾਗ ਕੇ ਨਿਕਟ ਆਏ ॥ ੧੮੫ ॥ ਬੀਰ ਅੰਬੀਰ ਤਿਹ ਠਾਂ
 ਦਿ ਸਭੁ ਹੀ ਕਰੇ ਆਪ ਪਦ ਕੰਜ ਕੇ ਤੀਰ ਆਈ ਗੁਠਾਂ ਤਿ ਅਨੇਕ ਤਿਨ ਆ
 ਨ ਅਰਜੀ ਕਰੀ ਲਏ ਗੁਰ ਦੇਵ ਪਲ ਮੈ ਰਿਝਾਈ ॥ ਬਿਬਿਧ ਹੀ ਭਾਂਤਿ
 ਸੋ ਜਾਹ ਕੇ ਨਿਰਖ ਤੇ ਕਮਰ ਕਰਤਾਰ ਅੰਸੇ ਛੁਕਾਈ ॥ ਬਸਤੁ ਉਰ ਉ
 ਦ ਕਰਿ ਖੰਗ ਪਾਯੋ ਗਰੇਜਾ ਸੁਪਰਤਾ ਪ ਬਰਨਿਯੋ ਨਜਾਈ ॥ ੧੮੬ ॥
 ॥ ਰਸਾਟ ਲਛੰਦਾ ॥ ॥ ਧਾਰਿਯੋ ਲੈ ਨਿਖੰਗਾ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਿ ਅੰਗ
 ॥ ਚਿਲਤੁ ਸੁਪੇਟੀ ॥ ਸੁਧੀ ਸਾਰ ਭੇਟੀ ॥ ੧੮੭ ॥ ॥ ਤਿਟ ਕਛੰਦਾ ॥ ॥
 ਕਟ ਖੰਜਰ ਪੈ ਸਕ ਬੱਜ ਘਨੇ ॥ ਲਘ ਆਟੁ ਧੁਨੇ ਕ ਸੁਕੋ ਨ ਗਨੇ ॥ ਸ
 ਰਚਾਂ ਪਕਿਧੈ ਕਰ ਮਾਰਿ ਲਯੋ ਚਲਤੀ ਰਮਨੋ ਗਜ ਕੋ ਸੁਗਯੋ ॥ ੧੮੮
 ॥ ਚਾਦਿ ਠਾਂਦੁ ਭੁਯੋ ਗਜ ਪੈ ਸੁਕਿਧੈ ॥ ਜਿਮ ਪੱਬਹ ਪੈਰ ਦੇਵੇਟ ਬਿਧੈ ॥
 ਬਹੁ ਨਾਦ ਬਜੇ ਚਲਿ ਸੈਨ ਪਈ ॥ ਜਨੁ ਪੰਕਜ ਪੁਤਹ ਧਾਰਹਈ ॥ ੧੮੯
 ॥ ॥ ਹੋਹ ਗਾ ॥ ॥ ਚਾਦਿਯੋ ਸਾਹ ਲੈ ਪ੍ਰਭੂ ਕੋ ਖੋਲ ਅਖੇਟ ਨਿਸੰਗਾ ॥
 ਉਮਤਿ ਚਲੀ ਧੁਜਨੀ ਸਭੈ ਯੋ ਸੁਤ ਬ੍ਰਹਮ ਤਰੀਗਾ ॥ ੧੯੦ ॥ ਅਤਿ ਕਾ
 ਨਨ ਮੈ ਜਾਇ ਕਰ ਜਮਨ ਨਦੀ ਕਿਨਾਰਾ ॥ ਪਸਰ ਪਰੀ ਬਲ ਸਾਹ ਕੀ ਖੇ
 ਲਨ ਕਾਜ ਸਿਕਾਰਾ ॥ ੧੯੧ ॥ ਰਿਝੀ ਛੁੜੀ ਖਾਰ ਸਜ ਕੇਲ ਦੇਵ ਪਸਰ

ਇਸ ਆਰਤ ਚੁੰਦਿਸ ਬੀਰ ਬਰ ਲੈ ਆਵਤ ਇਕ ਚਾਇ ॥ ੧੮੨ ॥ ॥
 ਰੋਪਈ ॥ ॥ ਤੀਤਰ ਲਵੇ ਬਟੇਰ ਅਪਾਰਾ ਲੈ ਆਵਤ ਗਹਿ ਕਰ
 ਅਸਟਾਗਾ ਠਾਂਦੇ ਆਪਿ ਜਹਾਂ ਜੁਤ ਸਾਹਾ ਅਰੁਨ ਗੈਰ ਬਿਚਰਤ ਸਿ
 ਹ ਆਹਿ ॥ ੧੮੩ ॥ ਤੋਲਗ ਅੰਸ ਬੈਨ ਸੁਨ ਪਾਯੋ ॥ ਏਕ ਬੀਰ ਸੋ ਆ
 ਨ ਜਤਾਯੋ ॥ ਏਹੁ ਬੇਲਾ ਗਜਿਤ ਜੁਘ ਮੰਡਿ ॥ ਤਾਮੈ ਪਸੁਨਾ ਇਕ ਬਰ ਬੀ
 ਰੁ ॥ ੧੮੪ ॥ ॥ ਸ੍ਰੇਯਾ ॥ ॥ ਤੋਲਗ ਸਿੰਘ ਬਡੇ ਨਿਕ ਸਿੰਘੇ ਨਿਜ ਭੁ
 ਪੁਤ ਆਨ ਕਹੈ ਬਲ ਧਾਨੀ ॥ ਦੇਖ ਭੁਜੀ ਪੁਤਨ ਪਤਿ ਕੀ ਨਹੀ ਧੀਰ ਧਰਿ
 ਯੋ ਕਿਨ ਧਾਰ ਕ੍ਰਿਪਾਨੀ ॥ ਪੁੰਛੁ ਸਟ ਸੁਬਦਨ ਪਸਾਰ ਕੈ ਸੋ ਰੁਭ ਕੇ ਘਨ
 ਕੀ ਜਿਮ ਜਾਨੀ ॥ ਸੈਯਦ ਸੇਖ ਮੁਗਲ ਪਠਨ ਜੋ ਬੀਰ ਭੁਜੇ ਨਹੀ ਧੀਰ ਧ
 ਰਾਨੀ ॥ ੧੮੫ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਜੁਤ ਸਾਹ ਖਰੇ ਜਿਹ ਆਨ ਕਹੀ ਬਤੀ ਆਂ ਬ
 ਰ ਬੀਰਨਾ ॥ ਆਨ ਨ ਪੰਚ ਭੁਆਨਿਕ ਸਾਹਿਬ ਮਾਨਤ ਹੈ ਨ ਤੁਛੰਗ ਨ ਤੀ
 ਰਨਾ ॥ ਬੀਰ ਅਮੀਰ ਸੁਧੀਰ ਹਨੇਰਨ ਤਾਸੁ ਅਯੋ ਨਹੀ ਨੈਕ ਸੁਚੀਰਨ
 ॥ ਯੋ ਸੁਨ ਸਾਹ ਪਯਾਨ ਕਰੇ ਗੁਰ ਸਿੰਘ ਕਰੇ ਜਿਹ ਬੀਰ ਬਿਦੀਰਨ ॥
 ੧੮੬ ॥ ॥ ਕਬਿਤਾ ॥ ॥ ਲਖ ਯੋਜ ਬ ਆਨ ਸੇਰ ਲੀ ਯੇਤ ਬ ਸੈਨ
 ਘੋਰ ਅਧਿਕ ਸੁਭ ਯੇ ਭੇਰ ਕੇ ਹਰ ਕੇ ਰਨ ਮੈ ॥ ਨਿਕਟ ਨ ਜਾਹਿ ਬੀਰ ਮ
 ਰਤ ਤੁਛੰਗ ਤੀਰ ਜਾਂ ਪਰ ਪਰਤ ਭੀਰ ਰਹੈ ਹੋਸ ਮਨ ਮੈ ॥ ਅੰਸੇ ਰਨ ਹੇ
 ਰ ਸਾਹ ਖੁਸੀ ਭਯੋ ਮਨ ਮਾਹਿ ਬੀਰਨ ਸੁਯੋ ਕਹਯੋ ਯਾਹਿ ਮਿਲੇ ਸਰੁਜ
 ਨ ਮੈ ॥ ਤੀਰਨ ਤੁਛੰਗ ਮਾਰੇ ਖੜਗ ਸੁਕਰ ਧਾਰੇ ਸੁਨ ਅਸ ਬਚ ਰਹੇ
 ਬੀਰ ਜਕਿਤਨ ਮੈ ॥ ੧੮੭ ॥ ॥ ਸ੍ਰੇਯਾ ॥ ॥ ਖਾਨ ਬਲਿੰਦ ਪਠਨ
 ਹੁਤੇ ਇਕ ਸੋ ਬਤੀ ਆਂ ਸੁਨ ਕੈ ਉਨੁ ਧਾਯੋ ॥ ਦੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਲਈ ਕਰ
 ਭੀਤਰ ਹੇਗਤਿ ਸੈਨ ਤਿਸੈ ਪਰ ਆਯੋ ॥ ਆਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਸੁਸੀਸਦਈ

ਤਿਹ ਤੁੰਡੁ ਪਸਾਰ ਮਖੰ ਮਧਿ ਪਾਯੋ ਯੋ ਪਟਕਿਯੋ ਸਟਕੋ ਧਰਨੀ ਪਰ
 ਚੀਰ ਕਿਧੋ ਧੁਬੀ ਆਕੇ ਜਨਾਯੋ ॥ ੧੮੮ ॥ ਮਾਰ ਸੁਖਾਨ ਬੁਲਿਦ ਲਾਯੋ
 ਜਬ ਸਾਹ ਕਹੀ ਭੁਟ ਅੰਗ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ਦੇਖਤ ਹੋਰਨ ਠਾਂਢੁ ਕਹਾਂ ਅਸ
 ਦਾਰ ਧਰੇ ਹਰਿ ਦੇਹ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ਤੁਕਹ ਮਾਰ ਪ੍ਰਹਾਰ ਭੁਲੇ ਤਨ ਤੋ ਮੁਝ ਕੋ
 ਮੁਖਿ ਆਨ ਦਿਖਾਰੇ ॥ ਯੋ ਸੁਨ ਖਾਨ ਟਜੀਰ ਚਲਯੋ ਬਹੁ ਬੀਰਨ ਕੇ ਜੁ
 ਹੁਤੇ ਸਿਰਦਾਰੇ ॥ ੧੮੯ ॥ ਤੈ ਸਤਰਾਂ ਤਿਨ ਸਿ ਪਰਗਾਹੀ ਕਰਤੇਗ
 ਲਏ ਹਰ ਜੱਛੁ ਹਕਾਰੇ ॥ ਆਨ ਪਚਾਰਤ ਭਯੋ ਜਬਹੀ ਤਬ ਰੇ ਮਖਿਲਾ
 ਰ ਸੁ ਤੁੰਡੁ ਪਸਾਰੇ ॥ ਉਚੁ ਉਠਾਇ ਸੁ ਦੇਕਰ ਕੇ ਹਰ ਲੈ ਕਰੇ ਤੋ ਨ ਕੇ ਸੀ
 ਸੁ ਪ੍ਰਹਾਰੇ ॥ ਕੀਪਤਿ ਭੁਯੋ ਨਹੀ ਸਾਫ ਚਲਿਯੋ ਅਸੁ ਤੈ ਸਤਰਾਂ ਗਹ
 ਸੋ ਉਪਛਾਰੇ ॥ ੨੦੦ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਸੋ ਸੁਰਦਾਰ ਜੁ
 ਗ ਜਬ ਮਾਰੇ ਤਿਹ ਬਾਨਾ ॥ ਠਟਕਿ ਰਹੇ ਸਭ ਸੂਰਮਾ ਅਗ ਕਰੈ ਕੋ ਪਾ
 ਨਾ ॥ ੨੦੧ ॥ ॥ ਐਯਾ ॥ ॥ ਮਾਰ ਸੁਖਾਨ ਗਿਰਾਇ ਦੇ ਜਬ ਚਿਤ
 ਭਈ ਸਭ ਸੈਨ ਪਠਾਨੀ ॥ ਪਾਸ ਹਜੂਰ ਸੁ ਸਾਹ ਨਿਹਾਰਤ ਯੋ ਬਤੀਅੰ
 ਉਹ ਠਉਰ ਬਖਾਨੀ ॥ ਆਪ ਕਰੈ ਮਹਾਰਾਜ ਕਿਸੀ ਭੁਟ ਜਾਇ ਕਰੈ ਹਰਿ
 ਸਾਬ ਨਿਦਾਨੀ ॥ ਰੇ ਸਨ ਨਾਮ ਸੁ ਸਿੰਘ ਹੁਤੇ ਇਕੋ ਰੇ ਸਨ ਹੈ ਜਗ ਜਾ
 ਹ ਕਹਾਨੀ ॥ ੨੦੨ ॥ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਤੁਕੀ ਓਰ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋ ਨਿਹਾਰੀ
 ॥ ਕਮਲ ਨੈਨ ਸਾਰਤ ਕਰ ਸਾਰੀ ॥ ਜਾਇ ਕਰੇ ਪਸ ਪਾਤਿ ਸੀਰ ਜੁਧ
 ॥ ਜਿਹ ਬਿਧ ਬਰਨਤ ਸਾਹ ਪ੍ਰਬੁਧਾ ॥ ੨੦੩ ॥ ॥ ਐਯਾ ॥ ॥ ਮਾਇ
 ਸੁ ਪਾਇ ਮਨਾਇ ਸੀ ਅਸ ਸਿੰਘ ਸੁ ਚੇਤ ਭੁਯੋ ਬਲ ਧਾਰੀ ॥ ਬਾਮ ਸੁ
 ਬੀਚ ਲਯੋ ਕਰ ਦਾਰਾ ਦਾਹਨ ਮਧਿ ਧਰੀ ਸੁ ਕਟਾਰੀ ॥ ਪੈ ਲਲਕਾ
 ਰ ਸੀ ਭਾਰ ਕਹਿਯੋ ਬਲੁ ਕੇ ਹਰ ਹੈ ਤਬ ਆਟ ਅਗਾਰੀ ॥ ਯੋ ਸੁਨ ਕੈ ਘ

ਨਜੋਗਾਰਜੋਗਾਰਤੰਤੁਪਸਾਰਦਈਕਿਲਕਾਰੀ॥੨੦੪॥ਚਾਇਉ
 ਤੇਬਿਬਪਾਨਸੁਕੇਹਰ ਕੋਪਭੁਰਿਯੋਇਹਉਪਰਆਯੋਧੀਰਜਬਾ
 ਧਸੁਬੈਰਗਯੋਭੁਟਸੰਕਤਦੈਨਹਿਭਾਸੁਜਨਾਯੋਸੀਸਪੈਚਰਮਸੁ
 ਈਪਤਭੁਯੋਹਰਿਮਲਨਕੀਜਿਮਜੁਧਕਰਾਯੋਜਾਨਸੁਦਾਟਕਟਾ
 ਰਧਰਿਯੋਉਰਮਾਰਮਿਰੀਸਰਭੁਮਗਿਰਾਯੋ॥੨੦੫॥ਦੇਖਤਸੈਨ
 ਇਤੇਉਤਕੀਜਬਯਾਬਿਧਸੋਪਸੁਪਤਿਗਿਰਾਯੋਹੋਤਜੈਕਾਰਭੁਯੋ
 ਸਿੰਘਰੇਸਨਆਨੰਦਕੈਤਟਸਾਹਸਨਾਯੋਆਂਗਸੁਇਛਫੁਰੈਮਨ
 ਭੀਤਰਿਯੋਬਚਨਤਟਸਾਹਅਲਾਯੋਰਿਧਹਮੈਸਿਧਦੀਨਦਯਾ
 ਨਿਧਜਾਂਪਰਤਾਪਤੇਕੇਹਰਘਾਯੋ॥੨੦੬॥ਯੋਸੁਨਿਬਾਰਪੁਸ਼ੀਨ
 ਭੁਯੋਨਿਪਸਿੰਘਸਰਾਹਤਫੇਰਨਆਯੋਸੈਨਚਲੀਨਿਜਆਸੁਮ
 ਕੋਕਰਨਾਨਿਧਆਪਨਧਾਮਸਿਧਾਯੋਸੇਟਕਸਿੰਘਪੁਸ਼ੀਨਭੁਯੋ
 ਕਬਿਯੋਕਹਿਕੈਜਸਸੁਫੁਸਨਾਯੋਯਾਬਿਧਸੋਪੁਰਆਗਰਮੈਗੁ
 ਰਕੀਨਚਰਿਤਸੁਪਾਰਨਪਾਯੋ॥੨੦੭॥ਸੇਦਿਨਟਾਰਭੁਯੋਭੁਨਸਾਰ
 ਚਾਇਯੋਤਿਮਰਾਰਿਸੁਰੈਨਬਿਹਾਨੀਸੀਖਮੁਨੀਕਰਬੇਦਧਨੀਬਰ
 ਕੰਜਸਰੋਟਰਮਾਂਬੁਬਿਹਾਨੀਦੀਨਦਯਾਲਸੁਚੇਤਭੁਯੋਮੁਖਮੰਜਨ
 ਕੈਤਨਮੰਜਨਠਾਨੀਭੂਖਨਚੀਰਸਰੀਰਸਜੈਨਿਜਬੈਰਤਭੇਤਬ
 ਉਚਸੁਥਾਨੀ॥੨੦੮॥ ॥ਦੇਹਰਾ॥ ॥ਭੁਰਮੇਟਾਕੀਡਾਲੀਆਂ
 ਲੈਆਟੁਭੁਤਸਾਹਿਪੁਨਪਛੈਤਿਨਯੋਕਹੀਚਰਨਕਮਲਕੇ
 ਪਾਹਿ॥੨੦੯॥ਰਜਪੂਤਨਮੈਸਾਹਜੁਬਦ੍ਰਿਓਚਹਤਧੁਨਿਲਾਇ
 ॥ਹਿਪਸਿੰਧਕੇਸਾਬਹੀਪਿਲਨਹੇਗਸੁਖਪਾਇ॥੨੧੦॥ ॥ਭੂ
 ਲਨਾਛੀਦਾ॥ ॥ਸਾਹਕੋਪੁਤਸਾਪੁਤਜੋਪਾਬਲੀਕਿਪਕੇਸਿੰਧਕੇ

ਦਾਸੁਹੁਆਮਮਤਪੁਨਚੀਰਜੋਹੀਰਜਰੋਸੋਜਰੇਪਠਤਮਹਾਰਾਜਕੋ
 ਬਿਨੁਅਕੁਆਭਿਜਪੁਨਮੇਦਕੀਆਨਤੁਰਿਫਾਈਆਪਠਤਮਹ
 ਰਾਜਕੋ ਪ੍ਰੇਮਦੁਆਇਏਕੈਚਾਰਪੁਨਤੀਨਦਿਨੁਟਾਰਿਕੈਕਰਤ
 ਦੀਦਾਰਗਦਗਦਸੁਹੁਆ॥੨੧੧॥ ॥ਏਹਰਾ॥ ॥ਨਗਰਆ
 ਗਰੇਬੀਰਮੇਉਚਨੀਚਲਗਿਆਜਾਫੀਰਸਮਾਨਦਿਆਲਕੀਰ
 ਹੀਸੁਕੀਰਤਿਛਾਜਿ॥੨੧੨॥ ॥ਚਾਰਮਾਸਬਰਸਾਤੁਇਮਆਗਰਮੇ
 ਧਿਬਿਤਾਇ॥ਬਹੁਰਿਪੁਤੁਸੀਗਸਾਹਕੇਦਛਨਚੜਗਸੁਧਾਇ॥੨੧੩
 ॥ ॥ਜੋਰਠਾ॥ ॥ਰਾਜਨਮੇਲਗਿਸਾਹਜਿਹਬਿਧਦਛਨਜਾਇ
 ਕੈ॥ਦੁਪੈਕਥਾਪੁਨਆਇਅਬਆਗੈਬਰਨਨਕਰੇ॥੨੧੪॥ ॥
 ਇਤਿਸੀਗੁਰਬਿਲਾਸਮਾਰਗਿਪੁਨਆਗਰੇਮੱਧਿਸਤ
 ਕੀਮੁਲਾਕਾਤਕਰਬਰਸਾਤਰਹੇਮੁਕਾਮਬਰਨਨੀਨਾਮਛ
 ਬੀਸਮੇਧਿਆਇਸਮਾਪਤਮਸਤੁਸੁਭਮਸੁਭ॥੨੧੫॥
 ॥ਅਠਜੁ॥ ॥ਏਹਰਾ॥ ॥ਸਰਬਚਰਿਤ੍ਰਜੁਆਗਰੇਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧ
 ਗੁਰਤੀਨਾਤਿਨਕੀਕਥਾਅਨੰਤਗਤਿਸੇਸਸਕਤਿਨਹੀਚੀਨ॥੧॥
 ਜਥਾਮੱਤਿਇਨਜੀਤਨੈਬਰਨਨਕੀਨਸੁਭੇਗਾਜੈਸੇਸਾਗਰਸੁਭਰ
 ਭਰਬੁਦਆਨੀਮੇਟੋਰ॥੨॥ ॥ਸੂਲਨਛੰਦਾ॥ ॥ਪੁਜਨਟ
 ਰਾਤਿਸੀਮਾਤਜਗਮਾਤਕੇਖੰਗਸਰੋਚਾਂਪਪੁਜੇਬਨਾਈ॥ਤੇਪਬੰਦ
 ਕਸਿਲਖਾਨਨੀਗਾਰਪੁਨਧੁਜਾਨੀਸਾਨਕਾਰਿਬਿਜੈਪਾਈ॥ਕਰੇਕੋ
 ਤਾਹੁਪਰਸਾਦਸੁਖਅਨਦੇਸੇਬਿਜੈਕੀਦਸਮਦਿਨਜਾਨਆਈ॥ਭ
 ਮੇਜੈਕਾਰਆਪਾਰਸਤੁਠੈਰਮੇਦੰਦਭੀਚੋਬਪੁਤਜੂਲਗਾਈ॥੩॥
 ਮਾਜਆਸੋਜਕੀਪੁਜਦਸਮੀਬਿਜੈਸੀਮਹਾਰਾਜਦੰਦਭਬਜਾਯੋ॥

ਸੁਨੋ ਨਰਨਾਰ ਬਾਜਾਰ ਸਭੁ ਠੰਡੈ ਮੈ ਸਾਹੁ ਸੁਨਿਕਾਨ ਹਜ਼ੂਰ ਆਯੋ॥
 ਆਨ ਪਦੁ ਕੰਜ ਦੁਖੁ ਭੰਜ ਗੁਰ ਕੇ ਗਹੇ ਜਲਜ ਅਲਪੇ ਮੰਕੀ ਜੋ ਸੁ
 ਆਯੋ ਸੋਧ ਬੀਚਾਰ ਨਿਰਧਾਰ ਅੰਸੇ ਕਹਾ ਸਰਬ ਕੇ ਕੂਚ ਇਤ ਉਤ
 ਸੁਨਾਯੋ॥੪॥ ਸਹਰ ਅੰਮੇਰ ਪੁਰ ਜੋਧ ਗੜ੍ਹ ਮੇਰ ਕੇ ਪ੍ਰਗਟ ਪਰਚੰਡ
 ਜੋ ਹੈ ਸੁਰਾਈ॥ ਨਗਰ ਚੀਤੌਰ ਸਭੁ ਠੰਡੈ ਤਿਹ ਦੇਸ ਮੇ ਬਡੇ ਰਜ ਪੁਤ
 ਜੋ ਹੈ ਨ ਭਾਈ॥ ਸੂਬ ਅੰਬੀਰ ਬਜੀਰ ਓਹ ਦੇਸ ਕੇ ਤਪਤਿ ਤਈ ਲੋਗ
 ਅਧ ਪਤਿ ਸੁਨਾਈ॥ ਸਰਬ ਨਾਰੇਸ ਓਹ ਦੇਸ ਪਰ ਦੇਸ ਕੇ ਨਹੀ ਕਛੁ
 ਮਾਨ ਤੇ ਮੁਰ ਉਗਾਹੀ॥੫॥ ਅੰਸ ਬੀਚਾਰ ਨਿਰਧਾਰ ਓਹ ਦੇਸ ਕੇ ਜੀ
 ਤਹੋ ਜਾਇ ਤਿਨ ਕੋ ਬਜੀਰਾ॥ ਆਨ ਬਹੁ ਮਾਨ ਹੈ ਸਰਬ ਬਿਧ ਠਾਨ ਹੈ
 ਜਾਨ ਹੈ ਮੇਹ ਜੋ ਸੇ ਉਰੰਗਾ॥ ਅੰਸ ਬਚ ਗਾਇ ਸੁਖ ਪਾਇ ਗਿਹ ਕੇ ਗ
 ਪੇ ਬਜਤ ਨੀਸਾਨ ਅਨਗਨਤ ਸੰਗਾ॥ ਦਿਵਸ ਸੋ ਬੀਤ ਨਿਚੀਤ ਨਿਜ
 ਅਨੰਦ ਸੇ ਭਈ ਤਬ ਰੈਨ ਕਰਿਐ ਪ੍ਰਸੰਗਾ॥੬॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥
 ਲਗਨ ਮਹੁਰਤ ਸੋਧ ਕੈ ਕੀਨੋ ਸਾਹ ਪਾਨਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕੇ ਸਾਬਹੀ
 ਲੀਨੋ ਭਲੇ ਸੁਜਾਨਾ॥੭॥ ॥ ਸ਼੍ਰੋਯਾ ॥ ॥ ਭਿਰ ਭਏ ਦਿਨ ਗਾਇ ਚਢ
 ਯੋ ਜਲ ਜਾਤ ਖਿਰੇ ਨ ਭੁਧੈ ਪੀਅਰਾਯੋ॥ ਅੰਧ ਕਟੀ ਨ ਭਜਾਤ ਲਟੇ
 ਸੁਘਟੇ ਕੁਲਟ ਮਨੋ ਚੋਜ ਸੁਣਾਯੋ॥ ਸਿਖ ਪੁਰੇ ਮੁਨ ਬੇਦ ਜੁਰੇ ਚਕ
 ਈ ਪੁਨ ਸਾਧ ਮਹਾਂ ਸੁਖ ਪਾਯੋ॥ ਹੋਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਦਆ ਨਿਧ ਸਾਹਿਬ ਮ
 ਜਨ ਕੇ ਸੁਚਿ ਬਾਹਰਿ ਆਯੋ॥੮॥ ਦਾਨ ਬਿਧਾਨ ਦਿਜਾਨ ਦੇ ਪੁਨ ਅ
 ਥਿਤ ਨ ਲੋਗਨ ਦਾਨ ਦਿਵਾਏ॥ ਕੀਰਨ ਚੀਰ ਫਕੀਰਨ ਖੀਰ ਸੁਨੀਰ
 ਭਲੇ ਹਿਤ ਸਾਥ ਪਿਵਾਏ॥ ਭੋਜ ਕਰਾਹ ਭਏ ਉਤ ਸਾਹ ਕਹੈ ਮਖਣਾਹਿ
 ਸੁਮੰਗਲ ਗਾਏ॥ ਯੋ ਬਰਸਾਇ ਮਨੋ ਧਨ ਪੁਰਨ ਆਨੰਦ ਕੋ ਪ੍ਰਭੂ

ਚਕਗਏ॥੯॥ ॥ਚੋਪਈ॥ ॥ਅੰਤੋਟਾਰਪੰਚਮਖਿਤਜਾਨਾਸੁ
 ਕਣਪੱਖਅਛੇਸੁਖਦਾਨਾਡੇਰਾਕੀਰਿਤਾਲਪਰਆਨਾਗੁਰਪੁਰ
 ਨਜਾਹਿਬਰੁਗਦਨ॥੧੦॥ ॥ਡੇਰਾਕੀਰਿਤਹਾਂਤਬਿਆਈਆਟੁਤ
 ਜਾਤਟਹੀਰਸੁਧਾਈ॥ਤੋਲਗਏਬਤੀਅੰਸੁਨਿਪਾਈ॥ਸਾਹਿਬ
 ਜਾਦਪੁਨਿਓਸੁਆਈ॥੧੧॥ ॥ਐਯਾ॥ ॥ਆਨਸੁਨਿਯੋਤ
 ਬਹੀਲਗਿਯੋਪੁਨਸਾਹਿਬਸਿੰਘਜੁਰਾਟਰਆਏ॥ਹੇਤੁਭੁਏਸਦਿ
 ਆਨਮਹਾਂਤਬਆਨੀਦਕੈਦੁਖਦੂਰਨਸਾਏ॥ਛੋਰਪਸੰਗਕਥਾ
 ਕਹਿਪੂਰਬਜੁਧਕਿਧੈਚਮਕੋਰਸੁਨਾਏ॥ਮਨੋਗਏਅਮਰਾਪੁਰਦੇ
 ਖਨਿਮਾਤੁਚਿਤਾਰਸਹੀਫਿਰਆਏ॥੧੨॥ ॥ਏਕਸਮੈਕਰੁਨਾਨਿਧਸਾ
 ਹਿਬਆਨੀਦਕੈਰਿਹਮੈਜਬਆਏ॥ਕਾਰਨਪੂਰਕਹਪੂਰਆਨੀਦ
 ਦੁਖਿਤਏਜੁਗਨੈਨਟਹਾਏ॥ਚਾਰਿਸਪੂਤੁਕੋਮੋਹਚਿਤਾਰਕੈਯੋ
 ਬਚਨਲਾਪੁਮਾਤੁਸੁਨਾਏ॥ਆਪਿਸਮੋਧਕਰਿਯੋਤਬਸਾਹਿਬ
 ਗਿਆਨਕਥਾਕਹਿਕੈਸਮਝਾਏ॥੧੩॥ ॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਤੁਦਪਿ
 ਮਾਤੁਸੁੰਦਰੀਅੰਸਕਹੋਬਚਭਾਇ॥ਹੈਕਰੁਨਾਨਿਧਤੈਸਹੀਜੈਸਕ
 ਹੀਤੁਮਭਾਇ॥੧੪॥ ॥ਤੁਮਲਾਇਕਸਭੁਬਾਤਕੈਸਭੁਕਲਤੁਮਰੇ
 ਹਾਇ॥ਮਾਤੁਸੁਤਜਮੈਵੇਟਕੀਆਨਿਵਏਜਦੁਨਾਥਾ॥੧੫॥ ॥
 ਚੋਪਈ॥ ॥ਰੁਕਮਨਕੈਸੁਤਆਨਿਮਿਲਾਯੋ॥ਸੀਦੀਪਨਕੈਚ
 ਰਿਤੁਇਖਾਯੋ॥ਵਿਜਕੈਸੁਤਹਿਤੁਅਰਜਨਜਰਿਯੋ॥ਸੋਕਰੁਨਾਨਿ
 ਧਪੂਰਨਕਰਿਯੋ॥੧੬॥ ॥ਤੁਸਯਹਕਾਜਦਆਨਿਧਕੀਜੋ॥ਦਾਸ
 ਨਕੀਬਿਨਤੀਸੁਨਲੀਜੋ॥ਜਿਹਜਿਹਪਰੇਜਨਨਕੈਸੀਕਟਾਤੇਤੁ
 ਮਕਟੇਆਪਸਭੁਕੀਟਕ॥੧੭॥ ॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਯੋਮਾਤੁਜਬ

ਹਰ ਗਾਹਿਯੋ ਅਧਿਕ ਬਿਨੈ ਕਰ ਲੀਨਾ ਤੁਥਾ ਅੰਤੁਤ ਗੁਰ ਬਚਕ
 ਹੋਸੇ ਤੁਮ ਸੁਨਹੁ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥੧੮॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਵਰਸਨ ਦੇ
 ਗਾਇ ਤੈ ਤੁਮ ਸਹੀ ॥ ਮਾਨਹੁ ਸੱਤਿ ਮੋਰ ਨਿਜ ਕਹੀ ॥ ਪੁਨ ਪਾਛੈ ਵੁ
 ਖੁ ਪੈ ਹੋ ਪਨਾ ॥ ਸਮਝੈ ਮੋਰ ਸੱਤ ਇਹੁ ਕੁਨਾ ॥੧੯॥ ॥ ਐਯਾ ॥
 ॥ ਯੈ ਬਚੁ ਰਾਖ ਦਯਾ ਨਿਧ ਸਾਹਿਬ ਮੋਰ ਹੋ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਬਖਾਨੇ ॥
 ਮਾਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਈ ਮਨ ਮੈ ਪੁਨ ਇੱਛਤ ਦਨ ਸਹੀ ਕਰ ਜਾਨੇ ॥ ਸੋਇ
 ਨਟਾਰ ਭੁਯੋ ਸੁਖ ਸਾਰ ਕਹਾ ਜਿਮ ਬਾਰਿ ਕਿਧੋ ਇਹ ਬਾਨੇ ॥ ਮਾਨਹੁ
 ਰਨਿ ਧਾਨ ਮਿਲਿਯੋ ਤਨ ਜਾਨ ਲਈ ਸੁ ਅਕਥ ਕਹਾਨੇ ॥੨੦॥ ॥
 ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਯੈ ਸਤਿ ਗੁਰ ਜੀ ਕੂਚ ਕਰਾਯੋ ॥ ਮਾਤ ਸਾਦੀ ਬਾਜ ਬ
 ਜਾਯੋ ॥ ਯਾ ਬਿਧ ਤਹਾਂ ਚਰਿਤੁ ਸੁਹਾਏ ॥ ਜੇ ਰਾਵਰ ਸਿੰਘ ਨਿਰਖ ਸੁ
 ਆਏ ॥੨੧॥ ॥ ਐਯਾ ॥ ॥ ਮਾਨੀ ਦੁਪਿੰਨ ਭੁਯੋ ਮਨ ਭੀਤਰ ਬਾ
 ਜਤ ਹੈ ਕਰੁਨਾ ਇਨ ਗਾਰੋ ॥ ਜਾ ਰਿਕ ਲੋਗ ਸੁ ਭੁੰਟ ਕਲਾਟਤ ਆ
 ਟਤ ਹੈ ਮਨ ਮੇਦ ਸੁਧਾਰੋ ॥ ਪਾਤਰ ਨਾਚਿਤ ਏਕ ਅਨੇਕ ਕੋਟ ਕੀਤੁ
 ਹਲ ਹੋਤੁ ਅਖਾਰੋ ॥ ਦੇਤੁ ਇਨਾ ਮੁਤਿ ਨੈ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਹੋਤੁ ਖੁਸੀ ਬਹੁ ਭੁੰ
 ਤਿ ਅਖਾਰੋ ॥੨੨॥ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ॥ ਬਹੁਰ ਅਪਿ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜੀ
 ਇਹ ਕੋ ਕੀਯੋ ਪਾਨਾ ॥ ਦੇਇ ਚਾਰ ਪੁਨ ਮਜਲ ਮੈ ਮਿਲੇ ਸਾਹ ਕੋ ਅ
 ਨਿ ॥੨੩॥ ॥ ਚਲੇ ਮਜਲ ਦਰ ਮਜਲ ਹੀ ਬਾਦ ਸਾਹ ਕੋ ਸੰਗਾ ॥ ਤੁਥ ਲ
 ਗ ਮਾਨ ਅਮੋਰ ਕੋ ਪ੍ਰੇਰਿਯੋ ਸਾਹਿ ਨਿ ਸੰਗਾ ॥੨੪॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥
 ॥ ਤੁਕੋ ਅਪਨੀ ਮਾਨਿ ਮਨਾਈ ॥ ਆਗੇ ਚਲਿਯੋ ਜੋਧ ਪੁਰਧਾਈ ॥ ਯੈ
 ਰਜ ਪੁਤਨ ਮੰਤ੍ਰ ਬਿਚਾਰਿਯੋ ॥ ਆਪੋ ਸਾਹ ਕਟ ਕਲੇ ਭਾਰੋ ॥੨੫॥ ॥ ਕੈ
 ਲਰਿ ਮਰੈ ਕੈ ਚਲੈ ਪਲਾਈ ॥ ਜਾਤੇ ਹਮ ਕੋ ਹੋਇ ਭੁਲਾਈ ॥ ਮੰਤ੍ਰਨ

ਕਹੀ ਗਏ ਕੇ ਸੰਗਾ ਬਾਹਸਾਹ ਸੇ ਬਨੈ ਨ ਜੀਵਾ ॥ ੨੬ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਮਿਲੇ
 ਸਾਹਤ ਨ ਜਾਈ ॥ ਇਸੀ ਭਾਂਤ ਮੈਂ ਹੋ ਮੈਂ ਭੁਲਾਈ ॥ ਯੋ ਸੁਨਿ ਜੀਤ ਸਿੰਘ
 ਜੂਰਾਨਾ ॥ ਤਿਨ ਮਨ ਮੈ ਸਮਝੀ ਸੁਰਗਿਆਨਾ ॥ ੨੭ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ॥ ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਤਬ ਮੰਤ੍ਰ ਕੇ ਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਰਗਾਇ ॥ ਮਿਲਿਓ
 ਆਨਿਤ ਬਸਾਹ ਕਉ ਮਨ ਸਬਿ ਲੀਓ ਲਿਖਾਇ ॥ ੨੮ ॥ ਚੌਪਈ
 ॥ ਤਾਂ ਕੇ ਲੈ ਸੰਗ ਆਪਿ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ਗੜ ਅਜਮੇਰ ਆਪਿ ਤਬ ਆ
 ਯੋ ਅੰਤ ਤੇ ਸਯਾਹ ਬਾਤ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਪਠਿਯੋ ਪੁਤ੍ਰ ਤਟ ਸਾਹ ਸੁਧਾਰੀ
 ॥ ੨੯ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਤਿਨ ਕੇ ਸਾਹ ਮਿਲਾਈ ॥ ਗੜ ਚੀਤੋਂ ਰਗ ਯੇਤ ਬ
 ਧਾਈ ॥ ਨਾ ਬਚੀਤੋਂ ਰਪਤੀ ਜੋ ਰਾਨਾ ॥ ਤਿਨ ਮਨ ਮੈ ਸਮਝੀ ਸੁਰਗ
 ਯਾਨਾ ॥ ੩੦ ॥ ਹਮਰੇ ਜੁਧ ਬਨੈ ਨਹੀਂ ਕਬੈ ॥ ਮਿਲ ਜਾ ਜਾਇ ਸਾਹ ਤਿ
 ਨੁਤ ਬੈ ॥ ਯੋ ਕਹਿ ਮਿਲਿਓ ਜਾਇ ਜਬ ਰਾਜਾ ॥ ਭਾਂਤਿ ਅਨੇਕ ਬਜੇਤ
 ਬਬਾਜਾ ॥ ੩੧ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਰਾਜ ਜੇਧ ਪੁਰ ਆਇ ਸੁਭ ਮਿਲੇ
 ਸਾਹ ਕੇ ਆਨਿ ॥ ਬਹੁਰਿ ਅਗਾਰੀ ਦੁਛਨੀ ਕੀਨੇ ਸਾਹ ਪਖਾਨਾ ॥ ੩੨ ॥
 ਨਫਰ ਚਾਰਿ ਕੈ ਪਾਂਚ ਸਤ ਲੈ ਕਰ ਅਪਨੇ ਸੰਗ ਜੋ ਗਏ ਗਿੰਘਨ
 ਗਯੇ ਦਿਖਨ ਚਿਤੋਂ ਰਨਿ ਸੰਗ ॥ ੩੩ ॥ ॥ ਝੋਯਾ ॥ ॥ ਦੇਖ ਨਿ
 ਹਾਰ ਚੀਤੋਂ ਗੁਰਗੁੰਕਹ ਸਾਹਿਬ ਪਾਸ ਨ ਪੁਛ ਬਨਾਈ ॥ ਨਾ ਕਛੁ ਭੇਦ
 ਸਿੰਘਾਨ ਕਰਿਯੋ ਨਿਜ ਏਕਲ ਪੈਂਡ ਲਏ ਤਿਤ ਜਾਈ ॥ ਜੁਧੁ ਭਯੋ ਤਿ
 ਹ ਬਾਨ ਬਡੇ ਬਰਯੁ ਪਰਘਾਸ ਪਰੀਜੁ ਲਗਾਈ ॥ ਆਨ ਘਮੰਤ ਰ
 ਚਿਓ ਮਿਲ ਦੁਤਨ ਮਾਰ ਰਖੇ ਰਨ ਮਧਿ ਬਨਾਈ ॥ ੩੪ ॥ ॥ ਭੁਜੀ
 ਗਪੁ ਆਤ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਫੁਹੈ ਜੋ ਸੁਮਾਰੇ ਬਚੇ ਦੂਤ ਜੋਈ ॥ ਤਿਨੈ ਤੀਰ
 ਤਾਂ ਕੇ ਸਭੇ ਜਾਇ ਗਈ ॥ ਅਏ ਦੂਤ ਕੇਤੇ ਕਹਾ ਘਾਸ ਤੁਝ ਆਗੈ ਨਹੀਂ ਤੇ

ਗਤੀਏ ਸਰੰਛਾ ਭਿਭਾਗੋ॥੩੫॥ ਲਯੋ ਹਾਥ ਚਾਪ ਕਿਤੇ ਦੂਤ ਮਾਰੇ॥
 ਕਿਤੇ ਭਾਰੀ ਈਨੇ ਕਿਤੇ ਬਾਂਧਿ ਪਾਰੇ॥ ਪਰੀ ਲੋਥ ਲੋਥੀ ਤਿਸੀ ਫੌਰ ਮਾਰੀ॥
 ਮਨੋ ਜੋ ਲਬਾਨੇ ਗਿਰੈ ਗੂਨ ਆਹੀ॥੩੬॥ ਜਬੈ ਏਸ ਮਾਰੇ ਘਨੇ
 ਅਉਰ ਆਏ॥ ਜਿਸ ਮੇਘ ਬੰਦਿ ਤਿਸ ਦੂਤ ਛਾਏ॥ ਕਰਮੇ ਜੰਗ ਜੀ
 ਗੀ ਤਿਸੀ ਜਾਇ ਅੰਸੇ॥ ਜਿਸ ਈਦੁ ਤਾ ਤੋ ਕਰੀਟਨ ਜੈਸੇ॥੩੭॥ ਬ
 ਤੇ ਜੁਧ ਕੀਨੇ ਗਨੈ ਕਉਨ ਭਾਈ॥ ਸਬੈ ਬਾਤ ਤਾ ਕੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਸੁਆਈ॥
 ਤਬੈ ਦੀਨ ਬੰਧ ਪੁਤੁ ਆਟਤਾਰੀ॥ ਪਰੇ ਸਿੰਘ ਫੌਜੀ ਘਨੇ ਸਸਤੁ ਧਾ
 ਰੀ॥੩੮॥ ਇਨੈ ਜਾਇ ਲੀਨੇ ਉਨੈ ਜਾ ਭਜਾਯੋ॥ ਭਜੇ ਸੁਮ ਸੋਫੀ ਤਿਤੇ
 ਨਾਠ ਹਿਰਾਯੋ॥ ਇਸ ਜੁਧ ਜੀਤੇ ਨਿਜੀ ਧਾਮ ਆਏ॥ ਇਤੇ ਉਤ ਸਾਰੇ
 ਜਸੀ ਭੁਮ ਛਾਏ॥੩੯॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਪੁਜੇ ਧਾਮ ਜਬਹੀ ਸੁਭ
 ਆਈ॥ ਸਾਹਿਬ ਜਾਏ ਸਿੰਘ ਸੁਭਾਈ॥ ਤਬ ਕਰਨ ਨਿਧ ਅੰਸ ਉਚ
 ਰੇ॥ ਫੇਰਨ ਕਰੀ ਅੰਸ ਸਰਨ ਕਾਰੇ॥੪੦॥ ਜਾਟਨ ਹੋਇ ਜਹਾਂ ਸੁਭ ਬ
 ਨਾ॥ ਲੀਜੈ ਸਿੰਘ ਸਾਬ ਕਰਨ ਨਾ॥ ਯੈ ਕਹਿ ਸੁਭ ਕੇ ਧੀਰ ਧਰਾਈ॥ ਚ
 ਲਿਯੋ ਸਾਹ ਆਰੋ ਪੁਨ ਧਾਈ॥੪੧॥ ਤਬ ਲਗ ਯੈ ਬਤੀ ਅੰਸੁ ਟਿਪਾ
 ਈ॥ ਆਰੋ ਮਾਰਗਿ ਨਹ ਇਤ ਜਾਈ॥ ਟਹ ਦਿਸ ਛੇਡ ਅਟਰ ਦਿਸ ਧਾ
 ਏ॥ ਕੂਚ ਮੁਕਾਮ ਕਰਤ ਚਲਿ ਆਏ॥੪੨॥ ਨਦੀ ਨਰ ਬਦ ਨਿਕਟ
 ਸੁਆਈ॥ ਰੋਹ ਕੀ ਚਿ ਜਾਹ ਜੁਧਾਈ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਆਏ ਤਿਹ ਥਾਨਾ॥
 ਨਦੀ ਨਰ ਬਦ ਤੀਰ ਸੁਜਾਨਾ॥੪੩॥ ਪਾਛੇ ਰਹੇ ਸਿੰਘ ਜੈ ਬੀਰਾ॥ ਲਰੇ
 ਤੋਨ ਜਾ ਲੇਤੇ ਨੀਰਾ॥ ਲੂਟਤ ਪਾਸ ਲਰੇ ਤੇ ਬਨੈ॥ ਭੁਯੋ ਜੁਧ ਬਰਨੈ ਕੇ
 ਆਨੈ॥੪੪॥ ਲਯੋ ਪਾਸ ਕਰ ਕੈਰਨ ਭਾਰੀ॥ ਕੇਤ ਕਹਨੇ ਦੂਤ ਬਲ
 ਕਾਰੀ॥ ਯੈ ਕਹਿ ਗਏ ਹੁਤੇ ਗੁਰਤੀਰਾ॥ ਆਏ ਸੁਚੇਤ ਕਰ ਗੁਰ ਧੀਰਾ॥

੪੫॥ ਭੁਯੋ ਚਰਿਤੁ ਅੰਸਤਿਹ ਥਾਨੈ॥ ਕੌਨ ਸਕਤੁ ਇਹੁ ਕਥਾ ਬਖਾਨੈ॥
 ਤੁਪਕਤੀਰਤਿਹ ਚਲੇ ਅਪਾਰਾ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਭੁਯੋ ਜੀਗਉਤ ਭਾਰਾ॥
 ੪੬॥ ਕਰੁਨਾ ਸਿੰਧ ਸੁਨੀ ਉਤ ਕਾਨੀ॥ ਮਾਨ ਸਿੰਘ ਭੇਜੇ ਸੁਰਗ ਮਾਨੀ॥
 ੪੭॥ ਕਰਿਯੋ ਬੀਚ ਦੁਹ ਦਿਸੁ ਉਨ ਜਾਈ॥ ਮੇਲ ਗੇਲ ਕਰ ਸੀਧਿ ਕਰਾਈ॥
 ੪੮॥ ॥ ਭੁਜੀਗ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਤਬੈ ਏਕ ਨੀਚਿਤੁ ਟੰਗੀ ਚਲਾਈ॥ ਲ
 ਗੀ ਸਿੰਘ ਜੂ ਕੌ ਨਹੀ ਜਾਨ ਪਾਈ॥ ਸਭੈ ਸਿੰਘ ਕੋ ਪੇਕਿਯੋ ਲਖਾਈ॥
 ੪੯॥ ਮਥਾ ਜੁਧ ਭਾਰੇ ਤਬੈ ਤਾਸ ਜਾਈ॥ ੫੦॥ ਦਏ ਡਾਰ ਕੇਤੇ ਅਰਿ ਤੋਨ ਥ
 ਨੈ॥ ਸਭੈ ਲੋਥਾਈ ਹਾਂ ਜਿ ਮੰਗੀ ਨ ਜਾਨੈ॥ ਲਯੋ ਘਾਸ ਤਾਤੇ ਗਹੀ ਲੋ
 ਥਾ ਆਛੈ॥ ਪੁਜੈ ਏਹ ਜੂਰ ਮਨੋ ਕਾਛੁ ਕਾਛੈ॥ ੫੧॥ ਸੁਨੀ ਸਾਹ ਬਾਤਿ
 ਹਜੂਰਿ ਸੁਆਯੋ॥ ਗਹੇ ਸਤੁ ਜੇਤੇ ਬੀਧੈ ਲਿਆਯੋ॥ ਖਤਾ ਆਪ ਕੀ
 ਜੂ ਇਨੈ ਹੈ ਕਰਾਈ॥ ਕਹੈ ਬਾਂਧਿ ਰਾਖੇ ਕਹੈ ਦਿਯੋ ਰੁਝਾਈ॥ ੫੨॥ ਬਿ
 ਨ ਕਾਮ ਥੇਏ ਇਨੈ ਅੰਸਕੀਨੀ॥ ਇਸੇ ਸਿੰਘ ਮਾਰਿਯੋ ਮਹਾ ਮੱਤਿਹੀ
 ਨੀ॥ ਕਹਾ ਮਾਨ ਸਿੰਘ ਅਬੈ ਮੈ ਸੁਪਾਉ॥ ਬਡੇ ਬੀਰ ਬਾਕੇ ਕਹਾ ਲੈ ਲਿ
 ਖਾਉ॥ ੫੩॥ ਬਿਨ ਆਪ ਆਗਿਆ ਇਨੈ ਸੰਕਧਾਰੀ॥ ਨਹੀ ਤੇ ਸੁਤਾ
 ਤੇ ਕਹਾ ਖਾਤੁ ਮਾਰੀ॥ ਕਈ ਸਾਬਦੁ ਤੇ ਲਰੇ ਤੋ ਅਕੇਲਾ॥ ਸਿਰੀ ਮਾਨ
 ਸਿੰਘ ਭਟੇ ਆਲ ਬੇਲਾ॥ ੫੪॥ ਲਖੇ ਕੋ ਪਸਾਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਸੁਨਾਈ॥
 ਭਈ ਜਾਣ ਦੀਜੈ ਕਰੇ ਨ ਬੁਰਾਈ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਰੂਪੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨੈਨ ਛਾਏ॥
 ਮਨੋ ਮਿਤੁ ਰੂਪੈ ਸੁਧਾ ਲੈ ਬਸਾਏ॥ ੫੫॥ ਗੁਰੂ ਫਾਹ ਫਾਹਿ ਸਭੈ ਲੋਕ ਭਾ
 ਯੋ॥ ਇਨੈ ਸਤੁ ਮਿਤ੍ਰਿ ਇਕੈ ਤੁਲਿ ਆਖੈ॥ ਕਰੀ ਸਾਹ ਸੇਵੈ ਦਯੋ ਦਾਗ ਅ
 ਛੈ॥ ਪੁਨੀ ਸਾਹ ਬੈਨ ਕਹੈ ਅੰਸ ਪਾਛੈ॥ ੫੬॥ ਪਰਿਨੰਦ ਜਾਨੈ ਭਏ ਜੁਧ
 ਜੇਤੇ॥ ਮਰੈ ਤਾਤ ਬੀਧੀ ਅਰਿ ਕੇ ਸੁਤੇ ਤੇ॥ ਉਨੈ ਚੀਤ ਕੈ ਕੈ ਮੰਡੇ ਇਹ ਲਰ

ਈ। ਨਹੀ ਮੂੜ ਜਾਨੈ ਸਹੀ ਮੋਤ ਆਈ॥ ੫੫॥ ਮੁਝੈ ਜੀਵ ਜਾਨੈ ਨਿਜੀ ਦ
 ਸੁ ਜਾਨੈ॥ ਸਭੈ ਰਾਜ ਸਾਜੀ ਦਯੋ ਤੇਰ ਮਨੋ॥ ਜਿ ਤੇਰਾ ਜ ਸਾਜੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪਤਿ
 ਸਾਹੀ॥ ਪਰਿ ਆਰਥਿ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇਰ ਪਾਹੀ॥ ੫੬॥ ਇਸੇ ਬੰਨ ਕੈ ਕੈ ਬਿਨੈ
 ਸਾਹ ਪਾਈ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਜੀ ਕੋ ਲਯੋ ਯੈ ਰਿਸਾਈ॥ ਰਾਯੋ ਸਾਹ ਡੇਰੇ ਕ
 ਰਿਯੋ ਕੁਚ ਆਗੈ॥ ਚਲੀ ਸੈਨ ਐਨ ਪੁਰੂਖੇ ਮ ਪਾਗੈ॥ ੫੭॥ ਨਦੀ ਗਾਂ
 ਵ ਸੇ ਲੰ ਲਘਤੀ ਬਨਾਈ॥ ਮਹਾ ਚਾਰ ਏ ਸੰਨ ਰੇ ਸੀ ਮਿਲਾਈ॥ ਜਹ
 ਕੁਪ ਬਾਪੀ ਭਰੇ ਤਾਲ ਨੀਰਾ॥ ਪਰਿਓ ਆਨ ਡੇਰਾ ਤਿਸੂ ਕੇ ਸੁਤੀਰਾ॥ ੫੮॥
 ਪੁਰੀਯੋ ਬੁਰਾਨੀ ਪੁਜੈ ਸਾਹੁ ਜਾਈ॥ ਤਟੇ ਸੂਰ ਕੰਨਾ ਕਰਮੇ ਡੇਰਾ ਆ
 ਈ॥ ਸੁਭੈ ਚਾਰ ਨੀਰੀ ਤਪਤੀ ਸੁਨਾਮਾ॥ ਦਿ ਪੈ ਕੁਲ ਤਕੇ ਕਿਧੈ ਸੋਭਧਾ
 ਮਾ॥ ੫੯॥ ਮਛਿ ਕਛੁ ਜੀਤਿ ਫਿਰੈ ਨੀਰ ਮਾਹੀ॥ ਸੁਭੈ ਚਾਰ ਨੀਰ ਤਰੀ ਬਾਰ
 ਜਾਹੀ॥ ਤਟੇ ਤੀਰ ਵਾਕੇ ਦਿਪੈ ਗਾਵ ਐਸੇ॥ ਮਨੇ ਗੀਰ ਵਟੈ ਰਚਮੇ ਸੁਰ
 ਗ ਜੈਸੇ॥ ੬੦॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਅਦਭੁਤ ਪੁਰ ਬੁਰਹਾਨ ਮੈ ਜਬ ਆ
 ਯੋ ਮਹਾਰਾਜਾ॥ ਸਭ ਸੰਗਤ ਅਸ ਨਗਰ ਕੀ ਉਮਰੀ ਦਰਸਨ ਕਾਜਾ॥
 ੬੧॥ ॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਅਦਭੁਤ ਦੇ ਸਭ ਮੁਖ ਦਾਈ॥ ਬਾਪੀ ਕੁਪ
 ਬਾਗ ਅਧਿਕਾਈ॥ ਸੁੰਦਰ ਮੰਦਰ ਦਿਪਤ ਸਟਾਰੇ॥ ਮਨੇ ਸੁਰਗ ਕੇ
 ਨਿਕਟ ਨਿਹਾਰੇ॥ ੬੨॥ ਨਰਨਾਰੀ ਜਨ ਦੇਵ ਕਲੇਵਰਾ॥ ਕੰਚਨ ਬਿ
 ਨਾਨ ਚਿਦੇ ਜੇਵਰਾ॥ ਪੰਡਿਤ ਗੁਨੀ ਜੋ ਬੇਦ ਉਚਾਰੈ॥ ਕੋਟ ਜਨਮ ਕੇ ਕ
 ਲਖ ਨਿਵਾਰੇ॥ ੬੩॥ ਅਸ ਪਾਟਨ ਬਰਨਗਰ ਸੁਮਾਹੀ॥ ਆਯੋ ਕ੍ਰਿ
 ਪਾ ਸਿੰਧ ਗੁਰ ਆਹੀ॥ ਸੰਗਤ ਅਧਿਕ ਬਿਨੈ ਜਬ ਪਾਈ॥ ਪੁਰ ਮੈ ਗ
 ਯੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧ ਧਾਈ॥ ੬੪॥ ਸੰਗਤਿ ਇਹੈ ਬਾਤ ਜੀ ਅਧਾਰੀ॥ ਆ
 ਗੈ ਰਾਖਮੇ ਸਦਨ ਸਟਾਰੀ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਮਨੋ ਕਾਮਨ ਪੂਰਨਾ॥ ਅਇਓ

ਸਾਹਿਬਸੁਖਦਸਪੁਰਨ॥੬੫॥ ॥ਜੇਰਨਾ॥ ॥ਕੀਨੇਸਾਹਪ
 ਆਨਕਿਤਕਦਿਵਸਬਸਕੈਤਹਾ॥ਮਹਾਰਾਜਕੇਜਾਨਕਿਤਕਦਿਵ
 ਸਤਿਤਹੀਲਗੇ॥੬੬॥ਆਗਰਨਗਰਪਆਨਬਿਜੈਸਾਹਕੇਗਦ
 ਨਕੀ॥ਏਤੀਕਥਾਬਖਾਨਕਹੀਬੀਸਸਤਧਿਆਇਮੈ॥੬੭॥

ਇਤਿਸ੍ਰੀਗੁਰਬਿਲਾਸਆਗਰੇਪਆਨਬਿਜੈਸਾਹਗਮਨ
 ਕਰਨਬਰਨਨੰਨਾਮਸਤਾਈਸਮੋਧਿਆਇਸਮਾਪਤਮ
 ਸਤੁਸੁਭਮਸਤੁ॥੬੮॥ ॥ਅਫਜੂ॥ ॥ਐਯਾ॥ ॥ਕੇਤਕ
 ਕਾਲਤਹਾਂਬਸਕੇਪੁਨਸਾਹਬਹਾਦਰਕੁਚਕਰਾਯੋਨਾਖਤਦੇਸਨ
 ਦੀਨਗਨਾਗਰਆਨਮਨਾਵਤਆਗਿਸਿਧਾਯੋਦੀਨਦਯਾਲਬੁ
 ਰਾਨਬਸਿਓਪੁਰਜਾਸਪ੍ਰਤਾਪਤਿਹੁਪੁਰਛਾਯੋਕੀਚਨਹੀਰਜਰਾਵ
 ਜਰੇਪੁਰਭੀਤਰਸੰਗਤਆਨਬਸਾਯੋ॥੬੯॥ ॥ਦੇਹਰਾ॥ ॥ਉ
 ਰਦਮਦਮਾਧਾਮਬਰਤਪਤੀਨਿਕਟਦਯਾਲਾਤਹਾਂਬਸੇਸ੍ਰੀਸਤ
 ਗੁਰੂਪੁਰਨਸੱਤਿਅਕਾਲ॥੭੦॥ਤੁਰੇਬਿਰਜਿਤਤਪਤਨੀਉਪਰ
 ਦਮਦਮਸੋਇ॥ਤੁਨਮਨਸੁਖਪੈਅਤਨਿਰਖਪਾਪਰਹਿਤਨਹਿਕੇ
 ਇ॥੭੧॥ ॥ਭੁਜੰਗਛੰਦਾ॥ ॥ਮਹਾਂਸੁਧਧਾਮੰਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਕੇਰੇ॥
 ਨਦੀਤੀਰਆਛੋਬਨੇਚਾਰਡੇਰੇ॥ਨਰੀਨਾਰਆਵੈਨਿਵਾਵੈਤਸੀਸੀ॥
 ਕਰੈਸੁਧਬੁਧੀਜਪੇਏਕਈਸੀ॥੭੨॥ਜਭੈਆਪਭੇਟੀਲੀਏਹਾਬਿਆ
 ਵੈ॥ਦਹੀਛੰਰੀਰੀਸੁਖੀਰੀਲਿਆਵੈ॥ਕਿਤੇਲੱਛਹੀਰੀਸੁਚੀਰੀਚਢ
 ਵੈ॥ਜਥਾਜੋਗਜਾਕੀਲਏਭੇਟਆਵੈ॥੭੩॥ਧਰੈਭਾਉਚਾਟੀਕਰੈਸੇਵ
 ਆਛੀ॥ਫਿਰੈਪ੍ਰੇਮਭੀਨੇਜਿਮੰਨੀਰਮਾਛੀ॥ਕਰੈਜੋਗਕੇਉਰਟੈਗ੍ਰਿਥ
 ਪੈਥੀ॥ਜਪੈਸੱਤਿਨਾਮੰਤਜੈਬਾਤਥੇਥੀ॥੭੪॥ਕਿਤੇਰਾਤਜਾਗੈਕਰੈਸੇ

ਟਰਮਾਨੀ। ਕਿਤੇ ਪਾਂਟ ਚਾਂਪੈ ਮਹਾ ਬੁੱਧ ਧਾਨੀ। ਕਿਤੇ ਅਸ੍ਰੁ ਫੇਰੈ ਅਸੀ ਅ
 ਸਤ ਧਾਰੈ। ਕਿਤੇ ਚਾਂਪ ਬਾਨੀ ਸੁਲੋ ਛੇ ਪ੍ਰਹਾਰੈ। ੭। ਕਿਤੇ ਏਕ ਰੀਰੀ ਨਾ
 ਏ ਬਿਚਾਰੈ। ਕਿਤੇ ਗਗ ਗਾਵੈ ਨਹੀ ਅੰਨ ਧਾਰੈ। ਕਿਤੇ ਚੰਡ ਪੁਜੈ ਸਦਾ
 ਕਾਲ ਧਿਆਵੈ। ਕਿਤੇ ਆਪ ਮੱਧੀ ਗੁਰੂ ਕੇ ਠਹਰਾਵੈ। ੮। ॥ ਏਹ ਗ
 ॥ ॥ ਅਸ ਸੀ ਗਤਿ ਤਿਹ ਨਗਰ ਕੀ ਗੁਰੂ ਕੇ ਦਰਸਨ ਪਾਇ। ਸਟ ਸਿ
 ਜ ਜੇ ਬਿਗਸਤ ਭਈ ਗੁਰ ਗਵਿ ਦਰਸਨ ਜਾਇ। ੯। ॥ ਭੁਜੀ ਗ
 ਪ੍ਰਾਤ ਛੇਦਾ। ॥ ਤੁਹਾ ਏਕ ਸਾਧੀ ਬਡੀ ਬੁੱਧ ਆਛੇ। ਬਡੇ ਕੀ ਸਰੂ
 ਪੀ ਗੁਨ ਕਾਛ ਕਾਛੇ। ਸਭੈ ਸਾਧ ਸੀ ਗਤਿ ਜਿਤੀ ਗਵਾਹੀ। ॥ ਤਿ ਜੀ ਅ
 ਨਿ ਮਾਨੈ ਬਡੇ ਜਾਨਿਤਾਰੀ। ੧੦। ॥ ਮਹਾਰਾਜ ਜੂ ਕੇ ਤਿਨੈ ਭੋਜ ਕੀ ਨਾ। ਫਿ
 ਪਾਸਿ ਧਰਾਵੈ ਤਿਸੈ ਦਰਸ ਲੀਨੇ। ਬਡੀ ਆਵ ਤਾਕੀ ਸੁਨੀ ਦੀਨ ਦੇ।
 ਲਾ। ਮਹਾ ਬੁੱਧ ਸੁੱਧੀ ਨੁ ਜਾ ਪੁਨਿ ਰਾਲਾ। ੧੧। ॥ ਤਿਸੈ ਪਾਸ ਆਇ ਚ
 ਰਦਿ ਚ ਸੁਖ ਪਾਵੈ। ਭੁਯੇ ਮੇਲ ਗੋਲੀ ਤਿਸੈ ਸੀਤ ਦੇ। ਲੈ। ਫੁਲੇ ਮੇਰ
 ਕੀ ਜੀ ਰਹੈ ਠਾਂਦਿ ਹੋਰ। ਗਹੇ ਆਪ ਤਾਕੇ ਤਤ ਕਾਲ ਸੋਢੀ। ੧੨। ॥ ਭੁਯੇ ਮੇ
 ਕ ਤਾਕੇ ਲਯੇ ਸੇ ਬੈਠਾਈ। ਬਡੇ ਆਵ ਕੀ ਨੇ ਕਹੈ ਯੋ ਲੁਗਾਈ। ਬਡੇ ਬ
 ਨ ਉਚੈ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਬੈਠਾਯੋ। ਪੁਨਿ ਭਾਖਿ ਪਾਛੈ ਬਚਿ ਯੋ ਜੁਨਾਯੋ। ੧੩। ॥
 ਏਹ ਗਾ। ॥ ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਜਾਨਿ ਕੈ ਅਧਿਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮ ਕੀ ਨਾ। ਚੁਰ
 ਨ ਕਮਲ ਜੁਗ ਧਾਰ ਕੈ ਮੁਖ ਕੇ ਦਰਸਨ ਦੀਨਾ। ੧੪। ॥ ਸੱਤ੍ਰਹ ਸੈ ਤੇਈ
 ਸਮੈ ਪਟਣਾ ਸਹਰ ਮਸ਼ਾਰਾ। ਜਨ ਮਭੁ ਤਬਿ ਆਪ ਕੇ ਸੁਨਿਯੇ ਹਜੂ
 ਰ ਸੁਧਾਰਿ। ੧੫। ॥ ਤਾਹੀ ਸਮੈ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜੀ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਗਾਇ।
 ਦੁਕਾ ਸਹਰ ਮਸ਼ਾਰ ਤਬ ਬਸਤ ਹੁਤੇ ਸੁਖ ਪਾਇ। ੧੬। ॥ ਤਾਹੀ ਆਨਿ
 ਪਾਪ ਤਰੁਏ ਦਾ ਸੁਲਏ ਅਰਦਾਸਿ। ਨਖ ਸਿਖ ਸਿਉ ਉਚਰਤਿ ਭੋ

ਤੁਮਰੇਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਗਾਸਿ॥੧੭॥ਪਾਤੀਦਈਹਜੂਰਕਰਛਿਰਕੀਅਗਰ
 ਕਪੂਰਾਪੁਨਪਾਛੈਉਚਰਤੁਭਯੋਗਾਰਬਰਚਰਨਹਜੂਰਾ॥੧੮॥ਸ
 ਹਿਬਜਾਦੇਕਾਜਨਮਪ੍ਰਭੁਬਧਾਯੋਤੋਹਿਯੋਜੋਸੁਨਕੈਗੁਰਦੇਵਜੂਅ
 ਸਬੋਲਿਯੋਬਚਸੇਇ॥੧੯॥ਭੁਜਿਆਆਇਆਖਸਮਕੇਲੇ
 ਨਿਸਾਨਸਚੁਹਾਥਿ॥ਸਚਿਪਤਿਸਾਹੀਅਮਰਸਚੁਸਾਚੇਬਚਨਸ
 ਨਾਥਾ॥੨੦॥ਬਡਜੇਧਾਬਡਸੂਰਮਾਬਡਸਰੂਪਕੁਲਦੀਪਾਮਹਿ
 ਭੂਖਨਮਹਿਪਾਲਗੁਰਸਾਚੇਸਾਹਮਹੀਪਾ॥੨੧॥ਅਸਰਬੀਸਤਰ
 ਜੇਫਰਿਯੋਪਾਤਿਸਾਹਫਲਫੂਲਾਤਿਨਸਭਕੇਛੈਕਰਨਕੇਅਛੈ
 ਤਬਰਭਿਸੁਲਾ॥੨੨॥ਰਾਜਸਾਜਜਿਹਪੈਨਹੀਉਸਟਅਸੁਗਜ
 ਰਾਜਾਤਿਨੈਥਾਪਕਰਕਰੈਗਾਬਡੇਗਰੀਬਨਿਵਾਜਾ॥੨੩॥ਪ੍ਰਿ
 ਥਮਕਾਲਕੇਬਚਨਤੇਪੁਜਤਚੰਡਪਚੰਡਾਬਹੁਰਪ੍ਰਗਟਜਗਕਰੈ
 ਗਾਆਪਪੰਥਬਰਬੰਡਾ॥੨੪॥ ॥ਫੂਲਨਛੈਦਾ॥ ॥ਸਰਬ
 ਸੰਸਾਰਬਿਸਤਾਰਨਿਜਸੋਧਕੈਜਪੈਗਾਜਾਪਅਨਭੈਅਪਾਰੀ॥
 ਚਾਰਨੈਆਠਦਸਬੇਦਕੈਸੋਧਕੈਰਚੈਗਾਰੀਥਅਦੈਤਕਾਰੀ॥ਫੂ
 ਠਪਾਖੰਡਅਰੁਲੋਭਕਉਛਾਡਿਕਰਿਧਸੈਗਾਸੁੰਨਗ੍ਰਿਹਮੰਧਿਚਾਰੀ
 ॥ਕਰਗਜੇਕਾਰਸੰਸਾਰਸੈਸਾਚਕੇਅਚਲਪਰਤਾਪਗੁਰਕੇਸ
 ਧਾਰੀ॥੨੫॥ਅੰਸਪਰਕਾਰਨਿਜਧਾਰਿਗੁਰਦੇਵਜੂਬਹੁਰਪ੍ਰ
 ਨਓਪਤੁਮਰੀਉਚਾਰੀ॥ਦਏਪੁਨਦਾਨਸਨਮਾਨਬਹੁਭਾਂਤਿਸੈਬਿ
 ਪਦੀਨਾਨਸਰਬੀਪ੍ਰਕਾਰੀ॥ਰੋਮਅਰੁਢਾਢਿਅਨਰਾਗਸੈਬਾਢਿ
 ਕਰਗਾਵਤੇਗੀਤਧੁਨਿਕੈਨਿਹਾਰੀ॥ਭਾਵਨੀਧਾਰਿਜੇਗਯੇਦਰਬ
 ਰਮੈਲਯੋਤਿਨਦਾਨਇਛੈਤੁਆਪਾਰੀ॥੨੬॥ਬਹੁਰਿਖਹਾਰਾਜਨਿ

ਜਪਮਾਨਤਾਤੇਕਰਮਾਨਮਹੀਪਕੇਸਾਥਆਯੋਜੀਤਬੰਗਾਲਕੇਦੇਸ
 ਸਾਮੰਗਯੋਜੀਤਕੀਬੀਬਕੋਤਿਹਬਜਾਯੋਮਿਥਲਨੈਪਾਲਪਾਹਾਰ
 ਕੋਗਾਹਿਕੇਦੇਸਪਰਦੇਸਮੈਧੁਨਿਲਗਾਯੋਦੇਇਪੁਨਤੀਨਹੀਚਾਰਿ
 ਕੇਬਰਖਮੈਸਾਹਦਿਲੀਸਪੈਗਜਆਯੋ॥੨੭॥ਗਏਪੰਜਾਬਕੋਆ
 ਪਤਾਹੀਸਮੈਮੋਹਿਗੁਰਦੇਵਜੂਇਤਪਠਾਯੋਤੀਨਹੀਕਾਲਦੇਆਲਹ
 ਜੂਰਮੈਕਰੀਬੀਅਰਜਮੈਯੋਸੁਨਾਯੋਦੁਸਮਪਤਿਸਾਹਅਲਾਹਮ
 ਹਾਰਜਜੂਜਾਸੁਪਰਕਾਸਪੁਰਤੀਨਛਾਯੋਤਾਸਚਰਿਤਬਚਿਤਗੁਰ
 ਦੇਵਜੂਨਿਰਖਨੈਕਾਜਮੁਰਮਨਲਗਾਯੋ॥੨੮॥ਕਾਨਸੇਬੈਨਅਰੁ
 ਨੈਨਜੋਬਲਹੋਗੋਇਗੋਪੁਰਮਨਸਾਹਮਾਰੀਗੁਰੁਕਰਤਾਰਅਵ
 ਤਾਰਤਾਹੀਸਮੈਕਹੈਬੈਬੈਨਮੈਸੇਬਿਚਾਰੀਜਗਤਸਭਤਾਰਿਯੋਧਾ
 ਰਿਦਾਸਾਨਕੋਆਇਹੈਤੀਰਤੁਮਰੇਸੁਧਾਰੀਮਾਨਕੈਪੁਰਹਜੂਰਬਚ
 ਨਾਬਕੋਆਯੋਇਹਨਾਬਨਿਰਬਾਨਚਾਰੀ॥੨੯॥ਤੀਨਹੀਕਾਲਦੇਆ
 ਲਬਚਮਾਨਕੈਰਹਿਯੋਪੁਨਆਜਮਨਮੈਲਗਾਈਬਰਖਚਲੀਸ
 ਮੈਭੁਯੋਦੀਦਾਰਅਬਧੀਨਗੁਰਦੇਵਕੇਬਚਨੁਭਾਈਕਾਨਸੇਬੈਨ
 ਦਿਨਰੈਨਸੁਨਤੇਰਹਾਭਈਅਬਪੁਰਮਨਸਾਬਨਾਈਦਾਸਇਹ
 ਜਾਨਨਿਧਾਨਬਲਟਾਨਜੂਆਨਮੁਹਰਾਵਰੀਦੁਤਿਦਿਖਾਈ॥੩੦॥
 ਧੀਨਇਹਦੇਸਪਰਦੇਸਆਪਨਕਰਿਯੋਕਰੀਨਿਹਾਲਇਹਸੰਗ
 ਤਿਸਾਰੀਨੈਨਅਰੁਬੈਨਪਦੁਪਨਪਰਸਨਕਰੇਧਰੇਉਰਮਾਹਿਗੁ
 ਰਬਰਖਿਲਾਰੀਗਾਵਰੀਦੇਹਅੰਬੇਹਕੋਦੇਖਕਰਸੂਰਕੇਤਾਤਕੀ
 ਕਾਟਜਾਰੀਦੀਨਮਾਲੀਨਅਧੀਨਹਮਜੀਤਬੇਭੁਏਅਬਿਸਾਚੁਹੈ
 ਨਿਰੰਕਾਰੀ॥੩੧॥ਜਨਮਅਰੁਮਰਨਮੈਗਰਤਨਿਸਦਿਨਹੁਤੇਕਵ

ਹਿਨਕਾਲ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਧਾਰੀ। ਸੈਲਤਰ ਬੈਲ ਹਰਿਦ੍ਰੁਨ ਗਰਧ ਬੁ
 ਏਕੀਟ ਪਤੰਗ ਮੈ ਫਿਰੈ ਸਾਰੀ। ਨਾਗ ਅਰੁ ਕਾਗ ਪੁਨ ਖਾਗ ਸੁਰਨਰ
 ਭਏ ਚੀਲ ਮਹਾਨ ਕੀ ਦੁਖ ਸਹਾਰੀ। ਸਰਬ ਯਹ ਕਾਟ ਕੈ ਪਾਕ ਪਾਟ
 ਨ ਭਏ ਸੰਤ ਕੇ ਸੰਗ ਕੀ ਤੋਰੇਤਾਰੀ। ੩੨। ਰਿਧਿ ਅਰੁ ਸਿਧ ਪੁਨ ਬਧ
 ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਈ ਗਈ ਦੁਰਮਤਿ ਜੋ ਦੁਸਹਿ ਕਾਰੀ। ਕਾਮ ਅੰ ਕ੍ਰੋਧ ਕੋ ਸਿ
 ਤਤ ਕੋ ਜਾਰਿ ਕੈ ਗਹੇ ਪਦ ਕੰਜ ਟਹਿ ਉਰ ਮੰਤ੍ਰਾਰੀ। ਸਾਧ ਕਾ ਸੰਗ
 ਪੈਰੀ ਗਹਿ ਕੋ ਲਗਾਯੋ ਸੁਨੀ ਅਨਹਦ ਕੀ ਘੋਖ ਨਿਆਰੀ। ਪਾਂਚ
 ਖਟ ਤੀਨ ਪਾਚੀ ਸਕੋ ਲਾਂਘ ਕਰ ਗਏ ਦਰਬਾਰ ਸਾਚੇ ਸੁਧਾਰੀ। ੩੩
 । ਸੁਰਗ ਪਾਤਾਲ ਆਕਾਸ ਤੇ ਆਦਿ ਲੈ ਬਰਨ ਬਿਰੰਚ ਨਹ ਕਾ ਬਿ
 ਨਿਹਾਰੀ। ਬਿਸੁ ਕੇਈ ਸਪ੍ਰਿਥੀ ਸਜਾ ਕੋ ਕਹੈ ਸੰਤੁ ਸੁਰੇਸੁ ਹੈ ਕਿਨ ਮਸ਼
 ਰੀ। ਅਗਸੁ ਪੁਲੱਸਤ ਬਿਸੁ ਨੈ ਸੋਧ ਕੈ ਕਰੀ ਹੈ ਆਪ ਕੋ ਮੋਨ ਪਿ
 ਆਰੀ। ਤਾਸ ਮੈ ਲੀਨ ਪਰਬੀਨ ਗੁਰ ਬਰ ਕਰੇ ਭਏ ਮਿਰਗੀ ਸਨਿਜ
 ਕੇ ਸਧਾਰੀ। ੩੪। ਸੰਤ ਜੂਦਾ ਸਨਿਜ ਅੰਸ ਪਰਕਾਰ ਕੈ ਕਹੀ ਬਿਸ
 ਥਾਰ ਕਰ ਕਥਾ ਸਾਰੀ। ਕਾਨ ਜੁਗ ਪਾਰ ਕਰ ਸੁਨੀ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜੀ ਬਹੁ
 ਰਿਖੁ ਖਟਾਕ ਅੰਸੇ ਉਚਾਰੀ। ਅੰਰ ਪੁਨ ਬਾਤ ਜੋ ਕਰਹੁ ਸੰਸਾਰ ਕੀ
 ਧਰਿਯੋ ਪਰਸਾਦਿ ਹੈ ਕਰਹੁ ਤੁਧਾਰੀ। ਹੁਕਮ ਕੋ ਪਾਇ ਤਿਨ ਨੀਰ
 ਪਟ ਰੂਰਿ ਕੈ ਆਨ ਹਜੂਰ ਪੈ ਅਰਜ ਰਾਰੀ। ੩੫। ਮੀਸ ਆਲੂਣ ਪ੍ਰ
 ਭਭੇਜ ਤੁਧਾਰ ਹੈ ਚਲਹੁ ਮਹਾਰਾਜ ਜੂਚਰਨ ਧਾਰਹੁ। ਸੁਨਤ ਹੀ ਬੈ
 ਨਤ ਬਠਾਂਢਿ ਸਾਹਿਬ ਭਏ ਪਾਕ ਪਰਸਾਦਿ ਚਲ ਆਨਿ ਹਾਰੇ। ਬਾਰ
 ਮੰਗਾਇ ਪਖਾਰ ਪਦ ਕੰਜ ਟੈਦਈ ਬੈਠਾਇ ਸੁਭ ਪੰਗਤ ਪਿਆਰੇ।
 ਉਰ ਅਸਥਾਨ ਦਰਮਿ ਆਨ ਪੁਰਾਜਈ ਮੱਧਿ ਦੇਵਾਨ ਜਯੇ ਭਾਨ

ਨਿਆਰੇ॥੩੬॥ ॥ਚੌਪਈ॥ ॥ਪਾਂਤਹਪਾਂਤਸੁਪਗਤਬਿਠਾਈ
 ॥ਦੀਨੋਭੋਜਨਸਭਟਰਤਾਈ॥ਨੀਰਪਿਟਾਇਚੁਰਕਰਟਾਯੋ॥ਇ
 ॥ਬਿਧਭਾਟਸੁਅਧਿਕਲਖਾਯੋ॥੩੭॥ ॥ਦੇਹਰਾ॥ ॥ਭੋਜਨ
 ਪਾਇਸੁਚੇਤੈਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਕਰਤਾਰਾ॥ਪ੍ਰੇਮਨਿਰਖਤਿਹਸਾਧਕੇਖੁਸੀ
 ਸੁਭਯੋਅਪਾਰਾ॥੩੮॥ਤੇਗਬਹਾਦਰਕੀਕਥਾਤਾਂਤੇਸੁਨੀਰਸਾਲਾ॥
 ਖੁਸੀਭਯੋਗੁਰਦੇਵਜੂਅਚੁਤਦੀਨਦਿਆਲਾ॥੩੯॥ ॥ਸੇਰਠਾ॥
 ॥ਕਿਤਕਮਾਸੁਦਿਨਜਾਨਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਤਿਹਪੁਰਬਸੇ॥ਪੁਨਇਮਸੁ
 ਨਿਯੋਨਿਧਾਨਲਿਖਾਜੁਆਯੋਸਾਹਕੇ॥੪੦॥ ॥ਦੇਹਰਾ॥ ॥ਤਾਂਤੇ
 ਆਏਨਿਜਸਦਨਕਰਬਰਚਰਿਤਅਨੇਕਾ॥ਤਬਲਗਲਿਖਾਸੁਸ
 ਹਕੇਲੇਪਹੁਚਿਯੋਨਰਏਕਾ॥੪੧॥ ॥ਚੌਪਈ॥ ॥ਬਹੁਬਿਧ
 ਲੀਲਾਲਿਖੀਸੁਸਾਹਾ॥ਤਿਹਅਰਜੀਕੇਸੱਧਿਅਥਾਹਾ॥ਮੇਕਹੁਦਰ
 ਸਦਾਅਨਿਧਦੀਜੈ॥ਯਹਬਿਨਤੀਹਮਰੀਸੁਨਿਲੀਜੈ॥੪੨॥ਤੁਰ
 ਸਤਪੈਹਮਰੇਜੁਗਪ੍ਰਾਨਾ॥ਕਬਪਰਸੇਤੁਟਚਰਨਨਿਧਾਨਾ॥ਯੈਸੁਨਿ
 ਬੇਗਤਬੈਚਤ੍ਰਿਪਾਏ॥ਲਸਕਰਬਾਦਿਸਾਹਕੇਆਏ॥੪੩॥ਸਰੇ
 ਸਟਾਰੀਮਾਰਗਿਸੱਧਿ॥ਮਿਲਿਓਬਹਾਦਰਸਾਹਸੁਬੁਧਿ॥ਪਦਪੀ
 ਕਜਜਬਨੈਨਨਿਹਾਰੈ॥ਮਿਟੇਸੂਲਤਨਮਨਕੇਸਾਰੇ॥੪੪॥ਸਰਬ
 ਸੂਬਜਿਮਅਨਮਿਲਾਯੋ॥ਸੁਭਪਦਪੀਕਜਤੀਰਜਤਾਯੋ॥ਪੁਨਪ
 ਛੇਬਰਨਿਯੋਇਹਭਾਇ॥ਭੁਲੀਭਾਤਿਗੁਰਪਹੁਚੇਆਇ॥੪੫॥
 ॥ਦੇਹਰਾ॥ ॥ਇਹਬਿਧਬਚਨਬਖਾਨਿਕੈਗਯੋਸਾਹਨਿਜਧ
 ਮਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਅਪਨੇਅਯੋਲਏਸੈਨਅਭਿਰਾਮਾ॥੪੬॥ਨਿਸਪ੍ਰਤ
 ਪਲਖੁਗਟਿਲਟਿਯੋਦੁਰਿਯੋਜਾਇਗਿਰਪੀਠਾ॥ਜਹਾਂਤਹਾਂਨਿਸਰਟ

ਕੇਪਰਤਸੁਰਮਾਡੀਠਾ॥੪੭॥ ॥ਚੌਪਈ॥ ॥ਕੁਮਦੀਉਡਗਚ
 ਕੇਰਸੁਜਾਨਾਤੁਸਕਰਕੁਲਟਉਲਕਪਛਾਨਾ॥ਇਹਬਿਧਲੈਪਰਟ
 ਰਸੁਸਾਰਾਚਕਿਓਗਗਨਨਿਸਏਸਨਿਪਾਰਾ॥੪੮॥ ॥ਦੋਹਰਾ
 ॥ ॥ਸਾਚਤਖਤਸੁਰਹਾਨਕੇਬੈਠੇਹੋਇਅਸੇਗਾਸਦਾਨਕਾਹੁਕੀ
 ਰਹੀਕਹਤਸਿਅਨੈਲੋਗਾ॥੪੯॥ ॥ਸਹਸਕਿਰਨਮੁਖਮੈਧਰੇਬਰ
 ਪਤਾਪੁਸਜਸੰਗਾਜਗਤਉਧਾਰਨਤਮਹਰਨਗਰਜਿਯੇਸੁਰ
 ਪਤਿਗਾ॥੫੦॥ ॥ਚੌਪਈ॥ ॥ਬਾਰਜਚਕਈਦਿਨਚਰਜੋਨ
 ॥ਗਦਗਦਰੁਏਸਰਬਨਿਜਥਾਨਾਸਿਖਮੁਨੀਧਨਿਬੇਦਉਚਾਰ
 ॥ਅਟਰਬਾਦਿਤਸੁਬਜੇਅਪਾਰਾ॥੫੧॥ ॥ਜਾਗਤਰੁਏਸਕਲਨ
 ਰਨਾਰੀ॥ਨਿਜਕਾਰਜਕੀਕ੍ਰਿਆਸੰਭਾਰੀ॥ਕੀਓਕੁਚਤਤੇਤਬ
 ਸਾਹਾਚਲੀਸੈਨਜਨਗੀਗਪਟਾਹਾ॥੫੨॥ ॥ਕਰਤਕੁਚਨਿਜਕੁ
 ਚਸਿਧਾਯੋਅਰਹੱਟਨਕੇਦੇਸਜੁਆਯੋਨਾਖਤਨਦੀਸੈਲਪੁਰ
 ਗਾਟਨਿ॥ਆਯੋਦਛਨਦੇਸਸੁਹਾਟਨਿ॥੫੩॥ ॥ਬਾਪੀਸੇਤਨੀਰ
 ਜਿਹਭਰੀ॥ਬਿਸੁਕਰਮਾਹਾਬਨਜਨਕਰੀ॥ਕੈਅਲਿਪਨਿਚ
 ਅਪਿਸੁਸਵਾਰੀ॥ਤਤੇਦਿਪਤਤੀਰਫੁਲਟਾਰੀ॥੫੪॥ ॥ਸੁਰਨੜ
 ਰਤਨੀਰਬਰਆਈ॥ਬਾਗਅਰਕਦਿਪਤਅਧਿਕਾਈ॥ਪੁਨਾ
 ਗਜਾਪੁਰਅਉਰਜਧਾਨੀ॥ਕਛੁਲੈਮਿਲੇਭੇਟਸਭਮਾਨੀ॥੫੫॥
 ਤਿਨਕੇਲਾਂਪਤੁਆਗਸਿਧਾਯੋ॥ਬਸਮਤਨਗਰਸੁਨਿਯੋਤਿਤਆ
 ਯੋ॥ਆਠਦਿਟਸੁਰੇਰਾਤਿਤਰਹਾ॥ਬਹੁਰਪਆਨਤਾਹਿਤੇਕਹਾ॥
 ੫੬॥ ॥ਤਤੇਰੇਰਾਅਗਿਸਿਧਾਯੋ॥ਨਦੀਗੁਦਾਟਰਪੈਤਬਆਇਯੋ
 ॥ਗੀਰਾਅਦਿਜਾਸਜਗਭੁਨੈ॥ਕੋਟਕਲਖੁਤਨਕੇਪੁਨਿਹਨੈ॥੫੭॥

੥ ਨਗਰ ਨਦੇੜ ਬਸਤਤ ਭਾਰੋ ਕਵਨ ਤਾਹਿ ਛੁਬਿ ਸਕਤ ਉਚਾਰੋ
 ੥ ਅਦਿਸਤ ਜਗ ਕੀ ਇਹ ਪੁਰੀ ਯਾ ਕੋ ਨਿਰਖ ਅਵਰੁ ਸਭ ਦੁਰੀ ॥
 ੫੮ ॥ ਭੇਰ ਪਰਿਓਤਾਹਿ ਜਬ ਆਈ ਸੁਬਾ ਮਿਲਿਓ ਸਾਹਤ ਭਾ
 ਈ ਅੰਗ ਸਾਹ ਮੁਏ ਕੀ ਮਾਇਆ ਸਭੁ ਲੈ ਕਰਿ ਹਜਰੈ ਆ
 ਇਆ ॥ ੫੯ ॥ ਮੁੰਗੀ ਪਟਨ ਸੁਨਗਰ ਕੰਧਾਰਾ ਜਨਵਾੜੇ ਸੁਰਬਿ
 ਦਰ ਬਿਚਾਰਾ ਸਹਰ ਹੈ ਦਰਾਵਾ ਦਨ ਬਾਬਾ ਸਭੁ ਅਮਿਲੇ ਸੁਦੇਤ
 ਹਿਸਾਬਾ ॥ ੬੦ ॥ ਸੁਬੇ ਸਹਰ ਜਾ ਅਵਰੁ ਭੁਣੀ ਜੈ ਦੇਸੀਤੁਰੁ ਅਮਿਲੇ
 ਗਣੀ ਜੈ ਬਾਕੀ ਜੇਰ ਲੱਛੁ ਥੀ ਜੇਤੀ ॥ ਲੈ ਲੈ ਮਿਲੇ ਸਾਹ ਕੋ ਤੇਤੀ ॥
 ੬੧ ॥ ਬਹੁਰੇ ਅੰਸਭਾਂਤਿ ਲਖਿ ਭੁਯੋ ਪਾਸਿ ਹਜੂਰ ਸਾਹ ਚਲਿ ਗਯੋ
 ॥ ਉਚਰਤੁ ਭੁਯੋ ਸੁ ਅੰਸ ਬਨਾਈ ॥ ਕਰਨਾ ਸਿੰਧ ਸੁਨੇ ਜਗਰਾਈ ॥
 ੬੨ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਪਾਸਿ ਹਜੂਰ ਸੁਜਾਇ ਕਰ ਯੈ ਬਚ ਕਰਿਯੋ
 ਉਚਾਰਿ ॥ ਅਬਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਿੰਦ ਸਤਾਨ ਕਉ ਕਰੀ ਅੰ ਕੂਚ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੬੩ ॥
 ॥ ਪਗ ਪੰਕਜ ਪਰਤਾਪ ਤੇ ਸੁਬੇ ਜਾਟ ਅੰਬੀਰਾ ਸਭੁ ਹਾਜਰ ਤੁਮ ਬਲ
 ਭਏ ਕਰੀਨ ਕਛੁ ਤਕ ਸੀਰਾ ॥ ੬੪ ॥ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ॥ ਪੁਨਹ ਜਰ
 ਤਜੁ ਯੈ ਬਚ ਗਾਈ ॥ ਅਦਰ ਦੇਸ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਹੁ ਚੜਾਈ ॥ ਭੇਰਾ ਸਹਬ
 ਕੂਚੈ ਗਯੋ ॥ ਤੁਮਹੂੰ ਚੜੇ ਅੰਸ ਕਹ ਦਯੋ ॥ ੬੫ ॥ ਯੈ ਬਤੀ ਅੰਜਬ
 ਹੀ ਸੁਨ ਪਾਈ ॥ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਯੈ ਫੁਰਮਾਈ ॥ ਅਦਭੁਤ ਤੀਰਥ ਹੈ ਇ
 ਹ ਬਾਨਾ ॥ ਕੇ ਦਿਨ ਬਸਨਾਹ ਮਇਤ ਜਾਨਾ ॥ ੬੬ ॥ ॥ ਕੋਤਕ ਕਾਲਬ
 ਸਿਕੈ ਹਮ ਈਹਾਂ ॥ ਬਹੁਰਿ ਮਿਲੈ ਗੋਤੁ ਮਕੈ ਉਹਾਂ ॥ ਤੁਮ ਨਿਜ ਕਰੇ ਅ
 ਪਿਸੁ ਪਾਨਾ ॥ ਅਵਤ ਹੈ ਹਮ ਕਹਿਓ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ੬੭ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ॥ ਸੁਨਤਿ ਬਚਨ ਗੁਰਬ ਕੜਤੇ ਸਾਹ ਕਹਾਇਹੁ ਭਾਇ ॥ ਕਛੁ ਕਾਜ

ਇਤੁਆਪਿਕੋਜਾਤੇਬਸਹੁਬਨਾਇ॥੬੮॥ਸਿੱਖਸਖਇਤੁਕੋਨਹੀ
 ਪਾਹਨਪੁਜਕਲੇਗਾ॥ਕਿਹਬਿਧਕੀਓਮੁਕਾਮਇਤੁਸੁਨਹੁਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧ
 ਜੋਗਾ॥੬੯॥ ॥ਸੁਯਾ॥ ॥ਕੋਨਸੁਕਾਜੇਗੀਬਨਿਵਾਜਬ
 ਸੋਇਤੁਆਜਹਮੈਅਨੁਮਾਨੈ॥ਸੇਵਕਸਾਧਸੇਸੰਤਨਹੀਇਤੁਪਾਹ
 ਨਪੁਜਕਲੇਗਾਬਖਾਨੈ॥ਤੀਰਥਛੇਤੁਸੁਭੈਨਕਰੈਕੰਛੁਸੱਤਿਸਰੂਪਕ
 ਬੈਨਗਿਆਨੈ॥ਬੈਲਸਟਾਰਸੁਲਿੰਗਗਰੈਮਧਿਭੂਲਕਬੈਹਰਿਕੋ
 ਨਹੀਜਾਨੈ॥੭੦॥ਯੋਬਤੀਅੰਸੁਨਸਾਹਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਬੈਨਅਭੁਤਅ
 ਭੇਦਉਚਾਰੈ॥ਤੀਰਥਰਾਜਸੁਯਾਹਿਬਰੇਬਰਬੇਦਪੁਰਾਨਰਵਹਿਸੁ
 ਤਸਾਰੈ॥ਗਿਗਇਹੈਜੋਗੁਦਾਟਰਪਾਟਨਨਾਟਨਯਾਹਿਬਰੇਦੁਖਟ
 ਰੇ॥ਹੈਸੁਮਹਾਤਮਯਾਹਿਬਰੇਬਰਕੋਨਕਟੀਇਹਜੋਭੁਨਿਸਾਰੈ॥
 ੭੧॥ ॥ਦੇਹਰਾ॥ ॥ਸਿੱਧਨਾਥਜੋਗੀਜਤੀਸਾਰੇਸਤੀਬਿਚਾ
 ਰਾ॥ਸਰਬਸਮਾਏਜਾਨੀਅੈਦੇਬਰਪੁਰੀਮਝਾਗ॥੭੨॥ ॥ਚੌਪਈ
 ॥ ॥ਸਿੱਧਚੌਰਾਸੀਅੰਨਵਨਾਥਾ॥ਖਟਪੁਨਜਤੀਬਤਾਵਤਗਾ
 ਥਾ॥ਗੀਰਵਨਮੁਨਿਕਿਤਕਹਜਾਗਾ॥ਆਨਸਮਾਏਇਸੈਮਝਾਗ
 ॥੭੩॥ ॥ਸੁਲਨਾਛੰਦਾ॥ ॥ਸਿੱਧਚੌਰਾਸਿਨਵਨਾਥਦੇਵਨਸੇ
 ਖਸਟਜੋਜਤੀਯਾਮੈਸਮਾਏ॥ਸੁਰਗਕੀਪੁਰੀਯਹਆਇਸੱਤਜੇ
 ਗਕੇਕੱਲਗਿਹਦੇਖੀਅੈਜਰਜਰਾਣੇ॥ਕੇਸਬਾਟੰਜਮੈਪੁੰਜਯਹਬ
 ਸਤਬੀਉਚਗਿਹਨਿਰਖੀਅੈਨਗਜੜਾਣੇ॥ਤਵਨਹੀਦਿਵਸਕੀ
 ਠਉਰਯਹਿਆਇਕੀਲਈਹਮਫੁੰਦੁਕਰਿਨਿਜਸਿੰਏਣੇ॥੭੪॥ਹ
 ਟਕੀਪੁਰੀਇਹਨਾਮੁਨਿਜਬਸਤਬੀਹਟਕੀਨਿਰਖੀਅੈਯਾਮਸਾਰੇ
 ॥ਵੁਧਕੀਰੀਗਯਹਿਸੁਰਨਕੀਪੌਰੀਆਹੀਰਨਗਜਰੇਬਹੁਮੇਲੁ

ਭਾਰੇ। ਜੁਰਤ ਸਦੀ ਵੇਦੇ ਵਨ ਕੇ ਮੇਲ ਇਤ ਕੇਸ ਬਾਟੇ ਜ ਬਾਜਾਗਨਿ
 ਆਰੇ। ਧਰਮ ਕੀ ਧੁਜਾ ਜਨ ਧੋਲ ਜਿਯੋ ਗਡੀ ਥੀ ਪਾਪ ਸੰਤਾਪ ਤਿਹ
 ਠੋਰ ਮਾਰੇ। ੭੫॥ ॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਹਟ ਕ ਪੁਰੀ ਬਖਾਨ ਕੁਲ ਹਟ
 ਕ ਕੀਦਿ ਪਤ ਥੀ। ਗੋਬਿੰਦ ਨਗਰੀ ਜਾਨ ਗੁਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਗੁਰ ਪ੍ਰਤਾਪ
 ਤੇ। ੭੬॥ ਅਬ ਯਹਿ ਭੁਈ ਨ ਦੇਰ ਕਲ ਜੁਗ ਮੇ ਇਹ ਜਾਨੀ ਮੇ। ਜਿ
 ਹ ਨਰ ਤਰਤ ਨ ਦੇਰ ਵਹੈ ਨ ਦੇਰ ਬਖਾਨਿਯੋ। ੭੭॥ ਚਹੁ ਚਿਰ ਜਿਹ ਬਾ
 ਗ ਕਾਮ ਕਲੇਵਰ ਸੋ ਭੁਈ। ਬਾਪੀ ਕੁਪਤ ਕਾਗ ਦੇਵ ਪੁਰੀ ਸਮਰਾ
 ਜ ਈ। ੭੮॥ ॥ ਸੋਯਾ॥ ॥ ਪੀਠਿ ਤ ਪੁਜਿ ਪੁਰਾਨ ਪੜ੍ਹੈ ਜਿਹ ਸੰਤ ਸੁ
 ਨੈ ਮਨ ਮੇਦ ਬਢਾਈ। ਚੇਰ ਸੁਜਾਰ ਕੇ ਤਾਸ ਨਹੀ ਜਿਹ ਧਾਮ ਸਪੁਰਾ
 ਸਿਧ ਸਮਾਈ। ਚਾਰਿ ਬਰੀਨ ਸਪੁਰ ਬਸੈ ਜਿਹ ਦੇਵ ਗਿਰਾ ਸਭੁ ਸ
 ਬ ਸਹਾਈ। ਦੇਸ ਬਿਸਾਲ ਰਸਾਲ ਪੁਰੀ ਵਹ ਜ ਉਪਮਾ ਬਰਨੀ
 ਨਹ ਜਾਈ। ੭੯॥ ॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਗੀਗ ਯਹ ਨਾਮ ਅਬੈ
 ਸੁਭੁ ਈ ਗੁਦਾਦਰੀ। ਛੀਰ ਸਮਾਨ ਭਿਰਾਮ ਸਦਾ ਨੀਰ ਜਾ ਕੇ ਰਮੈ। ੮੦॥
 ॥ ਦੇਹਰਾ॥ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਨਦੀ ਸੁਨ ਗਰ ਕੀ ਉਪਮਾ ਮੇਰ
 ਸਮਾਨ। ਬਰਨ ਸੁਨਾਈ ਸੁਹਾਕੇ ਦੁਆ ਸਿਧ ਭਗਵਾਨ। ੮੧॥ ॥
 ਚੋਪਈ॥ ॥ ਸਾਹ ਜਥੈ ਬਚ ਯੋ ਸੁਨ ਪਾਯੋ। ਕਰੁਨ ਲੈ ਸੋ ਬਚਨ
 ਜਿਤਾਯੋ। ਹਮਰੇ ਬਸੈ ਇਸੀ ਸੁਭੁ ਬਾਨੈ। ਜੇ ਸੀ ਮੁਖ ਬਰ ਬਚਨ ਬ
 ਖਾਨੈ। ੮੨॥ ਬਹੁ ਰੋਕਹਾ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਾ। ਤੁਮ ਬੈਠਤ ਇਤ ਬਨੈ
 ਨ ਕਾਜਾ। ਹਮਰੀ ਆਇ ਸੋ ਕੇ ਅਬ ਪਾਇ। ਪਾਛੈ ਮੁਦ ਦੇਸ ਤੁਮ ਜਾ
 ਇ। ੮੩॥ ਤੇ ਕਹ ਦੀਨੈ ਹੈ ਹਮ ਰਾਜਾ। ਤੁਯਹ ਆਛੈ ਭੋਗ ਸਮਾਜਾ
 ਮਹੀ ਕਿਤ ਕ ਦੇਰ ਇਹ ਲਾਈ। ਤੇ ਕਹ ਬਹੁ ਰਿਮਿ ਲਤ ਹੈ ਆਈ। ੮੪

॥ ਅਵਰ ਬਾਤ ਕਹਨੀ ਬੀ ਜੋਈ ॥ ਕਰਣ ਸਿੰਧ ਬਖਾਨੀ ਜੋਈ ॥ ਅਨਿ
 ਕੁਭਾਂਤਿ ਫੌਕੋਂ ਸਮਝਾਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਸਾਹਿਬ ਸਰਬ ਅਲਾਈ ॥ ੮੫ ॥
 ॥ ਅਵਰ ਚੁਗੱਤ ਨ ਕੋ ਜੁਗੁ ਰਾਜਾ ॥ ਸੰਤ ਨ ਕੀਨੋ ਦੂਰ ਸਮਾਜਾ ॥ ਬਾਰ
 ਬਾਰ ਤਿਨ ਸੰਤ ਸੰਤਾਏ ॥ ਤਬ ਯਹ ਜਾਨ ਸਹੀ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ੮੬ ॥ ਤੇ
 ਕਹ ਸੀ ਅਸਧੁ ਜ ਕੇ ਪਾਸਾ ॥ ਹਮੈ ਦਿਟਾਯੋ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ਯੋ ਸੁਨ
 ਸਾਹ ਲਖੀ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਆਗੈ ਜੋ ਮਿਲੈ ਹੋ ਮੁਹਿ ਆਈ ॥ ੮੭ ॥ ॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ॥ ਸਾਹ ਲਖਾਇ ਮਚੀਤ ਮੈ ਮਾਸ ਅਸੰਜ ਬਿਤਾਇ ॥ ਕ
 ਤਕ ਮੈ ਗੁਰ ਦੇਣੁ ਮੋਹਿ ਮਿਲਤੁ ਹੋ ਆਇ ॥ ੮੮ ॥ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰ
 ਯਾਤ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਇਹੈ ਭੇਦ ਚੀਤਿ ਨਹੀ ਸਾਹ ਜਾਨਿਯੋ ॥ ਪ੍ਰਕਾਰੇ ਰ
 ਈਹਾਂ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਠਾਨਿਯੋ ॥ ਤਿਨੈ ਮੈ ਸਜਾਨੀ ਰਿਦੈ ਆਪ ਮਾਹੀ ॥ ਜ
 ਸੀ ਲੈ ਬੁਰਾਨੀ ਮਿਲੇ ਪੂਰ ਮਾਹੀ ॥ ੮੯ ॥ ਤਿਸੰ ਆਜ ਕਾਲਿ ਦਿਨੀ ਕੋਇ
 ਲਾਈ ॥ ਮਿਲੈ ਗੋ ਸਿਤਾ ਬੀ ਮੁਖੈ ਕੋ ਸੁਆਹੀ ॥ ਇਸੰ ਬੈਨ ਗਾਈ ਕਰ
 ਯੋ ਸਾਹ ਪਿਆਨਾ ॥ ਚਲੀ ਧੂਮ ਧਾਮੀ ਜਿਸੰ ਮੇਘ ਜਾਨਾ ॥ ੯੦ ॥ ॥
 ਰੋਪਈ ॥ ॥ ਸਾਹ ਉਤੈ ਕਰ ਕੂਚ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ਮਹਾਰਾਜ ਇਤ ਅਨਦ
 ਬਢਾਯੋ ॥ ਨਦੀ ਗੁਦਾਵਰ ਅਦ ਭੂਤ ਬਾਨੈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਕਰ ਜਮਾਠ
 ਹਰਾਨੈ ॥ ੯੧ ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਪ੍ਰਭੂ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਹੀਰਾ ਪਾਟ ਸੁਨਦੀ
 ਕਨਾਰਾ ॥ ਬੈਠ ਬਿਰਾਜਿਤ ਕਿਸੂਖਿ ਆਲਾਯੋ ॥ ਕੋਤਕ ਤਿਹ ਭੂਯੋ ਨਿ
 ਹਾਲਾ ॥ ੯੨ ॥ ਏਕ ਸਿੱਖ ਜਉ ਹਰੀ ਧਨੁ ਫਾਨਾ ॥ ਦਰਸਨ ਆਯੋ ਕਿ
 ਪਾਨਿ ਧਾਨਾ ॥ ਹੀਰਾ ਹਾਥ ਅਮੋਲ ਕੁਲਯੋ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਆਨ ਭੇਟ ਧਰਿ
 ਦਯੋ ॥ ੯੩ ॥ ਆਗੈ ਧਰਿਯੋ ਪ੍ਰਭੂ ਕੋ ਆਨਿ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਟਿਕਾਯੋ ਧਰ ਅਭਿ
 ਮਾਨਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਯੋ ਮਨ ਆਈ ॥ ਨਦ ਮਹਿ ਦੀਨੋ ਪਰੇ ਬਗਾ

ਈ॥੯੪॥ ॥ਐ॥ ॥ਬੀਰਉਠਾਇਪ੍ਰਵਾਹਨਦੀਨਿਜਰਾਰ
 ਵਯੋਵਹਹੀਰਨਿਧਾਨਾ॥ਸੰਕਤਟਨਤੁਮਨਮੈਟਹਸਾਹਬਰੋਧਨੁ
 ਪਾਤਸੁਜਾਨਾ॥ਚਿੰਤਕਰੀਤਿਨਯਾਬਿਧਿਸੋਪੁਰੁਭੇਦਕਛੁਨਹਿਯਾ
 ਹਿਪਛੁਨਾ॥ਪਾਹਨਜਾਨਸੁਭਾਰਵਯੋਧਨਹੀਰਕਿਧੋਬਡਪੁਰਖਜਾ
 ਨਾ॥੯੫॥ਜਾਨਤਜੈਨਿਜਕੀਮਤਸਾਹਿਬਤੋਕਹਡਾਰਿਬਗਾਵਤ
 ਹੀਰਾ॥ਲੱਛੁਹਜਾਰਨਪਯਤਮੇਲਸੁਲੇਗੁਨਪਾਵਤਸਾਹਅੰਬੀਰ
 ॥ਜੈਗੁਰਵੇਤਕਿਸੂਨਰਸੇਟਕਭੰਚਤਭੋਗਤਲੱਖਸਗੀਰਾ॥ਯਾਬਿ
 ਧਸੇਤਿਨਚਿੰਤਗਟੀਗਣਬਾਰਅਨੇਕਕਰੇਜਿਮਕੀਰਾ॥੯੬॥ਅੰ
 ਸਨਿਹਾਰਕਹਕਰੁਨਾਨਿਧਕੋਤੁਮਚਿੰਤਕਰੀਮਨਮਾਹੀ॥ਤੈਸੁਦਯੋ
 ਹਮਆਨਪੁਜਿਯੋਅਬਚਿੰਤਗਟੀਗਣਤੀਕਰਕਾਹੀ॥ਜੈਤੁਮਲੈਨ
 ਸੁਇਛੁਧਰੇਮਨਲੇਹੁਨਿਕਾਰਪਰਿਓਉਤਆਹੀ॥ਯੈਸੁਨਸਾਹਉਚ
 ਰਕਹਾਗੁਰਨੀਰਗਾਇਯੋਚਲਕੈਕਿਤਠਾਈ॥੯੭॥ਬੀਰਉਤਾਰਦ
 ਯਾਰਕਯੋਨਿਜਲੇਹੁਉਠਾਇਜਲੀਟੁਬਮਾਰੀ॥ਠਾਢਿਭੁਯੋਵਹਰੀ
 ਰਉਤਾਰਟੁਬੀਜਲਮੈਜਬਆਨਨਿਹਾਰੀ॥ਗਿਜਅਨੇਕਪਰੇਸੁਬਿ
 ਰਾਜਿਤੁਕਾਰਿਤੁਜੈਕਿਸੁਲੇਹੁਨਿਕਾਰੀ॥ਲਾਲਸੁਪੇਦਜੋਸਿਆਮਬਿ
 ਰਾਜਿਤੁਹੀਰਨਕੋਸੁਸਪੁਰਭੰਡਾਰੀ॥੯੮॥ਤੁਸੁਨਿਹਾਰਤਜਿਯੋ
 ਸੁਬਿਚਾਰਕਰੀਜੈਜੁਹਾਰਸੁਬਾਹਰਆਯੋ॥ਆਨਕਰੀਅਰੁਬੰਦਨ
 ਨਾਥਹਮਾਨਉਤਾਰਪਰਿਲਪਟਾਯੋ॥ਭੂਲਪਰੀਬਖਸੀਕਰੁਣਾਨਿ
 ਧਿਮੈਯਹੁਭੇਦਅਬੈਲਖਪਾਯੋ॥ਏਕਕੋਣੀਕਰਧਾਰਗਾਬਿਯੋਮਮ
 ਹੀਰਨਗਿਜਪਰਿਯੋਸੁਜਿਤਾਯੋ॥੯੯॥ਕੇਤੁਕਸਿਆਮਸੁਪੇਦਪ
 ਰੇਉਤਲਾਲਮਨੀਨਹਿਪਾਰਸੁਕੋਈ॥ਤੁਸੁਨਿਹਾਰਸੀਭਾਰਗਯੋਮ

ਮਗੀਦੁਰਬੱਧ ਸੁਮਤਿਸਮੇਈ ਤੋਰਚਰਿਤੁ ਜਨੈ ਤੁਮਹੀ ਨਿਜ ਅੰਰਨ
 ਜੀਤ ਸਕੈ ਅਵਿਲੇਈ ਯੈ ਕਹਿਕੈ ਮੁਖਿ ਮੈਨੁ ਭੁਯੇ ਤਬ ਹੀਰ ਪਤੀ ਜਹ
 ਗੀ ਸੁਤ ਸੇਈ ॥ ੧੦੦ ॥ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ॥ ਯੈ ਕਹਿਕੈ ਹੀਰ ਪਤਿਸਾ
 ਹੁ ਪਾਰਿਯੋ ਆਨ ਪਾਵਨੁ ਪਗ ਮਹਿ ਉਪਮਾ ਗੁਰ ਕੀ ਕਰੀ ਅਪਾਰੇ
 ॥ ਜਾ ਕੋ ਪਾਪ ਤਵਾਰਨ ਪਾਰੇ ॥ ੧੦੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹੀ ਸੀਸ ਤਿਹ ਚਾ
 ਈ ਕੋ ਮੇਨ ਹੀਰ ਲਯੋ ਉਠਾਈ ॥ ਤਿਨ ਭਾਖਿਯੋ ਪ੍ਰਭ ਜੁ ਕਰਤਾਰਾ ॥
 ਤੋਰਚਰਿਤੁ ਜਨ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ੧੦੨ ॥ ਅਬ ਮੇਕਹ ਇਤ ਨੀਗਤ ਨਹੀ
 ॥ ਅਵਰ ਗਾਥ ਨਿਜ ਬਕੋ ਅਗਾਹੀ ॥ ਮੇਰੀ ਮਨਸਾ ਪੂਰੀ ਭਈ ॥ ਜੀ
 ਵੁ ਬੁਧ ਦੁਰਮਤਿ ਥੀ ਗਈ ॥ ੧੦੩ ॥ ਤੁਮਹੇ ਸਰਬ ਬਾਤ ਕੇ ਲਾਇਕ
 ॥ ਏਕ ਬਸਤੁ ਦੀਜੈ ਮੁਹਿ ਪਾਇਕਾ ॥ ਇਹ ਮੇਰੀ ਹੀਰ ਕੀ ਕਥਾ ॥ ਜਾਹ
 ਰਿਹੇ ਚਾਰਿ ਜੁਗ ਜਥਾ ॥ ੧੦੪ ॥ ਯੈ ਸੁਨ ਕਰ ਸਾਹਿਬ ਤਿਹ ਸਾਖਾ ॥
 ਹੀਰ ਘਾਟ ਨਾਮੁ ਤਿਹ ਰਾਖਾ ॥ ਜੋ ਜੋ ਸਿੱਖ ਸੰਤ ਇਤ ਅੰ ਰੈ ॥ ਹੀਰ ਘਾ
 ਟ ਨਾਮੁ ਮੁਖ ਲੇ ਰੈ ॥ ੧੦੫ ॥ ਜਬ ਲਗ ਆਹਿ ਗੁਦਾਵਰ ਪਾਨੀ ॥ ਜਬ
 ਲਗ ਮੇਰ ਸੁਜਗਤ ਕਹਾਨੀ ॥ ਤਬ ਲਗ ਯਹ ਹੀਰ ਬਰ ਘਾਟਿ ॥ ਗ
 ਵੁ ਸੰਤਿ ਸਿੱਖ ਤੁਰ ਬਾਟਾ ॥ ੧੦੬ ॥ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ॥ ਹੀਰ ਪਤਿਸੁਤ
 ਸਾਹ ਕੀ ਕਥਾ ਭਈ ਇਹ ਭਾਇ ॥ ਪਵੈ ਸੁਨੈ ਨਰ ਪ੍ਰੇਮ ਸੈ ਸਤਿਗੁਰ ਚ
 ਰਨ ਸਮਾਇ ॥ ੧੦੭ ॥ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਾਂਤਿ ਨਗੀਨਾ ਘਾ
 ਟਿ ॥ ਜਿਹ ਬਿਧ ਬਰਨ ਸੁਨਾਯੋ ਬਾਟਾ ॥ ਕਿਨੈ ਸਿੱਖ ਉਤ ਬੈਠੇ ਬਾਨਾਭੇ
 ਟ ਨਗੀਨ ਚਢਾਯੋ ਆਨਿ ॥ ੧੦੮ ॥ ਸਰਤ ਮਧਿ ਗੁਦਾਵਰ ਡਰਿਯੋ ॥
 ਘਾਟਿ ਨਗੀਨ ਨਾਮੁ ਉਚਾਰਿਯੋ ॥ ਆਗੇ ਸੁਨਹੇ ਕਥਾ ਸੁਮਿਤਾ ॥ ਬਰ
 ਨ ਸੁਨਾਉ ਨਾ ਬਚਰਿਤਾ ॥ ੧੦੯ ॥ ਜਿਹ ਬਿਧ ਸਤਿਗੁਰ ਬਸੇ ਇਕਾ

ਤਾ ਤੈਨ ਕਥਾ ਬਰਨੈ ਅਵਿਦਾਂਤਾ ਹੀਰਾ ਘਾਟ ਸੁਪਾਨ ਕਰਾਇ ॥ ਪਾ
 ਸਨ ਦੇੜ ਬਸੇ ਨਿਜ ਅਇ ॥ ੧੧੦ ॥ ਬਾਰਹ ਤੇਰਹ ਸਹ ਸਕਿ ਕਾਨ ॥
 ਤਰਲ ਤੁਰੰਗ ਰਜਾਰੇ ਜਾਨ ॥ ਅਦਭੁਤ ਸਿੰਘ ਬੀਰ ਅਵਤਾਰੀ ॥
 ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਜਿਹ ਰਹਤ ਸੰਭਾਰੀ ॥ ੧੧੧ ॥ ਜਿਹ ਅੰਖ ਨਿਰਖਿ ਯੇ
 ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਕਰ ਸੰਕਰੀ ਸੁਫਲ ਨਿਜ ਸੇਵਾ ॥ ਸਾਬਿਧਿ ਸੰਸਤਿ ਗੁ
 ਰ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਅਬ ਚਲ ਬਸਤੁ ਸੁਨ ਗਰਮੰ ਝਾਰਾ ॥ ਚੁਕਿ ਤੁ ਕਰੈ ਇ
 ਫਤ ਨਿਜ ਅਪਿ ॥ ਸੇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੇ ਸੁਨ ਪਰਤਾਪ ॥ ਘੋਰਨ ਉਪਰ
 ਜੀਨ ਪਟਾਇ ॥ ਕਰੇ ਸਿਕਾਰ ਸੁਮਨ ਪਰਚਾਇ ॥ ੧੧੩ ॥ ਹੀਰਾ ਘਾਟ
 ਸਿਕਾਰ ਸੁਪਾਟਾ ॥ ਉਤਰੈ ਤਹੀ ਭੋਰ ਲੈ ਬਾਟਾ ॥ ਭੁਜਨ ਅਮਲ ਸੁਤਹੀ
 ਮੰਗਾਵੈ ॥ ਅਨਿਦੇਸੇ ਅਚਾਏ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ੧੧੪ ॥ ਏਕ ਦਿਨ ਸਤਿ
 ਗੁਰ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਭੇਰੇ ਰਹ ਨਗਯੋ ਸਿਕਾਰਾ ॥ ਏਕ ਪਠਾਨ ਅੰਬੀਰ ਸੁ
 ਕੋਇ ॥ ਪਾਪ ਤਿਭਯੋ ਆਨ ਤਿਹ ਸੇਇ ॥ ੧੧੫ ॥ ਸਾਹ ਪਰੇ ਟਹ ਕਟ
 ਨੈ ਕਾਮਾ ॥ ਬਿਦਰ ਸਹਰ ਕਿਤ ਅੰਨ ਚ ਠਾਮਾ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਮਾਂਗੈ ਵੀਦ
 ਰੀ ॥ ਉਤਰਿਯੋ ਆਨ ਫੌਜ ਸੰਗ ਭਾਰੀ ॥ ੧੧੬ ॥ ਲੋਗਨ ਪੁਛ ਬਤੁ ਤਿ
 ਨ ਗਾਈ ॥ ਇਹ ਭੇਰਾ ਕਾ ਕੋ ਕਹੁ ਭਾਈ ॥ ਲੋਗਨ ਨਾਮ ਗੁਰੂ ਕਾਲਯੋ ॥
 ਸੁਨਿ ਟਹ ਬਚਨ ਖੁਸੀ ਮਨ ਭਯੋ ॥ ੧੧੭ ॥ ਉਸੀ ਸਮੇ ਟਹ ਗਯੋ ਹਜੂਰਿ
 ॥ ਸਿਜਦ ਕੈ ਬਰਨੀ ਕਥ ਪੂਰਾ ॥ ਜੀਨੈ ਕਾਲ ਆਪ ਗਯੋ ਚਲਾ ॥ ਬਰਨ
 ਨ ਕਰੀ ਹਜੂਰ ਸੁਗੱਲਾ ॥ ੧੧੮ ॥ ॥ ਸੇਰ ਠਾ ॥ ॥ ਪੁਨ ਪਛੈ ਕਰਤਾਰ
 ਰ ਅਪਨੀ ਜੇਬ ਮਝਾਰ ਤਿਨਾ ॥ ਕਾਗਦ ਲਯੋ ਨਿਕਾਰ ਲਿਖੋ ਫਾਰਸੀ
 ਮਧਿ ਖਤੁ ॥ ੧੧੯ ॥ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਾ ਬਖਸ਼ੈ ਪਠਾਯੋ ਸਾਹਇ ਮਾਭੇ
 ਰ ਕੁਚ ਕਰਾਇ ਸਾਬ ਗੁਰੂ ਕੇ ਆਨੀਯੋ ॥ ੧੨੦ ॥ ਸੁਬਹ ਦੀਨ ਦਸਾ

ਲਕੂਚਸਹੀਸਤਿਕਰੇਗੋ। ਮੁਝੈਹੁਕਮਇਹੁਦਾਲਤੁਮੈਛੋਰਨਹੀਜਾਂ
 ਟੁਗਾ॥ ੧੨੧॥ ਇਹਬਿਧਕਥਾਅਪਾਰਸੁਨਕਰਗਯੋਪਠਨਗਿਹ
 ॥ ਰਾਤਿਬਿਤੀਸੁਸਕਾਰਆਯੋਫੇਰਹਜੂਰਤਟਾ॥ ੧੨੨॥ ਕਰੀਬਿਨੇ
 ਬਹੁਬਾਰਪਾਨਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਕੀਜੀਐ। ਸੁਟਿਪ੍ਰਭਕੀਯੋਉਚਾਰਖਾਂ
 ਨਅਮੀਰਨਜਲਦਕਰਿ॥ ੧੨੩॥ ਕਛੁਕਕਾਲਹਮਕੋਇਤਕਾ
 ਮਾ। ਬਹੁਰਕਰੇਗੋਕੂਚਤਮਾਮਾ। ਇਹੋਮਾਸਆਰੈਜੈਆਯੋ। ਚਾ
 ਹਤਹਮਇਹਠਟਰਬਿਤਾਯੋ॥ ੧੨੪॥ ਸਿੱਖਸੰਤਤੁਮਰੇਇਤਨਾ
 ਹੀ। ਕੋਨਕਾਜਬੈਠੇਇਹਜਾਹੀ। ਪਾਹਨਬੈਲਸਿਲਾਚਫੁਮੁਰਤਿ
 ॥ ਪੂਜਤਏਅੰਧੇਮਤਿਧੂਰਤਾ॥ ੧੨੫॥ ਤੁਮਨੈਨਿਜਗਿਥਨਦਰਮਿ
 ਆਨਾ। ਪਾਹਨਰੋਦਸੁਕਰਮੇਬਖਾਨਾ। ਹਮਕੋਤੁਮਕਈਬਾਰਉ
 ਚਾਰਾ। ਅੰਧਸੁਪੂਜਤਸੈਲਸੀਸਾਰਾ॥ ੧੨੬॥ ਇਹਬਿਧਸੁਨ
 ਪਠਨਕੀਬਾਨੀ। ਦੀਨਬੰਧਬੈਲੇਤਿਹਬਾਨੀ। ਸਿੱਖਸੰਤਹਮਰੇ
 ਇਤਨਾਹੀ। ਆਪਸਿੱਖਮੈਕੁਯੋਇਤਾਹੀ॥ ੧੨੭॥ ਆਪਸਿੱਖਮੈਭ
 ਯੋਇਤਾਹੀ। ਸਮਝਿਲੇਹੁਨਿਸਚੈਮਨਮਾਹੀ। ਕਿਸੁਦੇਸਮੈਂ ਪ੍ਰਿਥ
 ਵੀਪਾਲਾ। ਕਰੀਜਾਇਗੁਰਦੇਵਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ ੧੨੮॥ ॥ ਸੋਰਠਾ॥
 ॥ ਇਹਬਿਧਕਥਾਅਨੇਕਦੀਨਬੰਧਵੇਸੈਕਹੀ। ਲੈਨਿਜਹਾਬ
 ਬਬੇਕਸਿੱਖਰੇਇਇਤਬਸੰਗੋ॥ ੧੨੯॥ ਯੋਸੁਨਬਚਨਬਬੇਕਬ
 ਹੁਰਿਖਾਨਅੰਸੇਕਹਾ। ਸੁਖਨਗੁਰੂਜੀਏਕਆਗਿਆਦੈਬਚਨਨ
 ਕਰੋ॥ ੧੩੦॥ ॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਕਈਬੇਰਹਮਰੇਅਰੁਸਾਹਾ। ਅ
 ਈਯੋਬਤੀਅੰਮਨਮਾਹੀ। ਸੀਕਸੁਰਹੇਜੁਹੇਰਮਜਾਜਾ। ਕਬੀਨ
 ਭਾਖਾਬਿਨਾਸੁਆਜਾ॥ ੧੩੧॥ ॥ ਇਹਦਾਸਪ੍ਰਗਟਕਹਿਦੇਇ। ਜੈ

ਆਗਿਆਸਾਹਿਬੁਕੀਲੇਇਹਾਇਖੀਐਫਿਰਕਬਿਹੋਇਦਿਦਾਗਾ
ਦੁਰਲਭਹਮੈਬਜੁਰਗਨਪਆਗਾ॥੧੩੨॥ ॥ਸੋਰਠਾ॥ ॥ਸੁਨ
ਤਸੁਖਨਇਹੁਭਾਇਸੀਸਤਿਗੁਰਤਾਸੈਕਹੀ॥ਸਿਕਨਕਰਇਹਜਾ
ਇਨੋਇਛੁਕਹਦੀਜੀਐ॥੧੩੩॥ ॥ਅਤ੍ਰਿਲਾ॥ ॥ਤਿਨਯੈਕ
ਹੀਹਜੁਰਪ੍ਰਭੁਸੁਨਿਲੀਜੀਐ॥ਤੀਰਚਲਾਇਦਿਖਾਇਹਮੈਨਿਜ
ਦੀਜੀਐ॥ਬਹੁਤਦਿਨਕੀਇਛੁਰਿਦੇਮੰਝਾਰਿਐ॥ਜੀਸਿਕਤਕਬੈ
ਨਸਕੈਸੁਬਚਨਉਚਾਰਿਐ॥੧੩੪॥ ॥ਚੰਪਈ॥ ॥ਨੋਟਾਂਕਨ
ਕੀਸਰਲਕਮਾਨਾ॥ਖਪਰੇਪਰੀਅਭੁਤਕਬਾਨਾ॥ਕਿਚਨਕ੍ਰਿਤਜ
ਰੇਜਰਸੁਧਿ॥ਜਗਮਗਕਰਤਸੇਤਿਜਹਮੱਧਿ॥੧੩੫॥ਧਨੁਜ
ਚਾਂਪਪ੍ਰਭੁਜੁਕਰਧਰੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਖਾਨਸੈਰਰੈ॥ਖਾਨਅੰਬੀਰ
ਕਿਸੈਕਉਹਨੈ॥ਜਾਕੇਤੁਮਇਹਠਉਰਸੁਭਨੈ॥੧੩੬॥ਤਿਨਯੈਕਹੀ
ਕਮਲਪਗਤੀਗਾ॥ਜਾਕੀਇਛੁਆਪਸਰੀਰਾ॥ਬਹੁਤਬੀਰਤਿਹ
ਠਾਂਜੁਰਿਆਏ॥ਪ੍ਰਭੁਕੇਪਗਲਖਨਕੇਚਾਏ॥੧੩੭॥ਉਚੀਵਿਸਟ
ਸੁਆਪਿਨਿਹਾਰਾ॥ਕਹਾਖਾਨਜੇਉਹਤਰਪਾਰਾ॥ਤੁਕੋਮਾਰਿਐਖੈਚ
ਕਮਾਨਾ॥ਲਾਗੇਮੱਧਿਅਨਤਰਬਾਨਾ॥੧੩੮॥ਇਹਬਿਧਕੇਤਕ
ਬਿਸਖਚਲਾਈ॥ਤਿਨੈਰੁਖਹਨੈਜਗਰਾਈ॥ਖੁਸੀਭੁਯੇਮਨਮੱਧਿ
ਪਠਾਨਾ॥ਪਛੈਯੈਤਿਨਕਾਰਿਐਬਖਾਨਾ॥੧੩੯॥ਸਾਹਬਹਾਦਰ
ਅੰਰਅੰਬੀਰਾ॥ਤੁਮਰੇਸੇਟਕਕਦਮਸਰੀਰਾ॥ਤੁਮਨੈਬਹੁਤਅ
ਟਕਨਨਹੀ॥ਆਜਕਾਲਮੇਮਿਲਨਸਹੀ॥੧੪੦॥ਯੈਨਿਜਖਾਨ
ਸਾਅਇਸਪਾਇ॥ਪਖਾਨਕਰਤਗਾਇਐਉਤਧਾਇ॥ਨਾਖਤ
ਨਦੀਦੇਸਕਹਗਯੋ॥ਸਤਿਗੁਰਚਰਿਤਸੁਨੇਅਬਨਯੋ॥੧੪੧॥

॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸੁਘਰ ਅਪਾਰ ਅਚੁਤ ਅਲਖ ਅਭੇਦੁ
 ਗਾਬ ਸੇਨ ਦੇਤ੍ਰ ਮਝਾਰ ਗਯੋ ਸਾਹ ਨਿਜ ਕੁਚ ਕੰਗ ॥ ੧੪੨ ॥
 ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਿਲਾਸ ਮਾਰਗ ਪਾਨ ਨ ਦੇਤ੍ਰ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕਰ ਬ
 ਰਨ ਨੀਨਾ ਮ ਅਰਬੀ ਸਮੇਧਿ ਆਇ ਸਮਾਪਤ ਮ ਸਤ ਸੁਭ ਮ
 ਸਤੁ ॥ ੨੮ ॥ ॥ ਅਠਜੂ ॥ ॥ ਐਯਾ ॥ ॥ ਸਾਹ ਗਯੋ ਨਿਜ ਪਾਨ
 ਉਤੈ ਕਰ ਦੀਨ ਦਯਾਲ ਬਸੇ ਇਤ ਆਈ ॥ ਕਉਤ ਕੋਟ ਨਵੀਨ ਕ
 ਰੇਜਿਨ ਕਉਤ ਕੋਟ ਕਛੁ ਪਾਰਨ ਪਾਈ ॥ ਸਾਰ ਸੁਤੀ ਬਰਨੇ ਸੁਸੁਪੁਰ
 ਨ ਤੁੰਦਿ ਪ ਅਤਿ ਸਕੈ ਨ ਬਤਾਈ ॥ ਪੂਰ ਭਰੇ ਬਚ ਸਾਗਰ ਸਿਉ ਇਨ
 ਬੰਦ ਸਮਾਨ ਕਥਾ ਸੁ ਬਨਾਈ ॥ ੧ ॥ ਜੋ ਪੜ੍ਹੈ ਸੁਣੈ ਕਥ ਪ੍ਰੀਤ ਮ ਬੁ
 ਧੈ ਬਿਸਾਲ ਦਯਾਲ ਸਹਾਈ ॥ ਦਾਰ ਦੁਖ ਨ ਭੁਖ ਤਿਸੈ ਨਰ ਸੰਕਟ
 ਜੇਨਿ ਕਿ ਬੰਦ ਕਿਥਾਈ ॥ ਜੋ ਜਨ ਦੇਸਰ ਬੰਦ ਕਟੀ ਗੁਰ ਤਿਉ ਤਿਹ
 ਕੋ ਨਿਰਖਿਯੋ ਚਿਤ ਲਾਈ ॥ ਜੋ ਸੁਚਰਿਤ ਦਯਾ ਨਿਧ ਕੇ ਯਹ ਰੈਨ ਦਿਨ
 ਪੜ੍ਹੈ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ੨ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਜਨ ਦਾਰੇ ਨਰ ਪਾਲ ਕੀ
 ਕਥਾ ਸੁਪੁਰਨ ਜੋਇ ॥ ਸਰਬ ਸੁਫੁ ਕਰਿ ਕਹੈ ਗੋਪਾਛੁ ਭੋਗ ਪਰ ਸੇ
 ਇ ॥ ੩ ॥ ਅਬ ਨਿਜ ਦੀਨ ਦਯਾਲ ਕੇ ਅਸਟਾਰੇ ਕੀ ਗਾਥਾ ਜਾ ਬਾਸੁ
 ਨੀਤ ਸਬਰਨ ਹੋ ਸੁਨਹੁ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਸਾਥਿ ॥ ੪ ॥ ॥ ਐਯਾ ॥ ॥ ਐਸ
 ਨ ਦੇਸ ਨਰੇਸ ਪਠਾਨ ਸੁ ਆਟੁ ਤੈ ਗੁਰ ਪੈ ਹਿਤ ਧਾਰੀ ॥ ਭੇਟ ਚਢ
 ਇਦਿ ਦਾਰ ਕਰੈ ਗੁਰ ਮਾਂਗਤ ਹੈ ਮਨ ਇਛੁ ਮਝਾਰੀ ॥ ਆਟੁ ਤੈ ਇਕ
 ਗਛੁ ਤਯੈ ਨਰ ਦੇ ਕਰ ਹੈ ਕਿ ਮੋਹੇ ਇਦਿ ਦਾਰੀ ॥ ਯਾ ਬਿਧ ਸੈ ਪਦ ਮੰਜ
 ਲਤੀਰ ਸਮੇਲਿ ਰਹੇ ਨਿਤ ਸਾਂਸੁ ਸਟਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਏਕ ਦਿਨਾ ਸੁਹਜੁਰ
 ਦਿਵਾਨ ਮੈ ਦੇਇ ਪਠਾਣ ਕਿਤੇ ਚਲਿ ਆਏ ॥ ਤੀਸ ਪਚੀਸ ਕਬੈ ਸ

ਸੁਤੋਂ ਨਕੀ ਜਾਨ ਸੁਰੂ ਪਉਭੈ ਲਖ ਪਾਏ ॥ ਪਾਸ ਬੈਠਾਇ ਤਿਨੈ ਜਗ
 ਨਾਇਕ ਕੇ ਦੁਖ ਛਿਓ ਓਏ ਨ ਛੋਰ ਸੁਨਾਏ ॥ ਨਾਮ ਅਵਾਸ ਕੁਲੀ ਬਸ
 ਤੀ ਜਿਤ ਪੈਤ ਪਿਤਾ ਮਸਭੈ ਉਨ ਗਾਏ ॥ ੬ ॥ ਦੇਸ ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਬ ਜਿ
 ਲੇ ਮੱਧਿ ਦੇਤ ਜਲੰਧਰ ਕੀ ਰਜਧਾਨੀ ॥ ਜਾਹਰ ਹੈ ਸਭ ਦੇਸ ਬਿਦੇਸ
 ਨ ਨਾਮ ਜਲੰਧਰ ਜੁ ਸੁਖ ਦਾਨੀ ॥ ਮੀਰ ਛੁਟ ਬਸਤੀ ਉਤ ਗਯੋ ਤਯੈ
 ਸੁਭਨੀ ਤਿਨ ਬੇਲ ਕਹਾਨੀ ॥ ਪੈਦ ਸੁਖਾਂ ਪਠਾਨ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਤਾਸ ਜ
 ਮੋਹਿ ਲਿਜੈ ਤਨ ਜਾਨੀ ॥ ੭ ॥ ਯੈ ਸੁਨ ਕੈ ਪ੍ਰਭੂ ਜੁ ਚਿਹ ਬੈਨ ਸੁਆਦਰ ਕੀ
 ਨ ਘੋਰੇ ਤਿਸ ਕੋ ਰਾਗ ਭਾਉ ਕਰਾਇ ਇਨਾਮੁ ॥ ਦੁਖ ਧਨ ਬੇਲ ਬੈਠਾਇ
 ਲਯੋ ਨਿਜ ਨੇਰਾ ॥ ਦੇਇ ਘਰੀ ਟਹ ਬੈਠ ਗਯੋ ਗਹ ਜਹੁ ਹੁਤੇ ਸੁਪਠ
 ਨਹ ਰੇਰਾ ॥ ਏਕ ਕਿਧੈ ਦਿਨ ਦੇਇ ਸੁਟਾਰ ਕੈ ਫੇਰ ਕੀ ਚਿਤਿਨ ਆਨਿ ਸੁ
 ਫੇਰਾ ॥ ੮ ॥ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਫੇਰ ਪਠਾਨ ਆਇ ਜਬ ਗਯੋ ॥ ਨਿ
 ਕਟੈ ਬੇਲ ਨਾਥ ਤਬ ਲਯੋ ॥ ਲੈ ਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ਤੀਰ ਬੈਠਾਯੋ ॥ ਸਮਾਚ
 ਰ ਉਨ ਸਰਬ ਅਲਾਯੋ ॥ ੯ ॥ ਸਰਕਾਰੇ ਚਾਕੁਰ ਸਭ ਕਹਾ ॥ ਕਿਤਕ
 ਹਜਾਰ ਬੀਰ ਬਰ ਅਹਾ ॥ ਜਾਂਦਿਨ ਤੇ ਪੈਦੇ ਖਾਂ ਮਾਰਾ ॥ ਤਾਇਨ ਤੇ ਹਾ
 ਮਧਿ ਸਰਕਾਰਾ ॥ ੧੦ ॥ ਯੈ ਬਤੀ ਆਂ ਸਨਿ ਕੈ ਜਗ ਸਾਂਈ ॥ ਆਦਰ
 ਕੈ ਭਾਖਿਯੋ ਇਮਤਾਈ ॥ ਇਸੀ ਤਰਾਂ ਤਿਹ ਰੇਜੁ ਬੈਠਾਵੈ ॥ ਚਲਤੀ
 ਬਾਰ ਇਨਾਮ ਦਿਵਾਵੈ ॥ ੧੧ ॥ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ॥ ਜਮ ਧਰ ਏਕ ਅ
 ਨੂਪ ਗਤਿ ਕਿਸੂ ਬਿਲਾਇ ਤਜਾਨਾ ॥ ਭੇਜਿਯੋ ਭੇਟ ਹਜਰ ਕੀ ਆਛੇ
 ਅਲੁਭੁ ਪਛਾਨਾ ॥ ੧੨ ॥ ਵਹੈ ਕਟਾਰ ਤੁਨੀ ਰਧਨੁ ਖਲ ਖੰਡਨ ਕਿ
 ਰਪਾਨਾ ॥ ਆਗੇ ਧਰੇ ਸੁਰਹਤੁ ਸਦ ਅਚੁਤ ਅਲਖੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ੧੩ ॥
 ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਏਕ ਦਿਨ ਤਿਹ ਠਫਰ ਮੰਝਾਰਾ ॥ ਯੈ ਕੀਨੇ ਕਾਰ

ਨਕਰਤਾਰਾ ਕਰਮੈ ਵਹੈ ਕਟਾਰ ਸੁਲਯੋ ਸਾਥ ਪਠਨ ਬਚਨ ਸੋ
 ਕਯੋ ॥੧੪॥ ਨਿਰਖ ਫਲ ਨੇ ਖਾਂ ਸੁਕਟਾਰਾ ਕੈ ਸਾਹੈ ਪੁਰਨ ਪੈਕਾਰਾ
 ਕੇਤੀ ਚੋਟ ਚਲੈ ਤਨ ਸੁਧਿ ਤੋ ਪੁਰਨ ਕਾਰਜ ਹੈ ਜੁਧਾ ॥੧੫॥ ॥ ਸ੍ਰੈ
 ਯਾ ॥ ॥ ਤਾ ਸੁਕਹੀ ਜਗਤੁ ਖਨ ਕਉ ਨਿਜ ਸਾਫ ਚਲੈ ਤਬ ਏਕ ਸੁਕ
 ਰੀ ਮਾਰ ਕਰੈ ਪਰਲੈ ਤਨ ਮਧਿ ਸੁਸੁਧ ਲਗੈ ਜਿਹ ਕੇ ਇਕ ਬਾਰੀ ॥
 ਆਬਿਨ ਤਾਂ ਮ ਸੁਧ ਮਰਹੈ ਚਿਤ ਜਾ ਸੁਭਿ ਵੈ ਗਵਿ ਪੁਤ ਦਤਾਰੀ ॥
 ਕਹਿ ਕੈ ਵਹਿ ਮੈਨ ਭੁਯੇ ਤਬ ਪੁਤ ਪਠਨ ਅਜਾਨ ਸੁਭਾਰੀ ॥੧੬॥
 ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਪਾਂਚ ਰੁਪ ਯਾ ਵਏ ਇਨਾ ਮਾਲੈ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰ ਮੇਤਿ
 ਨਕਾ ਮਾਪਾ ਛੇ ਵਾਕੇ ਸਾਥ ਸੁਧਾਰੀ ॥ ਬਾਤਨ ਜੁਰੇ ਦੁਖਾ ਨਿਧ ਭਾਰੀ
 ॥੧੭॥ ॥ ਵਹ ਕਟਾਰ ਕਉ ਲੈ ਨਿਜ ਹਾਥਾ ॥ ਤਾ ਕੇ ਹਾਥ ਦੁਖੇ ਜਗਨਾਥਾ
 ॥ ਪੁਨਤ ਕੇ ਇਮ ਬਚਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ਸਨਹੁ ਖਾਨੁ ਹੈ ਅਧਿਕ ਜੁਅਨਾ
 ॥੧੮॥ ॥ ਤਾਤੁ ਪਿਤਾ ਜਿਨ ਹੈ ਨਿਜ ਮਾਰੇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਬੈਰੁਨ ਪੁਤ ਸੰਭਾਰੇ ॥
 ਧਿਗੁ ਤਾ ਕੇ ਜਾਨੈ ਜਗਮਾਹੀ ॥ ਜਨਨੀ ਬਾਂਸੁ ਰਹੀ ਕਿਮ ਨਾਹੀ ॥੧੯॥
 ॥ ਅਕਿਲਾ ॥ ॥ ਪੁਤਨ ਤੇ ਪਤਿ ਪਾਟੁ ਪੁਤਰਣ ਮਾਹਿ ਬਿਹਾਰੇ ॥ ਪਿ
 ਤਾ ਬੰਧ ਕੇ ਗਯੇ ਬੈਰ ਨਿਜ ਪੁਤ ਸੰਭਾਰੇ ॥ ਪਿਤਰਤਾਰ ਜਗੁ ਕਰੈ ਭਗ
 ਤਿ ਹਰਿ ਕੀ ਜਿਹ ਗੋਈ ॥ ਤਾ ਸੁਪੁਰਖ ਕੇ ਕਹਤ ਧੰਨ ਜਗਮੈ ਸਭ ਕੇਈ
 ॥੨੦॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਬੁਕਤਾ ਸੁਜਨਨੀ ਕਹਿ ਹੋਈ ॥ ਬੈਰੁਨ ਲ
 ਏ ਤਾਤ ਕਾ ਜੇਈ ॥ ਤਾਤੁ ਪਿਤਾ ਕੇ ਮਾਰਨ ਵਾਰੇ ॥ ਹਾਜਰ ਆਗੇ ਹੋਇ ਨਿ
 ਹਾਰੇ ॥੨੧॥ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਤਿਸੈ ਕੋਨ ਮਾਰੇ ॥ ਸੁਖੁ ਜੀਹ
 ਮਾਰੇ ॥ ਤਿਸੈ ਬੁਕਮਾਈ ॥ ਜਨਨੀ ਮੀ ਅਜਾਈ ॥੨੨॥ ॥ ਨਹੀ ਸੋ ਪਠਨਾ
 ॥ ਖਟੈ ਸਿਮਾਲ ਜਾਨਾ ॥ ਇਮੈ ਬੈਰ ਗਾਈ ॥ ਖਿਸਾਵੈ ਲਗਾਈ ॥੨੩॥

॥ ਨਿਰਾਜ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਸੁਨਿਤ ਬੈਨ ਨਾਥ ਕੇ ਤਬੈ ਸੁਧਾ ਮੋ ਕੋ ਗਯੋ ॥
 ਸੁਭੇਦ ਸਾਰ ਛੰਦ ਕੈ ਸੁਤੀਰ ਮਾਤ ਕੋ ਕਯੋ ॥ ਮਝੈ ਨਿਲੋਜ ਬਾਕ ਮਾਪਿ ਰੈ
 ਨ ਦਿਵ ਸੁਗਾਵਈ ॥ ਖਿਝੈ ਤਮੋਰ ਚੀਤ ਹੈ ਹੋਨ ਕਟਾਰ ਘਾਵਈ ॥ ੨੪ ॥
 ਮਰੈ ਸੁਆਇਆ ਪਹੀ ਕਿ ਬਧ ਤਾਜ ਕੋ ਕਰਾ ॥ ਕਹੈ ਸੁਕਉਨ ਬਾਤ ਕੋ
 ਬਿਚਾਰ ਚਿਤ ਮੈ ਧਰਾ ॥ ਸਮਾਤ ਭਾਤ ਬੰਧਣੈ ਸਭ ਤਿਨੈ ਹਟਾਇਯੋ ॥ ਕ
 ਲਾ ਸੁਅਸ ਕੇਤ ਕੀ ਤਿਸੈਨ ਅੰਤੁ ਪਾਇਯੋ ॥ ੨੫ ॥ ॥ ਦੇਹ ਰਾ ॥ ॥
 ਕਲਾ ਆਪ ਜਗਦੀਸ ਕੀ ਤਾਸ ਪਰੇ ਰਿਯੋ ਜਾਇ ॥ ਲਰਨ ਮਰ
 ਨ ਗਜ ਮੱਤ ਜਯੋ ਲਾਈ ਘੋਰ ਬਨਾਇ ॥ ੨੬ ॥ ॥ ਚੰਪਈ ॥
 ॥ ਮਾਤ ਹਭਾਤ ਨ ਸੇ ਸਮਝਾਯੋ ॥ ਬਹੁਰੇ ਖਾਨ ਹਜੂਰ ਸੁਆਯੋ ॥ ਸ
 ਯੀ ਕਾਲ ਕੇ ਸਮਾ ਬਿਚਾਰਿਯੋ ॥ ਸੇਦਰ ਸੁਣ ਸਭ ਹੋਤ ਕਨਾਰਿਯੋ
 ॥ ੨੭ ॥ ॥ ਕੇਵਲ ਆਪ ਹੋਤ ਜਗੀ ਨਾਥਾ ॥ ਏਕ ਆਪ ਸੇਵਕ ਨਿਜ ਸਾ
 ਥਾ ॥ ਮੇਰ ਸਭੈ ਰੇਰਨ ਸਿੰਘ ਜਾਇ ॥ ਨਿਰਖ ਮਜਾਜ ਬੈਠਤੇ ਜਾਇ
 ॥ ੨੮ ॥ ॥ ਆਨ ਸਲਾਮੁ ਜਬੈ ਤਿਨ ਕਈ ॥ ਆਦਰ ਸੈ ਕਰਣ ਨਿਧ
 ਲਈ ॥ ਕਹੀ ਫਲਾਨੇ ਖੰ ਨਿਜ ਆਇ ॥ ਬੈਠ ਹਮਾਰੇ ਤੀਰ ਬਜਾਇ
 ॥ ੨੯ ॥ ॥ ਤੁਕੋ ਲੀਨੋ ਪਾਸਿ ਬੈਠਾਈ ॥ ਲੈ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰੇਵਰੀ ਦਿਵਾਈ ॥
 ਪੱਚੀ ਦਮਗ ਦਏ ਇਨਾਮ ॥ ਲੀਨੋ ਤਿਨ ਕਰ ਮਧਿ ਤੁਮਾਮ ॥ ੩੦ ॥
 ਚਲਨੇ ਕੋਊ ਦਿਤ ਜਬ ਭਯੋ ॥ ਬੈਠ ਸਿਰੀ ਮੁਖ ਬਚ ਯੈ ਕਯੋ ॥ ਨਿਕ
 ਟਹੇ ਇਕਰ ਬੈਠ ਅਗਾਰੀ ॥ ਚਿਤ ਜਿਨ ਕਛੁ ਕਰੇ ਹਮਾਰੀ ॥ ੩੧ ॥
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕੇ ਅਦਭੁਤ ਕਾਮ ॥ ਕੋਨ ਲਖੈ ਤਾ ਕੋ ਸਿਧ ਟਾਮ ॥ ਕੋਨਿ
 ਜਟਹੈ ਪ੍ਰਭੂ ਜਗ ਸਾਈ ॥ ਛੁਟੈ ਮਲੇ ਛੁਭੁ ਲਨਹੀ ਛਾਈ ॥ ੩੨ ॥ ॥
 ਦੇਹ ਰਾ ॥ ॥ ਸੁਪਨੇ ਛੁਹਨ ਨ ਦੇਵਈ ॥ ਕਬੀਤੁ ਰਕ ਕੀ ਛਾਇ ॥ ਅਬ

ਨਿਜ ਕੋ ਤਕ ਕਰਨ ਕੋ ਆਗਿ ਬਠਾਵਤ ਧਾਇ ॥ ੩੩ ॥ ਆਰੋਪਈ ॥
 ॥ ਯੋਕਹ ਦਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿੰਘ ਉਠਾਈ ॥ ਨਿਜ ਤੇਰਨ ਬੈਠਹੁ ਸਭੁ ਜਾਈ
 ॥ ਦਿਨ ਨਹੀ ਰਹਾ ਰੈਨ ਹੁਇ ਆਈ ॥ ਦੀਪਨ ਦੀਪ ਸਮੈ ਲਖ ਪਾਈ
 ॥ ੩੪ ॥ ਜਮ ਧਰ ਦਯੋ ਹਾਥ ਪ੍ਰਭੁ ਟਾਕੇ ॥ ਬਰਨਤ ਭਏ ਬਚਨ ਕਾਟੇ
 ॥ ਬਾਂਕੇ ਬਡੇ ਜੂਨ ਹੁੰਦੈ ਜਗ ਆਹੀ ॥ ਬੈਰਨ ਲਏ ਬੁਕਤਿ ਹ ਆਹੀ ॥
 ੩੫ ॥ ਮਰਨ ਜਾਨ ਕੇ ਫੁਰੇ ਜੈ ਕਰਹੀ ॥ ਬੁਕਤਾ ਸਮਾਵਰ ਸਿਰ ਪਰਹੀ
 ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਅਨਿਕ ਬਾਤ ਜਬ ਗਾਈ ॥ ਪੀਲ ਕਲਗੇ ਮੱਧਿ ਨਿਜ
 ਆਈ ॥ ੩੬ ॥ ਮੱਧਿ ਸਮਾਧਿ ਧਸੇ ਜਨ ਆਲੇ ॥ ਦਿਪਤ ਜੋਤਿ ਜਿ
 ਹ ਜਨ ਦਿਪੁ ਆਲੇ ॥ ਪਾਛੈ ਖਾਨ ਚੀਤ ਯੈ ਫੇਰਾ ॥ ਜਿਉ ਗਜ ਪ੍ਰੇਰਤੁ ਹੈ
 ਗਜ ਹੋਰਾ ॥ ੩੭ ॥ ਪਕਰ ਕਟਾਰ ਐਸ ਤਿਨ ਮਾਰੇ ॥ ਨਿਹ ਫਲ ਭਯੋ
 ਪਾਟਨ ਹੀ ਭਾਰੇ ॥ ਦੁਤੈ ਟਾਰ ਤਿਨ ਐਰ ਪ੍ਰਹਾਰਾ ॥ ਸੋਭੀ ਭੁਯੋ ਵੇਹ ਤੇ
 ਨਿ ਆਰਾ ॥ ੩੮ ॥ ਦੋਇ ਨਿਕਾਰ ਤੀਜ ਕਛੁ ਲਾਗਾ ॥ ਤਬ ਹੀ ਕੋਪੁ ਅ
 ਪਕਉ ਜਾਗਾ ॥ ਅਨਿਕ ਟਾਰ ਐਸ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਰਿਯੋ ॥ ਅੰਦ੍ਰਿਕ ਦੁਧਰ
 ਨ ਪਰ ਭਾਰਿਯੋ ॥ ੩੯ ॥ ਹੋਰੇ ਕਹਾਂ ਦਿਤੈ ਨਰ ਕੋਈ ॥ ਦਸੈ ਦਿਸਾ ਅ
 ਟਤ ਸਿੰਘ ਸੋਈ ॥ ਸੋਰ ਪਰਾਸਤੁ ਹੀ ਨਰ ਜਾਗੇ ॥ ਲੈ ਲੈ ਸਸਤ ਬੀ
 ਰ ਰਿਸ ਪਾਗੇ ॥ ੪੦ ॥ ਏਕ ਪਠਾਨ ਖਾਲ ਸੇ ਮਾਰਿਯੋ ॥ ਦੁਸਰ ਮਿਰਤ
 ਕ ਆਨ ਨਿਹਾਰਿਯੋ ॥ ਕਹਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧ ਨ ਅਸਤੁ ਰੋਮੁ ਆ ਕਈ
 ਕਾਹੈ ਪਰੇ ਭਾਰੇ ॥ ੪੧ ॥ ਦਯੋ ਖਾਲ ਸੇ ਟਹ ਪਰੇ ਭਾਰਿ ॥ ਆਪ ਜਖਮ
 ਨਹੀ ਕਿਨੈ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਬਲੀ ਮਸਾਲ ਭਯੋ ਉਜੀ ਆਰਾ ॥ ਆਰੈ ਲਖੇ
 ਕਾਹ ਮਤਿ ਸਾਰਾ ॥ ੪੨ ॥ ਰਕਤ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨ ਜਰ ਸਤੁ ਆਯੋ ॥ ਯੈ ਲ
 ਖ ਸਰਬ ਖਾਲ ਸਾਧਯੋ ॥ ਹਾਥ ਲਗਾਇ ਲਖੇ ਕਸਬੀ ਰਾ ਅਰੁ

ਟਪੁ ਭੁਕੇ ਭੁਯੇ ਸਰੀਰਾ ॥ ੪੨ ॥ ਕਾਰੀ ਪਾਟ ਨਜਰ ਜਬ ਅਯੋ ॥ ਤੁ
 ਬੈ ਖਾਲ ਸੇ ਬਚਨ ਸੁਨਾਇਯੋ ॥ ਕਹਾ ਖੇਲ ਪੁਤ੍ਰ ਜੁਯਹ ਕੀਨਾ ॥ ਤਿਨ
 ਕੇ ਜੁਬ ਭਾਂਤਿ ਇਹ ਵੀਨਾ ॥ ੪੪ ॥ ਤੁਮ ਚਿੰਤਾ ਕਰਹੈ ਜਿਨ ਕਾਈ ॥
 ਖੜਗ ਕੇਤੁ ਭੁਯੇ ਮੇਰਿ ਸਹਾਈ ॥ ਅਲਪ ਪਾਟ ਕਛੁ ਹੈ ਤਨਿ ਲਾਗਾ
 ॥ ਜਾਤੇ ਭੁਯੇ ਅਰੁਨ ਤਨੁ ਬਾਗਾ ॥ ੪੫ ॥ ਯਹ ਬਚ ਸੁਨੇ ਖਾਲ ਸੇ ਜ
 ਬੈ ॥ ਯੋਆ ਪਾਉ ਨਾਥ ਕਾ ਸਬੈ ॥ ਸੁਈ ਧਾਰਾ ਰੇ ਸਮ ਮਾਹੀ ॥ ਸੀਤ
 ਜਖਮ ਪੁਤ੍ਰ ਕਾ ਮਾਹੀ ॥ ੪੬ ॥ ਤਾਂ ਪੈਰਿ ਪਾਟੀ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬਾਂਧਾ ॥ ਅੰ
 ਰਨ ਕਹਾ ਕਰੇ ਕਛੁ ਧਾਂਧਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਇਤ ਕੀਖ ਬਰ ਸੁਸਾਰੀ ॥
 ਸੁਨੀ ਬਹਾਦਰ ਸਾਹ ਸੁਧਾਰੀ ॥ ੪੭ ॥ ਖਾਸਹ ਜੁਰੀ ਬੈਦ ਬੁਲਾਏ
 ॥ ਪਦ ਪਕਿਜ ਕੇਤੀਰ ਪਠਾਏ ॥ ਪਛੇ ਯਾ ਬਿਧਿ ਲਿਖੇ ਬਨਾਈ ॥ ਅ
 ਨਿਕ ਅਜਨੀ ਸਾਥ ਮਿਲਾਈ ॥ ੪੮ ॥ ਕਿਤ ਕਹ ਜਾਰ ਪਠਾਨ ਦੇ
 ਆਲਾ ॥ ਇਨ ਕੀ ਹੈ ਬਰਾਦਰੀ ਨਾਲਾ ॥ ਜੋ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਮਾਰਿਆ
 ਪਾਉ ॥ ਇਨ ਸਭੁ ਹੀ ਕੇਹਾ ਬਕਟਾਉ ॥ ੪੯ ॥ ਕੈਸਨ ਬਚਾ ਪਾਨ ਪਿਰ
 ਫਾਉ ॥ ਕੈਸਰਤਾ ਮੈਨ ਉਰੁ ਬਾਉ ॥ ਪਾਸਹ ਜੁਰਹ ਕੀ ਮਸੁਆਯੇ
 ॥ ਕਰਤਿਨ ਦਫਾ ਸੁਪਾਟ ਬਨਾਯੋ ॥ ੫੦ ॥ ਪਛੇ ਕਹੀ ਕਮਲ ਪਗਪ
 ਹਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕਰੀ ਅਰਜ ਨਿਜ ਸਾਹਾ ॥ ਜੋ ਮਾਰਿਆ ਸਾਹਿਬ ਕੀ
 ਪਾਉ ॥ ਤੋਇਨ ਸਭੁ ਕੋ ਜਾਨ ਮਰਾਉ ॥ ੫੧ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਕਹੀ ਅਪਿਹ
 ਮ ਕਰੀ ॥ ਉਨ ਕਾ ਕਛੁ ਖਤਾ ਇਨਹੀ ਜਗੀ ॥ ਦਸ ਰੇਜਨ ਮੈ ਬੈਦ ਸੁਜ
 ਨਾ ॥ ਅਛੇ ਜਖਮ ਕੀ ਨਿਬਿਧ ਨਾਨਾ ॥ ੫੨ ॥ ਜਸੁ ਤਨ ਮੈ ਰਤੇ ਸਬ
 ਪੁਤ੍ਰ ਯੋਆ ॥ ਮਾਨਿ ਦੇ ਕੈਸ ਜਨ ਪੁਤ੍ਰ ਕਯੋ ॥ ਦੈ ਸੁਹਕੀ ਮਨ ਅਧਿਕ ਇਨਾ
 ਮਾਕੀ ॥ ਨੇਰੁ ਖਸਦ ਨਾਥ ਤਾਮਾ ॥ ੫੩ ॥ ਸੁੰਗ ਦਯਾ ਨਿਧ ਯਾ ਬਿਧ

ਧਾਰੋਗਕਹਾਕਰੇਕੋਈਬੈਦਬੀਚੋਗਾਖੈਚ ਕਮਾਨਕਿਪਾਸੁਨਿਧਾਨਾ
ਫੇਰੇਬਾਨਸੁਤਫੁਤਪਮਾਨਾ॥੫੪॥ਕਿਸੁਟਲਾਇਤਭੇਟਨਿਧਾਨਾ॥
ਆਈਟੁਹੈਕਮਾਨਸੁਜਾਨਾ॥ਬਡੇਮੇਲਕੀਅਲਭੁਅਪਾਰਾਕਿੰਨ
ਤਾਂਹਿਖੈਚੇਬਿਨੁਦਯਾਲਾ॥੫੫॥ਟੁਟਜਖਮਜਬਹੀਟੁਹਗਯੋਅ
ਗਲੇਤੇਜਾਦਾਜਨਭੁਯੋ॥ਤਿਸੀਤੈਰਾਂਚਲਰਕਤਪੁਟਾਹਾ॥ਕੀਨੇ
ਚਰਿਤ੍ਰਇਹਬਿਧਿਨਰਨਾਹਾ॥੫੬॥ਸੁੰਗਸੁਟਾਰੀਕਪ੍ਰਭਧਾਰੇ
ਸਭੁਖਾਲਸਕੇਬਚਨਉਚਾਰੇ॥ਨਾਵੇਹੁਕਮਇਵੇਸਾਰੇਨਾ॥ਹਮ
ਕੋਸਾਦੀਕਿਸੁਨਰੇਨਾ॥੫੭॥ਜੇਹਮਕੋਰੋਵੇਗਾਕੋਈ॥ਈਤਉਤਤ
ਕੋਦੁਖਹੋਈ॥ਕੀਰਤਨਕਥਾਸੁਗਾਵਹੁਬਾਨੀ॥ਇਹੈਮੋਹਸਿਖਾ
ਧਨਕਾਨੀ॥੫੮॥ਯੈਕਹਿਕੈਕਰੁਨਾਨਿਧਸੁਆਮੀ॥ਜਹਤਹਬੋਲੇ
ਸਿੰਘਤਮਾਮੀ॥ਚਾਲੀਰੋਜਵਿਵਾਨਲਗਾਯੋ॥ਉਚਨੀਚਨਹੀਕਿ
ਸੀਹਟਾਇਯੋ॥੫੯॥ਕਰੁਨਾਨਿਧਕਰੁਨਾਚਛੁਧਾਰਿ॥ਸਭੁਸੰਗ
ਤਿਦੈਲਗੈਦੀਦਾਰਾ॥ਸਿੰਘਸਖਾਦਰਸਨਸਭੁਆਵੈ॥ਕਿਸੁਨਛੁ
ਰੀਆਕੋਉਹਟਾਵੈ॥੬੦॥ਪਾਂਚਦਿਵਸਬਾਕੀਜਬਰਹੇ॥ਸਾਇੰਧਿ
ਮਹਾਰਾਜਬਚਕਹੇ॥ਜਿਹਠਾਂਅਬਦਰਬਾਰਸੁਜਾਨੇ॥ਇਹਜਾਦੁਤੀ
ਕਬਰਪਹਿਚਾਨੇ॥੬੧॥ਸੀਮੁਖਖਾਲਸਯੈਫੁਰਮਾਈ॥ਫੁਹੇਕਬ
ਰਦੇਰਿਤਜਭਾਈ॥ਜੇਨਿਰਖਨਕਹਿਤੁਰਕਜੁਆਵੈ॥ਯਾਮੈਰਤੀਜ
ਬਾਬਸੁਪਾਵੈ॥੬੨॥ ॥ਝੂਲਨਾਛੈਦਾ॥ ॥ਦੁਹਿਕਰਗੀਰਮੈਦ
ਨਕਰਖਾਲਸੇਅਨਿਹਜੂਰਤਟਫਤੇਪਾਈ॥ਹੁਕਮਜੇਹੋਇਮਹਾਰ
ਜਅਬਿਕੀਜੀਮੈਭਈ॥ਸਭੁਸੁਧਵਰਤਵਨਿਜਾਈ॥ਬਾਤਯਹਕਦ
ਤਲਗਤੀਰਜਗਤੇਸਕੈ॥ਅਨਤੁਰਕਾਨਤਿਹਦੁੰਦਉਠਾਈ॥ਕੀਚ

ਤੁਮ ਜਲਮ ਯਹ ਕਵਨ ਕੇ ਹੁਕਮ ਸੋ ਚਾਹਤੇ ਸੀਸ ਤੁਮ ਹੋ ਲਰਾਈ ॥ ੬੩ ॥
 ॥ ਚਉਪਈ ॥ ॥ ਹੁਲਾ ਅੰਸ ਅਬੈ ਤੁਮ ਕਯੋ ਦੁਹ ਮੈ ਦਾਨ ਕ
 ਬਰ ਕਰ ਦਯੋ ॥ ਸਨ ਕਰ ਅਧਿਕ ਤੁਰ ਕਤ ਹਿ ਆਏ ॥ ਹਮਰੀ ਗੀਰ
 ਬਚਨ ਇਮ ਗਾਏ ॥ ੬੪ ॥ ਸੀਮੁਖ ਕਹੈ ਹਮਾਰੇ ਬਾਨਾ ॥ ਉਤਵਾਰ
 ਤੁਮਾਰੀ ਖਾਨਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਸੁਗਰੋ ਪਰਿਓਦੁ ਹਮਾਰੀ ॥ ਕਿਉ ਹਟਤੁ
 ਟਾਯੇ ਨਾਹੀ ॥ ੬੫ ॥ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ॥ ਜੇਸ ਅੰਬੀਰ ਨ ਦੇਤੁ ਮਹਿ ਇਹ
 ਬਿਧ ਸੁਨਤ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਸੋਚ ਲਿਅਏ ਹਜੂਰ ਮੈ ਯਹ ਕਰਨੈ ਨਿਰਧਾਰਾ ॥
 ੬੬ ॥ ਆਹ ਜੂਰ ਤਿਨ ਬਿਨੈ ਕਰ ਕਯੋ ਪ੍ਰਭੁ ਖਤ ਮਾਫਾ ॥ ਕਾਹੇ ਕਉਇ
 ਹੁਦਾਹ ਕੈ ਕਰੀ ਕਬਰ ਨਿਜ ਸਾਫਾ ॥ ੬੭ ॥ ਆਦਿ ਕਵੀ ਮਸੁਨੀ ਤਕੀ
 ਹੁਤੀ ਕਬਰ ਨਿਰਧਾਰਿ ॥ ਇਸੈ ਖੋਨੇ ਜਨੁ ਦਿ ਯਾਰ ਜਹੈ ਇਹ ਸਾਰ ਬਿ
 ਚਾਰਾ ॥ ੬੮ ॥ ਆਪਿ ਬਡੇ ਤੁਮ ਆਦ ਕੈ ਸਾਹ ਨਿਵਾਏ ਸੀਸਾ ਤੁਮ
 ਕਹ ਜਲਮ ਨ ਚਾਹੀ ਮੇਭਾ ਖਤ ਬਡੇ ਹਦੀਸਾ ॥ ੬੯ ॥ ॥ ਚਉਪਈ ॥
 ॥ ਯੋ ਸੁਨ ਕੈ ਕਰੁਨ ਨਿਧ ਕਹੀ ॥ ਜਾਗਾ ਆਦਿ ਹਮਾਰੀ ਅਹੀ ॥ ਸਤ ਤੇ
 ਤੇ ਦੁਆ ਪੁਰ ਕਲ ਜਾਨਾ ॥ ਯਾ ਮੈ ਤਨ ਕਨ ਸੁਰ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ॥ ੭੦ ॥ ਕੇਹ
 ਮ ਕਉਇ ਇਹ ਪਤਾ ਦਿਖਾਏ ॥ ਨਾਤਰ ਤੁਰਤ ਹਮੁ ਪੁਰਿ ਆਏ ॥ ਪ੍ਰਥਮੈ
 ਇਹ ਬਤੀਅੰ ਲਖ ਲੀਜੈ ॥ ਪਾਛੈ ਜੁਲਮੀ ਕੁਸਲ ਲਹੀਜੈ ॥ ੭੧ ॥
 ਯੋ ਜਨਿ ਸੁਬੈ ਕਹੀ ਜਬਾਰਥਾ ॥ ਯਾ ਮੈ ਤਨਿ ਕਬਾਤ ਨਹੀ ਆਰਥਾ ਜੇ
 ਯਾ ਕੈ ਕਛੁ ਪਤੈ ਬਤਾਏ ॥ ਜਾਗਾ ਸਹੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਏ ॥ ੭੨ ॥ ਹਾਤੁ ਤੁ
 ਚਾ ਯਾ ਮੈ ਕਲਿ ਜੇਈ ॥ ਨਿਹਚੈ ਕਬਰ ਖਤ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਚੌਕੀ ਧੁਪ
 ਸੁਪੁਰਿ ਆਦਾਨੀ ॥ ਤਬ ਇਹ ਜਾਗਾ ਗੁਰੂ ਨਿਧਾਨੀ ॥ ੭੩ ॥ ਯੋ ਕਹ ਸ
 ਭੋ ਕੈ ਧੀਰਧਰਾਈ ॥ ਗਾਏ ਬੈਠਤ ਜਿ ਦਈ ਲਰਾਈ ॥ ਕਾਜੀ ਮੁਫ

ਤੀਸੇਖਮੁਲਨੈ। ਸੈਅਦਮੁਗਲਸੁਮੈਰਪਠਨੈ॥੧੪॥ਯੈਸੁਨਬਾਤ
 ਤੁਰਕਯੈਕਹਾ। ਭੁਲਾਗੁਰੂਜੀ ਸਭਲੈਗਹਾ। ਪਲਮੈਨਿਬਰਅਦਾ
 ਲਤਜਾਈ। ਨਿਰਖਲੇਤੁ ਹੈ ਸਰਬਖੁਦਾਈ॥੧੫॥ਚੈਕੀਪਾਟਰ
 ਧੁਪਸੁਹੇਈ। ਤੁਮਰੀਜਾਗਖਤਾਨਹੀ ਕੋਈ। ਯੈਕਹਿਧਰਨੀਖੇਦ
 ਨੈਲਾਗੇ। ਲੈਕਰਸੀਬੀਰਅਨੁਗਾਗੇ॥੧੬॥ਖੇਦਤਖੇਦਤਲੇ
 ਜਬਗਏ। ਅਦੁਤੁਗਾਫਾਨਿਰਖਤੇਭੁਏ। ਪਾਬਰਗੁਹਾਕਿਟਾਰਚੜ
 ਏ। ਟੁਕੇਨਿਰਖਲੇਗਬਿਗਸਾਏ॥੧੭॥ਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਨਿਕਟ
 ਸੁਆਯੋ। ਸਭਲੇਗਨਕਹਦੁਰਹਟਾਯੋ। ਸੀਮੁਖਅੰਬੁਜਯੈਫੁਰ
 ਮਾਈ। ਲਯੋਸਿੰਘਇਕਨਿਕਟਬਲਾਈ॥੧੮॥ਤੁਲੇਸਿਖਕਹਦ
 ਯੋਉਤਾਰਿ। ਲੇਹੁਕਹਾਕਛਪਤੇਨਿਹਾਗ। ਤੁਤਛਿਨਸੇਤਿਹਅੰਤਰਿ
 ਜਾਇ। ਲਿਅਟਤੁਯੇ ਇਹਚੀਜਬਨਾਇ॥੧੯॥ਚੈਕੀਪਉਅ
 ਧੁਪਸੁਦਾਨੀ। ਅਉਰਸੈਜਕਹਿਸਰਬਕਹਾਨੀ। ਇਹਬਿਧਨਿਰਖ
 ਤੁਹੈਨਰਨਾਰੀ। ਬਿਗਸਤੁਭੇਸਭਜੀਅਮਝਾਰੀ॥੨੦॥ਸੁਬਾਨਿ
 ਰਖਅਨੀਦਿਤੁਯੋ। ਧਿਕਧਿਕਸਭਤੁਰਕਨਕੈਕਯੋ। ਹਾਡਗੇਡ
 ਮਾਟੀਨਹਿਪਾਈ। ਕਹੇਕਹਾਮੁਹਕਹੈਖੁਦਾਈ॥੨੧॥ਪੁਨਮੁਖਸੰਤਿ
 ਨਅੈਸਸੁਨਾਈ। ਸਹੀਗੁਰੂਜੀਤੁਮਰੀਜਾਈ। ਜੇਚਾਹੇਤੁਮਕਾਰ
 ਕਰਾਵੇ। ਪੁਨਬੇਲੈਤਿਹਮਾਰਿਗਿਰਾਵੇ॥੨੨॥ ॥ਦੇਹਗਾ॥ ॥
 ਬਹੁਰਪ੍ਰਭੂਤਿਹਜਾਗਕੇਆਛੇਸਾਫੁਕਰਾਇ। ਧੁਪਦੀਪਜਲੁਅ
 ਰਘੁਲੈਪੂਜਤੁਭਏਬਨਾਇ॥੨੩॥ਚਾਰੇਦਿਸਾਕਿਨਾਤਕਰਘੋਰ
 ਜਗਾਸਭਕੀਨਾ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨੁਦਯਾਲਜੁਇਹਬਿਧਕਾਰਜ
 ਕੀਨਾ॥੨੪॥ਜੀਤਮਲੇਛਗਣਨਕੈਲਈਆਪਨੀਜਾਗਾਜੈਜੈ

ਕਾਰਅਪਾਰਕਰਫੁਲੇਸਭਬਰਭਾਗ॥੮੫॥ਪੁਰਬੁਰਹਾਨਪਾਨ
 ਕੈਕਮੇਨਦੇੜਪ੍ਰਦੇਸਾਸੁਨਿਅਬਕਥਦਖਾਲਕੀਅਮਰਾਪੁਰੀ
 ਸੀਦੇਸਾ॥੮੬॥ ਇਤਿਸ੍ਰੀਗੁਰਬਿਲਾਸਮਾਰਗਪਾਨਨਦੇ
 ੜਪ੍ਰਦੇਸਕਰਬਰਨਨੀਨਾਮਨੈਬੀਸਮੇਧਿਆਇਸਮਾਪ
 ਤਮਸਤਸੁਭਮਸਤੁ॥੮੭॥ ॥ਅਫਜੂ॥ਚੰਪਈ॥
 ॥ਤੁਰਕਨਕੇਸ਼ਗਰਤੇਪਛੈ॥ਬੀਤਤਭਏਦਿਵਸਸੁਭਅਛੈ॥ਏ
 ਕਦਿਵਸਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਾ॥ਇਹਬਿਧਅਦਭੁਤਬਚਨਬਖਾ
 ਨਾ॥੧॥ਸਹਸਸੁਪਾਂਚਰੁਪਈਅਨਕੇਰੀ॥ਬੋਲਸੁਲੇਹੁਸੋਜਤਜ
 ਦੇਰੀ॥ਏਕਸਹਸਦਮਰਕੀਸਾਰੀ॥ਚੰਦਨਲਕਰੀਲੇਹੁਹਕਾਰੀ॥
 ੨॥ਕੇਸਰਅੰਘਨਸਾਰਸੁਪ੍ਰਿਤਾ॥ਲੈਨਿਜਆਵਹੁਸਿਖਸੁਭਿਤਾ॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਭੋਜਨਕਰਹੁਤਪਾਰੀ॥ਪੁਰਕਚੈਰਕਰਾਹੁਸੁਧਾਰੀ॥੩॥
 ਹਮਅਸਟਾਰੀਆਪਿਕਰੈਗੋ॥ਅਗਿਆਅਸਧੁਜਫਿਰਨਧਰੈ
 ਗੋ॥ਜਬਭਵਭੁਖਨਅੰਸਬਖਾਨਿਯੋ॥ਸੰਤਿਸਰੂਪਖਾਲਸੇਜਾਨਿ
 ਯੋ॥੪॥ਹੁਕਮਸੁਮਾਨਿਨਗਰਮੈਜਾਈ॥ਜੰਗਸਮਿਗੀਤਪਾਰਕ
 ਰਾਈ॥ਮੈਦਾਖੰਡਘੀਉਗਣਲੀਨੋ॥ਲੈਲੈਜਮਾਂਦੇਗਮੈਕੀਨੋ॥੫॥
 ਈਧਨਅਛੈਸੋਧਲਿਆਏ॥ਕੁਸਲਬਦਨਜੋਅਪਿਅਲਾਏ॥
 ਦੀਸਕੜਾਹੈਬਿਬਿਧਚੜਾਈ॥ਭਾਂਤਿਭਾਂਤਿਭੀਤਪਾਰਮਿਠਾਈ॥੬॥
 ॥ਦੇਹਰਾ॥ ॥ਏਕਦਿਵਸਅਰੁਰਾਤਮੈਕੁਯੋਪਸਾਦਿਤਪਾਰਾਅ
 ਇਹਜੂਰਸੁਖਾਲਸੇਯੋਬਚਕਰੇਉਚਾਰਿ॥੭॥ਸਕਲਪ੍ਰਸਾਦਿਦਖ
 ਲਗੁਰਬਹੁਬਿਧਭਏਤਈਪਾਰਾਜੋਅਛੈਸਗੁਰਦੇਵਕੀਸੋਜ
 ਕਰਹੁਸੁਧਾਰ॥੮॥ਯੋਅਗਿਆਸ੍ਰੀਮੁਖਕਰੀਸੰਗਤਿਸਰਬਥ

ਠਾਇ॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਪਰਸਾਦ ਲੈ ਸੁਭ ਕੇ ਦੇਹੁ ਫਟਤਾਇ॥ ੮੯॥ ਸ੍ਰੇਯਾ
 ॥ ਆਇਸ ਜੋ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕਰੀ ਤਬ ਫਟ ਬਿਧ ਖਾਲ ਸੇ ਜਗ ਕਰਾਯੋ
 ॥ ਪਾਂਤੁ ਪਾਂਤੁ ਬੈਠਾਇ ਸੁ ਸੰਗਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੋਜਨ ਤਾ ਸੁਫੁ ਕਾਯੋ ਜੋ
 ਭਿੰਨ ਜਾਇ ਅਘਾਇ ਗਾਯੋ ਗ੍ਰਿਹ ਲੈ ਸੁਚ ਲਿਓ ਜਿਹ ਕੇ ਮਨ ਭਾਯੋ॥
 ਯਾ ਬਿਧ ਜੰਗ ਸਪੁਰ ਕਰਾਯੋ ਗੁਰ ਸੇ ਕਹਿ ਕੈ ਕਥਿ ਸਾਚੁ ਸੁਨਾਯੋ॥ ੯੦॥
 ॥ ਚਾਰਿ ਬਰਨ ਸੁਆਸੁ ਮਭੀ ਤਰ ਜੇ ਚਲਿ ਕੈ ਦਰ ਬਾਰ ਸੁਆਯੋ ਭੇ
 ਜਨ ਖਾਇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭੁਯੋ ਸੁਭ ਅਸਿਖ ਦੇਵ ਤਧਾ ਮਸਿਧਾਯੋ॥ ਫੀਰ ਸ
 ਮਾਨ ਦਾਯਾਨਿ ਧਰੇ ਜਸੁ ਪੁਰ ਰਹਾ ਕਛੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਯੋ॥ ਤਾਜ ਸਤ ਮਨੇ
 ਆਜੁ ਲਗੇ ਦਿਨ ਸੇਤ ਭੁਯੋ ਪੁਰ ਮੀਜ ਸੁਫੁ ਯੋ॥ ੯੧॥ ਬੁੱਧ ਸੁਵਾਰ
 ਦਿਨਾ ਪੁਨ ਭੀ ਤਰ ਭੋਜਨ ਪੈ ਸੁਭ ਕੇ ਫਟਤਾਯੋ॥ ਰੋਨ ਬਿਤੀ ਗੁਨ ਗਾਵ
 ਤਨ ਥਹ ਫੀਰ ਸੁਵਾਰ ਸਹੀ ਜਬ ਆਯੋ॥ ਦੇ ਸੁਭ ਰੇ ਸੁਭ ਲੀ ਬਿਧ ਸੇ
 ਗਤਿ ਪੈ ਕਰਨ ਨਿਧ ਯੈ ਬਚੁ ਗਾਯੋ॥ ਮਧਿ ਕਨਤ ਚਿਤਾ ਰਹਿ ਸੁਦਿਸ
 ਸੀ ਮੁਖ ਫਟ ਕੁਯੈ ਫੁਰ ਮਾਯੋ॥ ੯੨॥ ॥ ਦੇਹ ਰਾ॥ ॥ ਕਛੁ ਕੁਭੇਜ
 ਗੁਰ ਆਪਿ ਅਚੁ ਤਨਿ ਕਪੀਯੋ ਨਿਜ ਨੀਗਾ ਪੈ ਸੰਗਤਿ ਸੁਭ ਬੋਲ ਕਰ
 ਦੋ ਭਰੇ ਸਦੇ ਧੀਰਾ॥ ੯੩॥ ॥ ਸ੍ਰੇਯਾ॥ ॥ ਈਧਨ ਆਨ ਭੁਲੀ ਬਿ
 ਧ ਦਾਸਨ ਮਧਿ ਕਨਤ ਚਿਤਾ ਸੁ ਬਨਾਈ॥ ਚੰਦਨ ਅੰਰ ਅੰਬੀਰ ਗੁ
 ਲਾਬ ਸੁਪੁਰਨ ਕੈ ਸੁਭ ਸੰਜੁਰ ਚਾਈ॥ ਘੀਉ ਫੁਲੇ ਲਾਅਤਾਰ ਸੁਆ
 ਦਿਕ ਆਨ ਧਰਿਓ ਬਰਨਿਓ ਨਹੀ ਜਾਈ॥ ਹਿਤ ਬਿਦਾ ਪੁਨ ਯਾ ਬਿਧ
 ਸਾਹਿਬ ਦੇਖਹੁ ਸੰਤ ਸਬੈ ਚਿਤੁ ਲਾਈ॥ ੯੪॥ ਨੀਰ ਮੰਗਾਇ ਮਾਛੁ ਤ
 ਗੁਦਾ ਫਰ ਆਇ ਸਨਾਨ ਕਰਿਓ ਸੁਨ ਭਾਈ॥ ਫੇਰ ਫੁਕਾਇ ਭੁਲੇ ਵੇਸ
 ਤਾਰਹ ਲੈ ਕਲਗੀ ਜਿਗ ਸੀ ਸਬਨਾਈ॥ ਆਨ ਕਮੇ ਮੁਕਤਾ ਖਚਿ ਬ

ਜਨ ਕੰਚਨ ਸੁੱਧ ਸਰੂਪ ਸੁਹਾਈ। ਯੈ ਦਮ ਕੈ ਚਮਕੈ ਦੁਤ ਪਾਵਨ ਸਾਵ
 ਨ ਮੈ ਤਕਿਤਾ ਜਨੁ ਗਾਈ॥੧੫॥ ॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਪੁਨ ਸਾਹਿਬ ਜੂ
 ਬ ਸਤ ਮੰਗਾਏ। ਓਢੁ ਨਵੀਨ ਸੁਮੇਦ ਬਢਾਏ। ਬਹੁ ਰਖੜਗ ਗਹਿ
 ਬੰਦਨ ਕਰਾ। ਧੁਪ ਤਿਲਕੁ ਕਰਿਗਰ ਮਧਿ ਡਰਾ॥੧੬॥ ਚਾਂਪ ਨਿਖੰ
 ਗ ਸੁਪੇਟੀ ਚਿਲਤਾ। ਖੇਲ ਸੰਜੇ ਵਨ ਜੋਤਿ ਹਮਿਲਤਾ। ਲਘੁ ਪੁਨ
 ਆਵੁ ਮੁਖਿ ਰੁਸੁ ਘਨੇ। ਕੋਨ ਸਕਤਿ ਤਿਨ ਕੀ ਦੁਤਿ ਭਨੈ॥੧੭॥ ॥ ਦੇਹ
 ਰਾ॥ ॥ ਕਲਗੀ ਜਿਗਾ ਸੁਪੇਚ ਸਿਰ ਭੂਖਣ ਬਿਬਿਧ ਮੰਗਾਇ। ਅੰ
 ਗ ਅੰਗ ਨਿਜ ਪਹਰ ਕਰ ਭੇਤ ਆਰ ਇਹ ਭਾਇ॥੧੮॥ ॥ ਚੌਪਈ॥
 ॥ ਪੁਨ ਕਰਨਾ ਨਿਧ ਬਚਨ ਬਖਾਨੇ। ਸੁਨਹੁ ਖਾਲ ਸਾਜੂ ਚਿਤ ਮਿਖ
 ਨੇ। ਇਸੀ ਬਸਨ ਭੂਖਨ ਕੇ ਮਾਹੀ। ਸਭ ਕਾਰਜ ਕਰਨ ਗੁਰ ਅਹੀ
 ॥੧੯॥ ॥ ਦੇਹ ਰਾ॥ ॥ ਜੇ ਕਛੁ ਹੁਤ ਸੁਪਹਰਨ ਓਢੁ ਆਪ ਹਮ
 ਲੀਨ। ਤੁਮ ਕਛੁ ਆਨਨ ਕੀ ਜੀ ਅਹਿ ਬਚਨ ਹਮਾਰੇ ਚੀਨ॥੨੦॥
 ਇਹ ਬਿਧ ਹੋਇ ਤਈ ਆਰਜ ਬਠਾਢੁ ਭਏ ਮਹਾਰਾਜ। ਹਾਥ ਜੋਰਤ
 ਬਖਾਲ ਸੇਕਹਿ ਯੋਗੀ ਬਨਿਟਾਜ॥੨੧॥ ॥ ਨੈ ਪਤਿ ਸਾਹੀ ਆਇ
 ਲਗ ਭਏ ਸਿਰੀ ਗੁਰ ਜੇਇ। ਅੰਤਿ ਸਮੈ ਸਭ ਸੰਗਤ ਨਿਲਰਪਕ
 ਰਾਵਤ ਸੇਇ॥੨੨॥ ॥ ਭਾਤੇ ਇਹੈ ਬਿਨੈ ਹਮ ਪਾਵੈ। ਕਹਾ ਖਾਲ ਸਾ
 ਸੀ ਸਟਿਕਾਵੈ॥੨੩॥ ॥ ਅੰਚਰ ਹਮ ਪਕਰਾਵੈ ਹੁ। ਜਹਾ ਆਪ ਸੇਠ
 ਰ ਬਤਾਵੈ॥੨੪॥ ॥ ਹੁਕਮ ਹੋਆ ਬਤੀ ਅੰਸੁਨ ਭਾਈ। ਆਗੇ ਰ
 ਖਿਯੇ ਗੰਢ ਮਮ ਪਾਈ। ਸੀ ਅਸਧੁ ਜਕਾਲਰਪ ਕਰਾਯੋ। ਅਕਾਲ
 ਪੁਰਖ ਕੇ ਚਰਨੀ ਲਾਯੋ॥੨੫॥ ॥ ਰੂਪ ਰੰਗ ਜਕਰਨੀ ਕੋਈ। ਪਟ ਮੈ
 ਤੁਮੈ ਲਖਾਯੋ ਸੇਈ। ਤਾਂਕਹ ਨਿਰਖ ਜਯੋ ਮਨ ਮਾਹੀ। ਅਧਿਕ ਸੁਖ

ਹੈਤੁਮੈਮਹਾਂਗੀ॥੨੫॥ ਲੋਕਸੁਖੀਪਰਲੋਕਬਨਾਯੋ॥ ਸ੍ਰੀਹਰਿਜੁਕੇਚ
 ਰਨਨਿਧਿਅਯੋ॥ ਸ੍ਰੀਅਸਰੋਦਕਾਲਕਾਮਾਈਤੁਮਕਹਮਮਤਾ॥ ਰਿਓ
 ਸੁਨਿਭਾਈ॥੨੬॥ ਦਸਮਹਲਨਕੀਪੜੀਅੰਬਾਨੀ॥ ਅਚੁਤਸੁਖ
 ਪਾਵਹੁਨਿਰਬਾਨੀ॥ ਹਮਕਹਿਲੋਖਨਇਨਤੇਦੂਰੀ॥ ਹਮਤੁਮਰੇਸਦ
 ਸੰਗਹਜੂਰੀ॥੨੭॥ ਚੌਕੀਸਬਦਪੁਰਬਗੁਰਕਰੀਅੰ॥ ਰਹਤਖਾਲ
 ਸੇਕੀਉਰਧਰੀਅੰ॥ ਪੰਚਸੁਮੇਲਪੰਚਕੋਤਯਾਗੀ॥ ਗੁਰਮੂਰਤਹੁਜੇ
 ਅਨੁਗਾਗੀ॥੨੮॥ ॥ਦੇਹਰਾ॥ ॥ਸ੍ਰੀਅਸਪੁਰਖਅਕਾਲਕਉ
 ਸੋਪਸਭੈਤੁਮਦੀਨਾ॥ ਖੜਗਰੋਦਮੈਮਾਤਜੇਦਿਚਰਹੁਸਦਾਪ੍ਰਬੀ
 ਨਾ॥੨੯॥ ॥ਚੌਪਈ॥ ॥ਸਸਤਰਅਸਤੁਸਮਰਬਰਬੁਧਾ॥ ਤੁ
 ਰਕਨਸਾਬਕਰੇਨਿਤਜੁਧਾ॥ ਪੁਰਤਨਗਾਰੇਬਜਤਨਿਸਾਨਾ॥ ਭੀਤ
 ਰਪੰਥਹੋਰਿਸਟਧਾਨਾ॥੩੦॥ ਮੇਕਹੁਨਿਰਖਹੁਮਧਿਸਰੀਰਾ॥ ਅਟਾ
 ਗਵਨਮਿਟੈਸੁਨਿਬੀਰਾ॥ ਨਿਸਦਿਨਜੋਪੇਨਾਮੁਧਰਿਧਿਆਨਾ॥ ਸੁਖੀ
 ਹੋਰਿਤੁਮਰੇਜੇਪ੍ਰਾਨਾ॥੩੧॥ ॥ਦੇਹਰਾ॥ ॥ਬਿਬਿਧਭਾਂਤਿਸੰਗ
 ਖਾਲਸੇਸ੍ਰੀਮੁਖਕਰਉਪਦੇਸਾ॥ ਤਬਲਗਆਪੀਰਾਤਿਗੀ॥ ਪਰੀ
 ਸੁਚਾਰਿਬਿਸੇਖਾ॥੩੨॥ ॥ਚੌਪਈ॥ ॥ਨਿਕਟਚਿਤਾਕੇਤਬਨਿ
 ਜਆਨਾ॥ ਸਮਸਤਖਾਲਸੇਬਸਨਬਿਛਾਨਾ॥ ਤਾਪਰਭਲੇਬਿਰਾਜਿ
 ਤਭਯੋ॥ ਸੁਰਨਰਨਿਰਖਚਰਿਤ੍ਰਬਿਸਮਯੋ॥੩੩॥ ॥ਦੇਹਰਾ॥ ॥
 ਬਹੁਰਸ੍ਰੀਮੁਖਇਉਂਕਹਾਖਾਲਸਕਉਸਟਾਧਾਨਾ॥ ਅਨਲਦੇਵਕੋ
 ਸੈਨਕਰਬਾਹਰਕਰਹੁਪ੍ਰਾਨਾ॥੩੪॥ ॥ਚੌਪਈ॥ ॥ਹੁਕਮਪ
 ਇਕਾਰਜਸਭਕਰਮੋ॥ ਜੇਮੁਖਬਾਕਸ੍ਰੀਨਿਜਰਰਿਯੋ॥ ਪ੍ਰਥਮੇਪ
 ਰਕਰਮਾਸਭਕਈ॥ ਨਮਸਕਾਰਕਰਮ॥ ਨਲਜੁਦਈ॥੩੫॥ ਪੁ

ਨ ਬਾਹਰ ਸਭ ਕਰੋ ਪਾਪਾਨਾ ਸੀਮਾ ਸਾਹਿਬ ਜੈ ਸਬ ਖਾਨਾ ਜ
 ਬ ਬਾਹਰ ਸਭ ਹੀ ਚਲਿਆ ਯੋਯੋ ਤਿਹ ਜਾ ਕਉ ਤਕ ਦਰਸਾਯੋ ॥ ੩੬ ॥
 ਯਾਹਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਨਿਜ ਫਤੇ ਸੀਮਾ ਫਾਕ ਬਾਰ ਕਹੀ ਅਤੇ ਬਹੁ
 ਤਹਾਂ ਤਿਹ ਯੋਯੋ ਦਰਸਾਯੋ ਸਬ ਦਿਘੋਖ ਸੁਨਨੈ ਮੱਧਿ ਆਯੋ ॥ ੩੭ ॥
 ਜਿਹ ਬਿਧ ਸਾਗਰ ਗਰਜਨ ਗਾਰੈ ਤਿਹ ਬਿਧ ਗਗਨ ਸੁਨਯੋ ਨਿਰ
 ਧਾਰੈ ਪਟਨ ਰੂਪ ਜਨੀ ਐਕਹੂੰ ਭਏ ਨਭ ਮਾਰਗਿ ਜਾਨਿਕ ਉਡਗ
 ਏ ॥ ੩੮ ॥ ਕੈ ਪਟਨ ਗਹ ਮਨ ਜਿਨ ਭਾਈ ਧਸੇ ਅਗਮ ਪੁਰ ਮੱਧਿ
 ਸੁਜਾਈ ਜਿਹ ਨਾਂ ਬਿਪਤ ਸੁਜੇਤਿ ਅਖੰਡਾ ਪੁਰਤ ਅਨਾਹਦ ਬਰੇ
 ਪ੍ਰਚੰਡਾ ॥ ੩੯ ॥ ਕੈ ਦੁਰਿ ਬੈਠ ਤਵਨ ਸੁਭ ਖਾਨਾ ਭਾਂਤੇ ਅਧਿਕ ਬਖੇਰ
 ਬਖਾਨਾ ਅਦਭੁਤ ਜੋਤਿ ਅਖੰਡ ਸਦਾਈ ਹਿਹ ਕਰ ਅਥਿਚਲਨ
 ਗਰ ਕਹਾਈ ॥ ੪੦ ॥ ਇਹ ਗਾ ॥ ਜਾਹਰ ਕਥਾ ਸੁਜਗਤ ਨਿਮ
 ਗਾਵਤ ਗੁਣੀ ਅਨੰਤਾ ਤੈਸ ਭਾਂਤਿ ਬਰਨਨ ਕਰੀ ਇਹ ਪੁਨ ਕਥਾ ਬਿ
 ਅੰਤਾ ॥ ੪੧ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਦਾਲ ਕਾਇਹ ਬਿਧ ਭਯੋ ਚਰਿਤਾ ਸਰਬ
 ਜਗਤ ਮੁਖ ਗਾਵਈ ਪਟਨ ਕਥਾ ਬਚਿਤਾ ॥ ੪੨ ॥ ਯੈ ਯਾ ॥
 ਜੈਸ ਸੁਨੀ ਸਤਿ ਸੰਗਤ ਭੀਤਰ ਸੋ ਕਹਿਕੈ ਤੁਮ ਸੰਗ ਸੁਨਾਈ ਯੀਨ
 ਦਯਾਲ ਕੇ ਗੂੜ ਚਰਿਤ ਸੁਕੀਨ ਸਕੈ ਤਿਹ ਕਉ ਸੁਣਾਈ ਬੇਰਜ
 ਥਾ ਅਤਿ ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪ ਤੇਯੋ ਕਹਿਕੈ ਕਬਿ ਜੀਤ ਜਨਾਈ ਮਾਰਿ ਸੁਨੇਕ
 ਫੁ ਐ ਪ੍ਰਸੰਗ ਪਾਲ ਸਚੇ ਜੁ ਕਹੇ ਚਿਤ ਲਾਈ ॥ ੪੩ ॥ ਚਰਿਤ ਸੁਚ
 ਰ ਬਿਰਾਗ ਕਰੇ ਸਭ ਸੇਵਕ ਸਿਖ ਅਨੰਤ ਅਪਾਰਾਏ ਕਪੜੇ ਚਹਿ ਪਾ
 ਟੁਕ ਮਹਿ ਇਕੁ ਹੋਰਤ ਹੈ ਬਚ ਐਸ ਨਿਹਾਰਾ ਧੀਰ ਧਰੇ ਨਹੀ ਮੱਧਿ ਪ
 ਰ ਨਿਜ ਸਾਹਿਬ ਹੈ ਸਦ ਸੰਗ ਹਮਾਰਾ ਯੋ ਸੁਰ ਰੈ ਚਖ ਨੀਰ ਦੁਰੈ ਜਨੁ

ਸਾਵਨ ਮਾਸ ਕੀ ਮੇਘ ਫੁਹਾਰਾ ॥੪੪॥ ਦਛਨ ਦੇਸ ਬਦੇਸ ਮਹਾਂ ਯਹ
 ਕੋਨ ਹਮੈ ਸੁਖ ਜਾਇ ਲਿਜੈ ਹੈ ॥ ਏਕ ਕਹੈ ਜਗ ਆਗੇ ਸਾਗਰ ਨਾਥ
 ਬਿਨਾ ਹਮੈ ਕੋਨ ਬਚੈ ਹੈ ॥ ਬੀਰ ਸੁਧੀਰ ਮਹਾਮਤਿ ਸਾਗਰ ਕੇ ਇਕ ਹੈ
 ਨਹਿ ਕੋਇ ਸੁਨੈ ਹੈ ॥ ਸੰਗ ਗੁਰੂ ਦਿਨ ਰੋਨ ਕਹੈ ਇਕ ਮੁਖ ਸੇ ਗੁਬਿ
 ਰਾਗੁ ਕਰੈ ਹੈ ॥੪੫॥ ॥ ਐਯਾ ॥ ॥ ਯੋਕਹਿ ਬਾਤੁ ਪਾਤੁ ਧਰਾਪ
 ਰ ਧੀਰ ਧਰੈ ਉਡ ਕੈ ਸੁਤਨਾ ਬਾਤ ਕਹੈ ਇਕ ਕੀ ਮੁਖ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਂ ਰਹ
 ਰੋਨ ਹੀ ਏਕੁ ਛਿਨਾ ॥ ਪ੍ਰਮਤੁ ਪੈ ਸੁਗਿਰੈ ਇਨ ਭਾਂਤਨ ਜਿਉ ਸਫਰੀ
 ਪਨ ਤਾਤ ਬਿਨਾ ॥ ਯਾ ਬਿਧ ਸੋ ਸੁਭ ਲੇਟਤ ਹੈ ਜਿਮ ਸਿਮਾਮ ਪਿਧੇ ਬਿ
 ਨੁਗੋ ਪਗਨਾ ॥੪੬॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਸੰਮਤ ਜਗੁ ਜਗ ਸੁਭੁ ਦੀ
 ਜੈ ॥ ਅਰਧ ਸਹਸ ਬਿਤੁ ਅਟੁਗਣੀ ਸੈ ॥ ਕਾਟਕ ਸੁਵੀ ਪਰਿ ਮੀ
 ਜਾਣਾ ॥ ਵੀਰਵਾਰ ਨਿਸ ਚੜੇ ਬਿਬਾਣਾ ॥੪੭॥ ਸਹਰ ਨ ਦੇਰੁ ਸੁਦਰੁਨ
 ਦੇਸਾ ॥ ਨਿਕਟ ਗੁਦਾਵਰ ਅਵਤੁਤ ਦੇਸਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਸਾਹਿਬ ਗੁਨ ਸ
 ਗਰਾ ਕੋ ਕਾਰਨ ਤਹ ਬਸੈ ਇਕਾਗਰਾ ॥੪੮॥ ਜਹ ਤਹ ਸਰਬ ਖਾਲ
 ਸਾਤ ਬਹੀ ॥ ਬਿਸਮ ਰੂਪ ਬੈਠੇ ਪਰ ਸਬਹੀ ॥ ਸੇਨਿਸ ਬਿਤੀ ਜੁਭੁ ਮੇ
 ਸਿਕਾਰਾ ॥ ਸੂਰਜ ਚਾਉ ਚਿ ਸੁਗਗਨ ਮਸ਼ਾਰਾ ॥੪੯॥ ਸੈਨ ਮਧਾਰ
 ਸਾਧ ਇਕ ਤਹਾਂ ॥ ਸਾਧਨ ਸਰਬ ਸਿਰੇ ਮਟਿ ਮਹਾਂ ॥ ਦਰਸਨ ਜਾਤ
 ਹ ਸੂਰਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ॥ ਕੁਬੈ ਨਟਰਾ ਪਾਰਨਿਸ ਦਿਨ ਬ੍ਰਤਾ ॥੫੦॥ ਸੇਵਰ
 ਸੁਨੈ ਜਬਹੀ ਚਲਿ ਆਯੋ ॥ ਆਗੈ ਨਿਰਖ ਚਾਰਿਤ ਬਿਸਮਾਯੋ ॥ ਪੁਛਤ
 ਭਯੋ ਖਾਲ ਸੇ ਪਾਸਾ ॥ ਕਹਾ ਚਾਰਿਤ ਇਹ ਭਯੋ ਬਿਲਾਸਾ ॥੫੧॥ ਬਿਸ
 ਮ ਭਈ ਪਰਨੀ ਇਹ ਸਾਰੀ ॥ ਮੇ ਪਹਿਤੇ ਨਹਿ ਜਾਤ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਕੋੜਵ
 ਯਾ ਬਿਧ ਭਯੋ ਕੁਲਾਹਲਾ ॥ ਕੋਇਹ ਭਈ ਸੁਨ ਭੁਅ ਜਾਹਲਾ ॥੫੨॥

ਸੋਹਮਕੋਤੁਮਪ੍ਰਗਟਜਤਾਵਹੁ। ਗਏਕਾਜਕਿਤਭੇਦਬਤਾਵਹੁ। ਮੇਪ
ਹਯਹਨਹੀਜਾਤਨਿਹਾਰੀ। ਕਉਨਕਾਜਇਹਭੁਯੇਮੁਰਾਰੀ॥੫੩॥
॥ਦੇਹਰਾ॥ ॥ਸੁਨਤਬਚਨਤਬਖਾਲਸੇਕਹਬਚਨੈਨਚੁਚਾਤਾ॥
ਅਮਰਲੋਕਗੁਰਦੇਵਜੁਗੋਕਾਰਨਕਰਰਾਤਾ॥੫੪॥ ॥ਚੋਪਈ॥
॥ਅਉਰਬਿਤਾਂਤਜਿਤੋਕਤਿਹਭੁਯੇਸਰਬਖਾਲਸੇਤਹਕਹਦੁਯੇ
॥ਸੁਨਤਬਚਨਤਬਸਾਧਬਖਾਨਾ। ਮੁਹਿਨਿਜਜਾਤਲਖੇਸੁਨਿਧਾ
ਨਾ॥੫੫॥ ਦਲਬਿਰਾਰਤਰਵੈਸੁਬਾਜਾ। ਭੁਖਨਬਿਬਿਧੈਸੋਭਤ
ਨਸਾਜਿ। ਬਾਨਨਿਖੰਗਚਾਂਪਅਸਕਰਾ। ਵੈਛੜਧਰੈਕਰਧਰਾ
॥੫੬॥ ਵੈਸਰੂਪਭੇਦਨਹੀਕੋਈ। ਤੁਮਕਹਬਚਨਬਖਾਨਤਲੇ
ਈ। ਮੈਸਿਜਦਾਕਰਬਿਨੈਸੁਨਾਈ। ਖੁਸੀਭੁਏਮੇਪਰਅਧਿਕਾਈ॥
੫੭॥ ਕਰੀਅਰਜਮੈਊਤਬਤਹਾਂ। ਪ੍ਰਭੂਸਦਾਰੋਕੀਨਸੁਕਹਾਂ। ਅੰਤੁ
ਜਬਦਨਸੇਮੁਝੈਬਖਾਨਾ। ਚੜ੍ਹੇਅਖੇਵੈਕਸੁਨਹੁਸੁਜਾਨਾ॥੫੮॥
ਯੈਕਹਿਸਾਹਿਬਅਗਿ। ਸਿਧਾਰੇ। ਜਨੀਅੇਸਾਚੁਨਝੂਠਉਚਾਰੇ। ਸ
ਰਬਖਾਲਸੇਯੈਜਬਸੁਨਾ। ਗਿਆਨਪਸਾਰਚਛੁਯੈਭੁਨਾ॥੫੯॥
ਅਛਲਰੂਪਇਹਹੈਕਰਤਾਰਾ। ਸਰਬਮੋਧਿਹੈਭੀਨਨਿਰਾਰਾ। ਸੇ
ਨਹੀਮਰੈਨਮਾਰੈਕਬਹੀ। ਧਰਤਸਰੂਪਲਖੇਜਬਕਬਹੀ॥੬੦॥
॥ਐਯਾ॥ ॥ਮੂਰਖਲੋਗਅਜਾਨਮਹਾਂ। ਇਹਨਾਥਚਰਿਤ੍ਰਭੇ
ਦਨਜਾਨੈ। ਜੇਤਿਅਬਧਜਗਰਸਦਾ। ਇਹਤਾਕਹਜੀਵਨਮਿਤਪ
ਛਾਨੈ। ਕੋਟਕਲਪਭੁਏਤਿਹਬੀਤਤਭੁਤਭਵਿਖਸਦਾਇਕਸਾਨੈ
॥ਅਚੁਤਨਾਥਘਟੇਘਟਪੁਰਨਤਾਹਿ। ਮਿਤਿਬਸਕੀਨਬਖਾਨੈ॥੬੧॥
॥ ॥ਚੋਪਈ॥ ॥ਜੇਤਿਸਰੂਪਪ੍ਰਭੂਕਰਤਾਰਾ। ਘਟਘਟਭੇਗਤ

ਬਹੁਰਨਿਆਗਾ। ਏਰ ਅਧਿਕਜਬ ਸੁਤਸਹਾਰੈ। ਏਕੋਏਕਲਖੈਨਿ
 ਰਧਾਰੈ। ੬੨॥ ਜੇਯਾਕੋਕਛੁ ਸੋਕਸੁਕਰਹੀ। ਤੁਛੁਬੁਧਬਾਰਕਸਭ
 ਰਹੀ। ਅਮਰਅਜਰਸਾਹਿਬਸੁਖਸਾਗਗਜੋਤਿਸਰੂਪਪਟੈ
 ਪਟਆਗਾ। ੬੩॥ ਸਬਕੈਮੱਧਿਸੁਆਪਿਬਿਰਾਜੈ। ਅਕਥਕਥ
 ਧੁਨਿਅਨਹਦਬਾਜੈ। ਕਿਟਬਦਨਜੋਕਰੈਬਿਚਾਰਾ। ਤਊਨਪਾਟਤ
 ਪਾਰਤੁਮਾਰਾ। ੬੪॥ ਸੀਤਨਕੀਰਛਾਕੇਕਾਜਾ। ਧਰੇਸਰੂਪਗਰੀਬ
 ਨਿਟਾਜਾ। ਸ੍ਰੀਮੁਖਆਪਕਹਾਬਰਬਾਹੀ। ਤੁਮਤੇਜੁਦੋਤਨਕਮੇਨਾ
 ਹੀ। ੬੫॥ ਮੇਰੀਰਹਤਧਰੇਉਰਮੱਧਿ। ਜਾਤੇਪਾਟਹਿਅਧਿਕਸੁਬੁਧ
 ਮੇਕਹਨਿਰਖਹੁਨਿਜਗਿਹਮਾਹੀ। ਅਚੁਤਕਹਿਓਸਰਬਕੇਆਹੀ
 ॥ ੬੬॥ ਟਹੈਹੁਕਮਸਿਰਪਰਹਮਮਾਨਾ। ਅਨਿਬਾਤਕੇਸਕਤਬਖਾ
 ਨਾ। ਇਹਬਿਧਸਮਝਖਾਲਸੇਬਤੀਆਂ। ਧਾਰਿਸੁਭਲੀਤਾਹਿਮਧਿ
 ਛਤੀਆ। ੬੭॥ ਪੁਨਪਾਛੈਕੀਨੇਇਹਕਾਜਾ। ਜਮੇਫੁਰਮਾਨਗਰੀਬ
 ਨਿਟਾਜਾ। ਜੇਇਨਆਇਯੇਸਰਬਨਿਹਾਰੀ। ਮਿਲਿਓਖਾਲਸਾਖਾ
 ਸਬਿਚਾਰੀ। ੬੮॥ ਪ੍ਰਿਥਮੈਦੂਰਕਨਤਕਰਾਈ। ਅੰਦਰਗਯੇਖਾ
 ਲਸਾਧਾਈ। ਰਿਖਾਬਿਭੂਤਕਰੀਇਕਥਾਨੈ। ਅੰਕਛੁਲਖਯੇਨ
 ਤਾਹਿਜੁਆਨੈ। ੬੯॥ ਫੁਲਅਸਤੋਕੇਉਸਸਤਨਪਾਯੋ। ਏਕੁਪ
 ਤਾਨਹੀਨੈਨਲਖਾਯੋ। ਯੈਲਖਕਰਸਭਪਿਥਬਿਚਾਰੀ। ਰਮੈਸ
 ਦੇਹਨਾਥਅਟਤਾਰੀ। ੭੦॥ ਤੁਟਨੈਬਾਨਬਨਿਯੇਸੁਸਿੰਘਾਸਨਾ। ਅ
 ਬਿਚਲਨਗਰਸੁਜੋਤਿਨਿਟਾਸਨਾ। ਅਧਮਜੀਵਜੇਉਦਰਸਨਲ
 ਗੈ। ਕਿਟਕਲਖਤਿਹਤਨਤੇਭਾਗੈ। ੭੧॥ ॥ ਦੇਹਰਾ। ॥ ਕਿਰ
 ਨਜੈਸਕਸੈਟਲਗਪਾਰਸਭਏਮਨੁਗਾਤੁਮੈਨਿਰਮਲਦ੍ਰੇਸਿਖਤ

ਨਹਿਹਦਰਬਾਰਹਜੂਰਾ॥੧੨॥ਬੁੱਧਬਿਬੇਕਸੁਰਿਧਸਿਧਜਗਰੁਪ
ਦਾਰਬਾਰਾਗਿ॥ਤੁਤਾਛਿਨਪਾਟਨਸਾਧਸਿਖਇਹਸਾਚੇਗੁਰਦੁਰਾ॥
੧੩॥ਨਵਲਦੇਸਨਵਲੇਪੁਰੀਨਵਲਬਾਗਦਰਬਾਰਾਨਵਲਨੀ
ਲਗੇਦਾਟੁਰੀਨਵਲਸਦਾਦੀਦੁਰਾ॥੧੪॥ਚਾਤਿਕਮੇਰਸੁਸਾਰਕਾ
ਸੁਕਪਿਕਪੱਛਅਪਾਗਅਪਨੀਇਛਾਸੇਰਮੇਚਤੁਰਵਿਸਾਦਰਬ
ਗ॥੧੫॥ ॥ਸ਼੍ਰੋਯਾ॥ ॥ਸੰਗਤਸਾਧਭੁਕੇਬਰਪੁਰਨਸੀਗੁ
ਰਕੇਦਰਬਾਰਸੁਰਾਜੈ॥ਪਾਕਪ੍ਰਸਾਦਿਛਕੇਸਭੁਖੁਰਤਿਜੈਮਨਸਾ
ਧਰਿਜਾਤਿਸੁਕਾਜੈ॥ਕੀਰਤਹੋਤਸਦਾਨਿਸਬਾਸਰਆਰਤੀਪਟਿ
ਸੁਬੰਬਹਬਾਜੈ॥ਨੈਲਖਬਾਗਮੈਹੋਤਕੰਤੂਹਲਸੱਤਿਪੁਰੀਸੁਬਿਬੇ
ਕਬਿਵਾਜੈ॥੧੬॥ਕੇਤਕਕਾਲਸੰਬੁਹਸੁਖਾਲਸਾਅਨੰਦਸਾਬ
ਬਸਿਓਤਿਹਕਾਨੈ॥ਪੈਟੁਰਮਾਨਚਿਤਾਰਸਰੂਪਹਕੀਸਸਭੈਤਿਨਸਾ
ਬਿਧਜਾਨੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਜਾਨਕਹਿਓਜਿਨਕੈਸਰਕੀਸਤਬੈਤਿਨਤਾਹਿ
ਪਸਾਨੈ॥ਸ੍ਰੀਪਟਟੇਹਰਿਮੰਦਰਮੈਤਿਹਸੇਟਕਹੀਇਕਤਾਹਿਸਿਧਾ
ਨੈ॥੧੭॥ ॥ਚੌਪਈ॥ ॥ਜਿਨਕਹਦਿਲੀਕਹਿਓਸਿਧਾਟਹੁ॥
ਤਤਛਿਨਜਾਤਨਗਹੁਰਸੁਲਾਟਹੁ॥ਸੇਮਾਤਾਜੀਤੀਹਸਿਧਾਨੈ॥ਸਿ
ਰਪਰਹੁਕਮਨਾਬਕਾਮਾਨੈ॥੧੮॥ਜਿਨਕਉਪਛਮਦੇਸਉਚਾਰੇ
॥ਸੇਤਟਨੈਪੁਰਜਾਇਸਿਧਾਰੇ॥ਦੁਆਬੇਜਿਨੈਮਾਲਟੇਕਹਾ॥ਸੇਚ
ਲਸਰਬਰੈਰਮੈਅਹਾ॥੧੯॥ਜਾਕਹਦਛਨਦੇਸਅਲਾਯੋ॥ਸ
ਰਬਸਹਰਸੇਸੇਚਲਿਅਯੋ॥ਜਿਨਕਹਬੰਦੇਸੰਗਪਠਾਯੋ॥ਬਾਜ
ਸਿੰਘਲੇਤਿਨੈਸਿਧਾਯੋ॥੨੦॥ਬਾਧਿਨਗਾਰੇਅਟਰਨਿਸਾਨਾਪਿਥ
ਮੱਧਿਹੋਵਹੁਸਟਧਾਨਾ॥ਤੁਰਕਨਸਾਬਕਰੈਨਿਤਜੁੱਧਾ॥ਇਹਉਪਦੇ

ਸਹਮਾਰੀ ਬੁਝਾ ॥੮੧॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਜਿਹ ਜਿਹ ਜਾ ਸੀ ਮੁਖ ਕਹਾ
 ਸਰਬ ਖਾਲਸੇ ਆਪਿ ਸੋ ਸੋਚਿ ਤਿਹ ਫੇਰ ਮੈ ਲਗੇ ਕਰਨ ਗੁਰ ਜਾਪ ॥
 ੮੨॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਜਿਨ ਕਹ ਸਾਹਿਬ ਯੈ ਫੁਰਮਾਈ ॥ ਅਬ ਚਲ
 ਨਗਰ ਬਸੇ ਤੁਮ ਭਾਈ ॥ ਜੇਟ ਕਰੈ ਹਜੂਰ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਸੁ
 ਭਮਤਿ ਸੁਰਗ ਆਨਾ ॥ ੮੩॥ ॥ ਤਿਹ ਯਹ ਭਾਂਤਿ ਹਜੂਰ ਉਚਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭ
 ਦੇ ਸਪੁਰ ਯਹ ਭਾਰੇ ॥ ਜੇਗ ਸੀਨ ਆਸ ਸਾਧ ਗਣੁ ॥ ਐਧੈ ॥ ਤੁਮ ਰੇ ਲਖ
 ਦਰਬਾਰ ਸਿਧੈਧੈ ॥ ੮੪॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਤਿਨ ਕਹ ਰਸਤ ਭੀਰ
 ਰਮੈ ਕਟਨੈ ਦੈਰੀ ਭਾਂਤਿ ॥ ਹਾਥ ਜੇਰ ਸਿਰਨਾ ॥ ਇਕਰ ਕਹੀ ਖਜਾਨ ਚੀ
 ਬਾਤ ॥ ੮੫॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਤੁਬ ਕਰਨਾ ਨਿਧ ਐਸ ਉਚਾਰੇ ॥
 ਹਮਰੀ ਜੇ ਬਹਾਬ ਤੁਮ ਭਾਰੇ ॥ ਜੇ ਮਨ ਮੇ ਇਛੁ ਤੁਮ ਕੇਹੇ ॥ ਨਿਜ ਖੀਸਾ
 ਤੇ ਸਭ ਫਲ ਪੈਠੇ ॥ ੮੬॥ ॥ ਯੈ ਸੁਨਿ ਸਾਂਤ ਤਾ ਸਮਾਨਿ ਆਈ ॥ ਨਿਸਦਿ
 ਨ ਲੰਗਰ ਦੇ ਗਚਲਾਈ ॥ ਜੇ ਮਨ ਸਾਧ ਕਰਨ ਰਾਮ ਆਯੋ ॥ ਸਹੀਸ
 ਤਿਨਿ ਸਚੈ ਤਿਨ ਪਾਯੋ ॥ ੮੭॥ ॥ ਅਮਰ ਲੋਕ ਮਹਾਰਾਜ ਕਹਾਨੀ ॥ ਜੇ ਸੁ
 ਨਹੈ ਸਾਧੁ ਸੁਰਗ ਜਾਨੀ ॥ ਕਾਲ ਮਿਰਤ ਰੂਤਿ ਨੈ ਨਹੇਈ ॥ ਆਪਿ ਬਿ
 ਆਪਿ ਹਰੈ ਸਭ ਸੇਈ ॥ ੮੮॥ ॥ ਵਾਰਦ ਦੁਖ ਕਸਟ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥ ਨਿ
 ਸਦਿ ਨ ਚਰਨ ਸੁਕ ਮਲ ਸਮਾਵੈ ॥ ਨਿਰਧਨ ਸੁਨੈ ਆਸ ਮਨਿ ਲਾਈ
 ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਪਾਵੈ ਭਾਈ ॥ ੮੯॥ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਅਰਥ ਸੁਨਹੈ ਨਰ ਨਾਰੀ
 ॥ ਨਿਸਚੈ ਲਹੈ ਪੁਤ੍ਰ ਬਰਭਾਰੀ ॥ ਜੇ ਤੀਅ ਅਰਥ ਸੁਨੈ ਨਰ ਜੇਈ ॥
 ਜੇ ਖਤ ਸਭ ਗੁਣ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ੯੦॥ ॥ ਰਿਪ ਗਾਲ ਬਜਿਹ ਨਰ ਪਰ
 ਹੋਈ ॥ ਨਿਤ ਪੁਤ੍ਰ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਇਹ ਸੇਈ ॥ ਅੰਗ ਸੇਰਿ ਪਹਨੈ ਦੁ
 ਲਾ ॥ ਸਭ ਸਿਰ ਕਰੈ ਤਾਹਿ ਭੂਪਾਲਾ ॥ ੯੧॥ ॥ ਜਿਹ ਮਨ ਸਾਨਰ ਸੁਨੈ ਸੁ

ਨਾਵੈ। ਜੇ ਚਿਤ ਰਚੈ ਵਹੈ ਬਰਪਾਵੈ। ਸੀ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਅਧਿਕਾਰਿ ਰੋ
ਈ। ਨਿਸਾਇਨ ਬਸੈ ਅਪਿ ਉਰਜੇਈ। ੮੨॥ ਅੰਧ ਗ੍ਰਿਹ ਬਧਰੇ
ਸੁਨਿ ਆਈ। ਰਸਨ ਚੰਡ ਕਾਨ ਸੁਭ ਪਾਈ। ਗੁਰ ਮੂਰਤਿ ਉਰਮਾ
ਰਿ ਬਿਰਾਜੈ। ਰਿਧਿ ਸਿੰਧਿ ਪੂਰਨ ਸਭ ਕਾਜੈ। ੮੩॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਖੀ ਅਮੀ ਰਸੁ ਪੀ ਜਨ ਭਏ ਪਰਣਾ। ਜਿਨ ਯਹ ਰਸੁ
ਜਾਨਿਐ ਨਹੀ ਮੰਦ ਭਾਗਤਿ ਹਜਾਨ। ੮੪॥ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਇਹੁ
ਰਸੁ ਕਾਜਿਨ ਚਾਖਿਓ ਸਾਦਾ। ਚਾਖਤ ਭੁਯੇ ਬੀਰ ਬਿਸਮਾਦਾ। ਸੋ ਜਾ
ਨੈ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰ ਦੀਆ। ਜਾਨਤ ਕਹਾ ਅੰਨੁ ਕੋ ਬੀਆ। ੮੫॥ ਦੋਹਰਾ
॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕਥਾ ਕੇ ਕਾਰਨੇ ਭਗਤਿ ਭਾਉ ਉਰਧਾਰਿ। ਏਕੁ ਸਮੈ ਇਨ
ਦਾਸੈ ਨੈ ਉਚਰੀ ਲਾਇ ਪਿਆਰ। ੮੬॥ ਸੋਢੀ ਸੰਗਤਿ ਖਾਣਨ ਪੁ
ਰ ਅਨੰਦ ਭਰ ਪੁਰਾ। ਸਾਤਿ ਧੁਜਾ ਕੈ ਆਸਰੈ ਸੁਰਜਨ ਬਸੈ ਹਜੂਰਿ
॥ ੮੭॥ ॥ ਤਿਨ ਸਭ ਮੈ ਸ੍ਰੀ ਕੇ ਸਗੜ ਸਭ ਤੇ ਅਧਿਕ ਸੁਜਾਨ। ਜਿਉ
ਦੇਵਨ ਦਿਵਰਾਟ ਜੂਦਿ ਬਰੁਪ ਪਹਿਚਾਨ। ੮੮॥ ਪਗ ਪਕਿ ਜਗੜ
ਕੇ ਸਕੇ ਬਡ ਚੌਕੀ ਸੁਗਿਆਨ। ਤਿਨ ਮਹਿ ਕਿੰਕਰ ਜੀਤ ਇਹ ਸੁਖਾ
ਸਿੰਘ ਪਹਿਚਾਨ। ੮੯॥ ਗੁਰ ਬਿਲਾਸ ਕੀ ਜਿਹ ਕਥਾ ਬਡੁਨੀ ਇ
ਹ ਚਿਤ ਲਾਇ। ਭੂਲ ਭੇਦ ਲਹਿ ਸੁਮਤਿ ਚਿਤ ਛਿਮਾ ਕਰੇ ਅਧਿਕਾਇ
॥ ੯੦॥ ॥ ਸੁਨਿ ਪਦੁ ਗੀ ਬਹੁ ਰਕੇ ਸਾਰ ਬਸੈ ਧ ਬਨਾਇ। ਤਿਹ ਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ ਬਰਨਨ ਕੀਓ ਗੁਰ ਬਿਲਾਸ ਸੁਖ ਪਾਇ। ੯੧॥ ਕਹਾ ਸਕਤ ਇ
ਸ ਜੀਤ ਕੀ ਸਕੈ ਜੁ ਅਛੁਰ ਪਾਇ। ਜਾਸਨਾ ਬਕੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਹ ਤਵਨੈ
ਲਏ ਬਨਾਇ। ੯੨॥ ॥ ਭਜੀ ਗਪੁ ਆਤ ਛੰਦਾ। ॥ ਭਈ ਗਾਥ
ਪੁਰੀ ਜਬੈ ਜੈਨ ਕਾਲੀ। ਗਯੇ ਲੇ ਸੁਤਾ ਕੈ ਜਹਾ ਸੀਤ ਦਮਾਲੀ। ਕਰੀ

ਸ੍ਰੋ: ਗੁਰਦਵਾਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਹਲਕਾ ਲੋਹੀਆਂ ਨੰ: ੩੬

ਜ਼ਰੂਰ ਮਾ

ਆਪਣਾ ਵੇਦ ਸ: ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਰਾਗੀ ਸੰਧੂ

ਅਜ ਇਹ ਗਲ ਕਿਸੇ ਪਾਸੋਂ ਲੁਕੀ ਛਿਪੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸ਼ਰੇਮਣੀ ਗੁਰਦਵਾਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਸੈਂ
ਤੋਂ ਜਵਾਲਾ ਸਿੰਘ ਟੁਰਨਾ ਨਾਮਧੀਕ 'ਖਾਲਸਾ ਦਲ' ਦੇ ਬੁਰਫੇ ਥੱਲੇ ਓਸੇ ਕੈਚੋਂ-ਨਾਗੋਕੇ-ਸਵਰਨ ਸਿੰਘ ਗੁਟ
ਮਹਾਨ ਅਕਾਲੀ ਲਹਿਰ ਦੇ ਸੱਚੇ ਤੇ ਸੁੱਚੇ ਆਦਰਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਗੋਦਾਰੀ ਕਰਕੇ, ਸੂਰਬੀਰ ਸਿਖ ਜਨਤਾ ਦੇ ਗੁਰਧਾ
ਅਖਾੜੇ ਬਣਾਕੇ ਆਪਣੇ ਧੜੇ ਪਾਲੂ ਮਨੋਰਥਾਂ ਲਈ ਵਰਤਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹੋ ਧੜਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਸਰਕਾਰ
ਲਗਾਤਾਰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਵਾ ਕੇ ਮਹਾਨ ਅਕਾਲੀ ਲਹਿਰ ਵਿਚ ੫੦੦ ਸੌ ਤੋਂ ਵਧ ਸ਼ਹੀਦੀਆਂ ਪਾ ਕੇ, ੫੦ ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ
ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵਧ ਜੁਰਮਾਨੇ ਭਰਕੇ ਤਿੰਨਾਂ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਾਲਕ ਰਾਇ ਦੀਆਂ ਨੀਹਾਂ ਉਤੇ ਗੁਰਦਵਾਰਿਆਂ ਵਾਸਤੇ
ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਮਹੂਰੀ ਅਧਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿਨ ਦੀਵੀਂ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਬੇਸ਼ਰਮੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਥੱਲੇ ਲਤਾੜ
ਘਟੀਆਂ ਨੀਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਅਜ ਗੁਰਦਵਾਰਿਆਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਜ਼ੇ ਸ਼ਮਾਨੇ ਵੇਲੇ ਮਹੰਤਾਂ ਤੇ ਪੁਜਾਰ
ਘੱਟ ਭੈੜੀ ਨਹੀਂ।

ਦੇਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਧੜੇ ਦਾ ਥਾਪਿਆ ਹੋਇਆ ਜਵਾਲਾ ਸਿੰਘ ਜਿਸ ਨੇ ਕਦੇ ਭੁਲ ਕੇ ਵੀ ਸਿਖ ਲਹਿਰ
 ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿਚ ਇਸ ਇਲਾਕੇ ਦੀ ਦੇਸ਼ ਭਗਤ ਸਿਖ ਜਨਤਾ ਨੇ **ਸ: ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਜਾਨੀ ਸੋਢੂਪੁਰ**
 ਅਤੇ ਪੰਥ ਸੇਵਕ ਜੀਵਨ ਇਸ ਗਲ ਦਾ ਗਵਾਹ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਦਾ ਹੀ ਧਾਰਮਕ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਭਗਤਕ ਲਹਿਰ
 ਰਾਗੀ ਜੀ ਨੇ ਪ੍ਰਣ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਿਖ ਜਨਤਾ ਦੀ ਵਿਦਿਅਕ, ਸਮਾਜਕ ਅਤੇ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਉਨਤੀ ਵਾਸਤੇ
 ਰਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸਾਰੀ ਵਾਸਤੇ, ਗੁਰਦਵਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀ ਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਅਖਾੜੇ ਬਨਾਣ ਦੀ ਬਜਾਇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ
 ਗੁਰਦਵਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਕੰਟਰੋਲ ਥਲੇ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਵਿਰੋਧਤਾ ਕਰਨਗੇ ।

ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਗਲ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਕਿ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਰਾਗੀ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਵਿਚ ਅ
 ਅਤੇ ਲਾਲੋ ਪੰਥੀ ਸਿਖ ਜਨ ਸਧਾਰਨ ਦੇ ਅਧਕਾਰਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਹੀ ਡਟੇ ਰਹਿਣਗੇ ।
 ਅਸਾਂ ਸਮੁੰਹ ਸਿਖ ਜਨਤਾ ਪਾਸ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਰਾਗੀ ਜੀ ਦਾ ਚੋਣ ਨਿਸ਼ਾਣ **ਪੱਖਾ** ਚੇਤੇ ਰਖਦੇ

ਸਫਲ ਬਣਾਓ ।

ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਸਿਖ ਜਨ ਸਧਾਰਨ ਦੇ ਸੇਵਕ

ਜੱਗਾ ਸਿੰਘ, ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਵਰਿਆਮ ਸਿੰਘ (ਕਿਲੀ) ਗਿਆਨੀ ਲਛਮਣ ਸਿੰਘ, ਵੀਰ ਸਿੰਘ, ਪਾਲ ਸਿੰਘ (ਜਾਫਰਵਾਲ) ਹਾਕਮ ਸਿੰਘ,
 ਸ: ਕੱਕਾ ਸਿੰਘ (ਤਲਵੰਡੀ ਬੂਟਿਆਂ) ਕੁੰਡਾ ਸਿੰਘ, ਸੋਦਾਗਰ ਸਿੰਘ (ਕੁਹਾੜ ਖਰਦ) ਸ਼ਾਮ ਸਿੰਘ, ਗੁਰਮੀਤ ਸਿੰਘ, ਜਗਤ ਸਿੰਘ (ਨਵਾਂ ਪਿੰਡ ਅਕਾਲੀ ਵ
 ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ, ਰਾਮ ਸਿੰਘ, ਮਹਿੰਗਾ ਸਿੰਘ (ਮੀਉਵਾਲ ਰਾਈਆਂ) ਚਾਨਣ ਸਿੰਘ, ਪਹਿਲਵਾਨ ਭਾਗਸਿੰਘ (ਸ਼ੇਖੋਵਾਲ) ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ, ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ (ਪਹਿਲ
 (ਨਮਾਜ਼ੀਪੁਰ) ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ, ਮਿਸਤਰੀ ਲਾਲ ਸਿੰਘ, ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ (ਮੁਲੇਵਾਲ ਖਹਿਰ) ਨਰੈਣ ਸਿੰਘ, ਕੁੰਦਨ ਸਿੰਘ (ਮੁਲੇਵਾਲ ਬੁਹਮਣਾਂ) ਪਹਿਲ
 ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ (ਮਰੀਦਵਾਲ) ਸ: ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ, ਜਥੇਦਾਰ ਸਰੈਣ ਸਿੰਘ, ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ, ਚੰਨਣ ਸਿੰਘ (ਬਾਦਸ਼ਾਹਪੁਰ) ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ, ਉਤਮ ਸਿੰਘ (ਬ
 ਸੂਚਾ ਸਿੰਘ (ਮਾਣਕਪੁਰ) ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ (ਜਾਣੀਆਂ) ਸ: ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ, ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ (ਲਸ਼ੜੀ) ਬਚਨ ਸਿੰਘ, ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਜਗਤ ਸਿੰਘ (ਮੁਲੇਵ
 ਆਤਮਾ ਸਿੰਘ ਗਿਆਨੀ (ਸਜਨਵਾਲ) ਲਾਲ ਸਿੰਘ, ਨਾਜ਼ਰ ਸਿੰਘ (ਸ਼ਿੰਧੜ) ਬਾਵਾ ਸਿੰਘ, ਲਾਲ ਸਿੰਘ (ਮੱਖੀ) ਠਾਕਰ ਸਿੰਘ (ਖੋਸਾ) ਮਹੰਤ ਮਣੀ ਰਾਮ
 ਹਾਕਮ ਸਿੰਘ, ਕਾਹਨ ਸਿੰਘ (ਕਾਕੜ) ਚਰਨ ਸਿੰਘ, ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ, ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਮਿਸਤਰੀ (ਜਕੋਪੁਰ ਕਲਾਂ) ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ (ਕੰਗ ਖੁਰਦ) ਰਤਨ ਸਿੰਘ (ਮਰਾਜਵਾਲਾ)
 ਕਿਹਰ ਸਿੰਘ (ਜਲਾਲਪੁਰਕਲਾਂ) ਰਤਨ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ ਬਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ (ਰਾਈਵਾਲ) ਨੱਥਾ ਸਿੰਘ, ਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ (ਟੁਰਨਾ) ਡਾਕਟਰ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਪੂਰ
 ਰਤਨ ਸਿੰਘ, ਸੁਬਾ ਸਿੰਘ, ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ, ਅਮਰ ਸਿੰਘ, ਪਾਲ ਸਿੰਘ (ਨਵਾਂ ਪਿੰਡ ਵੇਨੇਵਾਲ) ਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ, ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਸੰਤਾ ਸਿੰਘ (ਨਵਾਂ ਪਿੰਡ ਖਾਲੇਵਾਲ) ਸੁਰਜ
 ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ, ਬੂੜ ਸਿੰਘ, ਰਤਨ ਸਿੰਘ, ਲਾਭ ਸਿੰਘ (ਘੁਦੂਵਾਲ) ਸੰਤਾ ਸਿੰਘ, ਬੱਗਾ ਸਿੰਘ, ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ, ਨਰੈਣ ਸਿੰਘ, ਭਾਗ ਸਿੰਘ, ਬੂੜ ਸਿੰਘ (ਸੋਢੂਪੁਰ) ਲਾਜਪ
 ਸੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਮੰਗਲ ਸਿੰਘ, ਚਾਨਣ ਸਿੰਘ (ਲੋਧੀਆਂ) ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ, ਜੀਵਾ ਸਿੰਘ, ਸਰੈਣ ਸਿੰਘ, (ਜਕੋਪੁਰ ਖੁਰਦ) ਮੋਤਾ ਸਿੰਘ, ਭਾਗ ਸਿੰਘ, ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ, ਦੀਵਾਨ
 ਗੁਜਰ ਸਿੰਘ, ਭਰਪੂਰ ਸਿੰਘ (ਬਾੜਾ ਜੋਧ ਸਿੰਘ) ਸੰਤਾ ਸਿੰਘ, ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ, ਅਮਰ ਸਿੰਘ, ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ, ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ (ਗਿਦੜਵਿੰਡੀ), ਘੁੱਲਾ ਸਿੰਘ, ਇੰਦਰ
 ਰਗੀਚਾ ਸਿੰਘ, ਬੰਤਾ ਸਿੰਘ (ਲਾਲੂਵਾਲ), ਭਾਗ ਸਿੰਘ, ਜੱਗਾ ਸਿੰਘ, ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ, ਕਿਹਰ ਸਿੰਘ (ਨਸੀਬਪੁਰ), ਠਾਕਰ ਸਿੰਘ, ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਗੁਰਦਿਤ ਸਿੰਘ, ਬਖ
 ਚੰਤੋਖ ਸਿੰਘ, ਭੋਲਾ ਸਿੰਘ, ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ (ਕਰੂਹ), ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜਵਾਲਾ ਸਿੰਘ, ਹਰੀ ਸਿੰਘ, ਭੋਲਾ ਸਿੰਘ, ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ (ਸਾਬੋਵਾਲ) **ਜਥੇਦਾਰ ਆਤਮਾ**

